

சிவமயம்.

கொற்றவன் குடி
உமாபதிசிவாசாரியார் இயற்றிய

சிவப்பிரகாசம்

திருவருட்பயன் வினாவெண்பா
போற்றிப்பொருடை கொடிக்கவி
நெஞ்சுவிடுதூது உண்மைநெறிவிளக்கம்
சங்கற்பிராகரணம் (என்னும் சித்தாந்தாஷ்டகம்.)

இவை கட்டுரையுடன்

கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியாராற்

சென்னை-சுந்தா துரிப்பேட்டை

சிவஞானபோதயந்தரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம்பதிப்பு புஸ்தகம்-2௫0.

கவி-சகசக-இ ஜயவருதை

உ.

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசக்

கருத்துரை.

—(33)—

சிவப்பிரகாசமென்பது சிவப்பிரகாசத்தை யுணர்த்துவ
தோர் தூலென்பொருள்.

சிவஞானபோதம் சிவஞான சித்தியென்னு தூல்களிரு
க்க அதனை யாய்ந்துணரப்பெறுத சிவம் இதன லுணரப்படு
மோவெனில்? அற்றன்று. சிவஞானபோத மொழிபெயர்த்த
வாசுரிபரே தமதுதூல் சொற்கருங்கி யத்தமாமும் திருக்கு
மோர் தூலெனவும் அது அதிதீவர புத்திமாண்கட்டுகெ வெனி
ப்படுமெனவும் அதனை விரித்தோர் தூல் செய்கவென தமது
கூடரும் சண்டையர் தலைவருமாகிய அருணந்திசிவாசாரியருக்
காணையிட்டமையானும் அருணந்தி சிவாசாரியார் அவ்வாணை
மேற் கொண்டு சொல்லப்புகுந்த சிவஞான சித்தியானது
தர்க்கமும் விஷயமும் கற்றநற் கவிவாந்தர்க்கே விரிந்து
பொருள் பயப்பதனானும் இதனைத்தொகுத் தெளிதிற் சிவம்
பிரகாசிக்கும்படி யிந்தூல் செய்யப்பட்ட தெனவுணர்க.

சிவஞானசித்தி விரிந்த தூலென்பது “இழைவனை யு”
என்னும் தூதகருத்தை யுணர்த்தும் சிவஞானசித்தி பாயிரச்
செய்யுளா லுணர்க.

சிவப்பிரகாசம் தொகுத்துச் சிவத்தை யெளிதி லுணர்
ந்துதூ லென்பது “தெரித்தரு” என்னும் தூற்பெயருணர்ந்
தும் சிவப்பிரகாசப் பாயிரச் செய்யுளா லுணர்க.

அன்றியும், சிவஞானம் போதித்த மாத்திரையே சிவஞா
னபோத மெனவும் அதனைச் சித்திக்கு முபாயங் கூறியமாத்

கிரையெ சிவஞானசித்தியெனவும் அதனை யெனினில் நிஷ்டை
~~அந்த சிவப்பிரகாசமாபாதுசெய்வதே சிவப்பிரகாசமெனவு~~
 முணர்க.

சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியென்னு மிரண்டு தூல்
 களையு மிந்நூ லெளிதி லுணர்த்தியவா நெவ்வா நென்னில்?
 அந்நூலுட் கூறிய பன்னிரண்டு சூத்திரங்களையும் பொது
 உண்மையென விருபாலாக்கிப் பொது வேராதிகாரத்தானும்
 உண்மை யொன்ப ததிகாரத்தானும் ஆகப் பத்ததிகாரத்தா
 னும் தெளிவுபட வுணர்த்தியவா னுணர்க.

இதனை முன்கூறிய பாயிரச் செய்யுளானும் “இங்கவை”
 என்னும் உண்மையின் தலைச்செய்யுளானும் உரையாகிரியர்கூ
 றிய வரலாற்றில் நூற்கருத்தும் திருவடிவரைவும் கூறியபே
 ரெடைவென்பா அகவல்க ளானும் இதன்பின்ன ர்ச்சிட்டி ரு
 க்கும் பதகத்தானும் தெளிக.

பொது உண்மையென்ப தென்னை யெனின்? அதனை முற்கூ
 றிய ‘தெரித்தரு’ என்னும் பாயிரச் செய்யுளுக் கிட்ட துட்டி
 த்திற்காண்க.

அன்றியும் இம்மரபிற்கூறிய ஞானதீக்கைத் திருவிருத்த
 தில் “தேசமிரு மெருட்பயின்ற சிவப்பிரகாசத்தில்” என்னும்
 திருவிருத்தத்தாலு முணர்க.

அன்றியும் “புறச்சமயத் தவர்க்கருளாய்” என்னு மிந்நூ
 ல்கருத்தை விளக்கும் பாயிரச் செய்யுளானும் “அரிவையரின்
 புறுமுத்தி” என்னும் பொதுவி னிறுதிச்செய்யுளானும் “நில
 வுல காயதாதி” என்னு முண்மையி னிறுதிச்செய்யுளானு மா
 ய்துணர்க.

அன்றியும் இந்நூலுள் சிவஞானபோதம் சிவஞான சித்தி
 யின் கருத்துக்களை யுரையாகிரிய ராவ்காவ் கெடுத்துக்கூட்
 டிவதை யிதற் சேர்க்கப்பட்ட பதகத்தா னுணர்க.

இதனாற் போந்தபயன் யாதெனின்? பொதுவில் பதி
பசு பாச மென்னு மும்முத லுளதெனவும் உண்டாயினு முப
பத்தாறு தத்துவமு மூவகையா யனுபவிக்கப்படு மெனவும்
அவை சிவதத்வம் வித்யாதத்வம் ஆன்மதத்வ மாகு மெனவும்
இதன் பிரேராக போக போக்பங்க ளிவ்வாறெனவு மாய்ந்து
மலவிருளிரிய அருளது தோன்றி சிவம்பிரகாசிக்க நிஷ்டை
கூடி யிருப்பதே மோக்ஷசாதனமென வுணர்ந் தடங்குவ
தென்பது.

அங்ஙனம் பாசநீங்க யீசனையுணரப் பெருதேல் ஈச
னைந்தெழுத்தோதி ஆலயந்தொழுது அடியவர் பராவுதல் செ
ய்வின்* கேசமிகுத்த திருவருள் தோன்றி யீசனற்பிரகாச
மெளிதினெய்துமென் றுணர்க.

இவ்வாணையினின் தறுட்டித்தோ ரிந்நூலி னர்த்தத்தை
யும் பசு பாச நிலைமையை மெளிதி னுணர்ந்து திருவருள்த
னூற் சிவப்பிரகாச மெய்தும்படி, அத்தெய்வத் திருவருளே
சுத்தமாயையாய் ஆன்மாவிற்குப் பசுத்தன்மையை விளக்குவ
தைத் திருவருட்பயனென்னு னூலானும் அசுத்தமாயையாய்ப்
பாசத்தை விளக்குவதை வினாவென்பாவானு முணர்த்தி
யிருக்கின்றனர்.

இவற்றிற்கு மிவராற் கூறப்பட்ட வேளைய சித்தாந்த
சாத்திரங்கட்கு முள்ள சம்பந்தங்களுங் காரணங்களும் மல்
வவ் நூன்முகப்பி லெழுதப்பட்டுள்ளதை ஆங்காங்கு வா
சித் துணர்க.

நீக்கப்பட்டிடுக் கொற்றவன்குடியிற்சென்று வசித்தருளினர். இவ்வாறு தாம்வசித்துவருளினால் வடமொழியின்புலன்களாகமத்துக்கு வியாக்கியாசமும் தமிழில் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவென்பா, போற்றிப்பஃரெடை, கொடிக்கனி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்னுஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களும், கோயிப்புராணம், திருத்தொண்டர்புராணசாரம், திருமுறைகண்டப்புராணம், சேக்கிழார்புராணம், திருப்பதிக்கோவை, திருப்பதிக்கோவை என்னும் பிரபந்தங்களுஞ் செய்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியார் அருணமச்சிவாயதேசிகர் முதலிய மாணாக்கர்களுக் குபதேசித்தருளிச்செய்ததன்றியும் சபாநாயகர் விடுத்தருளிய “அடியார்க்கெளியன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங், குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப்-படியின்மிசைப், பெற்றான் சாம்பாணுக்குப் பேதமறத்தீக்கைசெய்து, முத்திகொடுக்கமுறை.” என்னுந் திருமுகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு பெற்றான் சாம்பாணுக் குடனே முத்திகொடுத்தருளினார். இதனைப் பெற்றான் சாம்பான் மனைவி தனதிஞ்ஞானத்தால் அரசனிடத்திற் சென்று தனது நாயகனை உமாபதிசிவாசாரியார் கொலைசெய்தனரென்று முறையிட அரசன் தமது மகத்தியுட னுலோசித்து அவரைத் தம்மிடத்தில் வரவழைப்பது தகுதியன்றென்று தமது பரிவாரங்களுடன் பெற்றானசாம்பான் மனைவியைக் கூட்டிக்கொண்டு உமாபதிசிவாசாரியாரிடத்திற்குச் சென்றனர். இதனையுணர்ந்த உமாபதிசிவாசாரியார் தமக்குப் பிரியமுள்ள முள்ளிச்செடியருகி லிவர்களுடன்சென் றிவர்களை பந்திர ஆம் முள்ளிச்செடிக்கு முத்தியளித்தருளினார்.

உரையாசிரியர்

இந்நூற் குரைகள் பலவுள். அவற்றுள் மதுரைச் சிவப்பிரகாசர்செய்தவுரை யாவராலுங் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றமையால் அதைமுன்ன ரச்சிட்டனம். சிலர் வேறு எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ள மற்றுருரையைச் சிலாடுத்து வருவதன் அதனையும்சேர்த் திப்போ தச்சிட்டனம். இவற்றின் தசரத மயங்களை யிந்நூல்வல்லோரா லாய்ந்துணர்க.

இஃ திங்ஙனமாகச் சிலரின்னும் விசேடமாய் சித்தாந் தசாத்திரங்கட் குரையிடுவதாயும் இட்டிருப்பதாயும் கூறுகின்றனர். அதனை வல்லோரே யதன் சிறப்பையறிவர்.

சந்தானகுரவர் நால்வர் திருநகூத்தரம்.

சித்திரையத்த முமாபதி யாவணித் திங்கடனி
லுத்திரஞ் சீர்கொண் மறைஞானசம்பந்த ரோதுகன்னிச்
சுத்தமெய்ப்பூர மருணந்தி யைப்பிசிச் சொதிதன்னில்
வித்தகமெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே.

மறைஞானதேசிகர் திருக்காளாஞ்சேரியினும் உமாபதி
சிவாசாரிநா கொற்றவன்குடியினும் பரிபூரணமுற்றனர்.

~~சித்திரந்தசாத்திரம்~~ ~~கசப்பு~~ முணர்த்துஞ்செய்யுள்

உத்தி களிறு வுயர்போதஞ் சித்தியார்
பித்திருபா வுண்மைப் பிரகாசம்—வந்தவருட்
பண்புவினா போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு
உண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று.

இங்ஙனம்

 கொ - சண்முகசுந்தர முதலியார்

சென்னை-சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

உ

சிவமமம்.

இந்நூ லுரையாசிரியர்

மதுரைச் சிவப்பிரகாச ரெடுத்துக்காட்டிய

உதாரண சாத்திரங்களின் பெயர்.

—(ஐ)—

இருபாவிருபஃது
உண்மைவிளக்கம்
உருபுசாரூபவகவல்
ஒளவைக்குமள்
காளத்திப்பிராணம்
காளத்தியந்தாதி
கோயிப்புராணம்
சங்கற்பிராகரணம்
சூரத்தச்சங்கரஹம்
சுவரூனசித்தியார்
சிவரூனபோதம்
சிவரூனபோதச்சூரண
சிவாகமம்
சிவாநந்தமாலை
சொர்ச்சுரபோதம்
சுந்தரம்பலத்தம்பிராணாரூபிய
ரூனப்பஃகுடை
ருந்சங்கிதை
ரூனதிக்கைத்திருவிருத்தம்
ரூனபூஜாகரணம்

ரூனபூஜைத்திருவிருத்தம்
ரூனவந்திரட்டை
ரூனாமிர்தம்
தத்தவசரிதை
தத்துவப்பிரகாசம்
தத்துவவிளக்கம்
திருக்களிற்றுப்படிபார்
திருக்கோவை
திருநெடுவிளக்கம்
திருப்புதழ்
திருப்பல்லாண்டின
திருப்பாட்டு
திருமந்திரம்
திருவருட்பயன்
திருவள்ளுவப்பயன்
திருவாசகம்
தேவாரம்
தேவிகாலோத்தரம்
துகளமுபோதம்
தொல்காப்பியம்

~~கேமிநாதம்~~

பாணராற்றுப்படை

பிரசாதவகவல்

புத்ததூல்

புராணசாரம்

பெரியபுராணம்

போஜனவிதி

போற்றிப்பொன்னுடை

மெய்க்குஞானவிளக்கம்

சிவ - ச.அ.

வேறு—எனக் குறிப்பிட்ட வுரைக் குரையாகிரியர் பெயர்
பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை; உதாரணதூல்களுமில்லை.

உ
சிவமயம்.
சிவப்பிரகாசம்
பொது.

அதிகாரம்.	பக்கம்.	சூ.	செ.
பாயிரம்	க	0	கஉ
க—பதியிலக்கணம்	எக	க	க
பசுவினிலக்கணம்	கக	உ	க
பாசுவினிலக்கணம்	கஉ	”	நக

ஆ பொதுச் சூத்ரம் உ-இ செ-ரு.

உண்மை.

உ—ஆன்மவிலக்கணம்	நஉஎ	ந	க
ந—அவத்தைத்தன்மை	நகஎ	ச	ந
ச—உணர்த்துமுறைமை	நகரு	ரு	ரு
ரு—ஞானவாய்மை	சகரு	க	க
”	சஉ0	எ	உ
க—ஆன்மதரிசனம்	சஉஎ	அ	ரு
எ—ஆன்மசுத்தி	சசச	க	ச
அ—ஆன்மலாபம்	சருச	க0	க0
க—ஐந்தெழுத்தருணிலை	சகஅழிபுறநடை	ந	

உ

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசச்

செய்யுளின்கருத்து.

பக்கம்.

உரைபாசிரியர் கூறிய காப்பும் தூல்வரலாறும்	க
தூல்தொகையும் அதன்கருத்தும்	ச
அதிகாரம் வருமாறு	ரு
சூத்திரம் ௧௨-ம் இந்நூலினின்றமுறைமை	அ
இந்தூல் வியாக்கிசெய்தோர் பெயரும் விதியும்	க
இலக் கம் செய்யுள்	சுருத்து பக்கம்.

—ஒளியான	காப்பு	௧௨
சு—ஒவ்வொளியாய்	பாயிரம்-பரமசுவனக்கம்	௧௪
உ—பரந்த	பராசத்திவணக்கம்	௨௦
ங—நலந்தர	விநாயகர்வணக்கம்	௨௧
சு—வளநிலவு	சுப்ரமணியர் ஹே	௨௫
ரு—தேவர்பிரான்	சந்தான குருவர் ஹே	௩௩
க—பார்த்திகழ	ஹே	௩௪
எ—புறச்சமய	சைவசித்தாந்த உண்மை	௪௦
அ—மூவகை	மூவகை ஆன்மாவும் அவர்க்கு	
	ருளு முறைமையும்	௪௪
க—விரும்பிய	திக்கைவகை	௫௫
க—நிரியையென	ஞானதிக்கைவகை	௬௫

கசு

~~கசு—இரந்தகுரு~~

இன்னால் தமிழிற்கெய்த கார
ணம்

எடு

கஉ—தொன்மையவா

அவையடக்கம்

எசு

பொது

க—குத்ரம்.

எசு

க—பலகலை

பதியிலக்கணம்

அக

உ—நீடுபரா

பதியேதிருமேனிகொண்டு ந

டத்துவன்

அஎ

ந—நங்கிது

பாஞ்சராத்திரி மறுப்பு

சுக

ச—உலகமெலா

உலகாயதன் ஹே

சுரு

ரு—கந்தமல

பாஞ்சராத்திரி ஹே

கருரு

ஸ்—ஏற்றவ்வை

புத்தன்மறுப்பு ஹே

ககரு

உ—குத்ரம்.

ககசு

எ—எண்ணரிதாய்

பசுவினக்கணம்

கஉசு

அ—ஏகமாபு ~~கசு~~

பாசுவினக்கணம்—ஆணவ மல

த்தியல்பும் திரோதாயியி

யல்பும்

கருரு

சு—உன்னலரும்

சுத்தமாயை சுத்தத்தவம்

கருரு

கரு—உருவாதி

அசுத்தமாடாகாரணம்

கசுசு

கசு—எண்ணியிது

மாயாவாதமறுப்பு

கசுரு

கஉ—படைத்த

பாட்டாசாரியின் மறுப்பு

கசுஎ

கரு—அல்லன்மிக

கன்மமோ மாயாசாரிரமோ மு

ந்திடசென்பதற்கு விடை

கஎசு

கசு—அருத்தியிகு

அசுத்த மாயா காரணத்தோ

ற்றமாதிய காலமாதி ரு—ம்

கரு

அவ்வியத்தம் சித்தம்
திரு - ம் புத்தியில் ஆ
ங்காரமும் ஆங்காரத்தில்
மனம் க-ம் சோத்திராதி-
ரு-ம் ஆ- கரு தத்வங்க
ளும் வருமானு

களன்

கரு—மன்னிய

கன்மெந்திரியம் ரு - ம் தன்
மாத்திரை ரு-ம் பூதம் ரு-
ம் ஆ-கரு தத்வங்களும்
இவற்றின் அதி தேவதைக
ளும்

கரு

கரு—நண்ணியிடு
கரு—கன்மநெறி
கரு—மேலைக்கு
கரு—உற்றதொழி

கன்மமலம் காரியப்படுமுறை
நெடு மூவகைபேதம்
ஆகாமிய முண்டாம் வகை
ஆகாமியத்தால் புண்ணியபா
வம் வரும்வழியும் போம்
வழியும்

கரு

கரு

கரு

கரு—மோகமிக

பஞ்சமலங்களின் குகையு
மவைநீங்கி யருளிப் பெற

கரு

வேண்டு மென்பதும்

கரு

கரு—ஒங்குவரு

கேவலாவத்தை

கரு

கரு—இன்மைமல

ஆணவமல மில்லையென்னும்

ஐக்கியவாதிமதம்

கரு

கரு—மாயைமுத

நெடு மறுப்பு

கரு

கரு—அந்நிபமானவை

ஐக்கியவாதி ஆணவமல முன்
டாயின் தோற்றவில்லையெ
ன்பதை மறுத்தல்

கரு

உரு—புகலுமல	சிவன் தன்னருளா லாணவ மலபாகம் வருவிப்பன் எ-ம், சூக்குமை வாக்குத் தோற்றுமென்பதும்	உசுரு
உசு—வந்தடைந்து	மற்றவாக்கு நு-ம் தோன்று மாறு	உசுரு
உஎ—இத்தகைமை	ஆன்மா காரியப்படுமிடத்து சுத்ததத்வ மைந்தும் அசு த்தமாய்பிற் கலை விந் தையும் காரியப்படுவது	உருரு
உஅ—பேசரிய	அராகம் நியதி கால தத்வங்க ள் காரியப்படுமுறைமை	உருசு
உக—ஐவகையா	புரு-தத்வமும் பிரகருத்த த்வமும் காரியப்படுங்கா ல் முக்குணமாய்க் காரியப் படுமென்பது. இதில் கலா சோதனை விபரமறிக.	உருக
நு0—அலகல்	குணங்கள் நு-ம் சு-வகையா னதும் புத்திதத்வம் காரி யப்படுவதும்	உசுசு
நுக—ஆனதனு	ஆங்காரம் மனம் சித்தம் காரி யப்படுவது	உஎநு
நுஉ—சொன்ன முறை	சோத்ராதியும் சுப்தாதியும் வசுனாதியும் வாக்காதியும் ஆ-உ-தத்வமும் காரிய ப்படுவது	உஎசு
நுநு—முந்தியவைம்	புத்தங்களைந்தும் காரியப்படு வது	உஎவு

கள்

நசு—இந்திரையி

தத்வங்கள் நசு - ம் சுத்தம்
அசுத்தம் என்பது உயிர்
தூலவுடல்விட்டுச் சூக்கும்
வுருவுகொண்டு சொர்க்கா
திபனுபவித்துமீளும் என்
பதம்

உ.அ.ந.

நரு—தோற்றியிடு

ஆத்மாவெடுக்கும் யோனிபே
தம்

உ.அ.அ.

நசு—இணையபல

மலபாகம்வந்து சத்திநிபாத
முண்டாமுறை

உ.சு.க.

நள—நாடிய

சத்திநிபாத நான்காவதில் க
த்தா வனுக்கிக்கு முறை

உ.சு.எ.

நஅ—அரிவைபரின்

உலகரயதனமுதலோர் முத்தி
யும் அவை குற்றமானவை
யென்பதும் சைவசித்தா
ந்தமுத்தி விசேஷமும்.

ந.உ.உ.

பொதுமுற்றியு

உண்மை

ந—இங்கிலை

உண்மையில் ஆன்மவிலக்க
ணமுதலிய ஒன்பது அறி
யார முணர்ந்துகிறே னெ
ன்பது

ந.உ.ந.

ந—குத்தம்.

ந.உ.எ.

உ—செறிந்திடு

ஆன்மா ஓர்சரீரத்தோடுங்கு
டி ஜீவிக்குமுறைமை

ந.உ.அ.

கஅ

ந—அருணர்

உலகாயதன் மாத்மீகன் மா
யாவா திகளைமறுத்து சிவ
னறிவிக்க ஆன்மாவறிவன்
என்பது

ந.ந.ந

ச—அறிவெனில்

அவிகாரவாதி சங்கிராந்தவா
தி சிவசமவாதி பரிணாம
வாதி மறுப்பு

ந.ந.க

ந—அறிவினா

ஆன்மா ப்ரபஞ்சத்தை யறியு
மன்றி சிவணையறியாவென்
னும் பரிணாமவாதி பாடா
ணவாதிமறுப்பு

ந.ச.ச

ச—எவ்வறி

பரிணாமவாதி ஈஸ்வர வவி
காரவாதி சங்காரந்த
வாதி சிவசமவாதி ஈஸ்வர
வைக்யவாதி சைவர் மறு
ப்பு

ந.ச.அ

எ—சத்திது

ஆன்மா சத்து அசத்து என்ப
தை மறுத்து சதசத்து எ
ன்பது

ந.ந.ச

அ—கண்ணொளி

சிவ னறிவிகொடுக்க ஆன்மா
வறியும் ஆன்மா சிற்றறிவ
னென்னும் பரிணாமவாதி
மறுப்பு

ந.ந.எ

க—ஓரிட

அறிவிதுவென்று பலபடக்
கூறும் பலசமயிகளின் ம
றுப்பு

ந.க.க

கக

ச—சூதர்மம்.

க௦—எண்ணெயென்

கீழாலவத்தையிற் சகலாவத்
தையாகிய நிலையிற் படுமவ
த்தை பென்னும் காரியாவ
த்தையைந்து

ககக

கக—இவ்வகை

மேலாலவத்தையாகிய சுத்தா
வத்தையிற் காரியாவத்தை

ககக

கக—நீக்கமி

நெடகாரணவத்தை

ககக

ரு—சூதர்மம்.

ககக

கக—மருவிய

ஆன்மா அவத்தைப்பட்டு கட
க்குமி—த் துணரு முறை
மை

ககக

கக—தனக்கென

ஆன்மாவிற்குருவிகளுங் கூடி
யறியுமெனில் கர்த்தாவண
ர்த்தவானென்றதற்கு வி
டை

ச௦ச

கரு—கண்டறி

சிவன்விகாரிமகத்திங்க சிவன
ருளால் ஆன்மா தானே ய
றியுமென்ற வவிகாரவாழி
பையும் ஆன்மாவிற்காகச்
சிவன் பிரபஞ்சத்தைச்சு
ட்டி யறிவனென்னும் பரி
ணாம வாதியையு மறுத்
துது

ச௦௪

கக—இருணனி

சிவனறிவிக்க ஆன்மாக்கள்
நான்செய்தேன் பிறர்செ
ய்தாரென்னு முறைமை

சகக

க௪—அறிந்திடு

இதுவுமது

சகக

	கூ—சூத்ரம்.	சுகடு
கஅ—காட்டிடுங்	ஞானத்தை யறியுமுறைமை	சுகஎ
	எ—சூத்ரம்.	சுஉ0
கக—பன்னிறம்	சிவம் ஆசாரியமூர்த்தமாய் வ ந்து ஞானத்தையுணர்த்து வதற்கு திருஷ்டாந்தம்	சுக0
உ0—மாயைமா	மல மேலீட்டி லருள்மரைந் து மலபாகத்தி லருள் பிர காசித்து மிருப்ப தியல் பாகையால் மலபாகத்தா லருள் பிரகாசிக்கும்	சுகச
	அ—சூத்ரம்.	சுஉஎ
உக—தேசுற	அ-க-க0-சூத்ர அதிகாரவரு ப்பு	சுகக
உஉ—தன்னறி	அருளா லான்மதரிசனம் செ ய்வது	சுகச
உங—தத்துவ	ஆன்மதரிசனம் ஆன்மசுத்தி ஆன் மலாப மிவையென் பது	சுகக
உச—உறைதரு	சங்கிராந்த வாதியை மறுத் து ஞானமாகிய அருளைத்த விர ஞேயமாகிய சிவமுண் டுன்பது	சுகஅ
உரு—சுத்தமாந்	அருட்சத்தியின்பயன்	சுகஉ
	கூ—சூத்ரம்.	சுகச
உஈ—புகலரு	சமவரஜிமறுப்பு	சுகச

உக

உ௭—இன்றுதோக்

முத்தான்மாக்க வியல்பும் சி

வத்தியல்பும்

சசது

உ௮—இங்கிலை

ஆன்மசுத்தியின்பயன்

சநு

உ௯—அடைபவர்

சைவர்மறுப்பு

சநுஉ

க௦—குந்தரம்.

சநுச

ந௦—பொற்புறு

ஆன்மலாப மடையுமிடத்து

சாக்ராதிதம் பொருந்து

வது

சநுச

ந௧—ஒடுங்கிடா

ஆன்மா தத்வாதிதனாயிருந்

து சுவானுபவ மனுபவி

க்கு முறைமை

சசுசு

ந௨—பற்றிடுங்

ஆன்மா வருளோடுகூடி சிவ

த்தைப்பெறுமவழி

சசுசு

ந௩—முந்திய

தற்போதம் ஜீவிபாமல் முத்

திபைப்பெறும் வகை

சஎக

ந௪—பாசமா

பதிஞானத்திலுள்ளி முத்தி

கூடாதென்பது

சஎச

ந௫—விளம்பிய

நிஷ்டைகூடாதவழி உபாயநி

ஷ்டை

சஎஎ

ந௬—பாவிக்கின்

பாவகநிஷ்டையால் பலனில்

லையென்பதும் திருவருள்

பெற்றோர்க் கசித்தெளிதல்

கைகூடுமென்பதும்

சஅர

ந௭—ஒன்றிரண்

முத்தியி லானயாவுஞ் சிவமு

மொன்றுபட்டுப் போகமா

விரண்டிப்பட்டு நித்குமோ

வென்னு மாசங்கைக்கு
மாயாவாதி சைவர் ஐக்ய
வாதி சமவாதி கூறும் கடா
வையாசங்கத்து மறுத்
தது

சுஅசு

௩௮—அழிந்திடும்

ஞானத்தைப்பெற்ற ஆன்மா
க்களித்துப் பாசமான
ஆணவமலமழியுமென்னும்
பேதவாதி மதமும் அழியா
தென்னும் சமவாதிமத
மும்

சுகக

௩௯—எல்லையில்

கன்மம் மாபை நீங்கும் வழி
கன்மத்ரயமும் பஞ்சாக்ஷா
பலனும்

சுகரு

௪௦—பந்தமா னவை

பஞ்சாக்ஷரத்தில் பதிபசுபா
ச நின்றமுறைமையு மந
னை யுச்சரிப்போ ரிவரென்
பதும்

சுகக

௪௧—ஆசறு

ஆன்மா மலநீங்க சிவத்தைப்
பெறும்வழி

ருரு

ருரு

௪௨—சூத்ரம்.

ருக௨

௪௩—திங்குறு

கன்மக்ஷயம்வந்த ஜீவன்மு
த்தர்கள் வாதநாபஸந்தா
ல் மலமாயாடாகன்மங்களை
மேலிடாது சிவனுடையதி
ருவருள் ஞானநதேரடிக்
கடி யிரண்டற நித்குமு
நைம

ருகசு

சச—குறிப்பிடங்	ஜீவன்முத்தர் முன் நியமங்க	ருஉரு
சரு—அகம்புற	ஜீவன்முத்தர் சிவத்தை வழி	ருஉரு
சசு—அண்டமேவிட	படு ஞானத்தின் முறைமை	ருஉரு
	ஜீவன்முத்தர்கட்குப் பிரபஞ்	ருஉரு
	சுவாதனை மேலிடாது நிற்	ருஉரு
	கைக்கு ஞான யோகம்	ருஉரு
சஎ—மண்முதல்	ஜீவன்முத்தர்கட்குப் பிரப	ருஉரு
	ஞ்சாவாதனை மேலிடாது	ருஉரு
	நிற்கைக்குப் பஞ்சசுத்தி	ருஉரு
	செய்யும் ஞானகிரியை	ருஉரு
சஉ—குத்தரம்.		ருஉரு
சஅ—தொண்டர்க	ஜீவன்முத்தர்கட்கு வாதனை	ருஉரு
	மேலிடாது நிற்கைக்கு ஞா	ருஉரு
	னசரிதை	ருஉரு
சசு—நிலவுல	இந்நூற் சித்தாந்தம்	ருசசு
ரு௦—சிருவருள்	இந்நூலியுமுறை	ருசசு
—இப்பிறப்பே	இந்நூலாகிரிய ருட்பெரு	ருரு
	மை	ருரு
—தொந்தனையாற்	உரையாகிரியர் சிறப்பு	33
—ஒதுபுகழ்	உரையியற்றியகாலம்	

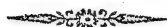
உண்மை முற்றியது.

உ

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசச்

செய்யுளகராதி.

ப. பால். செ.

ப. பால். செ.

அகம்புற	அ	இந்திலை	சுரு உண் உஅ
அடைபவர்	ருஉந உண் சரு	இப்பிறப்பே	ருரு தணி 0
அண்ட	சருஉ ,, உக	இருணலி	சுகக உண் கக
அந்நிய	ருஉஎ ,, சக	இவ்வகை	நுஅஎ ,, கக
அரிவைய	உருசு பொ உசு	இணையபல	உகக பொ நக
அருத்திமிசு	நு0உ ,, நுஅ	இன்மைமல	உஉக ,, உஉ
அலகல்சுண	கஎக ,, கச	இன்றுநோக	சசஅ உண் உஎ
அல்லன்மிக	உசுக ,, நு0		ந
அழிந்திம்	கஎக ,, கந	நங்குது	கக பொ நக
அறிந்தி	சுகந ,, கஎ	உருவாதி	கசுக ,, க0
அறிவிரு	நசச ,, ரு	உருவுணர்	நுநு உண் நக
அறிவெனில்	நுநக ,, ச	உலகமெலா	சுரு பொ ச
ஆசுறு	ஆ	உறைதரு	சநுஅ உண் உசு
ஆனநனு	ரு0க ,, சஉ	உற்றதொழி	உ0அ பொ கக
	உஎந பொ நக	உண்ணலரும்	கநுஅ ,, க
இ		எ	
இங்குவை	நுஉந உண் க	எண்ணிநாய்	கஉசு ,, எ
இத்தகைமை	உரு0 பொ உஎ	எண்ணவொ	நுகுக உண் உ0
இந்திரையி	உஅந ,, நச	எல்லையில்	சகரு ,, நக

	ப. பால். செ.				ப. பால். செ.		
எவ்வறி	நசுஅ	உண்	க		கு		
என்னையிது	ககநு	பொ	கக	குறிப்பிட	ருஉ	உண்	சசு
	ஏ				ச		
ஒகமாய்	கநு	„	அ	சத்திது	நருச	„	எ
ஐத்தவியை	கக	„	க		ச		
	ஐ			சத்தமாஞ்	சசஉ	„	உரு
ஐவகைமா	உருக	„	உக		செ		
	உ			செறிந்திடு	நஉஅ	„	உ
ஒருங்குடா	சகக	உண்	நக		சொ		
ஒளியான	கஉ	பா	0	சொன்ன	உளச	பொ	நஉ
ஒன்றிரண்	சஅச	உண்	நக		ந்		
	உ			தத்தவ	சநக	உண்	உந
ஒத்தவரும்	உஉ	பொ	உக	நனக்கென	சசு	„	கச
ஒங்கொளியா	கச	பா	க	தன்னறி	சநக	„	உஉ
ஒதுபுகழ்	(ரு) (ரு)	தனி	0		தி		
ஒரிடத்திரு	நகக	உண்	க	திருமேவு	க	0	0
	க			திருவருள்	ருசக	„	ரு
கண்டறி	சுள	„	கரு	திருவெழுத்	ருரு	„	சக
கண்ணொளி	நருள	„	அ		தி		
கந்தமல	நரு பொ	ரு		திங்குறு	ருகச	„	சந
கன்மநெறி	ககஅ	„	கன		தெ		
	கா			தெரித்தகுரு	எ0	பா	கக
காட்டிடுங்	சகக	உண்	கஅ		தே		
	கி			தேசுற	சநக	உண்	உக
கிரிபெயென	கரு	பா	க0	தேண்பிரான்	நக	பா	0

உண்

ப. பால். செ.

ப. பால். செ.

தொண்டர்	கருநா	உண்	சுஅ	பாசமா	சுஎசு உண்	நக
தொந்தனை	கருநா	தனி	0	பார்திகழ	நக	பா
தொன்மைய	எசு	பா	கஉ	பாவிக்கன்	சுஅ0 உண்	நக
தோ					பு	
தோற்றியிடு	உஅஅ	பொ	நக	புகலரு	சுசுசு ,, உண்	
	ந			புகலுமல	உச0 பொ	உரு
நண்ணியிடு	ககக	,,	கக	புறச்சமய	ச0 பா	ந
நலந்தர	உண்	பா	ந		பே	
	கா			பேசரிய	உருசு பொ	உஅ
நாடிய	உகஎ	பொ	நக		பொ	
	நி			பொற்புறு	சுருசு உண்	நக
நிலவுல	ருசுந	உண்	சுசு		ம	
	நீ			மண்முதல்	ருநக	,, சன
நீக்கமி	நகஉ	,,	கஉ	மருவிய	நகசு	,, கந
நீடுபராசத்தி	அஎ	பொ	உ	மன்னிப	கஅசு பொ	கரு
	ப				மா	
படைத்த	கசுஎ	,,	கஉ	மாயைமா	சுஉசு உண்	உரு
பத்தமானவை	சுசுசு	உண்	சு0	மாயைமுத	உருஉ பொ	உரு
பரந்த	உ0	பா	உ		மு	
பலகலை	அக	பொ	க	முந்தியவொ	சுஎக உண்	நக
பற்றிடுங்	சுசுஅ	உண்	நக	முந்தியவைம்	உஎக பொ	நக
பன்னிறன்	சுஉ0	,,	கக			

உள்

ப. பால். செ.

ப. பால். செ.

மூ

வ

மூவகை

சுள பா அ வந்தடைந்து உசுநு பொ உக

மே

வளநிலவு

உக பா சு

மேலைக்கு

உரு பொ கடி

வி

மோ

விரும்பிய

நுக ,, க

மோகமிக

உகச ,, உரு

விளம்பிய

சுள உண் நுக

சிவப்ரகாசச் செய்யுளகராதி

முற்றியது.

—0—

இதிலுள்ள குறிப்பெழுத்துக்கள்.

ப—பக்கம்

பா—பாயிரம்

சு—சூத்திரம்

செ—செய்யுள்

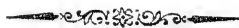
சிவமயம்.

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யானம்.

—(ஃ)—

காப்பு.

திருமேவுமுண்மைச் சிவப்பிரகாசத்தின்
மருமேவுபேருரைக்கு மாணச் - செருமேற்
றொட்குஞ் சமாக்கட் சரிகுமுன்மான் றந்த
கட்குஞ்சரக்கண்மே காப்பு.

இந்தச் சிவப்பிரகாசமென்று சொல்லப்பட்ட நூலுக்குவர
லாருவது பூரணகத்தாவா யிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வ
ரன் தானருளிச்செய்த முன்னுலாகிய சிவாகமத்தில் ஞானகாண்
டமா யிருக்கப்பட்ட பரிபசு பாசத்தினுண்மையை ஸ்ரீநந்திதேவ
தம்பிராளுக்குக் கடாங்கித்தருள அந்தவுபதேவனின் பயனுயிருக்
கப்பட்ட சிவஞானபோதமாகிய மூலக்கிரந்தம் பன்னிரண்டை
யும் ஸ்ரீநந்திதேவதம்பிராளுர் சநற்குமாரபகவான் முதலாயுள்ள
விருட்களுக்குக் கடாங்கித்தருள வந்த சநற்குமாரபகவான் சத்
தியஞான தரிசனிகளுக்குக் கடாங்கித்தருள வந்த சத்தியஞான
தரிசனிகள் பாஞ்சோதிமாமுனிகளுக்குக் கடாங்கித்தருள வந்த
ப் பாஞ்சோதிமாமுனிகள் திருவிண்ணெய் நல்லுவரே திருப்ப
டை விடாகவுடைய மெய்கண்டதேவ தம்பிராளுக்குக் கடா
ங்கித்தருள வந்த மெய்கண்டதேவ தம்பிராளுர் அந்தமூலக்கிர
ந்தம் பன்னிரண்டின்வழியே பன்னிரண்டுத்திரடாக வகுத்து
• அந்நூற்பெயராலே சிவஞானபோதமென்னும் திருநாமத்தினையு

ஞ்சாத்தி வழிதூலாகச்செய்தருளித் தமதுதிருவடிபைப்பெற்ற
அருணந்தி தேவதம்பிரானார்க்குக் கடாணித்தருளா அவர்தூலை
யாராய்ந்து பார்த்தருளி யந்தூற் சொற்சுருங்கி யத்தமாழ்த்திருக்
கையிலுலே யந்தூலினத்தத்தை விடத்துச் சிவஞானசித்தியென்
னார் திருநாமத்தினையுஞ் சாத்தி வழிதூலாகச்செய்தருள இந்தவி
ரண்டுதூலையுங் கொற்றவன்குடியில் உமாபதிதேவ தம்பிரானார்
திருவுள்ளத் தடைத்தருளி யந்தவிரண்டுதூலினத்தமும் தீவிரத
மமுள்ள புத்திமான் கருக்கொழிந்து மட்டுருவார்க்குத் தெரிமா
தென்று கண்டியாவார்க்கு மெளிதாக வறியத்தக்கதாக அந்தவிர
ண்டிவழி தூலினத்தமு முன்னுலாகிய சிவாகமத்தினத்தமும் தம்
மிடத்தில் விளைவதாயிருக்கப்பட்ட திருவருண்ணான முன்கூட்டி
ப் பொதுவைப்பதுசெய்யுளாகவும் உண்மையையது செய்யுளா
கவும் ஆகத்திருவிருத்த தூறுகக்கொண்டு சிவப்பிரகாசமென்றார்
திருநாமத்தினையுஞ் சாத்திச் சார்புதூலாகச் செய்ததெனவறிக.

என்றிங்ஙனஞ் சிவாகம முன்னுலென்பதற்குஞ் சிவஞான
போதமுஞ் சிவஞானசித்தியும் வழிதூலென்பதற்கு மிந்தச்சிவ
ப்பிரகாசஞ் சார்புதூலென்பதற்கும் பிரமாணமாவது:—

“வினையிளங்கி விளங்கிய வழிவின் முனைவன்கண்டது முத
னாலாகும்”

“முன்னோர் தூலின் முடிபொருங்கொத்துப் பின்னோன்
வேண்டும் விகற்பங்கூறி யழிபாமரபிணது வழிதூலாகும்”

“இருவர்தாற்கு மொருசிறைதொடங்கித் திரிபுதவறுடைய
து புடைதூலாகும்”

“தன்கோணிறீஇப் பிறர்கோண் மறுப்பி நெதிர்தூலென்ப
வொருசாரோரே” என்னு மிலக்கணவிதியைப்பற்றி,

வினையிளங்கி விளங்கியவழிவின் முனைவன்கண்டது முத
னாலாகும்; என்னும்கிதியால் சிவாகம முன்னுலானதெனவறிக.

இரண்டாவது, முன்னோர் தூலின் முடிபொருங் கொத்துப் பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங்கூறி யழியாமரபினது வழிதூலாகும்; என்னும்விதியால் சிவஞானபோதமுஞ் சிவஞானசித்தியும் வழிதூலானதெனவறிக.

மூன்றாவது, இருவர்தூற்கு மொருகிறைதொடங்கத் திரிபு வேறுடையதுபுடைதூலாகும்; என்னும்விதியால் முண்ணலாகிய சிவாகமத்தினத்தமும் வழிதூலாகிய சிவஞானபோதஞ் சிவஞானசித்தியினத்தமும் கருத்திலுறைஇருவருளாகிய வேற்றுமையத்தமங்கூட்டி யருளிச் செய்கையா லிந்தச் சிவப்பிரகாசஞ் சார்புதூலானதெனவறிக.

என்றிங்ஙனஞ் சிவாகம முண்ணலென்பதற்கும் சிவஞான போதமுஞ் சிவஞானசித்தியும் வழிதூலென்பதற்குஞ் சிவப்பிரகாசம் புடையாகிய சார்புதூலென்பதற்கும் பிரமாணமேதென்னில்?

ஞானதிக்கைத் திருவிருத்தில். “தேசமிகுமருட்டயின்ற சிவப்பிரகாசத்திற் திரிந்துபொதுச்சங்கற்பநிராகரணத்திருத்தி, யாகிலருள்விலுவெண்பாச்சார்புதூலா லுருளொளித்திருநிகடவ ளித்தஞானப், பூசைதக்ககாரணமுன் புகன்றதனிற்புநிந்து புணர்விக்கச் சிவஞானபோத சித்திவழிதூன், மாகிலச்சதாநணிக்கோவை முண்ணல்சான்னு மருவுதிருமுறைத்திரட்டுவைத்தனன் மண்ணுயிர்க்கே” — என்பது கனங்கொள்க.

அன்றியுமிந்தச்சார்புதூலாகியசிவப்பிரகாசமென்னுதூலிலே முண்ணலினத்தமும் வழிதூலினத்தமும் அநுநீங்கலாக வேற்றுமையத்தமங்கூட்டி யருளிச்செய்ததற்குப் பிரமாணம்.

இந்தூலிலே. “தெரித்தருருமுதல்வருயர்” என்றசெயுளிலே “இதைவனுலங் கலந்து” என்றமையான முண்ணலினத்தமும் கூடினதெனவறிக.

“வினம்பியதூலவை யிரண்டும் விரும்பினோக்கி” என்றமையால் வழிதூலினைத் தழுங் கூடினதெனவழிக.

“சுருத்திலுறை திருவருளும்” என்றமையால் திரிபுவதுடைய வேற்றுமையத்தழுங் கூடினதெனவழிக.

ஆகமூன்றுவகையு மிங்ஙனங்கண்டுகொள்க.

இந்தச்சிவப்பிரகாசமாகியதூலிற் செய்யுள் தூற்றுக்குங்கருத்தே தென்னில்:—

பாயிரமீராறு பதியாறுபல்லுயிரென்
 தேயுந்திரோதமல மொன்மென்பர்—தூயபத
 முத்திதருமாயை பொன்றகுமுவுங்குந்
 புத்திதருமாயைப் புணர்ப்பாறு—பெத்தம்விட
 நன்றுதீதாகும்வினை நாலாகுநாடோறுந்
 துன்றுமலத்தின் றெகையொன்று—பொன்றவருந்
 கேவலமைந்து களக்கிலுமிருக்குப்
 பாவுணர்த்தும் வைகரியின் பாலிரண்டு—தேவர்களுந்
 கூடுஞ் சகலநா லைந்தாகுங்குடுமலம்
 விடுகின்ற சுத்த ~~விபதி~~ பொன்று—நீடுமின்ப
 முத்தியொன்றாக மத்தித்தருளாஸ்முன்னோர்கள்
 பத்தியாற்சொன்ன பரிசினு—வித்தலமே
 லுண்மையுரைக்க லுயிருண்மையொன்பதா
 நண்ணவத்தைமூன்று நலமாக—வெண்ணரிய
 தண்ணையுணர்த்துந் தகையைந்துதன்னுணர்த்து
 மண்ணுணர்வின்ருள வகைமூன்று—பின்னுயிரை
 மாசநவேகானும் வகையைந்துமற்றதனி
 லாசொழிக்குந்தன்மை யதுநான்கு—தேசனுருப்
 பார்வையாற்பார்க்கும்வகை பத்தாம்பஞ்சாக்கரத்தைத்
 தேரும் வகைமூன்று தெரியுங்கால்—சீர்மருபு

மன்பாற்சிவனை மதுபவிக்குமெய்யடியா
 ரின்பப்பகுதி யிருமுன்று—தன்பமறச்
 சொற்றருநூலின்கருத்தொன்று சொற்றருநூ
 னற்றவருக்கியு நலமொன்று—முற்றவரும்
 பந்தமறுத்த சகநாதன்பார்வையென
 வந்தளித்தசம்பந்த மாமுனிவ—னெந்தபதஞ்
 சென்னியின்மேல்வைத்துச் சிவப்ரகாசக்கருத்தை
 யன்னவயங்காவை யம்பலவ—ன்னையத்தாற்
 சொன்னுனெழுபிறப்புந் தொல்லைவினையுந்தீர
 மன்னுமத்தை மதித்து, எ-து. கண்டுகொள்க.

அன்றியு மிந்நூலுக்குத் திருவடிவரைவு மதிகாரமு மொக்க
 வரும்வகையாவது:

ஒங்குபரந்த நலம்வளந்தேவர்பா
 ரீங்குவையாறு மிறைவன்வணக்கம்
 புறச்சமடத்தவர் நூற்கருத்தாகு
 மூவகைவிரும்பிய கிரியையெனமுன்று
 மாவதுதிக்கா முறைமப்தாகுந்
 தெரித்ததொன்மை பெனவிவ்விரண்மும்
 விரித்தநூன்மர பவையடக்கம்மே
 பலகலைநீடிங் குலகங்கந்த
 மேற்றவிவ்வாறு மிறைவனிலக்கண
 மெண்ணரிநொன்னும் பசுவினிலக்கண
 மேகமா மொன்று மலமுந் திரோதமு
 முன்னலொன்னுங் குடிவெயிலியல்பா
 முருவாழியென்னை படைத்தவல்ல
 லருத்திமன்னிய வாறுமகத்தத்
 திருத்தகுமாயையின் செய்கியதாகும்

நண்ணியகன்ம மேலேபுற்றவென்
 நெண்ணியநான்குங் கன்மத்தியல்பே
 மோகமிகவென் நெண்ணியவான் அம்
 வேகமிகுமல் மைந்தின் விதிமே
 போங்கிண்மைமாயை யந்நியம்புக ளு
 மீங்குவைபந் துங் கேவலத்தியல்பே
 வந்தன—ந்தித்தகை பேசரியைவகை
 யந்தமில்லதில் குணமானதனுவுடன்
 சொன்னமுந்தி யிந்நிலைதோற்றி
 யன்னபத்துஞ் சகலவயத்தையே
 யிகையநாடி பெனவிவ்விரண்டு
 முனைவன்சுத்த முறைமையதாரு
 மானவையரொன்றும் பரசமயத்தவர்
 மருவிட முத்தியின் வாய்மையதாரு
 மென்னும்பொதுவியல் விருத்தமைப்பதின்
 மன்னியகருத்தை வருத்தனைனிப்பா
 ஸங்குவையானது முண்மைபிப்பாயிரஞ்
 செறிந்திடுமுருவுண் ரதிலெனில்வாமி
 ஸநிவினாலெவ்வறி வசத்தநிந்ததுவுஞ்
 சத்திதுகண்ணொளி போரி—த்தெட்டி
 மித்திரமான்ம விலக்கணமாகு
 மெண்ணவ்வகை நீக்கபின்முன்னு
 மண்ணலளித்த வவத்தையதாரு
 மருவியதனக்கெனக் கண்டறிபுலன்க
 ளெருணவியறிந்திடு மிவைபோரைந்தும்
 பொருவிலான் மாவை புணர்த்தத்புக ளுங்
 காட்டிமும்பன்னித மாயையிம்முன்னு

மூட்டுஞான வாய்மையையுரைக்குந்
 தேசமும்மையின் பாரிப்புதானுந்
 தன்னறிதத்துவ முறைதருத்த
 மின்னவைநான்கு மன்னுயிர்த்தரிசனம்
 புகலருமின்றுநோக் கிந்நிலையடைபவ
 ரிகலநான்கு மிலங்குயிர்ச்சுத்தி
 பொற்புறுமொடுங்கிடா பந்நிதிமுந்திய
 சொற்பெறுபாசம் விளம்பிப்பாவிக்க
 லொன்றிரண்டாகியழிந்திடுமெல்லை
 யென்றிவைபத்து மிலங்குயிரிலாபம்
 பந்தந்திருவெழுத் தைந்திலாகுறு
 மந்தமின்முன்று மைந்தெழுத்தருணிலை
 திங்குறுகுறிப்பக மண்டமண் தொண்டரென்
 றுங்குவையாது மனைந்தோர்தன்மை
 நிலவுலகொன்று தூங்கருத்தானுந்
 திருவருளொன்று மருளுதைதூலைக்
 கொடுக்குமுறைமைப் பகுதியதாகுமென்
 றிப்படியுமாபதி தேவனுரைத்த
 மெய்ப்படுசிவப்பிர காசவிருத்தக்
 கருத்தினதுண்மை விரித்தரைத்தருளினன்
 சண்டையில்வாழந் தவருருநாதன்
 பண்பமர்சித்தம் பலவன்னுனே. ௭ - ஆ. கண்டுகொள்க.

என்றிருவனங் கூழிவந்தவகையில் முன்னுள்ள சிவஞான
 போதத்தினத்தொழு சிவஞானசித்தியினத்தொழு மிந்தச் சிவப்பிர
 காசவழிநான்குத்தொழு கூடினதேபாநு லந்தூல்களைப்போலச்
 சூத்திரம் பன்னிரண்டு மிந்தூலி வின்றமுறைமை பெங்குனே
 யென்னில்? அவைவருமாறு.

அ

சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

ஓங்கொளியாயென்ற விருத்தந்தொடங்கித் தொன்மைய வா
மென்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட் பன்னிரண்டும் பாயிர
மாக வகுத்தருளிச் செய்து,

மேற் பதி மிலக்கணமாகிய பலகையென்ற விருத்தந்தொட
ங்கி ஏற்றவியென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளாறு முதற்
குத்திரமாகவும்,

பசுவிலக்கணமாகிய எண்ணரிதாயென்ற விருத்தந்தொட
ங்கி அரிவையின்புறுமுத்தி யென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள்
மூப்பத்திரண்டு மிரண்டாஞ்ஞத்திரமாகவும்,

ஆகப்பொதுவையுடைய மிங்ஙனம்வகுத்து,

மேலுண்மை யைப்பதில்,

இங்குவையென்ற விருத்தமொன்றும் இந்த உண்மைக்கு அநி
காரவகுப்பாகவும்,

மேல் ஆன்மவிலக்கணமாகிய செறிந்திடுமென்ற விருத்தந்
தொடங்கி ஓரிடத்திருத்தலென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளை
ட்டு மூன்றாஞ்ஞத்திரமாகவும்,

அவத்தைத் தன்மையாகிய எண்ணவொன்றிலாததீதம் இவ்
வகையவத்தை நீக்கியலதீதம் ஆகச் செய்யுள்மூன்று நாலாஞ்ஞ
த்திரமாகவும்,

உணர்த்து முறைமையாகிய மருவியபொறியிலென்ற விருத்
தந்தொடங்கி யறிந்திடுமனாதி யென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்
யுளைந்தும் ஐந்தாஞ்ஞத்திரமாகவும்,

ஞானவாய்மையாகிய காட்டிடுங்கரணம் பன்னிறங்கவரு
மாயைமாமாயையென்னும் விருத்த மூன்றினுள் காட்டிடுங் கரண
மொன்றும் ஆறாஞ்ஞத்திரமாகவும்,

நின்றவிருத்தமிரண்டு மேலதற்கோர் புறனடையாகிய வே
ழாஞ்ஞத்திரமாகவும்,

மேலதன்ப்பென்னு மதி காரத்தினுள் தேசுறமருவுமெ
ன்ற விருத்தந்தொடங்கி எல்லையிப்பிறவிபென்னும் விருத்த
முடிவாகிய செய்யுட் பத்தொன்பதும் புனிதனாமென்னு ம
தி காரமாகிய பந்தமானவை திருவெழுத்து ஆசுவென்னும்
விருத்தமூன்றும் ஆகமுன்னுங்கூட்டிச் செய்யுள் இருபத்திர
ண்டினுள் தேசுறமருவுமென்ற விருத்தமொன்றும் இவையிற்
றுக்கு அதிகாரவகுப்பாகவும்,

ஆன்மதரிசனமாகிய தன்னறிவதனாலென்ற விருத்தந்
தொடங்கிச் சுந்தமாஞ்சத்தி பென்ற விருத்தமுடிவாகச் செ
ய்யுள்நாலும் எட்டாஞ்சூத்திரமாகவும்,

ஆன்மசுத்தியாகிய புகலருமசுத்திரத்தம்பா லென்ற விரு
த்தந்தொடங்கி அடைபவர் சிவமேபாரு மென்றவிருத்தமு
டிவாகிய செய்யுள்நாலும் பஞ்சாக்கர தரிசனத்தில் விருத்
தமூன்றும் ஆக முன்னுங்கூட்டிச் செய்யுளேழும் ஒன்பதாஞ்சூ
த்திரமாகவும்,

ஆன்மலாபமாகிய பொற்புறு கருவியென்ற விருத்தந்
தொடங்கி எல்லையில் பிறவிபென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்
யுட்பத்தும் பத்தாஞ்சூத்திரமாகவும்,

மேல் அணைந்தோர் தன்மையாகிய திங்குறு மாயையெ
ன்ற விருத்தந்தொடங்கித் தொண்டர்க்களிடமென்ற விருத்த
முடிவாகச் செய்யுள் ஆயினுள் திங்குறு குறிப்பிடம் அகம்பு
றம் அண்டம் மண்முதலென்னும் விருத்தமைந்தும் பதினோ
ராஞ்சூத்திரமாகவும்,

தொண்டர்க ளிடமென்ற விருத்தமொன்றும் பன்னிர
ண்டாஞ்சூத்திரமாகவும் நின்றதெனவறிக.

இங்ஙனஞ் சூத்திரம்பன்னிரண்டும் வகுத்த நிலவுலகா
- யிதாதியென்னும்விருத்தமொன்று மிந்நூலின் கருத்தாகவும்,

திருவருள்கொடுத்த என்னும்விருத்தமொன்றுஞ் சீடனுக்கு நூலுமத்தமுங் கொடுக்குமுறையாகவும் வகுத்து இங் னு லருளிச்செய்ததெனவறிக.

ஆகவிங்ஙனஞ் சூத்திரங்கள் வகுத்ததுக்கு மெல்லெழுதுகிறவியாக்கியிலே யந்தந்த வதிகாரங்கடோறுஞ் சிவஞானபொதத்திலுஞ் சிவஞான சித்தியிலும்வருஞ் சூத்திரத்தினேதுக்களுங்காட்டி யெழுதுகிற முறைமையிலே சூத்திரம் பன்னிரண்டும் கண்டுகொள்க.

இந்த வியாக்கியாநஞ்செய்தது மெய்கண்ட சந்ததியில் காவையம்பலநாதத்தம்பிரானுர் திருவடிமரபில் ஆசாரியரில் மதுரைமில் ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரானுர் திருவடியடிமரபில் சிவப்பிரகாசஞ்செய்த வியாக்கியாநமெனவறிக.

இந்தச் சிவப்பிரகாசமாகிய நூலுக்கு முன்னோர்களும் வியாக்கிசெய்திருக்க இப்பொழுது இந்தவியாக்கிசெய்யவேண்டுங்காரண மெதென்னில்? முன்னுள்ள தம்பிரான் களெழுதின வியாக்கிகளெல்லாம் பொழிப்புரையாகவெழுத அதனோடு சமயிகள் கருத்துகளுங்காட்டி யென்றம்பிரான் ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரானு ரெழுதின வியாக்கியின்வழியே தொந்தனையும் பாட்டுஞ்சேர்த்து அதற்கலாகக் காவையம்பலநாதத்தம்பிரானுர் இந்நூலின் கருத்தாகச் செய்தருளின குறள்வெண்பா நூலும் இந்நூலிற் பாட்டுகடோறும் பகுத்துச் சேர்த்து அந்தக்குறளின் கருத்தாகிய அத்தன்களுக்கும் தவறுவராமல் முன்னுண்டான வியாக்கிகளில்பொழிப்போடும் விரிவோடும் நுட்பமும் அகலமுங்காட்டி யுழிநூல்களினுண்டான சூத்திரம் பன்னிரண்டும் இந்நூலிலேயவகுத்து வியாக்கி செய்ததெனவறிக.

இங்ஙனம் பலவகையாக வியாக்கி யெழுதுகைக்கு விதி யேதென்னில்? அஃதாவது.

“பொழிப்பகல துட்பனா லெச்சமென்றோக்

கொழித்தகலங்காட்டாதார் சொற்கள்—பழிப்பி

னிரையாமாசெக்கர் நெடுங்குன்றநாடா

வுரையாமோனாலுக்கு நன்கு” என்றமையான்

தூல்களுக்கு நால்வகைப்பொருள்களுங் கூட்டி வியாக்கிசெய்யும் விதியுண்டாகையா லவ்விதியைப் பற்றிப் பொழிப்பும் அகலமும் துட்பமும் தூலெச்சமும் காட்டி வியாக்கியெழுதின தெனவறிக. அஃதாவது?

“பொழிப்பெனப்படுவது பொருந்தியபொருளைப் பிண்டமாகக்கொண்டிரைப்பதுவே” எ - ம்,

“அகலமென்பதாசதக்களக்கின் விகலமின்றி விரித்துரைப்பதுவே” எ - ம்,

“துட்பமென்பது துழைபொருளியாவுந் திட்டமாகத் தெளியக்கூறல்” எ - ம்,

“எச்சமென்ப திருபொருளொழிவு பிச்சமாக விரித்துரைப்பதுவே” எ - ம், வருமிலக்கணவியைப்பற்றியெனவறிக.

இதற் பொழிப்பாவது சத்தத்துக்கு அத்தமாகத்தொகுத்தெழுதுகை யெனவறிக.

அகலமாவது அதனைவிரித்தெழுதுகைபெனவறிக.

துட்பமாவது கடாவுக்கு விடைகொடுத்தெழுதுகை யெனவறிக.

எச்சமாவது பாட்டிற் புருதாத்பொருள்களை யவைத்தெழுதுகை யெனவறிக.

மேற்பாவிரம்வருமானு:-

இவ்வன மித்த நூல்களுக்கு முந்தப் படியிரங்குறுகைக் கு விதியேதென்னில். “ஆயிரமுகத்தா நகன்றதாயினும் பாயிரமில்லது பனுவலன்றே” என்னும்விதியைப்பற்றி முந்தப் பாயிர மருளிச்செய்யவேண்டி இக் நூலுக்குக் காப்பொரு செய்யுளாகவும் பாயிரம் பன்னிரண்டு செய்யுளாகவுமருளிச் செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஒளியா னநிருமேனி யுமிழ்தா னமிகமேவு
களியா ரவருமா னை கழனாருமறவா ம
லளியா னுமலர் தாவு மடியா ர்களுமா னா
வெளியா கும்வளிதா ய வினைகூடநினை யானை.

ஒளியி துகாப்பருட் கணபதி கழலினை
தெளிபவரு ளாம்பினை சேராவென்றது.

(இ - ள்) ஒளி ஞானப்பிரகாசமான திருமேனியிலே
யான திருமேனி

உமிழ்தானமி பொழிபாரின்ற மதத்தினை மிகவும்பொ
கமேவு களியா ருந்தப்பட்டிக் கர்வமிருளியாலே யெழுந்
ரவருமானை தருளாநின்ற யானை முகத்தினை யுடைய மு
த்தநாயனார்

கழனாருமற அவனது ஸ்ரீபாதத்தை நாடோறுமற
வாமல் வாமல்

அளியாரும வண்டிகளை பாட்சியாகவுடைய பூக்க
லர்நூவு மடியா ளினாலே யர்ச்சித்து வழிபடுகிறதொண்ட
ர்கள் ராயுள்ளவர்கள்

உளமானயெ உள்ளமானது அஞ்ஞானமாகிய விருளை
ளியாரும் ங்கசிவஞானம் பிரகாசியா நிற்கும் ஆகை
யாலே

வலி தாய வி . அவர்களைமிக்க வினைகளானதும் பொ
னை கூடவினை யா ருந்தவிசாரியாது. எ - னு.
வே.

என்னவே இந் தூல்காப்பது நியித்தமாக வழிபடாரின்
தேமென்பது கருத்து.

தூட்பம் — ஞானமென்றது அறிவெனவறிக.

தானமென்றது மதமெனவறிக.

அடியார்களென்றது தங்கள் சுதந்தரஹானியையறிந்
துவழிபடுந்தொண்டர்க ளெனவறிக.

சுதந்தரஹானியாவது யானெனது கெடநிற்கை யென
வறிக.

வலிதாய வினையென்றது பிராரத்தம் புதிக்கச்சே யே
றுகிற ஆகாமியகன்மமெனவறிக.

இதற்குப்பிரமானம். திருவருட்பயனில். “ஏன்றவினை
யுடலோடேரு மிடைபேறுவினை, தோன்றி லருளேசும்.”
எ - னு. கண்டுகொள்க.

இதன்கருத்து. இந் தூலுக்குக் காப்பெனவறிக.

வேறு.— ஒளியானதிருமேலி - ஞானப்பிரகாசமான
திருமேலியையும்,—உயிழ்தானமிகமேவுகளி - கவுட்குவடுமி
ழாரின்ற மதமிகப்பொருந்தி யருட்களிப்பினையுமுடைய,—
ஆரவரும்பாளை கழஞ்ஞமறவாமல் - தியானிப்போர் கண்
ணுமனமுறிதைய வெளிப்படுகின்ற வாளை முகத்தனாகிய கண்
பதியினுடையசீர்பாதங்களை நாடோறுமறவாமல்,—ஒளியா
ளுமலர்ந்து வு மடியார்சுளுமரான - செவ்வியால் வண்டிகளை
யாளாரின்ற மலர்களைமிட்டு வழிபடுகின்ற வடியவருள்ளமா
னவைகள்,—வெளியாகும் - முன்புண்டான வஞ்ஞானவரு

ணிககி ஞானப்பிரகாசமாம்,—வலிதாய வினே கூட நினையா
வே - பின்புவன்மையதான மூவிதவினே கஞ மவர்களைப்பொ
ருந்தவிசாரியா. ஏ - து.

ஆனே - ஆகுபெயர். அவன்யாண்டுஞ்செறிந்து பொக்குவ
ரவின்றிநிற்றலின் வருதலிண்டுவெளிப்படுதன்மேற்று. வினே
சாதிபொருமையாதலின் வலிதென்றார்.

இதுகடவுள்வணக்கத்திற்கு முதற்பொதுவாகத் துதி
த்த விநாயகத்துதி

இனிப்பாயிரம் பன்னிரண்டும் வருமானு:-

நின்மலசொருபமா யிருக்கப்பட்ட பரமசிவமானது ஆ
ன்மாக்களுக்குண்டான ஜநநமாணதுக்கத்தை நீக்குகைப்
பொருட்டாகத் திருவம்பலத்தின்கண்ணே நின்று திருநட
ஞ்செய்த வயதாத்தைநோக்கி யின்றுத்தெய்து முடிவது
பொருட்டாகத் தோத்திரம்பண்ணுவா னெடுத்துக்கொண்
டருளியது.

ஒங்கொளியா யருண்ணான மூர்த்தியாகி யுலக
மெலா மனித்கருளு முமையம்மைகாணத், தேங்கமழு
மலரிதழி திங்கன்கங்கை திகழரவம் வளர்சடைமேற்
சேரவைத்து, நீங்கலரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்கம
ன்று ணின் றிமையோர் துதிசெய்ய நிருத்தஞ்செய்
யும், பூங்கமல மலர்த்தாள்கள் சிரத்தின்மேலும் புந்
திறிவினு முதலணங்கிப் போற்றல்செய்வாம்.. (க)

மன்னியகடவுள் பொன்னடிவாழ்த்தி

முன்னவனுண்மை முறைமைமொழிந்தது.

(இ - எ) ஒங் நின்மலசொருபமா யிருக்கப்பட்ட பர
மசிவமானது மிருத்தபிரகாசமான பரையி

னது சொருபமாகிய பேரொளியாய்ப் பிரி
வற நிற்கச்செய்தே பிரபஞ்சங் காரியப்பட
முத்துமவதரத்து

அருண் ஞான
மூர்த்தியாகி

தனது காருண்ணியத்தினாலே மிச்சா
ஞானக் கிரியாசொருபனும்

உலக மெலா
மளித்தருளு மு
மையம்மை
காண

பிரபஞ்சத்தையெல்லா மிரண்டித்தருளு
கிற வுமாபரமேஸ்வரியார் திருக்கண்சாத்
தியருளா

தேங்கமழும்
லரிதழி திங்கள்
கங்கை திகழர
வம் வளர்ச்சடை
மேற்சேரவை
த்து

மணம்விட்டு ஸீசாநின்ற சொன்றை மல
ரினையுந் திருவிளம்பிறயினையுந் கங்காபர
மேஸ்வரியையும் பஹுமணிகளினாலேவிட்
டு விளங்காநின்ற நாகத்தினையு நீண்டதி
ருச்சடாபாரத்திலே பொருந்தவைத்து

நீங்கலரும் ப
வத்தொடர்ச்சி
நீங்க

ஆன்மாக்களால் விட்டு நீங்குதற்கரிதா
கிய பிறவித்தொந்தனைவிட்டு நீங்குகைப்
பொருட்டாக

மன்னுணின்னி
மையோர் ஹதி
செய்ய நிருத்த
ஞ்செய்யும். (அ
நுகயம்.) இமை
யோர் ஹதிசெய்
யமன்னுணின்னு
நிருத்தஞ் செய்
யும்

தேவர்களாயுள்ளோர்கள் தோத்திரம்
பண்ணத் திருவம்பலத்தின் கண்ணே நின்
து திருக்கூத்தாடல் செய்தருளுமவனது

பூங்கமலமல பொவ்வியை யுடைத்தாகிய தாமரைமல
ர்த்தாள்கள்கிரார்போன்ற பரிபாதங்களை இந்நூல்செய்து
த்தின்மேலும்பு முடிவதுபொருட்டாக யெனதுதலைமேலு
ந்தியினு முறவ மிதிதமத்திலு மமுந்தவையதுத் தொத்தி
ணங்கிப் போற் ரம் பண்ணுவின்றேன்.
தல் செய்வாம்.

உங்கொளியாய். என்பதற்கு அந்தப்பரமசிவமானதுப
ரையினது சொருபமாகிய பேரொளியாயிருக்குமென்று பொ
ருட்கூறியதே தென்னில்? அதாவது, ஆய்என்ற விகாரச்
சொற்கொண்டே அந்தப்பராசத்தியுடம்பாகப் பரமசிவநிற்
கையாலே யப்படிச் சொல்லப்பட்ட தெனவறிக. இதற்கு
வழியேதென்னில்? தனக்கென்றொருநிறமில்லாத சுத்தபடிக
மானது கூடினதுநிறமாயிருந்தாற்போலத் தனக்கென் றொ
ரு சொருபமில்லாத அந்தப்பரமசிவமானது தனது பரையி
னது சொருபமாகிய பேரொளி யாகையாலேயும் அந்தச்சுத
தியி—மாக விச்சாளுன்க்கியிர சொருபநுகையாலேயும்
அப்படிச்சொல்லப்பட்ட தெனவறிக.

இதற்கு. பி - ம். சிவஞானசித்தியாயில். “பொன்மை
நீலாதிவன்னம் பொருந்திடப் பளிங்க வற்றின், தன்மையாய்
நிற்குமாபோற் சுத்திதன் பேதமெல்லா, நின்மலன் றுணுப்த்
தொன்றி நிலைமையொன்றுமே நிற்பன், முன்னருட்சத்தித
ன்பால் முகிழ்க்குந்தான முளையானன்றே.” எ - து. கண்டு
கொள்க. அன்றியு மந்தப்பரமசிவமானது தனக்கென்றொரு
சொருபமாயிராதென்பதற்கு. பி - ம் சித்தியாயில். “குறிப்
படியினின் றிட்டருண மெட்டுச்சுத்தி” என்னுஞ்செய்யுளில்
“மேலொடுகிழில்லா, வினுத்துயதொர் ருணமில்லான் தன்னை
யொருவருக்கு நினைப்பரியா றென்னுமில்லான்.” எ - ம்.

கண்டுகொள்க. அன்றியு மிந் தூலினும் “பலகலை” என்னுஞ் செய்யுளிலே “பதிபாமேயதாதா விலவுமருவுருவின்கிரு ணங்குறிகளின்நி நின்மலமாய்” எ-ம் தேவாரத்தினும் “இன் னைதன்மையனென் றறிபொரு வெம்மாளை” எ-ம். திருவா சகத்தினும் “ஒருநாம மோருருவ மொன்றுமிலார்” எ-ம். இப்பொருட்பற்றி யெனவறிக.

அன்றியு மந்தப்பரமசிவமானது அப்படிப் பேரொளி யாயிருக்குமென்றது. அதுசோமஞரியாக்வி நகத்திறங்க ன்முதலாயுள்ளவையிற்றுக்கு மொளிகளையுங் கொடுப்பதா ய்ப் சக்திவிந் திரியத்தை மறைக்கப்பட்ட புறவிருளிப்போல ன்றி மற்றுள்ள விடயவிந் திரியங்களை யு மறைப்பதாய் ஆன் மரக்கருளுடைய விச்சாருநன்க்கிரியைகளையு மறைக்கப் பட்ட பேரந்தகாரமாகிய ஆணவமலத்தைநீக்குகையாலே அப் படிச்சொன்ன தெனவறிக. அப்படிச்சிவன்பேரொளியுமா யிருப்பெனப்பதற்கு பி-ம். தேவாரம். “சாரொளிய திரு மெளிச் செங்கண்மாலும்” என்னுந் திருப்பாட்டிலே “பே ரொளியைப் பெரும்பற்றப்புவிபூரானே” எ-து. கண்டுகொ ள்க. அன்றியும் திருவாசகத்தில். “வெளிவந்திலைவிநிதி சண்டாய் மெய்ச்சுடருக்கெல்லா மொளிகந்த பூங்கழல்” எ-ம். கோவைத்திருவாசகத்தில். “உருகுதலைச்சென்ற வுள் ளத்து மம்பலத்தும் மொளியே, பெருகுதலைச்சென்று நின் றோன்” எ-ம். கண்டுகொள்க. அன்றியும் சிவன சோமஞரி யாக்வி நகத்திறங்கள் முதலாயுள்ளவையிற்றுக்கு மொளி களைக் கொடுப்பானென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். நாப கண்கண்ணைய்பா னாயகுழதைப்ப வெங்கும், பாயிருளாகி மூடப் பரிந் தூலினுக்கு நெற்றித், தூய நெத்திரத்தினுலே ஸுடரொளிகொடுத்த பண்டித், தேயுமா ரொளிகொல்லாஞ் சிவனுருத் தேசதென்னார்” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யருண்ஞான மூர்த்தியாகி. எ - கு. ஞானமொன் றையுஞ் சொல்ல விரச்சாஞ்ஞானக்கிரியா சொருபனென்று பொ ருட்சுறிய தேதென்னில் ஞானமுண்டான விடத்திலே இச் சையுங் கிரியையு முண்டாகையா லப்படிச்சொன்ன தெனவ றிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “எததிறஞானமுள்ள தத் திற மிச்சைசெய்தி, வைத்தலான் மறைப்பின் ஞான மருவிடு ங்கிரியை யெல்லாம்” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி திங்கள்க வகை திகழரவம் வளர்ச்சடைமெற் றீசர வைத்த. எ - கு. இவைகளைப் பொருந்தவைத்து என்றதே தென்னில்? பாம்புஞ் சந்திரனுந் தம்மிற் பகையாயிருக்க வு மவையிற்றைப் பகையறவைக்கையா லெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தேவாரத்தில். “பாம்பொடு திங்கட் பகைநீர்த் தா ண்டாய்” எ - து. கண்டுகொள்க.

நிருத்தமென்றது - பஞ்சகிருத்தியத்தை யெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் “உலகமேயுருவமாக யோவிக ஞறுப்பதாக, விலகுபிரிச்சாஞ்ஞானக் கிரியையுட்கரணமாக, வலகூர யுயிர்கட்கெல்லா மிருபயனாக்கியைந்து, நலமிரு தொழில்களோடு நீடகநடிப்பனாதன்” எ - து. கண்டுகொ ள்க. பவத்தொடர்ச்சி நீங்க நிருத்தஞ்செய்யுமென்றது மிம் பொருட்பற்றி யெனவறிக. அப்படிச் சுவன் பஞ்சகிருத்தி யஞ்செய்யவே யான்மாசுகள் மலபரிபாகம்பெற்று முத்தி யைப்பெறுவார்க ளென்பதற்கு பி - ம். சித்தியாரில் “சொ ன்னவித் தொழில்களென்னை காரணந்தோற்ற யென்னில், மூன்னைவன் வினையாட்டென்று மொழிதலு மாமுயிர்க்கு, மன்னிய புத்திமுத்தி யழங்கவு மருளான்முன்னே, துணைய மலங்க ளெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்லலாமே” எ - து, கண்டுகொள்க.

இனி சிரத்தின்மேலும் புத்தியினு முறவணங்கிப் போற்றல் செய்வாம். எ - கு. வஸ்துஷன்ருயிருக்க. சிரத்தின்மேலும் புத்தியினுமென்று இருவகையான தேதென்னில் தீக்கையிலுண்டான சுகளத்தையுந் தியானத்தி லுண்டான நிஷ்களத்தையு மெனவறிக. அவையாவன, சுகளமென்றது ஆசாரிய மூர்த்தியாக வந்து அறிவித்துத் திருவடியை வைத்ததெனவறிக. நிஷ்களமென்றது உயிர்க்குயிராய் நின்றறிவிக்கிறபேரறிவை பெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். என்னையிப்பவத்திற்சேரா வகையெடுத்தெனசித்தத்தே, தன்னைவைத்தருளினால் தாளினை தலைமெற்குட்டிம்.” எ - ம். திருக்களிற்றுப் படியாரில் “சிந்தையினுமென்றன் சிரத்தினிலுஞ் சேரும்வகை, வந்தவனை மண்ணிடையும் வாராமற்-றந்தவனை.” எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இதனும் சொல்லியது நின்மல சொநியா யிருக்கப்பட்ட பரமசிவமானது தனதுபரையினது சொருபமாகிய பேரொளியுமா யிச்சா ஞானக் கிரியாசொநியுமாய்த் திருவம்பலத்தின் கண்ணே நின்று திருநடஞ்செய்து யவதரத்தை நோக்கி யிந்நூற்செய்து முடிவது பொருட்டாகத் தோத்திரம்பண்ணு முறைமையை யறிவித்தது. (க)

வேறு— இது நிட்காபரமசிவனைத் துதித்த லுணர்ந்திற்று.

லுங்கொளியாய் - அநாதிமலவிருளை நீக்குதலி னெல்லாவொளியினு முயர்ந்த வொளியாய்,— அருண்ஞான மூர்த்தியாக - அநாதிமலமுத்தலுதலிற் றன்னுடைய கருணையான ஞானமே திருமேனியாகவுடைய நிட்கள சிவஞானவன,— உலகமெல்லா மளித்தருளு முமையம்மைகாண - பிரபஞ்சத்

தையெல்லா முண்டாக்காநின்ற கிரியாசத்தியான உமையெ
ன்னுந் திருநாமத்தைப்பெற்ற வெல்லாவுயிர்க்குந் தாயான
வள்காண, —தெங்கமழுமலரிதழி திங்குள்கங்கை திகழாவ
ம்வளர்ச்சடைமேற் சேரவைத்து - மணநாறுகின்ற விரிந்த
கொன்றைமாலையினையு ஞானசந்திர கலையினையுங் கங்காநீ
தியினையும் விளங்காநின்ற பாம்பினையு நீண்டசடைமேலே
பொருந்தவைத்து, —நீங்கலரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்கமன்
னுணர்ந்து - விட்டுநீங்குதற்கரிய பிறவித்தொடர்ச்சி தன்னு
டல்உண்டோரை விட்டுநீங்கும்படி சிற்றம்பலத்துள்ளோநிலை
பெற்று, —இமையோர்துதிசெய்ய நிரூத்தஞ்செய்யும்-தேவர்
க மிதிப்ப ஞானக்கூத்தை யாடியருளும், —பூங்கமலமலர்த்
தாள்கள்-பொலிவினையுடைய தாமரைமலர்போன்ற சீர்பாந
ங்கள், —சிரத்தின்மேலும் புந்தியினு முறவணங்கப் போற்ற
ல்செய்வாம் - எர்முடையதலைமேலு மதயாத்துள் ளும் பொரு
ந் தும்படி வணக்கஞ்செய்து துதிப்பாம். எ-று.

ஆகி என்பதுபெடர். இனியருளாபென மாறி யொளியை
பெழுவாயாக்கலுழாம். செய்யுந்தாள்க ளென்புழி முதலொ
டுகினைக் கொற்றமைகருதி முதல்வினை கினைமேலேற்றப்பட்ட
து.

இவ்வனந் திருநடஞ் செய்தாருருகற் சிவனுக்குண்டான
கருத்தியங்களுக் கெல்லா முடனு யிருக்கப்பட்ட பராசத்
தியை நோக்கித் தோத்திரம் பண்ணுவா னெடுத்துக்கொண்
டருளியது.

பரந்தபரா பரையாதி பரனதிச்சை பரஞானங்
கிரியையா போகரூபந், தருங்கருணை யுருவாகி விசந்
தருகத்தத் தனாகரண புலனபோ கங்கடாங்க, விரிந்த
புபா தாளங்கண் மேவியொன்றாய் விமலமா லைய

தொழிற்கும் வித்தாய்ஞ்ஞத், தரந்தைகெட மணிம
ன்று ளாடல்கு னு மண்ணையருட் பாதமலர் செவ்வி
வைப்பாம். (உ)

புத்தியு முத்தியும் பொருந்தின் றறிக்குஞ்
சத்திதன் பேதத் தகைமை சாற்றியது.

(இ - ள்) பர எங்கும் பரிபூரணமாயிருக்கிற மேலான
ந்த பராபரை பராசத்தியானது
ஆதி திரோத சத்தியுமாய்
பரனதிச்சை பரனுடைய விச்சா சத்தியென்றும் மே
பாஞ்ஞங் கிரி லான ஞானசத்தியென்றுங் கிரியாசத்தி
யை யென்றும்

பர போகரு மேலான சிவபோகத்தைத் தன்னடியா
பந்தருங்கரு ர்க்குக் கடாணித் தருளுகிற காருண்ணிய
னையுருவாகி சத்தி யிப்படி விச்சா ஞானக்கிரியா சொ
ருபமாகி. இந்தப் பததனுக் கிதுவன்றியு
மேலான சுகசொருபத்தைத் தன்னடியா
ர்க்குக் கடாணித்தருளுகிற காருண்ணிய
கர்த்தாவுக்குத் திருமேனியுமாய் என்பா
ருமுளர்.

விசுத்தா சுத் சுத்தமாயையிலுண்டான தனுசுரணபுல
தத் தனுசுரண னபோகங்கனையு மசுத்தமாயையிலுண்டா
புலன போகங் ன தனுசுரண புலனபோகங்கனையுத் தரு
கடாங்க விரிந் கிற்பதாகப் பார்த்தவிந்து மோகலி மானெ
த வுபாதானங் ன்கின்ற மூன் றுபாதானங்கனையும் பொரு
சண்மேவி ந்தி

ஒன்றாய்

இங்ஙனம் பெயருந் தொழிலும் பலவா
யிருந்துத் தாடுஞ்ஞ யிருப்பதாய்

விமலமாய்

இந்த வுபாதானங்களுோடு கூடி யிருந்
தாலுந் தானினமலமாயிருப்பதாய்

ஐந் தொழிற்
கும் வித்தாய்

சிவன்செய்யப்பட்ட சிருஷ்டி திதி சங்
காரந் திரோபாவ மறுக்கரக மென்னப்ப
ட்ட பஞ்ச சிருத்தியங்களுக்குந் காரண
மாய்

ஞாலத் தரந்
தைகெடமணிம
ன்று ளாடல்கா
ணும்

பிரபஞ்சத்தி னுள்ளார் பிறவிக்கலேச
நீங்குகைப்பொருட்டாக அழகிய திருவம்
பலத்தின்கண்ணே சிவனைத் திருக்கூந்து
க்கண்டருளும்

அன்னையருட்
பாதமலர் சென்
னவைப்பாம்.

இந்த வியல்புகளை யுடைய வுல்கமாதா
வினை நுருபபொருந்தின ப்ரி பாதமல
த்தை யெனதுதலைமேலே வைத்துக்கொ
ள்ளாநின்றேன். எ-து.

து-ம். பரந்தபராபரை. எ-கு. பூரணமாகிய மேலான
பராசத்தியென்ற தேதென்னில்? பூரணகத்தாவாகிய பரமசி
வனுக்குச் சத்தியாய் நிற்கையாலெனவறிக. இதற்கு. பி - ம்.
சித்தியாரில். "எத்திறனின்றானிசை நைத்திறமவனாநிற்பன்."
எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி ஆதியென்றதைத் திரோதசத்தியென்றது திரோ
தசத்திக்கு ஆதியென்றபேரான தேதென்னில்? அந்தத்தி
ரோத மவதரசத்தியாகி யோரவதரத்திலே தோன்றுகை
யாலெனவறிக.

இனி மற்றுள்ள விச்சாருானக் கிரியாசத்திகளைப் பர
ணதிச்சை பாருானங் கிரியையென்று இந்தச்சத்திகளுக்குச்
சிவனைக்கூட்டிச் சொன்னதேதென்னில்? சிவனுக்கு இந்தச்
சத்திகள் இச்சாருானக்கிரியாசத்திகளாய் நிற்கையாலென

வறிக. அவையாவன? சிவன் ஆன்மாக்களை யிரகூழிக்கவேண்டுமென்று திருவுளத்திலேயொருநிலை வெழுந்திருந்த வவதரத்துக் கிசகாசத்தியாகையாலும் அதிலேயொரு அறிவெழுந்திருந்த வவதரத்துக்கு ஞானசத்தியாகையாலும் அந்த ஆன்மாக்களைப் பிரபஞ்சகாரியப்படுத்து மவதரத்துக்குக் கிரியாசத்தியாகையாலும் மப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இங்ஙனஞ்சொன்னதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “ஒன்றதா யிச்சாஞானக் கிரியையென் றொருமுன்றுகி, நின்றுமிரு சத்தியிச்சையுயிர்க்கருணைசமராகு, நன்றெலாஞானசத்தியானயந்தறிவனாத, னன்றருட் கிரியைதன்னு லாக்ருவ னகிலமெல்லாம்.” எ-து. கீண்டுகொள்க.

இனி பரபோகருபந் தருங்கருணை யுருவாகி. எ-கு. மேலான சுகசொருபமாகிய சிவபோகத்தைத் தன்னடியார்க்குக் கடாசூழித்தருளுகிற சத்தியென்று பொருட்கூறியதற்கு பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில் “பவமேவியநெறி பந்திக்குமீசன் பசுக்கடம்மை” யென்னுஞ் செய்யுளில் “சத்திகண்ணுற் சென்று சார்ந்து பின்னர்ச், சிவமேவவசேன்றுகாண் கொச்சைக்காயலன் சித்திரிப்பே” எ-ம். இந்நூலினும் “முன்னைத் தகைவிலா மலங்க ள்வாட்டி. பத்தனைபருளும்.” எ - ம். திருவாசகத்தினும் “அவனருளாலே யவன் றுள்வணங்க” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி விசுத்தாசுத்தத்தனுகரண புவனபோகங்கடாங்க விரிந்த வுபாதானங்கள். எ-கு. விந்து மோகணி மானென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில்? விந்துவென்றது சுத்தமாயையிற்றோன்றப்பட்ட விந்துசத்தியெனவறிக. மோகணியென்றது அசுத்தமாயையெனவறிக. மானென்றது அவ்வியத்தமாயிய பிரகருகிமாயை யெனவறிக. என்னு முபாதான மூன்று

க்கும். பி-ம். சித்தியாரில் “மந்திரமத்தவாஹின் மிருத்தொருவடிவமாகத், தந்ததெனரனுக்கென்னிற் சகத்தினுக்குபாத்தானங்கள், விந்துமோகினிமான்முன்றா மிவற்றின்மேலாகி விந்துச், சிந்தைபாரதிதமான சிவசத்தி சேர்ந்துநிற்கும்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி ஒன்றாம். எ-கு. பெயருந்தொழிலும் பலவாயிருந்துந் தானென்றாயிருப்பதாலையென்று பொருட்படுத்தினதற்கு பி-ம். சித்தியாரில் “சத்திதான பலவோவென்னிற் குடுவென்றேயனெகமாக வைத்திடுங்காரியத்தால்” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி ஐந்தொழிற்கும் வித்தாம் எ-கு. சிவன்செய்யுங் கிருத்தியங்களுக்கெல்லா மிந்தச்சத்தி காரணமாயிருப்பனென்று பொருட்கூறிய தேவென்னில்? சிவன்யாதாமொன்றைச் செய்யுமிடத்து இந்தச் சத்தியைக்கடாமற் செய்யாளுகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு பி-ம். திருக்களிற்றுப்படியாரில் “நங்கையினுளுமனைத்தஞ் செய்தாற்போளுடனேத்து, நங்ஙையினுற் செய்தளிக்கு நாபகனை” எ-ம். “நேரிழைபா, டன்வசனூயே யிருப்பானான்” எ-ம். சித்தியாரினும் “அவளால்வந்த வாக்கமிவ்வாழ்க்கைபெல்லாம்.” எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி அன்னையருட்பாதமலர் சென்னிவைப்பாம். என்ற புத்தில் அன்னையென்றதை யுலகமாதாவென்று பொருட்கூறிப்பதென்னில் இந்தச்சத்தி சர்வான்மாக்களை யுந் தோற்றுவித்துட்டியுறச்சி யறுக்கிடுகித்து நிற்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு பி-ம். சித்தியாரில் “பேசரியாவுயிரையெலாம் பெற்றுநோக்கிப் பெரும்போக மவைப்பெரிந்துப் பிறப்பினையு மொழித்திட, டாசகலுமடிபருளத் தப்பினு

“உலிருக்கு மன்னையருட்பாதமலர் சென்னிவைப்பாம்.” என் பதனுள் “ஆசகலமடியருளத் தப்பனுட லிருக்குமன்னே.” என-து. கண்டுகொள்க,

இதனுற்சொல்லியது பராசத்தியானது திரோதசத்தி யுமா யிச்சாருானக்கிரியாசத்தியுமாய்ச் சிவனுக்குத் திருமே னியுமாய்ச் சுத்தமாய்பு மசுத்தமாய்யுமாகிய விந்துமோ கினிமானென்கிற வுபாநானங்கனையங் கூட்டினன்று காரியப்ப தெதிச் சிவன்செய்யும் பஞ்சகருத்தியங்களுக்குங் காரண மா யான்மாக்கள் ஜநநீங்குறையப் பொருட்டாகத் திருவம் பலத்தின்கண்ணே சிவனைத்திருக்கூத்துக் கண்டருளுகிற ப ராசத்தியைநோக்கித் தோத்திரம்பண்ணின முறைமையை யறிவித்தது.

இவையிரண்டும் வழிபடு தெய்வவணக்கம். (உ)

வேறு—இஃதந்தப் பராசசிவன்செய்கின்ற பஞ்சகர்த்தியங் கட் கெல்லா முடனுன பராசத்தியைத் துதித்த லுணர்த்திற்று.

பரந்தபராபரை - எங்கும்விபாபகமான மேலான பராசத் தி,—ஆதி - திரோதானசத்தி,—பரனதிச்சை - மரமசிவனுடைய விச்சாசத்தி,—பரஞானம் - மேலான ஞானசத்தி,—கிரியை - கிரியாசத்தி,—பரபோகருபந்தரும் - ஆன்மாக்களுக்குக் கநாதியிலு ண்டான மேலான வனுபவசொருபத்தைக் கொடுக்கும்,—கரு ணையுருவாகி - கருணைவடிவாய்,—விசுத்தாசத்தத் தனுகரணபு வனபோகங்கடாங்க-சுத்தாசத்தங்களான தனுகரணபு வனபோ கங்களைத் தரித்தற்கு,—விந்தவுபாதானங் கண்மேவி - விந்தி விந்துமோகலி மான் மூன்றையும் பொருந்தி,—ஒன்றாய் விமல மாய்—எகத்திற்குமொருமுதலாய் நின்மலமாய்,—ஐந்தொழிற்கும் வித்தாய் - பஞ்சகர்த்தியங்களுக்குங் காரணமாய்,—ஞாலத்த ரந்தைகெட—பூலோகத்தி லுள்ளாருடைய பிறவித்துயர்கெட,—

மணிமன்றுளடல்காணு மன்னை - அழகியசிற்றம்பலத்து ளாடுத
லைக்கண்டருளு மெவ்வுயிர்க்குந் தாபானவன், — அருட்பாதமர்
சென்னிவைப்பாம். - அவளுடைய கருபையாகிய சீர்பாதமூர்
களைச் சென்னிமேல்வைத்து வணங்குவாம். எ - று.

படைப்புமுதலிய வைந்துவிதசத்திய நிவிர்த்திமுதலியத
லைகளிற் பதிதலிற் சாந்தியானவாதி திரோதாயியாம். பராபரை
யாதி யிச்சை ஞானங் கிரிபையாகிய வன்னைபெனக் கூட்டுக. இனி
ப் பரைமுதலிய வைந்துமாகிக் கருணையுருவாகியெனவாகி யென்
பதை யீரிடத்துமேற்றலுமொன்று. இன்னும் பராபரை யாதியி
லே பரனதிச்சாஞானக் கிரிபைகளே கருணையுருவா யாடல்காணு
மன்னையென விருப்பெபராக்கலுமொன்று. பரனதுவென்னு முரு
பு பரைமுதலியவற்றோ டிடையும்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வரியோடும் பரமேஸ்
வரன் கூடின வவதரத்துத் திருவவதாரஞ் செய்தருளின மூத்த
நாயனாரை நோக்கித் தோத்திரம் பண்ணுகின்றது.

நலந்தரநா விருந்தமிழின் செய்யுட்குற்ற நண்ணு
ம விடையுநீ நலியாமைகருந், யிலங்குமிரு குழைய
ருகு பெருதுவரிசிதறி வினைவேல்க விகழ்ந்தகயற்
கண்ணியெயிமிறைவன், கலந்தருள வருமனை முக
த்தான்மும்மைக் கடமருவி யெனிலவு கணபதியி ள
ருளா, லலந்துமது கரமுனிவர் பரவாளர்கமல மனை
யதிரு வடிவினைக ணினைதல்செய்வாம்.)

சொத்தருதாலிற் சூற்றமணுகா வகை

பொத்புதுகரிமுக னற்பதம்பணிந்தது.

(இ - ள்) நல இந்நூலுக் கெல்லா நன்மைகளுமுண்டாம்
ந்தரநால் படியும்

இருந்தமிழின் • பெரிய தமிழாகிய தொல்காப்பிய முதலாயுள்ள விலக்கணங்களி னீக்கப்பட்ட பஞ்சவதிகார குற்றங்களும்வந்து பொருந்தாதபடியும்

• இடையூறுநலி இந்நூல்செய்து முடிசைக்கு இராஜிகதெய்வீகங்களினு லொருவிக்கங்களும் வராமலும் விசாரித்து

இலங்குமிருகு விளங்கப்பட்ட விரண்டு மகரக்குழையளழையருகு பொரு வுஞ்சென்று மோதீச் செவ்வரிபரந்து தனக்குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட வேல்களையும் வேல்களிகழந்த பழித்த கயல்போன்ற கண்ணினையுடைய பரகயற் கண்ணி மேஸ்வரிபோடும் பரமேஸ்வரன் கூடியருள பொடிமிறைவன் வெழுந்தருளின யானைமுகத்தினையுடைய கலந்தருள வரு மாணை முகத்தான்

மும்மைக் கட இரண்டு கண்ணங்களாலும் பிறவாற்றாமருவியெனநிலவு லும் பாயுமதமானது மலையிலே நின்று மருகண பதியினரு விபாயந்தாற் போல வெண்ணும்படி பொருத்தப் படாநின்ற விக்னேஸ்வர னனுக்கிரகத்தாலே

அலந்து மதுக முனிவராகிய வண்டிக ளாசைப்பட்டித் தமுனிவர் பரவ தோத்திரம்பண்ண நிறம்வளராநின்ற செவ்வளர்கமல மனை வித்தாமரைமலர்பேன்ற வவனது ஸ்ரீபாத யதிருவடியிணைக வங்களைச் சிந்தியாநின்றேன். எ - னு .

வாமம்.

து - ம். நலந்தரதூஸ் எ - கு. நன்னையுண்டாக வென்றதே தென்னில்? சைவசிந்தாந்த வுத்தத்துக்கு மலையுவராமலென்ற தெனவழிக்.

இருந்தமிழின் செய்யுட்குற்ற நண்ணுமல் எ - கு. பஞ்சவதிகார குற்றவகனும் பொருந்தாம லென்றதே தென்னில் எழுத்தஞ் சொல்லும் பொருளும் யாப்பு மலங்காரமு மென்னப்பட்ட இலக்கணவிதிகளுக்குக் குறைவுபடாம லென்றதெனவழிக்.

இடையூறு நலிபாமை. எ-கு. இராஜீக தெய்விகங்கண்ணி டையூறுவராம லென்றதே தென்னில்? இராஜீகமென்றது படைக்கலங்களினு லுண்டான விக்கநமெனவழிக். தெய்விகமென்றது பசிகளினு லு நோய்களினு லு முண்டான விக்கநமெனவழிக்.

வரு மாணமுதத்தான். எ - கு. எழுத்தருளின யானமுதத்தானென்ற தே தென்னில் எழுத்தருளின தென்றது இருவவதாரஞ் செய்ததெனவழிக்.

இதனாற்சொல்லிடது இந்நூற்செய்து முடியுமிடத்து இந்நூ லுக்கு நன்னையுண்டாம்படியு மிலக்கணவிதிவி லுண்டான குற் றங்கள் பொருந்தாதபடியு மிடையூறுவாராதபடியும் விசாரித்த விக்கநமவரனை நோக்கித் தோத்திரம்பண்ணு முறைமையினை யறிவித்தது. (௩)

வேறு—இஃ தந்தச்சந்தியுடனே சிவன்கூடின விடத்து வ தறித்தவினாபகனைச் சிறப்பாகத் துதித்த லுணர்த்திற்று.

நலந்தரதூ லிருந்தமிழின் செய்யுட்குற்ற நண்ணுமை - பெரிய தமிழ்நூற் செய்யுள்—த்தப் பஞ்சவதிகாரக் குற்றம்பொருந்தாம லவற்றுட் கூறியநன்மைகருகற் பொருட்டும்,—இடையூறு நலிபாமை—இந்நூன்முடியுமளவு மிடையே தீவ்ருவந்த வருத்தாமலும்,—கருவி - நினைத்து,—இலங்குமிரு குழையருகு பொருது - விளங்காநின்ற விரண்டு மகரக்குழையவஞ்

சென்று யுத்தமடண்ணி, —வரிசிதநியிணைவெல்க விகழ்த்து. — செ
வ்வரிபரந் திரண்டுவிவல்களைப் பழித்த, —கயற்கண்ணிபொடு மி
டைவன் கலந்தருள — சுயர்கண்ணிபாகிய வுமைமொடு மிதைவன்
கூடிப்பெறுதலான், —மும்மைக்கடமருவியென நிலவாணைமுகத்
தான் வருங்கணபதியின் — மூவகைமதமு மருவிபோல வள்ளங்க
ப்படாநின்ற வாணைமுகத்துடனே யவதரித்தருள்ள விநாயகனு
டை, —மதுகரமுனிவர்பரவ வருளா ஸலந்தவளார் — வண்டு
ளாகிய விருடிகள் பரவுதல்செய்யக் கருணையால் விரிந்துவளராநி
ன்ற, —கமல் மனை சிருவடிமிணைக ணினைதல் செய்வாம். — தாம
ரைப்பூவையொத்த சீர்பாதங்களைத் தியாவிப்பாம். எ-று.

முகத்தாலாகிய கணபதியெனினுமாம். இருந்தமிழ்துற் செ
ய்யுளின் குத்தநண்ணுமை நலந்தவெனமாறுக. உம்மைக்கடம்
கன. வேல்களைபென விரண்டாமுருபுவிரிக்க. மும்மைக்கடம்
யாணைக்கடை. பின்னையார்க் கருமத்தேயுள. ஒருமருப் பிருமதக்க
டவுளென்றார் பிறவாசிரியரும். கண்ணிபொடுமும்மை சிறப்பு.
முகத்தாலுனெய்வாயிற்று.

இன்னமு மிந்தூல்செய்து முடிக்கைக்கு ன்க்குநங்கள் வாரா
மல் விநாயகனுக்குப்பின்பு திருவவதாரஞ் செய்தருள்ள சுபந்
மணியனை நோக்கித் தோத்திரம் பண்ணுகின்றது.

வளநிலவு குலவாமர ரதிபதியாய்தலை மாரிலேவி வ
ருமிச னருண்ணாநமதலை, யளவில்பலகலையங்க மாந்
ணங்களுணர்ந்த வகத்தியனுக் கோத்துரைக்கு மண
ணல்விதலெண்ண, வளயருவுஞ்ரணுர மெனதிதிம்பை
யோங்க லொன்றிரண்டு கூறுபட லொளிதிகழ்வேறு
கந்த, களபமலி குறமகடன் மணிமுலைகள்கலந்த கந்
தல்லல ரடியிணைகள் சிந்தைசெய்வாம். (சு)

அருமறைச்சிரப்பொரு ளகத்தியற்குரைத்த
முருகன் திருபதம் பரிவுடன் மொழிந்தது.

(இ - ள்) வள புதுமைபொருந்தியிருக்கிற தேவர்கள்கூட்
நிலவு குல வமர டத்திற்குக் கத்தாவாயிருக்கப்பட்ட
ரதிபதியாய்

நீல மயிலேறி நீலநிறத்தை யுடைய மயிலை வாகனமாக
வருமீசனருண் வுடையனுமாய் பரமேஸ்வரன் தந்தருளும்
ஞானமதலை ஞானப்பிள்ளை

அளவில்லாத பலகலையாகிய ஞானங்களை
லையங்க மாரண யும் சினை நிறுத்தம் சந்தசு சோதிடம் கற்
ங்களுனாந்த வ பம் வியாகரணம் என்னப்பட்ட வாறங்கமா
கத்தியனுக் கோ கிய அங்கமும் இருக்கு எஜார் சாமம் அதர்வ
த்துரைக்கு மண் ணம் என்னப்பட்ட நாலுவேதமு மோதியு
ணல் ணாந்த அகத்திய மூலாவிருக்குப் பிரண
வ சொருபத்துக்கு வியாகக்யானஞ் செய்தசு
வாயி

விறலெண்ணு பிறருடைய வெற்றியினை விசாரியாத மனத்
வுளமருவு சூரனு திணையுடைய சூரபத்மா வினுடைய மார்பையும்
ரமென தீடும்பை என்னுடைய பிறவிக் கலேசத்தினையும் அசுர
யோங்க லொன் ரொதுங்கப்பட்ட கரவுஞ்ச பாவத்தையும்
நிரண்டு கூறுபட ஒவ்வொன்று இவ்விரண்டு கூறுபடத்தக்கதா
கொளிகுகழுவே கப் பிரகாசம் விளங்காநின்ற வேலிலே திரு
லுக்கந்த வுளம் வைத்தருளின

களபமலி குற வள்ளிநாச்சியாருடைய களபச்சேறு மிகவு
மகடன் மணிமு ம்பொருந்தின வொளியையுடைய திருமுலைத்
லைகள் கலந்தகந் தலங்களிலே முபங்கியருளின சுப்ரமணியப்
தன் அது வயம் பிள்ளையாரது

ஞாமகடன் கள
பமலி மணிமுலை
கள் கலந்த கந்
தன்

மலரடியிணை தாமரைமலர்போன்ற புரீபாதங்களை யு மி
ளை சிந்தை செய் ந்தால் விக்னமறச்சென்று முடிவதுபொருட்
வாம். டாக நினையாநின்றேன். எ-று.

து - ம். தேவர்களுக்கிப்பதியென்றது அவர்களுக்குக்கத்
தாவாகையா லெனவறிக.

நீலமயிலேறிவருமென்றது அஞ்ஞானமாகிய விருட்சியைவி
ட்டுத் தோய்வநிற்கையா லெனவறிக.

ஞானமதலையென்றது ஒருவரறிவியாமற் றானே யறிகைக்கு
ண்டான மறுத்துவத்தொலெனவறிக.

இடும்பை பிரண்டிடுபவென்றது பிறவித்துக்கமாகிய விடும்
பை ஆன்மாவிலோடுங் கூடிநின்று உநாமரணப்படுத்தி வருகை
யினாலே அருளோடுங்கூடி வழிபடுமவதரத்து அநுநீங்குகையா
லெனவறிக.

ஒளிதிகழ்வே லுசுந்தவென்றது தன்னையழிப்பிடு மடியார்க்
குண்டான துக்கங்களை உயிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளத்தடை
த்து வேலையெடுக்கையினு லெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது இந்நூலிடைபூதுவாராமல் முடியவே
ண்டி ஈசனருள் ஞானமதலையாகிய சுப்ரமணியப் பிள்ளையாரை
நோக்கித் தோத்திரம்பண்ணு முறைமையை யறிவித்தது. (சு)

வேறு—இஃதந்த விநாயகனுக்குப்பின் அவதரித்த பிள்ளை
யாரைத் துதித்தலுணர்த்திற்று.

வளநிலவு குலவமரரதிபதியாய் - செல்வம் விளங்குந்
லதேவர்களுக்குச் சேனாபதியாய், - நீலமயிலேறிவரு மீசனை

ருண் ஞானமதலை-நீலநிறத்தை யுடைய மயிலேறி வரங்கொடுத்தற்
கெழுந்தருளி வருகின்ற சர்வேஸ்வரனருளிய ஞானப்பிள்ளை, —
அளவில் பலகலையர்க மாரணங்களுணர்ந்த வகத்திமனுக் கோத்
தனரக்குமண்ணல்-பொருளுக்களவிற்றத பலதூல்களு மாறங்க
மும் வேதங் கருமறிந்த வகத்திமனுவிவனுக்கு வேதப்பொருள்
புபேதங்குந் குரவன், — விநலெண்ணு வுளமருவு குரனும் —
எண்ணப்பட்டாத வீரப்பாட்டை யுள்ளத்தின்கண்ணே யெப்பொ
ழுதும் மமதைபால் வைத்திருக்குந் குரனுடையமார்பு, — எம்
திடுப்பை - எம்போல்வாருடைய பிழைத்துன்பமும், — ஓங்கல்-
கரவுஞ்சுகியும், — ஒன்றிரண்டுசூறுப- யொளிதிகழ்வேலு கந்த-
இவைமூன்று மொவ்வொன் திரண்டுகூறுபடுமபடி. பொளிவிள
ங்கிய வேலையுபர்த்துவிட்ட, — களபமலி குறமகடன் மணிமுலை
கள் கலந்தகந்தன் மலரடியிணைகள் சிந்தைசெய்வாம்-குறமகடனா
னவள்ளிநாடகியுடைய பலகூட்டுச்செறிந்த வழங்கு திருமுலைகளை
கூடி-யருளின கந்தனென்னுந் திருநாமத்தை யுடையவனுடைய
மலர்போலுந் திருவடியிணைகளைச் சூழ்க்ப்பாம். எ-து.

மதலை யீண்டு முருகனென்னும் பெயர்மாத்திரையாய் வரு
மென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு முடிபாய்நின்றது. அந்நிதியாய்வ
ருமென்க. மதலை யணணலாகிய கந்தனைனக்கூட்டுக. எண்ணு
தலெனவுங் குறமகடன் களபமலி மணிமுலை கொண்டாடாக.
உவந்தமென்று பாடமாக்கி வேலிலே திருவுளமெழ்ந்தவ னென்
பாருமுளர். அயிர்குலவேல் போர்க்குலவமரென்பது நல்லதேவ
ரென் றுரைக்கப்பட்டது. உரம்-இழிம்பை. ஓங்கலென்னுந் செ
வ்வெண்ணிட்டுகை தொக்குநின்றது. உகந்த கலந்தகந்தனெ
ன்க.

இந்நான்குசெய்யுளுக்கும் யாமென்னுந் தோன்றாவெழுவாய்
வருவிக்கப்பட்டன.

இன்று லருளிச்செய்கிற வத்தமுண்டான முறைமை யெப்ப
டியென்றுவினவப் பாரம்பரியமாக வுபதேசஞ்செய்தருளின சந்
தானகுரவர் திருமுடியடைவு மே லருளிச்செய்கின்றது.

தேவர்பிரான் வளர்கயிலைக் காவல்பூண்ட திருந
க்தி யவர்கணத்தோர் செல்வர்பாரிற், பாவியசத்திய
ஞான தரிசனிகளடிசேர் பரஞ்சோதிமா முனிகள் பதி
யாம்வெண்ணெய், மேவியசீர் மெய்கண்ட திறலான்
மாறா விரவுபுக முருணந்திவிறலார்செல்வத், தாவில
ருண் டிறைஞான சம்பந்தரிவரிச் சந்தானத் தெமை
யாருந் தன்மையோரே.

(௫)

ஆதிமாமுனியர்க் கம்பிகாபதியருள்

கோதிலாஞானக் குருமரபுரைத்தது.

(இ-ள்) தேவ தேவர்களுக்குக் கத்தாவாகிய ஸ்ரீகண்ட
ர்பிரான் வளர்க் பரமேஸ்வர னெழுந்தருளியிருந்துள்ள மிக்க
யிலைக் காவல்பூ கைலாயத்திருமலைபைக் காக்கிறதே விரதமா
ண்ட திருந்தி கப்பூண்ட ஸ்ரீநந்திகேசர்வரநாயனாச்,
அவர்கணத் அவரது திருவடியைப்பெற்ற மஹாவிருடி-
தோர் செல்வர் களி லொட்பில்லாத ஞானச் செல்வத்தையு
டைய சந்தகுமாரபகவான்

பாரிற் பாவிய அவர்திருவடியைப்பெற்றுப் பூமியிலே யெ
சத்தியஞான தரி முந்தருளின சத்தியஞானதரிசனிகள்
சனிகள்

அடிசேர் பரஞ் அவரது ஸ்ரீபாதத்தைப்பெற்ற பரஞ்சோ
சோதிமாமுனி திமாமுனிகள்
கள்

பசியாம் வெ சிறப்புமிக்க திருவெண்ணெய்நல்லூரே தி
ண்ணெய்மேவிய ருப்படை லீடாகவுடைய மெய்கண்டதேவ
சீர்மெய்கண்டதி நாயனார்
தலான் (அதுவய
ம்) சீர் வெண்
னெயாம்பதிமே
விய மெய்கண்ட
திலான்

மாறாவிருவுபுக அவரது திருவடிபைப்பெற்ற அழிபாதிபுக
முருணந்தி மைக்கலந்த அருணந்திதேவநாயனார்

விதலார் செல் அவரது திருவடிபைப்பெற்று வெற்றிபொ
வத் தாவிலருண் ருந்தின செல்வமாகிய குற்றமில்லாத வருளை
மறைஞானசம்ப ப்பெற்ற மறைஞானசம்பந்தநாயனார்
ந்தர்

இவ ரிச்சந்தா இவர்க ளாறுதிருப்பெயரு மிந்தமெய்கண்
னத் தெ மையா டசந்தானத்து எம்மை யடிமையாக வேவற்
ஞந்தன்மையோ செய்வித்துக்கொள்ளு முறைமையினை யுடை
ரே. யோர்கள். எ-று.

து - ம். தேவர்பிரானென்றது பிரம விஷ்ணுக்கள் முதலா
யுள்ள தேவர்களுக்குங் கத்தாவென்றதெனவறிக.

வளர்கயிலையென்று உயர்ந்த கைலையென்றதெனவறிக.

அந்தக் கைலையைக் காவல்பூண்ட திருநந்தியென்ற தேதெ
ன்னில் சிலாதரமுனி புத்திரனில்லாமற் தவஞ்செய்யுமவதரத்து
அவனுக்குச் சிவன் முன்னின் துணக்குவேண்டிய தேதென்று கே
ட்டருளத் தேவரீரைப்போலச் சாவா மூவா வியல்பினையுடைய
புத்திரன் வேண்டுமென்றுகேட்ப அப்படிப்புத்திரனாகக் கொடு
த்தருளியபடி வருகையாலே அவர் கன்மபூமியிலே யிருக்கவொ

ண்ணதென்று திருவுள்ளத்தை—த்தருளி யவர்க்கு நன்குகேள்வர
காயனாரென்று ஞானபிடேகஞ்செய்து மற்றுள்ள விருடிகளு
க்கு ஞானேபதேசங் கொடுக்கக்கற்பித்து அவர்க்குக் கைலாசத்
தீருமையுங் காக்கிறது விரதமாக வந்தே கொடுத்தருளின தெ
னவறிக.

மெய்கண்டதிறலானென்றது உண்மைஞானமாகிய சத்திய
த்தைத் தரிசித்தசாமர்த்தியத்தை யுடையவனென்றதெனவறிக.

விதவார்செல்வம். எ-கு. வெற்றிபொருந்தின செல்வமென
றது அருட்செல்வத்தையெனவறிக. அருட்செல்வமென்ற தேதெ
ன்னில் அருட்செல்வ மேற்பட்ட செல்வமாகையாலும் அருட்செ
ல்வமுடையவர்கள் பொருட்செல்வங் கொள்ளாதபடியாலு மப்
படிச்சொன்னதெனவறிக. என்னு ம்வவிரண்டினுள்ளும் அருட்
செல்வம் பொருட்செல்வத்தினு மேற்பட்டதென்பதற்கு பி-ம்.
திருவள்ளுவப்பயனில் “ அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட்செல்வம்,
பொருட்செல்வம் பூரியார்க்கண்ணமுள ” என்னும் பொருட்பற்
றின்னதெனவறிக. அன்றியும் அருட்செல்வமுடையவர்கள் பொ
ருட்செல்வங் கொள்ளார்க ளென்பதற்கு. பி-ம். தேவாரத்தில்
“ துகிலுத்துப் பொன்பூண்டு திரிவார்சொல்லுஞ் சொற்கேட்க
க்கடையோமோ துரிசற்றோமே. ” எ-ம். பெரியபுராணத்தில் “கே
டுமாக்கமுங் கெட்டிருவினா, ரோடுஞ்செம்பொனு மொக்கவே
நோக்குவார்.” எ-ம். சித்தியாரில். “ ஓட்டிற்றமனியத்திற் சமபு
த்திபண்ணிச் சங்கரனோ, டொக்கவதைந் தவனிவனை யிவனவ
னைவிடாதே யுடந்தையாய்ச் சிவன்றோற்ற மொன்ருமே காண்
பர் ” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இச்சந்தானமென்ற சுட்டுகொண்டே மற்றுள்ளசந்ததிசுரு
க்கு மிப்படிப் பாரம்பரியமாக ஆசாரியமரபுண்டானாகப்ா வந்த
மெய்கண்ட சந்ததியெனது பொருட்படுத்தினதென வறிக.

இசனாட்சொல்லியது இந்த மெய்கண்டசந்ததியின் சம்பிரதாயத்தை நூ
னமுகத்தாலு முபதேசத்தாலும் திருவுளம்பற்றின சந்தானகுர
வர திருமுடிபடையு வுணர்த்திற்று. (ரு)

வேறு—இது மெய்கண்டசந்ததியின் சம்பிரதாயத்தை நூ
னமுகத்தாலு முபதேசத்தாலும் திருவுளம்பற்றின சந்தானகுர
வர திருமுடிபடையு வுணர்த்திற்று.

தேவர்பிரான் வளர்கயிலே காவல்தூண்ட திருநந்தி-புறிகன்
டபரமேஸ்வர விருந்தருளாகின்ற கைலைமலைக்குக் காவல்தூண்ட
கிறப்பினையுடைய நந்திகேஸ்வரபகவான், —அவர்களைத்தோர்செ
ல்வர் - அகருடைய கூட்டத்தி லொருசெல்வரான சனக்குமார
முனிகள், —பாரித்பாவிய சத்தியனான் தெரிசனிகள் - இவ்வகை
த்தின்கண்ணே யுண்மைஞானத்தை விரித்த சத்தியனானதெரிச
னிகள், —அடிசேர்பாருந்தோலி மாமுனிகள் - அவருடைய திருவ
டிபைச்சேர்ந்த பரஞ்சோதிமாவிருடி-கள், —பதியாம்பவண்ணை
ய்மேவியசீர் மெய்கண்டதிறலான் - தனக்கெப்படியும் பதியாபி
னும் திருவெண்ணெய்நல்லூரே பதியாகப் பொருந்தின கிறப்பி
னையுடைய மெய்கண்டதேவனைன்னு ஞானவிரன், —மாருட்டிக
ழவிரவருணந்தி-ஒழியாதபுசுழப்பொருந்திய வருணந்திகேவன், —
விமலார்செல்வத் தாவிலருன் மறைஞானசம்பந்தன் - ஞானவி
ரமந்தைந்த செல்வத்தையுடைய கெடாத திருவருளையுடைய ம
றைஞானசம்பந்தன், —இவரிச்சந்தானத் தெமையா றும் தன்மை
யோரே-ஆகிய விவ்வெழுருவரு மிந்தச்சந்தானத்திலே மெய்
மைபாளு மிபல்புடையார். எ-று.

அடிசேரென்பதனை யெங்குந் தந்தரைக்க. நந்தியவரென
ஐருமைப்பன்மை மாந்திற்று. பதியாம்பவண்ணை யென்பதுகம்
பாடம். செவ்வெண்ணின் றொகை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வாசாரியியில் பிற்கூறிய மறை
ஞானசம்பந்தநாயனார் தம்மையிரண்டித்த வாசாரியராகையாலவ
ரைநோக்கித் தனித்தொருசெய்யுளாகத் தோத்திரம் பண்ணுகின்
தது.

பார்ஜிகழ வளர்சாம வேதமல்கப் பராசரமா மு
லிமரபு பயிலஞானச், சார்வுதர வந்தருளி யெம்மை
யாண்ட சைவசிகா மணிமருதத் தலைவனந்தன், கார்
மருவு பொழிப்புடைசூழ் மதினமீதேமதியங் கடவா
மை நெடுங்கொடியின் கரந்தகையங்கடந்தைச், சீர்நி
லவுமறைஞான சம்பந்தனெந்தது திருவானு மலரடி
கள் சென்னிவைப்பார். (சு)

மன்னியவொருபொருள் வடிவுகொண்டிருபதஞ்
சென்னியின்வைத்த தேசிகன்வணக்கம்.

(இ-ள்) பார்தி புழி விளங்குவதாகவும்
சூழ

வளர்சாமவே ஆயிரஞ் சாடைகளாக விரியப்பட்ட சாம
தமல்க வேதம் வர்த்தியாந்தகவும்

பராசர மாமு பராசரப்பிரமவிருத் தோத்திரந்தழைக்க
லி மரபுபயில வும்

ஞானச் சார்வு ஞானவொழுக்க முண்டாம்படி யெழுந்த
தரவந்தருளி யெ ருளி யொன்றுக்கும் பற்றாதுவெனனை யடிமை
ம்மையாண்ட யாகக் கொண்டருளின சைவசமயத் துக்கோ
சைவசிகாமணி மயிலே உமானிக்கும்

மருதத் தலைவ மருதூர்க்குக் கத்தாவானவன்.
ன்

அந்தண்காரம் அழகினையுங் குளர்ச்சியினையுமுடைய மேக
ருவு பொழிப்பு ம்பொருந்தப்பட்ட சோலைப் பக்கங்களிலே

டைசூழ்மகின்மீ சூழ்ந்த பெரியமதிவஞ்சுமேலே சந்திரவேன
தே மகியங்கட டாமல் நெடியகொடியினது கைகளாலே ந
வாமை நெடுங் கையப்பட்ட சிற்ப்பையுடையதிருப்பெண்ணை
கொடியின் கார் கடத்துச் சிறப்புவிளங்காநின்ற மறைஞானச
தகையுங் கடந் ம்பந்தனென்கின்ற திருநாமத்தினையுடைய
தைச் சீர்நிலவு மறைஞானசம்ப
ந்தன்

எந்தை திருவ எம்முடைய சுவாமியது அழகுவளராதின்
ளரு மலரடிகள் த தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதங்களை பெ
சென் லிவைட் னதுகலைமேலே வைத்துக்கொள்ளா நின்றே
பாம். ன். எ-று.

து - ம். பார் திகழ. எ - கு. பூமிவிளங்குவென்ற தேதென்
னில்? பிரபஞ்சத்திலுண்டான ஆன்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகா
சிக்க வென்றதெனவறிக.

சாமவேதமல்க. எ-கு. சாமவேதம் வர்த்திக்க வென்றதே
தென்னில்? மஹர்ஷி வேதமுன்றினு மிந்தூல் செய்துடையார்
க்கு இதுபாரம்பரியமாக அதிகரித்து வருகையாலெனவறிக.

பராசரமாமுனி மரபுபயில். எ - கு. பராசரப்பிரமலிருந்
தேகாத்திரந்தழைக்க வென்றதேதென்னில்? அநாதியேயிந்தூல்
செய்துடையா ராசாரிய ரந்தக்கோத்திரமாய் வருகையாலென
வறிக.

ஞானச்சார்புதரவந்தருளி. எ-கு. ஞானவொழுங்குண்டாக
வென்றதேதென்னில்? இந்நூல் செய்துடையாரை ஞானவுபுதே
சத்தைச் செய்து அந்தவொழுங்கிலே நிறுத்துகையாலெனவறிக.

மருநுரென்றும் பெண்ணாகடமென்றும் திருப்படை டிர
ண்டாக வேண்டுவானென்னில்? மருநார் திருவவதாரஞ்செ

ய்தஜுரெனவறிக. பெண்ணாகட மாசாரிய ரபிடேகஞ்செய்தஜுரெனவறிக.

இதனாற்சொல்லிபது இந்நூல் மலையறச்சென்று முடியவேண்டித் தம்மையிரகூறித்த வாசாரியரைநோக்கி வழிபடுமுறைமையை யறிவித்தது. (சு)

வேறு—இஃ சிவ்வாசிரியர் தமக்கு நேரேருவரான மறைஞானசம்பந்தமுனிகளைச் சிறப்பாகத் துணுத்தவாணர்த்திற்று.

வளர்சாம வேதமல்க - ஆயிரஞ்சாகை வளர்கின்றசாமவேதம் பெருவிபுபெறவும், - பராசரமாமுனிமரபு பயில் - பராசரப்பிரமவிருடிகோத்திர மிடைபறாது நிலைபெறவும், - ஞானசார்புதர - எம்போல்வார்க்கு ஞானமாகிய பற்றுக்கோடுதரவும், - பார்த்திகழவந்தருளி - நிலவுலகத்தின்கண்ணே திருமேனிகொண்டு விளங்க வெழுந்தருளிவந்து, - எம்மையான்ட சைவசிகாமணி - எம்மையடிமையாகக்கொண்ட சைவஞ்ஞாமணி, - மருதததலைவன் - மருதுர்க்கிறைவன், - அந்தண் கார்மருவுபொழில்புடைசூழ் மகின்மீதே - அழகிய குளிரந்தமேனம்பொருந்தியசோலை புடைசூழப்பட்ட மதிலின்மேலே, - மதியந் கடவாந் நெடுங்கொடியின் கரந்தகையுங் கடந்தைச்சீர்நிலவு - சந்திரன் கடவாதபடி நெடுங்கொடிகளாகிய கைகள்தகையுந் சிறப்புவிளங்கிய பெண்ணாடமென்னுந் திருநகரையுடைய, - மறைஞானசம்பந்தன் - மறைஞான சம்பந்தனென்னுந் திருநாமத்தையுடையான், - எந்தை - எம்முடையவத்தன், - திருவளரு மலரடிகள் சென்னிலைப்பாம் - அவனுடைய வழிருவளரானின்ற மலாபோலுந் திருவடிகளை யாந் தலைமேற்புனைவாம். எ-று.

செயவென்னும் வினையெச்ச வடிக்குக்களி னும்மை தொகப்பட்டு வந்தருளியென்னும் வினையோடு முடிந்தன. பார்த்திகழவெ

ன்பதற்குப் பூலோகம் விளங்கவுமென்று செவ்வையுரைப்பினு
மாம். பயிலுத லிண்டையுமை சீர்நிலவுகடந்தையென மொழிமா
றுக. கொடியின் இன் அல்வழிச்சாரியை, கண்ணின்வலை கலந்
தென்றூற்போல.

இந்நூ லருளிச்செய்திற் வத்தமேதென்று வினாபதற்குத்தர
மே லருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

புறச்சமயத் தவர்க்கிருளர் யகச்சமயத்தொளி
யாய்ப் புகழளவைக்களவாகிப் பொற்பணிபோலிபே
தப், பிறப்பில்தா யிருள்வொளிபோற் பேதமுஞ்சொ
ற்பொருள்போற் பேதாபேதமு மின்றிப் பெருநூல்
சொன்ன, வறத்திறனால் விளைவதா யுடலுயிர்கண்ணை
ருக்க னறிவொளிபோற் பிரிவருமத் துவிதமாகுஞ்,
சிதப்பினதாய் வேதாந்தத் தெளிவா ன்ஞ்சைவ சித்தா
ந்தத் திறனிங்குத் தெரிக்கலுற்றும். (எ)

வளம்பயினுலின் மதிப்பு—ன்வகுத்த

விளம்புகுபொருளின் மேன்மைபெய்தது.

(இ-ள்.) புறச் சமயம் பரசமயிகளாயுள்ள வுலோகாயிதன்முதல்
சமயத் தவர்க்கி பாஞ்சராத்திரி யீராகச் சொல்லப்பட்டசம
ருளாய் யிகளுக்குத் தெரிபாததாய்

அகச் சமயத் உட்சமயமாயுள்ள சைவமுதல் வைரவயீ
தொளியாய் ராகச் சொல்லப்பட்ட சமயங்க ளாறுக்குஞ்
சைவத்திற் பேதமாயுள்ள சமயிகளொட்டுப்
பெயர்க்கு மறிப்படுவதாய்

புகழளவைக் சர்வராலும்புகழ்ந்து சொல்லப்பட்ட வள
களவாகி வைப் பிரமாணங்களினாலே யளவிடப்படுவ
தாய்

பொற்பணி கத்தாவும் பிரபஞ்சமும் பொன்னென்ற
போலபேதப்பி ம்ப் பணிபலவானும்போல விருக்குமென்கிற
தப்பிலதாய் வபேதசித்தாந்தமு மடாததாய்

இருள் வெளி கத்தாவும் பிரபஞ்சமு மிருளும் வெளியும்
போற்பேதமுஞ் போல வொன்றோடொன்று கூடாமல் வேறு
சொற் பொருள் யிருக்குமென்கிற பேதவாதிகள் சித்தாந்தமு
போற்பேதாபே ம் சொல்லும் பொருளும்போலச் சத்தத்தை
தமுமின்றிச் சொன்னபொழுது அந்தச்சத்தந்தானே பத்

தமாய்த்தோன்றியும் அத்தத்தைச்சுண்டபொ
ழுது அந்தச்சத்தம் வேறாயும் அத்தம்வேறு
யும் ஒன்றுமாயிரண்டுமாயிருந்தாற்போலக்
கத்தா பிரபஞ்சமுமாயல்லவாமாயிருப்பானே
ன்கிற பேதாபேதவாதிகள் சித்தாந்தமு ம
டாததாய்

பெருதூல் பெரிபதூலாகிய வேதாகமங்களிற்சொ
சொன்ன வறத் தல்லப்பட்ட சரிதை கிரியா யோகங்களை ய
தினூல் வினாவ துட்டித்ததனாலே யுண்டாகப்படுவதாய்
தாய்

உடலுயிர்க யாதாமொன்றை யறியுமிடத்து உடலு
ண்ணருக்கனறி முயிருந் தன்னிலொன்றுபட்டறியு மறிவை
வொளிபோற்பி ப்பிரிக்கவொண்ணாதாற்போலவும் யாதா
ரிவறுமதறுவித மொன்றைக் காணுமிடத்துக் கண்ணினு
மாசுஞ் சிறப்பி வியு மாதித்தப்பிரகாசமும் தன்னிலொன்
னதாய் றுபட்டுநிற்குந் தன்மையைப் பிரிக்கவொ
ண்ணாதாற்போலவும் கத்தாவையும் பிரப
ஞ்சத்தையுந் தன்னிற்பிரித்தற்கரிதாய் அந்
ந்நியமாயிருக்கிற சிறப்பினையுடைத்தாகிய

வேதாந்தத் வேதத்தின் முடிவிற்கெனியாயுள்ள சை
தெனியாஞ்சை வசித்தாந்தத்தி னுண்மையாகிய வத்தத்
வசித்தாந்தத்தி தையிந்நூலிலே விளங்கச் சொல்லாநின்
நவிங்குத் தெரி தேன். எ-று.
க்கூற்றும்.

வேதத்தின் முடிவிற்கெனியென்றது வேதாந்த மூடம்
புஞ்சித்தாந்த முயிருமாய் நிற்கையாலெனவறிக.

து-ம் புறச்சமயிகளுக் கிருளென்றதெதென்னில்? அவ
ர்கள் திரிபதார்த்த நிர்ணயமுடையவர்க ளல்லவாகையாலு
ஞ் சிவனைக்கத்தாவென்று கொள்ளுகை யில்லாதவர்களா
கையாலு மெனவறிக.

அகச்சமயிகளுக் கொளியென்ற தேதென்னில்? இவர்
கள் பதி பசு பாச மூன்று முண்டென்று நாட்டுகையாலுஞ்
சிவனைக் கத்தாவாகக் கொள்ளுகையாலு மெனவறிக. இவ
ர்களும் அம்மாத்திர மொழிந்து சைவசித்தாந்த வுண்மைக்
குரியவர்களல்ல வெனவறிக. அஃதெங்கேசாணப்பட்டதெ
ன்னில்? சங்கற்பவிராகரணத்தில் ஐக்கியவாதிமுதல் சிவா
த்துவிதியாகிய சைவர்முடிவாகவுள்ள பேதமெட்டினுமுண்
டானவத்தங்களை மறுத்தவொழுங்கிலே கண்டு கொள்க.

அளவைகளினு லளவிடப்படுவதாயென்றதேதென்னில்
அளவைப்பிரமாணமாகிய காண்டல் கருதல் உரையென்னப்
பட்ட பிரத்யக்ஷம் அநுமானம் ஆகமம் என்கின்ற மூன்று
வகையினாலும் அளவிட்டறியப்படுவதா யென்றதெனவறிக.
இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “அளவைகாண்டல் கருதலுரை
பாவம்பொருளொப்பாறென்ப, ரளவைமேலு மொழிபுண்
மையைதிகத்தோ டியல்பெனநான், களவைகாண்ப ரவையி
ற்றின் மேலுமதைய ரவையெல்லா, மளவைகாண்டல் கருத

துரை யென்றிம்முன்றி நடங்கடுமே.” எ-து. கண்டுகொள்க. என்னவெனச் சித்தாந்தம் இம்முன்றுவகையாலு மறியப்படுமென்பது கருத்து.

இனிபொற்பணிபோல பேதப்பிறப்பிலதாய் எ-கு. பொன்னிலேநின்றும் பணிபலவாளுற்போலக் கத்தாவினிடத்தில பிரபஞ்ச மூண்டாமென்கிற அபேதசித்தாந்தமு மடாததாயென்றதேதென்னில்? கத்தாவோவென்றும் சித்தாயிருப்பானொருவன். பிரபஞ்சமோவென்றால் ஜடமாயிருப்பதொன்று. ஆகையாற் சித்தினிடத்து ஜடந்தோன்றாது கொண்டே சிவவிடத்துப் பிரபஞ்சந்தோன்றா தென்றதெனவறிக.

இஞ்ஞவளிபோற் பேதமும். எ-கு. இரூளும்வெளியும் போலக் கத்தாவும் பிரபஞ்சமும் தன்னில் வேராயிருக்குமென்கிற பேதசித்தாந்தமு மடாததாயென்றதேதென்னில் இந் தப்பிரபஞ்சங் காரியப்படுமிடத்துக் கத்தாவாலே காரியப் படவேண்டுகையடா லப்படியேவென்று சொல்லவொண்ணா தெனவறிக.

இனி சொற்பொருள்போற் பேதாபேதமும் எ-கு. சொல்லும் பொருளும்போலக் கத்தாவும் பிரபஞ்சமும் தன்னி லொன்றுமா யிரண்டுமா யிருக்குமென்கிற பேதாபேதசித்தாந்தமு மடாததாயென்றதேதென்னில்? சித்தாயுள்ள சிவவிடத்து ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றாதாகையடா லொன்றென வொண்ணாதென்றும் ஜடமாயுள்ளபிரபஞ்சஞ் சித்தாயுள்ளசிவனாலே காரியப்படவேண்டுகையால் வேறெனவொண்ணாதென்றுஞ் சொன்னதெனவறிக.

பெருதூல்சொன்ன வறத்தினால் வினாவதாய். எ-கு. அறத்தினாலென்றதை குருபூசை சிவபூசை மஹேஸ்வரபூசைக் களிறு லுண்டாவதா யென்னவுமாமெனவறிக. இதற்கு பி-ம். சித்தியாரில் “புண்ணிய மேனோக்குவிக்கும் பாவங்களுக்

கும் புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே, நண்ணியனா
னத்தினால் விரண்டினையும் துத்து” எ-ம். “தாபரசங்கமங்க
ளென்றிரண்டுருவினினு, மாபரன் பூசைகொண்டு மன்னுயி
ர்க்கருளைவைப்பன்” எ-ம். கண்டுகொள்க. இத்திரபரமெ
ன்ற திலிங்கமூர்த்தமெனவறிக. சங்கமமென்றது குருவையு
மலேயு வரையு மெனவறிக.

இனி யுடலுமுயிருங்கூடின வறியவையுங் கண்ணுமருக்க
னுங்கூடின வொளியையும் பிரிக்க வொண்ணாதாற்போலக்
கத்தாயையு மாண்மாக்களையும் பிரிக்க வொண்ணாதாற் அத
துவிதமா யிருக்குமென்றதேதென்னில்? இத்திறிவாயுள்ள கா
ண்மாக்களைப் பேரறிவாயுள்ள சிவனறின்க்குமிடத்தி ருண்
டறியையும் பிரிக்கவொண்ணாதென்ற தெனவறிக.

அத்துவிதமென்ற தேதென்னில்? ஒன்றுமல்ல இரண்டு
மல்ல வென்றதெனவறிக. அஃதாவது ஒன்றல்ல வென்றது
ஆன்மாவஞ்சுவமு மொன்றல்லவென்றதெனவறிக. இரண்ட
ல்லவென்றது ஆன்மாக்கள் ஜீவிக்குமிடத்துச் சிவனறிவிக
கவறிந்து பிரிவறியின்று ஜீவிக்கையா லெனவறிக. இதற்கு
பி-ம். இருபாவிருபஃதில். “ஒன்றாகாம லிரண்டாகாம லொ
ன்றுமிரண்டு மின்றாகாமல்” எ-து. கண்டுகொள்க.

சிறப்பென்றது அத்தத்தின்மூலான்மியமெனவறிக.

வேதத்தின் முடிவிற நெளியென்றது சொல்லிநந்த
பொருளெனவறிக. இதற்குபி - ம். கோயிற் புராணத்திற்.
“ஆரணங்கள் முடிந்ததத்த தானந்த வொளியுலகற், கார
ணங்கற்பனை கடந்தகருணை” எ-ம். இந்நூலினும் “இங்கு
வென்றது கடந்த வியல்பினுறும்” எ-ம். கண்டுகொள்க.

அன்றியும் வேதாந்தத் தெளியென்றதை வேதாந்தப்
பொருளாவிடப்பட்ட சித்தாந்தமென்பாருமுளர். அஃதென்ற

மன்று. அதுவேனென்னில் வேதாந்தமூடம்பஞ் சித்தாந்தமுயிராமாய் நிற்கையா லப்படி நீக்கஞ் சொல்லவொண்ணதென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இந்நூலில் “வேதத்தலை தருபொருளாய்.” எ-து கண்டுக்கொள்க.

சைவசித்தாந்தமென்ற தென்னில்? சைவமென்றது சிவாகமத்தையெனவறிக. சித்தாந்தமென்றது அந்தச்சிவாகமத்தின் கருத்தாகியவந்த அத்தத்தையெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது இந்நூலிலேசொல்லுகிற வத்தமானது புறச்சமயமாகிய வுலகாபிதனுக்கும் புத்திறிற்செளத்ரார்த்திகன் யோகாசாரன மாத்மிகன் வையாடிகன் ஆகப்பேர் நால்வருக்கும் அமணரில் நிகண்டவாதி ஆசீவகன் ஆகப்பேர் இருவருக்கும் மீமாங்கசரில் பட்டாசாரியன் பிரபாகரன் நையாயிகன் ஆகப்பேர் மூவருக்கும் அகம்பிரமவாதிபானமாயாவாதி பாற்கரியன் நீரீச்சரசாங்கியன் ஆகப்பேர் மூவருக்கும் வையணவனாகிய பாஞ்சராத்திரிக்கும் ஆக இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சமயமாற்றினாற் பேதமாகச்சொல்லும்பேர் பதினான்குந் தெளிவில்லாததீர் யிருக்குமென்னு முறைமையும் உட்சமயமாகிய சைவம் பாசப்தம் மாவிரதம் காடாமுகம் வாமம் வைரவமென்னப்பட்ட சமயமானாக்கு முதற்குறப்பட்ட சைவத்திற் பேதமாயுள்ள ஐக்கியவாதி பாடாணவாதி பேதவாதி சமவாதி சங்கிரந்தவாதி நாய் வரவனிகாரவாதி பரிணாமவாதி சிவாத்வீதியாகிய சைவர ஆகப்பேர் எட்டுக்குந் தெளிவா யிருக்குமென்னு முறைமையும் அளவைப்பிரமாணமாகச் சொல்லப்பட்ட பிரத்தியகூடம் அதுமானம் ஆகமமென்கின்ற மூன்றுவகையினு மளவிடப்பட்டிருக்குமென்னு முறைமையும் பொன்னும் பணியும்போலிருக்குமென்கிற அபேதசித்தாந்தங்களும் இருளும் வெளியு

ம்போலென்கிற பேதசித்தாந்தங்களும் சொல்லும்பொருளு
ம்போலென்கிற பேதாபேத சித்தாந்தங்களும் ஆக மூன்று
வகையு முன்னெண்ணப்பட்ட வகச்சமயத்தினும் புறச்சம
யத்தினு மடங்கியிருக்கையா லந்தவத்தங்களும்ல்லவா யிரு
க்குமென்னு முறைமையும் இந்தச் சைவசித்தாந்தஞ் சிவபு
ண்ணியத்தினாலே யுண்டாவதாய் வேதத்தின் முடிவிற் நெ
ளியுமா யத்துவிதமுமா யிருக்கிறதே சைவசித்தாந்தமென்
னு முறைமையு மறிவித்தது. (௭)

வேறு—இது நூற்கருத்துணர்த்திற்று.

புறச்சமயத் தவர்க்கிருளாய்-உலகாயதன் புத்தன் சம
ணன் மீமாற்சன் மாயாவாதி பாஞ்சராத்திரியென்னும் புறச்
சமயிக ளுறுவர்க்குமிருளாய்,—அகச்சமயத் தொளியாய் -
சைவம் பாசுபதம் காராமுகம் வயிரவம் வாமம் மாவிரதம்
என்னு முட்சமயிக ளுறுவர்க்கும் விளக்கமாய்,—புகலவை
க்களவாகி - சொல்லப்பட்ட காட்சிமுதலிய வளவைகட்டு
மட்டாய்,—பொற்பணிபோல்பேதப் பிறப்பிலதாய் - பொன்
னும்பணியும்போற் பேதமில்லாத தோற்றமில்லதாய்,—இரு
ள்வெளிபொற் பேதமுஞ் சொற்பொருள்போற் பேதாபேத
முமின்றி - இருளும் வெளியும்போலப் பேதமுஞ் சொல்லும்
பொருளும்போலப் பேதாபேதமு மில்லாமல்,—பெருநூல்
சொன்ன வறத்தினால் விளைவதாய் - வேதாகமங்கள் சொல்
லப்பட்ட சிவதன்மங்களின கூற்றினாலே யுண்டாவதாய்,—
உடலுயிர்கண்ணருக்க னறிவொளிபொற் பிரிவரு மத்துவித
மாகுஞ் சுறப்பினதாய்-உடலுமுயிருங் கூடியவிடத் தறிவுங்
கண்ணு மாதிர்த்தனுவ் கூடியவிடத் தொளியும்போல வேற்று
மையில்லாத வத்துவிதமாகுஞ் சுறப்பினை யுடையதாய்,—

வேதாந்தத் தெளிவாளுந் சைவசித்தாந்தத் திரனிங்குத் தெரிக்கலுற்றாம் - வேதத்தின் முடிவிலே தெளிவான சைவசித்தாந்தத்தி னுண்மையை இந்நூலுள் விளங்கச்சொல்லுவாம். எ-று.

புரமுமகமுமான சமயிகள் பண்ணிருவர் கருத்துக்களை விரிந்தநூலிற் கண்டுகொள்க. ஈன்றிரைப்பிற் பெருகும். அபேதங்கொள்ளிற் பொன்னும்பணியு மற்றொன்றானுற்போல வெல்லார்த்குஞ் சுகதுக்கங்க ளொததல்வேண்டும். பேதங்கொள்ளி விருளுமொளியும்போலச் சிவனுமுயிரு மெக்காலமும் பேதமேயாதவின் வேதாகமங்களிற் சாயுச்சியமென்று சொல்வது பயனிற் சொல்லாம். பேதாபேதங் கொள்ளினமோகூளுந் சாதிக்கவேண்டுவதில்லையாம். ஆகையா லவைமுன்று நீக்கப்பட்டன.

இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த வத்தத்தைப் பெறுகிற ஆண்மாக்க ளெத்தனை வகைப்பட்ட டிருப்பார்களென்றும் அவர்களுக்கு இந்தவத்தத்தைச் சிவன் கடாங்கித்திற முறைமையெப்படிபென்றும் வினவின வவதரத்து மேலுள்ளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளிபது.

மூவகையா ருநிர்வார்க்க மஸத்தார்க்கம் மூலமஸத்தா||மூன்று முடைய||ரன்றே, தீவகமா மெனவுருவாய் வந்துநாதன் நிருநோக்கம் பரிசுத்தம் நிகழும்வாக்கம், பாவனையான் மிகுநூலா வியோகப்பண்பாற் பரவிவரு மவுத்திரியாற்பா||சநாச, மேவவருளுதவுமவுத் திரிபிரண்டுநிறனும் வியல்கிரியை ஞானமென விளம்புமா||மே. (அ)

மூவகையுயிரின் முறைமையுமவர்க்குக்

காவலனருள்புரி கடனுநவின்ந்து.

(இ-ள்.) மூவ
கையாருயிர்வர
க்கம். (அறுவய
ம்.) ஆருயிர்வர
க்கமும்கை

மலத்தார்

கன்மமூலம்
லத்தார்

முன்றுமுடை
யார்

அன்றே

திவக மாமெ
னவுருவாய்வந்
துநாதன் (அறு
வயம்.) நாதன்
திவக மாமென
வுருவாய்வந்து

நிரம்பியிருக்கிறவான்மாக்கள் முன்று
வகைப்பட்டிருப்பார்கள். அஃதாவது

ஆணவமல மொன்றையுடைய விஞ்ஞா
னகலரென்றும்

கன்மமலமும் ஆணவமலமுமுடைய பிர
ளையாகலரென்றும்

ஆணவமலமுங் கன்மமலமு மாயாமல
முமுடைய சகலரென்றுஞ் சொல்லப்பட்
டிருப்பார்கள். அவர்களுக் கிந்த மலங்க
ளெந்தவவதரத்திலே யுண்டானதோவெ
ன்னில்?

இவை யநாதியேயுள்ளதாயிருக்கும். அ
வர்களுக்கிந்த மலங்க ணிற்கும்வழி யெப்
படிபோவென்னில்?

“கவன் இந்த முகையான்மாக்களுக்கு
முண்டான மலங்களைப் பாகம் வருத்துயி
டத்து யாதாமொரு பணிகளை மிருகங்க
ளைப் பிடிச்சுவெண்டினவர்க ளதற்கதற்
கேற்ற பார்வையைக்காட்டிப் பிடித்தாற்
போல ஒருமலத்தையுடைய விஞ்ஞானக
லருக்கு பிரணமலத்தையுடைய பிரண
யாகலருக்கு முன்றுமலத்தையுடைய சக
லருக்கு மவரவர்கின்ற நிலைக்குத்தக்கதா
கத்திருமேவிகொண் டிரங்கிக்குமிடத்து
விஞ்ஞானகலரும் பிரணயாகலரு மிந்தப்

பூததேக சம்பந்தமற நிற்கையாலவர்களை
நிராதாரமாகிய திருமெனிகொண்டிருந்
தி இற்தச் சகலரை மிரசுதிக்குமிடத் தி
வர்க ளிற்தப்பூததேக சம்பந்தமாய் நிற்
கையாலவர்களைப்போலச் சாதாரமாகிய
மானுடச்சட்டை சாத்தி வந்திருந்திக்கும்.
இவ்வன மிரசுதிக்குமிடத்து

திருநாக்கா
ற் பரிசுத்தாற்றி
கமும்வாக்காற்
பாவணையான் மி
ருநூலா லியோ
கப்பண்பாற்பர
வியரு மவுத்திரி
யாற் பாசநாச
மேவவருளுத
வும்

திருநாக்காற் திருக்கண் சாத்தியும்
ஸ்ரீபாத ஸ்ரீவஸ்தவங்களால் பரிசுத்தும் வி
ளங்க வுபதேசித்தும் தன்னைப்போல நின்
மலமாகப் பாவித்தும் மஹத்தாகிய நூலு
ரைத்துக்கூட்டியும் பொருளோடு கூட்டி
யும் சூண்டமண்டலமிட்டுச் செய்யுந்திக்
கைகளாலும் பாசநாசமாம்படிபொருந்த
ஞானத்தையுண்டாக்கும். இவையிற்றில்

அவுத்திரிஇர
ண்டுதிற்றும்

ஒளத்திரியாகியதிக்கை மிரண்டுவகைப்ப
ட்டிருக்கும். அஃதாவது

வியன்கிரியை
ஞானமென வி
ளம்புமாறே.

வியப்பத்தையுடைய கிரியாவதுமென்று
ம் மனோபாவத்தாற்செய்கற ஞானவதி
யென்றும் சிவாகமங்கஞ்சொல்லும். எ-து.

து - ம். மூவகை யாருயிர்வர்க்கம். எ - கு. ஒருமலத்
தையுடைய விஞ்ஞானகல றென்று மிரண்டுமலத்தை யுடைய
பிரணையாகலரென்று மூன்றுமலத்தையுடைய சகலரென்
றும் பொருட்கூறியதற்கு வகையேதென்னில் முற்கூறியஒரு
மலத்தையுடைய விஞ்ஞானகலராவார். பக்குவரென்று மப

க்குவரென்று மிரண்டுவகைப்பட்டிருப்பார்கள். இதிப்பக் குவரானவர்கள் மலபரிபாகத்தின் மிருதியாலே சிவனுடைய அனுக்கிரகத்தைப்பெற்றுச் சாயுச்சியத்தை யடைவர்களெனவறிக. மற்ற அபக்குவர்களும் மலபரிபாகத்தின் மந்தத்தாலே சிவனுடைய வனுக்கிரகத்தைப்பெற்றும் அதிகாரமலத்தொடுங் கூடியிருப்பார்கள். அவர்களுமனுசதாசிவரென்று மட்டவித்தேசுரரொன்றுஞ் சத்தகோடி மஹாமந்திரோசுரரென்று மூன்றுவகைப்பட்டிருப்பார்கள். இதில் அனுசதாசிவர் சிவனுடைய வனுக்கிரகத்தைப்பெற்று சாதாக்கியத்தத்துவத்திலே யிருப்பார்கள். மற்ற அட்டவித்தேசுரர்களுஞ் சத்தமாயாகிருத்தியத்துக் கதிகாரமாய் மயேசுரத்ததுவத்திலே யிருப்பார்கள். சத்தகோடிமஹாமந்திரோசுரர்களு மட்டவித்தேசுரராலே பிரோரிக்கப்பட்டுச் சுததவியாதத்துவத்திலே யிருப்பார்கள். அவர்களு மிருவகைப்படுவார்கள். அஃதாவது மூன்றரைக்கோடிபேர் சிவன்குருமூர்த்தத்தை யாதிட்டித்துச் சகலலாயிரஷிக்குமிடத்து அதற்குக்காரணமாக விருந்து மஹாபிரஜையகாலத்திலே மோக்ஷத்தை யடைவார்கள். மற்றைய மூன்றரைக்கோடி பெயருஞ் சிவன்குருமூர்த்தத்தை யாதிட்டியாமல் நிராதாரமாய்நின்று விஞ்ஞானகலரையும் பிரஜையாகலரையும் மறுக்கிரகக்குமிடத்து அதற்குக்காரணமாயிருந்ததிகாரத்திலுள்ள வைராக்கியத்தாலே சிருட்டிக்கூப்பின்பாக மோக்ஷத்தையடைவர்களெனவறிக. இங்ஙனங் கூறிவந்தயகைகளுக்கு. பி-ம். தத்துவவியைக்கத்தில் “அறிந்தவர் தீர்த்ததுகளினர் திராத்துகளர்முன்னர்ச், செறிந்தவர் விஞ்ஞானக்கு நாயகரெண்ம ரெனச்சிறந்தோர், பிறிந்தவர்மந்திர ராமெழுகோடியர் பேரொலியான், மறிந்தகதினாப்புனல் வெங்குருவாணர்வகுத்தவரே.” எ-து. கண்

டுகொள்க. இங்ஙனங் கூறப்பட்ட விஞ்ஞானகலரில் முந்
கூறிய அபக்ருவர் தன்மையெங்கனெயென்னில் கேவலத்தி
லான்மாநிற்குந் தன்மைபோல ஒருவடிவுமற்று ஆணவமல
சொருபராய்ச் சுத்தமாயையிலே தோற்றமுமொடுக்கமு மா
னகையாற் சுத்தமாயையிலே ஆணவமலபரிபாகம் வருமாவும்
பெத்தராயிருப்பார்எனெனவறிக. இவர்களுக் கிந்தவிஞ்ஞா
னகலப் பிராப்தி யெதனானுண்டான தென்னில் ஞானமற்ற
தூறவாலும் யோகத்தாலும் அகம்பிரமமென்கிற ஞானத்தா
லுங் கண்மஷையம்வந்தஞ் சிவஞானம் பிரகாசியாதபடியா
லே ஆணவமோசனம் பிறவாமல் வந்துகூடினநிலைபென
வறிக. இந்தவிஞ்ஞானகல சத்தத்துக்குப் பொருளாவது
அகம்பிரமமென்கிற விசிட்டஞானத்தாலே மாயாகாரியமா
ன கலாபந்த மற்றவர்களைக்கொள்க.

இங்ஙனங் கூறிவந்தவகையில் அனுசதாசிவர்க்கும் அ
ட்டவித்தேசரருக்கும் சத்தகோடி மஹாமந்திரேசரருக்கும்
வயிந்தவ சரீரமெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “வித்
தைகளவித்தையீசர் சதாசிவரென்றிவர்க்கு, வைத்துறு ப
தங்கள்வன்னம் புவனங்கண்மந்திரங்க, டத்துவஞ்சரீரம்
போகங் கரணங்கடாமெலாமு, முய்த்திமீமவயிந்தவந்தா
னுபாதானமாகிநின்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி இரண்டுமலத்தையுடைய பிசுனையாகலர்தன்மை
யெங்ஙனெயென்னில் அவர்களும் பக்குவரென்றும் அபக்ரு
வரென்று மிரண்டு வகைப்படுவார்கள். அதில் பக்குவரானவர்
களை மலபரிபாகத்தின் மிகுதியாலே சிருட்டிகாலத்திலே
சிவனிரட்சித்தருளுவன். இவர்களும் பரமுத்தி பெற்றவர்க
ளென்று மபரமுத்திபெற்றவர்களென்று மிரண்டு வகைப்
படுவார்கள். இவர்களில் பரமுத்திபெற்றவர் மலபரிபாகத்

தின் மிகுதியாலே சாயுச்சயத்தைப் பெற்றவர்களெனவறிக. மற்ற அபரமுத்திப்பெற்றவர்கள் சிவனாலே யதுச்சரசுத் தைப்பெற்று மலபரிபாகத்தின் மந்தத்தாலே யதிகாரமலத் தோறிங்கூடி அட்டவித்தேசுரராலே பிரேரரிக்கப்பட்டுப் பிர கிருதிமாயைக்குக் கீழுண்டான கிருத்தியங்களும பண்ணிக் கொண்டு கலாமத்திமத்திலே யிருப்பர்களெனவறிக. அப்ப டிப் பிரகிருதிமாயையோடுங் கூடியிருந்தாற் சகலரைப்போ லக் கலாதிபால் வாதைப்படார்களோவென்னி லது வுண் டாகாது. அதுவென்போல வென்னில் பாம்பினிடத்திலுண் டான விடமானது பிறகாவருத்தஞ்செய்து மந்தப்பாம்பை வருத்தாதுபோல வெனவறிக. இந்தப்பிரணையாகலர்க்கு ஆ னைமலமும் கண்மலமும்மென்று சொல்லியிருக்க மாயாமல சம்பந்தம் வருவானெனென்னில் அவர்களிற்கிலர் முந்தெய்த தபோபலத்தா லானைமலமும் கண்மலமும் பரிபாகமா னைவவதரத்திலே விஞ்ஞானகலரில் மந்திரோசுரர் பதத்தை ப்பெற்றுச் சுத்தவித்தையை யார்ஜித்திருந்து சிவனாலே யதி காரத்தைப்பெற்று அந்தவதிகார நடத்தவேண்டுகையாலே யந்தமாயைபோலுங்கூடி நடத்தினாலு மதிந்தேறியவற நிற் பர்களெனவறிக. அஃதெவ்வுனே பெண்ணில் சிவன்பிரபஞ்ச த்தை நடத்துகைச்செய்தே யதிந்தேறியவர நினமுற்போல வெனவறிக. அவர்கனாவது மண்டலரெட்டு சூரோதனரெ ட்டு கிரரொன்று ஸ்ரீகண்டரொன்று உருத்திரந்தான ஆக னுற்றொருபத்தெட்டுப் பெயரெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில் “பெற்றதவப்பயனாற் பிரணையாகலநற் சிலரைக், குற்றமில் மந்திரநாயகராக்ருமெங் கொச்சையர் ோன், மற்றவர் மண்டலர் சூரோதாதிபர் கிரர் ஸ்ரீகண்ட ருற்றருவுத்திர ரெட்டெட்டொன்றென்று தூதெண்ணிவற் க்கே. எ - து. கண்டுகொள்க.

இங்கனங்கூறப்பட்ட பிரளையாகலில் பக்குவராணபர்களர் கன்மதனுக்கிடாகச் சிருட்டிகாலத்திலே ஐக்குமதேகத்தோடுங்கூடிச் சகலராயும் விடுவர்கொனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “வகுத்தவரிற்புவ னுதிபூரேனையர் மற்றவர்பின், றொகுத்தவரிற்பந்த முற்றினர்நுய்நெறிச் செல்வர்பின்பால், மிகுத்தவர்தாம்புரி யட்டகத்தோடும் வினைவழிபிற், பகுத்தபிறப்பிற் சகலர் மூப்பாசமும் பற்றினரே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனிச் சகலருடையதன்மை யெங்கனென யென்னில் அவர்களு மரணவமாயைகாமியமென்னு மூன்றுமலத்தோடுங்கூடியண்டஜஞ் சுவேதஜமுற்பிஜஞ் சராயுஜமென்கற நால்வகைத்தோற்றத்திலே சுரர் நரர் மிருகம் பசு பக்ஷி தாபர ந்ரு ஹைவனவாகிய பெழுவகைப் பிறப்பினையுமெடுத்து இருதூற்றிருபத்தநாலு புவனங்களினு முழன்று திரியுமவதாத்திலே யிருவினையொப்பு மலபரிபாகமு முண்டாய்ச் சத்திப்பாதம் கிளைந்து பக்குவப்பட்ட வான்மாக்களுக்குச் சிவனவர்களைப் போல மாவிடச்சட்டை சாத்திக்கொண்டிவந்து உண்மை ஞானத்தைக் கடாஸித்துத் தனது பூரணஞானத்தோடுங் கூட்டிக்கொள்ளுவனெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “எண்ணும் வினைப்பயனாற் புவனந்தொறும் பொகமென்று, நண்ணிவருஞ் சகலர்க்கொருகால நயந்தங்ஙனே, பண்ணியகன்மந் ஹலையொத்துச்சத்தி நிபாதமுறக், கண்ணியலுங்குருவாய்க் காழிவேந்தன் கதிதருமே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி தீவகமாமெனவுருவாய்வந்து. எ-கு. மூவகையாண்மாக்களையுங் கத்தா விரஸிச்சுமிடத்து விஞ்ஞான கலனாயும் பிரளையாகலரையும் நிராதாரமாககின் றிரஸித்தருளுவ

னென்றுஞ் சகலரைச் சாதாரமாகவந் திராணித்தருளுவ
னென்றும் பொருட்சூறியதற்கு. பி-ம். சித்தியாரிஸ். “உலா
தருமிப் பசுவர்க்கமுண்ணின்மூன்றா முயரும் விஞ்ஞானகலர்
பிரளையாகலர்சகலர், நிரையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்ம
மாயை நிற்குமுதலிருவர்க்கு நிராதாரமாகிக், கரையிலருட்
பரன் னுவிதாசத்திரிபாதத்தாற் கழிப்பன்மலஞ் சகலர்க்கு
க்கன்மவொப்பிற், தரையிலாசான் மூர்த்தியாதாரமாகித் த
ரித்தொழிப்பன் மலஞ்சுறுத்தா சத்திரிபாதத்தால்.” எ-ம்.
சுவார்ச்சுனோபாதத்தினும். “வைத்தமல மலங்கன்ம மலங்
கன்மமாயை மருவவிஞ்ஞானகலர் பிரளையாகலர் சகல, நித்
தகமையியர்ச்சிச லிவையகலவருளா லியந்நுவதோர் செ
ய்தி யிரண்டாகுந்திவிதச், சத்தியினால் முன்னிருவர்க்கா
சான்மூர்த்தி தரியாதேதான்பண்ணு நிராதாரந்தரிதது, வித்
தகமா மந்தத்திவிரத்தாற் பின்னர் விளம்புவர்க்குச் செய்தி
யுஞ் சாதாரமன்தே.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

ஆன்றியு மூவகையானமாக்களையு மவரவரின்நிலையி
லே சிவன்சூழினிற் திராணித்தருளுவனென்று பொருட்சூறிய
தற்கு. பி - ம். போற்றிப்பொருடையிஸ். “நன்னெறிவிஞ்ஞா
னகலர் நாமமலமொன்றினையு, மந்நிலையே யுண்ணின்றறுத்த
ருளிப் - பின்னன்பு, மேவாவிளங்கும் பிரளையாகலருக்குத்
தேவாய்மலகன்மந் திர்த்தருளிப் - பூவலயந், தன்னின் னூரீ
ங்காச் சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்று மும்மலந்தீர்த்தா
ட்கொள்கை - யன்னவனுக், காதிருணமாதவிஞ் லாடுந்
ருத்தொழிவுஞ், சோதிமணியிடற் றுச் சுந்தரமும் - பாதியா
ம், பச்சையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல், வைச்சநதியு
மகிக்கொழுந்து - மச்சமுத, வாடுமரவு மழகார்திருறுதன்
மேல், நீருவவன்னி நெடுங்கண்ணுங்-கெடிலயங், கூட்டுந்

தமருகமூங் கோலவெரியகலும், பூட்டரவக்கச்சம் புலியத
 றும்-விட்டின்ப, வெள்ளத்தழுத்தி விடுந்தாளினுமடியா, ரு
 ள்ளத்தினும் பிரியாவொண்சிலம்புங் - கள்ளவினை, வென்று
 பிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீரக்கழலு, மொன்று முருத்தோன்
 ழுமலுள்ளடக்கி - யென்று, மிறவாதவின்பத் தெனையிருத்த
 வேண்டிப், பிறவாமுதல்வன்பிறந்து.” எ-து. கண்டுகொள்
 க. அன்றியுமவரவர் நினறநிலைக்குத் தக்கதாகத் திருமேனி
 கொண்டிருக்கப்பன். எ-கு. பி-ம். பூசாகரணத்தில். “எவ்
 வுலகத்துமூர்த்தி யேதுகொண்டவனியங்கு மவ்வுலகத்து
 மேனியதுகொண்டங்கமருமீசன்” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி திருநோக்காலென்ற பதந்தொடங்கிப் பரவிவரு
 மவுத்திரியாலென்ற பதமுடிவாகிய வெழுவகைத் தீக்கைக்
 கும் வகையேதென்னில் திருநோக்காலென்றது மச்சமான
 து சினைபைப்பார்த்துநிற்க வந்தச்சினை யந்தமச்சத்தின்
 சொருபம்பெற்றாற்போல வாசாரிய ணுண்மையிலே சித்தத்
 தைவைத்து ஞானதிட்டியாலே பார்க்குமவதாத்து அத்து
 வாக்களிற்செட்டெண்ட கன்மங்களைத்தகித்து இராகுவிருலே
 விழங்கிவிடப்பட்ட சந்திரனைப்போல மலத்தியங்களின்
 மறைப்புண்டுகிடந்த வான்மாவையு மந்தமலங்களி ர்க்குகை
 யெனவறிக.

இனி இரண்டாவது பரிசுத்தாலென்ற தீக்கையும் பஞ்ச
 ப்பிரமஷடங்கங்களின் சொருபமாயிருக்கிற ஸ்ரீபஞ்சாங்கர
 த்தை வலக்கையிலெநெதித்து இந்தப்பிரார்த்தவாதனையை
 ர்க்குவது பொருட்டாகச் சீடனுடையதலையிலே சோதியு
 மாகவைத்து அந்தச்சோதியையு மவனுடையவுள்ளும் புறம்
 பும் பூரணமாகத்தியானித்து அந்த ஸ்ரீஹஸ்த்தத்தாலே யவனு
 டையவுடம்பிற் பஞ்சகலாத் தானங்களையும் பரிசித்து வாத
 னையை யொழிக்குமது வெனவறிக.

இனி மூன்றாவது திகழும்வாக்கா லென்றது வாசகதீக் கை பெனவறிக. அஃதாவது பதி பசு பாசத்தினுண்மையா ன ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை ஞானவொளியுடனேகூட வுபதேசி க்கையெனவறிக.

இனி நான்காவது பாவனையாலென்றது சீடனைத்தன்னை ப்பொல நின்மலமாகப்பாவித்துப் பிரபஞ்சப்பற்ற மலத்தி ராயங்களிற் றேய்வற நிறுத்துகையெனவறிக.

இனி ஐந்தாவது மிருதூலாலென்றது இந்த முறைமைக ளெல்லா மிவனுக்குச்சந்தேகந் தீரச் சாத்திரங்களுலே பொ ப்புக்கொடுத்துக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாயுள்ள மூ வகையினு நிறுத்துகையெனவறிக.

இனி யாறாவது யோகப்பண்பாலென்றது அட்டாங்க யோகத்தினாலே மனோவிகாரத்தையடக்குவித்து நிட்டை யைப்புரிவிக்கை யெனவறிக.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தீக்கை யறுவகையும் பக் குவர்க்குச் செய்யுமதெனவறிக.

இனி ஷேழாவது ஒளத்திரியென்ற தீக்கை குண்டமண் டலமிட்டக்கூனிகாரியமுஞ்செய்து பாசகூடம் பண்ணுவதெ னவறிக. இது அபக்குவர்க்குச்செய்யுந் தீக்கையெனவறிக. அதுவும் ஞானாவதிகாகவுங் கிரியாவதிகாகவுஞ் செய்யப் படுமெனவறிக. இதற்கு பி-ம். சித்தியாரில், “பலவிதமாசான் பாசமோசனந்தான் பண்ணும்படி நயனத்தருள்பரிசுவாசக மாணதமு, மல்கில் சாத்திரமியோக மவுத்திராஜீயனேக மு ளாவவற்றி னவுத்திரியிரண்டுதிரமா, மிலகுஞானங்கிரியை பென ஞானமனத்தா ஸ்யந்நவது கிரியை யெழிற்ருண்டம ண்டலாதி, நிலவுவித்துச்செய்தல் கிரியாவதிதானின்னு நிர் பீசஞ் சபீசமென விரண்டாகநிகழும்.” ஏ-ம். “பாலரோடு

வாலீசர் விருத்தர் பனிமொழியார் பலபோகத்தவர் வியாதி
ப்பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ், சீலமது நிர்ப்பீசஞ் சமயாசார
ந் திகழ்சுத்தி சமயிபுத்திரர்க்குநித்தத் தேவமதிகாரத்தை
யியற்றித்தானு மெழிவிரதிகாரரமென நின்றிரண்டாய்வி
ந்குஞ், சாலநிகழ் தேகபாதத்தினுமி சத்தியநிர்வாணமெ
னச் சாற்றுங்காலே.” ஏ-ம். சிவார்ச்சுரோபோதத்தில். “செ
ய்யும்வகை யிரண்டுபடியாகுந்தேறிற் நிகழ்ஞானவதி கிரி
யாவதியென்றுசெப்பி, யுய்யும்வகை யுவந்து மனோபாவகத்
தான்மலங்க ளோட்டுவது ஞானவதி பொண்கிரியாவதிதா
ன், வையநிகழ் குண்டமண்டலமிட்டு மற்று மருவநிருமேற்
கட்டி கட்டிவளர்தருப்பை, கொய்யுமலராந்தேய்த மாலைக
ளுந்துக்கிக் கும்பகலசங்களுங்கொண் டியற்றுவன குறித்
தே.” ஏ - ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மவர்க்க மூன்றுவகைப்பட்டி
ருக்குமென்று மவர்களுக்கிந்தமல மநாதியென்று மிந்த
மலங்களைச் சிவனீக்குமிடத்து விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளா
யாகலருக்கும் நிராதாரமாய்நின்று போக்குவனென்றுஞ் ச
கலருக்கு மாண்டச்சட்டைசாத்தி யாசாரிய மூர்த்தியாகிவ
ந்து மலங்களைநீக்கி யிரஷிப்பெனென்னு முறைமையு மறிவித்
தது. (அ)

வேறு—இஃதந்தப்பேற்றைப் பெறுகின்றவுயி ரித்துணைப்ப
குதியுடையனவென்பதானுஞ் சகலர்க்குப் பரமசிவனுக்கிரகிக்கு
முறைமையு முணர்த்திற்று.

மலத்தாரகன்ம மூலமலத்தார் மூன்றுமுடையார்-ஆணவம
லமொன்றேயுடைய விஞ்ஞானகலர், ஆணவமலமூய் கன்மமலமு
முடைய பிரளயாகலர், மூலமலங் கன்மமல மாயாமலமென்னு

மூன்றுமலமுடைய சகலர் ஆக, — ஆருயிர்வர்க்க மூவகை-நிறைந்
தவான்மவர்க்க மூன்றுவிதப்பட்டிருக்கும். — அன்றே - இவர்க்கி
வைபுலாதியே. — நானன்றி வகமாமென வருவாய்வந்து-அம்மூவ
கையாருட் பக்குவரான சகலர்க்குப் பரமசிவன் பார்வையிட்டு
மற்றொன்று படிக்குமாறுபோலத் திருமேனி கொண்டுவந்து, —
திருநோக்காற் பரிசுத்தாற் நிகழும்வாக்காற் பாவணையான் மிகு
நூலால் போகப்பண்பாற் பரவிவரு மவுத்திரியாற் பாசநாசமே
வவருளுதவும் - சிவத்தியானம் பண்ணி விழித்துப் பார்க்கின்ற
சகல ஜினைகூடியா லுஞ் சிவவத்தம் வைக்கின்ற பரிசுதினைகூடியா லு
மூலப்பிரமாங்கங்களைத் தானுச்சரிக்கின்ற வாசகதினைகூடியா லுங்
குண்டமண்டலாதியெல்லா மேனாபாவகத்தாற் கப்பித்துச்செய்
கின்ற மானத்தினைகூடியா லும் விசேஷசமயானந்தரங் காமிகமுத
லிப மிக்கதித்தாந்த சாத்திரங்களை யுபதேசிக்கின்ற சாத்திரஜ்
னைகூடியா லுந் தாரணமுதலியபொகங்களை யுபதேசிக்கின்ற யோக
தினைகூடியா லுஞ் சொல்லப்பட்டு வருகின்ற குண்டமண்டலாதிக
ளால் வெளிப்படச்செய்கின்ற மூவகையவுத்திரிதினைகூடியா லு மும்
மலங்களுந் நாசந்தமடைய வனுக்கிரகத்தைக் கொடுப்பன், — அ
வுத்திரி-நிருவாணமான வவுத்திரிதினைகூடியானது, — வியன்குரிபை
நூனமென விளம்புமாறிரண்டுதிறமாம்-பெரியதுரியாவிதி னூனா
விதியென்று சொல்லும்படி பிரண்டுகூறும். எ-று.

பண்பு-மூழைநமை. பின்வந்தவவுத்திரி யேற்புநிக்கோடலா
விருவாணமாயிற்று. நானதுதவுமென விபையும். நூனந்தாற் க
லாகியற்றவர்கள் விஞ்ஞானகலர். பிரளயத்திலே மனவாயற்றவர்
கள் பிரளயாகலர். கலாதிகூடினவர்கள் சகலர் எனக்கொள்க. இ
தனைப் பவுஷ்டரத்திலே “ஸகலாகலத்தேதந, என்பதனாலுநிக.
திவகமா மென்றமையான் முன்னும்பின்னும் வருவழிக்கொளாஅ
லென்னுந் தந்திரவுத்திரியாற் சகலர்க்கென்பது பெற்றும். இஃ

த்தீவகமாமென்பதைச் சுடராக்கி விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவர்க்கு
ஞானச்சுடராய் வந்தென்று முருவாயென்பதற்குப் பிரளயாகஸ
ரிற் பக்குவர்க்கு அநந்ததேவநாயனாக வந்தென்றுத் தீவகமா
மெனவுருவாயெனக்கூட்டி முன்னுரைத்தவா லுரைத்துத் திரு
நோக்குமுதலியவற்றைச் சகலர்க்காக்கிப் பாசநாச மேவவருளு
தவுமென்பதை மூவர்க்குமாக்கி முடிப்பினுமாம். ஆகவேனவொ
ருசொல் வருவிக்க. பக்குவாபக்குவ பேதங்களாலே விஞ்ஞான
கலர் நால்வர். பிரளயாகலர் மூவர். சகலர் மூவராகப் பதினம
ராவாரெனவறிக. விரிக்கிற்பெருகும்.

கத்தா விங்ஙன மாசாரியமூர்த்தமாய்வந் திரஷிக்குமிடத்
துண்டான தீக்கை யெத்தனைவகைப்பட்ட டிருக்குமென்று வினா
யதற் குத்தர மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

விரும்பிய மந்திரத்திகார மர்ச்சனாதிதிகார மேஷ
மியோகாதிதிகார மெனச்சமய விசேடம், வரும்பொ
ருவி னிருவாண மந்திரங்கள் பதங்கள் வண்ணங்கள் பு
வணங்க டத்துவங்கள்கலைக, ளிரங்கடைவிற றெகைப
தினொன் றெண்பத்தொன் றைம்பத்தொன் றிருநூ
ற்றே டிருபத்து நாலாறுறைந்தும், பரந்தநெய் யறு
வகையு மொருவிநினைவரிதாம் பரபதத்து றுயிர்விர
வப் பயிற்றுமன்றே. (சு.)

தக்கசரிதைகிரியை யோகத்தன்மையு

மிக்கஞான விதிஸையும்விரித்தது.

(இ-ள்.) விரு சிவபுண்ணியத்துக் குரியவர்கள் சர்வரும்
ம்பிய மந்திராதி விரும்பி யிச்சிக்கப்பட்ட மந்திரங்களை யதிக
காரம் ரிக்கை

அர்ச்சனாதிதா பூசைகளை யதிகரிக்கை
ரம்

மேவு மியோ பொருந்தப்பட்ட யோகங்களையதிகரிக்கை
காதிகாரம்

எனச்சமய வி இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மூன்று பாத
சேடம்வரும் முஞ் சமயதிச்சகையினும் விசேடதிக்கையினு
முண்டாகாநிற்கும்

பொருவி னிரு ஒப்பில்லாத நிருவாணதிக்கையாவது
வாணம்

மந்திரங்கள் மந்திரங்களென்றும் பதங்களென்றும் அ
பதங்கள் வன்ன க்கரங்களென்றும் புவனங்களென்றும் தத்
ங்கள் புவனங் துவங்களென்றும் கலைகளென்று மிங்ஙனஞ்
டத்துவங்கள் க சொல்லப்பட்ட வகைகளாகுத்தும்
லைகள்

இரங்கடை வி சுறுமடைவிற ரெகையாவது
ற்றெகை

பதினென்றெ மந்திரங்கள் பதினென்றென்றும் பதமெ
ண் ப த்தொ ண்ண்பத்தொன்றென்றும் அக்கரமைம்பத்தொ
றைம்பத் தொண் ணென்றும் புவன மிருநுந்நிருபத்தநாலெ
நிருநாற்றே டிரு ன்னும் தத்துவ மூப்பத்தொன்றென்றும் கலைக
பத்து நாலா ரு னேந்தென்றும் ஆக விங்ஙனம்
ரைந்தில்

பரந்தநெநி ய விரிந்தவழி யாறுபிரகாரமாகிய வத்துவா
றுவகையு மொ க்களையும் விட்டுநீங்கி
ருவி

நினைவரிதாம்ப மனத்தினால் நினைத்தற்குரிதாகிய மேலான
ரபதத்து னுயிர் சிவபதமாகிய சாயுச்சியத்திலே பான்மாவை
விரவப் பயிற்று ப்பொருந்தும்படி செய்விக்கும். எ-அ.
மன்றே.

து-ம். விரும்பிய மந்திராதிகாரம். எ-கு. சர்வரும்விரும்பியிச்சிக்கப்பட்ட மந்திரங்களுள்ள தேதென்னில்? ஞானவாணக னன்றியே மற்றுள்ளவர்களு மதிகரிக்கையா லப்படிச் சொன்ன தெனவறிக.

இனி அர்ச்சனாதிகாரம். எ-கு. பூசைகளையதிகரிக்கை யென் றதேதென்னில்? குருபூசை சிவபூசை மஹேசுரபூசை முதலாயுள் ளவையிற்றையெனவறிக.

இனி மேவுமியோதிகாரம். எ-கு. பொருத்தப்பட்ட யோக ங்களை யதிகரிக்கையென்ற தேதென்னில்? இயமம் நிபமம் ஆத னம் பிராணயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரண திபானம் சமாதி என்னப்பட்ட அட்டாங்கயோகங்களும் அன்றியும் ஆதாரயோக ந்ராதாரயோகமென்னும் யோகங்களுமெனவறிக.

இனிச் சமயவிசேடம்வரும். எ-கு. இங்ஙனஞ் சொல்லப்ப ட்ட திக்கை எரிரண்டினுள்ள மூன்றுபாதமு மடங்குமென்றதே தென்னில்? சமயதிக்கையில் சரிதையொன்றுமெனவறிக. விசே டதிக்கையிலே கிரிமையும் யோகமுமடங்கி வருகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படிச் சமயதிக்கைக்குச் சரிதையொன் றுமாயிருக்க விசேடதிக்கைக்குக் கிரிமையும்யோசமுமா பொருதி க்கையிலே இரண்டுபாதமு மடங்கி நின்றவழி டெங்ஙனையென் னில்? விசேடதிக்கைக்குப் பூசைகளை யதிகரிக்கை வேண்டுகை யாத் பூசைகளை யதிகரிக்குமிடத்துப் பிராணபாடமும் அந்தரியா சமுமாகிய வுட்பூசையுஞ் செய்யவேண்டுகையா லவையிரண்டும் யோகத்தி லடங்குவருகையாலே விசேடதிக்கைக்குக் கிரிமையும் யோசமுங் கூடிவருமென்ற தெனவறிக. இதற்கு, பி - ம். ஞான வந்திரட்டையில். “மந்ததனிற் தர்ப்பணதி சரிதைகிரிபை பூசை மருவுபிராணயாம மன்னிவளரீயோகம்” எ-து. கண்டுகொள்க. சமயத்துக்குத் தர்ப்பணமுதலானதொழிலும் விசேடத்துக்குப்

பூசைகளும் பிராணாயாமமுதலான யோகங்களும் கூடிவருகை யாலே யப்படிச் சொல்லப்பட்டதெனவறிக.

இனிப் பொருவினிருவாணம். எ-கு. ஒப்பில்லாத நிருவாண தீக்கை யென்றதேதென்னில்? நிருவாணதீக்கை சாயுச்சியத் துக் கேதுவாக்குகையாற் சாயுச்சியத்திற்கு வேறொப்பில்லாதபடியால் யப்படிச் சொல்லப்பட்டதெனவறிக.

இனிஇரங்கடைவற்றொகை. எ-கு. இரங்குத லோசையென் றும் ஓசைசொல்லென்றும் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். இந்நூலில். “ஆசுதுதிரோத மேவாதகலு மாசிவமுன்னோக வோ சைகொள்” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி மந்திரம் பதினொன்றென்ற தேதென்னில்? ஈசானமு தல் அத்திரமுடிவாகிய மந்திரங்களை யெனவறிக.

பதமென்பத்தொன்றென்ற தேதென்னில்? பிரணவமாகிய ஒங்காரமுதல் நமோநமாந்தமெனவறிக.

அக்கர மைப்பத்தொன்றென்றதேதென்னில்? அகாரமுதல் ஸ்காரமுடிவெனவறிக.

புவன மிருதூற்றிருபத்துநா லென்றதேதென்னில்? அநாசி ருதைமுதல் காலாக்னிபந்தமெனவறிக.

தத்துவ மூப்பத்தானென்ற தேதென்னில்? பிருதிவிமுதல் நாதமுடிவாகிய தத்துவங்களை யெனவறிக. அவையாவன ஆன்ம தத்துவ மிருபத்துநாலும் வித்தியாதத்துவமேழும் சிவதத்துவ மைந்துமெனவறிக.

கலைகளிந்தென்ற தேதென்னில்? நிவிர்த்திகலை பிரதிட்டா கலை வித்யாகலை சாந்திகலை சாந்தியாதிதகலையென்னும் கலை களெனவறிக.

இனி பரந்தெறி யனுலகையு மொருவிநினைவரிதாம் பரபத ப்த்துளுயிர் விரவப்பயிற்றுமன்றே. எ - கு. ஆனுவழிபாக விரிய

பட்ட அத்துவாக்களை விட்டுநீங்கி மேலான சிவபதத்திலே யான்மொபொருந்தும்படி செய்விக்குமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் ஒருபுத்திற்கிடக்கும் பாம்பினை யோட்டிவிடவேண்டினவர்க ளந்தப்புற்றில் நிலைகுலைபத்தக்க வுபாயஞ்செய்யவே யந்தப்புற்றைவிட்டுப் பாம்பு தானேபோனும்போல ஆசாரியனுஞ் சீடனைக் கலாசோதனைசெய்து திருநோக்கத்தினாலே பார்க்கவே ஆன்மாக்களும் அத்துவாக்களைவிட்டுநீங்கித் திருவருளைப்பொருந்திச் சாயுச்சியத்தை யடையுமென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். கித்தியாரில் “மூன்றுதிறத் தணுக்கள்செய்யுங் கன்மங்கட்கு மூன்றிலைபா மூவிரண்டாமத்துவாவி, னுன்றமுறையவையருத்தி யறுத்துமலமுதிர்வித் தரும்பருவ மடைதலுமே யாசாளுகித், தோன்றிதுகராதவகை முற்செய்க்கும்பத் துகளறுத்தங்கத்துவா தொடக்கறவேசோதித், தேன்றவுடற்கன்மமனு பவத்தினாலறுத்திங் கிளிச்செய்க்கும் மூலமுலஞானத்தாவிடிப்பன், எ - ம். இருபாவிருபத்தினும். “அத்துவாமெத்தி யடங்காவினைக் கருஞ் சுத்திசெய்தனையே.” எ - ம். “காரார்கிரகக்கலியாழ்வெனைநின் பேராவின்பத்திருத்தியபெரும” எ - ம். ஞானமிர்த்தத்தினும். “என்னையன்னதாய்த் தொன்முதுபிறவி - டறைபோக்கொழியக் குலமுமுதும்வினையி - ஞானவொள்வாள் பூமுமமுங்கத் - தோன்றுகின்றதணியாத் தண்டாச்சிற்றத்து - மறவினையல்லையோநீயேயிறைவ”. எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டு கொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சமயதீக்கையினும் விசேடதீக்கையினுஞ் சரிதையுங் கிரியையும் யோகமுமடங்குமென்றும் நிருவாணதீக்கையிலே சாயுச்சியமென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (சு)

கே.று—இஃ தங்ஙனமனுக்கிரகம் பண்ணுதற்குச் கருவியாகிய யெழுவகையான தீட்சைகளில் வைத்த வவுத்திரிதிட்சை மும்

பகுதிற்றென்று மவற்றுண் மூன்றும்பகுதியான நிருவாணஞ் சாயுச்சியத்தை யடைவிக்குமென்று முணர்த்திற்று.

சமயவிசேடம் - சமயவிசேடமாகிய தீட்சைகளிரண்டும், — விரும்பியமந்திராதிகார மாச்சுலாதிகார மேவும்தோகா திகாரமெனவரும் - விரும்பப்பட்ட மந்திரங்களுக்கதிகாரம் அர்ச்சனைக்கதிகாரம் அதற்குணமாகப் பொருந்தப்பட்ட யோகத்துக்கதிகாரமென்று சொல்லப்பட்டுவரும், — பொருவிநிருவாணம் - ஒப்பற்ற நிருவாண தீட்சையானது, — மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகளிரங்கடையிறொகை - மந்திரங்கண் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நிரனிரைத்தொகையான, — பதினெண் நெண்பத்தொன் றைம்பத்தொன் றிருநூற்றொடிருபத்து நாலாறாறத்தில் - இவ்வெண்களையுடைய, — பரந்தநெறியறுவகையு மொருவி - மந்திரங்கள் பதங்களாலும் பதங்கள்வன்னங்களாலும் வன்னங்கள் புவனங்களாலும் புவனங்கள் தத்துவங்களாலும் தத்துவங்கள் கலைகளாலும் விபாத்தமானவத்துவா வானுகூற்றையுநீக்கி, — நினைவரிதாம் பரபதத்துருமியர்விரவப் பயிற்றும் - நினைத்தற்கரிய மேலான லபதத்துவத்திலே யான்மாப் பொருந்தும்படி பண்ணும். ௭-ஆ.

எனவே சமயஞ்சரியாதிகாரம். விசேடங் கிரியாயோகங்கட்கதிகாரம். நிருவாண ஞானாதிகார மென்பதாயிற்று. அதிகாரம் - யோக்யம். கிரியாயோகமிரண்டற்கு மதிகாரமொன்றென்பதறிவித்தற்கு மேவுமென் றடைகொடுத்தார். அதிகாரமென்பதற்கு கதிகாரிக்கையென் றுரைப்பாருமுளர். அன்று-ஆ-அசை.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தீக்கை மூன்றினுள்ளுந் நிருவாணதீக்கையினாலே சாயுச்சியமென்றருளிச்செய்து மத்துண்டான சமயதீக்கைக்கும் விசேடதீக்கைக்குஞ் சரிதைகிரியாயோகமென்னுந் தொழில்களைக் கற்பித்ததொழிய அந்த ஞானதீக்கையோல

வொருபயன்களை யருளிச்செய்யாத தேதென்று வினாத்தற்குத்த
ரமே லருளிச்செய்வா நெடுத்தக்கொண்டருளியது.

கிரியையென மருவுமவை யாவுஞ் சாங்கிடைத்
தற்கு நிமித்தமெனக் கிளக்குமுண்மைச், சரிதைகிரி
யாயோகத் தன்மையோர்க்குச் சாலோக சாமீப சா
ருபங்கண், மருவியிடு முயர்ஞான மிரண்டாமாறு மல
மகல வாகலாத மன்னுபோதத், திருவருளொன் றொ
ன்றதனைத் தெளியவோதுஞ் சிவாகமமென் றுலகநி
யச் செப்புநுலே.

(௧0)

மூவிதமான முத்திப்பதமு

மேவியவருளுமெய் யாகமமென்றது.

(இ - ள்.) கிரி சிவத்தொழிலாகப் பொருத்தப்பட்டவை
யையெனமருவும யனைத்தும் ஞானமுண்டாகைக் கேட்கவென்று
வைபாவுஞானங் சிவாகமங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கும். அப்
படி யாகல் அந்தநிருவாண தீக்கையுள்ளவர்க
ளைப்போல விவர்களுக்குச் சாயுச்சிய முண்
டோவென்னில் அப்படியாகாது. பின்னையெ
ங்ஙனெ யென்னில்

உண்மைச் சரி சிவாகமங்களா விச்சமித்து அறுதியிடப்
பட்ட சரிதைத்தொழிலுங் கிரியைத்தொழி
த் தன்மையோர் லும்கிரியைத்தொழிலுங் வழுவுறச்செய்யு ம
கருச் சாலோக வர்களுக் கந்தந்த வொழுங்கிலே சாலோ
சாமீப சாருபங் கபதஞ் சாமீபபதஞ் சாருப பதமென்னும்
கண் மருவியிடும பதமுத்திரைண்டாய்வரும். அப்படியானால்
முன்னே சிவத்தொழிற்சரினாலே ஞானமு
ண்டாமென்று சொல்லி யிப்போது பதமுத்

திகளுண்டாமென்று சொல்லலாமோ வெண்
வில் அப்படி ஞானத்துக் கேதுவாமென்று
சொன்னது மந்தந்தத்தொழில்களினாலே பத
முத்திகளைப்பெற்று ஞானத்துக்கேதுவாமெ
ன்று சொன்னதாயிருக்கும். அப்படி யுண்டா
கியஞானந்தான் முற்கூறிய சரிதைகிரியாயோ
கங்களைப்போலப் பல வழியாயிருக்குமோ
வொருவழியாயிருக்குமோவென்னில்

உயர்ஞான மிர
ண்டாம்

மேலானஞானமு மிரண்டுமிகைப்பட்டிரு
க்கும். அஃதெப்படியென்னில்

மாறாமலமகல
வகலாத மன்னு
போதத் திருவரு
ளொன்று

அநாத்யேதன்னைவிட்டு நீங்காத ஆணவம
ல மறைப்புவிட்டு நீங்கும்படி தன்னைவிட்டு
நீங்காத திருவருளோடுங்கூடி யிரண்டநின்
றதுபவிக்கிற ஞானமொன்று

ஒன்றனைத்
தெளிய வோது
ஞ்சிவாகமம்

மற்றொரு ஞானமாவது அந்தத்திருவருண்
டைய ஞானத்தைத் தெளியவறிந் ததுபவிக்கத்தக்
கதாகச் சிவாகமங்களை டோது யுணர்ந்தது

என்றுலகறிப
ச்செப்புநாலே.

என்றிங்ஙன முயர்ந்தோ ரறியத்தக்கதாக
நூல்கள்சொல்லும். எ - று.

து - ம். கிரிபையென்றது தொழில்களுக்கெல்லாம் பொது
ப்படச்சொல்லியிருக்கச் சிவத்தொழிலொன்றையுஞ் சொல்லவே
ண்டுமாய் நேனென்னில் இதுசிவனைப் பெறுகைக்குத் தொழில்
சொல்லுகையால் சிவத்தொழிலென்று சொன்ன தெனவறிக.

உண்மைச்சரிதை கிரியாயோகம். எ-கு. சிவாகமஞ்சொன்ன
முறைமைக்குத் தவறுவாராம லெனறதேதென்னில் திருவலகு து
ருமெழுக்கு திருந்தனவன முதலாயுள்ள சரிதைத் தொழில்களு
க்குஞ் சிவபூசை குருபூசை மஹேஸ்வரபூசை முதலான பூசைத்

தொழில்களுக்கும் ஆதாரயோக மட்டாங்கயோக முதலான யோகத்தொழில்களுக்குந் தவறுவராம லென்றதெனவறிக. இவை மூன்றுக்கும். பி-ம். சித்தியாரில். “தாதமார்க்கஞ்சாற்றிற் சங்கரன் னன்கோயிற் றலமலகட்டிலகுதிரு மெழுக்குஞ்சாத்திப், போதுகளுங்கொய்து பூந்தார்மாலகண்ணி புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்துபாடித், திதிநிருவிளக்கிட்டுத் திருநந்தவனமுந் செய்துதிருவேடங்கண்டா லடியேன்செய்வ, தியாது பணியீரென்று பணிந்தவர்தம்பணியு மிபற்றுவதிச் சரிதைசெய்வோ ரீசனுலகிருப்பார்” எ-து. சரிதைக்குக் கண்டுகொள்க “புத்திரமார்க்கம் புகழிற் புதியவிரைப்போது புகையொளி மஞ்சனமமுது முதல்கொண்டைந்து, சுத்திசெய்தாதனமூர்த்தி மூர்த்திமானுஞ் சோதியையும் பாவித்தாவாகித்துச் சுத்த, பத்தியினுலருச்சித்துப் பரவிப்போற்றிப் பரிவினொடு மெரியில்வரு காரிபமும் பண்ணி, நித்தலு மிக்கிரியையினை யிபற்றுவோர்க ணின்மலன்ற னருகிருப்பர் நினைபுங்காலே,” எ-து. கிரிபைக்குக் கண்டுகொள்க. “சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்தவளியிரென்றிஞ் சலிப்பற்று முச்சதுரமுதலாதாரங்க, ளகமார்க்கமறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்ந்தங் கணந்துபோய் மேலேறி யலர்மதிமண்டலத்தின், முகமார்க்கவமுதுடல முட்டத்தேக்கி முழுச்சோதி நினைந்திருத்தன் முதலாகவினைக, ளுமமார்க்கவட்டாங்க யோகமுற்று முழைத்தலுழிந் தவரசிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர் “எ-து. யோகத்திற்குக் கண்டுகொள்க.

உயர்ஞானம். எ-கு. மேலான ஞானமென்ற தேதென்னலில் அந்தஞானத்துக் குறித்தானவர்கள் ஞான்களை யோதியுணர்ந்து சமயபேதங்களையு மறிந்து மேலான பதி பசு பாசங்களையுந் தரிசித்துச் சாலோகமாதியான பதமுத்திகளையுந் கடந்து மேற்பட்ட சாயுச்சியத்தைப் பெறுகையாலே யப்படிச்சொன்ன தெனவறிக.

இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்து, பன்மார்க் கப் பொருள்பலவுங் கிழாக மேலாம் பதி பசு பாசந் தெரிந்து பாசிவனைக்காட்டு, நன்மார்க்க ஞானத்தாளுடிஞான ஞேயமொ டு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம், பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப் பெருமையுடையோர் சிவனைப்பெறுவர்காணே” எ-து. ஞானத்துக்குக் கண்டுகொள்க.

எனற்பிப்படியிருக்க இந்த ஞானத்தை யுயர்ஞான மிரண்டா மென்று கூறியதற்குத் திருவருள்ஞான மொருஞானமென்றும் சிவாகமங்களை யோதியறிதருநான மொருஞானமென்றும் பொரு ட்படுத்திக் கூறினதற்கு வழியேதென்னில், திருவருள்ஞானமா வது முதலிகள் மூவர் காரைக்காலம்மை முதலாயினோக் குண்டாகிய ஞானமெனவழிக். சிவாகமங்களை யோதியறிந்து வருகிற ஞானமாவது புநீரந்தேவநாயனார் முதலாயுள்ள சமயக்குரவர் கருண்டாகிய ஞானமெனவழி. இவையிறண்டிற்கும். பி-ம். சித் தியாரில் “பண்டைநற் றவத்தாற்றேன்றிப் பரமனைப்பத்திபண் ணுந், தொண்டரைத்தானே தூய கதியினிற்றெகுப்பன்மார்க்கர், கண்டதூலோதிகிடு காதலிப்பவர்கட்கேசன், புண்டரீ கத்தாளன் னேரும் பரிசுனைப் புகலுற்றும். எ-ம். போதமிருத் தோர்தொ குத்த பேதமைக்கே பொருந்தினே ரிவர்க்கன்திக் கதிப்பாற்செ ல்ல, வேதுநெறிபெனுமவர் கட் கறிய முன்னு ளிறைவனருணந்தி தனக்கியம்பநந்தி, கோதிலருட் சநற்குமாரர்க்குநாந் குவலயத் தினவவழியெங் குருநாதன்கொண்டு, திதகலவொங்குனித்த ஞா னதூலை தோர் துரைப்பன் சிவஞான சித்தியென்பே” எ-ம். கண் டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சரிதைகூரியபோகங்களை முற்றற்ொ ள்குவர்களுக் கந்தந்தமுறைமையிலே சாலோக சாயீப சாஸூயெ

எனும் பதமுத்திக ஞண்டாமென்றும் ஞானத்துக்குச் சாயுச்சியு
முண்டாமென்றும் அந்த ஞானமிரண்டுவகைப்பட்ட 19-ருக்குமென்
றும் இதம் திருவருள்ஞான மொருஞானமென்றும் சிவாகமங்க
ளை யோதியதிகாஞான மொருஞானமென்றும் வருமுறை எவ்வைய
முறிவித்தது. (கடு)

வேறு—இது முன்செய்யுளினோக்கிச் சமயவிசேடங்களுக்குப் பயன்சொல்லாத தென்னியென்று வினாபதற் குத்தரமுஞ்ஞானமிருவகையென்பது உ முனர்த்திற்று.

சுரீரையென மருவுமவை யாவுஞானங் தன—த்தந்த்ரு நிதித் தமெனத்தொள்ளும்—சரிமையபாதி மூன்றுபாதத்திற் கிரிமையென நு பொருந்தப்படு மவைகளெல்லா னானமுண்டாதற்குச் சாணமென் முகமங்கன்சொல்லும்,—உண்மை—இதுசத்தியமே.—சரிமையகிரியாயோகத் தன்மைபோர்க்குச் சாலோக சாரீய சாரூபங்கண் மருவியிடும்—அந்தச்சரிமையகிரியை போகங்களின் முறைமையிலே நின்றவர்கட்குச் சாலோகமுதலிய மூன்றுங் கொருந்தும்.—உடர்கூர்வாயிரண்டாம்—நூனபாதத்தி லுயர்ந்த நூனமான திருவகையாம்.—மாறாமலமகல வகலாதமுன்னுமேபாதத்திருவருளொன்று—அவையெங்குநமென்னின்றுந்மக்களேவிட்டு நீங்காத மலம் விட்டுநீங்கும்படி சிவந்ததைவிட்டு நீங்காததில் பெற்ற வறியான திருவருளொன்று,—ஒன்றுதனைத்தெனிய மீயாதஞ்சிவாகமம்—மற்றைமொன் றந்த நூனத்தைத் தெனியச்சொல்லுஞ் சிவாகமங்கள்,—என்னுலகநியச் செப்புநூலை—என்னுலகந்தோ ரதியும்படி யவ்வாகமங்கள் சொல்லும் ஏ - டு.

பரஞான மபரஞானமென்னு மிரகங்கீம திருவருளுமக
மமு மென்றழிக. உண்மைச் சரிமைமென்றோதி வருவின் தி ம. டு
ட்டித்த தன்மையோர்க்கென் னுரைப்பினுமாம்.

அப்படிச்சிவாகமங்க ளுண்டயிருக்கச்செய்தே மிந்தத்தமிழ்நூல்களை யிப்பொழுது செய்யவேண்டுங் காரணமேதென்றுவினவ இந்தத்தமிழ்நூல்களி லுண்டாகிய வத்தங்களுந் அந்தச்சிவாகமத்தி னத்தந்தாலாயிருக்குமென்று மிந்தத்தமிழ்நூல்களும் பாரம்பரியமாக வருகிறதென்று மருளிச்செய்வார் னெடுத்திக் கொண்டருளியது.

தெரித்தருளு முதல்வருயர் சிவஞானபோதஞ் செப்பினர்பின் பவர்புதல்வர் சிவஞானசித்தி, விரித்தனார்மற் றவர்கடிகுரு வடிகள்போற்றி விளம்பியது லவைபிரண்டும் விரும்பினோக்கிக், கருத்திலுறை திருவருளு மிறைவனாலுங் கலந்துபொது வுண்மையெனக் கருதியானு, மருத்திமிக வரைப்பன்வளர் விருத்தானு மாசில்சிவப் பிரகாச மாகுமன்றே. (கக)

உன்னரும்பொருளை யுரையானுணர்த்திய
முன்னவருளா னுற்பெயர்மொழிந்தது.

(இ - ள்.) தெ முற்கூறப்பட்ட ஆசாரியரில் விசேடத்துவ ரித்தருளு முதல் தையுடைய மெய்கண்டதேவ தம்பிரானார் வருபர்சிவஞான மேலான சிவஞானபோதமாகிய மூலக்கிரந்த போதஞ் செப்பி ம் பன்னிரண்டினு முள்ள அத்தத்ததைத் தமிழ்நூல்களினித்துப் பன்னிரண்டு சூத்திரமாக வகுத் தந்தநூலின்பொபராலே சிவஞானபோதமென்று செய்தருளினார். அன்றியுந் தமிழாகிய சிவஞானபோதமொன்றிலேயு மேற்றிப் பொருளுரைப்பினுமாம்

பின் பவர் புத அத்தகுப்பின்பாச அவரது திருவடிப்பைப் ல்வர் சிவஞான பெற்ற சண்பையர் தலைவராயலாகிய அரு

சித்திவிரித்தனர் ணந்திதேவ தம்பிரானார் சிவஞானசித்தியெ
ன்னு தூலை விரித்துச்செய்தருளிநார்

மற்றவர்கடரு அந்த விரண்டு தம்பிரானார்கள் திருவடி-
வடிகள் போற்றி டையுந் துதித்து

விளம்பிய தூ அவர்க ளருளிச்செய்யப்பட்ட தூல்களிர
ணைய மிரண்டும் ண்டினையு மாசையோடு மாராய்ந்துபார்த்து
விரும்பினோக்கி அதிலுண்டானவத்தமும் அதுவுமன்றி

கருத்திலுறை என்னுடைய இதயத்திலே பொருந்திநின்று
திருவருளுமி நிகழ்த்துகிற திருவருளையுந் தம்பிரான ரருளி
றைவ தூலுங் க ச்செய்த சிவா கமத்திலுண்டாகிய அத்தத்தை
லந்து யும் இந்நூல்லேவிரவி

பொதுவுண் இந்நூற்செய்யுமிடத்துப் பொதுவென்றுமு
மையெனக்கருதி ண்மையென்று மிரண்டுபகுதியாகவியாரித்து
யா னு மரித்தி ஒன்றுக்கும் பற்றாதநானும் ஆசைமிகுதியா
மிகவுரைப்பன் லே யொருசாத்திரமாகச் சொல்லுவன்
வளர் விருத்த சிறப்பு வளரப்பட்ட விருத்தப்பாவாகிய
நூறும் செய்யுள் நூறும்

ஆசில்சுவப்பிர இந்நூலுக்குத் திருநாமங் சூற்றமற்ற சிவ
காசமாகுமன்றே. ப் பிரகாசமாம். எ - று.

று - ம். உயர் சிவஞானபோதமென்றதை மேலான சிவஞா
னபோதமென்ற தேதென்னில் மன்றுள்ள சமயங்களிற் சொல்லப்
பட்ட அத்தங்க ளெல்லாத்தினு மேற்பட்ட உண்மைஞானத்தை
ச் சொல்லுகையா லெனக்கொள்க.

சிவஞானசித்தியை விரிடச்செய்தாரென்ற தேதென்னில் மு
ன்கூறப்பட்ட தூலாகிய சிவஞானபோதம் சொற்சுருங்கி அத
தாழ்த்திருக்கையாலே யதைச் சிவஞானசித்தியிற் சொல்லு ம.ந்
தம் விரியச்செய்கையினு லெனக்கொள்க. இதற்கு. பி-ம். சித்தி

யாரில், “குலவயத்தினவ்வழியெய் குருநாதன்கொண்டு தித்கல வெமக்களித்த ஞானநூலைத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞானசித்தி யென்றே. எ-து. கண்டுகொள்க.

கருத்திலுரை திருவருளும் என்றது உயிர்க்குயிராய் நின்று நிகழ்த்துகிற அறுபவஞானத்தை யெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித் தியாரில், “அந்நியமிலாமையானு மழிவினுணிற்றலானு முன்னிரி வெல்லாமுண்ணின் றுணர்ந்துவனாதலானும்” எ-ம். “மதியருக் கண்ணைபரவம் போற்றோன் றுமான் மாவிலரனே” எ-ம். பூசாகர ணத்தில், “ஞானிக் குயிரினிற் குளிருமன்றே” எ-ம். வருமேதுக் களைக் கண்டுகொள்க.

இனி யிறைவதூலுங் கலந்தென்றது அந்த விரண்டினாலினு ம் வாராதஅத்தங்களைக்கூட்டி அறுபவமாக வருளிச்செய்கையி னுலெனக்கொள்க.

பொதுவென்றது பதி பசு பாசங்களைச் சாமாநியமாக வரு ளிச்செய்கையினு லெனக்கொள்க.

உண்மையென்றது ஆன்மதரிசனம் சிவதரிசன முதலாயுள்ள வற்றையறுபவமாக வருளிச்செய்கையினு லெனக்கொள்க.

வளர்விரிந்த தூறுமென்றது இந்நூலாராயுந்தோறு மாறா யுந்தோறு மத்தமென்மேலும் வளருகையாலெனக்கொள்க. இது தற்கு. பி - ம். திருவள்ளுவப்பயனில், “நவிரோது தூனயம்போ லும்.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது இந்நூலிலே முன்னுலாநிய சிவாகம த்தினத்தமும் வழிதூலாகிய சிவஞானபோதத்திலுஞ் சிவஞான சித்தியிலு முண்டான வத்தமும் கருத்திலே கூடிநின்று காரியப் படுத்திகிற அறுபவஞானத்தினையுங் கூட்டிச்செய்தோமென்னு முடைமையை யறிவித்தது.

(கக)

வேறு—இது அபரஞானமான சிவாகமப்பொருளைத் தமிழ்
ப்படுத்திய முறைமையும் பெயரும் வகையும் தொகையும் யாப்பு
முணர்த்திற்று.

தெரிததருமுதல்வர் - இந்தசம்பிரதாய வுண்மையை மு
ன்னம்விளக்கிய முதலாகியிரான மெய்கண்டதேவநாயனார்,—
ஐயர்சிவஞானபோதஞ் செப்பினர் - மேலான சிவஞானபோத
மென்னும் ஸ்ரீநந்திகேசர வாக்கியத்தைத் தமிழாக வருளிச்செய்
தார்,—பின்பவர் புதல்வர் சிவஞானசித்திவிரித்தனர் - பின்பவ
ருடைய சீஷரான வருணந்தேவநாயனார் ரந்தூற்பொருளைவிரித்
துச் சிவஞானசித்தியாராக வருளிச்செய்தார்,— மற்றவர்கள் தி
ருவடிகளுப்போற்றி - அவ்விரண்டினாலுஞ் சுருங்கியும் விரிந்து மிரு
க்கின்றமையி னவ்விரண்டு நாயன்மாருடைய ஸ்ரீபாதங்களைவண
ங்கி,—விளம்பியதூலவை மிரண்டும் விரும்பினோக்கி - அவர்கள்
ருளிச்செய்த வந்தூ லிரண்டையும் விரும்பி யாராய்ந்துபார்த்
து,—கருத்திலுறை திருவருளு மிறைவனாலுங் கலந்து - என்னு
டையகருத்திற்பதிந்த வவர்களுடைய திருவருளையுஞ் சிவாகமங்
களையுங்கூட்டி,—ஆசில்சிவப்பிரகாச மாகுமென்று - குற்றமில்
லாத சிவப்பிரகாசமென்று பெயரிட்டு,— வளர்வீருத்ததூறும் -
வளர்கின்ற விருத்தச்செய்ய ணுற்றதையும்,—பொதுவுண்மை யெ
னக்கருதி - பொதுவென்று முண்மையென்று மிரண்டாகவிசாரி
த்து,—யானும் - ஒருபொருளல்லாதயானும்,—அருத்திமிகவுரை
ப்பன் - புல்லறிவாசை மிகுதலாலே சொல்வேன். ௭ - று.

யானுமென்ற உம்மை இழிபு. ஆசின்மை சிவத்தின்மேற்று.
இந்தூலுணர்ந்தார்க்குச் சிவம்பிரகாசமாதலி னுண்மேலேற்றித்
தத்புகழ்தலாம். அந்தூலிரண்டையுஞ் சிவாகமங்களையு மாராய்ந்
தென்பார் கருத்திலுறை திருவருளு மிறைவனாலுங் கலந்தென்
றுபசரித்தார். அந்தூலின்கருத்தி லுறையருளு மென்பாருமுனர்.

எசு சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

அப்படியே மிங்நைம் பழையதாகவருகிறது மிப்
பொழுது செய்யப்பட்ட புதுதூலம் தன்னிலைக்குமாவெ
ன்று வினவ அஃதிரண்டு மொருவகையத்தமாஹுற் கொள்ள
ப்படுமென்னு முறைமையு மிந் தூல்கொள்ளும் பருதியுடைய
வர்கள் முறைமையு மவையடக்கமு மேலருளிச்செய்வானெடு
த்துக்கொண்டருளியது.

தொன்மையவா மெனுமெவையு நன்னுகாவிண்
று தோன்றியது லெனுமெவையுந் தீதாகா துணிந்த,
நன்மைரினார் நலங்கொண்மணி பொதியுமதன்களங்க
நவையாகா வெனவுண்மை நயந்திடுவார்நடுவார், து
ன்மையினார் பழையமையு காறாய்ந்துதரிப்பார் தவறு
நலம் பொருளின்கட் சார்வாராய்ந்தவித, விண்மைரி
னார் பலர்புகழி லேத்துவரேநிலருந் நிகழ்ந்தவரே
லிகழ்ந்திடுவர் தமக்கெனவொன்றிலரே. (கஉ)

சான்றோர்செய்தியுஞ் சால்லார்தன்மையுந்
தொன்றுமாறு சொல்லவையடக்கம்.

(இ-ள்.) தெர் தூல்கள் பழையதேயாயினும் பதி பசு
ன்மையவா மெ பாசத்தினு ன்மையைத் தெரியச்சொல்லா
னுமெவையுந் தபொது எவராலே சொல்லப்பட்டதாயி
றாகா னு நன்மையுண்டாகாது.

இன்றுதான் இப்பொழுது புதிதாகச் சொல்லப்பட்
றியதூலெனுமெ ட தூலாயினும் பதி பசு பாசங்களைத் தெ
வையுந்தீதாகா ரியச்சொல்லுமாயின் அந்ததூலுக்குக் குந்
தமுண்டாகாது. ஆகையா லிவையிரண்டி
னும் புதுதூல்கொள்ளுமிடத்து
துணிந்த நன் சித்தாந்த வழக்கினையறிந் துறுதிவந்த

மையினார்

நல்லோர்கள் தூவின் புதுமைகொள்ளார்
கள். அதென்பாலவென்னில்

நல்லகொண்
மணி பொதியும
தன் களங்கந
வையாகா வெ
னவுண்மை நய
ந்திடுவர்

நல்லிரத்தமானது பொல்லாததொன்
றிலே பொதிந்திருந்தாலு மிரத்தநமிந்த
வர்கள் பொதிந்ததின் குற்றம்பாராம விர
த்தத்தினையே கொண்டாற்போலப் பொரு
ளினுண்மையைக் கைக்கொள்வார்கள். அ
ன்றியும்,

நடுவாந் தன்
மையினார்

மத்திராயுள்ளவர்க ளுத்தமரைப்போ
ல தூலைக்கண்ட மாத்திரத்திலே பொரு
ளைக் கொள்ளமாட்டார்கள். ஆதலாலே

பழையபழ
காராய்ந்து தரி
ப்பர்

பழையதாயுள்ள வாகமங்களி னத்தத்
தையு மிப்பொழுதுண்டான தூவினத்தத்
தையு மாராய்ந்து பார்த்துக்கொள்ளும்
பகுதியினம் கொள்ளுவார்கள். இவையிர
ண்டுபகுதியுமன்றி

தவறுநலம்
பொருளின கட்
சார்வாராய்ந்த
றித லின்மையி
னார்

தூலுக்குண்டாகிய சூற்றமிது குணமிது
வென்று பொருளினிடத்திலே பொருந்தி
னமுறைமையை யாராந்துபார்த் தறியமா
ட்டாத வறிவீனராயுள்ளவர்கள்

பலர் புகழி
லேத்துவர்

தூவின் பயனறிந்த உத்தமர் கொண்டா
டினும் கூடியிருந்து கொண்டாடுவார்கள்

ஏதிலருற்றிக
ழந்தனரே லிக
ழந்திடுவர்

இந் தூற்செய்தற்குப் பொருமையாக அ
ந்நிய ரிகழ்ந்துகூட்டுதலு அத்தற்குங்
கூட்டி யிகழ்ந்துரையாநிற்பர்கள். அவர்க
ளாரோவென்னில்

தமக்கென நன்றுதிதென் தறிபத் தனக்கெனவேர
வொன்றிலரே. ரறிவில்லாதவர்கள். எ.று.

நு - ம். எவையு நன்றாகா வென்றதுகொண்டே பழைய
நூல்களிற் குற்றங்குறையு மெனக்கொள்க.

ஏவையுந்தீதாகா வென்றதுகொண்டே புதியநூல்களி
ல் நன்மைகுறையு மெனக்கொள்க.

களங்கநயை என்றிருயகைக் குற்றமாகச் சொன்னதே
தென்னில் இரத்தந்தைப் பொதியப்பட்டது குற்றமுடைய
தாளுவ மிரத்தந்தைக் குற்றமாகக் கொள்ளார்களென்ற
தெனவறிக.

உண்மை நயந்திடுவரென்றதை நூலின்புதுமை விசாரி
யாமற் பொருட்கொள்ளுவார்க ளென்றது அத்தத்தின் மனா
ன்மியங் கண்கொள்வார்க ளென்றதெனக்கொள்க.

தமக்கென வொன்றிலரே என்றதை தமக்கென வேர
றிவில்லாதவர்க ளென்றதேதென்னில் முன்னநத்திற் தமக்
கென்ன ஒருதவமில்லாதவர்க ளென்றதென்னவு மாமெனக்
கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது இந்நூற்கொள்ளுமிடத்து அறி
வாலுயர்ந்த பெரியோர்கள் கொள்ளுமுறைமையு மத்திரர
யுள்ளவர்கள் கொள்ளுமுறைமையு மறிவினராயுள்ளவர்கள்
கொள்ளுமுறைமையுஞ் சொல்லி அவையடக்கமு மறிவித்
தது. (க.உ.)

வேறு—இஃதெவையடக்க முணர்த்திற்று.

தொன்மையவாமென மெவையுநன்றாகா-பழையன வா
ருமென்று சொல்லப்படு மெத்துணைச்சிறப்புடைய நூல்களு
ம்பதி பசு பாசங்களை விளங்கச்சொல்லாவாயி னன்மையா

கா,—இன்றுதொன்றிய நூலெனு மெவையுந் தீதாகா - இப் பொழுதுண்டான நூலென்று சொல்லப்படு மெத்துணைச் சொல்லிழி புடைத்தாயினு மவைகளை விளங்கச்சொல்லுமா யிற் றீமையாகா,—துணிந்த நன்மையினூர்-தெளிந்த உத்தம ரானவர்கள்,—நலங்கொண்மணி பொதியு மதனகளங்கம்- நல்லருணத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற மணிபைப் பொதியுங் குற்றம்,—நவையாகா தெனவுண்மை நயந்திடுவர்-பொதிய ப்படுமணியின குற்றமாகாதென்று கருதியப்பொருளி னுண்மைத்தன்மையை விரும்புவர்கள். அதுபோல், இன்னாலுந் திரிபதார்த்தத்தைச் சொல்லுகையாதலிற் சொற்குற்றமும் புதுமையுங்கொள்ளாது பொருளுண்மையே கொள்வர்,—ந டிவாந்தன்மையினூர் பழமையழ காராய்ப் பதுதிரிப்பர் - இனி மத்திமமான முறைமையையுடையவர்க ளுத்தமரைப்போல ப்பொருளின்மை தீமை கேட்டமாத் திரத்தி லுதிபிடிமாட் டா ராகையாலே பண்டுள்ள நூல்களி னழகைப்பார்த்தவை யிரண்டு மொப்பிற்கொள்வர்,—தவறுநலம் பொருளின்கட் சார்வு - உத்தமரைப்போலக் குணமுங் குற்றமும் பொருளி லிடத்துச்சார்தலை,—ஆராய்ந்தறித லின்மையினூர்-ஆராய்ந் தறிதலு மத்திமரைப்போல வொப்புமைநோக்கி யறிதலு மில்லாத வதன்மரீகள்,—பலர் புகழினேத்துவர்-இந்நூலை யறிவுடையோர் பலருமிருந்து கொண்டாடிற் கூடியிருந்து கொண்டாடுவர்,—ஏதிலருந் திகழ்ந்தனரே லிகழ்ந்திடுவர்- இதனைப்பரசமயிக ளிகழ்ந்தறைக்கற் கூடியிருந் திகழ்ந்த ரைப்பர்கள்,—தமக்கெனவொன்றிலர் - தமக்கெனவொன்றி லில்லாதராகையால்.

நன்றுதிதென்னு மொருமைகள் பண்பின்மேனின்ன. இனியெவையுந் நன்கு கா வெவையுந் தீதாகா - நல்லதென

ரூந் தீயதே திதாமெனக் குறிப்பாலுரைப்பினுமாம். உற்று-
கூடி. உற்றேத்துவர் உற்றிகழ்ந்திடுவரென்க. பொதியுங்கள
ங்கமத னவையாகாவென வன்வயமாக்குக. சார்வறித லா
ராய்ந் தறிதலென வறிதலை யிரண்டிடத்து மேற்றுக. மேற்
பதி பசுபாசந்தெரித்தலென வதிகாரப்பட்டு வருதலானு ரூ
வமையானும் பதிபசு பாசங்களைச் சொல்லாதாயினென லு
ரைத்தாம்.

—o—

இவைபன்னிரண்டும் பாயிரம்.

நூல்.

பொது.

இங்ஙனம் பாயிர மருளிச்செய்து மேல் முதற்கூத்திர மாகிய பதியிலக்கண மருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண்ட ருளியது.

இந்தப்பதியிலக்கணத்தில் முதற்கூத்திர நின்றமுறை மையெங்ஙனெயென்னில் பதியிலக்கணமாக வகுத்த “பல கலை” என்ற விருத்தந்தொடங்கு “ஏற்றவிவை” என்னும் வி ருத்தமுடிவாகிய செய்யுளாறும் சிவஞானபோதத்தினுஞ் சி வஞானசித்தியினும் முதற்கூத்திரத்தில் வருங்கருத்தாகை யா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படி யந்த நூல்களில் முதற்கூத்திரத்தி லுண்டானகருத்து இந்தவிருத்தமாறினு நின்றதற்கு வழியேதென்னில்? சிவஞானபோதத்தில் முதற் கூத்திரமாகிய:—“அவனவளது வெணுமவை மூவினைமையிற், ரோற்றிய திதியெயொடுங்க மலத்துளதா, மீந்தமாதியென் மனார் புலவர்” என்னுஞ் சூத்திரத்துக்குக் கருத்து சங்கரா காரணை முதலாகவுடைத் திவ்விடகமென்பதனூ ல்கவனே கத்தாவென்னுங் கருவைப்பற்றி இந்நூலினுமிச்செய்யுட்க ளாறினுள்ளும் “பீடுபெறநிறுவியவை யொடுக்குமேனி” எ-ம். “அவையெங்கடவுடானே யந்தமுறவழித்திடுவன்.” எ-ம். ஏற்றவிவை யரணருளின் நிருவினையாட்டாக வியம்புவர்க ள்.” எ-ம் சிவனே கத்தாவென்று வருகையாலும். சித்தியா ரில் முதற்கூத்திரத்தின் விருத்தங்களில் “சிவனரு வருவு மல்லன்” என்னும் விருத்தத்திற் கருவைப்பற்றி இந்நூலினு ம் “பலகலை” என்றவிருத்தத்தில் “பதிபரமே யதுதானிலவு

மருவுருவின்றி” என்று வருகையாலும் “பொன்மை நீலாதி
வன்னம்” என்னும் விருத்தத்திற் கருவைப்பற்றி இந்நூலினு
ம் ‘நீடுபராசத்தி” என்னும் விருத்தம் வருகையாலும் “குறி
த்ததொன்றாகமாட்டா குறைவிலாநுதலானும்” என்னும் விரு
த்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “இங்குதுவென்றது
கடந்தவியல்பினும்” என்னும் விருத்தம்வருகையாலும் “ஒ
ருவனொருநாதி” என்னும் விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி
இந்நூலினும் “உலகமெலா மொருவனொருநாதி” என்னு
ம் விருத்தம்வருகையாலும் “தோற்றுவித்தளித்துப் பின்னுந்
துடைத்தரு டொழில்கள்மூன்றும் போற்றுவையுடைய னீச
ன்” எ-ம். “உரைத்தவித் தொழில்கள்மூன்றும் மூவருக்குலக
மோத வரைத்தொரு வனுக்கையாக்கி வைத்ததிங்கென்னை”
எ-ம் வரும் விருத்தங்களின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும்
“கந்தமலரயன்படைக்கும்” என்னும் விருத்தம் வருகையா
லும் “சொன்னவித் தொழில்களென்ன காரணந்தோற்ற
வென்னின் முன்னவன் வினையாட்டென்று மொழிதலுமாம்”
எ-ம். “அழிப்பினிப்பாற்றல்” எ-ம். வரும் விருத்தங்களின்
கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “ஏற்றலிவை யரனருளின் நிரு
வினையாட்டாக வியம்புவார்கள்” என்னும் விருத்தம்வருகை
யாலும் இந்நூற்பதி யிலக்கணமாக வருளிச்செய்த விருத்த
மாறு மந்நூல்களிற்குத்து ஒத்துவருகையால் முதற்குத்
திரமாக நின்றதெனவறிக. இங்ஙனம் சித்தியாரில் முதற்கு
த்திரத்தில் விருத்தங்களா யேதுகாட்டின செய்யுட்களை
விருத்தங்கடோறு முடியவொட்டிக் கண்டுகொள்க.

மேல் முதற்குத்திரமாக வருத்த பதியிலக்கணமாகிய
செய்யுளாறினுள்ளும் முற்கூறிய பலகலையென்ற விருத்தத்
துக்குத் தொந்தனைவருமாறு.—முன்னே பாய்ரத்திற்கூறிய

தெரித்தகுரு முதல்வ ருயர் சிவஞானபோதஞ் செப்பினர் பி
ன்பவர்புதல்வர் சிவஞானசித்தி விரித்தனர் என்றும் இறைவ
னுலுங்கலந்து என்றும் வரப்பட்ட முன்னால் வழிநூல்களி
னு மிப்பொழுது கூறப்பட்ட இந்தச்சார்புநூலானு மருளிச்
செய்கிற வத்தமேதென்றுவினவ மேலருளிச்செய்வா நெடு
த்துக்கொண்டருளியது.

பலகலை யாகமவேதம் யாவையினுங்கருத்துப் ப
திபசுபா சந்தெரித்தல் பதிபரமேயதுதா, னிலவுமரு
வுருவின்றிக் குணங்குறிகளின்றி நின்மலமா யேகமா
ய் நித்தமாகி, யலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசலமாகி ய
கண்டிதமா யாநந்த வருவாயன்றிச், செலவரிதாய்ச்
செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப்பெரிதாய்த் திகழ்வதுதற்
சிவமென்பர் தெளிந்துளோரே. (க)

வீதிப்படிமுதனால் விளம்புமப்பொருளின்

பதித்திரந்தெரிந்து பாரித்துரைத்தது.

(இ - ள்.) பல பலகலைஞானங்களாகச் சொல்லப்பட்ட
கலை யாகமவே ட ஆகமங்களுக்கும் வேதங்களுக்கும் இ
தம் யாவையினு வையிற்றின்விநிந்த நூல்களுக்கும் துணி
ங்கருத்து வாவது

பதிபசுபாசந் பதியையும் பசுவையும் பாசத்தையுங்
தெரித்தல் கூறுசெய்தல். இவையிற்றின் முதற்கூறப்
பட்ட பதியின்நன்மை யெங்கனே யென்
னில்

பதிபரமே அந்தப்பதியாவது எல்லாவற்றிற்கு மே
லாயிருப்பதொன்று

அதுதான் அந்தப் பரமேயென்று சொல்லப்பட்ட
பதியானதி னியல்பு யெங்கனேயென்னி

நிலவுமரு வு விளங்கக் காணப்படுவதுங் காணப்ப
ருவின்றி டாததுமல்லவாய். நிலவுமென்றது பொ
ருந்தவெனவுமா மெனவறிக.

குணங் குறிக ஒருகுணங்களு மோரடையாளங்களு
ளின்றி மில்லையாய்

நின்மலமாய் மலரகிதமாய்

ஏகமாய் ஒன் றுயிருப்பதாய்

நித்தமாகி அழியாததாய்

அலகிலுயிர்க் எண்ணிற்றந்த யான்மாக்களுக்கு மறி

குணர்வாகி வாய்

அசலமாக் சலிப்பற்றதாய்

அ க ண் டி த க ண் டி க் க ப் ப டா த தாய்

மாய்

ஆந்த வு ரு இன்ப சொருபமாய்

வாய்

அன்றிச் செ மாறுபட்டவர்களுக்குச் சென்று கூடு
லவரிதாய் தற்கரிதாய்

செல் கதியா வழிபட்டவர்களுக்குச் சென்று பொரு
ய் ந்துகைக் கிடமாகிய முத்திநெறியாய்

சிரிதாகிப்பெ அனுவுக்கணுவாய் மஹத்துக்கு மஹத்
ரிதாய் தாய்

திகழ்வது த இப்படி விளங்காநின்றது உண்மையா
ற்சுவமென்பர் ன சிவமென்று சொல்லுவார்கள்

தெளிந் து சித்தாந்தத் தெளிவுவந்த பெரியோர்
ளோரே. கள். எ - று.

று-ம். பலகலை. எ-ரு. வேதாகமங்களைச் சொல்லாம
லவையிறைத்தவிர வேறே சில நூல்களென்று சொல்லுவா
ரு முளர். அப்படியானு லு மிந்தச்செய்யுளில் பலகலையை மு

ந்தக்கூறி யாகமமும் வேதமும் பிற்படக் கூறுகையானே யது பொருளல்ல வெனவறிக. அல்லது பின்னை யெங்கனே யென்னில் வேதாதமங்களு மவையிற்றினின்றும் விரியப்பட்ட தூல்களு மென்பதொழிந்து வேராகச்சொல்லவொண்ணு தெனவறிக. அதற்கு வழியேதென்னில் கலைஞானமென்பது சர்வநூலுக்கும் பொதுப்பெயராகையா லப்படிச் சொன்ன தெனவறிக அதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “வேதசாத்திரமிரு தி புராணகலைஞானம்” எ-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். “பெருங்கடலுதயங் கருங்கடுவாங்கிக் - கந்தரத்தமைத்த வந்தமில்லகடவுள் - பாலரையுணர்த்து மேலவர்போலக்-கெ ட்போரளவைக் கோட்படுபொருளா-லருளியகலை எலகில வதலு” எ-ம் திருவருட்பயனில். “நற்குஞ்சரக்கன்று நன்ன ணிற்கலைஞானங் கற்குஞ்சரக்கன்றுகாண். எ-ம். இந்நூலி னும் அருங்கலைகள் முதிர்ந்துளோரே” எ-ம் வருமேதுக்களை க் கண்டுகொள்க.

யாவையினும். எ-கு. வேதத்தினு மாகமத்தினும் விரியப் பட்டது மற்றுள்ள தூல்களெல்லாமென்று பொருட்படுத்தி னத்துக்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “வேததூல்சைவநூ லென்றி ரண்டே தூல்கள் வேறுநாக்கு தூலிவற்றின் விரிந்த தூல் கள்” எ - து. கண்டுகொள்க.

பதிபரமே. எ-கு. எல்லாவற்றிற்கு மேற்பட்ட பொரு ளென்றதேதென்னில் அண்டாண்ட பகிரண்டங்களுக்கு மப் பாற்பட்ட பொருளென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருப் பல்லாண்டில். “அண்டங்கடந்த பொருளாவில்லதோ ராக ந்தவெள்ளப்பொருள்” எ-து கண்டுகொள்க.

நிலவு மருவுருவின்றி. எ-கு காணப்பட்ட பொருளுமல்ல காணப்படாத பொருளுமல்ல வென்றதேதென்னில் காண ப்படும் பொருளென்றால் தோன்றிநின் தழியப்படும் பொரு

ளாம். காணப்படாத பொருளென்றால் முயற்கோடுபோலவு மாகாயப் பூப்போலவு மில்லாத தொருபொருளாமென்ற தெனவறிக. இவை யிரண்டுக்கும் பி-ம். சித்தியாரில். “அநி தரும் பொருளோலீச னறிவுறுதவனோவென்னி, லறிபொ ருள் சித்தசத்தா மறியாததின்னா மெங்குஞ், செறிசிவமிரண் டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும்.” எ - து. கண்டுகொ ள்க. இது லாகாயப் பூப்போலக் காணாதபொருளாம். எ-கு பி-ம். சித்தியாரில். “வானத்தினரார் பூந்தொடையு மாமை க்கெழு மயிர்கயிறும் போலும்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அன்றிச் செல்வரிதாய்ச் செல்கதிராய். எ-கு. வுழிப டாதவர்கள் சென்று கூடுதற்கரிதாயென்றும் வுழிபட்டவர் கள் சென்று கூடுதற்கெளிதாயென்றும் பொருட்டடுத்தினக் டுக்கு வுழியேதென்னில் சிவாகமஞ்சொன்ன வொழுங்கிலே நின்று அதுட்டியாதவர்களுக்குக் கூடலரிதென்று மறுட்டி த்தவர்களுக்குக் கூடலெளிதென்றுஞ் சொன்னதெனவறிக. இவை யிரண்டுக்கும். பி - ம். சித்தியாரில் “இறைவனாவான்” என்றசெய்யுளில். “மறையாகமங்களினு லறிவெல்லாந்தோ ற்றும் வரைவின்வழி வருவார்க்கும் வாராதோர்க்கு, மு றைமையினு லின்பதுன்பங் கொடுத்தலால்.” எ-து. கண்டு கொள்க.

சுறிதாகப பெரிதாய். எ-கு. அனுவுக்கணுவாய் மறைத் டுக்கு மறைத்தாயென்ற தெதென்னில் சர்வான்மாக்களுக்கு மெடுக்கப்பட்ட அச்சுக்களுக்கெல்லா மதற்கதற்குத் தக்க தாகக் கூடிநின்று சேட்டிப்பிக்கையா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இதற்கு. பி ம். இருபாவிருபஃதில். “யாவரியா வையு மியாங் கணுஞ்சென்று-புக்குப்பிப்புக்கு.” எ-து. கண்டு கொள்க.

தற்சிவம். எ-கு. உன்மையான சிவமென்ற தேதென்னி
ல் ஒரு விகற்பங்களுமின்றித் தற்சபாவமாய் நின்ற சொருப
த்தைச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில்.
“நிதுத் துவதோர்குணமில்லான் தன்னையொருவர்க்கு நினைப்
பரியாளுன்றுமில்லான்” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது பலகலைஞானமாகச் சொல்லப்
பட்ட வேதாகமபுராண சாத்திரங்களெல்லாம் பதிபசு பாச
த்தினுண்மையைச் சொல்லுமென்று மிதிற்பதியானது நிஷ்
க்ள சோருபியாய் நிற்குமென்னுமுறைமையு மறிவித்தது. (க)

வேறு—இதுமுதல் ஏற்றவிலை என்னுஞ் செய்யுளீர
சிய வாறுதிருவிருத்தங்களாலு முதனாலாகிய சிவஞானபோ
தத்தின் முதற்கூத்திர முணர்த்துவா நெடுத்துக்கொண்
டார். அவற்றுளியு பதி பசு பாசமென்னு முப்பொருளில்
வைத்துப் பதியிலக்கண முணர்த்திற்று.

பலகலை யாகமவேதம் யாவையினுங்கருத்துப் பதி பசு
பாசந்தெரித்தல்—ஆகமவேதங்கண் மற்றைப் பலதூல்களெல்
லா உற்றினுக் தாற்பரியமாவது பதிமுதலிய பதார்த்தங்க
ளைப் பகுத்துக்கூறுதல்,—பதிபரமே - அவற்றுட்பதியாவது
ஏனை யிறண்டற்கு மேலா யிருப்பதொன்றே.—அதுதான்—அ
க்தப்பதிதான்,—நிலவுமரு வுருவன்றி -விளங்கப்பட்ட நிட்
களமுஞ் சகளமும்ல்லதாய்,—ருணங்குறிகளின்றி - தத்து
வாதீத மாகையாலே முக்குணங்களு மோரடையாளமு மில்
லதாய்,—நின்மலமாய்- அநாதியிலே படிக்கம்போல வழுக்கி
ல்லதாய்,—ஏகமாய் - ஒருமுதலாய்,—நித்தமாகி- தோற்றமி
ன்றி யிருப்பதாய்,—அகண்டதமாய் - ஞானசொருபமாகை
யாலே யொன்றினாலே கண்டிக்கப்படாததாய்,—ஆனந்தவு

ருவா யன்றிச் செலவரிதாய்-அறிவுருவாநு லன்றிக் கிட்டுத
தகரியபொருளாய்,—செல்கதிடாய்-அறிவுருவாநுற்சென்ற
டையப்படும்பேராய்,—சிறிதாக்-அணுவுக்கணுவாய்,—பெரி
தாய்-மகத்துக்கு மகத்தாய்,—திகழ்வது-விளங்குவதாயிரு
க்கும்,—தத்-அந்தப்பொருளை,—தெளிந்துளோர் சிவமென்
பர்-அறிவாற் தெளிந்தோர் சிவமென்று சொல்வர். ஏ-று. ௧

தற்சிவமென்பது வடசொல்லா மெழுவாய்க்கு மிரண்
டாவதற்கும் பொதுவாய்நிற்கும். தேர் முதலானவை பொரு
வனும் முடியாமையிற் பிரபஞ்சமு மநேகங் கருத்தாக்க
ளா லுண்டாகவேண்டுமென்னு மநேகசுரவாதி மதமும் ஒ
ராத்தமா முத்தனா லவனிடத்திலே கருத்தா தன்ன திகா
த்தை வைத்துத் தான்பரமற்றிருப்பன்; அயனு மப்படி பொ
ருவனிடத்திலே வைத்துப் பரமற்றிருப்பனென்னும் பிரவா
கேசுரவாதமதமும் கெமாயென்றதனான் மறுக்கப்பட்டன.
என்னை? தேர்முதலானவை யநேகர் கூடியு மோர்கருத்தா
வினேவலான் முடியுமாதலின் முன்னையோன்மதமும் சுசுர
ன் சுத்திக்கொருகாலமுங் குறைவில்லை யாதலானும் ஒருகா
லத்தி லநேகந் முத்தராநால் ஒருவனிடத்திலே வைத்தல் கூ
டாதாதலானும் மற்றையவன்மதமு மறுக்கப்படுமெனக் கொ
ள்க. நித்தமாயென்றதனாற் கருத்தா கூணிகளெனும் பெள
த்தன் முதலியோர்மதம் மறுக்கப்பட்டன. என்னை? கூ
ணிகமா யிருப்பதொன்றுக்குப் பிரபஞ்சகருத்திய நடத்தல்
கூடாமையின். அலக்ஷியிர்க்குணர்வாக யென்றதனால் மாயா
வாதி சிவாச்சுவைதி மதங்களு மறுக்கப்பட்டன. என்னை? ஆ
த்மாக்க ளநாதியே பாசபந்தமாதலின். இனி ஆனந்தவுருவா
யென்பதற்குச் சுகசொருபமாயென்றும் அன்றிச் செலவரிதா
யெனப் பிரித்து மாறுபட்ட சமயிகள் செல்லுதற்கு வழியா
யென்று முறைப்பாருமுளர். ஆனந்தவுருவாயன்றிச் செலவ

நீதா யென்றதனாற்றானே ஆனந்தவுருவானாற் செல்லப்படு
மென்றிருக்கச் செல்கதியாயென்றல் புனருத்தியென்று வலி
புறுத்தற்பொருட்டு. மலத்தினிங்குதலையநிவுரு. ஆனந்தங்
கதியென்ன வறிவழிகை வீடென்கை யூனம் என்றிதற்குமுன்
ணாலினுங் கூறினமைபா னுனந்த மீண்டறிவென்றேகொள்க.

இங்ஙன நிஷ்டகளசபாவமா யிருக்கப்பட்ட சிவன் பிர
பஞ்சசிருஷ்டியை நடத்துமுறைமை யெங்ஙனையென்று வி
னவத் தன்னு சத்திகளிடமாகத் திருமேனிகொண்டு நடத்து
வனென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்யா னெடுத்திக்
கொண்டருளியது.

நீடுபராசத்திரிக நிச்சாநாந நிறைகிரியைதரவ
தனைநிமலன்மேவி, நாடரியகருணைதிரு வருவமாகி ந
வின்றுபலகலைநாத விந்துவாதி, கூடுமொளிவளர்குடி
லையையமேவிக் கொடுவினைகொ டனுகரணபுவன
போகம், பீடுபெற்றிறுவி யவையொடுக்குமேனி பிற
ங்கியரிட்கள சுகளப்பெற்றியாமே. (உ)

முன்னருட்சத்தி மூவிதமான
தன்மையினிட்கள சுகளமுரைத்தது.

(இ-ள்.) நீடுப அந்தநிஷ்டகள சபாவமாயுள்ள சிவத்து
ராசத்தி டனே நிலைபெற்றுள்ள மேலானசத்தியந
னது அந்தச்சிவனுக்குத் திருமேனியாக
நிக நிச்சா . விரிந்து தோன்றப்பட்ட விச்சாசத்தி
நாந நிறைகிரி யென்றும் ஞானசத்தியென்றும் நிறைந்த
யைதர கிரியாசத்தியென்றும் ஒன்றிலே யொன்றா
கவுண்டாக்க

அதனை நிமல அந்தச்சத்திகளை நிமலனாகிய சிவன்
ன்மேவி பொருந்தி

நாடரிய கரு குறித்தற்கரிய காருண்ணியத்தினுலே
ணை திருவுருவ யப்படி யிச்சாருணக்கிரியா சொருபனு
மாக மாய்

நவின்னு பல பிரகாசம் வளராநிந்திற குடிலையாகியச-
கலைநாத விந்து த்தமாயைப்பொருந்தி நாதவிந்துமுத
வாதி கூடுமொ லான தத்துவங்கனையுந் தொற்றுவித்துப்
ளிவளர்குடிலை. பலகலையாகிய வேதாசுமங்கனையு மருளிச்
அனுவயம். ஒளி செய்து
வளர் குடிலைகூ-
டுநாதவிந்துவா
தி பலகலைநவி
ன்று

மாயை மேவி அசுத்தமாயாகாரணத்தையும் பொருந்
க் கொடுவினை திக் கொடியவினைக்குக் கொள்கலமாக
கொடனுக்கரண விருக்கிற சகலராயுள்ள வான்மாக்களுக்
புவன போகம் குத் தனுகரண புவனபோகங்களையும் பெ
யுடுபெற்றிதுவி ருமைபெற்றிதுத்தி

அவை யொரு இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவற்றையெ
க்கும் ல்லாந் தொற்றினமுறைமையிலே யொடுக்
குவிக்கும்

மேனி திருமேனியானது
பிறங்கியநிட விளங்கப்பட்ட நிஷ்களமென்றுஞ் சக
கள சகளப்பெ ளமென்றுஞ் சொல்லுமுறைமையினையு
ற்றியாமே. டைத்து. எ - று.

று - ம். நடுபராசத்தி. எ - கு. அந்தச்சிவத்துடனே
நிலைபெற்றுள்ள சத்தியென்று பொருட்படுத்தினத்தக்கு வ
ழிபெதென்னில் அந்தப்பராசத்தியானது அந்தப்பரமசிவனை
ப்போலே தனக்கொருபோக்குவரவின்றியே யெப்பொழுது

மொருதன்மையாய் நிற்கையாலே யப்படிச் சொன்னதென வறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “எத்திறநின்றனச் சனத் திறமவனூநிற்பன்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

ஒளிவளர்முடிவே என்றதைப் பிரகாசத்தினையுடைய மா மூலையென்ற தேதென்னில் சிவன்கொள்ளப்பட்ட திருமே னியெல்லா மதனிடமாகக் கொள்ளுகையா லெனவறிக.

நிட்கள சகளப் பெற்றியாமே என்றதை இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட திருமேனி நிஷ்களமுமாஞ் சகளமுமாமெ ன்றதேதென்னில் தோற்றுகிற திருமேனி சகளமாமென்று மொடுக்குகிறதிருமேனி நிஷ்களமாமென்றுஞ்சொன்னதென வறிக.

இதனாற்சொல்லியது சிவன் பிரபஞ்சசிருஷ்டியாகச் சகளிகரிக்குமிடத்துத் தனது சத்தியேவடிவாகத் திருமே னிகொண்டு சுத்தமாயையப்பொருந்தி யதிலுண்டான நா தவிந்துமுதலான தத்துவங்களையுந் தோற்றுவித்துப் பல கலை ஞானமாகிய வேதாகமங்களையு மருளிகசெய்து அசுத்த மாயையி லுண்டான தனுக்கரண புவனபோகங்களையு நடத் தி மீளவுமொடுக்குவனென்று மிங்ஙன நடத்துகிறதிருமேனி சகளமென்று மொடுக்குகிறதிருமேனி நிஷ்களமென்றும் வரு முறைமையை யறிவித்தது. (உ)

வேறு—இஃ தந்தப் பரமசிவன் பிரபஞ்சத்தை நடத்துமு னைமையுணர்த்திற்று.

நீபிராசத்தி நிகழிச்சாளுான நிறைகிரியைதர வதனைநிமல ன்மேவி-நிலைபெற்ற மேலானசிவசத்தி தன்னிடத்துண்டான வி ச்சாசத்தியையுஞானசத்தியையு நிறைந்திருக்கின்றகிரியாசத்தியை யுமுண்டாக்க வந்தச்சத்தியை நின்மலனான சிவன்பொருந்தி,—

நாடரியகருண திருவுருவமாக-குறித்ததற்கரிய கருணையே திருமே
 னியாகக்கொண்டு,--வளர்குழலை மேவி-பெரிய குழலையைப்பொ
 ருந்தி,--நாதவிந்துவாதி-நாதவிந்துமுதலிய தத்துவங்களையும்,--
 ஒளிகூடின் தனுக்ரணபுவனபோகம் - விஞ்ஞானகலர்க் கொளி
 பொருந்திய தனுக்ரண புவனபோகங்களையும்,--பீடுபெற நிறு
 வி - பெறுமைபெறப் படைத்துநிறுத்தி,--நவின்னு பலகலை -
 விந்துவிலேநின்னுஞ் சூக்குமமூதலிய நாலுவாக்குக்களையு மை
 ம்பத்தோ ரக்கரங்களையும் படைத்து அக்ஷரங்களையு மாறி மாறிப்
 புணர்த்துப் பதங்களையாக்கி யவற்றை மாறிமாறிப்புணர்த்து வா
 க்கியங்களையாக்கி யவற்றை மாறிமாறிப்புணர்த்துச் சந்தோபேத
 ங்க ளாக்கி யவற்றால் வேதாகமாதிகளை யங்ஙன மருளிச்செய்
 து,--மாயைமேவி - அதோ மாயையைப் பொருந்தி,--கொடுவி
 னைகொ டனுக்ரணபுவனபோகம் :பீடுபெறநிறுவி - பிரளயாகலர்
 க்குஞ் சகலர்க்குங் கொடியவினைகளைப் பொருந்தி யிருக்கின்ற
 தனுவாதிகளைப் பெருமைபெறப் படைத்து நிறுத்தி,--அவை
 யொடுக்கும் - அவற்றை மீண்டு மவ்வெல்லையினாலே யொடுக்குவ
 ன்,--மேனி - அவற்றை யொடுக்குவிக்குந் திருமேனியுந் தோற்
 திவிக்குந் திருமேனியும்,--பிறங்கிய நிட்கள சகலப்பெற்றிபாம்-
 நிரனிரையாக வுயர்ந்த நிட்களமுஞ் சகலமுமான முறைமை
 யாம். எ - து.

நிட்களசகலமெனப் பின்வருதலி னவற்றிற்கேற்பப்பப் பொ
 துவாய்நின்றமேனி யொடுக்குவிக்குமேனி தோற்றிவிக்குமேனி
 யெனப் பகுக்கப்பட்டது. இனி நிறுவிபொடுக்குதற் கேதுவான
 மேனி பென வெச்சமாக்கி யெதிர் நிரனிரையாக வுரைப்பினுமா
 ம். நிறுவியெனவே படைப்புமடங்குற்று. பரமசிவனுக்கந்த மே
 னி பிரண்டு முபசாரமே.

அப்படியும்முடையசிவன் சகளீகரிக்குமிடத் தவணைப்பிர

மா சிருஷ்டிக்கிறதொழியத் தானே சகலீகரிப்பானென்னலா
மோவென்ற பாஞ்சராதிகிரியைநோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்த
துக்கொண்டருளியது.

ஈங்கிதுவென் றதுகடந்த வியல்பினு னு மீறுமுத
னும்வொ ள்று மிலமையானு, மேங்கிவளர் ஞானமய
னாதலானு முண்மைபிறர்க் கறிவரிய வெருமையா
னுந் தாங்கரிய வெறுப்பினெடு விருப்புமெல்லா ஞ
சார்வரிய தனிமுதல்வ னாதலானு, நீக்கலரு முயிர்க்
குயிராய் நின்றலானு நிறுத்திடுவ னினேந்தவுரு நிமல
வ்ருளே. (ஈ)

துடைப்பவனுருவாய்த் தோன்றுவதன்றிப்
படைக்கவரிதாம் பரிசுனையுரைத்தது.

(இ - ள்.) ஈங் இவ்விடத் திதுவென்று ஆன்மபோதத்
கிதுவென்றது க தாற் குறிக்கப்பட்டதற் கப்பாற்பட்டிருக்கி
டந்த வியல்பினு ற முறைமையினையுடையவ னாகையாலும்
னும்

ஈறுமுத னடு தோன்றிநின் றழியப்பட்ட முதலுநடுவுமு
வொன்று மிலா டிவு மில்லாதவனாகையாலும்
மையானும். அநு
வயம். முதனடு
வீ றென்றுமிலா
மையானும்

ஓங்கிவளர்ஞா மிக்குவளராதின்ற அறிவேவடிவாக வுடை
ன மய னு த லா யவனாகையாலும்
னும்

உண்மை பிறர் தன்னுண்மையைப் பிறராலறிதற்கரிய நிகை
க்கறிவரிய வெ மையினையுடையவனாகையாலும்
ருமையானும்

தாங்கிய வெ ஆன்மாக்களைப்போலப் பொறுத்தற்கரிய
 ஸப்பிஸெடுவரு பிரியாப்பிரியங்களெல்லாம் பொருந்துதற்கரி
 ப்புமெல்லாஞ்சா ய வொப்பில்லாத முதலியாதலானும்
 ரவரிபதனிமுதல்
 வனாதலானும்

நீங்கலரு முயி தன்னேவிட்டுப் பிரிந்து தனித்தொருமுத
 ிக்குயிராய் நிற்ற லாய்நில்லாத சர்வான்மாக்களுக்கும் பிராண
 லானும் னாய் நிற்கையாலும்

நிறுத்திடுவனி இங்ஙனஞ்சொல்லிவந்த முறைமைகளை யு
 னைந்தவுரு நிமல டையவனாதலாலே யவனுக்கொருவ ரொருவ
 ன்ருனே. டிவு கொடுக்கவேண்டிவதில்லை தனக்குத்தா
 னே பொருந்தினவடிவை யெடுத்திக்கொள்
 ளுவன். எ - று.

து - ம். இந்தச்செய்யுளுக்கிட்ட தொந்தனையிலே சிவனையும்
 பிரமா சிருஷ்டிப்பானென்று பாஞ்சராத்திரிசொன்னு னென்ப
 தற்கு பி-ம். சித்தியாரில். “உந்தியிலயனை யின்றங் கவனைக்கொ
 ண்டில்குண்டாக்கி, யந்தநல்லுலகழிக்க வரனையுமாக்குவித்துத்,
 தந்திடுஞ்சகத்தினுக்குத் திதிகத்தாதானேயாகி, வந்துந்நேதாற்
 தமீது நிலைமையும் பண்ணுமாயன.” எ - று. கண்டுகொள்க.

அவனப்படிச் சொன்னதனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியா
 ரில். “அயன்னைப் பயந்தானென்று யரியயன் சிரஞ்சேதிப்பப்,
 பயந்திடான்மலைமாரானும் படைத்திடான் சிரத்தைக்கள்ளுஞ்,
 சயந்தருமரனைத்தந்தா னயனென்கை தப்பேயன்றோ, தியங்கி
 டாதுணராயெல்லாஞ் சிவன்செய லென்றுதேர்ந்தே.” எ - று.
 கண்டுகொள்க.

இனி ஈங்கிதுவென்றது கடந்தவியல்பினன். எ-ரு. ஆன்ம
 போதத்தாற்சுட்டி யறிதற்கரியவனென்று பொருட்கூறியதற்கு.

பி-ம். சித்தியாரில். “சூறித்ததொன் றுகமாட்டாக் குறைவில்லா தலானும்.” எ-ம். “தன்னி வதலுற்காணுந் தகைமையனல்ல னீசன்”. எ-ம். கண்டுகொள்க.

ஈதுமுதனடுவொன்று மிலாமையான். எ-கு. தோன்றிநின் றழிதலில்லாதவனென்ற தேதென்னில் ஆன்மாக்களைப் போல யோலி சம்மந்தமுள்ளவ னல்லவென்ற தெனவறிக.

ஒங்குவளர்ஞாண்மயன். எ-கு. மிக்குவளராரின்ற வறிவெ ன்ற தேதென்னில் அண்டாண்ட பகிரண்டங்களுக் கெல்லா மப் பாலுமப்பாலு முண்டாகிய வியல்புகளையெல்லா மறியப்பட்ட பேரறிவனாகையா லெனவறிக.

உண்மைபிறர்க்கறிவரிய வொருமையான். எ-கு. தன்னுண் மை பிறருக்கறிய வரியவனென்ற தேதென்னில் பிரமவிஷ்ணுக் கள் முதலாயுள்ளவர்களுக்கும் தன்னையறிதற்கரியவ னென்றதெ னவறிக. இதற்கு. பி-ம். கோவைத் திருவாசகத்தில். “நடனும் வனங்குந் தோல்லோனெல்லே நான்முகன் மாலறியாக், கடனா மு குவத்தரன்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

நிஹத்திடுவனினைந்தவுரு நிமலன்றானே. எ-கு. தனக்குப் பொருந்தினவடிவு தானே யெடுத்திக்கொள்ளுவனென்ற தேதெ ன்னில் பத்தியினால் வழிபடுவோர்க்கு அதற்கதற்குத்தக்க திரு மேனிகொண் டிரகிணிகையாலெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். பூசாக ரணத்தில். “எவ்வுலகத்துமூர்த்தி யேதுகொண்டவனியெங்கு, மவ்வுலகத்துமேனி யதுகொண்டவ் கமருமீசன்.” எ-து. கண்டு கொள்க. அதுவன்றியு மந்திரங்களிரத்தமாகவும் பதங்கள் த ஸையுநரம்பு மாகவும் வண்ணங்கள் துக்காகவும் புவனங்களு ரோமமாகவும் தத்துவங்க ளத்திமச்சைசுக்கிலமுதலான தாது ச்களாகவும் கலைகளிந்தாகிய சாந்தியாதீதகலைமுதல் திருமுடி யாகவுந் திருமேனியாகக்கொண்ட அத்துவாமூர்த்தி யென்னவு

மாமெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில், “அத்துவாமூர்த்தி
பாக வறையுங் தென்னையென்னி வித்தனாய் நிறைந்தவற்றி னீங்
கிடா நிலைமையானுஞ் சித்துட- னசித்துக்கெல்லாஞ் சேட்டித னு
தலானும், வைத்ததா மத்துவாயும் வடிவென மறைகளெல்லா
ம்” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லிடது நின்மலசொருபனாகிய சிவன் வாக்கு
மனத்தி னாகையாலுந் தொன்றின் றழியாதவனாகையாலும்
ஞானசொருப னாகையாலுந் தனக்குப்பொருந்தின திருமேனி
தானேயெடுத்துக் கொள்ளுவனென்னு முறைமையை யறிவித்
தது. (௩)

வேறு—இதுவுமதனை யொருவகையா னுணர்த்திற்று.

ஈங்கிதுவென்றது கடந்த வியல்பினானும் - காட்சிமுதலிய
வளவைக் கடந்தவனாதலி லீவ்விடத் திதுவென்று ஈட்டிக்கா
ட்டுமதனைக் கடந்தவியல்பாலும்,—ஈறுமுதனயிவொன்று மிலா
மையானும் - சர்வவியாபகனாகையா லவனுக்கு முத்தனயிவிறுதிக
ளொன்றுமில்லாத தன்மையாலும்,—ஓங்கிவளர் ஞானமய னாக
லானும் - சடமானபிரபஞ்சஞ் சேதனனையென்றி நடவாமையிற்
கண்மகாலேசர வாதிக்கைப்போலவு மன்றி வயிந்தவ சரீரங்
கொள்வனென்னி னுண்மாக்களி லொருவனாதலி விதுவுமன்றி
பவன் மிகுத்துவளர்கின்ற ஞானசொருப னாகையாலும்,—உண்
மைபிறர்க் கறிவரிய வொருமையானும் - தானிரண்டற்கலந்து
நிற்கையாலுந் தன்னுண்மையைத் தானே மூர்த்திகளிற் தெழுந்த
ருளியவந்து பரஞானத்தா லறிவிக்கப்படு மவர்க்கன்றி மற்றைய
வர்க் கறிபவொண்ணாத வொப்பற்ற தன்மையுடைய னாதலான
ம்,—தாங்கரிய வெறுப்பினொடு விருப்புமெல்லாஞ் சார்வரிய த
விமுதல்வ னாதலானும் - நின்மலனாகையாலே பொறுத்தற்கரிய
வெறுப்பும் விருப்புமாகிய வெல்லாம் பொருந்துதற்கரிய வொப்

பில்லாத தலைவனாகையாலும்,—நீங்கலரு முயர்க்குயிராய் நின்ற
லானும் - விட்டு நீங்குதற்கரிய வாத்தாக்களுக் கெல்லாம் பிரா
ணனாய் நிற்கையாலும்,—நிமலலினைந்த வருத்தானே நிறுத்திடு
வன் - நின்மலனான பரமசிவன் றன்னுடைய திருவுள்ளத்துக்
குப் பொருந்தினதொரு திருமேனியைத் தானே தனதாகநின்று
ஊன். எ - று.

மேலி தனக்கெனக்கொண்டு தானேயென்பார். ஒருமை மு
றைமை யென்பாருமுளர்.

இங்ஙனங் கூறிவந்த செய்யுட்களில் பலகலையென்ற விருத்
தமுதலாகிய செய்யுள்முன்னிலுள்ளன மொருகத்தாதவை யுண்டெ
ன்று நாட்டி அவலிஷ்கள சொருபியா யிருப்பனென்று மவன்
பிரபஞ்சத்தை நடத்துவது பொருட்டாகத் தனது சத்தியிடமா
கச் சகலீகரித்து நடத்துவனென்று மப்படியவன் சகலீகரிக்குமி
டத்துத் தனக்குப் பொருந்தின திருமேனிதானு யெடுத்திக்கொ
ள்ளுவனென்றுஞ் சொல்லுகிறதென்ன? அப்படி மொருகத்தாவி
ல்லை யென்று மிந்தப் பிரபஞ்சமு மொருகாலத்தினு மழியாம லி
த்தமா யிருக்குமென்றுஞ் சொல்லுகிற வுலோகாயதனை நோக்கி
மிந்தப்பிரபஞ்ச மந்தித்தியமென்று மிந்தப்பிரபஞ்சத்தைத் தோ
ற்றுவித்து நடத்தி யொடுக்குகைக் கொருகத்தாவுண்டென்று
மேல் மறுத்தருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

உலகமெல்லா மெருவானே டொருத்தியொள்
றென் றுளதாஈ நின்றுளவி லெடுக்கும்பின்னு, மலம
தனுளுளதாஈ முருவமாநி வருவதுபோவது செல்வ
தாதலானு, மலைவில்சே தனமாயை யாதலானு மணு
க்களுரு வடையுமறி விலாமையானு, நிலவுதொழின்
மருவியுரு நின்றலானு நின்றெவையு மளித்திடுவ னிம
லன்றானே.

(சு)

ஒருவனொருத்தி யொன்றென்றுணர்வரு
முருவமவனால் வந்ததென்றது.

(இ - ள்.) உல நீதித்தியமென்ற பிரபஞ்சமனைத்து மவ
கமொலாமொருவ னென்று மவளென்று மதுவென்றுந் தோன்
னோ டொருத்தி றிநின்றெல்லையேயழிபாநிற்கும். ஆகையாலே
யொன்றென் னு இந்தப்பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிக்கவுந் திதி
ளதாகின்ற ளாவி க்கவுஞ் சங்கரிக்கவுமொரு கத்தாவேண்டிமெ
லொடுங்கும் ன் றறிவாயாக. அப்படி யும்முடைய கத்தா
வாலே சங்காரப்பட்ட டொடுங்கின பிரபஞ்ச
மீளவுந் தோன்றுவா னென்னென்னில்

பின்னுமலமத ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமலபார்கம் வரு
னா லுளதாகும் கைப்பொருட்டாக மீளவுந் தோன்றாநிற்கும்.
அஃதாவது இந்தப் பிரபஞ்சமென்றது ஆன்
மாக்களும் பாசங்களும் கூடியே பிரபஞ்ச
மாகையா லவையிற்று ளான்மாக்க ளநாதி

யே மலசகசராகையாலே யந்த மலபாகம்வந்தே முத்தியைப்
பெறவேண்டுமெனயா லந்தமலபாகம் வருமி - தது மாயாசரீரங்க
ளை டெடுத்துச் கன்மங்களைப் புசித்தே மலபாகம் வரவேண்டு
மெனயா லந்தமுத்தியைப் பெறுமளவுஞ் சங்காரகாலம் மாயாகா
ரணத்திலே பொடுங்கியுஞ் சிருஷ்டி-கால மந்தக்காரணமாயி
லின்றுந் தோன்றப்பட்ட காரியமாயையாகிய கலையாதி தத்துவ
ங்களோடு மொக்கத்தோன்றி ஜீவித்து வருகையாலே யப்படிச்
சொன்னநெனவறிக. அப்படி யான்மாவென்பது மொன்றுண்
டா யதனை மறைக்கப்பட்ட ஆணவமலமென்பது மொன்றுண்
டா யந்த மலபாகம் வருகைப் பொருட்டாக வொடுங்கின பிர
பஞ்ச மீளவுந் தோன்றுமேயாகி லதுதானே யொடுங்கியுந் தோ
ன்றியும் வாராதோ அதற்குக் கத்தாவென்றொருவன் வேண்டி
மென்ற தேதென்னில்

உருவமாநி வ ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கிடாக வச்சமா
ருவறு போவது நித் தேகத்தை வந்தெடுத்தும் பிராரத்தக்
செல்வ தாதலா தொலைந்தவாறே யந்தத்தேகத்தை விட்டுப்
னும் போயும் புண்ணியபாவங்களுக் கிடாகச்சுவ
ர்க்க நரசங்களிலே சென்றதுபவிக்கையினு
லும். அன்றியும்

அலைவி லசேத இந்தமாயாருபங்கள் ஜடமானபடியாலே
னமாபையாதலா யிவையிற்றுக் கியக்கமுடையு மில்லாதபடியா
னும் லும். அன்றியும்

அணு காளுநு ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கிடாக வொவ்
வடையுமறிவிலா வொரு சரீரங்களை யெடுக்குமிடத்து அந்தச்
மையானும் சரீரங்களிலே சென்று பொருந்தகைக்குக்
தங்களுக்கென்ன வோரறிவிலாத படியா
லும். அன்றியும்

நிலவதொழின் ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கிடாக வப்படி
மருவியுரு நின்ற பெடுக்கப்பட்ட சரீரங்களோடுங் கூடிநின்று
லானும் பொருந்தப்பட்ட தொழில்களிலே யாதா
மொரு தொழில்களைச்செய்து நிற்கையாலு
ம் இவையெல்லாம் தாமாகக் காரியப்படமாட்
டாதது கொண்டே

நின் றெவையு தனக்கொருபோக்குவர வின்றியே நின்றெ
மருந்திடுவனிம ல்லாவற்றையுந் செய்வித் திரங்கித்தருளுவ
ஸன்றானே. நின்மலனாய சிவன்றானே. எ - று.

று - ம். இங்குசெய்யுளுக்கிடாக தெய்வத்தையிலே உலகாய
தன் கத்தாவில்லைபென்றவையால் மித்தப்பிரபஞ்ச மொருகால
த்தினு மழிபாம வித்தியமாயிடுகு மென்றென்னுஞ் சொன்
னதனைமறுத்து உலகமெல்லா மொருவனுடொருத்தி யொன்றெ

ன்றுளதாக நின்றளவிலொடுங்கும். எ - கு. பொருட்சூறியவிடத்து இந்தப்பிரஞ்ச மவனவளதுவாய் நின்று காரிப்பட்டுமிடத்துத் தோன்றிநின் ருழிகைபாலே இவையிற்றைக காரியப்படுத்துச் சிருஷ்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்துமவருகைக் கொருகத்தா வேணுமென் றவனை மறுத்தற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் உலகாயதன் மறுப்பாக்கப் செய்யுளில். “பூதமானவைநித்தமென்று புகன் றதெண்ணையுருக்களா, யாதலோடழிவாகுமாதவி னுக்குவோர் வ ரவேண்டிடுங், காதலோடு கடாதிமண்கொ டிபற்றுமீவாருளர் க ண்-னஞ், சித்கிரிவெழுந்தகொப்பு ணிகழ்ந்த மாருதச்செய்கை யே.” எ - ம். “பூதமானவைகாரியங்கள் பொலிந்தமண்ணிழித் திடு, மாதலாலொரு நாதனிற்குள னென்றறிந்துகொ ணையனே, பேதமான கடாதிமண்ணினில் வந்தவாறு பிரித்திடிந், கோதி லாத குலாலனல்வரு செய்கையென்று குறிப்பரே.” எ-ம். வரு மதுகண்டுகொள்க.

ஆன்றியுஞ் சுபகஷத்திலும் உலகாயதன்கருத்தை மறுத்தவி ருத்தத்தில். “ஒருவனோ டொருத்தியொன்றென் றுரைத்திடு மு லகமெல்லாம், வருமுறைவந்துநின்று போவதுமாதலாலே, தருப வனொருவன்வேண்டுந் தான்முத லீலுமாகி, மருவிடுமநாதிமுத் தச் சித்தருமண்ணிந்றே.” எ-து. கத்தாபிரஞ்சத்தை நடத்து வனென்பதற்குக் கண்டுகொள்க.

இனிப் பிரபஞ்சந் தோன்றியுமுழிந்தும் வருமென் றவனைமறு த்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “உசிப்பதுமீதுமுண்டென் றுரை ப்பதிங் கெண்ணெமுன்னோர், மதித்துலகநாதியாக மண்ணிபதென் பரென்னி, விதற்கயானதுமானுதி யெடேனிப் பூதாதிபெல்லாம், விதிப்படிதோனறிமாயக் காணலான்மேதினிக்வே.” எ-து. கண் டுகொள்க.

இனி யிந்தப்பிரபஞ்சமாவது ஆன்மாக்களும் பாசங்ஞங்

கடியே பிரபஞ்சமென்று பேர்பெற்று நின்றதென்று விதப்பாகப் பொருட்குறிபதற்கு. பி-ம். தத்தவவிளக்கத்தில். “கருமலிபாச மசேதனங்கட்டுண்பர் சேதனரென், நிருமையிலவைய மடங்குமென்றெண்ணுக.” எ-து, கண்டுகொள்க.

இனி யப்படி யொடுங்கின பிரபஞ்ச மீளத்தோன்றுவானே னென்று உலகாயிதன் வினாயதற் குத்தரமாகப் பின்னு மலம, ஞ னுளதாகும். எ-கு. ஆன்மாக்களநாதியே மலசகசராகையாலே யந்தமலபாகம் வருகைப்பொருட்டாகப் பிரபஞ்ச மீளவுந்தோன்றுமென்று விதப்பாகப்பொருட்குறிபதற்கு. பி-ம். சிவஞான போதத்தில். “அவனவளதுவெனுமவை மூவினைமையிற், நேரந்றியதிதியேயொடுங்கி மலத்துளதாம்.” எ-ம். “இலையித்ததன் வி லிலையித்ததாமலத்தால்.” எ-ம். வருமதுகண்டுகொள்க.

அன்றியு மாணவமலபாகம் வாராத ஆன்மாக்கள் மாயாநுபங்க ளொடுங்குங்காலங் காரணமாயையிலே யொக்கவொடுங்கியும் தோன்றுங்கால மந்தமலபாகம் வருகைப்பொருட்டாக மீளவுமந்தக் காரணமாயினின்றுங் காரியமாயேயோடே யொக்கத்தோன்றுவார்க ளென்றும் விதப்பாகப் பொருட்படுத்தினதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “உயிரவை யொடுங்குப்பின்னு முதிப்பதெ னரன்பாலென்னிற், செயிருதுமலத்தினுஞ் சிதைந்ததே தென்னிற் சித்தத், தயர்வொழிகாரியங்க ளழியுங் காரணங்கட்குமும், பயிருகாரியம்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன்” எ - து கண்டுகொள்க.

இந்தாலினும். “மற்றத் தோற்றமலபாகம்வர” என்பது மிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக. இங்ஙனமாண்மாவுக்குத் தோற்றஞ் சொல்லவே யுடம்போடுங்கூடித் தோன்றுகையால் பிரபஞ்சத் தோற்றஞ் சொல்லுகை கருத்தெனவறிக.

இனி யந்த ஆணவமலபாகம் வருமிடத்து மாயாநுபங்களை

யெடுத்தே மலபாகம் வாவேணுமென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியா
ரில், “எழுமுடல் கரணமாதி யிவைமல மலமலத்தாற், கழுவவ
னென்னுசொன்ன காரண மெண்ணையென்னிற், செழுநவையறு
வைசாரணி யுவர்செறிந்த கழுக்கை, முழுவதுங் சுழிப்பன்மையை
கொடுமல மொழிப்பன் முன்னேன்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி டப்படிப் பிரபஞ்சந் தோன்றுமிடத்துத் தானேதோ
ன்றதோ கத்தாவும் வேணுமாவென யுலகாயதன் வினாபதந்
குத்தரமாக வருவமாறி யென்ற பதந்தொடங்கி மதலுள்ள பத
ங்களுக்கெல்லாம் பொருட்கூறுமிடத்து மாயாகன்மங்கள் ஓட
மானபடியாறு மானமாக்கள் தங்களுக்கென்ன யோரூறிவில்லா
தபடியாறு மவையிற்றைக் கூட்டிக் காரியப்படுத்திவது சிவனை
பென்னும், நின்றெவையு மளித்திடுவ விமலன்ருணை. எ - கு. சர்
வமுஞ் சிவனை செய்வித் திரண்டித்தருளுவ நென்னும் பொருட்
கூறியதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில், “உலகுடல்கரணங்கால முடிப
எந்நிசெய்தி, பலவிவை கொண்டிகன்மம் பண்ணுவதான்பதா
னா, விலவிடா விவைதான்சென்று நனைந்தயிர் நிலத்திக்கொள்
னா, வலகிலாவறிவருணை யனைத்திடு மருளிமுலே.” எ-து. கண்
டுகொள்க.

ஆக விங்நனங்கூறிவந்த பதங்களி லுருவமாறி வருவது
போவது செல்வது, எ - கு. பொருட்கூறுமிடத்து வருவது சிரு
ஷ்டரபென்னும் போவது சங்காரமென்றுஞ் செல்வது திதியென்
னும் பொருளுரைப்பாருமுளர், அது பொருளல்ல வெனவறிக.
அதுவேவென்னில் இச்செய்யுளின் முகற்பதத்தில் உளாதவினை
தளவினொடுங்கும். எ - கு. தோன்றின் ரழியுமென்று சிருஷ்ட
யுந் திதியுஞ் சங்காரமுமாகப் பொருட்கூறி யிதற்குமடப்படிப்
பொருளுரைக்கில் ஒருசெய்யுளிலே யிரட்டித்த பொருள்கூறுகை
வழக்கல்லாதபடியா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. ஆகையால்

செல்வதென்றது ஆன்மாக்கள் கண்மத்துக்கிடாகச் சுவர்க்கந்தரங்
ங்களிலே செல்வார்க ளென்பதே பொருளுனவறிக.

ஆன்றியும், அணுக்கருவடையு மழிவிலாமையானும். எ-கு.
பூதவணுக்கள்நா லு மான்மவணுவொன்றும் ஆகவைந்தனுவந்
தம்மிற்குடி யுருப்படுமென்று பொரு ளுரைப்பாருமுளர். அப்படி
யானாலும் அணுக்க ருருவடையு மென்றசொல்லுக்கு அந்த அணு
க்களென்றது வேறே யோருடம்பிலே சென்று பொருந்துமெ
ன்று பொருளாமொழிய வவைதம்மிற்குடியுடம்பாமென்று பொ
ருளாகாதபடியால் ஆன்மாக்களாகிய வணுக்கள் வேறே யோரு
டம்பிலே சென்று பொருந்துமென்பதொழிய ஆன்மவணுவும் பூ
தவணுவாலும் தம்மிற்பொருந்திக் காரியப்படுமென்பது இந்தப்ப
தத்துக் காசுதென்றதெனவறிக. அணுக்களென்பது ஆன்மா
க்களென்பதே யிந்தப் பதத்துக்குச் சொல்லப்படுமென்பதற்கு
இந்தாலிற் பின்சென்ற தூலாகிய திருநெறிவிளக்கத்தினும் இந்த
விருத்தத்துக் கெதிரடை விருத்தமாகிய “வையமெல்லா மாண்
பெணலி யென்னத்தோன்றி வல்வினையா லுழன்றெடுங்கு மலத்
தாற் பின்னு, மெய்யணையும் வெகுவித ரூபங்கள்மாறி விடுவது
பற்றுவதாக் விரிதலானும், பொய்யணையமாயை சடமாதலானும்
போதமுருவறிந்து பொருந்தாமையானுஞ், செய்வினைசெய்து யி
ருருவினிற்றலானுஞ் சகமுழுது நின்றுசுவன் செய்வன்கானே”
என்னுமிதில் போதமுருவறிந்து பொருந்தாமையானும் என்றப
தத்தை யணுக்கருவடையு மழிவிலாமையானு மென்றபதத்
தற்குக் கண்முகொள்க. இந்தத் திருநெறிவிளக்கம் பின்னுலாயிரு
க்க விதனை யேதுகாட்டிய தேதென்னில் இந்தச் சிவப்பிரகாச
த்துக்குப் பின்சென்ற தூலாயையால் சத்தம் வேறுபட்டும் அத்
தமொன்றுபட்டும் வருகையாலே யதுகாட்டவேண்டிய தெனவ
றிக. இந்தாலி ல்வைவந்த விடமெல்லா மிதுவேருத்தென்

பது கண்டுகொள்க. அன்றியும் அணுக்களென்பதை ஆன்மாக்களென்று தலித்துஞ் சொல்லப்படு மென்பதற்கு. பி-ம். தத்துவ விளக்கத்தில் “அமையாநிலமை யணுக்களோர்மூன்று வகையவைதாய் கமையாநிறைந்த விஞ்ஞானகலர் பிராயாகலர் சகலர்.” எ - ம். “மூவகைடணுக்களுக்கு முறைமையால் விந்து ஞானமேவின” என்று சித்தியாரினு வ் கண்டுகொள்க. ஆகையா லிந் தப்பதத்துக் கணுக்க ஞருவையுமென்றது ஆன்மாக்களென்பதே துணிவெனவறிக.

அன்றியும் நிலவுதொழின் மருவியுருநிற்றலானும். எ-கு. அறுவகைத் தொழிலிலே பொருந்தப்பட்ட தொருதொழிலிச்செய்து நிற்கலானு மென்று பொருளுரைப்பாருமுளர். அப்படி யறுவகைத்தொழில் மானுடர்க்கொழிப ம்முள்ள வான்மாக்களுக்குப் படாதாகையா லிவ்விடத்துச் சர்வான்மாக்களையு நோக்கிப் பொதுப்பட்டக் கூறுகையாலே நிலவுதொழிலென்பது பொருந்தப்பட்ட தொழிலென்று பொருட்படுத்துகையே வழக்கெனவறிக. அறுவகைத் தொழிலென்றால் மானுடர்க்கென்ற தேதென்னில் அறுவகையாவது உழவுதொழில் வரைவு வாணிபம் வித்தை சிற்பம் ஆகையா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக.

என்றிவ்வுனது கூறப்பட்ட செய்யுளில் உலகமெலா மொருவேஷு டொருத்தி டொன்றென் றுளதாகிநின்றளவி லொடுக்குமென்ற பதமொன்றையும் உலகாயச்சே மறுத்ததாக்கி மற்றப்பதமைந்தும் ம்முள்ள புறச்சமயிகளை மறுத்ததாகப் பொருளுரைப்பாருமுளர்; அதுபொருளில் வெனவறிக. அதுவேனென்னில் இச்செய்யுள் பதந்தோறு மொருவன் கருத்தைப்பற்றித் தொடர்ந்து சொல்லுகையாலும் இச்செய்யுளுக்குக் கருத்தாகச் சேர்த்த குறட்பாவும உலகாயத னொருத்தன் கருத்தைப்பற்றி நினைகையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படி ம்முள்ள

சமயிகளை மறுத்துக் கூறப்படாதானு லுலகாயத நெருவணையு
நோக்கிச் சிவணையும் ஆன்மாவையும் ஆணவமலத்தையுங் கன்மம
லத்தையுங் கூறவேண்டுங் காரணமேதென்னில் அவையிற்றை ய
வனில்லையென்று சொல்லுகையா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக்.
அவையிற்றை யவனில்லையென்று சொன்னதற்கு. பி-ம். சித்தியா
ரில். “இப்படியென்றிக்கன்ம முயிரிறைவேறுண்டென்று, செப்பி
டுமிவார்க்குமண்டேனார் செய்திடுங் குற்றமென்றோ, வொப்பிலா
மலிபெற்ற மகனொரு முயற்கொம்பேறி, தப்பிலாகாய்ப்பூ
வைப் பறித்தமைசாற்றினாரோ” எ-து. அவன்மதத்திலே கண்டு
கொள்க.

இனி யவைபெல்லா முண்டென்றுநாட்டி யவனைமறுத்துக்
கூறினதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “அநாதியே லமைவின்றெனி
ன்மல மாவையகன்ம மணுச்சிவ, னநாதிகன்மமணுக்கள்செய்ய வறி
ந்துகன்மமுடற்செய்யா, வநாதிகாரியமாமுடற்க ளசேதனம் மண்ண
யாவறிந், தநாதியாதியமைக்கவேண்டு மமைப்பினோடு மநாதி
யே.” எ-து அவன் மறுப்பிலே கண்டுகொள்க.

ஆகையா லிச்செய்யு ளிங்ஙனங் கூறிவந்த வுபமானங்களி
னாலும் பிரமானங்களினாலு முலகாயதனை நோக்கி மறுத்ததெ
ன்பதை யறுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது இதற்கு முன்னர்ச்செய்யுட்களிலே யு
ண்டென்றுநாட்டப்பட்ட கத்தாவை யில்லையென்று மித்தப்பிர
பஞ்ச நித்தியமென்றுங் கூறிய வுலகாயதனை நோக்கி மறுத்து இ
ந்தப்பிரபஞ்ச மவனவளதுவாகத் தோன்றிநின்றழிகையாலே யி
வையிற்றைக் காரியப்படுத்துகைக் கொருகத்தாவுண்டென்று மு
றைமையையறிவித்தது.

(சு)

கேறு—இது உலகாயதன் முதலியோரை மறுத்துப் பதியுண்மை யுணர்த்திற்று

உலகமெலா மொருவனோடொருத்தி யொன்றென்றுளதாக நின்றனவிலொடுங்கும்- உலகாயதன் பிரபஞ்சந்தானே மிபல் பாகியுண்டாகத்தா வெண்ணையெனில் இயல்பொருபடித்தா யிருத்தல்வேண்டும் அப்படியன்றிப் பிரபஞ்சமெல்லா மவனவளது வெணக் கன்மத்துக்கிடாகத்தோன்றி நிலைபெற்று மீளத்தோன்றின வெல்லைகளிலே பொடுங்கும். ஆனால் ஒடுங்கின பிரபஞ்சம் பின்னு முண்டாவதென்னையெனில்,—பின்னு மலமதனாலுளதாகும்—பின்பு மலமேயாவாக ஒடுங்கின வெல்லைகளிலே நின்று முண்டாகாநிற்கும். இனிப் பட்டாசாரிய னச்சமாருதென்பன் அப்படியென்றிப் புழுவேட்டுவாளாய்நாம் போலவு யயிற்றூட்டி வண்டானும்போலவும்,—உருவமாறிவருவது செல்வது போவதாக லானும் - ஆத்மதேகங்கள் கன்மத்துக்கிடாக மாறி மாறித்தோன்றுவது நிற்பது மழிவதுமாகையாலும். இனி நீரிச்சரசாகவையன் புருடன் சந்திதியிலே மாயைதானே தனவா திகளாய்த் தோன்றுமென்பன். அப்படியன்றி,—அலைவின்மாயை யசேதனமாதலானும்—சலனமில்லாதமாயை சடமாதலாத் துணைவடிவாக மாட்டாமையாலும்,—அணுக்களருவடையு மறிவிலாமையானும்—ஆந்த ஆத்மாக்களும் மலசக்தராகையா லோரு—ம்பை யெடுத்தும் குறிவிண்மையாலும். இனி யந்தப்பட்டாசாரியன் வினைதானே சரீரத்தைக் கொடுக்குமென்பன். அப்படியன்றி,—நிலவுதொழின் மருவியரு நிற்தலானும் - மாயையிடமாக விளங்காநிறு கன்மமானதோருடம்பிலே பொருத்தி ஜடமாய் நிலைபெறுகையாலும்,—நிலைமையானே நின்றெவையுமளித்திடுவன்—நின்மலனான சிவன்னுணை விகாரமநின்று எல்லாவற்றையு முண்டாக்குவன். எ-று

அளவு எல்லை நிலவுதொழின் மருவியரு நிற்தலானுமென்ப

தற்கு ஆத்மாக்கள் பொருந்தின தொருதொழிலைச் செய்து ஒரு-
ம்பிலே நிற்கையுண்டாகையாலு மென்பாருமுள். செல்வது-நி
சழ்வது, இவ்வாசிரியர்தாமே செல்காலத் தற்பங்கொடுதிக்குமி
ஹையென்றார் பிதிதினும்.

அப்படியிங்ஙனக் கூறப்பட்ட முன்னர்ச்செய்யுள் முடிவி-
லே நின்றெவையுமளித்திடுவ னிமலன்றானே என்றதற்கு சர்வ
முஞ் சிவனேசெய்விப்பனென்று நீர் சிவனொருவன்மேலேயும்
வைத்துச்சொல்லுகிறதென்ன, இந்தப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரமா
சுருஷ்டிப்பனென்றும் விஷ்ணு விரகதிப்பனென்று முருத்திரன்
சங்கரிப்பனென்று மூன்றுதொழிலுக்கு மூவரையுமென்றல்லோ
சொல்லுவது என்கிற பாஞ்சராத்திரியைநோக்கி மூன்றுதொழி-
லுக்குஞ் சிவனேகத்தாவென்று முறைமையை மேலருளிச்செய்-
வா நெடுத்துக்கொண்டருளியது.

கந்தமல ரயன்படைக்கு முலகமெல்லாங் கண்
ணானளித் திடுமவையெங் கடவுடானே, பந்தமுற வாழி
த்திடுவ னாதலாலே யயனரியு மவனதுய ரதிகாரத்து,
வந்தமுறை தன் றொழிலே மன்னுவிப்பனெல்லாம் வ-
ருவிப்பன் விகாரங்கண் மருவான்வாணின், முந்திரவீ-
யெதிர்முனரி யலர்வுறுமொன்றவர்வான் முலகயா
மொன் றொன்றுலரு முறையினுமே. (௫)

படைப்புநிலையன் படைப்பாதலினாற்

றுடைப்பவன் முதலெனத் தோன்றவுரைத்தது.

(இ-ள்) கந்த மனம்பொருந்தின தாமரைமலரிலே யி-
தமல ரயன்ப ருக்கப்பட்ட பிரமாயுலகங்க ளனைத்தை
டைக்கு முலக யுஞ் சுருஷ்டிப்பன், அந்தவுலகங்களை வி-
மெல்லாங் கண் ஷ்ணுவி ரகதியாநிற்பன்,
ணானளித்திடும

அவை யெங் அவர்களாற் படைத்தனிக்கப்பட்ட வு
கடவுடானேய லகங்களைச் சேர வெம்முடைய கத்தாவா
ந்தமுறவழித்தி கிய வருத்திரன் முடிந் துபோம்படி சங்க
டுவன் ரிப்பன்.

ஆதலாலே அந்தத்தொழில்களைச் சிவனப்படிச்சந்
கூரிக்கையாலே

அயனரியுமவ அந்தப் பிரமவிஷ்ணுக்களு மந்தச்சிவனு
னதுய ரதிகார டைய மிக்கவாக்களைவழியிலே வருகிறமு
த்துவந்தமுறை றைமையினையுடைய வதிகார கத்தாக்க
ளாயிருக்கும். அப்படியானு லந்தத் தொ
ழில்களும் பிரமவிஷ்ணுக்களும் அநாதியே
யுடையதோ வும்முடைய கத்தாவாகிய
சிவன்கொடுத்ததோ வென்னில்?

தன் றொழி எம்முடைய சிவன் தனக் குண்டான
லே மன்னுவிப் தொழில்களிலே யந்தப் பிரமவிஷ்ணுக்க
பன் னையு நிறுத்துவன். அவை யப்படியும்மு
டைய சிவனுடைய தொழிலையானுல் அ
வையிற்றை யவனழிப்பா னேனென்னில்?

எல்லாம் வரு அப்படி யவனழித்தாலுந் தன்னுடைய
விப்பன் கருத்தியங்களை நடத்தவேண்டுங் காலத்
துக் கெல்லாவற்றையு மீளவுமுண்டாக்கி
யுங் கொள்ளுவன். அப்படியானு லொரு
த்த னொருதொழில் செய்யமாட்டுகிறுனி
ல்லே. பலதொழிலு மொருவன் செய்யனுந்
லும்முடைய சிவன் விகாரப்படானு வெ
ன்னில்?

வி காரங்கண் அப்படி யெம்முடைய சிவன் பலதொ
மருவான் பிலு நடத்தினாலு மவனுக்கு வி காரங்களு
ண்டாகாது. அதுவென்போலவென்னில்?

வானின் மூந் ஆகாசத்திலே தோன்றிச் செல்லு மாதி
தீரவி யெதிர்மு த்தன்சந்நிதியிற் றுமரையானது. முதிர்ச்
ளரியலர் வுறு சிக்குறை யொப்புக்கிடாகக் காரியப்படு
மொன் றலர்வா மிடத் தொன றலராரின் றது ஒன் றலருகை
ன் முகையா க்குப் பக்குவமாகாரின் றது ஒன் றலராரி
மொன்றென்று ன் றது இப்படித்தாமரை மூன்று தொழிற்
லரு முறையி பட்டு நிற்கச்செய்தே யாதித்தனுக்கு வி கா
ருமே. ரமில்லாதாற்போல. எ - று.

று-ம். இந்தச் செய்யுளுக்கிட்ட தொந்தனியிலே சிரு
ஷ்டிக்குந் திதிக்குஞ் சங்காரத்துக்கும் பிரமா விஷ்ணு வரு
த்திரனையுஞ் சொல்லியிருக்க வும்முடைய சிவனொருவனையு
ங் கத்தாவென்பானெனென்று பாஞ்சராத்திரி வினாவினா
னென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “உரைத்தவித் தொழில்
கண்மூன்று மூவருக்குலகமோத, வரைத்தொருவனுக்கேயா
க்தி வைத்ததிங்கென்னை யென்னில், விரைக்கமலத்தோன்
மாறு மேவலான் மேவினோர்கள், புரைத்ததி காரசத்தி புண்
னியநண்ணலாலே” என்று அவன வினா யதற் குத்தரமாகக்
கூறியது கண்டுகொள்க.

இனி கந்தமலரயன். எ-ரு. பூவுக்குப் பெயர்கூறாமல்
மலரென்று பொதுவாகச்சொல்லியிருக்கத் தாமரைமலரெ
ன்று பொருட்கூறியதென்னில் பிரமாவுக்கருப்பிடந் தா
மரைமலரென்று னூல்களிற் சொல்லிவருகையாலே ஆசரணை
பற்றி யழைத்துப் பொருட்கூறியதெனவறிக. அப்படிவரும
தற்கு. பி-ம். “அலரோனெடுமா லமரர்கோன்.” எ - ம். “பூ

க௦௮ சிவப்பிரகாச சர்வியா கம்பாநம்.

வார்த்தைசமூகன்.” எ-ம். முளரியன். எ-ம். தாமரையோன். எ-ம். வருமேறுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி யவையெங்கடவுடானே யந்தமுதவழித்திடுவன். எ-ஞ. அவையென்ற சுட்டுகொண்டே அந்தத் தொழில்களுக் குக் கத்தாவாயுள்ள பிரம விஷ்ணுக்களையு மழிப்பனென் னவு மாமெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சுத்தியாரில். “இஹதியா ங்காலந்தன்னி ஸொருவனே யிருவர்தாமு, முஹதியாய்நீன் றுரென்னி லி ஹதிதானுண்டாகாதா, மஹதியிலானேயெல்லா மழித்தலா லவனாவின்னும், பெறுதுநாமாக்கநோக்கம் பேர திகரணத்தாலே.” எ - ம. “அழிப்பரி யேவலென்ற யுயிதனை யழிக்குமன்றங், கழிப்பது தவிர்க்கமாட்டா னங்கமூமழித் தேபூண்டா, னழிப்பரியேவலென்றங் கறைந்தது மழிந்தத ன்றே, வழித்திடு மரணேயாக்க நோக்கமு மாக்குவானே.” எ-ம். வருமேறுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி அயனரியு மவனதுய ரதிகாரத்து வந்தமுறை. எ - ம் எல்லாம் வருவிப்பன். எ - ம். வருகையாலே யந்தந் தத்தொழில்களை யன்றியே யந்தந்தத்தொழில்களுக்கெக் குக் கத் தாவாயுள்ள பிரம விஷ்ணுக்களையுஞ் சுவனே யுண்டாக்குவ னெனவவு மாமெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சுத்தியாரில். “சீ வன்கள் சகநம்போலச் சிலர்வயிற்றுதித்தமாலேத், தேவெ ன்றே வையங்காக்கச் சுவேச்சையாற் சிந்திதானென்பீர், பூவன்பின் படைக்கமாட்டா தரண்டி போற்றியேதக், சோ வந்து முகத்திற் றேன்றிச் சிருட்டியைக் கொடுத்தல்கூறு ம்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யெங்கடவுடா னென்றதுகொண்டே சிவனெகத் தாவென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சுத்தியாரில். “காரண னையினையின்று மயனு நாரணனையின்றுங், காரணமொருவரு

க்கங் கொருவர்தா மிருவருக்கும், வாரணமுரித்தவள்ளல்
காரணமென்றுமன்ற, வாரண முரைக்கும்பக்கத் தவர்களு
மறைந்தாரன்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது பிரம விஷ்ணுக்களுடை-பசுருஷ்
டபையுந் திதியையுஞ் சிவனே யழித்துப்போடுவனென்று மீ
ளவுமுண்டாமிடத்துச் சிவனே யுண்டாக்குவனென்றும்வரு
முறைமையை யறிவித்தது. (௫)

வேறு—இது பாஞ்சராத்திரியை மறுத்துச் சங்கரரக்
த்தாரீவ படைப்புமுதலியவற்றிற்குங் கர்த்தாவென்பது உ
மவனிருநிகாரியாய் நின்றே செய்வனென்பது உ முணர்த
திற்று.

உலகமெல்லாங் கந்தமல ரயன்படைக்கும் - பிரபஞ்ச
மெல்லாம் பிரமதேவன் படைப்பன்,—கண்ண னளித்திடும்-
அவனாற் படைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தைப் புருஷோத்தம
னிரட்சிப்பன்,—அவை யெங்கடவுடானே யந்தமுறையழித்தி
டுவன் - அவையிற்றை யெம்முடைய சுவாமி தானே தன்னை
யொழிய மற்றெல்லா மறுதிபொருந் தும்படி யழிப்பன்,—ஆ
தலாரீல யயனரியு மவனதுய ரனிகாரத்து-ஆகைபாலே பிர
மவிஷ்ணுக்களு மவனுடைய மேலானவதிகாரத்திலே பொ
ருந்துவார்கள்,—வந்தமுறை தன்றொழிலே மன்னுவிப்பன்-
இப்படிவந்த முறைமைகளெல்லாக் தன்னுடைய தொழிலா
கவே நிலைபொருத்துவன்,—எல்லாம் வருவிப்பன் - மீண்டு
மொழிங்கன முறைமைமீல சருவமுமுண்டாக் காநிப்பன்,-
விகாரங்கள் மருவான-இப்படிச்செயகையிலுந் தானொருவி
காரங்கள்பொருந்தான,—எந்தப்படியெனின? வானினமக்
திரவியெதிர்முனரியலர்வுறுமொன்று - வானினிடத் தியங்கு
மாதின்ன சந்நிதியிலே நேர்பட்ட தாமரையொன டலரநிற்கு

ம்,—அலர்வானமுகையாமொன்று—அலர்தற்குப் பக்குவமாக முகுளிதமாகா நித்குமொன்று,—ஒன்றுலரும்—ஒன்றுலராநிற் றும்,—முறையினும்—இப்படியிவை யாதித்தனாற் காரியப்பட்டுவருகையிலு மாதித்தன் கருத்தி லிவையில்லாததுபோலப் பிரபஞ்சஞ் சிவனாற்காரியப்பட்டு வருகையிலுஞ் சிவன்களு த்தில் விகாரமில்லாமை யிந்தமுறைமைபோலவாம். எ - னு.

இன் உவமையுருபு. பொருந்நுவரென்னுந்தொழி லா கவெனவும் வருவிக்க. முந்து சந்திதி. வானிடத்தெல்லாக் கிரகங்களினு முந்திரவியென்னுமாம்.

அப்படி யிந்தத்தொழில்களே யும்முடையகத்தா வென் னபயனைக் கருதிச் செய்கின்றனென்ற புத்தனைகோக்கிமே லருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஏற்றவிவை யரனருளின் றிருவிளையாட்டாக வி யம்புவர்க ளனுக்களிடர்க் கடனின்னுமெடுத்தே, பூ ற்றமிக வருள்புரிதலேதுவாக வுரைசெய்வ ரொடுக்க மிளப் பெழுதித்தன்மற்றைத், தேற்றமல பாகம்வர க்கா தல்பேகந் துப்பித்த றிறோதாயி நிறுத்தலா கும், போற்றலரு மருளருளே யன் றிமற்றுப் புகன்ற வையு மருளொழியப் புகலொணுதே.

மன்னுயிர்க்கிரங்கி வருத்தவைந்தொழிலு

முன்னவனருளெனு முறைமைமொழிந்தது.

இ-ள். ஏற்ற இங்ஙனம் பொருந்தப்பட்ட தொழில்க விவை யானரு ள் தம்பிரானு ரனுக்கிரகத்தாலே செய்யுந் ளின் றிருவிளையாட்டென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். அப்படியானு லும்மு ப்புவர்கள் டைய கத்தாவானவன் பாலரைப்போலப்

பயனற்றகாரியஞ் செய்வாடுவென்னில்?
அப்படியல்ல எம்முடைய கத்தாவானவ
ன் அந்தத்தொழில்களைப் பாராமலெளிதா
கச்செய்கையிலே விளையாட்டென்றதா
ம். அவனவையிற்றை யேதுகாரியமாகச்
செய்கிறானென்னில்

அனுகூலி
ர்ச் கடனின்னு
மெடுத்தே யூற்
றமிக வருப்புரி
த லேதுவாகவு
ரைசெய்வர்

ஆன்மக்களைத் துக்கசாகரமாகிய ஜநந
க்கடலிலேநின்றவ் களையேற்றித் தனது
நிலைபேரையுள்ள திருவடியிலே கூட்டிக்
கொள்ளுகை காரணமாகவென்று சொல்
லுவார்க ளறிவாலுபந்த பெரியோர்கள்.
அப்படி யுர்முடையகத்தா வறுக்கரசுஞ்
செய்கிறவனையானால் சங்கரிப்பானென்
பானே நென்னில்

ஒடுக்க மினை
ப்பொழித்தல்

அப்படிச் சங்கரிக்கிறது உன்மத்தினு
லலைப்புண்ணு மாண்மாக்களை மினைப்பாற்
றுகை. அப்படி மினைப்பாறிக்கிடவாமல்
மீளவுந் தோற்றுவிப்பானென்னில்

மற்றைத்தோ
ற்றமல பாகம்
வர

மீளவுஞ் சிருஷ்டிக்கிறது மலநீங்காத
படியாலே அந்த மலநீங்குகைப்பொருட்
டாகத் தனுகரண புவனபோகங்களோடு
கூட்டுகிறதாயிருக்கும். அப்படிச் சிருஷ்டி
த்தபோதே யந்தமலத்தைப் பாகம்வருத்
தித் தன்னிடத்திலே கூட்டிக்கொள்ளாம
ல் நெடுங்காலந் திதியென்கிறதொழிலிலே
நிறுத்துவானென்னில்

காத்தல்பொ அப்படி நெடுங்காலந் திதியெனநிற
கந் துய்ப்பித்த தொழிலிலே நிறுத்தினது ஆனமாக்களுக்
ல் ருக் கன்மங்கள் மிகுதியாயிருக்கையிலு
லே யந்தக்கன்மங்களைப் புசிப்பித் தியல்
பிலே மலபாகம்வருத்துகிறதா யிருக்குடி.
அப்படிச் செய்கிற கத்தா மறைப்பானே
னென்னில்

திரோதாயி திரோதமாகிய மறைப்பாவது அந்தப்
நிறுத்தலாகும் பொகங்களைப் புசிப்பித்துக் கன்மங்களைத்
தொலைவிக்கத்தக்கதாக அளவுகளிலே நி
றுத்தினதாயிருக்கும். அப்படியானு லது
க்கிரகமேதென்னில்

போற்றலரு சொல்லுதற்கரிய அனுகூலமாகவது ஆ
மருளருளே ன்மாக்களைத் தனது திருவடியிலே கூட்
டிக்கொள்ளுவதுதான் அனுகூலமாகயிருந்
தும். இதுவொழிந்து முன்சொல்லப்பட்
ட நாலுதொழிலுமேதென்னில்

அன்றி மற்ற இவ்வனுகூலமன்றி முன்சொல்லப்பட்
ப்புகன்றவையு ட்ட சிருஷ்டிதிருச்சங்காந் திரோதாவ
மரு ளொழியப் பெண்ணப்பட்ட நாலுந் தனது திருவடியி
புகலொனாதே. லே கூட்டிக்கொள்ளுந் நிமித்தமாக ம
லபாகம்வருத்துகிற வனுகூலமொழிய
மற்றொன் ருகச் சொல்லவொண்ணது
எ - று.

று - ம். அரனருளின் திருவிளையாட்டு என்னதை உம்
முடையகத்தா பாலரைப்போலப் பயனற்ற காரியஞ்செய்
வாரீராவென்று புத்தன்சொன்னு னென்றதற்கு. பி-ம. சித்

தியாரில். “பெறுவதிங் கென்படைத்துப் பெற்றது வினையா
ட்டென்னிற், சிறுமழவிறையதாருஞ் செய்திடுங் கண்மத்தெ
ன்னி, னுறுபெறுங்குணமஞ் செய்வோர் முனபுளராவருண்
மை, பறிவுறின் ஞாலமெல்லா மநாதியென் றறிந்திடாயே”
எ-து. அவன் மத்திலே கண்டுகொள்க.

இனி யிந்தத் தொழில்களைப் பாராமற்செய்ததுகொண்
டே யவனுக் கிது வினையாட்டாமென் றுத்தரமாகக் கூறின
த்துக்கு பி-ம். திருவாசகத்தில் “ஆர்த்தபிறவித் துயர்கெட
நாமார்த்தாடுங், தீர்த்தனற்றில்லைச் சிற்றம்பலததே தீயாடு
ங், கூத்தனிய்வானுங் குவலையமுமெல்லோமுங், காத்தும்ப
டைத்துங் கரந்துமவினையாடி, வார்த்தையும்பேசு” எ-ம்.
“ஐயா நியாட்கொண்டருளும் வினையாட்டில்”. எ-ம், வரு
மேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

அன்றியும் சிவனே பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வென்பத
ற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். “போற்றி யெல்லாவயிர்க்குந்
தோற்றமாம் பொற்பாதம்-போற்றி யெல்லாவயிர்க்கும் போ
கமாம் பூங்கழல்கள்-போற்றியெல்லாவயிர்க்கு மீருமினைய
டிகள் - போற்றிமாணுன்குணங் காணுதபுண்டரிகம்-போற்
றியாமுய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்” எ-து.
கண்டுகொள்க. இதனுள்தோற்றமாம் பொற்பாதம். எ-து.
சிருஷ்டியெனவறிக. போகமாம் பூங்கழல்கள். எ-து. திதி
பெனவறிக. ஈருமினையடிகள். எ-து. சங்காரமெனவறிக.
மால்நாண்முகனுங்காணுத புண்டரிகம். எ-து. திரோபாவ
மெனவறிக யாமுய்ய வாட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்.
எ-து. அநுக்ரகமெனவறிக. ஆ ஐந்துகிருத்தியத்துக்கு
யிங்ஙனங் கண்டுகொள்க.

அன்றியும் உத்தர விந்தத்தொழில்களிலே யான்மாக்க
ளைக்கூட்டிப் பஞ்சகிருத்தியப் படுத்திமிடத்துப் பாராம

ஸௌதாக விளையாட்டாகச் செய்வனென்று மப்படிச்செய்யவே ஆன்மாக்களுக்குண்டான மலபாகமும் வந்து திருவடிக்கு முரித்தாவார்க ளென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “சொன்னவித் தொழில்களென்ன காரணம் தொற்றவென்னின், முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலு மாமுயிர்க்கு, மன்னியபுத்தி முத்தி வழங்கவு மருளான்முன்னே, துன்னியமலங்களெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்லலாமே” எ-து. கண்டுகொள்க.

“அணுக்களிடர்க் கடவின்று மெடுத்தே பூற்றமிக வருள்புரித லேதுவாக வுரைசெய்யர்.” எ - கு. ஆன்மாக்களை ஜநநக்கடலிலே நின்றுங் கரையேற்றித் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுரை நிமித்தமாகக் கத்தா விர்த்தத்தொழில்களைச் செய்வனென்று புத்தனைநோக்கிச் சொன்னதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “அநாதிமுத்த ஸுயப்பராஸ்யசலஸ்யெல்லா வறிவுதொழி லனுக்கிரக முடையவரன்கண்ம, துறா துகமற் றெத்தவிடத்தே சத்திரிபாத றுழைவித்து மலங்க ளெலா துங்கநோக்கி, மனாதிசுர ணங்குளொலா மடக்கித்தனை வடிபடுநல் லறிவருளி மாக்கருணைச் சையா, லிஸுது பிறப் பினின்று மெடுத்தமாரா விற்பமுத்திக் கேவைப்பனெங்கண்முத்தி யிதுவே” எ - து. அவன்மனுட்டிலே கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது உம்முடையகத்தா விர்த்தத்தொழில்க ளென்னபயனைக் கருதிச்செய்கருனென்ற புத்தனைநோக்கி யான்மாக்களை மலபாகம்வருத்தித் தனது திருவடியிலே கூட்டிக் கொள்ளுரைப் பொருட்டாக வென்றும் அப்படிச் செய்யுமிடத்துப் பாராமஸௌதாக விளையாட்டாகச் செய்வனென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (சு)

வேறு—இது தம்மிறைவ னெந்தப்பயன் குறித்துச் செ ய்கின்றனென்னும் புத்தனைக் குறித்துக் கிரீடப்பிரமவாதி மாயாவாதிகள் கருந்தையு மெடுத்துக்காட்டி யுத்தர முணர்ந்திற்று.

• அரனருளி னேற்றவிலை-பரமேசுரன் காருண்யத்தினு லே மேற்கொண்ட விவற்றை,—திருவினையாட்டாக வியம்பு வர்கள்-கிரீடப்பிரமவாதி மாயாவாதி முதலான சித்தாந்திக ள் பிரமத்தின் வினையாட்டென்று சொல்லுவார்கள்,—அனுக் களிட்டுக் கடலினின்று மெடுத்தே - சைவசித்தாந்திகள் ஆந் மாக்களைத் துன்பத்திற் கேதுவான பிறவிக்கடலினின்று மெ டுத்து,—ஊற்றமிக வருள்புரித லேதுவாக வுரைசெய்வர்-நி லைபெற மிகவுண்டாம்படி யருளைக்கொடுக்கையே காரண மாகச் சொல்லாநிற்பார்கள். அஃ தெப்படியென்னில்,—ஒருக் கமினெப் பொழித்தல்-சங்கார மாத்மாக்களையினிப்பாற்றுவநி க்கையா யிருக்கும்,—மற்றைத் தோற்றமல பாகம்வர-மீள் டிபடைத்தல் அவ்வாத்மாக்களைப்பற்றிய மலத்துக்குப் பக்கு வமுண்டாக வேண்டியாயிருக்கும்,—காத்தல் போகந்துப் பிழித்தல்-இரட்சிக்கிறது கன்மந்தொலைத்தல் காரணமாகப் போகத்தை யேருமற்குறைபாமற் புசிப்பிக்கையாயிருக்கும்,— திரோதாய் நிறுத்தலாகும்-மறைப்பை யுண்டாக்குதல் புசித் துமளவு மவ்விடயங்களிலே ஸவைபிறக்கும்படி நிறுத்துகையாயிருக்கும்,—போற்றலரு மருளருளே-புகழ்தற்கரிய வறு க்கிரக மனுக்கிரகமே,—அன்றிமற்றுப் புகன்றவையு மரு ளொழியப் புகலொணுதே - இதுவன்றி முன்சொல்லப்பட்ட கான்கு மனுக்கிரகமென்று சொல்வதன்றி வினையாட்டென்று சொல்லவொண்ணா. எ - று.

அணுக்களைபென விரண்டாமுருபுவிளிக்க. எழுத்தேதெயெ
ன்னுமேகாரம் அருள்புரிதன்மே லேற்றப்பட்டு பிரிநிலையாப்
நின்றது. அருளே ஏகாரந்தேற்றம். மற்று வினைமாற்றம்.

 முதற்குத்திரமாகிய பதியிலக்கணமுற்றும்.

இங்ஙன முதற்குத்திரமாகிய பதியிலக்கண மருளிச்
செய்து மேலிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய பசுநிலக்கணமும்
பாசநிலக்கணமு மருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டரு
ளிபது.

இதற்கு வழியேதென்னில் முதற்குத்திரமாகிய பதியில
க்கணத்தில் முதல்விருத்தமாகிய “பலகலை” என்றசெய்யுளி
ல் “பசுபாசந் தெரித்தல்” என்றபதத்துக்குப் பொருள் பதி
ஸையும் பசுபையும் பாசததையும் பிரித்துச்சொல்லி யறித
தே பயனென்றமையால் பதியிலக்கணமாகிய “ஏற்றவிலை”
என்றசெய்யுள் முடிவாகிய விருத்தமாகுக்கு மேலாகப் பசு
நிலக்கணமும் பாசநிலக்கணமுங் கூடாமதே வழியாகையா
ல் சிவன் ஆன்மாக்களை மாயாகன்மங்கோடுங் கூட்டிக்
சாரியப்படுத்தி மலபாகம்வருத்தி முத்திக் கேதுவாக்குவ
னென்னப்பட்ட பசுநிலக்கணமும் பாசநிலக்கணமுமாகிய
“எண்ணரிதாய்” என்ற விருத்தந்தொடங்கி “அரிவையரிண்
புறுமுத்தி” என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள் முப்பத்
திரண்டு மிரண்டாஞ்சூத்திரமாக வருத்ததெனவறின.

இந்தச் செய்யுட்கள் முப்பத்திரண்டு மிரண்டாஞ்சூத்
திரமாக நின்றதற்கு வழியேதென்னில் சிவஞானப்பொத்தி
னுஞ் சிவஞானசித்தியாரினும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்துக் கு
ண்டான கருத்து இந்தச்செய்யுட்களினும் வருகையா லிவை
பிற்றையும் இரண்டாஞ்சூத்திரமாக வருத்ததெனவறின. அ.

அவெங்கனெயென்னில் சிவஞானபோதத்தி லிரண்டாஞ்ஞு
த்திரமாகிய “அவையேதானே யாயிருவினையிற், போக்குவர
வு புரியவாணையி, னீக்கமின்றி நிற்குமனதே.” எ-ம். சிவஞா
னசுத்தியாரி லிரண்டாஞ்ஞுத்திரமாகிய உலகெலா மாது
வேரு யுடனுமா யொளியாயோங்கி, யலகிலா வுயிர்கள்கன்
மத் தாணையி னாமர்ந் அசெல்லத், தலைவனாயிவற்றின் மன்மை
தனக்கெய்த லின்றித்தானே, நிலவுசீரமலனாக நின்மனனிங்
காதெங்கும்.” எ-ம். இரண்டு செய்யுட்களினும் வருங்கருத்
து இந்நூலினும் “எண்ணரிதாய்” என்னும் விருத்தம் வருகை
யாலும் சுத்தியாரில் இரண்டாஞ்ஞுத்திரத்தில் மலமாயை
கன்மங்களின் காரணகாரியத்துக்கு வரும் விருத்தங்களில்.
“ஒன்றதா யநெகசத்தி யுடையதாய்.” எ-ம். ஆணவமலத்தி
ற்றிச் சொல்லும் விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும்
“ஏகமாய்த்தங்கால வெல்லைகளின்மீளு மெண்ணரிய சத்தி
யதாய்.” எ-ம். இந்த ஆணவமலத்தைத் திரோதாயி பாகம்
வருத்துகைக்கு. “ஏயுமும் மலங்கடத்தற் தொழிலினை யிய
ற்றவேவுந், அயவன் தனதோர்சத்தி திரோதான கரியதெ
ன்னும்.” வரும் விருத்தத்திற் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும்
“பாகமாம்வகைகின்று திரோதானசத்தி பண்ணுதலான் ம
லமெனவும்பகர்வர்.” எ-ம். வருகையாலும், இவிய யசுத்தமா
யா காரணத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட “நித்தமாயருவாய்”
என்னும் விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “உரு
வாதி சதுவிதமாய்” என்னும் விருத்தம் வருகையாலும் இங்
கனஞ் சொல்லப்பட்ட மாயையென்றொரு முதலில்லையென்
றுஞ் சிவன்வேண்டுவதில்லை கன்மங்கடானே யான்மாக்க
ளைக் காரியப்படுத்துமென்றுஞ் சொல்லுந் சமயிகளை மறு
த்து மாயையுண்டென்று மித்தமாயையுங் கன்மமும் ஜடமா

கையாற் றுனே காரியப்படமாட்டாது இவையிற்றைக் கூட்டிக் காரியப்படுத்துகைக் கொருகத்தா வுண்டென்றும் வருங்கருத்தாகிய “உலகுடல் கரணங்கால முறுபலநியதிசெய்தி, பலவிவை கொண்கென்மம் பண்ணுவதுன்பதானு, நிலவிடா திவைதாஞ்சென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக்கொள்ளா, தலகிலாவறிவண்ணையணைத்திடு மருளிணலே.” என்னும் விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “எண்ணியிதவெனில்”. எ-ம். “படைத்ததொருபடி”. எ-ம். “அல்லன்மிக வுயிர்க்கிவைதான்.” எ-ம். வருமவிருத்தங்கள் மூன்றும் வருகையாலும், அன்றியும் ஆன்மாக்களுக்கு மூன்றுமலமு மநாதி யென்பதற்குச் சிவஞானபோதத்தி லிரண்டாங் குத்திரத்து வெண்பாவில் “நெல்லிற்கும்பு நிகழ்செய்பி லிந்களிம்புஞ், சொல்லிற்புதிதன்று தொனமையே.” எ-ம். சுத்தியாரினும். “மும்மலநெல்லினுக்ரு முனையொடு தவிடுமிப்போன், மம்மர்செய்தனுவினுண்மை வடிவினை மறைத்துநின்று” எனனும் இவ்விரண்டினுள்ள முள்ள கருவைப்பற்றி இந்நூலின் முற்கூறிய “அல்லன்மிக” என்னுஞ் செய்யுண் முடிவிலே நெல்லின்முனை தவிடுமிப்போ லநாதியாக ” எ-ம். வருகையாலும், முற்கூறிய அசுத்தமாயையின் காரியமாயுள்ள கலைபாதிதத்துவங்களின் ருற்றங்கலையுங் காரியப்படுகையுஞ் சொல்லப்பட்ட “மாயையிற் காலமொடு” என்னும் விருத்தந்தொடங்க “குறிக்கொள்வச்சிரத்திலே” என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள் பதினேந்தினு முண்டாகிய தொற்றத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “அருத்தியிருங்கலை காலம்” “மன்னிய கன்மேந்தியம்” என்னும் விருத்தமிரண்டும் வருகையாலும் கன்மத்தின் காரணகாரியத்துக்கு “தன்மநீமாடதன்மமாக.” எ-ம். “இருவினையநாதி.” எ-ம். “உடற்செயல்கன்மம்.”; எ-ம். “மேலைக்குவித்துமாக.” எ-ம். “முற்செய

ல்விதியை.” எ-ம். வரும்விருத்தங்களின் கருவைப்பற்றி இந்
 தூலினும் “நண்ணியிடும்.” எ-ம். “கன்மநெறி.” எ-ம். “மே
 லைக்குவருவினை.” எ-ம். “உற்றதொழில்.” எ-ம். வரும்விரு
 த்த நாலும் வருகையாலும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மல
 ங்களின் றொகையாகிய “மலமாயைகன்ம மாயேயந் திரோ
 தாயி மன்னிச் சலமாநும் பிறப்பிறப்பிற்றங்கு” என்னும் விரு
 த்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந் தூலினும் “மோகமிகவுயிர்க
 டொறு முடனாய்நிற்கும்” என்னும் விருத்தம் வருகையாலும்
 இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலமைந்தினுள்ளும் ஆணவமலம்
 ஆன்மபோதத்தை மறைக்குமென்றும் அப்படி டாணவமல
 மென்பதொன்றில்லை மாயாசரீரங்களை யான்மபோதத்தை
 மறைக்குமென்றும் மாயாகாரியமான கலையாதி தத்துவங்
 களினாலே சிவன் ஆணவமலத்தைப் பாகமாக்குவ னென்றும்
 வருங்கருத்தாகிய “போதகாரியமறைத்து நின்றது புகல்மல
 ங்காண்.” எ-ம் “மலமெனவே றொன்றில்லை மாயாகா ரிய
 மதென்னில்.” எ-ம் “மாயையே யான்மஞானக் கிரியையை
 மறைத்துநிற்கும்.” எ-ம் “பருதியை முகின்மறைப்பப் பா
 பொளி பதுங்கினுற்போல்.” எ-ம். “எல்லாமாய்த் தத்துவங்
 களிசைந்ததென்னுவுக்கு.” எ-ம். “எழுமுடல் கரணமாதி”
 என்னும் விருத்தத்தில் “மாயைகொடு மலமொழிப்பன் முன்
 னேன்.” எ-ம். வரும் விருத்தங்களின் கருவைப்பற்றி இந்
 தூலினும் “ஓங்குவரும் பலவுயிர்கள்” என்னும் விருத்தந்
 தொடங்கி “புகலு மலமொழிதற்குக் கலாதி முதன்மாயை
 பொருந்தியிடு மரணருளால்.” என்னும் விருத்த முடிவாகிய
 செய்யுளந்தும் வருகையாலும் அந்தக்கலையாதி தத்துவங்
 களைடு மான்மாக்கள் கூடிப் பிரபஞ்ச காரியப்படுகைக்கு
 முற்கூறிய “மாயையிற் காலமோடு” என்னும் விருத்தந்தொ
 டங்கி “இரந்தரமாகி வான்ருன்” என்னும் விருத்தமுடிவா

கிய செய்யுள் பதின்மூன்றினுட் டத்துவங்கள் காரியப்படுங்
 கருத்தைப்பற்றி இந்நூலினும் “இத்தகைமை மிறையருளா
 ல்” என்னும் விருத்தத்தில் “சுத்தமாயை வைத்தகலீதான்
 மூலமலஞ் சிற்றே நீக்கி” என்னும் பதந்தொடங்க “முந்திய
 வைம் பூதங்கள் வாஸ்தியாக” என்னும் விருத்தமுடிவாகிய
 செய்யுளேழும் வருகையாலும் அன்றியும் தத்துவ முப்பத்
 தாறின் றொகைக்கு மூவகைத் தத்துவங்களுக்கும் ஆன்மா க்
 கள் யோனிவிட்டு யோணிபற்றி ஜநநமரணப்படுகிறதற்கும்
 நால்வகைத் தோற்றத்துக்கு மெண்பத்துநான்கு நூறுபிர
 யோணிபெதத் தொகைக்கும் சித்தியாரில் வரும் விருத்தங்க
 ளாகிய ‘சுத்ததத்துவங்க ளென்று முன்னமே சொன்ன
 வைந்து, மித்தகைமையி னியம்பு மிவை முப்பத்தொன்று
 மாகத் தத்துவமுப்பதாரும்.” எ - ம். “ஐந்து சுத்தத்தின்கி
 மே முசுத்தா சுத்தமசுத்தந், தந்திடுமபுமான்கி மெண்முன்
 றுயதத்துவஞ் சீவர்க்கும்.” எ - ம். சிவஞானபோதத்தி லிர
 ண்டாஞ்சூத்திரத்து வெண்பாவில் ‘அரவுதன் றோலுரிவு மக்
 கனவுமவேறு, பரகாயம்போய்வரு மப்பண்பும்.” எ-ம். சித்
 தியாரில். ‘பன்னக மண்டசங்கள் பரகாயந் தன்னிற்பாப்
 போர், துன்னுதோல் முட்டையாக்கை துறந்துசெல் வது
 வேபோல.” எ-ம். “அண்டசஞ் சுவேதசங்க ளுந்ரீசஞ்சரா
 யுசத்தோ, டெண்டருநா லெண்பத்து நான்கு நூறுபிரத்தா,
 லுண்டபஸ்யோலி”. எ-ம். வரும் விருத்தங்களின் கருவைப்
 பற்றி இந்நூலினும் “இந்நிலையிலேத்து சுத்தம்” எ-ம். தோற்
 றியிடுமண்டசங்கள்.” எ - ம். விருத்தமிரண்டுந் வருகையா
 லும் அன்றியும் இந்நவ மான்மாக்கள் பிரபஞ்சகாரியப்பட்டு
 மலபாகமவந்து முத்திச்சேதுவாவார்க ளென்பதற்கு சித்தி
 யாரில். ‘அரண்விதி யருளாதென்றே யறைந்தன் மதுவுமுன்
 னே, தரைநரகந் துறக்கந் தனுக்ரண்தியெல்லாம், வருவதுஞ்

செய்தநாதி மலங்களிம் மருந்தாற்றீர்த்துப், பாகதியது
 வந்தந்து பாதபங்கயமுஞ் சூட்டும்.' எ - ம். வருமவிருத்தத்
 தின் கருவைப் பற்றி இந்நூலினும் 'இணையபலபிறவிகளின்.'
 எ-ம். 'நாடியசத்திரிபாதம்.' எ - ம். 'அரிவையரின்புறுமுத்
 தி.' எ - ம். விருத்தமுன்றும் வருகையாலும் 'எண்ணரிதாய்'
 என்ற விருத்தந்தொடங்கி 'அரிவையரின்புறுமுத்தி' என்னு
 ம்விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்களித்தனைக்கு முன்னுள்ளநூ
 ல்களி விரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் செய்யுட்க ளெதுக்காட்டி
 வருகையால் இவையு மிரண்டாஞ் சூத்திரமாக நின்றதென
 வறிக. அப்படியானு லிந்நூலில் இரண்டாஞ் சூத்திரமாக
 வகுத்தசெய்யுள் முப்பத்திரண்டினுள்ளுஞ் சுத்தமாயா கார
 ண காரியத்துக்கு வகுத்த 'உன்னலரும் பரசிவன்ற னருளா
 லெநாத முதிக்குமிருங் குடிலைதனி.' எ-ம். வாக்குகணைய
 க்கும். 'வந்தடைந்து பின்னமாய்' எ - ம். வருமவிருத்தங்க
 ளிரண்டுக்கும் ஏதுக்காட்டாததேதென்னி லந்தச் சுத்தமா
 யையின் பிரசங்கஞ் சித்தியாரில் முதற்சூத்திரத்திலே வரு
 கையாலே யதற்கு யேதுக்காட்டினதில்லை யெனவறிக. அப்
 படிச் சுத்தமாயையைச் சித்தியாரில் முதற் சூத்திரத்திலே
 சொல்லியிருக்க இந்நூ லிரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே கூட்டு
 கைக்கு வழியேதென்னி லந்தச் சுத்தமாயையானது சிவன்
 கொள்ளப்பட்ட திருமணிக் கூடம்பாய்நிற்கையாலு மலங்க
 ளொடுங்குடி வருகையாலும் சித்தியார் செய்தருளினவர் அ
 ந்நூலின் முதற்சூத்திரம் பதியிலக்கண மாகையா லந்தப்ப
 தியாகிய சிவனுக்குச் சுத்தமாயை திருமேனியென்னுங் கருந்
 தைப்பற்றி 'வித்தையொடசர்சாதாக் கியஞ்சுத்தி சிவங்க
 ளைந்துஞ், சுத்தத்துவஞ்சிவன்றன் சுத்தரவடிவமாகும்.'
 எ-ம். சுத்தமாயையை முதற் சூத்திரத்திலே கூட்டியருளிச்
 செய்தா ரெனவறிக. இந்தச் சிவப்பிரகாசஞ் செய்தருளின

வர் சுத்தமாயையை மலமாயை கன்மங்களை வகுத்தருளிச் செய்து சொல்லுகிற வெரமுங்கிலே கூட்டி யருளிச்செய்கையிலும் அன்றியு மலத்தொகைக் கருளிச்செய்த விருத்தமாகிய ‘மோகமிக வுயிர்கடொறும்’ என்னும் விருத்தத்தின் முடிவிலே ‘தேகமுறு கரணமொடு புவனபோகச் செயலா ருமாமாயைத் திரட்சியொன்றென், ருக்மல மைந்தென்பர்’. எ-ம். வருகையாலும் இரண்டாளு ருத்திரத்தின் கருவைப் பற்றிச் சிவனான்மாக்களை மாயாகன்மங்களொடுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்தி மலபாகம் வருத்து முறைமையைச் சொல்லு கையாலு மிந்தச் சுத்தமாயை மலத்தோடுங் கூடிவருகையா லிதனை மிரண்டாளு ருத்திரத்திலே கூட்டப்பட்ட தெனவ நிக. அப்படிச் சுத்தமாயையை மலத்தோடுங் கூட்டுகைக்கு அதுபோகமெதென்னில் முத்தியைப்பெறு மான்மாக்களுக் குத் தத்துவ முப்பத்தாறு நீங்கியே முத்தியென்னும் விதி யைப்பற்றித் தத்துவ முப்பத்தாறினுள் சுத்த தத்துவங்களு ம் கூடிவருகையா லவையு நீங்கியே முத்தியைப் பெறவேண் டிமென்பதைப்பற்றி யப்படி வைக்கப்பட்ட தெனவநிக. அப்படியானால் இந்நூல் சித்தியாரைப் பின்சென்ற தூலாயிருக்கச் சுத்தமாயையைச் சிவனுக்குத் திருமேனியென்று அந்நூல் முதற் குத்திரத்திலே சொல்லியிருக்க அதனை மிந்நூலின் மலத்தோடுங் கூட்டி வேற்றுமைகூறுதற்கு விதியேதென்னில் சித்தியார் வழி தூலாகையாலு மிந்நூல் சார்புதூலாகையாலும் “இருவாநூற்கு மொருகிறைதொடங்கித் திரிபுவேறுடைபுறு புடைதூலாகும்” எ ன்பதைப்பற்றி யப்படி வேற்றுமை கூறினதெனவநிக. ஆக விந் தனங் கூறிவந்தவகைகளால் “எண்ணரிதாய்” என்னும் விருத்த ந்தொடங்கி “அரிவைய ரின்புறுமுத்தி” என்னும் விருத்தமுடிவா கிய செய்யுள் முப்பத்திரண்டு மிரண்டாளுருத்திரமாக நிற்குமெ ன்பதை யறுபவத்தாற்சுண்கொள்க.

இங்ஙன மிரண்டாஞ் சூத்திரமாக வகுத்த செய்யுள் மூப்பத்திரண்டினுள்ள முதல் விருத்தமாகிய “எண்ணிதாய் நித்தமாய்” என்னும் விருத்தஞ் சிவஞானபோதத்தி லிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய “அவையேதானே” என்றமுதற்செய்யுளின் கருத்தைப் பற்றி நிற்குமேயானால் அந்நூலில் இந்தச்சூத்திரத்தில் வருஞ்செய்யுட்களின் கருத்து அந்தச் சூத்திரத்துக்கு அதிகாரமாகிய முதற்செய்யுளிலே நின்றாற்போல் இந்நூலினு மிங்ஙன மிரண்டாஞ் சூத்திரமாக வகுத்த செய்யுட்களில்வருங்கருத்து “எண்ணிதாய்” என்னும் விருத்தமாகிய முதற்செய்யுளிலே வருமுறைமையெங்ஙனையென்னில் அஃதாவது “எண்ணிதாய் நித்தமாய்” என்றநிற்குமேலாக “இருண்மலத்தனமுந்நி” என்றது ஆன்மாத்ம சஞ்சு ஆணவமல மறைப்புக்குச் சொன்ன “ஏகமாய்” என்னும் விருத்தம் வகுத்தசெய்யுள் மூப்பத்திரண்டினுள்ள முதல்விருத்தமாகிய “எண்ணிதாய் நித்தமாய்”; என்னும் விருத்தம் சிவஞானபோதத்தி லிரண்டாஞ் சூத்திரமாகியதின் கருவைப்பற்றி நிற்கையாலும் “இருவினையின் தன்மைகளுக் கிடானவாக்கை யண்ணலருளானண்ண” எ-து. சிவனருளாலே யான்மாக்கள் மாயாகன்மங்களோடுங் கூடுவார்க ளென்பதற்குச்சொன்ன “உன்னலரும் பரசிவன்றனருளாலே” என்னும் விருத்தந்தொடங்கி “மோகமிக” என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்களின் கருவைப்பற்றிநிற்கையாலும் “அவையவராயதனு லல்கனிகழ்போகங்க ளாருந்துமார்த்த புண்ணியபாவம் புரிந்து போக்குவரவுடைத்தாய்.” எ-து. ஆன்மாக்கள் கேவலசகலப்படும் யோனியிட் டியோனியிற் பற்றி உநமரணப்பட்டும் வருவார்க ளென்பதற்குச் சொன்ன “ஒங்கவரும்பலவுயிர்கள்” என்னும் விருத்தந்தொடங்கி “இனையலபிதவிகள்” என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்களின் கருவைப்பற்றி நிற்கையாலும் “புணருமிருண் மலபாகம் பொருந்தியக்காலருளா, லுண்ணிலவு மொளியதனு லிருளகற்பிப்பாத

முற்றிடி கற்பசுவர்க்கம்.” எ-து. ஆன்மாக்கள் மலபாகம் வந்து திருவருளுண்டாய் மூத்திக்கேதுவாவார்க ளென்பதற்குச் சொன்ன “நாடியசத்திரிபாதம்” “அரிவையரின்புறுமுத்தி” என்னும் விருத்தங்களின் கருவைப்பற்றி நிற்கைபாலும் “எண்ணரிதாய்” என்னும் விருத்தம் இங்ஙன மிரண்டாஞ் சூத்திரமாக வகுத்துச் செய்யுட்களுக்கு அதிகாரமாக நின்றதெனவறிக.

இங்ஙனங் கூறப்பட்ட எண்ணரிதாயென்ற செய்யுள் முதற் சூத்திரமாகிய பதியிலக்கணத்துக்கு மேலாகப் பசுவினிலக்கணமாக நிற்கைபா லந்தப்பசுவினிலக்கண மேலருளிச்செய்வா னெடுத்திட்டுக்கொண்டருளியது.

எண்ணரிதாய் நித்தமா யிருண்மலத்தி னமுந்தி யிருவினைநீர் றன்மைகளுந் கீடா னாயக்கை, யண்ணாருளா னண்ணி யவையவரா யதன லலகினிகழ் பேகங்க ளருந்துமா ற்றாற், புண்ணிய பாவம்புரிந்து போக்குவர வுடைத்தாய்ப் புணருமிருண் மலபாகம் பொருந்தியக்க ளருளா, லுண்ணிலவு மெளியதன லிருளாகற் றிப்பாத முற்றிடுநற் பசுவர்க்க மெனவுரைப்பருணர்ந்தே. (எ)

எண்ணிலாவுயிர்க லிறந்துபிழந்தொருகா

எண்ணிடுமரணடி யருளாலென்றது.

(இ-ள்) எண் ஆன்மாக்க ளிலக்கத்தினு லளவுபடுத்தருணரிதாய்
ம்கரிதாய்

நித்தமாய் ஒருகாலத்தினு மழிபாததாய்

இருண் மலத் அஞ்ஞானமாகிய ஆனவமலத்தினாலே ம
தினமுந்தி ரைப்புண்டிடந்து

திருவினையின் அவரவர்களுக்குண்டான புண்ணியபாவங்
நன்மைகளுக்கி களுக்கிடானதோ ருடல்களைத் தம்பிரானார்
டானபாக்கைய காருண்ணியத்தினாலேபொருந்தி
ண்ண லருளான
ண்ணி

அவையவராய் அவனவளதுவாகிய வந்தவுடம்பென்னத்
தானென்னத் தோன்றாமற் பிறிவந்துநின்று
அதன ல லகி அந்த வுடம்புகளோடுங் கூடுகையாலே யெ
னிகழ் போகங்க ண்ணிநந்தபோகங்களைப் புசித்து அந்தப் புசி
ளருந்துமாற்றும் ப்பாலுண்டாகிய ஹிதாஹிதங்களினாலே மீள
புண்ணியப்பாவம் வும் புண்ணிய பாவங்களை யார்ஜித்துக்கொ
புரிந்து ண்டு அதனாலே

போக்குவரவு இரந்து பிறந்துவருவதாய்
டைத்தாய்

புணரும் இங்ஙனம் பொருந்திவராதிற்கும். இப்படி
வரச்செய்தே

இருண்மலபா அநாதியே யான்மாவை மறைக்கப்பட்ட
கும் பொருந்திய ஆனவமலமானது கூடியவந்த வவதரத்துச்
ச்சா லருளாலு சிவனுடையவருளாலேயந்தவான்மாவினிடத்
ண்ணிலவு மொ திலே ஞானம்பிரகாசியா நிற்கும். அன்றியும்,
ளி புணரு மிருண்மலபாகமென்று பதங்கூட்டி
யான்மாக்களோடுங்கூடி நிற்கிற வானவமல
மென்று பொருளுரைப்பினுமாம்

அதனு லிருள அங்ஙனம் பிரகாசிக்கப்பட்ட ஞானத்தி
கற்றிப் பாதமுந் னாலே யந்தவானவமல மறைப்பைநங்குச் சி
நிதி நற்பசுவர்க் வனுடைய திருவடியிலே பொருந்திடும் பக்கு
கம் வப்பட்ட சூத்தானமாக்கள்

என வுரைப்ப என் நிங்ஙனஞ்சொல்லுவார்க ளநிவா லு
ருணர்ந்தே. யாந்தபெரியோர்கள். எ-று.

து-ம். எண்ணரிதாய். எ-கு. ஆன்மாக்களை மிலக்கத்தினு
லளவுபடுத்தித் துதற்கரிதென்ற தேதென்னில் ஒவ்வொரு யோனியர்
க்கங்கடோறுமுண்டான வான்மாக்களை யளவுபடுத்தப்படாதது
கொண்டே என்பததுநான்கு தூறுபிர யோனிபேதத்திலுண்டா
ன வான்மாக்களையு மளவுபடுத்தப் படாதபடியாலும்; அன்றியு
மவதரந்தோறுத் திருவடியிலே கூடினவான்மாக்கள் மீளவும் ஜி
நங்கள் வாராதிருக்கவும் பிரபஞ்ச காரியப்பட்டு வருகிற வா
ன்மவர்க்குத் தொலையாததுகொண்டு மப்படிச் சொன்னதெனவ
றிக. இதற்கு. பி - ம். கோயிப்புராணத்தில். “எத்தகையபோக
ங்க ளெவற்றினுக்குங் காரணமாய், வைத்தபடி மிடம்போதாவ
கைநெருங்கு மன்னுயிர்கள்.” எ-ம். “கற்பங்கடோறு நஞ்சு
ய்கழலணந்தோர் கணிப்பில்லார்.” எ-ம். வரும்துகண்டுகொ
ள்க.

இலி நித்தமாய். எ-கு. ஒருகாலத்தினு மழிபாததென்றதே
தென்னில் பதிபசுபாச மென்னப்பட்ட முதல்முன்று நித்தியமெ
ன்று தூல்கள்சொல்லுகைபா லு முத்தியிலு மான்மாக்களுக் கழி
வில்லாதபடியாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இங்ஙனம் பதி
பசுபாச மூன்று மநாதிபென்பதற்கு, பி-ம். திருமந்திரத்தில் “ப
திபசுபாச மெனப்பகர் மூன்றும், பதியினைப்போற் பசுபாசமநா
து” எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் முத்தியிலுமான்மாக்க ள
ழிபாதென்றதற்கு. பி-ம். உண்மைவிளக்கத்தில். “முத்திதலின்
மூன்று முதலுமொழியக்கேள், சுத்தவனுபோகத்தைத் துய்த்த
லனு-மெத்தனவே, யின்பங்கொடுத்தலிறை யித்தைவினைவித்த
ன்மல, மன்புடனே கண்டுகொள்பா.” எ-து. கண்டுகொள்க.
அன்றியும் சித்தியாரினும் “கரும்பைத்தேனைப்பாலேக் கண்டிமு

தைத் கண்டைக்கட்டியை யொத்திருப்பனந்த முத்தியினிற்கலந்தே” என்றமையால் ஆன்மாவில்லாதபொழுது அதுபவிப்பாவில்லாதாகையா அதுபவமுண்டானதுகொண்டே யான்மாவுமுண்டென்பதை யதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

இனி யிருண்மலத்திலமுந்தி. எ-கு. ஆன்மா வாணவமலத்தான் மறைப்புண்டுதெக்குமென்ற தேதென்னில் கேவலப்பட்டு மாயைதாரகமாக வொடுங்கிக் கிடக்குமவதரத்து கலைபாதிதத்துவங்களாயுள்ள காரியமாயையுநீங்கி யாணவமலமறைப்பாகக் கிடக்கையாலே யப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம்.சித்தியாரில் “ஆறிவிலன் மூர்த்தனித்த னராகாதிருணங்கேளாடுஞ், செறிவிலன்கலாதியோடுஞ் சேர்விலன் செயல்களில்லான், குறிபிலன்கத்தாவல்லன் போகத்துக் கொள்கையில்லான், பிறிவிலன் மலத்தினோடும் வியாபிகேவலத்திலான்மா.” எ-ம். ‘மும்மலநெல்லினுக்கு முனையோடுதவிடுமிப்போன், மம்மர்செய் தனுவினுண்மை வடிவினைமறைத்துநின்று.’ எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி யவையவராய். எ-கு. அவனவளதுவாடென்ற தேதென்னில் உயர்திணை யஃறிணையாகிய யோனிடேதங்களினுள் அவனென்றது ஆண்பாலெனவறிக அகலென்றது பெண்பாலெனவறிக அதுவென்றது ஆணும்பெண்ணுமல்லாத அலியெனவறிக. உயர்திணை யஃறிணை யென்றதேதென்னில் உயர்திணையாவது தெய்வயோனி மானுடையோனியெனவறிக. அஃறிணையென்றது மற்றுள்ள யோனிகளையெனவறிக.

இனி யிருண்மலபாகம் பொருந்தியக்கா லருளாலுண்ணிலவுமொளி. எ-கு. மலபாகம்வந்த ஆன்மாக்களிடத்திலே சிவனருளாகிய ஞானம் பிரகாசிக்குமென்ற தேதென்னில் பக்குவப்பட்ட சுத்தான்மாக்களுக் கிருளாகிய வஞ்ஞானநீங்கி யொளியாகிய ஞானம்பிரகாசிக்கையாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு

கஉஅ சிவப்பிரகாச சுவீரியாக்யாரம்.

பி-ம். கோவைத்திருவாசகத்தில். “உருகுதலைச்சென்ற வுள்ளத்
தமம்பலத்தும் மொளியே, பெருகுதலைச்சென்று நின்றோன்.”
எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யதனாலிருளகற்றிப் பாதமுற்றி நற்பசுவர்க்கம்.
எ-கு. அந்தஞானத்தினாலே சிவனுடைய பரீபாதத்தையையும்கூட
பக்குவப்பட்ட சுத்தான்மவர்க்கமென்ற தேதென்னில் அங்ஙன
ம் பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களி-த்தில் பிரகாசிக்கப்பட்ட சிவ
னருளாகிய ஞானமேபற்றுக அந்தச்சிவத்தோடுங் கூடுகையா ல
ப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தந்துவவிளக்கத்
தில். “பவமேவியநெறி பந்திக்குமீசன் பசுக்கடமையவமேவி
யநெறிப் போகங்களால்முற்ற வந்நிலையே, தவமேவியநெறி சத்
திகண்ணுற்சென்று சார்ந்துபின்னைச்; சிவமேயுவ ரென்றுகாண்
கொச்சைக்காவலன் சித்திரிப்பே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மவர்க்க மெண்ணிறந்திருக்குமெ
ன்றும் நித்தமாயிருக்குமென்றும் ஆணவமலத்தான் மறைப்புண்
டு கேவலப்பட்டுக் கிடக்குமென்றும் புண்ணியபாவங்ஞக் கி
டான சரீரங்கனையெடுத்து மலபாகம்வந்தவாதே சிவனருளாகிய
ஞானத்தினாலே சிவனைப்பெறுமென்றும் வருமுறைமையை யறி
வித்தது. (எ)

வேறு—இதுமுத லரிவைபரென்ப திருகிய செய்யுண் முப்
பத்திரண்டினுறு மிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய பசு பாசங்களினி
லக்கண முணர்த்துவான் ரெட்டங்குறர். அவற்று னிது பசுவில
க்கண முணர்த்திற்று.

நற்பசுவர்க்கம்-நன்றான வாத்மவர்க்கமானது, —எண்ணரி
தாய்-எண்ணவரியதாய், — நித்தமாய்-அழிபாததாய், — இருண்ம
லத்திலுமுந்தி-ஆணவமலத்தாலே மறைப்புண்டி, — இருவினையின்

தன்மைகளுக் கிடானயாக்கை-அந்தமல பக்குவமாவதற்குப் புண்ணிப்பாவங்களுக் கிடானவுடம்பை,— அண்ணலருளானண்ணி-கத்தாவின் காருண்ணியத்தினாலே பொருந்தி,—அவையவராய்-அஃறிணை யுடந்திணைகளாய்,—அதனால்-அவ்வுடம்பினாலே,—ஆலகிகிழ் போகங்க ளருந்துமாற்றும்புண்ணியபாவம் புரிந்து-எண்ணிதந்த போகங்களைப் புசிக்கின்ற வழிபாலே மீண்டும் புண்ணிய பாவங்களை பார்ஜித்து,—போக்குவரவுடைத்தாய் புணருமிருண் மலபாகம் பொருந்தி:பக்கால்-அநாதியிலே தாம்பிரகாளிதம்போலப் பொருந்திப மலத்துக்குப் பாகம்வந்தவிடத்து,—அருளாலுண்ணிலவு மொவியதனா லிருளாகத்தி - தீட்சைபினாலே தனக்குள்ளே விளங்குகின்ற சிவஞானத்தாலே யந்தமலத்தைப் போக்க,—பாதமுற்றிநிம் - அவ்வண்ண நிருவடி-பைப்பொருந்தும்,—எனவுணர்ந் துரைப்பர் - என் தறிந்து சொல்லுவர் பெரியோர். எ - று.

அவையாய் அவராய் எனவியைபிரண்டு மீண்டுத் திணைமாத்திரம் விளக்கின்றன. வர்க்கம்-சாதியொருமை. பெரியோரென்ப தவாய்நிலையான் வந்தது. எண்ணெனக் கடைகுறைந்து நின்றது. எண்ணலரிதாமெனினுமாம். எண்ணரிதா யென்றதனால் மாயாவாதி சிவாத்துவிதி யொன்றென்னுமதமும் நித்தமாயென்றதனாலே ஸ்ணிகமென்னும் புத்தர்மதமும் இருண்மலத்தி லழுந்தியென்றதனா லாத்மாச் சத்தனென்னு மைக்யவாதிமதமு மறுக்கப்பட்டன.

பசுவிலக்கண முற்றிற்று.

இங்ஙனம் பசுவிலக்கண மருளிச்செய்து பதிபசுபாசந் தெரித்தலென்னும் விதியைப்பற்றி மேற்பாசவிலக்கணங்கூறுமதே முறைமையாகலான் முற்கூறிய வான்மாக்களோடு மநாதியே கூடியிருக்கப்பட்ட மலமாயாகண்மங்களி னியல்பைக்கூறுமிடத்து

ஆணவ மாயை காமியமென்னு மொழுங்கைப்பற்றி முந்த வான்
மாக்களை மறைக்கப்பட்ட ஆணவமலத்தினியல்பும் அந்தமலத்தி
ன் மறைப்பைநீக்குகிற திரோதாயியி வியல்பு மருளிச்செய்வா
வெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஏகமாய்த் தங்கமால் வெல்லுகளின் மீளு மெண்ண
ரிய சத்தியதா யிருளொளிரவிருண்ட, மோகமாய்ச்
செம்பினுறு களிம்பேய்ந்துறித்த மூலமலமா யறிவு மு
ழுதினையும்றைக்கும், பாகமாம் வகைநின்று திரோதா
னசத்தி பண்ணுதலால் மலமெனவும் பகர்வரதுபரிந்
து, நாகமா நதிமதியம் பெரிசுடையானடிக ண்ணுரு
ம்வகை கருணைமிக நயக்குந்தலே. (அ)

மோகமாமூல மலத்தின்முறைமையும்
பாகமாந்திரோதப் பகுதியும்பகர்ந்தது.

(இ - ள்) ஏ க ஆணவமலமானது எண்ணிறந்த வான்மக்
மாய் களோடுங் கூடிநின்று மறைத்துத் தானென்
ருயிருப்பதாய்

தங்கமால் வெ ஆண்மாக்களுடைய பக்குவா பக்குவங்களு
ல்லுகளின் மீளு க்குத் தக்கதாக அவரவரிடங்களிலே மறைத்
மெண்ணரிய சத் துநின்று அந்தந்த ஆன்மபோதங்களின் மீட்
தியதாய் சிவிலே நீங்குவதாயிருக்கிற தன்காரியமான
வெண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய்

இரு ளொளிர செறிந்தவிருளும் வெளிபென்னும்படி நிள்
விருண்ட மோக று ஆண்மாக்களுக்கு மிக்கமறைப்புகள் செய்
மாய் யுமதாய்

செம்பினுறு க செம்பினு'ன்கூடி யிருக்கப்பட்ட காளித
ளிம்பேய்ந்துறித் மானது அந்தச் செம்புள்ளவன்றே யதனைம
தமூலமலமாய் றைத் துள்ளும்புறம்புங்கலந்து வெட்டுவாய்

சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

கநக

தோறு நின்றூற்போல வான்மேபோதத்தோடு
ங் கலந்து மறைந்துநிற்கு அழிபாதவநாதிம
லமாய்

அநிவு முழு தி
னையு மறைக்கும்

இங்ஙனமானமாவி னிச்சாளுனக் கிரியை
கள் சற்றும் ஜீவியாதபடி மறைத்துநிற்கும்.
இங்ஙன மாணவமலத்தி னிடல்பை யருளிச்
செய் திந்தமலத்தைப் பாகம்வருத்துகிற தி
ரோதாயி சத்தியிவியல்பு மேலருளிச்செய்கி
ன்றது

பா க ம ன் ம் வ
கை

அந்த ஆணவமலமானது கஷயமாம்படி

நி ன் னு திரோ
தானசத்தி பண்
னுதலான்

சிவனுடைய வருட்சத்தியானது அந்த வா
ணவமலத்தோடுங் கூடித் திரோபவீத்து நிண்
து காரியப்படுத்துகையால்

மல மெனவும்
பகர்வர்

இந்தத் திரோதாயி சத்தியை யந்த மலத்
தோடுங் கூட்டி மலமென்றும் பெரியோர்கள்
சொல்லுவார்கள். இங்ஙன மலமெனவுமென்
ட வும்மைகொண்டே யந்தத் திரோதாயிசத்
தியே யருளென்பது துணிவு. இங்ஙனந் தி
ரோதமாய்நின்று காரியப்படுத்தி மலபாகம்
வருத்தின வருளானது இங்ஙனம் மலபாகம்
வந்த ஆண்மாக்களுக்குக் குண்டாக்கும் பயனே
தென்னில்

அதுபரிந்து

அந்தவரு ளவர்களிடத்திலே கிருபை ஜநித்
துநின்று

நாகமா நதிம
திய ம் பொதி ச

பாம்பினையு மஹத்தாயிருக்கிற கங்கா பா
மேஸ்வரியையுஞ் சந்திரனையுஞ் சூழ்ந்திருக்கப்

டையானடிக ண பட்ட திருச் சடாபார்த்தையுடைய தம்பிரா னுமுவகை கரு னார் திருவடிகளிலே பொருந்து முறைமை ணை மிக நயக்குந் பைய யண்டாக்குந் தனது காருண்னியத்தினு தானே. லே. எ - று.

று - ம். ஏகமாய். எ-கு. ஆனவமல மொன்றாயிருக்கவு ழெ ண்ணிறந்த வான்மாக்களையுங் கூடிநின்று மறைக்கு மென்றதற்கு வழியேதென்னில் இருளானது தாலென்றாயிருந்தும் பலகண் களையு மறைத்தாற்போல வெனவறிக. அப்படி மலமொன்றாயிருந் தும் பலவான்மாக்களையு மறைக்குமென்பதற்கு. பி-ம். திருவரு ட்பயனில் “பலரைப்புணர்ந்து மிருட்பாவைக் குண்டென்றுங்- கணவர்க்குந் தோன்றாததற்பு” எ - ம். இந்நூலினும். “மோகமிக வுயிர்கடொது முடனாய்நிக்கு மூலவாணவமொன்று”. எ-ம். வரு மேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி தங்காலவெல்லைகளின் மீறும். எ-கு. ஆன்மபோதங் களின் மீட்சியிலே நீங்குகிற சத்திகளென்றதேதென்னில் போத த்தின் மீட்சியாவது பிரபஞ்சத்தைப் பொம்பென்று கண்டு நீங் குகை யெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் “ஆசைதரு முல கமெலா மலகைத்தேராமென றறிந்தகல வந்நிலையோகும்”. எ-று. கண்டுகொள்க.

அப்படி மலமொன்றாயிருக்கவு மந்தமலத்தின்சத்திக ளெ ண்ணிறந் திருக்குமென்ற தேதென்னில் அந்த மலத்தோடுங்கூடி யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்க ளெண்ணிறந் திருக்கையாலு மந்த வான்மாக்கடோறும் வெகுவிதமான சத்திகள்பதிந்து நிற்கையா லு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படி யான்மாக்கடோறு மந்தமலத்தின் சத்தி வெகுவிதமாகப் பதிந்து நிற்குமென்றத ற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “கதிதருங்காழிமன் கட்மிம ப்பாசங்கள் மூன்றவைதான், பொதிதருமானவம் போகஞ்செ

ய்கன்மமு மாயையுமா, முதியதுதானென்று முன்பினிலாதது
சேதனன்கண், ணதிகமறைப்பன வாயிரகோடி விருத்திகளே
எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி இருளொளிர விருண்டமோகமாய். எ - கு. செறிந்த
வீருளும் வெளியென்னும்படி யிருளாயிருக்கு மந்த மலமென்ற
தேதென்னில் இருளானது பண்டபதார்த்தங்களை மறைத்துந்
தான்தோன்றி நிர்க்கையாலும் இந்த மலமானது தன்னையுங் காட்
டாமல் பொருளையுங் காட்டாமல் நிர்க்கையாலு மப்படிச் சொல்
ஸ்ப்பட்ட தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவருட்பயனில். “ஒரு
பொருளுங்காட்டா திருளுருவங்காட்டி- மிருபொருளுங்காட்
டாதிது”. எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி செம்பினுறுகளிம்பேய்ந்து நித்தமூலமலமாய். எ - கு.
செம்பிற் காளிதம்போல வொருகாலத்தினு மழிபாத வநாதிமல
மென்றதேதென்னில் செம்பென்கிற பொருளுள்ளவங் காளித
நின்றாற்போல ஆன்மபோதமுள்ளமட்டு மந்தமலத்தின் மறைப்
புப்போகாதென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்க
த்தில். “விருத்திகளான் மறைக்கின்றவவ்வானவம் வெங்குரும
ன், கருத்தியதான்முறை தேறிம்கலந்துட றுயனுவை, யருத்தி
யகஞ்சென்ன மோகஞ்செய்தாசை யறுபவத்திற், பெருத்திடச்
செம்பினிற் காளிதம்போலப் பிணந்துளவே.” எ - து. கண்டி
கொள்க.

நித்தமூலமலமென்றது முத்தியினு மலமழியாதென்ற தெ
னவறிக. இதற்கு. பி - ம். உண்மைவிளக்கத்தில். “முத்திதனின்
மூன்று முதலும்.” என்றசெய்யுளின் முடிவிலே “இத்தைவிளை
வித்தன் மலம்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி அறிவு முழுக்கினையுமறைக்கும். எ - கு. ஆன்மாவி னிச்
சாருநானக்கிரியைகளைச் சூழ்ந்தும் ஜீவிக்க வொட்டாதபடி மலம

றைக்குமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு. பி - ம். சித்தியாரில்.
“சிவனுமிச்சாநூனக் கிரியையாற்சிவனையொப்ப, ஹவனென் றி
டிலநாதி மலமிவற்றினைமறைக்கும்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி பாகமாம்வகைகின்று திரோதானசத்தி பண்ணுதலா
ல். எ-கு. சிவனுடைய வருட்சத்திடானது திரோதாயியாய் நின்று
மலங்களைக் காரியப்படுத்துமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு.
பி-ம். சித்தியாரில். “ஏயுமும்மலங்கடத்தந் தொழிஸ்னை யியற்ற
வேவுந், தூயவன்னைதோர்சத்தி திரோதான கரியதென்றும்.”
எ-து. வருமது கண்டுகொள்க.

இனி அதுபரிந்து நாகமாந்திமதியம் பொதிசடையா னடிக
ண்ணுகும்வகை கருணைமிக நயக்குந்தானே. எ - கு. அந்தவருளா
னது திரோதமாய்நின்று ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம் வருத்தி மீ
ளவும் பழையவருளாய்க் கிருபைஒநிக்குமென்ற தெங்ஙனையே
ன்னில் மாதாவானவள் பிள்ளைகளிடத்திற் குற்றங்கண்டு கோபி
த்து மீளவுங்குணங்கண்டவாறே பிரியப்பட்டாற்போல வெனவ
றிக. இதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். “பேதித்துநம்மை வளர்க்
தெடுத்த பெய்வளைதன்-பாதத்திறம்பாடி யாடேலோ.” எ - ம்.
இந்துலினும். “முற் சினைமருவுதிரோதாயி கருணையாக”. எ - ம்.
வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆணவமலமான தான்மாவை மறைக்
குமுறைமையு மந்தமலத்தை யருட்சத்தியானது திரோதாயியாய்
நின்று பாகம்வருத்தி மீளவும் பழையவருளாய்க் கிருபைஒநித்து
அப்படி மலபாகம்வந்த வான்மாக்களைச் சிவனுடைய திருவடியி
லே கூட்டுவிக்குமுறைமையு மறிவித்தது. (அ)

—0—

வேறு—இது முறையே யுணர்த்துவா லின்ற வைவகைப்பா
சங்களு ளாத்மாக்களை யனாதியே கூடிநின்று ஜனனமரணங்களை

விளக்கின்ற மூலமலத்தின் தன்மையினையு மதனைப் பாகம்வருத் துகையா னுபசரித்துப் பாசமெண்ணப்பட்டத் திரோதானசத்தி யின் தன்மையினையு முணர்த்திற்று.

ஏகமாய்-சடமுமா யநேகமானும் கடாதிகளைப்போல வனி தீதமாதலாத் பலவன்ந் யொன்றாயிருப்பதாய்,—தங்கால வெல் லைகளின்மீளு மெண்ணரிய சத்தியதாய்-ஒன்றே சர்வாத்மாக்களை யு மறைக்க லொருவனுக்குப் பாசமோசனமுண்டாக வெல்லார்க் கும் மோக்ஷமுண்டாதல்வேண்டும் அது கூடாதாதலிற் றத்தம் பரிபாகமான காலவறையறைகளிலே திரும்பத்தக்க வளவிழந்த சத்திகளையுடையதாய்,—இருளொளிரவிருண்ட மோகமாய்-இரு ளெல்லாப்பொருளையு மறைக்கையிலுந் தன்னைக் காட்டிநிற்கும் இது சர்வாத்மாக்களை மறைத்து அவர்களையுந் தன்னையுந் காட்டா தாகையா லிருளும் வெளியென்னும்படிக்கீடாக விருண்ட மயக் கத்தையுடையதாய்,—செம்பிலுறு களிம்பேய்ந்து-செம்பிற்பொ ருந்திய களிம்புபோன்று,—நித்தமூலமலமா யறிவுமுழுதினையு மறைக்கும்-அழியாத பிரதானமலமா யாத்மாக்களுடைய விச்சா ஞானக்கிரியைக ளடங்கலையுமறையாநிற்கும்,—திரோதாயிசத்தி- த்ரோதானசத்தி யானது,—நின்று-ஆத்மாக்களோடு நின்று,— பாகமாம்வகை பண்ணுதலால்-அந்தவாணவமலம்பக்குவமாகும் படியது மறைத்தற் கனுசூலஞ்செய்தலால்,—மலமெனவும் பகர்வார்-அந்தச் சத்தியை மலமென் னுபசரித்துச்சொல்லுவார்கள்,— அதுதானே-அவ்வன மறைத்தற்கனுசூலமான சத்திதானே,—நா கமா நதிமதியம் பொதிசடையா னாடகண்ணுகும்வகை - பாம்பு முதலிய வற்றைப் பொதிந்த சடையினையுடைய சிவனுடையதிரு வடிகளை யவ்வாத்மாக்கள் சேரும்படி பக்குவம் வந்துழிப்பண்ணி,—மிகப்பரிந்து கருணையக்கும்-பெருகவும்பரிந திரக்கமாய் மகிழும். ௭ - டு .

தானேயென்றதை யசைநிலைபாக்கவும். பரிந்து பொதிசடை
யென் றியைப்பிணுமாம். காளிதஞ்செம்பினுடன் சகசமாயிருந்
து மிரதக்குளிகையாற் றீருமதுபோல மூலமலமு மாத்மாக்களு
டன் சகசமாயிருந்துஞ் சிவசத்திபாற் போக்கப்படுமாதலி னத்தற்
கஃ துவமையாயிற்று. இந்தமல மாத்மாவினுடைய ஞானசத்தி
யை மறைத்தலாற் சகசமே, ஆகந்துகமலமன்று. சகசமாவது கூ
டவுதித்தது. ஆகந்துகம் வந்துகடியது. சகசமெனினக்கலிக்கு
வெம்மையும் புனலுக்குத் தன்மையும்போலும் குணமாதலிற்
குணமழியிற் குணியுமழியுமன்றேயெனின் அற்றன்று. செம்பிற்கு
க்களிம்பும் அரிசிக்குத் தவிநிம்போலும் குற்றமே, அவற்றின்குண
மன்று. களிம்புந்தவிநிம்போகச் செம்பிற்கும் அரிசிக்குவ்கேடி
லை. அதுபோலச் சகசமலமான வானவமலத்தை நீக்கக் கேட்குந்
து. ஆதலாற் சகச மிருவிதமெனக்கொள்க. இந்த வானவமலம்
மாயாகாரியமெனின் மாயாகாரிய மாகந்துகமாதலி னாகாது. மா
யையெனின்மாயை தன்காரியத்தினாலே மலத்தைநீக்கியாத்மாவி
னுடைய ஞானத்தைவிளக்குதலி னதுவுமன்று. மாயை தன்காரி
யத்தால் விளக்கினுலங் காரணரூபத்தான் மறைபாதோவெனி
ன் காரியத்திலில்லாது காரணத்தினுமில்லை; அக்கலி காரியமான
திபத்தாலும்விளக்கிக் காரணமான தன்னாலும் விளக்குதலின்.
ஆயின் மாயை காரணரூபத்தால் விளக்குமோவெனின் அப்படி
விளக்காது. ஆத்மாக்களை விஷயங்களிலே மோகப்பிக்கும் ஆ
ணவமலம்போல முழுதும்மறையாது. ஆதலான் ஆணவமிருளு
மாயை விளக்கும்போலு மெனக்கொள்க. ஆயினிதனை மலமென்
பதென்னையெனின் அதற்குப்பிரகார மேலே மோகமிகவென்னு
ஞ் செய்யுளிற்காட்டுதும். இனி ஞானபாவமெனின் பாவமொரு
திரவியமல்லாதபடியாலே மறைக்குந் தொழிலைச் செய்யமாட்
டாது. கடத்தினுடையபாவஞ் ஜலக்கரகணம் பண்ணமாட்டா

மைபோல். ஆதலான் ஞானபாவமுமன்று. ஞானத்தினுடைய பி
ருக்பாவமெனிற் பிரகபாவ மனாதியான ஞானத்தான்முடிவு. ஆ
தலான் முடிவுள்ளதற்குத் தோற்றமுண்டு. உண்டாகவேதோன்
றி யழியு மாதலா னதுவுமன்று. அன்னியதா ஞானமெனின் ஒன்
னையொன்றாகக் கருதுதலேயன்றியதா ஞானமாதலி னம்மாறாட்
டமோ ரேதுவின்றிவாராது. சுத்தி வெள்ளியாகத் தோன்றும்
போது கண்ணின் குற்றத்தாலன்றித் தோன்றாதவாறுபோல
வாதலி லிதுவுமன்று. இனி ஆத்மாவின் குணமெனிற் சித்தா
னவாத்மாவின் குண ஞானமன்றிச் சடமாயிடுது, தியிள்குண
ம் வெம்மையன்றிச் சிதமாகாவாறுபோல. ஆதலா லதுவுமன்று.
இந்த வாணவமலத்திற்குப் பரியாயநாமங்கள் பசுத்துவம் பசு
நீகாரம் மிருத்தியு மூர்ச்சை மலம் அஞ்ஞானம் அவித்தை
ஆவிருதிருக்கு கிலணிபாவம் மூலம் க்ஷயம் பாசம் அசுத்தி
பந்தனம் விடாகாதம் களங்கம் மோகம் கேவலம் ஆவர
ணம் தமசு சடம் ப்டலம் நீரோதம் ஆச்சாதனம் இவை
முதற்பிறவுமுள். இந்த மூலமலஞ் சகலரெனப்பட்ட வாத்
மாக்களுக்குக் கருவிசூடிய சகலாவத்தையிலே யராகமுத
லிய கருவிகளிலே யாவேசித்து மோகம் மதம் அராகம்
விஷாதம் சோஷம் வைசித்திரியும் அரிஷம் என்னு மெ
ழுவிதங்கனையுஞ் செய்விக்கும். இவற்றுண் மோகமாவது
அதிபாதகமுதலிய பஞ்சபாதகங்களை யாசிரியன லுணர்ந்
திருப்பினு மவ்வுணர்ச்சிகள் சிறிதும் விளங்காதபடி யிழப்பி
த் தவற்றை நன்றென்று செய்விப்பது. மதமாவது தான்மோ
கித்துப் புணர்ந்த வரைவின்மகளிரை யருவராமத் பார்த்தி
வவடிவத்திரீயென்று மிவளினியபே நெமட்குல்லென்று
மதிப்பிப்பது. விஷாதமாவது ஒருவன்வாஞ்சித்துப் புணர்
ந்த மகளிரைப் பிரிந்தபோது மிகவும் வருந்தியழுது மனோ

துக்கஞ் செய்விப்பது. அராகமாவது ஆசிரியனாலே தரும தூல்களைக் கேளாதா னொருவனுக்குச் சிவத் திரவியமுதலியவற்றை வவ்வுதற்கு வாஞ்சையைச் செய்விப்பது. சோஷ மாவது அந்த மனோதுக்கத்தாலே யுடம்புலரும்படி யாகா ரத்திலே கருத்தின்றிச் செய்விப்பது. வை சித்திரியமாவது நமக்குப் பரமசிவ னுனாவிதமான விருவினைப்பயனையுந் தெய்வீக முதலிய மூவகையாலே தருவனென்னு முணர்வை யிழப்பித்து இவனென்னைத் தாழ்வித்தான் வாழ்வித்தான் யானிவனைத் தாழ்வித்தேன் வாழ்வித்தே நென்பிப்பது. அரிஷ்ட மாவது மனைமுதலிய வாங்களைக் கண்டுகளித் தெமக்கினி யென்னகுறை யென்பிக்கை. அனாதியிலே யணுக்களைப் பொருத்திரிந்தகையா லாணவமெனப் பெயராயிற்று.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வருளாகிய திரோதாயிசத்தியந்த வாணவமலத்தைப் பாகம்வருத்து முறைமை யெங்ஙனெயென்று வினவ அந்தத் திரோதாயி சத்தியானது இச்சாளுனக் கிரியாசத்திகளைத் தோற்றுவித்து அவையிற்றைக் கொண்டே சுத்தமாயையிலு மசுத்தமாயையிலு முண்டான தனுசுரண புவன்போகங்களைத் தோற்றுவிக்குமிடத்து அவையிற்றோடு மாண்மாக்களைக் கூட்டிக் கன்மத்தைப் புசிப்பித்து மலபாகம் வருத்தவேண்டுகையா லதில் சுத்தமாயையினோற்ற முந்தவருளிசெய்வா நெடுத்துக்கொண்டருளியது.

உன்னலரும் பரசிவன்ற னருளாலேநத முதிக்குமிகுங் குடிலைதனில் விர்துவருநதந், தன்னிலதி னெனிலவருஞ் சதாசிவரா மவ்ரிற் றயங்கவரு மீசர்வித்தை தனையளிப்பரதனான், மன்னுவரில் வகையைவ ர்வய்யமையினான் முன்னே வந்திடுமென் னுரைசெய்த

சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்க்யாராம்.

கநக

விந்துவழாவகையே, முன்னுதவு குக்குமாதி யொ
ருநாங்குமென்று மொழிந்திவ ரருங்கலைகண் முதிர்
ந்துளையே. (க)

வைத்தமாமாயையின் வாக்குநான்கு

சுத்தத்துவமைந்தம் தோன்றுமென்றது.

(இ-ள்.) உன் மனத்தினு வினைத்தற்கரிய பரமசிவன
னலரும் பரசிவ னைய பராசத்தியாலே குடிபாக்கிய மா
ன்ற னருளாலே மாயையிலே நாதத்தத்துவந்தோன்றும்
நாத முதிக்குமி
குங் குடிலைதனி
ல். அறுவயம். உ
ன்னலரும் பரசி
வ ன் னருளா
லே மிகுங் குடி
லை தனி னாதமு
திக்கும்

விந்துவருநா முற்கூறிய நாதத்திலே விந்துத்தத்துவங்
தந்தன்னில். அ தோன்றும்
னுவயம். நாதந்
தன்னில் விந்து
வரும்

அதிஞொளிவ அந்த விந்துவிலே பிரகாசமிக்க சாதாக்
ளருஞ் சதாசிவ கிய தத்துவந்தோன்றும்
ராம்

அவரிற்றயங் அந்தச் சாதாக்கியத்திலே விளக்கமாக
கவருமீசர் வரு மீசரத்தத்துவந்தோன்றும்

வித்தை தனை அந்த லீசுர ருஞ் சுத்தவித்தையைத் தோ
யளிப்பர் ற்துவிப்பர்

அதனுன்மன் முற்கூறிய வகைகளோற் சூட்டிலையுபாதா
னு வ ரி வ்வகை னமாக விந்தத்தத்துவங்க னைந்தந் தோ
யைவர். அதுவ ன்றின யொழுங்கிலே தத்துவகத்தாச்சு
யம். அதனு லிவ் னைவருந்தோன்றி யிந்தத்தத்துவங்க ளோ
வகையைவர் ம ிம் பொருந்திநிற்பர்கள்
ன்னுவர்

வா ய் மையி உண்மையாக முன்பே நாதத்திலே தொ
லுன் முன்னே ன்றுமென்று சொல்லப்பட்ட விந் துவினே
வந்திடுமென் னு
ரை செய்தவிந்
து

வழா வகை தப்பாத முறைமையினாலே சூக்ருமைமு
யே முன்னுதவு தலாகிய வாக்குகளுலையு முற்கூறிய சிவசு
சூக்ரு மாதி த்திகடோற்றுவிக் கும்
யொருநான்கும்
அது வயம். வ
ழாவகையே சூ
க்குமாதி யொ
ருநான்கும்முன்
னுதவும்

என்றுமொழி என்றிங்ஙனஞ் சொல்லுவர்க ளரிய நூல்
த்திடுவ ரருங்க களையுணந்த பெரியோர்கள். எ-று.
லைகண் முதிர்க்
துளாரே.

து - ம். உன்னலரும் பாசிவன். எ-கு. மனத்தி னுனினை
த்தற்கரிய பரமசிவனென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் அ

ந்த நிஷ்களசொருபியாயிருக்கின்ற பரமசிவனை ஆன்மபோ
தத்தாற் றட்டியறிய வொண்ணாதபடியாலே யப்படிச்சொ
ன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சுத்தியாரில். “தன்னறிவ
தலும்காணுந் தகமையநல்லனீசன்.” எ-ம். கோயிற் புராண
த்தில். “காரணங்கற்பனை கடந்தகருணை” எ-ம். இந்நாலி
ணும். “நாடரியகருணை.” எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டு
கொள்க.

பரசிவன்றனருளாலே. எ-கு பரமசிவனுடைய பராச
த்தியாலே குடிவேயிலே நாதந்தொன்றுமென்று பராசத்தியி
ன்மேல்வைத்துப் பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னி
ல் அந்தப் பரமசிவமானது பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்து
மிடத்துத் தனதுசத்தியைவிரித்து அதுவேயுடம்பாகநின்று
காரியப்படுத்துகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்
கு. பி-ம். சுத்தியாரில். “முன்னருட்சத்திதன்பான் முகட்
சுந் தான்முனையானன்றை” எ-ம். இந்நூலினும். “நீபெராச
த்தி நிகழிச்சாளுந நிறைகிரியைதரவதனை நிமலனமேவி,
நாடரிய கருணைதிரு வருவமாக” எ - ம். ஞானபூசைத்தி
ருவிருத்தத்தில். “இன்புருவச் சிவன்படைத்தற் கிச்சைகா
லத் திசைவழிவித்தியாதேகி யாகியெழிற்கிரியை, முன்பெரு
கக் குடிவேயினையடைந்துநாத முந்துவிந்தக் காமனுநன்
மொழிமுறையேவருந்துத், தன்பொருவில் மந்திரத்தாற் ச
தாசிவாதிபுதவி.” எ-ம். வருமது கண்டுகொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சிவசத்திகளாலே குடிவேயி
லே தொன்றுமென்ற நாதவிந்து முதலாகிய தத்துவங்களுக்
கு வருப்பேதென்னில் நாதமென்றது சர்வான்மாக்களுக்கு
மறிவை யெழுப்புவித்துநிற்கிற ஞானமெனவறிக. விந்துவே
ன்றது சர்வான்மாக்களுக்கு முண்டாகிய தொழிலை யெழுப்

புவித்துநிற்கி கிரியையெனவறிக. சாதாச்சுயமென்றது அந்
தஞானமும் கிரியையுமாகிய நாதவிந்துக்களிரண்டுங்கூட
வவதரமெனவறிக. ஈசரமென்றது கிரியையேறி ஞானங்கு
றைந்துநின்ற வவதரமெனவறிக. சுத்தவித்தை யென்றது
ஞானமேறிக் கிரியைகுறைந்துநின்ற வவதரமெனவறிக. இ
வையிற்றுக்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “ஆயந்தவத்தத்
துவ மைந்தாவன சிவதத்துவத்தோ, டேயந்தவச்சத்தி ச
தாசிவமீசனும் வித்தையுமென், ஞேயந்தறிவித்தினுக் குண்
ணெகழ்ப்பானது சத்தியத்திற், பொந்தெழுமங்குர மைமுக
த்தோனென்று போற்றுவரே.” என்றதை இந்தத் தத்துவங்
களைந்துஞ் சிவசத்தியாலே குடிசையிலே தோறு மென்பத
ற்குக் கண்டுகொள்க. இந்தத் தத்துவங்க ளேறியங் குறை
ந்து மொத்துநின்றதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “போ
ற்றும்பரத்திற் பொதிகின்றஞானங் கிரியைபெற்றுத், தோற்
றுஞ்சதாசிவ முன்னதைஞானங் கிரியைகுன்றிற், தேத்திய
வித்தை யிவற்றின்றிரிவு மகேசன்மயல், மாற்றுஞ்சிரபுரத்
தெங்கோனெனியில் வகுத்தனவே.” எ-ம். சித்தியாரிலும்
“ஞானமேயானபோது சிவன்ஞெழிஞானமொக்க, ஸீனமி
ல்சதாசிவன்பே ரீசனாந்தொழிலதேறி, ஹானமேற்கிரியைவி
த்தை யுருத்திரணியேயபோக, மாணபேரதிகாரத்தோ டதிக
ரணத்தனமே”. எ-து. கண்டுகொள்க.

இவையிற்றின் முற்கூறிய விந்துவுநாதமுஞ் சர்வான்
மாக்களுக்கு யறிவையுந் தொழிலையு முண்டாக்குமென்று
முன்சொன்னதற்கு. பி-ம். சித்திபாரில். “மூவகையணுக்களு
க்கு முறைமையால் விந்துஞான மேவினதில்லையாகல் விளங்
கியஞானமின்றும்”. எ-து. கண்டுகொள்க.

அதனால் மன்னுவரிவ்வகைடைவர். எ-கு. முற்கூறியவ

கையாற் குடிலையுபாதானமாகத் தத்துவங்களைந்துத் தோ
ன்றினவொழுங்கிலே தத்துவகத்தாக்க னைவருந்தோன்றி பி
ந்தத்தத்துவங்களோடும் பொருந்திறித்பார்களைன்று பொ
ருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் முற்கூறியவகையா
வது அந்தச்சிவமுஞ் சத்தியங் குடிலையிலே பொருந்தினவ
வீதரத் தந்தக் குடிலையுபாதானமாகச் சிவத்தத்துவங்கடோ
ன்றுகையா லந்தச்சிவமுஞ்சத்திய மந்தத்தத்துவங்க ஞாட்
ம்பாகவு மதிஷ்டித்துத் தத்துவகத்தாக்க னைவரா஽நிற்கை
யாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அதற்கு வழியேதென்
னில் நாதத்தத்துவ முடம்பாகச் சிவமதிஷ்டித்து நிற்கையா
லும் விந்துத்தத்துவ முடம்பாகச் சத்தியமதிஷ்டித்து நிற்கை
யாலு மந்தநாதமும் விந்துவுங்கூடின சாதாக்கியமுடம்பாக
அந்தச்சத்தியுஞ் சிவமுங்கூடி சதாசிவமாக அதிஷ்டித்து நி
ற்கையாலுங் கிரியையேறி ஞானங்குறைந்து ஈசரமுடம்பாக
மஹேசரமதிஷ்டித்து நிற்கையாலு ஞானமேறிக் கிரியைகு
றைந்து சுத்தவித்தையுடம்பாக உருந்திரனதிஷ்டித்து நிற்
கையாலுந் தத்துவங்க ஞாடம்பாகத் தத்துவகத்தாக்கள்
பொருந்திறித்பார்க ளெனவறிக. என்றிங்ஙனந் தத்துவமுட்
ம்பாகத் தத்துவகத்தாக்கள் பொருந்திறித்பார்களைன்பத
ற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “வித்தையோடசர் சாதாக்கியஞ்ச
த்தி சிவங்களைந்துஞ், சுத்தத்தத்துவஞ்சிவன்ரன் சுதந்தரவ
டிவமாகு, நித்தமென்றுரைப்பர்கால நீங்கியநிலையாலே,
வைத்திலர்முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலே.” எ-து.
கண்டுகொள்க. என்றிங்ஙனஞ் சிவன்ரன் சுதந்தரவடிவமா
குமென்று சிவமொன்றையுஞ் சொல்லியிருக்கச் சத்தியையு
ங்கூட்டித் தத்துவகத்தாவாகச் சொன்னதேதென்னி லந்த
ச் சிவமுஞ்சத்தியும் பின்னமற்றிருக்கையால் சிவத்தைச்சொ

ல்லவே சத்திக்கு மாமென்பதுகருத்து. அப்படிச் சத்திசிவ
மிரண்டும் பின்னமற்றிருக்கு மென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியா
ரில். “சத்திதானுதமாதி தானாகுஞ் சிவமும்ந்த, சத்திதானு
தியாகுந் தருவடிவானவெல்லாந், சத்தியுஞ்சிவமாமாசுஞ்
சத்திதான்சத்தனுக்குச், சத்தியாஞ்சத்தன்வேண்டிற் றெல்
லாமாஞ்சத்திதானே”. எ-து. கண்டுகொள்க. என்றிங்ஙன
முற்சூறிய வகைகளால் நாதவிந்து விரண்டுதத்துவமும் ஐ
ந்தாக விரிகையால் சத்திசிவமிரண்டுந் தத்துவகத்தாக்க
ளேவராகநிற்பதையறுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. என்றிப்ப
டித் தத்துவமெனறுந் தத்துவகத்தாக்களென்று மிருவகை
யாயிருக்கத் தத்துவங்களின்பேர் தத்துவகத்தாக்களுக்கு
ச்சொல்லியும் தத்துவகத்தாக்களின்பேர் தத்துவங்களுக்கு
ச்சொல்லியும் வருகைக்கு வழியேதென்னில் தத்துவங்களு
டம்புந் தத்துவகத்தாக்க ஓயிருமாய்நிற்கையாலே உடர்பு
க்கிட்டபேர் உயிருக்குநின்றற்போலத் தத்துவங்களின்பேர்
தத்துவகத்தாக்களுக்கு நிற்கையாலும் விளக்குச் சுடரெரியு
ந்தகளி விளக்கென்று பேர்பெற்றற்போலத் தத்துவகத்தா
க்களின்பேர் தத்துவங்களுக்கு நிற்கையாலு மப்படிச்சொ
ன்னதெனவறிக.

இனி வந்துவழாவகையே முன்னுதவுஞ்ஞமாதி யொ
ருநான்கும். எ-கு. விந்துவிலேநின்றத் தோன்றப்பட்ட வா
க்குகணையுஞ் சிவசத்திக டோற்றுவிக்குமென்று பொருட்
படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் அந்தவிந்துவானது ஜ
டமானபடியால் அது தானாகத் தோற்றுவிக்கமாட்டாதா
கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்
தியாரில். “விந்துவின்மாயையாகி” என்ற லிருத்தத்தில்.
“விந்துதன்பால் வைகரியாகி.” எ-ம். “சிவன்மன்சந்நிதித

ன்னிவின்றே.” எ - ம். வருகையா லப்படிச்சொன்னதென வறிக. சந்நிதியென்றது அந்தச்செயனுடைய சத்தியையென வறிக.

அன்றியும் முன்னுதவு சூக்துமாதி யொருநான்குமென்ற ழும்மைகொண்டே வேறேயுஞ் சிலத்தொன்றுமென்பது கருத் தெனவறிக. அஃதாவது முன்சொன்னவிந் துவிற் றேற்றமார் கிய வாக்குகளுமன்றியே ஐம்பத்தோரக்கரமும் எண்பத் தொருபதமுஞ் சப்தகோடி மஹாமந்திரங்களும் வேதாகம புராணசாத்திரங்களும் விஞ்ஞானகலாநிர்ணயாகலருக்குத் தனுகரண புவனபாகங்களும் தொன்றுமென்பது கருத்தா கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இவையிற்றுக்கு பி-ம். கோயிற்புராணத்தில். “சததிகளிற்கருத்திருத்தித் தாவில ருமாமாயை, யுத்தத்தனிநாதாதி யைவகையுமுதிப்பித்து, வை த்தெழுத்து மொழி நைதான் மந்திரமேமுதலான, சுத்தவ ழியிரித்தஈத்த தத்துவங்கடொகுமுதலில்”. எ-ம். சித்தியா ரில். “வித்தைகளவித்தையீசர் சதாசிவமென்றிவர்க்கு, வை த்துனும் பதங்கள்வன்னம் புவனங்கண்மந்திரங்க, டத்துவ ருசரீரம்போகங் கரணங்கடாமெலாமு, மூய்த்திமும் வயிந் தவந்தா னுபாதானமாகிநின்றே”. எ-து கண்டுகொள்க. வ யிந்தவமென்றது சூடிஸ்பாகிய சுத்தமாயையை யெனவறிக. சுத்தமாயை படங்குடிவானுற்போலக் காரணமூங்காரியமு மாக நிற்கையால் சுத்தமாயைச்சொல்லவே அதன்காரியமாகி யவிந் துவுக்குமாமென்பது கருத்தெனவறிக.

இனி அருங்கலைகண் முதிர்ந்துளோரே. எ-கு. அரியநூ ல்களையுணர்ந்த பெரியோர்களெனது பொருட்படுத்தினதே தென்னில் அரியநூல்களை யுணர்ந்தவர்க ளிங்ஙனங் கூறிய பொருளுக்கு மாதுபாடுசொல்லுவர்க ளென்பதனூ லப்படிச்

சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரிஸ். “சுத்தவ
டிவியல்பாக வுடையசோதி.” என்னுட் விருத்தத்தில் “பித்த
ர்குணமதுபோல வொருகாலுண்டாய்ப் பின்னொருகாலறிவி
ன்றிப் பேதையோராய்க், கத்திமொன்மாக்களுரைக் கட்டி
ற்பட்டோர் கனகவரை குறித்துப்போய்க் கடற்கேவீழ்வா
ர்”. எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது மேலான சிவசத்திகளாலே சுத்த
மாயையிலேநின்று நாதவிந் துமுதலான தத்துவங் டோன்று
மென்றும் அந்தத் தத்துவங்களுடம்பாக முற்கூறிய சிவசத்
திகளிரண்டும் தத்துவகத்தாக்களாக வதிஷ்டித் துநிற்பர்க
ளென்றும் அதிலே விந்துசத்தியிடமாகச் சூக்குமை பைசந்
சிமத்திமை வைகரியென்னும் வாக்குகன்முதலானவைக ளெ
ல்லாந் தொன்றுமென்று முறைமையு மறிவித்தது. (க)

—0—

வேறு—இனிபாசங்களு ளிருவிதமாயையு மாயேயமுஞ்
செய்யுளேழிநு லுணர்த்துவான் ரெடங்க ளுர் அவற்றுளினு
சுத்தமாயையு மூலமலந் திரோதாபியாலே பாகம்வருதல் கா
ரணமாக வதனினின்றுத் தோற்றிய சுத்ததத்துவமைந் தும்
வாக்குகள்நான்கு முணர்த்திற்று.

உன்னலரும் பரசிவன்ற னருளாலே-நினைத்தற்கரிய பச
மசிவனுடைய பராசத்தியாகிய வருளாலே,—மிகுங்குடிசை த
னிவாழமுதிக்கும்- மகாமாயையிலே நின்று நாததத்துவங்
தொன்றும்,—விந்துவரு நாதந்தன்னில்-அந்த நாதத்திலே
விந்துச்சத்திதொன்றும்,—அதிஞ்ஞெளியளருஞ் சதாசிவர்-அ
ந்தவிந் துவிலே யொளிமிகுந்த சதாசிவதேவர் தொன்றுவர்,—
ஆமவரிற் தயங்கவருமீசர்-தொன்றிய வந்தச்சதாசிவரிடத்
திலே விளங்கத்தொன்றிய விசுரதேவர்,—வித்தைதனையளிப்
பர்-உருத்திரதேவரைக் கருத்தாவாக வுடைய சுத்தவித்தை

யை யுண்டாக்குவர்,—அதனாவ்வகையைவர் மன்னுவர்-அ
ப்படித்தோன்றிய முறைமையாலே நாதம் விந்து சதாசிவரீ
சுர ருருத்திரரென்னு மைவருஞ் சிவஞ் சத்தி சாதாக்கிய மீசு
ரஞ் சுத்தவித்தை பென்னு மைந் து தத் துவங்களினு நிலைபெ
னுவர்கள்,—வாய்மையினுன் முன்னே வந்திடுமென் னுறைசெ
ய்தவிந்து-உண்மை யான் முன்னேதோன்றுமென்று சொன்
ன விந்துவானது, — வழாவகையே-கெடாத முறைமையி
லே,—முன்னுதவுஞ் சூக்குமாதி யொருநான்கும்-ஆதியிலே
சூக்குமைமுதலிய வாக்கு நான்கையுந் தோற்றுவிக்கும்,—எ
ன்றருங்கலைகண் முதிர்ந்துளார் மொழிந்திடுவர்-என்றிய
சிவாகமங்களைக்கற்று முதிர்ந்தோர் சொல்வர். எ-று.

தோன்றுவரென்பது சொல்லெச்சம். இனிச் சதாசிவ
ராமிவரிற் றயங்கவருமீசுரென் றொருபதமாக்கி அதினொளி
வளருஞ் சதாசிவராகிய விவரிடத்தென் னுரைப்பினுமாம். இ
ப்பொருட்டிச் சுட்டிச் சுறப்பின்வந்தது. சதாசிவதேவநாய
னார் சிவமுதலீசுரரந்தம் வியாத்தராதலி னென்றறிக. நாத
ம்விந்து சதாசிவரீசுர ரென்பன வதிட்டான வதிட்டேமமா
க வாரு பெயராய்த் தத்துவங்களை யு முணர்த்தினின்றன. எ
ன்னோதமென்றது சிவதத்துவம். விந்துவென்றது சத்தித் தத்
துவம். பரநாதமும் பரவிந்துவுஞ் சிவதத்துவத்தினுஞ் சத்
தித் தத்துவத்தினுமடங்கும். இந்தக்குடிலை பரமசிவனுக்கு ல
யபோகாதிசார மூன்றுக்குமிடமாய்ச் சுத்தமாய்ச் சேடமர
யவனுக்குப் பரிக்கோகசத்தியாய் நித்தியமாய் மேலானகார
ணமாகையா லொன்றாய்ச் சுத்தாசுத்தமான தத்துவத்துவி
கமிரண்டிலும் வியாத்தமாயிருக்கும். இதற் சிவசத்தியதிட்டி
க்கையாலே சிவமுதலிய தத்துவங்களைந் துங் கலையைந்துந்
தோன்றின: எப்படியெனின் ஞானசத்தி யதிட்டானத்தா

கௌரவ சிவப்பிரகாச சர்வவியாக்யாநம்.

லே சிவதத்துவமும் கிரியாசத்தி யதிட்டானத்தாலே சத்தி
தத்துவமும் மிஷயிரண்டுஞ் சமமாக வதிட்டித்தபோது ச
தாசிவதத்துவமும் ஞானங்குறைந்து கிரியையதிகமாக வதிட்
டித்தபோது ஈசரதத்துவமும் கிரியைகுறைந்து ஞானமதிச
மாக வதிட்டித்தபோது சுத்தவித்தியாதத்துவமும் தோண்
றும். இனி ஞானசத்தி யதிட்டானத்தாலே குடிவியினின்றும்
பரநாதமும் கிரியாசத்தி யதிட்டானத்தாலே யபரவிந்துவு
ந்தோன்றும். சிவஞ்சுத்தி நாதம் விந்துவாகிய நான்குஞ்சிவ
னுக்கு டிட்டுகளமான திருமேனியென்றும் லபத்தானமென்றுஞ்
சொல்லப்படும். சதாசிவதத்துவஞ் சுகளரிட்டுகளமான திரு
மேனியென்றும் போகத்தானமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இ
ந்தச் சதாசிவதத்துவத்திலே யக்ஷரசொருபமாய்ச் சுகள
மாயிருக்கிற வபரநாதமுமபரவிந்துவு மணுசதாசிவர்களும
டங்கும். ஈசரமுதலியநான்குஞ் சுகளமான திருமேனியுமா
யதிகாரத்தானமுமாயிருக்கும். முன்சொன்ன விந் துவினிலே நி
ன்று முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமுமாகுமென ததஞ்
லைப்பத்தோரக்ஷரமுஞ் சப்தகோடி மஹாமந்திரங்களு மிரு
பத்தெட்டு திய்யாகமங்களு நாலுவேதமும் தோன்றுமென
வுமறிக. ஈசரதத்துவத்திலே யட்டவித்தியேசரருஞ் சுத்தவி
த்தையிலே சத்தகோடி மஹாமந்திரங்களுஞ் சத்தரூபமான
வெண்பத்தொருபத மந்திரங்களு மாகமங்களும வேதங்க
ளுமடங்கும். இனி யவ ணிட்டுகளும் டிட்டுகளசுகளமுஞ் சுக
ளமுமாக மூவிதமான திருமேனி கொண்டபொழுது பராச
த்தியும் மூவகைப்படும். எப்படியெனின் அவன் சிவமு நாத
மூமாக டிட்டுகளமானபோது சத்தியும் விந்துவுமாக டிட்டுகளை
யாயிருக்கம். அவன் சதாசிவமாக டிட்டுகளசுகளமாயிருந்த
போது மனோன்மனியாக டிட்டுகள் சுகளையாயிருக்கும். அவ

ன் ஈசனுந் திரன் மாலயனுக் சுகளனுனபொது மகேசை யுமை திருவாணியாகச் சுகோயாயிருக்கும். இனி கலைகளைத் தில் நிவிர்த்தியாவது தன்னிடத்திலே பொருந்தினவாந்மா க்களையுடைய சங்கற்பத்தை விடுவிச்சையா விவர்த்தியென் னுபெயராயிற்று. பிரதிட்டையாவது தன்னைப்பொருந்தின வாந்மாக்களுக்குச் சங்கற்பவிடுதியை நிலைபெறுவிக்கையா ற்பிரதிட்டையாயிற்று. வித்தையாவது அந்தச்சங்கற்ப வி டுதியி நிலைபெற்று லாத்மாக்கட் களைத்திறவையும் விளக் குதலால் வித்தியாகலையாயிற்று. சார்திகலையாவது அந்த ஞானத்தாலே யாத்மாக்க ளிராகத் துவெஷமின்றி யிருந்த படியால் ல விகற்பஞானஞ் சார்த்மாயிருக்கையாற் சார்திக லையென்றாயிற்று. அதிகலையாவது அந்த விகற்பஞானஞ் சார்த்மானதென்திற நீளைவுங்கழன்று பரமாகாசரூபமாய் நிற்கையாலதிகலையாயிற்று. இந்தக் கலைகளுந் தத்துவமும் புலனும் மற்ற ரூபமும் வாக்குநாஸ்கு மட்சரங்சந்ரம் பதங் களு மந்நிரங்சந்ரம் வேதங்களுந் சத்தரூபமாயிருக்கும். ஆகையாலே மஹாமாயை சத்தார்த்தரூபமாக விரண்டுவடி வாயிருக்கும். படங்குடி லானுற்போ லென்றறிக. இதன்விநி வை யாகமங்கனிற்சாண்க.

இங்ஙனஞ் சத்தமாயா காரணகாரியத்தினியல் பருளிச் செய்து மேல் அசத்தமாயாகாரணத்தி னியல்பை யருளிச் செய்வா னெடுத்தாக்கொண்டருளியது.

உருவாதி சதுவிதமா யொன்றொன்றொவ்வா வுண்மையதாய் நித்தமா யொன்றாயென்று, மருவா டிக் கண்மமா ரணுங்களியார்க்கு மாவா ர மாயசித்தா யசலமாகி, விரிவாய் தன்செயலின் வியாபியாயெல்

லாம் விரிந்தவகை புரிந்தடைவின் மேவியவையொ
டுங்க, வருகால முயிர்களெல்லா மருவிடாமாய்மலமா
ய். மன்னியிடு மரனருளான் மாயைதானே. (க0)

உன்னியசகலர்க் குடம்பமுதலாய்

மன்னியவசுத்த மாயைபைவகுத்தது.

(இ-ள்.) உரு தேகமுதலானவை நாடி பிரகாரமாவ
வாதிசதுவித தேதென்னில் தனுவென்றுங் கரணமென்
மாய் தும் புவனமென்றும் போகமென்றும் வரு
ம். அவையாவன: தனுவென்றது பஞ்சபூ
தங்களு மவையிற்றின் காரியங்க ளிரூபத்
தைந்நுங்கூடன பூத்தேகத்தை யெனவறி
க. கரணமென்றது உட்கரணங்கள் புறக்
கரணங்களெனவறிக. புவனமென்றது க
ன்மம் புகிக்கைக்குண்டான விரூப்பிடத்
தையெனவறிக. போகமென்றது இவனுக்
குப்புசிப்பாயுள்ள சத்தாதி விடயங்களை
யெனவறிக

ஒன்றென்
றெவ்வாவுண்
மையதாய்

அவைநாலினு மொன்றையொன் றெவ்
வா முறைமையினை யுடைத்தாய். ஒன்றை
யொன்றெவ்வா முவறமையாவது தனுப்
போலல்லகரணம் கரணம்போலல்ல புவ
னம் புவனம்போலல்ல போகம் எனவறிக.

நித்தமாய்

ஒருகாலத்தினு மழியாததாய். ஒருகாலத்
தினு மழியாததாவது தன்காரியமாயுள்ள
வை சங்காரகாலத்தழியினு மப்பொழுதும்
ழியாமல் நிலைபேராய் நித்பதாயென்றதெ
னவறிக

ஒன்றாய்

அப்படிதனுக்கரண புவனபோகங்களாய்
நின்றுங் காரியப்பட்டும் மூலகாரணமொ
ன்றாய்

என்று மரு
வாகி

எக்காலமும்புமாய் யிருப்பதாய். எக்
காலமாவது அந்தத் தனுக்கரணபுவனபோ
கங்களாகப் பிரபஞ்சகாரியப் படுங்காலத்
து மவையொழிந்தகாலத்துந் தான் கட்டு
லனுக்குத் தெரியாதாகையாலே யெனவ
றிக

கன்மமாரணு
க்க ளீயார்க்கு
மாவாரமாய்

கன்மமானது பொருந்தநின்று புசித்து
முடிந்துபோம்படிச் சேதுவாயுள்ளவான்
மாக்களுக்கெல்லாந் தாரகமாய். அஃதாவ
து ஆன்மாக்கள் கன்மத்தொலைந்தே மு
த்திபெறவேண்டுகையா லந்தக்கன்மமான
து முடிந்துபோம்படி புசிக்குமிடத்து மா
யாசரீரமேடுத்து அதனோடுங் கூடிநின்று
புசித்துத் தொலையவேண்டுகையா லிந்த
மாயை யந்தக் கன்மங்களுக்கேற்ற சரீர
ங்களைக்கொடுத்து நிற்கையா லப்படிச்
சொன்னதெனவறிக

அசித்தாய்

சித்தல்லவாய். சித்தல்லவாவது இந்த
மாயை யப்படி யான்மாக்களுக்குத் தாரக
மாயிருந்துந் தனக்கென்னவோ ரறிவுமில்
லையாய்ச் சுத்தஜடமூமா யிருக்கையா லெ
னவறிக

அசலமாகி

சலநமில்லாததாய். சலநமில்லாததாவ
து எண்ணிறந்த வான்மாக்களுக்கு மெடு
க்கு மெடுக்கும் ஜநநங்கடோறு மறந்தக்

விரிவாயதன்
செயலின் வியா
பியாய்

ற்கேற்ற வெருவிதமான சரீரங்களைக்கொ
டுத்தந் தான்சலிப்பற்றுநிழைகயா லென
வறிக

பரப்பாயுள்ள தன்செயலாலே சுத்தமா
பைக் கப்பாலளவும வியாபகத்தையுடை
யதாய். சுத்தமாயைக் கப்பாலென்றது சி
தனைப்போல வியாத்தமன்றியே தன்காரி
யமாயுள்ள முப்பத்தொன்றுக்குமுள்ள வி
யாத்தந் தனக்கு முடையதெனறதெனவ
றிக

எல்லாம் விரி
ந்தவகை புரிந்த
டைவின்மேவி

தன்காரியமா யுள்ளவையெல்லாம் தோ
ன்றினவடைவிலே தானு மொக்கக்கூடிநி
னது. தன்காரியமாவது கலையாதிமண்ணு
ந்த மளவாகவுள்ள முப்பத்தொருதத்து
வமு மவையிற்றி லடங்குவரப்பட்ட நால்
வகைத்தோற்றமு மெழுவகைப்பிரப்பு மெ
னவறிக

அவை யொடு
ங்கவருகால மு
யிர்களுல்லாம
ருவிடமாய்

அந்தக் காரியங்களெல்லாம் தன்னிடத்
திலே யொடுங்குத்தக்கதாகவருகிற சங்
காரகால மந்தக் காரியருபத்தைப்பற்றி நி
ன்ற வான்மாக்களுக்குந் தன்னிடத்திலே
பொருந்துகைக் கிடமுமாய். அனறியுமித
னை எல்லாம் விரிந்தவகை புரிந்தவை—வின
மேவி யவை யொடுங்கவருகால முயிர்க

ளெல்லா மருவிடமாய் எனரொருபதமாக்கி இதற்குத் தன
திடத்திலே தோன்றப்பட்டவெல்லா மொடுங்குங்காலந்
தோன்றினவடைவிலே யொன்றிலே யொன்றாகப்பொருந்தி
யவைவெல்லாம் தன்னிடத்திலே யொடுங்குத்தக்கதாக வரு

கிற சங்கரகால மந்தப் பிரபஞ்சரூபத்தைப்பற்றி நின்ற
வான்மாக்ஷரூந் தன்னிடத்திலே பொருந்துகைக்கு மிடமு
மாய் என்று பொருளுறைப்பினு மமையும். ஆன்மாக்கள் பொ
ருந்துகைக் கிடமென்ற தெத்தாலென்னில் ஆன்மாக்க ளந்
தியே மலசகசராகையாலே யந்த ஆணவமலபாகம் வந்தே
சிவனுடைய திருவடியைக் கூடவேண்மிமாகையால் அவ்வள
வும் ஒடுக்கமினப்பொழித்தல் மற்றத் தோற்றமலபாகம்வர.
எ-ம். மாயைகொடு மலமொழிப்பன் முன்னேன். எ-ம். தூ
ல்களிலே சொல்லிவருகையால் ஒடுங்குங்காலங் கரணமா
யையிலே பெருகியுந் தோன்றுங்காலங் காரியமாயையோ
டுந் தோன்றியும் வருகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக்

மலமாய்

எண்ணப்பட்ட மலங்களிலே தானுமொ
ருமலமாய். எண்ணப்பட்டமலமாவது ஆ
ணவம் மாயை காமியம். எ-ம். ஆன்றியும்
மலமாயைகன்ம மாயேயந் திரோதாயி
எ-ம். எண்ணப்பட்ட மலங்களிலே தானு
மொருமலமா யென்றதெனவறிக்.

மன்னியிடம்

இங்ஙன நிலைபெற்றுவதும். நிலைபெரு
வது இந்தமாயையானது சுருஷ்டிகாலத்து
க்குஞ் சங்கரகாலத்துக்குந் தனக்கோரு
போக்குவரவின்றியே தன்னுடைய விராத்
திநிலைகுலையாமல் அசைவற்றுநிற்கையாலே
யப்படிச் சொன்னதெனவறிக்.

அரணருளான்
மாயைதானே.

இங்ஙன நிலைபெற்றுவருகிறதாதா னார
லையென்னில் தம்பிரானார் காருண்ணியத்
தினாலே நிலைபெற்றுவரும் அசுத்தமாயை
தான். எ - னு. அரணருளா லென்பதற்குஞ்

தம்பிராநூர் சத்தியாலேயென்று பொரு
ருரைப்பினுமா மெனவறிக.

விதப்பு. இங்ஙனஞ் சங்கரகால மான்மாக்கள் காரண
மாயையிலே யொடுங்குவார்களென்று சொல்லியிருக்கக்கே
வலக்குறி சொல்லுமிடத்து “மலத்தினேறும் வியாபிகே வலத்
திலான்மா.”எ-ம். “மலமன்றியொன்றுமில்லை”எ-ம். “இயல்பா
ல். எ-ம். கேவலத்திலாணவமலமொழியமற்றென்றுமில்லை.”
எ-ம். தூல்களிற் சொல்லுவானேனென்னில் அஃதாவது ஆ
ணவமலத்துக்குச் சபாவஞ் செம்பைக் காளிதமறைத்தாற்
போலவு மக்கினியைக் காட்டமறைத்தாற்போலவு மான்மபோ
தந்தைமறைத்து அறியாமையைப்பண்ணிநிற்பதாதலாற் கேவ
லத்தி லறிகருவியாயுள்ள தத்துவங்களுநீங்கி யறியாமையே
வடிவாய்க்கிடக்கையா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. அப்ப
டியானு லந்தவாணவமலமறைப்புத்தா ளெடுக்கமாகாதோ ச
ங்கரகாலத்துக்கு ஆண்மாக்கள் மாயைதாரகமாக வொடுங்கு
வார்க ளென்பானென்னில் அப்படியாணவத்தால் மறைப்
புண்டுகிடந்தாலும் அந்தமறைப்புத் தாரகமாகா தென்றபடி
வால் மாயைதாரகமாக வொடுங்கவேண்டுகையாலே யப்படிச்
சொன்னதெனவறிக. அப்படியாணவமல மறைத்தாலுமாயை
தாரகமாக வொடுங்குகைக்கு வழியேதென்னில் முற்கூறியவு
பமானத்தில் காளிதத்தால் மறைப்புண்டசெம்பு யிருக்கும்
பொழுது பூமிமுதலான தாரகங்களைப்பற்றி யிருந்தாற்போ
லவு மற்றக்காட்டமு மப்படிக்கு பூமிமுதலான தாரகங்களை
ப்பற்றி யிருந்தாற்போலவு மான்மாநித்திரையிற் கேவலப்ப
ட்டுக்கிடக்குமவதரந்து ஜீவிக்குங் கருவிகளெல்லாநீங்கியா
ணவமலத்தான் மறைப்புண்டு உடல்தாரகமாக மூலாதாரத்தி
லே யொடுங்கிடக்கையாலுஞ் சங்கரகேவலத்துக்கு மப்ப

டிமாயையிலே யொடுங்குமென்று சொன்னதெனவறிக. அப்ப டிநித்திரையிற் கேவலத்துக்கு ஆன்மாவுடல்தாரகமாக வொடுங்குமென்பதற்கு. பி - ம். சிவஞானபோதத்தில். “அவ்வுடலினி ன்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிகடாங்குடப்பச், செவ்விதினவ்வுடலிற் சென்றடங்க” எ-ம். சித்தியாரில் “உடலிலிருஞ்சுவத்தை யுறுமு யிர்காவலாக.” எ - ம். இருபா விருபுத்தில். “உடலகத்துமூலத் தொடுங்க.” எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

அன்றியும் கேவலத்தி லாணவமலமன்றியே மாயா காரணமு ண்டென்பதற் கருபவமேதென்னில் அந்தவாணவமல மறைப் பாக மூலாதாரத்திலே யொடுங்கக்கிடக்கு மவதரத்து அவ்விட த்திலே காரியமாயையுள்ள கலையாதி தத்துவங்கடோன்றி யங் தவாணவமல மறைப்பை நீக்குகையாலே முனையுள்ளவிடத்திலே கீழங்குண்டென்று கண்டாற்போலக் கலையாதி தத்துவங்கடோ ன்றுககக்குக் காரணமாயுள்ள மாயையு மவ்விடத்திலே யுண் டென்பது கண்டுகொள்க. அப்படி கேவலத்தில் மாயையிலே நின் றுங் கலையாதி தத்துவங் டோன்றுமென்பதற்கு. பி - ம். திரு மந்திரத்தில். “மாயையெழுப்புங் கலாதிமையமற்றதி, லேபவரா க்ரதி யெய்துந் துரியத்துத், தோயுஞ்சமுனை கஞவொடுந் துன்னி யே, யாயினனந்தச் சகலத்தளானே.” எ - து. கண்டுகொள்க. என்னவே துரியத்தி லராகாதி யென்பது கொண்டே யதிதத்திற் கலாதிகளென்பது கண்டுகொள்க. அன்றியும் சித்தியாரிலும், “மாயையிற் காலமோடு நிபதிபின் கலாதிதோன்றும்.” எ - ம். “மாயையின் வயிற்றுண்மன்னி வருஞ்செயல்ஞானமிச்சை, யேயு மக்கலாதிமூன்றா லேகதேசத்தினேய்ந்து.” எ - ம். வருவதுமிப் பொருள்பற்றி யெனவறிக.

அப்படி கேவலத்தில் மலமுமாயையுங்கடி நிற்குமேயானு ல் மலத்தை யிருளென்று மாயையை யொள்பென்று நூல்கனிந்

சொல்லியிருக்க விருளாகிய கேவலத்திலே யொளியாகிய மாயை யுங் கூடிநிற்குமென்னலாமோவென்னில் அப்படி யொளியென்று சொல்லப்பட்டது அந்நக்காரண மாயையிலே நின்றுந் தோன்றி யாணவமல மறைப்பை நீக்கப்பட்ட கலைபாதி தத்துவங்களாகிய காரியமாயையை யெனவதிக. அப்படி யாணவமலமறைப்பை நீக்குதற் கலைபாதி தத்துவங்களை யொளியென்பதற்கு, பி - ம். சித்தியாளில் “போதகாரிய மறைத்து நின்றது புகல்மலங்கா, ணைதலாங் குணமுமாக வுயிரினுள் விரவலாலே, காதுலாலவின் னைசிற்தத் தருங்கலைபாதிமாயை, யாதலா விரண்டுஞ் சோதியிரு ளென வேருமன்றே”. எ - ம். இந்நூலினும். “புகலு மலமொழி த்ததற்குக் கலாதிமுதல் மாயைபொருந்தியிடம்.” என்றசெய்யுளில் “இகலிவரு மிவையுணரி லிருள் வெளிபாந் தன்மை பெய்தும்” எ - ம். கண்டுகொள்க. அன்றியு மிச்செய்யுளின் கருத்தாகிய “மலநிலையொதுங்க மாயாகாரியங்-குலவீட்டுமிருளொளி குழியித் தற்கென்றது.” எ-ம். கலைபாதி தத்துவங்களை யொளியென்பதற் குச் சிவஞானபோதத்தினும். “கலைபாதிமண்ணுந்தங் காணில் வைமாயை, நிலைபாவாந்திமேபோல” எ-ம். “மாயாதனுவிள க்காய்” எ-ம். திருவருட் பாடனிலும். “விடிவாமளவும் விளக்க ணைமாயை வடிவாக” எ-ம். வருமேதுக்களையுங்கண்டுகொள்க. ஆகவிவருநங் கலைபாதி தத்துவங்களாகிய காரிய மாயையை யொளியென்பது கொண்டே யான்மாக்கள் கேவலத்தில் மாயா காரணத் தாரகமாக வொடுங்குவார்களென்பதை யறுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

அப்படி நித்திரையிற் கேவலத்துக்கு ஆன்மாக்கள்மாயையி லே யொடுங்குவார்க ளென்பதுகொண்டே சங்கார கேவலத்துக் கும் மாயையிலே யொடுங்குவார்களென்று சொல்லலாமோ வென் னில் முன்னே நித்திரையிற் கேவலத்துக்கு மலமன்றி யொன்று

மில்லையெனு மியல்பா பென்று ஆணவ மரைப்புக்குச் சொன்னதைச் சங்காரகேவலத்துக் குபமானமாகக் கேட்கையா வித்தற்கு மப்படிச் சொல்லப்படுமெனவறிக. அன்றியு நித்தினாயிற் கேவலம்போலவிருக்குஞ் சங்காரகேவலமுமென்பதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளச்சுத்தில். “எல்லியினித்தினாப்போ லினைப்பாற்று மணுக்களைடே.” எ-ம். இந்நூலினும். “நீக்கமிலதீதமாச நிறைந்தசேவலமாரீர்மை”. எ-ம். கண்டுகொள்க. ஆகையாலான்மாக்ஈளுக்கு ஆணவமலம்போலமாயையும் அநாதிகாரணமாகையால் மலமறைக்கமாபைதாரகமாக வொடுங்குவார் களென்பதையதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

அப்படியானால் ஒருமலத்தையுடைய விஞ்ஞானகலர் அந்தவாணவ மலமொன்றோடு நின்றும்போலச் சகலருங்கேவலத்துக்கு ஆணவமல மொன்றோடுங்கூடி நிலலார்களோ வெண்ணில் அந்தவொருமலத்தையுடைய விஞ்ஞானகலரும் அந்தவாணவமலமாக ம்வருபிடத்து ஜீவிக்குங்காலஞ் சுத்தமாயா காரியத்தோடுங்கூடி ஜீவித்தும் ஓடுவருங்காலம் அந்தச் சுத்தமாயா காரணத்திலேயெய்டுங்கியு நிற்கையால் அவர்களுக் காணவமல மொன்றென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லையெனவறிக. அவர்களுஞ் சுத்தமாயை யோடுங்கூடி வருவார்களென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “வித்தைகளவித்தையீசர் சதாசிவ ரென்றிவர்களு, வைத்துலும்பதங்க ள்வன்னம் புவனங்கன்னந்திரங்க, டத்துவஞ் சரீரம் போகங்கரணங்கடாமெலா மு, மூப்த்திபிம்வயிந்தவந்தா னுபாதானமாகி நின்றே”. எ-ம். தத்துவப் பிரகாசத்தினும் விஞ்ஞானகலருக்கு ஆணவமலமன்றியே திரோதமுஞ் சுத்தமாயையு முண்டென்பதற்கு. பி-ம். “இவ்வுயிர்கள் மூவகையாம் விஞ்ஞானகலர்க ளெழிப்பிரளையாகலர் உள் சகலர்களென்றிவரி, னவ்வகையே யாணவ மு மானவமும் வினையு மாணவமும் வினையு மாயையுமுன்றுக்குஞ்,

கருவி சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

செவ்வையிலே திரோதமுடன் சுத்தமாயை சேர்முவகைக்கு முள.” எ-ம். தூல்களிற் சொல்லிவருகையா லவர்களு மாணவ மலமொன்றோடுங் கூடிநின்றாலுஞ் சுத்தமாயையாலே காரியப்ப ட்டிப் பாகம்வரவேண்டுகையால் சகலரும் மாயையிலே யொடுங் கியுந் தோன்றியும் வருவார்களென்பதே துணிபெனவறிக.

இனி யிந்தச்செய்யுளுக்குப் பதந்தோறும் பொருட் படுத்தி வந்த வவதரத்து அவையொடுங்கவருகால் முயிர்களுல்லா மரு விடமாய். எ-கு. அந்தக்காரியருபங்கள் காரணத்திலே யொடுங் குவதான சங்காரகாலம் அந்தக்காரிய வருவத்தைப்பற்றி நின்ற வான்மாக்களு மந்தக் காரணத்திலே யொடுங்குவர்க ளென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு. பி-ம். தத்துவ விளக்கத்தில். “பு லியபாசங்க ளுய்த்திடப்போகம்புமானுகர்ந்து, செல்லியகாய த் துறுஞ்செல்லனீங்கிச் சிரபுரக்கோன், சொல்லிய மண்முத லா யினமாயையிலேதொகுத்தங், கெல்லியினித்திணைப்போ லினப் பாற்று மணுக்களையே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அன்றியுமந்தப் பதத்துக்கு ஆணவமலபாகம் வாராதவான் மாக்கள் ஒடுங்குங்காலங் காரணமாயையிலே யொடுங்கியுந் தோ ன்றுங்கால மந்தவாணவமலபாகம் வரக் காரிய மாயையோடுந் தோன்றியும் வருமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு. பி-ம். சித் தியாரில். “உயிரவையொடுங்கப்பின்னு முதிப்பதெ னரன்பாவெ ன்னிற், செயிருமலத்தினுஞ் சிதைந்ததே தென்னிச்சித்தத், தயர்வொழிகாரியங்க ளுழியுங் காரணங்கடக்கும், பயிறுகாரிய ம்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன்.” எ-து. கண்டுகொள்க. எ ன்நிங்ஙன முதாரணமாகக்காட்டின விந்தச்சித்தியாரின் செய்யு ளிலே ஆன்மாக்க ளாணவ மலபாகம் வருமளவுஞ் சங்காரகால மாயா காரணத்திலே யொடுங்கியுஞ் சிருஷ்டிகால மாயாகாரியந் தோடு தோன்றியும் வருவார்களென்பதற்குப் பொருளாவது:—

உயிரவை யொடுங்கப்பின்னு முதிப்பதென் னரன்பாலென்னில்.
 எ-து. உம்முடையகத்தாவி னுக்கிணையின் பகுதியாலே சங்கார
 காலம் பிரபஞ்சமுமழிந்து ஆன்மாக்களு மொடுங்குமேயாமாகில்
 மீளவுந்தோன்றுவா னேனென்று நீகேட்கில்,—செயிருறு மலத்
 தினாகும். எ-து. அப்படித்தோன்றுகிறது குற்றம் பொருந்தின
 வாணவமலபாகம் வாராத வான்மாக்கள் அந்த மலபாகம் வரு
 கைப்பொருட்டாக மீளவுமாயையிலே தோன்றா நிற்பார்கள்,—சி
 தைந்த தேதென்னில் எ-து. அப்படியான்மாக்கள் மாயையிலே
 தோன்றுவார்களாகில் உம்முடைய கத்தாவாலே சங்காரகாலத்
 திலழிக்கப்பட்ட தேதென்று நீகேட்கில்,—சித்தத் தயர்வொழி
 காரியங்களழியும். எ-து. சித்தமாகிய வான்மாவை அயர்வாக ம
 றைக்கப்பட்ட வாணவமலத்தைப் பாகம் வருந்துகைக்குத் தத்
 துவமாயுள்ள காரியமாயையழியும். அப்படியழிந்துபோன காரிய
 மாயை மீளவுஞ் சிருஷ்டியிற் றேன்றுகைக்கு வழியேதென்று நீ
 கேட்கில்,—காரணங்கிடக்கும். எ-து. அப்படிக் காரியங்கடோ
 ன்றியு மழிந்தும் வருகைக் குபாதானமாயுள்ள காரணமாயை சங்
 காரகாலத்திலு மழிபாமற் கிடக்குமாகையாலே,—பயிற்றுகாரிய
 ம்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன், எ-து. ஆன்மாககள்பாகம்
 புகிததற்குடம்பாகப் பொருந்தப்பட்ட காரியமாயையை மூன்று
 போல வந்தக் காரணமாயையிலே நின்றுஞ் சிருஷ்டிப்பன் சிவ
 ன்றான். எ-து. என்று பொருளுரைத் துக் கொள்க. அன்றியும் சி
 வாகமதில் “மாயாதத்வம் ஜகத்யீஜ மவிநார்ப்சிவாத்மகம், வி
 ஸ்வேகமமலம் ஸுலக்ஷ்ம மநாஸ்தவ்யய மீஸ்வரம்”. “ததேகம்
 சிவமயீஜம் ஜகத்சித்ர சத்திமது,சத்த்காரியா திகாராந்த சம்ரோ
 திவிபாபிமீஸ்வரம்” எ-து. கண்டுகொள்க.

எல்லாம் விரிந்தவகை புரிந்தடைவின் மேவியவை யொடு
 ங்க வருகாலமுயிர்களெல்லா மருவிடமாய். எ-கு. ஆன்மாக்கள்

சங்காரகாலங் காரணமாய்பிதே யொடுங்குவர்க ளென்பது வ
ழக்கல்லவென்று எல்லாம் விரிந்தவகை புரிந்தடைவின் மேவிய
வையொடுங்க வென்றுபதமுறித்து அதனைச் சங்காரகாலமாக்கி
வருகால முயிர்களெல்லா மருவிடமாயென்ற பதத்தைச் சிருஷ்டி
காலமாக்கிப் பொருளுடைப்பாருமுளர். அதுவழக்கல்லவென்
வறிக. அதுவேனென்னி லிந்தச் செய்யுளுக்குப் பதந்தோறும் ப
கரவொற்றுமுடிவாகப் பதமுறித்து வருகையாலும் ஒடுங்கவெ
ன்று பதமுறிப்பதடியாலும் அன்றியும் முன்னர்ப் பதங்களெல்
லாஞ் சிருஷ்டிப்பைச் சொல்லிவந்து மேற் சங்காரத்தைச் சொல்
லி முடித்துவிடுகிறதொழிப மீளவுஞ் சிருஷ்டிப்பைச் சொல்ல வழி
க்கல்லாத படியாலும் அன்றியு மிச்செய்யுள் காரண மாயைப்பைச்
சொல்லுகையா லதுனுடைப செய்தியைக் கூறுகிற தொழிபக் கா
ரியமாய்பின் பிரசங்க மிவ்விடத்துக் கூறப்படாதாகையாலும்
ஒடுங்கவென்று பதமுறித்து வருகால மென்பதைச் சிருஷ்டிகா
லமென்று பொருட்படுத்திகை வழக்கல்ல வெனவறிக. ஆகை
யால் அவையொடுங்க வருகால முயிர்களெல்லா மருவிடமாய் எ
ன்றொருபதமாக்கிச் சங்காரகால மான்மாக்கள் மாயையிலே
யொடுங்குவர்க ளென்பதே சித்தாந்த வழக்கெனவறிக. அன்றி
யும் இந்தப் பதத்தைச் சூதுவே வழக்கென்பதற்கு முற்கூறிய வுப
மானங்களன்றியே இந்நூலைப் பின்சென்ற நூலாகிய திருநெறிவி
ளக்கத்தினு மிந்தச் செய்யுளுக் கெதிரடை விருந்தமாகிய “ரெய்
யாதி நால்வகையா யொன்றுக்கொன் றொவ்வாவெருவிதமா பே
கமாய் வீதலகன் றருவா, பெய்பாமல் வினையிலுழ லாருயிர்க
ளெவைக்கு மிருப்பாகி யசேதனமாய்ச் சலிப்பிலதாய்த் தனது,
பொய்பாய நிலைபளவும் பூரணமாயாவும் பொருந்தவடை வேடி
ரிந்து பொருந்திவினை யொன்றுஞ், செய்பாதவினாகாலஞ் சேதன
ங்குட் கெல்லாஞ் சேர்விடமா மாயையெனச் செப்புநாலே” என்ற

பதனுள் “வினையொன்றுஞ் செய்பாத வினாகாலஞ் சேதனங்கட்
கெல்லாஞ் சேர்விடமாய்ப்பை” என்றபதத்தை அனையொடுங்க
வருகால முயிர்களெல்லா மருவிடமாய் என்றபதத்துக்குக் கண்
டுகொள்க. அதற்கு வழிபெதென்னில் வினையொன்றுஞ் செய்
பாத வினாகாலம். எ-து. சங்காரகால மாகையாலும், சேதனங்
கள் எ-து. ஆன்மாக்களாகையாலும், சேர்விடம். எ-து. ஒடுங்
குமிடமாகையாலும், மாயை. எ-து. அசுத்த மாயாகாரண மா
கையாலும் சங்காரகால மான்மாக்கள் மாயையிலே யொடுங்கு
வர்களென்னும் பொருட் பெற்று நிற்கையா லந்தப்பதத்துக் கு
வழிக்கப்பட்டதெனவறிக. இந்தத் திருநெறிவிளக்கம் பின்னாலா
யிருக்கடி மிதனையே துக்காட்டிப் தேதென்னி லந்தூல் சிவப்பிர
காசத்தைப் பின்சென்ற தூலா யிருக்கையினாலு மன்றியும் விரு
த்தந்தோறும் விருத்தந்தோறுஞ் சத்தம்பேதித்து வருகையேய
ன்றி யத்தமொன்றுபட்டு வருகையாலு மதுகாட்ட வேண்டி உ
ருவாதி சதுவிதம். எ-கு. மெய்யாதி நால்வகையாயென்ற சத்
தம்போல அனையொடுங்க வருகால முயிர்களெல்லா மருவிட
மாய். எ-கு. வினையொன்றுஞ் செய்பாத வினாகாலஞ் சேதனங்
கட்கெல்லாஞ் சேர்விடமாய் என்பது காட்டவேண்டி யேதுவா
கவிட்டதெனவறிக. ஆகையால் முற்கூறிய வுபமானங்களினாலு
மேதுக்களினாலு மான்மாககள் சங்காரகாலம் ஆனவமலத்தால்
மறைப்புண்டு மாயையிலே யொடுங்குவர்க ளென்பதே சித்தா
ந்த வழக்கென்பதை யறுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. இதுவே
பொருளுள்பதற்குக் கற்பகாலத்துப் பிரமாவுக்கு மாயையிலே
பொருட்கமென்பதற்குச் சூதசங்கிதை யென்னுங் கிரந்தத்திற்
கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது அசுத்தமாயையானது சிருஷ்டிகால
ந் தன்னிடத்திலே நின்றந் தோன்றப்பட்ட காரியங்க ளோடே

கூடி நித்குமென்று மந்தக் காரியங்களெல்லாந் தன்விடத்திலே
யொடுங்கத்தக்கதாக வருகிற சங்காரகால மந்தக் காரியரூபத்
தைப்பற்றி நின்ற வான்மாக்களுந் தன் விடத்திலே பொருந்து
கைக்குத் தாரகமா யிருக்குமென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்
து.

(க௦)

வேறு—இஃ தசுத்தமாயையை யுணர்த்திற்று.

மாயை - அசுத்தமாயையானது, —உருவாதிசுதுவிதமாய்—
தனுகரண புவனபோகமென்னு நான்குவிதமாய், — ஒன்றென்
றெவ்வா வுண்மையதாய்—அவைதா மொன்றையொன்றெவ்வா
தமுறைமையினை யுடையதாய், —நித்தமாய்—அழியாததாய், —ஒ
ன்றாய்—ஒருமுதலேயாய், —என்றுமருவாகி—எக்காலமுந்தோன்றா
ததாய், —கன்மாந்த மனுக்களியார்க்கு மாவாரமாய்—கன்மந்தொ
லையுமளவு மாத்மாக்க ளெல்லாவற்றிற்கும் விஷயங்களிலே பதி
வை மயக்குவதாய், — அசித்தாய்—சடமாய், —அசலமாகி—சலன
மற்றதாய், —விரிவாயதன்செயலில் வியாபியாய் - தோன்றிப்ப
ரந்த தன்னுடைய காரியமான தத்துவ மூப்பத்தோன்றினும்
வியாதத்ததை யுடைத்தாய், —எல்லாம் விரிந்தவகைபுரிந்து—அச்
சகலமுந்தோன்றின கூற்றிலே நின்று, —அடைவின்மேவி—அடை
விலேபொருந்தி, —அவையொடுங்க வருகால முயிர்களெல்லாம
ருவிடமாய் - அந்தத்தத்துவங்க ளொடுங்கவருகிற சங்காரகாலத்
திலே யவ்வுயிர் நிலைகளெல்லா மங்குராதிவித்திடத் தடங்குமா
றுபோலப் பொருந்துதற் கிடமாய், —மலமாய்—ஆத்மாக்களுள்ள
படி காணாமல் பொய்யை மெய்யென்றுகாண மயக்குமலமாய், —
அரணுளான் மன்னியிடம் - சிவ னனுக்கிரகத்தா நிலைபெ
றும்.எ-று.

கன்மாந்த மாவாரமா பென்பதற் கன்னியவுதாரணம் கரும

த்திகாராந்தத்தளவும் விதிமுறைகொடுக்கும் வியப்பிற்றஃதென்பதென்றறி. கன்மமாரணுக்களென்றுபாடமோதிக் கன்மத்தைப் பொருந்தியருகிறவென் னுரைப்பாருமுளர். உயிர்களென்ப தாகுபெயர். உயிர்களைத்தன்வசமாய் மயக்குதலின் மாயைபெணப் பெயராயிற்று. அதுதான் காரண ரூபத்தான் மோகிப்பிக்குங் காரியரூபத்தாற் பயன்படும். தூளுகப்பயன்படாது காரியமான படத்தாற்பயன்படு மத்தனை. இதன்படைப்புச் சூக்குமநுலமென்றிருவிதமாம். கலைமுதலான காரண முப்பத்தொன்றுஞ் சூக்குமசிருஷ்டி தனுபுவனபோகமுன்றுந் துலசிருஷ்டியெனவறிக. பூதங்கடன்மாத்திரை யாங்காரம் புத்தி பிரகிருதி கலாதிக ளாகவியைவாறுமொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாயிருக்கும். இன்னு மிதன்விரிவையாகமங்ளிற்காண்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தேகாதிபிரபஞ்சந் தோன்றுமிடத்தும் பரப்பிரமத்திலே நின்னுந்தோன்றி யதிலேயொடுங்கும தொழிந்து அப்படி யசுத்தமாயாகாரணமென் றொருமுதல் நாட்டிக்கொள்ள வேண்டிவதில்லைபென்கிற மாயாவாதியை நோக்கிச் சித்தாயுள்ள பிரமத்தினிடத்து ஐடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றாதென்று மறுத்தருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

எண்ணியதுவெனினுலகுக்குபா தானமில்லையிறைவனலதெனினசி த்துச்சித்தினிடத்துதியா, மன்னியுளதேன்முதல்வெனென்கொ லென்னின் மாயை தானசித் துருவாய்மருவமாட்டா, தன்னவனுமிதுவொழியவாக்கமாட்டா னசத்தனாமெனினதுவுமவன்போனித்த, முன்னவனவ்வசித்தைவிரித்தெவையுமாக்கு முதன்மையதுகொடுத்ததென மொழிந்திடாரோ. (௧௧)

உலகுபிரமத் துதித்தொடுங்கடுமெனங்
கலதிதன்மொழியைக் காட்டிமறுத்தது.

(இ-ள்.) என் பிரபஞ்சந் தோன்றுகைக்கு இங்ஙனஞ்
சொல்லப்பட்ட மாயாகாரணமென் றொருமு
தலை நாட்டிக்கொள்ளவேண்டிவ தில்லையென்
று நீ சொல்லில்

உலகுக் குபா பிரபஞ்சந் தோன்றுகைக் கந்தமாயையன்
தானமில்லை றி வேறொரு காரணமுமில்லையாம்.
இறைவ னல கத்தாவல்லவோ பிரபஞ்சந் தோன்றுகை
தெனின் க்குக் காரணமென்று நீ சொல்லில்
அசித்துச் சித் அசேதனமாயுள்ள பிரபஞ்சஞ் சேதனமா
யுள்ள கத்தாவினிடத் துத் தோன்றாது. ஆகை
யால் மாயை வேண்டுகெனவறிக.

மன்னியுளதே அப்படி மாயையென்பதொன்று நிலைபெற்
ன் முகல்வனெ றுடையதாகில் தலைவனுள்ள கத்தா வெண்
ன்கொ லென்னி னகாரணதுக்கென்று நீ கேட்கிறாயாமாகில்

மாயையா ன அந்த மாயையானது ஜடமாயிருந்தபடியா
சித்தருவாய் ம லே தானே யுருக்களாசப் பொருந்தமாட்டா
ருவமாட்டாது னு. ஆகையாலே கத்தாவேண்டுமெனவறிக.
அன்னவனு மி அந்தக்கத்தாவு மிந்தமாயையைக்கொண்ட
துவொழிப வாக் ல்லது பிரபஞ்ச நடத்தமாட்டான். ஆனபடி
கமாட்டா சைந் யாலே யவனுஞ் சத்தியுனைனவனென்று நீ
துருமெனின் சொல்லில்

அதுவு மவன் அந்தமாயை மவனைப்போலே நித்தியமா
போனித்தம் யிருப்பதொன்று. ஆகையாலே
முன்னவ னவ் அநாதியா யிருக்கப்பட்ட கத்தாவுந் தவன்

வசித்தை விரித் தனைப்போலே யநாதிடா யிருக்கப்பட்ட கார
தெவையு மாக்கு னமாயையிலே நின்றுங் காரியமாயையா யிரு
ம் க்கிற பிரபஞ்சத்தை விரிநிலே தோற்றுவித்
துச் சர்வத்தையு முண்டாக்குகன். அதுகொ
ண்டே

முதன்மைய அப்படி யந்த மாடையைக்கொண்டு கத்தா
துகொடுத்த தெ பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கிற சாரார்த்தியமும்
ன மொழிந்திடா அந்த மாயைதா னுண்டாக்கினதென்று பெரி
ரே. டோர்கள் சொல்லார்கள். ஏ-து. என்னவேமு
தன்மையது கொடுத்ததென மொழிந்திடாரே.
ஏ-து. அதனு லருபமா யிருக்கப்பட்டமாயை
யிலேநின்று முருபமாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்தை
யுண்டாக்கிறகத்தா வந்தமாயை யில்லாததொ
முது முண்டாக்கிக் கொள்ள வல்ல நென வ
றிக.

உதாரணம். கத்தாவினிடத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்றி யொ
நிங்குமதொழிந்து மாயாகாரணமென வொன்றுண்டென்ன வே
ண்டிவதில்லையென்று மாயாவாதிசொன்னதற்கு. பி-ம். சித்தியா
ரில். “தாங்குமுலகுக்குபாதானஞ் சத்தாஞ் சிலம்பிதூறன்பால்,
வாங்கிவைத்துக்காப்பதுபோல் வையமெல்லாந்தன்பக்க, லோங்
கவுதிப்பித்துளதாக்கி நிறுத்தியொடுக்கத்தில்தாக்கு, மாங்குவந்
தவாறதனும் சத்தாஞ் சகத்தினமெவல்லாம்”. ஏ-து. கண்டு
கொள்க. அசித்தாயுள்ளபிரபஞ்சஞ் சித்தாயுள்ள கத்தாவினிடத்
துத் தோன்றுதென்று அவனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில்.
“மாயநூலது சிலம்பிவாயினிடை வந்தவாறதனைமானவே, மாய
வேயுலகமானதும் பிரமமதனிலேயெனின லடங்கின, தேயுமாரு
மொருசித்தமத்துட லிலாததென்றுபினியபிம்பினி, பேயனேகூ-

சுருது சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாரம்.

பிருத்திலவந்தது பிறப்பதாவதிலேபேசிலே". எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது அப்படி மாயாகாரணமென்றொரு முதலில்லை கத்தாவினிடத்திலே பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்ற மாயாவாதியைமறுத்துச் சித்தாயுள்ள சிவனிடத்திலே ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றாதாகையால் மாயையுண்டென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (கக)

வேறு—இது சிவாத்துவிதி மாடாவாதிகளை மறுத்து மாயையுண்டென்ப துணர்த்திற்று.

என்னை யிதுவெனினுலகுக்குபாதானம்—இந்தமாயைதானெதற்கென்று நீசொல்லில் பிரபஞ்சத்திற் கொருதாரகமாம்,—இல்லையிறைவனலதெனின்—அங்ஙனந் தாரகமாக மாயையென வொன்றுவேண்டுமோ கருத்தாவினிடத்திலே பிரபஞ்சஞ் சிலந்தியிடத்து நானேன்றி யொடுங்கினாற்போலவுங் கடலிற்றிறைதோன்றி யொடுங்கினாற் போலவுங் வானிடத்து மின்னு மிடியுந் தோன்றி யொடுங்கினாற்போலவுந் தோன்றி யொடுங்கு மாதலா லிறைவனல்ல துபாதானமில்லையென்று நீசொல்லில்,—அசித்துச் சித்தினிடத்துத்திடா—அசித்தான பிரபஞ்சஞ் சித்தாக்ய சிவனிடத்துத்தோன்றாகாண் பொன்னிற்களிம்பு தான்ருமையின், — மன்னியுளதேன் முதல்வென்கொலென்னின்—மாயை யிப்படி நிலைபெற்றுள்ளதாயிற் கருத்தா வென்னை யென்று நீசொல்லின்,—மாயைதான் சித்துருவாய் மருவமாட்டாது—அதுதான் சடமாகையாற்றுகேதனுவாதிகளாய் பொருந்தமாட்டாது,—அன்னவனு மிதுவொழி யவாக்கமாட்டான்—அந்தக் கருத்தாயு மிந்தமாயைக்கொண்டன்தி யொன்றையுண்டாக்க மாட்டான்,—அசத்தனாமெனின்—ஆனாலிவன் சத்தியினனாவனென்று நீசொல்லின், — அதுவுமவன்

போனீத்தம்-அந்த மாயையு மவனைப்போல வனுதிமேயாதலிற் பு
திதாகவொன்றை யுண்டாக்கிக்கொள்ள வேண்டுவதில்லை, — மு
ன்னவனவ்வசித்தைவிரித் தெவையுமாக்கும் - கருத்தா வந்தமா
யையை விரியப்பண்ணி யெவற்றையு முண்டாக்குவன்,—முதன்
மையது கொடுத்ததென மொழிந்திடாரே-ஆதலாலே கர்த்தவ்வி
யுத்தையந்த மாயை கொடுத்த தென்று பெரிபேர்கள் சொல்
லார். எ-று.

இது வெண்ணெயென்று மிறைவனல தில்லை யுபாதான மென்
று மாபைமன்னியுளதேலென்று மொழிமாற்றுக.

அப்படிபே பிரபஞ்சத்தை யும்முடையகத்தாவே காரியப் ப
டுத்துவனுமாத் சர்வான்மாக்களையு மொருதன்மையாகச் செய்
வியாதிருப்பானேனென்ற பட்டாசாரியனைநோக்கி மேலருளிச்செ
ய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

படைத்ததொருபடியின்றிப் பறவைபசுநரராய்
ப் பண்ணியதென் முன்னேவினைப் பான்மையென்ப,
ரடுத்தவினையுளதாயி னிறையே னென்னி லசேதனமந்
றவையா விக்கமைத்ததாகு, மெடுத்தவினையுருவுறு வ
துபிரேற்றோ யிருவினைக்குத்தக்கவுட லெய்துமென்
னிற், சடத்திரளுங்கத்தாவா யறிவொன்றில்லாத் தன்
மையனுங் கூடவொருசங்கையின்றே. (கஉ)

பல்லுருவாகப் படைப்பதற்கேது

தொல்லைவினையின் றொடர்ச்சியைச்சொன்னது.

(இ - ள்.) ப உம்முடையகத்தா படைக்கு மிடத்துச் சர்
டைத்ததொரு ப வான்மாக்களையு மொரு தன்மையாகப் படை
டி யின்றிப் பற யாமல் நரர் மிருக பசு பஷி தாபராதிகளாயு

வைபசு நரராயப்
பண்ணியதென்

ள்ள நால்வகைத்தோற்றமு மெழுவகைப் பி
றப்புமாகச் சிருஷ்டிப்பானேனென்று நீ கே
ட்குராமாகில்

முன்ன வினை
ப்பான்மையென்
பர்

ஆன்மாக்கள் முன் ஜநத்திற்செய்த வினை
யின்பகுதிக் கிடாக வென்று சொல்லுவார்கள்
பெரியோர்கள்.

அடுத்த வினையு
ளதாயி விற்றையே
னென்னில்

ஆன்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களுக்
கிடாகச் சரீரங்க ளுண்டாமாகி லந்தக்கன்ம
மேயமையாதோ கத்தா வொருவன்வேனுமோ
வென்னில்

அசேதன மத்
தவையாவிக் க
மைத்ததாகும்

அந்தக் கன்மங்களுக் கறிவில்லாத படிபா
லே தானாக வுடம்புகளை யுண்டாக்க மாட்டா
தாயென கத்தா வான்மாக்கள்செய்த வினை
க்கிடான வுடம்புகளை யுண்டாக்கினதாம்.

எடுத்தவினையு
ருஷுவதயிரோற்
முனே யிருவினை
க்குத் தக்க வுட
லெய்து மென்
னில்

அந்தக்கன்மத்துக் கிடாக வெடுக்கப்பட்ட
சரீரத்திலே நின் றறுபவிக்கிற தான்மாவேயா
கில் தான்செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கிடா
ன சரீரத்தைத் தானே யெடுத்திக் கொள்ளு
மென்னில்

சுடத் திரளுங்
கத்தாவா ய நி
வொண் றில்லாத்
தன்மையனுங் கூ
டவொரு சங்கை
யின்றே.

ஜடமாயுள்ள வுடலினது கூட்டங்களுங் க
த்தாவல்லனுமாய்த் தானேயறிகைக்கோரறிவி
ல்லாதவான்மாவந் தம்மிற்கூடியறிகைக் கோ
ரகாரமுமில்லை. எ-று. என்னவே சுவனே
சர்வமுமறிந்துநின் றான்மாக்கள்செய்த கன்ம
த்துக்கிடான சரீரங்களைக் கொடுப்ப நென்
பது கருத்து.

வி-பு. படைத்ததொரு படியின்றிப் பறவைபசு நரராய்ப் பண்ணியதென் என்று பட்டாசாரியன்கேட்டது பிரபஞ்ச மொருவழிப்பட்ட டிராததுகொண்டே கத்தா படைக்கிற படைப்பால் பகூபாதியாவனென்பது அவனுக்குக்கருத்து. என்னவே பிரபஞ்ச மநாதியே யுடையதென்பது மது வொருவர் படைக்க வேண்டி வுதில்லை யென்பது மவனுக்குப்பகூம். இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “பேரக்கொடுவரவுகால மொன்றினிற் புணர்வதின்றி, பாக்க வேறொருவரின்றி யநாதியா யணுக்களாகி, நீக்கிடா வினையிடுகூடி. நிலமுதலாகநீடி, யூக்கமாருலகமென்று முள்ளதென்றுரைக்காலமே”. எ-து. கண்டுகொள்க. அதனை முன்னேவினைப்பான்மையென்ப ரென்றுமறுத்ததற்கு அடுத்தவினையுளதாக ல்றையேனென்று மீளவுமவன் சொன்னதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “செயல்களே பலத்தைச்செய்யுந் தெம்வம் வேண்டாவிங்கென்னின், முயலுமிச்செயல்களிங்கே முழுவது மழியுமெங்கே, பயனளிப்பவ னழிந்தே பலன்களைப்பண்ணுங்கெட்டே, வயலிடுந்தழையுந் தின்னுமருந்தும்பின்பலிக்குமாபோல்”. எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யசேதனமற்றவைபாவிக் கமைத்ததாகும் என்றமறுத்ததற்கு எடுத்தவினை யுருவுறுவதுயிரோற்றானே யிருவினைக்குத் தக்கவுட லெய்துமென்று மீளவுமவன்சொன்னானென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் ‘நித்தமாயெங்குமுண்டாய் நீதியிரறிவுநாளுய்ப், புத்திரதா னாதியாயகருவியின் புறத்தாகாகிச், சுத்தமா யருவமாகித்தொல்லைவல்வினையின் தன்மைக்கொத்ததோருருவம்பற்றிப்புலன்வழியுணர்ந்துநிற்கும்’. எ-து. கண்டுகொள்க.

என்றிங்ஙனம் பட்டாசாரியன் சொன்னதை, சடத்திரஞ் கத்தாவா யறிவொன்றில்லாத் தன்மையனுங் கூடவொருசங்கையின்றே என்றவனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “உலகுடல் கரணங் கால முறும்பல நியதிசெய்தி, புலவிவைகொண்டு

கன்மம் பண்ணுவதுண்டதானு, நிலவிடா விவைதாஞ்சென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக்கொள்ளா, வலகலாவறிவஞனை யணத்திடு மருளிணலே”. எ-து. கண்டுகொள்க.

ஆனபடியினாலே சிவன் ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மங்களை யறிந்து அதற்கதற்கேற்ற சரீரங்களைக் கூட்டிப்பிச்சிப்பிக்கையர லே பகஷபாதியல்ல நடுவெனென்பதற்கு. பி-ம். இருபாவிருபஃ தில். “வாக்குமனமும் போக்குளதனுவுஞ்சொல்லுநினைவுஞ் செ ய்யுஞ்செயலு-நல்லவுந்தியவு மெல்லாமறிந்து-முறைபிறழாமற் கு றைவுநிறை வின்ரூய்க்-காலமுந்தேசமு மாலறவகுத்து-நடுவுநின் றருத்தலி னடுவனுகூதியே”. எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனஞ்சொல்லிபது பிரபஞ்ச நித்தியமாயிருப்பதொன்றெ ன்று மதுதானே காரியப்படுமதொழிந்து கத்தா வேண்டிவதில்லை யென்று மான்மாத் தானேசெய்த கன்மத்துக்கிடான சரீரத்தைத் தானே பெடுத்திக்கொள்ளு மென்றுஞ் சொன்ன பட்டாசாரியனை மறுத்துக் கன்மமுஞ் சரீரமும் ஜடமரணபடியாலு மான்மா தன க்கென்ன வோரறிவில்லாதபடியாலு மிவையிறறைக்கூட்டிக் காரி யப் படுத்துகிறது சிவனே யென்னு முறைமையை யறிவித் தது. (௧௨)

—0—

வேறு—இஃ துலகாயதன்முதலியோரை மறுத்துக் க ருத்தாகன்மத்துக்கிடக மாயையை வியத்திப்படுத்திவ னெ ன்ப துணர்த்திற்று.

படைத்ததொரு படியின்றிப் பறவைபசுநரராய்ப் பண் ணியதென் - கருத்தாவே படைப்பானுயி னிங்ஙனம் படைக் கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை யொருபடியாகப் படையாமற் பற வைமுதலியனவாகப் படைக்கவேண்டிய தென்னையென்று லகாயதன்சொல்லில்,— முன்னேவினைப் பாண்மையென்பர்.

ஆத்மாக்கண் முன்செய்தகன்மத்துக் கிடாகவென்று செந்
 ல்லுவர் பெரியோர்,—அடுத்தவினை யுளதாயி நிறையேனென்
 னில் - முன்கூடின கன்மமுண்டாயிற் பின்னைக் கருத்தாவெ
 ன்னை தானென்று நிரீச்சுராசாங்கியன சொல்லில்,—அசேத
 னம் - அக்கன்மஞ்சடம்,—மற்றவையாவிக் கமைத்ததாகும்—
 கருத்தா வந்தவுடம்புகளைப் படைத்தது முன்னராஜித்த க்
 கன்மபலங்களைப்புகிக்கு மாத்மாக்களுக்காயிருக்கும்,—எதித்
 தவினை யுருவுறுவதுயிரேல் - முன்னாஜித்த கன்மபலத்தை
 யோ ருடம்பிலேநின் றனுபவிப்ப தாத்மாவாயின்,—தானே
 யிருவினை க்குத்தக்க வுடவெய்துமென்னில் - ஆத்மாத்தானே
 புண்ணியபாவங்களின் முறைமைக்கிடான உடம்பைப் பெர
 ருந்துமென்று பின்னுஞ்சொல்லில்,—சுடத்திரளுங்கத்தாவா
 யறிவொன்றில்லாத் தன்மையனுங் கூடவொரு சங்கையின்
 றே - சடமான மாயாகாரியத்தின் நிரட்சியுங் கருத்தாவல்
 லாய்த் தானே யறிகைக்கோ ரறிவுமில்லாத முறைமைநீ
 னையுடைய வாத்தமாவும் பொருந்துதற் கொரு பிரமாணமி
 ல்லை. எ - று.

காரணமில்லை பென்பாருமுளர். என்னிலென்பது முன்
 னுங் கூட்டப்பட்டது. எடுத்தவினையாருபெயர்.

அப்படியே கன்மத்துக்கிடாக ஆன்மாக்களுக்குக் கத்
 தா மாயாசரீரங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கு மவதரத்துக் க்
 கன்மமுண்டாயே மாயாசரீரமுண்டானதோ மாயாசரீரமுண்
 டாயே கன்மமுண்டானதோ வென்றுவினவ மேலருளிச்செ
 ய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அல்லன்மிக வுபிரக்கிவைதா னனைத்ததீச னரு
 வினைக ளருந்துதற்கோ வினையோவன்றிச், சொல்லை
 வரு மாயையே॥ வணுவைமுந்தச் சூழ்ந்ததெனு மு

ஹைமுதலோர் துடக்கிலார்பா, லொல்லைவரு மெனி
னுளதா முயிருண்டவே யுளதுமல மலமுளதா யொ
ழிந்தவெல்லா, நெல்லின்முளை தவிடுமிப்போ லநாதி
யாக நிறுத்திடுவ ரிதுசைவ நிகழ்த்துமாறே. (கந)

சாலியின்முளையுந் தவிடுமியும்

போலமும்மலமும் புராதனமென்றது.

(இ-ள்.) அல் துக்கமிகவுண்டாக வான்மாக்களுக் கி
லன்மிக யுயிர்க் ந்தவுடம்புகளைத் தம்பிரானார் கூட்டினது
கிவைதா னனை அருபமாயிருக்கிற கன்மங்களைப் புசித்தற்
த் த திச னருவி கோ அப்படியாமானால்
னைக ளருந்துத
ற்கோ

வினையோ வ கன்மமோ அதுவொழிந்து சொல்லப்ப
ன்றிச் சொல்லி ட்டுவருகிற மாயையோ ஆன்மாவை முந்த
வருமாயையோ வந்து பொருந்தினது.

வனுவை முந்த

சுஞ்ஞந்தது

எனுமுரை

என்றுசொல்லுகிறது

முதலோர் து

அநாதியே யொருதொந்தனையு மில்லா

டக்கிலார்பா

தாரிடத்திலே மாயாகன்மங்க ளுண்டாநு

லொல்லைவரு

ல்லவோ அதற் குத்தாமுளதாவது. இந்

மெனி னுளதாம்

த மாயையுங் கன்மமு மொழிய வேனுள

தெதெனனில்

உயிருண்டா

ஆன்மாவென்றுண்டு அன்றையுள்ள தா

வேயுளதுமலம்

ணவமலமும். அப்படியானால் மாயையுங்

கன்மமும் பின்புண்டானதோவென்னில்

ம ல மு ன்தா அந்தவானவமல முண்டாகவே மற்று
மொழிந்தவெல் ள்ளமாயாமலமுங் கன்மமலமும்
லாம்

நெல்லின் மு நெல்லிலே யுண்டாகப்பட்ட முனையுந்
னை தவிடுமிபோ தவிடு முமியு மொக்கவுண்டாளுற்போல,
லநாதியாகநிது வியையு மநாதியென்று பெரியோர்க ணிச்
த்திடுவர் சயிப்பர்கள்

இதுசைவ நி இப்படிச் சிவாகமஞ்சொல்லும். எ - று.
கழ்த்துமாறே.

வி - பு. அல்லன்மிக வுயிர்க்குவைதா னனைத்திசைந
ருவினைக ளாருந்துதற்கோ என்று நிகண்டாவாதி சொன்னு
னென்னவுமாம். அதுவெங்ஙனையென்னில் கத்தா சிருபாமூர்
த்தியாகையாலே யவனுன்மாக்கள் னுக்கங்களை யறுபவிக்
கத்தக்கதாக வுடம்புகளைக் கூட்டான் ஆன்மா தானேசரீர
த்தோடுங்கூடி யறுபவிக்ருமென்பது கருத்தாகையாலும் அ
ன்றியுங்கத்தா பொன்னெயில் வட்டத்திலே பிரபஞ்சந் தேர்
ய்வற்றிருப்பானென்கையாலு மெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சி
த்தியாரில் “அந்தவாய்மொழியி னாலவன்சரண மாதியோக
முதலானது, விந்தமானில மயங்கிடாதவகை யிங்கியம்பின
னிசுன்பொருள், வந்தகாலமுயிர் கன்மகன்மியற மற்றும் வி
ண்மருவு புற்கலம், பந்தம்விடினோ டநாதியாயிவை படைப்
பதின்றியுள பத்துமே.” எ-ம். “கருவி கண்படு தூட்க்கொழி
ந்துவரு காலமுன்னுநிகழ் காரியம், பெருகநின்றொரு கணத்
திலேயுணர் பெருந்தவக்கடவுள் பிடினான், மருவநின்றுவழி
பட்டவர்க்கு மலைவுற்றவர்க்கு மனமொத்திடும், சூரிசிலெங்
களிறையென்று பின்னுநிகழ் குற்றமின்மையது கூறுவான்”

இது கத்தா விகாரமற்றிருப்பானென் றவன்சொன்னுனென் பதற்குக் கண்டுகொள்க.

இனியுயிருண்டாவே யுள துமலம் எ - து. ஈஸ்வரவைக் கியவாதியை கோக்கிச் சொன்னதெனவுமா மெனவறிக. அ தற்கு வழியெதென்னில் ஆணவமலமென்ப தொன்றில்லை மா யையுங் கன்மமுமேயுள்ளது என்ப தவன் கருத்தாகையால் ப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கத்பநிராக ரணத்தில் “மாயை - யுருவிருவினையால் வருமிருவினையு - மு ருவாலன்றி மருவாதிவற்றின் - முந்தியதேதோ வந்தனைவ தற்கோ - ரோதுவேண்டும்” என்றவன் வினவியதற் குத்தர மாக ஆணவமலமுண்டென்று காட்டுதற்கு “மூலமலத்தாற் சாலுமாயை - கருமத்தளவிற் றருமுருவிறைவன்” என்று ம வுணைகோக்கிக் கூறியது கண்டுகொள்க.

இனி நெல்லின்முளை தவிடுமிபோல் என்றுபமானங் கூ றிய வகையெதென்னில் முளை கன்மத்துக் குவமையெனவ றிக. தவிடு ஆணவமலத்துக் குவமைபெனவறிக. உமிமாயைக் குவமைபெனவறிக. அரிசி யான்மாவுக் குவமையெனவ றிக. என்றிங்ஙனங் கூறப்பட்ட வுபமானத்துக்கு. பி-ம். திருமந்திரத்தில் “ஆணவமாயையுங் கன்மமுமாமலங், காண் முளையுந் தவிடுமியான்மாவுந், தாணுவொய்வாமலே தண்டி லமாய்நிற்கும், பேணுவாய்மற்றுநின் பாசம்பிரித்தே” எ - ம். கீட்டுநெறிப்பாலினும் “ஆணவம்பிண்டி யருமாயைதாணும், காமியமூட்கென்று காண்” எ-ம். கண்டுகொள்க. அன்றியும் நெல்லின்வரு தவிடுமிபோலென்று பாடமோதுவாருமுளர். அப்படிப்பட்டமானால் நெல்லிலேவருகிற முளையென்று பொ ருளுரைத்துக்கொள்க.

இத னுற்சொல்லியது கத்தா வான்மாக்கள் கன்மங்

தொலையவேண்டிச் சரீரங்களைக்கூட்டிப் புசிப்பிப்பனென்
னும் அப்படிப் புசிப்பிக்குமிடத்து மாயையேயாகன்மமோ மு
ந்தக்கூடினதென்று கெட்க ஆன்மாவுள்ளவன்றே யானவு
மலமுண்டென்றும் ஆணவமலமுள்ளவன்றே மாயாகன்மங்
களு மநாதியென்றும் வருமுறைமையை நெல்லிலே முனையு
ந்தவிடு முடியு மநாதியானாற்போல விரூக்குமென் றறிவித்
தது. (கங்.)

வேறு—இதுகன்மத்துக்கிடாகக் கருத்தா சரீரத்தைக்
கூட்டுவிப்பனென்னி லந்தக்கன்மமோ சரீரமோ முந்தின
தென்னும் வினாவிற் குத்தாமுணர்த்திற்று.

ஈசன் குன் - உம்முடைய சுவாமிதான்,—உயிர்க்கல்லன்
மிகவணைத்தது - ஆத்மாக்களுக்குத் துன்பமிகவுண்டாக வி
வ்யுடல்களைக் கூட்டியது,—அருவினைக் கருந்துதற்கோ-ந்
ந்குத்தற்கரிய வினைப்பயன்களைப் புசித்தற்காகவோ. அங்ங
னமாகு. —வினையோவன்றிச் சொல்லிவருமாயையோ வணு
வைமுந்தச் சூழ்ந்தது - இந்தக்கன்மமோ வினாவன்றிச் சொ
ல்லப்பட்டுவரு மாயையோ வாத்தாவை முற்பட்டுப்பொருந்
தியது,—எனுமுரை - என்றுசொல்லுஞ்சொல்,—முதலோர்
தொடக்கிலார்பா லொல்லவரு மெனினுளதாம் - முன்பே
யொருமலமு மில்லாதாரிடத்தில் விரையப்பொருந்துமென்
ருனுண்டாம். அத்தனையாயி னத்தொடக்கேதெனில்,—உயி
ருண்டாவே யுளதுமலம்-ஆத்மாவென்றுண்டு அனதே யாண
வமலமுண்டு. ஆனால் மாயையுங்கன்மமும் பின்புளவான
யோ வெனில்,—மலமுளதா பொழிந்தவெல்லாம்-ஆணவம
லமுண்டாகவே யொழிந்தமாயையுங் கன்மமும்,—நெல்லி
ன்வரு தவிடுமிடோ லனாதியாக நிறுத்திடுவர் - நெல்லிடத்

களள் சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

துண்டான தவிடுமியு மந்நெல்லிற் கனுகிசம்பந்தமாநுற்
போல வனுகிபாகச்சொல்வர்,—இதுசைவநிகழ்த்துமாறே-
இது சிவாகமிகள் சொல்லுமுறைமை. எ - று.

அருந்துதற்கோவென்னுமோகார மூடம்பாட்டுவினா. ம
ற்றையோகார மிரண்டு மறியான்வினா.

இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த வசுத்த மாயாகாரணத்தி
னின் னுண்டாக்கப்பட்ட காரியமாயுள்ள தத்துவங்களின்
மேற்ற மருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அருந்திமிகுங் கலைகால நியதியுடன் வித்தை யரா
கமுவையனந்தரான் மாயைதனிலாகு, முருத்திரரா
ற் கலையதனிற் பிரகிருதிருணங்க ஞ்ளவாகு மாங்கா
ரம் புந்திதனிலுதிக்குந், தெரித்தவிது திரிவிதமாந்
தைசதவைகாரி நிகழ்தருபூ தாநியெனத் திருந்திய
சுத்துவிதம், விரித்தகுண மாய்புத்தியிந்திரியமென்
று விளம்பியசேத் திராதிமுதல் விளங்கியிடம்விரிந்
தே.

(கசு)

கன்றியமாயையிற் கலைமுதலாக

வொன்றுதத்துவம்பதி னைந்துர்ப்பவித்தது.

(இ.ள்.) அரு அதோமாயையிலே நின்றும் அனந்ததே
ந்தி மிகுங் கலை வநாயனா ரருளினாலே புசிப்பை மிகவுண்
தால நியதியுட டாக்குங் கலையுங்காலமு நியதியோடே
ன்வித்தை யரா வித்தையும் அராகமுந் தோன்றும். அருத்
கமுவையனந்த திமிரு மென்பதற்கு ஆசைமிகவுண்டாக்கு
ரான் மாயை த மென்னவு மாமெனவறிக.
னிலாகும். அது
வாயம். மாயைத

னி லனந்தரால
ருத்தி மிதங் க
லேகால நியதியு
டன் வித்தைய
ராக மிவையா
கும்.

உருத்திர ரா
ற்கலை யதனிற்
பிரகருதி குண
ங்கருளவா
கும்

உருத்திரதேவநாயனா ரருளி னுலே மு
ற்கூறிய கலையிலே முலப்பிரகருதி குண
சொருபங்களாகத் தோன்றும். குணசொ
ருபங்களாவன? சாத்துவிதகுணமென்றுமி
ராசதகுணமென்றுந் தாமதகுணமென்று
ம் பெயராய் அந்தக்குணங்க ளேற்றக்கு
றைவின்றித் தம்மிலொத்து நின்றவிடஞ்
சித்தமென்றும் ஒருகுணமெனினவிடம் புத்

தியென்றும் வருமெனவறிக. ஆகையால் பிரகருதிதத்துவந்
தானே சித்தமும் புத்தியுமாய் நிற்குமெனவறிக. இதனை மே
லுட்பத்தில் காட்டுகிற உதாரணத்திலே கண்டுகொள்க.

ஆங்காரம் பு
ந்தி தனி லுதி
கும்

அகங்காரதத்துவமு முற்கூறிய புத்தித்
த்துவத்திலே தோன்றும். என்றிங்ஙனங்
கூறப்பட்ட முன்னர்ப்பதத்திலே புத்திக்
குத் தோற்றஞ் சொல்லாமலிருக்கவு மிந்
தப்பதத்திலே யாங்காரம் புத்தியிலேதோ
ன்றுமென்பது கொண்டே பிரகருதிநா
னே குணசொருபங்களாய் சித்தமும்புத்
தியுமாய் நிற்குமென்பதை யறுபவத்தாற்
கண்டுகொள்க.

தெரித்தவிது
திருவிதம்

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வாங்கார
மூன்றுவகையாயிருக்கும். அஃதெங்ஙனே
யென்னில்

தைசதவை
காரி திகழ்தரு
பூதாதி யென.
அநுவயம். திக
ழ்தரு தைசத
வைகாரிபூதாதி

விளக்கத்தையுடைய தைசதவாங்கார
மென்றும் வைகாரியாங்காரமென்றும்பூதா
தியாங்காரமென்றும் பொருளுடைத்தாம்.
இவையிற்றுள் தைசதம் அறிவென்றறிக.
வைகாரி தொழிலெனவறிக. பூதாதியுரு
வமெனவறிக.

திருந்திய சா
த்துவிதம் விரித்
தருண மனம்பு
த்தியிந் திரிய
மென்று விளம்
பிய சோத்திரா
திமுதல் விளங்
கியிடும் விரிந்
தே. அநுவயம்.
திருந்திய சாத்
துவிதம் விரித்த
ருணமுதல்விள
ங்கியிடு மனம்
புத்தி யிந்திரிய
மென்றுவிளம்பி
யசோத்திராதி
விரிந்தே.

நன்மைபொருத்தின வறிவாகிய சாத்து
விதருணம் விரிந் துபொருத்தின முந்தக்கூ
றிய தைசதவாங்காரத்திலே மனதும் ஞா
னேந்திரியமாகிய சோத்திராதிகளைந்நும்
பிரகாசித்து விரிந் துதோன்றும். எ-று. மு
தல் விளங்கியிடுமென்றதை முந்தக்கூறின
தைசதவாங்காரமென்றதென வறிக. அஃ
தாவது ஆங்காரந் தோன்றினவொழுங்கு
தைசத வைகாரி பூதாதி யென்றமைபால்
தைச வாங்கார முந்தக்கூறுகையால்ப
டிச் சொன்னதெனவறிக.

து-ம். அருத்தியிருங் கலைகாலம். எ-ரு. புசிப்புமிசவுண்
டாக்குங் கலாதிக ளென்று பொருட்கூறியதே தென்னில் ஆ

ன்மாக்கள் புசிப்புக்கீடாக கலாதிள்தோன்றுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அன்றியும் அருத்தி மிகு மென்றது ஆசை மிகவுண்டாக்கு மென்றதேதென்னில் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களி லராகத் துவங் கூடத்தோன்றுகையால் அராக மிச்சையை யெழுப்புகையால் ஆசையை மிகவுமுண்டாக்குமா மெனவறிக.

இனி யுருத்திரராத்கலையதனிற் பிரகிருதிகுணங்க ளுளவாகும். எ-கு. கலையிலே பிரகிருதிகுணங்கள் தோன்றுமென்று சொல்லியிருக்க வந்தக்குணங்கள் தம்மிலொத்தவிடஞ் சித்தமென்றும் ஒருகுணமேறினவிடம் புத்தியென்றும் விதப்பாகப் பொருட்படுத்துகைக்கு வழியேதென்னில் பிரகிருதித்துவ முபாதானமாக வான்மதத்துவ மிருபத்துநாலுந் தோன்றுமென்று முன்னுல்களிற் சொல்லி யிருக்கையா லதிலேசித்தமும் புத்தியுமொழிய மற்றுள்ள தத்துவங்களின்தோற்றமேற் சொல்லுகையாலே அந்தச்சித்தமும் புத்தியு மிந்தக் குணபேதத்தி லடங்குவருகையாலே இந்நூற்செய்தருளினவரதனையடக்குவாய்செய் தருளிச்செய்ததை விரித்துப் பொருட்படுத்தின தெனவறிக. அப்படிப் பிரகிருதி தத்துவங் குணசொருபங்களாகத்தோன்ற வந்தக்குணங்கள் தம்மிலொத்தவிடஞ் சித்தமென்றும் அதிலேயொருகுண மேறினவிடம் புத்தியென்றும் பொருட் கூறியதற்கு. பி-ம். தத்துவ விளக்கத்தில். “கூறியமூலப்பகுதியிற்றேனாங் குணமவைதான், நேறியசாத்திகராசததாமதமென்றுசெப்பு, மூறியமூக்குணமொத்தவைமூன்று முயர்விழிவற், நேறியக்காற்புத்தி தத்துவமாகுமென் றெண்ணுவரே.” எ-ம் சித்தியாரிலும். “சித்தமாமவ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ்செய்யும்.” எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனிசர்வமுஞ் சிவசத்திகளாலே தோன்றுமென்று நூல்களிற் சொல்லியிருக்க விந்தத்தத்துவங்கள் அனந்ததேவநாயனாராலும் உருத்திரதேவநாயனாராலும் தோன்றுமென்றதற்கு வழியேதென்னில் அஃதாவது விஞ்ஞானகலரில் அபக்குவரான அஷ்டவித்தேசராகிய அனந்தன சூக்குமன் சிவோத்தமன் ஏகநேத்திரன் ஏக வருத்திரன் திரிமூர்த்தி சிகண்டன் சிகண்டி என்னப்பட்ட வெண்மருக்குஞ் சிவ ஸாசாரியருத்தியமுமுண்டாக்கி யவர்களுக்குப் பிரபஞ்சநடத்து மதிசாரமுங் கொடுத்தருளுகையி லவர்களி லனந்ததேவநாயனாருக்கு முருத்திரதேவநாயனாருக்கு மந்தவதிகாரங்கொடுத்ததெனவறிக. என்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வெட்டுப்பேரும் விஞ்ஞானகலரி லபக்குவரென்பதற்கும் அவர்கள் சிவனுடைபவாக்கினைவழியே நடத்துமதிகார மூடையவர்களென்பதற்கும். பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “அறிந்தவர்தீர்த்த துகளினர்தீராத் துகளார்முன்னர், செறிந்தவர்விஞ்ஞானுக்கு நாயகரென்ம ரெனச்சிறந்தோர், டிறிந்தவர்மந்திர ராமெழுிகாடியர் பேரொய்யால், மறிந்ததிரைப்புனல் வெங்குருவாணர் வகுத்தனரே.” என்பதுனுள் விஞ்ஞானுக்கு நாயக ரென்மரென்பதனை யிதற்குக் கண்டுகொள்க.

இவியாங்காரம் புந்திதனிலுதிக்குந் தெரித்தவிது திரிவிதமாம். எ-கு. புந்தியிலே யாங்காரமொன்றாய்த்தோன்றி மூவகையாங்காரமாக விரிந்ததற்கு வழியேதென்னில் இந்த யாங்காரங் காரியப்படுத்துமவதர்த்து முற்கூறிய குணங்களோடுங்கூடிக் காரியப்பட்டவேண்டுகையா லந்தக்குணங்களு மூவகையாகையாலே யிதனையும்பபடிமூவகையாகச்சொன்னதெனவறிக. அதற்குவழியேதென்னில் சாத்துவிதகுணமறியும் இராசதகுணம் விகாரமும் தாமதகுணம் மயக்கமு

மாகையாலும் தைசதவாங்காரம் விளக்கமும் வைகரியாங்காரந்தொழிலும் பூதாதியாங்கார முருவமு மாகையாலும் மந்தந்தவகைகளிலே கூடிநின்று காரியப்பட்டதெனவறிக, இவைதம்மிற்கூடிக் காரியப்படுந் தோற்றங்களினுங் கண்டு கொள்க. அஃதாவது அறிவாகிய சாத்திவிதகுணமும் விளக்கமாயுள்ள தைசதவாங்காரமுகூடி அறிவாயுள்ள மனத்தையு ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிகளைந்தையுந் தோற்றுவிக்கையாலு மெவ்வுருகிறதெய்யுளிலே விசாரமாயுள்ள ராசதகுணமுந் தொழிலாயுள்ள வைகரியாங்காரமுகூடித் தொழிலாயுள்ள கன்மேந்திரியமாகிய வாக்காதிகளைந் துந் தோன்றுகையாலு மயக்கமாகிய தாமதகுணமும் உருவமாகிய பூதாதியாங்காரமுகூடிப் பூதங்களுக்குக் காரணமாகிய சத்தாதிகள் தோன்றுகையாலு மப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. எனநிங்ஙன மறிவுந் தொழிலு மபக்கமுமுண்டாயையால்சாத்திவிதகுணமுந்தைசதவாங்காரமுமறிவைப்பற்றி நின்றதெனவறிக. இராசதகுணமும் வைகரியாங்காரமுந் தொழிலைப்பற்றி நின்றதெனவறிக. தாமதகுணமும் பூதாதியாங்காரமும் மயக்கமாகிய வுருவத்தைப்பற்றி நின்ற தெனவறிக. ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிகள் அறிவைப்பற்றி நிற்கையாவது சோத்திராதிகளாயுள்ள செவி மெய்கண் நாநாசியென்னப்பட்ட விந்திரியமைந்துஞ் சத்த பரிசுரூப ரச கந்தங்களைக் கொள்ளுமிடத்துச் சரீரந்தொழிற்பட்டு ஜீவியாம லறிவாய் நிகழுகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

இனி கன்மேந்திரியமான வாக்காதிகள் தொழிற்படுகையாவது அவை காரியப்படுமிடத்துச் சரீரந்தொழிற்பட்டு நின்று காரியப்படுகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

இனி யிங்றுனஞ்சொல்லப்பட்ட தத்துவங்கள் மாயை யிலே தோன்றுமிடத்துச் சித்தியாரில் காலமுதலாகத் தோ ன்றுமென்று சொல்லியிருக்க விந்நூலிற் கலைமுதலாகத் தோற்றஞ்சொன்னதே தென்னில் சித்தியார் செய்தருளின வர்பிரபஞ்சத்தோற்றஞ் சொல்லுகையால் காலமுண்டாத் வே பிரபஞ்சந்தோன்றுகையாலே காலமுதலாகச் சொன்ன தெனவறிக. இந்நூல்செய்தருளினவர் ஆன்மாக்களுக்கு உ ணர்த்து முறையைச்சொல்லுகையாலே யுணர்த்துகைக்குக் கலை முந்தி யெழுப்பவேண்டுகையால் கலையை முந்திக்கூறி யதெனவறிக. அப்படி வேற்றுமைகூறியதெனென்னி லிது சார்புணலாகையால் “திரிபுவேறுடையது புடைநூலாகும்” என்னும் விதியைப்பற்றி யெனவறிக. அன்றியும் இந்தத்தத் துவத்தோற்றம் அனந்ததேவநாயனா ரொருவர் நடத்துகை யா லப்படி முன்பின்கூறியதெனவுமா மெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது இந்த வசுத்தமாயையில் நின்று தோன்றப்பட்ட தத்துவங்களி லிந்தச்செய்யுளில் காலமு நி யதியுங் கலையும் வித்தையு மராகமும் ஆகவைந்தும்பிரகிருதி குணங்களாகிய அவ்விடத்தமுஞ் சித்தமும் புத்தியும் ஆக மூ ன்றும் புத்தியிலே ஆங்காரமும் ஆங்காரத்திலே மனதும் ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிகளைந்தும் ஆவவேழுங்கூ டி ஆகத்தத்துவம் பதினைந்துந் தோன்றுமுறைமையை யறி வித்தது. (கசு)

வேறு—இஃததோமாயாசிருஷ்டி யுணர்த்திற்று.

மாயைதனில் - அசுத்தமாயையி—த்திலே,—அனந்தரா ல் - அனந்ததேவரஞ்ஞாலே,—அருத்திமிகுங்கலைகால நியதி யுடன்வித்தை யராகமியையாகும் - ஆசைமிகுதற்குக் கார னமான கலைகாலநியதிவித்தை யராகமாகிய விவையைந்து

முளவாகும்,—உருத்திரராத் கலையதனிற் பிரகிருதிஞ்ஞனங்க
 ளளவாகும் - உருத்திரதேவரருளாலே முன்சொன்னகலையி
 லே மூலப்பிரகிருதிதோன்றி யதினின்றுங் குணங்கடோன்
 றும். இக்குணத்தின் ரோற்றந்தானே சித்தம் புத்திகளின்
 ரோற்றமும்,—ஆங்காரம் புத்தியினிலுதிக்கும் - புத்தியினின்
 று மாங்காரந்தோன்றும்,—தெரித்தவிது திகழ்நரு தைசத
 ம்வைகாரி பூதாதியெனத் திரிவிதமாம் - சொல்லப்பட்ட வி
 ந்தவாங்காரமானது விளங்கிய தைசதவாங்காரமும் வை
 காரியாங்காரமும் பூதாதியாங்காரமு மென மூவிதமாம்,—
 முதல் - முதற் சொல்லப்பட்ட தைசதவாங்காரத்திலே,—
 திரிந்தியசாத்துவிதம் விரித்தகுணம் - நல்ல சாத்துவிதமாக
 க் கிர்த்திக்கப்பட்ட குணத்தையுடைய,—மனம்புத்தி யிந்தி
 ரியமென்று விளம்பியசோத்திராதி - மனமு ஞானேந்திரிய
 மென்று சொல்லப்பட்ட சோத்திராதியைந்தும்,—விரிந்து
 விளங்கியிடம் - விரிந்துதோன்றும். ௭ - று.

புத்தி - ஞானம். காலதத்துவந் தோற்றத்தின் முதன்
 மையாயிருக்க ஈண்டுக்கலையை யெடுத்துச்சொல்லியது ஆத்
 மாவிற்குக் கெவலத்திருநீரீக்கி ஞானக்கிரியைகளை முற்ப
 ட ஜனிப்பித்தலின். காலந்தோன்றியதினின்று பின் னிய
 தியு மதினின்று பின்கலையுந்தோன்றி யக்கலையினின்று வித்
 தையு மதினின்றராகமுந்தோன்றும். இங்ஙனந்தோன்றுதலி
 ற் சமூசயமாகவந்து மாயையிலாகுமென்றார். செய்யுளாதலி
 ற் செவ்வெண்ணின்றொகை தொக்குநின்றது. குணதத்துவ
 த்துக்குத் தோற்றஞ்சொல்லவே சித்தம்புத்தியென்னு மிர
 ண்டின் ரோற்றமுஞ் சொன்னதா மென்றதென்னை? குணங்
 களின் சமமூ மேற்றக்குறைச்சலுஞ் சித்தம் புத்தியாதலின்,
 இராசதமும் தாமதமூங்குறைந்து சாத்துவிதமேலிட்ட வவ

கஅச சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

தரம் புத்தியென்பதனாலு மிதற்கு முன்னாலிற் சித்தமா மவ்
வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ் செய்யுமென்றும் புத்தி யவ்வி
யத்திற்குன்றி யென்று மிவை யிரண்டிற்கும் பிரகிருதியுற்
பத்தித் தானமாகச் சொன்னதனாலுமறிக.

இங்ஙனம் பதினைந்து தத்துவத்திற்குத் தோற்றமருளி
ச்செய்து மேற்பதினைந்து தத்துவத்திற்குத் தோற்றமருளி
ச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

மன்னியகன் மேந்திரிய மாநவிராசதஞ்சேர்
வாக்காதிவைகாரி மருவிவருஞ்சத்தந், தன்னேமுத
லாகியதா மதம்குமாத்திரைபின் மருமிதனின் வான
னில மனல்புனல்மண்சத்த, முன்னதனில் வெளியாதி
யொன்றொன்றாகு முறையிலுறு மிருமையயன் முடி
வாழுன்னே, யுன்னுசதா சிவராதி யதிபதிகளோடுங்
க முதித்தவடை வெனவுரைப்ப ருணர்ந்துளோரே.

பின்னுமுவைந்து பிறக்குநெறியுஞ்

சொன்னவாறெடுக்கமுந் தோற்றமுஞ்சொன்னது.

(இ-ள்.) மன் நிலைபெற்றுவருகிற கன்மேந்திரியமாகிய
னிய கன்மேந்தி வாக்காகியளாயுள்ளவை யைந்து மிராச
ரியமான விராச தகுணத்தைப்பொருந்தி யிருக்கிற வைகரி
தஞ்சேர் வாக்க யாங்காரத்திலே பொருந்தித் தோன்றும்.
காதிவைகாரிம பொருந்தித் தோன்றுமென்றது வைகரி
ருவிவரும். அது தொழிலாகையாலுங் கன்மேந்திரியந் தொ
வயம். மன்னிய ழிப்பட்டுவருகையாலு மிந்தக்கன்மேந்தி
கன் மேந்திரிய ரியம் வைகரியாங்காரத்திற்குற்றமாகை
மானவாக்காதி யாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக.
யிராசதஞ்சேர் வைகாரி மருவி
வரும்

சத்தந்தன்னை முதலாகிய தாமதமிருமாத் திரைபின்றரும். அநுவயம். சத்தந்தன்னை முதலாகிய மாத் திரை தாமத மிகுபின்றரும்

சத்தமென்கின்ற விடயத்தை முதலாக வுடைய தன்மாத் திரைகளை நீந்துந் தாமத குணத்தை மிகுத்திருக்கிற பிற்பட்ட பூதாதி யாங்காரத்திலே தோன்றும். பின்றரு மென்றதைப் பிற்பட்ட வாங்காரமெனவறிக. அஃதாவது, முன்னர்ச்செய்யுளாங்காரத்தினது தோற்றஞ்சொல்லுமிடத்துத் தைசதவைகாரி திகழ்தரு பூதாதியென்று பூதாதியாங்காரத்தைப் பிற்பட்டக்கூறுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அன்றியும் பூதாதி யாங்காரத்திலே தன்மாத் திரைகளாகிய சத்தாதிகளை நீந்துந் தோன்று

மென்றதும் பூதாதியாங்கார முருவத்தைப்பற்றி நிற்கையாலுந் சத்தாதிகள் பூதரூபங்கள் தோன்றுகைக்குக் காரணமாகையாலு மெனவறிக.

இதனில்

இங்ஙன முற்பதத்திலே சொல்லப்பட்ட தன்மாத் திரைகளாகிய சத்தாதிகளை நீதினும்

வானனில் மனல்புனல்மண்

ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பிருதிவி என்னப்பட்ட பூதங்களை நீந்துந் தோன்றுமிடத்து

சத்த முன்னதனில்

சத்தமுதலாயிருக்கப்பட்ட முற்கூறிய தன்மாத் திரைகளை நீதினும்

வெளியாதி

ஆகாயமாதியாக

ஒன் றென்றாகும்

ஒன்றிலே பென்றாகவுண்டாம். அஃதாவது சத்தத்திலே யாகாயந்தோன்றும் பரிசுத்திலே வாயுதோன்றும் உருபத்திலே தேயுதோன்றும் இரசத்திலே அப்புதோன்றும்

க அக சிவப்பரகாச சுவவ்யாக்யாரம்.

கந்தத்திலே பிருதிவிதோன்றும் என்றதென
வறிக

முறையிலுறு அநாதியே யெண்ணப்பட்ட சதாசிவமுத
மிருமையயன் ல் பெரிப்பிரமாவீரக அதிதேவதைக னைவ
முடிவாமுன் ரு மந்தந்தவொழுங்கிலே பொருந்துவர்
னே யுன்னுசதா கள். அந்தந்தவொழுங்காவது ஆகாசத் து
சிவராதிபதிபதி க்குச் சதாசிவமும் வாயுவுக்கு மஹேசரமு
கள். அதுவயம். ம் தேயுவுக்கு வருத்திரனும் அப்புவுக்கு வி
முன்னே யுன்னு ஷ்ணுவும் பிருதிவிக்கு பிரமாவுமெனவறிக.
சதாசிவராதிமி
ருமையயன் மு
டிவாயதிபதிகள்
முறையிலுறும்

ஒடுக்கமுதித் இங்ஙனம் தோற்றமாகச் சொல்லிவந்த
தவடைவென தத்துவங்களுக்குந் தத்துவகத்தாக்களுக்
வுரைப்பருணர் கும் ஒடுக்கமுந் தோன்றின வொழுங்கிலே
ந்துளோரே. யென்று சொல்லுவார்கள் அறிவாலுயர்ந்த
பேரியோர்கள் எ - று.

து-ம். மன்னிய கன்மேந்திரிய மென்றதை நிலைபெற்ற கன்
மேந்திரியமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆன்மா வொருசரீ
ரசம்பந்தியாய் நிக்குநாளெல்லா மீந்திரியங்கள் விடப்படாம னி
ற்கையாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இந்தவாக்கா திகனைக்க
ன்மேந்திரியமென்ற தேதென்னில் கன்மந் தொழிலென்னும் பொ
ருளைப்பற்றித் தொழிற்பட்டு ஜீவிக்கையாலே யப்படிச் சொன்ன
தெனவறிக. தொழிற்படுகையாவது வாயுங் காலங் கையும் மலம்
பிரிக்கிற தவாரமுஞ் சலம்பிரிக்கிற தவாரமும் வசன கமனதான
விசர்க்காந்த மென்னும் விடயங்களோடுங் கூடி ஜீவிக்குமிடத்

துச் சரீரந்தொழிப்பட்டு ஜீவிக்கையாலே யப்படிச்சொன்னதென வறிக. வாக்காதினையந்தினும் வாக்கென்றவிர்திரியத்தை வாயென் றதற்கு. பி-ம். “கைகாலவைதரு வாயொடுபாயு ருபத்தமென்றாங் கவையே.” எ-ம். சித்தியாரில் “வாயாதிசோத்திராதி புரத்துவா ழ்கருவியாகும்”. எ-ம். வரும் துகண்டுகொள்க.

இனி இராசதஞ்சேர் வாக்கா திவைகாரிமருவிவரும். என்பத ற்கும். சத்தந்தன்னை முதலாகிய தாமதமிகு மாத்திணாபின்றருமெ ன்பதற்கும் துட்பம் முன்னர்ச்செய்யுளில்வந்த விதப்பிலே கண் டுகொள்க. அந்த தாமதகுணத்திற் றேன்றப்பட்ட சத்தாதிகளைந் தையுந் தன்மாத்திரைகளென்று பெயர்கூறியதேதென்னில் அந்தந் தவிர்திரியங்களுக்குத் தக்கதாக நின்று காரியப் படுகையாலு மப் படிக்காரியப்படுமிடத்துத் தத்தங்குணங்களுக்குக் கேற்றக்குறைவி ன்றிந்தகையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

இனி சத்தமுன்னதனில் வெளியாதி யொன்றென் றாகும். எ-கு. சத்தாதிகளைந்தினும் பூதாதிகளைந் தந்தோன்றுமென்பதன் றியே சத்தத்திலே பரிசமும் பரிசத்திலேயுருவமும் உருவத்திலே யிரதமும் இரதத்திலேகந்தமுமாக வொன்றிலே யொன்றாகத்தோ ன்றுமென்றும் அன்றியும் ஆகாயத்திலே வாயுவும் வாயுவினிலே தேயு வும் தேயுவினையப்புவும் அப்புவிலே பிருதிவியுமாக வொன்றிலே டொன்றாகத் தோன்றுமென்றும் பொருளுரைப்பாருமுளர். அன் றியும் பூதங்களைந் துககு மொவ்வொருகுணங்க ளேறிப்பிருக்குமெ ன்பாருமுளர். ஒவ்வொருகுண மேற்றமாவது ஆகாசத்துக்குச்சத் தமும், வாயுவுக்குச் சத்தமும் பரிசமும், தேயுவுக்குச் சத்தமும் ப ரிசமும் ரூபமும், அப்புவுக்குச்சத்தமும் பரிசமும் ரூபமும் இரத மும், பிருதிவிக்குச் சத்தமும் பரிசமும் ரூபமும் இரதமும் கந்த மு மெனவறிக. ஆக விங்ஙனங்கூறப்பட்ட மூவகையாயுள்ளபொ ருளு மப்படியுண்டானாலுஞ் சத்தமுன்னதனில் வெளியாதி யொ ன்றென்றாகும். எ-கு. சத்தாதிகளைந்தினும் வெளியாதி யைந்து

பூதங்களுந் தோன்றுமென்பதொழிப வந்தப்பொருள்க ளிந்தச்ச தத்தத் துக் ககப்படாதெனவறிக. அப்படிச்சத்தா திகளைந்தினும் பூ தங்களைந் துந் தோன்றுமென்பதொழிப மற்றுப் பொருள்க ளிந்த ச்செய்யுளுக் ககப்படாதென்பதற்கு இந்நூலைப்பின் சென்ற நூலா டிப திருநெறிவிளக்கத்தில் இதற் கெதிரடை விருத்தமாகிய. “எ ண்ணியகன்மேந்திரிய மென்று சொல்லப்பட்ட விராசுதமார்வாக் காதி பெய்திடும்வைகரியி, னண்ணியிடும்பூதாதி தாமதன்மாத்தி ராயா னவ் லுறுசத்தா தியினைநல்கயிடுஞ்சத்தக், கண்ணதனில்வெ ளிபரிசங் காலுருவந்தன்னிற் கணவிரதத்தேபுனன் கந்தத்தேத ராயா, மண்ணி துதிகலைமுதலா வந்தவகைமடங்கு மாலயலுதிக ள்ஷடிவும் வந்தமைபோலொடுங்கும்.” இந்தச்செய்யுளில் சத்தாதி களைந்தினும் வெளியா தியாகிய பூதமைந்தந் தோன்றுமென்றபடி யா லதற்கு மிப்படிக்கண்டுகொள்க. அன்றியுந் தத்துவவிளக்கத் தினும். “கொள்ளுமத்தத் துவம்.” என்ற செய்யுளின் பிற்பதத்தில். “பின்,மெள்ளியதன்மாத்திரையின், வருஞ்சேர்ந்ததன்மாத்தன்மையி லெள்ளியபூதவக ளைந்துக்குமாமென்ப ருற்பவமே.” என்பதனு லுஞ் சத்தா திகளைந்தினும் வெளியா தியாயுள்ள பூதங்களைந்தந் தோன்றுமென்பதே யந்தப்பதத்துக்குப் பொருளைவறிக.

இந்த மாயாகாரியமான தத்துவ முப்புத்தொன்றென்று நூ ல்களிற் சொல்லியிருக்க முன்னர்ச்செய்யுளிற் ரோன்றுந்தத் துவம் பதினைந்து மிந்தச் செய்யுளிற்றோன்றுந் தத்துவம் பதினைந்தும் ஆகத்தத்துவ முப்பதொழியப் புருடத்துவ மொன்றுக்குந் தோ த்தருஞ்சொல்லாததேதென்னில் அது தத்துவம் முகத்திற் ரோற்றமா கையால் “ஐவகையாலுபயன்க ணுகரவருங்கால மதுபுருடத் துவமென் றதைந்திவரறிந்தோர்” என்று காரியப்படுமவதரத்து த்தோற்றமாகையா லிவ்விடத்துச் சொன்னதில்லை பெனவறிக. அன்றியு மொடுக்கஞ்சொல்லுமவதரத்தும் “தத்துவ மெண்மூன்

றுஞ்சென் றுன்மதத்துவத் தொடுங்கும் வித்தையி லொடுங்குமா றும்” என்றமையால் வித்தையா தத்துவமேழாயிருக்கவும் வித் தையிலொடுங்குமாறு மென்றதுகொண்டே புரு-தத்துவத்துக் கொடுக்கஞ் சொன்னதில்லை யெனவறிக.

• இதனாற்சொல்லியது இராசதகுணத்தைப்பொருந்தின வை கரியாங்காரத்திலே கன்மேந்திரியங்களாகிய வாக்காதிக னேந்துந் தோன்றுமென்றும் தாமதகுணத்தைப் பொருந்தின பூகாதியாங் காரத்திலே தன்மாத்திரைகளாகிய சத்தாதிகளேந்துந் தோன்று மென்றும் அந்தச்சத்தாதிகளேந்தினும் பூதங்களேந்துந் தோன்று மென்றும் அந்தப்பூதங்களுக்கு அதிதேவதைகள் சதாசிவமுதல் பிரமாலீராகிய தெய்வங்களென்றும் இவையிற்றுக்கொடுக்கமுந் தோன்றினவடைவிலே யென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது.

உருவாத்யென்ற விருத்தமுத லிந்தவிருத்தமுடியாகிய செய் யுளாயும் அசுத்தமாயுா விலக்கணம்.

வேறு — இஃததோமாயா சிருஷ்டியு மிருவிதமாயா சிரு ஷ்டிகளான கருவிகளி னெடுக்கமு முணர்த்திற்று.

வைகாரி-வைகாரியாங்காரத்திலே,— இராசதஞ்சேர் மன் னியகன்மேந்திரியமான வாக்காதி மருவிவரும் - இராசதகுணத் தைப்பொருந்தின நிலைபெற்ற கன்மேந்திரியங்களான வாக்குபா தம்பாணி பாயுவுபத்தங்களான வைந்துந் தங்களவிடயங்களோ டுபொருந்தித்தோன்றும்,— பின்-முன்னதைசத்தம்வையாரி திக ழ்தரு பூதாதியென வருத்தவற்றுட் பின்னாகிய பூதாதி யாங்கார மானது,—தாமதமிகு சத்தந் தன்னைமுதலாகிய மாத்திரைதரும்- தாமதகுணமிக்க சத்தத்தை முதலாகவுடைய மாத்திரைகளேந் தையுந்தரும்,—அதனில் - அந்தச் சத்தமுதலிய தன்மாத்திரையி லே,— வானினிலமனல்புனன்மண்-ஆகாயமுதலிய வைந்துபூதங்

களும்,—முறையிலுமும் - நிரைத்தவடைவே தோன்றும்,—அத
னில் - அந்தப்பூதத்திலே,—சத்தமுன் - சத்தமுன்னாகிய மாத்தி
ரைகளேந்தும்,—வெளியாதி யொன்றென்றாகவுமும்—ஆகாய முத
லாக வொவ்வொருகுணம் மேன்மேலும் பொருந்தும்,—அதிபதி
கள்-அப்பூதங்கட்குத் தெய்வங்கள்,—இருமையயன் முடிவா-பெ
ரியபிரமணீராக,—முன்னே யுன்னுசதாசிவராதி - பஞ்சமூர்த்திக
ளின் முதன்மையாக முந்திநினைக்கப்படுஞ் சதாசிவதேவர் முத
லிடோர்களாயிருக்கும்,—ஒடுக்க முதித்தவடைவெனவுரைப்ப ரு
ணர்த்துளோரோ-இனித் தத்துவங்களொடுங்குமுறைமையுந் தோ
ன்றின் முறைமையென்று சொல்லுவர் பெரியோர். எ-று.

காரணத்திலுள்ளது காரியத்துஞ்சேர்தலின் மனமுதலிவ்வ
னந்தோற்றஞ்சொல்லியதத்துவங்கட்குங் குணமடைகொடுத்தா
ர். முன்னுலருங்குணரூபமாகியிசைந்திமெங்குமென்றதனாலென
வறிக. சமவேதமாயிருக்கிற ஞானக்கிரியாசத்திகளுக் கபிவேகஞ்
சகமாகையாலெனின் வியாபாரத்துக்கபிவியஞ்சுகங்க ளாகையா
லே ஞானேந்திரியங் கன்மேந்திரியமென்ப பெயர்பெற்றனவென்
தறிக. முறையிலுறுமென்ப திரி-த்துங்கூட்டுக. தன்மாத் திணை
தமெனச் சாதியொருமையாகச் சொல்லப்படுதலி னதனிலென்
றார். இனி யாகாயமுதலாக வொவ்வொரு குணமேறுமென்றதெ
ன்னே? ஆகாயமொன்றுக்குமே சத்தகுணமுள்ளது. மற்றைநாலுக்
குமில்லை. ஆகாயத்தினுடைய வாசரியத்தாலே யுண்டானதனை
யென்று வைசேடிகள் முதலியோர்சொல்லின் ஆகாயத்துக்கெதி
ரொலி. வாயுக்குச்சகசகாதியொலி. அக்கினிக்குத் தமதமாதியொ
லி. அப்புவுக்குச் சலசலாதியொலி. பிருதிவுக்குக் கடகடாதியொ
லி. இப்படிப் பிரத்தியட்சமாக வெவ்வேறு சத்தங்க்கேட்கப்படு
கையா லவரமதமுமடாது.

இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த மாயையா லுண்டான சரீரத்தை

சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

ககூத

யான்மாக்கள்பொருந்திக் கன்மத்தைப் புசிக்கையினாலே யந்தக் கன்மத்தினியல்பு மேற்செய்யு னுன்கினு லருளிச்செய்வா னெடு த்துக்கொண்டருளியது.

நண்ணியிடுமுருவதனுக்கேதுவாகி நாநாபோகங் களாய்நாசோற்பத்தி, பண்ணிவருமா தலாலநா தியா கிப் பலவாகியனுக்கடொ றும்படர்வதாகி, யெண்ணி வருமனவாசகன்மத்தா லியற்று மியல்பினதாய்மதிக தமாயிருபயனும்பாவ, புண்ணியமாய்ப்புலர்காலைமா யைமேவிப் பொருந்துமிதுகன்மமலம்புகலுமாதே.

திங்குநலனுஞ் செய்தவாழடையும்

பாங்குறுவினைடைப் பாரித்துரைத்தது.

(இ-ள்.) நண் ஆன்மாக்க ளெடுக்கப்பட்ட வுடம்புகளுக் கணியிடு முருவத கு முன்னிலைக்காரணமாய். அஃதாவது, ஆன் னுக்கேதுவாகி மாக்கள் யாதாமொரு சரீரங்களை யெடுக்குமி டத்து முற்செய்த கன்மங்களுக் கேதுவாக வெடுக்கையினாலே யப்படிச்சொன்னதெனவ றிக

நாநா போகங் களாய்

பலவிதமான புசிப்புகளை யுண்டாக்குவதா ய். பலவிதமாவது ஆன்மா விந்திரியங்களைக் கொண்டு விடயங்களைக்கொள்ளுமிடத் தொ வ்வொரு விடயங்களிலே வெகுவிதமான க ன்மங்களைப் புசிக்கையினாலே யப்டடிச் சொ ன்னதெனவறிக

நாசோற்பத்தி பண்ணிவரும்

ஐநந்தையு மரணத்தையு முண்டாக்குவ ரும். அஃதாவது, ஆன்மாக்கள் உன்மத்துக்கீ டாக வெடுத்தவுடனுக்கு நாசமு மேலெடுக்கு

முடலுக்குற்பத்தியு முண்டாக்கி வருமென்ற
தெனவறிக. அன்றியும் புசித்த கன்மத்துக்கு
நாசமு மேற்புசிக்கும் கன்மத்துக் குற்பத்தியு
மாமெனவறிக

ஆதலா லநாதி
யாகி

ஆகவிவநனம்வருகிற தநாதியேயுள்ளதாய்.
அநாதியென்றது ஆன்மாவுள்ளவன்றே யிந்தக்
கன்மமுள்ளதென்ற தெனவறிக

பலவாகி

பலபேதங்களா யிருப்பதாய். பலபேதங்
களாவன ஆன்மாக்கள் கன் மத்துக் கீடாக
வெடுக்குமுடல்களுக் கந்தந்தவுடனேயும் வ
டிவு நிறம் சாதி ஒழுக்கம் நெறி உணவு சுகம்
துக்கம் ஆயுள் என்நிவ்நனம் பலவகைபாகை
பாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக

அணுக்க டொ
றும் படர்வதாகி

ஆன்மாக்கடோறுஞ் சென்று பொருந்துவ
தாய். அஃதாவது, ஆன்மாக்க ளெடுக்குமெடு
க்கு மச்சுகடோறு மதற்கதற்கேற்ற புசிப்புக்
கைக்கொடுத்து நிற்கையாலே யப்படிச்சொன்
னதெனவறிக

எண்ணிவரு ம
னவாசகன் மத்தா
லியற்று மியல்பி
னதாய்

நினைக்கப்பட்டுவருகிற மனதினாலும் வாக்
கினாலும் கரையத்தினாலும் செய்பப்பட்டவிய
ல்பினையுடையதாய். அவைபாவன, மனதினா
னைக்கை வாக்கினுற்சொல்லுகை கரையத்தினு
ற்செய்கை யெனவறிக

மதிசுதமாய்

நிற்கும்காலம் புத்தியிலேநிற்பதாய். புத்தி
யிலேநிற்பதாவது யாதொன்றிலே புத்திரிச்ச
யிக்குமிடத்துக் கன்மத்துக்கீடாக நிச்சயிக்
கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக

இரு பயனும்
பாவ புண்ணிய
மாய்

இருவகைப்பயனாகச் சொல்லப்பட்ட புண்ணியபாவங்களாய். இருவகைப்பட்ட பயனாவது ஊதிதாஊதிதங்களிலே விருப்பு வெறுப்புண்டாய் அதனாலே புண்ணிய பாவங்கள் கட்டுப்பட்டு அதனாலே மின்ப துன்பங்களாகிய சுவர்க்கநரகங்களை யதுபவிக் கையாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இங்ஙனஞ்சிருஷ்டிகாலம் பிரபஞ்சங் காரியப்படுமெனவறிக.

புலர்கால மர
யைமேவிப் பொ
ருந்தும்

சங்காரகால மாயாகாரணத்திலே சென்று பொருந்தும். அஃதாவது, முற்கூறிய பிரபஞ்சமாதனோடுநிகுடிநிற்கு மாண்மாக்களு மாயாகாரணத்திலே யொடுங்குகிற சங்காரகாலம் இந்தக்கன்மமு மந்தக் காரணமாய்பி

லே சென்று கூடுகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அன்றியும் பொருந்துமென்ற பதத்துக்கு வேறுபொருட்கூறவேண்டுமி லந்தமாயாகாரணத்திலே யொடுங்கினவான்மாக்களையுங் கூடுமென்று பொருளுரைப்பினுமாம். அஃதெங்ஙனே மென்னில் இந்தக்கன்மங்காரியப்படுங்காலத்து அணுகக்கொழும் பட்டவதாகி என்றமையா லொடுங்குங்காலத்து மொக்கவொடுங்குமென்னுங் கருத்தையும்பற்றி யப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

இது கன்மமல
ம் புகலுமாறே.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டது கன்மமலத்தி ன்முறைமையாம். எ-று. இந்தப்பதத்துக்குப் புகலுமென்று முன்னேவைத்துப் பொருளுரைத்ததெனவறிக. அல்லது உம் இது கன்மமலத்தைச்சொல்லும் வழியாமென்று பொருளுரைப்பினுமடையும்.

வி-பு. புலர்காலமென்றசொல் சிருஷ்டிகாலத்துக்கும் புடுமென்று இச்செய்யுளைச் சிருஷ்டியொன்றையுநோக்கச்சொன்ன

தென்பாருமுள் அதுபொருளல்லவெனவறிக. அதுவேனென்னில் புலர்காலென்றசொல் அழிதலாகையால் சங்காரமென்பதே பொருளெனவறிக. அன்றியும் யாதாமொன்றைச் சொல்லு மிடத்துத் தோற்றமு மொடுக்கமுஞ்சொல்லவேண்டிகையால் மற்றுள்ளபக மெல்லாஞ் சிருஷ்டியைச்சொல்லிப் புலர்கால மாயைமேவி என் றபதத்தைச் சங்காரகால மாடாகாரணத்திலே கண்மங்குடுமென் பதே பொருளெனவறிக. அப்படிப் புலர்காலமென்பது சிருஷ்டி- க்கும் படுமென்று பொருளுரைத்த தெதைப்பற்றி பென்னில் திரு வாசகத்தில். “ஒண்ணித்திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றே.” எ-ம். “போனதிசைபகரா தின்னம்புலர்ந்தின்றே.” எ-ம். வரு மேதுக்களைப்பற்றிப் புலர்காலஞ் சிருஷ்டி-காலமென்றதெனவறி க. அதுவும் புலர்தலுலர்தலாகையால் சங்காரகாலத்துக்குச் சொ ல்லப்படுமென்பதே பொருளெனவறிக. புலர்தல் சங்காரமென்ப தற்கு. பி-ம். காளத்தியந்தாதியில். “அலரோனெடுமா லமரர் கோண்மற்றும், பலராய்ப்படைத்துங் காத்தாண்டும் புலர்காலத், தொன்றுகமீண்டும் பலவாகிநிற்கின்றான், குன்றாத சீர்கயிலைக் கோ.” எ-து. கண்டுகொள்க. இந்நுள் புலர்காலத்தொன்றாகி. எ-து. சங்காரகாலமென்பதற்குக் கண்டுகொள்க. ஆகையாலிங்ங னம் புலர்காலமென்பது சங்கார காலத்துக்குச் சொல்லுமதே பொருளெனவறிக. இச்செய்யுளில் புலர்காலமாயைமேவி என்ப தைச் சங்காரகாலத்துக் காரணமாயையிலே கண்மங்குடுமென்ப தற்குச் சொல்லுமதே வழக்கெனவறிக. அது வழக்கென்பதற்கு இந்நூலைப்பின்சென்ற நூலாகிய திருநெறிவிளக்கத்தினு மிச்செய்யுளுக் கெதிரடை விருத்தமாகிய. “தொல்குரம்பைகாரணமாய்த் தொகையளவுபடாத துன்பமுடனின்பமாய்த் தோற்றமுடனீறு, மல்கியிடும்வழியதனா னித்தமாகி மன்னுயிர்கடொறுமருவிப் பின் னுமற்றுப், பல்விதமாயுணர்நனைவு தொழிலாற்செய்யும் பண்பின

தாய்ப் புத்தியினில்வந்தமையும் பான்மை, நல்வினைதிவினையாகக் கடைநான்மாயை நண்ணியிடு மிதுகன்மநாட்டிலன்றே.” என்ப தனுள் கடைராளென்றது சங்காரகால மாயையால் இந்நூலில் ந ண்ணியிடுமுருவதனக் கேதுவாகி என்றசெய்யுளுக்கு இந்தத் திரு னேநறிவிளக்கத்தின் செய்யுளைப் பதந்தேதாயும் அந்தப் பதத்தையு வமித்துக்கொண்டு புலர்காலமாயைமேவி என்றதற்குக் கடைநா ண்மாயை நண்ணியிடுமென்ற பதத்தைக் கண்டுகொள்க. ஆகையா லிச்செய்யுளில் புலர்காலமென்றது சங்காரகாலமே பொருளென் பதை யதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. அப்படியானால் மாயையுங் க ன்மமும்பு. டி. னால் ஆன்மாவுக்கு ஜீவிப்புண்டாமென்று நூல்களி லே சொல்லியிருக்க ஒருஜீவிப்புமற் றொடுங்கிக் கிடக்கிற சங்கார கால மாயையிலே கன்மமும் கூடுமென்னலாமோ வென்னில் அப் படிஜீவிக்குமென்றதுஞ் சிருஷ்டிகாலங் காரியமாயையாகிய கலை யாதிகத்துவங்களோடுங் கூடினவிடத்து ஜீவிப்புண்டாமென்கிற தொழியக் காரணமாயையோடுங் கூடினவிடத்து ஜீவிப்பில்லை யெனவறிக. அதற்கதுபவமேதென்னில் ஒருவிதையிலே முடியு ண்டானாலு மந்தவிதையைவிட்டு முளைதோன்று மவதரத்து ஜீ விப்புண்டாமதொழிந்து அவ்வளவு மந்தவிதைக்குள் முளைபடங் கக்கிடந்து ஜீவிபாமற் கிடக்குமதுபோல வெனவறிக. அப்படியா ன் லிந்தக்கன்மமு மாயையைப்போலே தனித்தொரு முதலாயி ருக்கச் சிருஷ்டிகாலமுஞ் சங்காரகாலமு மாயையோடுங்கடிநிற் குமென்பானேனென்னி லப்படியே கன்மந் தனியேயொருமுதலா யிருந்தாலு மற்றுள்ளமலங்களைச் சார்ந்துநிற்பதொழிபத் தனித் துதில்லாதர்கையா லப்படிச்சொன்னதென வறிக. அப்படிக்கன் மமலமானது மற்றுள்ள மலங்கையுஞ் சார்ந்துநிற்கு மென்பதற் கு. பி-ம். சித்தியாரில். “இருவினையநாதியாதி யிப்பற்றலானுள்வா லந்தம், வருமலஞ்சார்ந்துமாயா வருவுகண் மருவியார்த்தத்துத், தரு

செயன் முறைமையாலே தான்பலபேதங்காட்டி, யருவதாய்தின்ற
 ரன் னுணையினமர்ந்துசெல்லும்.” எ-து. கண்டு கொள்க. இதில்
 மாயாவுருவுகள் மருவியார்த்து என்றமையால் சிருஷ்டி காலங்
 காரியமாயையோடுங் கன்மங்கூடிநின்று காரியப்படுமென்பதொ
 ப்பிக் கரணத்திலுங் கூடிநிற்குமென்பதற்கு வழியே தென்னில்
 ஷுனமாக்களுக்கு மும்மலங்களுங் கூடிநிற்கும் அது “மும்மல் நெ
 ல்லினுக்கு முனையொடு தவிடுமிப்போல்” என்றமையால் கன்மத்
 துக்குவமை முனையும் மாயைக்குவமை யுமியுமாதலா லந்தநெல்லி
 லுமிபோலால் முனையியாதாற்போலக் கன்மமு மாயையாதார
 மாக வொடுங்கி மீளவு மாயையாதாரமாக ஜீவிக்குமென்பதைய
 துபவத்தாற் கண்டுகொள்க. அன்றியும் அந்தநெல்லு மக்கினியிலு
 லே வெதுப்புண்டவவதரத்து உயிகடந்தாலு முனையெழாதாகை
 யாற் கன்மமில்லாதபொழுது மாயையும் ஜீவிப்பந்துப்போமென்
 பதை பதுவததாற் கண்டுகொள்க. ஆகையால் கன்மத்துக்கிடா
 க மாயையுண்டாமென்றும் மாயைக்கிடாகக் கன்மமுண்டாமென்
 னு மிரண்டு மொன்றைவிட் டொன்று நில்லாதென்று தூல்களிற்
 சொன்னது மிப்பொருட்பற்றி மெனவறிக்

இவியிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கன்மமானது அருபமுமாய்
 ஜடமுமாயிருக்க அணுக்கடொறும் படர்வதாகி யென்று அறிவாயு
 ள்வான்மாவை ஜடமாயுள்ள கன்மம்பொருந்தமென்பதற்கு வ
 ழியேதென்னில் அந்தக்கன்மமானது ஜடமாயிருந்தாலு மான்மா
 வை முத்தியிலேவிட்டு நீங்குவதொழிந்து மற்றவிடமெல்லா மா
 ன்மாவை விடப்பட்டாததாகையா லப்படிச்சொன்னதென வறிக.
 இப்படிக்கன்மம் ஜடமாயிருந்தும் ஆன்மாவை விடப்பட்டாதெ
 ன்பதற்கு. பி-ம். திருக்களிற்றுப் படியாரிஸ் “இன்றிங்கசேதன
 மா மிவ்வினைக் ளோரிரண்டிஞ், சென்று தொடருமவன் சென்றி
 டத்தே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது கன்மமலமானது சிருஷ்டிகால மான்
மாக்க ளெடுக்கப்பட்ட தேகங்களுக்கெல்லா முண்ணிலையுமாய்ப்
புசிக்கப்பட்ட போகங்களுக்கெல்லாங் காரணமுமாய்த் திரிவித்
கரணங்களினாலே புண்ணி பபாவங்களை யிபற்றுவித்து அதனாலே
ஔநமரணங்களை யுண்டாக்குவித்துநின்று சங்காரகால மாயா கா
ரணத்தோடுங்கூடிநிற்குமென்னுமுறைமையை யறிவித்தது. (௧௬)

வேறு— இனி்க்கன்மமலத்தை நான்குசெய்யுளானுணர்த்து
வான் றெடங்களு ரவற்றுளிது கன்மமலத்தின் மன்மை பொது
வகையா லுணர்த்திற்று.

கன்மமலம்-கன்மமலமானது,—நண்ணியிடு முருவதுனக்கே
துவாகி- ஆத்மாக்கள் பொருந்தப்படுமுடம்பிற் கோர்காரணமாய்,
—நானுபோகங்களாய்-நானுவிதமான போகங்களையுடையதாய்,
—நாசோற்பத்தி பண்ணிவரும்-நாசத்தையு முற்பத்தியையுடைய
பீஜாங்குரநியாயமாக லுண்டாக்கவரும்,— ஆதலாலனாதபாகி-ஆ
கையினாலேதொன்றுதொட்டுவருவதாய்,—பலவாகி - பலவிதப்
படுவதாய்,—உணுக்கொறும் படர்வதாகி - சிருஷ்டிகாலத்துட
லெடுக்குமிடத் துச் சூக்குமமாயாத்மாக்கடோறுஞ்செல்வதாய்,—
எண்ணிவருமனவாசகன்மத்தா லியற்றுமியல்பினதாய்-நினைவுபர
ந்தமனவாக்குக்காயங்களா லுண்டாக்கத்தக்க முறைமையைபு
டையதாய்,—மதிகதமாய்-திதிகாலத்தி லாத்மாக்களுக்கு ஜீவித
மாகப் புத்தியையடைந்திருப்பதாய்,—இருபயனும் பாவபுண்ணி
யமாய்-இரண்டு பிரயோசனமான சுவர்க்கநரகங்க ளுண்டாதற்
குக்காரணமான புண்ணியபாவங்களாய்,—புலர்கால மாயையே
விப்பொருந்தும்-ஒடுங்குங்காலத்தி லந்தமாயையிலையொன்றுப
ட்டுப்பொருந்தும்,—இதுபுகலுமாறு-இஃதா கமங்களிற் சொல்லு
ம்படி. எ-று.

கக௮ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

புண்ணியபாவமாயெனமாறுக. மேவிப்பொருந்தும் என்றது குழிந்தாழ்ந்தகண்போலநின்றது. நாசோற்பத்தி பண்ணிவருமென்பதற் கழிவதுமாவதுமா யென்றுணைப்பாருமுளர். அதற்குப்பண்ணியென்னும் பொருள்படாமை யெனவறிக. வாச வட்சொற்றிரிவு. கண்மமாகுபெயராய்க் காயத்தின்மேலின்றது.

இங்ஙனமநாதியாகச் சொல்லப்பட்ட கண்மமானது ஒவ்வோருடம்புகளோடுங்கூடிக் காரியப்படுமிடத்து மூவுகைக்கண்மமாக நின்று காரியப்படுமுறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்ததுக்கொண்டருளியது.

கண்மநெறிதிரிவிதநற்சா தியாயுட்போகக் கடன தெனவருமுன்று முயிரொன்றிற்கலத்த, நென்மைய தூழல்லதுணவாகா தானுந் தொடங்கடைவினையா தேதோன்றுமாறித், தன்மைதருதெய்விகமுற்பவறி கமாஹிகமாந்தகையிலுறுமசேதனசேதனத்தா லுஞ்சாரு, நன்மையெடுதிமைதருசேதன னுக்கிவணு னு டிலாதனுழ்வினையாந னுஞ்ந்தா லே. (க௭)

ஆயுவும்போகமுஞ் சாதியுமாய்வினை
மாயையுருவில் மருவுமென்றது.

(இ-ள்.) கண் ஆன்மாக்களுக்குவந்துகூடுங் கண்மத்தின் மநெறிதிரிவிதம் வழி மூன்று பிரகாரமா யிருக்கும். அவையாவன

நற்சாதியுட் நல்லசாதி பொல்லாச் சாதியென்றும் ஏறி போகக் கடன னவாயுள் குறைந்தவாயுள்ளனும் நல்லபோ தெனவரும் கம் பொல்லாப்போகம்என்றும்வாராநிற்கும். இனவ யெப்பொழுதுண்டானதென்னில்

மூன்று முயி இந்தக் கன்மங்கண் மூன்றும் ஓரான்மாவி
ரொன்றிற் கலத் லே கூடுகிற தநாதியேயுள்ளதாம். சாதியுமாயு
த ரென்மை று முன்னேயுள்ள ஆழானாலும் போக மிப்
பொழுதுண்டான முயற்சியல்லவோ வென்
னில்

அது முல்ல து அந்தப்புசிப்பு மூழ்வினைபாலல்ல துண்டா
ணவாகா காது. அதுதான் முன்பே யார்ச்சித்த முறை
யிலே வருமோ முற்பிற்பாடாக மாறிவருமோ
வென்னில்

தானும் அப்படியார்ச்சித்த வொழுங்கிலே வருகிற
தமுண்டு. அன்றியும்

தொடங்கடை அப்படிவாராமல் வன்மைமென்மைகளுக்
வி னடையாதே கிடாக மாறிவருகிறதமுண்டு. அப்படி வருகி
தோன்றுமாறி ற கன்மத்தின்விதி யெங்கனேயென்னில்

தன்மைதருதே இயல்பிலே வரப்பட்ட கன்மங்கள் தெய்
ய்விக முற்பவதி வத்தாலும் பஞ்சபூதங்களாலும் ஆன்மாக்க
கமாண்னிகமாந்த ளாலும்வரும். அவைவருமிடத்து

கையிலுறும்

அசேதன சே அறிவில்லாதவைபாலும் அறிவுள்ளவையா
கனத்தாலுஞ் சா லும் வரும். ஆகையால்

ரும்

நன்மை பொறி இங்ஙன நன்மைதிமைகளைப் பொருத்திவ
திமை தருசேத ருகிற ஆன்மாவக் கிவ்விடத்திற் புசிப்பை வி
னனுக் கவணுண சாரிக்கல்

டில்

அத னுழ்வினை முன்னநத்திற் புசிக்கச்செய்தே பேநின்
யாநனுக்குத்தானே வாகாமியந்தானே இந்தநநத்தாககுப் புசித்
படுவந்த பொருத்தம். ஏ-று,

து-ம். மூன்றுமுயிரொன்றிற்கலத்தல். எ-கு. ஓராண்மாவின் னிடத்திலே மூன்றுகாரியங்குமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆன்மாக்கள் யாதாமொரு சரீரங்களைக் கன்மத்துக் கீடாக வெடுக்குமிடத்து யாதாமொரு சரீரவர்க்கங்களும் வயதுகளும் புசிப்புக்களும்ல்லாம லெடாதாகையாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

இனியதுமூலம் துணவாகா எ-கு. இப்பொழுதுண்டான புசிப்புக்கு மூழாலொழிய வுண்டாகாதென்று பொருட்கூறியதற்கு வழியே தென்னில் ஆன்மாக்கள் யாதாமொரு கன்மங்களைப் புசிக்குமிடத்து வந்துகூடின துக்குத் தவறுவருகையாலு நினைபாது வந்துகூடுகையாலும் ஊழாலல்லது புசிப்புண்டாகாதென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவள்ளுவப்பயனில். “ஊழிம்பெருவலியாவுமற்றென்று-சூழினுந்தான்முந்துஅம்” எ-து. கண்டு கொள்க.

இனிதொடங்கடைவி னடைபாதேதோன்றுமாறி. எ-கு. கன்மத்தின்வழி வன்மை மென்மைகளுக்கிடாக மாறிவருகிறது முண்டென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் முந்தச்செய்த கன்மம் பிற்பட்டும் பின்புசெய்தகன்ம முற்பட்டும் வருகையாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அதுவெவ்வனேபென்னில் ஒருவன் பரிச் செய்யுமிடத்து முந்தவல்விதையை விதைத்துப் பின்பு இளவிதையை விதைத்தாலும் அந்தவிளவிதை முந்தப் பயன்படுமாறுபோலக் கன்மத்தின்மிகுதி முந்தப்பயன்படுமெனவறிக.

இனி தன்மைதருதெய்விகமுற் பவதிகமாண்மிகமாம். எ-கு. தெய்வத்தாலும் பஞ்சபூதத்தாலும் ஆன்மாக்களாலும் வருமென்றதற்கு வழியேதென்னில் தெப்பிக கன்மமாவது மாதாவின் கருப்பக்கோளகையிலே யிவனிருக்குமிடத்துண்டான விதனம் ஒரு நமரணத்திலுண்டான விதனம் உமதண்டம் நமகவேதனை இவை

முதலாகவுள்ளவையிற்றிலே துக்கப்படுதலெனவறிக. இனிபஞ்ச
 பூதங்களால் வருகிறபெளதிககன்மமாவது குளிர் வெப்பம் மழை
 காற்று மின் இடி சுவர்வீழுதல் கல்விழுதல் இவைமுதலாக வுள்
 ளவையிற்றிலே துக்கப்படுதலெனவறிக. இனி ஆன்மீககன்மம் ஆ
 ண்மாக்கள் வருகையாவது சரீரத்தினாலும் மனத்தினாலும் துக்க
 ப்படுகை. இதற்குவழியேதென்னில் நந்தஞ் சரீரத்தி லுண்டான
 வியாதிகளினாலும் மிருகங்களினாலும் பறவைகளினாலும் இரா
 க்ஷதராலும் பசாசுகளாலும் கள்வராலும் மற்றுள்ளமனிதராலும்
 இவைமுதலாயுள்ள சரீரதுக்கங்களெனவறிக. இனி மற்றமனோ
 துக்கமாவது பிறருடைய கல்வியுஞ் செளந்தரியமுஞ் செல்வமுங்
 கண்டு டொறாமை அபிமானங்கெடுதல் எழுந்தது புத்தியாகச்செ
 ய்தல் கோபியாய்த்திரிதல் என்னுமிவைமுதலாயுள்ளவை யெனவ
 றிக. மற்றச்சுககன்மங்களும் இங்ஙனஞ்சொல்லவந்த பொழுங்
 கலே கண்டுகொள்க. ஆக விங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மூவகை
 துக்கமாகிய கன்மங்களுக்கு பி-ம். ஞானமிர்தத்தில் “ஆதிதெய்
 வீக மாதிர்பெளதிக- மாதியத்தியான்மீகமென்ன - வேரதியதுக்க
 மூன்றி னத்தியான்மீக - மெய்யில்மனத்தி லையமிலிரண்டே-வளி
 யிற்பித்தில் வினையாவினையி - னானுகுதொழுனையி லுதிக்கக்கோ
 ட்டில் - வெற்பிற்குலையின் மக்களின்விலங்கு-னலகையிற்கள்வரி
 ம் பறவையியினிருதரில் - மைந்தரின்மகளிர் மனத்திடைதணப்
 பிற் - பேரமவளர்ப்பிற் பெருந்திருநுகர்விற்-சீரியபாக்கை மா
 துயர்மாச - மனத்துறுதுயர நினைப்பருஞ்சோக - மறிவுருவாக்க
 மடைவனப்பொறாமை - மான்மாக்காலம் பூணதமறுத்த - விச்
 சைடைநினைத விருஞ்சினமிசூத்த - வினையவைமுதலா நினைவருந்
 திரத்த - வாதிர்பெளதிகஞ் சீதமாமழை - யுருப்பவிரவேனி னுட்
 குவருகடுங்கா - விருள்கீழிமியின் பெருவிதலசனி - மன்னுயிர்க்
 குறுகண் டென்னியாறருந்த - லாதியாயவீவருந்திறத்த - வாதிரெ

ய்விதம் பேதையாவையின் - கருக்குழிமூங்கல் பிறப்புறம்போ
து - திரைவருந்திமை வரைவில்பேதமை - மடங்கலாருயிர் தொ
டங்கனவவ்வலி - யாவரும் விழையாக் கொள்வாய்நிரயத்து-வீ
ழ்ந்தனொழாஅ வான்கழிதுன்ப - மினையமாவைய துயரிடைவினைந
கர் - கருங்கைக்கைமைக் கன்றுதைத் திரும்புலப்-பெரும்படை
விரிந்து சூழ்ந்திருந்தா - நாற்கதிப்பவனி யுலா-பார்த்தவீழ்திரம்
பிற்போற்றுமதி புரிந்தே" எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் இங்
ஙனங் கூறிவந்த மூவகைகளுக்குச் சிவாகமத்தில் கிரந்தத்திலே
யெடுத்து சதிர்த்தின சங்கிரகத்திலே சேர்ந்த கிரந்தத்தினுங்
கண்டுகொள்க. அந்தக் கிரந்தத்தி னத்தமும் முற்கூறிய ஞான
மிர்த்தினத்தமும் ஒப்புநோக்கிக் கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது கன்மமானது காரியப்படுமிடத்து
ஆயுறும் போகமும் சாதியுமாகநின்று காரியப்படுமென்றும்
அது ஒழிவினையாலொழிய வராநென்றும் அது வருமிடத்து
ஆர்ஜித்தவொழுங்கிலே வருமென்றும் அன்றியும் வன்மை
மென்மைகளுக்கிடாக மாறியும் வருமென்று மது தெய்வீக
கன்மமாகவும் பௌதீககன்மமாகவும் ஆன்மீககன்மமாகவு
ம் வருமென்றும் புண்ணியபாவங்களுக்குடனாய் நிற்கற வா
ன்மாக்களுக் கிவையெல்லா மூழ்கினையால்வருமென்றும் வ
ருமுறைமையை யறிவித்தது. (கௌ)

வேறு—இஃதந்தக் கன்ம முடேருது நின்று காரியப்படு
முறைமையு னுர்த்திற்று.

கன்மநெறி-கன்மத்தின்வழி,—நற்சாதி யாயுட்போகக்
கடனதெனத் திரிவிதம்-நல்லசாதி வாழ்நாள் புசிப்பான மு
றைமையை யுடையதென்னும்படி மூன்றுவிதமாம்,—வருமு
ன்று முயிரொன்றிற் கலத்தெருன்மையது-இங்ஙனம் வருமு
ன்று மோராத்தமாவிலே கூடிப்போதுகிறது பழையதாயிருக்

சும்,—ஊழில் துணவாகாதானும்—அததான் முறையிலன்றிப் புசிக்கலாகாதாயினும்,—தொடங்கடைவி னடையாதே தோன்றுமாறி-ஆர்ஜித்த முறையிலே கூடாமல் வன்மை மென்மைகட் கிடாக மாநிக்கடும்,—தன்மைதரு தைவிகமுற் பூவுதிக மான்மிகமாந் தகையிலுறு மசேதன சேதனத்தாலுஞ்சாரும்—இயல்பாகிய வாதிதைவிக முதலாக வாதிபவுதிக மாதியாத்மிகமான கூறுபாட்டாற் பொருந்தகின்ற யசேதன சேதனங்களாலுஞ் சுகதுக்கமாய்ப் பொருந்தும்,—நன்மையொடு தீமைதரு சேதனனுக் கீவணுனாடின-இப்படி நன்மை தீமைகளைச் செய்துவருகின்ற வாத்த்மாவுக் கீவ்விடத்துப் புசிப்பை விசாரித்துப்பார்க்கில்,—அதனுழ்வணையா நனுஞ்ஞந்தானே - அந்தக் கணமங்களைப் புசிக்கு முறைமையிலே மேலுஞ் சனைமுண்டாகைக்குக் கன்முண்டாகா நிற்கும். ௭ - லு.

மேலும் சேதனத்தாலுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. மாறித்தோன்றுமென்க. தெய்வத்தால் வருவது தைவிகம். பூதத்தால் வருவது பெளதிகம். ஆத்மாக்ளால் வருவதாத்மிகம். இவற்று ளாத்மிகமிருவிதம். அவை சாரீரகமு மானசமு மெனவாம். சாரீரகமாவது குன்மங்காசமுதலான வியாதி களால்வருவது. மானசமாவது சோகம் அருையை மாச்சரியங்களால் வருவது. ஒடு எண்ணெடு.

இங்ஙன மெடுத்தவுடலிலே புசிக்கிறதெல்லா முழையா னால் மேலைக்கு ஜநந்ததுக்கே துவாகிய ஆகாமியமுண்டாகிறவகை யெப்படியென்றுவினவ மேலருளிச்செய்வா நெடுத்தக்கொண்டருளியது.

மேலைக்கு வருவினையே தென்னிலங்கண் விருப்புவதுப் பெனவூயியவ் வினையுமெல்லா, மூலத்த வி

னைப்பயிஸ்வா மென்னினோமேன் முற்றியதன் பயனு
னக்கு முளைக்குமென்பர், ஞாலத்து வினைகளிரு திற
னாகும்புந்தி நண்ணுத வினைநனுகும் வினையெனவொ
ன்றிரண்டா, மேலத்தா னிதமகித மாமிதனாஸ்வமுவா
தெய்திபிடும் புண்ணியபா வங்குளென்றே. (கஅ)

மன்னியவிருப்பு வெறுப்பால்வல்வினை

பின்னும்வினையும் பெற்றியையுரைத்தது.

(இ-ள்.) மே இந்தவுடலி லுண்டாகிய புசிப்பெல்லா
லைக்குவருவினை முழையாகில் மேலைக்கு ஐநநமுண்டாகத்
தென்னில் தக்க கன்மத்துக்கேது வெப்படியென்னில்

அங்கன்விரு அந்தவழாகிய சுகதுக்கம் புசிக்கிறவவ
ப்பு வெறுப்பெ தரத்திலே யுண்டாகிய பிரியாப்பிரியக்கள்
னவறி விக்தாச மேலைக்கு ஐநநமுண்டா மென
வறிவாயாக

அவ்வினையு அப்படிப்பிரியாப் பிரியப்பட்டுப் புசிக்கி
மெல்லா மூலத் தது முன்னேவினையின்பகுதி யல்லவோ
தவினைப் பயில் வென்னில் அப்படியானாலும்
வாமென்னில்

நாமேன்முற் நாமுன்புபண்ணின கன்மமல்லோ விப்
றியதன் பயனு பொழுது புசிக்கிறோமென்று விசாரியாமல்
னக்குமுளைக்கு நாம்செய்தோம் பிறர்செய்தாரென்று நீச
மென்பர் ட்டுகையாலே யந்தச் சட்டாலுள்ள பய
ன் மேலைக்குற்பவிக்குமென்று பெரியோர்
கள் சொல்லுவார்கள். ஆகையால்

ஞாலத்து வி டிரபஞ்சத்திற் புண்ணியபாவங்க ளிர
னைகளிரு திற ன்விவகைப்பட்ட புருக்கும். அஃதெவ்வ
னாகும். னையென்னில்

புத்திநண்ணு புத்திபூர்வமாகச் செய்ததென்றும் அபு
தவினை நனுகும் ததிபூர்வமாகச் செய்ததென்று மிரண்டு
வினை யென வகைப்பட்டிருக்கும். அன்றியும் புத்திக்கு
வொன்றி ரண் ப் பொருந்திய காரியமென்றும் பொருந்
டாம் தாத காரியமென்றுஞ் சொல்லவுமாம். அ
தனை விசாரிக்குமிடத்து

ஏலத்தானித அநாதியே ஹிதமென்று மஹிதமென்று
மகிதமாம் மிரண்டுவகையாம்

இதனால்வழு இந்தஹிதத்தாலுந் தப்பாமற்பொருந்தி
வாதெய்தியிடும் யிடம் புண்ணிய கன்மமும் பாவகன்மமு
புண்ணிய பாவ ம். ஏ - னு.

ங்கொன்றே.

வி - பு இப்பொழுது புதிக்கிறதெல்லா முழையானால்
மேலைக் காகாமியமுண்டாகிற தெப்படியென்று கெட்டதற்
கு இந்தப்பிராரத்தம் புதிக்கச்செய்தே யுண்டான விருப்பு
வெறுப்பாகிய ஹிதாஹிதங்களாலே ஆகாமியம் கட்டுப்படு
மென்று ஆசாரியர் விடைகொடுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில்.
“முற்செயல்விதியையிந்த முயற்சியோடனுபவித்தா விச்செ
யல்பலிக்குமாறென் விதமகிதங்கன்முன்ன, ரச்செயலானு
லிங்கு மவைசெயின்மேலைக்காகும், பிச்செயாதுதப்பப்பி
ன்றுபின்றொருஞ்செய்தி.” ஏ - ம். அந்தவிருப்புவெறுப்பு
மநாதியேதொண்டொட்டு வருமென்பதற்கு. பி - ம். சித்
தியாரில். “மேலைக்குவிந்துமாக வினைத்தவை யுண்டாகாது,
ஞாலத்துவருமாபோல நாஞ்செயும்வினைகொல்லா, மேலுந்
தான்பலமாச்செய்யு மிதமகிதங்கொல்லா, முலத்ததாக்கிய
ன்றும் வந்திடுமுறைமையோடே.” ஏ.ம். கண்டுகொண்ட, அ
ப்படி முன்புசெய்த கன்மத்துக்கிடாகவல்லோ விப்பொழு
து புதிக்கிறுமென்று விசாரியாமல் நான்கெய்தின பித்

செய்தாரென்று சுட்டும்வகையா லந்தச்சுட்டா லுள்ள பயன்
மேலேக்கு விளையாமென்பதற்கு. பி. ம. சித்தியாரில் “யான்
செய்தென் பிறர்செய்தா ரென்னதியானென்னுமிக்கோணை
ஞானவெரியால்வெதுப்பிரிமிர்த்துத், தான்செய்வேநின்றிட
வத்தத்துவன்றானேரே தனையளித்துமுன்னிற்கும் வினையொ
ளித்திட்டோடு, நான்செய்தெனெனுமவர்க்குத்தானங்கன்றி
கண்ணுவிக்கும்போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங்கன்ம, மூன்செ
ய்யாஞானந்தா னுதிப்பினல்லா லொருவருக்குமியானென
திங் கொழியாதன்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

ஞாலத்துவினைகளாகிய விருவகைப்பயனாகுற புண்ணி
யபாவங்கள் புத்தி பூர்வத்தாலும் அபுத்திபூர்வத்தாலு முண்
டாமென்றதெதென்னில் அபுத்திபூர்வமாவது ஒருபொல்லா
ங்குகளிலாவது நன்மைகளிலாவது மனதும்வாக்குந் தன்
னையறியாமலோடினாற் பின்பு நம்மையறியாம லிப்படிவந்த
தாயிருந்ததெனக் கொள்கை. புத்திபூர்வமாவது வொருவர்
க்கொரு நன்மை தீமைகளைச் செய்யுமிடத்து இவர்களுக்
கென்னபொல்லாங்கு செய்வோமென்று மென்னநன்மை செ
ய்வோமென்று மனதும்வாக்குந் காயமுங்கூடி நினைத்துஞ்
சொல்லியுஞ் செய்தும்வருகை யெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது இந்தவுடலிலே புதிக்கிறதெல்லா
ம் பிராரத்தமாநால் மேலேக்காகாமிய முண்டாம்வழி யெப்
படியென்று வினவ இப்பொழுது புதிக்கிறது முன்புள்ள ஊ
ழ்வினையின் பயனல்லோவெனது விசாரியாமல் நான்செய்
தென் பிறர்செய்தாரென்ற விருப்பு வெறுப்பாகிய சுட்டால்
மேலேக்கு ஜநமுண்டாமென்று மவைவருமிடத்துப் புத்தி
பூர்வத்தாலு மபுத்திபூர்வத்தாலும் வருமென்னு முறைமை
யையு மறிவித்தது.

(கஅ)

வேறு—இது முன்னர் மேலைக் காகாமியமாய்ப் பொருந்துமென்பதை யாசங்கித் தெப்படி பொருந்துமென்பானுக்குத்தர முணர்த்திற்று.

மேலைக்கு வருவினையெதென்னி லங்கண் விருப்புவெறுப் பெனவறி-முன்பு நாளுர்ச்சுத்த கன்ம மிப்போது புசித்து விடுவேனா யிருந்தது மேலு மொரு சன்னமுண்டாகைக்கு வருகின்ற வினை யெந்தவினை தானென்று கேட்க லிப்பொழுது புசித்துவிடுவே னென்றாயே யப்படி புசிக்கு மவ்விடத்திலே யுண்டான விதாகிதங்களால் வரும் வினையென்றறிவாயாக,—அவ் வினைவுமெல்லா மூலத்த வினைப்பயில்வா மென்னின்—அங்ஙன மிதாகித்தாலுண்டான சகலவினைகளு முன்புள்ள புண்ணியபாவங்களின் ரொடர்ச்சியாமெனின்,—நாமென முற்றியதன் பயனுனக்கு முனைக்குமென்பர் - நாமென்று மமதைதானே மேலுமொரு பிறப்புண்டாகைக்கு முதிர்ந்ததன்பயனாகிய கன்மமுனக் குண்டாமென்ப ருயர்ந்தோர்,—புந்தி நண்ணுத வினைநணுகும் வினையெனவொன் றிரண்டாய் ஞாலத்து வினைக ளிருதிமமாகும்-அபுத்தி பூர்வமான கன்மமும் புத்தி பூர்வமான கன்மமுமென ஒருகன்மந்தானே மிரண்டாய்ப் பிரபஞ்சத்திலே செய்து போதுகின்ற கன்மங்களெல்லா மிரண்டுவகையாம்,—ஏலத்தா னிதமகிதமாம். அங்ஙனமாயிடத்திற் பொருந்தத் தானிதமு மகிதமுமாகாந்ற்கும்,—இதனால் வருவாதெய்தியிடம் புண்ணியபாவங்களென்றே-இந்த விதாகித்தாலே தப்பாமற் புண்ணியகன்மம் பாவகன்மமென்று பொருந்தும். எ - று.

விருப்பு வெறுப்பும் வினைவு மாகுபெயர். அவ்வினைவு மென்பது உம் பாடம் எல்லாமும் எனமாறுக. இரண்டாமென்று பாடமோதுவாருமுளர். என்றே யெய்தியிடு மெனக்கூட்டுக.

இங்ஙன முண்டாகப்பட்ட வாகாமியத்தாற் புண்ணிய பாவங்களுண்டாம் வழி யெப்படியென்று மதுபோம்வழி யெ ப்படியென்றும் வினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்தகுகொ ண்டருளியது.

உற்றதொழி னினைவுரையி னிருவினையுமுளவாந்
மொன்றொன்ற லழியாதா னொழியா துன்னின், மற்
றவற்றி னொருவினைக்கோர் வினையால்விடு வைதிக
சைவம் பகரு மரபிலாற்றப், பற்றியது கழியுமிது வி
லையாலேற்கும் பாண்மையுமா ம் பண்ணுது பலிக்குமு
ன்னஞ், சொற்றருநால் வழியில்வரி ன் மிகுதிசே ருந்
சோராதங் கதுமேலேத் தொடர்ச்சியாமே. (கசு)

ஒழியாவிருவினை யொன்றிலொன்றிங்
கழியாததுபவ மாகுமென்றது.

(இ - ள்.) உற் பொருந்தப்பட்ட வுடம்பின்னொழிலாது
றதொழி னினை மனதினைவாலும் வாக்கின்சொல்லாது
வுரையி னிருவி புண்ணியபாவங்க ளிரண்டுமுண்டாம். அ
னையுமுளவாம் ப்படியுண்டாமிடத்து ஒருகன்மங்கொண்
டொரு கன்மத்தைப் போக்கிக்கொள்ள
லாமோ இரண்டு மிரண்டாக அதுபவிக்க
வேணுமோ வென்னில்

ஒன் றொன்ற லுழியாதா னொ
ழியாதுன்னில் புண்ணியத்தாற் பாவமும்போகாது பா
வத்தாற் புண்ணியமும் போகாது ஆகை
யாலே விசாரிக்குமிடத்துப் புசிப்புந்தவி
ராது. அப்படியானால் ஒருவர்செய்த பாவ
கன்மங்களைப் போக்கிக்கொள்ளுகைக்கு
வழியில்லையாவென்னில்

மற்றவற்றி அப்படிச் செய்யப்பட்ட வினைகளில் ஒ
ருருவினைக் ருவினையைக் கொண் டொருவினையைப்
கோர் வினைபா போக்குதற்குபாயம் வேதாகமங்கள் சொ
ல்லாநிற்கும் ல்லாநிற்கும்
வசவம் பகரும்

மரபிலாற்றப் அந்த வேதாகமங்கள் சொன்னமுறை
பற்றி யது கழி மையிலே செய்தாற் கூடினகண்மங்க ணீ
யும் ந்கும். அப்படிச் செய்யமாட்டா தவர்க
ளுக் கிந்தத்தோஷங்கள் நிற்கும்வழி யெ
வ்வனையென்னில்

இது விலையா இந்தத் தோஷங்கள் நிற்குகைக்குத்
லேற்கும் பான் தான் செய்துகொள்ளமாட்டா லில்லையா
மையுமாம் பண் னுலுஞ் சிலதிரவியங்களைக் கொடுத்துச்
செய்ய வல்லவர்களைக் கொண்டு செய்வித்
துக் கொள்ளுகையாலே தான்செய்யாதி
ருக்கிலுந் தனக்குப்பயனாகப் பலிக்கும்.
இங்ஙனமுண்டான தோஷங்களைப் போ
க்கிக்கொள்ளலாமென் றிருக்கச்செய்த
யொன்றென் னுலுநியாதென்ற தேதென்னி
ல். அஃதாவது

முன்னஞ் முன்னே சொல்லப்பட்ட வேதாகமங்
சொற்றரு னூல் களின் முறைமையிலே யொருவன் னுன்செ
வழியின் வரின் ய்த தோஷத்துக்குத்தக்க பிராயச்சித்த
மிகுதிசோரும் ன் செய்தாலு மந்தத்தோஷத்தின் கௌர
வங்கெட்டுத் தோஷமாத்திர நிற்கும். அ
தேதென்னில் ஒருவன்பிரமஹத்தி போவ
தைமுதலாயுள்ள தோஷங்கள் செய்து

அதற்குத்தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்தாலு நரகவேதனைக்கு
ள்ளு கௌரவங்கெட்டுக் கொலைதோஷமாத் திர நிற்றுகுமென
வறிக. அப்படிக்க கொலைமாத் திரமாகின்ற தேதுசெய்யுமெ
ன்னில்

சோராதங்க நீங்கிப்போகாத கன்ம மேலுடலெடுந்
துமேலைத் தொ கைக்குத் தொந்தனையாம். எ - று ஆகை
டர்ச்சியாமே. யினுலே ஒன்றொன்று லபியாதெனக்கொ
ள்க.

து - ம். உற்றதொழி வினைவுரையாகிய மனவாக்குக் காயங்
களா லுண்டாகிய கன்மங்களாவன? அருணினைவு பொறை பிறர்
பொருள்விரும்பாமை செய்நன்றிமறவாமை அபிமானம்பேணல்
ஆழக்காறினமை அவாவறுக்கை பிறர்விதனங்கண்டிரங்குதல் பி
றருக்கு அறிவுஞ் செல்வமுடமுகும் டோகூழாமாகிய விவைநான்
குந் தம்மினு மிகுதிடாக வேணுமென்று விரும்பிநினைக்கை ஆக
விவையித்தனையும் மனதி லுண்டாகிய நல்வழிநினைவெனவறிக. இ
வையித்தனைக்கு மாறுபட்டனைக்கை தீவழிநினைவெனவறிக. இனி
வாக்கினு லுண்டாகிய கன்மமாவது தன்மம் ஞானங்கூறுதல் புற
ங்கூறுமை உண்மையே சொல்லுதல் தூலுரைகூறல் இனியனசொ
ல்லுதல் கடுஞ்சொல்விடுதல் வேதாசமங்களை யோதல் ஆகவிவை
யித்தனையும் வாக்கினு லுண்டாகிய நல்லுரையெனவறிக. இவையி
ற்றுக்கு மாறுபட்டகூறுகை தீவசனங்களெனவறிக. இனிகாய
த்தினுற் செய்யுங் கன்மமாவது அறிதாயதவங்களைச் செய்தல் பூ
சைக் கோமங்கள்செய்கை பகுத்துண்ணல் பூமரங்கள் நோப்பு
களவைக்கை பிறர்மனைவிழைபாமை குளம்பெட்டுகை கூவறே
ண்டல் தன்மசாலை பள்ளிக்கூடம் திருக்கோயிலெடுக்கை மடங்
கட்டுகை ஆக விவையித்தனையும் காயத்தினுற்செய்யு நற்றொழில்
களெனவறிக. இவையிற்றுக்கு மாறுபாடாகச் செய்கையெல்லாந்

திவழித்தொழிலெனவறிக. இங்ஙனமனத்தினு னினைத்தும் வாக்கினுற் சொல்லியுங் காயத்தினுற் செய்தும் வருமென்பதற்கு. பி-ம். ஞானுமீர்த்தத்தில் “பொய்ப்பொறிபுணர்க்கு மூப்பொறியுள்ளு - மூள்ளச்செய்தி தெள்ளிதிம்கிளப்பி - னிருடர்காட்சியரு ளொடுபுணர்தல் - பெரும்பொறைதாங்கல் பிறன்பொருள்விழையாமை - செய்தநன்றிதல் கைதவங்கடிதல் - பால்கொடாது பகலிற்றோன்மல் - மானபதாணி யானீற்றாங்க - லழக்காறின்மை யவாவிற்தீர்த - லருந்தியருயிர்கட் கிருந்தகாலே - யழிஞாயவன் ன ராதியானச் - கழலுநெஞ்சிற் கையற்றி ளைத்தல் - பன்னருஞ்சிறப்பின் மன்னுயிர் துடக்கிற் - கறிவும்பொறியுங் கழிபெருங்கவினும்தெற்கருந்துறக்கமு மறப்பவாங்குத் - தம்பினும்வேண்டி மெண்ணரும்பெருங்குணம் - வாக்கொடுசிவணிய நோக்கினமக்கொள - வறம்பெரிதுரைத்தல் புறங்கூறாமை - வாய்மைகல்வி தீமையிற்றிறம்ப - லின்மொழியிசைத்தல் வன்மொழிமறுத்த-லறிவுதூல்வீரித்த லருமறைகழற - லடங்கியவறைதல் கடுஞ்சொல்வீடுதல் - பயனீன்றபடிக்கல் படிற்றுனாகெடுதல் - காயத்தியைந்தவீயாவினையு - ளருந்தவந்தொடங்க நிருத்தியதானங் - கொடையுடம்படுதல் படையுடம்படாமை - யமரர்ப்பேணலாகுதியருத்த-லொழுக்கமோம்பும் விழுப்பெருங்குழமை - யுடம்பிடியேந்தியுடறணித்திடுமா - மடைந்தகாலே யவணியருயர்ந்தோ - ராலலர்தெரிந்து மாருயிர் பெரும்பிறிதாகவி - னிரும்பினியிசைஞரி னொரங்குபட்டா - ரைம்பெரும்பாதகத் தாழிநீந்த - லிந்தியப்பெரும்படையிரியதூறும்-வனற்றறுகண்மை வானினிட்டாங்கு-நோவனசெயினு மேவனவிழைத-றவச்சிறிதானு மிகப்பலவிருந்து - பாத்தூண்செல்வம் பூக்கமுழிரும்பொழி - மன்மனைக்கிழத்தி யல்லதைப்பிறர்மனை - யன்னையிறீரா மன்னராண்மை - கார்கோளன்னகயம்பலகினைத்தல் - கூவறொட்ட லாதுலர்சாலை - யறங்கரைநாவி னுன்றோர்ப் பள்ளிக் - கூவுட்கண்ணியத் தடவுநிலைகோட்ட-மனை

யகைமுதலா நிலைவருந்திறத்த - புறத்தனமாதோ வறத்துடைமற
த்ததை - மிவற்றுமழிபடா தெதிர்வனகெழீஇ - யுளுற்றென்மொ
ழிப வுணர்ந்திசினோ. எ-து- கண்டுகொள்க.

ஒருவினைக்கோர் வினையால்கீடு என்றது சமயாசார முதலா
யுள்ளத்துக்குத் தவறுவந்தா லத்தற்குப் பிராயச்சித்தஞ்செய்து
கொள்ளவுமா மென்றதெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது மனவாக்குக் கிடங்குகளினாலே கன்ம
மேறுமென்றும் உப்படியேறினகன்மங்களை நீக்கிக்கொள்ளுமைக்
குப் பிராயச்சித்தமு மந்தப்பிராயச்சித்தத்தாற் போகாத கன்மத்
துக்கு மேலும் ஓநந்தொந்தனை யுண்டாமெனனு முறைமையையு
மறிவித்தது. (கக)

வேறு— இது கன்மத்துக்கு மாயையுபாதானமான முறை
மையும் அக்கன்மம் வாதியாதபடிக் குபாயமுண்டென்பது. மு
ணர்த்திற்று.

இருவினையு முற்றதொழிவினைவுடையா லுளவாம் - அந்தப்பு
ண்ணியபாவங்களான விரண்டிவினைகளு மெய்மனமொழிகளான
முப்பொறிகளிற் பொருந்திய தொழிலு நினைவு முறையுமான விம்
முன்றினாலே வருவனவாம், — ஒன்றொன்றாழிபாது - ஒருவினை
யா லொருவினைபோகாது, — உன்னினுனொழிபாது - விசாரித்து
ப்பார்க்கிற் புசிப்புத்தவிராது, — மற்றவற்றி லொருவினைக்கோர்
வினையால்கீடு-அவ்விருவினைகளு ளொருவினையா லொருவினைக்கு
விடுதலையும், — வைதிகசைவம்பகரும் - வேதாசமங்கன்சொல்லு
ம். ஒழிதலெப்படியெனில்? — மரபிலாற்றப்பற்றியதுகழியும்-அவை
சொன்ன முறையிலேசெய்தாற் கூடின பாவகன்மந்நுகும், — இ
து - இங் வன்ம புண்ணியத்தாற் பாவமொழிக, — விஸைடாலேற்
கும்பான்மையுமாம் - வினைக்குக்கொள்ளு முறையையுடையது
மாம், — பண்ணுதுபலிக்கும் - இப்படி சாந்திபண்ணுகிருப்பினும்

அபுத்திபூர்வமாகப் பாவமொழிகைக்கேற்ற புண்ணியமுஞ் சித்தி
க்கும். ஆனு லிந்தமுறையிலே பாவமடங்கலையும் போக்கவிட
லாமோவென்னில்?—முன்னஞ்சொற்றருதால்வழியின்வரின் மிகு
திசோரும்-இறைவன் முற்காலத்திலே திருவுளம்பற்றின வேதா
கூமங்களின் முறைமையிலேசெய்தான் மிகுந்த கன்மங்கள்போ
ம்,—சோராதங்குமேலேத் தொடர்ச்சிபாமே - அவ்விடத்துப்
போகாதகன்மம் புசிப்பிக்கவேண்டுகையாலே மேலேக்குச் சம்ப
ந்தமாம். ஏ-அ.

வீடுநட்டபின் வீடில்லையென்பதுபோல நினதுபான்மை யா
குபெயர். அங்குச்சோராசெனமாறுக. ஒன்றொன்று லழிபாதெ
ன்பதற்கு மனமொழிமெய்களிலே யொன்றாற் செய்தகன்ம மொ
ன்றாற்போகாதென் னுரைப்பாருமுளர். இந்தக்கன்மம் பீஜாங்கு
ரதியாயமாகப் பிரவாகனாகியாயிருக்கும். இன்னுந்திட்டகன்மம்அ
திட்டகன்மம் அனியதகன்மம்என மூவிதமாம். திட்டகன்மமாவ
து ஒளிடதப்பிரயோகத்தாலு மரசராலும் பகைவராலே யபிசார
மாகப் பிரயோகிககப்பட்ட மந்திரங்களாலு மிம்மையிற்பலிப்ப
து. அதிட்டகன்மமாவது சுவர்க்க நரகங்களிலே அனுபவிக்கப்ப
டுவன. அனியதகன்மமாவது அஸ்வமேதமும்பிரமகத்தியு மொரு
காலத்திற் செய்யப்பட்டுப் பக்குவம்வந்தவிடத் தொருங்கே பிர
ண்டுமபுசிக்கப்படாமையிற் கருத்தா வின்னகாலத்தி விதுவென்
றுறுத்திப்புகிப்பிக்குமது. இனிமூன்றும்பத்தி திட்டாதிட்டம்அ
நாவது ஒருவனின்மையிற்செய்த அஸ்வமேதபல விம்மையிலே
பலிப்பது என்பதுமொன்று. கன்மங்கண் மாயையிலே பொருந்
திப் பக்குவப்பட்டுச் செருஷ்டிகாலத்திலே புசிக்கப்படும். இதன்
விரி வாகமங்களிற்காண்க.

வெளியென்பதுதொட் டி-துகாலும் பஞ்சமலங்களின் கார
ணவாய்வக னுணர்ந்திற்று.

இங்ஙனம் பஞ்சமலங்களின் காரண காரியங்களை ஏகமாப்
என்னும் விருத்தந்தொடங்கி யிவ்வளவு மருளிச்செய்து மேலிந்த
ப் பஞ்சமலங்களின் றொகையு மிவையிற்றுடன் கூடிநிற்கு மான்
மாக்களுக் கிவைநீங்கியே பருளைப் பெறவேணுமென்னு முறை
மையு மருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

மே॥ கமிகவுயிர்கடொ ருமுடனுய்நிற்குமூலவா॥ ண
வமொன்றுமுயங்கிநின்று, பா॥ கமிகவுதவுதிரே॥ தா॥ யி
யொன்று பகர்மாயையொன்றுபடர்கம்மமொன்று,
தேகமுறுகரணமொடுபுவனபோகச் செயலா॥ ருமா॥ மா
யைத்திரட்சியொன்றென், ருகமலமைந்தென்பரைந்
துமா॥ ரு தருளென்பதரிதென்பரறிந்துளோ॥ னே. (௨௦)

அலக்கண்படுமுயிர்க்கைந்துவசையா

மலத்தின்பகுதியை வனப்புறவகுத்தது.

(இ-ள்.) மே॥ அநியாமை மிகவுண்டாம்படி யான்மாக்க
கமிகவுயிர்கடொ டோறுஞ் சகசமுமா யநாதி்யுமா யிருக்கப்ப
றுமுடனுய்நிற்கு ட்ட வாணவமலமொன்று
மூலவாணவமொ
ன்று

முடங்கிநின்று அந்தவாணவ மலத்தோடுங்கூடிநின்று அது
பாகமிக வுதவுது பக்குவமா மளவு மான்மாவை மறைத்து அந்
ரோ தாயியொன் த மலத்தைப் டாகம்வருத்துகிற திரேதமல
று மொன்று

பகர் மாயை ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவாதிகளைக் கொடு
பொன்று க்குமென்று சொல்லப்பட்டுவருகிற மயக்கத்
தைச்செய்யும் அசுத்தமாயா காரண மல மொ
ன்று

படர் கன் ம ஆன்மாக்கடோறும் விரிந்து அதுபவமாய்
மொன்று நிற்குங் கன்மமலமொன்று

தேகமுறு கர ஆன்மாக்களெடுக்கப்பட்ட பூததேகமாகிய
ணமொடு புவன தனுவு மதனோடுந்நிருக்கப்பட்ட கரணமு ம
போகச் செயலா தனோடுங் கூடிவரும் புவனமும் போகமு மா
ரு மாமாயைத் தி ன்மாக்களோடுங் கூடிக் காரியப்படு மவதரத்
ரட்சியொன்று து அவையிற்றைமுப்கூறிய அசுத்தமாயாகார

ணத்திலே நின்று சிவசத்திகடோற்றுவிக்கு
மவதரத்து அவையிற்றோடும் பொருந்திடத்
தப்பட்ட சுத்தமாயையின் நிரட்சியாகிய சுத்
தத்ததுவங்களென்னு மலமொன்று. அன்றியு
மிந்தப்பதத்துக்குப் பொருள்சொல்லு மிடத்
து வித்தைகளவித்தையீசர் சதாசிவொன்ற

விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனுக்ரண புவனபோகங்களைக் கொடுத்து
நிற்குமசுத்தமாடை யெனபாருமுளர். அஃதிவ்விடத்துச் சொல்ல
வேண்டுமதில்லை யெனவறிக. அதற்குக்குற்றமே தென்னில் இச்
செய்யுள் சகலநானோக்கிப் பஞ்சமலங்களின் றொகை சொல்லு
கையாலும் இந்தச்செய்யுளில் விஞ்ஞானகலர் பிரசங்கமில்லாதப
டியாலும் பஞ்சமலங்கள் விஞ்ஞானகலர்க்கில்லாதபடியாலு மப்
படிச் சொல்லப்படாதெனவறிக

என் றுக ம ல ஆகக்கூட்டி யிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ம
லைந்தென்பர் லமைந்தென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்
ள். ஆகையால்

ஐந்தாமாறா த இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலமைந்தையு
ருளென்ப தரிதெ ம் விட்டுநீங்காம லான்மாக்களுக்குத் திருவ
ன்ப ரறிந்துளா ருளுண்டாகாதென்று பெரியோர்கள்சொல்லு
ரே. வார்கள். எ - று.

து-ம். மோகமிகவுயிர்கடொறு முடனும்நித்கு மூலவாணவ
மொன்று. எ-கு. ஆணவமலமொன்றாயிருக்க வான்மாக்கடொறு
ங்குடிநின்று மறைக்குமென்று பொருட்படுத்தகைக்கு வழியே
தென்னில் இருளானதொன்றாயிருந்தும் பலகண்களையு மறைத்தா
த்போல ஆணவமலமு மப்படிமொன்றாயிருந்தாலும் பலவான்மா
க்களையு மறைக்கு மென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவருட்-
பயனில் “பலரைப்புணர்ந்து மிருட்பாவைக்குண்டெனறுங் கண்
வர்க்குந்தொன்றாகதற்பு.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி முயங்கின்று பாகமிகவுதவு திரோதாயி யொன்று.
எ-கு. அருளாகியதிரோதசத்தி யான்மாக்களை மறைக்கப்பட்ட
விருளாகிய ஆணவமலத்தோடுங் கூடிநின்று பாகம்வருந்துமென்
று பொருட்கூறியதென்னில் காணுங்கண்ணனைத் மறைக்கப்
பட்ட படலத்தைக்கப்பட்டவெளவுதமானது கண்ணோடுங்கூ
டி நன்று விதனமாக்கி அந்தக்கண்ணைத்தெரிவித்தாற்போல சிவ
னுடையவருளானது திரோதமாய்நின்று ஆன்மாக்களை மறைக்கப்
பட்ட ஆணவமலத்தைப் பாகம்வருத்தி அந்தமலபாகம் வந்தவா
றே யான்மாக்களுக்கு ஞானம்பிரகாசிக்கையா லப்படிச்சொன்ன
தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “ஐயமுமலங்கடத்தந்
தொழிவினையியற்றவேவுந், தாயவன்மனதோர் சத்தி திரோதான
கரியதென்றும்” எ-ம். இந்நூலினும் “முற்சினமருவுதிரோதாயி
கருணையாகு” எ-ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க.

இனி பகர்பாபையொன்று. எ-கு. அசுத்தமாயா காரண மல
மொன்றென்று பொருட்கூறியதென்னில் ஆன்மாக்கள் சங்கா
ரப்பட்டொடுங்கு மவதரத்துத் தாரகமாய் நின்றுஞ் சிருட்டி-கால
மான்மாக்களுக்குத் தனு கரண புவன போகங்களாகிய கலையாதி
தத்துவங்கள் தன்னிடத்திலே தோன்றுகைக் குபாதானமாமாயி
ருக்கிற காரணமாயை யென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தத்து

வவிளக்கத்தில் “ஓதியவல்வினையூட்டக்கருவியுடம்புலக, மாதிய போகமு மாய்நின்றமாபை மயக்குவித்தே, போதந்தரும்பொரு ளாகிநிற்கும்புல னாதிகளுக், காதியுமாய்விரிந் தத்தமுமாக யொடுங்கியதே” எ-ம். சித்தியாரில் “நித்தமா யருவாயேக நிலையதா ய டுலத்துக்கோர், வித்துமாய் சித்தாயெவ்கும் வியாபியாய் விமல னுக்கோர், சத்தியாய்ப் புவனபோகந் தனுகரணமு முயிர்க்காய், வைத்ததோர்மலமாய் மாயைமயக்கமுஞ்செய்யுமன்றே” எ-ம். இந்நூலினும் “உருவாதி சதுவிதமாய்” என்னும்விருத்தமு மாகவிங்ஙனம் வருமேறுக்களைக்கண்டுகொள்க.

இனி படர்கனம் மொன்று. எ-கு. எங்கும்விரிந்திருக்கப் பட்ட கன்மமலமொன்றென்று பொருட்கூறியதே தென்னில் ஆன்மாக்க ளெடுக்கப்பட்ட அச்சுக்கடோறுங் கூடிநின் தவரவர்க்கு ண்டான புண்ணியபாவங்களுக்கிடான புசிப்புக்களைக்கொடுத்து நிற் கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில் “பிணந்தவக்கன்மம் பெருகியவாசை யனுதுகர்த்தம், கணைந்தன கன்ம மிருவகைத்தாமதம் பாவமென்ப, தணந்துமணந் துந்தன் சார்வினிற்றேனுன்றுமன் சந்நிதியா, லுணர்ந்தவர் வித் தும் விளைவுமொப்பாமென வோதுவரே.” எ - ம். சித்தியாரில். “இருவினை யநாத்ரபாதி யியற்றலா னுகர்வானந்த, வருமலஞ்சார்ந்து மாயாவருவுகண் மருவியார்த்து” எ-ம். இந்நூலினும் “அணுக்கடோறும் படர்வதாகி.” எ - ம். வருமேறுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி நேகமுறு கரணமொடு புவனபோகச் செயலாரு மா மாயைத் திரட்சியென்று. எ-கு. ஆன்மாக்களுக்குண்டான தனு கரண புவனபோகங்களை நடத்துகிற சத்தமாபையின் திரட்சியாகிய சத்தத்தத்துவமல மொன்றென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் அசத்தமாயா காரியமாகிய கலையாதி தத்துவங்களைப் பிரேரிக்கப்

பட்ட சுத்தமாயாகாரியமாகிய சுத்தவித்தை ஈசுரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவமென்னப்பட்ட சுத்ததத்துவங்களைத் து மொருமலமென்றதெனவறிக. அவையிற்றைப் பிரேரிப்பித்ததுகொண்டே சுத்தத்துவங்களை மலமென்னலாமோவென்னி லப்படிச் சொல்லப் படுமெனவறிக. அதற்கு வழியேதென்னில்? சிவனுடைய வருட்சத்தியானது திரோதமாய்நின்று மலத்தைக் காரியப்படுத்தி அது மலமென்று பெயர்பெற்றும்போல விதற்கு மப்படிச் சொல்லப் படுமெனவறிக.

இனி யைந்துமாறு வருளென்ப தரித்தென்ப ரறிந்துளோரே எ - கு. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலங்களைத் து நீங்களுலொழிப வான்மாக்களுக் கருளுண்டாகாதென்று பொருட்கூறியதே தென்னில்? இந்தமலங்க ளைந்தோடுங்கூடி நிற்கும்ளவு மான்மாக்களுக்கு ஐநநந் தொலையாதது கொண்டே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு பி - ம். திருவாசகத்தில் “மலங்களைந்தாற் சுழல்வன் றயிரிற்பொரு மத்தறவே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாக்களோடு மநாதியாய் மறைக்கப்பட்ட வாண்வமல மொருமலமென்றும் அதனோடுங்கூடி யந்த மலத்தைப்பாகம்வருத்துவதானதிரோதாயி யொருமலமென்றும் மதனோடுங்கூடிவருகிற வசுத்தமாபாகாரணமலமொன்றென்றும் அதனோடுங்கூடி விரிந்து வரப்பட்ட கன்மமல மொன்றென்றும் அதனோடுங் கூடிவரப்பட்ட வசுத்தமாபாகாரியமாகிய தனுக்ரணபுவனபோகங்களை நடத்துகிற சுத்தமாயாகாரியமாகிய சுத்ததத்துவங்க ளொருமலமென்றும் ஆகவிறங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலங்களைத் து நீங்காம லான்மாக்கள் முத்தியைப் பெறுகைக்கு வழியுண்டாகாதென்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்களெனனுமுதரமையை யறிவித்தது.

வேறு—இது அம்மலங்களின் பெயருந்தொகையும் அவைவங்கியன்றி முத்தி வாயாதென்பது உ முணர்த்திற்று.

மோகமிக வுயிர்கடொறு முடனாய்ந்திரு மூலவாணவ மொன்று-மறைப்புமிகும்படி யுயிர்கடொறு மனத்திலே கூழ்நிற்கு மூலமாகிய வாணவமலமொன்று, — முயங்கிநின்று பாகமிக வுதவுதிரோதாயி யொன்று-அந்த வாணவமலத்தைப் பொருந்திநின்று பக்குவத்தை மிக உண்டாக்கு கின்ற திரோதானசத்தியொன்று,—பகர்மாயைமொன்று - தனுவாதி கட்டுக்குக்காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட மாயாமலமொன்று,—படர்கன்மமொன்று-புண்ணியபாவங்கடாக விரிந்த கன்மமலமொன்று,—தேகமுதுகரணமொடு புவன்போகச் செயலாரு மாமாயைத்திரட்சியொன்று - தனுவு மிக்கரணமும் புவன்மும் போகமுமாய்நடக்குந் தொழிநிறைந்த பெரிய மாயா காரியமான மாயேயமலமொன்று,—என்று - என்றொருவ்வொன்றாகவெண்ணி,—ஆகமல மைந்தென்பர் - பின்னொருதொகையாக மலமைந்தென்பர்,—ஐந்துமாறா தருளென்ப தரிதென்ப ரறிந்துளோரே - அவ்வைந்துமலமு மொழியாம லருள் பெறுதல் கூடாதென்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர் எ-று.

ஒடுஎன்னொடு. ஒன்றாகமலமைந்தென்று பாடமாகில் என் னென்னு மிடை--ச்சொல் வருவிக்க. மாறாதென்னு மெதிர்மறை வினையெச்சம்பெறுதலென்னு மவாய் நிலையான்வந்த வினைப்பெயரிற் பெறுதலென்னும்வினையோடுமுடிந்தது. அறிதென்பது மனச்சுவலைமாற்றலரிதென்பதுபோலவினைப்பொருட்டாய்நின்றது. அருளென்பது அருளென்றுயர்ந்தோராலெடுத்துரைக்கப்படுவது. மலமாவதழுக்கு. ஆத்மாக்களுடையஞானக்கிரியைகளை மறைக்கையினாலே யாணவமலத்தை மலமென்பதனுமாம். ஏனை நான்கையு மலமென்ப தென்னையெனில்

மலபாகத்தின்பொருட்டுக்கருவிசுனைக் கூட்டி யாத்மாக்களைப் பொப்பை மெய்யென்னுமயக்கப் போகற்களை யனுபவிக் கையாலே யுபசரித்துத் திரோதாமியான சிவசத்தியைமல முளதாவொழிந்தவெல்லா நெல்லின்வரு தவிடுமிபோலநூ சியாகலா னவை யொன்றிற்கொன் றேதுவாக மாயையினைப் பங் கண்மத்தையு மாயாகாரியமாதலின் மாயேயத்தையுமலமெ ன்றார். அதேமாயையைக் காரியங்களின் மிகுதிபற்றி மா மாயையென்றார். மும்மல நெல்லினுக்கென்றும் மாயையின் காரியத்தையென்னு மிகுதற்கு முன்னுலினு மலங்களைந்நாற் சமழ்வென்னுந் திருவாக்கினு மலமென்றமையறிக.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்சமலங்களோடுங் கூட்டி நிற்க்வான்மாக்க ளவையிற்றைநீங்கி யருளைப்பெருகைக்கு வழி பெங்ஙனனேயென்னுவினவ அந்தமலங்கள் காரியப் பட்டுப் பாகம்வந்தே யருளைப்பெறையெண்ணுகையா லவைகாரி யப்படுகைக்கு வழியாகக் கேவல சகல சுத்தமென்று முன் றவத்தையை வைத்துக்கொண் டிதிற் கேவலாவத்தையை முந்த வருளிச்சேய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஓங்கிவரும் பலவுயிர்கண் முன்றவத்தையுட்பற்றி யுற்றிடுங் கேவலசகல சுத்தமெனவுணர்க, வீங்குவரு ங் கலா தியொடு குறியுருவமொ ன்று மின் நிமல மென்றி யொ ன்று மில்லையெனுமியல்பா, யாங்கறிவை யறிவரி ய ளறிகருவியணையா தாதலினு லிருண்மருவு மலர்வி டிப்போலதுவாய், நீங்கும்கை யின் றிநித்த வியாபக மாயங்க ணிற்பதுகேவலமென்றுநிகழ்த்துதுவே.(௨௧)

ஆருயிர்மூவகை யவத்தையுமதிற்

கூறிருளவத்தைக் குறியிதுவுன்றது.

(இ-ள்.) ஒங்கி அநாதியே நிலைபேராக யெண்ணிறந்து
வரும் பலவுயிர் மிக்ருவருகிற வான்மாக்கள் மூன்றுவகை
கண் மூன்றவத் தப்பட் டிருப்பதாகிய வவத்தைகளோடுங்
தைப்பற்றி யுற் கூடியதுபவியாநிற்பர்கள். அதுவேதென்
றீதும் னில்

கேவல சகல கேவலாவத்தை யென்றுஞ் சகலாவத்
சுத்த மென வு தையென்றுஞ்சுத்தாவத்தையென்றுமறிக.
ணர்க இயையிற்றின் முற்கூறிய கேவலாவத்தை
யாவது

நங்கு வருங் இவ்விடத்து விளங்காநின்ற கலையாகி
கலாதி பொடு தத்துவங்க ளோடுங் கூடியறியப்பட்ட
குறியுருவ மொ வொருநினைவுகளு மொருகாட்சிகளு மில்
ன்று மின்றிமல லாம லறியாமையுள்ள வானவமலமொ
மன்றியொன்று றிய வேறென்று மில்லையென்றுந் போலு
மில்லை யெனு மி மியல்பாயிருப்பதாய்
யல்பாய்

ஆங் கநிவை அவ்விடத்தி லான்மா சிற்றறிவா யறியப்
யறிவரியன் படும்பொருளாகிய தன்னையு மறியமாட்
டானாய்

அறிகருவி ய அறிகருவிக ளாகிய சுத்ததத் துவங்களு
ணையா மவ்விடத்துப் பொருந்தான

ஆதலினாலிரு அப்படி நிற்கையாலே யிருநீப்பொருந்
ன்மருவு மலர் திரின்று விழித்து ஜீவிக்கிறகண்ணானது அ
விழிபோலது ந்த விருளின்வடிவு தானாய்நின்றத்போல
வாய்

நீங்கும்வகை அந்த மலத்தைவிட்டு நீங்குகைக்கோ
யின்றி ருபாயமு மில்லையாய்

நித்த வியாப அவ்விடத் தழியாம லந்தமலத்தோடும்
கமாய் வியாபித்திருப்பதாய்
அங்க ணிற்ப அப்படிக்கேவலத்துக்குத் தலமாயுள்ள
து கேவலமென் வவ்விடத்திலே முற்கூறிவந்தபடியே நிற்
து நிகழ்த்துநா கிற வதனையே கேவலாவத்தை யென்று
லே. சொல்லும் சிவ்வியாகமம். எ-து.

து-ம். ஓங்கிவரும்பலயுயிர்கள். எ-கு. அநாதியேநிலைபெ
ந்து மிக்குவருகிற வான்மாக்க ளென்று பொருட்கூறியதே
தென்னில் அநாதியென்றது சிவனுள்ளவன்றே யான்மாக்க
ளு முண்டாகையா லநாதியென்ற தெனவறிக. நிலைபெறெ
ன்றதுஞ் சிவனைப்போல வொருகாலத்தினு மழியாமலிறகை
யா லெனவறிக. மிக்க யுயிரென்றது பிரம விஷ்ணுக்கள் மு
தலாயுள்ள வானமாக்களைப் பற்றி யெனவறிக.

இனி மூன்றவத்தை. எ - கு கேவலமென்றுஞ் சக
லமென்றுஞ் சுத்தமென்றும் பொருட்கூறியதே தென்னில்
கேவலமென்றது மாயாகருவிடளாயுள்ள காரிய மாயையுந்ங்
கி யாணவமலத்தான் மறைப்புண்டு காரணமாயை தாரகமா
க வொடுங்கின வவதரத்தை யெனவறிக. இனி சகலமென்ற
து அப்படிநீங்கப்பட்ட தத்துவ மூப்பத்தாறோடுங்கூடி ஜீ
வித்துநின்ற வவதரத்தை யெனவறிக. இனி சுத்தமென்றது
முற்கூறிய கேவலசகல மிரண்டு நீங்கச் சிவனுடைய வருள்
காட்டாகச் சென்று அந்தச்சுவத்தோடுங் கூடிநின்ற வவத
ரமெனவறிக. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வவத்தை மூன்று
க்கும் பி-ம். சித்தியாரில் “கேவல சகலசுத்த மென்று மூன்
றவத்தையான்மா, மேஷவன் கேவலந்தன் னுண்மைமெய்ப்
பொறிகளெல்லாங், காவலன் கொடுத்தபோது சகலனு மல
ங்களெல்லா, மோவின போதுசுத்த முடையனுற் பவந்து
டைத்தே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி ஈங்குவருங்கலாதி. எ-ரு. இவ்விடத்து விளங்கப் பட்ட கலாதிகளென்று சுட்டிப் பொருட்கூறியதேதென்னி ல் ஆசாரியனருளிச்செய்யச் சீடன்கேட்டிருக்கு மவதரங் கருவிகளோடுங் கூடியிருந்து கேட்டறிந்து வருகையா லிவ்வி டுமென்ற சுட்டிக் கருவிகளோடுங் கூடியிருந்து ஜீவித்துவ ருகிற சகலாவத்தை யெனவறிக.

இனி குறியுருவமொன்றுமின்றி. எ-ரு. ஒரு நீனை வுகளு மொருகாட்சிகளு மில்லை யென்று பொருட்கூறிய தேதென் னில் இவன்சகலஞ்ஞின்னு ஜீவிக்கு மவதரத்து உட்கரண ங்களிஞலே நீனைத்தும் புறக்கரணங்களிஞற் கண்டுங் கே ட்டும் வருகையா லந்தக்கேவலத்துக்கு அவையில்லாதபடி யாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. என்றிங்ஙனங் கேவ லப்பட்டுக் கிடக்குமிடத்துக் காரியமாயையாயுள்ள கலையா திதத்துவங்கோடுங்கூடி ஜீவிக்கிற குணங்குறிகளு மில்லை யென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “அறிவிலன் மூர்த்தனித்தன ராகாதி குணங்களோடுங், செறிவிலன் கலாதியோடுங் செ ர்விலன் செயல்களில்லான், குறியிலன் கத்தாவல்லன் போக த்துக் கொள்கையில்லான், பிறிவிலன் மலத்தினோடும் வியா பி கேவலத்திலான்மா” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி மலமின்றியொன்று மில்லையெனு மியல்பாய். எ-ரு. கேவலத்துக்கு ஆணவமல மொன்று மொழிந்து மற்முன்று மில்லையென்றற்போலு மியல்பா யிருப்பதாய் என்று சந்தே கமாய் பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் மலமன் றியொன்று மில்லையெனும் என்ற உம்மைகொண்டும் இயல்பா யென்றவையச்சொற்கொண்டும் செத்தமனிதரைப்போலக் கி டக்கன்றார்கள் பட்டமரம்போலே நிற்குது என்றசொல் அ யையிற்றுக் குயிருண்டென்பதை வினைத்துநின் றற்போல அ துவ மாணவமலமன்றியே மந்துள்ளமலங்களு முண்டென்ப

தை வினாத்து நிற்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அஃ
தெவ்வுனையென்னில் கேவலத்திலான்மா ஆணவமல மறைப்
பாக வொடுங்கு மிடத்து மாயைதாரகமாக வொடுங்குகை
யா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அவ்விடத்து மாயையுண்
டென்பதற்கு அநுபோகமேதென்னில் நித்திரையிற் கேவல
ப்பட்டுக் கிடக்குமிடத்து உல்தாரகமாகக் கிடக்கச்சுதே
சுப்பிட்டெழுப்பவு மெழுந்திராமற் கிடந்து அந்தவுடலேத்
தட்டியெழுப்பு மிடத்துக் கலாதிக ளெழுந்திருக்கையா லந்
தக்கலாதிகள் மாயையிற்றேற்றமாகையால் காரியமுள்ளவி
டத்திலே காரணமுண்டான தாகையாலே கேவலத்திலாண
வமல மறைக்க மாயைதாரகமாக ஆன்மா வொடுங்குமென்ப
தை யறுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. அப்படி நித்திரையிற் கே
வலப்பட்டுக்கிடக்குமிடத் துடம்பதாரகமாக வொடுங்குமெ
ன்பதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். “அவ்வுடலினின்று
யிர்ப்ப வைம்பொறிகடாங்கிடப்ப, செவ்விநி னவ்வுடலிற்
சென்றெடுங்கு.” என்பதனுள் “செவ்விநி னவ்வுடலிற் சென்
டெடுங்கு.” எ-ம். போற்றிப் பஃரெடையினும். “மூலவருங்
கட்டிலுயிர் மூடமாயுட்கிடப்ப.” எ-ம். கண்டு கொள்க. எ
ன்றிங்ஙனநித்திரையிற் கேவலத்துக்குமலமறைக்க உல்தா
ரகமாக மூலாதாரத்திலே யொடுங்குகுற்போலச் சங்கார
கேவலத்துக்கு மாயாகாரணந் தாரகமாக வொடுங்குமென்
பது கண்டுகொள்க. ஆகையா லாணவத்துக்கு மறைக்கை
யெதொழில் மாயைக்குத் தாரகமாகநிற்கையே தொழிலென
வறிக. அப்படியாணவத்துக்கு மறைப்பே தொழிலென்பதற்
கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “சேதனன்கண் ணதிகம
றைப்பன வாகுகோடி விருத்திகளே.” எ - ம். சித்தியாரில்.
“போதகாரியமறைத்து நின்றது புகல்மலங்காண்.” எ - ம்.
“முன்னமலத்தினிருள் மூடாவகை.” எ - ம். இந்நூலினும்

“செம்பிஹு களிம்பேய்ந்து நித்தமூலமலமா யறிவுமுழுதி
 னையு மறைக்கும்.” எ - ம். ஞானத்தின் கண்ணை மறைத்த க
 டியதொழி லாணவத்தால்.” எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டு
 கொள்க. இனி மாயைதாரகமாக நிற்குமென்பதற்கு,” பி-ம்.
 தத்துவவிளக்கத்தில். “புல்லியபாசங்க ஞய்த்திடப்போக
 ம் புமானுகர்ந்து சொல்லியகாலத் துறுஞ்செல்லனிக்கிச் சூர
 புரக்கோன், சொல்லியமண்முதலாயினமாயையி லேதொகுத்
 தவ், கெல்லியி லித்திரைப் போலினைப்பாற்று மணுக்களை
 யே.” எ-ம். இந்நூலினும். “உருவாதி சதுவிதமாய்.” என்ற
 இருபத்திரண்டாஞ்செய்யுளிலே “ஒடுங்கவருகால முயிர்க
 ளெல்லா மருவிடமாய் மலமாய் மன்னியிடுமரனருளான் மா
 யைதானே ” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி ஆங்கறியையறிவரியன். எ - கு. கேவலப்பட்டுக்
 கிடக்குமவ்விடத் தான்மா அறியப்படும்பொருளா யிருக்கிற
 தன்னை யறியமாட்டானென்று பொருட்கூறியதெதென்னில்
 அப்படிக்கேவலத்திலான்மாவுக் கறிவாயுள்ளநா மிப்படிய
 றிவற்றுக் கிடக்கேருமேயென்கிற நினைவுமில்லாததுகொண்
 டே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியா
 ரில். “அறிவில் னாமூர்த்தனித்த னராகாதிருணங்குளோடுஞ்,
 செறிவில் னகலாதியோடுஞ் செர்வில் ன் செயல்களில்லான்.”
 எ - ம். “அறிந் துநித்தன்னை யுந் தானறியாமையானும்.” எ-ம்.
 கண்டுகொள்க.

இனி அறிகருவியணையா. எ - கு. கேவலமாகிய வவ்விட
 த்துச் சுத்ததத்துவங்களும் பொருந்தாதென்று பொருட்கூ
 றியதெதென்னில் அப்படிச் சுத்ததத்துவங்களைக் கூடினவி
 டும் சகலமாகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அதுவெ
 ழுந்நினைபென்னில் அப்படிக்கேவலப்பட்டுக் கிடக்குமிடத்
 துச் சிவசத்திக ளந்தச்சுத்ததத்துவங்களைக்கொண்டசுத்

தமாயாகாரணத்திலே நின்றுங் கலையாதி தத்துவங்களைத் தொற்றுவித் தான்மாக்களோடுங்கூடிக் காரியப்படுத்துகையா லதுசகலமாகையாலே யந்தக்கேவலத்திற் சுத்தத்தன்மை வங்களும்கொருந்தா தென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இந்நூலில். “இத்தகைமை யிவையருளால்” என்னும் விருத்தத்தையொட்டிக் கண்டுகொள்க.

இனிஇருள்மருவு மலர்விழிபோலதுவாய். எ-கு. இருளைப்பொருந்தினவிழி யந்தவிருளின்வடிவு தானாய்நின்றதும்பொலவென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் குற்றமறக்காணுங் கண்ணாது இருளோடுங்கூடின வவதரத்து வேறெனதுங் காணமல் அந்தவிருளின்வடிவு தானாய்நின்றதும்பொல வறிவாயுள்ள வானமாவங் கேவலப்பட்டு மலத்தினால் மறைப்புண்டு கிடக்குமிடத்து அந்தமலந் தன்னைப்போல வறியாமையே வடிவாய்க்கிடக்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படிக்கண்ணை யிருள்மறைத்தாற்போல வான்மாவையுங் கேவலத்தி லாணவமலமொன்று மறைக்குமென்று திருவுட்பாந்தமாயிருக்கக் கேவலத்தி லாணவமலமறைப்பதன்றியே மாயைதாரகமாக வொடுங்குமென்ற தேதென்னில் அப்படியிருளினால் மறைப்புண்டு அந்தவிருளின்வடிவு தானாய்நின்ற கண்ணிற் சோதியாயுள்ள பிரபையுந் தனக்குடம்பாயிருக்கப்பட்ட ரூபனை தாரகமாக நின்றதும்பொல வானவமலத்தான் மறைப்புண்டு கேவலப்பட்டுக் கிடக்கு மான்மாவு மாயைதாரகமாகக் கிடக்குமென்பதை முற்கூறிய வகைகளினாலு மதுபவத்தினாலுங் கண்டுகொள்க. அப்படிக்கேவலத்தி லாணவமலமன்றியே மற்றுள்ளமலங்களு முண்டென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “மும்மல நெல்லினுக்கு முனையொடு தவிடுமிப்போன், மம்மர்செய் தனுவினுண்மை வடிவினை மறைத்துநின்று.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி நித்தவியாபகமாய் எ-கு. அழியாத வியாபகத்தை
 புனையதாயென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் அப்படி யா
 ணவமலத்தினாலே மறைப்புண்டு மாயைதாரகமாகக் கிடந்
 தாறு மவ்விடத்தி லான்மாவழியதுஞ் செய்யாம லந்தமலந்
 துண்ணிப்போல வறியாமையாய் வியாபித்திருக்குமென்ற தெ
 னவறிக. இதற்கு பி - ம். சித்தியாரில். “மலத்தினாலும் வி
 யாபி கேவலத்திலான்மா.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி அங்கணிற்பது கேவலம். எ - கு. கேவலத்துக்குத்
 தலமாயுள்ள வவ்விடமென்று பொதுப்பட்ட பொருட்கூறிய
 தேதென்னில் நித்திரையிற் கேவலத்துக் குடல்தாரகமாகவு
 மூலாதாரமிடமாகவுஞ் சங்காரகேவலத்துக்குக் காரணமா
 யை தாரகமாகவு நிற்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக.
 என்னுமிவை யிரண்டுக்கும். பி-ம். இருபாவிருப்பில். “கட
 லமுதேவெண்ணெய்க் கரும்பெயென்கண்ணே - யுடலகத்து
 மூலத் தொடுங்க.” எ-து. நித்திரையிற் கேவலத்துக்குக் க
 ண்டுகொள்க. ஆன்மாக்கள் இந்நூலில் “ஒடுங்க, வருகால
 முயிர்களெல்லா மருவிடமாய் மலமாய் மன்னியிடு மரனரு
 ளான் மாயைதானே.” எ-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “சொல்
 லியமண்முத லாயினமாயையி லேதொகுத்தங், கெல்லியினி
 த்திரைப் போலினைப்பாற்று மணுக்களையே.” எ-ம். சங்கார
 கேவலத்துக்குக் கண்டுகொள்க.

இது ஹ்ஞ்சொல்லியது கேவலசகலஈத்தமென்று மூன்ற
 வந்தைப்படுமிடத்து அதில் கேவலாவத்தையாவது மாயாக
 ருவிக்கெல்லாங் கழன்று ஆணவமலத்தான் மறைப்புண்டு
 மாயைதாரகமாக வொடுங்குவார்களென்னு முறைமையை ய
 நிவித்தது. (உக)

வேறு—இனிக் கேவல சகலசுத்தமென்னு மவத்தை மூ ன்நினை யு முணர்த்துகின்றவர் முதற் கேவலாவத்தையினை யு மூலமலமென்ப தொன்றில்லைமென்னும் புறமதத்துடனங்க னையுஞ் செய்யு னுன்கி லுணர்த்துவான் றெடங்களுர் அவற் றுளிது கேவலாவத்தையை யுணர்த்திற்று.

ஒங்கவரும் பலவுயிர்கண் மூன்றவந்தைப்பற்றியுற்றிடு ம்—எண்ணிற் களவுபடாமையி னுயர்ந்துவரு மாத்தாக்களை ல்லா மூன்றவத்தையைப் பொருந்தியமுந் தும்,—கேவலசக லசுத்த மெனவுணர்வர்—அவற்றைக் கேவலாவத்தை சகலா வத்தை சுத்தாவத்தையென்று பெரியோரறிவர்கள்,—கேவ லம் - அம்மூன்றினுட் கேவலாவத்தையாவது,—ஈங்குவருங் கலாதியொடு குறியுருவமொன்றுமின்றி - அவ்வுயிர்க ளிவ்வி டத்திற் பரந்தகலாதிகளுடனே யோரடையாளமு மொருவ டியுமில்லாமல்,— மலமன்றி யொன்றுமில்லை யெனுமியல்பா ய்—ஆணவமலமொழிந்து வேறென்று மில்லைமென்னு முறை மையினை யுடையவாய்,—அநிகருவி யணையாவாதலினால்—அ றிதற்கேதுவாகிய கருவிகள் கூடாவாதலாலே,—ஆங்குறி வை யறிவரிதாய்—அவ்விடத் தொருபொருளையு மறியக்கூடா மல்,—இருண்மருவு மலர்விழிபோலதுவாய்—இருளைப்பொரு ள்திய விரிந்தகண்க ளவ்விருடாலாய் நின்றத்பொ ல்வா ணவமலந்தாலாய்,—நீங்கும்வகையின்றி—அதனைச் சிறிதும் விட்டு நீங்குமுறைமை யில்லையாய்,—நித்த வியாபகமாய்—அ ப்ரியாத வியாபகமுமாய்,—அங்கணிற்பது—அவ்விடத்து நிற் கின்றது,—தூனிகழ்த்து மென்று - திவ்வியாகமங்கள் சொ ல்லும். எ - று.

நிற்பதென்பது தொழிற்மேனின்ற வொருமை. நிகழ்ந் தலினைச் சொல்லுதல். அறிவரியவென்ற பாடத்திற்கு ஆ

யென்னுஞ் சொல்வருவிக்க. அறிவையென்பதி லறிவுஆகுபெயர். அநிகருவி சுத்தத்தத்துவ மென்பாருமுளர்.

அப்படி யானவமலமென்ப தொன்றில்லை மாயாமலமுங் கன்மமலமுமேயுள்ளது ஆன்மாவு மநாதியே சுத்தனென் றுற ஐக்கியவாதிமத மேலருளிச்செய்வா னெடுத்தக்கொண்டருளியது.

இன்மைமல மாயைகன்ம மென்றிரண்டேயிற்ற தா னிலங்குபல வுபிற்களுமுன் புரிந்தவிருவியினையின், றன்மைகளா லெவர்களுக்குந் தனுகரணபுவான் தந் திடுமிங் கதனாலே யிருபயனுஞ்சார்ந்து, கன்மமெலா நேராக நேராநன்மருவக் கடவுளரு ளாலெவையுங் கழித்திடுவனதனும், பின்மலமா னவையனுக்கா பெரு கொளிமுன்புளதே பெற்றிடுமென் றித்திறமென் பேசுமாறே. (௨௨)

மலமெனவேநிலை மாயையுங்கன்மமு நிலவிடுமுயிர்க்கெனு மவநெறியுரைத்தது.

(இ-ள்.) இன் அப்படி யானவமலமென்ப தொன்றில் மைமலம் லை. பின்னை யுள்ளதேதென்னில் மாயை கன்ம மாயா மலமென்றுங் கன்மமலமென்று மென்றிரண்டே மிரண்டுமேயுள்ளது. ஆனாலிவை யானமா வி லிடத்திலேவந்து பொருந்தினமுறை மையெயுருவியென்னில்

இறைதானில் சுத்தாவானவன் சுத்தராயிருக்கப்பட்ட ன்ரு பலவுபிற்க டவான்மாக்கள் முன்னேசெய்யப்பட்ட னு முன்புரிந்த புண்ணியபாவங்களுக் கிடாகச் சர்வர்க் விருவியினையின் கு முடம்புகளையுந் தத்துவங்களை யு மிருப்

ன்மைகளா லெ பிடங்களை யும் புசிப்புகளை யு முன் டாச் சூக்ஷ
வர்களுக்குத் த ன். புசிப்பென்றது கூட்டுப்பொருளெனவ
னுகரண புவன நிக. அது ஒழிவுகொண் டறியப்பட்டது
ந் தந்திடும்

இங் க த னு இவ்விடத் தந்தவுடம்பு முதலானவற்
லேயிருபயனுஞ் சூலே புண்ணியபாவங்களைப் பொருந்நி
சார்ந்து யதுபவித்து மேலார்ச்சித்து மிப்படிப் பிற
ந்திறந்துவருகிற வவதரத்திலே

கன்ம மெலா கன்மங்களெல்லாம் வெட்டின வில்லை
நேராக நேரா யாம்படி துலையொத்த வவதரத்து
தன்மருவ

க ட வு ளு ரு கத்தாவும் தனது காரணத்தினால்
ளா லெவையுங் லே யந்தக்கன்மங்களை யு மாயையையும்
கழித்திடுவன் போக்குவன்

அதனாற் பின் ஆகையாலே யான்மாவுக்குப் பின்பு மா
மலமானவைய யாகன்மங்கள் பொருந்தாது

ஊகா ஆன்மாவும் பழையபிரகாசத்தை யுடை
பெருகொளி ஆன்மாவும் பழையபிரகாசத்தை யுடை
முன்புளதேபெ ஞ்ஞாம்
ற்றிடும்

என் றி த்திற என் றிப்படி நீசொல்லுகிறமுறைமை யெ
மென் பேசுமா ப்படியிருந்தது.
றே.

வி - பு. ஈசுவரைக்கியவாதி யப்படியானவமலமென்ப
தொன்றில்லை சுத்தனாயிருக்கிற வான்மாவை மாயையுங்கன்
மமும் பின்புவந்து மறைக்குமெனரு னென்பதற்கு. பி - ம்.
சங்கற்பிரகாரணத்தில். “கருமுகிலடர விரிதருகதிர்பொ
ன்-தறிவரமுயிரிற் பிரியாதேயும்” எ ள் ம். சித்தியாரில். “மல

மெனவேறென்றில்லை மாயாகாரியமதென்னி, லிலகுயிர்க்கிச் சாளுநான் கிரியைகளெழுப்புமாயை, விலகிடுமலமிவற்றை வேறுமென்றதுவேறாகி, யுலகுடல்கரணமாக யுதித்திடுமுணர்ந்துகொள்ளே” இது மறுப்பென்பது கண்டுகொள்க.

• இதனாற்சொல்லியது ஈசுவரவைக்கியவாதி யானவமல மில்லையென்று மாயாகன்மங்களே யுள்ளதென்றுஞ் சுத்தரா யுள்ள வான்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களுக் கிடாகக் கத்தா வுடம்புமுதலாயினவற்றைக் கொடுக்க வதனாலே ஜநமரணப்பட்டுக் கன்மவொப்புவந்து ஆன்மாப் பண்டுபோலே சுத்தனாமென்றுஞ் சொன்னமுறைமையும் இது சித்தாந் தவழக்கல்லவென் றவனையெழுந்த முறைமையு மறிவித்தது.

வேறு—இது மலமில்லையென்று மைக்கியவாதி பாசப திகள்கருத்து மறுத்துணர்த்திற்று.

மலமின்மையே - கேவலாத்வைதிக ளிருளென்ற வானவமல மில்லாமையானே,—மாயைகன்ம மென்றிரண்டே—மாயையுங்கன்மமுமென விரண்டே யுள்ளன,—இறைதானிலங்கு பலவுயிர்களு முன்புரிந்த விருவினையின் தன்மைகளா லெவர்களுக்கும் தனுக்கரணபுவனந் தந்திடும் - அவ்விரண்டு முன்மையாற் கருத்தாவானவன் விளங்காவின பல்வாத்மாக் களு முற்சனனங்களி லார்ச்சித்த புண்ணியபாவங்களின் முறைமைகட் கிடாக வெல்லாவுயிர்களுக்குந் தனுவாதிகளைக் கொடுப்பன்,—இங்குதனாலே - இப்படி வினைக்கிடாக விறைவன் கொடுக்குமிதனாலே,—இருபயனுஞ் சார்ந்து - மீளவும் புண்ணியபாவங்களை யார்ச்சித்துப் பொருந் துதலால்,—கன்மமெலா நேராக நேராதன்மருவ - அந்தக் கன்மங்களெல்லாந் துலையொக்கச் செவ்வாதலைப் பொருந்தினவிடத்து,—கடவுளருளாலெவையுங் கழித்திடுவன் - அவ்விறைவன்மன்

கருணையாலே யக்கன்மங்க ளெல்லாவற்றையும் போக்குவ
ன்,—அதனாற் பின்மலமானவை யணுகா - ஆதலாற் பின்பந்த
மலமிரண்டும் பொருந்தா,—பெருகொளி முன்புளதே பெற்
றிடும் - உயிர்களு முன்புள்ளபிரகாசத்தையேபெறும்,—என்
றித்திரமென் பேசுமாறே - என்றிப்படி ஐக்கியவாதியும் பர
சுபதியுஞ் சொல்லும்படியென். எ - று.

பயன் காரணத்தை யுணர்த்துகின்ற வாகுபெயர். ஆதா
ரவாதேய வொற்றுமையாற் புவனஞ் சொல்லவே போகமு
மடங்கிற்று. இரண்டேயென்னுந் தேற்றேகாரம் இன்மையிலு
ஞ் சேர்க்கப்பட்டது. இங்கிலுவென்பது இங்கிலை யுங்கு
வைபோ லொருசொல்லாய்நின்றது. சார்ந்து சாரா.

அப்படி நான்சொன்ன வத்தத்தை இத்திறமென் பேசு
மாறே என்று உதாசனமாகச் சொல்லவேண்டுமா எனெ
ன்று ஈசுவரைக்கியவாதி கேட்க அப்படியாணவமலமில்லை
மாயையுங் கன்மமுமேயுள்ளதென்று நீ சொல்லுகிறது கொ
ட்டைமுந்தினதோ பனைமுந்தினதோ வென்கிற அராவழிக்
கிலே வருமென்று மறுத்து மேலாணவமலமுண்டென்னு மு
றைமையை யருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண் டருளியது.

மாயைமுத லெனவினையின் பான்மைமுதலென
வே மன்னுபனை விதைமரபின் மயங்குமலஞ்சுத்தற்,
கேயுநெறி யென்கொலத னியல்பாயின்முத்தி யென்
பதென்மற் றிவைநிற்க விருங்கலாதுபுணர்வாய், மே
யபின் தன்னுருவம் விளங்காமைவிளக்கு மிகுமுலகந்
தனிலென்னி விவைவிடுங்காலுணர்வுட், டோயுநெறி
யிலதா த் லயியாமையெனநீ சொல்லியது மலமென்
பர் துணர்ந்துளோரே.

(உரு.)

அறிவுறுங்கலாதியா லறியாநிலையைச்

செறிவுறுமதுமலச் செய்தியாமென்றது.

(இ - ள்.) மா அநாதியிற் சுத்தஞான வான்மாவினிடத்திலே யிந்த மாயாகன்மங்கள் கூடுமிடத்து மாயாதேகமுண்டாகக் கன்மமுண்டானதோ கன்மமுண்டாக மாயாதேகமுண்டானதோ விதிலெதுதான் முந்தினதென்னுமிடத்து

மன்னு பனைவி நிலைபேராகப்பொருந்தப்பட்ட பனைமுந்தை மரபின்மயங்கும் வுண்டாக விதையுண்டானதோ விதைமுந்த வுண்டாகப்பனையுண்டானதோவென்று மயங்குந் தன்மைக் கொக்கும். இந்தக்குற்றமன்றியும்

மலஞ் சுத்தந் நீசொன்னமாயாமலமுங் கன்மமலமுஞ் சுத்தஞான வான்மாவினிடத்திலே பொருந்துகைக்குக் காரணமேதாம்

அதனியல் பா அதற்கு வேறொருகாரணமு மில்லை அது வியல்பாகவந்து கூடுமாயின்

முத்தியென்ப அப்படி யியல்பேயாயில் லீடுபேறுண்டென்று சொல்லவேண்டுமெனில்லை. அதுவேனென்றிற் சுத்தஞாயிருக்கப்பட்ட வான்மாவை மாயாகன்மங்க ளியல்பாகச்சென்று பொருந்துமாகிற் சாயுச்சிபம்பெற்ற விடத்தினு மாயாகனங்கள்சென்று பொருந்துகைக்கு வழக்குண்டாம். அதுகொண்டே முத்தியுண்டென்று சொல்லவேண்டுமெனில்லைபென்ற தெனவறிக. ஆகையால்

முற்றிலைநிற்க (முற்றுவினைமாற்று.) நீசொல்லுகிற வினைபிறறை விடுவாயாக. அன்றியும்

இருங்கலாதிபு பெரியகலாதிபுள்ள தத்துவங்கள் முப்ப
ணர்வாய் மேயபி த்தொன்று முனக்கறியும்பகுதிக்குத் துவவியாகப்
ன் றன் னுருவம் பொருந்தி ஜீவிக்குமவதரத் தான்மருபத்தை
விளங்காமை யறியாமலிருப்பானே னென்னில்

விளக்கு மிகு ஆன்மருபந் தெரியாதபடி மாயாகருவிகள்த்
முலகந்தனில் மறைத்துத் தன்வடிவை மிகுதியாக விளக்கிக்
கொண்டு நிற்கும் பிரபஞ்சத்திலே

என்னி லிவை அப்படியானு லந்தத் தத்துவங்களை நீங்கி
விடுங்கா ஓணர் னவிடத்திலு மறிவினோடுங் கூடிப் பற்றுநெ
ஆட் டோயுநெறி நியில்லாம லிருப்பானேன்

பிஹு

ஆதலறியாமை அப்படியானதறியாமையாலென்று நீசொல்
வில்

எனநீசொல்வி என்றுநீ சொல்லப்பட்ட விதனையே யான
யதுமலமென்பர் வமலமென்று சொல்லுவார்கள் றாலினையுணர்
துணிந்துளாரோ ந் தறுதிப்பட்ட பெரியோர்கள். எ-து.

உதாரணம். தாலபீஜநியாயமாகியகொட்டைமுந்தினதோ ப
னைமுந்தினதோ வென்பதுபோல மாயைமுற்பட்டதோ கன்மமு
ற்பட்டதோவென்று ஈசரவைக்கியவா திபை மறுத்ததற்கு. பி-ம்.
சங்கற்பநிராகரணத்தில். “சுத்த-வறிவெறிந் பாசஞ் செநியாமா
பையுருவிறுவினைபால் வருமிருவினையு-முருவாலன்றி மருவாதிவ
த்தின் - முந்தியதேதோ வந்தனைவதற்கோ - ரோதுவேண்டும்.”
எ - து. கண்டுகொள்க.

இனிஇயல்பாயின் முத்தியென்பதெனென்று மறுத்தது வெ
ள்ளைப்புடவைக் கழுக்கேறினும்போல முத்தியினு மாயாகண்மங்
கள் மீள்வுங்குடிகென்றதெனவறிக. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்
தில். “தானியல் பெண்ணில் வீழ்ந்தவரினுங் கூடக்கூடும்.” எ-து.
கண்டுகொள்க.

இனி என்நீசொல்லியது மலமென்பொன்று மறுத்ததற்கு-
பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “அறிவிலாமை யென்றணையது ம்
ஸமாக - குறிகொளாள ரறைகுவுரன்றே.” எ-து. கண்டுகொ
ள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆணவமலமென்ப தொன்றில்லை சுத்
தனையுள்ளவான்மாவை மாபாதன்மங்க ளியல்பாகவந்து பொருந்
துமென்ற வைக்கியவாதியை நோக்கி யப்படியானால் கொட்டை
முந்தினதோ பனைமுந்தினதோவென்கிற அருவழக்கிலே வருமெ
ன்று மியல்பாயின் முத்தியைப்பெற்றவிடத்தும் மீளவுமாயாகன்
மங்கள் கூடுமென்றுமறுத்து ஆணவமலமுண்டென்று நாட்டின்
முறைமையு மறிவித்தது. (௨௩)

—0—

வேறு—இது வினாவுத்தரமாக வவருளொருவனைமறுத்து ம்
லமுண்டென்ப துணர்த்திற்று.

மாயைமுதலென வினைபின்பான்மை முதலெனவே மன்னுப
னைவிதைமரபின்மயங்கும் - முன் சுத்தனாயிருக்கிறவனை மாயையு
ங் கன்மமுங் கூடுமென்று நீசொல்லுதவின் மாயைமுந்தியது கன்
மத்தின் பகுதிமுந்தியது என்றென்றுசொல்லவே நிலைபெற்ற தா
லுடையநியாயமாக மயங்கும், — மலஞ்சுத்தந்தேகயுநெரியென்கொல்
அதுவனநிச் சுத்தரானவர்களுக்கு நீசொல்லியமலங்கள் பொருந்
தியபடியெப்படி, — அதவியல்பு - அஃதவ்வாத்மாவினியற்கைபா
ம், — ஆயின் - அதனியல்பாயின், முத்தியென்பதென் - ஆனாலிய
ல்பான தழியாமைபின் வேதாகமங்களில் வீடென்னுஞ்சொல்வ
ருவதென், — மற்ற்னைநிற்க-அதனானீசொல்லு மிவையொழிக, —
இருந்கலாதியுணர்வாய்மேயபின்-பெரியகலாதிக ளிவனுக்கறிவை
யுண்டாக்குவதாகக் கூடியபின், — மிகுமுலகந்தன்னில் - பெரியபி
ரபஞ்சத்திலே, — தன்னுருவை விளங்காமைவினக்கும் - ஆத்மா
வினுடைய சொருபத்தோன்றாதபடி- பப்பிரபஞ்சத்தை விளக்கி

நிற்கும்,—எனின் - என்று நீசொல்லில்,—இவைவிடுங்காலுணர்
ஷுட்டோயு நெறியிலதாதலென - இக்கலாநிகளந்க்கினை வதித்தி
லுள்ளே யறிவுபொருந்து முறைமையில்லாமையன்,—அறிபா
மை - அவ்விடமறியாமைகாணும்,—என நீசொல்லியது மலமெ
ன்பர் துணிக்துளோரே - என்றுநீசொல்லியவிதனைக்கா ணுவ
மலமென்றுசொல்லுவ ரறிவாற்றெளிந்தோர். எ-று.

என்னென்பதனை யிலதாதலென்பதினுங்கூட்டுக. மற்றகை.

அப்படியே யோராணவ மலமென்ப தொன்றுண்டானுலெ
ன்னுற் காணப்படாதோவென்று மீளவு மைக்கியவாதிவினவ அ
ந்தவாணவமலமானது திருவருட்பிரகாச முண்டானவர்களாலே
காண்கிறதொழிய வுன்னுற் காணப்படாதென் றவனை மறுத் தரு
ளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஆந்நியமா னவையுணர்த்தி யநநியமாய்நிறைந்த
வநிவநியா மையினுனு மருணிலவுங்காலந், தன்னில
வனேயாவு மாய்நின்றதொன்மை தா முணர்த்தலாறு
முயிர் தானெனவொன்றிலதாய், மன்னியிடு மலமா
யை கன்மங்கண்மாயி வந்திடுமிங் கிதுவமுனா தாதலி
னான்மனத்தா, லுன்னரிய திருவருளெ யொழியமலமு
ளதென் னுணர்வரிதா லதனுண்மை தெரிவரிதா முண
க்கே. (உசு)

பற்றுதல்விடுதலம் மவற்றுளதொன்றா

யுற்றிடுமலமுனா லுணர்வரிதென்றது.

(இ-ள்.) அந்நி தனக்கு வேருணபிரபஞ்சத்தை யறிவித்துக்
புமானவையுணர் தனக்குவேறற நிறைந்துநிகிற திருவருள்த்
த்தியநநியமாய்நி தானநியாதபடியாலும்
நைந்தவநிவநியா
மையினுனும்

அரு ணிலவுங் அந்தத் திருவருட்பிரகாசமுண்டான காலக்
காலத்தன்னிலவ த்துத் தன்னிடத்திலே நிற்குற சிவமுதருளே
னே யாவுமாய் நி மெவ்விடத்தினு நிறைந்து நிற்குற பழைமை
ன்ற தொன்மை யைத் தானறிகையாலும்

தாமுணர்தலா

னும்

உயிர் தானென ஆன்மாவென்றொரு முதலில்லைபென்னும்ப
வொன் நிலதாய் டி-நிலைபெற்றுநிக்கு மாணவமலமானது. ஆண
மன்னியிடமலம் வமென்றென்றுவேணுமோ மானபதாந்மறை
யாதோவென் னில்

மாயை கன்ம மராமலமுங் கன்மமலமுங் காரணத்தினு
ங்கண் மாறிவந்தி ங் காரியத்தினும் விட்டும்பற்றியும்வரும்

கும்

இங் கிது வழு இவ்விடத்திந்த மாயையுங்கன்மமு மாறிவ
வாது ருகிறதும் மலமெவ்விடத் துஞ் சகசமா யான்
மாவோடு நிலைபெற்றுநிற்குறதுந் தப்பாது.

ஆதலினுன் ம இப்படி-பாணவமலஞ் சகசமாய் நிலைபெற்
னத்தா லுன்னரி துள்ளதாகையான் மனத்தினு வினைத்தற்கரி
யத்திருவருளையொ ய திருவருட்பிரகாசித்தகாலத்தல்லது ஆணவ
ழிய மலமுளதெ மலமொன்றுண்டென்றறியப்படாது. (ஆல் அ
ன் னுணர்வரிது சை.)

அத னுண்மை அந்தத் திருவரு ளானக் கில்லாதபடி-பாலே
தெரிவரிதா முன யந்த வானவமலத்தினுண்மை யுன்றாலறியப்
க்கே. படாது. எ-று.

வி-பு. அந்நியமானவையுணர்ந்தி யநநியமாய்நிறைந்த வறிவ
றியாமையினுமென்றது ஐக்கியவாநியைமறுத்திப்பொழுதிந்த
மாயாகன்மங்கள்கூடின சகலத்துத் தேகாதிபிரபஞ்சத்தையறிந்
து மிந்த மாயாகன்மங்கள் கூடுவதற்குமுன்பு நீசத்தன்னென்று சொ

ன்னவதரத் தான்மாவிலேனெக்கியமா யெங்கு நிறைந்துநிற்கு
திருவருளைத் தரிசியாதிருந்தபடியாலு மநாதியே யக்கனியைக் கா
ட்டமறைத் து நின்றும்போல ஆன்மாவென்றொரு முதலில்லையெ
ன்னும்படி யாணவமல மறைக்கையினாலுமெனவறிக, என்றிங்ங
ன மவனைமறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் “மூன்
பு நன்றுடனொன்றியகாலை - யின்பமெய்துதற் கிலையிராகஸி-ஸீ
யலைபொருதமாயாவாதி - யாயினையமையும்.” எ-ம். “மூலமலத்
தாற் சாலுமாயை - கருமத்தளவிற் தருமுருவிறைவன்.” எ-ம்.
கண்டுகொள்க.

இனிமாயைகன்மங்கள் மாறிவந்திடுமென்பது மிந்தவானைவ
மூலம்போல மாயாமலமுதலு கன்மமலமு மான்மாவை யநாதியேப
ற்றிநிற்கவு மனையற்றின்காரியங்கள் விட்டும் பற்றியும் வருமென்
ததெனவறிக. அப்படிக்க காரணமலமுன்று மான்மாவையநாதியே
கூடிநிற்குமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “மூம்மலநெல்லினு
க்கு முனையொடுதவிடுமிப்போன், மம்மர்செய்தனுவின்னமை வ
டிவினைமறைத்துநின்று.” எ-து. கண்டுகொள்க. அப்படியந்தயா
ணவமல மநாதியே யான்மாவை மறைத்துநிற்க மாடாசாரியமான
கலைபாதி தத்தவங்க ளந்தமறைப்பை நீக்குமென்பதற்கு. பி-ம்.
சித்தியாரில். “போதகாரியமறைத்து நின்றதுபுகல்மலங்கா, ணை
தலாவருணமுமாக வுயிரினுள்விரவலாலே, காதலாலவித்தைநீங்க
த் தருங்கலையாதிமாயை, யாதலாவிரண்டுஞ்சோதி யிருளென வே
ருமன்றே.” எ-ம். “மலமெனவேருண் னில்லை மாயாகாரியமதெ
ன்னி, விலகுயிர்க்கிச்சாருநாக் கிரியைகளொழுப்புமாயை, விலகு
டுமலம்வற்றை.” எ-ம். “பருதியை முகின்மறைப்பப் பாயொளி
பதங்குணம்போ, லுருவுயிர்மறைக்கின்ருநாக் கிரியைகளொளிக்
குமாகும், கருதிடுமிச்சாருநாக் காரியங்காயம்பெற்றால், மருவிடு
முயிர்க்குக்காயம் வந்திடாவிடின்தமறைப்பே.” எ-ம். கண்டுகொ
ள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆணவமலயில்லையென்ற வைக்கியவா
ச்யைநோக்கி அந்தமலமுண்டென்று அறுபவத்தினுற் காட்டியமு
றைமையுமந்தமலமுந் திருவருட்பிரகாசமுள்ளவற்கொழிப காண
ப்படாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (உசு)

வேறு—இதுவுமது.

மலம் - இந்தவாணவமலமானது, —அன்னியமானவையுண
ர்த்தி - தான்பக்குவமாமளவு முயிர்கட்கு வேறாய்ப் பொருளில்
லாத பிரபஞ்சத்தைப் பொருளென்னும்படி யறிவித்தலால், —அ
ந்நியமாய் நிறைந்தவறி வறியாமையினாலும் - அவ்வுயிர்கடமக்கு
வேறென்ப பரிபூரணமாய்நிற்கின்ற ஞானத்தையறிபாதபடியாது
ம், —அருணிலவுங்காலந்தன்னி லவனையாவமாய்நின்றதொன்மை
தாமுணர்தலானும்—அந்த வருள்வியைக்குங்காலத்திற் கருத்தாவே
சர்வமுமாய்நின்ற பழமையையவைகடாமறிகையாலும், உயிர்தா
னென வொன்றிலதாமன்னியிடும் - அவ்வருள் பிரகாசிக்குமளவு
மாத்நாவென வொருபொருளில்லையாக வது தானையாய்நிலைபெ
ற்றுநிற்கும், —மாயைகன்மங்கண்மாறிவந்திடும் - மாயையுங் கண்
மமுஞ் சிருஷ்டி சங்காரங்களிலே பற்றுவது விவேகா யிருக்கு
ம், —இங்கு தவமுதவது—இந்தவாணவமலம்ப்படி பற்றுவது வி
வதானது, —ஆதலினான் மனத்தாலுன்னரிய திருவருளையொழிப
மலமுளதென்னுணர்வரிதாம் - ஆகையினாலே மனத்தானினைத்த
ற்கரிய திருவருளையுணர்ந்தறிதலன்றி யாணவமல முண்டென்
றொருவர்க்கு மறியக்கூடாது, —அதனுண்மை தெரிவரிதாமுணக்
கே - ஆகையினாலே மலத்தி னுண்மைத்தன்மை யுணக்கறியக்கூ
டாது. எ-று.

இங்குது ஒருசொல். உணர்த்தி யுணர்த்த தாவி காரம்.

இப்படியுண்டென்று நாட்டப்பட்ட வாணவமல நீங்கும்வ

உச0 சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

நிபேதென்றுவினவச் சிவன்நன்னருளாலே மாயாகாரியமாகிய க
லையாதித்தவங்களைக்கூட்டி மலபாகம்வருத்தவனென்னுமுறை
மையை மேலருளிச்செய்வா நெடுத்தக்கொண்டருளியது.

புகலுமல மெழிதற்குக் கலாதிமுதன்மாயை
பொருந்தியிடு மரனருளாற் போதந்திபஞ், சகலமெ
லா முடனய வாறுபோலத் தருமருளை மலமுயிர்கள்
சாராம்ன்மறைக்கு, மிகவிவரு மிலையுணரி னிருள்வெ
ளியாந்தன்மை யெய்துமிவை தன்செய்தி யிலங்கும்வி
ந்து, பகர்வரிய வுணர்வாகி யொளியாயுள்ளப் பாள்
மையினு லெருந்தம் படருந்தானே. (உரு)

மலநிலைமொதுங்க மாயாகாரியம்

ருவவிடுமிருளொளி ரூபிதிதற்கென்றது.

(இ-ள்.)புகலு முன்னேசொல்லப்பட்ட வாணவமலத்தை
மலமொழிதற்குக் ப் போக்குதற்குக் கலையாதி தத்துவங்களாகி
தலாதிமுதன் மா யகாரியமாயை யான்மாவோடுங்கூடுந் தம்பி
யை பொருந்திய ராணர் காருண்ணியத்தினாலே. அதுவென்
டு மரனருளால் டோல வென்வில்

போதந்திபஞ் ஆன்மபோதம் ஜீவிக்குமிடத்து விளக்கா
சகலமெலா முட னது பிரகாசித் தெரியுங்கால் தகளியுந் திரியு
னய வாறுபோல நெய்யுங் கூடிப்பிரகாசித் தெரிந்தாற்போல.
அப்படி யான்மாவையுங் கருவிகளையு மந்த வ
ருளேகூட்டி ஜீவிப்பிக்குமாகி லந்தவருளை யி
ந்தவான்மாவாலறிந்து கூடப்படாதோ வென்
வில்

தருமருளை ம அப்படிக்க் கூடிநின்றறிவிக்கிற திருவருளை
லமுயிர்களா யான்மா வறியாதபடி யாணவமலமானது ம
ராம்ன்மறைக் கைத்துநிற்கும்
கூம்

இக லி வருமி இங்ஙன மாறுபட்டுவருகிற வாணவமலமு
வை யு ணரி னிரு மாயாகாரியமும் விசாரித்துப்பார்க்குமிடத் தி
ள்வெளியாந் தன் ருளையு மொளியையு முவமிக்கிற குறியை யுடை
மை பெய்தும். த்தா யிருக்கும்

• இவை தன்செ இந்தமலங்களின் முறைமை யிப்படியாயி
ய்தி ருக்கும். அன்றியு மிந்தப்பதத்துக்கு இங்ஙனா
ஞ் சொல்லப்பட்ட செய்யுளந்துங் கேவலத்
தின் முறைமையாமென்று பொருளுரைப்பி
னுமாம். அஃதாவது “ஒங்குவரும் பலவுமிர்க
ள்” என்ற செய்யுளில் “சங்குவரும்” என்ற பதந்தொடங்கி யிங்
வளவுங் கேலாவத்தையின் முறைமையைச்சொல்லுகையினு லெ
னவறிக. மேற்சகலாவத்தைக்குச் சத்தமாயையிற் காரியமாகிய
விந்துசத்தியிற்றோற்றமாகிய வாக்குகள் காரியப்படுமுறைமை ய
ருளிச்செய்கின்றது.

இலங்கும் விந் விளங்காநின்ற விந்துசத்தி சொல்லுதற்க
துபகர்வரியவுண ரிதாகிய வறிவுடாய் விளக்கமுமா யான்மாக்க
ர்வாகு மொளியா ளிடத்திலே யவரவர்களுக்குண்டான கன்ம
யுள்ளப்பான்மை ங்களுக்குடாக வாக்குகளைத் தோற்றுவிக்கை
யினு லொருநாத ப் பொருட்டாக வொருநாதத்தை யுண்டாக்
ம் படருந்தானே (கும். ஏ - து.

உ-ம். புகலுமலமொழித்தற்குக் கலாதிமுநன்மாயைபொரு
ந்நிமிதிம். எ-கு. ஆணவமலபாகம் வருகைக்கு மாயாகாரியங்க
ளான்மாவைவந்து பொருந்துமென் றைக்கிய வாதியை மறுத்த
ற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில் “பாயாதனுவிளக்காய்” எ-ம்.
சித்தியாரில். “எழுமுடல் கரணமாதி யிவைமல மலமலத்தாந்,
சமுவுவனென்றுசொன்ன காரணமென்னை பென்னிற், செழுநவை
யறுவைசாணி யுயர்செயிவித் தழுக்கை, முழுவதுங் கழிப்பன்

மாயை கொடுமலமொழிப்பன் முன்னேன்.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி தருமருளை மலமுயிர்கள் சாராமன்மறைக்கும். எ-கு. அருளானது விகாரப்படாது நிர்விகாரியாயிருக்கும், ஆன்மாதானேவிகாரப்பட்டறியுமென்கிறவவிகாரவாதியைநோக்கி மறுத்துச் சொன்னதாகவுமாம். இதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். “நீர்நிழலனைய சீர்பெறுகடவுளைச் - சேர்ந்தவர்க்கின்பம் வாப்திடுமென்றனை - பாத்வமென்றுஞ் சேதனமின்மையி-னிழைத்தோர்வம்மி னென்பதந்துன்பம் - விளைத்தோர்தம்மில் வெறுப்புமொன்றிலதே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி இருள்வெளியாந் தன்மையெய்தும். எ-து. ஆணவமலத்துக் கான்மாவைமறைக்கிறது சுபாவம் மாயாகாரியமான கலாதிகளுக் கந்தமறைப்பை நீக்குகிறது சுபாவமென்றுபொருட்கூறியதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். போதகாரிய மறைத்து நின்றது புகல்மலங்கா, னோதலாங் குணமுமாக வுயிரினில் விரவலாலே, காதலா லவித்தைசிந்தத் தருங்கலை யாதிராமைய, யாதலாலிரண்டுஞ்சோதி யிருளென வேறாமன்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி இலங்கும் விந்து பகர்வரிய வுணர்வாகி. எ-கு. விளக்கத்தைச்செய்கிறவறிவுமாயென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில்? இது மூவகை யான்மாக்களுக்கு மறிவைக் கொடுக்கையினாலே யெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “மூவகை யணுக்களுக்கு முறைமையால் விந்துருளான, மேவின தில்லையாயின் விளங்கிய ஞானயின்றாம்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி உள்ளப்பான்மையினு லொருநாதம் படரும். எ - து. சூக்குமை வாக்கெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “சூக்குமைவாக்கதுள்ளோர் சோதியாயழிவழின்று.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆணவமலரீங்குதற்கு மாயாகாரியமா
னகலையாதிதத்துவங்களைச் சிவன்கூட்டுவனென்றும் அப்படிக்கூ
ட்டி யறிவிக்கிறசிவனை யான்மாவறியாதபடி யாணவமலமறைக்கு
மென்னு முறைமையும்இங்ஙனங் கேவலாவத்தையைமுடித்தமே
நீசகலாவத்தையிற் சூக்குமை வாக்குத்தோற்றுமுறைமையு மறி
வித்தது. (௨௫)

வேறு—இது சகசமலரீங்குதற் காகந் துகமலம்வேண்டுமெ
ன்பதுஉஞ் சகலாவத்தை நிகழ்த்தற்குச் சுத்தமாயையிற்றேன்றிய
வாக்குநாலிற் சூக்குமைவாக்கு மூலாதாரத்தைப்பொருந்திய விக்
துவின்னாந் தோன்றுமென்பதுஉ முணர்த்திற்று.

புகலுமல மொழித்தற்கு - அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வா
ணவமலம்போக்குதற் பொருட்டாக, —அரணருளால்-கருத்தாவி
னருளினாலே, —கலாதிமுதன் மாயைபொருந்தியிடம் - கலாதிமு
தலிய மாயாகாரியங்க ளாத்மாக்களைப்பொருந்தும், —போதம்-சு
த்தமிச்சுராசுத்தமென்று பின்னமாயிருக்கிற தத்துவங்களா லவ்
வுயிர்கட் கறிவுவிளங்கும்படி, — தீபஞ்சகலமெலா முடனாயவா
றுபோலும் - தீபமானது சகலமாய நண்டு தகழி நெய் திரி பெல்
லாவற்றுடனும் பிரகாசமானபடிபோலும், —தருமருளை மலமுயி
ர்கள் சாராமன்மறைக்கும் - இப்படி கூட்டுகின்றவருளை யாத்மா
க்கள் பொருந்தாதபடி யவ்வாணவமலமறையாநிற்கும், —இகலிவ
ரு மிலையுணரி னிருள்வெளியாந்தன்மை-இப்படி மாறுபட்டுவரு
மாணவமு மாயையும் விசாரிக்குமிடத்தி லிருளும் வெளியுமான
முறைமையிருக்கும், —எய்தும்வகைதன்செய்தி - இப்படிபொ
ருந்திப்போதுகின்ற தனீற்றிற்கனாதியே முறைமை, — இலங்கும்
வீந்து - இனிச்சகலாவத்தை நிமித்தமாக மூலாதாரத்திலே விள

ங்காநின்ற விந்துக சத்தியிலேநின்றும்,—பகர்வரிய வுணர்வாகி
யொளியாய் - சொல்லுதற்கரியவழிவாய் விளக்கமாய்,—உள்ளப்
பான்மையில்—ஆத்மசொருபத்தி னியல்பே துவாக,—ஒருநாதம்ப
டரும்—ஒப்பற்ற சூக்குமைவாக்குப் புறப்பட்டுத் துரிபத்திற்செல்
லும். எ-து.

விந்துவினெனவிரிக்க, தான்அசை. நாதமென்று சூக்குமை
க்கும் விந்துவென்று பைசந்திக்கும்பெயர். இதற்குமுன்னாலி ன
வ்வுடனுவ்வுமவ்வு மனம் புத்தியாங்காரங்கள் செவ்விய விந்து
நாதஞ்சித்தமோடுள்ளமாகு மென்பதனாலே நாதமுள்ளத்தையதி
ஷ்டத்து நின்றுவிளக்குமென்பதறிக. உள்ளப்பான்மையினுலொ
ருநாதம் படருமென்றார், உள்ளமாவ தாத்தா. இச்சாளுனக்கூரி
பைக்கோவிளக்குங் கலைமுதலிய கருவிகளின் சமூகமாதலி னுள்
ளப்பான்மையினு லென்றதற் கவ்வாறுணர்த்தாம். காலோத்தரா
கமத்தில் என்றதனாலுள்ள மாத்தமவிக்ரகமாம். சூக்குமைமுதலிய
வாக்குநான்கு மொன்றிலொன்றாகவு மொன்றுக்கொன்று தூலமா
கவும் பிறத்தலி லொருநாதமென்றார். பான்மையினுலென்பது ம
ழையினும் மெய்வம் பராவின ரென்றதுபோலநின்றது. விந்துப்
படருந்தானே என்பதற்குச் சிலர்விந்துவிலேநின்றதுஞ் சூக்குமை
வாக்குத்தோன்றி யுணர்வாயொளியா யாத்மாவின் பகுதியாலே
யொருநாதமாய்த் துரிபத்தானத்தைப் பொருந்தமென்றும், சிலர்
விந்துச்சத்தி யறிவாயறிவிப்பதுமா யாத்மாவின் பகுதியாலே
நாலுவாக்கையுந் தோற்றுவித்தற்பொருட்டு அதிலேயொருநாதந்
தோன்றுமென்று முணாப்பர். இனி அருளாற்போ லுமென ஒருப
தமாக்கிக் கருத்தாவா லிவன்போதஞ் சீவிக்கும்படி விளக்கைக்
கொண்டு பலபொருளையுந் காண்பதுபோலு மென்றும் இகலிவ
ருந்தன்மை என்பதற் கீப்படி மாறுபட்டுவருகிற வாணவத்தையு
மருளையும் விசாரிக்கலென்று முணாப்பாருமுளர். சகலமாகுபெயர்.

மேற் பைசந்தி மத்திமை வைகரியென்னும் வாக்குகள்மூன் னுவ் காரியப்படுமுறைமை யருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண்ட ருளியது.

வந்தடைந்து பின்னமாய் வன்னங்கடோற்றம் வீருமடைவு படவெய்க்கி மயிலண்டசலநேர், சிந்தை தனி லுணர்வாகும் பைசந்தியுயிரிற் சேர்ந்துவரு ம வைமருவு முருவெவையுந்தெரித்து, முந்தியிடுஞ் செ வியிலுறா துள்ளுணர்வாயேசை முழங்கியிடு மத்திமை தான் வைகரியிலுதானன், பந்தமுறு முயிரணைந்து வ ந்தமொழிச்செவியின் பாலணைய நினைந்தபொருள் ப கருந்தானே.

(உசு)

குக்குமைமுதலாகச் சொற்பதமீறா

வாக்கிடும்வாக்கி னடைவினைவகுத்தது.

(இ-ள்.) வந்த அந்தநாதமாகிய வறிவுதானேவடிவாகச் சூ டைந்து க்குமைவந்து உந்தித்தானத்திலே பொருந்தி பின்னமாய் வ வெவ்வேறுபடவரு மக்கரங்களினுடைய சொ ன்னங்க டோற்ற ரூபங்க டோன்றுமுறைமை தெரியாதபடி ம ம் வருமடைவு ப ஹைத்துநிற்கும் டவொடுக்கி

மயிலண்டசல மயில்முட்டைக்குள் ஜலமானது புறம்பே நேர் மயிலினிறமாய்ச் சொருகிகிடுத்துத்தோன்றச் செய்தே யுடைத்தால் ஜலமாய் விடுமாப் போல

சிந்தைதனி லு பைசந்தி வாக்கானது ஆன்மாவினிடத்தி ணர்வாகும் பைச லே நினைவுமாத்திரமாய் நிற்கும் ந்தி

உசுசு சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யராம்.

உயிரிற் சேர்ந் மத்திமைவாக்கானது மேற்சொல்லப்போ
துவருமவைமரு கிற வக்கரங்களினுடைய சொருபங்களைப் பி
வு முருவெவையு ராணவாயுவோடுங்கூடி யொழுங்குபட்டிதுத்
ந்தெரித்து மூந்தி திச் செவிக்குங்கேளாதே யான்மாவினிடத்தி
யிடுஞ் செவியிலு லே யுள்ளறிவுமாய்த் தொனியமுண்டாய் முற்
பட்டிநிற்கும்
முதுள்ளுணர்வா பட்டிநிற்கும்
யோசை முழங்கி
யிடு மத்திமைதா
ன்

வைகரியிலுதா வைகரிவாக்கானது முற்கூறிய பிராணவா
னன் பந்த முது யுவோடுங்கூடிவந்து உதானவாயுவினையும்பந்
முயிரிணந்து வந் தித்துச் செவிப்புலனிடத்திலே கேட்கத்தக்க
தமொழிச் செவி தாக நினைவிலுண்டான வசனத்தைச் சொல்
யினடாலணைய நி லும். ௭-அ.
னைந்தபொருள் ப
கருந்தானே.

து-ம். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வாக்குகளுக்குத் தான
மும் வடிவுமாவது சூக்குமைக்குத்தான நாயியடி நாதத்தத்துவம்
வடிவுமெனவறிக.

பைசந்திக்குத்தானம் உந்தியும் பிராணவாயு வடிவுமெனவ
றிக.

மத்திமைக்குத்தான நெஞ்சுங்கண்டமுமாய்நின்று பிராண
வாயுவடிவுமெனவறிக.

வைகரிக்குத்தானம் தாலுமூலமும் பிராணவாயுவு முதான
வாயுவும் வடிவெனவறிக.

ஆக விங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வாக்குகளுக்கும். பி-ம்.
சித்தியாரில். “சூக்குமைவாக்கதுள்ளோர் சோந்யாயழிவதின்றி”

எ-ம். “வேற்றுமைப்பட்ட வன்னம்.” எ-ம். “உள்ளுணர்வோ
சையாகி.” எ-ம். “வைகரி செவியிற்கேட்பதாய்.” எ-ம். வரும்
விருத்தநாலையு மொட்டிக்கண்டுகொள்க. இந்தவைகரிவாக்குக் கா
ரியப்படு மிடத்து நாக்கு உண்ணுக்கு பல்லு உதடு மூக்கு இவை
யோடுங்கூடி நின்று காரியப்படுமென வறிக. இவையிறுக்கு.
பி-ம். நேமிநாதத்திலு. “உந்தியிறுஞ்ஞென்றி யுதானவளிபிறந்து, க
ந்தமலிகெஞ்சுதலைகண்டத்து - வந்தபின், னாசிராவண்ணமிதழெ
யியு மூக்கென்னப், பேசுமெழுத்தின் பிறப்பு.” எ-து. கண்டு
கொள்க.

ஆக விந்நனஞ் சொல்லப்பட்ட விந்தவாக்குகளுந் தோ
ன்றுகைக்குக் காரணமாகப் பஞ்சமைமென்றொரு வாக்குண்டெ
ன்று மதற்குத்தானம் மூலாதாரமென்று மதுபிரணவ சொரூபமா
யிருக்குமென்றுஞ் சொல்லுவாருமுளர். அதனையாராய்ந்து கண்டு
கொள்க.

இந்தவாக்குகள் காரியப்படு மிடத்துச் சாந்தியாதீதமுதலா
ன கலைகளேந்தினோடும் பற்றுக்கோடாகநின்று காரியப்படுமென
வறிக. அப்படிக்க காரியப்படுமிடத்துப் பராசத்தியுந் திரோதசத்தி
யு மிச்சாசத்தியு ஞானாசத்தியுந் கிரியாசத்தியுந் கூடிநின்று காரி
யப்படுத்து மெனவறிக.

இதில் சூக்குடைவாக்குக்குச் சாந்தியாதீதகலையுஞ் சாந்திகலை
யும் பற்றுகநிற்கப் பராசத்தியுந் திரோதசத்தியுந் காரியப்படுத்து
மெனவறிக.

இனி பைசந்த்வாக்குக்கு வித்தியாகலை பற்றுகநிற்க விச்சா
சத்தி காரியப்படுத்துமெனவறிக.

இனி மத்திமைவாக்குக்குப் பிரதிட்டாகலைபற்றுகநிற்க ஞா
னாசத்தி காரியப்படுத்துமெனவறிக.

இனி வைகரிவாக்குக்கு நிவிர்த்திகலைபற்றுகநிற்கக் கிரியாசத்
திகாரியப்படுத்துமெனவறிக.

உசஅ சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

அன்றியு முற்கூறியபஞ்சமையென்னும் வாக்குக்கூட்டுகில் ப
ராசத்தியுஞ் சாந்தியாதிகையு மதற்குக் கூட்டிக்கொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வாக்குகளுங் கலைகளைந்தி
னோடுங்கூடிக் காரியப்படுமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “நி
கழ்ந்திடும்வாக்குநான்கு நிவர்த்தாதிசையைப்பற்றித், நிகழ்ந்தி
னமைஞ்சதாக.” எ-து. கண்டுகொள்க. இதனுள் நிகழ்ந்திடும்வாக்
குநான்கு மென்றதுகொண்டே நிகழாதவாக்குமொன்றுண்டென்
பது கருத்தாகப் பஞ்சமைபென்னும் வாக்குண்டானதெனவறிக.
இங்ஙனங் கூறப்பட்டவையிற்றில் சத்திக ளிவையிற்றைக்காரிய
ப்படுத்தமெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இந்நூலில், மேல்வருகிற
“இத்தகைமை யிறையருளால்” என்னும் விருத்தத்தை முடிய
வொட்டிக் கண்டுகொள்க.

இனி யுயிரிற்சேர்ந்தவருமவைமருவும். எ-து. உயிரென்பது
கொண்டே ஆன்மாவென்பாருமுளர்; அது பிராணவாயுவெனவ
றிக. அப்படிப் பிராணவாயுவை யுயிரொன்பதற்கு. பி-ம். சித்தி
யாரில் வாக்குகள் காரியப்படுமிடத்துச் சொன்னவிருத்தத்தில்.
“உள்ளுணர்வோசையாகிச் செவியினிலுறுதல்செய்யா, தொள்ளி
யபிராணவாயு” எ-ம். “ஐயமில்பிராணவாயு வடைந்தெழுந்தடை
வுடைத்தாம்.” எ-ம். கண்டுகொள்க. உயிர்வாயுவென்றுஞ் சொல்
லுமென்பதற்கு. பி-ம். “உயிரொலிவங்குழ் சலநட்வாதம் வளி
மாருதம்.” என்னுமில்க்கணங்களினுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சூக்குமைவாக்கு நாதவடிவாக வுந்தி
யைவந்துகூடி யாதாமொன்றைச் சொல்லுமிடத்துப் பைசந்திவா
க்கானது அந்தவசனத்துக்குறித்தாகிய வக்கரங்களை மயில்முட்
டையில் ஜலம்போலத் தோற்றுவித்து நிற்குமென்றும் மத்திமை
வாக்கானது பிராணவாயுவையுங் கூடி யுள்ளே தொனியாய் நிற்
குமென்றும் வைகரிவாக்கானது பிராணவாயுவோடு உதானவாயு

வையுங் கூடிச் செவிப்புலனுக்குக் கேட்பதாக வசனிக்குமென்று
ம் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (உசு)

வேறு— இஃ தேனைவாக்குமுன்னின் காரியப்பாடு முணர்த்
திற்று.

பைசந்திவந்து - பைசந்திவாக்கான தந்தநாதத்திலேதோன்
றி,—அடைந்து - சுழுத்தித்தானத்தைப் பொருந்தி,—பின்னமா
ய் - வெவ்வேறாய்,—வன்னங்கடோற்றம் வருமடைவுபடவொடு
க்க - அக்கரங்கடோன்றுகின்ற முறைமை தெரியாமற் நன்னுள்
ளையொடுக்கி,—மயிலண்டசலநேர் - மயில்முட்டையிற் சலமொ
ப்பாய்,—சிந்தைதனி லுணர்வாகும் - சித்தத்திலே யறிவாய்நிற்
கும்,—மத்திமைதான் - மத்திமைவாக்கானது,—உயிற்சேர்ந்து
வருமவைமருவு முருவெவையுந்தெரித்து—பிராணவாயுவுடனேபொ
ருந்திவருகின்ற வவ்வக்கரங்கள் பொருந்திய சொருபங்களெல்
லாவற்றையு மவற்றின் பொருள்களையும் புந்தியிலே யொழுங்குப
டநிலுத்தி,—முந்தியிடுஞ்செவியிலுறாது - ஞானேந்திரியங்களின்
முற்பட்டுவருஞ் செவிக்குக் கேளாமல்,—உள்ளுணர்வாயோசை—
உள்ளேயறியத்தக்க ஞானியாய்,—முழங்கியிடம் - கண்டத்திலே
முழங்காநிற்கும்,—வைகரியினுதானன் பந்தமுறுமுயிரணந்து வ
ந்தமொழி - வைகரியிலே யுதானவாயுவானது சுழுமுனையிற்சேரும்
பிராணவாயுவோடு கூடுதலாலே வந்தசத்தமானது,—செவியின்
பாலணைய—சொல்வோன் செவிமினி—த்திலே பொருந்தும்படி,—
நினைந்தபொருள் பகருந்தானே - அவ்வைகரியான த்வணிக்ந்த
பொருளைச்சொல்லும். எ-று.

தான் அசை. நேராயெனவிரிக்க. இந்தவாக்குநான்குஞ் சுத்தா
த்துவாவிற் சூக்குமமந்நிஷ்டமிச்சிராத்துவாவிற் றூலமாகவு மசு
த்தாத்துவாவிற் றூலதரமாகவுஞ் சீவிக்குமெனவறிக. பைசந்தி

சித்தத்தை யதிஷ்டித்து விளக்குதலிற் சிந்தைதனிலுணர்வாகு
மென்றார்.

இவ்வாக்குக னாலோடுங்கூடி யான்மா வருளாலேகாரியப்ப
டுமிடத்துச் சுத்தத்தத்துவங்களைந்தினாலே காரியப்படுமென்று ம
ந்தச் சுத்தத்தத்துவங்களிலேயசுத்தமாயையிற் றேற்றப்பட்ட கலை
யாதித்தத்துவங்களிற் கலையும் வித்தையுங் காரியப்படுமுறைமையு
மேலருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண்—ருளியது.

இத்தகைமை யிறையருளா லுயிரறியுமறிவுக் கீ
டாக வாடாதே யீரிரண்டிலுரைத்த, வித்தைமுத லே
வரான் விளங்குஞான மேவியிடுமெனவுணாப்ப ரசுத்
தமாயை, வைத்தகலை தான்மூல மலஞ்சிறிதேநீக்கி
மருவும்வகை தெரிவிக்கும் வாயில்களின்பயனைப், புத்
திதர வித்தையிடை நின்றுறியவையுயிர்க்குப் பொருந்தி
யிடும் வகைபுணரும் புனிதசத்தி புணர்ந்தே. (௨௭)

சுத்தத்தத்துவத்தாற் றெல்லுயிருணர

வைத்திடுங்கலைவித்தை மருவுமென்றது.

(இ-ள்.) இத்த இந்தமுறைமையாலே கெடாதேவருதற வா
கைமையிறையரு க்குக்கணலினுங்கூடித் தம்பிரானார் காருண்ணி
ளா லுயிரறியுமறி உத்தினாலே யான்மாவறியுமறிவுக்குத்தக்கதாக
வக்கிடாகவாடா
தே யீரிரண்டி-ல்.
அதுமவம். இத்த
கைமைவாடாதே
யீரிரண்டி லிறை
யருளா லுயிரறியு
மறிவுக்கிடாக

உரைத்த வித்
தைமுத லைவரா
ன் விளங்கு ஞா
னமேவியிடு மெ
ன வுரைப்பர்

முன்னே சுத்தமாயையிற் றேற்றமாகச்
சொல்லப்பட்ட சுத்தவித்தை ஈசுரன் சாதா
க்கியஞ் சத்தி சிவமென்கிற தத்துவங்களைந்
திலும் பிரகாசிக்கிறவறிவு பொருந்தியிடுமெ
ன்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். அன்றி
யும்,

அசுத்த மாயை
வைத்த கலேதான்
மூலமலஞ்சிறிதே
நீக்கி மருவும் வ
கை தெரிவிக்கும்
வாயில் களின் ப
யனை

அசுத்தமாயையிலே யுண்டாகப்பட்ட கலே
யானது அந்தச்சுத்தத்தத்துவத்திற் சத்தித்தது
வ முதவியாகக்கொண் டான்மாவை மறைக்
கப்பட்ட வாணவமலத்தைச் சற்றேபொதுக்
கியிந்திரியங்களின் பயனாகிய விடயங்களையா
ன்மாப்பொருந்தும்படி யெழுப்புவீக்கும்

புத்திர வித்
தையிடை நின்ற
றிவை யுயிர்க்குப்
பொருந்தி யிடும்
வகைபுணரும். அ
துவயம். வித்தை
யிடை புத்திர
வுயிர்க்கு நின்ற
றிவை பொருந்தி
யிடும் வகைபுண
ரும்

சுத்தமாயையிற் றேற்றமாயுள்ள சுத்த வி
த்தை யுதவியாகக்கொண்டு சொல்லப்பட்ட
வசுத்தமாயையிற் றேற்றமாயுள்ள வித்தை
யானது அந்தவிடயங்களை யான்மாக்கொள்
ளாமிடத் தின்னதென்று நிரூபித்தறியத்தக்க
ஞானத்தை யான்மாவுக்கும் விடயங்களுக்குந
டுவேதின்று அறிவுண்டாம்படி கூட்டும். இது
தான் கூட்டுமுறைமை யாராலே யென்னில்

புனிதசத்தி பு
ணர்ந்தே.

சுத்தனாகிய சிவனுடையசத்திக டொழிலா
கட்டுண்டுநின்றுசெலுத்த வதனோடுங் கூடிக்க
ொண்டுநின்று. எ-று.

து - ம். உரைத்த வித்தைமுதலைவரான் விளங்குஞானம். எ-கு. சுத்தத்தத்துவமைந்தினு லு மான்மாக்களுக்கு ஞானமுண்டாமென்கிற தெங்ஙனே யென்னில் சிவசத்திகள் சுத்தத்தத்துவங்களைக் காரியப்படுத்தச் சுத்தத்தத்துவங்க ளுத்தமாயையிற் கலா திகளைக் காரியப்படுத்த அவையிற்றினாலே யான்மாக்களுக்குக் கறிஷ் ண்டாமென்றதெனவறிக. அஃதாவது கிரியாசத்தி சத்தித்தத்துவத்தை யெழுப்பச் சத்தித்தத்துவங் காலமுநியதியுற் கலையெழுமெழுப்பக் கலை தழற்பொடி நீங்குநூற்போல வானவமலத்தைச் சிறிதேரீக்கி யந்தக் கலையே வடிவான வான்மாவுக்குச் சிறிதறிவை யுண்டாக்க ஞானசத்தி சுத்தவித்தையை யெழுப்ப சுத்தவித்தை வித்தையையெழுப்ப வித்தை யான்மாவுக் கறிவையுண்டாக்குமென்றதெனவறிக.

இனி புத்திதர வித்தையிடைநின்று எ-கு. புத்திதரவென்பதை புத்தித்தத்துவமென்பாருமுளர், அதுபொருளாகாதெனவறிக. “புத்தி பஞ்சாசற்பாவகமும் பண்ணிவிக்குந் தானே” என்று புத்தித்தத்துவத்தின் காரியப்பாடு பின்பேவருகையா லதனை யிவ்விடத்துக் கூறவேண்டிவ தில்லையெனவறிக. ஆகையால் புத்திதரவென்பதை யான்மா வந்தவிடபங்களை நிரூபித்தறியவென்று பொருட்கூறுமதே வழியெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது முன்னர்ச்செய்யுளிற் கூறிய வாக்குக ணாலிலு. மான்மாக்களியுநிடத்துச் சிவத்தத்துவங்களினாலே யறி யுமென்று மவையாலே யசுத்தமாயையிற் கலையும் வித்தையுங் காரியப்படுமுறைமையையு மறிவித்தது.

(௨௭)

வேறு—இது சுத்த தத்துவமென்றும் வாக்குநாலையுந் கொண் டாத்மாவுக் கறிவையுண்டாக்கு முறைமையு மசுத்த மாயாதோற்றமான கலைவித்தைகளின் காரியப்பாடு முணர் த்திற்று.

இத்தகைமை - இந்தமுறைமையிலே,—உரைத்த லீர ண்டின் - சொல்லப்பட்ட நாலுவாக்கிலே,—வித்தைமுத லைவரால் - சுத்தவித்தை முதலான தானங்களிலே யிருக்கு மைவராலே,—உயிரறியு மறிவுக்கீடாக - ஆத்மாக்க ளறிகிற வறிவுக்கீடாக,—இறையருளால் - பரமசிவனருளினாலே,— வாடாதே-கெடாதே,—விளங்குஞான மேவியிடுமெனவுறை ப்பர் - விளங்காநின்ற ஞான மவ்வுயிர்க்குப்பொருந்து மெ ன்று பெரியோர்சொல்வர். அஃதெப்படியெனின் நாததத்துவ மூலாதாரத்தையும் விந்து நாபியையுஞ் சாதாக்கிய மிதயத் தையு மதிட்டித்துச் சூக்குமைமுதலான மூன்றையும் பிரே ரிக்கும், ஈசரமுஞ் சுத்தவித்தையுந் தன்செவி பிறர்செவிகட் குக்கேட்கும் வைகரி யிருவித்தையுங் கண்டத்தையு முகத் தையு மதிட்டித்துக்கொண்டு பிரேரிக்குமெனவறிக. இனி,— அசுத்தமாயை வைத்தகலேதான் மூலமலஞ் சுறிதேநீக்க மரு வும்வகை தெரிவிக்கும் - அசுத்தமாயை யுண்டாகிய கலையா ன தாணவமலத்தைச் சற்றே நீக்கி யாத்மாவுக்குக் கிரியாச த்தி பொருந்துமுறைமையை விளக்குவிக்கும்,—வித்தை-வி த்தையானது,—வாயில்களின்பயனைப் புத்திதர - இந்திரிய ங்களின் விடயங்களைப் புத்திகிரகித்துத் தன்பாற்கொடுக் க,—இடைநின்று-தாஹம்ஞானத்துக்கும் புத்திக்கு மிடை யேறின்று.—அறிவைப்பொருந்தியிடும் வகையுயிர்க்குப்புண ரும் - விடயஞானத்தை யாத்மாப்பொருந்தி யறியும்படி யவ் வாத்மாவுக் கந்தரங்கமாகப் பொருந்தும். இவை தாமாகுச் செய்யவல்லனவோ வெனின்,—புனிதசத்திபுணர்ந்தே-சுத்த னுடைய சத்தியைக் கூட்டின்றே செய்யும். ௭ - னு.

புணந்தகலேதெரிவிக்கும் எனமுடிக்க. அந்தரங்கமாக வெனவும் கிரியாசத்தியைவும் வருவித்துரைக்க. கலே வித் தையிலு மாத்மாவுக்கந்தரங்கமான கருவியாதலிற் போகங்

கனக் காதாரமாயிருக்கும். மட்குட மக்கினியிற்காய்ச்சின போது மெழுகூட்டுகைக்கு யோக்கியமானாப்போல வாத் மாவும் கலையைப்பொருந்தினபொழுது போகங்களைப் புசி க்கைக்குப் பாத்திரமாவன். கலையாலே கிரியாசத்திவிளங்க வே ஞானசத்தியும் விளங்குமாயினு மந்தஞானசத்தி யெர ருகாரணம் கூடாமல் விடயங்களைக் கிரகிக்கமாட்டாமை யாலே விடயங்களை யறிவது பொருட்டாகக் கலையினின்றும் வித்தைதோன்றிற்று. ஆத்மா வீந்திரியங்களைப்பொருந்திச் சத்தாதிவிடயங்களைக் கிரகிக்குமிடத்துப் புத்திகருவி, புத் தியிற்பொருந்திய விடயங்களை யறியுமிடத்து வித்தைகருவி யெனவறிக.

மேல் அராகதத்துவமு நியதித்தவமுங் காலத்தவ மும் காரியப்படுமுறைமை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ ண்டருளியது.

பேசரிய வராகந்தன் கன்மத்துக்கீடாய்ப் பெற் றதனி லாசைதனைப் பெருகுவிக்குறியதி, தேசமிகு ம ரசர்தரு மாணசெய்தி செய்தவரைத் துய்ப்பிக்குஞ் செய்கைபோல, நேசமுறுந் தங்கன்ம நிச்சயித்துறியு த்து நிகழ்காலங் கழிகால மெதிர்காலமென்றே, யோ சைதர வருங்கால மெல்லைபலம்புதுமை யுறுவிக்கு மி றைசத்தி புடனாய்நின்றே. (உஅ)

மாலுறுமராகமு மன்னியறியத்யுங்
காலமுமுன்றின் கருத்தையுமுரைத்தது.

(இ-ள்.) பேச சொல்லுதற்கரிய வராகதத்துவ மான் ரிய வராகந்தன் மாக்கள்செய்த கன்மத்துக்கீடாகப் பெற் கன்மத் துக் கீ ததிலே நின்றும் பெருததுக்காசையை மி டாய்ப் பெற்றத கவு முண்டாக்கும்

னி லாசதனைப்
பெருகுவிக்கும்

நியதி தேசமி
கு மரசர்தருமா
னைசெய்தி செ
ய்தவரைத் துய்
ப்பிக்குஞ் செய்
கைபோல நேச
முறுந் தங்கன்
ம நிச்சயித்து நி
றுத்தும்

நியதித்தவமானது பொதுவாக விரா
ஜ்ஜியம்பண்ணு மிராஜாவினுடைய வாக்
கணையைக்கொண்டுலகி லான்மாக்களை யெ
ல்லேவிட்டுக்கடவாதபடி யந்தவாக்கிணையி
லேநிறுத்தி நடத்து மந்திரியைப்போல வி
வ்வான்மாக்கள்செய்த கன்மத்தின் வழிய
ன்றி யேரக்குறையப் போகாதபடி யறுதி
யாக நிறுத்தும்

நிகழ் காலங்
கழிகாலமெதிர்
கால மென்றே
யோசைதரவரு
ங்கால மெல்லே
பலம் புதுமையு
றுவிக்கும்

காலத்தவமானது நடக்கிறகால மெ
ன்று மிறந்தகாலமென்றும் வருகிறகாலமெ
ன்றுஞ் சொல்லப்பட்டுப் போனகாலத்தி
லுண்டாகியவெல்லையு நடக்கிறகாலத்திலு
ண்டாகிய பலத்தையும் வருகிறகாலத்திலு
ண்டாகியபுதுமையு முண்டாக்கிற்கும், இ
வைதானாராலே யுண்டாக்குமென்னில்

இறைசத்தியு
டனாய்நின்றே.

கத்தாவினுடைய திருவருளான சத்தி
கூடிநின்றாகாரியப்படுத்தும். எ - று.

து - ம். பேசரியவராகம். எ-து. ஆசையின்மிகுதி சொ
ல்லுதற்கரிதென்றதெனவறிக.

கழிகாலத்துக் கெல்லையென்றது ஆண்டு திங்கள் நா
ளெனவறிக. நிகழ்காலத்துக்குப் பலனென்றது தனக்கருப
வமான புசிப்பாயுள்ள விடயங்களையெனவறிக. எதிர்காலத்
துக்குப் புதுமையென்றது தானறியாததன்றி யறிந்தவற்றை
யும் புதுமை யென்றதெனவறிக.

உருக. சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

இனி இறைசத்தியுடனாய்நின்றே. எ - து. இச்சாசத்தி ஈசரதத்துவத்தை யெழுப்ப ஈசரதத்துவ மராகதத்துவத் தை யெழுப்ப அராகதத்துவ மான்மாவுக் கிச்சையெழுப் பு மென்றதெனவறிக.

இனி நியதி யாதாமொருபொருளை நிச்சயிக்குமிடத்துக் கிரியாசத்தி சத்திதத்துவத்தைக்கொண்டு நியதியையெழுப் ப நியதி யாதாமொரு பொருளை நிச்சயிக்கு மென்றதென வறிக.

இனி காலங்கூட்டுமென்றது கிரியாசத்தி தத்துவத்தை க்கொண்டு காலத்தை யெழுப்பக் கால மான்மாப்புசிக்கு ம வதரங்களைக் கூட்டுமென்றதெனவறிக.

இத னுற்சொல்லியது ஆன்மாவுக் கராகதத்துவங் கன் மங்களுக்கிடாகப் பெற்றதைச்சிறிதாக்கிப் பெருத்திலே யா சையை மிகவுமுண்டாக்குமென்று நியதிதத்துவ மிராஜாக் கிணைபோலக் கன்மத்தை நிச்சயித்து நிறுத்துமென்றுங் கால தத்துவங் கழிகாலத்தினெல்லையு நிகழ்காலத்திற் பலத்தை யு மெதிர்காலத்திற் புதுமையு முண்டாக்குமென்றும் வருமு றைமையை யறிவித்தது. (உஅ)

வேறு—இது கால நியதி யராகமென்னு மூன்றின் காரி யமு முணர்த்திற்று.

பேசரியவராகம்-சொல்லுதற்கரிய வராகதத்துவமான து,—தங் கன்மத்துக்கிடாப் பெற்றதனி லாசைதனைப் பெரு குவிக்கும்-ஆத்மாக்க டங்களுடைய கன்மத்துக்கிடாகப்பெ ற்றதிலே யாசையைமிகுவிக்கும்,—நியதி - நியதியானது,— தேசமிசு மரசர்தருமாண - தேசங்கூண் மிகுத்த வராசாரற் கற்பிக்கப்பட்ட வாணையானது,—செய்தி செய்துவரைத் து

ய்ப்பிக்குஞ் செய்திபோல - யாதொரு தொழிலைச் செய்தவரை யத்தொழிற்கேற்ற பயன்களைப் புசிப்பிக்கு முறைமை போல,—நேசமுநுந் தங்கன்ம நிச்சயித்து நிறுத்தும் - ஆத்மாக்கண் முன்னே விருப்பமுற்றுச்செய்த கன்மங்களை நிச்சயம்பண்ணி நிறுத்தும்,—நிகழ்காலங் கழிகால மெதிர்காலமென்றே யோசைதர வருங்காலம்-இறப்பு நிகழ் வெதிர்வெனச் சொல்லவருங் காலத்தனுவ மானது,—இறைசத்தியுடனாய்நின்று - சிவசத்தியுடன் கூடிநின்று,—எல்லேபலம் புதுமையுறுவிக்கும் - இறந்தகாலத் தெல்லையினையு நிகழ்காலத்திற் பலத்தினையு மெதிர்காலத்திற் புதுமைமீனையும் பொருந்துவிக்கும். ௭-ஆ.

நிகழ்காலமெனச் செய்யுளின் றொடையின்பனோக்கி முதலின்றது. செய்திதொழில். ஆணைசெய்தென்று பாடமோதி யரசர் தாங்கற்பித்த வாணைகளைச் செலுத்தி யவ்வரசெய்த யறுவகைத்தொழிலான் வந்த பயன்களை யவ்வரைப்புசிப்பிக்கு முறைமைபோல வென்பாருமுளர். கலையினும் வித்தையினும் பிரகாசிக்கப்பட்ட கிரியாசத்தி ஞானசத்திகளையுடைய வாத்மாவுக்குப் போகத்திலாசையை யெழுப்புதல் காரணமாக வித்தையினின்று மராகத்தோன்றிற்று. இனி யராகத்தனுவம் லேண்டுமோ விடயந்தானே யாசையை யெழுப்பாதோவெனின் விடயங்களை யுள்ளபடியறிந்திருக்கைவிலும் விர்த்தர்க் கவற்றிலாசையற்றிருக்கையாலே விடய மாசையையெழுப்பமாட்டாது. ஆயிற் புத்திசூண்மான வவ்வயிராக்கியந்தானெழுப்பாதோ வெனின் அது புத்தியின் வாதனை யாதலா னுத்தமாக்களை விடயங்களிலே செலுத்தமாட்டாது, பாண்டத்திற் பற்றிய பெருங்காயவாசனை யோர்காரியத்திற்குச் செயற்படாமையின். இன்னு மந்தவாதனை தா னோர்காலத்திலே தனித்தனியே யனந்தமாசையையெ

மூப்பம் அவற்றை யிவனொருகாலத்திலே யறியமாட்டா லாத லா லாசையை யெழுப்பதற் கராகதத்துவம் வேண்டுமென்ப தாம். இனி நியதியில்லாதபோ தொருவன் செய்தகன்மத்தை யொருவனுபவித்தல்கடும், அரசராணை யில்லாதபோதொ ருவன்செய்த போகத்தைப் பலவாறொருவ னனுபவிப்பனா தலின். ஆயிற் கன்மந்தானேநியதியாதொவெனி னதுபோக த்தைக் கொடுக்குமன்றி நியமிக்கமாட்டாது. சிவசத்தி நிய மியாதொவெனின் அஃதியாதானு மோர்த்தத்துவத்தை யிடை யிட்டன்றி யோர்காரியத்தை நடத்தாது, நடத்தின்மற்றொரு தத்துவமும் வேண்டாவாய் முடிசையாலே நியதி தத்துவ நியமிக்கவேண்டும். இவனுக்கு விருப்பமின்றி யிருக்கவுஞ் சூ லைமுதலிய பிணிகளைத் தப்பாதுபுசிப்பித்து நிறுத்துவது நிய தியெனக்கொள்க. இனி வாலயவ்வன விருத்தங்களை வினைப் பித்து நிற்கையானும் பிறப்புக்களை யுண்டாக்குதலானு மாநி ருதுக்களினு மவ்வப் பலங்களைத் தப்பாது வினைவிக்கையா லுங் காலத்தத்துவம் வேண்டும். இதனாற் காலத்தத்துவ மில்லை யென்னு முலகாயதனும் புத்தனு நிராகரிக்கப் பட்டார்கள். இந்தக்காலம் பூத பவிஷ்ய வர்த்தமானமென மூவகைப்படு தலாலே இதனை நித்தியமென்ற நையாயிகன் வைசேடிகன் மதங்களு நிராகரிக்கப்பட்டன. என்னை? நித்தியமாயுள்ள தொன்றாயிருக்கவேண்டு மாகையாலுஞ் சேடமாய்ப் பலவா யிற் கடாதினைப்போல வழியுமாதலானுமென்க. உறுவிக்கு மிறைசத்தியுடனாயின் நென்றதனாற் காலேசரவாதியு நிரா கரிக்கப்பட்டான், சேடந் தானாகப் பிரவர்த்திக்க மாட்டா தாகையா லெனவறிக். பெற்றதனி லாசைதனைப் பெருருவிக்க் குமென்பதற்குப் பெற்றதனில்லின்று பெருததாற் காசையை யுண்டாக்கு மென்பாருமுளர்.

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம். ௨௫௯

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தத்துவ மைந்துங் காரியப் படுகிற சமூகந்தானே புருட தத்துவமென்றும் பிரகிருதி தத் துவங் காரியப்படு மவதரத்து மூன்றுகுணமாக நின்று காரி யப்படு முறைமையு மேலருளிச்செய்வா னெடுத்தக்கொண் டருளியது.

ஐவகையா லுறுபயன்க ணுகரவருங்கால மதுபு ருட தத்துவமென் றறைந்திடுவ ரறிந்தோர், மெய்வ கைய கலாசத்தி தனிநிதற்குஞ்சுத்தி மேவியிடும் வ கைதானும் விரும்பியநூல்விளம்புஞ், செய்வகையின் ரொடர்ச்சியிங்குத் தோன்றுவிக்குங்குணத்தின் சேர் வுபுரி பிரகிருதி திரிசுணமாமவைதா, னிவ்வகையிற் சாத்துவித ராசததாமதமா யியம்புவார்க ளொன்றிர ண்டி குணமேற்கவுடைத்தே. (௨௬)

புகன்றவற்றால்வரு புருடதத்துவமு

மகன்றமானு மதன்குணம்விரித்தது.

(இ-ள:) ஐவ ஆன்மாவானது காலம் நியதி கலை வித் கையா லுறுபய தையராக மிவையைந்துந் தனக்குடம்பா ன்கணுகரவருங் கக்கொண் டிந்திரியங்களுடனேகூடிச் ச கால மதுபுருட த்தாதிவிடயங்களைப் புகிக்கவருகிறவவத தத்துவமென் ற ரத்தைப் புருடதத்துவமென்று சொல்லு றைந்திடுவ ரறி வார்கள் பெரியோர்கள் ன்தோர்

மெய் வகைய உண்மையாகச் சொல்லப்பட்ட மந்திர கலாசத்தி தனி முதலானவைந்து நிவர்த்திமுதலான கலை னிதற்குஞ்சுத்தி கலைந்தினுமடைந்து சுத்திபண்ணுமிடத் மேவியிடும் வ திந்தப்புருட தத்துவத்தையுஞ் சுத்திபண்

கைதானும் விருணப்படுமென்று நம்மால் விரும்பப்பட்ட
ம்பியதூல்விளம் திவ்வியாகமங்கள் சொல்லும். அன்றியும்,
பும் மெய்வகையகலாசுத்தி. எ-கு. மெய்யாகிய
யசரீரத்தி லைவகைப்பட்ட கலாசோதனை
செய்யுமிடத்து மெனவறிக

செய்வகையி ஆன்மாக்கள் முன்னநகத்திற் செய்த க
ன்ருடர்ச்சயி ன்மத்துக்கே துவாயுள்ள சுகதுக்கங்களை
ங்குத்தோன்று யிப்பொழுதுண்டாக்குங் குணங்களின்வ
விக்குங் குணத் டிவாய்ப்பொருந்துகிற பிரகருதி மூன்றுவ
தின் சேர்வுபுரி கையாகிய குணமாம்
பிரகருதிதிரி கு
ணமாம்

அவைதான் அந்தக்குணங்களின் பெயராவன?
இவ்வகையிற் இந்த மூறைமையிலே சாத்துவிதகுண
சாத்துவிதராச மென்று மிராசதகுணமென்றுந் தாமதகு
த தாமதமாயிய ணமென்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்
ம்புவர்கள் கள்

ஒன் றியண்டு இந்தக் குணங்கள் மூன்றுக்கு மொவ்
குணமேற்க வு வொன்றுக்கிவ்விரண்டு குணமாக வாறுகு
டைத்தே. ணமு மநாதிதே பொருந்து மியல்பினையு
டைத்து. எ-று.

து-ம். மெய்வகையகலாசுத்தி. எ-கு. மெய்யாகியசரீர
த்தி லைவகைப்பட்டகலாசோதனைசெய்யுமிடத்து மென்னை வு
மாமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆசாரியன் தினை
செய்யுமவதரத்துக் கலாசோதனைசெய்யவேண்டுகையா லத
ற்கு நிவர்த்தி முதலான கலைகளைநீதினையுஞ் சீடன்சரீரத்தி
லேயைவகைப்படுத்திச் செய்யவேண்டுகையா லப்படிச்சொ
ன்னதெனவறிக.

அதற்குவகை யெங்ஙனையென்னில் மூலாதாரந்தொடங்கியுத்திக்குமே லெண்விரலளவு நிவர்த்திகளைக் கெல்லை யெனவறிக. அதற்குமண்டலம் அக்கினிமண்டலம். ஆதாரம் மூலாதாரமுஞ் சுவாதிட்டானமும். அக்கரம் அகாரம். பிரகாசஞ் சொரிதழற்கொழுந்து. மலம் மாயாமலம். அவத்தை சாக்கிரம். மாத்திரை-ங். மந்திரம் இருதயமுஞ் சத்தியோசாதமும். பதம் ஓம்நமோ முதல் மாதேவாந்தமாக-உஅ-ம். வன்னம் கூகாரமொன்றும். புவனம் காலக்கினிமுதல் வீரபத்திரர் முடிவாகிய - ஈஅ - ம். தத்துவம் பிருதிவியொன்றும். தெய்வம் பிரமா. தொழில் சிருஷ்டி. என்றிங்ஙன நிவர்த்திகளைக்குக் கண்டுகொள்க.

இனி பிரதிஷ்டாகலைக்கு ஹ்ருதயந்தொடங்கி கண்டத்தளவு மெல்லையெனவறிக. அதற்கு மண்டலம் ஆதித்தமண்டலம். ஆதாரம் மணிகூரகம். அக்கரம் உகாரம். பிரகாசம் அக்கினியு மாதித்தனுங் கூடின பிரகாசம். மலம் சுன்மமலம். அவத்தை சொப்பனம். மாத்திரை-உ. மந்திரம் சீரகம் வரம தேவமும். பதம் மஹேசுரமுதல் அருபுனிமுடிவாகிய-உக-ம். வன்னம் ௨௦ முதல் ௨௦ அந்தம்-உச-ம். புவனம் அமரேசர் முதல் சிகண்டிமுடிவாகிய - ௫௬ - ம். தத்துவம் ப்ருதிவிநிங்கலாக ஆன்மதத்துவம்-உங்-ம். தெய்வம் விஷ்ணு. தொழில் திதி. எனநிங்ஙனம் பிரதிஷ்டா கலைக்குக் கண்டுகொள்க.

இனி வித்யாகலைக்குக் கண்டத்துக்குமேல் தாலுமூலத்தளவு மெல்லை நாலங்குலமெனவறிக. அதற்குமண்டலம் ஆதித்தமண்டலம். ஆதாரம் அநாகதம். அக்கரம் மகாரம். பிரகாசம் மின். மலம் மாயேயமலம். அவத்தை சுழுத்தி. மாத்திரை - க. மந்திரம் சிகையு மகோரமும். பதம்வியாபினிமுதல்

௨௬௨ சிவப்பிரகாச சுவீனியாக்யாநம்.

தியானதாரியமுடிவாக்ய - ௨௦-ம். வன்னம் ௭௦ முதல் வர
அந்தமாக்ய - ௭-ம். புவனம் தியானமுதல் வாமமுடிவாக்ய-
௨௭ - ம். தத்துவம் வித்யாதத்துவம் - ௭ - ம். தெய்வம் உ
ருத்திரன். தொழில்சங்காரம். என்றிங்ஙனம் வித்யாகலைக்
குக் கண்டுகொள்க.

இனி சாந்திகலைக்குத் தாலுமூலத்துக்கு மேற் புருவம்
த்தியத்தளவு மெல்லை நாலங்குலமெனவறிக. இதற்கு மண்ட
லம் சோமமண்டலம். ஆதாரம் விசுத்தி. அக்கரம் விந்து. பிர
காசம் விளக்கொளி. மலம் திரோதாயி. அவத்தை துரியம்.
மாத்திரை - ௨. மந்திரம் கவசமுந் தற்புருடும். பதம் நித்
திய நியோகினிமுதல் வியோம வியாபினி முடிவாக்ய. கக-ம்.
வன்னம் ௨௦ முதல் ௬௦ அந்தமாக - ௩ - ம். புவனம் வி மு
தல் சதாசிவமுடிவாக்ய - ௧௮-ம். தத்துவம் சத்தவித்தையும்
ஈசரமும் சாதாக்கியமும். தெய்வம் மஹேசரம். தொழில்
திரோபாவம். என்றிங்ஙனஞ் சாந்திகலைக்குக் கண்டுகொ
ள்க.

இனி சாந்தியாதீதகலைக்கு புருவமத்தியத்துக்குமேல்
மூன்றங்குலமெல்லையெனவறிக. இதற்குமண்டலம்; சோமம
ண்டலம். ஆதாரம் ஆக்கினை. அக்கரம் நாதம். பிரகாசம் வா
ளொளி. மலம் ஆணவமலம். அவத்தை துரியாதீதம். மாத்தி
ரை - ௪. மந்திரம் நேத்திரமும் அஸ்திரமும் ஈசானமும். ப
தம் பிரணவ மொன்னும். வன்னம் ௬௦ முதல் - ௯௦ அந்தம்
௧௯ - ம். புவனம் நிவர்த்திமுதல் சமாநுந்தமுடிவாக்ய-
௧௫ - ம். தத்துவம் சத்தியஞ் சிவமும். தெய்வம் சதாசிவம்.
தொழில் அறுக்கிரகம். என்றிங்ஙனஞ் சாந்தியாதீதகலைக்கு
க் கண்டுகொள்க.

ஆக விங்ஙனங் கலைகளைந்துக்கும் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனங் கூறிவந்த பொருள்களிற் கலாசோதனைக் கு மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புலனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் என்று சொல்லியிருக்க விவைநீங்கலாக மற் றுள்ள ஆதாரமுதலான பொருள்கள் கூறவேண்டிய தேதெ ன்னில் ஆஃதாவது கலாசோதனை செய்யுமிடத்துச் சரீரத்தி லைவகைப்படுத்திச் செய்யவேண்டுகையா லந்தத் தத்துவங் கடோறு நிற்கும்பொருள்களை வகுத்துக்கூறியதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “மந்திரங்கள்முதலெந்நங் க லையைநிதிவியாத்தி.” என்னும் விருத்தமுதலாகிய செய்யுள் மூன்றிலும் பிரசாதவகவலினும் தத்துவப்பிரகாசத்தில் “இ வ்வகைய மனவிகற்ப மெட்டுமேவி லெழுவினகாரமுஞ் சொ ரிதழல் மாத்திரையும் எ-ம். விருத்தமுதலாகிய செய்யுளெட் டினுங் கண்டுகொள்க.

இனி ஒன்றிரண்டு குணமேற்க வுடைத்தே. எ - கு. ஒவ் வொரு குணத்திதே யிவ்விரண்டுகுணமேற்க வுண்டாமெ ன்று பொருட்கூறியதற்கு வகுப்பேதென்னில் சாத்துவிதத்தி லிராசதமுஞ் சாத்துவிதத்திற்குமதமும் இராசதத்திற் சா த்துவிதமு மிராசதத்திற்குமதமும் தாமதத்தி லிராசதமுந் தாமதத்தில் சாத்துவிதமும் என்றிங்ஙனங் கண்டுகொள்க. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “வருங்குணவடிவாய்மூலப் பி ரகிருதிகலையிற்றேன்றித், தருங்குண மூன்றயொன்றிற் று ன்மூன்றாய்மும்மூன்றாக, யிருங்குணரூபமாக யிசைந்திடுமெ ன்குமான்பாப், பெருங்குணவடிவாய்ப்போக சாதனம்பெத் தமாமே.” எ - து. கண்டுகொள்க. குணத்தின் சொவுபுரிபிர கிருதி என்பதற்கு மிந்தப்பிராமணத்திலே கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது காலமு நியதியுங் கலையும் வித் தையு மராகமுங்குடின சமுகந்தானே புருடதத்துவமென் றும் திணையிலே கலாசோதனை செய்யுமிடத் திந்தப்பருட-

உசுச சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

தத்துவத்துக்குஞ் சோதனை பண்ணவேண்டுமென்றும் குண சொரூபமாயுள்ள பிரகிருதிதானே மூன்றுகுணமாகக் காரிய ப்படுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (உக)

வேறு—இது புருடத்தவத்தின் சொரூபமும் பிரகிருதியின் சொரூபமும் குணங்களின் வகையு முணர்த்திற்று.

ஐவகையாலுறுபயன்க ணுகரவருங்கால மதுபுருடத்தவமென் றறைந்திடுவ ரறிந்தோர் - கலாதிகளைந் தினாலும் பெந்திக்கப்பட்டுச் சோத்திராதிகளாற் பொருந்தப்பட்ட விடயங்களைப் புசிக்கவருந் தவவதரத்திலே பும்சத்தவமென் றொருமலமுண்டா யவ்வாத்மாப் புருடத்தவமாமென் றறிந்தோர் சொல்வார்கள்,—மெய்வகைய கலாசுத்திதனி னிதற்குஞ்சுத்தி மேவியிடும்வகைதானும் விரும்பியதால் விளா ம்பும் - மெய்யின் கூறுபாடாகிய கலைகளைச் சோதிக்குமிடத் தி லிந்தப் புருடத்தவத்திற்குஞ் சுத்திபொருந்து முறை மையினையும் விரும்பப்பட்ட தீயமாகமங்கள்சொல்லும்,— செய்வகையின் றொடர்ச்சியிங்குத் தோற்றுவிக்குங் குணத் தின் சேர்வுபுரி பிரகிருதி திரிகுணமாம் - ஆத்மாக்களுக்கூப் போகத்தைச்செய்யுங் கருவிகளின் றொடர்ச்சியை யிங்குத் தோற்றுவிப்பதான குணத்தின் கூட்டமாகக் கடவுளாற்செ ய்யப்படுமி பிரகிருதியானது பிரிவின்கண் மூன்றுகுணமாம்,— அவைதாம் - அந்த மூன்றுகுணங்கடாம்,—சாத்துவித ராச ததாமதமாய் - சாத்துவிதகுணம் ராசதகுணம் தாமதகுண மாய்ப் பிரிக்கையாலே,—இவ்வகையா லியம்புவர்கள் - இந் தக்கூறுபாட்டாற் பெயர்சொல்லுவார்கள்,— ஒன்றிரண்டு குண மெற்கையுடத்தே-அவற்று றொவ்வொன்றுதானே யிங் கிரண்டு குணங்களைப் பொருந்துகையுடைத்து எ - று.

ஆய் ஆகவெனத் திரிக்கப்பட்டது. ஏற்கவென்று பாடங் கொள்வாருமுள்ர் வித்தியாகலையைச் சோதிக்குங்கால் வித்தியாதத்துவங்களான கலாதிக னேந்தனையுஞ் சோதனை பண்ணினதே புருடத்துவத்துக்குச் சுத்தியென்று தூல் சொல்லுதலிற் கலாதிசுத்திதனி னதற்குஞ் சுத்திவிளம்புமென்றார். முன்னுலிற் ரொழிலறிவிச்சைமூன்றுமென்றுசொல்ல வீண்டுப் பஞ்சகஞ்சுகஞ் சொல்லியதென்னை? மதங்காகமத்தின் மூன்றெனவும் பெளஷ்கரமுதலியவற்றி லேந்தெனவுஞ் சொல்லியவாகமபேதமெனவறிக. அதுவுஞ்சிருட்டிபேதமே. பிரகிருதி யரும்பின்மணம் விளங்கா தடங்கிநிற்றல்போல முக்குணங்களும் விளங்காதடங்கி நிற்கின்ற சொரூப மவ்வியத்தமா மென்ப தறிதற்குக் குணத்தின் சேர்வுபுரி பிரகிருதியென்றார். அதுதானே நாட்பூவின்மணம் விரிந்தாற்போலக் குணத்திரயமும் விளங்கிநிற்கு முருவமே குணமாதலிற் பிரகிருதி திரிகுணமாமென் ரொற்றுமையாற் கூறினார். இந்தப்பிரகிருதிதான் மாயையென்று பேயர்பெற்று வித்தியாதத்துவங்களு ளேழாவதாகிநிற்கும். அதுதான் பஞ்சகஞ்சுகளு ளு புருடனுக்குப் போக்கியமான புத்தியாதிகளை ஜனிப்பிக்கு முபாதானமாகையா லதற்கு வேறுதொழி வில்லையெனக்கொள்க. தோற்றுவிக்கும் பிரகிருதியென வியையும். சேர்வாக வெனவிரிக்க. புத்திமுதலியன புருடனுக்குப் போக்கியமாதலிற் செய்வகையின் ரொடற்சியென்பதற் கவ்வாறுறைத்தாம். முக்குணங்களும் புத்தியையு மகங்காரத்தையும் பற்றி நின்று விளங்கும் தனித்துநின்றுவிளங்கா வெனக்கொள்க. இனிப் புத்திக்குக் காரணமாயிருக்கின்ற குணத்தத்துவமே யவ்வியத்தமென்று சாங்கியர்சொல்வர், அஃதடாது. குணங்கள் பலவகையாலே யொன்றினது காரியமாயிருக்குமாதலி னவற்றிற்குக் காரணமொன்றாயிருக்கின்ற மூலப்பிரகிருதியே

உகசு சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

யவ்வியத்தமாம். அவரிப் பிரகிருதியை நித்தி பமென்பது உம
டாது. என்னை? இஃ தாத்மாக்கடோறும் வேறுபட்டுப் பல
வாயிருக்கையாற் கடாதிகளைப்போல வனித்தமாதலின். ஆக
வே யிதற்குக் காரண மாயை யெனவறிக.

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட குணமூன்று மொன்பதுவகையா
கக் காரியப்படுகைக்கு வகுப்பெங்ஙனேயென்று வினவ வவை
காரியப்படுமுறைமையு மேல் புத்திதத்துவங் காரியப்படுமுறை
மையு மளிஞ்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அலகில்குணம் பிரகாசம் லகுதைவியாபிருதி ய
டர்ச்சிமிகுங் கௌரவ மந்ரியம்மீவையடவே, நிலவியி
டுமும்மூன்று முயிரொன்றிற்கலந்தே நிற்குமிவை நி
றைபுலனின் பயனெவையுங்கவருங், குலவிவரு போ
கங்கொ ளிடமா மாறாக் குறைவிலொளி யாமலகில் புல
னிடத்தினொருமை, பலவகையு முடையதாய்ப் பரன
ருளாற்புந்தி பஞ்சாசற் பாவகமும் பண்ணுவிக்குந்
தானே. (ஈ. 0)

விளம்பியகுணநவ மாகவிரிந்தும்

வளந்திகழ்புத்திபைப் பதுவகைத்தென்றது.

(இ-ள்.) அலகி எண்ணிறந்திருக்கப்பட்ட விர்தக்குணத்தி
ல்குணம் ன் விரிவைச் சொல்லுமிடத்து முன் சொல்லப்
பட்ட பிரதானமான குணமூன்று மொழிந்து
ஏறினகுண மாறுக்கும் வகையாவன?

பிரகாசம்

பிரகாசமாயிருக்கும். அஃதாவது சாத்து
விதத்திலே யிராசதங்கூடினால் அந்தச்சாத்து
விதத்தைப் பிரகாசித்துக்கொண்டுநிற்கு மெ
ன்றதெனவறிக

- லகுதை நொய்தாயிருக்கும். அஃதாவது சாத்துவிதத்திலே தாமதங்கூடினால் நல்லொழுங்குகளை மறைத்துக்கொண்டு ந்தப்பிரகாசத்தை நொய்தாக்கிக்கொண்டு நிற்குமென்றதெனவறிக
- வியாபிருதி நெறியாமல் மறைத்துநிற்கும். அஃதாவது இராசதத்திலே தாமதங்கூடினால் நல்லொழுங்குகளை மறைத்துக்கொண்டு நிற்குமென்றதெனவறிக
- அடர்ச்சிமிகும் செறிவித்துநிற்கும். அஃதாவது இராசதத்திலே சாத்துவிதங்கூடினால் நன்மைகளைச் செறிவித்துநிற்கு மென்றதெனவறிக
- கௌரவம் பெருமையை யுண்டாக்கும். அஃதாவதுதாமதத்திலே யிராசதங்கூடினால் கர்வத்திலே பெருமையைப்பண்ணி நிற்குமென்றதெனவறிக
- அந்நிபம் நல்லநியமமல்லாததைச் செய்வித்துநிற்கும். அஃதாவது தாமதத்திலே சாத்துவிதங்கூடினால் அந்நிப நியமங்களைச் செய்வித்துக்கொண்டு நிற்குமென்றதெனவறிக
- இவையடைவே நிலையிடும் இந்நக்குணங்க ளிங்ஙனஞ்சொன்ன முறைமையிலே பொருந்திநிற்கும். இவை வெவ்வேறுநிற்குமோ கூடிநிற்குமோ வென்னில்
- மும்மூன்றுமுயிரொன்றிற் கஸந்தேநிற்கும் இவை மொன்பதுகுணமு மொரு ஆன்மாவிலே கூடிநிற்கும். ஒன்பதுகுணமாவது சாத்துவிதத்திற் சாத்துவிதமென்றும் சாத்துவிதத்தி லிராசதமென்றும் சாத்துவிதத்திற் ருமதமென்றும், இராசதத்தி லிராசதமென்றும் இராசதத்திற் சாத்துவிதமென்றும் இராசதத்

தீந் றுமதமென்றும், தாமதத்திற் றுமதமென்றும் தாமதத்திற்
சாத்துவிதமென்றும் தாமதத்தி லிராசதமென்றும் இங்ஙன மொ
ன்பதுவகைப்படும். அதற்குவகையேதென்னில் சாத்துவிதத்திற்
சாத்துவிதமாவது துறவும் சாந்தமும் மோக்ஷத்திலே மிகுந்ததா
கமு மாகையெனவறிக. சாத்துவிதத்தி லிராசதமாவது துறவும்
சாந்தமு மிடையேநடுவ முத்தியில்முபலுகையுமா மெனவறிக.
சாத்துவிதத்திற் றுமதமாவது துறவும் சாந்தமு மோக்ஷத்திலே
முபலுகையுமன்றி விடயவிருப்பமு முண்டாகையெனவறிக. இனி
யிராசதத்தி லிராசதமாவது தன்மத்தி லாசையோடும்கூடி யிடை
விடாமற் செங்கையெனவறிக. இராசதத்திற் சாத்துவிதமாவது
யாவார்க்குங் கிருபையோடே யறங்களைச்செய்கை யெனவறிக.
இராசதத்திற் றுமதமாவது இவையிற்றினையிகழ்தலும் பாவத்
தொழில்களைச் செய்தலு மெனவறிக. இனி தாமதத்திற் றுமதமா
வது மயக்கமு மிழைச்சியும் பாவமு மாகையும் பயமு முறங்கமு
மெனவறிக. தாமதத்தி லிராசதமாவது தகாதனசெய்தலு முண்
ணைதனவுண்ணலுங் களிப்பும் வெகுளியுமெனவறிக. தாமதத்திற்
சாத்துவிதமாவது வேதாகமங்களில் விருத்தமாயிருக்கிற கிருத்தி
யமான சிறுதேவதைகளைப் பிரதிபத்தி பண்ணுகையெனவறிக.
இப்படி யெண்ணிறந்தகுணங்களை யுடைத்தாகையாலே யலங்கு
குணமென்று சொல்லப்பட்டதெனவறிக. இங்ஙனங் குணபேத
ங்களாகக் கூடிநின்றசெய்யுமிடத்து

இவை நிறைபு	இந்தக்குணங்களொன்பது நிறைந்துவிடுகிற
ஷனின் பயனெ	விந்திரியங்களின் பயனான விடயங்களைத் த
வையுங் கவரும்	ன்னிடத்திலே கவர்ந்துகொள்ளும்
குல வி வரு	சர்வராலுங் கொண்டாடப்பட்டு வருகிற
போகக்கொளிட	புசிப்புகளை யான்மாக்கொள்ளுகிறவிடமுமா
நா மாருக்குரை	யுடல்முழுதும்விட்டு நீங்காதகுறைவற்ற பிர
வினொளியாம்	காசமுமாய் நிற்கும். இவ்வளவும் வித்தியாத

த்துவத்தின் கலேதொடங்கப் பிருகருதி மா
பையாகியருணங்கள் காரிடப்படுகையை யரு
ளிச்செய்து மே லான்மதத்துவத்திற் புத்தித்
த்துவங் காரிப்படுகையை யருளிச்செய்கண்
றது

அலகல் புலனி எண்ணிற்றந்த விருத்தியாகியவிடயங்களை யி
டத்தி னொருமை ந்திரியங்களைக்கொண் டான்மாக் கொள்ளு
பலவகையுமுடை மிடத்து நிச்சயித்தலைப் பலவகையாலு முண்
யதாய்ப் பரணு டாவதாய்ச் சிவனுடைய வதுக்கிரகத்தினாலே
ளாற் புத்தி பஞ் புத்தியான தைம்பதைம்பதுபேதங்களை யொ
சாசற்பாவகமும் வ்வொலு குணங்க டோறுஞ் செய்து நிற்
பண்ணு விக்குந் சும். எ-று.
தானே.

து-ம். இந்தப்புத்தியின் விருத்தி யெங்கனே யென்னில் அ
வ்வியத்தமாவது மூன்றுகுணங்களுந் தோன்றாமல் வடவித்துப்
போலேயிருந்த வவதரமெனவறிக. குணத்ததுவமாவது வடவித்
திலேநின்று மங்குரந் தோன்றினாற்போல வவ்வியத்தத்திலே மூ
ன்றாய்த்தோன்றிச் சமமா யலேவறநின்றவவதரமெனவறிக. வேறு
பட்ட குணங்களையுடைத்தா பேற்றக்குறைச்சல் புத்திமுதலான
த்துவங்களெனவறிக. புத்தி தத்துவமாவது இராசதமும் தாம
தமுங்குறைந்து சாத்துவிதகுணமேலிட்ட வவதரமெனவறிக. இ
க்தப்புத்தியின்று காரியமாவது தன்ம ஞான வைராக்கிய வைப்
வரியமென்றும் அதன்ம அஞ்ஞான அவைராக்கிய அநைப்வரியமெ
ன்று மெட்டுவகையாம். இதில் தன்மத்திலேநின்றுப் பத்துபாவ
கந்தோன்றும். ஞானத்திலேநின்று ஞாற்றெண்பதுபாவகந் தோ
ன்றும். வைராக்கியத்திலே நின்று மறுபத்துநாலுபாவகந் தோன்
றும். ஐய்வரியத்திலே நின்று ஞாற்றெழுபத்தாறு பாவகந்தோன்
றும். எ-ம். மற்ற வதன்மத்திலேநின்று முப்பத்தெட்டுபாவகந்

தோன்றும். அஞ்ஞானத்திலேநின்று மூப்பத்தெட்டு பாவகந்தோ
ன்றும். அவைராக்கியத்திலேநின்று தூதுபாவகந் தோன்றும். அ
நைஸ்வரியத்திலேநின்று மெட்டுபாவகந்தோன்றும். ஆகபுத்தியி
னுடையகாரியமதுதூற்றொருபத்து நாலெனவறிக. அப்படியிருக்
க இந்நூலிலே பஞ்சாசற்பாவகமென்று நானூற்றைம்பதாகச்
சொல்லுவா னேனென்னி லப்படியுஞ் சிலவாகமங்களிலே சொல்
லுகைபாலெனவறிக. அன்றியும் பஞ்சாசற்பாவகமுமென்ற வும்
மைகொண்டே மற்றதுமுண்டெனவறிக.

இனி புத்தித்தத்துவத்தை, அலகல்புலனிடத்தினொருமை பல
வகையுமுடையதாய் என்றதேதென்னில் அது கன்மாகன்மங்களு
முடையதாய் சத்தாதிவிடயங்களிலே நிச்சயித்தலுமுடையதாய்
ன்பதன்பங்களிலே மோகத்தையு முடையதாய் அறிவுதொழில்க
ளுமுடையதாய் நிற்கையினாலே யப்டடிச் சொன்னதெனவறிக.
இதற்கு. பி-ம். சித்திபாரில். “சித்தமாமவ்வியத்தஞ் சிந்தனையது
வுஞ்செய்யும், புத்தியவ்வியத்திற்குன்றிப் புண்ணியபாவஞ்சார்
ந்து, வத்துநிச்சயமும்பண்ணி வருஞ்சுகதுக்கமோகப், பித்தினி
ன் மயங்கொனக் கிரியையும்பேணிநிற்கும்.” எ-து. கண்டுகொ
ள்க.

இனி புத்தி பஞ்சாசற்பாவகமும் பண்ணுவிக்கும். எ-கு. பு
த்தித்தத்துவமானது குணங்களோடுங்கூடிச் சம்பந்தமா யிருக்கை
யினாலே பொருகுணத்துக் கைம்பதுவகையாக வொன்பதுகுண
த்துக்கு நானூற்றைம்பதுவகையாகப் பேசித்ததெனவறிக. என்
நிங்வனம் புத்திகுணத்தோடு சம்பந்தமாய்நிற்கு மென்பதற்கு.
பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “எண்ணியபுத்தியில் முக்குணஞ்
சோயல் பாற்கரந்து” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது குணத்தத்துவ மொன்பதுவகையாகக்
காரியப்படுமுறைமையும் புத்தித்தத்துவ மொன்பதுகுணத்துக்கு

மொவ்வொருகுணத்துக் கைம்பதைம்பதாக நானுற்றைம்பது பாவகமாகக் காரியப்படுமுறைமையு மறிவித்தது. (௩௦)

வேறு—இது மேலொன்றிரண்டுகுண மேற்கை யுடைத்தென்றவை யிவையெனக் குணத்தவத்தின்காரியமும் புத்தித்தவத்தின்காரியமு முணர்த்திற்று.

அலகில்குணம் - குணமெண்ணிறந்தன,—அடைவே - மூன் னர்ச்சாத்துவித ராசத தாமதமென்றமுறையே,— பிரகாசம்லகு தை - சாத்துவிதகுணத்திலே பிரகாசமானஞானமும் லகுதையாகிய மனமொழிமெய்களிற் பிரவித்தியின் மெத்தனவும்,—வியாபி ருதியடர்ச்சி - இராசதத்திலே வியாபிருதியாகிய மூப்பொறிகளி ன்மிக்குத்த வியாபாரமு மடர்ச்சியாகிய குருரமான ஷகாசநிதனை செயல்களும்,—மிகுங்கௌரவமன்னியம் - தாமதத்திலே மிக்க கௌரவமாகிய மமதையும் அந்நியமாகிய தகாதகாரியத்தைச் செய்பவேண்டுமென்னுஞ் சங்கற்பமும்,—இவை நிலவியிடம் - என விலை யொவ்வொன்றிற் கவ்விரண்டாக விளங்கியிடம்,—மும் மூன்று முயிரொன்றிற் கலந்தேநிற்கும் - இவை யொன்பதுகுண மு மொவ்வோருயிர்தோறுங் கூடிநிற்கும்,—இவை - இம்மூன்று குணங்களுள்,—நிறைபுலனின் படனெவையுங் உவரும் - எதிர்நி ரனிரையாகத் தாமதநிறைந்த விந்திரியங்களின் விடயங்க ளெல்லாவற்றையுங் கைக்கொண்டு மடங்கும்,—குலவிவரு போகங்க ளிடமாம் - இராசதகுணங் கொண்டாடப்பட்டவரும் போகங்க ளை யாத்மாக்கொள்கைக் கிடமான வியாபாரத்தை யுடைத்தாம்,— மாறாக் குறைவி லொளியாம் - சாத்துவிதம் போகம் புசிக்கைக் கொருப்பவிக்க வொழிபாத மிக்க பிரகாசமாயிருக்கும்,—புந் தி - புத்தியானது,—அலகில்புலனிடத்தி லொருமை - எண்ணிற ந்தவிடயங்களைப் புசிக்கிரவிடத்தில் நிச்சயம்பண்ணுகின்ற வெ

ருமைப்பாடு, —பலவகையு முடையதாய் - அனேக விதங்களையுமு
டைத்தாய், —அரனருளால் - சிவனுக்குரகத்தாலே, —பஞ்சாச
ற்பாவகமும் பண்ணுவிக்குந்தானே - ஐம்பது பாவகத்தையும், மு
ற்றும்மைபொரோவழி பெச்சமுமாதலி லுறுநற்றொருபத்திரண்
டு பாவகத்தையும் பண்ணும். ௭-அ.

தான்அசை. அலகிலென்பது இரவினினிவந்ததி லென்றூ
போனின்றது. ஒருமை பலவகையும் என்பதற்குப் புசிக்குமிடத்து
ஒன்றுபலவிதமா பென்றுரைப்பாரும் பிரகாசம்லகுதை பென்ப
வற்றை சாத்துவிதத்தில் ராசதஞ் சாத்துவிதத்திற் றுமதமென்
றுரைத் தேனைபவற்றையு மிவ்வா ழுணாப்பாருமுளர். சாத் துவித
ம் பதினைந்துவிதமாம். அவை சாதிரெநிநிற்றல், பெரியோரைப்
பேணல், கற்றறிவுடைமை, இலியவைகூறல், தழ்புகழாமை, உள்
ளதே வருமென மகிழ்ந்திருத்தல், நடு நிலைமை, சுத்தநியமம்,
பொறை, கடைப்பிடி, பிறர்க்குதகாரியஞ்செய்தல், இந்நிரலோகா
திகளில்வாஞ்சை, பிறர் தன்னைப்புகழுக்காற் றுன்றன்னைபுகழ்த
ல், அடக்கமுடைமை, தன்பாலிரந்தார்க் கிரங்குதல் எனவறிக.
இராசதமொன்பது விதமாம். அவை சூராகை, குரூரமுடைமை,
ஊக்கமுடைமை, மானமுடைமை, வயிராக்கிரமம், பலம், வன்க
ண்மை, போகியாதல், இடம்பத்தனமான கூடாவொழுக்கம், என
வறிக. தாமதகுணமொன்பதுவிதம். அவை, அழக்த்தகாதனவற்றி
ற்கழுதை, கல்லியிலாதாவருகை, இழந்தாரைச் சேர்ந்துவாழ்தல்,
கோளுரை, மமதை, பேருறக்கம், நன்மைசெய்தற் கிளைக்கை, கு
லங்குண மீகை பிரக்கங்களு லெனக் கியாருயிணையிலையென்
கை, திருநிதல், எனவாம். ஆகமுப்பத்து மூன்றெனவறிக. முக்கு
ணங்களுளொன்று மேலிட்டி மந்தையிரண்டு மடங்குச் சிறிதுவி
ளங்கும். ஒருவனுக்கு முக்குணங்களு மொத்துவிளங்குத லில்லை
யெனக்கொள்க. சாத்துவித விராசுத தாமதங்களா லெனவே வீ
சிஞ் சுவர்க்கமு றூரமுடம்பெறுவர். சாத்துவிதத்திற் சாத்துவித

முதலிய வொன்பதுபேதமு மந்தமுப்பத்துமன்று ளடங்கும். விரிகுதலுபருகும். இவ்வனம்பெருகுதலி னலகல்குணமென்றார். இனிச்சித்தம்புத்தியின்விகற்ப மெப்படிபெனின் அவ்வியத்தமா வுதாதலின்வித்துப்போல முக்குணங்களு மடங்குகிற்கும். அவை தூங் குண தத்துவமாவது. வித்தினின்று மங்குரந்தோன்றினும் போல வவ்வியத்திலேகின்று மூன்றும்த்தோன்றிச் சமமாய்லவற நின்றவவதரம், அதுவேசித்தம். இவற்றி னேற்றக்குறைச்சலே பு த்தித்தவம், அது இராசதமுந் தாமதமுங்குறைந்து சாத்துவித் மேலிட்டவவதரம். இஃ தருத்திமிகுமென்றதிலு முறைத்தாம். புத்தியின் காரியந் தன்மஞாவையிராக்கிய வைஸ்வரியநான்கும், அதன்மாதி நான்கு மெட்டாம். இவற்றுடன் தன்மத்தினின்றும் பத் பாவகமும் ஞானத்தினின்று நூற்றெண்பது பாவகமும் வைராக் கியத்தினின்று மறுபத்துநான்கு பாவகமும் ஐஸ்வரியத்தினின்றுச் சத்தியென்று பெயரையுடைய நூற்றெழுபத்தாறு பாவகமும் இனி யதன்மத்திற் பத்தும் அஞானத்தி லறுபத்தாறும் அவைராக்கிய த்தினுறும் அஐஸ்வரியத்தி லெட்டும் ஆகப் புத்தியின் பாவக மறுநூற்றொருபத்துநான்கு வகையிற்காண்க. விரியையுரைப்பிற் பெருகும். *

மேல்ஆங்காரமு மனதுஞ் சித்தமுங் காரியப்படுமுறைமை யை பருளிச்செய்வா னெடுத்தகொண்டருளியது.

ஆனதனு வதனிலுறு மனிலணையுமியக்கி யாங் கார நங்காத வகந்தைக்குவித்தா, யானலது பிறரொ ருவ ரெனையொப்பார்புவிபி னில்லையெனு மியப்பின தா மிந்திரியம்புலங்க, டானுகரு மளவிலதின் முந்தி யுறுமிச்சை தானுருவாய்ச் சங்கற்ப சதா கதிபுந்தந்து, மாணதமா னதுநிற்குஞ் சிந்தைநிலைவையம் வந்துதரு மனமொழிய வகுப்புணதே. (௩௧)

அகந்தைக்கிடமா மாங்காரத்துட

னிகழ்ந்தெழுமனஞ்சித்த மிவ்வகைத்தென்றது.

(இ-ள்.) ஆன ஆங்காரத்தவமான தான்மாக்கள் கண்ம
தனு வதனிலுறு த்துக்கிடாகவுண்டானசரீரத்திலே பொருந்தி
மனிலினையு மிபக் ப்போதும் வாயுவையு மியங்கும்படி நிகுத்தி
கூ யாங்கார நீங் நீங்காதமதைக்கு மூலமுமாய் நானையொழி
காதவகந்தைக்கு யப் பிறொனக்கொப்பார் பூமியி லில்லைபெனு
வித்தா யானல மியல்பினையுடையநாய்நிற்கும். இனி மனது கா
துபிறொருவொ ரியப்படும்வகையாவது
னையொப்பார் பு
வியினில்லையெனு
மியல்பினதாம்

இந்திரியங்களுந் து விடயமாகிய புலன்
ன்க டானுகரும னைப் புசிக்குமிடத் ததற்குமுந்திச்செல்லுமதா
ளவில்தின் முந் யிருக்கிற விச்சையே தனக்குவடிவா ப்த் தன
சூயறுமிச்சை தா க்குவேண்டின திலே சதாகாலமுஞ் சங்கற்பி
னு ருவாய்ச் சங் த்துக்கொண்டுநிற்ரு மனதானது. இனிச் சித்
சுற்ப சதாகதியுந் துங் காரியப்படும் வகையாவது
தந்து மானதமா
னது நிற்கும்
சிந்தைநினைவு

ஐயம்வந்துதரு
மனமொழிப வகு
ப்புணாதே.

சித்தமானது நினைவுமாத் திரமாய் நிற்கும்.
இங்ஙனமிவை காரியப்படுமிடத்து
யாதா மொன்றின்மேலே செல்லுமிடத்து
ஆமோவல்லவோவென் றையப்பாட்டையுமு
டைய மனதாலொழிப வவை காரியப்படமாட்
டாது. ௭-து.

இதனாற்சொல்லியது யானெனதென்னு மமதைபையுடைய
வாங்காரமு மாமோவல்லவோவென்கிற சந்தேகத்தினையுடைய

னது நினைவுமாத்திரமாயிருக்கிற சித்தமும் காரியப்படுமுறைமையை யறிவித்தது. (ந.க)

வேறு—இது ஆங்காரமு மனமுமான விரண்டி ன்காரியமுஞ் சித்தத்தின் காரியமு மதன் சொருபமு முணர்த்திற்று.

ஆங்காரம் - ஆங்காரத்தவமானது, —ஆனதனுவதனி லுறு மனிலனையுமியக்கி - வினைக்கிடாக வுடம்பிலேநிற்கும் பிராணவாயுவையுஞ்செலுத்தி, —நீங்காதவகந்தைக்குவித்தாய் - நீங்காதமமதைக்குமூலமாய், —எனையொப்பார் யானலதுபிறப்புவிமி லொருவரில்லையெனு மியல்பினதாய் - என்னையொப்பவர் யானொழிந்து பிறப்புவிமி லொருவருமில்லையெனு மியல்பினை யுடையதாய், —இந்திரியம் புலன்கடாதுகருமளவில் - இந்திரியங்களும் விடயங்களும் புதிக்கவும் புதிக்கப்பட்டவுமாகிநின்றவளவிலே, —அதின் முந்தியுறுமிச்சை தானுருவாய் - அவ்விடயத்திலே முற்பட்டுப் பொருந்துகின்ற விச்சை தானே வடிவாகநிற்க, —மானதமானது சங்கற்பசாதாகதியுந் தந்துநிற்கும்—மனத்தத்துவமானது ஒன்றைச் சங்கற்பிக்கையி மனவரதசலனத்துவமுந் தந்துநிற்கும், —சித்த நினைவு—சித்தமானது நினைவுமாத்திரமே, —ஐயம்வந்துதரு மனமொழியவகுப்பொணுதே - சந்தேகத்தைவந் துண்டாக்குகின்ற மனதை யொழிப வேறுகவகுத்துக் கூறவொண்ணாது. எ-று.

இவ்விரண்டி னொற்றுமை கருதி மனம் புத்தியாங்காரமே னைமூன்றே யந்தக்கரணமென்று பிறவாசிரியர் தூலிந்தகு மித்தற்கு மாறுபாடினமைகாண்க. எனையொப்பார் யானென விடமும்பாலுமடங்கிய தமைதியாற்கொள்க. அலதென்பது அன்றியென்னும் வினையெச்ச வாய்பாடு. விடயமொவ்வொன்றா யனுபவித்தவினையிலென்றார். துகருமென்பது செய்வதற்குஞ் செயப்படுபொருட்கு மொப்பநின்று இந்திரியம் புலன்களென்னு மெழுவாய்கட்கு முடி

பாமிற்று. இனித்தாமென்பதை இந்திரியங்களி லேற்றிப் புலன்க னொயெனவிரிக்குமாம். உருவாகவென்பது கடைகுறைப்பப் பட்டுக் காரணகாரியங்களன்றி நிற்குமென்னும் பிறவினைசொண்டது. சதாகதியென் றோதவாருமுளர். சங்கற்பமுஞ் சலமுந் தன்னொ டுசேர்ந்த வுபாதிபா லாத்யாவுக் குண்டாக்கலிற் றந்தநிற்குமெ ன்றார். இனி ஆங்காரமானது ஜீவனஞ் சங்கற்பங் கர்வமென மூன்றும், அவற்றுள்ஜீவனம் பிராணதிவாயுவினாலே யன்னபா னு த்களைக்கெரகிக்கை. சங்கற்பமாவது எவற்றினும் பிரவர்த்திப்பிக் கை. கர்வமாவது யானல்லதில்லையென்கை. புத்தியுமாவ்காரமு நிச்சயிக்கும் வியாபாரத்தா லொக்குமாதலிற் புத்தியொன்று ம மைபாதோவெலிற் புத்தியானது கெரகிக்கப்படும் விடயங்களை வெகுமுகமாக வறுதியிடுவதாயிருக்கும். ஆங்காரம் புத்தியாலே புறம்பேநிச்சயித்துக் கெரகிக்கப்பட்ட விடயங்களை யுள்ளே யாத் பாவிவிடத்திலே கூடி நான்செய்தேனென்று நிச்சயம்பண்ணி நி ட்கும். இலிமனமு மிருககைப்படும். ஒன்றுள்ளே சங்கற்பவிகற் பங்களைப்பண்ணும். ஒன்று புறம்பேநின்று இந்திரியங்கட்கு விர கைக்கொடுக்கும். இந்தச்சங்கற்ப மொருகாரியத்திலே யொருமை ப்டாடு. இந்திரியங்களும் விடயங்களு மாத்மாவங் கூடியிருப்பி னு மனம் வேறென்றிலே புரிந்தபோ தீந்திரியங்கள் சேஷ்டிக்க மாட்டா. இதுவே சேஷ்டிப்பித்தல் வேண்டிமெனவறிக.

மேல்சொத்திராதியுஞ் சத்தாதியும் வசனாதியும் வாக்காதியு மாகத் தத்துவமருபதுங் காரியப்படுமுறைமையை யருளிச்செய் வா நெடுத்துக்கொண்டருளியது.

சொன்னமுறை செவிதுவக்கு நோக்குநாக்குந் துண்டயிவை யைந்நிற்குந் தொகுவிடயமாக, மன்னி யசத் தப்பரிச ரூபரசுகந்த மருவிநிடு மிவையடைவே வாக்குப்பாதம், பின்னர்வரு பாணிமிகு பாயுவினோ

பெத்தம் பேசலுறு மைந்திற்கும் பிறங்கொலிகொள்
வசன, முன்னரிய கமனதான விசர்க்காநந்த முற்ற
தொழில் பெற்றிடுவ துண்மையா மே. (௩௨)

ஞானமுக்கன்மமு நண்ணுமிந்திரியமு

மூனமில்விடயமுந் தொழிலுமுறைத்தது.

(இ-ள்.) சொ முன்சொல்லிவந்த முறைமையிலே யுட்கர
ன்னமுறைசெவி ணங்களன்றியே புறக்கரணமாயுள்ள சோதி
துவக்கு நோக்கு ரம் தொக்கு சக்ஷ சிவநுவை ஆக்கராணமெ
நாக்குத் துண்ட ன்னு மிவையைந் துக்குவ் கூடத்தக்க விடய
மிவை மைந்திற் மாக
குந்தொருவிடய
மாக

மன்னிய சத்த நிலைபெற்ற சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கர்
ப்பரிசரூபரசகந் த மிவையைந்தும் பொருந்தியிடம்
தடருவிமிடம்

இவை யுடைய வாக்கும் பாதமும் பின்வரப்பட்டபாணியு
வே வாக்குப்பா ம் மிகுதலையுடையபாயுவும் இதனோ பெத்தமு
தம் பின்னர் வரு மென்று சொல்லப்பட்ட கன்மேந்திரியமைந்
பாணி மிகுபாயு திற்கும்
வினோ பெத்தம்
பேசலுறு மைந்
திற்கும்

பிறங் கொலி விளங்கப்பட்ட வேசையுடைய வசன
கொள்வசன மு மும் நினைத்தற்கரிய கமனமும் தானமும் விச
ன்னரிய கமனதா ர்க்கமும் ஆநந்தமுமென்று பொருந்தப்பட்ட
ன் விசர்க்காநந்த வைந் ததொழிலு மடையே யுண்டாகிறது மு
முற்ற தொழில் றைமையாம். எ-று.

உஎஅ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

பெற்றிடுவ துண்

மையாமே.

து-ம். வாக்கென்றது வாபெனவறிக.

இவையடைவே என்றதற்கு வகையாவது சோத்திரத்தின் வழித்த வாக்கு. தொக்குவின்வழித்துப்பாதம். சகூவினவழித்துப் பாணி.சிங்நுவையின் வழித்துப் பாயுரு.ஆக்ராணத்தின்வழித்து உபத்தம். என்னு மிவையிற்றைக் காரியப்படுத்துமவதரத்திலுங் கண்டுகொள்க.

இதனூற்சொல்லியது புறக்கரணமாயுள்ள ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதியு மதன்விடயமாகிய சத்தாதியங் கன்மேந்திரியமாகியவாக்காதியு மதன்தொழிலாகிய வசனாதியும் ஆகவிருபதுங் காரியப்படு முறைமையை யறிவித்தது. (நஉ)

—o—

வேறு—இது இந்திரியம்படத்தின் காரியமு முணர்த்திற்று.

சொன்னமுறை - புத்திவிந்திரியமென்று மன்னியகன்மேந்திரியமென்று முன்னர் சொன்னவாறே,—செவிசுவக்கு நோக்குநாக்குத் துண்டிவை பைந்திற்கும் - செவிமுத லாக்கிராமீருன விந்திரியங்களைந்துக்கும்,—தொகுவிடயமாகமன்னிய - கூடுகின்ற விடயங்களாக நிலைபெற்ற,—சத்தப்பரிச ரூபரசுகந்தமிவையடைவே மருவியிடும் - சத்தமுதற்கந்தமீருகிய விவையடைவேபொருந்தும்,—வாக்குப்பாதம். பின்னர்வருபாணி மிகுபாயுவினோடுபத்தம் பேசலுறு மைந்திற்கும்—வாக்குப்பாதமென்னுங்காற் பின்வருகின்றபாணி மிக்கபாயுவுட னுபத்தமாகச் சொல்லுகின்ற வைந்திற்கும்,—பிறங்கொலிகொள்வசன முன்னரிய கமனநான விசர்க்கானந்த முற்றதொழில்-பெரியவோசை பொருந்தியவசனமுத லானந்தமீருகவுற்றவிடயமாகிய,—இவையடைவே-இவையையந்து மடைவிலே,—பெற்றிடுவ துண்மையாமே - பெறுகின்றத்யல்பாம். எ-று.

இனிச்சாருவாகனு நியாயவைசேடிகனுஞ் சோத்திராதியைந்
து மொவ்வொருவிடயங்களைக் கிரகிக்கையினாலே யவ்விடயங்க
ள் பூதங்களின் குணமாகையினாலே பூதங்களேயென்று சத்தாதிக
ளைக்கிரகிக்கு மத்தனை ஞானேந்திரியம் வேண்டாவென்று சொல்
வன். பூதங்களே யிந்திரியங்ளாயிற் றத்தங்குணங்களொன்றையு
மே யறியவேண்டும். அப்படியின்றி யிந்தவிந்திரியங்க ளன்னியபூ
தங்களையு மவற்றின் குணங்களையும் போக்குவரவான கன்மங்க
ளையுமா யுண்டென்பதுபோலுஞ் சாதிகளையுங் குணகுணிகளுடை
ய நிமித்தசம்பந்தங்களையு மறிக்கையாலே ஞானேந்திரியம் பூதகா
ரியமல்ல. இனி வசனாதிக்கிரிபைகளைச் செய்கையாலே கன்மேந்திரி
யமுண்டு. இஃதன்றே லொருநொழிலுங் கூடாது. ஆனற்றொழி
லுக்குக் கன்மேந்திரியமேதுவேற் புருவமுதலிய வறுப்புக்கள் து
டிக்கின்றது தொழிலன்றே, மத்தொழிற்கு விந்திரியமுண்டாகில்
வேண்டும். அப்போதிந்திரியம் பல்வென்சீர்ஒன்று லோகாயத
ன்சொல்லில் துவக்கந்திரியஞ் சர்வாங்கமும் வியாபித் துநித்குமா
ப்போல வெல்லாவிந்திரியங்களு முடலெங்கும் வியாபித் துநிற்
கும். அன்றிப்பாணிக்குததானமே தொழிலாயிருக்க முடவெனா
ருவன்கையானடக்கும். காலிரண்டும் பாதவிந்திரியமின்றிக் கம
னக்கிரியை நிகழாது. ஆதலாலே புருவமுதலிய துடிக்குந்தொழி
ல்களெல்லாம் பாணிமுதலியவற்றின் வியாபாரமென்றதிக. இவை
தொழிலுடன் கூடியிருக்கையா லிராசதகுணஞ்சேர்ந்தது. இவை
யடைவேயென்ப திரித்தது மேற்றப்பட்டது.

மேற்பூதங்களைந்துங் காரியப்படுமுறைமையை யருளிச்செய்
வா நெறித்துக்கொண்டருளியது.

முந்தியவைம் பூதங்கள் வானாதியாக முயங்கியந
ற் செவிநாசி கண்ணமெய்ம்முறையா, லிந்தவயி னி
ன்றுவரு மைம்புலனுமுயிர்தா மெய்தும்வகை தம்மு

ருவி னிலங்கியிடும்புறத்தும், வந்தடைய விடங்கொடு
க்கு நிரந்தரமாய்வான் வாயுமிகச் சளித்தெவையுந்
திரட்டுந்தீவெம்மை, தந்தவைசுட் டொன்றுவிக்கு நீ
ர்குளிர்ந்துபதமே தருமுரத்துத் தரிக்குமிரு தாணி
தூசே.

(௩௩)

ஒன்றுமைப்பூதங்க ளுள்ளும்புறம்பு

நின்றுகாரியப்படு நெறியிதுவென்றது

(இ-ள்.) முந் தத்துவங்களெல்லாவற்றினு முத்தத்தரிசந
தியவைப்பூதங்க ப்பட்டுவருகி ஆகாசமாதியான பூதங்களைந்
ள்வானுதியாக தினும்

முயங்கிய நற் பொருத்தப்பட்ட சோத்திரமுத லாக்கிர
செவிநாசி கண் ணமீழுகவுள்ள வந்திரியங்களைந்துமிடமாக

ஊ

மெய்ம் முறை உண்மையாக வடைவே யிந்த விடயங்களி
யா லிந்தவயி னி லே நின்றுகூடாநிற்கும் விடயங்களைந்தும். அ
ன்றுவரு மைம்பு ன்றியும் இந்தப்பதத்துக்கு இந்திரியங்களைந்
லனும் ற்கு மடைவிலே பொருட்சொல்லவேண்டுகில்

முயங்கிய நற்செவிமெய்கண்ணாகி முறையானி
ந்தவயினின்று வருமைம்புலனும் என்றுபாட
மோதி பொருட்படுத்துமிடத்து பொருத்தப்
பட்ட நன்மைப்பகுதியினையுடைய சோத்திரம் தொக்கு சகூட்சி
ந்நிலை ஆக்கிராண மிவையடைவேநின்று வருகிற சத்தாதியாகிய
விடயங்களைந்துமென்று பொருட்படுத்திக்கொள்க

உயிர்தா மெய் ஆன்மாக்கள் பொருத்தம்படி தந்தாஞ்சரீர
தும்வகை தம்மு ங்களிலே விளங்காநிற்கும்

ருவி னிலங்கி யி

டும்

புறத்தும் உள்ளன்றியே புறம்பேயும் பூதங்கள் ஜீவி
ச்சூம்படிமாவது

வந்தடைய வி ஆகாசமானது சர்வமும் தன்னிடத்திலேவ
டங்கொடுக்குநிர ந்து பொருந்தகைக் கிடத்தினையுங் கொடுத்து
ந்தரமாய்வானம் வெனியாபநிற்கும்

வாயுமிகச் சலி வாயுவானதெல்லாத்தையு மிருதியாக விய
த்தெவையுந் திர க்கிவித்துக் கூட்டும்
ட்டும்

திவெம்மைதந் அக்கினியானது உஷ்ணத்தையு முண்டாக்
தவைசுட்டொன் கித் தன்னோடுங்கூடினவையிற்றையுஞ் சுட்
றுவிக்கும் டொன்றுபடுத்தும்

நீர் குளிர்த்து அப்புவானது தன்னோடுங்கூடினவையிற்
பதமேதரும் றைக் குளிர்த்து நெகிழ்ச்சியாக்கும்

உரத்துத் தரிக் பிருதிவியானது கடினமா யெல்லாவற்றை
குமிகுதரணி தா யுந் தாங்கநிற்கும். எ - று.
னே.

று-ம். மூந்திய வைம்பூதங்கள் தம்முருவினிலங்கியிடு
மென்றது ஆன்மாக்கள் சோத்திராதிகளைக்கொண்டு சத்தா
திக்களை யறியுமிடத்துப் பூதங்களிடமாகநின்று கொள்ளவே
ண்டுகையா லெனவறிக. அதற்குவகையாவது ஆகாசமிடமா
கநின்று சோத்திரத்தைப்பொருந்திச் சத்தத்தை யறிவன்.
வாயுமிடமாகநின்று தொக்கைப்பொருந்திப் பரிசுத்தையறி
வன். தேயுமிடமாகநின்று சக்துவைப்பொருந்தி யருவத்
தையறிவன். அப்புமிடமாகநின்று சிங்நிவைபைப்பொருந்தி
இரத்தத்தையறிவன். பிருதிவியிடமாகநின்று ஞாநேந்திரியங் சா
ரியப்பட்டாற்போல வாகாசமாகியான பூதங்களிடமாகநி

உஅஉ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

ன்று கன்மேந்திரியமான வாக்காதிகள் காரியப்படுமுறை மையை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

தம்முருவினென்றது பூதரூபமென்றுமாம்.

புறத்துமென்ற வும்மைகொண்டே வுள்ளுமப்படிக்காரியப்படுமென்றதெனவறிக.

இதனாற்சொல்லிய தான்மாசத்தாதிகளை யறியுமிடத்து பூதங்களிடமாகநின்றறியுமென்று மந்தப்பூதங்கள் காரியப்படுமிடத் துள்ளும்புறம்புமாகநின்று காரியப்படுமென்று மவருமுறைமையை யறிவித்தது. (௩௩)

வேறு—இது முறையே பூதங்களின் காரியப்பாடுணர்த்திற்று.

முந்தியவைம் பூதங்கள் வாஸுதியாக - தத்துவங்களை யெண்ணுங்கான் முந்தியெண்ணப்படும் பஞ்சபூதங்களுமாகாச முதலாகக்கொண்டு,—முயங்கியநற் செவிநாசி கண்ணமெய்ம் முறையால் - நற்செவி மெய் கண் நாநாசி முறையால் முயங்கிய நல்ல சோத்திரந் தொக்கு சிங்நிவை யாக்கிராண மென்று சொல்லப்பட்ட ஞானவிந்திரியமைந்து மடைவே பொருந்தற்காதாரமாக,—இந்தவயி னின்றுவரு மைம்புலனு முயிர்தாமெய்தும்வகை - இந்த விந்திரியங்களிடத்திலே நிலைபெற்றுவரு மைந்துபுலன்களையு மாத்தமாக்களனுபவிக்கும்படி,—தம்முருவி நிலங்கியிடும் - தங்கள்சொருபத்தோடோ விளங்காநிற்கும்,—புறத்துமவந்தடைய விடங்கொடுக்கு நிரந்தரமாய்வானம் - புறம்பேயு மாகாசமானது மந்தைப் பூதமெல்லார் தன்னிடத்திலே வந்தடைய வெளியாயிடங்கொடாநிற்கும்,—வாயு மிகச்சலித்தெவையுந் திரட்டும் - வாயுவானது மிகவுஞ் சலனமா யெல்லாவற்றையுந் திரட்டாநிற்கும்,—தீவெம்மைதந் தவை சுட்டொன்றுவிக்க

கும்-தெய்வானது பிறபொருட்கும் வெப்பத்தைக்கொடுத்து அவற்றைச் சுட்டொன்றுபடுத்தும்,—நீர்குளிர்ந்து பதமேதரும் - அப்புவானது குளிர்ந்து பதங்கொடுத்துநிற்கும்,—முதுதரணி யுரத்துத்தரிக்கும் - மூந்திய பிருதிவியானது கடினமா யெவற்றையுந்தரியாநிற்கும் எ - று.

கடினத்துக்கேற்ப மூந்திபென்றார். எய்தும்வகை மிலங்கியிடும் புறத்துவான்கொடுக்கும் வாயுதிரட்டும் தீயொன்றுவிக்கும் நீர்பதமேதரும் தரணிதரிக்கு மெனமுடிக்க. நித்குங் குநியெழுத்து வடிவுமுதலியவற்றோ டென்பார் தம்முருவினென்றார். ஞானேந்திரியங்கட்கு விடயமான தன்மாத் திரைகள் சூக்குமரூபமா யகைக ளிருக்குமென்பதை முன்னுல்கவினுமறிந்.

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட தத்துவமூப்பத்தாறுஞ் சுத்தமாயிருப்பதொன்றோ வசுத்தமாயிருப்பதொன்றோ வென்றும் இந்தத் தத்துவங்களோ டான்மா கூடிநிற்குமிடத் தீவர்களுக்குண்டாகிய பயனெதென்றும் வினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

இந்நிரையி னைந்துசுத்த மேழசுத்தாசுத்த மெண்மூன்று மசுத்தமெனு மிவைமுப்பத்தாறு, மன்னியதத்துவங்களிடை மயங்கிநெடுந்துயர்தா மருவுமுரு நிலையழிய வரும்பெழுதுவரியார், பன்னகமண் டசங்கனைவு படர்வகையேமுன்மை பகரவருங் கலாதிநிலை பரவியசூக்குமமாம், தன்னுருவி னணைந்துபய னருந்தியரனருளாற் றரையினிடை வருமென்று சாற்றுமாலே.

உயச சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாரம்.

தலவுடல்விட்டுச் சூக்ருமவுருவுடன்
மேலுறுபயன் துய்த்து மீளுமென்றது.

(இ-ள்.) இந் இந்த முறைமையிலே
நிரையின்

ஐந்து சுத்தம் முன்னே “உன்னலரும் பரசிவன் நன்ன
ருளாலே” என்னும். விருத்தத்திற் றேற்ற
மாகச் சொல்லப்பட்ட சிவதத்துவமைந்
தரு சுத்ததத்துவமென்று போராம்

ஏழசுத்தா சு த்தம் வித்யாதத்துவமேழும் சுத்தா சுத்தமெ
ன்றுபேராம்

எண்மூன்றும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலு மசுத்த
சுத்தம் மென்றுபேராம்

எனுமிறை மு என்றிங்ஙன மூன்றுவகையாகச் சொல்
ப்பத்தாரும் லப்பட்ட தத்துவங்களினதுதொகை மூப்
பத்தாறென்று நாட்டப்பட்டிருக்கும்

மன்னிய தத் இப்படி நிலைபெற்ற தத்துவங்களினடு
துவங்க ளிடை வே யான்மாமயக்கமுற்று
மயங்கி

நெடுந் துபர் மிகவுஞ் சுகதுக்கவேதனைகள் பொரு
தா மருவுமுருநி ந்தப்பட்ட தூலசரீரத்திலேயுள்ள கன்மந்
லையுழிய வரும் தொலைத் திதனைவிட்டுப் போங்காலத்து
பொழுது

வரியார் பன் வரிபொருத்தினபாம்பு தோலுரித்துப்
னக மண்டசங் போமானுபோலவு முட்டையில் ஐநநமா
கனவு படர் வ யுள்ளவை அந்தத்தோடுவிட்டு நீங்குமானு
கையே போலவு நனவிலேயுள்ளவர்கள் கனவிலே
யடையுமானுபோலவும்

முன்னம்பக முன்னே சொல்லப்பட்டு வருகிற கலை
ரவருங் கலாதி யாதிபாயுள்ள தத்துவ மும்பத்தொன்றும்
நிலைபரவியசூக் விரிந்திருக்கப்பட்ட சூக்கும தேகமான
சூமமார் தன்னு யாதனாசரீரத்தைப் பொருந்தி சுவர்க்கந
ருவி லணைந்து ப ரகங்களிலுண்டான வின்ப துன்பங்களைப்
யனருந்தி புசித்து

அரனருளார் தம்பிரானார் கர்ருண்ணியத்தினாலே மீ
தறையினிடைய ளவும் பூமியின்கண்ணே வருமென்று சா
ருமென்று சாற் த்திரங்கள் சொல்லும். ௭ - அ.

அநாலே.

அ - ம். சிவதத்துவமைந்தையுஞ் சுத்தமென்ற தேதெ
ன்னில் அதுசுத்தமாயையிற் றேற்றமாகையாலுங் சுத்தா
கொள்ளப்பட்ட திருமேனியெல்லா மதவிடமாகக் கொள்
னாகையாலும் வேதாகமங்க டோற்றுக்கையாலு மெனவறிக.

இனி வித்யாதத்துவ மேழையுஞ் சுத்தாசுத்தமென்ற
தேதென்னில் இவையிற்றைச் சுத்ததத்துவங்கள் காரியப்
படுத்திகையாலு மசுத்தமாயையிற் றேற்றமாகையாலு மெ
னவறிக.

இனி யான்மதத்துவ மிருபத்துநாலையு மசுத்தமென்ற
தேதென்னி லது பிரகிருதியிற் றேற்றமாகையாலு மும்மலத்
தையுடைய சகலர்க்குத் தனுகரணபுவன போகங்களா யிரு
க்கையாலு மெனவறிக.

இனி வரியார் பன்னகமண்டசமென்றது தூலவுடல்விட்
செ் சூக்குமதேகத்தோடும் போகிறத்துக் குவமையெனவ
றிக.

இனி கனவு படர்வகையெயென்றது ஒருஉடலிற் செய்
தகாரிய மற்றோருடலிற் றெரியாததற் குவமையெனவறிக.

இனி கலாதிநிலைபரவிய சூக்குமாமென்றது கலையாதி

உஅசு சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

தத்துவ மூப்பத்தொன்றுங் கூடியே சூக்குமதேகமா மென்றதெனவறிக.

இனி பயனருந்தி பென்றது தூலதேகத்தோடுங் கூடிநின்று செய்தபுண்ணியபாவத்துக்குத் தக்கதாகச் சூக்குமதேகத்தோடுங்கூடி யியமதண்டத்தினு நரகசுவர்க்கங்களினுள்ள வின்பதூன்பங்களினு மறுபவிக்கிறதெனவறிக.

இனி தரையினைவருமென்றது அப்படித்தொலைந்துந் தொலையாத சேடகன்மத்தைப் புசிப்பதாக மீளவுந் தூலதேகத்தை வந்தெடுக்கையெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது தத்துவ மூப்பத்தானுஞ் சுத்தமென்றுஞ் சுத்தாசுத்தமென்று மசுத்தமென்று மிந்தத் தத்துவங்களினோடுங்கூடி நிற்கப்பட்ட வான்மாக்கள் தூலதேகத்தைவிட்டுப் போய்ச் சூக்குமதேகத்தோடுங்கூடி யின்பதூன்பங்களை யியமதண்டத்தினு நரகசுவர்க்கங்களினு மறுபவித்து மீளவும் பூமியின் கண்ணேவந்து தூலதேகத்தை யெடுப்பர்களென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (நசு)

வேறு—இது தத்துவங்களின்றொகையு மவற்றிடையே யுயிர்கண் மயங்கிநின்று சரீரங்களை விடுதல்பற்றுத லுணர்த்திற்று.

இந்நிலையில் - இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த வடைவிலே,— ஐந்துசுத்தம் - சிவதத்துவமைந்துஞ் சுத்ததத்துவம்,—ஏழ் சுத்தாசுத்தம் - வித்தியாதத்துவங்களெழுஞ் சுத்தாசுத்ததத்துவம்,—எண்முன்றுமசுத்தம் - ஆத்மதத்துவ மிருபத்துநான்கு மசுத்ததத்துவம்,—எனுமவைமூப்பத்தாரும்—என்னுசொல்லப்படு மிவைக ளொருதொகையாக மூப்பத்தாரும்,—இம்மூன்றுக்குமடையே பிரேரகாண்டம் போககாண்டம் போ

க்கியகாண்டம் என்று முறைக்கப்படும். மன்னியதத்துவங்க
 ளிடமயங்க நெடுந் துயர்தா மருவுமுருநிலையுடைய வரும்பொ
 முது - இவ்வன நிலைபெற்ற தத்துவங்களி ளிடத்திலே மய
 ங்கிப் பெரியதன்பங்களைப் பொருந்தப்பட்ட சரீரமானது
 நிலைகுலையக் கூடும்பொழுது, - வரியார் பன்னகமண்டசங்
 கனவுபடர்வகையே - வரியாரந்தபாம்பு முட்டையிற் சனி
 த்தவையுங் கனவிற் கேற்றவுடலும் போகின்றபடியே, -
 முன்னம் பகரவருங்கலாநிலை பரவியங்குக்குமமாந் தன்
 னுருவிலனைந்து - முன்னே யதோமாயா சிருட்டி. சொல்லு
 தற்குவருங் கலைமுதலிய முப்பது தத்துவங்களி ளிவை விரி
 தற்கிடமான குக்குமமாகிய தனக்குரிய புரியட்டகத்தோ
 டே நல்வினை தீவினைக்கிடான பூதசாரம் பூதமானசரீரங்க
 ளிலே பொருந்தி, - பயனருந்தி யரனருளாற் றறையினிடைவ
 ருமென்று சாற்றுதாலே - சுவர்க்கநரகங்களின் பயனை யனு
 பவித்துச் சிவானுக்கிரகத்தாலே பூமியின் கண் மீண்டு பூதபரி
 னாம வுடலோடே பிறக்குமென்று திவ்வியாகமங்கள் சொல்
 லும். ௭ - று.

பூதம்-௫. தன்மாத்திரை-௫. ஞானேந்திரியங்கள்-௫.
 கன்மேந்திரியங்கள்-௫. அந்தக்கரணம்-௩. குணம்-௧. அத
 ற்குக்காரணமான பிரகிருதி - ௬. கலாதி - ௫. ஆக எட்டுங்
 கொத்தாதலிற் புரியட்டகமாயிற்று. எனு முப்பத்தாறு மன்
 னியதத்துவ மிவைக ளிடைபென மாறினுமாம். உயிரெனவ
 ருவிக்க. படர்வகையே யென்புழி வகையுமவருபு ஏகாரம்.
 என் சர்வசங்கார பரியந்தமன்றி மேட்சபரியந்தந் தனனை
 நீங்காம லெனையுடற் றுகல்போலினிது தனக்குரியவுடலெ
 ன்பதுபோதத் தன்னுருவினென்றார். கனவு ஆகுபெயர். பா
 ம்பு தூலவுடல்விட்டுச் சூக்குமவுடலோடு போதற்கும் அண்
 டசம் முன்பழகின வுடலைப் பாராமற்போதற்கும் கனவு

2௮௮ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

அலதேகத்திற்செய்த காரியத்தைச் சூக்குமதேகத்தி லறியாமைக்கு முயமையாயின. வித்யாதத்துவங்களைச் சுத்தா சுத்தமென்றது ஆத்மாக்களுக்குச் சிறிதறிவை விளக்குதற்குச் சாதனமாகையாலும் சூக்குமரூபத்துவாரந்தா லெண்குணரூபமான சுகதுக்கமோகங்களை யுண்டாக்குதற்குச் சாதனமாகையாலு மெனவறிக.

இங்ஙனம் ஜநநமரணப்பட்டுவருகிற வான்மாக்களெதிக்கப்பட்ட டோனிபேத மெத்தனைவகைப்பட்ட டிருக்குமென்றுவினவ நால்வகைத்தோற்றமு மெழுவகைப்பிறப்பு மென்பத்துநான்குதூரூயிர மியோனிபேதமுமா யிருக்குமென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

தோற்றியிடு மண்டசங்கள் சுவேதசங்கள்பாரிந்துதைந்துவரு முற்பிசஞ் சராயுங்கணைக்கி, ஹுற்றமிகுதாபரங்கள் பத்தொன்பதென்று மூபர்வதினைந்தமார்பதினென்றேரிலவா, மாற்றருநீ ருறைவனநம் பறவைகளுக்கா வி மன்னியிடம் பப்பத்து மாஹுடரோன்பதினம், மேற்றியொரு தொகையதனி வியம்புவார்களையோனி யெண்பத்து நான்குதூ ரூயிரமென்றெறித்தே. (௩௫)

பாயிரமாகவெண் பத்துநான்குதூ ரூயிரயோனிக் கடைவிதுவென்றது.

(இ-ள்.) தோ ஆனமாக்கள் ஜநநமெடுக்குமிடத்து முற்றியிடு மண்ட ட்டையிற்றேரென்றுவன யோர்வையிற்றேன்சங்கள் சுவேத ஆவன பூமியிற் செந்நீர் துவருகிற வித்திற்சங்கள் பாரிந்து ரேன்றுவன பைக்குடரிலே தோன்றுவன.

தைந்துவரு மு இந்தநால்வகைத் தோற்றத்திலு மூண்டா
ற்பீசஞ் சராயுச கப்பட்ட வெழுவகைப் பிறப்பாவன
ங்கண்ணன்கின்

ஊற்றமிழுதா மிகவு முறுதிபெற்றுடைய தாபரவர்த்
ப ரங்கள் பத் கங்கள் பத்தொன்பதுநூருயிர வர்க்கமெ
தொன்ப தென் னறும்
றும்

ஊர்வபதினை ஊர்ந்துதிரிவன பதினைந்துநூருயிர வர்
ந்து க்கமென்றும்

அம ரர் பதி தேவர்கள் பதினொருநூருயிர வர்க்க
னொன்றே ளெ மென்றும் ஒருகாலத்திலு ன்னாவிட்டு நீங்
வா மாற்றறநீரு காமலுண்டாகப்பட்ட பத்துநூருயிரவர்
றைவன நற்பற க்கமென்றும் நல்லபறவைகள் பத்துநூரு
வைகளுற்காலி யிரவர்க்கமென்றும் நாலுகாலையுடையவை
மன்னியிடெம்பப் பத்துநூருயிர வர்க்கமென்றும்
பத்து

மானுட ரொ மனித ரொன்பதுநூருயிர வர்க்கமென்
ன்பதினமர் றும்

ஏற்றி யொரு ஆகவிறை யொன்றாகவெண்ணி யொரு
தொகை யதனி தொகைப்படுத்துவர்கள் பெரியோர்கள்.
லியம்புவார்கள் அதுவேதென்னில்

யோனி யெ யோனிபேதங்க ளென்பத்துநான்குநூ
ன்பத்துநான்கு ருயிரமென்று வகையினைத்தெரித்து எ-று.
நூருயிர மென்
தெடுத்தே.

து-ம். அண்டஜமென்றதோற்றம் பறவை பாம்பு முத
லாயுள்ளவை யெனவறிக.

சுவதேஜமென்ற தோற்றம் கருமி கிடம் விட்டில் பேன் முதலானவை யெனவறிக.

உற்ஜமென்ற தோற்றம் மரம் பூண்டு கொடி முதலானவை யெனவறிக.

சராயுஜமென்ற தோற்றம் நாற்காலிகள் மானுடர் தேவவர்க்க முதலானவை யெனவறிக.

ஆகத் தோற்றம் நால்வகையெனவறிக.

இதிலெழுவகைப் பிறப்புக்கு வகையாவன? தேவர்களார் மிருகம் பகூறி ஊர்வன நீருறைவன விருகமெனவறிக.

இதனாற் சொல்லியது நால்வகைத்தோற்றமு மெழுவகைப்பிறப்பு மிதிவண்டானயோனிபேத மெண்பத்துநான்கு நூரூயிரமாக விரிந்தமுறைமையு மறிவித்தது. (௩௫)

வேறு—இது அவ்வுயிர்கள் விடுதல் பற்றுதல்செய்ய முடல்களின் றோற்றமும் யோனிபேதத்தின் றெகையு முணர்ந்திற்று.

தோற்றியிடுமண்டசங்கள் சுவேதசங்கள் மாரிற்றுதைந் துவரு முற்சீசஞ் சராயுசங்கணன்கின் - தோன்றப்பட்ட முட்டையிற் சனிப்பவைகள், வியர்வையிற் சனிப்பவைகள், பூமியியில் நெருங்குவரத்தக்க வித்திற் சனிப்பவைகள், பையிற் சனிப்பவைகளாகிய நால்வகைத் தோற்றத்தின்கண்,—ஊற்றமிகு தாவரங்கள் பத்தொன்பதென்றும்—நிலைபெறு மிக்க தாபரயோனிகள் பத்தொன்பது நூரூயிரபேத மென்றும்,—ஊர்வபதினைந்து - ஊர்கின்றவை பதினைந்து நூரூயிரபேதமென்றும்,—அமரர் பதினென்றோடு - தேவயோனி பதினெருநூரூயிரமென்றும்,—உலவாமாற் தருநீருறைவன நற்பறவைக ணற்காலி மன்னியிடம் பப்பத்தும் - ஒழியாத பெரு

மைதங்கிய நீர்வாழ்சாதிகள் நல்லபட்சிகள் நாற்கான்மிருகங்களான மூன்று மொவ்வொன்று பொருந்தப்பட்ட பத்துநூரூயிர்பேதமென்றும்,—மானுடரோனபதுமா வேற்றி—மானுடயோனி ஒன்பதுநூரூயிர்பேதமென்றுமாக வேற்றி,—யோனியென்பத்துநான்குநூரூயிர மென்றெழுத்து - யோனியென்பத்துநான்குநூரூயிரபேதமென் றெழுத்து,—ஒருதொகையாக வியம்புவார்கள்—ஒருதொகையாகச் சொல்லுவர் பெரியோர்கள். ௭ - று.

எழுவாய்வருவிக்க. அமரரும் மானுடரும் ஆகுபெயர். நான்கின் இன் ஏழனுருபாதல் புறநடையாற்கொள்க. ஒடு என்னெடு. நூரூயிரமென்பதனையு மென்று மென்பதனையு மெங்குந்தந் தின்னத்துணைபென்று மாவேற்றியென் றியத்துரைக்க. மால்பெருமை. தருதல் ஈண்டுத்தங்குதல். மன்னுதல் பொருந்துதல். இயல்மன்னு மனபுதந்தார்க் கென்னுங்கோவைத திருவாசகத்தி னுன்கு மன்னுப்பொருள் வருதல்காண்க.

இங்ஙனமானமாக்கள் ஜநநமரணப்பட்டு வருமவதரத்து மலபாகம்வந்து சத்திரிபாதமுண்டாகு முறைமையை மேலருளிச்சேய்வா னெழுத்துக்கொண்டருளியது.

இனையபல பிறவிகளி னிறந்துபிறந்தருளா விருவினைகள் புரிந்தருந்து மிதுசகலமகலா, முனமருவுமிருபயனு மொருகாலத்தருந்த முந்ததுக ருந்துபய னந்தமுறவந்த,வினையுமெதிர் வினையுமுடி வினையுதவுபய னைனேராக நேராதல் மேவுங்கா ஸ்முற், சினமருவுதிரோதாபி கருணையாகித் திருந்தியசத் திரிபாதந் திகழுமன்றே.

(௩௬)

உருவுடன்போகத் துற்றிடுஞ்சகலமு
மருவியசத்திநி பாதமும்வருத்தது.

(இ-ள்.) இனை ஆன்மாக்க ளித்தன்மைத்தாகிய வெண்
யபல பிரவிகளி பத்துநான்கு ஞானியா யோனிகடோறுஞ்
நிறந்துபிறந்த சிவனுடையவருளாலே பிறந்திறந்து புண்
ருளா லிருவினை ணியபாவங்களைச்செய்து இன்பதுன்பங்
கள் புரிந்தருந் களை யதுபவிக்கிறது சகலாவத்தை. முன்
து மிதுசகலம் னர் “புகலுமலமொழித்தற்கு” என்றசெய்
யுளில் “இலங்கும்விந்து பகர்வரிய வுணர்
வாகி” என்றபதந்தொடங்கி இவ்வளவுஞ்
சகலாவத்தையை யருளிச்செய்ததெனவ
றிக. மேற்சுத்தாவத்தையை யருளிச்செய்
கின்றது.

ஆதலா முன் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சகலாவத்
தையவிட்டு நீங்காமல் முன் ஜநநங்க
மொருகாலத் த டோரும்பொருந்தி வருகிற புண்ணியபா
ருந்த வங்க ளிரண்டு மொருஜநநத்திலே புசித்
துத் தொலையதக்கதாக

முந்ததுக ரு முன்ஜநநத்திலே புசிக்கச்செய்தேயே
ந்துபயன் றி யார்ஜிதமா யத்துவாவிலேகட்டுப்பட்
ட சஞ்சிதமும்

அந்தமுதவந் இப்பொழுது புசித்து முடிவதாகவந்த
தவினையும் வுடலிலே கட்டுப்பட்ட பிராரத்தகனம்
மும்

எதிர்வினை இப்பொழுது புசிக்கச்செய்தேயுள்ள ஹி
யும் தாஹிதங்களினாலே யேறுகிற வாகாமிய
மும்

முடிவினையுத இந்தக்கன்மங்க ளீவனுக்கு முடிந்து
வுபபநு னேரா போம்படி சிவபுண்ணியத்தி னதிகத்தாலே
கநேராதல் மே யெல்லாஞ் சேரத்துலையொக்கப் பொருந்
வுங்கால் தினவிடத்து

முற்சினமரு முன்கோபம்போலே மறைத்தினின்ற தி
வு திரோதாயிக ரோதாயிசத்தி காருண்ணியத்தைச் செய்
ருணையாகத் தி து நன்மையுடைய சத்திரிபாதம் வினைக்
ருந்திய சத்திரி சும். எ - து.

பாதந் திகழும்
ன்றே.

து - ம். சத்திரிபாதமாவது சத்திசெலுத்தாமனிர்க்கற
தெனவறிக. அஃதாவது புண்ணியபாவந் துலையொத்த வா
ன்மாக்களைத் திரோதானசத்தி நிக்கிரகமும் அதுக்கிரகசத்
தி பதிதலுமா மெனவறிக.

இனி முந்ததாக ருந்துபயனென்றது முன்னுநங்களு
லெடுக்கப்பட்ட வுடம்புகளோடுங் கூடிநின்று புசிக்கச்செ
ய்தே யிந்தவுடம்புகளெடுக்கைக் கேதுவாகக் கட்டுப்பட்ட
சஞ்சிதகன்மமெனவறிக.

இனி அந்தமுற வந்தவினையென்றது இந்தத்தேகாந்தம
ட்டும் புசிக்கிற பிரார்த்த கன்மமெனவறிக.

இனி எதிர்வினையென்றது இந்தப்பிரார்த்தம் புசிக்கச்
செய்தே யுண்டாக்ய ஹிதாஹிதத்தாலே வினைகிற வாகாமிய
கன்மமெனவறிக.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கன்மங்களுக்கு. பி - ம். சி
த்தியாரில் “முற்செயல் விதியையிந்த முயற்சியோடனுபவி
த்தா, லிச்செயல்பலிக்குமாறென் னிதமாகிதங்கள்முன்ன, ரச்
செயலாலுலிவ்ரு மவைசெயின் மேலைக்காகும்.” எ-ம். “மே
லைக்குவித்துமாக வினைந்தவையுணவுமாகி, ஞாலத்துவருமா

போல நாஞ்செயும்வினைகளெல்லா, மேலத்தான் பலமாச்செய்யு மிதமகிதங்களெல்லா, மூலத்ததாகியென்றும் வந்திடுமுறைமையோடே.” எ - ம். கண்டுகொள்க.

இனி முடிவினையுதவுபயனா நேராகநேராதல். எ - து. சிவபுண்ணியத்தினாலே பசுபுண்ணியமும் பாவமும் துலையொத்ததெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் “புண்ணியமேனாக்குவிக்கும் பாவங்கீனாக்கும் புண்ணியனைப்பூசுத்த புண்ணியத்தினாலே, நண்ணியஞானத்தினா லிரண்டினையுமறுத்து ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணாநாக, யெண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறுமியவன்று நெங்கெழிலென் ஞாயிரொமக் கென்று குறைவின்றிக், கண்ணுதறன்னிறைவதறிந் கலந்துகாயங் கழிந்தக்காலெங்குமாய்க் கருதரன்போன்ற பன்.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி சீனமருவு திரோதாயியென்றது ஆன்மாக்களுக்குண்டான மலங்களைப் பாகம்வருத்தவேண்டிப் புண்ணியபாவங்களைச் செய்வித்துச் சுவர்க்கநாகங்களிலே செலுத்திப் பாகம்வருத்துகையாலெனவறிக. திரோதாயியென்றது அவதரப்பெயரெனவறிக.

இனி திருந்தியசத்தி நிபாதந் திகழுமென்றது முன்னர்ப் பிரபஞ்சத்தைப் பொருளென்னுகாட்டி ருசிப்பித்துநின்ற திரோதாயிதானே யருளாய்ப்பிரகாசித்துப்பழையப்பிரபஞ்சத்தை யுவர்ப்பித்துச் சிவனளவிலும் திருவேடத்தாராளிலும் சிவாகமங்களிலும் பிரியத்தை யுண்டாக்குவித்து நிற்கையெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். பொற்றிப்பஃரெடையில். “ஆனபரைக்கண்டின்புறுத, லுய்யுநெறிசிறிதே யுண்டாக்கப்—பையவே, மட்டாய்மலராய் வருநாளின் முன்னேநாள், மொட்டா யுருவாமுறைபோலக்—கிட்டியதோர், நல்லபிறப்பித் திறப்பித்துநாடும்வினை, யெல்லையிரண்டு மிடையொப்பித்—

பல்பிறவி, யத்தமதிலன்றோ வளவென்று பார்த்திருந்து, சத்திபதிக்குந்தரம்போற்றி.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது முன்னர்ப்பதத்திலே சகலாவதையின்முறைமை முடிந்ததென்றும் சஞ்சிதம் பிராரத்த மாகாமியமெண்ணப்பட்ட மூவகைக்கன்மங்களுஞ் சிவபுண்ணியத்தின மிகுதியாலே நீங்குமென்றும் அப்படி நீங்குமிடத்திருவினையொப்புண்டாமென்றும் அப்படி யிருவினையொப்புண்டாகவே திரோதாயியாய்நின்ற வருள் காருண்யசத்தியானமுறைமையு மறிவித்தது. (௩௬)

வேறு—இது ஒங்கவருமென்னுஞ் செய்யுளி னிறுத்தமுறையே சகலாவதையுஞ் சுத்தாவதையுஞ் சுத்தாவததைக்கு ஈமித்தமான விருவினையொப்புஞ் சத்திரிபாதமுமுணர்த்திற்று.

இனையபலபிறவிகளி னிறந்துபிறந்தருளா லிருவினைகள் புரிந்தருந்து மிதுசகலம்- இத்தன்மையான பலபிறவிகளிலே பிறந்துமிறந்துஞ் சிவானுகூலத்தாலே புண்ணியபாவங்களைச் செய்தவற்றின் பலன்களை யனுபவிக்கு மிதுசகலாவததை, —இனி முந்துநுகர் - முற்பவங்களிலே சுகதுக்கபலன்களை நுகரு நுகர்ச்சியிடத்திலே, —உந்துபயன் - ஆகாமியமாய் வந்தேறியசஞ்சிதமும், —அந்தமுற வந்தவினையும் - புசித்ததுவதாகவந்த பிராரத்தமும், —எதிர்வினையும் - இப்பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்தேறிய வாகாமியமுமாய், —அகலாமுனமருவு மிருபயனு மொருகாலத்தருந்த - நீங்காமல் முற்சனனங்களிலே பொருந்திய புண்ணியபாவங்களாகிய விரண்டின் பிரயோஜனங்களை யு மொருகாலத்திலே யொருவன் புசிக்கூம்படி, —முடிவினை யுதவுபயனால் - வீட்டினைத் தருகின்ற

சிவதன்மங்களாலே,—நேராகநேராதன் மேவுங்கால்—அக்க
ன்மமெல்லாம் பக்குவத்தாலே துலையொக்கச் செவ்வாதலை
ப் பொருந் துமிடத்தில்,—முற்சினைமருவு திரோதாயிகருணை
யாகி - இருவினையொப்பு வருமுன்னெல்லா மாத்தமாக்களை
யீடேற்றுக்கைக்குத் தனக்கில்லாத கோபச்சுத்தப்பொருந்திய
திரோதானசத்தியானது கிருபையாகாநிற்க,—அன்றே-அப்
பொழுதே,—திருந்தியசத்திரிபாதந் திகழும் - நன்னுனசத்
திரிபாதக்குறி விளங்கும். எ - று.

உந்துபயன் உதவுபயன் இரண்டு மாருபெயராய்க் கார
ணத்தைவிளக்கின. நேராதல் ஆகுபெயர். ஆக உயமவாச
கம். இது முன்ன ரின்மைமலமென்ற செய்யுட்டு மொக்கும்.
செய்யுளின்போக்கி யிருத்தலை முற்கூறினார். உம்மை தொ
க்கது. நிபாதம்பதில், அஃதுபசாரம். கருணையாகி ஆக உந்
துபயனுமென்னு மும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. பயனும் வி
னையு மெதிர்வினையுமாயென வருவித்த வாக்கவினை பெச்ச
மீறுகெட் டெதிர்மறையாய்நின்ற வகலாவென்னும் வினையெ
ச்சத்திற் காலவினைகொண்டது. சத்திரிபாதம் ஆகுபெயர்.
துகர்முதனிலைவினை, அது பெயராய்நினை நேழாவதுதொகப்
பட்டது: துகருங்காலென்க. முடிதலும் லீ—லும் ஒருபொரு
ளாதலின் முடிவுகீடெனப்படும். இனி முந்ததுகர மேவுங்
காலென்பதற்குச் சஞ்சிதம் பிராரத்த மாகாயியமான மூவ
கை வினைகளு மிவனுக் கில்லையாதலை யுண்டாக்காரின்ற சிவ
தன்மங்களாலே விட்டுப்போம்படி. யொத்தலைப் பொருந் து
மிடத் தென்பாருமுளர்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சத்திரிபாத மெத்தனை வ
கைப்பட்டிருக்குமென்றும் இந்தச்சத்திரிபாத முண்டானவ
ர்களுக்குக் கத்தா வனுக்கிரகஞ்செய்யு முறைமை யெய்ப்படி.

யென்றுமவினவ மேலருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண்டரு
ளியது.

நாடியசத் திநிபாத நாலுபாத நண்ணும்வகை
யெண்ணரிய ஞானபாதம், கூடுமவர் தமக்குணர்வாய்
நின்றஞானக் கூத்தனொரு மூர்த்திகொடு குறுகிமோ
க, நீடியகே வலசகல நிகழாவாறு நிறுத்திமல மறுக்
குமிது நிலையார்சுத்தம், கேடில்புகழ் தருஞ்சரிதை கி
ரியாயோகக் கேண்மையரே விவையுணர்த்தக் கிளக்
குதாலே.

(௩௭)

கேவலசகல மேவலுற்றொருநிலை

யாயதுசத்தா வத்தையென்றது.

(இ - ள்.) நா முன்னெடுத்துக் கூறப்பட்ட சத்திநிபா
டியசத்திநிபாத த நாலுபிரகாரமாயிருக்கும்
நாலுபாதம்

நண்ணும்வ அந்தச் சத்திநிபாதநாலினும் பொருந்து
கையெண்ணரி ம்வகையே நினைத்தற்கரிதாகிய ஞானபாத
ய ஞானபாதங் ததைச் சேருகைக்குறித்தான நாலாஞ்சத்
கூடுமவர்தமக் திநிபாத முள்ளவர்களுக்கு

ரு

உணர்வாய்நி உயிர்க்குயிராய் நிற்கிற ஞானநடந்தி
ன்ற ஞானக்கூ னையுடைய தம்பிரா ஞானியமூர்த்தமாக
த்தனொருமூர்த் வெழுந்தருளிவந்து
திகொடுகுறுகி

மோக நீடிய மறைப்பை மிகவுண்டாக்குகிற கேவ
கேவலசகல நி லாவத்தையும் விகற்பத்தையுடைய சகலா
கழாவாறு நிறு வத்தையையுந் தோற்றதபடி யருளிலேநி
த்தி னுத்தி

மலமறுக்குமி இங்ஙனமலத்தைப் போக்குகிறவிது நி
து லியோயார்சுத் லைபெற்ற சுத்தாவத்தையாம். இது யாவர்
தம் க்காமென்னில்

கேடில் புகழ் அழிவில்லாத புகழைத்தருவதாயுள்ள
தருஞ்சரிதை கி சரிதை கிரியா யோகமென்னுநிலைகளைக் கு
நியாயோகக்கே றைவறச் சரித்தவர்களுண்டாமாகி லவர்க
ண்மையரே வி றுக் கிந்தச்சுத்தாவத்தையின் முறைமை
வை யுணர்த்தக் கைய யுணர்த்தப்படுமென்றுசொல்லுந் திவ்
கிளக்குதலே. வியாகமம். எ - று.

து - ம். சத்திநிபாத நாலென்றதற்கு வகையேதென்னி
ல் மந்தமென்றும் மந்ததரமென்றும் தீவிரமென்றுந் தீவிரத
ரமென்றும் வருமெனவறிக. அஃதாவது முதற்சத்திநிபாத
மாகிய மந்தம் வாழைத்தண்டிலே நெருப்புப்பற்றி னுற்போ
லெனவறிக. இனி யிரண்டாஞ்சத்திநிபாதமாகிய மந்ததரம்
பச்சைவிறகிலே நெருப்புப்பற்றி னுற்போ லெனவறிக. இனி
மூன்றஞ்சத்திநிபாதமாகிய தீவிர மூலர்த்தவிறகிலே நெருப்
புப்பற்றி னுற்போ லெனவறிக. இனி நாலாஞ்சத்திநிபாதமா
கிய தீவிரதரம் கரியிலே நெருப்புப்பற்றி னுற்போ லெனவ
றிக. இவையிற்றுக்கு. பி-ம். “நாலுங்கைச் சத்திநிபாதத்து
கற்பருவ, மூலகுருவே மொழியெனக்குக்—கோல, வரம்
பைத்தண் டொண்பச்சைக் காட்டமுலர்த்த, நிரம்புகறி நே
ராநினை.” எ-து. கண்டுகொள்க. இந்தச் சத்திநிபாதநாலு
க்கு மதுபொகமாவது:—முதற்சத்திநிபாதமாவது நமக்குப்
பேராயுள்ளதொரு கத்தாவுண்டென் றறிவெழுந்திருக்கை
யெனவறிக. இரண்டாஞ்சத்திநிபாதமாவ தந்தக்கத்தாவை
ப்பெறுகைக்கு வழியெப்படியென் றாராய்கையெனவறிக.
இனி மூன்றஞ்சத்திநிபாதமாவ தப்படி யாராய்த்தறிந்தகத்
தாவைப் பெறவேணுமென்று பிரபஞ்சத்தையுவர்த்துப் புளி

யம்பழமு மதன்தோடும்போல நின்றலெனவறிக. இனி நான் காஞ்சத்திநிபாதமாவது பிரபஞ்சத்தை முற்றத்துறந் தாசா ரியனே பொருளென்றுகொண்டு தானறநின்று வழிபடுகையெ னவறிக. அப்படிப் பிரபஞ்சத்தை முற்றத்துறக்கவென்பதற் கு. பி-ம். சித்தியாரில். ஆசைதருமுலகமெலா மலகைத்தே ராமென் றறிந்தகல வந்திலையேயாகும்.” எ-து. கண்டுகொ ள்க. ஆசாரியனைப் பொருளென்று கொண்டு வழிபடுகைக்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “பரப்பிரம மிவனென்றும் பரசிவன் றென்றும் பரஞானமிவனென்றும் பராபரன் றென்று, ம ரன்றருஞ்சீர்நிலையெல்லா மிவனேயென்று மருட்ருகைவழி படவே பவனிவன் றானையே, யிரங்கயவாரணமாமை மீன்ண் டஞ்சினையை யியல்பினெடும்பரிசித்து நினைந்தும் பார்த்தும் பரிந்தவைதானாக்குமாபோற் சிவமேயாக்கும் பரிசித்துஞ் சி ந்தித்தும் பார்த்துந் தானே.” எ-ம். பன்னியபரமருகு மற் றவனைநானும் பணிந்துபணி செய்யவந்து பலிக்கு மன்றே.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனியுணர்வாய்நின்ற ஞானசுத்தனெருமூர்த்திகொடுகுறுகி. எ-கு. அருமியாய்நின்றகத்தா வருபியாய்வந்தானென்று பொரு ட்கூறியதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். அருபரத்தொருவ னவனி யில்லந்து - குருபரனாகி யருளியபெருமையைச் - சிறுமையென்றி கழாதே திருவடியினையே.” எ-ம். போற்றிப் பஃமொடையிற் “பூ வலயந், தன்னின்றுந் காச் சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்றுமும் மலந்தீர்த்தாட்கொள்கை—யன்னவனுக், காதிருணமாதலினுலா டிந்திருத்தொழிநுஞ், சோதிமணிமிடற்றுச் சுந்தரமும்—பாதிபா ம், பச்சையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல், வைச்சந்தியு மதிக் கொழுந்து—மச்சமுற, வாமிமரவு மழகார்திருதுதன்மே, னீடுரு வவன்னிறெடுங்கண்ணுங்—கேடிலயந், கூட்டுந்தமருகமுங் கோ லவெரியகலும், பூட்டரவக்கச்சம் புலியதனும்—வீட்டின்ப, வெ

ள்ளத்தழுத்தி விடுத்தாளினுமடியா, ருள்ளத்தினும்பிரியா வொ
ண்சிலம்புங்—களள்வினை, வென்றுபிறப்புக்கச் சாத்தியவீரச்
கழலு, மொன்றுமுருத் தோன்றும் லுள்ளட—பென்று, மிற
வாதவின்பத்தெமையிருத்தவேண்டிப், பிறவாதமுதலவன்பிறந்
ந்து—நறவாருந், தாருலாவும்புபத்துச் சம்பந்தநாதெனன்று, பே
ரிலாநாதனொருபேர்புனைந்து—பாரோர்த, முண்டியுறக்கம்பயமி
ன்பமொத்தொழுக்கி, கொண்டுமகழ்ந்த குணம்போற்றி.” எ-ம்.
கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சத்திரிபாத நாலுவகைப்பட்டிருக்கு
முறைமையு மந்தச்சத்திரிபாதத்துக் கிடாகக் கத்தா வாசாரியமு
ர்த்தமாகவந் திரஷிக்குமுறைமையு மப்படி யிரஷிக்குமிடத்துக்
கேவலாவத்தையுஞ் சகலாவத்தையு நீக்கிச் சுத்தாவத்தையிலே
நிறுத்துவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (௩௭)

வேறு—இது சத்திரிபாதத்தின் பாகுபாடுஞ் சுத்தாவத்
தையு மிப்பொருள்களை யின்னோர்க் குணர்த்தலாமென்பது உ மு
ணர்த்திற்று.

நாடியசத்திரிபாத நாலுபாதம் - ஆராயப்பட்ட சத்திரிபா
தமானது மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம்என்று நான்குபா
தமாயிருக்கும்,—நண்ணும்வகையெண்ணரியருளபாதங் கூடுமவ
ர்தமக்குணர்வாய் நின்றருளாக் கூத்தனொருமூர்த்திகொடுகுறுகி-
அந்தநான்கினுட் பொருந்துமுறைமையைக் கிளர்த்தற்கரிய தீவிர
தரமான ருளபாதமானது பொருந்தப்படுமவர்க்கு நிலைபெற்ற
ருளாக் கூத்த லொப்பற்ற குருமூர்த்தங்கொண் டறியப்படும்பொ
ருளா யெழுந்தருளிவந்து,—மோகநீடிய கேவலசகலநிகழ்வாறு
நிறுத்திமலமறுக்கும் - மயக்கமிகவுண்டான கேவலாவத்தையும்
விசுத்தமிகவுண்டான சகலாவத்தையு முண்டாகுந்தடியருளிலே

நிறுத்தி மலங்களைப் போக்குவன்,—இது நிலையாரசுத்தம் - இது நிலைமைநிறைந்த சுத்தாவத்தை,—கேடில்புகழ் தருஞ்சரியை ஓரிடாபோகக் கேண்மையரேல்-கெடாதபுகழையுண்டாக்குஞ் சரியை திரியாயோக வுறவையுடையவர்களாயின்,—இவை யுணர்த்தக்கிளக்குறாலே - அவர்களுக் கிந்தப்பொருளை யறிவிக்கச்சொல்லு மா கமம். எ-று.

சத்திநிபாதமாவது ஜன்மாந்தரங்களிலே செய்யப்பட்ட சிவதன்மங்களினாலே யாத்மாக்களுக்குக் கன்மசாமீபமும் பரிபாகமு முண்டானவளவில் சிவசத்திபதிதல். கன்மசமத்துவமே யன்றி மலபரிபாகமில்லாதபோது சிவசத்தி யந்தவினையிரண்டினையுஞ்சேதித்து விஞ்ஞானகல பிராப்தியாக்குமெனவறிக. கன்மசமத்துவமின்றி மலபரிபாகமுண்டாலும் கன்மங்களாற் பலமில்லை. பாதம் நான்கிலோர்கூறு. உணர்வுஆகுபெயர். தமக்குணர்வாய்க் குறுகியறுக்குமெனவியையும். தூல் கிளக்குமெனக் கருவி கருத்தாவாயிற்று. சத்திநிபாதங்களாற்பயன் சரியைமுதலிய பாதங்களிலே நிறுத்தி மனவாக்குக்காயங்களைச் சுத்தமாக்கி ஞானத்துக்கு யோக்கியனாகப்பண்ணும். இவற்றுண்மந்தரத்தினியல்பாவது, இலிங்க மாயேசுரரிடங்களிலே பத்தியுண்டாக வதனாலே பரமசிவன் சாதகாசாரியனையதிஷ்டித்துச் சமயதிட்சைபண்ணியவன்மனமொழிமெய்களைச் சரியைத் தொழிலிலே புரிவிப்பன். இச்சரியையின் முற்றுதலாலே மந்தசத்திநிபாதமுண்டாய்ச் சிவார்ச்சனையி லாதரவுண்டாக்கிப் போதகாசிரியனை யதிஷ்டித்து விசேட்சமயமுடித்துச் சிவார்ச்சனைகற்பித்து அந்தரியாக வெதிரியாகங்களிலே யவன்மனமொழிமெய்களைப் புரிவிப்பன். இக்கிரியையின் முற்றுதலாலே தீவிரசத்திநிபாதமுண்டாக யோகவாஞ்சையுண்டா யவ்வாசிரியனாலே யட்டாங்கயோக வுண்மையை யறிவித்துக் காமாதியறுவிதமும்விடுத்து அவன்சித்தத்தைத் திடானத்

திலே நிறுத்திச் சமாதியிலேயொடுக்குவன். இம்மூன்றின் மூன்று தலாலே தீவிதரசத்திபாத முண்டாய்ச் சிவஞானிகளிடத்திலே பத்தியுந் திரிபதார்த்தசொருபமறிபவேண்டுமென்னு மறிவுந் தேகாதிபிரபஞ்சங்களை நீக்கவேண்டுமென்னும் வைராக்கியமு முத்தியிலாசையும் பிறவியிலே பயமு மிகலோக பரலோகத்திலே வெறுப்பும் நமக் கிந்தக் கவர்ச்சியைநீக்கிச் சிவரூபத்தைத் தெரிப்பிக்கு நாதராவா ராரென்று பசித்தவ னன்னதாதாவைத் தேடி மாறுபோலவும் பிரவிக் குருடனாவன் கோடைக் காலத்தின் மத்தியானத்திலே நீர்தேடித் திரியுமாறுபோலவும் ஞானசாரியனைத்தேடி மிகவும் வருந்துகின்ற வாஞ்சையுண்டாம். இந்தத் தீவிதரசத்திபாதமுந் தாரதம்மியத்தினாலே மந்ததரமாதியா கந்நான்காம். இந்நான்குவித சத்திபாதமுடையவர்கள் ஞானசாரியனைப்படைந்துள்ளனவி லவ்வாசாரியனாலே பரமசிவன் ஞானதிட்சைமையப்பண்ணி யவர்கண்மலத்திரியங்களைச் சேதித்துக் கரணசூனியம்பிறப்பித்து ஞானந்தானுபூதியைக் கொடுப்பன். இந்நாலவர்தன்மையு மிவர்களையாசாரியன் நிருத்த மருமையு மெளிமையு மவர்களுக்குள்ள குருபத்தியு மவர்களுக்கு ஞானம் பிரகாசிக்குந்தன்மையும் பிரகாசித்தா லவர்களுக்குப் பிரபஞ்சத்திலே வெறுப்பு முவமைமுகத்தாலே விளங்கச்சொல்லுவான் புதிற் பெருகும், விரிந்ததூல்களிற் காண்க.

மேல் மற்றுமுண்டான உலகாயதன் முதலாயுள்ள சமயிகளுக்கு மிப்படிச்சுத்தாவத்தையிலே நின்றே முத்தியென்றிருக்குமோ வெவ்வேறு வழிகளாயிருக்குமோவென்ற மாணவகளைநோக்கி அவர்களுக்குண்டான நிலைகளு முத்திகளு மின்னபடியென்றும் அது குற்றத்தையுடைய முத்திகளாமென்றும் மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அரிவையரின் புதுமுத்தி கந்தமைந்து மறுமுத்

தி திரிகுணமு மடங்குமுத்தி, விரிவுவினை கெடுமுத்தி
மலம்போமுத்தி விக்கிரக நித்தமுத்தி விவேகமுத்தி,
பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி சித்திமுத்தி பாடாண முத்தி
யிவை பழிசேர்முத்தி, திரிமலமு மகலவுயி ரருள்சேர்
முத்தி திகழ்முத்தி யிதுமுத்தித் திறத்ததாமே. (௩௮)

தவமென்றவநெறி சரிப்பார்முத்தியுஞ்

சிவகதிதனையு முறையறவகுத்தது.

(இ - ள்.) அரி மகளிரிடத்துண்டான போகமே முத்தியெ
வைய ரின்புறுமு ன்கற உலகாயதன்முத்தியும்
த்தி

கந்தமைந்தும உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞா
றுமுத்தி னமென்கிற பஞ்சகந்தங்களுங் கெடுகிறதே
முத்தியென்கற புத்தரீம் செளத்திராந்திகன்
முத்தியும்

திரிகுணமு ம முக்குணங்கெடுகிறதே முத்தியென்னு மா
டங்குமுத்தி ணரில் நிகண்டாவாதி முத்தியும். அன்றியும்
மாயாவாதத்தி விரீச்சரசாங்கயன் முத்தியு
மாம்

விரிவுவினைகெ எங்கும் விரிந்திருக்கப்பட்ட கன்மங்கள்
டுமுத்தி கெடுகிறதே முத்தியென்கற பிரபாகரன்முத்
தியும்

மலம்போ மு ஆணவமலங்கெடுகிறதே முத்தியென்கற அ
த்தி கச்சமயத்திற் பேதவாதி முத்தியும்

விக்கிரக நித்த இந்தச்சரீரம் முத்தியிலு மழியாது நித்தி
முத்தி யமா யிருக்குமென்கற அகச்சமயத்திற் சிவச
மவாதிமுத்தியும்

விவேக முத்தி இந்தச்சரீரந் தொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற சீ
வான்மாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறது
தானே முத்தியென்கிற மாயாவாதி முத்தியும்
பரவுமுயிர்கெ சொல்லப்பட்டுவருகிற வான்மா கெடுகிற
முத்தி தே முத்தியென்கிற மாயாவாதத்திற் பாற்கரி
யன் முததியும்

சித்தமுத்தி பசுகரணங்கெட்டுச்சிவகரணமாகிறதே மு
த்தியென்கிற அகச்சமயத்திற் சங்கராந்தவா
திமுத்தியும். அன்றியுமிதற்கு அட்டமாசித்தி
பென்னவுமாம்

பாடாண முத்தி ஆன்மா கேவலத்திற்குடக்குந் தன்மைபோ
ல முத்தியிலு மொன்றுமறியாமற் பாடணம்
போற் கிடக்குமென்கிற பாடாணவாதிமுத்தி
யும்

இவைபழிசேர் முத்தி என்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பத்தவ
சைமுத்திகளுங் குற்றத்தையுடைய முத்திக
ளாம். பின்னை நன்மைபாகிய முத்தியேதென்
னில்

திரிமலமு மக ஆணவ மாயை காமியமென்கிற மூன்றுமல
ல யுயிரருள்சேர் ங்களுநீங்கி யான்மா வருளாடுங்கூடநிற்கற
முத்தி திகழ்மு தே விளக்குதலையுடைய முத்தியாம்
த்தி

இது முத்தித் திதுவே முத்தியென்றுசொல்லப்பட்டவை
திறத்ததாமே. பெல்லாவற்றிலுந் திறப்பாட்டினையுடைய மு
த்தியாம். எ-று.

வி-பு. உலகாயதன் அரிவையரின்புறுமுத்தி பென்றதே தெ
ன்னில் அவன் பிரத்தியக்ஷமொழிய அதுமானங் கொள்ளாதபடி

யாலே கன்மமு மான்மாவஞ் சிவனு மில்லையென்று சொல்லி இம்மைப் பயனாகிய மகளிரிடத் தண்டாகிய சிற்றின்பமே பொருளெனக்கொண்டா னெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “ஊடுவதுணர்வதுற்ற கலவிமங்கையனாயுள்ளி, வாடுவதுயில்கீழ்ந்து வருந்துவதருந்தவம்பின், கூடுவதுணர்வுகெட்குக் குணமெலாம் வேட்கையாகி, நீடுவதின்பமுத்தி யித்தினின்றூர்கண்முத்தர்.” எ-ம். அவன் மறுமைப்பயன்கொள்ளா னென்பதற்கு. பி-ம். “வாசமார் குழலார்தங்கண் மணிபல்குற்றடத்தேழமூழ்க, நேசமார்குமுதச்செவ்வா யமுதினைநிறையவுண்டு, தேசலாமணிமென்றோண்மேற் சேர்ந்துலீற்றிருந்திடாதே, மாசலாமனத்தோரெல்லா மறுமைகொண்டழிவர் மன்றோ.” எ-ம். “வீட்டினையுளதென்றோடி மெலிவதுய்கெண்ணைவிடு, காட்டுவோர்கண்டோர் கேட்டோர் கரியவையுண்டேற் காட்டிர், நாட்டினிலரசனானைக் கிசையவேநடந்தகாளு, மீட்டிய பொருள்கொண்டிங்கே யின்பத்தி விசைத்திடரோ.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

அவனிவ்வுனஞ் சொன்ன முத்தியை பழிசேர்முத்தியென்று மறுத்ததேதென்னில் பன்றியானது கன்மத்துக்கிடாக விட்டடையைய விரும்பிப் புசித்தாற்போல வவனு மசுத்தமாயிருக்கிறமகளிரிடத் தண்டாகிய சிற்றின்பத்தை யறுபவிக்கிறதானே முத்தி மென்கையினு லெனவறிக. என்றிவ்வுன மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “ஆசையுற்றுழல் சூகரங்க ளசுத்தமேவி யனைந்துதின, நேசகித்தன வாயிடுஞ்சுக மேழையோடுறு மின்பநீ. மாசுதற்றொளிர் நித்தசுத்த வளர்த்தருஞ்சுக வாரிகா, ணீசனுக்கடி மைத்திறத்தி னியைந்துநாம்பெறு மின்பமே.” எ-ம். ஸ்ரீகளை அசுத்தமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “தோலிரத்த மிறைச்சுமேதையெலும்புமச்சு சுவேதநீ, ராலெடுக்க முடைக்குரம்பை யழுக்கினோடு புழுக்குழா, தாலொழுக்கடு கோழையீர னுரைக்குமுத்திர பாத்திரஞ், சேலடர்த்த கண்ணார்க ளென்பது தேர்மலத்திவ்

டிண்ணமே,” எ-ம். “பொன்குலாவு மணிக்கலன்கண் மலம்புகி
ந்கை பொருந்திடா, மின்குலாமிண்டபார்கடா முலகத்தின்வேட
கை விடும்பொருள், புன்புலான்மல மூத்திராதி பொசிந்தநாறு
புலைக்கல, மென்கொலாமிவர் மேல்விழுந்த திவற்றிவென்பெற
வெண்ணியே.” எஃம். கண்டுகொள்க. அன்றியு மிம்மைப்பயனுஞ்
சிவனாலே யுண்டாகவேனுமென்று அவனைமறுத்ததற்கு. பி-ம்.
சித்தியாரில். “வேதனாரணனாரணம் மறியாவிழுப்பொருள்பே
தைபாற், றாதலாயிருகானடந்திடு தோழன்வன்மைசெப் தொண்
டனுக், காதலாலடியார்களுக் கெளியானடிக்கமலங்கணி, காந்
லாலணையீண்டன் வேண்டின விம்மைபேதருங் கண்டிடே.”
எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி இரண்டாவது புத்தரித் செளத்திராந்திகன் கந்தமைந்
துமறுமுத்தி யென்ற தேதென்னில் பிருதிவி யப்பு தேயு வாயுவெ
ன்கிற பூதநாலும் வலி கந்தம் இரதம் வன்னம் என்கிற உபாதான
ருபநாலும் ஆக உருவகந்தமெட்டும் குசலாவேதனை அகுசலா
வேதனை குசலாகுசலாவேதனை என்கிற வேதனைக்கந்தமுன்றும்
சோத்திரம் துவக்கு சக்ஷ சிவந்நவை ஆக்ராணம் மனது என்
கிறகுறிப்புக்கந்தமாலும் பொப்சொல்லல் கோட்சொல்லல் கோபி
த்துச்சொல்லல் பயனிலசொல்லல் என்கிறவாக்கின்குண நாலும்
களவுக்குப்போதல் வறிதேதொழில்செய்தல் கொலைசெய்தல் என்
கிறகாயத்தின்குணமுன்றும் கொலைநினைக்கை காமப்பற்று ஆசை
என்கிற மனத்தின்குணமுன்றும் ஆகக்கூறிப் வகைமுன்றினுஞ்
செய்யப்பட்ட தீக்குணம்பத்தும், அன்றியும் மெய்யுரை நல்வார்
த்தை இனியனகூறல் பயன்படுசொல்லல்லென்கிற வாக்கின்குணநா
லும் பள்ளிவல்லவருதல் தவம்புரிதல் தானஞ்செய்கையென்கிற
காயத்தின்குணமுன்றும் அருணியைவு ஆசையறுத்தல் தவப்பற்று
என்கிற மனத்தின்குணமுன்றும் ஆக நற்குணம்பத்தும், ஆகவ்
கை யிரண்டினுக்கு முண்டாகப்பட்ட பாவனை கந்த மிருபதும்;

சத்தம் பரிசம் ரூபம் இரதம் கந்தம்சித்தம் என்கிற விஞ்ஞானகந்தமாவும், ஆக விங்ஙன நாற்பத்துமூன்றுவகையாக வெண்ணப்பட்டுவருகிற பஞ்சகந்தங்களைந்துவ் காரணங்கெட்டுக் காரியங்கிடக்குமென்கிறது மிகுத்துணாயில்வழக்குமாய்ப் பந்ததுக்கமுமாயவ் து குற்றவீடென்றும் கந்தங்களைந்து நேராகக்கெட்டு கிட்டையடையுமென்பதுவே முத்தியின்பமெனக் கொண்டானெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “ஓங்கியவுருவமோடும் வேதனைகுறிப்பிலோடுந், தாங்குபாவனைவிஞ்ஞானந் தாமினையைந்துவகடிப், பாங்குறாந்தானத்திற் கெடுவதுபந்ததுக்க, மாங்குதுபொன்றக்கேடா யழிவதுமுத்தியின்பம்.” எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் இந்தப்பஞ்சகந்தங்களு நாற்பத்துமூன்றுவகையாய் நிற்குமென்பதற்கு. பி-ம். புத்தனாலில். “எட்டியவையுருவமூன்றுவேதனையாதுஞான, மொட்டியகுறிப்போராது செய்கையுமிருபதாகக், கட்டியபஞ்சகந்தங் கணத்தினிற்பங்கமாகித், தொட்டநாற்பத்துமூன்றும் சுகதுநுற்றுணிவுதானே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அவ விங்ஙனஞ் சொன்னமுத்தியைப் பழிசேர்முத்தியென்று மறுத்ததேதென்னில் அவனான்மாவில்லையென்கையினாலு மப்படியுண்டென்று நாட்டப்பட்ட பஞ்ச கந்தங்களுங் கற்பூரத்திபம்போல வறக்கெட்டுப்போ மென்கையினாலு மந்தமுத்தியைப் பெறுவானில்லாதபடியாலு மெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத் தழிதல்பந்ததுக்க மறக்கெடுகைமுத்தியின்ப மென்றறைந்தாய்கந்த, மைந்துமழிந்தான் முத்தியண்பவராரொன்ன வண்பவர்வேறில்லையென்ற யார்க்குமுத்தியின்ப, மைந்தினுணர் வினுக்கென்னி னொழியாதவ்வுணர்வுண், டாகவேயெவ்விடத்து முருவாதிகந்த, மைந்துமுளவாமதுவும் பந்தமாகி யரந்தைதரு முத்தியின்ப மறிந்திலைகாணியே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி மூன்றாவது திரிகுணமூடங்குமுத்தி யென்றது அம
ணரில் நிகண்டாவாதிசொன்னதென்ற தேதென்னில் ஞானவாணி
யம் தரிசனவாணிபம் வேதநீயம். மோகநீயம் ஆயுசு நாயம் கோ
த்திரம் அந்தராயம் என்கிற குணங்களெட்டும் பசித்தல் தாகம்
பயம் செற்றல் உவகை மோகம் சிந்தனை பழித்தல் நோய் நசித்
தல் வேர்வை கேதம் மதம்வேண்டல் அதிசயித்தல் உருசிப்பு பிற
ப்பு உறக்கம் என்கிறகுணங்கள் பதினெட்டும் அரசிசுகம் இரதி
அரதிசோகம் சுகுச்சை பயம் என்கிறகுணங்களாலும் ஆகவிற்க
னஞ் சொல்லப்பட்டுவருகிற மூவகைக்குணங்களையும்விட்டிப் பூர்
வகன்முத்திலுண்டாதிய கன்மங்கள் புசித்துத்தொலைந்த வவநரந்
தானே கீட்டின்பமெனக் கொண்டானெவநிக. இவ்வனஞ் சொ
ல்லப்பட்ட மூன்றுவகைக்குணங்களினு முதற்சொன்ன ஞானவா
ணிபமாதியுள்ள குணங்களெட்டுக்கும். பி-ம். சித்தியாரில். “ந
றிலாதனவந்தஞானமுத லெண்குணங்களெனு மொண்குண, மா
றிலாதமதிமேவுகீதென மன்விவானைவரவணங்கவே, வேறுலாவு
குணஞானவாணிய மதாதிபெட்டினையும்விட்டகீ, ரேறுபான்மை
யுடனீயிவாழ்நக நெங்களுக் கிறைவனென்மனன்.” எ-ம். இர
ண்டாவதுசொன்ன பசித்தலாதியுள்ள குணங்கள் பதினெட்டு
க்கும். பி-ம். சித்தியாரில். “பசித்தலாகபயசெற்றமேடுவகை மோ
கசிந்தனைபழித்தனோய், நசித்தல்வேர்வினெடு கேதமோடுமதம்
வேண்டலீண் டதிசயித்தலும், புசிப்புவந்திடு பிறப்புறக்கமவை
விட்டொரட்டகுணபூதனாய், வசித்தவன்னுலகின் மேலிருந்தொரு
சொ லிகலனுக்கருளுமென்மனன்.” எ-ம். மூன்றாவதுசொன்ன
அரிசுகமாதியுள்ள குணங்களானுக்கும். பி - ம். சித்தியாரில்.
“ஏனுமொன்றுடைய வாகியெங்குமுணு வாயிரும்புகன் மரங்க
ளும், பூணுமங்குரு வெலாழ்மாயுமவை புறகலப்பொருள்க ளெ
ன்னலாவ, காணுமங்கு வகைத்தொழிற்களவை கட்டுவிட்டநெ

நிகன்மமேன், மாண நின்னுவரு மாறிமாறிமுன் வரைந்ததுண்டு விடமாட்சியே.” எ - ம். கண்டுகொள்க.

அவ னிங்ஙனஞ் சொன்னமுத்திபைப் பழிசேர்முத்தி யெ ன்று மறுத்ததேதென்னில் குணங்களைவிட்டவிடந் தவமாகாதா கையாலும் பூர்வகன்மநிச்சயித்துப் புசிக்கைக் கவ்விடத்தான்மா வுக்குத் தனக்கென்னவோ ரறிவுமில்லாதபடியாலு மெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “பூர்வகன்மமற்றிடப் புசித்தபின்பு பொன்னெயி, நேர்வதென்னினக்கன்மத்து நிச்சயமில்லாமையிற், றீர்தலின்மை தேரின்வாயில் சேர்தலின்மைதென்கட, னீர்வதற் தபின்புபூனை மீனருந்தநின்றதே” எ-து. கண்டுகொள்க.

அன்றியும் திரிகுணமூடங்குமுத்தி என்பதற்கு மாயாவாத த்திற் பேதமாயுள்ள நிரீச்சுரசாவகியன் முத்தியென்னவு மாமெ னவறிக. அஃதெவ்வதெனென்னில் பிரகிருதித்ததுவமானது தூல சூக்ஞமூமா யெல்லாப்பதார்த்தங்களுக்குங் காரணமூமாய் முக் குணங்களு மொத்துநிற்கிறதே தனக்குவடிவுமாய் அமூர்த்தமாயி ருக்கும். புத்திமுதல் பிருதிவியீராகிய தத்துவ மிருபத்துமூன்று மிதனுடைய வியாத்தியாயிருக்கும். அதனோடுங்கூடின் சுத்தபுரு டனும் பாலினாகிய பிள்ளைகளைப்போலச் சேட்டையுண்டாய்ப் பல யோனிகளையுமெடுத்த திந்தக்குணங்களோடு மநாதியேகூடிப் புத்தியையுடைத்தா யவித்தையின் வசத்திலே யொழுகி ஜநநசம் பந்தமுண்டாயிருக்கிற சுகதுக்கமானகுணங்களு முண்டாயிருக் கும். இதுதெத்தம். இனியவன் முத்தியிலிருக்கும்படியாவது அந் தப்பிரகிருதியினுடைய தன்மையையறிந்து புத்தியையடைந்திருக் கிற வறியாமைபோய் விகிருதியாலுண்டான சுகதுக்கங்களைப் பிர கிருதிக் குண்டானதென்குண டிது ஆன்மாவுக் கில்லையென்று குணத்திரயங்களடங்க விருப்பது. இதுவே மோக்ஷமென்று சொல்லுவன்னவறிக. இதற்கு. பி ம். சித்தியாரில், “மூலம்புரி யாட்டகம்விகிர்ந்தியாக்கமுன்றாய்ப் பிரகிருதி, தூலஞ்சூக்ஞமும் பர

மாய்ச் சுத்தப்புருடன் சந்தியிற், பாலன்சேட்டை புரிந்துலக
மியோனிபலவாய்ப் பரந்தொடுங்குஞ், சாலவன்று நீர்ச்சுவர சா
ங்கியன்றான் சாற்றிடுமே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இன்னேப் பழிசேர்முத்தியென்று மறுத்ததேதென்னில் அப்ப
டியான்மா வநாதியே சுத்தனானால் பிரகருதியான் மறைப்புண்டு
கிடக்கமாட்டான். அன்றியும் அதுநீங்கி முத்தியைப் பெற்றாலும்
முன்புபோலே மீளவுங்கூடும். ஆகையா லிவையிற்றைக்கூட்டுகை
க்கொருகத்தாவும் வேண்டுகையா லதுபொருளல்லவெனவறிக்.
இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “சுத்தனறிவன் புருடனெறிந்
குழாநாகும் பிரகருதி, பெத்தநீங்கினாலும் பின் பெத்தனாவன்
பேரறிவாந், கத்தமேவும் பிரகருதி கண்டுகழிக்கமாட்டானேல்,
முத்தனாகான்சுத்தனுக்கு மூலப்பிரகருதியிலையாம்.” எ-ம். “அறி
யான்புருடன் பிரகருதி யசேதனங் காரியத்தினுக்குக், குறியாய்நா
தனுளனென்று கூறுமுத்திவிவேகமெலிந், செறிவாந்தனை போகா
தறியிற் சேர்த்தோன் வேண்டுஞ்செயலிற்போ, நெறியாற்பணர்
செய் துடற்பாச நீக்கிக்கொண்ணீ நின்மலனாள்.” எ-ம். கண்டி
கொள்க.

இனிநான்காவது விரிவுவினைகெடுமுத்தி யென்று பிரபாகரன்
சொன்னதேதென்னில் அவனரிதாகச் செய்யப்பட்ட கன்மத்தின்
முடிவிலே ஞானமென்பதொன்றுண்டா யந்தக்கன்மத்திலே யறி
வுகூடிநின்று தொழிற்பட்டந்தக் கன்மமு ஞானமுங்கெட்டு ஆன்
மா மண்போலவுங் கல்லுப்போலவுங் கிடக்கிறதே முத்திபெ
ன்று கொண்டானெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “அரு
ஞ்செயலின் பாவத்தேய் பூர்வமெனு மதுதோன்றித், தருஞ்செ
யலே நின்றழிப்பிற் றுன்பவிப்ப தாகுமது, வருஞ்செயலொன்றிந்
றியே மண்கிலைபோ லாமுத்தி, தருஞ்செயலு மெனவுணர்ந்து
தாரணிமே லவன்சாற்றும்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அவனிங்ஙனஞ்சொன்ன முத்தியைப் பழிசேர் முத்தியென்று மறுத்ததேதென்னில் கண்ம மறுமைப்பயனைத் தருமென்று வேதஞ் சொல்லுகைச்செய்தே யந்தக்கண்மங் கெட்டுப்போமென்றவன்சொல்லுகையினாலு மந்தக்கண்மத்தா லுண்டாகிய ஞானமுங்கெட்டுக் கல்லுப்போலவு மண்போலவுங் கிடக்குமென் றவன் சொல்லுகையா லவ்விடத்துப் பேறில்லாதபடியா லெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “வேறுபலன் றருவதுதான் வினையென்று வேதங்கள், கூறவோர் பூர்வந்தான் கொடுக்குமெனக் கொண்டவுணா, மாறுதரு மறையோடு முன்பின்றிவந்ததாற், நேறிய விண் பூமுடிமேற் சேர்ந்துமணந் திகழ்ந்துவாம்.” எ-ம். “ஆநந்தங்கதியென்ன வறிவழிகைகீடென்கை, யூனம்பினுணர்வழிந் தோர்க் குளநாகுமோமுத்தி, தானிங்குச்சுவப்பொழிபத் தழனிற் குமாநில்லை, ஞானங் கெட்டுயிர்நிற்கு மெனுமுனாதானண்ணதால்.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி ஐந்தாவது மலம்போ முத்தியென்றதைப் பேதவாதி சொன்னானென்றதேதென்னில் அவன்செம்பான திரதகுளிகையினாலே காளிநங்கெட்டுப் பொன்னான தன்மைபோலச் சிவனுடைய வருளாலே யான்மாவுக்கு மலமானதுகெட்டுப் பெறுவானும் பேறுமாக முத்தியிலேயிருப்பதே பொருளெனக் கொள்ளுகையினா லெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “சுசனதருளாற் பாசத்தொகுதி - செறிவுறுசெம்பிற் கறையறுக ளிம்பு - குளிகைதாக்க வொளிபெற்றாங்கு - நித்தசுத்த முத்த ராக - வைத்தனருலகின் மறைவல்லோரே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அவனிங்ஙனஞ்சொன்ன முத்தியைப் பழிசேர்முத்தி யென்றதேதென்னில் வேதாகமங்கள் பதிபசுபாச மூன்றுநித்தியமென்று சொல்லுகைச்செய்தே ஆண்வமலங் கெடுமென்கையினா

லெனவறிக. இதற்கு, பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் அவன் மறுப்பிலே “மறைகளாகமத் துறைகண்மற்றெவையு - நாசமில்பதி பசு பாசமென் துறைத்த-ல்பர்த்தோர்குளிகை சயத்தாற்றமுரிக்-களிநநாசம் பாசத்தேய்த்தல் - கூடாதன்றியுங் குளிகைசீருண-நீடாதழித்த நிலைநிலையாகலிற் - பேதவாத மோதுதல்பிழையே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி ஆறாவது விக்கிரகநித்தமுத்தி. எ-கு. சிவசமவாதி சுத்தமாயாசரீர மழிபாமல் நித்தியமா யிருக்கிறதே முத்தியென்ற னென்றதே தென்னில் வேட்குவாளியானது ஒன்றுமறிபாத பச்சை ப்புமுனையெடுத்துத் தற்சொருபமாக்கின தன்மைபோல வொ ன்றுமறிபாத வான்மாவையுஞ் சிவனுடைய வருளெடுத்துக்கொ ண்டி தற்சொருபமாக்க வந்தமாயாவுடல்தானே நித்தியத்தத்துவத் தைப் பெற்றிருப்பதுதானே முத்தியென்று கொள்கையினாலென வறிக. இதற்கு, பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில், “முன்னோன்ற னது முதிரொளிஞான-மறிபாப்பச்சைச் சிறுபுழுக்கவர்ந்த-வண் டெனவுயிராக் கொண்டிமுயிரது - தன்னேநோக்கித் தானது வாசி - வையகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும் - பிரியாவாறு பெற்றுத் - திரியாப்பெரியோர் திரட்சிசேர்ந்திடுமே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

அவனியுநனஞ்சொன்ன முத்திபைப் பழிசேர் முத்தியென் றதே தென்னில் அருள்பொருந்தின ஆன்மாக்களுடைய மாயாதே கந்தானே நித்தியத்தத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது பதமுத்தியா கிய சாரூபமொழிந்து சாயுச்சியமாகாதாகையாலும் அன்றியும் யா தாமொரு சரீரதொந்தனை யுள்ளமட்டு முன்னுமலமும் போகாதா கையாலு ம்ப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு, பி-ம். சங்கற் பநிராகரணத்தில், “முத்தியுற்ற நற்றவரவையிடை - சேர்வொன் றனை சார்தருமுத்தி - சாலோக்கியமோ சாயுச்சியமேற் - பந்தமு

ற்ற கந்தலகழித்த - லறிவ்னோடறிவு பிரியாப்பெற்றி - வேண்டு
மென்பதற் கீண்டிவரிவ்வா - நிருப்பொன்பதற் குருத்தானவே
ண்டும்.', எ-ம். சித்தியாரில். “அநாதியுட் லொன்றினவிட் டொ
ன்றுபற்றிக் கன்மாலா யழிந்துவருதலா லந்தமில்லைப், பிளுதிய
ருள் பெற்றவர்க ணித்தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெ
னிற் பெறும்பதமே யிதுவு, மிளுதுநிலை யிதுதானுங் காயமுண்
டே லிருங்கன்மமாயை மலமெல்லாமுண்டா, மனூதிதருமுட்
லாதி காரியத்தாலநாதி மலமறுக்குமருந்தற்றா லுடன்மாயுங்கா
னே.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி ஏழாவது விவேகமுத்தி. எ-கு. மாயாவாதி யிவனு
க்கு விவேகஞான முண்டாகுறதே முத்தியென்றானென்று பொரு
ட்கூறியதற்கு வகையேதென்னில் அவன்கருத்து நர்மலமாயிருக்
கிற ஆகாசத்தை மேகமறைத்ததன்மைபோலச் சுத்தமாயிருக்கிற
பரப்பிரமமு மாயாவுபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட் டிந்தவுடலி
லே மயங்குகிறித்குறதே ஜீவான்மாவாவது. அந்த வாகாசத்திலே
யொரு காற்றுத்தோன்றி யந்தமேகத்தை நீக்கினதன்மைபோல
விந்தஜீவான்மாவி னிடத்திலே யொருவிவேகஞானந்தோன்றி
யந்தமாயாவத்தையை நீக்குகிறதே முத்தியெனக்கொண்டானெ
னவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “இவ்வியற்
பந்தப் பௌவமதகல - விண்முதறந்த கொண்மூப்படலத்-திரு
ளாறுதித்த காதகவிவேகந் - தன்னிற்றேன்றிச் சாதகமனத்
தையு - மன்னகப்பிரிப்பு மடியிழைவாங்கலும் - போலஞாலம்
பொய்யறக்கழிஇத் - தானேதானாய்த் தன்னிற்றன்னைத் - தானே
கண்டு தன்னலமுற்று - வசையிறத்துவ மசிபதத்தெளிவா - லக
மேபிரம மாயினனெனவறிந் - தசலனாகநம் சலசலமுகியெனக-
கண்டிமுடலம் விண்டகல்கடத்த - மங்குலதுடைதர வெங்கு
மாந்தகைத்தே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அவனிங்ஙனஞ் சொன்ன முத்தியைப் பழிசேர்முத்தி யென்ற தேதென்னில் இந்த ஜீவான்மாவினிடத் துண்டாகிய விவேகஞான முன்பேயுள்ளதாகி லிவனுக்கு மயக்கம்வர வழக்கில்லை; பின்புள்ளதாகி லாகாயப்பூப்போல வில்லாத துண்டாகாதாகையா லெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில், “பந்தமதகல முந் துவிவேகம் - வான்வளரி யெனத்தனிற் றுனேதொன்றின் - முன்புளதாயின் மயங்கா திலதென்ற - பின்புளதாகா திலதுளதெனின்வெளி - மலர துதருமணம்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி எட்டாவது பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி. எ-கு. மா யாவாதத்திற்பாற்கரியன் ஆன்மாமெடுகிறதே முத்தியென்ற னென்று பொருட்கூறியதற்கு வகையேதென்னில் அவன்கரு த்து பரப்பிரமந்தானே பிரபஞ்சமுமா யான்மாவுமாய்நின்று காரியப்படுகிறவிடத்து ஆன்மா கன்மத்தை யறுஷ்டித்து ஞானமுண்டானவாறே பிரமத்தோடுங்கூடி யான்மா வழிந் துபோகிறதே முத்தியெனக்கொண்டா னெனவறிக. இத ற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “சித்தேயுலகாய்ப் பரிணமித்துச் சீவனுக்கித்திகழ்ந்தமையாற், சத்தேயெல்லா முத்திதனைச் சாரக்கண்ட ஞானங்கள், வைத்தேமொழியுமாமறைகள் சொ ன்னமரபேவந்தக்கா, லொத்தேகெட்டுப்பிரமத்தோ டொ ன் றாய்ப்போமென் றுணாத்தனனே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அவனிங்ஙனஞ்சொன்ன முத்தியைப் பழிசேர் முத்தி யென்றதேதென்னில் அந்தப்பரப்பிரமம் பிரபஞ்சமாகாதப டியாலும் அன்றியு மான்மாவாகாதபடியாலு முத்தியி லான் மாக்கெட்டுப்போ மென்கையினாற் பெறுவானில்லாதபடியா லுமெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “இயம்புகின்ற துலகாயிடாது சடமென்றுமின்று சடமாகியே, முயங்குகின் றமையி னிலவணத்திரத முழுதுமேகமதை முயல்கைபோற்,

பயந்ததென்னி லறியப்படும்பொருளு மறிவுமென்று பலவா ருமோ, தியங்குகின்றதெ னுரைத்திடாய்கடின மாதியாக வரு சித்தனே” எ-ம். “அறிவினொடு செயல்மாறவிடதனை யணுகொளுதவையிரண்டினு, லுறுதியான பிரமத்தினு டழியலொன்றலா மெனவுரைத்திகா, ணீறுதியே யிதனொடி சைவதின்றிசைவ துள்ளதாபிடினுமின்பமே, பெறுதீநீயுட் லொடுபிர்க ளாயது பிறக்குமாறுசெயல் பெற்றியால்.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி ஒன்பதாவது சித்திமுத்தியென்று அகச்சமயத் திற் சங்கரரந்தவாதி யான்மா பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகர ணமாகிறதே முததியென்று னென்று பொருட்கூறியதற்கு வகையெதென்னில் அவனுன்மாவுக்கு மலபாகம்வந்தவிடத் துக் கண்ணாடியிற்காட்டினநிழ லந்தக்கண்ணாடியிற பொரு ள்தினுற்போலச் சிவனுடையவரு ளான்மாவிலே பிரகாசித்த வவதரத்துக் காட்டத்தைப்பொருந்தின வக்கிணிபோலவு முப்பளத்தைப் பொருந்தின புல்லும் வைக்கோலும் போல வும் பசுத்துவங்கெட்டுச் சிவத்துவமாய்ப் பசுகரணங்கெட் டிச் சிவகரணமாகிற சித்தியதே முத்தியெனக் கொள்ளுகை யினு லெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “பழமலநீங்க நிகழுங்காலை - வேற்றோர்முகவொளி தோற் றுங்கலெனெனத் - தலைவனதருளுயிர் நிலவிடுநிலவக் - காட் டத்தங்கி மாட்டத்தங்கிய - தனமையுமளத்த புல்வையினீப் பும் - போன்றதுவாகத் தோன்றிமெதனும் - பசுகரணங்கள் சிவகரணங்க - ளாகமாறியறிவு - மேகமாமுயிர் யானெனதி ன்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அவலிங்ஙனஞ்சொன்ன முத்தியைப் பழிசேர் முத்தி யென்றதேதென்னில் அப்படிக்கண்ணாடியானது கொடுத் தது கொள்ளுந் தன்மையுண்டாகையினுலு மான்மாவுக்கது

வில்லாதபடியாலு மாயாகருவிகள் ஜடமானபடியாலே யது சிவசொருபமாகாதபடியாலு மெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பிராகாரணத்தில். நோக்குமுகவொளி நீக்காதானெனக்-கவருந்தன்மை முகுரம்போலக்-கொடுத்ததுகோடற் கடுத்ததுண்டன்றே - காட்டத்தங்கி கூட்டக்கூடு - மிந்தனத்தியற்கை வெந்தழராங்கா - வுப்பளத்தடுத்த புற்பலாலங்கள் - சடத்தவேனுங் கொடுத்ததுகொள்ளுந் - தன்மையுண்டுனக் கின்மையதன்றே - யவமுறுகனுவி சிவமயமாமெனக்-கூறினதாகமம் வேறுருக்கவரா - தென்பதெனவைமுற்றுன்பந்தொடைக்குந் - திருவருண்மருவ வுரியனவென்னிலருருமாயா விருளினதாங்கொல்.” எனது. கண்முகொள்க.

அன்றியு மிங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட சித்திமுத்தியென்பதற்கு அட்டமா சித்தியென்னவுமாமென்று பொருட்கூறியதற்கு வழியேதென்னில் அணுமா மகிமா லகுமா கிரிமா ஈசத்துவம் வசித்துவம் பிராத்தி பிராகாமியம் என்னும் பெயர்களாயிருக்கும். இவையிற்றினுள் முதற்கூறிய அணுமாசித்தியாவது இவன் சூக்த்ருமதேகமாகவெண்மிமென்றூற் சூக்த்ருமதேகமாகையெனவறிக. இனி இரண்டாவது மகிமாசித்தியென்றது இவன் மகாமேருபோலப் பெருக்கவேணுமென்ற லப்படியே பெருக்கையெனவறிக. இனி மூன்றாவது லகுமாசித்தியென்றது பதிநாலுகங்களினுந் தடைபடாமல் மனவேகம்போல் விவனினைந்தவிடத்திலே போயிருக்கையெனவறிக. இனி நான்காவது கிரிமாசித்தியென்றது ஐராவதமுதலாயுள்ளவையசைப்பினு மிவனையெவற்றிருக்கையெனவறிக. இனிஐந்தாவது ஈசத்துவமென்றது சர்வான்மாக்களையுந் தன்னுடைய வாக்கையிலே நடத்திவித்துக் கொள்ளுகையெனவறிக. இனி ஆறாவது வசித்துவசித்தியென்றது பூலோகத்தைத்தெ

ய்வலோகமாக்கியுந் தெய்வலோகத்தைப் பூலோகமாக்கியும் வருகையெனவறிக. இனி ஏழாவது பிராந்திச்சித்தியென்றது ஆரிபிரமாதியான தேவர்கள் போகங்கள் தனக்குவரவே ஹமென்று மனதிலேநினைந்தா லப்பொழுதே சித்திக்கிறதெனவறிக. இனி எட்டாவது பிராகாமியசித்தியென்றது ஒரு கணப்பொழுதிலே வனேக தூரூயிரம் ஸ்ரீ கணேச்சிருஷ்டித்து அப்பொழுதே யந்த ஸ்ரீ களுக்குப் பத்தவாயநுபவிக்கையெனவறிக. ஆகச்சித்தியெட்டு மிங்வுனங்கண்டுகொள்க.

இது முத்தியாகாதென்று மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “குறித்தடியி னின்றட்ட குணமெட்டுச்சித்திக் கோகன கன்முதல்வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம், வெறுத்துநெறியறு வகையு மேலொடுகிழுடங்க வெறும்பொயென நினைந்திருக்க மேலொடுகிழில்லா, னிறுத்துவதோர் குணமில்லான் மண்ணெயொருவர்க்கு நினைப்பரியா னென்றுமிலா நேர்படவந்துள்ளே, பொறுப்பரிய பேரண்பை யருளியதன்வழியே புகுந்தளிப்ப நெஞ்ஞமிலாப் போகத்தைப்புரிந்தே.” எ - து. கண்டு கொள்க. இதுனு னெட்டுச்சித்தியென்பதை யட்டமாசித்தியு நன்முத்தியாகா தென்பதற்குக் கண்டுகொள்க. அன்றியும் தேவி காலொத்திரத்தில். “ஆட்டமாசித்திமுத லனைத்துள்ள பேறுகளுங், கட்டமாங் ததிகடரும்பரவதிகரணக்கொடா.” எ-ம். கோயிற்புராணத்தில். முத்தியு முடிவிலாத போகமு நாலிரண்டாஞ் சித்தியுமென்செய.” எ-ம். வருமேதுக்களினுங் கண்டுகொள்க.

இனி பத்தாவது பாடாணமுத்தி. எ-ரு. இவன்பாடாணம்போலே கிடக்கிறதேமுத்தியென்று பாடாணவாதிசொ ள னானென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் அவனறிவில்லாத வான்மாக்க ளாதிதாவத்தைப்பட்டுக் கிடக்கிருந்தன்மைபோ லச் சுத்தாவத்தையினு மான்மா வொன்றுமறியாமற் கல்துப்

போலே கடக்குமென்று கொள்ளுகையா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் “கொ த்தைமாந்த ருய்த்திடுதுயில்போற் - காட்சியென்னக் காணு த்துயர - மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்தனரோ.” எ-து. கண்டு கொள்க.

அவ்வறிவனஞ்சொன்ன முத்தியைப் பழிசேர்முத்தியெ ன்றதேதென்னில் ஆன்மா கேவலப்பட்டுக் கடக்குந்தன்மை போல முத்தியிலு மொன்றுமறியாமற் கிடப்பனென்கையி னால் சிவாநுபோகமில்லாதபடியா லது நன்முத்தி யாகாதெ ன்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் “காட்சியென்னக் காணுத்துயர - மாட்சியைமுத்தியென வகுத்தனைக்கற் - கரணபாவ மரணங்கருமர - மேய்ந்தவர் முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யனையகதிக்கோர் முனைவரும்வே ண்டா - தனிதருதுயர மெனுமிதுதிடமே - பர்டாணத்திற் கூடாமுத்தி.” எ-து. அவனைமறுத்ததினே கண்டுகொள்க.

இனி திரிமலமு மகலவுயி ராருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தி என்றபதத்தில் திரிமலமுகல. எ - கு. ஆணவ மாயை கா மிய மென்று சொல்லப்பட்ட. மலங்கள்மூன்று நீங்கவென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் அந்தமலங்கள்மூன்று நீங்கின விடமே சிவஞானத்தைப் பெற்றவிடமாதலா லப்படிச்சொ ன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். “பு ண்ணியபாவம் பொருந்துமிக் காமியமு, மண்முதன்மாயை காண் மாயையுங் - கண்ணிய, வஞ்ஞானங்காட்டுமிவ் வாண வமுமீம்மூன்று, மெய்ஞ்ஞானிக்காகாவிடு,” எ - து. கண்டு கொள்க. அப்படி மூன்றுமலங்களும் விடவென்றதும் அந்த மலத்தின் குணபேதமான காரியங்களைவிடவென்றதெனவ றிக. அவையாவன? ஆணவத்தின்குணமெட்டு மாயையின்கு ணமேழுங் கண்மத்தின் குணமானுமெனவறிக. இவையிற்று

சுரு. பி-ம். இருபாவிருபஃதில். “கூறியமூன்றுமலத்தின்குண
ககுறி - வேறுகளுக்கின் விகற்பங்கற்பங் - சூரோதமோகங்
கொலையுருந்தகை - விராயெண்குணமுமா னவமெனவி
ளம்பினை - யஞ்ஞானம் பொய் யயர்வேமோகம் - பைசாசூந்
நிய மாச்சரியம்பய - மாவேழ்குணனு மாயைக்கருளினே -
யிருத்தலங் கிடத்தல மிருவினையியற்றலும் - விடுத்தலும்பர
நிந்தை மேவலென்றெடுத்த - அறுவகைக்குணனுங் கருமத்த
ருளினே.” எ-து. கண்டுகொள்க. உயிரருள்சேர்முத்தி திக
ழ்முத்தி. எ-ரு. ஆன்மாவருளோடுங் கூடினவிடமே விளங்கு
தலையுடைய முத்தியாமென்று பொருட்கூறியதே தென்னில்.
ஆன்மாக்கள் சிவனைப்பெறுமிடத்துச் சிவனுடைய வருட்சத்
தியினிடமாகச்சென்று பெறவேண்டிகையா லப்படிச் சொல்
லப்பட்டதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில்.
“பவமேவியநெறி பந்திக்ருமீசன் பசுக்கடமை, யவமேவிய
நெறிப் போகங்களால்முற்ற வந்நிலையே, தவமேவியநெறி
சத்திகண்ணய்ச்சென்று சார்ந் துபின்னைச், சிவமேவுவரென்
றுகாண் கொச்சைக்காவலன் சித்திரிப்பே.” எ-ம். சிவபுரா
ணத்தில். “அவனருளாலே யவன்ருள்வணங்கி.” எ-ம். இப்
பொருட்பற்றியே யெனவறிக.

இனி யிதுமுத்தித் திறத்ததாமே. எ - ரு. இதுவே முத்
திகளென்று சொல்லப்பட்டவை யெல்லாவற்றினுந் திறப்பா
ட்டியுடைய முத்தியாமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில்
மற்றுள்ள முத்திகளென்று சொல்லப்பட்ட பத்துவகைமுத்
திகளு மழியப்படுமாகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக.
அவைகளெல்லா நன்முத்தியல்ல வென்பதற்கு. பி - ம். சித்தி
ரூபில். “இம்மையேயிரெட்டாண் டெய்தியெழிறா ருமெந்தி
நழயார்முத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்கமுத்தி, யம்மையேயெ
ன்று முத்தியைந்துகந்த மறக்கெடுகையென்று மட்டகுண

முத்தியென்று, மெய்மையேபாடாணம் போல்கைமுத்தியெ
 ன்றும் விவேகமுத்தியென்றுந்தன் மெய்வடிவாஞ்சிவத்தைச்,
 செம்மையே பெறுகைமுத்தி யென்றுஞ்செப்புவர்கள் சிவ
 னடிபைச்சேருமுத்தி செப்புவதிக்யாமே.” என்றமையால்
 சிவனடிபைச்சேருமுத்தி யிவைநீங்கலாக வேறேயுமுண்டெ
 ன்பது கருத்தெனவறிக. அஃதாவது சித்தியாரில், “இரும்
 பைக்கார்த்தம் வலித்தாற்போ லியைந்தங்ருபினா பெரியிரும்
 பைச்செய்வதுபோலிவனைத்தானுக்கி, யரும்பிந்தனைத்தையன
 லழிப்பதுபோன் மலத்தை யழித்தமல னப்பணைந்தவுப்பே
 போலனைத்து, விரும்பிப்பொன்னினைக்குளிகை யொளிப்பது
 போலடக்கி மேலளித்துத்தானெல்லாம் வேதிப்பானுக்கி,
 கரும்பைத்தேனைப்பாலைக்கனியமுதைக்கண்டை கட்டிபை
 யொத்திருப்பனந்தமுத்தியினிற்கலந்தே ” எ-து. கண்டுகொ
 ள்க. ஆகையால் முத்திக்கேதுவான வான்மாக்கருக்கஞ்ச்
 சிவன்றனது திருவடிஞானத்தைக் கடாங்கிக்கு மவதாத்து
 அவர்களுக்குண்டான மலமாயாகன்மங்களை நீக்கித் தன்னு
 டைய திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுவனென்பதே சைவசி
 த்தாந்த முத்தியெனவறிக. இத்தற்கு. பி-ம். சித்தியாரில், “படி
 க்குநூல்கள்சிவாகமம் பசுபாசமோடுபதித்திற, மெடுத்தியம்
 புவதிசன்வார்கழ லேத்திடுந்தொழிலெனதுமே, விடுத்திடும்
 பொருளாகாமாதிகள் வேண்டிடும் பொருளெண்டருள், முடி
 த்துமும்மலம்விட்டு நின்மல னோடுநின்றின் முத்தியே.”
 எ-ம். அநாதிமுத்தனாய்ப்பரனா யசலனாயெல்லா வறிவுதொ
 ழிலநுக்கிக முடையவரன்கன்ம, நுனாதி கமற் றெத்தவிட
 த்தே சத்திரிபாத நுழைவித்து மலங்கொளாநுங்கனோக்கி,
 மனாதி கரணங்கொளாமடக்கித்தன்னை வழிபடுகல்லநிவருளி
 மாக்கருணைகையா, வினாதுபிறப்பினின்று மெடுத்தமாரு

விற்பமுத்திக்கேவைப்ப நெங்கண்முத்தியிதுவே.” எ-ம்.
கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாக்கள் முத்தியைப்பெறுமி
டத்து மகளிருடத்துண்டாகியபோகமே முத்தியென்கிற வுல
காயதனும் பஞ்சகந்தங்களுங் கெடுகிறதே முத்தியென்கிற
புத்தரிற்சொளத்திராந்திகனும் மூன்றுவகையாகச் சொல்லப்
பட்டகுணங்கள் கெடுகிறதே முத்தியென்கிற அமணரில் நிக
ண்டாவாதியும் எங்கும் விரிந்திருக்கப்பட்ட கன்மங்கெடுகி
றதே முத்தியென்கிற பிரபாகரனும் ஆணவமலங்கெடுகிறதே
முத்தியென்கிற அகச்சமயத்திற் பேதவாதியும் முத்தியினுஞ்
சரீரமழியாதென்கிற அகச்சமயத்திற் சிவசமவாதியும் இந்த
வுடலிலே ஜீவித்துநிற்கிற ஜீவான்மாவுக்கு விவேகஞானமு
ண்டாகிறதே முத்தியென்கிற மாயாவாதியும் இந்தவான்மா
கெடுகிறதே முத்தியென்கிறபாற்கரியனும் ஆன்மா பசுகரண
ங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிறதே முத்தியென்கிற சங்கிராந்த
வாதியும் முத்தியினு மொன்றுமறியாமற்குடக்குமென்கிற பா
டாணவாதியும் ஆக விப்படிச் சொல்லப்பட்ட பத்துவகை
முத்தியு மறுத்து இவையெல்லாங் குற்றத்தையுடைய முத்தி
களென்றுகாட்டி ஆன்மா வாணவ மாயை காமியமென்னப்ப
ட்ட மும்மலங்களுநீங்கிச் சிவனுடைய திருவருண்ஞானத்
தைப்பெற்றுச் சிவாநுபவமாய்நிற்கிறதே சைவசித்தார்த்தமு
த்தியென்னு முறைமையையறிவித்தது. (௩௮)

வேறு—இது உலகாயதன்முதலிய பரசமயிகள் முத்தியுஞ்
சுத்த சைவசித்தார்த்திகண் முத்தியு முணர்த்திற்று.

அரிவைய நிற்புறுமுத்தி - மகளிரிடத்திற் சுகந்தையனுபவி
ப்பதே முத்தியெனு முலகாயதன் முத்தியும், —சுந்தமைந்து மறு

முத்தி - உருவமாதியைந்துகந்தமு மறுவதே முத்தியென்னும் புத்தன் முத்தியும்,—திரிகுணமு மடங்குமுத்தி - திரிகுணமுமடங்குவதே முத்தியென்னுஞ் சாங்க்ய வைசேடிகன் முத்தியும்,—விரவுவினை கெடுமுத்தி-விரிந்தகன்மங் கெடுவதே முத்தியென்னு மருகன் முத்தியும்,—மலம்போமுத்தி - மலங்கள்போவதே முத்தியென்னும் பேதவாதி பாசபதவாதிகன் முத்தியும்,—விக் கிரகநித்தமுத்தி - சரீரயிருக்கின்றதே முத்தியென்னுங் கன்ம யோகிகள் முத்தியும்,—விவேகமுத்தி - சகலத்தையும் விவேகித் தறிவதே முத்தியென்னும் மாடாவாதி முதலியோர் முத்தியும்,— பரஹ்மயிர் கெடுமுத்தி - புகழப்பட்ட உயிர்கெடுவதே முத்தியெ ன்னும்பாற்கரியன் முத்தியும்,—சித்திமுத்தி - ஆட்டமாசித்தியை ப்பெறுவதே முத்தியென்னுஞ் சித்தர்கள் முத்தியும்,—டாடான முத்தி - கல்லுப்போற்கிடப்பதே முத்தியென்னும் நியாயவைசே டிகன் பிரபாகரன் முத்தியும்,—இவை பழிசேர்முத்தி - ஆகுப வ்வை பத்தும் பழியைச்சேர்ந்தமுத்தியே,—திரிமலமு மகலவுயி ரருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தி - மும்மலமும் விட்டுநீங்க வாஹ்மா வருளைப்பெறுகின்ற முத்தியே விளங்காநின்றமுத்தி,—இது முத் தித்திறத்ததாமே - இது முத்தியின் கூறுபாடு. எ-று.

திருமது வென்ப தொருசொல். இவர்கள் மதமறுப்புகளை நண்ணிரைக்கிற்பெருகும்; சிவஞான சித்தியாரிற் காண்க.

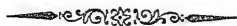
பொது முற்றும்.

பாசவிலக்கண முற்றிற்று.

 இரண்டா ன்ருத்திர முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம்-௩௦.

உண்மை.

இங்ஙனங் கூறப்பட்ட முத்தியைப்பெறுமிடத்து உண்மையைநிந்து முத்திபெறவேண்டுகையால் மேலுண்மையை யருளிச் செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

இந்தவுண்மையில் முதற்செய்யுளுக்குத் தொந்தனைபாவது இங்ஙனம் பொதுவாக வருளிச்செய்யப்பட்ட செய்யுளைம்பதினும் பொருள்களைச் சாமாநியத்திலே யுண்டென்று நாட்டினதொழிய விசேடவத்தங்களை யருளிச்செய்யாததேதென்றுவினவின மாணக்களைநோக்கி யவைகளெல்லாம் பெத்தநிலையைக்கூறிவருகையால் பெத்தங்கூறுமிடத்து முத்திநிலையாகிய விசேடவத்தங்களைக் கூற வழக்கல்லாதபடியாலும் அன்றியும் பதியையில்லையென்றும் பசுவையில்லையென்றும் பாசத்தையிலையென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட சமயிக்ளெதிர்ப்படுகையா லவர்களைநோக்கி மறுத்துக்கூறுமிடத்துப் பொருள்களைச் சாமாநியத்திலே யுண்டென்று நாட்டும்தொழிய ஆன்மதரிசனஞ் சிவதரிசனமுதலாயுள்ள விசேடவத்தங்களைக்கூற வழக்கல்லாதபடியாலு முற்கூறிய செய்யுட்களைம்பதும் பொதுவாகக் கூறினோமென்றும் ஆன்மதரிசனம் சிவதரிசனமுதலாகவுள்ள விசேடவத்தங்களை மேலுண்மையிலே சொல்லுகிறோமென்னு முறைமையை யருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

இங்கிவை பொதுவியம்பு மென்பர்க ளிதன்மே லால்மாத், தங்கிய வஞ்சுவத்தை தன்னுண்மையுணர்ந்துந்தன்மை, பொங்கொளி ஞானவாய்மை யதப்பயன்புனிதமும், மங்கதி னனைந்தோர்தன்மை யறை குவ னருளினுலே.

(க)

உண்மைநிலையி லொன்பதுதிறனும்

வண்மையுடனே வனப்புறவகுத்தது.

(இ-ள்.) இங் இவ்விடத் திங்ஙனங் கூறப்பட்ட செய்யு
கைவ பொதுவிய னைம்பதும் பெத்தநிலையைக் கூறுகையாலே
மபுமென்பார்கள் பொருள்களைச் சாமாநியமாகக் கூறினதென்று
பெரிமேரர்கள் சொல்லுவார்கள்

இதன்மேல் இந்தப்பொதுவைம்பதிற்கு மேலாகக்கொ
ண்ட உண்மைபாவது

ஆன்மா ஆன்மவிலக்கண மோரதிகாரத்தானும்
தங்கிய வஞ்சு ஆன்மாதங்கப்பட்டசாக்கீரஞ்சொப்பனஞ்
வந்தை சுழுத்தி தூரியந் தூரியாதிதமென்னு மஞ்சுவத்
தையின்முறைமை யோரதிகாரத்தானும்

தன் னுண்மை ஆன்மாக்க ளாண்வமலத்தாலே மறைப்பு
யுணர்ந்துந் தன் ண்டி மூலாதாரத்திலே கேவலப்பட்டுக் கூடக்
மை கிரவவநரத்துச் சிவன் கலையாதி தத்துவங்க
ளைக் காரணமாயையிலேநின்றந் தோற்றுவி
த்து அதனாலே யந்த வாணவமலத்தைநீக்கி
யறிவிக்கிறமுறைமை யோரதிகாரத்தானும்

பொங் கொளி மிகுந்த பிரகாசமாகிய பேரறிவாய்நிற்கிற
ஞானவாய்மை சிவனுடைய ஞானத்தினுண்மை யோரதிகா
ரத்தானும்

அதன் பயன் அந்த ஞானத்தைப் பெறுமவர்பயனாகிய ஆ
ன்மதரிசனம் ஆன்மசுத்தி ஆன்மலாபமென்ன
ப்பட்ட மூன்றுவகையு மூன்றதிகாரத்தானும்

புலிதனும் சுத்தனாயிருக்கிற சிவனுடைய திருநாமமா
கிய அஞ்செழுத் தருணிலே யோரதிகாரத்தா
னும்

அங்கதினை அவ்விடத் தந்த வுண்மையாகிய சிவத்துட்
ந்தோர்தன்மை னே கூடிநின்றதுபவிக்கற ஜீவன்முத்தரிலக்க
ண மோரதிகரத்தானும்

அறைகுவினரு ஆக விங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வதிகார
ளினாலே. மொன்பதினாலுஞ் சொல்லாநின்றேன் றம்பி
ராஔ ரதுக்கிரகத்தாலே யிந்தவுண்மை பைம்
பதையும். எ-து.

து-ம். பொதுவியல்பு. எ-கு. முற்கூறிய செய்யுணைப்பதின
முண்டாகிய பொருள்களைச் சாமாநிபத்திலே பெத்தரிவைகளைச்
சொன்னதென்று பொருட்படுத்தினதுக்கு வழியெதென்னில் சிவ
னான்மக்களை மலபாகம்வருத்துமிடத்து மலமாயாகன்மங்கலோ
டுங் கூட்டி ஜநநமரணப்படுத்தி மலபாகம்வருத்து முறைமை
பைக்கூறுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

மப்தவைம்பது முண்மையென்றது அந்தப் பெத்தரிவைப
நீங்கி முத்திக்கேதுவாயுள்ள வுண்மைநிலைபைப் பெறவேண்டும்
பக்குவான்மாக்களை நோக்கிக் கூறுகையாலெனவறிக.

இவையிவ்வின்க்கும். பி - ம். கோவைத் திருவாசகத்தில்.
“பொதுவினிற்றீர்த்தென்னை யாண்டோன் புலியூரான்.” எ - ம்.
“பொதுக்கடிந் தீனிதுகாத்து.” எ - ம். “சித்தியாரில். “ஆரண
நூற்பொதுச் சைவமருஞ்சிறப்புதூலாம்.” எ - ம். வருமேதுக்க
ளைக் கண்டுகொள்க.

இனி தன்னுண்மை யுணர்த்துந் தன்மை. எ-கு. கேவலாவ
த்தை யான்மாயுக்குண்மையென்ற தேதென்னில் செம்பைக் காளி
தமறைத்தாற்போலவு மக்கினியைக் காட்ட மறைத்தாற்போலவு
மாண்மாவை யாணவமல மநாதிபை மறைத்துநிற்கையா லப்படிச்
சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “கேவலசகல
சுத்த மென்னு மூன்றவத்தையான்மா, மேவுவன்கேவலந்தன்

ஊண்மை.” எ-ம். இந்நூலினும். “உறுந்தனியதிதமுண்மை யுயிர்க்கு”. எ-ம். வருமது மிப்பொருட்பற்றியெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது முற்கூறப்பட்ட செய்யுளம்பதும் பொதுவென்று மேலுண்மையைப்பதினு மான்மவிலக்கண முதலாக வொன்பத்திகாரமாக வருமுறைமையு மறிவித்தது. (க)

—0—

வேறு—இது உண்மையைப்பதிற்கு மதிகாரமுறைமை யுணர்த்திற்று.

இங்கிவை பொதுவியம்பு மென்பர்கள் - இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த வைம்பதுசெய்யுளுந் திரிபதார்த்தவிலக்கணத்தைப் பொதுப்பட்டப் பொழிப்பகலமாகச் சொல்லுதலிற் பொதுவென்று சொல்லப்படுமென்ப ரறிவுடையோர்,—இதன்மேல் - இதற்குமேலான உண்மையென்று வகுக்கப்படு மைப்பதிலும்,—ஆத்மா - ஆத்மவிலக்கணம்,—தங்கிய வஞ்சுவத்தை - அவ்வாத்மாப் பொருந்தப்பட்ட பஞ்சாவத்தை,—தன்னுண்மை யுணர்த்துந்தன்மை - சிவ னுள்ளேநின்று கருவிகளைக்கூட்டி யாத்மாவினுடைய வுண்மையுணர்த்து முறைமை,—உண்மை - சிற்சத்தி,—பொங்கொளி ஞானவாய்மை - ஒளிநிறைந்த சிவனுடைய ஞானத்தினுண்மை,—அதன்பயன் - அந்தச் சிவஞானத்தாலுண்டாகிய வாத்மதரிசனம் சுத்தி யிலாபமென்னு மூவகையதான பயன்,—புனிதனும் - நின்மலனுடைய திருநாமமாகிய வைந்தெழுத்தருணிலை,—அங்கதி னனைந்தோர்தன்மை-அந்த வுண்மையிலே யனைந்தோர்தன்மை,—ஆகவிலை யெழு வகையினையும்,—அறைகுவனருளினாலே - சிவானுக்கிரகத்தாற் சொல்வன். எ - று.

அதன்பயன் மக்கட்பயன்போன்றது. இங்கிவை யங்கதிலென்பனவொருசொல். பாயிரத்தின்கட் பொதுவுண்மையெனப்பகுத்தலானு மீண்டிங்கிவை பொதுவெனப் பிரித்தலானு ம்தன்

மேலாகிய உண்மையையென்பதிலென் றுரைத்தாம். இவ்வைம்ப தந் திரிபதார்த்தத்தி னுட்பழுஞ் சம்பிரதாயக்கிரமமுஞ் சொல்லுத லா உண்மையெனப்பட்டது. செவ்வெண்ணின்றொகை தொக் கது. பயன் மூவகையென் றென்ப துதொகை கொள்வாருமுளர்.

இவ்வன மூன்னமருளிச்செய்த செய்யுளைம்ப தினுள் பாயிரம் பன் றிரண்டுசெய்யுளு நீக்கி மற்றுள்ளவையெல்லா முதற்குத்தி ரமு மிரண்டாளுக்குத்திரமுமாக வகுத்தருளிச்செய்து மேலுண் மையிலே நீக்கியுள்ள மூன்றாளுக்குத்திர முதலாகப் பத்துக்குத்தி ரமும் வருகையா லதில் மூன்றாளுக்குத் திரமாகிய வான்மவிலக்கண மருளிச்செய்வா னெடுத்தக்கொண்டருளியது.

அப்படி யான்மவிலக்கண மூன்றாளுக்குத்திரமாகைக்கு வழி யேதென்னில் சிவஞான போதத்தினுஞ் சிவஞான சித்தியாரினு மூன்றாளுக்குத்திர மான்மவிலக்கணமாக நிற்கையா லிவையிற்றையு மப்படிவைக்கப்பட்ட தெனவறிக. அவை பெய்வனையென்னில் சிவஞானபோதத்தில். “உளதிலதென்றலி னெனதுடலென்றலி, னைம்புல னெடுக்க மறிதலிற் கண்படி, லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்தவுணர்தலின், மாயாவியந்திர தனுவினுளான்மா.” எ-ம். சிவஞானசித்தியாரில். “உயிரொனப்படுவதிந்த ஷடலின்வேறுளதா யுற்றுச், செயிருறுமிச்சாஞானச் செய்திகளுடையதாகிப், பயில் வுறுமின்பதுன்பப் பலன்களு றுகரும்பார்க்கிற், றுயிலொடுமைந் தவத்தைப் படுமுண்மை துரியாதீதம்.” எ-ம். மூன்றாளுக்குத்திர மான்மவிலக்கணத்துக் கருளிச்செய்கையா லிந்நூலினும். “செந்நி ந்திடும்.” என்ற வீருத்தந்தொடங்கி “ஒரிடத்திருத்தல்.” என் னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளெட்டினும் ஆன்மவிலக்கண த்தை யருளிச்செய்கையால் இதுவுமப்படி மூன்றாளுக்குத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

இவ்வதிகாரத்துக்கு வகுத்த செய்யுட்களில் ஆன்மப்பிரகா

௩௨௮ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

சம் வருமுறைமைக்கும் வகுப்புகளுக்கும் வகையேதென்னில்
 “தலியதிதமுண்மை யுயிர்க்கெனவுணர்த்துமன்றே.” எ-ம். “அரு
 வினையுடலுளாவி யறிவினாலறியுமன்றே.” எ-ம். “ஆன்மா வறி
 விலதாகுமீசனசேதனத்தளித்திடானே.” எ-ம். அசத்தைச் சத்
 து-னின்மூர்க்குந் தன்மையாற் சதசத்தாமே.” எ-ம். ஆன்மா
 வின் பிரசங்கம் வருகையா லப்படிச்சொல்லப்பட்டதெனவறிக.
 அனவவருமாறு மேல்வருமிடத்திற் கண்டுகொள்வ.

மேல்வரும்வருத்தத்துக்குத் தொந்தனையாவது இவ்வருத்
 சொல்லப்பட்டவாண்மா வொருசரீரத்தோடுங்கூடி ஜீவிக்குமு
 றைமைடையருளிச்செய்வா னெடுத்தக்கொண்டருளியது.

செறிந்திடுமுடலுண்மன்னிச் சேர்புலன் வாயில்ப
 ற்றி, யறிந்ததிலமுந்துமொன்று மறிந்திடா வாயியுந்த
 ன்மை, பிறிந்தடையஞ்சுவத்தை பெருகியமலத்தாற்
 பேணி, யுறுந்தனியதிதமுண்மை யுயிர்க்கெனவுணர்த்
 துமன்றே. (௨)

தொல்லைவினையாற் றவக்குண்டிழலும்

பல்லுயிர்த்தன்மை பாரித்துணர்த்தது.

(இ-ள்.) செறி கன்மத்துக்கிடாகச்செறிந்து கூடினசரீரத்
 திடுமுடலுண்மை திலே நிலைபெறும்பின்னு
 ன்னி

சேர்புலன் வா பொருத்தத்தக்க விடயங்களை யிந்திரியங்க
 யில்பற்றி யறிந்த னினாலும் பூதங்களினாலு மந்தக்கரணங்களி
 னிலமுந்தும் னாலுங் கலாதிகளினாலுஞ் சத்தத்தத்துவங்கள்

ஒன்று மறிந்தி இப்படி யிந்தத் தத்துவங்களினாலே யறி
 டாந்து அதுபவிக்கச்செய்தேயு மிவையிற்றாலே
 யல்லோ வறிகிறோமென் றறியமாட்டாது

அறியுந்தன்மை
பிறிந்து

அப்படிவிசுவவியாத்தனும் நிற்கச்செய்தே
யறிகருவிகள் பதினாறு நீங்கி நின்றகருவிக்
ளோடுங்கூடி

அடையஞ்சுவ
த்தை பெருகியம்
லத்தாற் பேணியு
றும்

ஒழுங்கிலே சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழு
த்தி துரியந் துரியாதீதமென்னப்பட்ட வைந்
தவத்தைகளினு மிக்கவாணவத்தான் மறைப்
புண் டமுந்தாநிற்கும். இதுவன்றியும் இங்ங
னம்பொருட்கூறியந்த பதமிரண்டையும் ஒன்
றுமறிந்திடாவறியுந்தன்மை பிறிந்தடையஞ்சு
வத்தை பெருகியமலத்தாற் பேணியுறும் என்

றொருபதமாக்கி, ஒன்றுமறிந்திடா. எ - கு. ஒன்றுமறியாமற் கேவ
லப்பட்டுக் கிடக்கத்தக்கதாக அறிகருவிகளுநீங்கி அடையே யவ
த்தைப்பட்டுவருமென்று வருகாலமாகப் பொருளுரைப்பினுடாம்.

தனியதித மு
ண்மை

ஆன்மாவினியற்கையான சுபாவத்தைவிசா
ரிக்குமி—த்து ஜீவிக்குங்கருவிகளெல்லாநீங்கி
முற்கூறிய வாணவமலத்தான் மறைப்புண்டு
மூலாதாரத்திலே பிரகருதி தத்துவமுடம்பா
கக் கிடந்தமுந்துமதே யதிதமாம். இவைகளெ
ல்லா ம்யார்க்கென்னில்

உயிர்க்கனெவு இந்தமுறைமைக ளான்மர்வுக்கென்று சிவா
ணர்த்துமன்றே. கமங்கள் சொல்லாநிற்கும். எ - று.

து - ம். செறிந்திடுமுடலுண்மன்னி. எ - கு. கண்மத்துக்
கிடாகச்செறிந்து கூடின யுடம்பென்று பொருட்கூறியதேதென்
னில் ஆன்மாக்கள் கண்மத்தைப் புசிக்குமிடத் தொவ்வொரு சரீ
ரங்களையெடுத்ததனோடுங்கூடிப் புசிக்கவேண்டுகையா லப்படிச்
சொன்னதெவைறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “உடல்வி
டாயோனிபற்றி.” என்றசெய்யுளின் முடிவிலே. “இடருதுமுருவ
ங்கண்மத் தளவினிலெடுக்கு மன்றே.” எ - ம். இந்நூலினும்,

எண்ணரிதாய்.” என்னுஞ்செய்யுளில் “இருவினையின் மன்மைக
ளுக் கிடானயாக்கை யண்ணலருளானண்ணி.” எ-ம். வருமது
கண்டு கொள்க.

இனி சேர்புலன்வாயில்பற்றி யறிந்ததிலமுந்தும் எ-கு. ஆன்
மாகுடியதுபவிக்கத்தக்க விடயங்களை யிந்திரியங்களினாலும் பூத
ங்களினாலு மந்தக்கரணங்களினாலுங் கலாதிகளினாலுஞ் சுத்தத்
த்துவங்களினாலு மறிந்ததுபவிக்குமென்றதேதென்னில் அப்படி
யான்மா விந்திரியங்களைக்கொண்டு விடயங்களைக் கொள்ளுமிட
த்துப் பூதங்களினிடமாகநின் மறிகையினுலெனவறிக. அந்தக்கர
ணங்களினுலென்றது மனது பற்ற ஆங்காரமெழுப்ப புத்திநிச்ச
யிக்க சுத்தஞ் சிந்தித்ததெனவறிக. இனி கலாதிகளினு லறியவெ
ன்றது காலங்கூட்டியும் நியதிவரைந்துங் கலை தொழிற்படுத்தியும்
வித்தை யறிவையெழுப்பியும் அராக மிச்சையையெழுப்பியும்
புருடன் போகவிச்சாவாகியும் பிரக்ருதியமுந்துவித்தும் வருகை
பெனவறிக. இனி சிவத்தத்துவங்களினு லறியவென்றது அவையிற்
மறைப் பிரேரிப்பிக்கையினு லெனவறிக.

இனியொன்றுமறிந்திடா. எ-கு. அந்தத் தத்துவங்களினுலே
கூடியறிந்து வருமிடத்து இவையிற்றுலேயல்லோ கூடியறிந்து
வருகிறுமென் னான்மாவறியமாட்டாதென்று பொருட்கூறியதே
தென்னில் ஆன்மா தத்துவங்களோடுங்கூடினவிட மயக்கவறிவா
கையாலே தன்செயலறுதி தோன்றாமல் யானெனதென்கிறமமதை
பற்றிநிற்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

இனி யறியுந்தன்மைபறிந்து. எ-கு. ஆன்மாவிசுவவியாத்
தாய் நிற்கச்செய்தே யறிகருவிகள் பதினாறுந்கி நின்றகருவிக
ளோடுங்கூடி மவத்தைப்படுமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில்
ஆன்மா தத்துவமுப்பத்தாரேடுங்கூடி விசுவவியாத்தாய் நிற்
கச்செய்தே யவத்தைப்படுமவதரத்து அறிகருவியாகிய சுத்ததத்
துவமைந்தும் வித்தியாதத்துவமேழில் பிரக்ருதித்தத்துவ நீங்க

லாக கலாதிகளாறும் பூதங்களைந்தும் ஆகப்பதினாறு நீங்கிநின்ற கருவியிருபதும், தொண்ணூற்றாறு வகையில் வாயுக்கள்பத்தும் வசனாதிகளைந்தும் ஆக முப்பத்தைந்தோடுங்கூடிச் சாக்கிரத்தில் முப்பத்தைந்துகருவியும் சொப்பனத்திலிருபத்தைந்து கருவியும் சுமூத்தியில் மூன்றுகருவியும் துரிபத்திலிரண்டுகருவியும் அதீதத்திலொருகருவியுமாக நிற்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படியானாலு மவத்தைக்கு அறிகருவிகள்பதினாறும் நீங்குமென்பதொழிப வாயுக்கள்பத்தும் வசனாதிகளைந்தும் சாக்கிரத்தினுங்கூடி நிற்கச்செய்தே மவத்தையிற் கூடுமென்றதேதென்னில் அப்படிச்சாக்கிரத்திற் கூடிநின்றாலு மவத்தைக் கவைமேலிட்டு ஜீவிக்கையினாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அது வெங்ஙனையென்னில் அந்தத் தசவாயுக்களுக்கும் குணமாவது பிராணவாயு மே லோக்கியும் அபாணவாயு கீழ்நோக்கியும் வியானவாயு கலந்தும் உதானவாயுவிக்கியும் சீமானவாயு சமமாக்கியும் நாகவாயுதம்மியுங் கூர்மவாயு கொட்டாவியுஞ் சோம்பலும் செய்தும் கிரிகரவாயு கண்ணையிமைப்பித்தும் தேவதத்தவாயு நகைப்பித்தும் தனஞ் சயவாயு நாடிகளைத் திறப்பித்துடலை விக்கியும் வருமாகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தத்தவசரிதையில். “செப்புமிடைபிங்கலைநற் சுழுமுனைகாந்தாரி திகழத்திசுந்நவையு மலம்புடையும்புருட, லொப்பரியசங்கியுங் குதமுமாகு மொரு பத்திற்பிராண னபாணன் பின்னும்வியானன், தப்பிலுதானன்ச மாண லாகன்கூர்மன் நறுகிரகன்றேவத்தன் நனஞ்செயுநம்பத்தி, லொப்பினுகிசுதங்கலத்தல் விக்கல்சமந்தம்ம லுயர்சோம்பு கண்ணேற்றல் நகைமலர்ச் சீவிக்கே.” எ-து. கண்டுகொள்க. அவையெல்லாம் விசுவவியாத்நியிலில்லைபோவென்னி லவையுண்டானாலு மானம்போத மேலிட்டுநிற்கையா லவையடங்கியு மவத்தையி லான்பபோத மலத்தினாலேமறைந்து அடங்குகிறகையா லவைமேலிட்டு நிற்குமென்ற தெனவறிக. அதற்கனுபோகமே

௩௩ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாராம்.

தென்னில் விசுவ வியாத்தியிலடங்குகின் றியங்குன வாயுக்கள் அவத்தையிலே மேலிட்டுப் பெருமூச்செறிந்ததின்று காரியப் படுமுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. வாயுக்களப்படியா லுலும் வசனாதிகளைந்தும் விசுவவியாத்தியிலு முண்டாயிருக்க அவத்தையிலே மேலிட்டுநின்று ஜீவிக்குமென்ற தேதென்னில் விசுவவியாத்தியிலுங் கண்மேந்திரிபமான வாக்காதிகளுக்கு விட யமாகின்று ஜீவித்தாலு மவத்தைப்படுமவதர்த்தஞ் சொப் பனத்தி லந்தவாக்காதிக ணீங்குலும வசனாதிகளினு ஜிவி க்கையா லப்படிச்சொன்னதென வறிக. அஃதெங்குனேபென் னில் ஜன்மா சொப்பனத்தனான வவநர்த்தம் இந்தப்புகவுட லசைவற்றுக்கிடக்கச்செய்தேயு மொருவரோடுவைதும் வாழ்த்தி யும் சிலவிடங்களுக்குப்போயு மீண்டுஞ் சிலபண்டங்களையிடுத லேற்றல் செய்தும் விசர்க்கித்தும் வீட்டித்தும் மைதுனம்பன் ணியும் சிறுநீர்போக்கியும் வருகையால் அவத்தையிலும் வசனா தியுண்டாகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. ஆகையா லவத் தையில் வாயுக்களப்த்தும் வசனாதிகளைந்தும் மேலிட்டுநின்று ஜீவிக்குமென்பதை யதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

இனி யடைஞ்சுவஞ்சத்தைப் பெருகிய மலத்தாற்பேணியு லும். ௭ - கு. அவத்தைகளினடைவே சாக்கிராவகதைக்கு முப் பத்தைந்து கருவியென்றும் சொப்பனாவத்தைக்கு இருபத்தை ந்து கருவியென்றும் சுழுத்தியவத்தைக்கு மூன்றுகருவியென்றும் துரியாவத்தையில் இரண்டு கருவியென்றும் அதிதாவத்தையில் ஒரு கருவியென்றும் பொருட்கூறியதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “சாக்கிரமூப்பத்தைந்தும் துதலினிற்கனவுதன்னி, லாக்கிய விரு பத்தைந்து களத்திலிற்சுழுனைமூன்று, நீக்கியவியந்தன்னிற் றுபி யத்திலிரண்டுநாபி, நோக்கியதுரிடாதித துவலன்முலத்திலுண் டே.” ௭ - து. கண்டுகொள்க.

அன்றியும் பெருகியமலம். எ - கு. மிக்கமலமென்று பொருட்சூறியதெதென்னில் அந்தவாண்வமல மொன்றாயிருந்தஞ்சர்வான்மாக்களையு மறைத்துநிற்கையாலு மநாதியே தொடங்கி மேலு மான்மவர்க்க முள்ளமட்டு மந்தமலநீங்காதாகையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

இனி தனியதீதமுண்மை. எ-கு. கருவிகளொன்றுமில்லையென்றிருக்கப் பிரகிருதிதத்துவ முடம்பாகக் கிடக்கிறதேய தீதமென்று பொருட்சூறியதெதென்னில் அந்தப்பிரகிருதிதத்துவ மற்றுள்ள கருவிகளைப்போல ஆன்மாவை விட்டும்பற்றியும் வாராமற்கேவலசகல மிரண்டினும் உயிருமுடலும்போலப் பிரிவற்றுநிற்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படியானால் தனியதீத மென்பானேனென்னில் அஃதாவது யாதாமொருவர் தனித்திருக்கிறார்களென்ற லவர்க ளுயிருமுடம்பு மிரண்டாயிருக்கவும் ஒருவரென்றும் தனியரென்றும் பெயர்பெற்றாற்போல வெனவறிக. இதற்குமேல் “எண்ணவொன்றிலாததீதம்” என்னும் விருத்தத்துக்கெழுதுகிறாட்பத்தினுங் கண்டுகொள்க.

இனி யதீதத்தை யான்மாவுக்கு உண்மையென்பானேனென்னில் கருவிகளோடுங் கூடிநின்று ஜீவித்தவிடம்செயற்கையறிவாகையாலும் ஜீவிக்குங்கருவிக ணீங்கினவிட மியற்கையறிவாகையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படியான்மாவுக் கியற்கையான சுபாவமே யுண்மையென்பதற்கு. ௩ - ம். “கேவலந்தன்னுண்மை” ௪ - ம். “விஞ்சிய சுபாவமலத்துடன்மேவுதல்” ௪ - ம். வருமது தூல்களிலேகண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாக்க ளொவ்வொருசரீரங்களிலே கூடி நிற்குமிடத் துந்திரியங்களோடுங் கூடிநின்று ஜீவிக்குமுறைமையு மப்படி நிற்கச்செய்தே யறிகருவிகண்

தென்னில் விசுவ வியாத்தியிலடங்கின் றியங்குன வாயுக்கள் அவத்தையிலே மேலிட்டுப் பெருமூச்செறிந்து நின்று காரியப் படுமாதையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. வாயுக்களப்படியா னாலும் வசனாதிகளைந்தும் விசுவவியாத்தியிலு முண்டாயிருக்க அவத்தையிலே மேலிட்டுநின்று ஜீவிக்குமென்ற தேதென்னில் விசுவவியாத்தியிலுங் கண்மேந்திரிபமான வாக்காதிகளுக்கு விட யமாகநின்று ஜீவித்தாலு மவத்தைப்படுமவதரத்துஞ் சொப் பனத்தி லந்தவாக்காதிக ணீங்கினாலும் வசனாதிகணின்று ஜீவி க்கையா லப்படிச்சொன்னதென வறிக. அஃதெங்கனேபென் னில் ஆன்மா சொப்பனத்தான வவதரத்தும் இந்தப்பூகவுட லைசவந்துக்கிடக்கச்செய்தேயு மொருவரோடுகிவைதும் வாழ்த்தி யும் சிலவிடங்களுக்குப்போயு மீண்டுஞ் சிலபண்டங்களையித லேற்றல் செய்தும் விசர்க்கித்தும் விட்டித்தும் மைதுனம்பன் னியும் சிறுநீர்போக்கியும் வருகையால் அவத்தையிலும் வசனா தியுண்டாகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. ஆகையா லவத் தையில் வாயுக்களப்பத்தும் வசனாதிகளைந்தும் மேலிட்டுநின்று ஜீவிக்குமென்பதை யறுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

இனி யடைஞ்சுவஞ்சத்தைப் பெருகிய மலத்தாற்பேணியு றும். ௪ - ௫. அவத்தைகளினடைவே சாக்கிராவத்தைக்கு முப் பத்தைந்து கருவியென்றும் சொப்பனாவத்தைக்கு இருபத்தை ந்து கருவியென்றும் சுழுத்திவவத்தைக்கு மூன்றுகருவியென்றும் துரிபாவத்தையில் இரண்டு கருவியென்றும் அதிதாவத்தையில் ஒரு கருவியென்றும் பொருட்சூழிபதற்கு. ௫ - ௬. சித்தியாரில். “சாக்கிரமூப்பத்தைந்தும் துதலிவிந்கனவுதன்னி, லாக்கிய விரூ பத்தைந்து களத்திவிந்சுமுனைமூன்று, நீக்கியவிதயந்தன்னிற் துநி யத்திலிரண்டுநாபி, நோக்கியதுரிமா தீத துவலின்மூலத்திலெண் டிற.” ௬ - ௭. கண்டுகொள்க.

அன்றியும் பெருதியமலம். எ - கு. மிக்கமலமென்று பொருட்சூறியதேதென்னில் அந்தவாண்வமல மொன்றாயிருந்துஞ் சர்வான்மாக்களையு மறைத்துநிற்கையாலு மநாதியே தொடங்கி மேலு மான்மவர்க்க முள்ளமட்டு மந்தமலநீங்காதாகையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

இனி தனியதீதமுண்மை. எ-கு. கருவிகளொன்றுமில்லையென்றிருக்கப் பிரகிருதிதத்துவ முடம்பாகக் கிடக்கிறதேய தீதமென்று பொருட்சூறியதேதென்னில் அந்தப்பிரகிருதிதத்துவ மற்றுள்ள கருவிகளைப்போல ஆன்மாவை விட்டும்பற்றியும் வாராமற் கேவலசகல மிரண்டினும் உயிருமுடலும்போலப் பிரிவற்றுநிற்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படியானால் தனியதீத மென்பானேனென்னில் அஃதாவது யாதாமொருவர் தனித்திருக்கிறார்களென்ற லவர்க ளுயிருமுடம்பு மிரண்டாயிருக்கவும் ஒருவரென்றும் தனியரென்றும் பெயர்பெற்றாற்போல வெனவறிக. இதற்குமேல் “எண்ணவொன்றிலாததீதம்” என்னும் விருத்தத்துக்கெழுதுகிறா டுப்பத்தினுங் கண்டுகொள்க.

இனி யதீதத்தை யான்மாவுக்கு உண்மையென்பானேனென்னில் கருவிகளோடுங் கூடிநின்ற ஜீவித்தவிடம் செயற்கையறிவாகையாலும் ஜீவிக்குங்கருவிக ணீங்கினவிட மியற்கையறிவாகையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படியான்மாவுக் கியற்கையான சுபாவமே யுண்மையென்பதற்கு. ௩ - ம். “கேவலந்தன்னுண்மை” எ - ம். “விஞ்சிய சுபாவமலத்துடன்மேவுதல்” எ - ம். வருமது தூல்களிலேகண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாக்க ளொவ்வொருசரீரங்களிலே கூடி நிற்குமிடத் திந்திரியங்களோடுங் கூடிநின்ற ஜீவிக்குமுறைமையு மப்படி நிற்கச்செய்தே யறிகருவிகண்

ஈங்கி யவத்தைப்படுமுறைமையு மதீதத்திற் கேவலாவத்தை
க்கு லீவிக்குங் கருவிகளெல்லா நீங்கி யாணவத்தான் மறைப்
புண்டுமுலாதாரத்திலே கிடக்குமுறைமையு மறிவித்தது. (உ)

வேறு—இது பொதுவைப்பதின மிரண்டுசூத்திர முண
ர்ந்தி யினி ஓரிடத்திருத்தல்என்பதீராகச் செய்யுளெட்டினு
மாற்றம்பிரகாசமான மூன்முஞ்சூத்திர முணர்ந்துவான் ரெ
டங்ம் யவற்று ளிஃ தாத்மவிலக்கண முணர்த்திற்று.

செறிந்திடு முடலுண்மன்னி - ஆன்மாவானது கன்மத்
க்கிடாகப் பொருந்தின சரீரத்துள்ளே நிலைபெற்று, —சேர்பு
லன்வாயிப்பற்றி யறிந்ததிலமுந்நும் - புசித்தற்கு யோக்கிய
மான விடயங்களை யிந்திரியங்களாலேகண்டந்தக் கரணங்
ளாலே கிரகித்து வித்தையினாலே யறிந் தவ்விடயத்திலே
யமுந்திச் சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பாறிற்கும், — (காண்ட
லுங் கிரகத்திலும் பற்றியென்பதனாற் பெறுதும்) இனிகளா
திகளா லறிந்து மனாசிகளாற்பற்றி யிந்திரியங்களாற்கண்டு
பிரதிருதியா லமுந்துமென்பாருமுளர். — ஒன்று மறிந்துடா
தறியுந்தன்மை-அறிவிக்குந் திருவருளும் புசிப்பிக்குஞ் சாத
னமானகருவிகளும் போக்கியத்தின் வாலாறுமான விவ்வுறி
வி லொன்றுமறியாது, —பிறிந்தடையஞ்சுவத்தை பெருகியமல
த்தாற்பேணியுதும் - கருவிகளைப் பிரிந் தடைவாகச் சாக்கிர
முதலிய வவத்தைகளிலே மிகுத்த வாணவமலத்தாலே மறை
ப்புண் டவத்தைப்படுகின்றேமென்னுந்தன்மை தெறியாமல
முந்நும், —தனியதீதமுண்மை யுயிர்க்கென வுணர்ந்துமண்
தே - இந்தக் கருவிகளெல்லாநீங்கி யாணவமலநீங்காத வே
காந்தமான வந்தாவத்தை யவ்வாத்மாவுக்குப் பெத்தத்தி
யென்று நிவ்யாகமஞ்சொல்லும். எ - று.

இனியறியுந்தன்மை பிரிந்தென ஒருபதமாக்கி யிங்னமறியு முண்மையும்விட் டென்பாருமுளர். பிரிதலுபசாரம். பேணி மறைக்கப்பட்டி. இது பேணியைத்தானென்றோலுங் காலவழக்கு. எழுவாய்வருவிக்கப்பட்டது.

இப்படி யான்மாவென்பதொன் றுண்டாயிருக்கச்செய்தேயதனை யில்லையென்று உலகாயதனிந்தப்பூததேகந்தானே யறிகிறதென்றும் புத்தரில் மாத்மீக னீந்திரியங்கடானேயறிகிறதென்றும் மாயாவாதி பிரமத்தின்சந்தியிலே யந்தக்கரணங்கடானே யறிகிறதென்றும் மீளவும் உலகாயதன் வாயுப் பூதந்தானே யறிகிறதென்றுஞ் சொல்லுவானேனென்று ஷின் ஷின் மாணவகளை நோக்கி யவரவரத்தங்களை மறுத்துக்காட்டிச் சிவனறிவிக்க வான்மாவே யிந்தவுடலிலே நின்றறிகிறதென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

உருவுணர் விலாமையானு மோரொரு புலன்களாக மருவிநின் றறிதலானு மனாதிக டம்மின்மன்னித் தருபய னுகர்தலானு முயிர்சட மாதலானு மருவினை புடலுளாவி யறிவினா லறியுமன்றே. (௩)

புகலுயிரில்லெனும் புறச்சமயத்தவர்

தகவிலுரையைச் சாற்றிமறுத்தது.

அப்படி யான்மாவென்ப தொன்றில்லையிந்தப்பூததேகந்தானே யறியுமென்கிற உலகாயதன் கருத்தை மறுத் தருளிச் செய்கின்றது.

(இ-ள்.) உரு இந்தச்சரீரமான் துறக்கமான பொழுதுணர் விலாமை துஞ் சுவமானபொழுது மறியாத படியாலே யிவையிற்றைக் கொண்டறிக்கக் கோரான்மாவுண்டென் றறிவாயாக.

ஒரொரு புல
ன்களாக மருவி
நின் றறி த லா
னும்

மனோதிக டம்
மின்மன்னித் த
ருபயனுகர்தலா
னும்

உயிர் சட்மா
தலானும்

அருவினையுட
லுளாவி யறிவி
லு லறியுமன்றே

அன்றியும் இரண்டாவது இந்நிரியங்க
ளறியுமென்ற மாத்மிகன் கருத்தை மறு
த்தருளிச்செய்கின்றது
இந்நிரியங்க ளுறக்கத்தி னறிபாதபடி
யாலும் அன்றியு மிவை யொன்றறிந்ததொ
ன்றறியாதபடியாலு மிந்த விந்நிரியங்களை
க் கொண்டறிகைக் கொரு ஆன்மாவுண்
டென்றறிவாயாக.

அன்றியு மூன்றாவது அந்தக்கரணங்க
ளறியுமென்கிற மாயாவாதி கருத்தை
மறுத்தருளிச்செய்கின்றது

மனம் புத்தி யாங்காரஞ் சித்தமென்ன
ப்பட்ட அந்தக்கரணங்க ளொன்றையொ
ன்றறியாத படியாலும் அன்றியும் ஒன்றறி
ந்த தொன் றறியாதபடியாலும் இவையிற்
றைக்கொண்டறிகைக்கொரு ஆன்மாவுண்
டென்றறிவாயாக.

அன்றியும் நான்காவது வாயுப்பூத மறி
யுமென்று மீளவும் உலகாயதன் சொன்
னகருத்தை மறுத்தருளிச்செய்கின்றது.

உறக்கத்தின்கண் வாயுப்பூத மியங்கச்
செய்தேயு மறிவற்றுக்கிடக்கையாலு மித்
னைக் கொண்டறிகைக் கொரு ஆன்மாவு
ண்டென்றறிவாயாக. இங்ஙனமிவை யறி
யாதாகையால்

கட்புலனுக்குத் தெரியாம லரூபமாயிரு
க்கப்பட்ட கன்மத்துக்கீடாக வுண்டான
வுடம்பிலே நிதிகிறவான்மா கத்தாவின்

நிருவருளி னுலே யறிவிக்கவறிந்து ஜீவியா
விற்கும் எ - னு.

இங்ஙன நாட்டப்பட்ட சமயிகளுக்கு. உ - ம். உருவு
ணர் விலாமையானும். எ - கு. இந்தப் பூததேகமானது சவ
மாண்பொழுதறியாதென்றும் அன்றியும் உறக்கத்தின்கண்
வாயுப்பூத மறியாதென்றும் உலகாயதன்கருத்தை மறுத்தத
ற்கு. பி - ம். சிவஞானசித்தியாரில். “அறிவுபூதமதென்னில்
வேறு புறத்தறிந்தமைகண்டிலஞ், செறிவுதானுடலத்தென்ற
சுவமானபோ துடறேருமோ, குறிகொளாதுடல் வாயுவா
னது கூட்டாமைபி னென்னினி, பிற்தராதயிர் நிற்கஞான
முறக்கமென் பிறவாததே.” எ - னு. கண்டுகொள்க.

இனி ஓரொருபுலன்களாக மருவிரின்றறிதலானும். எ - கு.
இந்திரியங்களறியாதென்றும் புத்தரில்மாத்திமிகன் கருத்தை
மறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “கருவியுமொளியும்வெறு
கண்டிடுங்கருத்துநிற்கப், பொருள்புணராமையாலே போத
ம்வந்தெழுவதின்ரு, மருவிடம்பொருளுண்டாக வந்தெழும்
புத்தியானும், பொருளுளதாகுமாகப் போதமு முள்ளதா
மே.” எ - ம். “அறிவதைம்பொறியேயென்னி னுறக்கத்துமறி
வாயாகு, மறிவதுமொன்றென்றாக வென்றென்றாயறியுமெ
ன்னி, லறிவுகளொன்றையொன்றங் கறிந்திடா வைந்தையு
ங்கொண், டறியுதொன்றுண்டதான்மா வைம்பொறியறிந்தி
டாவே.” எ - னு. கண்டுகொள்க.

இனி மூன்றாவது மனாதி கடம்பின்மன்னித் தருபயனு
காதலானும். எ - கு. அந்தக்கரணங்க ளறியாதென்று மாயா
வாதி கருத்தை மறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “வேறதா
குமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும்மெனவிளம்பினி, பூறிலா
வொரு சுவத்திலேயதுவு முண்டுகொணுணர்வ தின்றுதான்,
மாறியாயுவு மனாதிபானவையும் வந்திடாமையினி னின்றெ

௩௩௮ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

னி, னீறுதானுடைய தாயதோபிரம மென்கொலோ விவை யிறப்பதே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி நான்காவது உயிர்சடமாதலானும். எ - கு. வாயு ப்பூத மறியாதென்று உலகாயதனை மறுத்ததற்கு முற்பதத்தி லே யீவனை மறுத்த உதாரணத்திலே கண்டுகொள்க. அன்றி யும் உயிர்சடமாதலானும். எ - கு. பிராணவாயுவென்று பொ ருட்படுத்தி அகச்சமயத்திற் சங்கிராந்தவாதி என்பாருமு ளர். அதற்கிந்தச்செய்யுளின் கருத்து “புகலுயிரில்லெனும் புற்ச்சமையத்தவர், தகவிலுரையைச் சாற்றிமறுத்ததுஎன்று புறச்சமயிகளத்தத்தை மறுக்கையினாலே யது வத்தமல்ல வெனவறிக.

இத னாற்சொல்லியது ஆன்மாவென்ப தொன்றில்லையெ ன்று சொல்லுகிற உலகாயதன் மாத்மிகன் மாபா வாதி இவர்கள் மூவரத்தத்தையுமறுத்து மாணவகளைநோக்கி யா ன்மாவுண்டென்று நாட்டி யிந்தவான்மாவுஞ் சிவனறிவிக்க வறிந் திந்தவுடலிலேயென்று ஜீவிக் கமென்று முறைமையை யறிவித்தது.

(௩)

வேறு—இதுதேகமு மித்திரியமு மந்தக்கரணமும் பிரா ணவாயுவு மாத்மாவென்னு முலகாயதன் புத்தன் கன்மயோ கிகளான விவர்களை நிராகரித்துத் தேகத்துக்கன்னியமாக வாத்த்மாவுண்டென வாத்த் சாதகமுணர்த்திற்று.

உருவுணர் விலாஹமயானும் - உடம்பான தவத்தையிலு மரித்த போது முணர்ச்சி யில்லாத சடமாகையாலும்,— ஓரொருபுலன்களாக மருவியின்றறிதலானும்—சோத்திராதிக னைந்துந் தத்தமக் காதாரமாகிய பூதங்களைப் பொருந்தியின் றெவ்வொரு விடயங்களாக வைந்தையு மறிகையாலும்,இத

ற்குச் சோத்திராதிக னைந்தையும் பொருந்தியின் றொருவன
றிகையாலு மென்றுரைப்பார்?—மனாதிசுடம்மின்மன்னித்தரு
பயனுகர்தலானும் - அந்தக்கரணங்க டங்களிற் கூடிப்
பற்றி நிச்சயித் தகங்கரித்துச் சிந்தித் திந்திரியங்஁டந்த
விடயங்களை ப்புசிக்கையாலும், இதற் றிந்திரியங்களைப் பொ
ருந்தி யொவ்வொரு விடயங்களைப்பற்றி நிச்சயித் தகங்கரி
த்துச் சிந்திக்கையி னவையொன்றறிந்த தொன்றறியாதா
தலி னவை நாலினு மாத்மாப் பொருந்தியவற்றினு லந்தப்
பயனைப் புசிக்கையாலு மென்று முரைப்பார்,—உயிர்சுடமாத
லாலும்-பிராணவாயு வவித்தையை யறியாதிருத்தலானும்,—
அருவினையுடலுளாவி யறிவினாலறியுமன்றே - நீங்குதற்கரிய
வினைக்கோடுகவெடுத்த தேகத்திலே யாத்மாவானது சிவன்
கூட்டி யருளின கலாஞானத்தாலே யறியும். எ-று.

அப்படிச் சிவனறிவிக்க வான்மாவறியுமென்பது பொ
ருளல்ல ஆன்மா தானேயல்லவோவறிந்து ஜீவித்துநிற்குமெ
ன்கிற அவி காரவாதியையும் அதுவல்ல ஆன்மாவுக் கறிவில்
லையென்கிற சங்கிராந்தவாதியையும் அதுவல்ல வான்மாவுக்
஁ந்திரியங்க ளறிவைக்கொடுக்குமென்கிற சிவசமவாதியை
யும் அதுவல்ல ஆன்மாவுக்கென்ன வோர்சிற்றறிவு சற்று
மில்லை சிவ னறியுகொடுத்தறிவித்தா லறியுமென்கிற பரிணம
வாதியையு மனுத் தருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டரு
ளியது.

அறிவெனில் வாயில்வேண்டா வன்றெனி லவை
தாமென்னை, யறிவதை யுதவுமென்னி லசேதன மவை
தாமெல்லா, மறிபவ னறியுந்தன்மை யருளுவ னென்
னிலான்மா, வறிவிடா தாகுமீச னசேதனத் தனித்தி
டானே. (சு)

உயிருளதென்னு முட்சமயத்தவர்

செயருறுமொழியைத் தெரிந்துசெப்பியது.

அப்படிச் சிவனறிவிக்கவேண்டா ஆன்
மாதானே யறியுமென்கிற ஈஸ்வர வஹி
காரவாதியை மறுத் தருளிச் செய்கின்
றது.

(இ-ள்.) அறி
வெனில் வாயில்
வேண்டா

அப்படியான்மாவை யறிவென்பையாமா
கில் ஒன்றையறியுமிடத்து இந்திரியங்களைக்
கொண்டறியவேண்டுவதில்லையாம். ஆகை
யாற் றற்சுதந்தரமாயறிகிறவ னல்லவெ
ன்பதுகருத்து.

அன்றியும் இரண்டாவது ஆன்மாவை
யறிவல்லவென்கிற சங்கிராந்தயாதியை
மருத்தருளிச்செய்கின்றது.

ஆன் மெனில்
வைதாமென்னை

ஆன்மாவை யறிவல்ல வென்பையாமா
கில் அந்த விந்திரியங்களா லிவனுக் கொ
ருபயனு மில்லையாகவேண்டும். ஆகையா
லிவனுக் கறிவில்லையென்னவு மொண்ணு
தென்பதுகருத்து.

அன்றியும் மூன்றாவது இந்திரியங்க ளா
ன்மாவுக் கறிவைக் கொடுக்குமென்ற
சிவசமவாதியை மறுத்தருளிச் செய்கி
ன்றது.

அறிவதையுத
வுமென்னிலசே
தன்மவைதாம்

இந்திரியங்க ளான்மாவுக் கறிவைக்
கொடுக்கு மென்பையாமாகற் சேதனரு
யுள்ள வான்மாவுக்கு அசேதனமாயுள்ள
விந்திரியங்க ளறிவைக்கொடுக்கமாட்டா

து. ஆகையா லீந்திரியங்களைக்கொண்டு ஆன்மா வறியுமென்பது கருத்து.

இனி நான்காவது ஆன்மாவுக் கென்ன வோர் சிற்றறிவு தானுமில்லை சிவனறிவு கொடுத்தா லறியுமென்ற பரிணாமவாதியை மறுத்தருளிச்செய்கின்றது.

எல்லா மறிப சர்வத்தையு மொருநிகழ்ச்சியா யறிகிற வு னறியுந்தன் சிவன்ருளே யான்மாவுக் கறிவைக்கொடு மையருளுவனென ப்பென்னு நீசொல்லில் முன்பான்மாவுக் கன் னி லான்மாவ குச் சிற்றறிவுதானுமில்லையாக வேண்டும். றிவிலாதாகும் அப்படியான்மாவுக்கு முன்பு அறிவுண்டா மாகில் சிவனறிவிக் கவேண்டுமோ வென்று நீசொல்லில்

ஈசனசேதன சிவ னறிவுள்ளமுதலுக் கறிவைக்கொடு த்தள்த் தி டா ப்பதொழிந்து அறிவில்லாத கடபடாசிக னே. ளுக் கறிவைக்கொடான். எ - று.

உ - ம். இங்ஙனங் கூறப்பட்ட சமயிகள்மதமு மதற்கு மறுப்புஞ் சங்கற்ப நிராகரணத்திலே காட்டுதும்.

ஈஸ்வர வவிகாரவாதி ஆன்மாவை யறிவென்பதற்கு. பி-ம். “பஹுளீக்கடத்தி னுள்விளக்கேய்ப்ப-வறிவுளதாகு முருவுறுமுயிர்கள்.” எ - து. அவன்மதத்திலே கண்டுகொ ள்க.

அப்படியான்மா வறியல்லவென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். “இருந்துன்கேள்வி திருந்திடுமுயிர்க - ளறிவெனில் வாயிற் பொறிபுலனென்னை-மற்றவைபற்றி யுற்றநிந்திடுதலி- னறிவெனவழங்கு முயிரெனவுரைத்தல் - காணுங்கண்ணி னன் கைகொடுத்தவிப் - பூணும்பொருளின் பெயர்பலபுகழ்-

லென்னுங்களிவி தன்னொடுதகுமே.” எ - து. அவன்மறுப்பிலே கண்டுகொள்க.

இனி யிரண்டாவது ஆன்மாவை யறிவல்லவென்று சங்கிராந்தவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம். நீங்காதொளிரூபிர் விளக்கெனநிற்கு - மளப்புறுமறிவின்று.” எ - து. அவன்மதத்தில் கண்டுகொள்க.

இனியான்மாவுக் கறிவுண்டென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். “இன்றுனதுரையி னன்றியுயிரொளிர் - தீபம்போலத் தாபந்தரிலிருள் - செறியுந்தன்மையெ னறிவிலதாக் - யொளியெனவுரைத்த தெளிவதற்கேதாம்.” எ - து. அவன்மறுப்பிலே கண்டுகொள்க.

இனி மூன்றாவது இந்திரியங்க ளான்மாவுக்கறிவைக் கொடுக்குமென்று சிவசமவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம். “பாசமைம்புலன் றேசுறவுணர்த்தப் - பசுத்தனிஞானம் புகுத்திடுமென்றே.” எ - து. அவன்மதத்தில் கண்டுகொள்க.

இனி யிந்திரியங்க ளான்மாவுக்கறிவைக்கொடுக்க மாட்டாதென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். பொறிபுலன் றுனோவறியா.” எ - து. அவன்மறுப்பிலே கண்டுகொள்க.

இனி நான்காவது ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதானு மில்லை சிவனறிவு கொடுத்தாலல்ல தறிவில்லையென்று பரிணாமவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம். “அறிவோன்றானு மறிவிப்போனு மறிவாயறிகின் றோனுமறிவுறு - மெய்ப்பொருடானும் வியந்திதுவெனப்படு - மப்போருளியாவு மவனேயென்றும்” எ - து. அவன்மதத்திலே கண்டுகொள்க.

இனி யான்மாவுக் கநாதியே சிற்றறிவுண்டென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். “அறிவொன்றில்லோர்க் கிறையருளுதவல் - பிறிவறிவரிய செறியிருளி டத்தோ - ரந்தகர்க்காண வந்

தோமம்மை - நீவிருங்காண வேணுமென்றான் - கெடுத்தொருதீபங் கொடுத்ததையொக்கு - மிச்செயற்கிறைவன் கொச்சையன்னே.” எ - னு. அவன்மறுப்பிலே கண்டுகொள்க.

இவனாற்சொல்லியது ஆன்மாதானே யறியுமென்ற அவிகாரவாதியையும் ஆன்மாவுக்கென்னவோ ரநிவிலையென்ற சங்கராந்த வாதியையும் ஆன்மாவுக்கு இந்திரியங்களறிவைக் கொடுக்குமென்ற சுவசமவாதியையும் ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதானுமில்லை சிவனறிவித்தா லறியுமென்ற பரிணாமவாதியையும் மறுத்தருளிச் சிற்றறிவாயுள்ள வான்மாவுஞ் சிவனறிவித்தா லறியுமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (ச)

—o—

வேறு—இது ஆத்மாத்தானே யறியுமென்பது முதலாகச் சொல்லுஞ் சாங்கியன் முதலியாரை மறுத்துணர்த்திற்று அறிவெனில்வாயில்வேண்டா—வேறே ரநிவினாலறியுமென்ற தென்னை? ஆத்மாத்தானே யெவற்றையு மறியுமறிவுகண்ணுமென்னுஞ் சாங்கியனு மயிக்கவாதியுஞ் சொல்லி லிந்திரியங்கள் வேண்டாவாய் முடியும்,—அன்றெனி லவைதாமென்னை—ஆத்மா வறிவுடைய தன்றென்று நியாய வைசேடிகன் சொல்லி லறிவில்லாத வாத்மாவுக்குக் கருவிகளென்னெதான்,—அறிவதையுதவுமெனனி லசேதனமவைதாம் - இந்திரியங்க ளாத்மாவுக் கறியுமுறைமையைக் கொடுக்குமென்று சங்கராந்தவாதி சொல்லி லவைசடமாதலிற் கொடுக்கமாட்டானு,—எல்லாமறிபவ னறியுந்தன்மை யருளுவனென்னில்—முற்றுணர்வினனாகிய சிவன்கருவிகளாலே யாத்மாவுக் கறியுமுறைமையைக் கொடுப்பெனன்று பரிணாமவாதிசொல்லில்,—ஆன்மாவறிவில்தாகும் - அப்பொழு தாத்மாச் சடமாக்கவேண்டும்,—ஈசனதேசனத் தளிதகிடானே - ஆதலாலே சிவன் சடத்துக் கறிவைக் கொடான் எ - னு. எனவே

நட்சு சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

யாத்மாவுக்கு முன்புள்ள வறிவைக் கருவிகளாலே விளக்கு
வனென்பதாம்.

அப்படி யான்மாவுக்கென்ன வோரறிவுண்டாமாகி லப்
படி யறிவிக்கின்றசிவனை யிவனாலறிப்பபடாதோ வென்கி
ன்ற பரிணாமவாதியையுஞ் சிவனையான்மாவால் ஒருகாலத்
தினு மறியப்படாதென்கின்ற பாடாணவாதியையு மறுத்து
ஆன்மா விந்திரியங்களுடனே கூடியறியு மறிவால் அசத்தா
கிய பிரபஞ்சத்தை யறியுமதொழிந்து சிவனையறியமாட்டா
தென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ
ண்டருளியது.

அறிவினா லறிந்தயாவு மசத்தாத லறிதியென்று,
மறிவினா லறிவொனாதா லவதொன் றின்மைதொன்
மை, யறிவுதா னொன்றைமுந்தி யதுவது வாக்ககாணு,
மறிவுகா ணசத்துமற்ற தறிவினுக் கறியொனாதே. ரு
பொதியாலுயிரி பொருளசத்தந்த
வறிவாலமலனை யறிவரிதென்றது.

ஆன்மாவைச் சிவனறிவித்தாலு மிந்த
ஆன்மாவுக் கறிவுண்டாமாகி லந்தச்சி
வனை யிவனாலறிப்பபடாதோ வென்கிற
பரிணாமவாதியை மறுத் தருளிச்செய்கி
ன்றது.

(இ-ள்.) அறி ஆன்மபோதத்தாற் கூட்டியறியப்பட்ட
வினா லறிந்தயா பொருள்களெல்லா மசத்தாயழிந்துபோ
வு மசத்தாதல கிற துண்மையென்றறிவாயாக
றிதி

ஓகோ! வாக்குமனாதீத கோசரனாயிரு
க்கப்பட்ட சிவனை யிவனாலறிப்பபடி

மோவென்ற பாடானவாதியை நோக்கி
மறுத் தருளிச்செய்கின்றது
என்று மறிவி இத்தப்பெத்தத்திலொழிந்து முத்தியினு
லுறியொணு மிவன் சிவனையறியானாகி லிந்தவான்
தாலாவதொன் மாவுக் கொருபயனுமில்லையாம்
நின்மை

அப்படிச் சொல்லுகிறதென்ன முற்பத
த்திலே யான்மபோதத்தா லறியப்பட்ட
தெல்லா மசத்தாயழிந்துபோ மென்று
சொல்லி இப்பொழு திவனும் சிவனை
யறியப்படாதாமாகி லிவனுக் கொருபய
னுமில்லை யென்பானேனென்று மீளவுங்
கேட்ட பரிணாமவாதியை மறுத்தருளிச்
செய்கின்றது.

தோன்மைய பழைய வான்மபோதமானது இந்திரிய
நிவுதா னென் ன்கருடனே கூடி யந்தவிடயந்தானாய்
றைமுந்தி யது முற்பட்டுமின்று காண்கிற வறிவைகாண்
வது வாகக்கா அசத்தா யழிந்துபோமென்றோம். ஆன
ணு மறிவுகாண பின்னையெங்ஙனே யென்னில்
சந்து

மற்ற தறிவி (மற்றுவினை மாற்று) அந்தருணமான
னக்கறியொணு திந்த விந்திரியங்களோடுகூடி யறியுமறி
தே.

து - ம். அறிவினாலறிந்தயாவு மசத்தாதலறிதி. எ - கு.
அப்படிச் சிவனறிவித்து நிற்கச்செய்தேயு மான்மபோதத்தா
லறிகிறதெல்லா மசத்தாமென்று பரிணாமவாதியை மறுத்ததே
தென்னில் சிவனறிவிக்கச்செய்தேயு மான்மாவாலப்படி யறி
விக்கிற சிவனை யறியப்படாதென்ற தெனயறிக. இதற்கு

பி - ம், சித்தியாரில். “அன்னியமிலாமையானு மறிவினுணிற்ற லானு, முன்னியவெல்லா முண்ணின் றுணர்த்துவனாதலானு, மென்னுதியானென்றோது மிருஞ்செருக்கறுத்தலானு, தன் னறிவதனாகாணுந் தகைமையனல்லனீசன்.” எ - டு. கண் டுகொள்க.

இனி யிரண்டாவது என்று மறிவினூலறிவொணதா லா வதொன்றின்மை. எ - கு. முத்தியிலுஞ் சிவனை யான்மாவா லறியப்படாதாயி னிவனுக் கொருபயனுமில்லையென்று பாடா ணவாதியை மறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். “காட்சியென்னக் காணுத்துயர் - மாட்சியைமுத்தி யெனவ குததுரைக்கற் - கராணபாவ மரணங்கருமர - மெய்ந்தவர்மு த்தி சேர்ந்தவரன்றே. - ய்னையகதிக்கோர் முனைவரும்வேண் டா - தனிதருதுயர் மெனுமிதுதிடமே - பாடாணத்திற் கூடா முத்தி.” எ - டு. கண்டுகொள்க.

இனி மூன்றாவது தொன்மையறிவு தானொன்றைமுந்தி யதுவதுவாகக்காணு மறிவுகா ணசத்து என்று மீளவும் பரி னாமவாதியை மறுத்ததற்கு. பி - ம். முற்செய்யுளி லிரண்டா ம்பதத்தில். “அறிவதையுதவுமென்னி லசேதனமவைதாம்.” எ - டு. கண்டுகொள்க.

இனி நான்காவது மற்றதரிவினுக் கறியொணுதே. என்ற தை அந்தரூபமான திந்திரியங்களோடுங்கூடி யறியுமறிவா லறியப்படாதென்றதற்கு. பி - ம். திருவாசகத்தில். “அனைத் துலகுமாய் நின்னையைம்புலன்கள் காண்கிலா,” எ - ம். காள த்தியந்தாகியினும். “நிறைந்தெங்குநீயேயாய் நின்றாலுமெ ன்று, மமைந் தைம்புலன்காணவாராய்.” எ - ம். கண்டுகொ ள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுண்டாமா கில் தன்னையறிவிக்கிறசிவனை யவனறிடானோவென்ற பரிணா

மவாதியையும் ஆன்மாவா லொருகாலத்தினுஞ் சிவனை யறிப
ப்படாதென்ற பாடாணவாதியையுமறுத்துப் பெத்தமொழிய
முத்தியினு மான்மாவறிந் தறுபவியாதபொழுது அவனுக்கொ
ருபயனு முண்டாகாதென்னு முறைமையையறிவித்தது. (௩)

வேறு—இது ஆத்மபோதத்தா லறியப்படுவனவெல்லா மச
த்தென்று மவ்வறிவாற் சிவனை யறியவொண்ணாதென்றும் பரிணு
மவாதி பாடாணவாதிகளை மறுத்துணர்த்திற்று.

அறிவினாலறிந்த யாவு மசத்தாதலறிதி - கருத்தா ஒருவனுள
னே லவனென்னாலறியப்படாநோகென லாத்மாவின்னு சிற்றறி
வினால லறியப்பட்ட பொருளெல்லா நிலைநில்லாததுண்மையானுற்
சுத்தாகியசிவ மென்னு லெப்பொழுது மறியப்படாதோ வெனி
ன்,—என்று மறிவினால லறியொணாத லாவதொன்றின்மை-ஒருகா
லத்தினுஞ் சிவனாத்மாவா லறியாதிருக்குமாகி லிவனுக்குச் சிவ
னைக்கொண்டாவதொரு பிரயோசனமு மில்லாமை யுண்மையாம்;
ஆனாலு லென்னாலறியப்பட்டதெல்லா மசத்தென்று சொன்னதெ
ன்னையெனின்?—தொன்மை யறிவுதானென்றை முந்தியதுவதுவா
கக்காணு மறிவுகாணசத்து - அனாதியாய்வருகிற பசுபோதமாவ
தொருவிடயத்தை மிந்திரிபங்களாலே முற்பட்டுப் பொருந்தியது
வதுவாகச் சுட்டியறியப்படும் பொருள்கா ணசத்தென்றது,—
மற்றதனறிவினுக் கறிபொனாதே - அந்தச்சிவ மிந்தச்சுட்டறிவா
லறியப்படாது. ௭ - று.

காணுமறிவு ஆகுபெயர். ஆவதொன்றின்மையறிதி எனவுங்
சுட்டுக. அறிதிஉண்மை. அறிபொனாதென்பது தெரிவிரியதோர்
தெய்வமென்பதுபோலின்றது.

அப்படியசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யான்மபோதத்தா லறிய
ப்படுமோவென்று பரிணாமவாதி யாசாரியரைவினவ வப்பொழுது

௧௪௮ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

ஈஸ்வரவதிகாரவாதிவந்து அசத்தாக்ய பிரபஞ்சத்தை யான்மாவ
நியாமம் பின்னை யறிகிறதேதென்றுகேட்க அப்படியல்ல பிரபஞ்
சத்தையறிகிறது சிவனையறிவென்று மீளவும் பரிணாமவாதி
சொல்லுகையும் அதனையல்லவென்றுமறுத் திந்திரியங்களையுமெ
ன்று சங்கிராந்தவாதி சொல்லுகையும் அதனையல்லவென்றுமறுத்
தான்மாவும்ந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்று சிவசமவாதி சொல்
லுகையும் அதனை யல்லவென்று ஆன்மாவுமருளுங்கூடி யறியு
மென்று ஈஸ்வரவைக்கிடவாதி சொல்லுகையும் அதனையல்லவெ
ன்று அருளுமிந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்று சைவர் சொல்லு
கையுமான வவதரத்து இவர்க ளொருவர்க்கொருவர் மாறுபாடாக
ச்சொல்லுகிறவதிலே யசத்தாக்ய பிரபஞ்சத்தையறிகிறதுகா னெ
ந்தவறிவென்று ஆசாரியரைநோக்கி மாணவகன் வினவினவதர
த்து இவர்க ளாருபேறுஞ்சொல்லுகிற வத்தங்கௌல்லாஞ் சித்
தாந்தத்துக்கு வராதென்று அவரவர்க்கொல்லப்பட்ட வத்தங்க
ௌல்லாவற்றையு மறுத்துக்காட்டி யருளிச்செய்வா னெடுத்திக்
கொண்டருளியது.

எவ்வறி வசத்தறிந்த தெனிலுயி ரறியா தீச
னவ்வறி வறியா னல்ல தசேதன மறியாதாவி
செவ்விய கருவிகூடித் தெரிவுறா தருளிற்சேரா [வே
வெவ்வியரு வகையதென்னி வெள்ளியிருளெருங்குரு

அந்தவசத்தை யசத்தென்றறிந்த
தெந்தவறிவென் றியம்புகவென்றது.

(இ - ள்.) எவ் இந்தச்சமயிகளாறுபேருஞ் சொல்லுகிறவி
வறி வசத்தறிந்த திலே யசத்தாக்ய பிரபஞ்சத்தையறிகிறது எந்
தெனில் தவறிவென்று நீகேட்குறியாமாகில்
உயிரறியாது அசத்தை யான்மாவாலறியப்பட்டது. அது
வேனென்னில ஆன்மா தனக்கென்ன ஓரறிவி

- லாதபடியாலே பிரபஞ்சத்தைத் தானாகவறிய
மாட்டாதாகையாலெனவறிக. அன்றியும்
- ந.சு. னவ்வறிவ
றியான் சிவனுக்கு மப்படி யறிதவறியில்லை. அது
வேனென்னில் அவனெங்கும் பூரணனுமிருந்
கையாலே யவனுக்கொன்றையுஞ்சுட்டி யறிய
வேண்டுவதில்லைபாகையா லெனவறிக
- அல்லதசேதன
மறியாது அவை யிரண்டையுமன்றி மிந்திரியங்களுந்
தானாக வறியமாட்டாது. அதுவேனென்னில்
அவை ஜடமானபடியாலே தானாக வறியமா
ட்டாதாகையா லெனவறிக. அன்றியும்
- ஆவி செவ்விய
கருவிகூடித்தெறி
யுறாது ஆன்மாவு நேர்பட்ட கருவிகளுங்கூடி யறி
யமாட்டாது. அதுவேனென்னில் ஆன்மா தன
க்கென்ன வோரறிவில்லாதபடியாலு மிந்திரி
யங்கள் ஜடமானபடியாலுந் தம்மிற்கூடி யறி
யமாட்டாதாகையாலு மெனவறிக. அன்றியும்
- அருளிற் சேரா ஆன்மா வருளோடுங்கூடி யசத்தை யறிய
வேண்டுவதில்லை. அதுவேனென்னில் லான்மா
வருளோடுங்கூடினவிட முத்திக்கேதுவாகை
யா லசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யறிபவேண்டு
வதில்லைபாகையாலெனவறிக. அன்றியும்
- ஒவ்வொரு வகை
யதென்னில் இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த வொழுங்கிலே
பதிபசுபாசமுன்றினுள்ளும் வொவ்வொன்றாக
வறியுமென்று மிவ்விரண்டாக வறியுமென்று
ஞ் சொல்லிவந்தவகையிலொழிந் துள்ளவருளு
மிந்திரியங்களுங்கூடி யசத்தாகிய பிரபஞ்சத்
தை யறியுமென்னில் அப்படியறியாது. அது
வேனென்னில்

ஒளியிரு ளொ ஒளியாகியஞானமு மிருளாகிய வஞ்ஞான
ருங்குறவே. முமோரிடத்திற்கூடிநில்லாதாகையால். எ-று.
என்னவே சிவன் றோய்வறநின்னுணர்த்த வான்
மா பிரபஞ்சத்தோடுங்கூடி யறியுமென்பது
கருத்து. இதற்கு. பி-ம். இந்துலிலே “தனக்
கெனவறிவிலாதான் ருனியையறிந்துசாரான், தனக்கறிவிலாத
வாயி ருனறியாதுசாரா, தனக்கெனவறிவிலாதான மத்தவவன்
னருபன், தனக்கெனவறியாஹிச் சகலமுதுருகந்தானே. எ-து.
கண்டுகொள்க.

உ-ம். இந்தச்சமயிக ளாறுபேருடைய மதத்துக்கு மறுப்புக்
குமுண்டான பிரமாணங்கள் சங்கற்பநிராகரணத்தில்காட்டுது
ம்:—அவைவருமாறு.

இச்செய்யுளின் முதற்பதத்திலே அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை
உயிரறியுமென்று ஈஸ்வரவவிகாரவாதசொன்னதற்கு. பி - ம்.
“பஃறுளைக்கடத்தி னுள்விளக்கேய்ப்ப - வறிவுளதாகு முருவுறு
முயிர்கள் - கண்ணலோசையுங் கரணமுங்கருத - வொண்ணதெ
ன்னு முணர்வுடமையிடு - லவ்வப்புலன்கட்கவ்வப்பொறிகள் -
செவ்விதினிறுவிச் சேர்ந்தவைகரும்” எ - து. கண்டுகொ
ள்க.

அசத்தை யுயிரறியாதென்று அவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம்.
“அவ்வப்புலன்கட் கவ்வப்பொறிகள் - செவ்விதினிறுவலி னறி
வெனச்செப்பினை - யறிவிலாமைகண்டன மனைபுலற்குப் - பொ
றிகளேவலி னறிவொடுபொருந்திற் - கண்டதோர்பொறிபாற் கொ
ண்டிடவேண்டும்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனியசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சிவனறிவனென்று இரண்
டாவது பரிணாமவாதசொன்னதற்கு. பி-ம். அறிவோன்றானு மறி
விப்போனு - மறிவாயறிகின் றேனுமறிவுறு - மெய்ப்பொருடா

னும் வியந்திதுவெனப்படு - மப்பொருளியாவு மவனெயென்று
ம்.” எ-து கண்டுகொள்க.

இனி யசத்தைச் சிவனுக் கறியவேண்டுவதில்லையென்று அவ
னைமறுத்ததற்கு. பி-ம். “தனக்கெனில்ஓது மிசைப்பதொன்றன்
மே - தன்போலநினுருந் தலைவருமில்லான் - மின்போலினைபை
வேண்டலும்பழுதே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனியசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யிந்திரியங்களறியுமென்று
மூன்றாவது சங்கிராந்தவாத்சொன்னதற்கு. பி-ம். “பூட்டைப்-
பலவகையறுப்பு மிலகடதொழில்போ - லைம்பொறிபுலன்க ளின்
புறுமன்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அப்படி யிந்திரியங்களாற் பிரபஞ்சத்தை உறியப்படாதெ
ன்று அவனைமறுத்ததற்கு. பி-ம். “புலனைமொறியி னிலவிடுமெ
ன்றனை - யஞ்சமொருகாற் றஞ்சாதறிதம் - கழிவென்று” எ-ம்.
“இதுவேயல்லது கதுமெனவிருசெவி - யிருகூற்றொருகாற் றெரி
யாத்தன்மைவந் - தெய்துமனாதி மெய்யுயிர்ச்செயலுந் - தனக்கில
தொருவர்க் கெனத்தெளிகுலையே. எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனியசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யான்மாவு மிந்திரியங்களுங்
கூடி யறியுமென்று நான்காவது சிவசமவாத்சொன்னதற்கு. பி-ம்.
“பாசமைம்புலன் றேசுநவுணர்த்தப் - பசுத்தனிஞானம் புசித்தி
டுமன்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அப்படியவைபிரண்டுக்கூடினாலு மசத்தாகியபிரபஞ்சத்தை
யறியமாட்டாதென் றவனைமறுத்ததற்கு. பி-ம். “அந்நியமறியா
மன்னுயிர்பொறிபுலன் - ருடேனாவறியா.” எ - து. கண்டுகொ
ள்க.

இனியசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யருளுமான்மாவுக்கூடி யறி
யுமென்று ஐந்தாவது ஈஸ்வரவைக்கியவாதி சொன்னதற்கு. பி-ம்.
உலகத்-தாயவனுயிர்க்கு மாயையினருளா - லிருவினைத்தோகையி

ஐருவினைத்தருமாம் - கருமுகில—ரா விரிசுருகதிர்போன்—றறிவா முமிரிற் பிதிபாதேயும்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அப்படி யருளு மான்மாவங் கூடினவவதரந்தானே முத்தியா மென் றவனைமறுத்ததற்கு. பி-ம். “அறிவிற்கறிவு செதிபவேண் டிண்டே - யுண்மையிலிருமையு மொளிமேபெயிலொரு - தன்மை யாகமுன் சாந்தினரிலோ.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை பருளு மிந்திரியங்களுங் கூடி யறியுமென்று ஆளுவது சைவர் சொன்னதற்கு. பி-ம். “அண் ணல் - கலைமுதலாக நிலவியகருவியை - விளக்கெனவுதவுந் துள க்கறப்பொருந்தி.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அப்படியல்ல இத்திரிபங்க ளான்மாவோடுசிம்பந்தமொழிபச் சிவனோடுசிம்பந்தமில்லைபென்று அவரைமறுத்ததற்கு. பி - ம். “மலமிருணினையொளி - தானமர்விளக்கிற் றகுமிருட்கலாதிக- ளீனமில்லவனிடத் தெவ்வாறிசைந்தன.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதுனாற்சொல்லபது அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யுமிரறியு மென்ற ஈஸ்வரவவிகாரவாதிகையுஞ் சிவமறியுமென்ற பரிணாம வாத்தியை யிந்திரியங்க ளறியுமென்ற சங்கிராந்தவாதிகையு மான் மாவுமிந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்ற சுவசமவாதிகையு மான் மாவுமருளுங்கூடி யறியுமென்ற ஈஸ்வரவைக்கிடவாதிகையு மரு ளுமிந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்ற சைவவாயு மறுத்தமுறை மையை யறிவித்தது. (சு)

வேறு—இது பசுஞானம் பாசஞானம் பதிஞானமென மூன் றையும் வைத்துக்கொண் டுவற்றுளசத்தை யசத்தென்றறிந்ததெ வ்வறிவென்றுவினவ விம்மூன்றுமறிபாதென்ப துணர்த்திற்று.

எவ்வறி வசத்தறிந்ததெனில் - அந்த வசத்தை யசத்தென்ற றிந்த தெந்த வறிவுதானென்னில்,—உயிரறியாது - சிற்றறிவுண்டா

“செம்பிலுறு களிம்பேய்ந்து நித்தமூலமலமா யறிவுமுழுதி
ணையு மறைக்கும்.” எ - ம். ஞானத்தின் கண்ணை மறைத்த க
டியதொழி லாணவத்தால்.” எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டு
கொள்க. இனி மாயைதாரகமாக நிற்குமென்பதற்கு,” பி-ம்.
தத்துவவிளக்கத்தில். “புல்லியபாசங்க ளுப்த்திடப்போக
ம் புமானுகர்ந்து சொல்லியகாலத் துறுஞ்செல்லன்கிசுக் கிர
பூக்கோன், சொல்லியமண்முதலாயினமாயையி லேதொருத்
தங், கெல்லியி வித்திரைப் போலினைப்பாற்று மணுக்களை
பே.” எ-ம். இந்நூலினும். “உருவாதி சதுவிதமாய்.” என்ற
இருபத்திரண்டாஞ்செய்யுளிலே “ஒடுங்கவருகால முயிர்க
ளெல்லா மருவிடமாய் மலமாய் மன்னியிடுமரனருளான் மா
யைதானே ” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி ஆங்கறியையறிவரியன். எ - கு. கேவலப்பட்டுக்
கிடக்குமவ்விடத் தான்மா அறியப்படும்பொருளா யிருக்கிற
தன்னையு மறியமாட்டானென்று பொருட்கூறியதெதென்னில்
அப்படிக் கேவலத்திலான்மாவதுக் கறிவாயுள்ளநா மிப்படி ய
றிவற்றுக் கிடக்கிறோமேயென்கிற நினைவுமில்லாததுகொண்
டே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியா
ரில். “அறிவில னமூர்த்தனித்த னராகாதிருணங்குளோடுஞ்,
செறிவிலன் கலாதியோடுஞ் செர்விலன் செயல்களில்லான்.”
எ - ம். “அறிந்திடுந்தன்னையுந் தானறியாமையானும்.” எ-ம்.
கண்டுகொள்க.

இனி அநிகருவியணையா. எ - கு. கேவலமாகிய வவ்விட
த்துச் சுத்ததத்துவங்களும் பொருந்தாதென்று பொருட்கூ
றியதெதென்னில் அப்படிச் சுத்ததத்துவங்களைக் கூடினவி
டம் சகலமாகையா லப்படிச சொன்னதெனவறிக. அதுவெ
ங்ஙனையென்னில் அப்படிக் கேவலப்பட்டுக் கிடக்குமிடத்
துச் சிவசத்திக ளுஞ்சுசுத்ததத்துவங்களைக்கொண் டசுத்

தமாயாகாரணத்திலே நின்றுங் கலையாதி தத்துவங்களைத்
தோற்றுவித் தான்மாக்களோடுங்கூடிக் காரியப்படுத்துகை
யா லதுசுகலமாகையாலே யந்தக்கேவலத்திற் சுத்ததத்து
வங்களும் பொருந்தா தென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம்.
இக்நூலில். “இத்தகைமை யிதையருளால்” என்னும் விருத்த
த்தையொட்டிக் கண்டுகொள்க.

இனிஇருள்மருவு மலர்விழிபோலதுவாய். எ-கு. இருளை
ப்பொருந்தினவிழி யந்தவிருளின்வடிவு தானாய்நின்றாற்போ
லவென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் குற்றமறக்கானுங்
கண்ணாது இருளோடுங்கூடின வவதரத்து வேடுமுன்னுங்
கானுமல் அந்தவிருளின்வடிவு தானாய்நின்றாற்போல வறி
வாயுள்ள வானமாவுங் கேவலப்பட்டு மலத்தினால் மறைப்பு
ண்டுக்கிடக்குமிடத்து அந்தமலந் தன்னைப்போல வறியாமை
யே வடிவாய்க்கிடக்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக.
அப்படிக்கண்ணை யிருள்மறைத்தாற்போல வான்மாவையுங்
கேவலத்தி லாணவமலமொன்று மறைக்குமென்று திருஷ்ட
டார்தமா யிருக்கக் கேவலத்தி லாணவமலமறைப்பதன்றி
யே மாயைதாரகமாக வொடுங்குமென்ற தேதென்னில் அப்
படி யிருளினால் மறைப்புண்டு அந்தவிருளின்வடிவு தானாய்
நின்ற கண்ணிற் சோதியாயுள்ள பிரபையுந் தனக்குடம்பா
யிருக்கப்பட்ட ருவனை தாரகமாக நின்றாற்போல வானவ
மலத்தான் மறைப்புண்டு கேவலப்பட்டுக் கிடக்கு மான்மாவு
மாயைதாரகமாகக் கிடக்குமென்பதை முற்கூறிய வகைக
ளினுலு மறுபவத்தினுலுங் கண்டுகொள்க. அப்படிக்கேவல
த்தி லாணவமலமன்றியே மற்றுள்ளமலங்களு முண்டென்ப
தற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “மும்மல நெல்லினுக்கு முனையொ
டு தவிடுமிப்போன், மம்மர்செய் தனுவினுண்மை வடிவினை ம
றைத்துநின்று.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் பிரபஞ்சகாரியப்பட்டிருந்திற வாண்மாவை மூற் கூறியவிருத்தங்களில் அறிவேன்ற சமயிகளையுமுறுத்திர் அறியல்ல வேன்ற சமயிகளையு மறுத்திர் பின்னையிதனை யேதென்று சொல்ல ப்படும்; சத்தாகிய வறிவனென்று சொல்லப்படுமோ அசத்தாகிய வறியாதவனென்று சொல்லப்படுமோவென்று வினவின மாண வகளை நோக்கி யருளிச்செட்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது. சத்திது வென்றசத்துத் தாஸநி யா தசத்தைச் சத்தறிந் தகலவேண்டா வசத்திது சத்திதென்றோர் சத்திரு லெளரியலாக்கண் டண்மைய தாமசத்தைச் சத்துடனினுநீக்குந் தன்மையாற் சதசத்தாமே.(௭)

சத்தசத்தறிபா தம்மில்வ்விரண்டையு

மும்பந்தறிவதுசத சத்தென்றுணத்தது.

(இ - ள்.) சத் சத்தாகியசிவத்தை யிதுசிவமென்று அசத் திதுவேன் றசத் தாகிய பாசங்க ளறிபமாட்டாது துத்தானறியாது

அசத்தைச் சத் அசத்தாகியபாசங்கள் சிவத்தைப்பொருந் தறிந் தகலவேண் தாதபடியாலே மவையிற்றைச் சத்தாகியசி வம் இதுபொல்லாதென்றறிந்து நீங்கவேண் டிவதில்லை. ஆகையால்

அசத்திது சத் அசத்தாகிய பாசத்தோடு கூடினபொழுது தி தென்றோர் ச அந்தப்பாசந் தானாய்நின்றிந்துஞ் சத்தாகிய சிவத்தோடுங்கூடினபொழுது அந்தச்சிவந்தா னாய்நின்றிந்தும் இங்ஙனமிவையிரண்டோடு ங்கூடி யறிந்துவருகிறவான்மாவு மறியுஞ்சத் தாம். அதென்போலவென்னில்

இருளொளி ய இருளோடுங்கூடி யந்தவிருள்தானாய்நின்று லாக் கண் டன் விழித்தும் ஒளிபோடுங்கூடி யந்தவொளிதானா னாய்தாம் ய்நின்றுவிழித்து நின்றகண் ணவ்விருளுமொ

தூமாய்த் தானாகவொன்றையு மறிபாதாதலி னுயிரான தசத்தைச் சத்தென்றே யிருப்பதொழித் தசத்தென் றறிபமாட்டாது,—ஈச னவ்வறி வறிபான் - பரிபூரணமாய்ப் பேரறிவனுமா யிருக்கையாலே ஈசனென்றை யிதுவெனச் சுட்டியறிபான்,—அல்லதசேதன மறிபாது - அன்றி யிவர்களை யொழித்தகருவிகள் சுடமாகையாலே பாசஞானமறிபாது,—ஆவி செவ்விய கருவிகூடிற் றெரிவுறாது- சிற்றறிவான வாத்தாவு மதற்குக்கருவியாகச் சிவத்தசடமும் கூடியறியுமென்னில் விளக்கமுண்டாகாது,— அருளிற்சேராது - அரு ளான சிவஞானமு முயிருவ்கூடி யறியுமென்னிற் பெத்தத்திலே யாத்மா வருளிற் பொருந்தாது,—உவ்விரு வகையதென்னி லொ ளியிரு ளொருங்குறவே-மற்றைப் பதியும்பாசமும்கூடி யறியுமெ ன்னி லொளியு மிருளு மோரிடத்தினில்லா. எ-று.

மூப்பொருள்களை யொவ்வொன்றாகத் தனித்தனிமறுத் திவ் விரண்டாகக் கூடியறியுமென்பதை மறுப்புழி வாவியுங் கருவியும றிபா. வாவியுமருளுங்கூடாவென மறுத்தாத் பின்னிற் ப தருளுங் கருவியுமாதலி னுவ்விருவகையதெனச்சுட்டினார். “உட்பக்கநோ க்கி யுட்தேசினோண்மனந்தா னுத்தரமாமதுகைக்கச்சென்ப - வி ட்பக்கமாதரினுபங்கி மறுவில்புலச்செந்நாப் - போதார்புனற்கூட ற்கச்சு.? என்புழி. உட்பக்க மப்பக்கமென்னும் பொருளாய் நின் றுற்போல நின்றது. ஒவ்விருவகையதென்று பாடமோ தி டொத் தவிருவகையென்று பொருளுணாப்பி விலக்கனத்தோடுஞ் சம்பி ரதாயத்தோடு மாறுகோடலறிக. உயிரறியாதென்றதனால விசார வாதியு மிசனறியானென்றதனும் பரிணாமவாதியு மசேதனமறியா தென்றதனும் சிவசமவாதியு மாவியுங் கருவியு மறிபாவென்றத ன் சங்கிராந்தவாதியு முயிருமருளுங் கூடாதென்றதனும் சைவ வாதியுங் கருவியுங் கூடாதென்றதனும் லைகவாதியு மறுக்கப்ப னவறிக.

ஸீயுமல்லாதுகின்ற தன்மைபோல வான்மாவு
மந்தச்சத்து மிந்தவசத் துமன்றித் தனித்தொரு
முதலாய்நிக்குமாறு லிந்தவான்மாவைச் சத்
தென்று சொல்லலாமோ வசத்தென்று சொல்
லலாமோ வென்னில்

அசத்தைச்சத் முன்புகூடிநின்ற பாசங்களைச் சிவத்தோடு
துடனினு நீக் ங்கூடிநின்று நீக்குமுறைமையாலே யான்மா
ருந் தன்மையாற் வுக்குச் சநசத்தனைக்கறதே யியல்பாம். எ-று.
சதசத்தாமே. என்னவே அறிவித்தா லறிவனைப்பது கரு
த்து.

து-ம். சத்தாகிய சிவத்தை யசத்தாகியபாச மறியாதென்ற
தெங்ஙனையென்னில் உடலுமுயிருங் கூடியிருந்து ஜீவிக்கச்செய்
தேயு முயினாயுடலறியா திருந்தாற்போல வென்வறிக.

அசத்தாகிய பாசத்தைச் சத்தாகிய சிவனறிந் தகலவேண்
டாவென்றது இந்திரஜாலங் காட்டுமவனை யது பிரமிப்பிக்கமாட்
டாதாற்போலப் பாசங்கள் ஜடமானபடியாலே சிவனை மறைக்க
மாட்டாதாகையா லவனுக்கதையறிந் தகலவேண்டாவென்றதெ
னவறிக.

ஆன்மாவை யிருளுமொளியுமல்லாத கண்ணின் தன்மைபோ
லவென்றது தானாகவறிகிறவனுமல்ல அறிவித்தா லறியாமலிருக்
கிறவனுமல்ல வென்றதெனவறிக.

சநசத்தென்றது சிவனறிவித்தா லான்மாவறிவனைன்றதெ
னவறிக.

இவையிற்றுக்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “அறிந்திடு மான்மா
வொன்றை பெயர்ந்தினுலறிதலானு, மறிந்தவைமறத்தலானு மறி
விக்கவறிதலானு, மறிந்திடுந்தன்னையுந்தா னறியாமையானுந்தா
னே, யறிந்திடுமறிவனன்ற மறிவிக்கவறிவனந்தே.” எ-று. கண்
டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மா வறியும்பகுதிக்குரியவனோ
வறியாப்பகுதிக்குரியவனோவென்று வினவின மாணுக்கனானோ
க்கி இவன்றானாகவறிகிறவனுமல்ல சிவனறிவிக்க வறியாமலிருக்க
றவனுமல்ல வொளியோடுகூடிக்கண்ட கன்போல வருளோடுங்
கூடி யறியுமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (எ)

வேறு—இதன்கருத்து. அசத்தையறிபாதான் சத்தையு மறி
யாவாதலி னிவ்விரண்டையு மறிவ தெவ்வறிவென்றுவினவச் சத்
தையு மசத்தையு மருள்கண்ணாக வாத்தமாவே யறியுமென்பதை
யுணர்த்திற்று. சத் திதுகளாலே முற்பட்டுப்பொருந்தி யதவறு
வாகச்சுட்டி யறியப்படும் பொருள்காண் சத்தென்றது. மற்ற
தறிவினுக்கறிவொணாதே என்பது அந்தச்சிவ மிந்தச் சுட்டறிவா
லறிப்பட்டது.

சத்திதுவென் றசத்துத்தானறிபாது - அசத்தானபாசுத்
சுடமாகையாற் சத்தாகிய சிவத்தை யிதுவென்று சுட்டியறிபமாட்
டாது,—அசத்தைச் சத்தறிந் தகலவேண்டா - சத்தாகியசிவ மவி
யத்தமாகையா லசத்தை யிதுவென்றறிந்து நீங்கவேண்டா,—
அசத்திது சத்திதென்றோ ரசத்து - மலபாகத்தாற் பிரகாசித்தவ
ருளாலே பாசமிது சிவமிது வென்றறிகுற வாத்தமாவானது,—இரு
ளொளியலாக் கண்டன்மைமதாம் - இருளிலேநின்றபோற்றிருளாயு
மொளியிலே நின்றபோ தொளியாயு நிற்பதல்ல இருளுமொளியு
மல்லாத கண்ணின் றன்மைபோலுந் தன்மையுடையதாம்,—ஆக
வே யசத்தைச் சத்துடனினுநீக்குந் தன்மைபால லசத்சத்தா
மே - முன்கூடிநின்ற மலங்களைச் சிவத்துடனே கூடிநின்ற போ
க்கு முறைமையாலே யவ்வாத்தமாய்க்குச் சத்சத்தென்று பே
ராம். எ-று.

கண்ணின் றன்மைபோலுந் தன்மையாவது மலத்துடனேகூ.

டிநின்றபோது மலமாயுஞ் சிவத்துடனே கூடிநின்றபோது சிவமா யுநிற்கு முறைமை. ஓரசத்துவினைத்தொகை. சத்து உள்ளதெ ன்னும் பொருளன்றி யறியவென்னும் பொருளும்பயக்கும். அது வின்பூசாத்தவத்திற் சதசதந்தமென்ற பதத்துக் குணபெழுதின வாகிரியராலே யிரண்டாங்கருத்தாக வெழுதினமைகாண்க.

அப்படியான்மா விருளுமொளியுமல்லாத கண்ணினது தன் மைபோலே யிருக்குமென்ற திருவந்தாந்தத்தினால் விளக்குக்கா ட்டக் கண்கண்டதுகொண்டே சிவனறிவுகொடுத்தா லறிகுற்தொ ழிபத் தனித்தறிவில்லைபென்ற பரிணாமவாதிபைமறுத்து ஆன்மா வுக்குச் சிவனறிவிக்கவறிந்தாலுஞ் சிற்றறிவுண்டென்னு முறை மைமபை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

கண்ணொளி விளக்களித்துக் காட்டிடு மென்னினர் முன்னங், கண்ணொளி யொன்றுமின்றும் விளக்கொளி கலந்தவற்றைக், கண்ணொளி யகலநின்றே கண்டிடும் வேறுகாணாக், கண்ணொளி விளக்கின்சோதி கலந்திடுங் கருத்தொன்றன்றே.

(அ)

சிற்றறிவுமிர்க்கறி விலைபெணலடாது

சிற்றறிவென்றுமுண் டென்றுசெப்பியது.

கண்ணொளி வி கண்ணினது பிரகாசத்தையும் விளக்குக் களக்களித்துக் கா கொடுத்துக் காட்டுமென்று நீசொல்லில் ட்டிடுமென்னில்

முன்னங் கண் விளக்குக் காட்டுவதற்குமுன்பு கண்ணுக் கொளி பொன்று ரூப் பிரகாசமொன்றுமில்லையாக வேண்டும். மின்றும் அப்படி விளக்குவருவதற்குமுன் கண்ணுக் கொளியுண்டோவென்று நீ கேட்கல்

விளக் கொளி விளக்கின் பிரகாசங்கூடிக் காட்டுகிறபதா கலந்தவற்றைக் க ர்த்தங்களைக் கண்ணினபிரகாசமானது விள

௩௫௮ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாராம்.

ண்ணொளியகலநி க்தின் பிரகாசத்தோடுங் கூடாம விருளிலேநி
ன்றேகண்டிடும் ன்று காண்கையால் கண்ணுக்குத்தனியே பொ
ளியுண்டென்றறிவாயாக. அப்படி யிருளுக்கு
ள்ளே நின்று கண்கண்டுதாக்கலும்

வேறுகாணு காண்கிற பதார்த்தங்களை விளக்கொளி
யோடுகூடி நின்று காண்கிறதொழிபத் தனித்
துக்காணமாட்டாதென்று நீ சொல்லுகிறாயா
மாகில் அப்படி விளக்கோடுகூடிக் கண்கண்டு
தாமாக்கலும்

கண்ணொளி வி கண்ணினுடையபிரகாசம் விளக்கினுடைய
ளக்கின்சோதி க பிரகாசத்தோடுங்கூடியேநின்று ஜீவித்துதாக
லந்திடுங் கருத் லும் கருத்து வேறுபாடுண்டு. அஃதெவ்வளவே
தொன்றன்றே. பென்னில் விளக் கெல்லாததையுஞ் சுட்டாநி
ன்றுகாட்டும். கண்ணெல்லாததையுஞ் சுட்டி
நின்று காணும். அதுபோலச் சிவனுஞ் சுட்டற
நின்றறிவிப்பன். ஆன்மாவும் சுட்டிநின்றறி

யும். ஆகையா லான்மாவுக்குஞ் சிவனுக்கு மறிவொன்றல்ல. எ-று.
அன்றியும் விளக்குக் கண்ணுக்கொளியைக் கொடுத்தாக் காட்டுமே
யானால் விழிகண் குருடனுக்கும் விளக்குக் காட்டவேணும், அது
வில்லாததுகொண்டே கண்ணுக்கு விளக்கு ஒளியைக்கொடுத்தாக்
காட்டுமென்கிறது சித்தாந்தவிரோதமெனவறிக.

உ-ம். கண்ணுக்கு விளக்கொளியைக்காட்டினுற்போல முன்
னே சிற்றறிவுதானு மில்லாதவான்மாவுக்குச் சிவனறிவைக்கொ
டுத் தறிவிப்பென்னு பரிணாமவாகி சொன்னதற்கு. பி-ம். சங்
கற்பவிராகரணத்தில். “கண்ணினதொளியைக் கண்ணினநெளி
லது - திண்ணியவிருளிப் செறிபொருடெரித்தலு - மின்மைமில்
மினி யெனவிருகண்மணித் - தன்மைதானுந் தாவிலததலுந்-

கண்ணின துருவு மதிக்கதிரொளியு - நண்ணருஞ்சத்தி சத்தார்க
ணடிப்பே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அப்படியேசிவனறிவிக்க வான்மாவறிந்தானு மநாதியே யா
ன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுண்டென்று அவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம்.
சங்கற்பநிராகரணத்தில். “கண்ணின துருவு மதிக்கதிரொளியு-
நண்ணருஞ்சத்தி நாடகமெனிலதம் - கேதுவும்பயனு மோதவே
ண்டு - நின்மொழிவிரோதமு நீடுலகயற்கையுந் - தன்மைசாத்திர
முஞ் சகலமுமென்செயும்.” எ-ம். அறிவொன்றில்லோர்க் கிதை
யருளுதவல் - பிறிவறிவரிபச் செறிபிருளிடத்தோ - ரந்தகர்காண
வந்தோரெம்மை - நீவிருங்காண வேணுமென்றும்-கெடுத்தோர்தி
பங் கொடுத்ததைப்பொக்கு - மிச்செயற்கிதைவன் கொச்சையனன்
தே.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனிகருத்தொன்றே. எ-கு. சிவனுக்கு மான்மாவுக்கு
மோரறிவல்ல வென்றதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “சிவன்சிவனை
ன்றிரண்டுஞ் சித்தொன்றாமென்னிற் சிவனருட்சித் திவனருளைச்
சேருஞ்சித்தவன்றான், பவங்கெடுபுத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்தவ
ற்றிற் படியுஞ்சித்தறிவிக்கப் படுஞ்சித்துமிவன்ற, னவன்றனே
யறியுஞ்சித் தாதவினாவிரண்டு மண்ணந்தாலுமொன்றாகா தநநியமா
யிருக்கு, மிவன்றானும்புத்தியுஞ்சித் திவனாமோபுத்தி யிதுவசித்
தென் றிடிவலனுக் கிவனுமசித்தாமே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது கண்ணுக்கு விளகருக்காட்டக் கண்க
ண்டுகொண்டே டான்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதானுமில்லையென்ற
பரிணாமவாதியைமறுத்து விளக்கோடுகூடிக் கண்கண்டுதாமாது
லும் விளக்கிலுளரி கண்ணிற்றாக்காம விருளிலே நின்றுகாண்
கையா லான்மாவுக்குச் சிவனறிவித்தாலு மநாதியே சிற்றறிவுண்
டென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

(அ)

வேறு—இது கருத்தா வாத்மாவுக் கறிவைக்கொடுப்பனென்னும் பரிணமவாதிபை மறுத்துணர்த்திற்று.

கண்ணொளி விளக்களித்துக் காட்டிடுமென்னின் முன்னங்கண்ணொளியொன்றுமின்றும் - கண்ணுக்கொளியை விளக்குக்கொடுத்துப் பொருள்களைத் தெரிசிப்பிக்குமென்று நிமித்த பரிணமவாதிசொல்லின் முன்புகண்ணுக்கொரு பிரகாசமுமில்லையாய் முடியும்,—விளக்கொளி கலந்தவற்றைக் கண்ணொளியகலந்தே கண்டிடும் - விளக்கொளி கலக்கப்பட்டவற்றைக் கண்ணிற் பிரகாசமானது வேறாக நின்றேகாணும்,—வேறுகாணு - இப்படியாகலின்று காண்கையிலும் விளக்கொளியொடுகாண்டலின்றிக் கண்ணொளிகடாமே காணமாட்டா,—கண்ணொளி விளக்கிள்சோதிகலந்திடும் - கண்ணொளியும் விளக்கொளியுந் தம்மிற்கலந்து நித்கும்,—கருத்தொன்றன்றே - கலந்தாலும் பொருந்திப்பொருள்களைக்கத்தா லொன்றெனலன்றிப் பொருளிரண்டே. - ௪-ஆ.

கருத்தொன் றன்றென்பதற்குக் கண்ணிற்பிரகாச மொன்றைச்சுட்டிநின்றேகாணும் விளக்கிற்பிரகாச மொன்றையுஞ் சுட்டாமனின்றே பிரகாசிக்குமென்பாருமுளர்.

இங்ஙனஞ் சிற்றறிவென்றுசொல்லி நாட்டப்பட்ட விந்தவான்மா பொருசரீரத்தோடுங்கூடிநின்று ஜீவிக்கு மிடத்து ஒரு தானத்திலே நின்றறியுமென்றுஞ் சரீரமெங்கு நிறைந்தறியுமென்று மெங்கும்பூரணமாய் நின்றறியுமென்றுந் தானேவிளங்குவறிவாய் நிற்குமென்று மறியாமையா யிருக்குமென்றும் இங்ஙனம் பலவகைகளாகச் சிவசுமயிகளா யுள்ளவர்கள் சொல்லுமத்தங்களி னுண்மையாகச் சொல்லுவதேதென்று வினவின மாணவகளைநோக்கி யிவைகளெல்லாஞ் சித்தாந்தவழக்கையறிந்த நல்லோர்கள் சொல்லார்களுென்று மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக் கொண்டருளியது.

ஓரிடத் திருத்தன்மாயா வருநிறைந் திடுதலொ
ன்றாம், பேரிடத் துறைதருளே பிறங்கறி வாகிநிற்தல்,
சோர்வுடைச் சடநிகழ்த்த லெனுமிவை சொல்லார்நல்
லோ, ரோர்விடத் துணருமுண்மை யொளிதரு முப
லம்போலும். (சு)

தொடுத்தவைவகையின் தொல்லுயிர்த்தன்மை
யடுத்ததனியல்பிபல் பாகுமென்றது.

(இ-ள்.) ஓரிட ஆன்மா வொருடலிலேநின் றறியுமிடத்து
த்திருத்தல் ஒருதானத்திலேநின் றறியுமென்றும்
மாயா வருநி இந்தமாயாதேகமெங்கு நிறைந்தறியுமென்
றைந்திடுதல் றும்
ஒன்றாம் பேரி எங்கும்பூரணமாய் நின்றறியுமென்றும்
டத்துறைதல்
தானே. பிறங் ஒருத்தரறிவியாமற் றானே விளக்கமுடைய
கறிவாகிநிற்தல் வறிவாயிருக்குமென்றும்
சோர்வுடைச் குற்றத்தையுடைய வசேதனமாயிருக்குமெ
சடநிகழ்த்தல் ன்றும்
எனுமிவை என்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வத்தங்க
சொல்லார் நல் னைச் சித்தாந்தவழக்கையறிந்த பெரியோர்கள்
லோர் சொல்லார்கள். பின்னையெங்கனெயென்னில்
ஒர்விடத்துணை விசாரிக்குமிடத்து ஆன்மா கொருசரீர்த்தி
ருமுண்மை பொ லேநின் றறிகிறமுறைமை பிரகாசத்தினுடைய
ளிதரு முபலம் படிசுமப்போலக் கூடினதின றன்மையாய்நிற்
போலும். சும். எ-று.

வி - பு. ஓரிடத் திருத்தவென்றதை நல்லோர் சொல்லாரெ
ன்று மறுத்ததேதென்னில் அப்படி யான்மா வொருதானத்திலே

நின்றறியுமானு லுருப்பட்டிவதுஞ்செய்யும் சரீரமெங்கும் பரி
சித்தாலு மறியமாட்டாதெனவறிக. என்றிங்ஙனமறுத்ததற்கு.
பி-ம். சித்தியாரில். “உடலினிலேகதேசி யுயிரொனிலுருவாய்மா
யும், பட்டர்வுறுமறிவின்றெங்குஞ் சுடரொளிப் பண்பதென்னிற்,
சுடர்தொடி ம்சடுவதெங்குந் தொட்டிடமறிவுண்டாகு, மடர்புலனி
டத்துமோக்க மறிவெழுவேணுமன்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க.
ஆகையா லிப்படியில்லாததுகொண்டே யேகதேசஞ்சொல்ல வழ
க்கில்லையெனவறிக.

இனி யிரண்டாவது மாயாவுருநிறைந்திடுத லென்றதை நல்
லோர் சொல்லாரொன்று மறுத்ததேதென்னில் அப்படியான்மா
வொருசரீரமெங்கு நிறைந்துநின் றறியுமேயாமாகிற் கீழாலவத்தை
ப்பட்டி மூலாதாரத்திலே பொடுங்கிக் கிடக்கவும் வழக்கில்லை.
அன்றியுஞ் சத்தாதி விடயங்களை யறியுமிடத்துப் புலன்களெல்லா
மொக்க ஜீவிக்கவும்வேணும். அன்றியுஞ் சரீரத்திலே சில குறைவு
பட்டா லதற்குத்தக்க தான்மாவிலுஞ் சில குறைவுபடவும்வே
ணும். என்றிங்ஙனமறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “உருவினி
லிறைந்துநின்றப் குணர்த்திமுயிரதென்னின், மருவிடாதுறக்க
ம்வாயி லறிவொக்க வழங்கவேண்டும், பெருகிடுஞ் சூருங்கும்போ
தம் பேருடற் சிற்றுடற்கண், வருமுடல்குறைக்கவொக்கக் குறை
ந்துபின் மாயுமன்றே” எ-து. கண்டுகொள்க. ஆகையா லப்படி
யில்லாததுகொண்டே சரீரமெங்கு நிறைந்துநின்றறிய வழக்கில்
லையெனவறிக.

இனி மூன்றாவது ஒன்றும்பேரிடத் துறைநலென்றதை நல்
லோர் சொல்லாரொன்று மறுத்ததேதென்னில் அப்படியான்மா
வெங்கும் பூரணமாய் நின்றறியுமேயானால் அவத்தைப்படவும்
வழக்கில்லை ஐநகமரணப்படவும் வழக்கில்லை. அன்றியுஞ் சத்தாதி
விடயங்களைக் கொள்ளுமிடத் தொவ்வொரு புலன்களாக ஜீவிக்
கவும் வழக்கில்லையாகவுமேண்டும். என்றிங்ஙன மறுத்ததற்கு.

பி-ம். சித்தியாரில். “எங்குந்தான் வியாபியாய்நின் துணருமில்வா
ன்மாவென்னிற், நற்கடுவத்தைப்போக்கு வரவுகள்சாற்றவேண்
டும், பங்கமார்புலனொன்றொன்றாய்ப் பார்த்திடல்பகரவேண்டு,
மிங்கெலாமொழிந்தானிற் ப தெங்ஙனமியம்பவேண்டும்.” எ-து.
கண்டுகொள்க. ஆகையா லப்படியில்லாததுகொண்டே பெங்கும்
பூரணமாப் நின்றறியுமென்பது வழக்கில்லையெனவறிக.

இனி நான்காவது தானே பிறங்கறிவாகி நின்றலென்ற
தை நல்லோர் சொல்லாரென்று மறுத்ததேதென்னில் அப்
படியான்மாதானே யறியுமேயானுற் சத்தாதி விடயங்களைக்
கொள்ளுமிடத்துப் புலன்களைக் கொண்டறியவேண்டுவதி
ல்லே. அன்றியு மந்தக்கரணங்களைக்கொண்டு மறியவேண்டு
வதில்லை. என்றிங்ஙனமறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “அறி
விச்சைசெயல்களெல்லா மடைந்தனல் வெம்மையும்போற்,
சூறியுற்றங்கனேகானேக சூணகுணிபாவமாகி, நெறியுற்றுநி
ற்குமென்னி னிகழ்புலன்கரணமெல்லாநு, செறிவுற்றங் சறி
வுகொள்ள வேனுமொசீவனூர்க்கே.” எ - து. கண்டுகொ
ள்க. ஆகையா லப்படி யில்லாததுகொண்டே யான்மாதா
னே யறிவென்பது வழக்கில்லையெனவறிக.

இனி பைந்தாவது சோர்வுடைச் சடநிகழ்த்த லென்ற
தை நல்லோர் சொல்லாரென்று மறுத்ததேதென்னில் அப்ப
டியான்மாவறியாமையா யிருக்குமேயானு லொருத்த ரறிவி
ந்தாலு மறியவழக்கில்லை. அன்றியும் உபாதிபையீங்கு முத்தி
பைப்பெற் றறுபவிக்கவும் வழக்கில்லையாம். என்றிங்ஙன
மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “அசித்தெதனிலுணரா தான்
மா வசித்துச்சித்தாகுமென்னி, லசித்துச்சித் தாகாதாகுஞ்
சித்தசித்தாவதில்லை, யசித்தொருபுறமாயொன்றிச் சித்தொ
ருபுறமாயில்லா, தசித்துருசித்தேயென்னி லசித்தடைந் தறி

௧௬௪ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாரம்.

வதின்மும்.” என்பதனுள். “அசித்தெனி லுணராதான்மா.”
எ-து. கண்டுகொள்க. ஆகையா லப்படியில்லாதது கொ
ண்டே யான்மாவை யறியல்லவென்னவும் வழக்கில்லையென
வறிக.

ஆக விங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வகைகளைநீநீனாயு மறு
த்து ஓரிடத்துணருமுண்மை யொளிதரு முபலம்போலும்.
எ-ரு. ஆன்மாவானது சுத்தபடிகம்போலக் கூடினதின் மன்
மையா யிருக்குமென்று பொருட்படுத்தினத்துக் கதுபவமே
தென்னில் சுத்தபடிகமானது இருள்வந்து மேலிட்ட வவந்
தத் தந்தவிருளோடுங்கூடி யிருளினிமராயிருந்தும் பஞ்சவ
ன்னங்குளோடுகூடின வவநாத் தந்தப் பஞ்சவன்னங்களி
னிமராயிருந்தும் ஒளிமேலிட்டபொழு தந்தவொளியோடுங்
கூடி யொளிதாஹிருந்தும்வரும். அதுபோல வான்மாயும்
ஆணவமலமேலிட்டு மறைத்தவவநாத் தந்த மலத்தோடுங்
கூடி யறியாமையாய்க்கிடந்தும் அப்படிக்கிடக்கச்செய்தே
கலையாதி தத்துவங்குளோடுங் கூடிப் பிரபஞ்சகாரியப்பட்
டுச் சகலஞ்செயும் இவையிரண்டுபகுதியு நீங்குவதாக வருள்
மேலிட்ட வவநாத் தந்தவருளோடுங்கூடி யறிவதாயினும்
இங்ஙனங் கேவலஞ்செயுஞ் சகலஞ்செயுஞ் சுத்தஞ்செயுங் கூடி
னதின் மன்மையாய் நிற்கையாலே படிக்கத்தை யுவமைசொன்
னதெனவறிக. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வவத்தை மூன்று
க்கும். பி-ம். சித்தியாரில். “கேவலசகலசுத்த மென்று மூன்
றவத்தைபான்மா, மேவுவன கேவலந்தன் னுண்மைமெய்ப்
பொற்கெளல்லாவ், காவலன்கொடுத்தபோது சகலமலங்
கெளல்லா, மோவினபோதுசுத்த முடையனுற்பவந்துடைத்
தே.” எ-து. கண்டுகொள்க. இதுவன்றியுஞ் சகலமொன்றை
யும்பற்றி யான்மாபடிகம்போலக் கூடினதின் மன்மைக்குப்
பஞ்சவந்திரியங்குளோடுங் கூடிநிற்பதே சொல்லலாம். அது

வன்றிய மூன்றவத்தைக்கு மறுபவங்காட்டிச் சொன்னது படிசு முற்றுவமையாகையா லெனவறிக. இப்படிக்கூடின தின் றன்மையாயுள்ள வான்மாலி னுண்நிலைமையு மாசாரியன் காட்டித் தண்டு அதையறிந்துகொள்ளுக.

இதனுற்சொல்லியது ஆன்மாவொருசரீரத்தோடுங்கூடி நின்னு ஜீவிக்குமிடத்து நிற்குமுறைமை பெப்படியென்று வினவினமானவகளைநோக்கி ஒருதானத்திலே நின்றறியுமெ ன்னுஞ் சரீரமெங்கு நிறைந்துநின்றறியுமென்று மெங்கும் பூர ணமாய்நின்றறியுமென்னும் விளங்கினவறிவாயிருக்குமென்று மறியாமையாயிருக்குமென்னு மிங்ஙனம்பலவகையாகச் சொ லப்பபட்ட சமயிகள்ருத்துகளை மறுத்து ஆன்மா விவையிற் றோடுங்கூடி யறியுமிடத்துப் படிசுமானது பஞ்சவன்னங்க ளோடுங்கூடியதுவதுவாய்நின்னு காரியப்படுவதுபோல வா ன்மாவங் கூடினதின் றமையாய்நின்னு ஜீவிக்குமென்னு முறை மையையறிவித்தது. (சு)

—o—

வெறு—இது இப்படிப்பட்ட வாந்மவிலக்கணத்தைப் பரசமயிகள் வேறுவேறு கூற வவற்றை நிராகரித் ததனுண் மையை யுவமைமுகத்தா லுணர்த்திற்று.

ஒரிடத்திருத்தல் - யோகிக ளாத்மா தேகத்திலேக தேசத்திலெயிருத் தறியுமென்னு மதுவும்,—மாயாவுருநிறைந் திருத்தல் - சமணன் மாயாதாரியமான தேகத்திலே நிறைந்து நின் றறியுமென்னு மதுவும்,—ஒன்றும்பேரிடத் துறைத்தல்—மா யாவாநி யாகாசம்போ லெவ்விடத்தும் பூரணமாய்நின் றறியுமென்னு மதுவும்,—தானேபிறங்கறிவாகிறிற்றல் - சாங்கி யனு மைக்கவாதியும் விகாரவாதியுமாக ஒருகருத்தா வறிவி யாம லாத்மாதானே யுபரந்தவறிவாய் நிற்குமென்னு மது

வும்,—சோர்வுடைச் சடநிகழ்த்தல் - நியாய வைசேடிகன் குற்றத்தையுடைய மனமுதலிய கருவிக ளதற் கறிவைக்கொடுக்குமென்னு மதுவும்,— எனுமிவை சொல்லார் நல்லோர்-என்றெண்ணப்படு மிவற்றைச் சைவசித்தாந்திகள் சொல்லார்கள்,—ஒரிடத் துணரு முண்மை - ஆத்மாவறியுமுண்மையை விசாரிக்குமிடத்து,—ஒளிதரு முபலம் போலும் - விளக்கத்தரும் படிக்கம்போல வருத்ததன்ன்மையாய் நின்றறியும். எ - து.

உணருமுண்மை யோரிடத்தெனமாறுக. ஒரிடம் வினைத்தொகை. ஒரிடத்திருப்பி னேகதேசவுருவாய்ச் சடமாய் மற்றுள்ளவிடங்களி லறிவுமற்றழியும். உடன்முமுதுநிந்தி னவத்தைப் படுங்குற்றமு, முடல்வளரவளர்ந்து சிறுகச்சிறுகுதலாகிய சங்கோசவிகாசதன்மமென்னுங் குற்றமு, மிந்திரியமைந்தும் புலன்களைந்தையு மொருகாலத்திலே துகாதகுற்றமு, முடல்வளரவளர்ந்து சிறுகச்சிறுகுதலாகிய வவயவங் குறைய வாத்தாவுஞ் சின்னபின்னப்படுங்குற்றமு மேறும். எவ்விடமு நின்றறியிற் போக்குவரவுடைய குற்றமு, மொருவன்கருத்தை யொருவனறியானென்னுங் குற்றமுந் தங்கும். தானேயறியி லவத்தைப்படுவது மொருவரறிவிக்கவறியுங் குற்றமுங், கருவிகளாலறியுங்குற்றமு முளவாம். கருவிகளறிவைக்கொடுப்பி னுத்மாவுக்குச் சடத்துவமுண்டாம், அறியுஞ்சடமான கருவிகளொன்றுக் கறிவைக்கொடுக்கமாட்டா வாகையா லிவைமுழுவதுஉ நல்லோர்சொல்லார். ஓர்வுடைத்தென்பதுஉம் பாடம். எ-து.

 மூன்றஞ்சுத்திரமாகிய வான்மவிலக்கண முற்றிற்று.

இவ்வனங்கூடனதின் நன்மையாயுள்ள வான்மாவுக் கவத்தைப்படு முறைமையுமுண்டாகையால் ஆன்மவிலக்கணத்துக்குமேலாக நான்காஞ்சூத்திரமாகிய வவததைத் தன்மையென்னு மதிகாரம்வைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகார நான்காஞ்சூத்திரமாக நின்றமுறைமையெவ்வனையென்னில் சிவஞானபோதத்தி னான்காஞ்சூத்திரமும் அவைத்தைத்தன்மையை யருளிச்செய்கையினாலிதுவு மப்படி வைக்கப்பட்டதெனவறிக. அதுவெவ்வனையென்னில்:—“அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன்மையை, சந்தித்ததாந்மாச் சகசமலத்துணரா, தமைச்சரசேப்ப்பரின் நஞ்சுவத்தைத்தே.” எனனுஞ் சூத்திரத்துக் கவ்வான்மாக்கள் சகசமலத்தினு லுணர்வின்றென்பது கருத்தாகையால் இந்நூலினும் இவ்வதிகாரமாகிய “எண்ணவொன் றிலாததீதம்.” “இவ்வகையவைத்தை” “நீக்கமிலதீதம்” என்னும் விருத்தமூன்றும் அவத்தைத் தன்மையைச் சொல்லுகையா லிதுவு நான்காஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

அப்படியுண்டாகப்பட்ட வவத்தை யெத்தனை வகைப் பட்டிருக்குமென்னில் அது பதினெட்டுவகையவத்தை யுண்டாய்வரும்.

அதற்குவழியேதென்னில் காரணவத்தை மூன்றுங் காரியாவத்தைப் பதினைந்துமாய் வருமென்றறிக.

இதற்காரணவத்தை மூன்றேதென்னிற் காரணகவலமென்றுங் காரணசகலமென்றுங் காரணசுத்தமென்றும் வரும.

இதற்காரணகவலமாவது சர்வசங்காரகாலத் தான்மாக்கள் சுத்தமாயாகாரணத்திலே யொடுங்கிச் சிருஷ்டிகாலமளவும் ஆணவமலத்தான் மறைப்புண் டொன்றுமறியாமற்கிடக்கு மவதரமெனவறிக.

௨௬௮ சிவப்பிரகாச சுவ்வியாச்யாநம்.

காரணசகலமேதென்னிற் சிருஷ்டிதொடங்கிச் சர்வசங்காரம் வருமளவு மான்மாக்க ளியோனிவிட் டியோனிபற்றி யெண்பத் தநான்குநூறுபிர மியோனிபேதத்திலும் பிறத்திறத் து திரிகிறவவதற மெனவறிக.

காரணசுத்தமேதென்னில் இங்ஙனங் கேவலசகலப் பட்டுப் பிறந்திறத்து திரியுமவதரத் தானவமலபாகம்வந்த வான்மாக்களுக் கிருவினையொப்புஞ் சத்திரிபாதமுமுண்டா மாகையா லந்தவவதரத்துச் சிவஞ்சாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளி யிரகித்துத் தனதுதிருவருளான் ஞானத்தையுங் கட்டாணித்து நிஷ்டாபாராக்கப் பிராரத்தந் தொலைந்தவாறே தனது பூரணநிகையோடுங் கூட்டிக்கொண்ட வவதரமெனவறிக.

இங்ஙனங் கூறப்பட்ட காரணவத்தை முனனுக்கும். பி - ம். சித்தியாரில். “அறிவிலனமூர்த்தனித்த னராகாதிருணங்கனோடுஞ், செறிவிலன்கலாதியோடுஞ் சேர்விலன்செயல்தளில்லான், குறியிலன்கத்தாவல்லன் போகத்திற்கொள்கையில்லான், பிறியிலன்மலத்தினோடும் வியாபிகேவலத்திலான்மா.” எ-து. கேவலத்துக்குக் கண்டுகொள்க.

உருவினைக்கொண்டுபோக போக்கியத்துன்னல் செப்பல், வருசெயல்மருவிச்சத்த மாதியாம்விடயந்தன்னிற், புரிவதுஞ்செய்தங்கெல்லா யோனியும்புக்குமுன்னு, திரிதருஞ்சகலமான வவத்தையிற்சீவனச்சேர்ந்தே.” எ-து. சகலத்துக்குக் கண்டுகொள்க.

“இருவினைச்செயல்களொப்பி லீசன்றன்சுத்திதோயக், குருவருள்பெற்றுஞான யோகத்தைக்குறுகுமுன்னேத், திரிமலமறுத்துப்பண்டைச் சிற்றறிவொழிந்துஞானம், பெருநாயகன்றன்பாதம் பெறுவதுசுத்தமாமே.” எ - து. சுத்தத்துக்குக் கண்டுகொள்க.

இனி காரியாவத்தை பதினைந்துக்கு வழியேதென்னில்
கீழாலவத்தையைந்தும் நிலையிற்படுமவத்தை யைந்தும் நின்
மலாவத்தை யைந்துமெனவறிக. இவை பதினைந்துக்கும்.
பி - ம். சிவஞானபோதத்தில். “இலாடத்தே சாக்கிரத்தை
யெய்தியவுள்ள, மிலாடத்தே யைந்தவத்தையெய்த - மிலா
டத்தே, யவ்வவ்வின் திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே, யவ்
வவற்றினீங்கலதுவாங்கு” எ - ம். சித்தியாரில். “அறிதரு
முதலவத்தை யடைதருமிடத்தேயைந்துஞ், செறிதருங்கா
ணந்தன்னிற் செயறொறுமுணர்ந்துகொண்ணீ, பிறிவிலாஞா
னத்தோரும் பிறப்பறவருளாலாங்கே, குறியொடுமஞ்சுவத்
தைக் கூடுவர் கீடுகூட.” எ-ம். இந்நூலினும். “இவ்வகையவ
த்தைதன்னில்” என்றவிருத்தமு மிப்பொருட்பற்றி யெனவ
றிக.

ஆக முன்னுங்கூட்டி யவத்தைப் பதினெட்டும் இவ்வதி
காரத்துவகுத்த செய்யுண் முன்றினுங் கண்டுக்கொள்க. அவை
வருமாறு.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வவத்தைகளிற் கீழாலவத்
தையிற் காரியாவத்தையைந்துஞ் சாக்கிரமுதலாக வருளிச்
செய்யாம லதீதமுதலாக வருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொ
ண்டருளியது.

எண்ணவொன் றிலாததீத மெய்திய தூரியத்
தொன்று, நண்ணிடுஞ் சமுத்திதன்னி யைந்துள தொ
ன்றுபின்னு, மண்ணிடுங் கனவுதன்னி லாதேழாஞ்
சாக்கிரத்தின், கண்ணுறு மஞ்சாறாய கருவிகள்காணு
ந்தானே.

(௧0)

உடலிடையுயிருறு மோரைந்தவத்தையி
னடையுறுகருவியி னடைவினை வகுத்தது.

(இ-ள்.) எண் ஆன்மாவானது ஆணவமலமறைப்பாகக்
 ணவொன்றிலா கீழாலவத்தைப் பட்டுச் செல்லுமவதரத்
 ததீதம் துப்பிரகிருதிதத்துவ மூடம்பாகச்சென்று
 மூலாதாரமாகிய அதிதத்தானத்தில் சென்
 ரொடுங்கு மவதரத்து அவ்விடத்து ஜீவிக்
 குங்கருவிக ளொன்றுமின்றி யந்தப் பிரகி
 ருதியென்னத் தானென்னப் பிறிவற்றுக்கிடந்தழந்து மதே
 யதீதமாம். என்னவே அழுந்துந்தொழில் பிரகிருதிக்குடைய
 தாகையா லதீதத்திற் பிரகிருதியுண்டென்பதை யறுபவத்
 தாம் கண்டுகொள்க. அன்றியு மிதற்குமே லிச்செய்யுளுக்கெ
 முதுகிற துட்பத்திலே யேதுக்களும் பிரமாணங்களுங்கா
 ட்டி யெழுதுகிற வகையினுங் கண்டுகொள்க.

எய்திய துரிய அந்தமூலாதாரத்துக்கு மேலாகப்பொ
 த்தொன்று ருந்தப்பட்ட நாயியாகிய துரியத்தானத்தி
 லே நிற்குங்கருவி பிராணவாயுவொன்று.
 பிராணவாயு நிற்கையாவது ஆன்மா துரிய
 த்திலே பிரகிருதிதத்துவ மூடம்பாகப்
 பிராணவாயுவோடுங்கூடி நிஜ்குமவதரத்
 தந்தத் துரியத்தைவிட்டு அதிதத்திலே பிர
 கிருதிதத்துவ மூடம்பாகச் சொல்லுமிடத் தந்தத் துரியத்
 திலே பிராணவாயு நின்னுவிடுகையா லப்படிச் சொன்னதெ
 னவறிக.

நண்ணிடுஞ்சு அந்தத்துரியத்துக்கு மேலாகப்பொருந்
 முத்திதன்னி ன தப்பட்ட விதயமாகிய சுழுத்தித்தானத்தி
 யந்துள தெ ர லே விருப்பத்துடனே நிற்குங் கருவி சித்த
 ன்று மொன்று. சித்த நிற்கையாவது ஆன்மாவந்
 தச்சுழித்தியிலே பிரகிருதிதத்துவமூடம்

பாகச் சித்தத்தோடும் பிராணவாயுவோடு
ங்கூடி நிற்குமவதாதந்தச்சமுத்தியைவி
ட்டுப் பிரகிருதித்தவமுடம்பாகப் பிராணவாயுவோடுங்கூ
டித் துரியத்திற்செல்லுமிடத் தந்தச்சமுத்தியிலே சித்தமொ
ன்று நின்றுவிடுகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

பின் னு ம ண் அந்தச் சமுத்திக்குமேலாக வடுத்தகண்
ணிடுங் கனவுத டமாகிய சொப்பனத்தானத்திலே (பின்னு
ன் னி ல ர றே மென்றவிதப்பால் முற்கூறிய பிராணவாயு
ழாம். அதுவயம். வுக்குப் பின்னுள்ள பொழிந்த வாயுக்க
அண்ணிடுங் கன ளொன்பதும்) ஆறேறழாகிய சத்தாதிகளைந்
வுதன்னிற் பின் னும் வசனாதிகளைந் தும் அந்தக்கரணங்க
னுமாறேழாம் ளிற் சித்தநீங்கலாக மனம் புத்தி யாங்கா
ரமும் ஆகப்பதின்மூன்றும் ஆகமுன்னுங்கூ
ட்டி யிருபத்திரண்டுநிற்கும். அன்றியு மிந்
தப் பதத்துக்குப் பின்னுமென்றது வாயுக்

களொன்பதுக்குப் பொருட்படாதென்று பின்னு மண்ணிடுங்
கனவி லாறே ழொன்பதாமென்று பாடமோதி இருபத்திரண்
டுகருவி சொப்பனத்தானத்திலே நிற்குமென்று தொகைப்ப
டுத்திப் பொருளுரைப்பாருமுளர். இதைப் பொருளுக்கேற்க
அந்தப் பாடத்தைக் கூட்டிக்கொள்க. சொப்பனத்தானத்
தில் நிற்குங் கருவி யிருபத்திரண்டாவ தேதென்னில் ஆன்மா
வந்தக் கண்டத்தானத்திலே வாயுக்கள் பத்தும் வசனாதி
யைந் தும் சத்தாதி யைந் தும் அந்தக்கரணங்க ணும் ஆகவி
ருபத்தானாலோடுங்கூடிப் பிரகிருதித்தவ முடம்பாகநிற்கு
மிடத்து அந்தக் கண்டமாகிய சொப்பனத் தானத்தைவிட்டுப்
பிரகிருதித்தவ முடம்பாகப் பிராணவாயுவோடுஞ் சித்தத்
தோடுங்கூடி இதயமாகிய சமுத்தித்தானத்திலே செல்லுமவ

தரத்து முற்கூறிய கருவிகளிருபத்திரண்டுஞ் சொப்பனத் தானத்திலே நின்றுவிடுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக

சாக்கிரத் -கண்டத்துக்கு மேலாகிய இலாடத்தான தின் கண்ணுறு மாகிய சாக்கிரத்தானத்திலே பூதங்களை மஞ்சாராய கரு தின் வழித்தாகிய ஞானேந்திரியமாகிய விகள்

சோத்திராதிகளைந்துங் கன்மேந்திரியமாகிய வாக்காதிகளைந்தும் ஆகப்பத்துக்கரு விகளுஞ் சாக்கிரத்திலே நிற்கும். பத்துக் கருவிகள் நின்றலாவது ஆன்மா தத்துவ

முப்பத்தாறெடுங்கூடி விசுவவியாத்தனாய் நிற்கச்செய்தே யதிலே யறிகருவிகளாகிய சிவதத்துவமென்றும் வித்தியாத த்துவமேழிற் பிரகிருதித்துவ நீங்கலாகக் கலாதிகளாகும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலிற் பூதங்களைந்தும் ஆகப்பதி னுறு நீங்கலாக நின்றகருவி யிருபதும் தொண்ணூற்று வகையில் வாயுக்கள் பத்தும் வசனாதியைந்தும் ஆக முப்பத் தைந்தோடுகூடி ஆன்மா ஓடச் சமைந்தோடுகிறதே ரியற்று வாணகைவிட்டு நின்றூற்போல அந்த விலாடத்தானத்திலே சாக்கிராவத்தைப்பட்டு நிற்கச்செய்தே யான்மா வதனைவிட் டிச் சொப்பனத்தானத்திற் செல்லுமிடத்து வாயுக்கள் பத் தும் வசனாதியைந்துஞ் சத்தாதியைந்தும் அந்தக்கரணங்க ளுறும் ஆக விருபத்துநாலோடுங் கூடிப் பிரகிருதித்துவ முடம்பாகச் செல்லுகையா லிந்த விருபத்தைந்து நீங்கலாக மற்றுள்ள சோத்திராதியைந்தும் வாக்காதியைந்து மந்து விலாடத்தானத்திலே நின்றுவிடுகையா லப்படிச் சொன்ன தெனவறிக. அஞ்சாராயகருவிகள் ௭-௧௦. பூதங்களைந்தின் வழித்தாகிய கருவிகளென்றதேதென்னில் ஆன்மா விந்திரியங் களைக்கொண்டு விடயங்களைக் கொள்ளுமிடத்துப் பூதங்க

ளிடமாககின்று கொள்ளுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவ
றிக.

காணுந் தா ஆன்மா வவத்தைப்பட்டுச் செல்லுமவ
னே.

தரத் தந்தந்தத் தானங்கடோறு மந்தந்த
க்கருவிகளை விட்டுவிட்டுப்போ முறைமை
யை யிங்நன மிப்படி யறியப்படும். எ-று.

வி-ப. இங்நனம் பொருட்கூறிவந்த வகையில் பின்னு
மண்ணிடுங்கனவுதன்னி லாதேழாம். எ-கு. பின்னுமென்றது
வாயுக்களொன்பதுக்கும் பொருட்படாதென்று பின்னுமண்
ணிடுங்கனவி லாதேழொன்பதாம் என்று பாடமோதுவாரு
முளரென்றதற்கு வழியேதென்னில் இந்தச்செய்யுளுக்குக்
கருத்து ஆன்மா வவத்தைப்பட்டுச் செல்லுமவதரத் தந்தந்
தத் தானங்கடோறும் விட்டுவிட்டுப்போங் கருவிக்குத் தொ
கை சொல்லுகையாற் சொப்பனத்தானத்தில் விட்டுப்போங்
கருவி யிருபத்திரண்டுக்குத் தொகை சொல்லுமிடத்துப்
பின்னு மண்ணிடுங்கனவுதன்னி லாதேழாம் என்று பதின்மு
ன்றுக்குத் தொகைசொன்னதொழிய மற்றவொன்பதுக்குத்
தொகை சொல்லாதபடியால் பின்னு மண்ணிடுங்கனவி லா
தேழொன்பதாம் என்று பாடமோதி யிருபத்திரண்டுன்று
பொருட்கூறுகை கருத்தாகையா லப்படிப் பாடமோதின
தெனவறிக. அப்படியானால் முன்னே பிரரணவாயுவைச்
சொல்லிவருகையாற் பின்னுமென்றது பிற்பட்ட வாயுக்க
ளொன்பதுமென்றுபொருட்கூறுகைக் கருத்தொகையாகாதோ
வென்னி லப்படி முன்னே பிரரணவாயுவென்றதும் வியாக்கி
யாநஞ் செய்தவர்கள் சொன்னதொழியப் பாடத்திற் சொ
ல்லாதாகையால் அதுவும் பொருளல்லவென்பது கருத்தெ
னவறிக. இங்நனம் பொருட்கூறிவந்த வகைக் குதாரணங்
கள் வருமாறு:—அஃதாவது ஆன்மா வவத்தைப்பட்டுச் செ

ல்லுமிடத்துச் சாக்கிரந்தொடங்கி யதீதமளவு மந்தந்தத் தானங்கடோறும் கூடிநிற்குங் கருவிக ளின்னின்னதென்று தொகை சொன்னதற்கு. பி-ம். திருமந்திரத்தில் “மூப்பதோ டைந்தாய் முதல்விட்டங் கையைந்தாய்ச், செப்பதின்மூன் றாய்த் திகழ்ந்திரண்டொன்றதா, யிப்பதிநின்ற வியல்பைய றிந்தவ, ரப்பதிகொள்பவ ராய்ந்துகொள்ளீரே.” எ-ம், சித் தியாரில். “சாக்கிரமூப்பத்தைந்து னுதலினிற்கனவுதன்னி, லாக்கிய விருபத்தைந்து களத்தினிற் சுழுனைமூன்று, நீக்கிய விதயந்தன்னிற் றுரியத்திலிரண்டுநாபி, நோக்கியதுரியாதித னுவலின்மூலத்திலொன்றே.” எ - ம். மெஞ்ஞான விளக்கத் தில். “நனவுதனிற்கருவி மூப்பத்தைந்தாகுங், கனவிருபத் தோரைந்தாக் காணில் - முனிசுழுத்தி, மூன்றாகுங்காலே முழுத்தூரிய மோரிரண்டே, யூன் றுமதிதந் தருமாடுன்னு.” எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

என்றிங்ஙன மவத்தைக்குக் கருவி மூப்பத்தைந்தென்று சொல்லியிருக்கிற விதிலே மூப்பத்துநாலு கருவியென்றும் ஒன்று ஆன்மாவென்றுஞ் சில தூல்களிற் சொல்லுவானேனெ ன்னி லப்படிச் சொன்னதும் பிரகிருதி தத்துவத்தை யான்மா வென்று சொன்னதெனவறிக. அதற்கு வாயியெதென்னில் பிர கிருதி தத்துவ மன்றுள்ள கருவிகளைப்போல வான்மாவைவி ட்டும் பற்றியும் வாராமற் கேவல சகலமிரண்டினு முயிருமு டம்பும்போலப் பிறிவற்று நிற்கையால் உடலுக்கிட்டபெயர் உயிருக்கு நின்றாற்போலப் பிரகிருதி தத்துவத்தின்பெயர் ஆன்மாவுக்குச் சொல்லியும் விளக்குச் சுடரொளியுந்தகளி யும் விளக்கென்று பெயர்பெற்றாற்போல ஆன்மாவின்பெயர் பிரகிருதி தத்துவத்திற்குச் சொல்லியும் வருகையால் இவ்வி ட்த்துக்கும் ஆன்மாவின்பெயர் பிரகிருதி தத்துவத்துக்குஞ் சொன்னதெனவறிக. அப்படி யொன்றின்பெய ரொன்றிற்கு

மாறிவருகைக்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தின் மூன்றாஞ்சுத் திரத்தின் ஞானையில். “ஒடுங்கினவிடத் தின்பதுன்ப ஜீவனம் பிரகிருதிக்கின்மையி னொடுங்காவிடத் தின்பதுன்பம் ஜீவியாநிற்ப துளதாதலி னதுவே யவ்வான்மாவாம்.” என்ற தனுள் “ஒடுங்கினவிடத் தின்பதுன்ப ஜீவனம் பிரகிருதிக்கின்மையின்” என்பதைப் பிரகிருதி தத்துவத்தின்பேர் ஆன்மாவுக்கு வருமதுகண்டுகொள்க. இனி யான்மாவின்பெயர் பிரகிருதி தத்துவத்துக்கு வருமதற்கு. பி-ம். சித்தியாரி லிரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே தத்துவத்தின் ரொகை சொல்லுமிடத் துண்டாகிய விருத்தத்தில் “சுத்ததத்துவங்களென்று முன்னமே சொன்னவைந் து, மித்தகையமையி னியம்பு மிவை முப்பத்தொன்றுமாகத், தத்துவ முப்பத்தாளுஞ் சைதன்னியங்களைந் து, சித்தசித்தான்மாவொன்று முப்பது மசித்தேசெப்பில்” இதிற் சித்தசித் தான்மா வொன்று மென்பதைக் கண்டுகொள்க.

இதனையுஞ் சித்தசித்தான்மாவென்று ஆன்மாவின் பெயர் வருகையா லான்மா வென்பாருமுளர். அது வழக்கல்ல வெனவறிக. அதுவேனென்னில் தத்துவங்களுக்குத் தொகைசொல்லிச் செலவுசொல்லுமிடத்து மீளவுந் தத்துவங்களைச் சொல்லாமல் ஆன்மாவைச் சொல்லுகை வழக்கல்லாத படியா லதனைச் சொல்லவொண்ணா தென்ற தெனவறிக.

அன்றியும் சித்தசித் தான்மாவென்றதைப் புருடதத்துவமென்பாருமுளர். அது வழக்கல்லவெனவறிக. அதுவேனென்னில் அதனைத் தத்துவசமுகத்திற் ரோன்றுங் கருவியென்று “நிச்சயம் புருடனாகிப் பொதுமையி னிற்குமன்றே.” எ-ம். “ஐவகையாலுறுபயன்க ணுகரவருந்கால மதுபுருடதத்துவம்.” எ-ம். தூல்களிற் சொல்லிவருகையால் ஆன்மாதத்துவங்களோடுங் கூடிநின்று சகலனாக ஜீவிக்குமவதரத்

௩௭௬ சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

துண்டாகுங் கருவியாகையாலும் பிரகிருதி தத்துவம்போல ஆன்மாவை விடப்படாமற் கேவலசகல மிரண்டினுங் கூடிநிலலாதாகையாலு மதனையாகாதென்ற தெனவறிக.

அன்றியும் புருடதத்துவந் தன்னை யான்மாவென்றாலு மான்மாவின்பெயர் தத்துவத்துக்கும் வருமென்பது கண்டுகொள்க.

என்றலுஞ் சித்தசித்தான்மாவென்றது பிரகிருதி தத்துவமே துணிபெனவறிக.

அப்படியானாலு மவத்தைப்பட்டுச் செல்லு மவதரத்து மன்றுள்ள தத்துவமுடம்பாகச் செல்லாதோ பிரகிருதிதத்துவம் வேணுமோவெனனில் அப்படி மன்றுள்ள தத்துவமுடம்பாகத் துரியமளவும் வந்து சென்றதாகிலுந் துரியத்திலே பிரானவாயு நின்னுவிடுகையாற் துரியத்தைவிட் டதீதத்திலே செல்லுமிடந் தான்மாவானது தனித்துச்செல்லாது. அஃ தெப்படியென்னில் “அங்கியானது தானுமொன்றை யணைந் துரின்று நிகழ்க்கிடும், பங்கியாவுயிர்தானு மிப்படி பற்றிய ல்லது நின்றிடா.” என்று தூல்களிற் சொல்லிவருகையால் ஆன்மாவான தொன்றோடு கூடிநிற்பதொழியத் தனித்துநில்லாதாகையா லவ்விடத்துக்குப் பிரகிருதி தத்துவமுடம்பாகச் செல்லவேண்டுகையா லது வேண்டுமென்பதையறுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

அப்படியானு லான்மாவுக் காணவமலஞ் சகசமாய்நிற்கையா லந்த வாணவமலந் தாரகமாகச் சென்றோடுங்கா தோ பிரகிருதிதத்துவம் வேணுமோவென்னில்? அந்தவாணவமலமு மான்மாவோடுங் கூடிநின்று மறைக்கிறதொழியத் தாரகமாகாதாகையா லதனைச் சொல்லவேண்டுமென யெனவறிக.

ஆகையா லல்விடத்துக்குப் பிரகிருதி தத்துவ முடம்பா கச் சென்று அதீதத்திலும் பிரகிருதி தத்துவமு மாண்மாவங் கூடிக்கிடக்குமென்பதே வழக்கெனவறிக. அப்படி யதீத த்தி லிரண்டுங் கூடிக்கிடக்குமேயானால் சித்தியாரில் அவத் தைக்குச் சொல்லுமிடத்து “படைகொடு பவனிபோதும் பா ர்மன்னன் புகும்போதில்லிற், கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட்டுப்பின்னை, யடைதருந்தனியேயந்தர்ப் புரத்தினி லதுபோலான்மா, வுடலினிலைந்தவத்தை யுறுமுயிர்காவலா க.” எ - ம். இந்நூலினும் “அடையஞ்சுவத்தைப் பெருகியம லத்தாற்பேணி யுறுந்தனியதிதமுண்மை யுயிர்கெனவுணர்த் தாமன்றே.” எ - ம். அதீதத்திலொருமுதலாகச் சொல்லுவா னேனென்னி லப்படி யொன்மென்றதும் பிரகிருதியையு மா ன்மாவையங் கூட்டியே யொன்மென்ற தெனவறிக. அத ற்குவழியேதென்னில் ஓரான்மா வோருடலோடுங்கூடி யிருக் மிகுடத் துடலென்று முயிரென்று மிரண்டுமுதலாயிருக்கச் செய்தேயு மவனென்று மவனென்று மதுவென்று மொன்றாய் நின்றாற்போல ஆன்மாவும் ப்ரகிருதியுந் தேகமுந் தேகியும் போலப் டிழிவற் நிரண்டுமுதலு மொன்றாய்நின்றதெனவ றிக. அப்படியான்மாவைவிட்டுப் பிரகிருதி தத்துவ நில்லா தென்றும் பிரபிருதி தத்துவத்தைவிட் டான்மா நில்லாதென் றுஞ் சொன்னதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “புருடன் பிரகிரு திபெற்றாற் போதஞ்சிந்தங்குண்டாகிக், குருடன்முதுகில் முடவனிருந் தூர்த்தார்ப்போலப்பிரகிருதி, யிருடனிடத்தே யிருந்தியங்கும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. அப்படிப்புருடன் பிரகிருதிபெற்றா லென்பதுகொண்டே பிறகுவந்து கூடினதா மேயென்னில் அப்படிச்சொன்ன தந்தவதீதந்தன்னிலே யந் தப் பிரகிருதியழந்த அந்தப் பிரகிருதியுந் கழன்று மாயாகா ரனத்திலே கிடந்துணர்த்துமுறைமையிற் கூடினதெனவ

௩௭௮ சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

நிக. ஆகையாற் கேவலசகலமிரண்டினு மான்மாவும் பிரகிருதியு மொன்றை யொன்றுவிடப்படாம லுயிருமுடலும்போலப் பிறிவற்றுநிற்குமென்பதே வழக்கெனவறிக.

அப்படிக்கேவலத்திற் பிரகிருதிதத்துவமுண்டாமாகித் தத்துவத்தோற்றுஞ் சொல்லுமிடத்துச் சித்தியாரில். “வருங்குணவடிவாய்மூலப் பிரகிருதிகலையிற்றேன்றித், தருங்குணமூன்றொன்றிற் றுன்மூன்றாய் மும்மூன்றாகும்.” எ - ம். இந்நூலினும். “உருத்திராராக்கலையதனிற் பிரகிருதிக்குணங்க ளுளவாகும்.” எ - ம். தோற்றஞ்சொல்லுவானே நென்னில் அப்படித் தோற்றஞ்சொன்னது மான்மாவானத்திதத்தில் ஜீவியாமந்திட்டு சகலனாக ஜீவிக்குமவதரத்து இச்சாநூ னாக்கிரியாசொருப னுனாற்போல வந்தப்பிரகிருதிதத்துவமு மான்மாக்க ளொடுங்குமவதரத் துபாதானமாச ஜீவியாம னின்றும் தோன்றுமவதரத்துக்குக் குணசொருபமாகத்தோ ன்றி ஜிவித்தும் வருகையாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

அப்படிப் பிரகிருதிதத்துவ மோகினியிற்றேற்றமாகிய காரி யமாயையோடுந் தோன்றியுமொடுங்கியும் வரச்செய்தே யிதுவொ ன்று முபாதானமாய் நிற்குமுறைமை யெங்ஙனேயென்னி லதுசு த்தமாயையிற் காரியமாகிய விந்துசத்தி குக்குமைவாக்கு முதலா னவையிற்றுக் குபாதானமாய் நின்றொடுக்குமதுபோல வெனவறிக.

அப்படியானு லோருபாதானத்திலே யோருபாதானமொடு க்குமுறைமை யெங்ஙனேயென்னில் அஃதொருவரிடத்திலே மற் றுமோரான்மா கர்ப்பத்திலே பதிந்து கிடந்தாற்போல வெனவறிக.

அப்படியானுற் கருவிகூடின விடமெல்லா மான்மவுக்கு ஜீவிப்புண்டென்று சொல்லியிருக்கக் கேவலத்திற் பிரகிருதித் த

துவங்குடி- நிற்குமேயாகி லான்மா ஜீவிப்பற்றுக்கிடக்குமுறைமையெங்குனெயென்னில் ஆன்மா வொருசரீரசம்பந்தமாய் நின்றவிடமெல்லாம் ஜீவிக்குமென்று சொல்லியிருக்கவுங் கேவலப்பட்டுக்கிடக்கு மவதரத்துச் சரீரசம்பந்தமார்க்கிடந்து ஜீவியாமனிற்கு மதுபோல வெனவறிக.

ஆகையாற் பிரகிருதித்துவ மான்மாவோடுங்குடி பெவ்விடத்தினு முயிரு முடலும்போலப் பிறிவற்றுநின்று சகலத்திற்குனசொருபமாய்நின்று காரியப்பட்டுங் கேவலத்தி லுபாதானமாய் நிற்குமென்பது முற்கூறிவந்த வுபமானங்களினாலு மதுபவத்தினாலுங் கண்டுகொள்க. அன்றியு மிச்செய்யுளில், “எண்ணவொன்றிலாததிதம்” என்கையா லதிதத்திற் கருவிகளொன்றுமில்லை மற்றுள்ள நாலவத்தைக்குமே கருவியுள்ளதென்பாருமுளர். அதிதத்திற் பிரகிருதித்துவ முண்டென்பதைப்பற்றி முற்கூறிவந்தவகைகளி லிந்தாலுக்குக்கருத்தாகக் காலையம்பலநாதத் தம் பிரானாருளிச்செய்த குறட்பாவி லிச்செய்யுளுக்கு வகுத்த குறட்பாவாகிய “உடலிடையுயிருறு மோரைந்தவத்தையி, னடைவுறுகருவியினடைவினைவகுத்தது.” என்று ஐந்தவததைக்குங் கருவியுண்டென்றருளிச் செய்கையாலு மதித்திலுங்கருவியுண்டென்பது கண்டுகொள்க. என்னவே யதிதத்திற் பிரகிருதித்துவமுண்டென்பது கருத்தது.

அன்றியு மப்படியான்மாவைக்கேவலசகலமிரண்டினும் விடப்படாமல் வருங்கருவி பிரகிருதித்துவமல்ல புருடத்தவமென்பாருமுளர். அதுவழக்கல்லவெனவறி. அதுவேனென்னில் ஆன்மாவிகுவவியாத்திபைவிட் டவத்தைப்படு மவதரத்து அறிகருவி பதினாறுநீங்கி யவத்தைப் படுகையா லதிலே காலமு நியசூயங்கலையும் வித்தையு மராகமுங்குடி நீங்குகையா லந்த வைந்து கருவிகளுங்குடி ஜீவிக்குஞ் சமுகத்திற்குனுந் கருவி புருடத்

துவமாதலா லங்கக் கலாதிகளைந்து மவத்தைப்படு மவதரத்துக் கூடாததுகொண் டந்தச் சமூகத்திற்கேற்றமாகிய புருடத்ததுவ மு மவத்தையிற் கூடாதெனவறிக.

அன்றியும் புருடத்ததுவத்தையும் பிரகருதி தத்தவத்தையு மொருகருவியென்று மதுவான்மா வவத்தைப்படு மவதரத்துத் துரியமளவும் புருடத்ததுவமென்று பெயர்பெற்றுநின் மதித்ததிற் பிரகருதித்ததுவமென்று பெயராய் நிற்குமென்பாருமுளர். அஃ திரண்டு மொருகருவியென்பது வழக்கல்லவெனவறிக. அதுவெங் வனெயென்னில் இந்நூலிலே தத்துவத்தோற்றஞ் சொல்லுமிட த்தில் “அருத்தியிருங்கலைகாலம்” என்னுந் திருவிருத்தத்திலே “உருத்திரராத் கலையதனிற் பிரகருதிருணங்க ளுளவாகும்” என் னு பிரகருதிக்குத் தோற்றஞ்சொல்லியும் “ஐவகையாலுறுபயன்க ணுகரவருங்கால மதுபுருடத்ததுவமென் றதைந்திடுவரறிந்தோர்” என்று புருடத்ததுவந் தத்தவ சமூகத்திற்கேன்றுங் கருவியெ ன்று சொல்லுகையாலும் புருடத்ததுவம்வேறு பிரகருதித்தது வம் வேறெனவறிக. அன்றியு மிதுவேகருத்தென்பதைப் பற்றிக் காவையம்பலநாதத் தம்பிரானார் இந்நூலுக்குக் கருத்தாகவருளி ச்செய்த குறள்வெண்பாவில். “ஐவகையாலுறுபயன்க ணுகரவ ருங்கால மது புருடத்ததுவம்.” என்னுந் செய்யுளின் கருத்தா கிய “புகன்றவற்றாலவர் புருடத்ததுவமு, மகன்றமானு மதன்கு ணம் விரித்தது” என்று தத்துவங்கள் சாரியப்படுமிடத்துப் புரு டத்ததுவம் பிரகருதித்ததுவமும் வேறுவேறாகச் சொல்லுகை யாலு மவை யிரண்டையு மொருகருவியாகச் சொல்லவொண்ண தெனவறி. அன்றியுந் தத்துவ முப்பத்தாறுக்குத் தொகைசொல் லுமிடத்து ஆன்மதத்துவ மிருபத்தாறாலு வித்தியாதத்துவமேழு சிவத்ததுவமைந்தென்று சொல்லுமிடத்து அவையிரண்டு மொ ருகருவியானால் முப்பத்தாறுக்குத் தொகையில்லாதபடியானும் அன்றியும் அத்துவாசோதனையிற் கலைபடைப்புக்குச் சித்தியாரில்.

“தத்துவமுமோரேழு.” என்றுவித்தியாகலைக்கு வித்தியாதத்துவமேமழையாகிலும் அவையிரண்டையு மொருகருவியென்ன வொண்ணுதெனவறிக.

அப்படியானால் வித்தியாதத்துவ மேழென்பதற்குக் காலம் நியதிகலை வித்தை யராகம் புருடன் மாயையென்று நூல்களிற் சொல்லுகையால் புருடனையும் பிரகிருதியையு மொருதத்துவமாக்கி மாயையென்பதை யொருதத்துவமாக்கி ஆக வித்தியாதத்துவ மேழென்று தொகைப்படுத்தி ஆகத்தத்துவ முப்பத்தாறென்று சொல்லப்படாதோவென்னில் அப்படி மாயையென்றதும் பிரகிருதிதன்னையே யெனவறிக. ஆகையாற் புருடனவேறு பிரகிருதிவே மென வறிக. அப்படிப்பிரகிருதி தன்னையே மாயையென்பதொழிய மாயையென்றொரு கருவி தனித்தில்லையென்பதற்கு வகையேதென்னில் தத்துவத்தோற்றஞ் சொல்லுமிடத்துக் காலம் நியதி கலை வித்தை யராகம் பிரகிருதியென்று ஆறுக்குத் தோற்றஞ்சொல்லி வருகையாலும் புருடதத்துவத்தோற்றம், “ஐவகையாலுபயன்க ணுகரவருங்குல மதுபுருடதத்துவமென்று.” அவ்விடத்திற் றோற்றஞ்சொல்லுகையாலு மாயையென் றொருகருவிக்குத் தோற்ற மோரிடத்திலுஞ் சொல்லாதபடியாலும் அன்றியுந் தத்துவங்கள் காரியப்படுமிடத்து மாயையென்றொருகருவி காரியப்படுகை சொல்லாதபடியாலும் பிரகிருதி தன்னையே மாயையென்பதொழியத் தனித்தொரு கருவி மாயையாகச் சொல்லப்படா தெனவறிக. ஆகையாற் புருடனவேறு பிரகிருதிவேமெனவறிக.

அப்படிப் புருடனொருகருவியும் பிரகிருதியொருகருவிபுமா னால் ஒடுக்கஞ் சொல்லுமிடத்து “வித்தையிலொடுங்குமாதும்” என்று ஆறுகச்சொன்னதேதென்னில் புருடதத்துவந் தத்துவச மூகத்திற் றோற்றமாகையாலு மற்றுள்ளகாலமு நியதியுங் கலையும் வித்தையு மராகமும் பிரகிருதியுந் காரணமாயெயிற் றோற்றமா

கையாலுந் தோன்றினவொழுங்கிலே யொடுக்கஞ் சொல்லவேண்
டுகையாற் புருடத்தவத்துக்குக் காரணமாயெயிற் றேற்றமில்
லாதபடியாலும் மற்றுள்ள ஆறுதத்துவமும் காரணமாயெயி
லொடுங்குகையால் “வித்தையிலொடுங்குமாதும்.” என்றதென
வறிக. ஆகையாற் புருடத்தவம்வேறு பிரகிருதித்தவம்வேறெ
னவறிக.

அன்றியும், “சித்தமாமவ்வியத்தம்.” என்று தூல்களிற் சொ
ல்லவறுகையால் அவ்வியத்தமான பிரகிருதிதானே சித்தமுமாய்
த்தோன்றுகையால் பிரகிருதியையுஞ் சித்தத்தையு மொருகருவியா
க்கி அவத்தைக்குக்கருவி மூப்பத்தநாலென்று சொல்வாருமுளர்.
அதவும் பொருளல்லவெனவறிக. அதற்குக் சூற்றமேதென்னில்
அப்படிப்பிரகிருதியுஞ் சித்தமு மொருகருவியானால் ஆன்மதத்
துவ மிருபத்துநாலினுஞ் சித்தத்தை யொருகருவியாகவும் வித்தி
யாதத்துவ மேழினும் பிரகிருதியையொருகருவியாகவும் சொல்
லித் தத்துவமூப்பத்தா றென்கையாலும் அன்றியும் இவை காரிய
ப்படுமிடத்துச் சித்தமானது நினைவுமாத்தியமாய்நின்று காரியப்ப
டுமென்றும் பிரகிருதி முக்குணங்களா யொன்பதுவாகையாக நின்
னுகாரியப்படு மென்றுஞ் சொல்லவருகையால் இரண்டையுமொரு
கருவியாகச் சொல்லவொண்ணாதெனவறிக. அன்றியும் பிரகிருதி
தானே சித்தமாமென்னும் வழக்கைப்பற்றி யிரண்டுமொன்றாமெ
ன்றாலும் பிரகிருதியினின்றுஞ் சித்தமுண்டாகையாற் சித்தமா
னது சுழுத்தியில் நினைவுமாத்திரமாய் நிற்குமென்று தூல்களிற்
சொல்லுகையாலும் பிரகிருதிகாரணமாய்ச் சித்தந்தோன்றுகை
யாற் பிரகிருதிகெட்டுச் சித்தநிற்க வழக்கில்லாதபடியினாலும் அப்
படிச் சொல்லவொண்ணாதெனவறிக. அப்படிப்பிரகிருதி காரண
மாகச் சித்தந்தோன்று மென்றது ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலும்
பிரகிருதியிலே தோன்றி மீளவு மதிலேயொடுங்குகையாலும் அது

வழக்கல்லவெனவறிக. அப்படிப் பிரகிருதியிலே யான்மதத்துவ மிருபத்துநாலுந்தோன்றி மீளவு மதிலே யொடுங்குமென்பதற்கு. பி-ம். இந்நூலில் “உருத்திரராம் கலையதனிப் பிரகிருதிஞ்ஞங்க ஞானவாகு மாங்காரம் புந்தியினிலுதிக்கும்” என்று தோற்றத்து க்குச் சொல்லியும் சித்தியாரில் “தத்துவமென்மூன்றுஞ் சென் றான்மதத்துவத்தொடுங்கும்” என்று ஒடுக்கத்துக்குச் சொல்லியும் வருமதுகண்டுகொள்க. ஆகையாற் புருடத்துவம்தவெறு பிரகிருதி தத்துவம்தவெறு சித்தம்வேறெனவறிக.

அன்றியு மவத்தையிற் பிரகிருதித்துவங் கூடாதென்னி லதி த்ரோத்தமாயுள்ள வந்தக்கரணங்களு மிந்திரியங்களும் அவத்தை த்தானங்களினின்று லாபிப்படுகையாற் காரணமில்லாதொழுது காரியம் ஜீவியாதாகையால் அவத்தையிற் பிரகிருதியுண்டென்ப தை யறுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. என்னவே ஆன்மா வவத்தை ப்படுமிடத்துப் பிரகிருதித்துவ மூடம்பாகச் சென்று மூலாதா ரத்திலே யந்தப்பிரகிருதியோடு மழுந்திக்கூடக்குமென்கிறதே சித் தாந்தப் பொருளெனவறிக.

என்றிவ்வனஞ் சொல்லிவந்தவகையில் அவத்தைக்குக் கருவி மூப்பத்தைந் தென்பதும் ஆன்மாவதித்திற் பிரகிருதித்துவ மூடம்பாகச் சென்றொடுங்குமென்பதே வழக்கென்பதும் கண்டு கொள்க. இதற்கு. பி - ம். சிற்றம்பலநாடித் தம்பிரானு ரருளிச் செய்த ஞானப் பஃரெடையில். “ஐயாறுமைந்து மனைகருவி யென்றுமிதிற், புருவத்திடை பத்தும் போக்கிருபத் தைந்தோடே களத்திற் றங்கிச், சுழுத்திதனின்மூன்றும் துரியத் திரண்டும், விழித்தநினைவற்றுமிரை விட்டு - அழுத்தியிடு, மூலப் பிரகிருதி யோடேயம் மூலமலங், கோலக்கூடநுணர்த்தக் கூறுங்கால்.” என்றருளிச்செய்ததும் கண்டுகொள்க. அன்றியும் சிவாகமத்தில் அசிந்திதமென்கிற வாகமத்தின் கிரந்தத்திலே யவத்தைக்குக்

௩௮௪ சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாரம்.

கருவி முப்பத்தைந் தென்பதற்குப் பிரமாணங் கண்டுகொள்க. ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலுக்கும் பிரகிருதித்தத்துவம் பிரதானமாகையால் பிரகிருதியைக் கூத்திரக்ய நென்றதெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாதீழாலவத்தைப்பட்டுப் பிரகிருதித்தத்துவ முடம்பாகச் சென்று மூலாதாரத்திலே பொடுங்குமவதரத்துச் சாக்கிரத்தானத்தில் விட்டுப்போங் கருவி பத்தென்றும் சொப்பனத்தானத்தில் விட்டுப்போங்கருவி மிருபத்திரண்டென்றும் சுழுத்தித்தானத்தில் விட்டுப்போங்கருவி யொன்றென்றும் துரியத்தானத்தில் விட்டுப்போங் கருவி யொன்றென்றும் வருமுறைமையையு மறிவித்தது. (௧௦)

வேறு—இனி நிறுத்த முறையானே செய்யுண்மூன்றிலு லா ஞ்சூத்திரத்தி லவத்தைத்தன்மை யுணர்த்துவான் ஞ்ருடங்கு லாவற்று ளிது கீழாலவத்தை யைந்தையு மதிதமுதலாக யுணர்த்திற்று.

எண்ணவொன் றிலாததீதம் - மூலாதாரத்திலே யாத்மாவாணவமலமேயா யெண்ணுதற் கொருகருவிகளுமின்றி நின்றறுவதா மதீதம்,—எய்திய துரியத்தொன்று நண்ணிடம் - பொருந்தப்பட்ட துரியத்திலேநிற்கும் பிராணவாயுவொன்று பொருந்தும்,—சுழுத்தித்தன்னி னயந்தளதொன்று—சுழுத்தியிலே விருப்பமுடைய சித்தமொன்று. பொருந்தும் நண்ணிடுமென்பதனை யிதனோடுங்கூட்டுக,—கனவுதன்னி லாதேழாம் - சொப்பனுவத்தையிலே சததாதியைந்தும் வசனூதியைந்தும் மனம் புத்தி யாங்கார மூன்றுமாகிய பதின்மூன்றுமாம்,—பின் னுமண்ணிடம் - இவையன்றி நின்ற பிரதான வாயுக்களொன்பதும் பொருந்தும்,—சாக்கிரத்திற் கண்ணுறுமஞ்சாரும்—சாக்கிரத்தின் ஞானேந்திரியங்களைந்து மதன்வழியெண்ணுவதாய கன்மேந்திரியங்களைந்தும் பொருந்தும்,—

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யானம். ௩௮௫

கருவிகள் காணுந்தானே-ஆராயுமிடத் தித்தானங்கடோறு மிந்த
முறையே கருவிகள் பொருந்தும். ௭ - று.

காணுந்தானே பென்பது உம் பாடம். சாக்கிரத்தானம் நெ
ற்றி. இது தொட்டுக் கண்டமளவுஞ் சொப்பனத்தானம். மூன்னு
லாகிய சிவஞானபோதத்திலே யொன்றைப்பாமூலத் துயிரணையு
நாபிதனி லென்றும்போ லிவ்வாசிரியருஞ் சிறுட்டிக் கிரமமாகவு
ரைத்தார். கேவல சகல சுத்தமென்னுங் காரணவத்தை மூன்றி
னுட் சகலவத்தை பதினைந்துவிதப்படும். அவை சகலத்திற் கே
வலமொன்றும் சகலத்திற் சகலமொன்பதும் சகலத்திற் சுத்தமை
ந்துமாம். சகலத்திற் கேவலமொன்றாவது அதிதம். சகலத்திற்
சகலமொன்பதாவது மத்தியாலவத்தை யைந்துங் கீழாலவத்தை
யிற் சாக்கிரமுதனுஞ்ஞமாம். மத்தியாலவத்தையுஞ் சகலத்திற்
சுத்தமைந்து மேற்காட்டுதும். கீழாலவத்தையையிற் சாக்கிரத்
திற் கருவி மூப்பத்தைந்து. சொப்பனத்திற் கருவி இருபத்தை
ந்து. சுழுத்தியிற் கருவி மூன்று. துரிபத்திற் கருவி இரண்டு. அதி
தத்தில் ஒன்று. அது புரு—ஹதலி லெண்ண வொன்றிலா ததித்
மென்றார். இனிச் சாக்கிரத்திலே இந்நிரியம் பத்துநிற்க நின்ற
இருபத்தைந்துடனே சொப்பனவத்தையுறுவன். இவ்விடத்தி
லநிகருவிபான இந்நிரியங்கனிவநி யிருக்கையிலுஞ் சாக்கிரத்திற்
கண்ட வாநனை சொல்லமாட்டாம னிற்பனப்பறி நிச்சயித்தெழுங்
கருவிகளாண்டின்மையின் அறிவொழுக்கக்காப்பந்த விரும்பிறுகிச்
சிறிதுசிவப்பு நின்றும்போலவும் புத்தியிலே பிரகாசிப்பிக்கும்.
அதெப்படிபெனில் ஒழுக்கக்காப்பந்த விரும் பக்கினிபைவிட்டு நீந்
கியிருக்கையிலு மக்கினி செய்யுந்தன்மை செய்து நின்றும்போல
வும் பவுரிசுழன்றவ னதுங்கியிருத்தவிடத்து மந்தப்பிரமைநின்
றும்போலவும் யானைகண்ட வேறொடிப்போய் மீண்டுவருப்பொழு
தவ்வியானே யாண்டில்லா திருக்கவு மனத்தின்கணித்து யானுபோ

லவுமாம். இனிச்சமுத்தியிலே சொப்பனவாதனை நிகழ்த்து சொல்லமாட்டாம் நித்பனபற்றி நிச்சயித்தெழுங்கருவி ளாண்டின்மையின் அறிவொழுக்ககாய்ந்த விரும்பினுகிச் சிறிது சிவப்பு நின்றும்போலவுஞ் செறிந்தவிருளிலே மின் பிரகாசித்துழிக் கண்ணுக்கொருபொருளை நிச்சயிக்கவொண்ண திருந்தாற்போலவு மாம். இனியத் துரியத்திலே பிராணவாயுவின் சேட்டையேயன்றி வேறொரு நினைவுமற்றிருப்பன். அறிவுமவ்விரும்பு மிக்கப்பிரகாசமும் வெப்பமுமாறிச் சிறிதுவெம்மையுட னிற்பதுபோலவு மின்மறைந்தவிடத்து மிக்கவிருளிற் கூடிநின்ற கண்போலவுமாம். இனியதிதத்திலேயறிவு வெம்மையற்ற விரும்புபோலவும் பிறவிக்குரு—னந்தகாரத்திலே விழித்திருக்குந் தன்மைபோலவு மிருக்கும்.

“நனவுமுகந்தன்னி னாலேழுமேழுந், கனவிருபத்தைந்துங் களத்தி-நினைவாஞ், சுழுணையொரு மூன்று மாற்பிற்துரிய, மெழினு பிழல மிரண்டொன்று. இந் துரியமீரைந்து நிற்கவிலாடத்திருபத், தைந்துங்களத்தி னடைந்தாங்கனவு-முந்தைநன, வென்னவிலங்குந்துயரு மின்புத்தினைக்குமுயிர், பின்னையது பொய்யாம் பிரிந்து. இந் துரியமீரைந்து நிற்கவிலாடந்தன்னி, லந்தத் தொழில்விடய மார்கனவின்-வந்துறலென், வாதனையினாலே விளங்குமன்றி மற்றிவற்றை, யாதலினுற் புக்கனவென்றார். உயிராவிசித்த முரத்தி னெடுங்கு, உயர்வுநினைவுஞ் சிறிதேயாகு-முபர்கனவிற், றேன்ரு நினைவு மிதனைச்சமுத்தியெனச், சான்றோருரைப்ப ரடைந்தார் க்கு. நாபிக்குக்கீழ்மேலு நாலங்குலமங்கே, டாவிக்குயிர்க்கொடுக்க மாந்துரிய-மாவிதனிற்; தொன்றியிலங்கத்திருளி னுற்றவிழிக் கொப்பாக, நின்றததீதநிலை. இவற்றின்பொருளுவ்காண்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வவத்தைக னெந்து மடிபேனுக் குத் தரிசனம் வந்ததிலையென்ற மாணவகணேநாத்திச் சகலாவத்தையிற் காரியமாயுள்ள நிலையின்படு மவதரத்திலுண்டான வவை

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாரம். ௩௮௭

தவத்தைக் கனிநூற் தரிசனப்படுத்தியதுகொண்டே திருவருட்பிரகாசமுள்ள புண்ணியவான்களுக்குண்டான மேலாலவத்தையும் ஆசாரியன்கண்ணாக வறியவேணுமென்னு முறைமையு மருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

இவ்வகை யவத்தைதன்னி லெப்திடுங் கரணமெல்லா மெய்வகை யிடத்திலுற்று மேவுமா கண்மியிங்க் பொய்வகைப் பவமகற்றப் புரிந்திடி லருளாலாங்கே யைவகை யவத்தையுக்கு மறிவினா லறிந்துகொள்ளே.

தத்துவசமூகந் தன்னிலைந்தவத்தையுஞ்

சுத்தமதாமைந் தவத்தையுஞ்சொன்னது.

(இ-ள்.) இவ் இந்தவடைவிலே முற்கூறப்பட்ட அவத் வகையவத்தைத் தைக்களைந்தினு முண்டானகருவிக் ளேற்றக்கு ன்னி லெப்திடுங் றைச்சலாய் நின்றமுறைமைக ளெல்லாத் தை கரணமெல்லாம் யும்

மெய்வகை யி மெய்யிலேவகைப்பட்ட விலாடத்தானத்தி டத்திலுற்று மே லே யஞ்சுவத்தைப்படி முறைமையையறிந்து வுமாகண்டு .

மிக்க பொய்வ மிகவும் பொய்யாயிருக்கப்பட்ட ஜநநமா கைப் பவமகற்ற ணதுக்கங்களைநீக்க விசாரிக்குல் ப் புரிந்திடில்

அருளா லாய் தம்பிரானூர் காருண்ணியத்தினாலேமேலா கே யைவகையவ ன சுத்தாவத்தைக்களைந்தையு மந்தவிலாடத்தா னத்திலே செலுத்தாநிற்கும். அதனையறியுமு றைமை யெங்கனேயென்னில்

அறிவினா லறிந் ஆசாரியன் கண்ணாக வறிந்து கொள்ளுக. துகொள்ளே. ள-று. அன்றியும் ஐவகையவத்தையுக்கு மறி வினாலறிந்துகொள்ளே யென்றொருபதமாக்கி

௩௮௮ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாரம்.

மூற்கூறிய தீழாலவத்தைகொண்டும் நிலையிற்
படு மவத்தைகொண்டும் மேலாலவத்தையு
மறியப்படுமென்னவுமா மெனவறிக.

து-ம். மெய்வகையிடத்திலுற்றுமேவுமாகண்டு. எ-து. சாக்
கிரத்தானத்திலே யுண்டாகிய நிலையிற்படு மவத்தை யைந்தையுங்
கண்டென்றதெனவறிக.

அஃதாவது - ஒருபண்டத்தை மறந்தவ னந்தப்பண்டங் கா
ணதபொழுது பிராணவாயுவு மியங்காமல் மூர்ச்சித்திருந்தவவந்
நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிர தூரியாதீதமெனவறிக.

இனியந்தப்பிராணவாயு வியங்கத்தக்கதாகப் பெருமூச்செ
றிந்து விசாரித்தறிவோமென்று நின்றவவதர நிலையிற்படுமவத்தை
யிற் சாக்கிர தூரியமென வறிக.

இனியவ்விடத்திலேயல்லோ போனோமென்று நினைவெழுந்
திருந்தவவதர நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிர சுழுத்தி யென
வறிக.

இனி யின்னவிடத்திலே யல்லோ பண்டமவைத்தோ மெ
ன்று விசாரப்பட்டறிந்தவவதர நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிர
சொப்பனமெனவறிக.

இனி மந்தப்பண்டம் வைத்தவிடத்திலேசென்று கண்டது
நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிர சாக்கிரமெனவறிக.

இந்தநிலையிற்படு மவத்தைக்குக் கருவிகளாவன. சுத்தத்த்
வங்களைந்துமெனவறிக.

அது வெங்ஙனெயென்னில் அதிதத்துக்குச் சிவத்த்வமொ
ன்று மெனவறிக.

தூரியத்துக்குச் சிவத்த்வமுஞ் சுத்திதத்வமு மெனவறிக.

சுழுத்திக்குச் சிவத்த்வமுஞ் சுத்திதத்வமுஞ் சாதாக்யத்தி
வமு மெனவறிக.

சொப்பனத்துக்குச் சிவதத்வமும் சத்தித்வமுஞ் சாதாக்
கியதத்வமு மீசுரதத்வமு மெனவறிக.

சாக்கிரத்துக்குச் சுத்ததத்வமைந்து மெனவறிக.

இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “ஐந்துசாக்கிரத்தினுன்கு கன
வினிற்சமுனைமூன்று, வந்திடுந் துரியந்தன்னி லிரண்டொன்று தரி
யா தீந், தந்திடுஞ்சாக்கிராதி யவத்தைகடானந்தோறு, முந்திடு
ங்கரணந்தன்னிற் செயரெருமுணர்ந்துகொள்ளே.” எ-து. கண்
டுகொள்க.

இனி யிந்த நிலையிற்படு மவத்தையெகாண்டே கீழாலவத்தை
யறியப்படுமென்பதற்கு மிந்த நிலையிற்படு மவத்தையிற் கருவிக
ணிற்குகிறதானே சுத்தாவத்தையா மென்பதற்கும். பி-ம். சித்
தியாரில். “அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ்,
செறிதருங்கரணந்தன்னிற் செயல்தொறுங்கண்டுக்கொண்ணீ, பிறி
விலாநானத்தோரும் பிறப்பறவருளாலாக்கே, சூறியொடுமைந்த
வத்தை கூடுவர்லிடுகூட.” எ-ம். சிவஞானபோதத்தில். “இலாட
த்தேசாக்கிரத்தை யெய்தியவுள்ள, மிலாடதேதையெய்தவத்தை யெ
ய்து - மிலாடத்தே, யவ்வவ்விந்திரியத் தத்துமைகளுக்கண்டதுவே,
யவ்வவற்றினிங்கலதுவாங்கு.” எ-ம் கண்டுகொள்க. என்னவே
யிந்தச் சகலாவத்தையிலுண்டான கருவிக ளோற்றக்குறைச்சல்
போல வந்தக்கீழாலவத்தைக்கு மெனவறிக. இது சகலாவத்தை
யிற் காரியாவத்தையச் சொன்னதெனவறிக.

இனி யருளாலாக்கே டைவகை யவத்தையும்க்குமென்றது
சுத்தாவத்தையெனவறிக.

அவைவருமாறு:— நின்மலசாக்கிர நின்மலசொப்பன நின்
மலசுமுத்தி நின்மலதுரிய நின்மலதுரிடாதிதமெனவறிக.

அஃநாவது சுத்ததத்துவமைந்தில் சுத்தவித்தைந்கினவவ
தரஞ் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம்.

கூ0 சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாரம்.

சுத்தவித்தையு மீசரமு நீங்கினவவதரஞ் சாக்கிரத்திற்சொ
ப்பனம்.

சுத்தவித்தையு மீசரமுஞ் சாதாக்யமு நீங்கினவவதரஞ் சாக்
கிரத்திற்சுழுத்தி.

சுத்தவித்தையு மீசரமுஞ் சாதாக்யமுஞ் சுத்தியு நீங்கினவ
வதரஞ் சாக்கிரத்திற்சுழியம்.

சுத்ததத்துவமைந்து நீங்கினவவதரஞ் சாக்கிரத்தி லதித
மெனவறிக.

இவை யைந் துததுவமு நீங்கவென்றதுகொண்டே யிவை
யைந்தும் பிரேரீக்கப்பட்ட கருவிகளு நீங்கவென்பதை யதுபவ
த்தாற் கண்டுகொள்க.

இதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். “இலாடத்தேசாக்கி
ரத்தே” என்றசெய்யுண்முடிவில். “ஆவ்வவற்றி னீங்கலதுவா
ங்கு.” எ-து. கண்டுகொள்க. இதுசுத்தாவத்தையிற் காரியாவத்
தையெனவறிக.

இதனுற்சொல்லியது கீழாலவத்தை யைந்தையுந் தரிசனப்
படுத்தவேண்டிச் சகலாவத்தையிற் காரியாவத்தைபாகிய நிலையிற்
படுமவத்தையென்கொண்டே நரிசிப்பித்த முறைமையும் அதுகொண்டே
சுத்தாவத்தையிற் காரியாவத்தை யைந்தையுந் தரிசிப்பித்த முறை
மையு மறிவித்தது. நிலையிற்படுமவத்தையென்றது மத்தியாலவத்
தை யெனவறிக. மேலாலவத்தை யென்றது சுத்தாவத்தையெ
யெனவறிக. (கக)

வேறு—இது மத்யாலவத்தையுஞ் சகலத்திற் சுத்தாவத்
தையு முணர்த்திற்று.

இவ்வகை யவத்தையென்னி லெய்திடுங்கரணமெல்லாம்-இந்த
வைந்து கூறுபாடான கீழாலவத்தையிற் றொருந்தப்பட்ட துத்

தவ முப்பத்தைந்தும்,—மெய்வகை யிடத்திலுற்று மேவுமாக
ண்டு - உணர்த்து முறைமைக்குத் தானமான விலாடத்தானத்தி
லும் பொருந்திப் பஞ்சாவத்தை கூடும்படிகண்டு,—மிக்க பொய்
வகைப் பவமகற்றப் புரிந்திடி லருளால் - மிகுத்த பிரபஞ்சத்தி
லே பொய்யின் கூறுபாடான பிறவிகளைப் போக்குதற்குச் சிவ
னருளாலே மேலாமவத்தையைப் புரியுமிடத்தில்,—ஆங்கேயை
வகையவத்தையும்க்கும் - அவ்விடத்திலும் பஞ்சாவத்தை பவ்வ
ருளாற் செலுத்தப்படும்,—அறிவினா லறிந்துகொள்ளே - இந்த
வவத்தையை யாகிரியனுணர்த்திய உபதேசவறிவாலறிக. எ - று.

அறிந்துகொள் ஒருசொல். எச்சவும்மைகள் விகாரத்தாற்
றொக்கன. நிலைபாடையிற் பொய்வகையென்றார். மத்யாலவத்தை
யையுஞ் சுத்தாவத்தையையு மதிதமுதலாகத் தரிசிப்பான்.

“விரும்பு, மரும்பொருளை வீழ்த்துமயங்க, லிரிந்தவலிலன்
பெறுகை-வருந்தறிவு, தோன்றுதலையும் விழுந்தவிடந் தோன்றுத
லென், றுன்றவைந்துஞ் சாக்கிரத்தினும். ஒருவர்க் கொருவர்க்
கொருகா லொருகா, லருகிவரு மிவ்வவத்தை - கருவிகளை, முன்
னம்பகர்ந்த முறையிற் கொளுகமுகம், பன்னியவிவ் வைந்தினுக்
கும் பாங்கு. கலாதிக்கள் போகமுணுங் காலைக்கருவி, கலாதிக்களை
ச்சாக்கிரத்தே காணங் - கலாதிக்களை, யின்றியும்போக முயிருக்கி
லங்குமோ, துன்புகழாய் சூழ்ந்துசொல். கலாதிக்களாவிக் கொ
ருவர்க்குஞ் சுகமாகையாற், கலாதிக்களைக்கட்டுரையார் கற்றோர்-ம
லாரியுறை, வந்தனனாரியனென் வாறேயவனடியிற், பந்துளைசொ
ல்லா ரிதுபோற் பார். இனிச் சுத்தாவத்தை, ஆருயிரின்மேலதனு
ளைந்தைந்தை ஸயந்தினுளும், பேருயிரிற்கும்பார் பெரும்பினி
போம் - பேருயினா, யாருயிர்மேற்பார்க்கை யதிதந் துரியாதி, யா
ருயிருளாதியிற் பார்க்கை. என்னும் பெரியோர்வாக்கியங்களா
லறிக.

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட காரியாவத்தைகள் தரிசிப்பித்தா
ந்போல முற்கூறிய காரணவத்தைகள் மூன்றுந் தரிசிப்பிக்கவே
னுமென்று மாணவகணேநோக்கிக் காரியாவத்தையி லுண்டான
கேவலசகலசுத்தம்போலவிருக்குங் காரணவத்தையி லுண்டான
கேவலசகலசுத்தமென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெ
டுத்துக்கொண் டருளியது.

நீக்கமி லதீதமாசு நிறைந்திகே வலமா நீர்மை
சாக்கிரங் கலா திசேர்ந்த சகலமாந் தன்மையா கு
நீக்கமி லிரண்மங்கூடா தொழியவோர் நிலையினிடுஞ்
சாக்கிர வதிதஞ்சுத்தத் தகைமைய தாகுந்தானே.

கேவலசகல சுத்தமென்றுரைத்த

மூலகைதெளிபு முறைமைமொழிந்தது.

(இ-ள்.) நீக்க ஆன்மாக்கண் மாயாகருவிகளெல்லா நீங்க
மி லதீத மாசு நி நீங்காத வாணமலத்தாலே மறைப்புண்டு
றைந்தகேவலமா மூலாதாரத்திலே கிடக்கிற வதிதம்போலே
நீர்மை யிருக்குஞ் சர்வசங்காரத்துங் காரணமாயை
யிலே தத்துவங்களெல்லாமொழிங்க வதிலே
சர்வான்மாக்களுமொழிங்கி யாணமலத்தா
லே மறைப்புண்டு கிடக்கிறதே காரணமாகிய
கேவலாவத்தையின் முறைமை

சாக்கிரங் கலா ஆன்மாக்கள் கலையாதியாயுள்ள தத்துவங்
திசேர்ந்த சகல களுடனே கலந்து ஒவ்வொருவிடங்களிற்
மாந்தன்மையாகு கூடிநின்று பிறிதிகாரியமாகிய சாக்கிரங்
ம். அறுவயம் க தைக்கொடுக்கும் கன்மத்துக்கிடாக வென்ப
லாதிசேர்ந்த சக த் தநான் குறையிர மியோலிகடோறும் பிற
லமாந்தன்மைடா ந்திதந்து திரிகிற சகலாவத்தையாகிய காரண
குஞ் சாக்கிரம் வத்தையின் முறைமை

நீக்கமி லிரண் ஒன்றைவிட்டொன்றுபற்றி யான்மாவைவி
டுங்குடா தொழி ட்டு நீங்காமல்வருகிற பெருமைபொருந்திய
ய வேர்நிலையினீ கேவலசகல மிரண்டினுங் கூடாம லருளுட
டுஞ் சாக்கிரவதி னேகூடி யிரண்டறநிலைபெற்று நேயத்துட
தஞ் சுத்தத் தன் னே யமுந்துகிறதே சாக்கிராதீதத் துக்கொக்
மைய தாகுந்தா கும் பரமுத்தியான சுத்தாவத்தையாகிய கார
ணே.

ணமும். எ-று.

து-ம். அதிதமென்றது ஜீவிக்குங்கருவிகளெல்லாங் கழன்ற
விடமெனவறிக.

கேவலமென்றது சர்வசங்காரமெனவறிக.

சாக்கிரமென்றது கலையாதி தத்துவங்களோடுங்கூடி ஜீவி
த்துநிற்கை யெனவறிக.

சகலமென்றது இருவடித்தொடங்கிச் சங்காரமளவும் பிறந்
திறந்து வருகிற தெனவறிக.

சாக்கிரவதீதமென்றது கருவிகள் முப்பத்தாறுங்கழன்று
வலசகலத்தினுமமுந்தாம லருளிடமாகச்சென்று ரூபத்தமுந்த
லாகிய வுண்மைநிட்டையெ யெனவறிக.

சுத்தமென்றது திருவடியிலே யிரண்டறக்கூடிநின்ற பரமு
த்திபை யெனவறிக.

இவையிற்றுக்கு, பி-ம். சித்தியாரில். “கேவலசகலசுத்த
மென்னு மூன்றவத்தையான்மா, மேவவன்” எ-ம். அறிவில் னமூ
ர்த்தனித்த னராயாதி குணங்களோடுஞ் செநிவ்வன்” எ-ம்.
“உருவினைக்கொண்டு போகபோக்தயத்துன்னல்” எ-ம். “இருவி
னைச்செயல்களோப்பி லீசன்றன் சுத்திதோய” எ-ம். வரும் விரு
த்தங்களைக் கேவலசகலசுத்தமுன்றுக்குங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மா தத்துவங்களெல்லாங் கழ
ன்று ஆனவமலத்தான் மறைப்புண்டு பிரகிருதித்தவ மு-ம்

பாகமூலாதாரத்திலே கிடக்கிறவதிதம்போலே கிடக்குஞ் சர்வசங்காரகேவலத்திலென்றும் ஆன்மா கலையாதி தத்துவங்களோடுங்கூடி பொவ்வொன்றாக ஜீவிக்கிற சாக்கிரம்போலவிருக்குமியோனிவிட்டுயோனிபற்றிப் பிறந்திரந்துவருகிற சகலமென்றும் இந்தக்கேவலசகலமிரண்டுநீங்கின சாக்கிராதிதம்போலவிருக்குந்திருவடியிலே யிரண்டறக்கூடின சுத்தமான பரமுத்தியென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (௧௨)

வேறு—இது காரியாவத்தை பதினெந்திற்குங் காரணமானசேவல சகல சுத்தங்களின் தரிசன முணர்த்திற்று.

நீக்கமிலதிதம் - இவ்விடத்துக் கருவிகழன் தஞ்ஞானநீங்காத வதிதமானது,—மாசுநிறைந்த கேவலமா நீர்மை-ஆனவம்பரிபூரணமாயிருக்கிற சர்வசங்காரமென்று சொல்லப்பட்ட கேவலாவத்தையாகிய தன்மைபாம்,—சாக்கிரங் கலாதிசேர்ந்த சகலமான் தன்மையாகும் - கலாதுகளுடனே கூடிநின்று விடயங்களினாலே வந்த சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்குஞ் சாக்கிரமானது சிருஷ்டிதொடங்கிக் கன்மத்துக்கிடாக நானுயோனிகளிலும் புக்குழன் ஞர்ஜிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்களுக்கிடாகச் சுவர்க்கநரகங்களை யனுபவித்துச் சர்வசங்காரமளவாக ஜனனமரணப்பட்டித் திரியுஞ் சகலாவத்தையான தன்மையாயிருக்கும்,—ஊக்கமிலிரண்டுங்கூடாதொழிய வோர் நிலையிநீடுஞ் சாக்கிரவதிதம்-திவிரதர சத்திரிபாதத்தாலே கேவலத்திலறியாமையுஞ் சகலத்திலவிகாரமுமான நீங்காத விவ்விரண்டுந் தாக்காதுவிடச் சிவனருளான ஒப்பற்றசார்பிலே நிலைபெற்றுநிற்குஞ் சாக்கிரவதிதமானது,—சுத்தத் தகைமையதாகுந்தானே - பரமுத்தியான சுத்தாவத்தையின் முறைமைபாம். எ-று.

கலாதிசேர்ந்த சகலமென்று கூட்டினுமாம்.

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம். ௩௬௫

இம்முன்றுசெய்யுளானும் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமுள்ள
யவத்தைக ளடங்கலுஞ் சொல்லப்பட்டன. அவத்தைமுடிந்தது.

 நாலாஞ்சூத்திரமாகிய அவத்தைத்தல்மை
முற்றிற்று.

இவ்வன முற்கூறியவகையே யவத்தைப்பட்டுக்கூ
மான்மாக்களுக்குச் சிவனுணர்த்துமுறைமையு முண்டாமா
கையால் அவத்தைக்குமேல் ஐந்தாஞ்சூத்திரமாகிய உணர்
த்து முறைமையென்னு மதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகாரத்தில் ஐந்தாஞ்சூத்திர நின்ற முறைமையே
வ்ருணேயென்னில் சிவஞானபோதத்தில்:— “விளம்பிய வுள்
ளத்து மெய்வாய்கண்முக, களந்தறிந்தறியா வாங்கவை
போலத், தாந்தமுணர்வின் றமியருள், காந்தங்கண்ட பசா
சுத்தவையே.” என்னும் ஐந்தாஞ்சூத்திரத்துக் கிவ்வான்மா
க்களித்துத் தமது முதலுபகார முணர்த்துத் துதலிற்று
என்றமையால் இந்நூலினு மிவ்வதிகாரத்து. “மருவிய பொரி
யிலென்றும்” என்றவிருத்தந் தொடங்க “அறிந்திடுமொதி.”
என்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளைந்தும் ஆன்மாக்களைச்
சிவனுணர்த்து முறைமையைச் சொல்லுகையால் இதுவு மை
ந்தாஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

இச்செய்யுட்களி லவைவருமா நெவ்ருணே யென்னில்
“தனக்கென வறிவிலாதான்.” என்ற செய்யுளில் “தனக்
கென வறியாலுலிச் சகலமு துகருந்தானே.” “அறிந்திடும
ஓதி” என்ற செய்யுளில். “கன்மத் தொன்மை யறிந்தவை
துகருமாறு மருளுவ னமலன்றானே.” எ - ம். வருகையா லப்
படிச் சொல்லப்பட்ட தெனவறிக.

இங்ஙன மிவ் வதிகாரத்துக்கு வகுத்த செய்யுட்களிற் சில விருத்தங்களைச் சூத்திரத்துக் குவமைகாட்டி மற்ற விருத்தங்களுக் குவமைகாட்டாத தேதென்னில்? அஃதாவது இந் தப் பொருளுக்கு மாறுபாடு சொல்லுஞ் சமயிகள் கருத்து க்களை மறுத்த செய்யுட்களாகையா லெனவறிக. மேல்வருஞ் சூத்திரங்களுக்கு மிங்ஙனங் கண்டுகொள்க.

இனி மிவ்வதிகாரத்துக்கு முதற் செய்யுளாகிய “மரு விய பொறியி லொன்னும்” என்ற செய்யுளுக்குத் தொந்தனை வருமாறு.

அப்படி யவத்தைப்பட்டுக் கீடக்கு மான்மாக்க னூண்டு முறைமை பெங்ஙனையென்று வினாயதற் குத்தர மருளிச்செ ய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

மருவிய பெறுபிலொன்று மாபூத மைத்திலொ ன்நும், கருவிக னூன்குநீங்காக் கலா திக னீன்துங்கூடி, யொருபுல னுகருமிந்த வொழுங்கொழிந் துயிருமொ ன்றைத், தெரிவுற தவனொழிந்தத் திரள்களுஞ் செய ளிலாவே. (கந.)

உணர்த்துமுறைமையி லொருபுலனுக் ர விணக்குறுக ருவிக ளிவையாமென்றது.

ஆன்மா விந்திரியங்களைக் கொண்டு விட யங்களைக் கொள்ளுமிடத்து

(இ-ள்.) மரு அப்பொழுதைக்குப் பொருந்தப்பட்ட விய பொறியி விந்திரியங்களிலே யொன்னும் லொன்னும்

மாபூத மைந் பெரிய பூதங்களாகிய பிருதிவி யப்புதே திலொன்னும் யு வாயு வாகாசமாகிய விவையிற்றிலே யப் பொரிகளுக்கேற்ற பூதமொன்னும்

கருவிக ணுன் மனம் புத்தி யாங்காரஞ் சித்தம் என்கிற
கும் அந்தக்கரணங்க ணுன்கும்

நீங்காச் கலா முற்கூறிய கரணங்களை விட்டு நீங்காத
திகள் கலை காலம் நியதி வித்தை அராகம் புரு
டன் பிரகிருதி மாயையென்கின்ற வித்யா
தத்துவமேழும்

ஐந்தும் சுத்தவித்தை ஈஸ்வரம் சாதாக்கியம்
சுத்தி சிவம் என்கின்ற சிவதத்துவமைந்
தும்

கூடியொருபு ஆக விங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட தத்துவ
லனாகும் ங்கள் பதினெட்டுக்கூடியே யான்மாவெந்
ருவிடயத்தைப் புசிப்பன். இந்தக்கருவி
கள் கூடாதபொழுது ஆன்மாவுக்குப் புசி
ப்பில்லையோவென்னில்

இந்த வொழு இந்த முறைமையிலே சொல்லப்பட்ட
ங்கொழிந் துயி கருவிகள் கூடினாலொழிய வான்மாவு
ருமொன் னைத் மொன்மைப் புலப்பட வறியமாட்டாது.
தெரிவுறாது அந்தவான்மாக் கூடாதபொழுது அந்தக்
கருவிகள் தானாகவறியாதோ வென்னில்

அவ னொழிந் அந்தவான்மாவைக் கூடாம லந்தக்கரு
தத்திரள்களுஞ் விகளுந் தாளுக வறியமாட்டா. எ-து.
செயலிலாவே.

து - ம். இங்ஙனம் பொருட்கூறிவந்த வகையி லான்மா
யாதொரு விடயத்தைப் புசிக்குமிடத் தந்த விடயங்களுக்
கெற்ற விந்திரியங்களிலே யாதாமொன் றும் அதற்கெற்ற பூந்
ங்களிலே யாதாமொன் றும் அந்தக் கரணங்கள் நாலும் கலா
திக ளேழும் சுத்ததத்துவ மைந்தும் ஆகப் பதினெட்டுக் கரு
விகளுங் கூடியே புசிக்கவேணுமென்று பொருட்கூறியதற்கு

வழியேதென்னில் அஃதாவது சிவனுடைய சத்திகள் சுத்த தத்துவமைந்தையுங் கொண்டு வித்யாதத்துவமாகிய கலா திகளேழையுங் காரியப்படுத்தியும் அந்தக்கலாதிகளேழும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலையுங் காரியப்படுத்தியும் வரு கையா லப்படிச் சொல்லப்பட்ட தெனவறிக.

அவை பொன்றினுலொன்று காரியப்படுமுறைமை யெங் னுனையென்னில் சிவனுடையசத்திகள் சுத்ததத்துவமைந்தை யுநடத்தும் வகையாவது:—இச்சாசத்தி யீஸ்வரத்தை நடத் தும். கிரியாசத்தி சத்திதத்துவத்தையுஞ் சாதாக்கியத்தையும் நடத்தும். ஞானசத்தி சிவதத்துவத்தையும் சுத்தவித்தை யையு நடத்துமெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். “இச்சைநடத்தி யிடு மீச்சரதத்துவத்தை, மெய்ச்சத்தி சாதாக்ய மேவியிடு- நிச்சயமே, யேன்கிரியை நடத்தியிடு மெய்ஞ்ஞான, மேன்ற சிவஞ் சுத்தவித்தையாம்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி சுத்ததத்துவ மைந்தாலும் வித்தியா தத்துவமா கிய கலாதிகளேழங் காரியப்பட்டு வருகையாவது:—நாத சொரூபமாகிய சிவதத்துவ மதோமாயையிலே நின் றுன்மத த்துவ மிருபத்துநாலுக்கு முபாதானமாகிய பிரகிருதி மாயை பைத் தோற்றுவித்தும் அதற் கந்தமாகிய விந்துவடிவாகிய சத்தி தத்துவத்தைக் கொண்டு காலமுநியதியுங் கலையுந் தோற்றுவித்தும் சுத்தவித்தை வித்தையைத் தோற்றுவித் தும் ஈஸ்வரம் அராகத்தைத் தோற்றுவித்தும் ஆக விங்ங னந் தோன்றப்பட்ட காலமு நியதியுங் கலையும் வித்தையு மராகமுங் கூடின சமுகத்திலுண்டான புருட தத்துவத் தைச் சாதாக்கிய தத்துவங் காரியப்படுத்தியும் வருமென்ப தை நூல்களினூலு மறுபவத்தினூலங் கண்டுகொள்க. இவை யிற்றுக்கு. பி-ம். “காலநியதி கலைசத்திதானடத்து, மேலும் வித்தை வித்தையரா கம்மீசர் - சாலவே, மாயை சிவம்புரு

டன் சாதாக்கய மேவி, நேயமுட னடத்து நின்று.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி மிந்த வித்தியாதத்துவ மேழாலும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்தநாலுங் காரியப்படும்வகை யெங்ஙனே யென்னில் கலையானது முற்கூறிய பிரகிருதி மாயையை யெழுப்பி யதிலே நின்றுங் குணங்களைத் தோற்றுவிக்க அந்தக் குணங்களிடமாக வந்தக் கரணங்களு மிந்திரியங்களும் விடயங்களும் சூதங்களு மொன்றிலே யொன்றாகத் தோன்றி விரிந்த வவதரத்து அந்தக் கலையானது சித்தத்துக்கு முட்கருவியாய் நின்று போகங்களிலே நீனைவை யெழுப்பியும் நியதி புத்திக்கு முட்கருவியாய் நின்று போகங்களை நிச்சயித்து அறுதிப்படுத்தியும் வித்தை யாங்காரத்துக்கு முட்கருவியாய் நின்று போகங்களிலே யறிவை யெழுப்பியும் அராக மனதுக்கு முட்கருவியாய் நின்று போகங்களிலே யாசையாகப் பற்றியும் புருடன் இந்திரியங்களை யெழுப்பிப் போகங்களைப் புசிப்பித்தும் பிரகிருதி போகங்களிலே யழுத்துவித்தும் கால மிவையெல்லாவற்றையுங் கூட்டியும் வருகையா லப்படிச் சொன்ன . தெனவறிசு . என்றிங்ஙனம் பொருட்கூறிவந்த வகையிற் கலை சித்தத்துக் குட்கருவியென்றும் நியதி புத்திக் குட்கருவியென்றும் வித்தை யாங்காரத்துக் குட்கருவியென்றும் அராக மனத்துக் குட்கருவியென்றும் சொன்னதற்கு வழியேதெனினில் “அந்தக்கரணங்களின் குணம் நினைந்தாராய்ந்து துணிந்து செயல் மணந்து” எ - ம். “நியதி சித்தித்தாராய்ந்து துணிந்து செயற்படு மந்தக்கரணவமைச்சரும்.” எ-ம். தூல்களிற் சொல்லிவருகையாற் சித்த நினைவையெழுப்புங்கருவியாயும் ஆங்கார மறிவைமேலிடுவிக்குங் கருவியாயும் புத்தி நிச்சயிக்குங்கருவியாயும் மனது பற்றுங்கருவியாயும் இவையிற்றுக் குட்கருவியென்ற கலையும் வித்தை

யும் நியதியும் அராகமும் நிற்கும் வகையாவது கலை யாண வமலத்தைச் சிறிதேநீக்கி யறிவை யெழுப்புங் கருவியாகையாலும் வித்தை யறிவை மேலிடுவிக்குங் கருவியாகையாலும் நியதி நிச்சயிக்குங் கருவியாகையாலும் அராக மாசையை யெழுப்புங் கருவியாகையாலு மப்படிக் கூறப்பட்டதென வறிக. என்னு மிவையிற்றுக்கு. பி-ம். இந்நூலில் “அசுத்தமாயை, வைத்தகலேதான்மூல மலஞ்சுறிதேநீக்கி, மருவும் வகை தெரிவிக்கும்.” எ - ம். சித்தியாரில் “சித்தமா மவ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ் செய்யும்.” எ - ம். வருமது கலையுஞ் சித்தமும் நினைவை யெழுப்புங் கருவி யென்பதற்குக் கண்டுகொள்க. இனி வித்தையு மாங்காரமு மறிவை மேலிடுவிக்குங் கருவியென்பதற்கு. பி - ம். “வித்தை, யுயர்கலை யதனிற்றோன்றி யறிவினை யுதிக்கப்பண்ணும்.” எ-ம். “ஆங்காரம் புந்தியின் கண்ணுதித் தகந்தைக்குவித்தா, யீங்கார்தா நென்னொடொப்பார்.” எ - ம். வருமது கண்டுகொள்க. இனி நியதியும் புத்தியும் நிச்சயிக்குங் கருவியென்பதற்கு பி-ம். “நியதிபின் றோன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணிநிற்கும்.” எ-ம். “புத்தியவ்வியத்திற்றோன்றிப் புண்ணியபாவஞ் சார்ந்து, வத்து நிச்சயமும் பண்ணி.” எ-ம். வருமது கண்டுகொள்க. இனி மனதும் அராகமும் ஆசையைப் பற்றுவிக்குங் கருவி என்பதற்கு. பி-ம். “விச்சையி லிராகந் தோன்றி வினைவழி போகத்தின் க, ணிச்சையைப் பண்ணிநிற்கும்.” எ - ம். “மனமது தைசுத்ததின் வந்தொரு பொருளைமுந்தி, நினைவதுஞ்செய்து.” எ-ம். வருமது கண்டுகொள்க. ஆகையா லந்தக் கரணங்க ளாலுக்குஞ் சித்தத்துக்குக் கலையும் ஆங்காரத்துக்கு வித்தையும் புத்திக்கு நியதியும் மனத்துக்கு அராகமும் உட்கருவியாய் நிற்குமென்பதையுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

இனிச் சுத்தத்தவங்க னேந்தும் வித்தியாதத்தவங்க ளேழையுங் காரியப்படுத்துமென்றும் வித்தியாதத்தவ மேழும் ஆன்மத்தவ மிருபத்துநாலையுங் காரியப் படுத்துமென்றுஞ் சொன்னதற்கு வழியெதென்னில் சிவதத்துவ மைந்தும் பிரோகாண்ட மென்றும் வித்தியாதத்தவ மேழும் போகச யித்திரிய காண்டமென்றும் ஆன்மத்தவ மிருபத்துநாலும் போக்கிய காண்டமென்றுஞ் சொல்லுகையா லப்படிச் சொல்லப்பட்ட தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “ஐந்து சுத்தத்தின் கீழே ழசுத்தாசுத்தம சுத்தந், தந்திமும் புமான்கி மென்முன் ருயதத்துவஞ் சீவர்க்கு, வந்திமும் பிரேரகாண்ட மருவுபோக சயித்திரியத்தோ, டந்தமி லணுக்களுக்குப் போக்கிய காண்டமாமே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி வித்தியாதத்துவ மேழும் ஆன்மத்தவ மிருபத்து நாலையுங் காரியப்படுத்து மென்பதற்கு பி - ம். சித்தியாரில். “வாயாதி சோத்திராதி புறத்துவாழ் கருவியாகு, மோயாத மனாதிசாயத் துணருமுட் கருவியாகு, மாய்வார்கட் கராக மாதி யவற்றினுட் கருவியென்பர், மாயாடன் வயிற்றிவற் றுற்றுடக்குண்டு வாழுமான்மா.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி சிவசத்திகளாலே யிந்தத் தத்துவங்க ளொன்றை பொன்று காரியப் படுத்துமென்றும் அப்படிச் காரியப்பட்டுத் தோன்றுமிடத்துச் சுத்தமாயையாலே யசுத்தமாயை காரியப்படுமிடத்து அதிலே பிரகருதி மாயையானது ஆன்மத்தவ மிருபத்துநாலுக்கு முபாதானமாகத் தோன்றுமென்று மற்றுள்ள தத்துவங்களு மவையிற்றிலே தோன்றுமென்றுங் கூறியதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “விந்துவின் மாயையாகி மாயையி னவ்வியத்தம், வந்திமும் விந்துதன்பால் வைகரியா திமாயை, முந்திடு மராகமாதி முக்குண மாதிமூலந், தந்திடுஞ் சிவனவன்றன் சந்திதி தன்னிலன்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் பிரகிருதி மாயையை யவ் வியத்தமென்றும் மூலமென்றும் பெயர்கூறிய தேதென்னில் பிரகிருதிமாயை க்கு மூலப் பிரகிருதி யென்றும் அவ் வியத்தமென்றும் புமா னென்றும் மானென்றும் மாயைபென்றும் உள்ளமென்றும் ஆன்மதத்துவ மென்றும் பெயராகையா லப்படிச் சொன்ன தெனவறிக. என் றிங்ஙனங் கூறிவந்த யகைகளா லான்மா யொரு விடயத்தைக் கொள்ளுமிடத்துப் பதினெட்டுக் கரு வியங் கூடியே புசிக்குவேணு மென்பதை யறுபவத்தாற் கண் டுகொள்க.

இங்ஙனம் பொருட்கூறி வந்த விந்தச் செய்யுளின் முத ல்பதமாகிய மருவிய கூடி யொருபுலனாகும் என்ற பதத்தை ஐக்கியவாதியை நோக்கி மறுத்துக் கூறிய தென்னவுமாம். அஃ தெக்ஙனேயென்னில் உணர்த்து முறைமைக்குச் சொல் லுமிடத் தாணவமலத்தான் மறைப்புண்டு கிடக்கு மான்மா யைச் சிவன் மாயாகருவிகளைக் கூட்டி யுணர்த்துவ னென்ற மையா லப்படி யாணவமலமென்ப தொன்றில்லை மாயாகரு விகளே யான்மபோதத்தை மறைக்குமென்பது ஐக்கியவாதி கருத்தாகையால் மாயாகருவிகள் கூடியே யான்மபோதம் ஜீவிக்குமென்று இந்தப் பதம் நடக்கையா லவனை மறுத்துக் கூறினதென்ற தெனவறிக.

இனி யந்த வொழுங்கொழிந் துயிருமொன்றைத் தெரி வுரு தென்றபதமும் அவிகாரவாதியை நோக்கி மறுத்துக்கூ றின தென்னவுமாம். அஃதெக்ஙனே யென்னில் அவ னான்மா தானே யறியுமென்று சொல்லுகையால் இந்தப்பதங் கருவி கள் கூடியே யான்மா வறியு மென்றமையா லவனை மறுத்த தென்ற தெனவறிக.

இனி யவனொழிந் தத்திரள்களுஞ் செயலிலாவே யென் றபதமும் சங்கிராந்தவாதியை நோக்கி மறுத்துக்கூறின தெ

ன்னவுமாம். அஃ தெங்ஙனே யென்னில் அவனா வறியாது கருவிக ளறியுமென்று சொல்லுகையா லிந்தப்பத மான்மாவைக் கூடாமற் கருவிக ளறியாதென்று மறுத்துக் கூறுகையால் அவனை மறுத்த தெனவறிக.

இந்த மூன்றுவகைக்கு முதாரணம் சங்கற்ப நிராகரணத்திலே கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது சிவ னான்மாக்களை யுணர்த்து முறைமையி லான்மாக்கள் பதினெட்டுக் கருவிகள் கூடியறியுமென்றுங் கருவிகளைக் கூடாம லான்மா வறியாதென்று மான்மாவைக் கூடாமற் கருவிகள் தாமாக வறியாதென்றுஞ் சொன்ன முறைமையை யறிவித்தது. (௬௩)

வேறு—இனிச்செய்யு னைந்தினு லைந்தாஞ் சூத்திரமான உணர்த்துந் தன்மையை யுணர்த்துவான் றெடங்குறர்; அவற்று ளிஃ தாத்மா வொருபுலனை றுகர்த்தற் கித்துணைக் கருவி வேண்டுமென்ப துணர்த்திற்று.

மருவிய பொறியி லொன்றும் - தத்தமக்கான விடயங்களைப் பொருந்திய சோத்திராதிகளி லொன்றும்,—மாபூத மைந்தி லொன்றும்—பெரியபூதங்க ளைந்தி லொன்றும்,—கருவிக ணுங்கும் - அந்தக் கரணங்க ணுங்கும்,—நீங்காக் கலாதிக ளைந்தும் - விட்டு நீங்காத கலாதிக ளைந்தும்,—கூடியொருபுல னுகரும் - ஆகப் பதினென்றுந் தம்மிற்கூட வாத்மா வொரு விடயத்தைப் புசிக்கும்,—இந்த வொழுங்கொழிந் துயிரு மொன்றைத் தெரிவுமுது—இந்த முறைமையொழிந் தாத்மாவு மொன்றை யறியமாட்டாது,—அவனொழிந் தத்திரள்களுஞ் செயலிலாவே - அவ் வாத்மாவை யொழிந் தந்தத் தத்துவங்களுஞ் சேட்டிக்குஞ் செயலுடையன வல்ல. எ - று.

இலவென்னும் பன்மை வினைக் குறிப்பு முற்றுச் சொல் லீறு திரிந்து நின்றது. கூடியென்னும் வினையெச்சங் கார ணப்பொருட்டாய் நின்றது. கலாதிகளைந்து மென்பதனைக் கலாதிகளு மைந்துமெனப்பிரித்துக் கலாதிகளேழுஞ் சுத்த தத்துவமைந்துமென் றுரைப்பாருமுளர். அது பொருந்தா மையறிக. என்னை? மூன்னும்பின்னு மும்மைவிரிய நடுவேதொ குதல் சிறப்பன்மையானு மாயை யுபாதானமாகையானும் புரு டனை பைவகையா லுறுபயன்க ணுகரவருங்காலமென் றிவ் வாசிரிய ரோதினமையானு மிவ்விரண்டு மத்துணைச் சிறந்த கருவிகளல்லவென்பதை நோக்கி நீங்காமை யடைகொடுத்த திவ்வைந்திற்றோடு சிறப்புடைமையானுஞ் சிவதத்துவ மைந் தும் வாக்குத்துவாரத்தா லறிவித்தலன்றி முப்பத்தொருத த்துவங்கள்போலுங் கருவியன்மையானு மங்ஙனம் பகுத்த லாசிரியர் கருத்தன்மையறிக.

அப்படி யான்மாவுங் கருவிகளுந் தம்மிற்கூடி யறியுமா ற்றூற் கத்தா வுணர்த்துவனென்பா னேனென்று வினவின மானவகளைநோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்தனக்கொண்ட ருளியது.

தனக்கென வறிவிலாதான் றுனிலை யறிந்துசாரா ன்
தனக்கறி விலாதவாயி றுனறி யாதுசாரா
தனக்கென வறிவிலாதான் றத்துவ வன்னருபன்
தனக்கென வறிவா னாவிச் சகலமு துகருந்தானே. கசு

தத்துவஞ்சடமுயிர் தானாவறியா

தொத்துணர்வதுபதி யுணர்வாலென்றது

(இ-ள்.) தன ஒருத்த ரறிவியாமற் தனக்கெனவோ க்கென வறிவி ரறிவில்லாத வான்மா அதிதப்பட்டுக்கரு

லாதான் றுனி மவதரத்துத் தானாக விர்த்தத்துவங்
வையறிந்து சா களைக்கடி யறியமாட்டான்
ரான்

தனக் கறிவி தனக்கென்ன வொருகாலத்திலு மறிவ
லாதவாயி றுன ற்று ஜடமாயிருக்கப்பட்ட விந்திரியங்க
றியாதுசாரா ளதீதப்பட்டுக்கிடக்கிற வான்மாவையறி
ந்து கூடமாட்டாது. அப்படியானாலும்

தனக்கெனவ தனக்கென்ன வொரறிவில்லாத வான்
றிவிலாதான் றத் மா பஞ்சவன்னங்கனையடுத்த படி கம்போ
துவ வன்ன ரு லத் தத்துவங்களினது சொருபமே தன
பன் க்கு வடிவாய்நிற்பன். இப்படிக்கூடினதி
ன்மன்மையாய் நிற்கிறவனாகையாற் றற்சு
தந்தரமுள்ளவனல்ல. ஆனாலிவைதன்னிற்
கூடியறிந்தபடி யெங்ஙனையென்னில்

தனக் கென தனக்கொருவ ரறிவியாமற்றானே சர்வ
வறிவானாலிச்ச த்தையு மறியத்தக்க சிவனுலே யான்மா
கலமு றுகூருந் சர்வத்தையுமறிந்து ஜீவியாநிற்பன். எ-து.
தானே. ஆன்மா சர்வத்தையு மறிவனென்றது அந்
தக்கராணங்களோடுஞ் சோ த்தி ரா திக
ளோடுங்கூடிச் சத்தாதிகளை யறிவனென்ற
தெனவறிக.

து-ம். ஆன்மாவைத் தனக்கென வறிவிலாதானென்றது
அதிதப்பட்டுக்கிடக்கு மவதரத்துச் சரீரசம்பந்தனாயிருந்து
மொனதையு மறியாமற் கிடக்கையினாலெனவறிக. இதற்கு.
பி-ம். சிவஞானபோதத்தில் “அவ்வுடலி னின்னுயிர்ப்ப வை
ம்பொறிக டாங்கிடப்பச், செவ்விதினவ்வுடலிற் சென்றட
ங்கி” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி கருவிகளை ஜடமென்றது மப்படியொன்றையு மறி யாமற் கடக்கையினு லெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாவுக்குத் தனக்கென வோ ரறிவில்லாதபடியாலே தானாகத் தத்துவங்களைக் கூடி யறி யமாட்டாதென்றுங் கருவிகள் ஜடமாகையாலே யவைதா னாக வான்மாவைக்கூடி யறியமாட்டாதென்று மிவையிரண் டையுங்கூட்டிக் காரியப்படுத்துவது சிவனெயென்றும் வரு முறைமையை யறிவித்தது. (கசு)

—0—

வேறு—இது அப்படி யாத்மாவும் கருவியும் கூடி யறி யுமாயிற் கருத்தா வேண்டுமோவென்று வினாவிடற் குத்தர முணர்த்திற்று.

தனக்கென வறிவிலாதான் முனிலை யறிந்துசாரான்- தனக்கென வோரறிவில்லாத வாத்மா ஒருவ ரறிவியாமற்மு னே யிந்தத்தத்துவங்களை யறிந்து கூடமாட்டான்,—தனக் கெனவறிவில்லாதவாயி முனறியாசார - தனக்கெனவறிவில் லாத சடமான விந்திரியந் தானாக வாத்மாவைக் கூடவறி யாது,—தனக்கென வறிவிலாதான் தத்துவவன்னீருபன்—இத் தன்மையான வவன் தத்துவங்களுடைய வன்னமே தனக் குச் சொருபமாய் நிற்பன்.ஆன லிவ னிவைகளா லெப்ப டிப் புசிப்பனென்னில்?—தனக்கென வறிவானு லிச்சகலமு துகருந்தானே - சுதந்தர வறிவையுடைய சிவனாலே யிவை யெல்லாவற்றையு மறிந்து கூடி புசியாநிற்பன். எ-று.

பின்வந்த தனக்கென வறிவிலாதா னென்பது அவனெ ன்னுஞ் சுட்டுப் பெயர்த்தன்மைத்தாய் நின்றது. தனக்கென வறியானுலென் றோதுவாருமுள்.

அப்படி யான்மாவையுங் கருவிகளையுஞ் சிவனே கூட்டி.

யறிவிப்பனென்கிற தென்னசிவன் விகாரமறநிற்க வவனரு
ளைக்கொண் டான்மாத்தானே சுட்டியறிந்து வருமென்கிற
அவிகாரவாதியையும் அப்படியல்லவென்று ஆன்மாவுக்காக
ச் சிவன்றானே பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டியறிந்து நிற்பனென்ற
பரிணாமவாதியையு மறுத்தருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ
ண்டருளியது.

கண்டறி புலன்கள்காணுங் கருத்தினு லொருத்த
ன்ஞானங், கொண்டுள மறியுமென்னிற் கொள்பவன்
முதலியாகு, மண்டிய வுணர்வுபிரிக்கா மன்னிநின் றறி
யுமென்னி, லுண்டிட வேண்டுவானுக் கொருவன்வே
றுண்டலாமே. (கரு)

இப்பரிசன்றி யிகலுறுசமயிகள்

செப்பியமொழியைத் தப்பெனமறுத்தது.

(இ-ள்.) கண் கண்டுகேட் டென்ருயிர்த் துற்றநியப்ப
டறி புலன்கள் ட்ட விர்திரியங்களைக் கொண்டு ஆன்மா
காணுங்கருத்தி தனக்கேற்ற விடயங்களைக் கொள்ளுமு
றால் றைமைடோல

ஒருத்தன்ஞா எங்குந்தா னொருவனுமாய்நின்று சர்வா
னங்கொண்டுள ன்மாக்களுக்கு முயிர்த் குயிராயுநின்று சே
மறியுமென்னில் ட்டப்பிக்கிற சிவனுடைய ஞானத்தைக்
கொண்டு ஆன்மாவறியுமென்று நீசொல்
லில்

கொள் பவன் என்றிங்ஙன மறிந்துகொள்ளுகிற வான்
முதலியாகும் மாயே கத்தாவாவன். அப்படியல்ல வான்
மாவுக்காகச் சிவனறிவெனன்ற பரிணாம
வாதியை மறுத் தருளிச்செய்கின்றது

சு02 சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

மண்டியபுண சிவனுடைய மிகுத்தஞானமான தான்
ர்வுயிர்க்காமன் மாவுக்காக நிலைபெற்றறியுமென்று நீசொ
னிநின் றறியுமெ ல்லில்
ன்னில்

உண்டிட வே பசித்திருப்பா னொருவனுக்காக வயலே
ண்டுவானுக்கொ யொருவனுண்டானென்னுந் தனமைக்கொ
ருவன்வேறுண்ட் கும். எ - று. ஆதலாற் சிவனுடைய ஞா
டலாமே. னத்தைக்கொண் டான்மா முதன்மையாக

நின்றறிவதுமில்லை யான்மாவுக்காகச் சிவ
னறிந்து நிற்பதுமில்லை பென்பதுகருத்து.
என்னவே சிற்றறிவாயுள்ள வான்மாவைப்

பேரறிவாயுள்ள சிவனறிவிக்க வந்தவறிவே யாதாரமரக
வான்மாவறிவனென்ற தெனக்கொள்க. இதற்கு பி-ம். திரு
வாசகத்தில் “அவனருளாலே யவன்ருள்வனங்கி.” எ - ம்.
தேவாரத்தில் “காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா
லே” எ - ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க.

உ - ம். ஆன்மா விந்திரிபங்களைக்கொண்டு விடயங்களை
யறிந்தாற்போலச் சிவன்விகாரமறிந்த வவனருளைக்கொண்
டான்மாமுதன்மையாக நின்றறிவனென்று அவி காரவாத்சொ
ன்னதற்கு. பி - ம். சங்கற்பிராகரணத்தில் “நீர்நிழலனைய
சீர்பெருகடவுள் - சலமில்லாகிச் சார்ந்தவார்க்கென்று - நல
மிகநல்கு நாதனையனைந்து - பூழிவெம்மை பொருந்தாதுயர்
ந்த - நீழல்வாழு நினைவினர்போலத் - திருவடிநீழல் சேர்
ந்து - கருவுறுதுயரங் களைந்திருந்திடமே” எ - று. கண்டு
கொள்க.

இது வத்தமாகாதென் றவனைமறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்
கற்ப பிராகரணத்தில் “பாதவமென்னுஞ் சேதனமின்மையி-
னைனந்தோர்வம்மி னென்பதுந் துன்பம் - வினைந்தோர் தம்

மின் வெறுப்புமொன்றிலதே - பொடித்திடுகொப்புள் வெடித்திடுபாதம் - வெய்யபூழியி னுள்ளுறவழுங்கி - யாற்றுதலி ன்றி யாறியங்கினர்முன் - றேற்றிடுமென்று சொல்லவுமில் தா - லிவ்வகைக்கடவுட் கியம்புதறவறே.” எ - து. கண்டு கொள்க.

ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதானுமில்லை யவனுக்காகச் சிவனறிவனென்று பரிணாமவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம். சங் கற்பிரகாரரணத்தில் “அறிவொன்றானு மறிவிப்போனு - மறிவாயறிகின் றேனுமறிவுறு - மெய்ப்பொருடானும் வியந்திது வெனப்படு - மப்பொருளியாவு மவனெயென்னும்” எ - து. கண்டுகொள்க.

இது வத்தமல்லவென் றவனை மறுத்ததற்கு பி - ம். சங் கற்பிரகாரரணத்தில் “அறிவொன்றில்லோர்க் கிறையருளுத வல் - பிறிவறிவரிய செறியிருளிடத்தோ - ரந்தகர்காண வந் தோரெம்மை - நீவிருங்காண வேணுமென்றாங் - கெடுத்தோ ர்தீபங் கொடுத்ததையொக்ரு - மிச்செயற்கிறைவன் கொச் சையனன்றே” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனூற்சொல்லியது சிவன் விகாரமறிந்தகச் சிவனு டைய ஞானத்தைக்கொண் டான்மாவறிவனென்ற வவிகார வாதியையு மப்படியல்ல யான்மாவுக்காகச் சிவனறிகிறதொ டிய வான்மாவுக்கென்ன வொருசிற்றறிவுதானு மில்லைபென் கிற பரிணாம வாதியையு மறுத்தமுறைமையை யறிவித்தது.

வேறு—இது ஆத்மாவானது சிவனறிவுகொண் டறியு மென்றுஞ் சிவனருளே யவனுக்காக வறிவனென்றுஞ் சொ ல்லுஞ் சமயிகளை மறுத் துணர்த்திற்று.

கண்டறிபுலன்கள் காணுங்கருத்தினால் - அனுபவித்தறி கின்ற பொறிகண் மனத்தினாலே விடயங்களை யனுபவியாறித்

சூமதுபோல,—ஒருத்தன் ஞானங் கொண்டுள மறியுமென்
னில் - ஆத்மா வானவ னொப்பில்லாத சிவனுடைய ஞானத்
தைக் கருவியாகக்கொண்டு சகலத்தையு மறிவனென்று வி
காரவாதி சொல்லில்,—கொள்பவன் முதலியாகும் - கொண்
டறிக்கின்ற வாத்மாவே கருத்தாவாவன்,— மண்டிய வுணர்வு
யிர்க்காய் மன்னிநின் மறியுமென்னில் - சிவனுடைய மிகுத்த
ஞானமானது ஆத்மாவுக்காக நிலைபெற்றுநின் மறியுமென்று
சங்கிராந்தவாதி சொல்லில்,—உண்டிட வேண்டுவோனுக்
கொருவன் வேறுண்டலாமே - பசியாலுண்ணவேண்டிய ஒரு
வனுக்காக வேறொருவ னுண்டலையொக்கும். எ - று.

உளம் ஆத்மா. கண்டு அதுபவித்துத் தன் மாத்திரைக
ளோ டொற்றுமையுண்மையிற் பொறியும் புலனெனவாகு
பெயராய்நின்றது. திருப்புல நெந்திரமிலாஞ் சீனையெழுது
வினைப்-புகழ்ச்சிப்புலவர் பொறிபெனப்புகல்வ ரென்பதொ
லுமறிக. கண்டறி புலன்கள்காணுங் கருத்தினுலென்பது
எடுத்துக்காட்டுவமை. இனி இந்தப்பதத்திற்கு ஆத்மா விந்தி
ரியங்களாலே புலன்களைக் காணுநிற்கும். அதுபோலென்றும்,
ஆத்மாவினுடைய ஞானத்தைக்கொண்டு பொறிக ன் புலன்க
ளைக்கண்டறியும் அதுபோலென்றும், முன பிந்திரியங்களா
லே கண்டனுபவித்த விடயங்களைப் பின்பு மந்தவிந்திரியங்
களாலே காணவேண்டின வுண்மைபோலவென்று முறைப்
பாருமுளர். உயிர்க்காகவெனத்திரிக்க.

இப்படியே சிவனறிவிக்கச்செய்தே யந்தச் சிவன்செய்
விக்கிறதை யறியாம லான்மாக்கள் நான்செய்தேன் பிறர்செ
ய்தாரென்று சுட்டிக்கொண் டந்தச்சிவனையிழந்து நிற்கிறமு
றைமை யெப்படியென்று வினவின மாணவகளைநோக்கித்
திருஷ்டாந்தமுகமாக வருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்
டருளியது.

இருணனி யிரவிதான்வந் திரித்தலு மிரவிலெண்ணும்
பொருணிலை கண்டுமாந்தர் பொருந்திடு மாறுபோல
மருணிலை யெங்குநீங்க மகிழ்ந்துயிர் தன்னுண்மன்னு
மருளையுமொழியஞாலத்தறிந் தவாறவியுமன்றே.(கசு)

பருதியுதவியைப் பாரதியாபோ

லருளுதவியையுமி ரறியாதென்றது.

(இ - ள்.) இரு இருளினது மிகுதியையாதித்தன்வந்து நீக்
ணனி யிரவிதான் கனவிடத்து
வந் திரித்தலும்

இரவி லெண் ஆன்மாக்க ளிராக்காலத்தில் விசாரித்த
னும் பொருணி காரியங்களெல்லா மவன் சந்நிதியிலே கண்டு
லைகண்டு மாந்தர் தந்தாந் தொழில்களைச் செய்யுமிடத் திந்த வா
பொருந்திடுமாறு தித்தன் காட்டவல்லோ நாங் கண்டோமென
போல நினையாம லந்த வாதித்தனை யிழந்து நின்று
தங்கள் சாமர்த்தியமாகக் கண்டு செய்து வரு
மாறு போல

மருணிலை யெ ஆணவமலத்தின் மறைப் பெவ் விடத்தி
ங்குநீங்க மகிழ் னும் விட்டு நீங்க விருப்பத்துடனே யான்மா
ந்துயிர் தன்னு வி னிடத்திலே நிலைபெற்றுப் பிரகாசிக்கிற
ண்மன்னு மருளை வருளாலே யான்மாக்க ளறிந்து ஜீவித்து நிற்க
யுமொழிய வந்த வருளாலொழிந் தறிந்து புசிக்கக் கூடா
தென்றறியாமற் றுந்தாஞ் சாமர்த்தியமாலே
யல்லோ வறிந்து புசிக்கேருமென்று விசாரி
த்திருக்கின்றது எப்படியென்னில்

ஞாலத்தறிந்த முன்சொன்னபடியே பிரபஞ்சத்தி லான்
வா றறியுமன்றே. மாக்க ளாதித்தன் சந்நிதியிலேகண்டுந் தந்தாந்
தொழில்கள் செய்யச்சேயு மந்தவாதித்தனையி

முந் துநின்னு தாங்கள் செய்தோமென்னு முறை
மைபோலும். எ-று.

து-ம். மருணிலை யெங்குநீங்க வென்றது ஆன்மாக்கள் புசி
க்குமிடமெங்கு மவதரந்தோறு மல நீங்குமென்ற தெனவறிக.
இதற்கு பி - ம். “நிலைக்குணங் கணந்தோறு மவத்தை நீடுதல்.”
எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனூற்சொல்லியது சர்வான்மாக்களு மாதித்தனாலே யிரு
ளானதுநீங்கத் தந்தார்தொழில்கள் செய்யச்சேயு மவனை யிழந்து
தாங்கள் செய்தோமென்னுந் தன்மைபோலச் சிவனாலேயறிந்து
சர்வமும் ஜீவிககச்செய்தேயு மந்தச்சிவனை யிழந்து தாங்கள்செ
ய்தோமென்று நிழ்கிறது மத்தன்மைக்கொககுமென்னு முறைமை
யை யறிவித்தது. (கௌ)

வேறு—இது அப்படிக்கூடிநின் றுணர்த்துவிக்குஞ் சிவனை
யிழந் தாத்மாக்கள் யான்செய்தேன் பிறர்செய்தாரென்று நிழ்கு
முறைமையை யொருதிஷ்டாந்த பூர்வமாக வுணர்த்திற்று.

இருணனி யிரவிதான்வந் திரித்தனா மிரவிலெண்ணும் பொ
ருணிலை கண்டுமார்தர் பொருந்திடு மாறுபோல-ஆதித்தன்வந் த
ருளின மிகுதிபைத் துரப்ப வவ்விராக்காலத்திலே விசாரித்த கா
ரியங்களை மாணிடர்கண் டவ்வவர் தொழில்களிலே டவனுதவி
யறியாமற் பொருந்து முறைமைபோல, —மருணிலை யெங்குநீங்க
மகிழ்ந்துயிர் - ஆத்மாவானது மனத்தினிலைமை புலன்களை யனு
பவிக்குமிட மெங்குங் கலாதிசுளாலே நீங்குதலின் மகிழ்ச்சிபெ
ந்து, —தன்னுண்மைமன்னு மருளையுமொழிய ஞாலத்தறிந்தவா
றறியுமனதே - அம்மலத்தினிச்சம் பண்ணுவித்துத் தன்னுளே
பொருந்துந் திருவருளையும் விட்டுப் பூமிக்கண்ணே தானாக வறிக்
தாற்போல வறியும். எ-று.

அருளையு மென்புழியும்மை சிறப்பும்மை. இதற்குப் பிரவாஜ முரைப்பார்.

இந்தவத்தத்தை யின்னமு மொருவதுபோக திருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கின்றது.

அறிந்திதி மனாதிவாசி லானாவை யவன்றனாலே, யறிந்திதி மென்றுமொன்று மறிந்திடா வவைபோலி யாவு, மறிந்திதி மறிபுந்தன்மை யறிந்திடா கன்மத் தொன்மை, யறிந்தவை துகலுமாறு மருளுவ நமல ன்றானே. (கௌ)

பொறியுங்கரணமும் போலுயிரருளா

லறியுந்தன்மை யறியாதென்றது.

(இ-ள்.) அறிந் யாதாமொன்றை யறியத்தக்க வந்தக்கரண திடுமனாதி வாயி ங்களு மிந்திரியங்களு மென்று சொல்லப்பட்ட லானவை ட கருவிகரணங்கள்

அவன்றனாலே ஆன்மாவினாலே பிரபஞ்சவிடயத்தை யறி யறிந்திடும். யாநிற்கும். அப்படியறியச்செய்தேயும்

என்று மொன் எக்காலமு மான்மாவினாலேயல்லோ நாம றிகேரோமென் றந்தக்கரணங்களு மிந்திரியங்க ளுஞ் சிநி துமறியமாட்டாது

அவைபோல் தனக்குக்காட்டாக வுள்ளவான்மாவை யந் தக்கருவிகரணங்க ளறியாதிருந்தாற்போல

யாவு மறிந்திதி சர்வான்மாக்களுந் தங்களுக் கறியவேண் டிய தெல்லாஞ் சிவனுடைய ஞானத்தாலே மறியுந் தன்மை யறிந்து புசியா நிற்கச்செய்தேயு மந்த வருளா லே யல்லோ வறிந்து புசிக்கேரோமென் றறிய மாட்டார்கள். ஆகையா லதுவுமன்றி

கன்மத்தொன் பழையதாக ஆட்டுகிற கன்ம பலன்களையு
மை யறிந் தவை மான்மாக்கள் தானே யறிந்து புசிக்கமாட்டா
றுகரு மாறு மரு ர்கள். அதுகொண்டே யவையிற்றைப் புசிக்
ளுவ னமலன்ற னு கிற முறைமைகளையுங் கூட்டுவ னிமலனாகிய
னே. சிவன்னுனே. எ - று.

று - ம். கன்மத்தொன்மை யறிந்தவை றுகருமாறு மருளுவ
னமலன்றனே. எ-து. சைவ ரத்தத்தை மறுத்ததென்னவுமாம்.
அஃதெங்குனெயென்னில் அவர்க ளுமாயுள்ள கன்மங்களைப் புசி
க்குமிடத்து ஆன்மாக்கள் தானே யறிந்து புசிக்குஞ் சிவன்கூட்ட
வேண்டுவதில்லை யென்கையாலெனவறிக. அஃதாவது சிவனான்
மாவையுங் கருவிகளையுங் கூட்டினுற் பின்னைத் தானே ஜீவிக்குமெ
ன்பது கருத்து. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் “அண்
ணல் - கலைமுதலாக நிலவிய கருவிகள் - விளக்கெனவுதவுந் துள
க்கற்பொருந்தி - யிருவினை றுகர்வில் வருவினைசெய்து - மாறிப்
பிறந்து வருநெடுங்காலத்து.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது அந்தக் கரணங்களு மிந்திரியங்களு
மான்மாவினாலே யறிந்து புசிக்கச்செய்தேயு மந்த வான்மாவினா
லே யல்லோ வறிகிறேமென் மறியாதாற்போல வான்மாக்களுஞ்
சிவனாலே யறிந்து ஜீவிக்கச்செய்தேயு மந்தச் சிவனை யிழந்துநிற்
கிறது மப்படியென்னு முறைமையை யறிவித்து. (கள)

வேறு—இதுவுமதற்கொரு திருஷ்டாந்த முணர்த்திற்று.

அறிந்திடு மனாதிவாயி லானவை மவன்றனாலே யறிந்திடு மெ
ன்றும் - அறியத்தக்க மனாதிசுரு மிந்திரியங்களு மானவைக ளாங்
வாத்தமாவி லெப்பொழுது மறியா நிற்கும்.—ஒன்று மறிந்திடா-
இப்படி யவனாலே யறிகையினு மீவனாலன்றோ வறிகின்றோமென்
னுத்தன்மை யொன்றையு மறிமமாட்டா.—அவைபோ லியாவும்

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம். சுகந்ரு

றிந்திடும் - அவற்றை யொப்ப வாத்மாவுஞ் சிவஞானத்தாலே சக
லமு மறிந்து புசியாநிற்கும்,—அறியுந்தன்மை யறிந்திடா - அவ
லனன்றோ வறிகின்றோமென்னு முறை யொன்றையு மறியமாட்
டா,—கனமத்தொன்மை யறிந்தவை துகருமாறு மருளுவ னமல
ன்றானே—இவனாகக் கன்மங்களை யறிந்து புசிக்கமாட்டா னாகை
யாலே பழையதாய் தேடிவைத்த கன்மபலத்தா லெதையு மறிந்
தவற்றை யிவன் புசிக்கு முறைமையினையுங் கூட்டுவ னின்மலனா
கிய சிவன்றானே. எ - று.

 ஐந்தாஞ் சூத்திரமாகிய வுணர்த்துமுறைமை
முற்றிற்று.

இவ்வன முணர்த்து முறைமையிற் பிரபஞ்ச காரியப்பட்டு
வரு மான்மாக்களுக்கு மலபாகம்வந்து முத்தியமுண்டா மாகை
யா லிவ்வதிகாரத்துக்கு மேலாக வாரஞ்சூத்திரமு மேலதற்
கோர் புறநடையாகிய வேழாஞ்சூத்திரமுமாகிய ஞானவாய்மையெ
ன்னு மதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகாரத்துக்குச் சூத்திரமிரண்டு நின்றமுறைமை யெ
ங்ஙனையென்னில் “காட்டிடுங்கரணம்” என்றவிருத்தமொன்றும்
ஆளுஞ்சூத்திரமாகவும் “பன்னிறங்கவரும்.” மாயைமாமாயை.”
என்ற விருத்தமிரண்டும் ஏழாஞ்சூத்திரமாகவும் நின்றதெனவ
றிக.

இதற்கு வழியேதென்னில் சிவஞானபோதத்தில் ஆளுஞ்சூத்
திரமாகிய “உணருருவசத்தெனினுணராதின்மையி, நிருதிநல
லது சிவசத்தாமென, விரண்டிவகையி விசைக்குமன்னுலகே.”
எ-கு. சத்துமசத்தும் வரைசெய்து நிறம்லானு மீண்டறிவினா லறி
யப்பட்ட சுட்டசத்தாகையினாலும் “அறிதரும் பொருளோகிச
னறிவுருதவனா.” எ - ம. “உணராத பொருள்சத்தென்னி லொ

ருபயனில்லை.” எ-ம். சித்தியாரி லாளுஞ் சூத்திரத்தில் வருகையா
பாலும் இவ்விதரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்குமனாதித் கோசரமா
யுள்ளது சத்தாயுள்ள சிவமென்கையாலும் இந்நூலினும் “காட்டி-
டுங்கரணமொன்று மில்லையேற்காணொணதா, நாட்டியவிவற்றால்
ஞான நனுகவுமொண்ணு”. எ-ம். சத்தமசத்தம் வரைசெய்து
நிற்றலால் இதுவு மாளுஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

மற்றுள்ள விருத்தமிரண்டு மேலதற்கோர் புறனடைபாகிய
ஏழாஞ்சூத்திரமாக நின்றமுறைமை யெங்குண்பென்னில் சிவ
ஞானபோதத்தில் ஏழாஞ்சூத்திரமாகிய “யாவையுஞ்சூதியஞ் சத்
தெதிராதலிற், சத்தேயநிபா தசத்திலதநியா, திருதிமனநிவுள்
திரண்டலாவான்மா.” எ-ஞ. மெய்யினிடத்துப் பொய்ப்பிரகாச
மாய்நிற்றலான். எ-ம். உதாரணத்திலும் “அந்நியமிலாமையரற்
கொன்றுணர்வின்றா, மந்நியமிலானசத்தைக் காண்குவனே-லந்
நியமாய்க், காணவன் முன் கதிர்முன்னிருள்போல, மாணவச
த்தின்மை மற்று.” எ-ம். வருங்கருத்தால் இந்நூலினும் “பன்னி
தங்கவரும்.” என்றவிருத்தத்தில் “வளரொளி போலவையந் தன்
னகம் பயிலுநத்கிற், சடங்கடன் தன்மைதாவா.” என்கையாலும்.
இனி அசத்தினுக்குணர்வின்மென்னுவ் கருத்தா லிவ் விரண்டையு
மறிவதா யுபதேசிபாரின் தவந் விரண்டின்பாலு முளதா யுள்ள
வதுவே யவ்வான்மாவா மென்றதால் இந்நூலினும் “மாயைமா
மாயை.” என்னும் விருத்தம். “இருதிமனநிவுள் திரண்டலா வா
ன்மா.” என்னுவ் கருத்தைப்பற்றி “மருளெனி லிருளாய்நிற்கு
மருளெனி லொளியாய்நிற்கும்.” எ-ம். ஆன்மாவுக்குக் கூடினதின்
தன்மைக் கருளிச்செய்கையால் இவையு மேலாஞ் சூத்திரமாய்
நின்றதெனவறிக.

மேல் “காட்டிடுங் கரணம்.” என்னும் விருத்தத்துக்குத்
தொந்தனையாவது இங்குன யிவ் வதிகாரத்தா லருளிச்செய்யப்ப

ட்ட ஞானத்தினுண்மையை யடியேன் போதங்கொண் டறியப்பட
டும் பொருளா யிருக்குமோ வறியப்படாத பொருளாயிருக்குமோ
வென்று வினவினமானவகளை நோக்கி யருளிச்செய்வா நெடுத்
துக்கொண் டருளியது.

கூட்டிடுங் கரணமொன்று மில்லையேற் காணொண்தா
நாட்டிய விவற்றான் ஞான நணுகவு மொண்ணமுன்ன
மிட்டிய தவத்தினுலே யிறையரு ஞருவாய்வந்து
கூட்டிடுமிவற்றை நீக்கிக்குரைகழல்குறுகுமாறே. (கஅ)

முற்பவத்துயிர்கள் முபன்றந்தவத்தா

லற்புதத்திருவுரு வாவனென்றது.

(இ-ள்.) காட் உனக்குக் காட்டாகவுள்ள கருவிகளொன்
டிடுங் கரணமொ டு மில்லாத பொழுது பழையவறியுதாண
ன்று மில்லையேற் மில்லையாய்ச் சுத்தகேவலமே முத்திடென்கிற
காணொண்தாம் பாடானவா தியத்தமுமாய்முடியும்

காட்டியவிவற் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தத்துவங்க
ளுன ஞான நணு ளோடுங் கூடியறியுமென்னில் ஒருகாலத்து
யவு மொண்ண மருளிற்சென்று சூட்டவுமொண்ணது. இதுச
ங்கராந்தவா தியத்தமுமாய் முடியும். இந்த வி
ரண்டுவகையுமன்றி மந்தஞானத்தை யறிந்து
பெறுமுறைமை பெங்ஙனே யென்னில்

முன்ன மீட் ஆன்மாக்கள் முன்னநங்களிற் செய்த சிவ
டிய தவத்தினு புண்ணியத்தின் மிகுதிடாலே தம்பிரானு ரா
லே யிறையரு ஞ சாரிய முர்த்தமாகத் திருமேனிகொண் டெழு
ருவாய் வந்து கூ ந்தருளிவந்து கூட்டாநிற்கும்
ட்டிடும்

இவற்றை நீக் இங்ஙன முன்னொன்ன கேவல சகல மிர
க்கிக்குரைகழல் ண்டையு நீக்கி யாவவாரத்தை யுடைத்தாகு

சகஅ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

குறுகுமாறே. வீரக்கழல் பொருந்தின ஸ்ரீபாதத்தைச் செ
ன்று பொருந்து முறைமை. எ - று.

உ - ம். கருவிகளெல்லாம் கழன்ற கேவலம் பாடாணவாதி
யத்தமாமென்று மறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில்.
“காட்சியென்னக் காணாத்துயர - மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்
துரைக்கீழ் - கரணபாவ மரணங்கருமர - மேய்ந்தவர்முத்தி சேர்
ந்தவரன்றே - யணையகங்கோர் முனைவரும் வேண்டா - தனிதரு
துயர மெனுமி துதிடமே - பாடாணத்திற் கூடாமுத்தி.” எ - ம்.
சித்தியாரில். “கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியர மென்னிற்
கதியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமரத்தி னுயிர்கள், மரணங்கொண்
டிடவுறங்க மயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயுத்தம் பனைபண்ண வல்விடத்
தையடையச், சரணங்கள் புகுதிழம்போற் றணையடையுஞ் சமாதி
தவிராது மலமதுவும் பசுஞானமாகு, மரணங்கொளித்தவன்ற
னடியை யறிவிரந்தங் கறிந்திடர் செறிந்ததுக ளாகற்றிடரே.”
எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி கருவிகளோடுங் கூடிநின்றழிகிற சகலஞ் சங்கிரந்த
வாதி யத்தமாமென்று மறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரண
த்தில். “கிடைந்துநீயாய் நின்றனையேனு-மறைந்ததம்புலனாய் வா
ராயென்று - கரணமெல்லாம் கழன்றனையென்று - மரணமை
யந் தின்புறத்தென்று - முன்னருட்டலைவர் பன்னிரெனவு-
மிணைவையொழிப வறிகுவதெவ்வா - நென்றறிந்கலிக் கொன்
றியவின்பவ் - கூறுதற்குமுருட் பேறிணையன்றே.” எ-து. கண்டு
கொள்க.

அன்றியு மிந்தவிருத்த மாறஞ் சூத்திரமென்பதற்கு. பி-ம்.
சித்தியாரில். “உறிந்ரும்பொருளோவிச னறிவுருதவெனென்னி,
லறிபொருளாகித்தசத்தா மறியாதின்னமுமெவ்வுஞ், செறிசுவ மிர
ண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய்நிற்கும்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது கருவிகளெல்லா நீங்கின கேவலத்தினாலுங் கருவிகளைக் கொண்டுகிற சகலத்தினாலுங் சிவசொருபத்தை யறியப்படாதென்னு முறைமையும் ஆன்மாக்கள் முற்செய்த தவத்தினாலே கத்தா வாசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளியந் தவுண்மைஞானத்தைக் கடைநிதித் தருளுவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (கஅ)

வேறு—இது அந்தச்சிவஞானமே குருமூர்த்தமாய்வந் திரட்சிக்குமென் றுருஞ் சூத்திரமான ஞானவாய்மை யுணர்த்திற்று.

காட்டிடுங் கரணமொன்று மில்லையேற் காணொணாதாம்—அறிவிக்கத்தக்க கருவிகளொன்று மில்லையாயி னுத்தமாவா லொன்றையு மறியவொண்ணாதாம்,—நாட்டிய விவற்றுன்னான நணுகவுமொண்ணு - இக்கருவிக ளெல்லாவற்றையு மறியுமோவெனின் சொன்ன வத் தத்துவங்களாலே ஞானத்தைக்கூடவுமொண்ணுது. ஆனாற்கூடும்படி யெங்ஙனமெனின்,—முன்ன மீட்டிய தவத்தினாலே யிறையரு ஞருவாய்வந்து—மூற் சன்மங்களிலே செய்த சரிமையகிரியை யோகங்களின் மூற்றுதலாலே யிவன் பக்குவங்க ண்டி பரமசிவனருளே திருமேனியாக வெழுந்தருளிவந்து,—கூட்டிடு மிவற்றைநீக்கிக் குரைகழல் குறுகுமாறே - இந்தத் தத்துவங்க ளைப் பொருளல்லவென்று நீக்கித் தன்னுடைய சீர்பாதத்தைப் பொருந்தும்படி யடைவிப்பன். எ-று.

ஒண்ணவெனக் கடைகுறைந்தது.

 இந்தவிருத்தத்தா லாரூஞ்சூத்திர முற்றிற்று.

இவ் வதிகாரத்துக்குமேல் வரும் விருத்தமிரண்டும் ஏழாஞ்
சூத்திரத்தின் கருத்தாகையால் மேலதற்கோர் புறனடையாகிய
ஏழாஞ்சூத்திரத்தில் வைத்துக்கொண் டருளிச்செய்வா னெடுத்
துக்கொண் டருளியது.

மேல்வரும் விருத்தத்துக்குத் தொந்தனையாவது அப்படியா
சாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிவந்து கடாணித்தருளுகிற ஞா
னமேதென்னுவினவ மேலொரு திருவூட்டாந்தமுடமாக வருளிச்
செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

பன்னிறங்கவருந்தொன்மைப் படிசுநீ டொளியும்
பன்மை, மன்னிலங் கியல்புந்தந்த வளரொளி போல
வையந், தன்னகம் பபிலுநற்சிற் சடங்கடன் றன்மை
தாவா, நன்னலம் பெறநிறைந்த ஞானமே ஞானமே
ன்பார். (கசு)

பன்னிறம்பளிங்கிற் பந்நிடப்பற்ருப்

பொன்னொளிபோலு மன்னருளென்றது.

(இ-ள்.) பன் பலநிறங்கனையுந் தன்னிடத்திலே கலர்ந்து
விறங் கவருந் கொள்ளுகிற வநாதியேயுடைத்தாகிய படிசுந்
தொன்மைப் படி தினது நிலைபெற்ற பிரகாசத்தினையும்
க நீடொளியும்

பன்மை மன் அந்தப்படிசுத்திலே பொருந்தப்பட்ட பல
னிலங் கியல்புங் வன்னங்களு மதிலே பிரதிபிம்பஞ்செய்து
நிற்கிரமுறைமையும்

தந்த வளரொ ள்போல அவையிரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்
துகிற வாதித்தப் பிரகாசம்போல

வையந் தன்ன பிரபஞ்சமாகிய பாசங்கனையு மான்மாக்க
கம் பபிலு நற்சி னையுந் தன்னுடைய சேட்டையாலே கூட்டிக்
த்து காரியப்படுத்தி நிற்குந்திருவருள் ஞானமானது

அப்படிக்கூட்டிக் காரியப்படுத்தி நிற்கச்செய்தே முற்கூறிய வுபமானத்திற் படிக்கதையும் வன்னங்கனையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்தினவாதித்தப் பிரகாசமும் அவையிற்றிற்றோய்வற்று நின்றாற்போல

சடங்கடன்ற சடமாகுப பாசமயக்கந் தன்னைவந்து பொன்மைதாவா நன் ருந்துதாதபடி தோய்வற நிற்குந் திருவருள் னலம்பெற நிறை ஞானத்தையே மேலான வுண்மை ஞானமெந்தஞானமே ஞானம் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-து. ன்மென்பார்.

து-ம். பன்னிறங்கவருந் தொன்மைப் படிக்கீடொளியும் பன்மை மன்னிலங்குயல்புந்தந்தவளரொளிபோல என்று படிக்கதையும் வன்னங்கனையும் ஆதித்தப்பிரகாசத்தையு முபமானமாகக் கூறியது படிக்க மான்மாவுக் குவமையெனவறிக. வன்னங்கள் பாசத்துக் குவமையெனவறிக. ஆதித்தப்பிரகாசத் திருவருள் ஞானத்துக் குவமையெனவறிக.

இனி ஓவயந்தன்னகம்பயிலும். எ-கு. வையமெனறது ஆன்மாக்களும் பாசங்களு மென்று பொருட் கூறியத்துக்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில் “கருமலிபாச மசேதனங்கட்டுண்பர் சேதனரென், நிருமையிலவைப மடங்குமென்றெண்ணுக.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனிநற்சித்து. எ-கு. இந்துலிலே “இருளகற்றிப்பாத முற்றி நற்பகவர்க்கம்.” என்னுங் கருத்தைப்பற்றி யான்மாவிலே வைத்துக்கொண்டு மலபாகம்வந்த வான்மாவென்று பொருளுரைப்பாரு முளர். அப்படியானு லு மிந்தச் செய்யுள் ஞானவாய்மையென னு மதிகாரத்தி லுள்ளதாகையா லந்தத்திருவருள் ஞானத்திலே கூட்டிப் பொருளுரைப்ப ஞாபிய வான்மஞானத்திற்

சுட்டிப் பொருட்கூறுகை வழியல்லவெனவறிக. அன்றியும் நற்சி
த்து என்பதை திருவருள் ஞானமென்பதே பொருளாமென்பத
ற்கு. பி-ம். இந்நூலைப் பின்சென்றதூலாகிய திருநெறிவிளக்கத்
திலே யிந்தச்செய்யுளுக் கெதிரடை விருத்தமாகிய “பற்றிய நிற
ங்களாகும் பளிங்கின தொளியும்பற்றி, நிற்மலையளிக்கும் வெய்
யோ னீடொளிய துவும்போல, முற்றுலகதற்குச் சார்வாய் முயற்
றினு முன்னீர்வின்போற், சிற்றினிற் சடங்க டோயா வென்பர்
சிற் சத்திசேர்ந்தோர்.” என்பதற்குப்பொருள் திருவருள்ஞானம்
பிரபஞ்ச காரியப்படுத்தி நிற்கச்செய்தே தோய்வற்று நிற்குமென்
பதற்குச் சமுத்திரத்திற் கூடின ஆகாயத்தைப்போலத் தோய்வற
நிற்குமென்று கூறுகையால் நற்சித்து என்றதைத் திருவருள் ஞா
னமென்பதே பொருளெனவறிக. அன்றியு மிச்செய்யுளிற் கருத்தா
கிய குறள் வெண்பாவிலும் “பன்னிறம் பளிங்கிற் பற்றிடப்பற்
றூப் பொன்னொளிபோலு மன்னருளென்றது.” மிப்பொருட்
பற்றி நின்றதெனவறிக. அல்லனும் சதூர்த்த சங்கிரகத்திலே
யிந்தச் செய்யுளுக்குச் சேர்த்த கிரந்தத்தினுங் கண்டுகொள்க.

இனி நன்னலம்பெறநிறைந்த ஞானமேஞானம். எ-கு. சிவ
னுடைய நலத்தை மற்றொருவர் பெறவேண்டுகையா லீந்தச் செய்
யுளுக்குச் சேர்த்த கிரந்தமு மிப்பொருளைப்பற்றி நின்றதெனவ
றிக. அன்றியும் இதற்கு மலபாகம் வந்த வான்மாக்களுக்குத் திரு
வருள்ஞான முண்டாம்படிமென்று பொருளுரைப்பினுமாம். அத
ற்குவழியேதென்னில் முற்கூறிய வுபமானத்தில் ஆதித்தப்பிரகா
சத்தினாலே படிக்கதிலே வன்னங்கள் பிரசிம்பிப்பஞ்செய்யுபித்
தந்தவாதித்தன் சாயவோடும்பொழு ததிலே பிரதிபிம்பஞ்செய்
தும் அந்தவாதித்தன் மத்தியானமான பொழு தந்தப்படிக்கத்தி
னுச்சிவிலே நேரப்பட்டவவதரத் தந்த வன்னங்கள் கூடியிருக்கச்
சே யந்தப்படிக்கம் வன்னங்களிற் பற்றாம லாகித்தப் பிரகாசத்

தைக் கவர்ந்துகொண்டு நின்றும்போல வந்தத்திருவருள் ஞானமு
மான்மாக்களுக்கு மலபாகம் வாராத நாளெல்லாம் பிரபஞ்சத்தி
லே புசிப்பித்து மலபாகம்வந்த வவதரத் தந்தப்பிரபஞ்சப் பற்ற
மும்படி. நேர்பட்டித் தனது திருவருளைக் கடாணித்து நிற்கையா
லப்படிச்சொன்னதெனவறிக். இதற்கு. பி-ம். திருவருட்பயனில்.
“தனக்குநீழலின்ற மொளிகவருந்தம்ப மெனக்கவர நில்லாதிரு
ள்.” எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியு மந்தத் திருவருண்ஞானம்
ஆன்மாக்களைப் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுங் காரியப்படுத்திநிற்கு
மென்பதற்கு. பி-ம். இந்நூலில் “ஏற்றவிலை” என்னுஞ்செய்யுளி
லே “போற்றவருமருளருளே யன்றிமற்றுப் புகன்றவையு மரு
ளொழியப் புகலொணுதே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆதித்தப் பிரகாசமானது படிக்கத்தெ
யும் வன்னபேதங்களையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்தி நிற்கச்செய்
தே யந்த வன்னங்களிற் றோபவற நின்றும்போலச் சிவனுடைய
திருவருண்ஞானமு மான்மாக்களையும் பாசங்களையுங் கூட்டிப்
பிரபஞ்ச காரியப்படுத்தி நிற்கச்செய்தேயு மந்தப் பிரபஞ்சபாசங்
களிற் றோபவறநிற்கின்ற ஞானத்தையே வுண்மைஞான மென்னு
முறைமையை யறிவித்தது. (கக)

—o—

வேறு—இது இனிமதற்கே புறநண்டாக வருளிச்செய்யு மே
ழாஞ்சூத்திரமான செய்யு ளிரண்டினு ளிஃ தப்படிக்க கூடிநின்று
காரியப்படுத்துகற சிவஞானம் பிரபஞ்சத் தோய்வற நிற்குமுறை
மையைத் திருட்டாந்த பூர்வகமாக வுணர்த்திற்று.

பன்னிதங் கவருந்தொன்மைப் படிக்க நீடொளியும்பனமை
மன்னிலங் கியல்புந் தந்தவளரொளிபோல-பல நிறங்களையுங்
கவர்ந்து கொள்வதான பளிக்கொது நிலைபெற்ற வெள்ளியையும்
பலவாய் நிலைபெற்று விளங்காநின்ற வண்ணங்களி னியற்கைகளை

யுங் கூட்டுகின்ற வாதித்தனுடைய மிக்கவொளி யவ் விரண்டின்
 தன்மையும் தாக்காது விளங்குமாறுபோல,—வையந் தன்னகம்
 பயிலுநர்கிற் சடங்களின் தன்மை - தத்துவத்தினிடத்திற் பயிலு
 நல்ல வாத்தாவார் தத்துவங்களுமாகிய விரண்டின் தன்மையும்,—
 தாவா நன்னலம்பெறநிறைந்த ஞானமே ஞானமென்பர் - தாக்
 காது நல்லகிழப்புண்டாய்நிறைந்த ஞானந்கானே ஞானமென்று
 சிறப்பித்துச் சொல்வர் பெரியோர். எ-து.

இதற்குப் பிறவு முரைப்பர்.

இங்ஙன மநாதியே கூடிநின்று காரியப்படுத்தி நிற்கிறவரு
 ளான திர்மைவரையும் பிரகாசியாம லிருந்ததே நென்று வின
 வின மானவகளை நோக்கி யான்மாக்களுக் கருளுமலமூ மநாதியே
 கூடிநிற்கிறதே முறைமையாகையால் அந்த மல மேலிட்டபொழு
 தருள் மறைந்துநின்று காரியப்படுத்து மென்றும் அந்த மலம் பா
 கம்வந்த வவதரத் தந்தவருள் பிரகாசித்து நிற்கிறது மியல்பாகை
 யா லந்த மலநீங்கியேயருட் பிரகாசிக்குமென்னு முத்தர மேல
 ருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

மாயைமா மாயைமாயா வருமிரு வினையின்வாய்மை
 யாயவா ருயிரின்மேவு மருளெனி லிருளாய்நிற்கு
 மாயைமா மாயைமாயா வருமிரு வினையின்வாய்மை
 யாயவா ருயிரின்மேவு மருளெனி லொளியாய்நிற்கும்.

இருண்மலமொழிப வேணையொளிபா

யருளுடன்மருவு மவர்திறமுரைத்தது.

(இ - எ.) மா அசுத்தமாயையிற் றேற்றப்பட்ட தத்துவ
 யைமாமாயை மா முப்பத்தொன்றுஞ் சுத்தமாயையிற் றேற்றப்
 பா வருமிருவனை பட்ட தத்துவ மஞ்சு மாகத்தத்துவ முப்பத்
 தின்வாய்மை யா தானங் கெடாதே வரப்பட்ட புண்ணியபாவ

யவாருயிரின் மேங்கண் மேன்மேல் வர்த்தியாநிற்கிற ஆன்மா
வுமருளெனிலிரு வ்வினிடத்திலே யாணவமலமாகிய வறியாமை
ளாய்நிற்கும் மேலிட்டமொழு தான்மாவு மறியாமைபாய்
நிற்கும்

மாயை மாமா அசுத்தமாயையிற் றோற்றப்பட்ட தத்துவ
யை மாமா வருபி முப்பத்தொன்றுஞ் சுத்தமாயையிற் றோற்ற
ருவினையின் வாய் ப்பட்ட தத்துவ மைந்தும் ஆகத் தத்துவ
மையாய வாருயி முப்பத்தாறு மாய்ந்துபோவதாகப் புண்ணிய
ரின்மேவுமருளே பாவங்கள் கூடியவந்த வான்மா விடத்திலே
னிலொளியாய் நி யருள்மேலிட்டபொழுது ஆன்மாவு மறியாய்
நிற்கும். ப் பிரகாசித்து நிற்கும். எ-று.

உ - ம். இந்தச் செய்யுளுக்கிட்ட தொந்தனையி லான்மானை
யருளுமலமு மநாதியே கூடிநிற்கு மென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியா
ரில் ஏழாஞ்ஞத்திரத்தில் “சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச் சோதி
பால்.” என்ற செய்யுளின் முடிவிலே “சுத்துளபோதே வேறுஞ்
சுதசத்து மசத்துமெல்லாம், வைத்திடு மநாதியாக வாரிரீர் லவண்
ம்போல.” எ - று. கண்டுகொள்க.

இந்தச் செய்யுளின் முற்பதத்திலும் பிற்பதத்திலு மருளெ
னிலிருளாய்நிற்கும் அருளெனி லொளியாய்நிற்கும் என்றது ஆன்
மா வருளோடு மலத்தொடுங்குடி யதவதுவாய்நிற்கு மென்றது.
இதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில் ஏழாஞ் ஞத்திரமாகிய “யா
வையுஞ் சூறியம்.” என்ற செய்யுளின் பிற்பதத்தில் “இருதிருந
றிவுள திரண்டலா வான்மா.” எ-று. கண்டுகொள்க.

இனி யருளானது ஆன்மாவோடு மநாதியே கூடியிருக்கச்செ
ய்தே மலபாகம்வாராத வான்மாக்களுக்கு அந்தவருள் கூடிந்க
ச்செய்தேயும் பிரகாசிடாதென்று பொருட்கூறியதற்கு. பி-ம். திரு
வருட்பயனில் “ஊமன்கண்போல வொளியுமிகவிருளே - பாமன்
கண்காணாதவை.” எ-று. கண்டுகொள்க. ஊமனென்றது கூடை

சுஉ௭ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

பெனவறிக. ஒளியுமிகவிருளேயென்றது கூகைக்குப் பகற்காலத்திற் கண்டெரியாதென்பதுகருத்தி. திருவள்ளுவதேவரும். “பகல்வெல்லுங்கூகையைக்காக்கை.” என்றது மிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக. அன்றியும் சித்தியாரிலேயும் “இங்குத்தானந்தகருக் கிரவியிருளாகு மீசனருட்கண்ணிலார்க் கொளிபாயே யிருளாம்.” என்பது மிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக.

இனி யிந்தச் செய்யுள் மாண்ப மாமாய்பென்று மிதித்ததை மிதித்து ஒருசொல்லை யிருகாற் சொல்லியதென்னில். “கூறிய பொருளைக் கூறலுமாகும் வேறொருபொருளை வினைக்குமாகில்.” என்னும் விதியைப்பற்றி பெனவறிக. வேறொருபொருளை வினைத் தலாவது முற்பதத்துக்கு மாயாவென்றது மாயாகன்மங்கள் கூடிய ம்வாராத வான்மாவென்ற தெனவறிக. பிற்பதத்துக்கு மாயாவென்றது மாயாகன்மங்கள் கூடியம்வந்த வான்மாவென்ற தெனவறிக. அப்படி யொருசொல் விரண்டாவது யெங்ஙனேயென்னில் வாராப்போலு நென்றசொல் வந்துபோனதற்கும் வராமற் போனதற்கு நின்றற்போல் வெனவறிக.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்கள் மாயாகன்மங்கள் கூடிய ம்வாராதநாள்களெல்லா மலத்தோடுங்கூடி யறியானையாய் நிற்பார்களென்றும் மாயாகன்மங்கள் கூடியம்வந்தநாளாக் கருளொடுங்கூடிப் பிரகாசமாய் நிற்பார்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

(உ)

வேறு—இது இந்தச் சிவஞான மிற்றைவனாயு மென்னிடத் திற் பிரகாசிடாதிருந்த தென்னையென வினாயதற் குத்தர முணர்ந்தன்று.

மாண்ப மாமாயை மாடா வருமிரு வினையின் வாய்மை யாயவாருபின்மேவுமருளினி லிருளாய் நிற்கும் - ஆணவமலத்தி னீட்ட

த்தாலே யிருவிதமாயையு மொழியாமல் வரு மிருவினைகளுமான விவற்றி னுண்மையேயாய் நின்று போகங்களை யனுபவிக்கின்ற வாத்த்மாவினிடத்திலே பொருந்திய மயக்கத்தினிடத்திலே யந்த ஞான மிருடாளுகவே நிற்கும்,—மாயை மாமாயைமாயா வரு மிரு வினையின்வாய்மையாய வாருயிரின்மேவு மருளினி லொளியாய் நிற்கும் - இனி யந்த வாத்த்மாவினிடத்திலே யாசாரியனாற் பொருந்திய வனுக்கரகத்தினிடத்திலே யதுபிரகாசமாகவேநிற்கும். ௭-ஆ.

மருள் - மயக்கம். சத்தார்த்தக்கிரியா சொரூபமான விந்த மாயாசத்திகளுடைய தன்மையும் பிறவித்துன்பமு மாத்த்மாக்கட ன்மையு மவற்றிற்கு வேறாய் நிற்கும் லீட்டின்பமு மிவற்றிற்கெ ளுத்துத் தன்மையு மொன்றுந் தேரன்னுதபடி யாணவகாரியமாயி ருக்கிற வஞ்ஞானத்தைக்கொண்டு மறைத்து அவ்வஞ்ஞானமே யாய் நிற்குமாதலி னிருளாய்நிற்குமென்று மிந்த மலமாயாகன்மங் களினுடைய தன்மையுங் காட்டிப் பிறித்துத் தேகாந்தமளவுமு ள்ள பிராரத்தவாதனையு மாத்த்மாவிற் றுக்காம லெவ்விடத்திலேயு நாஹூழியவில்லை யென்னும்படி பிரகாசமாய் நிற்குமாதலி லொ ளியாய் நிற்குமென்று முரைத்தார். அந்த ஞானமென்ப ததிகாரத் தாற்பெற்றும். பின்வந்த வாருயி ரடையடுத்த சுட்டுப்பெயா. இத ற்குப் பிறவுமுரைப்பர்.

 ஏழாஞ்ஞத்திரமாஃகிய ஞானவாய்மை

முற்றிற்று.

முன் னதிகாரத்தி லருளிச்செய்த ஞானத்தினுண்மை பயன்படுமிடற்று ஆன்மதரிசனமென்றும் ஆன்மசுத்தியென் னும் ஆன்மலாபமென்றுந் தெரித்துப் பயன்படவேண்டுக யால் மேலதன் பயனை ன்னு மதிகாரம் வைக்கப்பட்டதென வறிக.

௪௨௮ சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

அப்படி யதிகாரமொன்றாயிருக்க மூன்றுவகையாகவே ன்வொனென்னில் இவ்வதிகாரத்தில் மூன்றுசூத்திர மடங்கியருகையா லப்படி வைக்கப்பட்ட தெனவறிக. அஃ தெவ்வனெயென்னில் ஆன்மதரிசன மெட்டாஞ்சூத்திரமாக வும் ஆன்மசுத்தி யொன்பதாஞ்சூத்திரமாகவும் ஆன்மலாபம் பத்தாஞ்சூத்திரமாகவும் நிற்கையா லப்படிச் சொன்னதென வறிக. அதற்கு வழியேதெனில் சிவஞானபோதத்தில் எட் டாஞ்சூத்திர மான்மதரிசனமாகவும் ஒன்பதாஞ்சூத்திர மா ன்மசுத்தியாகவும் பத்தாஞ்சூத்திர மான்மலாபமாகவும் வரு கையா லிதாவும்படி வைக்கப்பட்டதெனவறிக. அஃ தெவ் வனெயென்னில் “தேசுறமருவும்.” என்ற விருத்தந்தொட ங்கி “எஸ்ஸையிப்பிறவி” என்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட் பத்தொன்பதினுள்ளும் “தேசுறமருவும்” என்ற விருத்தமொ ன்றும் இவ்வதிகாரங்கள் மூன்றுக்கும் வகுப்பாகவருளிச்செ ய்து மேல் “தன்னறிவதனூல்.” என்ற விருத்தந்தொடங்கி “சுத்தமாஞ்சுத்தி.” என்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள் னா லும்ஆன்மதரிசனமாகவும் “புகலரும்சத்தர்” என்ற விருத்த ன்தொடங்கி “அடைபவர் சிவமேயாரும்.” என்ற விருத்தமு டிவாகிய செய்யுள்நாலும் ஆன்மசுத்தியாகவும் “பொற்புறு கருவி.” என்ற விருத்தந்தொடங்கி “எஸ்ஸையிப்பிறவி.” என்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்பத்தும் ஆன்மலாபமாகவும் வரு கையால் சிவஞானபோதத்தில் “ஐம்புலவேட்டரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத், தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினிலுணர்ந்த விட், டந்நியமின்மையி னரன்கழல்செலுமே.” என்ற எட்டா ஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானத் தினை யுணர்த்துமுறைமையினை யுணர்த்துதுதுலிற்று என்ப தனூல் இந்நூலினும் ஆன்மதரிசனத்துக்கு வகுத்தசெய்யுட் களில் “தன்னறிவதனூல்.” என்ற விருத்தத்தில் “தன்னையு

ந்தானேகாணுந் தானதுவாகின்றே.” என்பதனால் ஆன்மதரிசனமென்னு மதிகாரம் எட்டாஞ்சூத்திர மாகுமென்றதெனவறிக.

மே லொன்பதாஞ்சூத்திரத்துக்கும் சிவஞானபொதத்தில் “ஊனக்கண்பாச முணராப்பதியை, ஞானக்கண்ணிற் சிந்தைநாடி, யுராததுணைத்தேர்த்தெனப் பாசமொருவத், தண்ணிமுலாம்பதிவிதி, யெண்ணுமஞ்செழுத்தே.” என்னுஞ்சூத்திரத்தின்கருத்து ஆன்மசுத்திபண்ணுமாறுணர்த்துதுதலிற்று என்பதனால் இந்நூலினும் ஆன்மசுத்திக்குவகுத்த செய்யுட்களில் “இந்நிலை.” என்னும் விருத்தத்தில் ”கரணமாகாவகையதி லறிவடங்க மன்னிடவியாபியாய வான்பயன் றோன்முமன்றே.” என்பதனால் ஆன்மசுத்தியென்னு மதிகாரம் ஒன்பதாஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

மேற் பத்தாஞ்சூத்திரத்துக்கும் சிவஞானபொதத்தில் “அவனேதானே யாகியவந்நெறி, யேகனாகியிறைபணிநிற்க, மலமாயைதன்னொடு வல்வினையின்றே.” என்னுஞ்சூத்திரத்தின்கருத்து யானெனதென்னுஞ் செருக்கற் றவனது ஸ்ரீபாததையணையுமென்பதனால் இந்நூலினும் ஆன்மலாபத்துக்குவகுத்த செய்யுட்களில் “தோன்றிநின்ற சித்பரமதனாலுள்ளச் செயலறுத்திட வுதிக்குந்தற்பரம்.” எ - ம். “மற்றதும் பகல்விளக்கின் மாய்ந்திட வருவதுண்டேல் பெற்றிடுமதனை” எ - ம். “பாவிட்கவேண்டாவாண்ட பரனருள்பற்றினோர்க்கே.” எ - ம். தற்போதங் கெடநிற்பதுவே கருத்தாகையாலிதுவும பத்தாஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

அப்படியானால் முன்னே முகவுரையில் சூத்திரவகுப்பிலே இதற்குப் பின்னேவருகிற வைந்தெழுத் தருணிவையை ஒன்பதாஞ்சூத்திரத்திற் கூட்டினதேதெனனில் அஃதாவது சிவஞானபொதத்தில் ஒன்பதாஞ்சூத்திரமாகிய “ஊனக்

கண் பாசமுணராப்பதியை.” என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பிற்பக் கத்திலே “பாசமொருவத் தண்ணிமுலாம் பதிவிதியென்னு மஞ்செழுத்தே” என்பதனாலும் சித்தியாரிலும் ஒன்பதாஞ்சூ த்திரமாகிய “பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும்” என்ற செய்யுளிலேயும் “ஓசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்ச ரிக்க” என்பதினாலும் அந்தப் பஞ்சாக்கரத்தையும் ஒன்ப தாஞ் சூத்திரத்திலே கூட்டி வைக்கப்பட்ட தெனவறிக. அப்படி யொன்பதாஞ் சூத்திரத்தின் பகுதியாயிருக்க இந் தூலிலே பத்தாஞ் சூத்திரமாகிய வான்மலாபத் துக்குப் பின் பாகப் பஞ்சாக்கரமாகிய வைந்தெழுத் தருணிலே வைக்க வேண்டிவா னேனென்னில் அந்தப் பத்தாஞ் சூத்திரமாகிய வான்மலாப மென்பதனில் சிவஞ்ஞெடுங் கூட்டிப் பிறிவறநின்று சிவாறுபவத்தை யறுபவிக்கப்பட்ட சிவஞானிக ளாந்த நிலை சூலைந்த வவதரத்தும் வேறு பிரபஞ்ச வாதனையிற் கூடாத படி யதுவு மோருபாய நிட்டைபாகக் கொண்டு மீளவும் பழைய வான்ம சுத்தியில் நிற்கவேண்டுகையாற் பத்தாஞ் சூத்திரத்துக்கு மேலாகவும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தின் பகுதி யாகிய வைந்தெழுத் தருணிலையை வைக்கப்பட்ட தெனவ றிக. இந்தப் பஞ்சாக்கர தரிசனத்தை முற்கூறப்பட்ட தூல் களைப்போல வொன்பதாஞ் சூத்திரத்தினுடைய கூட்டிவை யாமல் இந் தூலில் வேறேபகுத்துவைக்கைக்கு விதியேதென் னில் இந்தச் சிவப்பிரகாசஞ் சார்புதூ லாகையால் “இருவர் தூற்கு மொருசிறை தொடங்கத் திரிபுவேறுடையது புடை தூலாகும்” என்னு மிலக்கண விதியைப்பற்றி அந் தூல்களி னெழுங்கல் வராமல் முற்பிற்பாடாக வைக்கப்பட்டதென வறிக.

ஆகையால் முற்கூறிய “அதன்பயன்” என்ற செய்யுண் முதலிய பத்தொன்பது மிந்தப் பஞ்சாக்கர தரிசனத்தின்

பருதியான விருத்தமுன்றும் ஆகச்செய்யு ளிருபத்திரண்டும்
ஆன்மதரிசனமாகிய எட்டாஞ்சூத்திரமும் ஆன்மசுத்தியாகிய
ஒன்பதாஞ்சூத்திரமும் ஆன்மலாபமாகிய பத்தாஞ்சூத்திரமு
மாக நின்றதெனவறிக.

இங்ஙனம் வருத்தருளிச் செய்யப்பட்ட எட்டாஞ்சூத்
திரமாகிய ஆன்மதரிசனத்துக்கும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரமாகிய
ஆன்மசுத்திக்கும் பத்தாஞ்சூத்திரமாகிய ஆன்மலாபத்துக்கு
மதிசாரவகுப் பருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளி
யது.

தேசுற மருவுமான்ம தரிசன மான்மசுத்தி
யாசிலா வான்மலாப மாகமூன் றுகமூன்றும்
பாசம தகலஞானம் பற்றறன் பணியைநீத்த
லேசினையுத்தமுந்தலெனுமிவற்றடங்குமன்றே. (உக)

உயர்தவஞ்செய்தவர்க் குற்றமுவகையாம்

பயனும்வழியைப் பாரித்துரைத்தது.

(இ-ள்.) தே விளக்கமுண்டாகப் பொருந்தப்பட்ட
சுற மருவுமான் ஆன்மாவைத்தரிசிக்கை யென்றும் ஆன்மா
மதரிசன மான் வைச் சுத்திபண்ணுகையென்றும் குற்றமில்
மசுத்தி யாசிலா லாத வான்மாவின்மைய பிரயோசன மெ
வான்மலாப மா ன்றும் ஆகமூன்றுவகையாம்
கமூன்றாகும்

மூன்றும்

இந்தமூன்றுவகையுமேதென்னில்

பாசம தகல

பாசங்களாகிய தேகாதிபிரபஞ்சங்களா

ஞானம்பற்றல்

யுள்ளவை நீங்கும்படி யிவையிற்றைக் கூ
டின வருளோடும் பொருந்துகை யான்ம
தரிசனமாம்

தான்பணி தன்னுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகளை
யை நீத்தல் விட்டந்த வருளிலே மூழ்குகிற தற்போ
தம் ஜீவியாம னிற்கிறது தானே யான்மசு
த்தியாம்

ஏசினையத்த குற்றமில்லாத சிவருபமாகிய ஞேயத்தி
மூத்தல் லே யமூந்துகிறது தானே யான்மாவினு
டைய விலாபமாவது

எனுமிவற்றட என்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஞான
ங்குமன்றே. ஞான ஞேயமென்னு மூன்றினுள்ளு மட
ங்கும். எ-று.

நு-ம். ஆன்மதரிசனமாவது தனக்கறிவாகக் கூடிநின்று
காரியப்படுத்துகிற பிருதிவி முதலான தத்துவங்களை நாமல்
லவென்றுகழிந்து அந்தவருளே தனுவாகப்பொருந்தி யந்த
த்தத்துவங்களையுந் தன்னையு மந்த வருளையுந் தரிசுத்துநி
ன்ற விடமெனவறிக.

அன்றியு மான்மசுத்தியென்றது அந்த வருள்காட்டத்
தான் காண்கிற காட்சியை யிழந் தந்த வருளே தலைமறை
வாக நின்ற விடமெனவறிக.

அன்றியு மான்பலாப மென்றது அந்தவருள்மேலீடாக
நிற்கச்செய்தே யவ்விடத்திலே யோரின்பம் விளைதலெனவ
றிக.

என்றிங்ஙன மூன்றுவகையாகச் சொன்னதற்கு. பி-ம்.
உருபசொருபவகைல் “மன்னருள் தன்னின் மன்னுயிர்மன்னு
த-லின்னுயிர்த்தரிசன மென்பர்நல்லோர் - சுத்திதன்போதந்
தோன்றுதிருக்கை - யத்தகுமிலாப ஞேயத்தமூத்தல்.” எ-று.
கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது அந்த வுண்மைஞானத்தை யான்
மாக்கள் பெறுமிடத்து ஆன்மதரிசன மென்றும் ஆன்மசுத்தி

யென்றும் ஆன்மலாப மென்றும் மூன்றுவகையாக நின்று பெ
றுமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (உக)

வேறு—இனி எட்டு மொன்பதும் பத்துமான சூத்திரங்
களின் பொருளான வதன் பயனை யாத்மதரிசன மாத்மச
த்தி யாத்மலாபமென மூன்றாக்கிப் பத்தொன்பது செய்யுளா
று னர்த்துவான் ரோடங்கு ரவற்று ளிஃ தம் மூன்றினையும்
வகுத் துணர்த்திற்று.

தேசுதமருவுமான்ம தரிசன மான்மசத்தி யாசிலாவான்
மலாப மாகமூன்றாகும் - அந்தப்பயனாவது விளக்கமிகவும்
பொருந்தியவாத்மாவைத் தரிசிக்கை யந்தவாத்மாவை நிரு
விதற்பமாம்படி சுத்திபண்ணுகை யங்ஙனங் குற்றமற்றவாத்
மாவின் பிரயோசனமாக மூன்றுவிதமாயிருக்கும்,—மூன்
றும்—இந்த மூன்றுவிதமும்,—பாசமதகலஞானம் பற்றஞன்—
மூன சொன்னவடைவே யாத்மாவானவன் பாசமானது விட்
டிப்போகப் பரஞானத்தைத் தரிசிக்கை,—பணியைநீத்தல்—
அந்த ஞானத்தைக் கூடித் தன்னுடைய செயலை விடுதல்,—
ஏசினேயத்தழுந்தல் - அந்தஞானத்தாலே குற்றமற்ற சிவ
ரூபத்தைப்பெற்று அதிலே யழுந்துதல்,—எனாமிவற் றடங்கு
மன்றே - என்று சொல்லப்பட்ட விவைமூன்றினுள்ளு மடங்
கும். எ - று.

எனவே இம்மூன்று தொழிலுமே யம்மூன்றுபெயரு மெ
ன்பதாம், ஒன்று ளொன்றடங்கு மென்பதன்று. அகலப்ப
ற்றலென்பது கோழிகூவப் பொழுதுவிடிந்த தென்றாற்போ
னின்றது. பணியை நீத்த லாத்மாவி னிச்சாஞானக் கிரியை
களை விடுத்த லென்பாருமுளர். தான் ஈண்டுப் பெயர்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மூன்றுபருதியி னுள்ளு மெ

ட்டாஞ்சுத்திரமாகிய ஆன்மதரிசனத்தை முந்த வருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

தன்னறி வதனாலே தனக்கறி வில்லையேனுந் தன்னறி வாகவெல்லந் தனித்தனிப் பயனருந்துந் தன்னறி வறியுந்தன்மை தன்னாலே தனையறிந்தாற் றன்னையுந் தானேகாணுந் தானது வாகிநின்றே.(உஉ)

பவமாறாவிதன் பரிசுணையுணர்ந் துபின்

சிவமாய்நிற்க வுயிர்தெரியுமென்றது

(இ-ள்.) தன் ஆன்மாவானதுக்குத் தன்னுடைய வறினறி வதனாலே வாலே யாதாமொன்றையறிகைக்குத் தனதுந்தனக்கறிவி க்கென்ன வோரறிவுமில்லையா மாயினும் ல்லையேனும்

தன்னறி வா தா னிந்திரியங்களுடனே கூடி நின்றறி கவெல்லாந்தனி கிற யறிவுக ளெல்லாததையுஞ் சிவன் கூ த்தனிப் பயனரு ட்டி யறிவிக்கிறதென் றறியாமற் றன்னாலே யறிந்ததாக வொவ்வொரு விடயங்க ளிலே யொற்றித்துநின் றறுபவியா நிற்கும்

தன்னறி வறி இப்படி யறிகிறது ஆன்மபோதத்தின் யுந் தன்மை முறைமையாம். இங்ஙன மாறுபாடாக வறிகிற முறைமையை விட்டு

தன்னாலே த அந்தச் சிவனுடைய ஞானத்தாலே சிவனையறிந்தால் னையறிந்தால்

தன்னையுந் தா ஆன்மாவி னுடைய செயலறுதியையு மந் தனேகாணும் த வான்மா தன்னாலே காணவும் படும். அஃ தெங்கனே யென்னில்

தானது வாகி ஆன்மாவான தந்தச் சிவஞானத்தோடு நின்றே. ங் கூடிநின்ற வவதரத்து. எ - று. தன்னே

யுமென்ற விழித்துரை கொண்டே யான்மா
தற் சுதந்தரமாக வறியமாட்டா நென்ப
து கருத்தெனவறிக. இதற்கு, பி-ம். சித்
தியாரில். “அறிந்திடு மான்மா வொன்றை மற்றொன்று லறி
தலானு, மறிந்தவை மறத்தலானு மறிவிக்க வறிதலானு, மறிந்
திடுந் தன்னையுந்தா னறியாமை யானுந்தானே, யறிந்திடு
மறிவ னன்று மறிவிக்க வறிவனன்றே.” எ-து. கண்டுகொ
ள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மா பெத்தத்தன்மையிலே
நின்றும் பிரபஞ்சத்தோடுங்கூடி ஜீவிக்குமிடத்துத் தனக்கெ
ன வொருசெயலில்லாம லிருக்கச்செய்தேயுந் தனசெயலா
கச் செய்கிறோமென்று நின்ற முறைமையு முத்தித்தன்மை
யிலே சிவனுடைய வருளாலே தற்றெரிசனம் வந்தவிடத் தந்
தவருளோடுங் கூடியறிகிற தொழிந்து நமக்கென் றொருசெ
யலில்லையென்று தன்னுடைய செயலறுதியை யறிந்த முறை
மையு மறிவித்தது. (உஉ)

வேறு—எட்டாஞ் சூத்திரமான வாத்தம் தரிசனத்தைச்
செய்யு ணைக்க னுணர்ந்துகின்றார். அவற்று ளிஃ தருளாலே
யருளேத் தரிசித்தபின் மன்னைத் தரிசிக்கலா மென்ப துணர்த்
திற்று.

தன்னறிவதனாலே தனக்கறி வில்லையெனும் - ஆத்
மாத் தன்னுடைய ஞானத்தா லொன்றை யறிதற்குச்சிறிதுந்
தனக்கறிவில்லை யாயினும்,—தன்னறி வாகவெல்லாந் தனித்
தனிப் பயனருந்தும் - பயனெல்லாஞ் சிவஞானத்தா லொவ்
வொரு விடயங்களாக நின்று புசிக்கின்ற வவைக ளெல்
லாம்,—தன்னறிவாக - தன்னுடைய ஞானத்தினாலே யறிந்து
புசிக்கின்றாக,— தனித்தனிப் பயனருந்தும் - தனித்தனியே

புரியாநிற்பன,—தன்னறி வறியுந் தன்மை - ஆத்மா ஞானத் தா லறியுமுறைமை,—தன்னாலே தனையறிந்தாற் றன்னையுந் தானேகாணும் - தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற ஞானத்தினாலே யந்த ஞானத்தைத் தரிசித்தாற் றன்னையு மவ்விடத்தினாலேதானே காணு நிற்கும். தனனைத்தானே காணவல்லனோ வெனில்,— தானதுவாகிநிடை-தானந்த ஞானமாய் நிற்கையால். எ-து.

நிற்றலான் நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. தன்னாலே தனையறிந்தா லென்பதற்கு ஆத்ம சிற்சத்தியாலே தனனை யறிந்தாலெனின் ருற்றமென்னை? அஃ திவ்வாசிரியர் கருத்தன்று. அது சித்தியாரிற் சூரியகாந்தக் கல்லி னிடத்தே யென்னுந் திருவிருத்தத்திற் காண்க. அன்றியு ஞானநாட்டம் பெற்ற பின்பானு-நின்பெருந்தன்மையுங் கண்டேன் காண்டலு-மென்னையுங் கண்டே னென்னும் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருவாக்கானு மறிக.

இன்னமும் மிந்த மூவகையத்தத்தைத் தெளிய வருளிச் செய்யவேனுமென்று வினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

தத்துவ மாவவற்றின் றன்மைக ஞானருங்காலையுய்த்தறிந் திடவுதிப்ப தொளிவளர் ஞானமாகுமத்தன்மை யறியுமானு மகன்றிட வதுவாய் என்றாசுத்தம் ஞ சத்தஞானத் தொகுமுத றேன் றுமன்றே. அதனை நிரூபித் தந்தமூவகைப்பயன் விதமுடனினுவென விளங்கவுரைத்தது.

(இ-ள்)தத்துவ தத்துவங்களினுடைய வுருப சொருப வுமானவற்றின் சுபாவத்தை யறியுமிடத் தவையிற்றை யந்தன்மைகளுனை நியமாக வறிந்திடத்தோன்றுவது பிரகா

ருங்காலை யுய்த் சத்தினை மிகுதியாகவுடைய வருளென்றே
றறிந்திடவுதிப் சொல்லப்படுவது
ப தொளி வளர்

ஞான மாகும்

அத் தன்மை அப்படியந்த வருள்காட்டக் காண்கிற
யறியு மாறு மக காட்சியை நீங்கி
ன்றிட

அதுவாயான் அந்த வருளோடுங்கூடி யதுதானாய்த்
மா சுத்தமாம் தற்போதம் ஜீவியாம நிற்கவே யான்மசுத்
தியாம். அப்படி நிற்கவே

சுத்தஞானத் அப்பொழுதே நின்மலமாகிய வருளுக்கு
தொகுமுத றே முதலாயுள்ள சிவமாகிய ஞேயந் தோன்
னறு மன்றே. தும். எ - று.

று - ம். தத்துவங்களி னுண்மையை யுணரவென்றது
அவையிற்றை ஜடமென்று காண்கை யெனவறிக.

இனி யுய்த்தறிந்திட வென்றது தேகாதி பிரபஞ்சங்
களை நீங்குகை யெனவறிக.

அத்தன்மை யறியுமாறு மகன்றிட வென்றது தன்னு
டைய போதத்தின் மேலீடாகிய விச்சா ஞானக் கிரியைகளை
ஹிகை யெனவறிக.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாவானது தத்துவங்களை
ஜடமென்று கண்டு நீங்கி யருளேதனுவாய் நினைவிட மான்ம
தரிசன மென்றும் அப்படி நிற்கச்செய்தே யந்தவருளே மே
லீடாகத் தற்போதம் ஜீவியாம நின்றவிட மான்மசுத்தி யெ
ன்றும் அப்படி நிற்கச்செய்தே யந்த ஞானத்துக்கு முதலா
கிய சிவமான ஞேயந் தோன்றுகிறதே யான்மலாப மென்றும்
வருமுறைமையை யறிவித்தது. (உரு)

சுரு.அ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாராம்.

வேறு—இஃ தந்த வரு ளாத்மாவுக்குத் தோன்று முறைமையு மவன் சுத்தனா முறைமையும் பணியற நின்ற கா லத்தின் ஞேயந் தோன்று மென்பது உ முணர்த்திற்று.

தத்துவ மானவற்றின் மன்மைக ளுணருங்காலை - தத்து வங்களை நீங்குகைப் பொருட்டாக வவற்றி னுண்மைகளையு மாராயுமிடத்து,—உய்த்தறிந் திடவுதிப்ப தொளிவளர் ஞா னமாகும் - அவைகளிலே தனித்தனி தன்புத்தியைச் செலுத்தி யவற்றி னுண்மையை யாராய்ந்து பார்க்கவே நிலைபெற்ற பொருளாய்த் தோன்றுவது பிரகாசத்தையுடைய ஞானமே யாம்,—அத்தன்மை யறியுமாறு மகன்றிட - அப்படி யறிகிற முறைமையும் விட்டுநீங்க,—அது வாத்த்மாச் சுத்தமாம் - அந்த ஞானத்தானே யாத்மாச் சுத்தமாம்,—சுத்தஞானத் தொரு முதனோன்றுமன்றே-அப்பொழுதே யந்த ஞானத்துக்கு முத லாகிய ஞேயந் தோன்றும். ஏ - று.

அப்படியிருந்த ஞானத்துக்கு முதலா பொருளுயர்ந் தோன்றுமென்கற தென்ன விந்தஞானமாகிய வருளோடுங் கூடி யந்தவருளேதானாய் நிற்கிறதல்லோ பயனென்கற சங் கிராந்தவாதியை மறுத்து அந்தவருளையுந்தவிர வேறே ஞே யமாகிய சிவமுண்டென்று மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக் கொண்டருளியது.

உறைதரு முணர்வுமன்றி யதன்முத லுள்ளதென்றிங் கறைவதே னொன்னிலண்ண லருளெனு மதுவேயன்றி நிறையொளி முதலதன்றி நின்றிடா நிமலனாகு மிறையவன் முதலவன்ற லிலங்கருட் சத்தியாமே.உசு

அன்னபேரொளிக் காதவன்முதலாந்

தன்மைபோலருட்கரன் றுன்முதலென்றது.

(இ-ள்.) உறை தரு முணர்வும வுன்மாவி னிடத்திலே பொருந்திரிந்திற்
 ன்றி யதன்முத வுருளாகிய ஞானமொழிய வதற்கு முதலாக
 ளுள் ள தென் க வொருஞ்ஞய முண்டென்று சொல்லுவா
 றிங் கதைவதே னே னென்று நீகேட்கில்

அண்ண லரு அது தம்பிரானாரருளே யென்று சிவாக
 ளெனும் மங்கள்கொல்லும். அப்படி அந்த வருளே
 ன்றுஞ் சிவமென்று மிரண்டா யிருக்குமோ
 வென்னில்

அதுவேயன்றி அந்தச்சிவத்தை யொழிந்து அருள் த
 னித் தொருமுதலாய் நில்லாது. அதென்
 போல வென்னில்

நிறை பெருளி மிக்க பிரகாசமானது அதற்கு முதலாக
 முதலதன்றி கிய வாதித்தனையன்றித் தனித்துண்டா
 நின்றிடா காது. அதுபோல

நிமலஞ்ஞ மி நின்மல சோருபமாகிய சிவ னந்தஞான
 ளையவன் முதல் த்துக்கு முதலாகிய காரணமாய் நிற்பன்.
 அப்படியந்த வருளுஞ் சிவமும் பிறிவற்று
 நிற்குமாகி லந்தவருளே யமையாதோவெ
 ன்று நீகேட்கில் அப்படிப்பிறிவற்று நின்
 றுலு மான்மாக்கள் பயன்படுமிடத் தந்த
 வருள்கொண்டே போதாது. அதேனென்
 னில்

அவன்ற னில் அப்படியந்தச் சிவனிடத்து விளங்கா
 ங்கருட் சத்தி நின் வருளானது அந்தச்சிவனுக்குச் சத்
 யாமே. தியாம். எ-று. என்னவே சத்தியாமேயெ

ன்ற விழித்துரையால் இந்தச் சத்தியால் ஆன்மாக்களுக் கின்பம் விளையாதென்பது கருத்து. அதேனெண்ணில் இந்தச்சத்தியும் பெண், அந்தச்சிவனோடுங்கூடி யான்மாவோ ரின்பத்தையறு பவிக்க வேண்டுகையா லான்மாவும் பெண், ஆகையாலிரண் டுபெண்கள் தம்மிற்கூடி யறுபவித்தா லின்பம் விளையாது போல வெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவருட்பயனில். “இரு வர்மடந்தையருக் கென்பயனின்முண்டா-மொருவனொருத்தி யுறின்.” எ - து. கண்டுகொள்க. ஆன்மாவையும் பெண்ணென் பதற்கு. பி-ம். திருப்பாட்டில். “தன்னைமறந்தா டன்மும் கெட்டா டலைப்பட்டா, ணங்கை தலைவன்ருளே” எனனுமே துக்களைக் கண்டுகொள்க.

உ - ம். அந்தவருளைப்பெற்ற வான்மாக்களு மந்த வரு னோடுங் கூடி யுப்பளத்தைப்பொருந்தின புல்லும் வைக்கோ லும் உப்பாந்தன்மைபோல வந்த வருளே சொருபமாய் நிற் றுத்தொழிய வதற்குமேலாக வேருருரு னுயமென்ப தொன் றில்லையென்று சங்கிராந்தவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம். சங் கற்பிரகரணத்தில் “ஏற்றோர் முகவொளி தோற்றுங்கல னெனத் - தலைவனதருளுயிர் நிலவிநிலவக்-காட்டதங்கி மாட்டத்தங்கிய-தன்மையுமளத்த புல்வையிலீப்பும்-போன்று துவாகித் தோன்றிமெதனாற்பசுகரணங்கள் சிவகரணங்க- ளாகமாறியறிவுறு-மேகமாழுயிர் பாணெனதின்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இது வத்தமல்லவென்றவனைமறுத்ததற்கு. பி-ம். “நோ க்குமுகவொளி நீக்காதானெனக் - கவருந்தன்மை முகரம் போலக்-கொடுத்ததுகோடற் கடுத்ததுண்டன்றே-காட்டத் தங்கி கூட்டக்கூட்டு - மிந்தனத்தியற்கை வெந்தழருங்கா-

வுப்பளத்தடுத்த புற்பலாலங்கள்-சடத்தவேனுங் கொடுத்த
துகொள்ளுந் - தன்மையுண்ணெக் கின்மையதன்றே.” எ-து.
கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாக்கள் முத்தியைப்பெறு
மிடத்து அருளாகிய ஞானத்தோடுங் கூடுகிறதொழியச் சிவ
மாகிய ஞேயமென்ப தொன்றில்லை யென்ற சங்கராந்தவாதி
யை மறுத்து அருள் சத்தியாகையாலே யந்தச்சுவத்தோடுங்
கூடியே யான்மையாகி யின்பமரூபவிக்கையால் சிவம் வேணு
மென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (உச)

வேறு—இது அப்படிக்காட்டாநின்ற ஞானமேயன்றி
வேறு ஞேயமில்லையென்னுஞ் சங்கராந்தவாதியை மறுத்து
ணர்த்திற்று.

உறைதரு முணர்வுமன்றி யதன்முத லுள்ளதென்றிங்
கறைவதென் னென்னில் - தன்னிடத்திலே பொருந்திய ஞா
னமு மல்லாம லதற்குமுதலாகிய ஞேயமுமுண்டென் றிவ்வி
டத்துச் சொல்லுகின்ற தென்னையென்றுகேட்கல்,—அண்ணா
லருளெனு மதுவே - (அதுவே யண்ணலருளெனு மெனமா
றுக) அந்தஞானமே சிவனுடையவருளென்று சொல்லப்ப
டும்,—அன்றி - அல்லது,—நிறையொளி முதலதன்றி நின்றி
டா - நிறைந்த பிரகாசமானது ஆதித்தையொழிந்து நில்லா
ததுபோல ஞானமு ஞேயத்தையன்றி நில்லாது,—நிமலனாகு
மிறையவன் முத லவன்றிலங்கருள் சத்தியாமே-ஆன லந்
தஞானமேது ஞேயமேதென்னி னின்மலனாகியசிவனே ஞா
னத்து ஞேயமாகிய முத லவனிடத்து விளங்கிய வருளாகிய
ஞான மவனுடைய சத்தியாம். எ - து.

ஒளிநின்றிடா வென்பது பன்மை யொருமை மயக்கம்.

அப்படியானு லந்தச்சத்தியாற் பயனில்லையோ வென்று
மீளவு மவனவினவ அப்படி யறுபவத்துக்குப் பயனில்லை யெ
ன்னலாமொழிய வான்மாக்களுக் ஞுண்டாகிய வநாதிமலங்க
ளேநீக்கி யந்தச்சிவத்தோடுங் கூட்டுகைக் கந்தச்சத்தியே
வேணுமென்னு முறைமையை யொருநிருஷ்டாந்த முகமாக
வருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

சுத்தமாஞ் சத்திருானச் சுடராகுஞ் சிவமொழிந்தச்
சத்திதா னின்றமுழுண்ணைத் தகவிலா மலங்கள்வாட்டி
யத்தனை யருளுமெங்கு மடைந்திடு மிருளாகற்றி
வைத்திடு மிரவிகாட்டும் வளரொளிபோ ம்மகிழ்ந்தே.

ஒத்துறுபருதியை யொளிதருவதுபோற்
சத்தியும்பிராணைத் தருமென்றுரைத்தது.

(இ-ள்.) சுத் நின்மல சொருபமா யிருக்கப்பட்ட சத்
தமாஞ் சத்தி தியானது ஞானப்பிரகாசமா யிருக்கும்.
ஞானச் சுடரா அப்படி இருக்கவும் சிவம் வேணுமென்பா
கும் னெனென்னில்

சிவ மொழிந் அந்தச் சிவமில்லாம லிந்தச் சத்திதானு
தச் சத்திதானி ண்டாக மாட்டாது. ஆன லிந்தச் சத்தி
ன்றும் யாற் பயனில்லையோவென்னில்

முண்ணைத்தக அநாதியே வரப்பட்ட குற்றத்தை யுடை
விலா மலங்கள் த்தாகிய மலங்களின் கெளரவத்தைக் கெ
வாட்டியத்தனை டித்துத் தனக்குமுதலா யிருக்கிற சிவ
யருளும் னோடு மான்மாக்களைக் கூட்டும். அதென்
போலவென்னில்

எங்குமடைந் எவ்விடத்தினுஞ் செறிந்திருக்கிற விரு
திடுமிருளகற்றி ளின் மேலீட்டைக் கீழ்ப்படுத்தித் தனக்கு
வைத்திடு மிரவி முதலாயிருக்கிற வாதித்தனைக்காட்டுகிற

காட்டும் வள பெரிய பிரகாசம்போல வந்தச்சத்தியுங்
ரொளி போன் கருபையுடனே. எ-து. என்னவே யான்மா
மகிழ்ந்தே.

க்கள் சிவனைப்பெறுமிடத் தருளாகிய சத்
தியிடமாகப் பெறவேனுமென்பது கரு
த்து. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்
தில். “பவமேவியநெறி பந்திக்குமீசன் பசு
க்கடமை, யவமேவியநெறி போகங்களால்முற்ற வந்நிலை
யே, தவமேவியநெறி சத்திகண்ணுற்சென்று சார்ந்துபின்
னைச், சிவமேவுவரென்றுகாண் கொச்சைகாயலன் சித்திரிப்
பே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது திருவருளாகியசத்தி யான்மாக்
களுக்குண்டாகிய மலங்களைப் பாகம்வருத்தித் தனக்குமுத
லாகிய சிவத்துடனேகூட்டு முறைமையை யறிவித்தது. உரு

வேறு—இது பின்னு மந்தஞானமாகிய வருளாற் பயனி
ன்றோவென வினவ வதன் சொருபமுஞ் சிவத்துடன் வேறி
ன்மையு மதனாற் பிரயோசனமு முணர்த்திற்று.

சுத்தமாஞ் சத்திஞானச் சுடராகும் - நின்மலமான வந்
தச் சத்தி ஞானப்பிரகாசமாயிருக்கும்,—சிவமொழிந்தச்
சத்திதானின்றாகும் - அதுதான் சிவத்தையொழிந்த தனித்
தொரு முதலாகமாட்டாது,—ஆன லந்தச் சிவமே யமை
யாதோ சத்தியாற் பயனெண்ணையெனின் - முன்னேத்தகவிலா
மலங்கள்வாட்டி யத்தனையருளும்-அந்தச்சத்தி யதிலேமய
க்கினின்ற மலங்களைப்போக்கித் தனக்கு முதலாகிய சிவனைக்
காட்டும்,—எங்குமடைந்திடு மிருளசற்றி வைத்திடு மிரவி
காட்டும்வளரொளிபோன் மகிழ்ந்தே-எங்குஞ்செறிந்துநிற்கு
மந்தகாரத்தை யோட்டித் தனக்கு முதலாகவைத்துச் செ

சசச சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

ல்லப்பட்ட வாதித்தனைக்காட்டும் பெரிய பிரகாசத்தைப்
போல மகிழ்ந்து. எ - று.

ஒளிபோல மகிழ்ந் தத்தனையருளுமென மாறியுரைக்க.

 எட்டாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மதரிசனம்

முற்றிற்று.

மே லொன்பதாஞ்சூத்திரமாகிய ஆன்மசுத்தி வருமாறு. அஃ
தாவது ஆன்மா தத்தவங்களோடுங் கூடிநின்று ஜீவிக்கிற முறை
மையைவிட்டந்த வருளோடுங்கூடியதுமேலீடாக மூழ்கித் தந்
போதம் ஜீவியாமனிற்கற வவதரத்தைச் சொல்லுவதெனவறிக.

அப்படியருளைப்பெற்றவர்கள் தந்தோதம் ஜீவியாம னிற்ப
ர்களென்ன வேண்டு வதில்லை பசாசுபிடியுண்டவ னந்தப் பசாசு
செய்யுங் கருத்தியங்களெல்லாஞ் செய்துநின்றாற்போல வந்த வரு
ளைப்பெற்றவர்களு மந்த வருளுக்குண்டான கருத்தியங்களெல்
லாஞ் செய்து நிற்பர்களென்கற சமவாதியை நோக்கி மறுத்தரு
ள்ச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

புகலரு மசுத்தர்தம்பாற் பொருந்திய வலக்கையேபோ
ல்கிலமு முணருமீச வருளுயிர் மேவலாலே
சுகலமு நிகழவேண்டுந் தலைவனைந் தொழிலுந்தா னோ
யிகலருவியற்றல்வேண்டு மென்றதுநன்றியின்பேரே. உசு

அருளுயிர்தன்னி லலகைசேர்குறிபோல்

மருவிமுதன்மை வாய்மையன்றென்று.

(இ - ள்.) புக ஒரு நற்குணமு முண்டென்று சொல்லுந்
லரு மசுத்தர் தம் கரிய வஞ்ஞானிக ளிடத்திலே பொருந்து கிண்
பாற் பொருந்திய ற பசாசுபோல
வலகையேபோல்

அகிலமு முண சர்வத்தையு மொரு நிகழ்ச்சியாக வறிகற
ருமீச் னருளுயிர் சிவனுடைய வருளானது ஆன்மாவிலே பொ
மேவலாலே ருந்துகையினாலே யந்தப் பேய்க்குள்ள தன்
மைக ளெல்லாம் பிடியுண்ட வர்களுக்குமுண்
டானுற்போல

சகலமு நிகழ அந்தச் சிவனுனைப் பெற்றவர்களுக்கு மந்
வேண்டுந் தலைவ தச் சிவனைப்போலச் சர்வஞ்ஞத்துவ முண்டா
னைத் தொழிலுந் மென்றும் பஞ்சகருத்திய மானுபாடில்லாமல்
தானே யிகலறவி செய்வதுஞ் செய்யுமென்றும் நீ சொன்னது
யற்றல் வேண்டு சித்தாந்த வத்தத்துக்கு நன்றா யிருந்ததி
மென்றது நன்றி ல்லை. ௭ - லு.
யின்றே.

வி - பு. இச் செய்யுளுக் கிவ்வனம் பொருட்படுத்தி வந்தவ
கையால் சகலமு நிகழவேண்டுந் தலைவ னைந்தொழிலுந் தானே
யிகலற வியற்றல் வேண்டும். ௭-௫. பேய்பிடியுண்டவ னப்பேய்
செய்யுங் கருத்தியங்களை யெல்லாஞ் செய்வதுபோலச் சிவனைப்
பெற்றவர்களுஞ் சிவனைப்போலச் சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்சகரு
த்தியமுஞ் செய்யவேண்டுமென்று சமயிகள் மதத்தை மறுத்ததா
கப் பொரு ளுரைப்பாருமுளர், அது கருத்தல்ல. அஃதெவ்வனே
யென்னில் அப்படிச் சொன்ன தந்த வருளைப் பெற்றவர்களுக்குச்
சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்சகருத்தியமு முண்டாமென் றந்தச் சம
யிகள் மதமாகச் சொன்னாரென்பதே கருத்தெனவறிக. அதுவே
கருத்தென்பதற்கு. பி-ம். இந்துலைப் பின்சென்றதாலாகிய கிரு
நெறிவிளக்கத்தினு மிந்த விருத்தத்துக் கெதிரடை விருத்தமாகிய
“பூசுரக்கடியசத்தன் றன்னிடைப் பொருந்நல்போல, கீசன தரு
ளுயிர்ப்பா லெய்தலா லிவனேயாவு, மாசற வறியுமென்று மைந்
தொழில் புரியுமென்றும், பேசுத லுண்மைஞான மன்றிது பிராந்

தினானம்.” இதனுள் “ந்சன தருநயிர்ப்பா லெய்தலாலிவனை யாவு, மாசற வறியுமென்று மைந்தொழில் புரியுமென்றும், பேசுத லுண்மைநூன மன்றிது.” என்றமையா லவன் சர்வஞ்ஞத்தவ மும் பஞ்ச கிருத்தியமு முண்டாமென்ற நென்றதையே மறுத்த தென்பதை பதபவத்தாற் கண்டுகொள்க. ஆகையாற் பேய்பிடியு ண்டவ னந்தப்பேய்க்குள்ள கிருத்தியங்க ளெல்லாஞ் செய்தாற் போல வருளைப்பெற்ற வான்மாக்களு மந்த வருளுக் குண்டான சர்வஞ்ஞத்தவமும் பஞ்ச கிருத்தியமுஞ் செய்வார்க ளென்பதே கருத்தெனவறிக. அப்படியானு லந்தப் பேய்க் குண்டான தன் மைகளுல்லாம் பிடியுண்டானவனுக் குண்டானது போலச் சிவ னுக்குண்டான தன்மையுஞ் சிவனருளைப்பெற்ற வான்மாக்களு க்கு முண்டாகுமென்று சமவாதி சொன்னதற்கு வழியேதென் னில் அப்படிப் பேய்பிடியுண்டவ னின்னா னின்னபண்டங் கொ ண்டுவருகிறு னென்றும் இந்நாள் மழைபெய்யு மென்றும் நெருப் பை மிதித்துநின் றுடியும் சுடுகிற பாற்சோற்றிலே கையைபிட்டுத் துழாவியும் நின்றாற்போல வந்தவருளைப் பொருந்தின வான்மாக் களுக்குஞ் சர்வஞ்ஞத்தவமும் பஞ்சகிருத்தியமு முண்டாமெ ன்று சொன்னானென்ற தெனவறிக. அவனப்படிச் சொன்னானெ ன்பதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். “முன்னோன்றனது முதிரொளிநூன - மறியாப்பச்சைச் சிறுபுழுக் கவரந்த - வண் டெனவுயிரைக் கொண்டிடு முயிரது - தன்னோர்க்கித் தானது வாகி - மைவகைத் தொழிலு மெய்வகை யுணர்வும் - பிறியாவாறு பெற்றுத் - திரியாப் பெரியோர் திரட்சிசேர்ந்திடுமே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

என்றது நன்றியின்றே என் றவனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். மேல்வருகிற செய்யுளுக்குக் காட்டி மறுக்கிற உதாரணத்திலே கூண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பசாசு பிடியுண்டவனுக் கந்தப்பசா
சின் குணமுந் தொழிலு முண்டானாற்போலச் சிவனாளைப்பெ
ற்ற வான்மாக்களுக்குஞ் சிவனுடைய சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்ச
கிருத்தியமு முண்டாமென்று சமவாதி சொன்னானென்னு முறை
மையை யறிவித்தது. (உசு)

வேறு—இனி யொன்பதாஞ் சூத்திரமான வாத்தம் சுத்தியை
ச்செய்யு ணன்கிண லுணர்த்துகின்றார். அவற்று எஃது முற்றுணர்
வான வந்தச் சிவஞானத்தைப் பெற்றவர்கள் சிவனைப்போலப்
பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணவேண்டு மென்னுஞ் சிவசமவாதியை
மறுத்துணர்த்திற்று.

புகலரு மசத்தர் தம்பாற் பொருந்திய வலகையேபோல்—
சொல்லுதற்கரிய வஞ்ஞானிக ளிடத்திலே பொருந்திய பசாசு.
தன் வசமாக்கிக்கொள்ள வவனு மந்தப் பசாசாய் நின்றாற்போ
ல,—அகிலமு முணருமீச னருளுயிர் மேவலாலே - சகலத்தையு
மறிக்கின்ற சிவனுடைய ஞான மாத்மாவிலே பொருந்துகையினு
லே,—சகலமு நிகழ்வேண்டும் - சர்வமு பிவனுளத்து நிகழ்வே
ண்டும். அஃ தின்றி,—தலைவ னைந்தொழிலுந்தானே - கருத்தாநட்
த்தப்பட்ட பஞ்சகிருத்தியங்கனையுந் தானே,—அகலற வியற்றல்
வேண்டும் - மாறுபாடற நடத்தவேண்டும்,— என்றது நன்றியி
ன்றே - என்றுசொன்ன விது நன்மை யுடைத்தன்று. எ - று.

நிகழ்த்த லீண்டறிதல்.

அப்படி யாகே கூடமாக்கிக் கொண்டு நன்றியின்றேயென்றதே
தென்று மீ ளவுஞ் சமவாதிகேட்க நீ சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தா
லந்த வருளைப் பெற்றவர்களுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்சகி
ருத்தியமு முண்டாகாதென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா
னெடுத்தாக்கொண்டருளியது.

உசஅ சிவப்பிரகாச சுவியாக்யாரம்.

இன்றுநோக் குரைநடக்கு மியல்பிலோர்க் கினை
யவாய்ந்து, நின்றதோ ரலகைநேர்ந்தால் நிகழ்வதெ
னதுபோலுள்ளது, தொன்றிய வுணர்வுதம்பா லுள்ள
து நிகழ்த்துமீசன், நன்றொழி னடா த்துமேனி- தனக்
கெனக் கொண்டிதானே. (உஎ)

பற்றிபவலகையின் பரிசுயிர்க்குளதெனுஞ்
சொற்பழுதுமவகை தோனறமறுத்தது.

(இ-ள்.) இன் இப்பொழுது குருடனுமாய் ஊமையுமாய்
றுநோக் குரை ந முடவனுமாய் யிருப்பா னொருவனைப் பசாசு பி
டக்கு மி ய ல் பி டித்தபொழுது அவன்காணவல்லவ னானோ
லோர்க்கினைபவா பேசவல்லவ னானோ நடக்கவல்லவ னானோ
ய்ந்து நின்றதோ னோ
ரலகை நேர்ந்தா னோ
ல் நிகழ்வ தென் னோ

அதபோல் அத் தன்மைபோல்
உள்ளது தொ ஜன்மாவி னிடத்திலே பொருந்தின வரு
ன்றிய வுணர்வுத ளான தவர்களுக் குண்டான விச்சாரூபனக்கி
ம்பாலுள்ளது நி ரியைகளுக் கிடாக வறிவித்து நிற்குமாகை
கழித்தம் யால்

எசன் நன்றொ பரமேஸ்வரனுந் தனக்குப் பொருந்தின
ழி னடாத்து மே தொரு திருமேனியைத் தானையெடுத்துக்கொ
னி தனக் கெனக் ண்டி தனக்குமுறைமையான கிருத்தியங்களையு
கொண்டிதானே. நடத்துவன். எ - து.

து - ம். உள்ளத் தொன்றிய வுணர்வு. எ-து. உயிர்க் குயி
ராய் நிற்கும திருவருள் யெனவறிக.

தம்பாலுள்ளது நிகழ்த்தம். எ-து. ஜன்மாவுக் குண்டான
சிற்றறிவுக்குத் தக்கதாக வறிவித்து நின்றதென வறிக.

இவ்வனஞ் சமவாதிசொன்ன திருஷ்டாந்தத்தையும் பொருளையு மறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் “அவனிவனாகி லிவனவன்செய்தி - யென்றுசெய்வார் னென்றியமத்தா-லெல்லாமறிதல் செல்லா துயிர்கள்-சிற்றறிவெனுமிச் சொற்றவறா கு-மென்பதெனலகை தன்பதமடைதோர் - கொண்டவாறு கண்டனமென்வின் - மூங்கையந்தரும் றேங்கிய குணங்குறி - செவ்வதெனினும் பவ்வமுற்றமுந்தினு-நாழிகொள்ளா தாழிபின்னைபுன-லதனாற் கருத்து முதலுளதாக - வேண்டிமன்றே.” எ-து. கண்மிகொளக.

இதனாற் சொல்லியது அருளைப் பொருந்தின வான்மாக்களந்த வருள்செய்யுங் கிருத்தியங்களுெல்லாஞ் செய்வர்களென்று சொன்ன சமவாதிபை மறுத்து அப்படி யருளோடுங் கூடினாலும் ஞாயந்தோன்றாத விடத் தவர்களுக் குண்டாகிய சிற்றறிவொழிந்து பேரறிவுண்டாகாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (உஎ)

வேறு—இது அந்த முத்தாத்மாக்க ளியல்புஞ் சிவனியல்பு முனர்த்திற்று.

இன்றுநோக் குரை நடக்கு மியல்பிலோர்க்கு - இப்போது கண்ணும் வாக்குங் கமனக் கிரியையு மில்லாக் குருட் றுமை முடவ விடத்திலே,—இலோபவாய்ந்து நின்றதோ ரலகைநேர்ந்தா நிகழ்வதென்-இவைவெல்லாஞ் சிவத்து நிற்கின்ற தொரு பசாசுபொருந்தினு லவனுக்குக் கண்டெரிந்ததோ சொல் வழங்குமோ நடைவருமோ வில்லையே,—அதுபோ லுள்ளத் தொன்றிய வுணர்வுதம்பா லுள்ளது நிகழ்த்தும் - அத்தன்மைபோல வாத்தாவி விடத்திலே பொருத்திய ஞானத் தவ்வாத்மா பிரயோசனமான சிவத்தை விரும்ப,—மற்றத் தன்மையதா குந்தானே-அவ்வுள்ளதையே யுண்டாக்கி விடும்,—நசுந்தன் றெழினடத்து மேணி தனக்கெனக்

கொண்டுதானே - பரமசிவன் தனக்குப் பொருந்திய திருமேனியைத் தனக்குத் திருமேனியாகத் தானே கொண்டு தனக்கு முறைமையான பஞ்சகிருத்தியத்தை நடத்தாநிம்பன் எ - று.

முன்னர் நிறுத்திடுவ னினைந்தவரு வென்றது மிது.

அப்படியானு ஸ்ந்த வான்மசுத்தியாற் பயனேதென்று வினவின மாணவகளைநோக்கி மேலருளிச்செய்வா னெடுத்தக்கொண்டருளியது.

இந்நிலை தன்னின் மன்னி யெய்திடுங் கலாதிபோதந் தன்னாள வுறிந்துநிற்குந் தகவிலா மலங்கணித்த வந்நிலை கரணமாகா வகையதி லறிவடங்கி மன்னிடவியாபிராயவரன்பயன்றோன் றுமன்றே. ௨௮

உளத்தறிவடங்க வொடுங்குமெல்லையிற்

றுளக்கறுபரனுந் தோன்றுமென்றது.

(இ - ள்.) இந்நிலை தன்னின் மன்னி யெய்திடுங் கலாதி போதந் தன்னளவறிந்து இந்நிலை தன்னின் மன்னி யெய்திடுங் கலாதி போதந் தன்னளவறிந்து இந்நிலை தன்னின் மன்னி யெய்திடுங் கலாதி போதந் தன்னளவறிந்து

நிற்குந் தக வி லாமலங்கணித்த வந்நிலை கரணமாகா வகையதி லறிவடங்கி மன்னிட இங்ஙனங் கூடி நிற்கப்பட்ட குற்றத்தை யுடைய தத்துவங்களை நீக்கி மந்தவருளே தனுவாக நிற்கிற வான்ம தரிசனத்தையும் விட்டு அந்தவருளே மேலீடாகத் தற்போதம் ஜீவி யாம னிற்கிறதே யான்மசுத்தியாவது. இந்த வான்மசுத்தியிலே நிற்கவே

வியாபிராயவா ன்பயன் றோன்று மன்றே. எவ்விடத்து நிறைந்து நிற்கிற சிவமாகுப சுகருபந் தனக்குத் தோன்றும். எ - று.

சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாராம்.

சுருக

வி-பு. தகவிலா மலங்கணீத்த வந்நிலை. எ - து. ஆன்மதரிசன மெனவறிக.

கரணமாகா வகையதி லறிவடங்குமன்னிட. எ - து. ஆன்மசுத்தி யெனவறிக.

வியாபியாய வான்பயன் றேன்றும். எ-து. ஆன்மலாப மெனவறிக.

இதனாற் சொல்லியது அருளானது தன்னையு மான்மாவையு மலங்கனையுங் காட்ட வான்மா கண்டுநிற்கிற வவதர மான்ம தரிசனமென்றும் ஆன்மா வந்த வருளோடுங்கூடித் தம்போதம் ஜீவியாம லந்த வருளே மேலீடாக மூழ்குகிறதற்கு விடம் ஆன்ம சுத்தி யென்றும் அப்படித் தம்போதம் ஜீவியாம னிற்கவே மேலான்ம லாப முண்டாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (உஅ)

—0—

வேறு—இது அங்கனமாயி னிந்த வாத்தமசுத்தியாற் பயனே தென்று வினாபதற் குத்தர முணர்த்திற்று.

இந்நிலை தன்னின் மன்னி - ஆசிரிய னுபதேசித்த வந்த மார்க்கத்திலே நிலைபெற்று,—எய்திடுங் கலாதி போதம் - ஆணவமலத்தை நீக்குதல் காரணமாகப் பொருந்தின கலாதிகளாலே யெழுப்பப்பட்டுத் தன்னுடைய விச்சாநூனக் கிரியைகளையும்,—தன்னளவு - அவற்றைக் கொண்டறியுந் தன் னுண்மையையும்,—அநிந்நுநிற்குந் தகவிலாமலங்கள் - தன்னை யனாதியே பொருந்திய மயக்கத்தைச் செய்துநிற்கிற மலங்களினுடைய தன்மையையும் அருள்சண்ணாரக்கண்டு,—நீத்த வந்நிலை - நீக்கிய வந்நிலையிலே,—கரணமாகாவகையதி லறிவடங்கு மன்னிட - இச்சா நூனக் கிரியைகள் கூடாம லாத்மா ஞானரு வென்கின்ற தன்மையை யொழிந்து வேறின்றி யருளிலே நிலைபெற்றிட,—வியாபியாய வான்பய னென்று மன்றே - அப்பொழுதே யெங்கு மொழிவற நிறைந்து நிற்கும் பெரிய பயனாகிய தற்காட்சி தோன்றும். எ - து.

ஞேயந்தோன்று மென்பாரு முளர். அது முன் சுத்தஞானத் தொருமுதஞேன்று மென்றதனானு மினிவருஞ் செய்யுளின் பொருளா லும் டொருந்தாது.

அப்படி யந்தவருளிடமாகச் சிவத்தோடுங் கூடினவர்க ளாந் தச் சிவத்துடனே யொன்றுபட்டுப் போகிற தொழிந்து அங்கே பொரு ளோடந்தோன்று மென்கிறது பொருளல்லவென்ற சைவ னை மறுத் தருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன்றித் தோன்றா னுமென்ற, கடனாதே நென்னில்முன்னங் கண்டிடார் தம்மைப்பின்னுந், தொடர்வரு மருளினாலுந் தோன்றா னுமா காணாராபி, னுடையவ னடிசேர்ஞான முணர் தலின் றனைதலின்றே. (உசு)

ஒன்றுவுறுபய னுணராதயிரேனி
என்றமுத்தியை நாடரிதென்றது.

(இ - ள்.) அ அப்படியே சிவத்தோடுங் கூடின ஆன்மா டைபவர் சிவமே க்கள் சிவமாய்ப் போகிற தொழிந்து அவ்விட யாகு மதுவன்றி த்து வேறுமொரு பயன் னேன்றுமென்றகா ர த்தோன்றுமென் னை மேதென்னில் ற கடனாதே நெ ன்னில்

முன்னங் கண் முன்பு பெத்தத்திலே மலமாயா கன்மங்க டிடார் தம்மை ளோடுங் கூடி மயங்கி நிற்கையினாலே தங்க ளுடையவுண்மையை யறிந்தாரில்லை. என்ன வே தங்க ளுண்மையை யறிபாநது கொண் டே சிவனையு மறிபமாட்டார்கள்

பின்னுந் தொ அந்தப் பெத்தத்தை நீங்கியின்புந் தனக் டர்வரு மருளினு குக் கிட்டுத்தற் கரிதாகியஞானத்தைப் பெற்றது

ஆந் தோன் னுமா வவதரதது சிவதரிசனப்பட்டுச் சிவபோசத்
காணுராயின் தையதுபவ்யா ராமாகில்

உடையவ னடி- சர் வான்மாக்களையு ட்டிமையாக வுடைய
சேர்ஞான முண சிவனது திருவடிபைக் கூடுகைக்குக் காரண
ர்தலின் றணைதலி மான ஞானத்தை யறிந்தது மில்லை அந்த ஞா
னதே. னத்தாலே சிவனுடைய திருவடியிலே யிரண்
டறக் கூடினது மில்லையாம். எ - று.

உ-ம். ஆன்மா சிவத்தோடுங்கூடித் தற்போதங் கெட்டுச்
சிவமாய் விடுமென்று சைவர் சொன்னதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப
நிராகரணத்தில் “தன்னையும், தனையும் தன்முதற்பொருளையு-மின்ன
தென்றறியா விருவருமூபங்க-யொன்றாயுடைய னுவப்பு - மொன்
ருய்நிற்கு மிதுசிவகத்யே” எ-து. கண்டுகொள்க.

இது அத்தமாகாதென்று சைவரை மறுத்ததற்கு, பி-ம். சங்
கற்ப நிராகரணத்தில் “இருவருங்கூடி யொரு பவனும்த்தென்-
ருளினையிவ்வா றபேதிகணிலையே - பொன்னுமென்ற லன்றியுமு
வப்பு - மின்ருமென்னு லென்பய வியம்புக” எ-து. கண்டுகொ
ள்க.

இந்த விருத்தத்தா லான்மா சிவத்தோடுங் கூடித் தற்போ
தங் கெட்டுச் சிவமாய் விடுகிறதே முத்தியென்குற சைவரை மறு
த்து அப்படியானுற் பெறுவானும் பேறுமில்லையாய்ச் சாயுச்சியமு
மில்லையென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (உசு)

வேறு—இது அப்படி ஞானத்தை யடைந்தவர்கண் ணோபமா
ன சிவமாவதேயன்றி வேறு மொருபயன் னோன் னுமென்பதென்னை
யென்பாரை மறுத் துணர்த்திற்று.

அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன்றித் தோன்று மென்ற கட
னதேனென்னில் - சிவஞானத்தை யடைந்தவர் சிவமாய் விடுத

சுருச சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

லேயன்றி யவ்வி—த்து மற்றுமொருபயன் றோன்றுமென்ற முறை
மையென்னையென்ற ஐக்யவாதியுஞ் சிவாத்துவிதியுஞ் சொல்லி
ல்,—முன்னங்கண்டிடார் தம்மை—முன்பே மலமாயாகன்மங்களு
டனேகூடித் தேகாதிகளைத்தாமென் மபிமானம்பண்ணித் தம்மை
க்காணர்கள்,—பின்னுந் தொடர்வருமருளினுலுந் தோன்றுமா கா
ணராயின்—அனுக்கிரகம்பெற்ற பின்புங் கிட்டுதற்கரிய விந்தஞான
த்தாலுந் தன்மை தோன்றும்படி வாணராயின்,—உடையவ னடி
சேர்ஞான முணர்தலின் றணைதலின்றே—கருத்தன் றிருவடியாகிய
ஞேபத்தைச் சேர்த்தற்குக் காரணமான சிவஞானத்தை பறிதலுங்
கூடா தறியாமையாலே திருவடிபைக் கூடுதலுமில்லை. எ -று.

 ஒன்பதாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மசுத்தி

முற்றிற்று.

மேற்பத்தாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மலாப மருளிச்செய்வா
னெடுத்துக்கொண்டருளியது. அஃதாவது சிவனுடைய வருளோ
டுங்கூடித் தற்போதம் ஜீவியாமலிற்கவே யந்தச் சிவமாகிய ஞே
யந் தோன்றுமாதலால் அந்தச் சிவத்தோடுங்கூடி யான்மா சிவா
நுபவத்தைப் பெற்றிருக்கு முறைமையைச் சொன்னதென வறிக.

மேல்வரும் விருத்தத்துக்குத் தொந்தனையாவது அந்த ஞேய
மாகிய சிவத்தோடுங்கூடி பதுபவிக்கு முறைமை யெப்படியென்று
வினவின மாணவகளைநோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ
ண்டருளியது.

பொற்புறு கருவியாவும் புணராமே யறிவிலா
மந், சொற்பெறு மதிதம்வந்து தோன்றாமே தோள்
விரின்ற சிற்பர மதனலுள்ள செயலறுத் திடவுதிக்குந்,
தற்பர மாகிற்றல் சாக்கிரா தீதந்தானே. (ந.0)

நீக்கமில்லவத்துட னிலைபெறநிற்குஞ்
சாக்கிராதிதத் தன்மைசாற்றியது.

(இ-ள்.) பொ அந்தச் சிவத்தோடுங்கூடி யறுபவிக்குமவ
ற்புறு கருவி யா தரத்துப் பொலிவினை யுடைத்தாகிய கருவி
வும் புணராமே கள் முப்பத்தாறோடும் பொருந்தி விகற்பியா
தே. அதுவன்றியும்

அறி விலா மற் அறியாமை பென்னுஞ் சொற்பெற் நிருக்
சொற்பெறுமதித கிற வாணவமலத்தால் மறைப்புண் டதிதாவ
ம் வந்து தோன் ததைப்பட்டுக் கிடவாதே. இவ்வனுஞ் சொல்
ருமே லப்பட்ட சகலாவத்தையுங் கேவலாவத்தை
யும் விட்டு நீங்குன வவதரத்து

தோன்றி நின்ற ஆன்மாவி விடத்திலே யநாதிபே கூடிநின்
சிற்பர மதனாலு று பக்குவத்திலே பிரகாசிக்கப்பட்ட மேலா
ள்ள செய லறுத் து வருளானது காட்டத் தான் காண்கிற கா
திட வுதிக்குந் த ட்சியைவிட்டு அந்தனானத் தாலாய்நிற்கவே
ற்பரம் யந்தனானமாகிய வருளுக்கு முதலா யிருக்கப்
பட்ட சிவமாகிய ஞேயந்தோன்றிப் பிரகாசி
யாநிற்கும்

ஆகிரிற்றல் சா அங்ஙன முதயஞ் செய்யப்பட்ட வந்தச்சி
க்கிராதிதந்தானே வத்தோடுங்கூடிச் சிவபோகமாய் நிற்கிறதா
னே சாக்கிரத்தி லதீதம். எ-று.

ஊ-ம். பொற்புறு கருவியாவும் புணராமே. எ-கு. கருவிகள்
முப்பத்தாறும் பொருந்தி விகற்பியாதே யென்று பொருட்படுத்
தினத்துக்கு வழியே தென்னில் சகலாவத்தைப்பட்டு நிலலாதே
என்பதுமன்றி யாவும் என்றசுட்டியாலே கலையாதிமண்ணுந்தமா
யுள்ள தத்துவ முப்பத்தொன்று நீங்கலாகச் சுத்தமாயையிற் றோ
ற்றமாயுள்ள சிவத்துவங்கள் நீங்கியே முத்தியெண்டதைப்பற்றி

பெனவறிக. அப்படி யந்தச்சிவத்தத்துவங்க னேந்தையுங் குறித்துச் சொல்லவேண்டுங் காரணமேதென்னில் அந்தச் சிவத்தத்துவங்க னேந்தினுந் தத்துவகத்தாக்க னாவரு மதிஷ்டத்து நிர்க்கையால் முத்திபைப்பெறு மவர்களுக்குப் பிரமசாயுச்சியமென்றும் விஷ்ணு சாயுச்சியமென்றும் உருத்திரசாயுச்சிப மென்றும் மஹேஸ்வர சாயுச்சிப மென்றும் சதாசிவ சாயுச்சியமென்றும் விந்துசாயுச்சிய மென்றும் நாதசாயுச்சியமென்றும் வருகைபா லவையெல்லாந்து சுத்தமாடையிலடங்கி வருகைபாலே யவை சைவஜிநாதந்தத்துக்கு விரோதமாகிய சமயிகள் கருத்தைப்பற்றி நிர்க்கையாலு மதுபதமுத்தியிலே கூடிவருகையாலு மதுசாயுச்சியத்துக் காகாநபடியாலே யதனைபாகாதென்ற தெனவறிக. அப்படிச் சுத்தத்தத்துவங்களுநீங்கியே சாயுச்சியமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரிஸ். “மூவகையணுக்களுக்கு முறைமைபால் விந்துருநான, மேவினதிவ்யைபாகில் விளங்கிய ஞானமின்ற, மோவிடவிந்துருநான முஜிப்பதோர் ஞானமுண்டேத், சேவயர் கொடியினுன்றன் சேவடி சேரலாமே.” என்பதனுள் “விந்துருநானமோவிட” என்றறுவயித்துப் பொருள்கூட்டி விந்துநாதமுநலாயுள்ள தத்துவங்களுநீங்கியே முத்திபென்றதெனவறிக.

இனி தத்துவங்களுந் தத்துவகத்தாக்களுநீங்கியே முத்திபென்பதற்கு. பி-ம். புராணசாரத்தில். “பாரணவும் புலனந்தக் கரணமொன்றும் படராமே நடுநாடி பயிலுநாதங், காரணபங்கயன் முதலா மைவரவாழ்வுங் கழியுநெறி வழிபடவுங் கருநிமேலைப், பூரணமெய்ப்பரஞ்சோதி பொலிவுநோக்கி.” எ-ம். திருவாசகத்தில். “ஆட்டுத்தேவர்தம் விதிபொழித்தன்பா லையனேயென்னுன்னருள்வழியிருப்பேன்.” எ-ம். தத்துவ மூப்பத்தாறு நீங்கியே முத்திபென்பதற்குக் கோயிற்புராணத்தில். “தரைமுதலாரு டெனவரு நாதாதியின்மீதே.” எ-ம். திருக்களிற்றுப் படியாரிஸ்.

“நாதாந்தத்தே யிருப்பர்.” எ-ம். திருப்புகழில் “விந்தநாதவோ
சைக்குத் தூரமானது.” எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இலி யந்தச்சுத்தத்துவங்கள் சுத்தமாயையிற் றேற்றமா
கையாற் சுத்தமாயையைப்பற்றி நின்றவிடம் பதமுத்தியாகையால்
பதமுத்தியைச் சாயுச்சிய மென்கிற சமயிகள் கருத்தாமென்று
சொன்னதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் சுவசமவாதியை
மறுக்கு மவதரத்தில் “செடியுடலனுனாக் குடினெகொடுக்குமென்-
றேதினையே பேதாய்பகட்டுர - லொளிரினையுச்சித் தளிரெனு
மிதுதகு - மிச்சாரூப நச்சினரென்னின் - மும்மலத்தேதுமின்
மைபதன்றே - யிதுவளர்முத்திப் பதமெனவிளம்புவர்.” எ-ம்.
சித்தியார்வம். “ஆநாதியுட லொன்றினவிட் டொன்றுபற்றிக்
கன்மாலா யழிந் துவருதலா லந்தமில்லைப், பிணுகியருள் பெற்றவர்
கள் நித்தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனின் பெறும்பத
மேயிதுவு, பிணுகியலி யிதுதானுங் காயமுண்டே, லிருங்கன்மமா
யைமல மெல்லாமுண்டா, மனுகிதருமுடலாதி காரியத்தாலநாதி
மலமறுக்கு மருந்தற்ற லுடவ் மாயுங்கானே.” என்பதனுள் “நித்
தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனின் பெறும்பதமே யிது
வும்,” எ-து. கண்டுகொள்க. என்றிங்ஙன முத்தியைப்பெறுமிட
த்துச் சுத்தத்துவ நீங்கியே முத்தியாகையாற் றத்துவ முப்பத்
தாறு நீங்கியே முத்தியென்பது கருத்து. இத்தற்கு. பி-ம். ஞான
மிர்த்தில். “முப்பதுமுதரை மூவரண்டோவா - வொப்பிறத்
துவ மொரீஇயதிபென்.” எ-ம். திருமந்திரத்தில்,” முப்பதுமா
றும் படிமுத்தியேணியா, யொப்பிலாப் பேரண்டத் துள்ளில்வெ
ளிபுக்குச், செப்பவரிய சுவங்கண்டு தாக்குநிந், தப்பரிசாகி யும
ர்ந்திருந்தானே.” எ-ம். கண்டுகொள்க. ஆகையால் கருவியாவும்
புணராமையென்பது ஆன்மத்தத்துவ மிருபத்தானும் வித்தபாதத்
துவமேமுன் சிவத்தத்துவமைந்தும் ஆகத் தத்துவ முப்பத்தாறு
மெனவறிக்.

சுருதி சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

இனி யறிவிலாமற் சொற்பெறு ம்திதம்வந்து தோன்றாமே.
 எ-து. அறிவாமையென்கிற வதிதாவத்தைப்பட்டுக் கிடவாதேயெ
 ன்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் முத்தியைப்
 பெறுமவர்கள் தத்துவ மூப்பத்தாறையங் கழன் நந்தச்சுவத்தோ
 டிங்கூடிச் சாக்கிராதிதம் புரிந்திருக்கு மவதரத்துக் கருவிகளெல்
 லாங் கழன்றவிடங் கேவலத்துக் கிடமாகையா லறிபாமைபோடு
 ங்கூடிக் கேவலப்பட்டு வீழாதேயென்று சொன்னதென வறிக.
 ஆன்றியு மாண்மா முத்தியிற் பாடாணம்போலே கிடக்குமென்று
 சொல்லுகிற அகச்சமயத்திற் பாடாணவாதி புறச்சமயத்திற் பிர
 பாகர னென்னுமிவர்கள் கருத்தைப்பற்றியு மதனையாகாதெனவு
 மாமெனவறிக. அவர்க ளப்படிச் சொன்னதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப
 பிராகரணத்தில். “காட்சியென்னக் காணாத்துயர - மாட்சியைமு
 த்தி யெனவகுத்தனரே.” என்று பாடாணவாதி சொன்னதற்குக்
 கண்டுகொள்க.

அதனையாகாதென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்பபி
 ராகரணத்தில். “காட்சியென்னக் காணாத்துயர - மாட்சியைமு
 த்தி யெனவகுத்துரைக்கிற் - கரணபாவ மரணங்கருமர - மேய்
 க்தவர்முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யனையகதிக்கோர் முனைவரும்வே
 ண்டா - தனிதருதயர மெனுமிதுதிடமே - பாடாணத்திற் கூடா
 முத்தி” எ-து. கண்டுகொள்க.

மற்றப் புறச்சமயத்திற் பிரபாகரன் முத்தியிற் பாடாணம்
 போலக் கிடக்கு மென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “அருஞ்செய
 லின்பாவத்தே ஸூர்வமெனு மதுதோன்றித், தருஞ்செய லொன்றி
 ன்றியே தான்பலிப்ப நாகுமது, வருஞ்செய லொன்றின்றியே மண்
 சிலைபோலாமுத்தி, தருஞ்செயலு மெனவுணர்ந்து தாரணிமே
 ளவன்சாற்றும்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அதனை யாகாதென் றவனை மறுத்ததற்கு வழியேதென்னில்
 ஆன்மா வப்படி முத்தியிற் பேதங்கெட்டுப் பாடாணம்போற்

கிடக்குமென்றால் முத்திபெற் தறுபவிக்கப் போதமில்லாதபொழுது அதுபவமாகாதபடியா லதனை யாகாதென்ற தெனவறிக. அப்படிப் பிரபாகரனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “ஆநந்தங்கதியென்ன வறிவழிகை வீடென்கை, யூனம்பின் னுணர்வழிந் தோர்க் குளதாகுமோமுத்தி, தானிங்குச் சிவப்பொழியத் தழனிற் குமாறில்லை, ஞானங்கெட் டியிர்நிற்கு மெனுமுரைநா னண்ணுதால்.” எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியு முத்தியிலான்மா போதங் கெட்டுப் பாடாணம்போற் கிடக்குமென்பது சித்தாந்தப் பொருளுக்கு விரோதமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியாமென்னிற் கதியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமரத்தினுயிர்கள், மரணங்கொண்டிடவுறங்க மயங்கழர்ச்சிக்கவாயுத்தம்பனைபண்ண வல்விடத்தைதடையச், சரணங்கள் புகுநிழற்போற் றனைபடையுஞ்சமாதி தவிராது மலமிதுவும் பசுஞானமாகு, மரணங்க ளெரித்தவன்மன் னடியையறிவிற்றதங் கறிந்திடர் செறிந்ததுக ளகற்றிடரே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி தோன்றிநின்ற சிம்பரமதனுனுள்ளச் செயலறுத் திடவுதிக்குந் தம்பரம் என்றபதத்தில் தோன்றிநின்ற சிம்பரம். எ-கு. தன்னிடத்திலேகூடிப் பிரகாசித்து நிற்கிற ஞானமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் அஃதாவது கண்களுக்கு ஆதித்தப்பிரகாசங் காட்டாகநின்றும் போலச் சர்வான்மாக்களுக்கு முயிர்க்குயிராய்நின் றறிவிக் கிறது பூரணமாகிய திருவருளே யெனவறிக. அப்படிக்கண்களுக்கு காதித்தன் காட்டாகநின்றும்போலத் திருவருள்ஞானநின் றான்மாககளை யறிவிக்குமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “மருளினையருளால்வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன்கண்ட, கிருளினையொளியாலொட்டு மிரவியைப் போலவீசன்.” எ - து. கண்டுகொள்க.

சுசு0 சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

இனி யதனூவுள்ளச் செயலுத்துதிட வுதிக்குந் தற்பரம். எ-கு. ஆன்மாவந்த வருளானது சாட்டத் தான் காண்கிற காட்சியை யிழந்து ஞானந் தானும் நிற்கவே யந்த ஞானத் துக்கு முதலாகிய சிவமாகிய ஞேயந் தோன்றுமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் அந்த நிஷ்களசொருபமாயுள்ள சிவமானது தன்னை யான்மபோதத்தாற் கூட்டிய நியுநாளெல்லாங் கூடி நிற்கச்செய்தேயு மறைந் துநின் தந்த வான்மாவானது தன் செயலுதியைக்கண்டு தற்சேட்டைகெட நிற்குமவதரத் தந்தச் சிவம்பிரகாசிக்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இவை யிரண்டுக்கும். பி-ம். சிவஞான போதத்தில். “கானவனென் றெண்ணினர்ச்சு நாடுமுளமுண்டாதல், தானெனவொன் தின்றியே தானாவாய்-நானெனவொன், தில்லென்னுதானே யெனுமவரைத் தன்னடிவைத், தில்லென்னு தானுமிறை.” எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் திருக்களிற்றுப்படியாரிலும். “உள்ளமுதலனைத்து மொன்ற வருகவரி, னுள்ளமுருகவந் துடனா - தெள்ளி, புணருமவர் தாங்க ஞானராகிலென்னும், புணரவரநில்லாப் பொருள்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி தற்சேட்டை கெடநின்றதே சிவானுபவம் என்பதற்கு. பி - ம். தேவாரத்தில். “தன்னைமறந்தா டன்னுமங்கெட்டா டலைப்பட்டா ணங்கைதலைவன் றுளே.” எ-ம். திருவாசகத்தினும். “ஊன்கெட் டியிர்கெட் டினர்வுகெட் டென்னுள்ளமும்போய், நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.” எ - ம். கண்டுகொள்க. அன்றியும் திருவள்ளுவர். “யானெனதென்னுஞ் செருக்கதுப்பான் வாடோர், குயர்ந்தவுலகம் புகும்” என்பது மிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக.

இனி யாகிரிற்றல் சாக்கிராதீதந்தானே என்றபதத்தில் ஆகிரிற்றல். எ - கு. ஆன்மா வந்தச்சிவத்தோடுங்கூடிச் சிவமாய் நிற்கவென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் அப்படிச்சொன்ன தந்தச் சிவத்தோடுங்கூடிப் பிறிவற நிற்கவெனவறிக. அஃதெவ்வெனெயன்னில் ஆதித்தப்பிரகாசங் காட்டாகப் பிரபஞ்சரூபத்தைப் பற்றிநின்ற கண்ணனது அந்தவுருவங்களைவிட்டந்தப்பிரகாசமிடமாகச் சென்றத்தப்பிரகாசத்துக்கு முதலாயிருக்கிற வாதித்தனைக்கண்டு பிறிவறநின்றாற்போல வான்மாவு மருளிடமாகக் கூடிநின்று சத்தாதிவிடயங்களைப் பசித்துநிற்கச்செய்தே யதனையும் விட்டு மனோவிசாரமுமடங்கியந்தவருளுக்கு முதலாயிருக்கிற சிவத்தோடு மந்த வருள்காட்டாகச்சென்று கூடிப் பிறிவற் றிரண்டறநிற்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படிப் பிரபஞ்சரூபத்தைப் பற்றிநின்ற கண்ணனது திரும்பியாதித்தனை நோக்குமளவி லந்தப்பிரபஞ்சரூபங்கள் தெரியாததுபோலவென் றுபமானங்கூறினதற்கு. பி - ம். ஞானமிர்த்தத்தில்.” தீதருநெடுங்கண் ணதவனுட்டத்-தயலொன்றி ன்மைபொலவும்.” எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியு மான்மா சிவத்தோடுங்கூடிச் சிவமாய் நிற்குமென்பதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். “அவமாயதேவ ரவகதியிலமுந்தாதே, பவமாயங்கெடுத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பாஞ்சோதி, நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலுநாமொழிந்து, சிவமானவாபாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.” எ - து. கண்டுகொள்க. என்னவெ சிவமாயென்றது ஆன்மாந் தற்போதமாய் நிற்பதுஞ் செய்யாமம் முன்னெகிற முதல்கெடுவதுஞ் செய்யாமம் தற்போதங்கெட் டந்தச்சிவத்தோடுங்கூடியிரண்டறநிற் றதுபவித்ததெனவறிக. அப்படிச் சிவமாயென்றசொல் அந்தச்சிவமாவதுஞ் செய்யாமம் பிறிந் துநிற்பதுஞ் செய்யாமல் நிற்கை

யென்பதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “ஆனாயென்ப தனைத் துமவ்வகை-தானாகாமையைச் சாற்றிடுமென்க-தானேயெனுமித் தனியேகார - மழிந்திலரதுவே யாய்ந்திலரதுவிட் - டொழிந்திலர்பிந்தில ரெனுவையுணர்த்தும்.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி சாக்கிராதீதந்தானே. எ - கு. கேவலசகல மிரண்டையு நீங்கிநிற்கவென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் அஃதாவது சீழாலவத்தைப் பட்டாணவமலத்தான் மறைப்புண் டறியாமையாய்க் கேவலா தீதமாய்க் கிடப்பதுஞ் செய்யாமல் உட்கரணம் புறக் கரணங்களோடுங் கூடிச் சகலனாய்ச் சத்தாதி விடயங்களோடுங் கூடி ஜீவிப்பதுஞ் செய்யாம னின்ற விடமெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “அறியாமையநிவகற்றி யறிவினுள்ளே யறிவுதனையருளினு லறியாதேயறிந்து, குறியாதேகுறித் தந் தக் கரணங்களோடுங் கூடாதேவாடாதே குழைந்திருப்பையாயிற், பிறியாத சிவந்தானே பிறிந்துதோன்றிப் பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி, நெறியாலே யிவையெல்லாமல்லவாகி நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராநாராயே.” எ-ம் தேவிகாலோத்திரத்தில். “திருத்தகு சமாதியைச் செய்யுங் காலத்துக், கருத்தெழுந் தடங்காது கலங்குமாயினும், வருத்தமாய் நித்திரை மருவுமாயினும், திருத்தறி வுறுத்துத்தன் லிலையிற்சேர்க்கவே.” எ-ம். “நித்திரையும் பராக்கிணையு நீக்கிச், சித்தமொருநிலையு நீங்காம னிறுத்திக்கொண்டால்.” எ - ம். கோயித்புராணத்தில். “கரணமனைத்தும் புலனிலைகாணு கைவிட்டால், மரணமெமக்கங் கிணுதமியேம்வாழ் வருண்மாறிற், நிரணமுமெய்ச்சனா சலமில்லதென்ற லொன்றானின்,, புரணமெனக்கொண் டருளுகவென்றார் நினரூர்கள்.” எ - ம். திருக்களிற்றுப்படியாரில். “உண

ராதே யாது முறங்காதே யுன்னிப், புணராதே நீபொதுவே நிற்கில்.” எ-ம். திருமந்திரத்தில். “நினைப்புமறப்பு மிலாதவிடத்தே, வினைப்பற் றறுக்கும் விமலனிருப்பன், வினைப்பற்ற றுக்கும் விமலனைநாடி, நினைக்கப் புகலவ னீளியனாமே.” எ-ம். “இரவுப்பகலு மிலாதவிடத்தே, குரவஞ்செய்கின்ற குழலியைநாடி, யரவஞ்செய்யாதவ ளோடுஞ்சந்திக்கிற், பரவஞ்செயாவகைப் பாலனுமாமே.” எ-ம். வரு மேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. ஆகையாற் கேவலசகல மிரண்டினுங் கூடாம லந்தச் சுத்தத்தோடுங் கூடி நின்றவிடமே சாக்கிராதித மென வறிக. அதற்கு வழி யேதென்னில் தத்துவ முப்பத்தாரேறெங் கூடி நிற்கச் செய்தே யவையிறேறெங் கூடி ஜீவிப்பதுஞ் செய்யாம லறிவுகெடுவதுஞ் செய்யாமல் நின்ற விடமெனவ றிக. இதற்கு. பி - ம். திருமந்திரத்தில். “நின்றவச் சாக்கிரத் துரியம தானால், மன்றனு மங்கேமணஞ்செயா நின்றிடு, மன்றன் மணஞ்செயின் மாயையு மாய்ந்திடு, மன்றே யிவனு மவனென லாமே.” எ-ம். சித்தியாரில். “சாக்கிரத் தே யதிதத்தைப் புரிந்தவர்க ளாலகற் சர்வசங்க நிவிர்த்தி வந்த தபோதநர்க ளவர்கள், பாக்கியத்தைப் பகர்வது வென் னிம்மையிலே யுயிரின் பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவரன்றோ.” என்றது மிப்பொருட்பற்றி யெனவ றிக. அன்றியு மிதனைக் குருமுகாந்திரமாகப்பெற் றதுபவி த்த பெரியோர்கள் திருவாக்கினுங் கண்டுகொள்க. அஃதாவது “அதிரைம்புலன்களிக ளாயுமணந்தின்னடேர், கதிரொன் றியகுணமாக் காலாட் - சதுரங்கம், பூட்டினுற்போலிருக் கப்புக்கடிநிற்கும்புதுமை, காட்டினு னம்பலவன்காண்.” என்றமையா லிதனை யிருவினையொப்புஞ் சத்திரிபாதமு முண்டான பக்குவான்மாக்கள் ஞானசாரியனிடத்திலே ஞானவுபதேசத்தைப் பெற்றுச் சாத்திரங்களை யோதியுணர்ந்து

பதிபசுபாசத்தின் வழக்குகளையும் பிறித்தறிந்த ஞானசாத்
திரங்களைக் கேட்டுஞ் சிந்தித்தந் தெளிந்தும்வரு மவதர
த்து நிஷ்டாபராராகைக்குப் பக்குவரானவர்க ளந்தவாசாரி
யனி—த்திலே யுண்மையைப்பெற்றதுபவத்தி லநிகிறதொழிய
நூல்களினு லறியப்படாதாகையா லந்தவுண்மையை யாசா
ரியன் கண்ணுக்க கண்டுகொள்க. அப்படியாகவுண்மையை
யாசாரியன் முகார்திரமாக வறிகிறதொழிப நூல்களினுலே
யறியப்படாதென்பதற்கு பி - ம். ஓளவையார். “நல்லன
நூல்பல கற்கினுங் காண்பரிதே-யெல்லையிலாதசிவம்.” எ-ம்.
திருமந்திரத்தில். “காட்டுஞ்ஞறியுங் கடந்தவர்காரண, மே
ட்டின்புறத்தி லெழுதிவைத்தெனபயன், கூட்டுங்குருநந்தி
கூட்டிடினல்லது, வாட்டின் கழுத்தின் தாகாத்தந்தே.”
எ - று. கண்டுகொள்க. அன்றியுங் கேட்டுஞ் சிந்தித்தந்
தெளிந்த நின்றது நிஷ்டைகூடுமொழி தாசாரியனாலே
கூடவேணுமென்பதற்கு பி-ம். சித்தியாரில். “கேட்டலொடு
சிந்தித்தல் தெளிதல் திட்டை ஓளத்தலென லிரண்டாங்
கொக்கில்ஞான, விட்டை யடைந்திடுவர் திட்டை மேவினோ
ர்தகள் மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட், தீட்டிய புண்
ணியநாதராகி யின்ப மினிதுறுகர்ந தரனஞ்ஞா லிந்தப்பார்
மே, ஞாட்டியநற் குலத்தினில்வர் தவதறித்துக்குருவான்
ஞானநிட்டை யடைந்தடைவர் நாதன்ருளே.” எ-று. கண்
டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சிவனுடைய வருளிடமாகநின்றது
ஆன்மசுத்திபண்ணி விற்குமவர்க ளந்த வருளுக்கு முதலா
கையசிவததோடுங்கூடி ஞேயத்தமுந்தி யான்மலாபம் டிறந்
திருக்கு மிடத்துந் கேவலசகலபிரண்டு நீங்கிச் சுத்தத்தோ
டுங் கூடுகைக்குத் தத்துவ முப்பத்தாருடுங்கூடி நிறகச்செ
ய்தே யவையிற்றேருடுங்கூடி ஜீவிப்பதுஞ்செய்யாம லறிவுரு

லைவதுஞ் செய்யாமல் நிற்கறதே சாக்கிரத்தி லதீதமென்னு
முறைமையை யறிவித்தது. (நா)

வேறு—இது பத்தாஞ் சூத்திரமாகிய யாத்மலாபத்தைச்
செய்யுட் பத்தினு ளுணர்த்துவான் ரெடங்குளர் அவற்றுள்ளி
ஃதந்த னேயமான சிவத்துடனே கூடி யனுபவிக்குமுறைம
யுணர்த்திற்று.

பொற்புறு கருவியாவும் பணராமே - பொலிவினை யு
டைய கருவிகண் மூப்பத்தாறும் பொருந்தி விகற்பியாமல்,-
அறிவிலாமைச் சொற்பெறு மதிதம்வந்து தோன ருமே - அறி
வில்லாமையையுடைய தென்னுஞ் சொல்லைப் பெறுகின்ற வதி
தம்வந்து கூடி மயங்காமல் தோன்றநின்ற,—சிற்பர மதன
லுள்ளச் செயலறுத்திட - தன்னிடத்திலே பிரகாசித்து நிலை
பெற்ற மேலான ஞானசத்தியாலே யாத்மாவின் செயலாகிய
வகம்பிரம ஞானத்தை யறுத்திட,—உதிஞ்சுத் தற்பரம்-அப்
பொழுதே யந்தமேலாகிய சிவம் பிரகாசியாநிற்கும்,—ஆகநி
ற்றல் சாக்கிராதீதந்தானே - அங்ஙன மந்தச்சிவன் தானே
யா யாகாயத்தில் வாயுத் தம்பித்தாற் போலவு மப்புவினுப்
புப்போலவு மேகபாயம்பிறந்துநின்றலே சாக்கிராதீதம் எ-று.

உள்ளம் ஆத்மா. உள்ளசெயலென்று பாடமாக்கிக் கா
ட்டுந்தன்மையாகிய ஞானசத்தியின் செயலுங் காணுந்தன்
மையாகிய தன்செயலு மவிழ விருக்கவென்பாருந் தன்னு
டைய விச்சாஞானக்கிரியை யடங்கலையு மொழிக்கவென்
பாரு முளர்.

அப்படியருளிச்செய்த முறைமையிலே கரணங்களு
கிற்குமோவென்று பார்த்தளவில் ஓராவதரத்தினு மொடுங்கு
கைக்கு வழியில்லை இனியடியேன்-தானாகவநிந் தொடுக்கிக்

சுசுசு சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்பாநம்.

கொள்ளுவது பயனோ தற்சபாவத்திலே யொடுங்குகிறது
பயனோவென்ற மாணவகணேநோக்கி யருளிச்செய்வா நெடு
த்துக்கொண்டருளியது.

ஒடுங்கிடா கரணந்தானே யொடுங்குமா னுணர்
ந்தொடுக்க, மொடுங்கிடு மென்னினின்ற தொடுங்கிடா
கரணமெல்லா, மொடுங்கிட மொடுங்கவுள்ள வுணர்வு
தா னொழியும்வேறா, யொடுங்கிடி லன்றிமற்ற வுண்மை
யை யுணரொணுதே. (நக)

இந்நிலைகரண மிறந்தவிடமெனு
மந்நிலைபழுதா மனுவேறென்றது.

(இ - ள்.) ஒடு கரணங்கள் தானாக வொடுங்கமாட்
ங்கிடா கரணந் டானு
தானே

ஒடுங்குமா னு கரணங்களொடுங்கும்வழியை யறிந்து
ணர்ந்தொடுக்க ஒடுக்க வையொடுங்கு மென்னில்
வொடுங்கிடு மெ
ன்னின்

நின்ற தொடு நீயறிந் தொடுக்குகையினாலே யறிக்கைக்
ங்கிடா குத் துணைக்கருவிகளா யுள்ளது ஒடுங்குத
வில்லையாம்

கரண மெல் தத்துவங்களெல்லா மொடுங்கத் தக்க
லா மொடுங்கிட தாக வொடுங்கின பொழுதே யான்மப்போ
வொடுங்க த மொடுங்குமென்னில் அப்பொழுது
உள்ள வுணர் பழைய சித்தறிவுதானு மில்லையாய்ச் சூத்
வுதா னொழியும் தகேவலமே முத்தியென்கிற பாடாணவா
து யத்தமாய்விடும். அப்படியானு லந்தச்
சிவத்தை யறிந் ததுபவிக்கும்வழி யெங்ங
னையென்னில்

வேற யொடு இந்தக்கரணங்க ளந்நியமாய் விடும்படி
ங்கிடிலன்றி ம யுனக்குத் தரிசனமான ஞானத்தோடுங்
ற்றவுண்மையை கூடி நின்ற லொழிந்து அந்தச்சிவத்தைய
யுணரொணுதே. நிந் தறுபவிக்கவொண்ணுது. எ - று.

உ - ம். கரணங்க ளெல்லா மொடுங்கின விடம் பாட்ர
ணவாதி யத்தமாம் என்பதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரண
த்தில் “கரணபாவ மரணங்கருமர - மேய்ந்தவர்முத்தி சேர்
ந்தவரன்றே.” எ-ம். சித்தியாரில் “கரணங்கள்கெடவிருக்
கை முத்தியாமென்னிற் கதியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமரத்
தினுயிர்கள், மரணங்கொண்டிடிவறங்க மயங்கிமூர்ச்சிக்க
வாயுத்தம்பனைபண்ண வல்விடத்தையடைப்ச், சரணங்க ள்
புகுநிழற்போற் றனைபடையஞ்சமாதி தவிராது மலமிதுவும்
பசுஞாண்மாரும்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

வேறயொடுங்கிடிலுன்றி என்றதற்கு. பி - ம். சித்தியா
ரில் முன்னி லுதாரணக்குறை “அரணங்க ளெரித்தவன்ற னடி
யையறிவிதந்தந். கறிந்திடர் செறிந்ததுக ளாகற்றிடரே.”
எ - று. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மா தத்துவாதீதனாய் நின்று
சிவாநுபவத்தை யறுபவிக்குமிடத் தந்தத் தத்துவங்கள் தா
னாக வொடுங்காதென்று மறிந்தொடுக்கக்கொள்ளு மவதர
த்து நீயறிந் தொடுக்குகையினாலே யறிகைக்குத் துணைக்கரு
வியாயுள்ள தொடுங்காதென்றும் ஆனொடுங்குகைக்கு வ
ழிபெங்ஙனெயென்று வினவ விவை யிரண்டினங் கூடாம
லொடுங்குகைக்கு வழிவேறேயென்று முறைமையை யறிவித்
தது.

(நக)

வேறு—இது கருவிகடாமே யொடுங்குதலோ வடியே
னறிந்தொடுக்குதலோ பயனென்று மாணக்கன் வினவ வவற்

சகாஅ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

ஹை மறுத்துப் பாசஞானம்போரு லன்றிச் சிவனை யறியவொ
ண்ணுதென்ப துணர்த்திற்று.

ஒடுங்கிடா கரணந்தானே - தத்துவங்கள் சடமாகை
யாலே தாமே பொடுங்கமாட்டா, —ஒடுங்குமா னுணர்ந்தொ
டுக்க வொடுங்கிடு மென்னின்-ஒடுங்கு முறைமையை நானறி
ந்தொடுக்க வவை பொடுங்குமென்று சொல்லின், —நின்ற
தொடுங்கிடா-நி யறிந்தொடுக்குதலி னுன்னுடைய விச்சாநூ
னக்கிரியைகளாய் நிலைபெற்ற சத்தி பொடுங்காது. ஆகவே
யவையு மொடுங்கா, —கரணமெல்லா மொடுங்கிட வொடுங்க
வுள்ள வுணர்வுதா னொழியும்-கரணமெல்லா மொடுங்கும்
படி நா னொடுங்குவேனென்று நி சொல்லி னுனக்குள்ள வறி
வுங்கெடும். ஆனால் கரணங்களை பொடுக்கிச் சிவனைத் தரிசி
க்கும்படி பெப்பாடிபென்னின், —வேறா யொடுங்கடி னன்றி
மற்ற வுண்மையையுணரொனாதே - அத் தத்துவங்க ளன்னி
யமாக வுனக்குத் தரிசனமான ஞானத்திலே யுன்றன்மை
இவியாதபடி யொடுங்க யந்த ஞானமயமாய் நின்ற லொழிந்
தச் சிவத்தைத் தரிசிக்கவொண்ணுது. ௭ - று.

இழிவு சிறப்புமமை தொக்கது- மற்றைசை. நின்றதொடு
ங்கிடா வென்ப தொருமை பன்மை மயக்கம்.

அப்படி யந்தத் தத்துவங்களொடுங் கூடி ஜீவிப்பதும்
ன்றிக் கேவலப்பட்ட டொன்று மறியாமற் கிடப்பது மன்றி
வேறாபொடுங்கி யந்தச் சிவனைப் பெறுகைக்கு வழி பெப்ப
டியென்று வினவ மெலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்ட
ருளியது.

பற்றிடுங் கருவியாவும் படர்ந்துணர் வாளிக்குங்காலே
யுற்றறிந் திடுவதொன்றி னுணர்வினி னுண்மையாகு

மற்றது பகல்விளக்கின் மாய்ந்திட வருவதுண்டேல்
பெற்றிடு மதனமாயப் பிறப்பினை யறுக்கலாமே. ௩௨

பற்றிடுங்கருவிகள் பகல்விளக்கெனவே
பொற்பழிவுறவருள் பொருந்துமென்றது.

(இ - ம்.) பற் ஆன்மா கூடத்தக்க பிரபஞ்சத்தோடுங்
ற்திங் கருவியா கருவிகளெல்லாங் கூடி விரிந்தறிவிக்குமி
வும் படர்ந்து டத்து
ணர் வளிக்குங்
காலை

உற்றநிக் திடு அந்தத் தத்துவங்களோடுங் கூடி யது
வ தொன்றினு வதுவாய் நினறறிந்து ஜீவிக்கிறது ஆன்ம
ணர்வினி னுண் போதத்தி னுண்மையாம்
மையாகும்

மற்றது பகல் அந்தக் கருவிகளு மான்மாவு மாதித்த
விளக்கின் மாய் ன் சந்நிதியி லெரிக்கறவிளங்குப் பிரகாசங்
ந்திட வருவது கெட்டு நின் நெறிந்தாற்போலத் தந்தம்
ண்டேல் , நிலைகுலையாம னிற்கச்செய்தே தம்மிற்
கூடி ஜீவியாதபடி யருட்பிரகாச மேலிட
த்தக்க துண்டாமாகில்

பெற்றிடு மத ஆன்மா வந்தச் சிவாருபவத்தைப் பெறு
னை வதுஞ் செய்யும். அப்படிப் பெற்றால்
மாயப் பிறப் மயக்கத்தைச் செய்கின்ற ஜநநத்தையும்
பினை யறுக்கலா போக்கலாம். ௪ - று.
மே.

று - ம். மற்றதுமென்ற வும்மைகொண்டே ஆன்மாவுங்
கருவிகளு மெனவறிக. என்னவே கருவிகளு மான்மாவும்
பகல்விளக்குப்போல் நின்தே சிவனைப் பெறவேனுமென்பது

மிரண்டுங்கூடி ஜீவியாம நிற்கவேணு மென்பதுங் கருத்து. இதற்கு. பி-ம். திருக்களிற்றுப்படியாரில். “அன்றிவரு மைம் புலனு நீயுமசையாதே, நின்றபடிநிற்க முன்னிற்கும்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

பகல்விளக்குப் போலவென்பது தற்போதங் கெட்டுநிற் கை யெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். “வாண கெட்டுமாருத மாய்ந்தழுவீர்மண்கெடினுந், தான்கெட்டலி ன்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக், கூன்கெட் டியிர்கெட் டினர்வுகெட் டென்னுள்ளமும்போய், நான்கெட்டவாபா டித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ ” எ-ம். திருமந்திரத்தில். “ஒத்திட்டிருக்க வுடம்போடுயிர்தான், செத்திட்டிருப்பர் சில சிவயோகிகள்” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது தத்துவங்களு மான்மாவுந் தம் மிற்கூடி ஜீவிக்கு முறைமையு மப்படி ஜீவித்து நிற்கச்செய் தே யவை யிரண்டும் பகல்விளக்குப்போலத் தற்போதம் ஜீவியாமனிற்கவே யந்த வருள்மேலிட்ட வவதாத் தான்மா வந்த வருளோடுங்கூடி யந்தச் சிவாநுபவத்தைப் பெறுமு றைமையு மறிவித்தது.

—o—

வேறு—இது பசுஞானத்தாலுங் கூடவொண்ணு முறை மையை யறிவித்தற் கப்பசுபோதத்தினுண்மைத் தன்மையு மப்போத மிப்படியானுலொழிந்து ஞாயத்தைப் பெறவொ ண்ணுதென்பது உ முணர்த்திற்று.

பற்றிடுங் கருவியாவும் படர்ந்துணர் வளிக்குங்காலை - விடயங்களைப் பொருந்திநிற்குங் கருவிகளெல்லாம் விரிந் தா த்மாவுக் கறிவைக் கொடுக்குங்காலத்து, —உற்றறிந் திடுவ தொன்றி னுணர்வினி னுண்மையாகும்—ஒரு விடயத்திலே பெரு நந்தி யிடுவென்று சுட்டியறிந் தாத்மாவின்னுடைய வறிவின்

செய்தியாகும்.—மற்றது பகல்விளக்கின் மாயந்திட வருவ
துண்டேல்-அந்தத் தத்துவங்களெல்லாந் சாக்கரத்திலே
நிற்கையிலே யவைகளிற் றூக்காம லருளைப்பொருந்தி மத்
தியானகாலத்தில் விளக்குப்போலத் தற்போதந் ஜீவியாம
னிற்ருமுறைமை கூடுமாயின,—பெற்றிடுமதனை-அப்போதந்த
ஞாயுமான சிவத்தைப்பெறும்.—மாயப் பிறப்பினை யறுக்க
லாமே -பெறவே மயக்கத்தைச்செய்யும் -பிறவியை யறுக்க
லாம் எ - று.

ஒன்றி னுற்றறிந்திடுவ தெனமானாக. ஓராத்தாவினுடைய
வென்றுமாம்.

இங்ஙனம் தற்போதம் ஜீவியாமனின் தந்தச் சிவானுபவ
மாகிய முத்தியைப் பெறுகைக்கு அடியேன் செய்துவருகிற
விபற்கை யெதென்று வினவ அதற்குவழி மேலருளிச்செய்
வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

முந்திய வொருமையாலே மொழிந்தவைகேட்
டல் கேட்டல், சிந்தனை செய்தலுண்மை தெளிந்திட
லதுதானாக, வந்தவா நெய்தனிட்டை மருவுத லென்
றுநான்கா, மிந்தவா நடைந்தோர்முத்தி யெய்திய
வியல்பினோ.

(ந.ந.)

கேட்டல்முதலாக் களர்த்தல்நால்வகையும்

வாட்டருமுத்தியை மருவுமென்றது.

(இ - ள்) முந் முன் ஐநங்களிற் செய்துவந்த சரிதை
திய வொருமை கிரியாயோகங்களினது முற்றுதலினாலே
யாலே மொழிந் யாசாரிய னருளிச்செய்த ஞானவுபதேசங்
தவை கேட்டல் களை யேகாக்கிர சித்தனாயிருந்து விரும்பி
க்கேட்டல்

சுஎஉ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாரநம்.

கேட்டல் சிந் முன் சொல்லப்பட்ட ஞானவுபதேசமா
தனை செய்தல் கிய திரிபதார்த்தங்களை யிப்படியோ பதி
யினுண்மை யிப்படியோ பசவினுண்மை யிப்
படியோ பாசத்தி னுண்மையென்று மாரா
ய்ந்து சிந்தித்தலாம்

உண்மை தெ அப்படி யாராயப்பட்ட முன்றினுள்ளும்
ளிந்திடல் பாசஞான மஞ்ஞானம் பசுஞானஞ் சதந்
தா ஹீனமாகையால் இவை யிரண்டையுங்
கூட்டிச் சேட்டிப் பிக்குறது பதிஞானம்.
அதுவே யுண்மையாக வுள்ளதென்று கண்
டதுவே பொருளாகத் தெளிதலே தெளித
லாம்

அது தானாக அந்தப் பதியானது பெத் தான்மாக்க
வந்தவா றெய் னோடுங் கூடிநின்று காரியப்படுத்தச் செ
தனிட்டை மரு டதே தானொருமுதலில்லை யென்னும்படி
வுதல் தோன்றாமலின்று காரியப்படுத்தினுற்போ
ல நீயுமந்த ஞானத்தினாலே யல்லவோ கா
ரியப்பட்டு வருகிறோமென்கிறதை யறிந்து
ஆன்மபோதம் ஜீவியாமல் ஞானந்தானாய்
நின்றுவிடுதலே நிஷ்டையாம்

என்று நான் என் றிப்படி கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளி
காம் தல் நிஷ்டையென்று நாலுவகையாம்

இந்தவாற இந்த வொழுங்கிலே கேட்டுச் சிந்தித்
டைந்தொர்முத் துத் தெளிந்து நிஷ்டையாக் கூடினவர்க
தி பெய்தியவிய ளே முத்திநெறியைப் பொருந்தினவர்
ல்பினோரே. கள். எ - று.

உ-ம். அதுதானாக வந்தவா றெய்தனிட்டை மருவுதல்.
எ - கு. பெத்தத்திற் சிவன்குறத்தமற் றானமாவின் குறத்த

மாய் நின்றற்போல முத்தியி லான்மாவின் றேற்றமற்றுச் சிவதோற்றமாய் நிற்க வென்றதற்கு. பி - ம். இருபாலிரு பஃதில். “நாடா - வென்னுட்கரந் தென்பின் வந்தருளி- யெண்ணையுந்தண்ணையு மறிவின்றியற்று - மென்ன தியானேனு மகந்தையுங்கண் - டியாவரியாவையு மியாங்கனுஞ் சென்று- புக்குழிப்புக்குப் பெயர்த்துழிப்பெயர்த்து - மிக்கபோகம் வினையால்வினைத்திட் - டெற்பணியாளா யெனைப்பிறியாதே- யோடிமீள்கென வாடல்பார்த்திட்-டென்வழிநின்றென னென்தை.” இது பெத்தம். இனிமுத்திக்கு. பி-ம். முன்னி லுதார ணக்குறை “அன்னே-வருண்மிகவுடைமையி னருட்டுரைவ ந்து-பொருண்மிகவருடலும் பொய்ப்பகையாதலும் - கைக ண்டுகொள்ளெனக் கடலுலகறிய - மெய்கண்டேதவ னென ப்பெயர்விரீஇத் - தன்னுட்கரந் தான்முன்னுதித் - தன்ன துந்தானுமா யென்னையின்றக்கி” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆண்மாக்கள் முத்திபெறுமிடத் துக் கேட்டுஞ் சிந்தித்துந் தெளிந்து நிஷ்டைகூடிய முத்தி யைப்பெறு முறைமையை யறிவித்தது. (நூ.)

வேறு—அந்தப்பாச பசு ஞானங்களிற் கூடாம லந்தச் சிவத்தைப் பெறுமுறைமை யெந்த முறைமையென்று வினவ வதற் குத்தர முணர்த்திற்று.

முந்திய வொருமையாலே மொழிந்தவை கேட்டல்-முற் றுணங்களிற் செய்த சரியை முதலியவற்றின் முற்றுதலு ண்டான வொருமைப்பாட்டினாலே யாசிரிய னுபதேசித்த உப தேசங்களைக் கேட்டல்,—கேட்டல் சிந்தனைசெய்தல் - கே ட்டபொருளைச் சிந்தித்துப் பார்க்கை,—உண்மை தெளிந்தி டல் - அந்தப் பொருளினுண்மையைத் தெளியவறிதல்,—அது

தானாக வந்தவா றெய்தநிட்டை மருவுதல்-அந்தச் சிவந் தா னாகவேண்டி யாசாரியனா லந்த வுபதேசத்தின் வழியைப் பொருந்த நிட்டைபொருந்துதல்,—என்று நான்காம்-என்று நாலுவிதமா மந்தச் சிவத்தைப் பெறுமுறைமை,—இந்தவா றடைந்தோர்முத்தி யெய்திய வியல்பினோரே - இந்தப்படி நிட்டை கூடினவர்கண் முத்தியைப்பெற்ற முறைமையினை யுடையோர். எ - று.

இந்தக் கேட்டன்முதலிய நான்கு ஞானத்திற் சரியை முதலி ப நாலுபாதமுமாம். இவற்றுட்கேட்டல், கேட்டுப் பற்றுதலா னினமலசாக்கிரமு நின்மல சொற்பனமுமாம். சிந் தித்தல சிந்தனாமாதிரமாதவி னின்மலசமுததியாம். தெளி தல் தெளிந் தருளுடன்கூடிநின்றவி னின்மல துரியமாம். நிட் டையதுதானாக விரண்டறக்கலத்தலி னின்மலவதிதமாம். இந்தவடைவிலே நின்றோ ரந்தந்தவளவிலே தேகார்தமாண விடத்துச் சுத்தத்திற் சாலோகாதிகளை முறைமையிலே யடைவார்கள். கேட்டலுடன் சிந்தித்த றெளித னிட்டையென னுஞ் சிவஞானசிந்தியாலுங் காண்க.

அப்படி நிஷ்டைகூடி முத்தியைப்பெறுகிற தொழிபுச் சாத்திரங்களையோதிக் கேட்டுஞ் சிந்தித்துந் றெளிந்து நின்ற லதுகொண்டே முத்தியாகாதோ வென்ற மாணவ களை நொக்கியவை பாசஞானமும் பசுஞானமுமாகையா லதனால் முத்தியுண்டாகாது, அந்தப் பதிஞானத்தோடே கூடுகிறதே நிஷ்டையென்று மந்த நிஷ்டையுண்டாகிறதே முத்தியென்றும் வருமுறைமையை மேலருளிச்செய்வானெடு த்துக்கொண்டருளியது.

பாசமா ஞானத்தாலும் படர்பசு ஞானத்தாலும் மிசனை யறியவொண்ணா றுறையருள் ஞானநண்ணிந்

தேசுறு மதனூன் முன்னேச் சிற்றறி வொழிந்துசேர்ந்து
நேசமோ மெய்ப்பரத்து நிற்பது ஞானநிட்டை. (௩௪)

பலகலைஞானமும் பல்லுயிர்ஞானமும்

தலைவனையனுகாத் தன்மைசாற்றியது.

(இ - ள்.) பா வேதாகம புராண சாத்திரங் ளென்று
சமாஞானத்தா சொல்லப்பட்டவையிற்றா லறியும் பாசஞா
லும்படர்பசுஞா னத்தாலுந் தத்துவங்களெல்லாவ் கழன்
னத்தாலு மீச றவிடத் தான்மாதானே சிவமாமென்று
னையறியவொண் சொல்லுகிற பசுஞானத்தாலுந் 'சிவனைக்
ஞாது கூடவொண்ணாது. பின்னை யெங்குநேயெ
னனிச்

இறை யருள் கத்தாவினுடைய திருவருளாலே யந்த
ஞான நண்ணித் ஞானத்தைப் பொருந்தி யவ்விடத்துப் பிர
தேசுறுமதனூன் காசித்துநின்ற திருவருளாலே
முன்னேச் சிற் பழைய விச்சாஞானக்கிரியைக ளாகிய
றறி வொழிந்து வான்மேபோதத்தைவிட்டு அந்தச் சிவஞான
சேர்ந்து த்திலே பொருந்தி

நேசமோடிய விருப்பத்துடனே யந்த ஞானத்துக்கு
ர்ப்பாத்து நிற்ப மேலான சிவத்துடனே நிற்குமதுவே ஞா
து ஞா னநிட் னநிஷ்டையாம். எ - று.
டை.

வி-பு. வேதாகம புராண சாத்திரங்களைப் பாசஞானமென்
றது அவையிற்றை யறியுமிடத்துத் திரிவித கரணங்களைக்கொண்
டறிபவேண்டுகையினு லெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரிஸ்.
“வேதசாத்திர மிருதிபுராணகலைஞானம் விரும்ப்சவை வைகரியா
தித்திரங்கன்மேலா, நாநமுடிவான வெலாம்பாசஞானம்.” எ - று.
கண்டுகொள்க.

ஆன்மா தத்துவங்களெல்லாம் கழன்ற விடந்தானே சிவமென்று சொல்லுகிறதைப் பசுஞானமென்றது ஆன்மா வவ்விடத் தொருபொருளோடுங் கூடி யதோடு கப்படாததுகொண் டெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாசில். முன்னி லுதாரணக்குறை. “நனுக்கியான்மாவிவை கீழ்நாடலாலே, காதலின னுன்பிரமமென்னுஞானங் கருதுபசுஞான மிவனுடலிற் கட்டுண், டோதியுணர்ந்தொன்றென்ற யுணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவவியல்பி னுணர்ந்துவன்கானே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

ஆகையா லான்மா சிவமாகாதெனக்கொள்க. ஆன்மா சிவமா மென்னிற் சகசுஞான முண்டாகவும் வேனுமெனவறிக.

இறையருண் ஞானநண்ணி என்றது ஆன்மா சிவனை யறியுமிடத் தந்தச் சிவனுடைய ஞானத்தைக் கொண்டு சிவனை யறிவவேண்டுமென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். “அவனருளாலே யவன்முள்வணங்கி.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனும் சொல்லிபது ஆன்மாக்கள் சிவனைப்பெறுமிடத்துப் பாசுஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பதிபைக்கூட வெண்ணுதென்றும் அந்தப்பதிஞானங் கொண்டே பதிபைக் கூடவேனுமென்னு முறைமையையு மறிவித்தது. (நச)

வேறு—இது பதிஞானத்தாலன்றி யவனை யறித லரிதென்பதூஉ டிட்டையின் சொரூபமு முணர்ந்து.

பாசமா ஞானத்தாலும் பட்டர்பசு ஞானத்தாலும் மீசனையறியவெண்ணுது - நாதாந்தமான பாச ஞானத்தாலும் மிவை நீங்கின விடத்து விரிந்த வகம்பிரமமென்னும் பசுஞானத்தாலுஞ் சிவனை யறியக்கூடாது,—இறையருண் ஞானநண்ணித் தேசுமயத்துல்—சிவனுடைய கருபையையுடைய ஞானத்தைப் பொருந்திபது யாரணமாகத் தற்காட்சி விளக்கமுற்ற தன்மையினாலே,—முன்னிற்

சிற்றறிவொழிந்து - பழைய சிற்றறிவைவிட்டுச் சேர்ந்து, அகம்பிரம ஞானமன்றித் திருவருளிலே பொருந்தி,—நேசமோ டியர் பரத்தா நிற்பது ஞானநிட்டை - மகிழ்ச்சியுடனாதற்குமேலான சுவத்திலேகூடி முன் சொன்ன படியே நிற்பது ஞானநிட்டையாம். எ - று.

நண்ணியென்பது பிறவினைகொண்டது. இந்தநிட்டை தீவிர தரபத்தி ரிபாதரான வுத்தமர் நிற்குநிலை.

அப்படித் தற்போதம் ஜீவியாம னிற்கவென்ற லதுமுடியாத அடியேனினு சாதித்துப் பெறத்தக்கதாக வெளிதாக வொருவழி கம்பித் தருளவேணுமென்ற மாணவகளைநோக்கி முனகற்பித்த நிஷ்டை கைகூடுகைக்கு வேறே யுபாய நிஷ்டையாக வொருவழி யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருவியது.

விளம்பிய வகையினிட்டை மேவிட லரிதேஸ்முன்ன, மளந்தறி வளித்தவறியி னளவுமற் றவறியினாலே, வுளங்கொளுந் தனையுமுள்ள படியுமுற் றுணர்ந்துசெவ்வோ, தளர்ந்திடா துவப்பமற்றத் தன்மைய தாகுந்தானே. (நரு)

போற்றருநிட்டை பொருந்தாதவருக்

கூற்றமுளதா முபாயமுரைத்தது.

விளம்பிய வ முன்சொன்ன முறைமையினாலே யுண்டாகையி னிட்டை ன நிஷ்டைகூடுதற் கரிதாமாயின் மேவிடலரிதேஸ்

முன்னமளந்த முன்பு பெத்தநிலையிலே தனக்குவேண்டின நிவளித்தவற்றின் புசிப்புக்குத் தக்கதாக யறிவித்துக்கொண்டு எவும் நின்ற தத்துவங்களின் துண்மையும் மற்றவற்றினு அந்தத் தத்துவங்களினாலேயறிந் தின்பது

சுஎஅ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

லே யுளங்கொளு ன்பங்களைப் புசித்துவருகிற தன்னுடைய வு
ந்தனையும் ண்மையும்

உள்ளபடியும் கன்மத் துக் கீடாகத் தத் துவங்கனையுந் தன்
னையுங் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிற கத்தாவின் மு
றைமையும்

உற்றுணர்ந்து இவைமூன்றையு மதுபவத்தினாலே யறிந்து
செவ்வெதளர் இவையிற்துக்குச் சலிப்பின் றித் தவறுவரா
ந்தீடாதுவப்ப மனேரேறின்று அந்தப்பொருளை விரும்பவே
மற்றத்தன்மை முன் சொல்லப்பட்ட நிஷ்டையின் முறை
யதாகுந்தானே. மையாகும். எ-று.

து-ம். தத்தவங்கள் ணுண்மையறிய என்றது தத்தவங்க
ளான்மா கூடினாலொழிய வறியாதாகையா லவையிற்றை ஜடமெ
ன்ற தெனவறிக.

ஆனமாவி ணுண்மையை யறிய என்றது ஆன்மா தானாகவறி
கைக்குச் சுந்தரமில்லாததுகொண்டே சுந்தரமறினனென்ற தெ
னவறிக.

கத்தாவி ணுண்மையையறிய என்றது அந்தத் தத்தவங்கள்
ஜடமாகையாலு மான்மா தற்சுந்தரமில்லாதவ னாகையாலு மிவை
யிரண்டையுங்கூட்டிப் புசிப்பிக்கிறது கத்தாவென்ப தெனவறிக.
என்னுமிவையிற்றுக்கு. பி-ம். போற்றிப்பஃஞ்ஞடையில். “நாடு
கின்ற, வெப்பிறப்புமுற்செய் யிருவினாபா விச்சயித் துப்—பொ
ற்புடைய நாய்தந்தை போகத்திற்—கர்ப்பமாய்ப், புல்லித்பனி
போற் புகுந்திவலைக்குட்புகுங்கா—செல்லைப்பட்டாவுநாத தீண்டி
யதிப்—பல்வகையா, வங்கேகிடந்த வநாதியுயிர் நம்பசியா—செ
ங்கேனுமாக வெடுக்குமென—வெங்கும்பிக், காயக் கருக்குழிபிற்
காத்திருந்துங் காமியத்துக்—கேயக்கை கால்முதலா பெய்வுறுப்
புந்—திதறவே, செய்துதிருத்திப்பின் பிபோகருத்திமுன்புக்க—
வையவழியேகொண் டனைகின்ற—பொய்ப்பாத, வல்லபமேபோற்

நியம் மாயத்தாருண்மறைப்ப—நல்ல வறிவொழிந்து நன்குதீய்—
செல்லையுரு, வக்காலந்தன்னிற் பசுமையறிவித்தழுவித்—துக்கா
விசோரத்தா யுண்ணடுங்கு—மிக்கோங்குஞ், சிந்தையுருக்முலையுரு
கத் திஞ்சுவைப்பால்—வந்துமடுப்பக்கண்டு வாழ்ந்திருப்ப—பந்
தித்த, பாசப்பெருங்கயிற்றூற் பல்லுயிரும் பாவிக்க—நேசத்தை
வைத்த நெறிபோற்றி—பாசற்ற, பாளைப்பசும்பதத்தும் பாலனா
மப்பதத்து—நாளுக்குநாள்சகல ஞானத்தும்—மீள்வித்துக், கொ
ண்டாளவாளக் கருவிகொடுத்தொக்க நின்று—பண்டாரி யான
படிபோற்றி.” எ-து. கண்டுகொள்க.

செவ்வே தளர்ந்திடா துவப்ப. எ-கு. சலிப்பற்று நேரே
நிற்க என்றது எல்லாஞ் சிவசேட்டையென்று கண்டு யானெனது
கெட நிற்கையெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “யான்செ
ய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியானென்னு மிக்கோணொருவெரி
யால்வெதுப்பிநிமிர்த்துத், தான்செவ்வேநின்றிடவத் தத்துவந்தா
னேனோ தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித்திட டோடு, நா
ன்செய்தேனெனு மவர்க்குத் தானங்குன்றி நண்ணுவிக்கும் போக
த்தைப் பண்ணுவிக்குங்கன்ம, மூன்செய்பா ஞானந்தா னுதிப்பி
னல்லா லெருவருக்கு மியானெனதிங் கொழியாதன்றே.” எ-து.
கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது முன்புகற்பித்த நிஷ்டை கைகூடா
தென்ற மாணவகணேநோக்கி வேறுமோ ருபாயநிஷ்டையாகக்
கொண்டு தத்துவங்களை ஜடமென்றுகண்டும் ஆன்மாவைத் தனக்
கென்ன வறிவில்லாதவனென்று கண்டு மிவை யிரண்டையுஞ் சி
வனேகூட்டிக் காரியப்படுத்தவ நென்பதுங்கண்டு தற்சேட்டை
கெட நிற்கவே பண்டுகற்பித்த நிஷ்டை தானேகைகூடுமென்னு
முறைமையை யறிவித்தது. (நூ)

வேறு—இது அந்தவுண்மை நிபுண்டை கூடாதார்க் குபாயநிபுண்ட யுணர்ந்திற்று.

விளம்பிய வகையினிபுண்டை மேகநிலரிதேல்-முன்சொன்ன முறைமையிலே நிபுண்டைகூடுதலரிதாயின்,—முன்ன மளந்துணர்வு எரித்தவற்றி னளவும்-முன் பதுவிதுவென்று சுட்டிவரையறுத் தறிவித்த தத்துவங்களின் பிரமாணங்களையும்,—மற்றவற்றிலுலே யுளங்கொளுந்தனையும்-அந்தத் தத்துவங்களிலுலே யறிந்துபுணர்வின் தன்மையும்,—உள்ளபடியும்-தனக்குச்சுவனையன்றிச்சேட்டையிலுலேயென்னு முண்மையினையும்,—உற்றுணர்ந்து - அந்த ஞானத்திலே நிலைபெற்று நின்றறிந்து,—செவ்வே தளர்க்கிடாதுவப்பகேட்டன்முதலிய முன்றைப்பியாசத்திலுலே மயக்க விகற்பங்களேக் கிரமத்திலே செய்தந்த ஞானமேயாய்த் தனக்குப் பிரயோசனமான சிவத்தை விரும்ப—மற்றத் தன்மைய தாகுந்தானே-முன்சொன்ன நிபுண்டையின்முறைமை பரத்திலேகூடும்.எ-று. தன்மையதுவுஞ் சொல், ஆகும் கூடும். மற்று அகை.

இவ்வன் மருளிச்செய்த நிஷ்டை-பைய யடியென் பாவித்துக் கொண்டு வருகிறேனென்று வினவின மாணவனைநோக்கி யப்படி நீபாவிக்கிற பாவகங்களா லந்தப்பொருளைப் பெறவிரிசென் அந்தம்பிரானுர் திருவருளைப்பெற்ற வடியார்களுக் கொருபாவங் களு மில்லாம லெளிதாகப் பெறலாமென்றும் வருமுறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

பாவிக்கின் மருதிவேண்டும் பயனிலை கரணநீத் துப், பாவிப்ப னெண்ணிலென்ன பழுதுள் பாவகத்தாற், பாவிக்க வொண்ணாநென்று பாவிப்ப னெண்ணியென், பாவிக்க வேண்டா வாண்ட பரனருள் பற்றினோர்க்கே.

(ஈ.சா)

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்ராநம். — ச. அக

நீக்கமில்பாவக நிலையெப்பொருளுந்
தாச்சுருளுனஞ் சாராதென்றது.

(இ-ள்.) பாவி அந்த வுண்மையை நீ தியானிக்கு மிடத்து
க்கின் மனத்திவோ அந்தக் கரணங்களாகிய மனத்திள் கூடியே
ண்டும் தியானிக்கவேண்டும். ஆகையால் அது

பயனிலை அந்த வுண்மையாகிய சிவம் வாக்குமனத்தித
மா யிருக்கையா லதனைக் கரணங்களைக் கொ
ண்டு நீ தியானிக்குமளவி லுனக் கொருபிர
யோசனமு மில்லையாம்

கரண நீத்துப் அந்தக்கரணங்களை நீக்கியே யந்தப்பொரு
பாவிப்ப னென் னைப் பாவித்துக்கொள்ளுநவேனென்று நீசொ
ல்லில்

என்ன அந்நாற் பயனே துண்டாவது
பழுதுள அந்தக்கரணங்கள் நீங்கினவிடங் குற்றந்
தையுடைய கேவலமுமாய் முத்திப்பழுதுசொ
ல்லுகிற பாடாணவாதி யத்தமுடாகையா லது
பயனல்ல

பாவ கத்தாற் அப்படியல்ல அடியேன் பாவிக்கிற பாவங்
பாவிக்க வொண் களா லந்தப்பொருளைப் பாவிக்கப்படாதே
னெனென்று பா ன்று பாவித்துக்கொள்ளுநவே னென்னில்
நியென்

அந்தப்பொரு ளன்னுடைய பாவங்களாற்
பாவிக்கப்படாதேயானு லுன்னுடைய முயற்
சியேன். ஆகையால்

பாவிக்க வே அப்படி யான்மேபாதத்தா லொன்றையுஞ்
ண்டாவாண்ட ப சுட்டிப் பாவிக்கவேண்டுவதில்லை நம்மையா
ரணஞள் பற் றி ண்ட தம்பிரானு ரதுக்கிரகத்தத் திருவருளைப்
னோர்க்கே. பெற்ற வடியாரா யுள்ளவர்களுக்கு. எ - அ.

சுஅஉ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

உ-ம். கரணநீத்துப் பாவிப்பனென்றது பாடாணவாதி யத் தமாமென்று சொன்னதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். “காட்சியென்னக் காணுத்துயர - மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்த னரே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அதனைப் பழுதென்று மறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகர ணத்தில். “காட்சியென்னக் காணுத்துயர - மாட்சியைமுத்தி யெ னவகுத்துரைக்கற் - காணுபாவ மரணங்கருமர - மேய்ந்தவாழ்மு த்தி சோந்தவரன்றே - யணையகதிக்கோர் முனைவரும்வேண்டா- தனிதருதுயர மெனுமிதுதிடமே - பாடாணத்திற் கூடாமுத்தி.” எ-ம். சித்தியாரில். “கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியா மென் னிற் கதியாகுஞ்சினைமுட்டை கருமரத்தினுபீர்கள், மரணங்கொ ண்டிடவுறங்க மயங்கமும்ச்சிக்க வாயுத்தம்பனைபண்ண வல்விட த்தையடையச், சரணங்கள் புகுநிழற்போற் துணையடையுஞ்சுமாரி தவிராதுமலமி துயும் பசுஞானமாகு, மரணங்க ளெரித்தவன்ற னடியை யறிவிநந்தாங் கறிந்திடீர் செறிந்ததுக ளாகற்றிடமே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனூற் சொல்லியது அந்த வுண்மைஞானத்தைப் பாவகத் தினாலே தியானித்துவருகிறேனென்ற மாணவகணேநோக்கி யநனை நீ தியானிக்குமிடத்துக் கரணங்கள்கூடித் தியானிக்கையா லது யுமத்தமெல்லவென்றுங் கரணங்களைநீக்கித் தியானிக்குமிடத் துக் குற்றத்தையுடைய கேவலமே முத்தியென்கிற பாடாணவாதி யத்தமாமென்றுஞ் சிவனருளிப்பெற்ற வடியார்களுக் கொருபா வகங்களுங் வேண்டா மென்றும் வரு முறைமையை யறிவித் தது. (ந.சு)

வேறு—இது அப்படி பாவிப்பனாவென்று வினவியபா ணுக்கனுக் குத்தர முணர்ந்திற்று.

சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம். ௪௮௩

பாவிக்கின் மனோகிவேண்டும் பயனிலை - அந்தச்சிவத்தை நீ
தியானிக்கி லதற்குக் கரணங்கள் வேண்டும். கரணத்தின் பாவ
னைக் கெட்டாமையி னுனக்குப்பயனிலை,—கரணநீத்துப் பாவிப்
பனென்னிலென்ன - கரணங்களை யொழித்துத் தியானிப்பனென்
னிற் குற்றமென்னை,—பழுதுள - கரணநீத்த பொழுதே மலம
டைக்கும்,— பாவகத்தாற் பாவிக்க வொண்ணுனென்று பாவிப்
பனென்னி னீயென் - தியானத்தாற் நியானிக்கப் படாநென்று
தியானிப் பனென்றுசொல்லிற் பாவாபாவ மிரண்டினுங் கூடிநி
ற்கிற உன்னுடைய போத மவ்விடத்திற் சிவிப்பதென்னை,—பாவி
க்க வேண்டாவாண்ட பரனருள் பற்றிலே லுர்க்கே - தம்மையாண்
ட சிவனருள் பொருந்தினவர்கட்குப் பாவிக்க வேண்டா. எ-று.
எனவே பாவாபாவமிரண்டும் வேண்டாவென்பதாம். நீயெ
ன்னென்பதற்கு நீவேண்டுமோ வென்னினுமாம்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட நிஷ்டையாலு முன்சொன்ன
வுண்மை நிஷ்டையாலு மந்தச்சிவனைப்பெற்ற வான்மாக்க ளந்தச்
சிவனோடுமிகுடி யொன்றுபட்டுப் போவார்களோ இரண்டிபட்டு
நிற்பார்களோவென்று மாணவகன் ஆசாரியரை வினவின வவதர
த்து மாயாவாசி யநாதியி லொன்றாயிருந்து பொன்னிலேயிருந்து
பணிகள் விரிந்தாற்போல ஜீவான்மாவும் பிரபஞ்சமுமாக விர
ண்டாய்விரிந்து மீளவு மொன்றுபட்டுப் போமென்று சொல்லு
கையும், அதனை யதல்லவென்று சைவரவந்து அநாதியி லான்மா
வுஞ்சிவமு மிரண்டாயிருந்து முத்தியி லொன்றுபட்டுப் போமெ
ன்று சொல்லுகையும், அன்றியும் ஐக்ஷ்வாகிவந்து அநாதியி
ல் ஆன்மாவுஞ் சிவமு மிரண்டாயிருந்து முத்தியி னீருநீருங்கூடி
யொன்றுருந்தபோல ஒன்றுபட்டுப்போமென்று சொல்லுகையும்,
அதனை யல்லவென்று சமவாதிவந்து ஆன்மாவுஞ் சிவமு முத்தி
யிலு மிரண்டாயிருக்குமென்று சொல்லுகையும் அன்றியும் மீளவு

ச.அ.ச

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

மவனக்கிணைச்சேர்ந்த விரும்பு அக்கணியானும்போலச் சிவனைச் சேர்ந்த வான்மாக்கள் சிவமாமென்று சொல்லுகையுமான வவந்த ரத்து இவர்கள் சொன்னதெல்லாஞ் சித்தாந்தவத்தமல்லவென்று அவரவரத்தங்களை மறுத்துக் காட்டிச் சித்தாந்த வுண்மையை யோ ருபமானங்காட்டி மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஒன்றிரண் டாகியொன்றி னொருமையா யிருமையாகி, யொன்றிலொன் றழியுமொன்றா தென்றினொன்றாகா தியி, னொன்றிரும் புறழினொன்ற முயிரினைத் தொழிலும்வேண்டு, மொன்றிநின் றுணருமுண்மைக் குவமையா னவத்தோடொன்றே. (௩௭)

குற்றமருவுங் கோட்பாடகற்றி

முற்றிபகதியின் முறைமையீதென்றது.

(இ - ள்.) ஒன் ளங்கு மொருமுதலாக விரிந்திருக்கப்பட்டிரண்டாகி யொ ட பிரமமானது ஜீவான்மாவாகவிரிந்து மீளவுன்றி னொருமை மொன்றுபட்டிப் போமென்னில் அது ஜீவான்மாவாக விரிந்தவவதரத்தும் அந்தப்பிரமத்தின் செய்திகளெல்லா முண்டாகவேணும். அப்படியில்லையாகையா லது வத்தமல்லவெனவறிக

இருமையாகி அநாதியே யான்மாவுஞ் சிவமு மிரண்டுமுயொன்றி லொன் தலாய்வின்று முத்தியி லொன்றாய் விடுமென்னில் அப்பொழுதானமாவழிபவேண்டும். அது னுற் பெறுவா லில்லையாம். ஆகையா லதுவுமத்தமல்லவெனவறிக

ஒன்றா தென் ஆன்மா முத்தியிலுஞ் சிவந்தோடுங் கூடா னொன்றாகா மலர்ந்நிபட்டுநிற்குமென்னில் அப்பொழுது

முத்தியி லொன்றுபட் டுறுபவிக்கிறதே பய
னென்கிற பேறுமில்லையாமெனவறிக

தியி னென்றி அக்கினியைச் சேர்ந்த விரும்பு அக்கினியா
ரும் புறழி னன் னாற்போல ஆன்மாவு மந்தச் சிவத்துடனே
ரும் கூடிச் சிவமா மென்னில் அப்படி யாகாது.
அதேனென்னில்

உயிரினைத் தொ ஆன்மாவுக்குப் பிராணனாய்நின்று சேட்டி
ழிதும்வேண்டும் ப்பிக்கிற சிவனுடைய பஞ்சகருத்தியமு மந்த
ச்சிவனைப்பெற்ற வான்மாக்களுக்கு செய்யவே
ண்டும். அத்தன்மை யான்மாக்களுக்கில்லையா
கையா லதுவத்தமல்ல வெனவறிக. அப்படி
யானு லான்மாக்கள் சிவனைப்பெற்று நிற்கு
முறைமை யெவ்வனையென்னில்

ஒன்றி நின் னு அந்தச்சிவத்தோடுங்கூடி முத்தியைப்பெற்
ணரு முண்மைக் தின்பத்தை யறுபவிக்கிறதற் குவமையாவது
சிவமையாணவத் ஆணவமலத்தோடுங்கூடி யதீதப்பட்ட வான்
தோ டொன்றே. மாக்கள் அந்தமலத்தோடு மொன்றுபட் டழி
ந்துபோவதுஞ் செய்யாம லிரண்டுபட்டு நீங்
குவதுஞ் செய்யாமல் தின் னாற்போலக் கூடிய
றுபய்க்கும். எ - று.

உ - ம். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சமயிக னுல்வர்க்கு
முன்—ான மதக்குக்கு மறுப்புக்குஞ் சங்கற்ப நிராகரணத்திலே
காட்டுதும். அவைவருமாறு:—

ஒன்றிரண்டாக யொன்றும் என்று மாயாவாதி சொன்னத
ற்கு. பி - ம். “பொற்பணியியல்பினின்—வான்வளிபநனீர் மண்ம
ருந்தன்ன—வானதாது வாறைங்கோசத் - தொகுதியாக்கை பகுதி
யதொருபுடை.” எ-ம். மீளவும் பரத்திலே யொடுங்குமென் றவன்

சு அகிசு சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாராம்.

சொன்னதற்கு. பி-ம். “வானூர் திரைநுரைதரு வாய்மையிற் கூடும்.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

அந்தப்பரத்திலே நின்றுதோன்றி ஜீவான்மாவாக நின்று மீளவும் பரத்திலேயொடுங்குமென்றதை மந்தப்பரத்துக் குண்டான வியல்பெல்லா மிந்த ஜீவான்மாவுக் குண்டாகவேனுமென்று அவனை யொருமையாமென்று மறுத்ததற்கு. பி-ம். “பாத்த ளாதே லிவையும் பரமார்த்தம் - பரத்திலதேலொழி முன்பகர்மாற் றம்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி பிரண்டாவது இருமையாகி பொன்றும் என்று ஐக்ய வாதிசொன்னதற்கு. பி-ம். “நீருநீருஞ் சேருந்தகையி - னறிவி னறிவு செறிவுறப்பொருந்தி - பொன்றும்.” எ - து. கண்டுகொ ள்க.

அதனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். உண்மையிலிருமையு மொளியே யெனிலொரு - தன்மையதாகமுன் சாற்றினிலிரே.” எ-து. கண் டுகொள்க.

அன்றியும் இருமையாகி பொன்றும் என்று சைவர் சொன்ன தற்கு. பி-ம். “கருவியு மலமும் பிறிவுறப் பிறியா - ஞானநல்க லுந் தானதுநோக்கித் - தன்னையு மதன்னைந் தன்முதற்பொருளையு- மின்னதென்றறியா விருவருமுபங்கி - பொன்றாயுறுபய னுயப்பி- மின்றாயிற்கு மிதுசுவகதியே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அப்படி முத்தியி லொன்றுபட்டுப் போமென்னில் ஆன்மா வுழிந்துபோமாயினாலு வது வத்தமல்லவென்று மொன்றினுண் டுழியுமென்று மவனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். “இருவருங்கூடி பொ ருபயனாய்த்தென் - தருள்னையிவ்வா ர்பேதிசுண்ணிலேயே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் சித்தியாரிலும். “அனைந்துகெட்டதென் னிற், பொன்றுகையேல் முகதியினைப் பெற்றவரார் புகல்நீ, பொ ன்றுகையே முத்திபெனிற் புருடனித்த னன்றும்.” எ-து. கண் டுகொள்க.

இனி மூன்றாவது ஒன்றாகித்து சமவாதி சொன்னதற்கு. பி-ம். “மூன்றேனானது முத்திரோளிஞான - மறியாப்பச்சைச் சிறுபுழுக்கவாந்த - வண்டெனவுயிரைக் கொண்டிமுயிரது-தன்னோக்கித் தானதுவாகி - பைவகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும் - பிறியாவாறுபெற்றுத் - திரியாப்பெரியோர் திரட்சிசேர்ந்திடுமே. எ-து. கண்டுகொள்க.

அப்படி-க்கூடி யறுபவிடாதபொழுது சாயுச்சிய மாகாதாகையா லொன்றாகாதென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். “முத்தியுற்ற நந்தவரணவியடைச் - சேர்வரென்றனை சார்வருமுத்தி - சாலோக்கியமோ சாயுச்சியமெனிற்பந்தமுற்ற கந்தலகழித்த - லறிவிலோடறிவு பிறியாப்பெற்றி - வேண்டிமென்பதற் கீண்டுவரிவ்வா-நிருப்பரென்பதற் குருத்தானவேண்டி - மண்ணலதருளி னண்ணியிருப்பினுஞ் - சிவன்முத்தரென் றேதுனரகன்று - நீங்கிய முருவ-நீங்காதாயி - லேறுங்குயமுத்தி யாவதெனரைக்க.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி தியிலென்றிரும் புறழினன்றும் என்று மீளவு மவன் சொல்ல அப்படியாகாது ஆமென்னில் உயிரினந்தொழிலும் வேண்டும் என்று நாலாவது அவனை மறுத்ததற்கு. “மூன்னவன்றன்மை - யெய்தினரெல்லாச் செய்தியுஞ்செய்வ - ரிரும்பெரியெய்தித்தருஞ்செயறகவெனிற - பொருணிலைகூடக்க வொருதிட்டாந்தப்-பேரேயாயிற் சீரூக்கதுவிய - புன்னொருபுடைசேர் கனறகுமாயினும் - வேறொரு பொருளை நீரூக்கிலாதே - நெருப்பெனுமிதனி லுருத்தனிகாட்டுக - வங்கியுமொன்றிற் றங்கினின்றுல்லது - தன்னொழிடைத்தா தென்றறி யினிந் - யிரும்பனற்செய்தி தரும்பரிசளாதே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி பைந்தாவது ஒன்றுபட்டு முத்தியிலேயறுபவித்து நிற்குதத்துக்குத் திருஷ்டாந்த மாணவ மலத்தோடுங்கூடி யதிதப்ப

சஅஅ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

ட்டுக் கிடக்குமாபோல வென்றது ஆன்மா சிவத்தோடுங்கூடி
யொன்றுபட்டழிவதுமில்லை இரண்டுபட்டு நீங்குவது மில்லையெ
ன்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். இந்நூலிலே முன்னே “உடலு
யிர்க் கண்ணருக்க னறிவொளிபோற் பிழிவரும்துவிதம்” என
றது மிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக. அன்றியுந் திருவருட்பயனில்.
“ஒன்றிலுமொன்றா திரண்டா லு மோசையெழா-தெனரு லுமொ
ன்றிரண்டுமில்.” எ-ம். “தாடலைபோற் கூடியவை தானிகழாவே
ற்றின்பக் - கூடலைநீயேகமெனக் கொள்.” எ-ம். இந்நூல்களன்
றிக் திருவருளைப்பெற் றதுபவத்த வடியார்கள் திருவாக்குகளிலு
முண்டானகருத்து சிவாநந்தமாலைமில். “தாணுவிலே டுத்துவித
ஞ் சாதிக்கு மாணவுனை, யாணவத்தோ டத்துவித மாக்கனரார்—
கோணறவே, பெண்ணுணை பெண்ணுணை பெண்ணுணை யேகமிரண்,
டென்னுமற் சும்மா வரு.” என்னும் வகைகளினு மிப்பொருளைக்
கண்டுகொள்க.

ஆகையால் திருஷ்டாந்தத்தினாலு மதுபவத்தினாலுந் சிவ
னைப்பெற்ற வான்மாககள் முத்தியி லொன்றுபட்டழிவதுஞ்செ
ய்ப்பாம விரண்டுபட்டு நீங்குவதுஞ் செய்பாம லத்துவிதமாய் நின்
றே யதுபவிப்பார்க ளென்பது கருத்து.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மா வந்தப்பரத்திலே நின்றுந்
தோன்றி மீளவு மந்தப்பரத்திலே யொன்றுபட்டுப்போமென்கிற
மாயாவா தியும், அதல்ல ஆன்மா வநாதியி விரண்டாயிருந்து முத்
தியி லொன்றாமென்கிற ஐயவாதியுஞ் சைவரும், அதல்ல முதநி
யிலு மிரண்டுபட்டுச் சிவனைப்போலுஞ் சமமா யிருக்குமென்றும்
அன்றியும் அக்கவிபைச்சேர்ந்த விரும்பு அந்த வக்கினிசெய்யு
முறைமைகளெல்லாஞ் செய்தாற்போலச் சிவனைப்பெற்றவர்களுஞ்
சிவனைப்போலப் பஞ்சகருத்தியங்களுஞ் செய்வார்களென்ற சம
வாதியுந், தந்தமதங்களைச்சொல்ல, வவார்களத்தங்களை மறுத்துங்

காட்டிச் சைவசித்தாந்தவுண்மை யான்மா வாணவமலத்தோடுங்
கூடின தன்மைபோல விருக்குமென்னு முறைமையை யறிவித்
தது: (ங௭)

வேறு—இது அபேதமுதலியவற்றை மறுத் தாத்த்மாவுஞ் சிவ
மு மயிக்கமான சாயுச்சியத்தி னிலைமை யுணர்ச்சிற்று.

ஒன்றிரண்டாகி யொன்றி னொருமையாம் - கடோபாதிவசத்
தர் லகாயமான திரண்டாய் நின்றூற் போலவும் பல பாத்திரங்க
ளிலுள்ள சலோபாதிவசத்தா லொருசந்திரன் பலவாய்த் தோன்
றிலூற்போலவும் அசண்ட பரிபூரணமா யிருக்கின்ற பரப்பிரமந்
தானே மாயாகாரியங்களாக விருக்கிற தேகோபாதிகடோலுஞ்
சிவபேதத்தையடைந்து பெத்தநீங்கி முத்தியின்க ணந்தக்கடமும்
பாத்திரங்களும் பின்னமாய் உள்ளவிற் கடாகாயமு மகாகாயமு
மொன்றாய் நின்றூற்போலவும் பலவாகாயத்தொன்றின் சந்திரப்
பிரதிபிம்பங்கள் போ யொன்றாய் நின்றூற்போலவு மகத்துக்களை
யாஸ்ரயித்து வேதாந்த சிவவணஞ்செய்து அதனுண் முன்னுண்
டான மாபோபாதி நீங்குந் சிவனே பிரமமென்னு மாயாவாதி யொ
ருபொரு ளீரண்டாய்ப் பின்னொன்றாமென்னிற் சீவபர மிரண்டி
ற்குங் குணமொன்றா யிருத்தல்வேண்டும். அன்றியு மிப்படி யிருப்
பதொன்றுக்கு மாபோபாதிகளிலேநின்று சுகதுக்கப்படவு மவை
நீங்குதற்கு மகத்துக்களைச்சேர்ந்து வேதாந்தங் கேட்கவும்வேண்
டும். அன்றியும் சாயுச்சிய விற்பம் பெற்றாலும் பின்பு ஜனனமு
ண்டாதல்வேண்டும். ஆதலா லிந்த மாயாவாதி ஏகாத்மவாதமும
டாது,—இனி யக்கூ; விமினின் தும் பலபொறிகளும் புகையுந் தோ
ன்றிலூற்போல வுருதிபாயிருக்கிற சிவந்தானே பிரபஞ்சகாரண
மாய்ச் சடசத்திபா யிருக்கிற மாடை மாமாயைகளையு மாத்தமாக்க
ளையும் பகுத்துத் தன்னிடத்தினின்றுத் தோற்றுவித்த அந்த மா

ஐயினாலே பிரபஞ்சத்தைப் படைத்துச் சராசரபேதமான வெ
ண்பத்து நான்கு தூறியிரபேத யோனிகடோறு நின்று விளையா
டிப் பெத்தநீங்குன முத்தியின்கண் கன்மசமத்துவமும் சத்திரி
பாதமு முண்டானவளவிற சற்குருவையடைந்து சாம்பலிதீட்சை
பெற்றுக் குரு உபதேசத்தாலே ஜகத்தடங்கலையுஞ் சிவமாகவறி
ந்து பெறுமியழவும் பெறுவானும் ஈவோனும் வேறில்லைவென்று
கருதிச் சீவனே சிவன் சிவனே சீவனென்று பேதா பேதங்கொ
ண்டிருக்கை மோகநென்று சிவாத்துவிதி சொல்லிற் சித்தியா
யிருக்கிற சிவனிடத்திலே யசித்தாயிருக்கிற மாயைதோன்றாது
சிவனிடத்திலே யாத்மாக்கள் தோன்றிற் கூடாதிக்கைப்போன்று
மூர்த்தமாயழியும் பெறுமியழவும் பெறுவானு மீவானும் வேறில்லை
யென லாகிரியனைபடைந்து பெற்ற மோட்சத்தா லொருவிரயோச
னமு மில்லையாம். ஆதலி லவன்மதமும்,—இருமைபாதி யொன்றி
லொன்றழியும் - அனாதியிலே யாத்மாவுஞ் சிவமும் வேறாயிருந்து
முத்தியிலே நீரினீரும் பாவிற்பாறு நெய்யினெய்யுங் கலந்தாந்
போல வொன்றாமென் னைக்கவாதிசொல்லி லனாதியே வேறாயி
ருந்த முத்விரண்டி லொன்றழியும். ஆகையா லவன் சித்தாந்தமும
டாது,—ஒன்றாகென்னி னொன்றாக - சிவனு மாத்மாவு முத்தியிலு
மொன்றாகு பேதமாயிருக்குமெனது பேதவாதி சொல்லிற் சாயுச்
சியமென்பதுமின்றிச் சிவனைப்பெற்றது உ மில்லையாம். ஆகையா
லதுவுமடாது,—தியினென்றிரும் புரழிவின்றும் - தியிறசேர்ந்த
விரும்பு தியானற்போ லாத்மாவுஞ் சிவத்துடனே கூடிச் சிவமா
மென்று சங்கராந்தவாதிசொல்லி னாத்மாயுக் கங்ஙனமாந்தன்
மைமில்லை. யாதென் னென்னில்,—உயிரி னைந்தொழிலும்வேண்
டும் - தனக்குப் பிராணயிருக்கிற கர்த்தனுடைய தலைமைபோ
லிவனும் பஞ்சகர்த்தியமுடந்ததல்வேண்டும். நடத்தி லவனுடைய
தலைமைகெடும். அன்றியுந் தியைச்சேர்ந்த விரும்பு தீச்செய்யுந் பெற

ழிலைச்செய்யாது. இரும்பைச்சேர்ந்த தீயே தகிக்கும். ஆதலி னப் படிசொல்லுஞ் சங்கிராந்த வாதமுமடாது,—ஒன்றிநின் றுணருமு ண்மைக் குவமை யாணவத்தோ டொன்றே,—ஆத்மாச் சிவனுட னே யேகிபவித்துத் தான்கெடாமலின்று பரமானந்தத்தை யனு பவிக்கு முண்மைக் குவமை முன்பிவ னுணவத்தோடுகூடி யது வாகவேயிருந்த தன்மையாம். எ-து.

ஒன்றென்பது முதலிலேவினை யீண்டுப் பெயராய் நின்றது. ஏகாரம் தேற்றம். கருவிகளெல்லாங் கழன்ற கேவலத்திலே யா ணவமலத்தை யிவன்சென்று கூடாம லதுவு மிவனைவந்து பொரு ந்தாம லாத்மாத்தான்கெடாம லந்த மலத்தை யிதுவென்று சுட் டிக் காணும லதுவுந்தானு மொன்றாகாம விரண்டாகாம லொன் றுமிரண்டு மின் றாகாம லிருக்குந் தன்மைபோலா மென்பதாயிற்று. இன்னு மிதனுண்மைகளைக் குருமுகத்தானறிக. உவமை ஏகதேச மெனக்கொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வுண்மைஞானத்தைப்பெற்ற வான்மாக்களிடத் துண்டாகிய பாசமான வாணவமல மழியு மோ நிற்குமொவென்று வினவின மாணவகளை நோக்கிப் பாசமழியுமென்னிற் பேதவாதி யத்தமாமென்றும் பாசமழி யாதென்னிற் சமவாதி யத்தமாமென்றும் இந்தவிரண்டிவ கையு மறுத்துக்காட்டி மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ ண்டருளியது.

அழிந்திடும் பாசமென்னி னித்தமென்றுரைத்த ஸ்வேண்டா, வாழிந்திடா தென்னின்றான மடைவது கருதவேண்டா, வாழிந்திடுஞ் சத்திரித்த மழிற்கிடா லொளியின்புன்ன, ரழிந்திடு மிருஞ்ஞாச மடைந்திடா மிடைந்திடாவே. (௩௮)

சுகூஉ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

மொழிந்திடுமூல மலத்தின்சத்தி
யழிந்திடுந்தன்னியல் பழியாதென்றது.

(இ-ள்:) அழி முத்தியைப்பெற்ற வான்மாக்களிடத்து
க்திடும் பாசமெ ண்டாகிய வாண்வமலமானது அழிந்துபோ
னனில் மென்று சொல்லுகில்

நித்தமென்று பதி பசு பாசமென்று சொல்லப்பட்ட
ரைத்தல்வேண்டா முதல்முன்று மநாதிநித்தமென்று வேதாக
மங்கள் சொல்லவேண்டிவ தில்லையாம்.
ஆகையா லது வத்தமல்ல

அழிந்திடா முத்தியிலு மழியாதென்னில்
தென்னில்

ஞான மடை ஆணவமல மறியாமையைப் பண்ணி நிற்
வது கருதவே கையா லது வான்மாவோடுங்கூடி மறைக்
ண்டா துநிற்குமட்டு மநியாயுள்ள சிவத்தோடுங்
கூடி யதுபவிக்கவென்கிறது சற்று நினைக்
கவேண்டிவ தில்லையாம். ஆகையாலதுவு
மத்தமல்ல. பின்னை யெங்கனென்பென்னில்

அழிந்திடுஞ் ஆன்மபொதத்தை யநாதியே மறைக்கப்
பட்ட வந்தமலத்தின் காரியமாயுள்ள சத்
சத்தி. நித்தமழி தியழியும். அதனுடைய காரணமாகிய நித்
ந்திடாது தியத்துக் கழிவில்லையாம். அஃதென்போல
வென்னில்

ஒளியின்முன் ஆதித்தப்பிரகாச முதலாயுள்ள வெள்ளி
னாழிந்திடு மி களில் முன்னில்லாத விஞானது அழிந்த
ருளுகாச மடை துமில்லை மறைந்துநின்றது மில்லை எ - று.
ந்திடா மிடைந் என்னவே ஒளியின் மேலீடுகொண் டிருள
திடாவே. டங்கத் தோற்றமுமற்றுக் காரியப்படாம

நின்றும்போல வருளின் மேலீடுகொண்டு மலங்கீழ்ப்பட்டு நின்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். போற்றிப்பெற்றோடையில். “சேனூரிருள்வடிவுஞ் செங்கதிரோன் பானிப்பாற்—காணு தொழியுங் கணக்கேபோ—லாணவத்தி, னுதிருறையாம லென் பாலணுகாம—னீதிநிறுத்து நிலைபோற்றி.” எ - னு. கண்டுகொள்க.

து - ம். பாசமழியுமென்பதைப் பேதவாதி கருத்தென்றது ஆயன் செம்பிற் காளிதமானது குளிகையினாலே கெட்டுப் பொன் னுனதன்மைபோல வான்மாவுக்குண்டான வாணமலமும் மருளினாலே கெட்டுச் சிவமயமாமென்றா னெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகணத்தில். “சுசனதருளாற் பாசத்தொகுதி - செறிவுறுசெம்பிற் கறையுறுகளிம்பு - குளிகைதாக்க வொளிபெற்றாங்கு-நித்தசுத்த மூத்தராக-வைத்தனருலகின் மறைவல்லோரே.” எ-னு. கண்டுகொள்க.

இதனை யாகாதென்று மறுத்ததென்னில் பதிபசுபாசமூன்று நித்தியமென் றிருக்கையாலே பாச மழியவொண்ணாதென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “மறைகளாகமத் துறைகள் மற்றெவையு-நாசமில் பதிபசு பாசமென்றுரைத்த - லயர்த்தோர்குளிகை சயத்தாற்றும்பிர - காளிதநாசம் பாசத்தேய்த்தல்-கூடாதன்றியுங் குளிகைகீருண - நீடாறழித்த நிலைநிலையாகலிற் - பேதவாத மோதுதல்பிழையே - யின்னுமின்னுயி ரேமங்குளிகை - தன்னிலங்நியந் தருவதுதிடனே.” எ-னு. கண்டுகொள்க.

பாச மழியாதென்றது சமவாதி கருத்தென்றதென்னில் ஆயன் முத்தியைப்பெற்ற விடத்துஞ் சரீரமழியாதென்கையினாலே சரீரமுள்ளமட்டும் மும்மலமும் போகாதென்கையினாலே யதனை யாகாதென மறுத்ததெனவறிக. இதற்கு.

பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “அகன்று - நீங்கியுமுருவ நீங்காதாயி - னோங்கியமுத்தி யாவதெனரைக்க - செடியுட லணுகாக் குடிஸைகொடுக்குமென் - றேதினைநீயே பேதாய்ப கட்ரிர - லொளிர்சினை முச்சித் தளிர்ரெனிமிதுதகு-மிச்சாரூப நச்சினரென்னின் - மும்மலத்தேது மின்மையதனே-மிதுவ ளர்முத்திப் பதமெனவியம்புக.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி மலத்தின் சத்தியாகிய காரியமழியு நித்தமாகிய ஈ ரணமழியாதென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “தெரிவரியமெ ய்ஞஞானஞ் சேர்ந்தவாறே சிவப்பிரகாசிக்கு மிங்கே சீவன் முத்தனாகு, மூரியமல மொடதத்தாற் றறிப்புண்டவிடமு மொள்ளரியி னொளிமுன்ன ரிருநுந்தேற்றின், வருபரல்சே ர்நீர்மருவு கலங்கலும்பொலாகி மாயாதேதன்சத்தி மாபந்து காயந், திரியுமளவும் முளதாய்ப் பின்புகாயஞ் சேராதவகை தானுந் தேயுமன்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் ஞா னமிர்தத்திலும் “மிங்க-விடங்கெழுபெருவலி யுளங்கொள மந்திரத் - தடங்கியதன்மையு மந்தேகுடங்கரித்-கலங்கனீரி னலங்கிளர்விழுக்கா - லனைந்தமாறென விளங்கித்தகன்ற- பாசப்பெருவலி தீர்த்தனை - மாசில்ஞானப் பெருந்தகை யே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது பாசமழியுமோவென்று மழியா தோவென்றுங் கேட்ட மாணவகளைநோக்கிப் பாசமழியில் நித்தியத்துக்கு மழிவுண்டாமென்றும் பாசமழியாதென்னில் ஞானப்பிரகாசிடாதென்று மறுத்துப் பாசத்தின் சத்தி யழியு மன்றி நித்திய மழியாதென்று வருமுறைமையை யறிவித் தது. (ந.அ)

வேறு—இது இந்தப் பேறடைந்தவரிடத்து முஹமல

மழியுமோவென்று வினவ வழிபா தழியுமென்பதனைத் திருட் டாந்த ஸூர்வமாகவுணர்த்திற்று.

அழிந்திடும் பாசமென்னி னித்தமென் றுரைத்தல்வேண் டா-பாச மழிவாமென்னின் மூனறுமுதலு நித்தமென் றாகம ஞ்சொல்லவேண்டிவ தில்லை,—அழிந்திடா தென்னின் ஞான மடைவது கருதவேண்டா - அழியாதென்னின் ஞானமுண் டாமென்று நினைக்கவேண்டா ஆன லழிந்ததேதென்னில்,— அழிந்திடுஞ் சத்திநித்த மழிந்திடாது - இவனுடைய போதத் தைத் தெரியாதபடி மறைக்கின்ற காரியத்திற் கழிவுண்டா மத்தனை யொழியப் பாசத்தினுடைய வலுதித்துவத்திற்கு அழிவில்கலை. அஃதெப்படியென்னின்,—ஒளியின்முன்ன ரழிந் திடுமிருளு நாச மடைந்திடா மிடைந்திடாவே - விளக்கின் முன்னில்லா விருளான தழிந்ததுமில்லை பிரகாசத்தின் முன் னின்றது உமில்லை யதுபோலும். ஏ - று.

இருளுமென்ன மும்மையை யழிதலு மிடைதலுமென் மாறி யுரைக்கப்பட்டது. இருளடைந்திடா வென்பன வொ ருமை பன்மை மயக்கம்.

மற்றுண்டான கன்மமூமாயையும் போகைக்கு வழியெ ற்வனையென்று வினவ மெலருளிச்செய்வா னெடுத்தாக்கொ ண்டருளியது.

எல்லையின்பிறவிறல்கு மிருவினையொரிசேர் வித்தி னெல்லையினகலுமே ன்றவுடற்பழவினைகளுந்நிந் [டே தெந் லல்லையின் வருதல்பே லத் தேந் ன்றிருவினையதுண் லல்லெ ளிபுரையுரு னத்தழுவறவழிந்துபே ழே. நகூ

மும்மையாம்வினையு முயங்கியமாயையுஞ் செம்மையாலகலுந் திறந்தெரிந் துரைத்தது.

(இ-ள்.) எஸ் அளவிடப்படாத ஜநநங்களைத் தருகிற
 லேயிப் பிறவி ந புண்ணியபாவமாகிய சஞ்சித கன்மங்கள்
 ஸ்ரு மிருவினை அக்கினியைச்சேர்ந்த விதைகளைப்போல
 எரிசோவித்தி வாசாரியன் செய்யப்பட்ட திசைகளினாலே
 ஓல்லையினைக லே விரைவிலே கெட்டுப்போம்

ஏன்ற வுடந் எடுத்தவுடலுக் கமைத்தபிராரத்த மந்த
 பழ வினைக ணு வுடலுள் ளாதனையும் புசித்து அந்த வுட
 டும் லோடே யொக்கக்கெட்டுப்போம்

தொல்லையிஸ் முன்புண்டான ஜநநங்கடோறும் பிரா
 வருதல்போலத் ரத்தகன்மம் புசிக்கச்செய்தே யாகாமியக
 தோன்றிருவி ன்ம மேறினாற்போல இப்பொழுது பிரார
 னையதுண்டேல் த்தகன்மம் புசிக்கச்செய்தே ஆகாமியங்
 கட்டுப்படாதோவெனனில் அப்படி யுண்
 டாகாது. வாதனாபலத்தாலும் அபுத்திபூர்
 வத்தாலும் புண்ணியபாவங்கள் மேலைக்கு
 ஜநநமாகக் கட்டுப்படுமாசில்

அல்லொளி பு விளக்கின்முன் னிருள் போலுற்போல
 ரையுஞானத் த விவனிடத்தி லுண்டாயிருக்கப்பட்ட ஞா
 நுறு வழிந் து னுக்கினியினாலே யழிந்துபோம். எ - று.
 போமே.

வி - பு. எல்லையிலாத ஜநநங்களைத் தருகிற விருவினை
 பென்றது பெயங்கனையென்னி லொவ்வொரு ஜநநங்களைபெ
 டுத்தா லந்த ஜநநங்கடோறும் வெருவிதமான ஜநநங்களைக்
 கட்டுப்படுத்துமென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இருபா
 விருபஃதில். “அத்துவாமெத்தி யடங்காவினைகள்.” எ - ம்.
 இந்நூலினும். “முந்தறுகருந்துபயன்.” எ - ம். வருமேதுக்
 களைக் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனங் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிற சஞ்சிதகன்மங்களை யாசாரியன் திகைக்களிஞ் லே போக்குவனென்றதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில், “மூன்றுதிருத்தணுக்கள்செய்யுங் கன்மங்கட் கு முன்னிலையா முவிண்ணாமித்துவாவி, ஞ்ன்றமுறை யவைய ருத்தியறுத்தமல முதிர்வீத் தரும்பருவ மடைதலுமே யா சாணுகித், தோன்றிநுகராதவகைமுற்செய்கனமத் துகளறு த்தங் கத்துவா தொடக்கறவேசோதித், தேன்றவுடற்கன் ம மறுபவத்தினுலுத்திங் கனிச்செய்கன்ம மூலமலஞானத் தா லிடிப்பன்.” எ-ம் போற்றிப் பஃரெடையினும், “செய்ய திருக், கண்ணருளானோக்கிக் கடியபிறப் பாற்பட்ட—புண் ணுமிருவினையும் போயகல.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது சஞ்சிதகன்ம மாசாரியன் செய்ய ப்பட்ட திகைக்களிஞ் லே போமென்றும் பிரார்த்தகன்ம முடலுள்ளமட்டும்புசித் துடலோடே பொக்கமாயுமென்றும் ஆகாமியகன்ம முண்டானுலு மிவனிடத்தி லுண்டாயிருக்கப் பட்ட ஞானாக்கினியினுலே போமென்னு முறைமையு மறிவி த்தது. (நக)

வேறு—இது மற்றைக்கன்மமு மாயையும் போம்வழி யுணர்த்திறது.

எல்லையில் பிறவிநல்கு மிருவினை யெரிசேர்வித்தி னெல் லையினகலும் - முடிவில்லாத சனனங்களை யுண்டாக்குவதா ய்ச் சடாந்துவாக்கனிலுங் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்பதாயிரு க்கிற புண்ணியபாவங்களான சஞ்சிதகன்மத்துவ சோதனை யான தீக்கையிலே யாசாரியன் பார்வையாலே தீசேர்ந்த வித் துப்போல விரையக்கெட்டுப்போம்,—ஏன்றவுடற் பழவினை கள்—எடுத்தவுடலுக் கடைத்த பிராத்த கன்மங்கள்,—ஊட்

சுசுஅ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

டும் - அவ்வுடல் போமளவுநின்று புசிக்கும்படி புசிப்பிக்
கும்,—தொல்லைமீன் வருதல்போலத் தோன்றிருவினையது
ண்டேல் - முன்பு கூடுவதுபோலத் தேகத்திற் பிராரத்தம்
புசிக்கையிலே மனாதிசுளின் வாதனையாலே தோன்றப்ப
ட்ட வாகாமிய முண்டாயிற்றாயின்,—அல்லொளி புரையுஞ்
னத் தழுவற வழிந்துபோமே - (ஒளியல்லுப் புரைய) விளக்
கின்முன் னிருட்டோல ஞானாக்கினி யுறுதலா லவை யழிந்து
போம். எ - று.

இங்ஙனங் கன்மங்க ளில்லையாகவே மேன் மாயையுமில்
லையென்பதாயிற்று.

 பத்தாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மலாப
முற்றிற்று.

இங்ஙனஞ் சஞ்சிதகன்மமானது தீகைகளினாலே போ
மென்றும் பிராரத்தகன்ம மிந்த வுடலுள்ளமட்டும் புசித்துத்
தொலையவேனுமென்றும் அதனு லுண்டாகப்பட்ட வாகா
மிய கன்மமான தவர்களிடத் துண்டாகிய ஞானத்தினாலே
போமென்றும் முன்னர்ச் செய்யுளிலே யருளிச்செய்கையினு
லப்படி வாதிக்கப்பட்ட கன்மங்கள் போக்கிக்கொள்ளு
கைக் கந்தஞானநிலைமை கைகூடாத வவதரத்தும் பரிபாக
மாக ஆன்மலாபமாகிய பத்தாஞ் சூத்திரத்துக்கு மேலாக மூ
ற்சுழிந ஆன்மசுத்தியாகிய ஒன்பதாஞ்சூத்திரத்தின் பருதி
யாகிய பஞ்சாக்ஷா தரிசனமாகிய ஐந்தெழுத் தருணியென்
னும் அதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

அஃதாவது, பதிபசுபாசமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்று
முதலும் ஐந்துவகையாக நிற்கையா லந்தவைந்தினையுஞ் சிவ

னுடைய திருநாமமாகிய பஞ்சாக்ஷரமு மைந்தெழுத்தாகையா லதிலேயடைத்துத் தரிசிப்ப தெனவறிக. அது ஐந்திலும் நின்றமுறைமை மேல் “திருவெழுத்தைந்தில்” என்னுஞ் செய்யுளிலே கண்டுகொள்க.

இவ் வதிகாரத்துக்கு முந்தின செய்யுளாகிய “பந்தமா னவையறுத்து” என்னுஞ் செய்யுளுக்கும் தொந்தனைவருமாறு:—அஃதாவது அப்படிச் செய்யப்பட்ட திணைகளினாலே சஞ்சிதகன்மம் போளுற்போல மற்றுள்ள கன்மங்கள் போகாதிருப்பா னெனென்ற மாணவகணேநோக்கிப் பிராரத்தகன்ம மிந்த வுடலுள்ளமட்டும் புசித்தே தொலையுமென்பதற்கொரு திருஷ்டாந்தமுகமாக வருளிச்செய்து அப்படி வாதிக்கப்பட்ட கன்மங்கள் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைக் குருமுகாரந்தரமாக வறிந் துச்சரிக்கிற சிவஞானிகளுக்குப் புசிப்புமாத் திரமாய் வந்துபோகிறதொழிய அவர்களை மேலிட்டி வருத்தமாட்டாதென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

பந்தமா னவையறுத்துப் பவுதிக முழுவமெல்லேச், சந்தியா தொழியா திங்குத் தன்மைபோல் வினையுஞ்சாரு, மந்தமா திகளிலாத வஞ்செழுத் தருளினாலே, வந்தவா றுரைசெய்வாரை வாதியா பேதியாளே. (௪0)

உடலுறுநுகர்வு முற்றிடும்வினையு

மிடர்படவஞ்செழுத் தியம்புகவென்றது.

(இ - ள்.) பந் திணைகளினாலே கன்மங்களைப் போக்தமா னவையறு கிலுமும் பிராரத்தகன்ம மிந்தப்பூததேகத்துப் பவு திக முள்ளமட்டும் பொருந்ததல் தவிராது. அமுழுவமெல்லேச் ஃதென்போலவெண்ணில்

சந்தியா தொழி

பாது

இங்குத் தன் பெருங்காயத்தி னியல்புபோல. அஃதா
மைபோல் வது பாத்திரத்திலே யிட்டுவைத்த பெரு
ங்காயமானதை வைத்தவிடை ருறையா
மல்வாங்கிப் பாத்திரத்தைத் தூய்தாய்க்க
முவிப்போட்டாலு மந்தப்பாத்திர முள்ள
மட்டுமதினாள் கந்தத்தின் வாசனை போகாதாற்போல வெ
ன்றதெனவறிக. அப்படிப் பிராரத்தகன்ம முண்டாகவே

வினையுஞ் சா ஆகாமியகன்மமு மேளுதிராது. அப்படி
ரும் யிங்னனம் பொருந்தப்பட்ட பிராரத்தரு
மதனாலுண்டாகிய வாகாமியமும்

அந்தமா திக முடிவுமுதலு மில்லாத ஸ்ரீபஞ்சாஷ்டா
ஸீலாத வஞ்செ த்தை ஆசாரியன் கடாஸித்த முறைமையி
ழுத் தருளி னு லே யுச்சரிக்கப்பட்ட சிவஞானிகளை
லே வந்தவாறு
னாசெய்வாரை

வாதியர் பே அந்தப்பிராரத்தகன்மம் புசிப்புமாத்திர
தியாவே. மாய் வந்துபோகிறதொழிய அவர்க ளீடுப
டத்தக்கதாக மேலிட்டு வருந்தாது. அவ
ர்க ளப்படி யீடுபட்டு வருந்தாது கொண்
டே மற்ற வாகாமியகன்மமு மேளுது. அப்
படியே யேற்றுகிலும் பேதமாக்கிவித்து ஜநந்தை யுண்
டாக்காது. எ-று. அன்றியு மிந்தப்பதத்துக்குப் பிராரத்தக
ன்மம் வாதியாது ஆகாமிய கன்மம் பேதியாதென்பதைப்
பிராரத்த மொன்றிலேயும் வைத்துக்கொண் டொருமையா
கக் கூறுவாருமுள்ளார். அதுவழக்கல்ல வெனவறிக. அதற்குக்

குற்றமேதென்னில் அப்படிப் பிராரத்த கன்மம் வாதியாதென்றால் பவுதிகமுழுவமெல்லைச் சந்தியா தொழியாது என்ற பதத்துக்குப் பிராரத்தகன்மம் பூததேகமுள்ளமட்டும் பொருந்துதல் தவிராதென் மறுதிகூற வழக்கல்லையா மெனவறிக. அன்றியும் சித்தியாரில். “ஏன்றவுடற்கனம மறுபவத்தினாலுத்து.” எ-ம். திருவருட்பயனில் “ஏன்றவினை யுடலோடேகும்.” எ-ம். தூல்களில் வரும் பொருளுகும் வீரோதமுமா மெனவறிக.

இதுவன்றியும் பிராரத்தகன்மம் பேதியாது ஆகாமிய கன்மம் வாதியாதென்பாருமுளர். அதுவும் வழக்கல்லவெனவறிக. அதற்குக் குற்றமேதென்னில் பேதியாதென்பது போகாதென்னும் பொருட்பெற்றுநிற்கையால் பூததேகமுள்ளமட்டும் பிராரத்தகன்மம் பொருந்துதல் தவிராதெனது முற்கூறுகையாலே மீளவு மதனையிரட்டித்துப் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லையாம். அல்லது உம் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிக்கிறவர்களுக்குப் பிராரத்தகன்மம் போகாதென்பதுவழக்கல்ல. அஃதெங்வுனையென்னில் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்தால் கனம் நீங்குமென்பதன்றிப் போகாதென்ப தெது போலவென்னில் ஒருவதங்கொண்டாலும் வியாதிபோகாதென்பதற்கொக்குமெனவறிக. ஆகையால் பிராரத்தகன்மம் பேதியாதென்பது வழக்கல்லவெனவறிக.

அன்றியும் வாதியாபேதியாவென்பதை ஆகாமிய மொன்றிலேயும் வைத்துக்கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிக்கிற சிவஞானிகளுக்கு ஆகாமியகன்மம் வாதியாது அல்லாமல் வாதித்துதாகிலு மதனாலே பேதித்து ஜநநமுண்டாக்காதென்பாருமுளர். அதுவும் வழக்கல்ல வெனவறிக. அதற்குக் குற்றமேதென்னில் இச்செய்யுளிலே பவுதிக முழுவமெல்லைச்

சக்தியாதொழியாது என்று பிரார்த்த கன்மத்துக்குச் சொல்லுகையினாலும் வினையஞ்சாருமென்று ஆகாமிய கன்மத்துக்குச் சொல்லுகையினாலும் அன்றியு மிதுவே கருத்தென்பதைப்பற்றி அம்பலநாதத் தம்பிரானார் இச்செய்யுளுக்குக் கருத்தாக வருளிச்செய்ததும் “உடலுறுநுகர்வு முற்றிடும்வினையுமிடர்படவஞ்செழுத் தியம்புகவெனறது.” என்று பிரார்த்தத்திற்கும் ஆகாமியத்திற்குமாக வருளிச்செய்கையினால் ஆகாமிய மொன்றிலுங்கூட்டிப் பொருட்படுத்துகை வழக்கல்லவெனவறிக. ஆகையால் பிரார்த்த கன்மமானது சிவஞானிகளுக்கு வாதலுபலத்தால் புசிப்புமாத்திரமாய் நிற்பதொழிய சிவஞானிகளை மேலிட்டு அவர்க ளீடுபடத்தக்கதாக வருத்தாதென்பதே வாதியாதென்பதற்கு வழக்கெனவறிக.

அப்படிப் பிரார்த்தகன்மம் வந்து தாக்கினாலும் அதனாலீடுபட்டு வருத்தப்படாமல் நின்றவர்களு முண்டோவென்னில் அப்படியுண்டு. அஃதியாரோவென்னில் அப்பொன்றந்திருநாவுக்கரசு தம்பிரானார் சமணசமயத்தைவிட்டுச் சைவத்திலேவந்ததற்கு அந்தச்சமணர் வெகுண்டுகொண்டு வேண்டிவருத்தங்கள் செய்தவனவிலும் அதனாலீடுபட்டு வருத்தாமல் நின்றதுண்டு. அதற்கு. பி-ம். திருக்களிற்றம்படியாரில். “கொல்கரியினீற்றறையி நஞ்சிற்கொலைதவிர்த்தல், கல்லேமிதப்பாகக் கடனீர்தல்-நல்ல, மருவார்மறைக்காட்டில் வாசறிதப்பித்தல், திருவாய்மூரானிச்செயல்.” எ-து. கண்டுகொள்க. அப்பர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு நிற்கவேயந்த மணர்செய்யப்பட்ட வருத்தங்களாலீடுபட்டதில்லை யென்பதற்கு. பி-ம். தேவாரத்தில் “சொற்றுணையேதியன் சோதிவானவன், பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக்கைநொழிக், கற்றுணைப்பூட்டி யோர்கடலிற்பாய்ச்சினு, நற்றுணையா

வது நமச்சிவாயவே.” எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியுஞ் சிவஞானிகளிடத்திலே கன்மங்கள்வந்து தாக்கிலு மத லால் வருந்தார்களென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “அங்கித் தம்பனை வல்லார்க் கணல்சுடாதாரு மௌடத மந்திரமுடையார்க் கருவிடங்களேறு, வெங்குற்றசன்மமெலாஞ் செய் தாலுஞானிக் கிருவினைகள் சென்றனையா முற்செய்வினையிங் குத், தங்கப்போம்பாத்திரமும் குலாலன்வினை தவிர்ந்த சக் கரமும் கந்தித்துச் சுழலுமாபோன், மங்கப்போய்வாதனை யா லுழல்விக்குமெல்லா மலங்களும்பின் காயமொடு மாயும ன்றே.” எ-ம். ஞானமிர்தத்தில் “மண்வினைமாக்க டம்வினை முடியா-திகிரியுருட்டி யொருவியாங்கு-வருதலோவா மற்று வுருவி வாய்த்-தசும்புரையிங்காங் கசும்புறத்துடைத்து-விரு ங்கடியிகவாப் பெருங்கடனல்லதை-யுடையதையுடையரோ வினையுணர்ந்தோரே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அந்தமாதிகளிலாத வைந்தெழுத்து. எ-கு. ஸ்ரீ பஞ்சா ஶ்ரதத்தைத் தோற்றமு மீறுமில்லாதெனற தேதென்னில் சிவ னுக்குத் தோற்றமு மீறுமில்லாததுகொண்டே ஸ்ரீ பஞ்சாஷ்ர ரமுஞ் சிவனுடைய திருநாமமாகையா லதனையும்ப்படிச் சொ ல்லப்பட்டெனவறிக. இந்தப் பஞ்சாஷ்ரதத்தைக் குருமுகா ந்தராமாகவறிந் துச்சரிக்கிற சிவஞானிகளை யந்தக்கன்மங் கள் மேலிட்டு வருத்தாதென்றதற்கு. பி-ம். தேவாரத்தில். “விண்ணுறவடுக்கிய விநகின்வெவ்வழ, லுண்ணியபுகிலவை யொன்றுமில்லையாம், பண்ணியவுலகினிற் பயின்றபாவத்தை, நண்ணினின்றறுப்பது நமச்சிவாயவே.” எ - ம். அன்றியு மந் தப் பஞ்சாஷ்ரதத்தை யறிந் துச்சரிக்கிறவர்க ளிடத்திலே சிவன சாந்நித்தியமாவனென்பதற்கு. பி - ம். தேவாரத்தில். “ஏதுமொன்று மறிந்திலராயினு, மோதியஞ்செழுத் துள்ளு

ணர்வார்கட்குப், பேதமின்றி யவரவருள்ளத்தே, மாதத் தாமு மகழ்வர்மாற்பேறே.” எ - ம். அன்றியும் சித்தியாரில் ஒன்பதாஞ்சுத்திரத்தில் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க மதியருக்கணனை யரவம்போற்றேறன்று மான்மாவிலரணை.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லிபது ஆன்மாக்களுக் குண்டாகப்பட்ட கன்மங்களை தீக்கையினாலே யாசாரியன் கிருபைசெய்து போக்கினாலும் பிராரத்தகன்ம மூடலுள்ள மட்டும் புசித்தே தொலையுமென்றும் அங்ஙனம் பிராரத்தகன்ம முண்டாகவே ஆகாமியகன்ம முண்டாமென்றும் அப்படி யுண்டாகப்பட்ட கன்மங்க ளிரண்டும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைக் குருமுகார்த்தரமாகப்பெற் றுச்சரிக்கிற சிவஞானிகளுக்குப் பிராரத்தகன்மம் புசிப்புமாத்திரமாய் வந்துபோகிறதொழிய மேலிட்டு வருத்தாதென்றும் அது அப்படி வருத்தாதுகொண்டே யதனாலுண்டாகிய வாகாமியகன்மமும் பேதித்துக்கிளைத்து ஐந்நத்தை யுண்டாக்காதென்றும் வரு முறைமையை யறிவித்தது. (சு)

வேறு—இனி நிறுத்தமுறையானே இந்த வாத்மலாபமான நிட்டைகூடாதவர்களுக்கு முற்கூறிய ஒன்பதாஞ்சுத்திரத்தின் பகுதியாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார். அவற்றுள்ஃ ததனை யுச்சரிக்குமுறைமையா லுச்சரிக்கப் பிராரத்தகன்மமு மாகாமியகன்மமும் வாதியாவென்ப துணர்த்திற்று.

பந்தமா னவையறுத்துப் பவுதிக முழுவமெல்லே-ஞான தீக்கையாலே மலத்திரயபந்தங்களை யாசாரியநீக்கி யுண்மையிலே நிறுத்த லிவனுக்குப் பூதசம்பந்தமானது வெந்தப

டாம்போலத்தோன்றி யிருக்கையிலும் சூயமகன் நிரிகையா
னது வணைகலம் வணைந்து கைவிட்டாலும்விடாது சுழலுமா
றுபோல வாதனையாலே முன்புபோல வியாபரிக்குமிடத்
தில்,—சந்தியா தொழியாதிங்குத் தன்மைபோல - தானிரு
ந்த பாத்திரமிருக்குமளவுத் தானில்லாதிருந்துத் தன்வாத
னைநங்காத பெருங்காயத்தின் குணம்போலப் பிராரத்துவ
வாதனை தாக்காதிராது,—வினையுஞ்சாரும் - அதனால் யா
னெனதென்னு மமதைகொண் டாகாமியமும் பொருந்தும்.
போக்குமுபாய முன்சொன்ன ஞாளுக்கினியா லன்றியு முண்
டோ வெனின்,—ஆந்தமாதிசுளிலாத வஞ்செழுத்தருளின
லே வந்தவா றுரைசெய்வாரை வாதியாபேதியாவே-ஆயினு
மந்திரசத்தி யுடையவர்கட்கு விவ்முதலிய குருரசத்திக
டாக்காதவாறுபோல முடிவுமுதலுமில்லாத ஸ்ரீ பஞ்சாக்
கரத்தை யாசாரிய ரனுக்கிரகத்தால் வந்தபடியே யறிந் தனு
பவ பூருவமாக வுச்சரித்தவர்களைப் பிராரத்துவ கன்மம்
வாதிக்கமாட்டா. ஏ - று.

அறுத்து அறுக்கவெனத்திரிக்க. சந்தித்தல் தாக்குதல்.
யந்தவா நென்பதற்குத் தோன்றினமுறையறிந் தென்பாரு
முளர்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்சாஷ்டாத்திலே பதிபசு
பாசுச்சள் மூன்றும் ஐந்துவகையாக நின்ற முறைமையெங்ங
னையென்றும் இதனை டாருச்சரிக்கப்படுமென்றும்வினவ மே
லருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண் டருளியது.

றுருவெழுத் தைந்நிலா ன்மாந் திரோதமா சரு
ள்சிவன்ருழ், தாரநடு நின்றதொன்றார். தன்மையும்
தொன்மையாகி, வரு * மந மிகுதியாலே வாசியி லா

௫௦௬ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாராம்.

சையின்றிக், கருவழிச் சமுலுமாறுங் காதலார்க் கோ
தலாமே. (சுக)

திதிலாவுண்மைத் திருவைந்தெழுத்தையுங்
காதலாமவர்க் கோதலாமென்றது.

(இ-ள்.) திரு சிவனுடைய திருநாமமாகிய நமசிவாய
வெழுத்தைந்தி வென்ற ஐந் தகூடாத்தினும் ஆன்மாவுந்
லான்மாத்தி திரோதசத்தியு மலமும் அருளும் சிவமும்
ரோதமா சருள் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்துமுதலு நிற்
சிவன் கும். அவையாவன? யகாரத்திலே யான்மா
வும் நகாரத்திலே திரோதசத்தியும் மகார
த்திலே மலமும் வகாரத்திலே யருளும்
சுகாரத்திலே சிவமுமாக நின்றதெனவறிக்.
இவை யைந்து முதலினுஞ் சிவமுன்னாக
வுச்சரிக்கும்பொழுது

சூழ்தரநடு திரோதமு மலமு மொருபாலும் அருளு
நின்றது ன்சிவமு மொருபாலுமாக முன்பின் சூழ்ந்
துநிற்க நடுநின்றது ஆன்மா

ஒன்றும் தன் நடுவேநின்ற வான்மாவானது அந்த வரு
மையுந் தொன் ளநிவித்தா லதனாலே யறிந்து மற்ற மலம
மைபாகி வரும் தைத்தா லதனாலே மறைப்புண்டிம் இங்ங
ன மிரண்டோடுங்கூடி பொன்றுபட் டது
வதுவாய் நின்றாலுந் தானொருமுதலாய்வ
ருகிறது அநாதியேயுடைபது. அப்படி யிரு
க்கவும்

மக மிகுதியா மவ்வாகியமலமும் நவ்வாகிய திரோதச
லே த்தியு மேலிட்டி நிற்கையாலே

வாசியிலாசை வவ்வாக்ய வருளிலுஞ் சிவ்வாக்ய சிவத்
யின்றிக் கருவ திலு மாகையற்று ஜநமமாண துக்கத்திலே
ழிச்சுழலும் நின்றமுந்தும்

மாறுங் காத அந்த மலத்தின் கௌரவநீங்கி யருளி
லார்க்கோதலா லே யாகையுடையவர்களுக்கு இந்தப் பஞ்
மே. சாக்ஷரத்தை யச்சரிக்கலாம். ஏ - னு.

* மநமிகுதி என்பதை மலமிகுதியெனப் பாடமோதுவா
ருமுளர்.

து-ம். பதிபசு பாசமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுமு
தலும் ஐவகையாக நின்றதற்கு வழியெதென்னிற் சிவ்விலும்
வவ்விலும் நவ்விலும் பதியின் கூறுக்ய சிவமும் அருளுந் தி
ரோதசத்திய நின்றதெனவறிக. யவ்விலே பசுவாக்ய வான்
மா நின்றதெனவறிக. மவ்விலே பாசமாக்ய மல நின்றதெ
னவறிக.

இதிலே முற்கூறிய பதியின் கூற்றுக்குப் பாசத்தின் பரு
தியா யிருக்கப்பட்ட திரோதசத்தியைக் கூட்டினதே நென்
னில் அஃதாவது ஆன்மாவை மறைக்கப்பட்ட வாணவமலத்
தைப் பாகம்வருத்தவேண்டி யருளானது திரோதமாய்நின்று
காரியப்படுத்தாகையா லதனையும் பதியின்கூறுகச் சொல்லப்
பட்டதெனவறிக.

அப்படியானு லந்தவருளுக்குத் திரோதசத்தியென்று
பேராகவேண்டவொ னெனென்னி லந்த மலத்தோடுங்கூடிக்
காரியப்படுத்தாகையா லவதரப்பெயரான தெனவறிக. இத
ற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “தூயவன் நனதோர்சத்தி திரோ
தாணகரியதென்றும்.” ஏ - ம். அன்றியும் இந்நூலினும் “முந்
சுனமருவுதிரோதாயி கருணையாக.” எ-ம். வருமேதுக்களைக்
கண்டுகொள்க.

நடுநின்றதொன்றந்தன்மையுந் தொன்மையாகவரும். எ-கு. ஆன்மா வருளோடு மலத்தோடுங்கூடி மொன்றுபட்டு வருமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில், “சத்தசத்தறிவதான்மாத் தான்சத் துமசத்துமன்று; நித்தனாய்ச் சதசத்தாகி நின்றிடு மிரண்டின்பா லும்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

மகமிகுகியாலே வாசியி லாசையின்றிக் கருவழிச்சுழலும். எ-கு. நவ்வாகிய திரோத்தோடு மவ்வாகிய மலத்தோடுங்கூடிப் பிரபஞ்சப்பற்றுவிடாமல் நிற்குமளவும் ஜநநமரண துக்கத்திலே நின் றழுந்துமென்றதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில், “மலமாஸுகன்ம மாயேயந்திரோ தாயிமன்னிச், சலமாரும் பிறப்பிறப்பிற் றங்கி எ-து. கண்டுகொள்க.

மாறுங்காதலார்க் கோதலாமே. எ - கு. பிரபஞ்சப்பற்று விட்டருளிலே மாசைப்பட்டவர்களுக் கென்றதற்கு. பி-ம். திரு வாசகத்தில், “உருளைப்பெறுவா னுசைப்பட்டேன கண்டா யம் மானே.” எ-ம். “ஆசைப்பட்டே னுட்பட்டே னுன்னடியேனே.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்திலே பதிபசுபாச மூன்றும் ஐந்தாக நின்ற முறைமையும் இசிற்பசுவாக்ய வான்மா அந்தவருளை யிழந்து மலத்தோடுங்கூடி ஜநநமரண துக்கப்பட்டு நிற்குமுறைமையும் இந்தமலத்தின் மேலிடீர்ங்கி யருளிலே யா சைப்பட்டவர்களுக் கீந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிக்கலா மென் னு முறைமையு மறிவித்தது. (சுக)

வேறு—இஃ தஞ்செழுத்தாலுந் திரிபதார்த்தங்க ணின்றமு றைமையு மின்னார்க் குரைக்கலாமென்பது முணர்த்திற்று.

திருவெழுத் தைந்திலான்மா திரோதமா சுருள்சுவன்ருழ் தநநி நின்றது - ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்திலே யாத்மவட்சரமாவது

திரோதானசத்தி யாணவமல மருள் சிவமாகிய வட்சரங்க ணுன்
தும் முன்னிரண்டும் பின்னிரண்டுமாகச் சூழ்ந் துதிந்ந நடுவேநின்
ததாயிருக்கும்,—ஒன்றாந் தன்மையின் ரெண்மையாகவரும்—இங்
ஙனம்வ்வைந்து மொரு தொடரான வியல்பினோடே பழையதாய்
வாராநிற்கும்,—மந மிகுதியாலே வாகியாலாசையின்றிக் கருவழி
ச்சுழலும்—ஆத்மாக்க ளிவ்வைந்தனுண் மல திரோதாயிகளுடைய
மேலீட்டாலே யருளிலுஞ் சிவத்திலும் கிருப்பமில்லா திருக்கை
யினாலே சன்னங்களிலே சுழலாநிற்கும்,—மாறுங் காதலார்க்
கோதலாமே—இந்தச் சன்னங்க டீர்த்தற்குக் காரணமான காத
லையுடையார்க்கே இதனுண்மையைச் சொல்லலாம். ௭-று.

பிரிதிலையேகார நான்கனுருபி லேற்றப் பட்டது. இன்றிஇன்
ருக. வாசியி லாசையின்முதல் நமமுதலாக வுச்சரிக்கை. அதுமேற்
சிவமுன்னருக வோசைகொ ளென்பதனாலுஞ் சூழ்கின்ற நான்க
னுட் திரோதாயியை முதற்சொல்லுகையாலு மறிக. இனி ஏகார
த்தை பெதிர்மறையாக்கிக் காதலார்க் கிப்படி சபிக்கலாகா தெ
ன்பினுமாம்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலமும் திரோதாயியு நீங்கியந்
தவருளையுஞ் சிவத்தையும் பெறுவழி யெப்படியென்று வினவ
மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

ஆகறு திரோதமேவா தகலுமா சிவமுன்னகை,
வோசைகொ ளாதனிணம்மே லொழித்தரு ளொங்கு
மீள, வாசியை யருளுமாய மற்றது பற்றுவற்றங், கிச
னி லேகமாகு பிதுதிரு வெழுத்திலீடே. (சஉ)

ஒங்கியதிருவெழுத் தினையுணர்ந்துரைப்பவர்

நீங்கருஞ்சிவத்தினை நீங்காரென்றது.

(இ - ள்.) ஆக அஞ்ஞானமாகிய மலமும் அதனோடுங்கூடி
றுதிரோதமேவா யிருக்கப்பட்ட திரோதானசத்தியும் ஆன்மா

தகலுமா சிவமு வைப் பொருந்தாம னீங்கும்படி சிவத்தை
ன்னாக வோசை முன்னாக வுச்சரிக்க
கொள்

அதனில் நியு மப்படி யுச்சரிப்பையாமாகில்
நம்மே லொழி நவ்வாகிய திரோ தசத்தியு மவ்வாகிய மல
த்தரு ளோங்கும் த்தின் மேலீட்டைநீக்கி யருளாகின்று பிரகர்
கிக்கும். அதுவுமன்றியே

மீள வாசியை அங்ஙன மலத்தினின்று மீளவிட்ட வவ்வா
யருளும் கியவருள் சிவ்வாகிய சிவத்தையுந் தாராநிற்கும்
மாயா அப்படி மலபாகம்வந்த மகத்தான வான்மா
மற்றது பற்று முன்சொன்ன வுருள்தாரகமா கச்சென் தந்
வுற்றங் கி ச னி தச் சிவத்தோடுங்கூடி யிரண்-தநின் ததுப
லேகமாகும் விக்ரும்

இது திருவே இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட விது ஸ்ரீ பஞ்
முத்தினீடே. சாக்ஷரத்தின் முறைமையாம். ௭ - று.

து-ம். ஆசென்றதைக் குற்றத்தையுடைய மலமென்றதேதெ
ன்னலில் ஆணவமலம் ஆன்மபோதத்தோடுங்கூடி யஞ்ஞானத்தை
வினைத்துநிற்கையா லெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில்.
“என்று மஞ்ஞானங்காட்டு மாணவமிசைந்து நின்று.” ௭ - று.
கண்டுகொள்க.

உறுதிரோதமென்றதை ஆணவமலத்தோடுங் கூடிநின்று பா
கம் வருத்தப்பட்ட திரோதாயி யென்றதே தென்னில் ஆன்மா
வொடு மநாத்யே கூடிவரப்பட்ட ஆணவமலத்தைப் பாகம்வருந்
தவேண்டி யருளாகிய கிருபாசத்தி யதனோடுங்கூடித் திரோமாய்
மறைத்துநின்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “தூய
வன்றனதோர்சத்தி திரோதான கரியதென்றும்”.. ௭-ம். அன்றி
யும் இந்நூலினும்.” பாகமாம் வகைகின்று திரோதானசத்தி பண்
ணுதலான் மலமெனவும் பகர்வார்.” ௭-ம். கண்டுகொள்க.

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

ருகத

சிவமுன்னாக வோசைகொள் என்று சர்வமும் சிவசேட்டை யாலொழிய முடியாதாகையாலே சிவத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு நிற்கவேண்டுகேனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருக்களற்றுப் படியா ரில். “சிவமுதலேபன்றிமுத லில்லையென்றும்” எ - து. கண்டி கொள்க.

நம்மேலொழித்தருளோங்கும். எ-கு. நவ்வாக்ய திரோதச த்தி மவ்வாக்ய மலத்தின்மேலீட்டை நீக்க யருளாப்பின்று பிரகா சிக்குமென்றதற்கு. பி-ம். இந்நூலில் “முற்சின மருவுதிரோதா யி கருணையாகத் திருந்திய சத்திரிபாதந்திகமும்” எ-ம். திருவெ ம்பாவையில். “பேதித்த நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெட்வளைதன்.” எ-ம். வருமது கண்டுகொள்க.

மாயாவென்றதை மகத்தான வான்மா வென்றதே தென் னில் அந்தச்சிவத்தை முன்னிட்டுநின் றுச்சரிக்கையினு லெனவ றிக. இதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். “யானேயோ தவஞ்செய் தேன் சிவாபநமவெனப் பெற்றேன்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனும் சொல்லியது அந்தமலங்க ணீங்கத்தக்கதாகச் சிவ முன்னாக வுச்சரித்தால் முன்பு திரோதமாய் நின்ற வருளா னது அந்தச்சிவத்துடனே கூட்ட ஆன்மா வந்தச் சிவத்தோடுங் கூடிப் பிரிவறதிற்கு முறைமையை யறிவித்தது. (சஉ)

வேறு—இஃ ததனை யுச்சரிக்கு முறைமையு மதனும் பெறும் பயனு முணர்த்திற்று.

ஆகையு திரோதமேவா தகலுமா சிவமுன்னாக வோசைகொள் ளுணவமு மநன் வழிபொருந்தின திரோதாயியு முன்னிப்பொருந் தாமல்லிட்டு நீங்கும்படி. சிவமுதலாக சபிப்பாயாக,—அதனின்- ளுங்ஙனம் சபித் ததனாலே,—நம்மே லொழித்தரு ளோங்குமீள- நகாரமான திரோதான சத்திதானே திரும்ப மேலான மகாரமாய

மலத்தைப்போக்கி யனுக்கிரக சத்தியாக மேலிடும்,—வாசியைப் பருளும் - அங்ஙன மேலிட்டித் தனக்கு மேலாகிய சிவத்தைத் தரும்,—மாய-அங்ஙன மதுதருதலான மகத்தாகிய யசாரமான வா த்மாவானது,—மற்றது பற்றுவற்றிற் கீசனி லேகமாகும்—அந்த வருளேபற்றுக் கோடாகப் பொருந்தி யவ்வி-த்திலே முற்றுணர்வுமுதலிய சட்குணங்களாலே சிவனைப்போன்று கலப்பினாலே பொன்றும்,—இது திருவெழுத்தி னீடே - இதுவே ஸ்ரீ பஞ்சாக் கரத்தி னுண்மை. எ - து.

அதனின் என்பது ஏதுவில் வந்த வைந்தாமுருபு, இதற்குப் பல்வாறு முரைப்ப.

 ஐந்தெழுத்தருணிலே முற்றிற்று.

மே லிங்ஙன முன்னருளிச் செய்யப்பட்ட வுண்மை நிஷ்டையாலு முபாயநிஷ்டையாலு மிப்பொழு தருளிச்செய்த வைந்தெழுத்தருணிலையாலுங் கண்மகூடியவந்த ஜீவன்முத்தர்களது தன்மையுணர்த்துவா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

இதற்கு வகையேதென்னில். “மாயாமற்றது பற்றுவற்றிங், கீசனிலேகமாகும்.” எ-து. ஆன்மா சிவனோடே பொருந்தப்பட்டு நிற்குமென்னும் வித்யைப்பற்றிச் சிவனோடு மிரண்டறக்கூடினதே மலராய கண்மங்களைப் போக்குக்கொள்ள வேண்டிகையால் ஐந்தெழுத்தருணிலேக்கு மேலாகப் பதினேராஞ் சூத்திரமும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமுமாகிய அனைந்தோர்தன்மையென்னு மதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வுதிகாரத்துக் கந்தச் சூத்திர மிரண்டு நின்றதற்கு வழிமேதென்னில் சிவஞானபோதத்தில். “காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற், காணவுள்ளத்தைக் கண்டுகாட்டலி, நயராயன்பி னரல்கழல்செலுமே.” என்கிற பதினேராஞ் சூத்திரத்துக்

குக் கருத்துப் பரமேஸ்வரன் ஸ்ரீபாதங்களை யணையுமா னுணர்த்
துதனுதலிற் றென்றதனாலும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய
“செம்மலர்நோன்றான் சேரலொட்டா, வம்மலங்கழிதி யன்பரொ
மெரீஇ, மாலறநேய மலிந்தவர்வேடமு, மாலையந்தானு மரனெ
னத்தொழுமே.” என்பதற்குக் கருத்து அசிந்திதனாய் நின்ற பதி
பைச் சிந்திதனாய்க்கண்டு வழிபடுகைக் கருளிச்செய்கையினாலும்
இந்நூலினு மிவ்வதிகாரத்துக்கு வகுத்த செய்யுளாகிய “திங்குறு
மாயை” என்ற விருத்தந்தொடங்கி “தொண்டர்களிடம்” என்ற
விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளாநினுள்ளும் “திங்குறு” “குறிப்பி
டம்” “அகம்புறம்” அண்டம்” “மண்முதல்” என்னுஞ் செய்யுளை
ந்நினும் பரமேஸ்வரனது ஸ்ரீபாதங்களை யணந்துநிற்கு முறை
மையை யருளிச் செய்கையால் பதினொராஞ் சூத்திரமாகவும்
“தொண்டர்கள்” என்ற செய்யுளொன்றும் அசிந்திதனாய்ப்பின்ற
பதியைச் சிந்திதனாகக் கண்டு நிற்கப்பட்ட திருவேடமும் சிவா
லயமும் சிவனெனக்கண்டு வழிபடுகைக் கருளிச்செய்கையா விது
பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமாகவும் நின்றதெனவழிக.

அப்படி மிந்தச் சூத்திரங்க ளிரண்டினு நின்றகருத் திவ்வ
திகாரத்துக்கு வகுத்த செய்யுட்களில் நின்ற முறைமை மெய்வ
னையென்னில் “நேயத்தோங்குணர் வகத்தடங்கி” எ-ம். உறக்கு
று பவர்போல்வாய்மை யொழிந்தவை யொழிந்துபோமே.” எ-ம்.
“நூனந்திகழந் தகம்புறமென்னுத் செம்மையார் நன்மையோ
ரே.” எ-ம். “சுண்டதோர்பொருளை யந்தக் கருத்தினுற் காணிந்
றானே, யண்டநாயகனார்மேனி யானதே லையமின்றே.” எ - ம்.
“நூனக், கண்ணினாலுன்றி யந்தக்கருத்தினு லெவையுநோக்கி”
எ-ம். பரமேஸ்வரனோடு மிரண்டறக்கூடி நிற்குமுறைமையை
யருளிச்செய்கையா லிச்செய்யுளைந்தும் பதினொராஞ் சூத்திரமாக
நின்றதெனவழிக.

அன்றியும் “தொண்டர்களுடத்தும்” என்றவிருத்தமும் திரு வேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அண்டருங் கண்டிலாத வண்ணலே யெனவணங்கிநிற்கைக் கருளிச்செய்கையால் இது வொன்றும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

இந்தச் செய்யுளாறிலுள்ளும் “திங்குறுமாயை” என்ற செய்யுளுக்குத் தொந்தனை வருமாறு.

இங்ஙன முற்கூறிய வகைகளாற் கன்மகூழம்வந்த ஜீவன் முத்தர்கள் வாதனாபலத்தால் மல மாயா கன்மங்கள் மேலிடாம லுயிர்க் குயிராய் நிற்குற சிவனுடைய திருவருளானத்தோடுங் கூடியிரண்டறநிற்கு முறைமையை யருள்செய்வா னெடுத்தக் கொண்டருளியது.

திங்குறு மாயைசேரா வகைவினை திரிவிதத்தா னீங்கிட நீங்காமூல நிறையிரு ளிரியநேயத் தோங்குனார் வகத்தடங்கியுள த்துளில் பொடுங்கநேரே தூங்குவார்தாங்கியேகத்தொன்மைபிற றுகளிலேரே.

திங்குடல்வினையுஞ் செறிவுறுமலமு

நீங்கிடவருளொடு நீங்காரென்றது.

(இ - ள்.) திங் ஆன்மாவானது குற்றத்தையுடைய மாயா குறுமாயைசேரா தேகத்தை மேலெடாதபடி வகை

வினைதிரிவிதத் பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தே யுண்டாகப்ப தானீங்கிட ட்ட ஹிதாஹிதங்களாலே யேறுகிற வாகாமிய

மான புண்ணிய பாவங்களாகியவினை மூன்று வகையாக வறிப்பபட்ட ஞானத்தினாலேவிட

டுப்போக. மூன்றுவகையாவது தன்னை வினை யைத் தலைவனையறிகிற ஞானமெனவறிக. அஃதேதென்னில் ஆன் மாவையுங் கன்மத்தையுஞ் சிவனையு மறிக்கதாயிருக்கும். அறிக்கிற

தாவது ஆன்மாவோவென்றும் மனக்கென வறிவில்லாதவனென்
றறிந்துங் கன்மமோவென்றால் ஜடமா யிருப்பதென் றறிந்தும்
இவை பிரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்துகிறது சிவனேயெ
ன்றுங் கண்டு தங்களுக்கு யாதாமொன்றால் வருகிற வின்பதன்
பங்களெல்லாங் சிவச்சேட்டையாலொழிய வுண்டாகாதென்று
கண்டு அவர்கள் விருப்புவெறுப்பற் றிருப்பர்களென்ற தெனவ
றிக

நீங்கா மூலநி ஆன்மாவை பொருகாலத்தினும் விட்டுநீங்
றையிருளிரிய காம லநாதியே வியாத்தமாய் மறைக்கப்பட்
டவஞ்ஞானமா யிருண்டவாணவம் விட்டுநீங்
கத்தக்கதாக

நேயத் தோங் தங்களுள்ளத்திலே யுதயஞ்செய்யப்பட்ட
ஞனார்வகத் து- மிகப்பிரகாசமாகிய பேரறிவுக்குள்ளேயடங்
ங்கி கித் தற்போதம் ஜீவியாமனின்னு. அன்றியுமி
ந்தப்பதத்துக்கு ஒங்குணர்வகத்தடங்கி யென்
று பாடமோதி அந்தவருளிலே தங்களைபொரு
க்கியென்று பொருளுரைப்பாருமுளர். இதற்
பொருளுக்கேற்க வந்தப்பாடத்தைக் கூட்டிக்
கொள்க

உளத்து என் தங்குனித்திலே சிவபோதமாகிய பேரின்
பொடுங்க பம் பதிந்து விளையத்தக்கதாக

நேரே துங்கு தாங்கள்கொண்ட சமாதிகுத்த தவறுவர
வர்தாங்கி ததக்க மயக்க விகற்பங்களிற்படாம லுறங்
கா துறங்கி யிருப்பார்கள். அவர்க ளாரென்
னில்

ஏகத் தொன் ஆன்மாவினிடத்திலே யொன்றுபட்டுப் ப
மையிற் று களி மையதாய் வரப்பட்ட திரோதமறைப்புநீங்கிய
லோரே. கலியாணர்களாகிய சிவஞானிகள். எ - று.

நடுகக் சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

து-ம். திவ்ருதுமாயைசேரா. எ-கு. குந்தத்தையுடைய மாயாதேக மேலெடர்தபடியென்று பொருட்கூறியதே தென்னில் ஆண்மாக்கள் மாயாதேகமெடுத்தால் மேலும் ஜநந்ததுக்கேதவாயுள்ள கண்மங்களை யார்ஜித்துக் கொள்ளுகையாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். ஞானாமிர்தத்தில் “முடலைபாக்கையின் வினைபிணிப்பானால் - வினைப்பொதியெறுட்டோ டணிப்போவின்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி வினை திரிவிதத்தால் நீங்கிட. எ-கு. தன்னைவினையைத் தலைவனையறிகுற ஞானத்தினாலே வினைகளை நீக்கிக்கொள்ளலாமென்று பொருட்கூறியதன்றியே வினைதிரிவிதத்தால்நீங்கிட வென்பதைக் கழிகாலமாக்கி மூவகை வினைகளினும் பொதுப்பட வேற்றியாசாரியன் செய்யப்பட்ட திணைகூறியாலே சஞ்சிதகண்மம்போமென்றும் பிராரத்தகண்மம் உடலுள்ளமட்டும் புசித்தே தொலையுமென்றும் ஆகாமியகண்மம் அவர்களிடத்துண்டான ஞானத்தினாலே போக்கிக்கொள்ளுவார் னென்னவுமா மெனவறிக. இதுற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “ஆசானாகித், தோன்றிதுகராதவகை முற்செய்கன்மம் துகளாழத்தங்கத்துவா தொடக்கறவேசோதித், தேன்றவுடற்கண்ம மதுபவத்தினாலுறுத்திங் கனிச்செய்கன்ம மூலமல ஞானத்தாலிடிப்பன்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

அன்றியும் வினைதிரிவிதத்தால் நீங்கிட. எ-கு. சிவனைநோக்கி மனத்தினால் திபானித்தும் வாக்கினு லுச்சரித்துங் காயத்தினால் றொழிஸ்களைச் செய்தும் வினைகளை நீக்கிக்கொள்ளலாமென்னவுமா மெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “மனமதுநினையவாக்கு வழுத்தமந்திரங்கள்சொல்ல, வினமலர்கையிற்கொண்டங் கிச்சித்ததெய்வம்போற்றிச், சினைமுதலகற்றியாமுஞ் செயலறமார னாலியார்க்கு, முனமொருதெய்வமெங்குஞ் செயற்குமுன்னிலையாமன்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி நீங்காமுல நிறையிருளிரிய. எ-கு. ஆணவமல மொன் றுயிருக்கவும் ஒருகாலத்தினும் விட்டு நீங்காதமலம் விட்டுநீங்க வென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் அந்தமலத்தின் காரியமான சத்திகளழிபக் காரணமாகிய நித்திய மழியாதென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “உரியமல மௌடத்தாத் தடுப்பு ண்டவிடமு மொள்ளெரிமி னொளிமுன்ன நிருளுந்தேற்றின், வரு பரஸ்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும்போலாகி மாயாதேதன்சத்தி மாய் ந்துகாயந், திரியுமளவும் முளதாய்ப் பின்புகாயஞ் சேராதவகைதா னுந் தேயுமுன்றே.” எ-ம். இந்நூலினும் “அழிந்திடுஞ்சத்தி நித்த மழிந்திடா” எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி நேபத்தோங்குணர் வகத்தடங்க. எ-கு. எப்பொழு தும் பேரறிவாயுள்ள சிவத்தினுள்ளே யிகுறொடுக்கித் தற்போ தம் ஜீவிபாமறிக்க வென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் இவன் பழைய பிரபஞ்சவாதனையோடுங் கூடிச் சத்தாதி விடயங்களில் ஜீவிபாமற் றற்போதத்தை மீட்டு அருளினே பொடுங்குகை யென வறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவருட்பயனில் “புலனடக்கித் தம்முத த்கட் புக்குதுவர் போதார், தலநடக்கு மாமை தக.” எ-ம். திருவ ள்ருவப் பயனில் “உரனென்னுந்தோட்டியா னோரைத்துங் காப் பாண், வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து.” எ-ம். ஞானாயிர்த த்தில் “மாணுவரும்படைதாங்கிக்கிரை - தராதரத்தெறிவேலினை ஞர்போலப் - பொறிவாழ்புலப்பகை தாங்கிப்பிறப்பற - வெறியு மறப்பெயர் வாட்கையும் வாட்கை.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி யுளத்தினின்பொடுங்க. எ-கு. தங்களிடத்திலே பேரி ன்பம் பதிந்து விளையத்தக்கதாக நிற்பார்க ளென்றதேதென்னில் அந்தச்சிவஞானம்வினைந்த ஜீவன் முத்தராயுள்ளவர்கள் தங்களு ள்ளத்திலே சிவனைத் தியாநிக்குமிடத் தந்தச்சிவ னங்கேபதிந்து நினைகயா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தி

ருகஅ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

யாரில். இந்தனத்தினெரிபாலி னெய்பழத்தினிரத மெள்ளின் க
ணெண்ணையும்போ லெங்குமுள னைிறவன், வந்தனைசெய் தெவ்
விடத்தும் வழிபடவேயருளு மலமறுப்போ ரான்மாவின் மலர
டிஞானத்தாற், சிந்தனைசெய் தர்ச்சிக்கற் சிவனுளத்தேதோன்றித்
தியிரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன்மன்னைப், பந்தனையையறுத்
துத்தா னுக்கத்தன்னுருவப் பரப்பையெலாங் கொடுபுகுந்து பதி
ப்பவிவன்பாலே.” எ-ம். கோவைத் திருவாசகத்தினில் “நினை
வித்துத் தன்னைமென் னெஞ்சத்திருத்திரின் றம்பலத்துப், புனை
வித்தவீசன்” என்றது மீப்பொருட்பற்றி பெனவறிக.

இனி நேரேனாகுவர்தாவ்கி. எ-து. மயக்கவிகற்பங்களிற்
படாம லுறங்காதுறங்கி யிருப்பார்களென்று பொருட்கூறிய தே
தென்னில் அவர்கள் கேவலசகல மிரண்டினுஞ் செல்லாமல் அரு
ணித்திரையா யிருப்பார்க ளென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம்.
சித்தியாரில். “அந்தக்கரணங்க ளொடுங் கூடாதே வாடாதே
குழைந்திருப்பையாகில்.” எ-ம். அருணித்திரை என்றதற்கு போ
ஜனவிதியில். “ஆரமுதா நீரருந்தி யெச்சிலச்சமகற்றி யடைகாய்
நற் கடுக்காய்ச்சக் கடுத்த தொன்மைமென்று, கூரியபே ருணர்வு—
னே துங்குக்கங்குற் குளிர்வெம்மைக் கசைபூசை கொள்ளல்கி,
யோருணர்வு நிவேதிபா துண்ணுவாய்மை யுடைமையாயுயர்ளுன
போகமுற்றுச், சாரமுரு ணித்திரையு முற்றுணர்ச்சுனாநச் சரிதை
யிது மெய்கண்டான் சந்தானத்தே.” எ - ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது சிவஞானிகளாயுள்ள ஜீவன்முத்தர்
கள் பிராரத்தந் தொலையும்எவுஞ் சிவனோடும் பிரிவறநின்று விடா
பரிக்குமிடத்து மலமாயா கன்மங்கலை நீக்கிக்கொள்ளு முறைமை
யை யறிவித்தது. (சுந)

வேறு—இனிப் பதினென்றாஞ் சூத்திரமும் பன்விரண்டாஞ் சூத்திரமுகிட வணைந்தோர்தன்மை செய்யுளாநில லுணர்ந்துவான் ரெட்டங்கி முதன் மூன்றிலுண் ஞானத்தின்ஞானமு மே னைமூன்றிலு லு ஞானத்தின் யோகமுதலியவு முணர்த்துகின்றார். அவற்றுளிலு தந்தச் சீவன்முத்தர்கள் பிராரத்தந் தொலையுமளவு மலத்திரயங்களும் பெந்தியாம் னீக்கிக்கொள்ளுமுறைமை யுணர்த்திற்று.

திங்குறு மாண்பசேரா வகைவினை திரிவிதத்தா னீங்கிட—சூற்றத்தையுடைய மாண்பகூடாதபடி. பிராரத்துவகண்மங் கேட்டன்முதலிய மூவிதத்தாலு நீங்காநிற்ப,—நீங்காமுல நிறையிருளிரிய - விட்டுநீங்காத வஞ்சிசம்பந்தமான நிறைந்த வாணவமலம்விட்டுப் போம்படி,—நேபத் தோங்குணர் வகத்தடங்கி - மகிழ்ச்சியினாலே தன்னிடத்துப் பிரகாசிக்கின்றவரு ளிடத்திலே தன்னைக்கொடுத்து,—உளத்து ளின்பொடுங்க - தன்னிடத்திலே சுகசொரூபமான சிவமொடுங்க,—நேரே-மயக்க விகற்பங்களிற் படாமல்,—ஏகத்தொன்மையில் - பிரிவற்ற பழையதாகிய சிவசமாசிபாவத்திலே,—நாங்கித் தூங்குவர் - தரித்து நிற்பார்கள்,—தூகளிலோரே - சூற்றமற்ற பெரியோர். எ-று. எனவே நிட்டையாலே மலவாதனை நீங்குமென்பதாம்.

திரிவிதத்தா னீங்கிட வென்பதற்குப் பிறவா றுரைப்பாருமு ளார். உளத்துளின்பொடுங்க வென்பதற்குத் தன்னிடத்திலே சிவபோகம் வினைய வென்பாருமு ளார். நாங்கி தரித்து. தூங்குதல் செறிதல். எனவே நிற்பதாம்.

இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட ஜீவன் முத்தரா யுள்ளவர்கள் மூன்பு செய்துவந்த நியமங்களா யுள்ளவையெல்லாஞ் செய்தவருவர்களோ விட்டுவிடுவார்களோவென்றுவினவ மேலருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண் டருளியது.

ரு20 சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாரம்.

குறிப்பிடங் காலந்திக்கா சனங்கொள்கை குலங்
குணஞ்சீர், சிறப்புறு விரதஞ்சீலந் தபஞ்சபந் தியா
னமெல்லா; மறுத்தற லொழிதல்செய்தன் மருவிடா
மன்னுசெய்தி, யுறக்குறு பவர்போல்வாய்மை யொ
ழிந்தவை யொழிந்துபோமே. (சசு)

மெய்ப்பொருளுணர்ந்தவர் விரதந்துயில்பவர்
கைப்பொருளெனவே கழலுமென்றது.

குறிப்பிடம் கங்கைகுமரி முதலாயுள்ள தீர்த்தங்கனையுங்
காசி திருவம்பல முதலாயுள்ள சிவத்தானங்க
னையு நாடியிருக்கை

காலம் விஷசு அயனம் சங்கிரம முதலாயுள்ள கா
லங்களிலே செய்யுங்கிரமங்கள்

திக்கு இந்தநாளிக் கின்னதிசையிலே போகலா
மிருக்கலாம் இன்னமந்திர மின்னதிசையைப்
பார்த்து ஜபிக்கலாமென்னு முறைமைகள்

ஆசனம் பதுமாதனம் கூர்மாதன முதலாயுள்ள வா
தனங்களிட்டிருக்கை

கொள்கை வாய்மை ஒப்புநவு ஈகை முதலாயுள்ளகொ
ள்கைகள்

குலம் பிராமணர்முதலாகச் சண்டாளர்க ளீராகிய
குலத்திமுதலாயுள்ளவை

குணம் யாவராயினு மவரவர் சிலத்தி னொழுநு
தல் ஒருவரை நிந்திபாமை புறங்கூறாமை முத
லாயுள்ளகுணங்கள்

சீர் அந்தந்த சாதியொழுங்கு குலையாமலிடைந்
தகை

- சிறப்புறு விர கொல்லாவிரதம் அஷ்டவிரதம் முதலாயு
தம் ள்ள விரதங்கள்
- சீலம் ஜாதித்தொழில் குணத்தொழில் பொறையு
டைமை அருளுடைமை முதலாயுள்ள சீலங்
கள்
- தவம் பஞ்சாக்கணிநடு ஜலத்தினடு முதலாகச்செ
ய்யுந்தவங்கள்
- சபம் தேவதை மந்திரங்கள் சத்திமந்திரங்கள்
எதிரேறுமந்திரம் திருவம்பலவித்தை முதலா
யுள்ள ஜபங்கள்
- தியானம் ஆதாரம் நிராதாரப் பிராசாதமுதலாயுள்ள
தியானங்கள்
- எல்லாம் இப்படிச் சூறிப்பிடமுதற் நியானமீருகச்
சொல்லப்பட்ட நியமங்களெல்லாம்
- மறுத்தர அந்த வுண்மைஞானத்தைப் பெற்றிருக்கிற
வொழிதல் செய் சிவஞானிக ளந்த நியமங்களை விட்டுவிடவே
தன மருவிடா ணுமென்று திரவிட்டுவிடுவதில்லை செய்து
வரவேணுமென்று செய்வதில்லை. பின்னை
யெங்கனேயென்னில்
- மன்னுசெய்தி அவர்க ளந்தவுண்மையிலே பெறநின்று
- உறக்குறுபவர் நித்திரைசெய்யுமவர்கள் கையிற் பிடித்திரு
போல் வாய்மை க்கப்பட்ட பதார்த்தமானது அவர்கள் வே
பொழிந்தவை ணுமென்று பிடித்திருக்கச்செய்தே மவர்களை
யொழிந்து போ யறியாமற்றானே நழுவினாற்போல் அந்தச்சிவ
மே. ஞானத்தைப்பெற்ற ஜீவன்முத்தர்க்கு மந்த
வுண்மை ஞானமொழிய மற்றுள்ள நியமங்க
ளுந் தானேபோம். எ - று.

உ-ம். அந்த வுண்மைஞான மொழிய மந்துள்ள நியமங்களெ ஸ்லா முறங்கினவர்கள் கையிற் பிடித்திருந்த பண்டங்கள்போ லத் தானேபோமென்றதற்கு. பி-ம். திருவருட்பயனில். “ஒண் பொருட்கண்ணுற்றூர்க் குறுபயனே யல்லாது, கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போற் காண்.” அன்றியுஞ் சங்கற்ப நிராகரணத்தி லே மாயாவாதியை மறுக்கிற வவதரத்திலே. “ஞாலநீதியு நான் மறைந்தியும் - பாலருன்மத்தர் பசாசினரெனவு - முறங்கினு ன்கை வெறும்பாக்கெனவுந் - தானேதவிரா தானுற்புரியா-தொ ழிந்திரிநிறையத் தழுந்துதறிடமே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது அந்த வுண்மைஞானத்தைப் பெற்ற ஜீவன் முத்தர்கள் முன்பு செய்துவந்த நியமங்களெஸ்லாந் தாங் ள் வேண்டாமென்று விட்டுவிடுவதுமில்லை செய்துவரவேணுமெ ன்று நியமித்துச் செய்வதுமில்லை உறங்குவார்கையிற் பதார்த்த ங்க ளவர்களையறியாமற் றானேபோனாற்போல வந்தவுண்மைஞா னமொழிய மந்துள்ள நியமங்க டானே போமென்னு முறைமை யையறிவித்தது. (சச)

வேறு—இது இப்படி நின்ற ஜீவன் முத்தர்கண் முன் புள்ள நியமங்களெஸ்லாம விட்டுநிற்பரோ விடாம னிற்பரோ வென்று வினவ வதற் குத்தர முணர்த்திற்று.

குறிப்பிடங் காலந்திக்கா சனங்கொள்கை குலங்குண ன்சீர் சிறப்புறு விரதஞ்சேலந் தபஞ்சபந் தியானமெஸ்லா மறுத்தற் கொழிதல்செய்தன் மருவிடா - சமாதிக் கு யோக் கியமாகக் குறிக்கும் புண்ணியத் தலங்களு மின்னகாலமிது செய்யவேண்டுமென்னுங் காலசங்கற்பணையு மின்னதிசைநோ க்க யிது செய்யவேண்டுமென்னுந் திக்குக்கற்பணைகளும் பத் மாசன முதலான வறுபத்துநா லாசனங்களிலு மின்ன வாச

னத்திலே யிருக்கவேண்டுமென்னு மாதனநியமு மொரு பிர
யோசனங்களிற் கோட்பாடுஞ் சாதி யபிமானமுஞ் சாத்துவி
தமுதலிய குணங்களு நாமவேஷ்ருபமுதலிய சிறப்பி லபிமா
னமுஞ் சிறப்பினையுடைய சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களு
நல்லொழுக்கமும் பஞ்சாக்களி நடுநிற்றன்முதலிய தவங்
களு மிருஷ்ச்சந்த சுதேவதைபீசம் விரியோகமென் றிவையு
டன்கூடமான சமந்த முரையென்னு மூன்றுவிதமாக வசிகர
முதிலிய வவைகளைக் குறித்து சபிக்குஞ் சபமுஞ் சடா
தாரங்களிலே பொய்வோரொளிகளைப் பற்றித் தியானிக்குந்
தியானங்களுமான விவைமுதலான வவைகளெல்லா மவாக்
களாக மறுத்துத் தீரவிடுதலுஞ் செய்தலும் பொருந்தா,—
மன்னுசெய்தி யுறக்குறு பவர்போல்வாய்மை யொழிந்தவை
யொழிந்துபோமே - நித்திரைசெய்கின்றவர் கைப்பொருள்
போலத் தாம்பெற்ற உண்மையொழிய நிலைபெற்ற செய்திய
வாகிய மற்றவைபெல்லாந் தனியே யொழிந்துபோம். எ-று.
விடுதலைச் செய்தல் மருவிடா வென்பினுமாம். பிறவு
முரைப்பாருமுளர். உறக்குறுபவர் ஆகுபெயர்.

இந்த வுண்மைஞானத்தைப்பெற்ற ஜீவன் முத்தரானவ
ர்க ளந்தச் சிவத்தை யுள்ளேகண்டிருப்பவர்களோ புறம்பே
க ண்டு வழிபடுவார்களாவென்று வினவின மாணவகளைநோ
க்கி மெலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.
அகம்புற மென்றிரண்டா லர்ச்சனை புரியுமிந்தச்
சுகந்தனி விரண்டுமின்றித் தமேமமய மாகியெல்லா
நிகழ்ந்துிட மகிழ்ந்துவாழு நீர்மையார் போலஞானந்
திகழ்ந்தகம் புறமெனாத செம்மையார் நன்மையோரோ-
உத்தமஞான முணர்ந்தஞான
வித்தகர்தன்மை விளங்கவுரைத்தது.

௨௨௪ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

(இ-ள்.) அக இந்த வுலகத்தின்கண்ணே சிவனை வழி
ம்புற மென்றிர படுகிறவர்கள் உள்ளேகண்டும் பூசிப்பார்
ண்டா லருச்ச கள் புறம்பேகண்டும் பூசிப்பார்கள்
னைபுரியு மிந்தச்
சுகந்தனில்

இ ர ண் டு மி இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வுட்பூசை
ன்றி புறப்பூசையென்கிற விரண்டுபூசையு மில்
லாமல்

தமோமயமா அஞ்ஞானமே வடிவாயிருக்கிற வாணவ
கியெல்லாநிகழ் மலத்தின் மேலீட்டினாலே தத்துவ மூப்ப
ந்திடமகிழ்க்து த்தாரோடுங்கூடிச் சிற்றின்பமாகிப் போக
வாழு நீர்மையா மே யொழிய மறஞ்ஞென்றுத் தோன்றாத
ர் போல முறைமையினை யுடைய பெத்தரைப்போல்

ஞானந்திகழ் பழைய பிரபஞ்சவாதனைச் சற்றுந்தோ
ந்து ன்ருமல் ஞானமே பிரகாசித்து அந்த ஞா
னமான தெங்கும் பூரணமா யொழிவத
நிற்கிற நிகழ்ச்சியொடுங்கூடி யறுபணித்து

அகம்புற மெ அந்தரியாகமாக வுள்ளேகண்டு பூசித்
னாத்செம்மையா தும் பகிரியாகமாகப் புறம்பேகண்டு பூசி
ர் நன்மை யோ த்தும்வருகிற முறைமை யிரண்டுஞ் சற்றுந்
ரே. தோன்றாமல் நினைவு கெட்டுப்போன பெரி
யோர்களே யந்த வுண்மைஞானத்தைப்பெ
ற்ற னல்லோர்கள். எ - னு.

உ - ம். இந்த ஜகத்திலுள்ளவர்கள் உட்பூசையென்றும்
புறப்பூசையென்றும் பூசித்துவருவார்க ளென்பதற்கு. பி-ம்.
சித்தியாயில். “நாட்டுமிதையந்தானு நாபியினியடியாய் ஞால
முதற்றத்துவந்தா லெண்விரணுளத்தால், மூட்டுமோகினி

சுத்த வித்தைமலரெட்டாய் முழுவிதழெட் டக்கரங்கண்
முறைமையினி னுடைத்தாய்க், காட்டுகமலாசனமே லீசர்
சதாசிவங்கள் கலாமூர்த்தமாயிவற்றின் கண்ணுஞ்சுத்தி,
ஃட்டையருள் சிவன்மூர்த்தி மானாகச்சத்தி மேலாகநிம்பனி
ந்து விளைவறிந்துபோற்றே.” எ-ம். “கந்தமலர் புகையொளி
மஞ்சனமமுதமுதலாக் கண்டனவெல்லாமனத்தாற் கருதிக்
கொண்டு, சிந்தையினிலருச்சிக்க.” எ - ம். உட்பூசைக்குக்
கண்டுகொள்க.

இனி புதப்பூசைக்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “புத்திரமார்க்
கம்புகலிற் புதியவிரைப் போது புகையொளியெஞ் சனமமுது
முதல்கொண் டைந்து, சுத்திசெய் தாசனமூர்த்தி மூர்த்தி
மானாஞ் சோதியையும் பாவிற் தாவாகித்துச் சுத்த, பத்தி
யினு லர்ச்சித்துப் பரவிப்போற்றிப் பரிவினொடு மெரியில்வரு
காரியமும் பண்ணி, நித்தலுமிக் கிரியையினை யிபந்துவோர்க
ணின்மலன்ற னருகிருப்பர் நினைபுகாலே.” எ - து. கண்டு
கொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பூசைகளிரண்டு மந்தச் சிவ
ஞான மேஷிட்டவர்களுக் கில்லையென்பதற்கு. பி-ம். பூசாக
ரணத்திற். “ஞானவா ரமிர்தமுண்டார் நயந்தது நுகர்ந்து
வாழ்வார், ணனமில் யோகச்செய்தி யொழிவதுண்டாகவு
ண்டா, மீனயில் தொழில்பின் னின்ற முண்டெனி லெய்திற்
நின்ற, மாணபின் னானயோக மல்லதொன் றறியாதாரே.”
எ-து. கண்டுகொள்க.

எல்லா நிகழ்ந்திட மகிந்துவாழு நீர்மையார்போல என்
றது சிவஞானிகளுக்கும் பசுஞானிகளை யொப்பிட்டதேதெ
ன்னில் அந்தப் பசுஞானிகளுக் கிந்தப் பிரபஞ்சமயக்கங்
கொண்டே யந்தத் திருவருளினெருற்றமற்று நின்றற்போல
விந்தச்சிவஞானிகளுக்கு மந்தத்திருவருளின் மேலீடுகொண்

டேயிந்தப் பிரபஞ்சந்தோன்றும் நின்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். மெய்ஞ்ஞானவிளக்கத்தில். “அறியார்களு மறியார்மிக வறிவார்களுமறியார், ரறியார்களு மறிவார்களு மொன்றோதமி லன்று, மறியார்களும் பசுபாசமென் னிருளா ன்மறைந்தறியார், ரறிவார்களும் பரமானந்த வொளியானி றைந் தறியார்” எ - து. கண்டுகொள்க.

அந்தப் பசுஞானிகளுக் கிந்தத் திருவரு டோன்றதெ ன்ற தேதென்னில் நமக்குக் கத்தாவாக யோர்சிவனுண்டெ னனும் அந்தச் சிவனுக் கடுமையாக நாமோ ரான்மாயுண் டென்றும் இந்த வான்மாவாலே செய்யப்பட்டதொரு புண் ணியபாவங்களாகிய கன்மமுண்டென்றும் அதனாலொரு நரக சுவர்க்கமுண்டென்றுந் தோன்றும் நின்றதெனவறிக.

அந்தச் சிவஞானிகளுக் கிந்தப் பிரபஞ்சந் தோன்று தென்ற தேதென்னில் மண்ணுசை பெண்ணுசை பொண்ணுசை யென்னப்பட்ட மூன்றுசையும்விட்டு யாவரோடும் விருப்பு வெறுப்புற்று யானெனது கெடநிற்கையினு லெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது அந்தச் சிவஞான மேலிட்டிநிற்கிற ஜீவன மூத்தர்க ளந்தச் சிவஞானத்தின் மேலிட்டினாலே வுட்பூசை புறப்பூசையென்கிற பூசைக ளிரண்டினையும் விடாமல்விட்டு அந்தச் சிவஞானமே தனுவாய்நிற்கிற முறைமை பிரபஞ்சவாதனை மேலிட்டிநிற்கிற பசுஞானிகள் அந்தத் திரு வருளின் குற்றஞ் சற்றுந் தோன்றாமலிங்கு மதுபோலே யிருக்குமென்ன முறைமையை யறிவித்தது. (சுரு)

வேறு—இது அவர்கள் சிவனை யுள்ளே கண்டிருப்பரோ புறமேகண் டிருப்பரோ வென்று வினவ விவ்வி ரண்டிமின்றி யிருப்பரெனத் திருட்டாந்தபூர்வகமாக வுணர்த்திற்று.

அகம்புறமென்றிரண்டா லருச்சனை புரியுமிந்தச் சகந் தனிலிரண்டு மின்றி - அந்தரியாகம் வெகிரியாகமென் றிரு விதமாக வருச்சனைபண்ணு மிந்தவுலகத்தின்க ணவ்விரண்டு மின்றி,—தமோமய மாகியெல்லா நிகழ்த்திட மகிழ்ந்துவாழ றீர்மையார் போலஞானந் திகழ்ந்து - ஞானம் பிரகாசித்தலா லஞ்ஞானசொருபமாயக் கன்மத்துக் கீடாகச் சர்வ விடய ங்களுந்தோன்ற வவற்றிலே மகிழ்ந் துயிர்வாழந் தன்மை யினுரைப்போல,—அகம்புற மெனாத செம்மையார் தன்மை யாரே-உள்ளிது புறமிது வொண்ணு; தொருதன்மையாகவே காணு முண்மையினை யுடையவர்களே சாயுச்சியமென்னு நன் மையை யடைந்தவர்கள். எ-து.

திகழ்ந்தென்னுஞ் செய்தெ னெச்சம் பிறவினைகொண் டது. எச்சத்திரிபெனினு மமையும். இவை மூன்றுந் தெளிந் தோர்நிற்கு நிட்டையான ஞானத்தின் ஞானம்.

அந்த வுண்மைஞானத்தைப்பெற் றதனோடுங்கூடி யது பவிக்கிற ஜீவன் முத்தர்களுக்குப் பழைய வாதஸுபலத்தா லே பிப்பஞ்சுவாதனை மேலிட்டாலு மதனோடுங் கூடி மயங் காம ஸதனைத் தோன்றின மாத்திரத்திலே நீக்கிக் கொண்டு அந்தஞான நிலைஞலையாம னிற்கைக்கு மேல்ஞானத்தில் யோ கத்தை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

அண்டமே விடவனைத்து மனத்தையு மண்டமே விக், கொண்டல்போ லெவைபுளு னங் குறைவிலா ரிதைதலாலே, கண்டதோர் பொருளையந்தக் கருத்தி னைற் காணிற்றானே, யண்டநா யகனார்மேனி யானதே லையமின்றே.

(சக)

௫௨௮ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

அவ்வியல்புருதவர்க் ககன்றனானத்தின்
செவ்வியயோகத் திகழ்வினையுரைத்தது.

(இ-ள்.) அண் ஆகாசமிடமாகச் சரிக்கப்பட்டப் பிருதிவி
டமேவிட வளை முதலான நாலுபூதங்களு மதற் குட்பட்
ததும் டவையும் அந்த வாகாசத்தோடும் பொரு
ந்தி வியாத்திபண்ணிநிற்க

அனைத் தையு அந்தவாகாயந்தா னவையெல்லாந் தன்
மண்ட மேவிக் னிடத்திலே கவளீகரித்துநின்ற கோட்பா
கொண்டல்போ டுபோல
ல்

எவையுஞான எல்லாவான்மாக்களினும் அவையிற்றோ
ங் குறைவிலாநி டிவகூடி யிருக்கப்பட்ட வத்துவாக்களி
றைதலாலே னும் பூரணனாயுள்ள சிவனுடையனானமா
னது தன்னிடத்திலே யடக்கிக் கவளீகரி
த்துக்கொண்டு நிற்கையாலே

கண்டதோர் தான் ஹிதாஹிதப்படதக்கதாகச் சத்
பொருளை யந் தாதி விடயங்களுலே யாதாமொன்று தன்
தக்கருத்தினுற் விடத்திலேவநது தாக்கினுஹி முன்சொ
காணில் ன்ன வுபமானம்போலே சிவனுடைய னா
னத்தினுலொழிய மற்றென்றினுஹி வர்
ராத்தென்றுகண்டு விருப்புவெறுப்பற்றுநிற்
கல்

தானே யண் அங்ஙனங்கண்ட பொருடானே தேவர்
டநாயகனா கருக்குக் கததாவா யிருக்கப்பட்ட சிவ
மேனியானதேல் னுடைய திருமேனியாம். அப்படிக்க் காண
வே

ஐயமின்றே. அங்ஙனந் தாக்கின விடயங்களுலே
மேலேக்கு ஜநநமுண்டாகாதென்கிறது சந்

தேகமில்லை. எ-று. அன்றியும் தானே யன் டர்நாயகனார் மேனியானதே லையமின்றே. என் றொருபதமாக்கி யப்படிக்கண்ட சிவஞானிகள் சிவனு டைய திருமேனியாகிய ஞானத்தோடுங்கூடிச் சாயுச்சியத் தைப் பெறுகைக்குச் சந்தேகமில்லை யென்னவுமா மென வறிக.

ஆனதே லென்றதனால் ஆன்மாசிவனாவனோ வென்னில் அப்படிச் சிவனாகான், அந்தச் சிவத்தோடுங் கூடுமென்பது கருத்து. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் “ஆனா யென்ப தனைத் தமவ்வகைத் - தானா காமையைச் சாற்றிடுமெ ன்க - தானையெனாமித் தனியேகார-மழிந்திலரதுவே யாய் ந்திலரதுவிட் - டொழிந்திலர் பிரிவில ரெனாமிவை யுணர்த் தாம்.” எ-று. கண்டுகொள்க.

து-ம். கண்டதோர் பொருளை யந்தக் கருத்தினுற் கா ணில். எ-று. எல்லாஞ் சிவச்சேட்டைபென்று கண்டுநிற்கிற சிவஞானிகளுக் கதற்குத் தக்கதாகச் சிவனின்னு சாந்தித்தி யஞ் செய்வனென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “யான்செய் தேன் டிற்செய்தா ரென்னதியா னென்னு மிக்கோணை ஞான வெரி யால்வெறுப்பி ரிமிர்த்துத், தான்செய்வே நின்றிடவத் தத்துவவ்ரு னேரே தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளி த்திட்ட டோடு, நான்செய்தே நெனுமவர்க்குத் தானங்கனி நி கண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்கும் கன்ம, மூன் செய்யா ஞானந்தா னுதிப்பினல்லா லொருவருக்கு மியானை னாகிங் கொழிபாதன்றே.” எ-ம். திருப்பாட்டில் “யாதேசெ ய்துமியாம் யாமலொ நீயெனி, லாதேசெய்யு மளவில்பெரு மையன்.” எ - று. கண்டுகொள்க.

தன்னிடத்திலே தாக்கிற விடயங்களுல்லாஞ் சிவசொ ருபமென்று கண்டு நிற்கவென்றதற்கு. பி - ம். திருவாசகத்

தில். “கூறுநாவே முதலாகக் கூறுங்கரண மெல்லாநீ.”
எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனூற் சொல்லியது அந்தச் சிவஞானத்தோடுங் கூடிய
புறப்பவிக்கிற ஜீவன் முத்தர்க ளந்தநிலைகுலையத் தக்கதாசப்
பிரபஞ்சவாதனை மேலிட்டுச் சத்தாதி விடயங்களிற் ருக்கி
னாலும் அவைகளெல்லாஞ் சிவச்சேட்டைபரஸொழிய வான்ம
சேட்டையால் வாராதென்பது கண்டு ஒருவரோடும் விருப்பு
வெறுப்பற்று நிற்கவே ய்ப்படித் தாக்கன விடயங்களாலே
மேலைக்கு ஜகநத்துக் கேதுவாகிய வாகாமியங் கட்டுப்படா
தென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (சுக்)

வேறு—இது அந்தஞானநிலை குலைந்தாலும் பழைய பிர
பஞ்சவாதனை மேலிடாமலிங்கு முபாயமான ஞானத்தில்
யோக முணர்த்திற்று.

அண்டமேவிட ஓனைத்து மனைத்தையு மண்டமேவிக்
கொண்டல்போல் - பிருதிவி முதலிய நானுபூதங்களு மாகாய
த்திலே பொருந்திநிற்க வந்தவாகாயந்தா னையெயல்லாவ
ற்றையுங் கவளிகரித்தக்கொண்டு நிற்கின்ற கோட்பாடுபோ
ல,—எவையுஞானக் குறைவிலா நிறைதலாலே - சகலத்தையு
மந்தஞான மகண்டமாக நிறைதலாலே,—கண்டதோர் பொ
ருளை யந்தக்கருத்தினுற்காணில் - தோன்றியதோர் விடயத்
தை யந்த ஞானக் கண்ணினுற் பார்க்கின்,—தானே யண்ட நா
ய்களும் - அந்தக் கருத்தே வித்தாய்த் தானேசிவனாவன்.
அப்படியாவறோ வெனின்,—மேனி யானதே லையமின்றே-
ஞானமே தனக்குச் சொரூபமாய் நிதினங்நன மாதற்குச்
சந்தேகமில்லை. எ - து.

சிவனாத லுபசாரம். மேலியானதே லையமின்றே மென்

பதற்கு அந்தச்சிவமே தனக்குச் சொருபமாய் நிற்கின் முத்திக்குச் சந்தேகமில்லை பென்பாருமுளர். குறைவிலா வென்பதீறு கெட்டுநின்றது.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஞானயோகத்தில் நிற்கப்பட்ட ஜீவன்முத்தர்களுக் கிந்தப் பிரபஞ்சவாதனை யப்படித் தோன்றின மாத்திரத்திலே நீக்கிக்கொள்ள வொட்டாமல் வாதனாபலத்தால் நீடிக்க மேலிட்ட வவதரத்தும் அதனோடு மாண்மபோதத்தைச் செலுந்தாமற் சிவசிந்தனையாக நிற்கத் தக்கதாக மேல் ஞானகிரியை யருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

மண்முதல் கரணமெல்லா மறுவசத் தாக்கிஞா ளாக், கண்ணினி லூன்றியந்தக் கருத்தினு லெலவையு நோக்கி, யெண்ணியஞ் செழுத்துமாழி யிறைநிறை புணர்ந்துபோற்றல், புண்ணியன் தலக்குஞான பூசையாய்ப் புகலுமன்றே. (சுஎ)

மாசணுகாது மனமிறந்தியற்றும்

பூசனைஞான பூசனைபென்றது

(இ-ள்.) மண் பிருதிவி முதலாயுள்ள தத்துவங்களெ முதல்கரணமெ ல்லா காமல்ல குற்றத்தையுடைய ஜடமெ ல்லா மறுவசத் து என்று கண்டு. ஜடமெனக் காணவென்றது இது தானாகக் காரியப்பட மாட்டாதென்று காண்கையெனவறிக. என்னவே யிது பூதசுத்தியாம்

ஞானக் கண் அப்படியறிகிறது மந்தத் திருவருளா ணினி லூன்றி லொழிய ஆன்மபோதத்தா லறியப்படாதென்று கண்டு. அப்படிக்காணவே யது ஆன் மசுத்தியாம்

அந்தக் கருத்
தின லெவையு
நோக்கி

அப்படி யான்மபோதத்தாற்றானே யறி
கைக்குச் சேட்டையிலே யென்று கண்
டதுகொண்டே ஆன்மாவுக் கறிவில்லையெ
னவறிந்து கண்டுகேட் டிண்டுமிர்த்துற்றறி
ந்து நிற்கிறதெல்லாம் அந்தத் திருவருளெ
ன்று கண்டுநிற்கவே அது திரவியசுத்தியாம்

எண்ணி யருத்
செழுத்து மாறி.
அநுவயம். ஐந்
தெழுத்து மாறி

ஐந்தெழுத்தையு மைந்தெழுத் தாகக்
கொள்ளாமல் மாறிக்கொள்ள. மாறிக்கொ
ள்ளலாவது சிவவிலே சிவமும் வவ்விலே
யருளும் யவ்விலே யான்மாவும் நவ்விலே
திரோதமும் மவ்விலே மலமமாகக் கொ
ண்டு ஐந்தெழுத்தையும்விட் டைந்து முத
லாக விசாரித்துக் கண்டு. அப்படிக் காண
வே மந்திரசுத்தியாம். அன்றியும்

எண்ணி
இறைநிறையு
ணர்ந்து

இன்ன யுருவென்று எண்ணித் தொகை
ப்படுத்தி ஜபிக்க வென்னவுமாம்
கத்தாதானே பெங்கும் பூரணமாய்நின்
று மற்றுண்டான சித்தசித்துக்க ளிரண்டி
னும் பிரிவறநின்று சேட்டிப்பித்து நிற்கிறந்
தை யறிந்து. அப்படிச் சித்தசித்துக்க ளிர
ண்டினுஞ் சிவநிறைந்து நிற்கிறத்தை யிந்த
விலிங்கத்தினு முண்டென்று காணவே
இலிங்க சுத்தியாம்

போற்றல்

இங்ஙன மைந்துவகையாகச் சொல்ல
ப்பட்ட பூதசுத்தி ஆன்மசுத்தி திரவியசு
த்தி மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தி என்னு
முறைமைகளுஞ் சுவறுவாராமல் வழி
பட்டு. இங்ஙனம் வழிபடவே

புண்ணி யன் இங்ஙனம் பஞ்சசுத்திகளாகச் சொல்ல
றனக்குஞானப் பட்டதெல்லாஞ் சிவனுக்கு ஞானபூசை
பூசையாய்ப் புக யாமென்று சிவாகமஞ் சொல்லும். எ - று.
ஹமன்மே.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்சசுத்திகளுக் கெழுதின
பொருளுக் குதாரணம் ஞானபூசைத் திரு விருத்தத்திலே
காட்டுதும். அவைவருமாறு:—

மண்முதல் கரணமெல்லாம் ஜடமென்று கழித்ததற்கு.
பி-ம் “ஆஞ்சலிசெய் திருந் துடல நானல்லேன்.” எ-ம். “புஞ்
சமலிதனு கரணம் புவனபோகம் பொய்.” எ - ம். “எடுத்த
லீடு தானழியுமளவு மதிற்றங்குவோர்போல்.” எ-ம். வருமே
துக்களைப் பூதசுத்திக்குக் கண்டுகொள்க

ஞானக் கண்ணினி லுன்றியென்றது ஆன்மசுத்தி யென்
றதற்கு. பி - ம். “தீங்கிலுயிர் சிவலிங்கஞ் சிவன் சீவன் யா
துஞ் செயவேண்டா பசுஞானம்.” எ-ம். “மெய்ப்பணி மடங்
கத் தூங்கிட.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

அந்தக்கருத்தினு லெவையு நோக்கி பென்றதை தான்
காண்கிறதெல்லாஞ் சிவன் காண்கிறானென்று காணவே திர
விடசுத்தியா மென்றதற்கு. பி - ம். “நாலிரண்டு திருவுருவ
நோக்கினோக்கால் நலங்கொ டிரவியசுத்தி நயந்து.” எ-து.
கண்டுகொள்க.

எண்ணி யைந்தெழுத்துமாறி யென்றதை மந்திரசுத்தி
யென்று ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை யைந்தெழுத்ததாகக் கொள்
ளாமல் ஐந்துமுதலாகக் கண்டு எண்ணி ஜபிக்கவென்றதற்கு.
பி-ம். “பத்துரும்திரசுத்தி பயிற்றி.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இறைநிறை யுணர்ந்தென்றதை இலிங்க சுத்தியென்றது
கத்தா வெங்கும் பூரணஸூயிருக்கையாலே நம் பொருட்டா

கப் பூசை கொள்ளக்கொண்ட திருமேனியினு முண்டென்று காணவென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். “நாதன், மேலுக் கந்த மலரொதுக்கி யுருவநோக்கி விமலனிறை யுணர்ந்தெ வையு மேனியான, சீலமுமங் கருவுதிரு வருவமான சிறப்பு முணர்ந் திலிங்கசுத்தி சேர்த்திடாயே.” எ - து. கண்டுகொ ள்க.

இதனாற்சொல்லியது முன்சொன்ன ஞானயோகத்தி னிற்குமவர்களுக் கந்த நிலைகுலையத் தக்கதாகப் பிரபஞ்சவா தனை மேலிட்டாலு மதனோடுகூடாமல் அதனை நீக்கிக்கொள் ளத் தக்கதாக ஞானகிரியைச் செய்யுமிடத்துப் பஞ்சசுத்தி செய்யவேண்டுகையால் அதற்குத் தத்துவங்களை யெல்லாம் ஐடமென்றுகாணவே பூதசுத்தியாமென்றும் அப்படிக்கண்டு நீக்கிக்கொள்ள நமக்கென்ன வொருசேட்டை யில்லையெ ன்று காணவே யானமசுத்தியாமென்றும் அப்படித் தனக்கெ ன்ன வொருசெயலில்லையென்று கண்டு தான் காண்கிறதெல் லாஞ் சிவதிருஷ்டியென்று காணவே திரவியசுத்தியாமென் றும் ஸ்ரீ பஞ்சாஷ்ரத்தை யைந்துமுதலாகக் காணவே மங் திரசுத்தியாமென்றும் எங்கும் பூரண ஓயிருக்கிற சிவனிந்தச் சிவலிங்கத்தினு முண்டென்றுகாணவே லிங்கசுத்தியாமென் றும் இவ்வனஞ் சுத்திசெய்து வழிபடவே சிவனுக்கு ஞான பூசையாமென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (சஎ)

வெறு—இஃ தந்நிலைதிரிந் துழி நிற்கு ஞானத்திற் கிரியை யுணர்த்திற்று.

மண்முதற் கரணமெல்லா மறுவசுத்தாக்கி - பிருதிவிமு தலிய தத்துவங்களை யெல்லாம் சடமாக்கையாலே தனக்குவே முக்கக்கண்டு இவை யருளாலன்றிச் சிவியாதென்று பரவுசு.

மாக்கி,—ஞானக் கண்ணிலுள்ளது - இந்தத் தத்துவங்களி
னின்றும் விடுவித்த ஞானதிருஷ்டியிலே நிலைபெற்று,—அந்
தக்கருத்தினு லெவையுநோக்கி—அந்த ஞானக்கண்ணிலே
சகலத்தையும் பார்த்து,—எண்ணி யஞ்செழுத்துமாறி-பஞ்
சாக்கரத்தைத் திரோதானத்தி னின்றும் திரும்பிச் சிகாரமு
தலாக மாணதமாகச் சபித்து,—இறைநிறை யுணர்ந்து-கர்
த்தாவினுடைய பரிபூரணத்தை யுணர்ந்து,—போற்றல்-இங்
கனம் போற்றுகின்றதே,—புண்ணியன் தனக்கு ஞானபூசை
யாய்ப் புகலுமன்றே - சிவனுக்குப் பஞ்சசுத்தியோடுங்கூடிய
ஞானபூசையென் றுகமஞ்சொல்லும்.

மாறி எண்ணியென்க. மறுவசத் தாக்கன்முத லிறை
நிறை யுணர்ந்தலீராக வைந்தும் பூதசுத்தி யாத்மசுத்தி திரவி
யசுத்தி மந்திரசுத்தி லிங்கசுத்தியாகிய பஞ்சசுத்தியாம்.
அன்றே அசை.

 பதினேராஞ்சுத்திர முற்றிற்று.

இங்கனம் பஞ்சுத்திகளுஞ் செய்து அந்த ஞானபூசை
யைச் செய்துவரு மவதரதது அதிலு மான்மபோதங் குவியா
மல் வாதனுபலத்தாலே திரிவித கரணங்களோடுங் கூடிப்
பிரபஞ்சத்திலே யோடினாலும் பழையபிரபஞ்சத் தொழிலா
ய்நின்று ஜீவியாமல் அருட்டொழிலாய் நிற்கக்கத்தக்கதாக
மேல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய ஞானசரிதியை யருளி
ச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

தொண்டர்க ளிடத்தும்வானோர் தொழந்திரு
மேனிராறு, மண்டருங் கண்டிலாத வண்ணலே யெ
னவணங்கி, வெண்டர ளங்கள்கிந்த விழிமொழி குழ

ருநக சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யநம்.

றிமெய்யே, கண்டுகொண் டிருப்பர்ஞானக் கடலமு
தருந்தினோரே. (சஅ)

சிவமாம்வேடஞ் சிவாலயமெனத்தொழந்
தவமாஞானச் சரிதைசாற்றியது.

(இ-ள்.) தொ மகேஸ்வர ரிடத்திலும்
ண்டர்க ளிடத்
தும்

வானோர்தொ பிரம விஷ்ணுக்கள் முதலாயுள்ள தேவ
முந் திருமேனி ர்களும்வந்து வழிபாடு செய்யப்பட்ட சிவ
தானும் விங்கப் பெருமானிடத்திலும்

அண்டருந் க அந்தத் தேவர்களாலும் காணப்படாத
ண்டிலாத வண் சிவனல்லோ நம் பொருட்டாகத் திருமே
னிலே யெனவ னிகொண் டெழுந்தருளினானென்று இந்த
ணங்கி விரண்டிடத்திலும் வழிபட்டுத் தண்டனி
ட்டு

வெண் டரள கண்களானது முத்துப்போல ரீராயுதி
ங்கள்கிந்த விழி ர்க்க
மொழி குழறி வார்த்தை தழுதழுக்க
மெய்யேகண் உண்மையாகக்கண்டு தியானித்துக்கொ
டுகொண் டிருப் ண் டிருப்பார்கள்
பர்

ஞானக்கடல அருள் வெள்ளமாகிய சமுத்திரத்திலே
மு தருந்தினோ வினைந்த சிவபோகமாகிய வமுதினைப் புசி
ரே. த்த சிவஞானிகள். எ - று.

து - ம். தொண்டர்க ளிடத்தும். எ-ரு. திருவேடத்தா
ரைச் சிவனைனக்கண்டு வழிபடவென்று பொருட்கூறியதே
தென்னில் அவர்கள் கொண்ட வேடத்தினாலும் தியானசமா

திமிருலு மவர்களிடத்திலே சிவன் சாந்தித்தியமாகச்செய்து நிற்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் “அறிவரியான் றனையறிய வாக்கையாக்கியங்கங்கே யுயிர்க்ருயிரா யறிவுகொடுத்தருளாற், செறிதலினுற் திருவேடஞ் சிவனுருவேயாகுஞ் சிவோகம்பா விக்குமதாற் சிவனுமாவர், குறியதனு ஸ்தையத்தே யரனைக்கூடுங் கொள்கையினு லவனுவர் குறியொடுதாமழிய, நெறியதனும் சிவமேயாய் நின்றியிவரென்ற நேசத்தாற் ரொழுதிடுந் பாசத்தாள்விடேவ.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி வாறோர்தொழுந் திருமேனிதானும். எ-கு. சிவலிங்கப்பெருமானைச் சிவனெனக்கண்டு வழிபடவென்று பொருட்குறியதே தென்னில் இந்தச் சிவலிங்க மூர்த்தமானது சிவனுடைய வடிவாகிய சத்தி சிவான்மிகமாயிருக்கையாலுமந்திர தந்திரங்களினாலும் வழிபடுவொர்க்குக் காட்டத்திலக்கினி கடைந்தவிடத்திலே பிரகாசித்தாற்போலவும் பசுவினிடத்துண்டாகியபா லந்தப்பசுவினுடனெங்குநின்றாலு மந்தப்பசுவின் முலைக்கண்ணிலே தோன்றினுற்போலவும் அந்த விலிங்கமூர்த்தத்திலே பூரணமாகிய சிவம் பிரகாசிக்கையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னைச் சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவனங்கே, யருக்கோலிமந்திரத்தா லென்றினையுமவர்க்கு முளனெங்கு மிலனிங் குளனென்பார்க்கு, மிருப்பாயவடிவா யிந்தனத்தினெரிபோல் மந்திரத்தின வந்துதித்து மிருஞ்சுரபிக்கெங்கு, முருக்காணவொண்ணாத பால் முலைப்பால்விம்பி யொழுகுவதுபோல் வெளிப்பட்ட டருளுவனன்பர்க்கே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

மற்றுள்ள நூல்களெல்லா மூன்றுமுதலையுஞ் சிவனெனக்கண்டு வழிபடவென்று வருகையாலே இந்நூல் மஹேஸ்வரையுஞ்

௩௩௮ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாராம்.

சிவலிங்கப்பெருமானையும் வழிபடச்சொன்னதொழிய ஆசாரியனை வழிபடச் சொல்லாதிருப்பானே நென்னில் அது ஆசாரியன் முன் நிலையாக வெழுந்தருளிச்செய்யச் சீடன்தண்டம் பண்ணி வழிபட்டு கேட்டுவருகையா ஸ்தனைச் சொல்லவேண்டுமதில்லை யென்பது கருத்து. ஆனால் மசாரியனையுஞ் சிவனைக்கண்டு வழிபடுகைக்குப். பி-ம். சித்தியாரில். “பரப்பிரம மிவனென்றும் பரசிவன் னுனென்றும் பரஞானமிவனென்றும் பராபரன் னென்று, மரந்தருஞ்சீர் நிலையெல்லா மிவனெயென்று மருட்குருவை வழிபடவே யவனாவன னுனையே, யிரங்கியவாரணமாமை மீனண்டஞ் சினைபை மியல்பினொடு பரிசித்து நினைந்தும் பார்த்தும், பரிந்திவைதா மாக்குமாபோற் சிவமேயாக்கும் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துத்தானே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இந்தப் பூமியின் கண்ணிலே வெழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட விலிங்கமூர்த்தத்தை வாணோர் தொழஞ்சிருமேனி பென்றதே தென்னிற் தேவர்களு முத்தியைப் பெறுமவதரத்து இந்தப் பூமியின் கண்ணேவந்து சிவனையருச்சித்துப் பெறவேண்டுகையா லப்லபிச் சொன்னதெனவழிக். இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “வானிடத்த வருமண்ணில்குந் தரன்றனையர்ச்சிப்பர்.” எ-ம். திருவாசகத்தினும் “புவனியிற்போய்ப் பிறவாமையினுனும் போக்குகின்றோம்.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

அப்படியிருக்க விந்த விலிங்கமூர்த்தத்தை யண்டருங் கண்டிலாத வண்ணலே யென்றதே தென்னில் இந்த விலிங்கமூர்த்தத்தை வழிபடுமவர்க ளந்த வுண்மைஞானமாகிய பூரணத்தை யிலிங்கத்தினிடத்திலே தீயானின்று வழிபட வேண்டுகையால் அந்த வுண்மைஞானத்தை யவர்களறியாதபடியாலே யப்படிச் சொன்னதெனவழிக். அஃ தெங்குனெயென்னில் அவர்கள் சிவனை யிழந்து நின்று செய்த பசுபுண்ணியத்தினாலே தெய்வபதத்தைப் பெற்றுச் சித்திப்பமாகிய போகங்களை யதுபவித் திருக்கையா லந்த வுண்

மைஞானத்தை யறியாதவர்க ளென்ற தெனவறிக. இதற்கு, பி-ம். திருவாசகத்தில் “வானநாடரு மறியொணாதநீ” எ-ம். “கனலே யுந் தேவர்கள் காண்பரிய கணைகழலோன்” எ-ம். “அளவறுப்ப தூர்க் ஈரியவ னிமையவர்க் கடியவர்க் கெளியான்” எ-ம். வருமே னுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி இவ்வனஞ் சிவனை வழிபடுகிறவர்கள் பிரியப்பட்டு வகைகூராமல் விதனப்பட்டு வெண்டரளங்கள சிந்த விழிமொழி குழறி பென்னவேண்டுவா னேனென்னில் யாதாமொரு விதனமு ற்றவர்கன் தங்கள் விதன நீக்கத்தக்க முதியோரைக் கண்டவிட த்துத் தாங்களபட்ட விதனத்தின் மேலீட்டினாலே தங்கள் வித னத்தைச்சொல்லி யாதுமி—த் தவர்கள் மெய்யறியாமற் கண்ணீ ருங்குதித்து நாவுந் தழுதழுத்து நின்றபோல மோக்ஷகாமிகளா யுள்ளவர்களுந் தாங்கள் ஐநகமரண தூக்கத்திலே யழுந்தியும் இயம தண்டப்பட்டும் நரகவேதனைப் பட்டும் வருகிற விதனத் தை யுபதேசக் கிரமங்களினாலே கண்ட வவதரத்துச் சிவசந்நிதி யிலே தங்கள் விதன மாறவேண்டுகையால் வாக்கு மனத்திதமாபு ள்ள சிவன் நம்பொருட்டாகத் திருமேனி கொண்டருளிஞா னெ ன்று கண்டு தங்கள் விதனத்தின் மேலீட்டை யந்தச் சந்நிதியி லே விண்ணப்பஞ் செய்யச்செய்தே யவர்கள் மெய்யறியாம னுண் டாகிய கண்ணீருங் குழறுதலு மெனவறிக. என்னவே மனதி லுண்டான விதனங் கண்ணீராலே யறியப்படு மென்பது கருந்து. ஆதெவ் வனே யென்னில் “அன்பிற்குமுண்டோ வடைக்குந்தா - மூர்வலர்புன்கணீர் பூசநரும்.” என்று திருவள்ளுவ தேவரு மரு ளிச்செய்தது மிப்பொருட்பற்றி பெனவறிக. சிவனைப் பெறவே ண்டுமென்று விதனமுற்றவர்களுக்குக் கண்ணீருங் குழறுதலு முண்டா மென்பதற்கு, பி-ம். திருவாசகத்தில். “மெய்தானரு ம்பி விதிர்விதிர் த்துன் விரையார் மழங்கென், கைதான் றலைவைத்

துக் கண்ணிர்ததும்பி வெதும்பி.” எ-ம். “உள்ளந்தானின் றுச்சி யளவுநெஞ்சா யுருகாதா ருடம்பெல்லாந் கண்ணுயண்ணு, வெள் ளந்தான்பாயாதா நெஞ்சங்கல்லாந் கண்ணினையுமரமார் தீவினை யினேற்கே.” எ-ம். “வேண்டுந்தனையும் வாப்விட்டலறி விரையா ர்மலர்ப்பாதம், பூண்டுதிடம்ப தென்றுகொல்லோ வென்பொல் லாமணியைப் புணர்ந்தே.” எ-ம். பெரியபுராணத்தில். “ஈசனை மேபணிந்துருகி யின்பமிகக் களிப்பெய்தப், பேசுவார்ப் தழுதழு ப்பக் கண்ணிரின்பெருந்தாரை, மாகிலா நீழ்ந்தந் காவிதாமயிர் சிலிர்ப்பக், கூசியே யுட்கம்பித் திடுவார் மெய்க்குணமுள்ளார்.” எ-ம். பாண ராற்றுப்படையில். “முதுமலைநோக்கிக் கதுமெனச் செல்வழி - யுவகைப்பெரியாறு தவலறப்பெருகி - யுன்மனத்தனர் ப்ப ஷ்ரோமஞ்சிவிர்ப்பக் - கண்ணெனுமத்தின் கண்ணிருடைய- வென்பிடையுருகி நன்குடல்விதிர்ப்ப - வேர்த்தமெய்யரும்பி நா த்தழுதழுப்ப.” எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி மெய்யே கண்டுகொண்டிருப்பர். எ-ஞ. உண்மையாக க்கண்டு தியானித்துக்கொண் டிருப்பர்களென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் பூரணகத்தாவா யுயிர்க்குயிராய்நின் தறிவிக்கிற சிவ மானது குருவிங்க் சங்கமமாகப் புறம்பேகொள்ளப்பட்ட திருமே னியிலு முண்டென்று வழிபடுகையா லப்படிச் சொல்லப்பட்ட தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தேவாரத்தில். “என்னிலாருமென க்கினியாரிலை, யென்னிலும்மினி யாநொருவன்னுள, என்னுளே யுயிர்ப்பாய்ப் புறம்போந்துபுக், கென்னுளேநிற்கு யின்னம்ப ரீச னே.” எ-ம். திருமந்திரத்தில். “உள்ளத்துமுள்ளன் புறத்துள் ளனென்றவர்க, ஞுள்ளத்துமுள்ளன் புறத்துள்ள னெம்மிறை.” எ-ம். திருவருட்பயநில். “உள்ளும்புறம்பு மொருதன்மைக் காட் சியருக் - கெள்ளுந்திறமேதுமில்.” என்றது மிப்பொருட்பற்றி னின்றதெனவறிக. அன்றியும் பூசாகரணத்திலும் இதுவே பொரு

ளென்பதைப்பற்றி. “ஆருயிர்ச் சிவத்தைவிட்டுப் புறச்சிவ மர்ச்சிப்பானே, லீருயிர்ச் சிவமுண்டாக லிசைவதன் றெங்குமுள்ளு தோருயிர்ச் சிவமேமற்றுப் புறச்சிவ முருச்சிவத்திற், பேருயிர்ச் சிவமேதென்னிற் பெருததுப் பிணக்குதாலே.” என்பதனாலுமந் தச் சிவமுதலை யுள்ளும்புரம்பு மொருதன்மையாகக் கண்டவர்க ளே சிவஞானிக ளென்பதனைக் குருமுகாந்தரமாகக் கண்டுகொ ள்க.

இனி ஞானக் கடலமுதருந்திலேரே எ-து. ஞானத்துக்குச் சமுத்திரத்தை யுவமையாகக் கூறியதெனென்னிற் சமுத்திரம்போ லஞானமு மளவுபடாதபடியாலும் தன்னிடத்திலே கூடினவான் மஜாலங்களை யந்தச் சமுத்திரம்போல யுள்ளடக்கி நிற்கையாலும ந்தச் சமுத்திரம்போல வமுதம்விளைகையினாலு மப்படிச் சொன் னதெனவறிக. அப்படிச் சமுத்திரம்போல ஞான மளவுபடாதெ ன்பதற்கு. பி-ம். திருக்களிற்றுப்படியாரில். “கடலைக்கையாடுத ற்குக் கைவந்துநின்றுங், கடலளக்க வாராதாற் போலப்-படியி, லருத்திசெயு மன்பரைவந் தாண்டதுவுமெல்லாம், கருத்தினுக்குச் சேயுறும்க்கோண்.” என்பதனுள் ‘கடலளக்க வாராதாற் போல’ என்பதைக் கண்டுகொள்க. அன்றியும் சமுத்திரம்போலச் சிவனு மான்ம ஜாலங்களை யுள்ளடக்கி நிற்பானென்பதற்கு. பி-ம். சித் தியாரில். “இருப்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போ லிசைந்தற்குயிரை யெரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத் தானாக்கி, யரும்பிந்தன த்தை யனலழிப்பதுபோன் மலத்தை யழித்தமல னப்பனைந்த வுப்பேபோ லன்னந்து, விரும்பிப் பொன்னினைக்குளிகை யொளி ப்பதுபோ லடங்கு மேலளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பானாகிக் கரும்பைத் தேனைப்பாலைக் கணிபமுதைக் கண்டைக் கட்டிபை யொத்திருப்பனந்த முத்தியினிக்கலந்தே.” என்பதனுள் “விரும்

பிப் பொன்னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோலடக்கி” என்பதைக் கண்டுகொள்க.

இனி சமுத்திரம்போல அமுதம் விளைகையாலு மென்பதற்கு. பி-ம். ஞானமீர்த்தத்தில். “மந்தரமத்தென நிறுவினானென-வைந்தலைபரவு சுற்றிநஞ்சொடு - பணுமணிபிதுங்கப் பற்றியவுணரோ - டமரநுமியக்கலாற்றாள்செல - முகுந்தன்றனது முதுவலியெறுட்டோள் - வருந்தவாங்கு வாய்விட்டலறி - நுரைத்தலைவிரித்துத் திரைப்பெருங் கையெடுத்த - தீனறுங்கூப்பிட்டன்று வந்தெழுந்த - வுவரியமுதமென்ப.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லிபது அசிந்திதனாய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனாகக் கண்டு வழிபடுகைக்குச் சிவஞான சித்தியில் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய. “செங்கமலத்தாளினைகள் சேரலொட்டாத் திரிமலங்க ளுத்துச்சேனேசரொடுஞ் செறிந்திட், டங்கலர்தந் திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிதைஞ்சியாடிப்பாடி, யெங்குமியா மொருவருக்கு மெளியோமல்லோ மியாவர்க்குமொளே மென்றிருமாப் பெய்தி, திங்கண்முடி யாரடியாரடியோமென்று திரிந்திவர் சிவஞானச் செய்தியுடையோரே.” என்னும் விதியைப்பற்றிச் சிவஞானிகளா யுள்ளவர்கள் திருவேடத்தாரையுஞ் சிவலிங்கப் பெருமானையுஞ் சிவனெனக்கண்டு வழிபடுமுறைமையை யறிவித்தது. (சஅ)

வேறு—தொண்டர்க ளிடத்தும் வாறோர் தொழந்திருமனிதானும் - மகேசுரரும் தேவர்க டொழப்பட்ட சிவலிங்கமும்,—அண்டருங் கண்டிலாத வண்ணலே பெனவணங்கி - தேவராலுங் காணப்படாத சிவன்றானே யென்றுட்கொண்டு வணங்கி,—வெண்டாளங்கள் சிந்த விழி - கண்கண் முத்துப்போலுநீர்த்தளியுகுப்பு,—மொழிக்குழற - வாக்குத் தழுதழுப்ப,—மெ

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம். ருசங்

மீயே கண்டுகொண்டிருப்பர்-அவ் வுண்மைப்பொருளேயே கண்
டுகொண்டிருப்பார்கள்,—ஞானக் கடலமு தருந்தினோரே-ஞான
க்கடலிலே விளைந்த வழுதத்தைப் புசித்தவர்கள். எ-று.

தொண்டர்க ளிடத்துமென்ற பாடத்திற்குப் பொருட்சிறப்
பின்று. தரள மாகுபெயர். ஞானக் கடலமுதென்பதனை யமுதிற்
கேற்ற வடையாக்கி ஞா னுமிர்த்தத்தை யென்று சுவாத்மானுபுகி
கொருபெய ராக்கலுமாம்.

ஆக விவ்நுஞ் சொல்லப்பட்ட ஏன்மை மைம்பதினும்

ஆன்மவிலக்கணமுதல் அனைந்தோர் தன்மை முடிவாகச்.

சொல்லப்பட்ட அதிகாரமொன்பதும்

இவ்வளவிலே முடிந்தது.

அனைந்தோர் தன்மையாகிய

பன்னிரண்டா ஞ்ஞத்திர

முற்றிற்று.

மே லிந்நூற் சொல்லப்பட்ட சைவசித்தாந்தத்தி லுண்டா
கிய வத்தத்தின் கோட்பாட்டை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ
ண்டருளியது.

நிலவுல காபுதாநி நிகழ்சிவா த் துவிதாந்தத்துக்,
குலவினா ரளவளவாக் கொள்கைய தானிவேதத், தலை
தரு பொருளாபின்பாய்த் தாவில்சற் காரியத்தாய், மலை
வாறு முணர்வாற்பெத்த முத்திகண் மதித்தாமன்றே.

அந்தமில்சமயத் தளவாதருடறை

யந்தமுறுபொரு ளாழைந்தேனென்றது.

(இ-ள்.) நிலவு புறச்சமயமாகப் பொருந்தப்பட்ட வுலகா
லகாபுதாநி நிகழ் யுதன்முதல் அகச்சமயமாக விளங்கப்பட்ட

ஞ்சுசு

சிவப்பிரகாச சவ்வியா க்யாநம்.

சிவாத்துவிதாந்த சைவராகிய சிவாத்துவிதி யீராக

த்து

குலவின ரள அவர்கள் கொண்டாடப்பட்ட அத்தங்களா
வளாவாக கொள் கிய அளவுகளுக் களவுபடாத கோட்பாட்டை
கைய தாகி யுடைத்தாய்

வேதத் தலைத வேதத்தின் முடிவிலே யுண்டாகப்பட்ட
ரு பொருளாய் அத்தமாய்

இன்பாய் பரமநந்தமாகிய பேரின்பமாய்

தாவில் சந்தா கேடில்லாத சந்தாரியவாதமுமாம். சந்தா
ரியத்தாய் ரியமாவது உள்ளதே யுள்ளதென்றும் இல்லா

த தொருகாலத்தினு மில்லையென்று நின்றதெ
னவறிக். அஃதாவது பதிபசுபாச மூன்றினுள்
ளும் யாதொரு பொருளை யோரிடத்திலே யு
ண்டென்று நாட்டிப் பின்னை மற்றோரிடத்திலே யில்லையென்கி
றது சித்தாந்த விரோதமாகையால் அஃ திந்நூலுக் கில்லையென்ற
தெனவறிக

மலைவறுமுண
ர்வால்

சிவனுடைய குற்றமற்ற பேரறிவாகிய திரு
வருளினாலே

பெத்த முத்தி
கண் மதித்தாம
ன்றே.

இந்நூலைப் பெத்தமாகிய பொதுவென்றும்
முத்தியாகிய வுண்மையென்றுஞ் சொல்லாநின்
றேம். எ - று. அன்றியும் பெத்த முத்தியெ
ன்றது போகமோகூட மென்னவுமா மென்
வறிக.

வி-பு. உலகாயுதன்முதற் சிவாத்துவிதியீராகச் சொல்லப்பட
ட்ட சமயிகளுக்குத்தொகை யிவ்வளவென் றறிகைக்கு முன்சொ
ன்ன பொதுவிலே “புறச்சமயத்தவர்க் கிருளா யகச்சமயத்தொ
ளியாய்” என்ற செய்யுளுக் கெழுதின நுட்பத்திலே கண்டுகொ
ள்க.

பெத்த முத்தியென்ற தேதென்னில் பெத்தம் பூசத்தோடு கட்டுப்பட்டு நிற்கை. முத்தி யந்தக் கட்டுவிடுகை யெனவழிக. திருவாசகத்தில். “கட்டறுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரீ, நிப்ட வ ன்பரோ டியாவருங்காணவே, பட்டிமண்டப மேற்றினை பேற்றி னை, பெட்டிஒடி ரண்டும் மறியேனேயே.” எ-து. கண்டுகொள்க. இதுனாற் சொல்லியது இந்நூலிற் சொல்லப்பட்ட சைவசித் தாந்தவத்த முலகாயுதன்முதற் சிவாத்துவிதி யீரகச் சொல்லப் பட்ட சமயிகள்கொள்ளுங் கோட்பாட்டையுடையதல்லவாய் வே தாந்தத் தெளிவாய் அருபோவத்தமாய் முன்னொடுபின் மலைவ றற்பொருளா யிருக்கப்பட்ட அத்தத்தைச் சிவனுடைய திருவரு ளினாலே பொதுவென்று முண்மையென்றுஞ் சொல்வாரின்றே னென்னு முறைமையை யறிவித்தது. இதுநூற்கருத்து. (சக)

வேறு—இஃ திந்நூலை முன்பின் மலைவறத் திருவருளாலே சொன்னோமென் றருளின் மகிமைபய யுணர்த்திற்று.

நிலவில்காயுதாதி நிகழ் சிவாத்துவிதாந்தத்துள் குலவினர்- உலகாயுதன் முதலாக வுண்டாய்வருகின்ற சிவாத்துவிதி யீரகிய சமயிகளிலே,—அளவளாவாக் கொள்கையதாதி - செவ்விய ரல் லாதாருடைய பிரமாணங்களுக் களவுபடாத கோட்பாட்டையுடை யதாய்,—வேதத் தலைதரு பொருளாய்—வேதத்தின் சிகையிலே த ங்கிய பொருளாய்,—இன்பாய்—சுகசொருபமாய்,—தாவில்சற்கா ரியத்தாய் - கெடாத சற்காரியபகூத்தின் கண்ணாய்,—மலைவறு முணர்வால்—முன்பின் மலைவற்ற சிவஞானந்தாலே,—பெத்த மு த்திகுண் மதித்தாமன்றே - சைவ சித்தாந்தத்திற் பெத்தமோகூ டியரண்டையு மிந்த நூலிடத்து விசாரித்துச் சொன்னோம். எ-து.

ருசுள்

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

குலவினர் கொண்டாடத்தக்கவ ரென்பாருமுள். வினையெ
ச்சவடுக்குக் ளுமென்னும் டெயரெச்சவினையி லறுதலோடு மூ
டிந்தன. நிலவுலகாயுதாதி பெண்பதற்குப் பிரபஞ்சத்திலே நிலை
ப்பட்ட—வென்றுமாம். அன்றே அசை.

இங்ஙனம் பெத்தமாகவும் முத்தியாகவுஞ் சொல்லப்பட்ட
வந்த தூலினையு மிதனல் விளங்கப்பட்ட சைவசித்தாந்த வத்த
த்தினையும் ஆசாரியர் சீஷனுக்குக்கொடுக்கு முறைமையினையு மே
லருளிச் செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

திருவருள் கொடுத்துமற்றிச் சிவப்பிர காசநன்
னூல், விரிவது தெளியுமாற்றால் விளங்கிய வேதுநோ
க்கிப், பெருகிய வுவமைநான்கின் பெற்றியி னிறுவிப்
பின்முன், தருமலை பொழியக்கொள்வோன் தன்மை
யிற் சாற்றலாமே. (ரு0)

பெருநூற்பொருளைப் பின்முன்மலைவற

வருளுடன்கொள்பவர்க் கறைகவென்றது.

(இ-ள்.) திரு மலபாகம்வந்து சத்திநிபாதமு முண்டா
வருள்கொடுத்து ய்வந்தா னொருசீஷனுக்கு ஆசாரியன் தனது
திருவடிபை வைத்து

மற்றிச் சிவப் (மற்றுவினையாற்று) இங்ஙனஞ் சிவப்பிர
பிரகாச நன்னூல் காசமென்னும் நல்லதூலினது அத்தத்தின்
விரிவது விரிவானதை

தெளியு மாற் அறிந்து தெளியும் வழியால்
மூல்

விளம்பிய வே தூல்களில் சொல்லப்பட்ட இயல்பு காரி
தனோக்கி யம் அனுபலத்தி யென்கிற ஏதுவாகிய காரண
காரியங்க ளாராய்ந்துபார்த்து

சிவப்பிரகாச சுவ்வியர்க்யாரம்.

ருசுள

பெருகிய வுல மிகவு முவமையாகச் சொல்லப்பட்ட வினை
மைநான்கின் பெ பயன் மெய் உருவென்று சொல்லப்பட்ட ப
ற்றியி னிறுவி ண்பாலுவமை பயனாலுவமை உருவாலுவமை
வினைபாலுவமை யாகிய நால்வகையிலுண்டா
கிய வியல்பிலே கருத்தைநிறுத்தி

பின்முன் றறு இந்நூலி லுண்டாகிய அத்தத்தை முன்னே
மலே வொழியக் கிபின் மலேவறக்கொள்ளத்தக்க முறைமையி
கொள்வோன் ற னையுடையவரிடத்திலே தெளியச்சொல்லலாம்.
ன்மையிற் சாற்ற
லாமே.

து - ம். திருவருள் கொடுத்தென்றது திகையினாலே பாச
கூழம்புண்ணி யுண்மைஞானத்தைக் கட்டாகித்த தெனவறிக.

நன்னூலென்றது கருத்திலுறை திருவருளு மிறைநூலுங்
கலந்தென்னும் பொருளைப்பெற்று நின்றதெனவறிக.

விரிவது தெளியுமாற்றா லென்றது வளர்விருத்த மென்னும்
பொருட்பெற்ற தெனவறிக. அஃதாவது இந்நூலிற் சொற்சுருங்
கியத்தம் விருந்திருக்கையினாலும் ஆராயுந்தோறு மாராயுந்தோறு
மத்த மேன்மேலும் விரிந்துவருகையினாலு மெனவறிக.

விளம்பிய வேதுநாக்கி யென்றதை இயல்பென்றுங் காரிய
மென்றும் அதுபலத்தியென்றுஞ் சொன்னதேதென்னில் இயல்
பேதுவென்றது பொருடண்ணையே யுவமையாக்கி மாப்பூத்ததென்
றால் மரமெனவறிகை பெனக்கொள்க.

காரியவேது வென்றது புகையைக்கண்டது கொண்டே யிவ்
விடத் தனலுண்டென வறிதல்.

அதுபலத்தி யேதுவாவது குளிரில்லாது கொண்டே பனியி
ல்லை யென்றதெனவறிக.

இசை சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

இவையிற்றுக்கு. பி - ம். சித்தியாரில் “ஏதுமூன்றாயியல்பு காரியத்தோடறுபலத்தியென, வோதிரியல்பு மாமரத்தைக் காட்டலுறுகாரியம்புகைதா, னுதியானவனல்காட்ட லாகுமறுபலத்தியத, சீதமின்மை பனியின்மை காட்டலாகுஞ் செப்பிடிவே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

உவமைநான்காவது “வினைபயன்மெய்யுரு வென்றநான்கே, வகைபெறவந்த வுவமைத்தோற்றம்.” என்னும் விதியைப்பற்றிக் கார்போலுங்குமல், தருப்போலுங்கை, புலிபோலப் பாய்ந்தான், பொன்போலு மாவாரம்பூ, என்று வருவதெனவறிக.

இங்ஙனம் ஏதுவும் உவமையுஞ் சொன்னதேதென்னில் பதி பசுபாசமென்ற மூன்றினுள் யாதா மொருபொருளை யறியுமிடத்து ஏதுக்களினாலும் உவமைகளினாலு மறியவேண்டுகையா லெனவறிக, இதற்கு பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் “வாதசேதப் வித ண்டையுமேதுவு - மோதுநால்வகையுவமைபுந் திகடர-வருள்சேர் மாந்தர் பொருள்சேராமற்-றர்க்கமும் விடையமும் கற்க- நற்கவி மாந்தர் நகர்விற்பவனே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

பின்மூன் றமூலவொழிபக்கொள்வோன் றன்மையிற் சாற் றலாமே. எ-கு. முன்னொடுபின்மூலவறக் கொள்ளவல்லவென்ற தாரென்னில் முன் ஐநகங்களிலே சரிதைகிரியை யோகங்களை முற் றும் அருட்டித்துவந்த புண்ணியவான்க ளென்றதெனவறிக. இஃ தற்கு. பி-ம். துகளறுபோதத்தில் “உற்ற சரிதை யொழியாத நற் கிரியை, குற்றமிலாயோகக் குறிவழியு—முற்றிப், பிரந்தார்க டா மறியப் பேசுகேனன்றிப், பிறந்தா ரறியாத பேது.” எ-ம். இந்நூ லினும் கேட்புகழ் தருஞ்சரிதை கிரியாயோகக் கேண்மையரே லினவயுணர்த்தக் கிளக்குதலே.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது சமயாசாரமுஞ் சந்தானவாசாரமு னுண்டாய்ந்தா னொருசீஷனுக்கு ஆசாரியன் நிருவடிபைவை

த்து இந்தச் சிவப்பிரகாசமென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய நல்ல நூல்களே விரியப்பட்ட சைவசித்தாந்தத்தி னுண்மையானவத்தத் தை யேதுக்களினாலு முவமையினாலு நிச்சயித்து அந்தவத்தத்தை முன்னோடு பின்மலைவரக் கொள்ளத்தக்கப் பக்வனுக்குக் கீரமத் திலே கொடுக்கலாமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (௫3)

வேறு—இது இந்நூலுக்கொடுக்கு முறைமையுங் கொள்வோ ன் மனமையு முணர்த்திற்று.

பெருக்ய வுவமைநான்கின் பெற்றியி னிறுவிப் பின்முன் தருமலைவொழிபக் கொள்வோன் மனவயின்-மிகுத்த பண்புபய ன் வினையுருவென்று சொல்லப்பட்ட வுவமை நாலுவகையின் மன்மைகளிலே பொருள்களை நிறுவிப் பின்முன் மலைவரப் புத்தி யிற் கொள்ளவல்லனாகிய மாணக்கனிடத்திலே,—இச்சிவப்பிர காசநன்நூல் விரிவது தெளியுமாற்றால் விளம்பிய வேதுநோக்கி- இந்தச் சிவப்பிரகாசமாகிய நல்ல நூலினது பொருளின் விரிவுக னைத் தெளியுநெறியினாலே தீக்கைக்குச் சொல்லப்பட்ட சத்திநி பாதக்குறிகளை யாராய்ந்து,—திருவருள் கொடுத்துச் சாற்றலா மே-ஞானதீசகையாலே சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து இந்நூ லைச்சொல்லலா மாசாரியர். எ-து.

மத்தசை. ஏகாரமீற்றசை. இகற் காற்றுநீர்ப்பொருளாக வுரைப்பாருமுளர். நூல்கிரிவது நூலது விரிவென வன்னுவயி க்கப்பட்டது. நன்னு லென்ற தந்நூலுட் சிவப்பிரகாசித்தலின்.

உண்மைமுற்றிற்று.

ஆடி - டாயிரமுட்பட திருவிருத்தம் - ஈ.

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்கியாந

முற்றுப்பெற்றது.

இத்திருவெண்பா

விந்துலா||சிரிய ரருட்கொப்பின்மை கூறுமுகத்தா

ஊற்பெருமை கூறுகின்றது.

இப்பிறப்பே சீவன்முத்தி யெய்துவிக்கு மேற்பிறக்கு
மப்பிறப்பு மிக்கே யறுத்தருளி—யொப்பறவே
யுண்மையருள் கொற்றங் குடிவா மூமாபதிதன்
வண்மையருட் குண்டோ கைம்மாறு.

உரைய||சிரியர்சிறப்பு.

தொந்தனையாற் சூத்திரத்தாற் சொற்பொருளர் யம்பலவன்
றந்தருமளாற் றெகையாற் றன்னருளாற்—சிங்கையின்மெய்
சாணச் சிவப்பிரகா சங்கரைக்கண் டான்மதுரைத்
தாணுச் சிவப்பிரகாசன்

ஓதுபுகழ் சகாத்த ம||பிரத்து நா||ஊற்

றெருபதின்மேற் செல்கின்ற காலந்தன்னின்

ம||துபயில் மதுரையில்வாழ் சிவப் பிரகாசன்

வண்மையரு ணிகழ்ச்சியின லுண்மையாக

வீதுமல மீதுவினை யீதுமாயை யீதுயிர்பின்

னீதுசிவ மென்றே காட்டித்

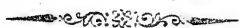
தீதில்சிவப் பிரகாசச் செய்யு ணாறுந்

தேர்ந்துரையிட் டேயுலகிற் சிறப்பித்தானே

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

மு க வு ரை

திருவருட்பயன் - எ - து.

திருவருளின்பயன் இதுவெனக்கூறு மோர் நூல்
எனப்பொருள்.

அஃதாவது, சிவப்பெருங்கருணை, ஆன்மாக்கட்
கருளும்வண்ணாமிதுவெனக் கூறப்படுவது.

அதுவே, இறைவன் தனது சத்தியா வஸகி
யியற்றிக் காத்து அருளுமா மிதுவெனக் கூறப்படுவ
துமாம்.—திரு-அருள்-பயன்-எனப்பிரித்துப் பொரு
ள்கொள்க.

உலகு என்பது உலகத்துள்ள பலவாய உயிர்க
ளையெனக்கொள்க. அதனை வடமொழிச் சிவஞான
போதத்தின் தலைச்சுத்திரத்தா னுணர்க.

இனி அத்தெய்வத்திருவருளே ஆன்மாக்கட்டு
ஆதிதொடங்கி அந்நியவரை ஆன்மாக்கள் நினைத்து
நிறைத்தவண்ணம் உபகரிப்பதா தலால் அதனை யுணர்
ந்து வழிபடுவோர்க்கே விட்டின்ப மெளிதினெய்திப்
பயன்படத் தருவதென உணர்த்துவதுமாம்.

அவ்வா றிந்நூலில் யாங்ஙன முணர்த்தியதெ
னின்? முதலதிகாரம் முதற்குறளில் (திரு) சிவப்பெ
ருங்கன்மையை யுணர்த்தி, இரண்டாவது மூன்றாவது

குறங்களால் அருளாகிய சத்தியின் தன்மையை யுணர்
த்தி, ஏனைய குறங்களால் ஆன்மாக்கள் அவற்றின்பய
னை யுணருமாறு கூறியதெனக்காண்க.

ஆயின் ஏனைய அதிகார மொப்பதும் யாதுகூறி
ற்றெனின்? அதனையேவிரித்து விளக்கி வலியுறுத்திக்
கூறியதென்க.

அஃதெவ்வாறென்னில்? முதன் முதலு அதிகா
ரங்களால் பதிபசு பாச நிலைமை; அஃதாவது, அவன
வளதுவென்று காரியப்பட்டுவரு முலகினை இயற்றுவ
ப்போன் (பதி) கத்தாவெனவும், இயற்றப்படுவோர்
(பசு) ஆன்மாக்களெனவும், அதனை இயற்றும்வகை
அவர்களின் (பாசம்) ஆணவாதி மலங்கள் பரிபாகப்
படுவதற்கெனவும், நான்காவது அருளதுநிலையால்
திருவருளின் தன்மை யிதுவெனவும், ஐந்தாவது
அருளுருநிலையால் அவ்வருளே ஆன்மாக்களே இர
குகிக்கும்பொருட்டுத் திருவுருக்கொண் டெழுந்தருளி
உபகரிக்குந் தன்மை யிவ்வாறெனவும், அருட்டன்
மையை பொதுவகையாற்கூறி; உண்மையி லதனை
யடையுமாறு, ஆறாவது அறிபுருவி என்பது ஆன்
மா திருவருளால் உண்மைப்பொருளை யுணருமுறை
மை யிவ்வாறெனவும், ஏழாவது உயிர்விளக்கம் என்
பது அவ்வான்மாவின் தன்மை யிதுவெனவும், எட்
டாவது இன்புறுநிலை என்பது அவ்வான்மா திருவ
ருளால் சிவப்பேரின்ப மடையுமா யிவ்வாறெனவும்,

ஒன்பதாவது ஐந்தெழுத்தருணிலை என்பது மேற்கூறியவாறு சமாதியடைதல் கூடாதோர் திருவைந்தெழுத்தை யோதின் அருட்பேற்றுற்றுச் சிவப்பேரின்ப மெய்துவாரெனவும், பத்தாவது அணைந்தோர்தன்மை என்பது அவ்வாறு சிவப்பேரின்ப மெய்தினோர் நிலைமை யிதுவெனவும், கூறியவாறு காண்க.

இதில் முதல் ஐந்ததிகாரமும் பொது,
பின் ஐந்ததிகாரமும் உண்மை,
என்பதையுணர்க.

இனி இவ் வதிகாரங்கடோறும் திருவருட்டன்மையை விரித்தெடுத்தோதியவாறு அவ்வவ்வதிகாரங்கடோறும் வாசித்தும் கேட்டும் சிந்தித்தும் தெளிக.

இனி இந்நூல் யாதுபற்றிக் கூறியதெனின்? தன்னையடைந்தோர் பக்குவன், சிவம் ஆன்மாக்களை மூவிலைப் பறித்துவானெனென்று வினவியதற்கு, அது அருளேயென்ன, அவ்வருள் யாது? அதனாஸ்தையும் பயனென்னை? என, அத்திருவருட்பய விதுவென்று ஆகமங்க ஞ்ணர்த்தியவாறு கூறிய தென்க.

இத் திருவருட்டன்மையைச் சித்தாந்தசாத்திரங்கள் பதினாண்டினுஞ் சிறந்தசிவஞானபோதம்சிவஞானசித்தி சிவப்பிரகாசங்களுள் கூறுதொழிந்த தென்னையெனின்? அறியாது வினாவினாய்! முதற்கூத்திரத்தின்பதி இலக்கணங்கூறி, அடுத்த இரண்டாளுத்தி

ரத்துள் அத்திருவரு ளிலக்கணமே கூறப்பட்டவாற
றிக.

அஃதெங்ஙனமெனின் ? ரௌரவாகமத்தி னோர
ம்சமாகிய வடமொழிச் சிவஞானபோதத் திரண்டா
ஞ்ஞத்திரத்துள் “ஆஞ்ஞாயா” என்றும் தமிழ்நாற்
சிவஞானபோதத் திரண்டாஞ்ஞத்திரத்துள் “ஆணை
யின்” என்றும் கூறி யுள்ளதன்பொருளை ஆய்ந்துண
ர்ந்தடங்குக.

இதனாற்போந்த பயன் யாதெனின் ? இத்தெய்
வத் திருவருளானன்றித் தனிப்பெருஞ்சிவம் தானே
தனித்துபுகரித்தல் செய்யாதென்பதே துணிபாய்க்
கொண்டினர்வதென்க.

இந்நூல்யாவரா வியற்றப்பட்டதெனின் ? கோ
ற்றவன்குடிவாழ் நற்றவ உமாபதிசிவனால் கூறப்பட்
ட்டதென்க.

இவர் யாரெனின் ? உமர் சிவஞானபோதநூ
லதன்வழி சார்புநூலாய் சிவப்பிரகாச முரைத்தோ
ரென்க.

இவர் சரித்திரம் யாதெனின் ? அதனைச் சிவப்
பிரகாசவுரையில் விரித்திருக்கின்றும்! ஆங்குக்காண்க.

சைவசித்தாந்த நூல்கள் பதினான்கனவர் இவரிய
ற்றிய நூல்க ளியாவையோ வெனின் ? “பிரகாசம்,
வந்தவருட்பன்பு, வினா, போற்றி, கொடி, பாசம்ஸா

நெஞ்சுவிடு, உண்மைநெறி, சங்கற்பம் என்னும், எட்டு
குறியுடையனாம் !

அவை, சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினா
வெண்பா, போற்றிப்பொருடை, கொடிக்கவி, நெஞ்
சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகர
ணமென்பவை.

இதுவன்றியும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு
நூல்களைப்பொருளையும் மூலகைப்படுத்தியோது
ம் வேதப்பொருள் விளக்கமும் தமிழ் வேதமூலாகிய
திருவள்ளுவப்பயனென்னும் திருக்குறள், அதன்முத
லால் வேதமேபோன்று வீட்டுநெறிநீனை விளங்கக்கூ
றாது மயங்கக்கூறுதலான், அம்முதலாலாகிய வேதப்
பொருள் விளக்கி வீட்டுநெறிநீனாக்கூறும் ஆகமமே
போன்று திருக்குறளை விளக்கி வீட்டுநெறி கூறுவது
இத்திருவருட்பயனென்பது உமா மென்க.

வேதமே திருக்குறளென்பதற்கு அசிரி, சரஸ்
வதி இறையனார், உரப்பெருவழுதிமுதலிய சங்கப்
புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மர் கூறிய திருவள்ளுவ
மாலையானும் “ தேவர்குறளும் திருநான் மறைமுடி
வும் ” என்னும் ஒளவை வாக்கின் பாசுரத்தானும்
தூணிக.

ஆகமமே திருவருட்பயனென்பதற்கு சிவஞான
போதமுதலிய சித்தாந்தநூல்களோடு சேர்க்கப்பட்
டிருப்பதானும், சிவஞானபோதம்போன்று? பதிபசு

பாசத்திறங்கையே கூறுதலானும்,பெளஷ்கராதிகளே
ப்போன்று விந்துசத்தி லக்ஷணமாகிய திருவருட்டிற
த்தையே தெள்ளிதிற் றெனிய விதந்தெடுத்தோ துத
லா னுமென்க.

இனித் திருக்குறளில் பொருளே விளக்குவதெங்ங
னமெனின்? திருக்குறளின் முதற்செய்யுளாகிய “அக
ரமுதல,, என்னும் செய்யுளையே திருவருட்பயனின்
தலைச்செய்யுளாகிய “அகரவுயிர்போல்,, என்னும் செ
ய்யுள் விரித்தெடுத்தோ துவதை வல்லோர்பால் கேட்
டுனார்க.

ஆயின் ஏனைய -க௩௩௦- குறளின் பொருளையும்
திருவருட்பயனின் -க௦௦ -குற ளெவ்வா லு விரித்தெடு
த்தோ தி விளக்கக்கூடுமெனின்? நன்றுகடாபினாய்! தி
ருவருட்பயன் தெய்வத்திருவருளே முன்னிட்டி வீட்
டுநெயி யொன்றினையே விளக்கவந்தமையின் அத்திரு
க்குறளின் -க௩௩- அதிகாரமும் முதலதிகா ரத்து ளட
ங்குமென்றும், அம்முதலதிகா ரம் பதிபசுபாசமென்
னு முப்பொருளையே கூறுமென்றும், அப்பொருட்ட
ன்மையே ஈண்டு திருவருட்பயனில் பத்து அதிகா ரமு
ம் -க௦௦- செய்யுளுமாக விரிந்ததென்றும் உண்மைநூ
லு னுந்த நல்லறிவாளர்பால் கேட்டுத்தெளிக.

திருக்குறள் முதல்திகா ரத்துள் ஏனைய -க௩௨- அ
திகா ரமு மடங்கியதெவ்வா றெனின்? அவ்வதிகா ரம்
க௩௨-ம் அறம் பொருள் இன்பமென்னு முப்பாலாய்
வகுத்து,முதலதிகா ரம்—௨-வது குறள் “கற்றநனூலா

எ

யபயன்” என்பதனால் அறத்துப்பாலும், நு-வது—குறள் “இருள்சேரிருவினையும்” என்பதனால் பொருட்பாலும், எ-வது குறள் “தனக்குவமையில்லாதான்” என்பதனால் காமத்துப்பாலும் கூறியவாறு காண்க.

முதலதிகாரத்துள்ள ஏனையகுறளேழும் யாது கூறியிருக்கின்றன? அம்முப்பா விலக்கணத்தையே விரித்தெடுத்தோதி விட்டுநெறிபுகுவான் காட்டுவதுணர்த்திக் கூறியிருக்க.

அன்றியும் “அகரமுதல” என்னும்-க-குறளால்பதியிலக்கணமும், “கற்றதனால் யபயன்” என்னும்-உ-வது குறளால் திருவருளிலக்கணமும், “வேண்டுதல்வேண்டாமை” என்னும்-ஈ-வது குறளால் ஆன்மவிலக்கணமும், “இருள்சேரிருவினை” என்னும்-நு-வது குறளால் பாசவிலக்கணமும் கூறியவாறு காண்க.

இவ்வாறு இருதிறநூல்களும் ஒப்புமையுடையவென்பது.

சிவபெருமானிடத்திருந்து தோன்றிய
வேதா கமங்களை

பிரமா வேதத்தைவெளி	உமா மஹேஸ்வரர்	அகம
யிட்டனர்	த்தைவெளியிட்டனர்	
பிரமாவே வள்ளுவராய்	உமா மஹேஸ்வரரே	உ
திருவள்ளுவப் பயனை	மாபதிசிவனாய்	திருவ
ன்னும் திருக்குறளை	ருட்பயனை	வெளியிட்ட
வெளியிட்டனர்	னர்	

திருவள்ளுவப் பயனுக்கு திருவருட் பயனுக்கு உ
 உரையிட்டோர்பரிமே ரையிட்டோர் நிரம்பவ
 லழகியர் முதலியோர் ழகியர் முதலியோர்
 வேதத்தை விளக்கியது திருவள்ளுவப் பயனை வி
 ளக்கியது திருவருட்ப
 யன்

இதனைமுன்னர் வரைந்துள்ள வாசகத்தால் யூகி
 த்துணர்க.

இனித் திருக்குறளின் கருத்தைவிளக்கித் திருவ
 ருட்பயனால் வீடடைவிப்பதால் சிவப்பேரீன்பம் செ
 ள்விதினடைவரென்பது இவர்கருத்தென்பதற்கு யா
 துபரமாணமென்னில்?

“வள்ளுவ ரன்பர்மொழி வாசகம் தொல்காப்பியமே
 தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தவுரை—ஒள்ளியசீர்த்
 தொண்டர் புராணந் தொகைச்சித்தி யோரா லுந்
 தண்டமிழின் மேலாம் தரம்”

என்று இவர் கூறிய செய்புளானும் நெஞ்சுவிதி
 தாது முதலிய இவர்கூறிய நூல்களின் செய்புள்களில்
 திருக்குறையெழுத்தாளுவதானும் யூகித்துணர்க.

இங்ஙனம்,

கொ - ஷண்முகசுந்தரமுதலியார்

சென்னை - சிந்தாநிரிப்பேட்டை,

காப்பு.

நெசத் தடியார் நினைந்துருகி நின்றிட்ட
வாசத் தலை கடக்க மாட்டாது—பாசத்
திருகோட்டு முக்கட் சிவபெருமா னிந்த
வொருகோட்டு நரல்வா யுவா.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

திருமகன்பிறந்த விரிதிரைப்பாற்கடற்
சூறையங்கடுங்காற் சுழற்றுபுவெடுப்ப
வலைவதறவெழுந் தண்டமீப்படர்ந்து
நிலைபெறநின்ற நெடுந்திரளன்ன
விண்ணிறின்ப நன்னலஞ்சுரத்தலின்
விளங்கெழிற்றருமந் திரண்டுவிற்றிருந்த
வண்ணமும்போலு மண்ணறன் கயிலை
சூாவலிற் புரக்குங் கண்ணுதற்கடவு
ண்ந்திதாள்சுமந் துவந் தவ்வழித்தோன்றற்
பெண்ணையாறுதித்த வெண்ணெய்நின்றருத்த
தொண்டர்சுளிதய முண்டகமலர்த்தும்
விஞ்சைவாளிரவி மெய்கண்டதேவன்
மறையகத்தடக்கிய ஒருதனிக் குடிலையு
மருணானிறைந்த பொருண்முழுதுணர்ச்சு
மாடிபோலக் கூடியகாட்சியிற்
புகல்சிவஞான போதநூற்றெழுத்த
வகல்பொருடேர்த்த கருமையுமாங்கவன்
சம்பிரதாயத் தந்தமில்வூன்பொரு
ஞலவாப்பெருங்களி யுள்ளம்படைத்த
பண்பின்மேதகைய சண்டையர்கோமான்
தற்பலன்றேராப் பற்பலசமயிகள்
மலைத்தலைக்கொண்ம மாருதமரைந் தென்த்

சிறப்புப்பாயிரம்.

தலைத்தலையிரியத் தானினி துரைத்த
புகழ்சிவஞான போதமுள்ளுறையாக்
திகழ்சுவஞான சித்தியின்விரிவு
மென்போன்மருண்ட புன்புலமாக் க
மராவிடும்பையுந் திருவுளங்கொண்டீதன்
ஞராக்காதலி னுக்கீயானாகப்
பாவிடங்கொண்டதன் னுவிடங்கொண்டு
பவப்பிரகாசப் படரிருள்விழுங்குஞ்
சிவப்பிரகாசத் திருப்பெயர்மேலித்
திசைமகன்மருங்குந் பரிவுடன்வளேத்த
நாலையின்மொகைக்கு நான்மடங்குடைய
சைவதூற்சலதி நொய்தினிற்கடத்து
மரக்கலமதற்கு மாலுமியொட்ப
வெழிலிரைந்தும் வழுவறப்புணர்த்தித்
தெள்ளுசிர்ப்புலமை வள்ளுவன்மனைக்கொர்
நத்துணையுடைத்தெனக் கற்றவர்களிப்ப
வருட்பயனென்னு வதற்கொருநாமந்
தெருட்படப்புணந்து செந்தமிழ்பாப்பிற்
சுறளடிவெள்ளை யொருதூறியம்பின்
மற்றவன்புலியூர் வளாக கர்க்கிழ்பாற்
கொற்றவன்குடிநிற் குடிகொண்டிறைந்த
பூசரணுறைந்த புதுமதிவேணியுங்
காசுதுங்கண்டமுங் கரந்த
தேசிகனுமாயதி சிவனைப்பவனே.

சிறப்புப்பாயிர முத்திற்று.

சிவமயம்.

திருவருட்பயன்.

மூலமும் உரையும்.

உமாபதிசிவனென்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்திற்கும் இத்
தூற்றும் முதல்வராகிய கொற்றவன்குடி முதலியார், அதம்
பொருள் இன்பம் விடு என்னு நான்கினுள் விட்டுநெறி காட்டு
வான் தம்மா வெடுத்தித்தொகொள்ளப்பட்ட இலக்கியம் இடை
புதின்றி யினி துமுறையுந் பொருட்டு, ஆதிக்கண்ணே கரிமு
கக்கடவுளை வணக்கஞ் செய்தருளுகின்றார். வழிபடு செய்
வ வணக்கஞ் செய்து மங்கலமொழிமுதல் வருத்தெடுத்தித்
தொள்ளப்பட்ட இலக்கண விலக்கியம் இதிக் கணின் நி யினி
துமுடியு மென்பாராகலின்.

காப்பு.

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

என்பது, அடைந்தோர்பாற் செய்யு நல்லருளினையுடை
ய யானை முகத்தினையும், என்று மொருபடித்தாயிருக்கும் இ
ளமையினையும் பெற்ற கடவுளை, ஒருவர் மனமொழி மெய்க
ளால் வந்திப்பாராயின், அவர்க்கு வேதாகம புராணமுதலி
ய அலைகளபாவும் வருந்திக்கற்கும் பண்டமல்ல என்றவாறு.
இதனாற் குணே யெளிதினவருமென்பதாம்.

உலகத்துயானைகளெல்லாம் அடைந்தோர்பாற்றுப்பஞ்
செய்தலின் இதனை நற்குஞ்சரக்கன்றென் றருளிச்செய்தார்.
யானையறிந் தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும் என்றநிக.

இஃதாருபெயர்.

இத் தூவின் காப்பும் அதனுரையும் சிறப்புப்பாயிரமும் அதன்முன்னுரைக்கும் உரையாசிரியர் காப்பும், சேது-நிரம் பவழகியர் உரையில்லிருந் தெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டன.

க-வது, பதிமுதுநிலை.

அஃதாவது, மேலாகிய இறைவனது இயல்பு.

சிவனுக்குத் தன்னியல் பேதென்னில்?

அகர வுயிர்போ லுலிவாகி யெங்கு
சிகரிவிறை நிற்கு நிறைந்து.

(எ-து.) அக அக்காங்களுக்கெல்லாம் அகரமாகிய
ரவுயிர்போல் வெழுத்துப் பிராணனும் நின்றூற்போல்
அலிவாகி ஆன்மாக்களுக்கெல்லா மறிவாக்
னங்கும் ஜடத்திலுஞ் சித்திலும்
சிகரிவிறை ஒப்பில்லாத சடவுள்
நிற்கு நிறைந் சர்வதீர பரிபூரணனா யசைவற்றுநித்
து. பன். எ-து.

(நி வ-உ.) அகரமாகியவுயிர், எழுத்துக்க ளெல்லாவற்றி
நிலும் பொருந்தி வேறற நின்றூற்போல; தனக்கோர் உவா
ணில்லாத தலைவன் உலகுயிர்முழுதும் ஒழிவற நிரம்பி ஞான
வுருவாய் அழிவின்றி நிலைபெறும். எ-து.

அகரம், தானேதனித் தும் ஏனையுயிருடம்புக ளெல்லாம்
வேறின்றிப் புணர்ந்தும் நின்றலானும், அங்ஙனம் புணர்ந்து
வழியுந் தன்னுருவு தோன்றாக்கலானும், முதற்கண் ணவக்
கப்படுதலானும், விகாரமின்றி நாதமாத்திரையா யியல்பாற்
பிறத்தலானும், இறைவற் குவமையாயிற்று. இவ்வொப்புவ

மையால் ஜடமாகியவொலி வடிவன்தென்பதற்கு அநீவாகி
மென்றும், அகரம்போல வொருகாற் புணர்ந்து நிங்காடுத
ன்பதற்கு நிறைந்தென்றும், அவ்வகரமுதலிய வெழுத்துக்க
ளுமுட்படுதற் கெங்குமெனலும், மாணக்கற் கறிவித்தற்
பொருட்டு உவமவொடு புணர்த்தினும் அன்ன தன்மென்பத
ற்கு நிகரிலென்றுங் கூறியருளினார்.

“அக்கரங்கடோறுஞ் சென்றிடு மகரம்போல நின்ற
னன் சிவனுஞ்செந்தே” என்றருளிச் செய்தவாறுகாண்க.

இதனு லிறைவன துண்மையும், அவன் வேறற நின்ற
மையும் கூறப்பட்டது. (க)

இப்படி மனம் வாக்குக் காயங்களுக் கெட்டாமலிருந்
தா லான்மாக்கள் மலபரிபாகம் வந்து மோகமுடைதற் தெ
ப்படி யென்னில்?

தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்தருஞ்சத்தி

பிள்ளைலா னெங்கள் பிரான்.

(எ-து.) தன் தன்னுடைய நின்மலமாகிய ஸ்வதந்த்ர
நிலைமை மன்னு தனது நிலைபெற்ற வான்மாக்கள்
யிர்கள்

சார

பொருந்த

தருஞ்சத்தி

கூட்டு மருட்சத்தி.—அதனுற் சத்தியு

ஞ சிவமு மிரண்டோவென்னில்?

பின்னமிலா

இரண்டில்லாதவன் எங்கள் ஸ்வாமி.

னெங்கள் பிரா எ-து.

ன்.

(நி-வ-உ.) வாக்குமணங்கட் கெட்டாத தனது விமலனா
ளுனந்த கிட்டி நெல்லையை நிலைபெற்ற ஆன்மாக்கள் வந்து
பொருந்துமபடி செய்யும் அருளாகிய பராசத்தியுடனே பே
துமின்றி மொன்றிநித்பான் எம்முடைய இறைவன். எ-து.

மன்னுயிர்களென்றதனால், ஆன்மாக்கள் வினைவயத்தி
ல் உருவுந்தொழிலும் வேறுபடுவதன்றி நிலமுதல் நாதமீரு
கிய தத்வங்கள்போலப் பிறந்திறப்பன வல்லவாம்.

இதனால் அவன் ஓர் சத்தியோடும் கூடநிற்பனென்பது
உம், அது கருணைவடிவிற் நென்பது உம், கூறப்பட்டது (உ)

அப்படி யும்முடைய கடவுள் மகத்வ முடையவரோ
வெனில்?

பெருமைக்கு நுண்மைக்கும் பேரருட்கும் பேற்றி
ருமைக்கு மொப்பின்மை யான்.

(எ-து.) பெ , ஆன்மபோதத்தா லறியப்படாத மகத்
ருமைக்கும் வததுக்கும்

நுண்மைக்கு இப்படிப் பஞ்சகருத்ய நடத்தையிலே
ம் யு மான்மாக்களா லறியப்படாத விரக்சி
யத்துக்கும்

பேரருட்கும் ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த மிகுந்த கரு
பைக்கும்

பேற்றினரு சரிதை கரியா யோகங்கண் முடிந்தவி
மைக்கும் நுதியிலே சாய்ச்சியத்தைக் கொடுக்கப்ப
ட்ட வாச்சரியத்துக்கும்

ஒப்பின்மை இவனுக் குவமையில்லை. எ-து.
யான்.

(நி-வ-உ.) எவ்விடத்து முளதாய நிறைவினானும், நொப்
மையினானும், மிகுந்த கருணையினானும், ஒருவரார் பெறுதற்
கருமையானும், ஆயவிந்நான்கினுந் தனக்கோ ரொப்புவமை
யில்லாதான் முன்னங்களந்த எம்மிறைவன். எ-து.

இவ்வாற்றால் தனக்குவம னில்லாநாகவே மற்றனைத்தி
ல்பிணனும் ஒப்பிலனாதல் உய்த்துணர்க.

“ அண்டப்பகுதியி னுண்டைப்பிறக்க
வளப்பருந்தன்மை வளப்பெருங்காட்சி
யொன்றினுக்கொன்று நின்றெழில்புகரி
ஊற்றொருகோடியின் மேற்படவிருந்தன
வின்னுழைக்கதிரின் னுன்னணுப்புரையச்
சிறியவாகப் பெரியோனெனவும்
பெருமைக் கண்டமணுததர
வணுவண்டத்து
நின்றதுணங்கிய தண்டாச்சீர்த்தி ”

எனவு மருளிச்செய்தவாறு காண்க. இதுதிருவாசகம்.

குவ்வுருபு மூன்றும்வேற்றுமைப்பெரூள்தந்தது, “யா
தனுருபிற் கூற்றிருயினும், பொருள்சென்மருங்கின் வேற்று
மைசாரும் ” என்ப திலக்கணமாதலின்.

இதனாஸிதைவன துயர்பு கூறப்பட்டது. (ந)

இவனுக்கொப்பில்லை யென்பானேன், மூவரி னொருவ
னல்லவோ யெனின்?

ஆக்கி யெவையு மளித்தா சுடனடங்கப்

போக்குமவன் போகாப் புகல்.

(எ-து.) ஆக்கி பிரமாவை யுண்டாக்கி ஜகத்தைச் சிரு
ஷ்டிப்பித்து

எவையுமளித் விஷ்ணுவை யுண்டாக்கி ஜகத்தையெ
ல்லா மிரகூரிப்பித்து

ஆசுடனடங் முடிவின் மாயாமலத்திலே யெல்லாம
கப்போக்கும டங்கச் சங்கரிக்குந் தன்மையையுடைய
வன் கத்தாவாய்

போகாப்பு தானென்று முடிவில்லாம லத்தப் பிர
கல். மா விஷ்ணு ஜக மெவையிற்றுக்கும் புக
லாகிய வாண்டவனும். எ-து.

(நி-வ-உ.) இனையனாகிய அக்கடவுள் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன் றென்று சுட்டப்பட்ட வுலகங்க ளெல்லாவற்றினையும் படைத்து நிறுத்தி யிச்சாஞானக் கிரியைக ளுணராதவண்ணம் ஆன்மாக்க ளெல்லாம் மூலமலத்துட னடங்கியிருக்கும்படி அழித்தலைச் செ ய்யுந்தான் எஞ்ஞான்று நீங்காததோர் புகலிடமாயிருக்கும்.எ-று.

ஆசுடனடங்கவென்றதனால், புனருத்தபத்தி யுண்டென்பது கூறியதாயிற்று. “உயிரவை யொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதெ னர ன்பாலென்னிற் - செயிருது மலத்தினாகும்” எனறருளிச்செய்த வாறு காண்க.

இதனால் அவனோருவனே முத்தொழிற்கும் உரியனென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

அவ னருவமோ உருவமோ அருவாருபமோ வென்னில்?
அருவு முருவு மறிஞர்க் கறிவா
முருவ முடையா னுளார்.

(எ-து.) அரு அருவமு முருவமு மருவாருபமுமாம்
வுமுருவும் .

அறிஞர்ச்சு அறிவான்மிக்க நாதாக்களுக்கு
அறிவா முரு ஞானமாகிய வருட்டிருமேனியை
வம்

உடையா னு உடைத்தானவனு யிருக்கின்றான். எ-று.
ளன்.

(நி-வ-உ.) சிவம் சத்தி நாதமீ விந்து என்னும் அருவடிவு நான்கும், மகேசுரன் உருத்திரன் மால் அயனென்னும் உருவடிவு நான்குமுடையன், அவ்விழைவன் அறிவுடையாரது உள்ளத்திற் றேன்மும் ஞானவுருவ்னைபு முடையனாகலான். எ-று.

அருவும் உருவும் உள்ளெனவே அருவுருவாகிய சதாசிவவுடி-
வமென்பது கூறவேண்டாவாயிற்று.

“சிவஞ் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் நிகழும்ச-னுவந்
தருளுநத்திரன் னான் மாலய னென்றினென்றும்ப, பவந்தரு மு
ருவநாலிங் கருவநான் குபயமொன்றா, நவந்தரு பேதமேக நா
தனே நடிப்பெரென்ப ” என்றும் “குறித்ததொன் றுகமாட்டாக்
குறைவில் னாதலானும் ” என்றும் அருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனா லவனருவுருவு கூறப்பட்டது. (ரு)

உடமையாக லொருவ ருண்டாக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமே
யென்னில்?

பல்லா ருபிருணரும் பாண்மையென மேலொருவ
னில்லா தா னென்க ளிறை.

(எ - து.) பல் சர்வான்மாக்களுந் தங்கட்குக் கத்தா த
லா ருபிருணரும் னு கரண புவன போகங்களைத் தந்தறிவிக்க
வழிகின்ற

பாண்மையென முறைமைபோல
மேலொருவனி தானே யறிதலன்றித் தனக்குமேலொருவ
ல்லாதான் னறிவிக்க வேண்டுவதில்லை யாதலாற் றானி
னைந்த திருமேனியைத் தரித்துக்கொள்வன்

என்களிறை. எமது உத்தா. எ-து.

(ரி-வ-உ.) நிறைந்து எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களும் அறிவிக்க
வறியும் பகுதிபோலத் தனைக்கு மேலாய் நின்று உணர்த்துவ
தோர் கடவுளை யில்லாதான் எம்முடைய இறைவன். எ-து.

இதனாற் கடவுட்டன்மை யொருவராற் பெறாது இயல்பாக
வுடையன் என்பது கூறப்பட்டது. (க)

உம்முடைய கத்தாவை யாவராவும் மறியலாமோ வெண்ணில்?

ஆனால் வறிவா யகலா எடியவர்க்கு
வாளுடர் காணாத மன்.

(எ-து.) ஆனால் எவ்விடத்தும் நீங்காத பேரறிவாய்
வறிவாய்

அகலா எடிய ஞானவான்களுக்கு விட்டுநீங்கான்
வர்க்கு

வாளுடர் கா தன்னைப்பறிபாத பிரம விஷ்ணு முதலாகிய
ணாத மன். தேவர்களுக்கு அவர்கள் மனவாக்குக்காயத்
துக் கெட்டாத ஞானவான். எ-து.

(நி-வ-உ.) நீங்காத ஞானமாய் அடியார்கள் உள்ளக் கமல்
த்தினை விட்டு ஒருபொழுதும் பிரிதல்செய்யான், தான் தேவர்க
ளால் காண்டற்கரிய மேலோனாயினும். எ-து.

அடியவரெனவும், வாளுடரெனவும், பொதுப்படக் கூறின்
மையால் யாவராயினும் அன்பர்க் கெளியவனாதலும் அன்பரல்
லாதார்க்கு அரிமனாதலும் உடையன் என்பதாம்.

“கனவினுந்தேவர்க் கரியாய்போற்றி-நனவினுநாயேற் கரு
ள்ளைப்போற்றி” என்றருளிச்செய்தார்? போதஜூர்புகழகம் போ
ற்றித் தமெய்யன்-வாதஜூர்வந்த மடைமுதற்றலைவர்?

இதனால் அவன் அருள்புரியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உமதுகத்தா வேகதேசனோ வ்யாபகனோ வெண்ணில்?

எங்கு மெனையடி மெரியுறுநீர் போலேகந்
தங்குமவன் றானே தனி.

(எ-து.)எங்கு சித்திலும் ஜ-த்திலும்
மெனையும்.

கஉ

திருவருட்பயன்

எரியுறுரீர்போல அக்விமையப் பெருந்தின ஜலம்போல
வகந்தங்கும் கத்தா விரண்டற வேகத்வமாய்ப் பொரு
ந்திநிற்பன்

அவன் றானே அந்தக் கடவுடானே பொப்பில்லாதவன்.
தவி. எ-று.

(தி-வ-உ.) எல்லா வலகங்களிடத்தும் அளவிதந்த வுபிரக
ண்மாட்டும் நிரிடைநின்ற தமிழ்போல இரண்டறக் கலந்திருந்தா
னாயினும் அக்கடவுள் அப்பதவகளிற் றங்காது நீங்கி யேகனாய்
நிற்பன். எ-று.

ஏகாரம் - பிரிதலை.

“பார்பதமண்ட மனைத்துமாய்” என்பதனுள் “நீருறுதி”
என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

நீருறுதியென்பது, காய்ந்த புனலின்கணுளாதாயவெம்மை.

இதனால் யாண்டுநிரம்பி நிற்பினும் அதிற் றேயானென்பது
கூறப்பட்டது. (அ)

கத்தா வெங்கு மொருபடித்தாய் நிற்பேன வென்னிஃ?
நலமில எனண்ணுர்க்கு நண்ணினர்க்கு நல்லன்
சலமிலன் பேர்படுங் கரன்.

(எ-து.) நலமி தன்னை வழிபடாத பேர்களுக்குத் தங்க
லண்ணுர்க்கு ளாலேயுள்ள ஜனனமரணமாகிப் துக்கத்தை
நீக்கித் தன்னாலேயுள்ள விற்ப நலத்தைக்
கொடான்

தன்னை வழிபட்டபேர்களுக்குத் துன்பத்
தை நீக்கி யிற்பநலத்தைத் தருவான். —வழி
படாதபேர்க்குத் துன்பத்தை நீக்காமலும்
வழிபட்டபேர்க்குத் துன்பத்தை நீக்கியு மிரு
க்கையினாலே பிரபஞ் வாதியோவென்னிஃ?

சுயமில்லன் பே வருப்பு வெறுப்பில்லாதவன். சுகத்தையா
ர்சங்கரன். ன்மாக்க எயாவற்றிற்கும் கொடுக்கையினால்
சங்கரனென்ற திருநாமத்தை யுடையவன்.
எ-று.

சம்-சுகம், கரன்-செய்கிறவன்.

தன்தாளினை யடைந்தார்மாட்டு நன்மையினைச் செய்தலும்,
அது செய்மார்மாட்டு அது செய்மாதிருத்தலும் உடையனாயினும்,
வயிரமென்பது அறிதுமில்லன்; இன்பத்தினைப் பண்ணுஞ் சங்கர
னென்னும் பெயரினையுடையான் ஆகலான். எ-று.

வடமொழியில் சம் என்பது சுகம், கரன் என்பது பண்ணு
வான். இவையிரண்டும் புணர்ந்து சங்கரனெனின்றது.

இதனால், விருப்பு வெறுப்பில்லென்பதும், அவரவர் செய்
த்க்கொத்த பயனாகவும் நடுநிலைமையை யுடையவனென்பதும்
கூறப்பட்டது. (க)

வழிபட்டவர்களாலே யந்தப்பொருளைப் பெறலாமோ வெ
ன்னில்?

உன்னுமுள் தையமில் துணர்வா யோவாது
மன்னுபவந் தீர்க்கு மருந்து.

(எ-து.) உன் நினைபுங்கள்
னும்

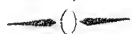
உளது	உண்டு
ஐயமில்லது	சந்தேகமில்லை.
உணர்வா யோ	அறிவுக்கறிவாய் விட்டு நீங்காது. அப்படி
வாது	விட்டு நீங்காமலிருந் தென்செய்யுமென்னில்?
மன்னுபவந் தீ	பொருந்திய ஜனனமரணமாகிய வியாதி
ர்க்கு மருந்து.	யைத் தீர்க்கின்றதற்கு நல்ல பரமௌஷ்டம்.

(சி-வ-உ.) ஞானமயமாப்ப் பிரிப்பின்றி நின்று அனாதியே தொடர்ந்துவரும் பிறவிப் பிணியினை அறுத்தற்கு ஓர் மருந்தாகத் தன்மையினையுடையன் அக்கடவுள். அதற்கு ஒரையமில்லை. அதனையெஞ்ஞான்று மிடைவிடாது அன்புடன் நினைப்பீராக. எ-து.

இதனால் பதியினை வழிபடவேண்டிமென்னும் உறுதிப்பாடு கூறப்பட்டது. (க)

பதிமுதுநிலை முற்றிற்று.

உ-வது பசுநிலை.

ஆஃதாவது, பலவாய வழிர்களது முறைமை.

இதனைப் பன்மைவாசகப்படுத்திய வதனால் பதிமொன்றே பென்பதானே கொண்டுதிருந்தது. பதியி வியல்புகறிப் பசுக்களியல்பு கூற்றிற்குகலான், மேலையதிகாரத்தினே இத்தற்கைய புடைத்து எனக்கொள்க. பசு-உயிர்-சேதனன்-புற்கலன்-ஜீவன்-அணு-வியாபகன்-ஆன்மா-என்பன ஒரு பொருட்களவி.

இதி லடைந்தவ ருண்டோ வென்னில்?

பிறந்தநாண் மேலும் பிறக்குநாள் போலும் துறந்தோர் துறப்போர் தொகை.

(எ-து.) பிறந்த பிறந்த வான்மாக்களுக்குத் தொகையுண் தநாண் மேலும் டாளுற்போலவு மினிமேற் பிறக்கு மானமா பிறக்குநாளோ க்களுக்குத் தொகையுண்டாளுற்போலவும் ஆம்.

தூந்தோர் து தேவாகிப் பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்று
றப் போர் தொ நீங்கி மோக்கத்தை யடைந்தோர்க்கும் தொ
கை. கையுண்டு, இனிமே லப்படி மோக்கத்தை
யடைவோர்க்குந் தொகையுண்டு. அதற்குமுள
வில்லை இதற்கு மளவில்லை. எ-று.

(நி-வ-உ.) உயிர்கள்தோற்றிய காலத்தினது தொகையும்,
மேட்டோற்றுங் காலத்தினது தொகையும்; இறைவன்திருவடிமை
யடைந்தாரது தொகையும், மேல்அடைதற்குரியாரது தொகை
யும், தம்மில்லார்க்கும். எ-று. இஃதளவில்வென்பதாம்.

ஈழ்நிலின்ற தொகை நான்கினோடுங் கூட்டப்பட்டது.

இதில உயிருண்மை யுடைத்தெனக் கூறியது எதனாலென்
னில் பொருளுண்மைபெற்றே அதனியல்பு கூறவேண்டும்; பித்தி
கை யுடைத்தாயே சித்திரமெழுதவேண்டுமாறுபோல.

இதனா லுயிர்கள் துண்மையும் மிகுதியும், கூறப்பட்டது.

ஆன்மாக்களெல்லா மொருபடித்தோ வென்னில்?

திரிமலத்தா ரொன்றதனிற் சென்றார்க ளன்றி
யொருமலத்தா ராயு முளர்.

(எ-அ.) திரிம் ஆணவம் கன்மம் மாயை யென்னு மும்ம்
லத்தார் லத்தை யுடைய சகலராயும்

ஒ ன் ற த னிற் மாயாமலத்தநீங்கி மற்றிருமலமு முடை
சென்றார்கள் ய பிரளையாகலராயும்

அன்றி அவையன்றி

ஒ ரு ம லத்தா மாயாமலத்தையும் கன்மமலத்தையும் நீங்
ராயும் கி மட்டுருமலமுடைய விஞ்ஞான கலராயும்

உளர். இப்படி- மூவகை யான்மாக்களா யிருப்பர்
கள். எ-று.

(நி-வ-உ.) ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னு மலங்கள் மூன்றுடையதாகியும், இம் மூன்றில் மாயைநீங்கி யேனைய இரண்டுமுடையதாகியும், அவ்விருவகையுமல்லாது ஆணவமொன்றினையு முடையதாகியும், சொல்லப்பட்ட மூன்று திறத்தினையுடையார் அவ்வான்மாக்கள். எ-து.

ஆயுமென்பது மூன்றிடத்துங் கூட்டப்பட்டது.

அவர்களிரவியைநீர் சகலர் பிரளையாகலர் விஞ்ஞானகலராம். “உரைதருநிப் பசுவர்க்க முன்னின் மூன்றா முயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளையாகலர் சகலர், நிரையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை நிற்கும்” என்றருளிச் செய்தவாறுகாண்க.

இதனைத் தொடர்பின் விகற்பத்தால் உயிர்கள் மூவகைப்பட்ட தன்மை கூறப்பட்டது. (உ)

இவர்க ளொருவர்க்கொருவர் அதிகமோ வென்னில்?

மூன்றுதிருத் துள்ளாரு மூலமலத் துள்ளார்க டோன்றலந்தொத் துள்ளார் துணை.

(எ-து.) மூன் அம்மூவகைப்பட்ட வான்மாக்களும், அநாறுதிருத் துள்ளா தியிலே ரும்

மூலமலத்துள் ஆணவமல சம்பந்தர்களா யிருக்கிறவர்களார்கள் ளாகையினால்

தோன்மலர் தோன்றத் துணையாயிருக்கிற சிவனுக்குத் தொத் துள்ளார் அடியவராயிருப்பர்; அம்மூவர்க்குங் கத்தா வே துணை. எ-து.

(நி-வ-உ.) இம்மூன்றுதிருத் தான்மாக்களும், மூலமலமாகிய ஆணவத்தாற் பிணிக்கப்பட்டவர்களே! அவருள், மாயையென்னுந் துணையினையுடைய சகலர், தாம் கட்டுற்றுவெண்ணுந்

தன்மை தமக்குத் தெரிதலில். எ-று. ஏனையோரிருவருக்குத் தெரியுமென்பதாம்.

மலமென்பது அழுக்கு. உம்மை முற்றும்மை.

இதனால் முன்ன ரொவ்வொன்றாக நீக்கப்பட்டது மாயையும் கன்மமும் அல்லது ஆணவமன்றென்பது சுதற்ப்பட்டது. (ங)

அடிமையல்லாத வான்மாவுக் கறிவுண்டென்னில்?

கண்டவற்றை நாளுந் கனவிற் கலங்கியிடுந்

திண்டிதலுக் கென்னே செயல்.

(எ-து.) கண் நாளும் நனவிலே கண்டபொருள்களை உவற்றை

நாளும் நாடோறும்

கனவிற் கலங் கொப்பனத்திலே மறக்கப்படும். அப்படி உயிடுந் ப்பட்ட

திண்டிதலுக் அப்பவலிமையுள்ள வறிவில்லாத வான்மா கென்னே செயல். க்களுக்குச் சுதந்தரமாகிய செயலேனுண்டு. எ-று.

(நி-உ-உ.) பலகாலஞ் சகலாவத்தையில் தாம்கண்டறிந்த பொருள்களைச் சொப்பன அவத்தையில் திரிபுபடக்காணுந் திணிந்த வெற்றியினையுடைய வுயிர்களுக்குச் செயலுடைத்தென்பது எவ்வண்ணமோ? எ-று.

திண்டிதலென்பது அன்மொழித்தொகையாய் இகழ்ச்சிக்கு நிற்பு மொழியாய்நின்றது. திரிபுபடக் காண்டலாவது - நல்குரவாளர்தமைச் செல்வராகவும், செல்வர்தமை நல்குரந்தவராகவும், உறுப்பில்லார்தமை யுறுப்புடைபராகவும், உறுப்புள்ளார்தமை யுறுப்பிலாராகவும், ஒன்று ஒன்றாக மாறுபாடாகக்காண்டல் முதுவியனவெல்லாம்.

(ச)

சொப்பனத்திலேயல்லோ மதந்தான் நனவிலே தானேயறி
வனென்னில்?

பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவென்ற பேர்நன் றற.

(எ-து.) பொ ஐந்திந்திரியங்கள் ஓன்றினல்லாமல்
நியின்றி

ஒன்றும் புண ஒருவிடயங்களைப் பறிபாத வான்மாக்களு
ராத புந்திக்கு க்கு
அறிவென்ற தானேயறியு மறிவையுடையனவென்றபேர்
பேர்

நன்றற. மிகவும் நன்று.

(நி-வ-உ.) செவிமுதலிய ஈருவிகள் கூடாமல் யாதொரு
விடயமும் எய்தமாட்டாத வுணர்வினையுடைய வுயிர்களுக்கு நூ
ல்வல்லோர் அறிவுடையன வென்றிட்டபேர் மிகவும் அழகிது.

பொறியின்றி யொன்றும் புணராதென்பதனால், கூடி-புண
ரும் என்பதாயிற்று.

புந்தி ஆகுபெயர். நன்றென்பது முன்னையதுபோலிகழ்ச்
சிக் குறிப்புமொழி.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் உயிர்கட்கோர் முன்னிலையான்
அன்றி அறிவுந் தொழிலுங் கூடாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

அப்படி இந்திரியங்களைக் கொண்டன்றி ஆன்மாவக் கறிவில்
லையோவென்னில்?

ஒளியு மிருளு முலகு மலர்கட்
டெளிவி லெனிலென் செய.

(எ-து.) ஒளி சோமஞ்சியாக்கூவிப் பிரகாசமும்
யும்

இருளும்	புகழிருளும்
உலகும்	பிரபஞ்சமும்
அலர்கட் டெ	அலர்வித்த கண்ணுக்குப் பிரகாசமில்லையா
ளாவிலெனில்	யில்
என்செய்ய.	

இம் மூன்று மிருந்து பிரயோசனமேது? அப்படிப்போல வொளியாகியசிவமு மிருளாகிய வாணவமலமும் பிரபஞ்சமாகிய மாயையும் அலர்விழிபாகிய வான்மாவுக்கு அறிவில்லையாகில் அம்மூன்று மிருந்து பிரயோஜனமென்ன? ஆகையா லவ்ருதியே யான்மாவுக்கறிவுண்டு. எ-று.

(நி-வ-உ.) விளக்கஞ்செய்யும் ஞாயிறு திங்கள் அங்கமெண்ணஞ் சுடர்களும், மயக்கனைச்செய்யும் அந்தகாரமும், பலவகையிற் பொருளாடு சிறந்த வுலகமும், விழித்திராநின்ற கண்ணினிடத்துச் சோதியில்லையாயின் என்னபயனைச்செய்தற் பொருட்டு? எ-று. எனவே யாதுமின்றென்பதாம்.

இவ்வுலகமெயால் மிருந்த பிரகாசமாகிய சிவனுடைய ஞானமும், இருளாகிய ஆணவமும், கலைமுதல் நிலநீராகிய தத்துவங்களும், நித்தமாகிய வுயிர்களிடத்து உணர்வில்லையாயின் என்னபயனைச் செய்யுமென்னும் பொருள்தோன்றி நின்றது. இஃது ஒட்டென்பதோ ரலங்காரம்.

இம்மூன்று வகையினனும் நன்றுதிருக்களையடைவன வுயிர்களேயா மென்பதாயிற்று.

இதனால் விளக்க விளங்குங் கண்போல் உணர்ந்த வுணர்முணர்வியுடைய ரென்பது உங் கூறப்பட்டது. (க)

ஆனால் மூன்றுபொருளையு மறிவ தியாதெனவில்? பதிக

சும் பாசத்தாக்கு மறியவேண்டியதில்லை, பசுவே பருத்ததற்குமே வச்சுதுகின்றது.

சந்திரநாதர் சாரா தசத்தறியா தங்கணீவை
யுய்த்தல்சத சந்தா முயிர்.

(எ-அ.) சத்த சத்தாகிய சிவம் அசத்தாகிய பாசத்தைப்
சத்தைச்சாராது பொருந்தாது
அசத்தறியாது அசத்தாகிய பாசம் ஓடமாகையா லஃசா
ன்றையும் அறியமாட்டாது

அவ்வன் அவ்விடத்தில்
இவை இவ்விடங்களையும்
உய்த்தல் பொருத்தியறிகுறுது
சதசத்தாரு சதசத்தாகிய வான்மா. எ-அ.

யிர்.

(தி-வ-உ-) நிலைபெற்ற ஞானமாகிய சிவனுக்கு அறித்தங்
களான ஓடப்பொருள்களைப் புத்தாசச் சட்டிபறிப்ப வேண்டியதி
ல்லை. அசைதவங்களுக்கா தத்துவங்கட்குறிவென்பதில்லை. இவ்
வற்றைத் தன்மைபாயின், அவ்விடத் தீவற்றைத் தன்னுணர்வு
மெனத்தீர்ப் பருத்தறிய முயிர்கள் சத்தும் அசத்தமன்றியே சத்
தத்தாதல் வேண்டும். எ-அ. அல்லது கூடாதென்பது கருத்து.

உயிர்களுஞ் சித்தென்று வழங்கப்படுமாயினும் சிவனுடைய
ஞானத்திலே ஓடொருதன்மை பல்லவென்பதாம்.

“சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்றா மென்னிற்-சிவ
னருட்சித் திவனருள் சேருஞ்சித் திவனருள், பவங்கேடு புத்
திழுத்தி பன்னுஞ்சித் தவற்றிற் - படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படு
ஞ்சித்து மிவன்றா, வயன்றானே யறியுஞ்சித் தாதலின்று லிரண்டி-
யவந்தாது மொன்றாகா தந்தியமா யிருக்கு, மிவன்றானும் புத்தி

யுஞ்சித் திவனுமோ புத்தி-புதுவசித்தென் றிடிவனுக் கிவனும
சித் தாமே ” என்றருளிச் செய்தவாறு காண்க.

இதலு லுயிர்சள் சுத்தவறியும் ஜடமு மல்லவாதல் கூறப்
பட்டது. (எ)

அப்படி யான்மா சத்தும் அசத்துமானதற் குவனையுன்
டோவென்னில்?

இருளி னிருளாகி யெல்லிடத்தி லெல்லாம்
பொருள்க ளிலதோ புவி.

(எ-அ.) இரு இருளோடு கூடி யிருளாயிருக்கும்
ளிலிருளாகி

எ ள் லி டத்தி ஒளியோடு கூடி யொளிபாயிருக்கும்
லெல்லாம்

பொருள்க ளி இப் பூமியின்கண்ணே யிப்படிக்கொத்த
லதோ புவி.

பொருள்களில்லையோ? உண்டு. ஆகாவது,
கண்ணும் படிக்கும் ஆகாசமும்போல் வான்
மாவு மதுவதுவாக நின்றதிதற் குவனையாம்.

எ-று.

(நி-உ-உ.) இருள்வந் திறுத்தகாலே மறைக்கும் ஒளிவந்திறு
த்தகாலே விளங்கியும் நிற்கும் பொருள்களை யுடையதன்றோ வுல
கம். எ-று.

பொருள்களென்ற பண்டையால் அவை கண்ணும் ஆடியும்
விண்ணுமுதலாயின.

ஓகாரம் எதிர்மறை. இதுவும் ஒட்டென்பதோ ரலங்காரம்.

இதலுல் சுத்த உணர்வும் ஜடமுமன்றி யிடைப்பட்டதொ
ன்றில்லை யென்பாரை யுண்ணாமலுத்து மேல் வலியுறுத்தப்ப
ட்டது. (அ)

ஒளியு மனாகியேகூடிநிற்க ஒளியோடுங்கூடி-நின்று இருநீனா
சிங் கூடுவானேனென் னில்?

ஊம ன்கண் போல வொவியு ம்கவிருளே
வாம ன்கண் காணு தவை.

(எ-து.) ஊம கோட்டானுடைய கண்ணுக்கு
ன்கண்போல

ஒளியு ம்கவிரு ஐத்தித்தப்பிரகாசமுமந்தகாரமாயிருக்கும்.
ளே அதுபோல

வாம ன்கண் நிலைபெற்ற சிவஞானத்தை யான்மாக்கள்
காணுகவை. காணுமிருப்பது இருளாகிய வானவமல்த்
தால். எ-து.

(நி - வ - உ.) உதயஞ்செய்து விளங்காநின்ற சூரியனைக்கா
ணக் கூகையினது கண்போல முழ்கூறிய வுயிர்களும் கருத்தா
வாகிய சிவனுடைய ஞானத்தினைக் காணமாட்டா. அந்த ஞான
மும் அந்தக் கூகையினது கண்ணுக்குச் சூரியன் சிறிதந் தோன்
றுது நின்றமுற்போல வுயிர்களுக்குந் தோன்றுது நிற்கும். எ-து.
உம்மை-சிறப்பும்மை. ஏகாரம்-தேற்றம்.

இதனாலுமிகள, தமக்கு உயிராகி விளங்கிநின்ற ஞானத்தி
னைக் காணுமைக்கு உவமேனாகிபடுத்குக் கூறப்பட்டது. (க)

இந்தவான்மாக்க ளறியாமையை நீங்கிப் பருளெப்பெறுவது
மெக்காலம்! என்றிரங்கிக் கூறுகின்றது.

அன்றளவு மாற்றுமுயிர் ரந்தேதா வருடெரிவ
தென்றளவொன் றில்லா விடர்.

(எ-து.) அன அனாகியேதொடங்கி
துளவும்

உ-வது, பசுநிலை.

உங்

கூற்றுமுயிர் சமந்து தடுமாறப்பட்ட வான்மாக்களுக்கு
அந்தோ ஐயோ !
அருடெரிவ அஞ்ஞான நீங்கிச் சிவஞானம் பிரகாசிப்ப
தென்று து எக்காலம் !
அளவொன்றி அளவில்லாத ஜனன மரணமாகிய துக்கத்
ல்லாவிடர். தை யனாதிதொடங்கியாற்றுமென் நிரங்கிக்
கூறிநின்றது. எ-று.

(நி-வ-உ.) அனாதியேதொடங்கி யிறைவரையும் எண்ணி
நந்த துன்பத்தினைத் தாங்கிநிற்கு முயிர்கள், அந்தோ! எந்தநா
ளோ திருவருளாகிய ஞானத்தினைக் கண்டு தம்மிடம்பை தீர்க்கு
பேரின்பத்தை யெய்து நாள். எ-று.

அந்தோவென்ப திரக்கத்தின்கட் குறிப்பு.

இதனா லுயிர்படுந் துன்பமிகுதிக் கிரங்கிக் கூறப்பட்டது.

இவ்வதிகாரத்தை உரையாகிரியர் நிரம்பவழிகயர் உயிரவை
நிலை யெனக்கூறினர்.

பசுநிலை முற்றிற்று.

ந-வது பாசநிலை.

—o—

இவ்வதிகாரத்திற்கு இருண்மலநிலை.

அஃதாவது, அறிபாமையே வடிவாகிய ஆணவமலத்தினது தன்மை. உயிரவைநிலை யென்பதுபோலப் பொதுப்படப் பாசங்களது நிலையென்னது இருண்மலநிலை யென்றதனால், ஒழிந்த மாயை கன்மங்க ளெவ்வாறுடங்குமோவெனின்? “ ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொள்குரித்தே ” என்பதனால் டங்கும்.

முக்கிளந்த வுயிர்களாற் புணரப்பட்ட பாசத்தினியல்பு கூறுதலின், மேலை யதிகாரத்திலே டிதம் கிபைபுன்மையறிக என் றார் நிரம்பவழகியர்.

ஆன்மாவைப் பொருந்திய விடராவ தேதென்னில்? துன்றும் பவத்துயரு மின்புந் துணைப்பொருளு மின்றென்ப தெவ்வாறு மில்.

(எ-து.) தன் நெருங்கியிருக்கப்பட்ட ஜனன மரணமா றும் பவத்துய கிய துக்கத்தையும்
ரும்

இன்பும்	பேரின்பமாகிய லீட்டையும்
துணைப்பொருளும்	எல்லாத்துக்குந் தாரகமா யிருக்கப்பட்ட திருவருளையும்
இன்றென்பது	இல்லையெனச்செய்து
எவ்வாறுமில்.	தானு மெவ்வழியானு மில்லையென்னும்படி மறைத்துநிற்கும் இந்தவாணவமலம். எ-து.

(தி-வ-உ.) தொன்றுதொட் டிடைவிடாது வரும் பிறவித் துன்பமும், மேலாய லீட்டின்பமும், இவற்றைக்கூட்டி முடிப்பதாய முதற் றுணை நிமித்தங்களும் இல்லையென் றறுதியிட்டுக் கூறுதல், காண்டல் முதலிய அளனவக ளெல்லாவற்றினும் இல்லை. எ-று. (க)

இந்த வாணவமலத்துக் கொப்புண்டோயென்னில்? இருளான தன்றி யிலதெவையு மேகப் பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

(எ-அ.) இரு புத விருளானது தன்னைக் காட்டுதல் ளானதன்றி ன்றி

இலதெவையு எல்லாப் பதார்த்தங்களையுங் காட்டாம ன் மறைத்து

ஏகப் பொரு தானொருபொருளாகி ளாகி

நிற்கும் பொ ஆணவமலமான திப்படி நின்றுவிடும். ருள். எ-று.

(தி-வ-உ.) உலகத்து வெவ்வேறு பலவகைப்பட்ட குணங்களையுடைய பொருள்க ளெல்லாவற்றினையும் ஒருபொருளாக வேற்றுமை தோன்றாது மறைத்துக்கொண்டு நிற்பது இருளுருவானதற்கன்றிப் பிறிதொருபொருட்கில்லை. எ-று

ஆதலா விதுபோலப் பிறப்பிறப்பிக்களும், விட்டுநெறியும், காரணங்களும், பகுத்தறியாதபடி மறைத்து ஆணவமென்பதாயிற்று.

இயையிரண்டு பாட்டானும் ஆணவத்தினது உண்மையும், அஃதிருள்போல மருள்வடிவிற்பென்பதும், கூறப்பட்டன. (உ)

திருள் போலத் தானே ஹீதென்னில்?

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டு
மிருபொருளுங் காட்டா திது.

(எ-து) ஒரு பூத விருளான தெல்லாப்பதார்த்தங்
பொருளுங் காணையு மறைத்துத் தன்னைக் காட்டிநிற்கும்
ட்டா திருளுரு
வங் காட்டும்

திருபொருளு இந்த வானாவ மலமானது தன்னையுங்
ங்காட்டாதிது. காட்டாது தனக்குள்ளேயிருக்கிற வான்
மாவையுங்காட்டாது. ஏ-து.

(நி-வ-உ.) அந்தகாரமானது வேறொரு பொருளையுங்
காணாமல் மறைத்துத் தன்னுருவங்காட்டிநிற்கும், ஆணவ
மானது தன்னுருவத்தையும் ஞானத்தையுங் காட்டாமல் நி
ற்கும். ஏ-து.

இதனா லிவ்விருளினு மிகக்கொடியது ஆணவமென்று
சுறப்பட்டது. (ங-)

காட்டாமல்மறைப்பது பதிக்கு? மா வென்னில்?
அன்றளவி யுள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி
யின்றளவு நின்ற திருள்.

(எ-து.) அன் அனாதியே

அளவி ஆன்மாவைப் பொருந்தி
உள்ளொளி சிவஞானத்தைப் பிராண னாயுடைய வா
யோடாவி யி ன்மாவைப் பொருந்திமறைத் து
டையடங்கி

இன்றளவு நி சிவனது திருவடித்தாமரைமையப் பெறு
ன்றகிருள். மளவு நின்ற திந்தவாணவமலம். ஏ-து.

(நி-உ-உ.) அகவிளக்காகிய ஞானத்தினோடே தானும் அனாதியே கலந்துகொண்டு அந்த ஞானத்தின்மேற் படராது உயிரளவிலே யமைவுற்று இது நான்வமையும் நீங்காது நின்றது ஆணவமாகிய அந்தகாரம். எ-து.

உள்ளொளியோடு என்பது உயர்வின் கண்வந்தது. “ஒருவினையொடுசொ லுயர்பின் வழித்தே” என்பதில்க்கண மாதலின்.

இதனால் ஆணவமாகிய அந்தகாரம் அனாதியென்பதும், மாயை சுருமம்போல நீங்கப் புணர்ந்ததன்நென்பதும், கூறப்பட்டது. (சு)

அப்படி யிவனிடத்திலே யடங்கியிருக்கப்பட்ட வாண்வமஸத்தை யிவனாலே யறியப்படாதோ வென்னில்? பஸ்ரைப் புணர்ந்துமிருட் பாவைக்குண்டென்றுங் கணாவற்குந் தோன்றாத கற்பு.

(எ-து.) பல எல்லாவான்ம வர்க்கங்களையும் பொருரைப் புணர்ந்து நிதிப் புணர்ந்தும் ம்

இருப்பாவை இருண்மல சத்திக்குண்டு க்குண்டு

என்றுங்கண எப்போதும் தன்பத்தாவுக்கு விபசாரி வர்க்குந் தோ பென்றது தோன்றாத கற்புடையதன்மை. ன்ருத கற்பு. எ-து.

இந்தவாண்வமல மான்மாக்களுக்கும் தோன்றாமலிற் பதிப்படியென்க. இது முடிந்தருதலின் கருத்துரை.

(நி-உ-உ.) எண்ணிலராகிய ஆன்மாக்களைப் பேதமறக் கலந்து இடையறுது நின்றாலும், இருண்மலமாகிய மகளுக்

கொருநாளும் தன்னுதலைவராகிய ஆன்மாக்களுக்குத் தன்னைக்காட்டாது நிற்பதொர் நியமமுண்டு.

பாவையெனவுங் கணவரெனவுங் கூட்டம்பற்றி யுருவகஞ்செய்ததன்றி ஆண்குறி பெண்குறி யவ்விடத்திலையெனக்கொள்க. என்றும் என்றதனால் கேவல சகலசுத்த மூன்றினுமென்பது பெற்றும்.

சிறப்புமமை யிரண்டனும், பின்னது இழிபுகுறித்து நின்றது. இடைநின்ற உம்மை முற்றும்மை.

இதனா லாணவத்தினது தன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

இந்தவாணவமலத்தை யறிவதெவ்விறென்னில்? பல்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெரியாத தன்மையிரு ளார்தன் தது.

(எ-து.) பன் பலவாகச் சொல்லுவதென்ன? நித்திய மொழிக ளென் அநித்தியத்தை யறியப்பாது முறைமை னுணரும் பான்மைதெரியாத தன்மை

இருளார் தன் இந்த வானவமலங் கொடுத்ததென்ற தது. நிவாயாக. எ-து.

(சி-வ-உ.) பற்பலவார்த்தைகளாற் பயனென்னை? அநியேவண்டும் பொருள்களை யறியும் பகுதிதோன்றாது நின்றவியல்பெல்லாங் கருமை நிறத்தினையுடைய மூலமலமாய்நூர் கொடுத்தது. எ-து.

அநியேவண்டும் பொருள்களாவன? பதி பசு பாசமென்னு மூவகைப் பொருள்களும், சரியைக்கிரியை யோசு நூரானங் கென்னு நால்வகை யொழுக்கங் கருமாம்.

இருளாரென்பது செறலின்கண்வந்த அஃநினை வழுவு
மைதி.

இதனால் மூலமலத்தினால்வந்த அறியாமை வலியுறுத்த
ப்பட்டது. (சு)

ஆணவமல மில்லையென்னில்?

இருளின்தேற் றுன்பே னுயிரியல்பேற் போக்கும்
பொருளுண்டே லொன்றாப் போம்.

(எ-து.) இரு ஆணவமல மில்லையென்று நீ சொல்லு
ளின்தேல் வாயாகல்

ஆன்பேன் சுகதுக்க வேதனைவருவானேன்?

உயிரியல்பேல் ஆன்மாவுக் கெடற்கையென்று சொல்லு
வையென்னில் (இயற்கையாவது உறுப்பு
ம் வெறுப்பும் கரிக்கும் பாறுக்குமியற்கை
யானாற்போலவாகும்.)

போக்கும் அப்போ தாணவமல நீங்குகிறபொழுது
பொருளுண் ஆன்மாவுங் கூடக் கெடுவன். எ-து.
டே லொன்றாக
ப்போம். •

ஆகையாற் குணமுங் குணியுமாகச் சொல்வதடாது.

(நி-வ-உ.) இருளாகிய அவிச்சையில்லையாயின், இந்திரி
யங்கட்கு ஏவல்செய்யும் பிறவித்துன்பம் படற்குக் காரண
மென்னை? அஃது ஆன்மாவினது சுபாவமாயின் நீங்காது. நீ
க்குஞ்சுவளான முண்டாயின் அதனுடனே உயிருங்கெட்டு
ப்போமாநலால் எ-து. எனவே பிறவித்துன்பத்துக்கு நிமித்
தம் அவிச்சையென்பதாயிற்று

இதனால் அவிச்சையில்லையென்பாரை புண்டென்று ம
றுத்துக் கூறப்பட்டது. (எ)

கொருநாளும் தன்னுதலைவராகிய ஆன்மாக்களுக்குத் தன்னைக்காட்டாது நிற்பதொர் நியமமுண்டு.

பாவையெனவுங் கணவரெனவுங் சுட்டம்பற்றி யுருவகஞ்செய்ததன்றி ஆண்டுறி பெண்குறி யவ்விடத்திலையெனக்கொள்க. என்றும் என்றதனால் கேவல சகலசுத்த மூன்றினுமென்பது பெற்றும்.

சுறப்புமமை யிரண்டனுள், பின்னது இழிபுகுறித்து நின்றது. இடைநின்ற உம்மை முற்றும்மை.

இதனா லாணவத்தினது தன்மை கூறப்பட்டது. (நி)

இந்தவாணவமலத்தை யறிவதெவ்வறிதென்னில்? பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெரியாத தன்மையிரு ளார்தந் தது.

(எ-து.) பன் பலவாகச் சொல்லுவதென்ன? நித்திய மொழிக ளென் அநித்தியத்தை யறியப்பாது முறைமை னுணரும் பான்மைதெரியாத தன்மை

இருளார் தந் இந் தவாணவமலங் கொடுத்ததென்ற தது. நிவாயாக. எ-து.

(நி-வ-உ.) பற்பலவார்த்தைகளாற் பயனென்னே? அறியவேண்டும் பொருள்களை யறியும் பகுதிதொன்றது நின்றவி யல்பெல்லங் கருமை நிறத்தினையுடைய மூலமலமாய்ஞர் கொடுத்தது. எ-து.

அறியவேண்டும் பொருள்களாவன? பதி பசு பாசமென்னு மூவகப் பொருள்களும், சரியைகிரியை யோக ஞானங் கென்னுந் நால்வகை யொழுக்கங் களுமாம்.

இருளாரென்பது செறலின்கண்வந்த அஃநீனை வழுவமைதி.

இதனால் மூலமலத்தினால்வந்த அறியாமை வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

ஆணவமல மில்லையென்னில்?

இருளின்மேற் றுன்பே னுயிரியல்பேற் போக்கும் பொருளுண்டே லொன்றாப் போம்.

(எ-து.) இரு ஆணவமல மில்லையென்று நீ சொல்லுளின்றேல் வாயாகில்

துன்பேன் சுகதுக்க யேதனைவருவானேன்?

உயிரியல்பேல் ஆன்மாவக் கியற்கையென்று சொல்லு வையென்னில் (இயற்கையாவது உறுப்பு ம் வெறுப்பும் கரிக்கும் பாலுக்குமியற்கையானாற்போலவாகும்.)

போக்கும் அப்போ தாணவமல நீங்குகிறபொழுது பொருளுண் ஆன்மாவங் கூடக் கெடுவன். எ-து. டே லொன்றாக ப்போம்.

ஆகையாற் குணமங் குணியுமாகச் சொல்வதடாது.

(நி-வ-உ.) இருளாகிய அவிச்சையில்லையாயின், இத்திரி யங்கட்கு ஏவல்செய்யும் பிறவித்துன்பம் படற்குக் காரண மென்னை? அஃது ஆன்மாவின்து சுபாவமாயின் நீங்காது. நீ க்குஞ்சிவஞான முண்டாயின் அதனுடனே உயிருங்கெட்டுப் போமாதலால் எ-து. எனவே பிறவித்துன்பத்துக்கு நிமித்தம் அவிச்சையென்பதாயிற்று

இதனால் அவிச்சையில்லையென்பாரை புண்டென்று மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (எ)

ஆளு வந்தமலம் நடுவேவந்ததென்னில் ?
ஆசாதி யேலணைவ காரணமென் முத்திநிலை
பேசுநகவும் பிணி.

(எ-து.) ஆசா ஆணவமல மாதியென்றல்
தியேல்

ஆணைய கார இடையிலேவந்து பொருந்தக் காரண
மென்ன? பொருந்தக்காரணமுண்டு. வே
ள்ளைப் புடைவையி லழுக்குப்போலவும்
கண்ணாடிக்குக் காளிதம்போலவு மென்
னில்?

முத்திநிலைபே மோகூழமுண்டென்று சொல்லவேண்டு
வதில்லை

அகவும்பிணி. இந்தமலமாகிய வியாதி மோகூழ்த்திலு
மவந்து பொருந்தும். எ-து.

(நி-வ-உ.) அவிச்சை யிடைபட்டு வந்ததாயின், அஃ
தோர் காரணமில்லாமல் வந்துபொருந்திய தென்னை? அன்
றி முத்தியினு முரையாடாதுவந்து கவர்ந்து கொள்ளுமன்
தே. எ-து.

உரையாடாது கவர்தல்-தோன்றாது விரைவிற கவர்
தல்.

இதனால் அவிச்சை யாதியென்பாரை மறுத்துக் கூறப்
பட்டது. (அ)

அனாதியாகி லொருக்காலு நீங்காமென்னில்?
ஒன்று மிகுனு மொளிகவரா தேகலுள்ள
மென்று மகலா திருள்.

(எ-து.) ஒன் பூதவிருள் மேலிட்டகாலத்து
றுமிகினும்

ஒளிகவராசை விளக்கினொளியவ்விருளேச் சற்றேநீக்
ல். சும். அப்படி நீக்காதென்னில்

உள்ளமென் அதுபோல வாணவமலமான தொருக்
றுமகலாதிருள். காலுமான்மாவை விட்டுநீங்காது ஆணவ
மலமானது கலாதிக்கிடங் கொடாதேயி
ருந்தா லாசாரியராலும் நீங்காது. கலாதி
களுக் கிடங்கொடுக்கையினாலே யாசாரி
யராலே நீங்குமென்றறிவாடாக. எ-து.

(நி-வ-உ.) மலமாயையென்னு மிரண்டினுள், மலமாகிய
இருள் வியாபக மெல்லாமதைத்ததாயினும், ஏகதேசவினக்க
மாகிய மாயாகாரியத்தினை யுயிர்கள் கவர்ந்துகொள்ளாதா
யின் எந்த ஞான்றும் அவ்வவிச்சை யவைகளைவிட்டுநீங்கு
வதில்லை. எ-து. கவருந்தன்மை யுயிர்களுக் குண்டாகவே
ண்டுமென்பது கருத்து.

என்றுமென்ப தருளுதயமானகாலத்திலு மென்பதுகா
ட்டிபின்றது.

இதனு லுயிர்கள் அவிச்சைநீங்கி முத்தியடைவதற்கோ
ர்நிமித்தங் கூறப்பட்டது. (க)

மலமறையாது மாயை மறைக்குமென்னில்?
விடிவா மளவும் விளக்களைய மூாயை
வடிவாதி கன்மத் துவந்து.

(எ-து.) விடி பூதவிரு ணிற்கு மளவும்
வாமளவும்

விளக்கனைய விளக்கானது பிரகாசித்து நின்றற்போ
லவும்

மாயை வடிவ மாயை கன்மத்துக்கிடாகத் தனுவாதி
வாதி கன்மத்து யாகவிந்து கன்மமுள்ளமட்டும் ஜீவித்து
வந்து நிற்கும். திருவருள் விளங்கிவிடத்து வி
டிவளவில் விளக்கொளி மழுங்குநற்போ
ல மாயைஜீவிபாது. எ-று.

(நி-வ-உ.) சிவனுடையஞானமாகிய கிரணந்தோன்றி ஆ
னவவிருள் நீங்குமளவும், மாயையினிடத்திலே நின்றந் தன
கரண புயனபோகங்கள் தத்தம்பண்ணிய பாவங்களுக்
கிடாகத்தோன்றிச் சிந்திதே மலவிருளினீநீக்கி விடயவின்ப
ங்களைக் காட்டும் விளக்குகள் போலவாம். எ-று.

மலமுமாயையும், இருளுமொளியும் போலத் தம்முள்
மாறுடைத்தென்பதாயிற்று.

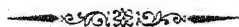
சிந்திதேநீக்குதல்-விளக்கனைய - என்பதனும் பெற்றும்.
விடிவாமளவும் என்றதனான் மாயாகாரியங்கள் சுங்காரகா
லத்திற் தமதுகாரணத்திலே யடங்கினும் உயிர்களைவிட்டு நீ
ங்கினவன் தென்பதாம் “இருளிரி சுடிரண்டாநின்ற முழும
லமாயை” என்றருளிச்செய்தவாறு சாண்க.

இதனால் அய்வவிச்சையால் நீங்காது தொடர்ந்து
நின்ற மாயை, கருமம், இரண்டின் முறைமையுங் கூறப்பட்டது.
(௧)

பாசநிலை முற்றிற்று.

ச-வது அருளதுநிலை.

அஃதாவது, சுருணையுருவாகிய ஞானத்தின் முறைமை.

இத்தன்மையவாகிய அவிச்சையைத் துறந்து விட்டுநெறி கா காட்டுதல் பொருட்டு அதற்கு மாறாகிய அருளினது முறைமை கூறலின், மேலை அதிகாரத்தினுே டி-தம் கியைபுன்மை யறிக.

அருளாவ தேதென்னில்?

அருளிற் பெரிய தகிலத்து வேண்டும்

பொருளிற் தலைபிலது போல்.

(எ-அ.) அரு திருவருளுக்கு மேலாகிய தொருபொருளி னிற்பெரியது ல்லை. அஃதென்போலவென்னில்?

அகிலத்து வே பூமியினிடத் தான்மாக்கள் அவரவர் விரு ண்டிம் பொருளி ம்பும் பதார்த்தத்துக்கு மேலான தொருபொ ற்ற லை யி ல து ரு ளில்லாததுபோல. எ-அ. போல்.

(சி-வ-உ.) ஒருவர்க் கெல்லாப் பொருள்களுள்ளுந் தாம்வி ரும்பிய பொருளின் மேலாயபொரு ளில்லாதவாறுபோலத் திரு வருளின் மிக்கதாகிய பொருள் உலகத்தில்கலை. எ-அ.

இதனு லருளினது உயர்வு கூறப்பட்டது.

(க)

அருளநின் றென்செய்யுமோ வென்னில்?

பெருக்க துகர்வினை பேரொளியா யெங்கு மருக்கனென நிற்கு மருள்.

(எ-அ.) பெரு சஞ்சித மிகுதியுங் கட்டுப்படவும் க்கம்

துகர்

பிராரத்துவ மிகுதியும் புசிக்கவும்

கூசு

திருவருட்பயன்

வினை

ஆகாமிய மேதவும்

பேரொளி யா

இவைகளுக்கெல்லா மிகுந்த பிரகாசமாய்

ய்

எங்கும்

எவ்விடத்தும்

அருள்

திருவருளானது.

நிற்கும்

நிற்கும். அதற்குவமை யென்னென்னில்?

அருக்கனென.

ஆதித்தனாலே ஜகத்துக்குக் காரியப்படு

வதுபோல. எ-து.

(நி-வ-உ.) உலகத்து மக்கட்டொகுதிகள் பொருளினையீட்டவும் துய்க்கவும் கிமித்தமாய்வின்ற சூரியனைப்போல, அருளும் உயிர்களெல்லாம் புண்ணியபாவங்களை வளர்க்கவும் அவற்றின் பயனாகிய சுகதுக்கங்களை யருந்தவும் காரணமாய் மிகுந்த வொளியாகிய வெவ்விடத்தும் நிலைநிறுத்தும். எ-து.

அருக்கனென என்றதனால், அவ்வாறு காரணமாதல் ஒருவதாற் செய்துகொள்ளப்பட்ட தல்லவாம். பொதுப்பட வினையென்றதனால் புண்ணியபாவ மிரண்டிமாம். சூரியனைப்போல வொளியிடத்துண்டாய் காலை யோரிடத் தின்றாயிருப்பதில்லையென்பார், எங்குமென்றருளிச்செய்தார்.

இதனால் அருள் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (உ)

அருள் காரியப்படுத்த வேண்டுவதில்லை, ஆன்மாக்கள் தானே செய்துகொள்வார்களெனில்?

ஊனறியா தொன்று முயிரறியா தொன்றுமென தானறியா தாரறிவார் தான்.

(எ-து.) ஊன சரீரம் ஜடமாகைபால் அஃதொன்றையும் றியா தொன்றும் நியமாட்டாது

உயிரிப்பாடுதொ ஆன்மா சிற்றறிவாகையினால் தான் தன்
ன்தும் க்கென வறியில்லை

இவை தானறி இத் திருவருளறிந்து புசிப்பியாதபொழு
யா தா ரறி வார் தாழறிந்து புசிப்பார். எ-று.
தான்.

(தி-வ-உ.) அச்செதநங்கனாகிய தத்துவங்கட்கு எஞ்ஞான்
னும் அறியுண்டாவதில்லை, உயிர்கள் யாதொன்றுந் தாமா அறி
யமாட்டா. ஆதலால் அந்த அருள் தாமறிந்தறிவியாமல் உலகத்தி
ன்கண் அறிவினைப்பெறுவார் யாவர் எ-று. அருளறிந்த தறிவித்
தே யறியவேண்டுமென்பதாம்.

இதனா லருளறிந்து அறியவேண்டிவதில்லை யென்பாரை, உயி
ர்கட்கு கறிவித்தற்பொருட்டி அறியவேண்டுமென மறுத்துக் கூறப்
பட்டது. (ந.)

இப்படி நடத்துகின்றவருள் யான்மாக்க எறியாமலிருக்கிற
தெப்படி யென்னில்?

பாலாழி மீனானும் பான்மைத் தருளுந்நிர்கள்
மாலாழி யானு மறித்து.

(எ - து.) பா பாற்சமுத்திரத்திலே திரிகிற மீனானது அ
லாழி மீனானும் ப்பாலுக் குடித்துப் பசிதிராமற் றனக்குக்
பான்மைத்து கீழாகிய உந்துக்களைத் திண்கிற முறைமை
போல

அருளுயிர்கள் அருட்கடலிலே யிருக்கிற வான்மாக்கள்கி
மாலாழியானு ம வாறுபோகங்களைப் புசித்து உந மரணங்க
றித்து. னைப் போக்கிக்கொள்ளாமற் சத்தான விடய
ங்களிலே திரியும். எ-று.

(நி-வ-உ.) மேலாய வருளின்கட்பட்ட வுயிர்கள், அத்தோடு பொருந்திநின்று பேரின்பத்தை துகராமல் மாயாபோகமாகிய மயக்கவேலையு ளாழ்ந்து அழுந்துந்தன்மை, திருப்பாற் கடலின் கண் வைய மீன்கள், பாலைப்பருகாது, அதனுள் கிழிதாப பிராணிகளே வருந்தித் தேடியுண்ணு முறைமையினையுடைத்து. எ-து.

மீன்களும் பாலைப்பருகுமாயின், ஜந்துக்களைத்தேடி யொருகாற் கிடைத்துங் கிடையாது முழலாமல், நின்றநிலையிலே வேண்டுமளவும் பருகும். உயிர்களும் அருளினோடு கலந்து நிற்குமாயின், சிற்றின்பங்களைத் தேடி அவ்வாறுமுலாமல், பேரின்பத்தினையேத்தாமும் அந்நிலையிலே மிதையருது அனுபவிக்குமென்பதாம்.

இதனா லருளோடு கூடிநின்றும் உயிர்க ளின்புறும் இழிபுகற ப்பட்டது. (சு)

அரு ளறிவிப்பதை யறிபாத தெப்படி- பெண்ணில்?

அணுகு துணையவியா வாற்றோனி லேந்து

முணர்வை புணரா விரிர்.

(எ-து.) அஃது ஆன்மாவிலிடத்திலே பொருத்தி யிருக்கிற குதுணை யறிபா பஞ்சேந்திரியங்க ளான்மாவினாலே காரியப்பட வாற்றோனி லேந் ப்டி வருணையிலேயும் ஆன்மாவினாலே காரியப்படங்கேறாமென தறிபாத முறைமைபோல

உணர்வைய ஆன்மாவின் திருவருளினாலே காரியப்படச் ணரா வுயிர். சேயுந் திருவருளினாலே காரியப்படுகேறாமென் தறிபாத வுண்மையும். எ-து.

(நி-வ-உ.) தமக்கு மருங்காக வுடன்வருந்துணையினைத் துணையெனநாடாது வழிச்செல்வான்போலவும், தமக்கு முத்தலாய் நின்று உணர்ந்துந் தன்மையறிபாத இந்நிரிபங்கள் போலவும்

உயிர்கள் தாமுத்தமக்குயிராய் கின்னுனர்த்தும் அருளினை அழிய
மாட்டா. எ-து.

இவை துணைமையுத் தலைமையும் பற்றிவந்த எதித்துக்காட்
டுவமை. (௫)

அரு ணைத்து விப்பதனை யறிபாத தெப்படி வென்னில்?
தரையை யுலியாது தாமே திரிவார்
புரையை யுணரா புவி.

(எ-து) தரை பூமியினி-த்திலேயிருக்கப்பட்ட வான்மா
னையுடைய தா க்கள் பூமிதாரகமாக நடக்கச்சேயும் பூமிதா
மேதிரிவார் புரை ரகத்தை மறந்து காடைந்தேனென்னு மது
போல

உணராபுவி. பூமியினிடத்திலே யிருக்கப்பட்ட வான்
மாக்களுந் திருவருளினாலே தொழிற்படச்
சேயுந் திருவருளினாலே தொழிற்படுகிறோ
மென் தறிவாதமுனைதையும். எ-து.

(தி-வ-உ.) பூமினைத் தமக்கு ஆதாரமென் தறிமச்செய்தாது
தாமேதமக் காதாரமாகப் போக்குவரவு செய்வாரையேபோல்,
அருளினைத் தமக்காதாரமென் தறிபா உயிர்களும். எ-து.

புவியென்ப தின் னியிர்கண்மே வினதது. (சு)

அருளத்தேடி யறிவாடுவ வென்னில்?
மலைகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வாய்கெடுத்தோர்
[ர் னாம்
தலைகெடுத்தோர் தற்கேடா தாம்.

(எ-து) மலை மலைமேலிருந்து மலையைத் தேடினவரமே
கெடுத்தோர் வாய்

கூறு

திருள்ளுட்பயன்

மண் கெடுத் பூமியிலே யிருந்து பூநியைத் தேடினவர்
தோர் போலவும்
வான் பெடுத்த ஆகாசத்துக்குள்ளே யிருந்து ஆகாசத்தைத்
தோர் தேடினவர்போலவும்
ஞானம் தலை ஞானமாகிய வநிலைக் கெடுத்துத்தேடுவர்
கெடுத்தோர் கள்
தற்கேடார் தம்மைத்தெரியாத வான்மாக்கள். எ-று.
தாம்.

(ங்-உ-உ.) மலையினை யிழந்தோரும், மண்ணினை யிழந்தோ
ரும், ஆகாயத்தினை யிழந்தோரும், எங்குந் திறைந்த பேரறியி
னை யிழந்தோரும், தானென்பதனை யிழந்தோரும், தம்மிற் று
மொப்பர். எ-று.

மலை நிலம் ஆகாயம் தான் என்பனவற்றைக் கெடுத்தோர்
உலகின்கணிலிலே, உளராயின் அவர்போல அருளிணையிழந்தோரும்
பேதையரென்பதாம்.

நாண்டுத் தற்கேடரென்பது யாக்கைமேல் நின்றது. (எ)

ஞானத்தை யிழந்துநினை தேதென்னம்?

வெள்ளத்து னாவற்றி யெங்கும் விடிந்திருளாம்
கள்ளத் திறைவர் கடல்.

(எ-து.) வெள்ளத்துள்ளவுதண்ணீரிலே போகிறவன் ஒரு
ளத்துவற்றி விடயத்திலே யதிகப்பட்டுப் போகிறதுபோ
லவும்.

எங்கும் விடிந் ஆதித்தனங்கும் பிரகாசிக்கச் செய்த
திருளாம் யும் பிறவிக் குருணக்கு மிகுத்த விருளாய்
ருந்ததுபோலவும்

கள்ளத் திறை உவட்டிற்கிரியங்களுக்கு இறைவனாயிருந்

வர்கடன். கிற வான்மாக்கண் முறைமையு மித்தன்மை
த்த. எ-று.

(நி-வ-உ.) நிறைந்த நறுநீரின் கண்ணே நின்றும் அதனைப்
பருகாது நாவறண்டும், எவ்விடத்தும் இருள்நீங்கி விடிந்திருக்க
வு மயங்கிநிற்கு மடவோரது தன்மையே, தாம்நிறைந்த அருளோ
டு கலந்துநின்றும் அதனால்வரும் பேரின்பத்தை நுகராத வஞ்
சம் தலைமையுடைய ஆன்மாக்களது முறைமை. எ-று.

உயிர்கண்மாட்டுளதாய் குறையேயன்றி அருளின்குறையன்
றென்பதாம்.

வஞ்சத்தலைபாயவது, தாமொன்றிற்கும் கருந்தா வல்ல
வாயிருக்கவும் யானெனதென் மகங்கரித்தல். (அ)

அஞ்ஞானநீங்கி யறிவ தெவ்வாறெனில்?

பரப்பமைந்த கேண்மினிது பாற்கலன்மேற்பூனா
கரப்பருந்த நாடுங் கடன்.

(எ-து.) பரப் அருட்பொருளைக் கேட்குமிடத்துக் கரண
பமைந்த கேண் வியாத்திகளைவிட்டு இன்பமாகக் கேண்மின்.
மினிது அப்படிக்கேளாம லிந்திரியங்களின் வழியி
லே திரிந்தாற் கேட்டபொருளும் பவியாது.
ஜந்நமரணமு நீங்காது. அகென்போலவென்
னில்?

பாற்கலன்மே பாற்சட்டியின்மேலிருக்கிற பூனாபானது
ற் பூனா பாலைக்குடித்துப் பசிதிராமல்.

கரப் பருந்த கரப்பைத்தின்ன விதப்பைநாடு முறைமை
நாடுங் கடன். போல. எ-று.

(நி-வ-உ.) சஞ்சல மனத்தாற்படிம விரைவினையடக்கி அரு
ளின்றன்மையே யினிதாகக்கேட்டு மனங்கொள்வீராக. அதனை

பாடல் 1-ஐ ஒத்தின்பங்கள்மேற் ப—ரும் இப்புல்லறிவாண்மை, உதி
யின்மேல்வரும் இனிப பாத்ரு—த்தின் மீதிருக்கும் புகளுபா
டல், கவர்த்தியைவிடலோடுவ கரம்பினைத் தாவிப்பற்றி துகரவிசா
ர்ப்பு முறைபடியின் பொக்குமாகலான். எ-று.

இன்னும், சிறியின்கட் பாற்கூடத்தின் மேலிருந்தவாதே, சிப்பினைப்பருகாது கரப்பினைப்பற்றி விசைகொண்டு வாவுங்கால், சிப்பினைப்பருகின், சிறிதின்மையில்லாத வுணவாதலேயன்றித் தானாய்விடக்க வரூத்தமுமொத்தும். கைப்படாக்கால், வருத்தத்தோடு கரப்பினைப்பருகிப் பாற்கூடத்தினையு முண்டத்து மிக்கவந்தன்மொத்தும். உயிர்களுந் அருதியே கடினின் அருகாகத்தொழிந்துப் பித்தப்பத்தினை வெய்தாது சிற்றின்பங்கண்மேற்படவொழிந், அதுதொல வொருகாலைப்பதுஞ் சிற்றின்பத்துக்கு மனவெயி மெய்க்கணற் றுண்பமுத்தும், அஃகெய்தாக்கால் இருமை மீண்டமுதிதத்தும், மிக்க இடம்ப்ப பெருமன்பதாம்.

சிறியப் பிள்ளைகளும் மாற்றாட்சிமனையும், சுவர்த்துவேயி
 (சுவர்த்துவேயி) என்றும், கிறித்தவ தூதராவார்.

இதிலே சமயத்துப்பற்றினும், அஞ்சு அனையும் இறைமையுமா
உள்ளிருக்கிறதாயினும் நிர்மலபுரியாதிருந்தாலும், எவ்விடத்திலும்
நிர்மலபுரியாத ஒருவராயிருந்தாலும், அதனால் வருமின்ப மெய்
உணர்வதற்குரிய பற்றுச்செய்வாமைபுமான உயிரின் குற்றங்
(க)

கனம் சாதார்ப் கழிப்படிபாதிதாவென்னில் ?
 இவ்வகையாபிசைத்துமேனும் பழக்கமிலா
 செவ்வாயிக்கு விடுமிகை.

சு-வது, அருளதுநிலை.

சுக

(எ-து.) இற்ற சிவனுள்ள காலந்தொடங்கி யான்மா
வரை யிசைந்து திருவடிபைப் பெறுமளவும், திருவருளுப
ம் கறித்து வரச்சேயுந் திருவருளுடனே

எனும்பழக்க சற்றுமுறவில்லாத
மலர

வெற்றுயிரக் அளவில்லாத வான்மாக்களுக்கு
கு

விடுமிகை. மோகூ மொன்றுமே கிட்டாது. எ-து.

இருவினையொப்பு வந்தல்லது ஞானம் பிரவேசியாதெ
ன்பது கருத்து.

(நி-வ-உ.) அனாநியை தொடங்கி இன்றளவும் அருளா
டி. ஞாண்டறக் கலந்துகின்றும், சிறிதும் அதிற்றெய்ந்த பழ
மை தோற்றுதவில்லாத வெறியவுயிரகட்டு விடுசேர்கலென்
பது மிகுதி. எ-து. தகாதென்பதாம்.

வெறுமை - பயன்கொளாமை. பழமை தோற்றுதல்-உ
லகவெறுப்புத் தோன்றுதல்.

இதனா லருளோடு கலந்துகின்றும் கிடுகிட நினையாத
வுயிரினைப்பழித்துக் கூறப்பட்டது. (சு)

அருளதுநிலை முற்றிற்று.

நுவது அருளுநிலை.

அஃதாவது, ஞானவடிவாகிய குரவன ததன்மை.

அருள துநிலைசுறி, அருளாலும் வடிவினது நிலைசுறுதலின், மேலையதிகாரத்தினாலே இதற்கையபுடைத் தெனக்கொள்க.

இருவினையொப்பி லெவ்வருவா ரென்னில்?

அநியாமை யுண்ணின் றளித்ததே காணுங் குயியாகி நீங்காத கோ.

(எ-து.) அநி அநியாமையாகிய பெத்த காலத்திலே யாமையுண்ணி அநிவுக்கறிவாய்நின்று இரகஸித்த திருவன் றளித்ததே டிதானே
காணுங் குறி கரசரணதிகளுடனே குருவாயெழுந்த யாகி ருளிவந்தது. ஆளுவுள்ளேயில்லையோவென்னில்?

நீங்காதகோ. அது உள்ளும் புறம்பும் விட்டுநீங்காத ஞானராஜாவாகியகுரு எ-று.

(நி-வ-உ.) தோன்றாத் துணையாய்க் கலந்துநின்று காத்து நடத்தின அருளே, கண்ணம் காணப்படும் வடிவினையுடையதாக விட்டுநீங்காத குரிசில். எ-று.

இதனால் அருள்சுருவடிவு கொண்டுவந்தமை கூறப்பட்டது. (க)

அவரே குருவாக வரவேணுமோ, படித்திருக்கிற வித் துவான்க ளாகாதோ வென்னில்?

அகத்துறுநோய்க் குள்ளின் ரன்நி யதனைச்
சகத்தவருங் காண்பாரே தான்.

(எ-து.) அகத் ஒருவனுக் கந்தரங்கமான விடத்திலே
துறுநோய்க் கு வந்த வியாதியை அவனுக் கந்தரங்கமா
ள்ளின் ரன்நி ன்பே ரறிந்து நிற்பதுபோல சிவனையா
சாரியமூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந்து நீக்
குஞ் நீங்குமல்லது

அதனைச் ச அந்த வானவமலமாகிய வியாதியை ஜ
கத்தவருங் கா கத்திலேயுள்ள சாரியம்போலக் குருவா
ண்பாரோதான். லே நீங்கப்போகாது. எ-து.

(நி-வ உ.) ஓர் இல்லின்கண் ஒருவர் கொண்டிணியை
அவ்வில்லின்கண் வாழ்வார் அறிவதன்றி, அதனைச் செய்மை
க் கண்ணராகிய உலகத்தார் அறியவல்லரோதாம். எ-து.

தான் என்பது அசைநிலை. ஓகாரம் எதிர்மறை.

இதனால் இங்ஙனம் வடிவுகொடற்கு அருளாதல் வே
ண்டிமோ வென்னும் ஐயத்தினை யகற்றி வலியுறுத்தப்பட்ட
து. (உ)

இப்படிவரப்பட்ட ஞானசாரியனை யாவராவாழ்மறியலா
மோ வென்னில்?

அருளா வகையா லருள்புரிய வந்த
பொருளா சறிவார் புவி.

(எ-து.) அரு அருட்பிரகாசியாத முறைமையினாலே
ளாவகையா ல யருளிக்கொடுத்தவந்த
ருள்புரியவந்த

பொருளா இப்படிக்கொத்த ஞானசாரியனை, பூ
திவார்ப்புவி. மியினுள்ள வான்மாக்க ளறியமாட்டாத
கள். எ-து.

(நி-வ-உ.) படைப்பு நிலை ஈறு மறைப்பு என்னும் நான் களையுந்தோன்றாது செய்தவாறுபோல, அருளென்னுந் தொழிலினையுந் தான்பண்ணுததுபோலப் பண்ணும்படி, மானுடவடிவென்னும் அங்கியால் மறைத்துக் கொடுவந்த உண்மைப்பொருளை இக்குருவடி வென்பதனை அறியமாட்டாது உலகு. எ-று.

தம்பொலொருமானுடராக நினைக்குமென்பதாம். (நு)

உத்தம ரல்லாதா ரறியப்பட்டாத தெந்த வேதுவினாலென்னில்?

பொய்யிருண்ட சிந்தைப் பொறியிலாம் போதமா மெய்யிரண்டுங் காணுந் மிக.

(எ-அ.) பொ அஞ்ஞானமிகுதிபாலே பொருந்தப்பட்ட யிருண்ட சிந் டசித்தத்தை யுடையார்கள் பஞ்சேந்திரிதைப் பொறியி யங்களிலே திரிப்பட்ட வான்மாக்கள் வார்

போதமா மெ அறிவுக்கறிவாயிருக்கற திருவருளையும் மயிரண்டுங் கா அந்தத்திருவருடானே திருமேனியாய்வந் னுந் மிக. த வாசாரியனையும், ஆகவிரண்டு வித்ததை யு மிகுதியுந் தறியமாட்டார்கள். எ-று.

(நி-வ-உ.) நிலையாத காயவாழ்க்கையினையும், ஆணவம் லத்தால் மறைந்த வுணர்வினையும் உடையராய், ஞானமென்னுஞ் செல்வத்தினை எய்துதலிலாதார்; அறிவுமயமாகிய அருளும், அவ்வருளான் ஆகிய தேசிகவடிவும் என்னு முண்மைப் பொருளிரண்டினையும் சிறிதுமறியமாட்டார். எ-று.

இத்தன்மையவாகிய ஆசாரியவடிவினை, அருள்கொண்ட வடிவமரக வுணராராகவே; நின்மலமாய், அகண்டமாய், சி

திருவது, அருளுருநிலை.

சுரு

ன்மயமாப், ஒழிவற நிறைந்த அவ்வருளினையும் உணரமாட்டாரென்பது கருத்து. (சு)

அவர் திருமேனியை யென்போல் வழியவேணுமோ வென்னில்?

பார்வையென மாக்களைப் பற்றிப் பிடித்ததற்காம் போர்வையெனக் காணுர் புவி.

(எ-து.) பார் மாணக்காட்டி மாண்பிடிப்பவர்போல் வையென மாக் வான்மாக்களைக் களை

பற்றிப்பிடித் • அவர்சத்தி பொருந்திப் பிடிப்பட்டவத் ததற்காம் காம்

பேர்வை இப்படிநம்மை யிராதிக்க நமக்காகவ யெனக் காணுர் ந்த திருமேனியென்று பூமியிலுள்ள வான் புவி. மாக்கள் அறியமாட்டார்கள். எ-து.

(தி-வ-உ.) கிலங்குகள் பறவைகளைப் பிடித்தற்கு அவ் வவற்றின் வடிவாற்செய்த தீவகம்போல், மிக்கதெய்வ வடிவங்கண்டு அஞ்சுவெருளாது, மனிதரைத் தன்வயத்தாக்கிக் கோடற்பொருட்டு அருள் போர்த்துக்கொண்ட மாணுவ ருவாகிய குருவடிவினை, பேர்வையாக அறியமாட்டாவா ம் இவ்வுலகு. எ-து.

இவை மூன்றுபாட்டானும் அகளமாப் நிறைந்த அருளை குருவுருவுதரித்து வந்ததென்பதனை அறியாதார் இழிபு கூற ப்பட்டது. (தி)

பேர்வையாக வெல்லாரையும் தற்சொருபமாக்க வெண்ணுதோ வென்னில்?

எமக்கெ னெவனுக் கெவைதெரியு மவ்வத்
தமக்கவனை வேண்டத் தவிர்.

(எ-து.) எமக் எமக்கு யாது
கென்

எவனுக் கெ பக்குவமல்லாத வான்மாக்களுக்கு எத்
வைதெரியும் தனை பசித்தாலுந் தெரியாது
அவ்வத்தமக் பக்குவப்பட்ட வான்மாக்க ளந்த வா
கவனைவேண்ட சாரியனை வழிபட்டுக்கேட்க
தவிர். அப்போது மலமாயாதி கன்மங்க ணீங்
கும். எ-து

(தி-வ-உ.) நீருருவுண்மை கொண்டமையால் எமக்குவ
ரும் பயனென்னை ? யாவ ளெருவனுக்குயாவைசில தூற்பொ
ருள்கள் குரவனையின்றியுணர முன்னோடு பின்மலைவறத்
தோன்றும், அந் தூற்பொருள்கள் அவனைத்தமக்குக்குரவ
னாக அவாவிநிற்கும் பொழுது இம்மறுதலையினை ஒழிவாயாக,
எ-து.

குருவுண்மை கொள்ளாயாயின் என்ப தென்கி நின்றது.
இதனால் யாதொருதூற் பொருள்களுங் குரவனையின் நி
புணரப்படா வென்று கூறப்பட்டது. (சு)

திருவரு ளறிவுக்கறிவாயிருக்கிறது போதாதோ குரு
வாய்வரவேணுமோ வென்னில்?
விடநகுல மேவினுமெய்ப் பாவாகனின் மீளுங்
கடனிலிருள் போவதெவன் கண்.

(எ-து.) விட ஒருவனை விடந்தீண்டித் தலைமண்டைக்
ம கொண்டு கிடக்கச்செய்தே
நகுலமேவி கிரியைக் கொண்டுவந்து கழுத்திலே க

னம்

ட்டினாலும் விட்டு நீங்காது. பின்னைநீங்கு
கிற தெப்படியென்னில்?

மெய்ப் பாவ
கனின்மீளும்

உண்மையாகிய பிடாரகன்வந்து தன்
னையுங் கிரியாகப்பாவித்து அவனையுங் கிரி
யாகப் பாவிக்கவே விட்டுநீங்கும்

கடனில்

இந்த முறைமைபோல வாசாரியனுஞ்
சிவ சொரூபமாயிருந்து சீடனையுஞ் சிவ
சொரூபமாக ஞானக்கண்ணினாலே பாரக்
கவே

இருள் போல
தெவன்கண்.

அந்தகார மலமாயாதி கன்மங்க ணின்
குவதன்றி பின்னையாராலே நீங்கும். எ-து.

(நி-ய-உ.) விடமானது கிரி தானேவந்து திண்டி னுமீளா
து, அதன்வடிவினைப் பாவிப்பானொருவனால் மீளுமாறுபோ
லவே, இவனுடைய திருநொக்கினால் ஆனவன்ருள்நீங்கு மு
னக்கு. எ-து.

இறைவன் அனாதியே உயிரோடு கலந்து நிம்பினும் ருரு
வருக்கொடு வந்தல்லது பாசம் நீங்காபென்பதாயிற்று. இ
து சகலரைக் குறித்து நின்றது.

இதனால் ஆசாரியனால் பாசம்நீங்கவேண்டு மென்பது
கூறப்பட்டது. (எ)

இவர் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளியவந்து இரகஸிப்பது
ஒருவருக்கோ யென்னில்?

அகலத் தருமருளே யாக்கும், வினைநீக்குஞ்
சகலர்க்கு வந்தருளுந் தான்

(எ-து.) அக விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவர்க்கு அந்வி
ஷத் தருமருளே லே ஞானத்தை யுதிப்பிப்பன். ஆனவமஷ

யாக்கும்
வினைநிக்கும்

த்தை நீக்குவன்
பிரளையாகலறிற் பக்குவர்க்கு உவர்களை
ப்போல மானும் மழுவஞ் சதார்புழ முந்
காளகண்டமு மூன்றுநேத்திரமுமாக ள்
முந்தருளிவந்து ஆணவமலத்தை நீக்கிச்
சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன்

சகலர்க்கு வ சகலறிற் பக்குவர்க்கு அஹலகைத் தீ
ந்தருளுந் தான். கையிலுலையு மும்மலத்தையு நீக்கிக் கிர
மத்திலே சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்
பன், கத்தா. எ-று.

(நி-வ-உ.) கலையினின்றும் நீங்கின விஞ்ஞானகலர்க்
கும் பிரளையாகலர்க்கும் நிராதாரமாய்நின்று அருளைவிளக்கு
ம், கன்மமலச் சேதனம் பண்ணுதற்குப் பக்குவராகிய சகல
ர்க்கும் குரு வருவினை யாதாரமாகக் கொண்டவர்போலத்
தானெவந் ததுக்கிரகம் பண்ணும். எ-று.

அவ்வா றருள்புரிதல் சகலர்க்குக்கூடாதென்பதாம்.

பிரளையாகலர்க்குக் கலைநிக் கலாவது, அதன்வயத் தா
காதிருத்தல்.

சுவ்வருபு விகாரத்தால் தொக்கது.

முதலிருவர்க்கு “நிராதாரமாகக் கரையிலருட்பரந்து
விதாசத்திரிபாத்ததால்” என்றருளிச்செய்தவாறு உரண்க

இதனால் அருள் மானுடச்சட்டைசாத்தி வருவதற்குக்
காரணங் கூறப்பட்டது. (அ)

குருவாராம லாகாதொவென்னில்?

ஆரவிவா ரெல்லா மகன்ற நெறியருளும்
பேரவிவான் வாராத பிள்.

(எ-து.) சூரதி சூரதிக்கு மோக்ஷமடையப்போகிறார்
யார்

எல்லா மகன் முப்பத்தாறு கருவிகளுநீங்கும்படிபண்
றகெதியருளும் ணிச் சாயுச்சயமான லீட்டைக் கொடுக்கப்
பண்ணின

பே ரதிவான் மகத்தாகிய சிவஞானத்தையுடைய சிவ
வாராதின். ன் வாராதபோது. எ-து.

(தி-வ-உ.) மந்திரமுதல் கலையீராகிய முவிரண்டு அத்
துவாவற்கடந்த லீட்டுநெநியினை வெளிப்படுத்தும் நிறைந்
த ஞானத்தினையுடைய இறைவனே குருவுருக்கொண்டுவா
ராதலிடத்து, அதனை அறியவல்லார்யார். எ-து. ஒருவருமில்
லையென்பதாம்.

இதனால்நிறைந்த அறிவாகிய இறைவனே உருக்கொடு
வரினல்லது உண்மையையுணர்தல் கூடாதென்பது கூறப்ப
ட்டது.

(க)

இவர் வேறுமுத்தராகவரவேணுமோ என்னறிவிலே வி
ருப்பது போதாதோவென்னில்?

ஞான மிவனெழிய நண்ணியிடு நற்கல்நற்
பானு வொழியப் படிவர்.

(எ-து.) ஞா இவன் ஞானஞ்சாரியாக வாராமல் ஞா
ன் மிவனெழிய னம் பிரகாசிக்கும்
கண்ணியிடும்

நற்கல் நற்பா நல்ல சூரியகரந்தக் கல்லினிடத்திலே
னு வொழியப் யாதித்தனில்லாதக்கினியுண்டாகின். எ-து.
டின.

இவ்விரண்டு மப்படியாகா தென்பது கருத்து.

(நி-வ-உ.) அருள்வடிவாகிய ரூரவணையன்றி யொருவ
ற்கு ஞான முண்டாதல்கூடும், ஆதித்தனால் நி மாசிலாச்
சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்து நெருப்புத் தோன் றுமாயின்.
எ-று. இரண்டிமில்லையென்பதாம்.

இதனால் திருவடிஞானம் ரூரவணையன்றியமையாச் சிற
ப்பிற்கென மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (க௦)

அருளுருநிலை முற்றிற்று.

—o—

சு-வது அறியுநெறி.

அஃதாவது, உண்மைப்பொருளையுணரு முறைமை.

அருளுருநிலைகூறி அதனால் லறியும்பொருளுண்மை கூறுத
லின், மேலையதிகாரத்தினோடு இதற் கியைபுண்மையறிக.

அவரெப்போது ரூருவாவா ரென்னில்?

நீடு மிருவினைக ணேராக நேராதல்

கூடுமிறை சத்தி கொளல்.

(எ-து.) நீடு மிகுத்த புண்ணியபாவங்க ளிரண்டும்
மிருவினைகள்

நேராக நே துலையொத்தவிடத்து

ராதல்.

கூடுமிறைசத் தத்தா திருமேனிகொள்ளுவர்; அப்போ
திகொளல். சத்தி பதியும். எ-று.

(நி-வ-உ.) ஒன்றை யொன்றொவ்வாது மிக்குவளர்ந்து

வரும் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டும் தம்மி லொப்பாகவரும் பருவத்திலே யுண்டாகும், சிவனுடைய சத்திபதிதல். எ-து.

நேராக நேராதல், ஓர்புண்ணியத்துக் கோர்பாவ மோர்வகையா லெடுத்திருத்தலாம். அதுவன்றி வாக்குமனங் காயமென்னு மூவகையா லியற்றப்பட்ட புண்ணியங்கள் முழுவது மோர்பங்கும், பாவங்கள் முழுவது மோர்பங்கு மாகப் பொன்னும் இரும்பும் கன்மத்தாற் றுலையொக்கத் துங்குதல் போலப், பலத்தாற் சமனாதல். சத்தி பதிதலாவது, நிலையாத இயல்பினையுடைய வுலக நடையினையஞ்சி விட்டுநெறிவினை விரும்பும் வண்ணம் உயிர்கள் துணர்வினைத் திருந்தச் செய்தல். ஒன்றையொன் றேற்றத் தாழ்வுபட்டல் அவையவை யிகல்செய்திழுக்கு மென்பதாம்.

இதனா லுண்மை யுணர்தற் கேதுவான சத்திபதியு மெல்லையுடையது.

(க)

கத்தா திருமேனிகொண்டுவந் தெதை யறிவிப்பாரெனில்?

ஏக னனேக னிருள்கரும மாயையிரண்டாகவினை யானாதி யில்.

(எ-து-) ஏக கத்தாவும்

ஆனே ஏன் ஆன்மாவும்

இருள் ஆனவமலமுழ்

கருமம் கன்மமலமுழ்

மாயையிரண் சுத்தமாயை யசுத்தமாயையும்

ஆகவினை. ஆகவிந்த வாறுபொருளும்

ஆளுதியில் அளுதியில் யுண்டானதென் தறிவித்
தார். எ-று.

(நி-வ-உ.) ஒருவனாகிய இறைவனும், அளவிலவாகிய ஐயிர்களும், இருள்வடிவாகிய ஆணவமலமும், கன்மமலமும், சுத்த மசுத்தமென்னுமிருவகை மாயைகளுமாகிய இப்பொருள்கள் ஆறும் அளுதியாகிய பொருள்கள். எ-று.

அனெகன் என்பதில் ஈழ்நாமகரம் நகரமாய்த் திரிந்து நின்றது. இவையாறுமென அஃறிணை வாசகங்கொண்டு மிக என்னும்படித்த திணைவழுவமைதி. ஆறுமென்னு முற்றுமமை செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்கது.

இதனால் நித்தியப்பொருள்க ளிள்வ மே னத் தோரு துக் கூறப்பட்டது.

ஆளுதி என்பதை ஆளுதி எனப் பாடமொதி இவையாறுமென உறைகூறினர் நிரம்பவழகியார். இதுபோன்று பாடபேதங்களால் உரை வேறுபடு மிடந்தோறு மூலச்செய்யுள்களையும் திருத்திக்கொள்வது வாசுப்போர் கடன். (உ)

அளுதியாகி லாறுபொருளினு மறிவ தேதெனில்? செய்வானுஞ் செய்வினையுஞ் சேர்ப்பயனுஞ் சேர்ப்ப முய்வா னுளனென் னுணர். [வனு

(எ-று.) செ கன்மத்தைச் செய்யப்பட்ட வான்மா ய்வானும் வும்

செய்வினை செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவமும் யும்

சேர்ப்பயனும் புண்ணியபாவத்துக் கேதுவாகிய சுக துக்கமும்

சேர்ப்பவ இந்தக் கன்மத்தைக் கூட்டிப் புசிப்பிக் னும் கப்பட்ட கத்தாவும்

உய்வானுள் இஃதெல்லா மறிந்து பிழைத்திருக்கிறான்
என்னுனார். னுன்மா. எ-று.

(தி-வ-உ.) புண்ணியபாவங்களைப் பண்ணும் புருடனும்,
அவனார் செய்யப்படும் வினைகளும், அவற்றின் பயனாகிய
இன்ப தன்பங்களும், அவற்றைக் கூட்டியருத்து மிறைவன
மென்னு மிந்நான்குதிறத்தினை யுடையனாக கண்ணையறிவார்
யாக; மாணவகனை! நீகதிசீர்தற்பொருட்டு. எ-று.

இவை யுணராதிருக்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கி
கருது பிறவித் துன்ப முறுமென்பதாம். உடையனாதல் இந்
வினைகளைச் செய் திறைவன லவற்றின்பயனை நுகர்தற்குத்
தானுரியனாதல். (ங.)

உய்வான் குணையறிவனென வென்னில்?
ஊனுயிரால் வாழு மொருமைத்தே யுருவினொரு
தானுணர்வோ டொன்றும் தரம்.

(எ-று.) ஊனு சரீரமானது ஆன்மாவிலுலே யொருப
யிரால் வாழு டுத்தாய் ஜீவிக்கிற முறைமைபால்
மொருமைத்தே

ஊனொருவிர இத்தச்சரீரத்தேயிருக்கிற வான்மாவும்
தானுணர் இத்தத் திருவருளிலுலே ஜீவித்து நிற
வோ டொன்றா கிறது முறைமைத்து. எ-று.
த்தரம்.

(தி-வ-உ.) உடம்பானது உயிரோடுகூடிப் பிரிப்பின்றி
நடைபெறு மொற்றுமையினை யுடைத்த. அவ்வுடம்போடுயி
ர்க ணிறைந்த ஞானத்தோடுகூடி யொன்றுபட்டு வேறா
நிலைபெறுந் தருகியன. எ-று.

உடலத்தையிப்பேரலக் கலத்துநின்று நடத்துமென்ப
தாம்.

(சு)

திருவருட்பயன்

உடம்பென்ற பொதுவகையால் ஐவகையுடம்பு மட்டும்தான் அவையுடங்கவே நிலமுதல் நாத்தமீராகிய தத்துவமெல்லாம்—வஞ்சுமெனக்கொள்க. (சு)

அருளாத் காரியப்படுத லெப்படியென்னில்?
தன்னிறமும் பன்னிறமும் தானுங்கத் தன்மைதரும்
பொன்னிறம்போல் மன்னிறமிப் பூ.

(எ-து.) தன் படிசுத் தன்னுடைய பிரகாசத்தையும்
நிறமும்

பன்னிறமும் பஞ்ச வன்னங்களினுடைய வினக்கத்
தையும் காட்டும்

தானுங்கத் இவ்விரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்ப
ன்மைதரும் டித்தப்பட்ட வாதித்தப் பிரகாசத்தைப்
பொன்னிறம் போல்
போல்

மன்னிறமிப் கத்தாலினுடைய திருவருளுஞ் சித்த
து கத்திவும் ஐடத்துப் பிரேரகமுமாயிருக்
கும். எ-து.

(நி - வ - உ.) அடுத்த பலவன்னங்களையுங் கவர்தலும்,
அவையடுத்திருக்கலும் தன்னிறமே காட்டிநின்றது மாகிய
படிசுத்தினது தன்மையிரண்டிற்கும் தான்காரணமாகநின்
து பண்ணும் ஞாயன் காரணம்போலாம்; இவ்வுலகிற்கு இளை
வனது சுடராகிய ஞானசத்தி. எ-து.

கட்டுவிடென்னு மிசைத்திற்குந் தானொன்றே காரண
மென்பதாம்.

இவை முன்னுபாட்டானும் இறைவனுடனை நடத்துமா
று கூறப்பட்டது. (நி)

அருளாத் காணவேண்டுமென தில்லை, நானே காண்பனென்னில்?

கண்டொல்லை காணுநெய் கண்ணுயிர் நாப்படுணளி யுண்டில்லை யல்லா தொளி.

(எ-து.) கண் சீக்கரத்திலே காணப்பட்டது
டொல்லை காணு
நெய்

கண் கண்ணு மொளியாலும். (விளக்கானது கண்ணுக்கும் பதார்த்தத்துக்கு நடுவே பிரகாசித்தாற் கண்ணுனது பதார்த்தத்தைக்காணும்)

உயிர் நாப்ப ஆன்மாவுக்கு நேயத்திற்கு நடுவே யரு
டுணளியுண்டு ஸ்பிரகாசித்தா லான்மா நேயத்தைப் பெறுகிறதுண்டு

இல்லையல்லா ஒளியாகிய திருவருள் பிரகாசியாதபோ
தொளி. து நேயமே விளங்காது. எ-து.

(நி-வ-உ.) நினைவினையுடைய வுயிரினது நடுவாக ஞானவொளிக்கு நிலையுண்டாதல் வேண்டுமன்றாயின் வாயில்வழியாற் புலன்களை யற்றுப்பார்த்து விரைவிலுணரு முறைமையிற்லை. எ-து.

நடுவாக நின்றல் கலந்து நின்றல். இதனால் ஞானமுன்னிற்பினல்லது அதிதல் கூடாதென்பதோ ருபபவகையால் விளங்கக் கூறப்பட்டது.

இது குரவனானந்தி யுரைகொண்டுணர்த் லறிதெனக் கொள்க. (சு)

அரணருளாற் காணுஞ்செய லென்போலவென்னில்?
புன்செயலி னோடும் புலன்செயல்போ னின்செயலை
மன்செயல தாக மதி.

(எ-து.) புன் ஆன்மா பஞ்சேந்திரியங்களினாலேயொ
செயலி னோடும் ருவிடயத்தை யறிகற முரைமைபோல
பு ல ன் செய ல்
போல்

நின்செயலை உன்னுடைய செயலையும்
மன் செய ல நிலைபெற்ற திருவருளினாலே காரியப்ப
தாகமதி. மிகேரோமென் றறிவாயாக. எ-து.

(சி-வ-உ.) புருடனது சிறுதொழிலின்வழியே திரிபின் நி
டக்கு மிந்திரியங்களது செயல்போல, மாணவகனே! நின்
னுடைய செய்தியையும் இறைவனது கிரியாசத்தி வழியே
யவ்வாறு நடப்பதாகக் கருதுவாயாக. எ-து.

அவ்வாறு கருதவே வினைத்தொடர்பின்றிப் பிறவிநீங்கி
நிற்பரென்பதாம்.

இதனா லிறைவனது செயல்வழி நின்றல் கூறப்பட்டது.

அருளாற் செயற்பட்டறிவ தேதென்னில்?

ஓரா தே யொன்றையுமுற் றுன்னாதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

(எ-து.) ஓரா கேவலத்திலும் ஒன்றையும் விசாரியா
தே தே

ஒன்றையு மு சகலத்திலும் நீ யொன்றையு நினையாதி
ற்றுன்னாதே ருக்கச்செய்தே யிரு
நீ முந்திப்பா ஈத்தத்திலு நீ யதுவிதுவென்று கூட்டி
பாராதே பாராதே

சு-வது, அழியுநெயி.

ஞ

பார்த் ததனை இந்த மூன்றவத்தையிலு மதுவதுவாக
ப்பார்.

வருவிக்கப்பட்ட திருவருளையே காண்பா
யாக. எ-று.

(தி-வ-உ.) ஞான மெவ்வண்ணமிருக்குமாவென் றாராயா
மல், அதனையும் விடயங்கள்போலக் குறிக்கொண் டேன்றிநினையா
மல், நீயாடமுன்சென்று மேற்கொண்டு காண்டலுஞ்செய்யாமல்,
உண்ணக்கண்ட ஞானத்தினைக் காண்பாயாக. எ-று.

இவ்வா தசைவின்றி நிற்கவே அவ்வகண்டமாகிய ஞானக்
தானே தோன்றுமென்பது கருத்து. (அ)

அப்படித் திருவருள யெதிரிட்டுப் பார்க்கி னெனக்குச் சந்
தோஷம் வருமே யென்னில்?

களியே மிகுபுல னுக்கருதி ஞான
வொளியே யொளியா வொளி.

(எ-று.) களி அந்தச் சந்தோஷமே மிகுந்தவிடயமாக
யே மிகு புலனுக் கினைத்து
கருதி

ஞான வொளி ஞானமாகிய பிரகாசமே மறைவாக ஒளிந்
யே யொளியா துநிற்பாயாக. எ-று.
வொளி.

(தி-வ-உ.) இத்தன்மையவாகிய ஞானத்தினைக் காணப்பெ
ற்றமையால் வருமகிழ்ச்சியைப் பெரிய வி-யமாகநினைந்து, ஞா
னமாகிய வொளியின்றி வேறுனக்கோ ரொளியின்றாகும்படி அத
னுட் புக்குக் கருந்து நிற்பாயாக. எ-று.

கருந்துநிற்தல் விகர்ட்மரக் கூடி-நிற்தல்,

(க)

௧௮

திருவருட்பயன்

என்று மிவையிழந்துநிற்கிற தெப்படி யென்னில்?
கண்டபடி யேகண்டு காணுமை காணுமை
கொண்டபடி யேகொண்டிரு.

(எ-து.) கண் திருவருளைத் தரிசித்தபடியே தரிசித் து
டபடியேகண்டு

காணுமை கா சகல கேவல நீங்கினபடியே நீங்கி
ணுமை

கொண்டபடி திருவரு ணுண்ணைக் கருத்துக்கொண்டபடி
யேகொண்டிரு யே நீயு மசைவற நிற்பாயாக. எ-று.

(நி-வ-2.) ஞானமான துனக்கு யாதொருபடியே வெளிப்
பட்டது அப்படியே நீயும்கண்டறியாமையாகிய அதிதாவத்தை
வந்து தோன்றாமல், யாதொருபடியுன்னை விழுங்கித் தப்படியே
நீயும் விழுங்கக்கொடுத் திருப்பாயாக.

இம்மூன்றுபாட்டானு ஞானத்தினைக் காணுமாதும், கண்
டா லதனுட்கலக்குமாதும், அவ்வழித் தன்னை அதன்வயத்தினுள்
குமாதும் கூறப்பட்டன. மாணவகனே யென்ப சிம்மூன்றிற் குங்
கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது. (கா)

அறியுநெறி முற்றிற்று.

எ-வது, உயிர் விளக்கம்.

ஞக

எ-வது, உயிர் விளக்கம்.

அஃதாவது, ஆன்மசத்தி பண்ணும்படி அறியுநெறியிற் கூறியவாற்றான் அறிந்தபடிநின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுத்தல் கூறினமையின், மேலே யதிகாரத்தினோ டித்தற்கையபுடைத் தெனக்கொள்க.

கொண்டபடி கொள்வ தெக்கால மென்னில் ?
தூரிழலார் தற்காருஞ் சொல்லார் தொகுமிதுபோற் றுனதுவாய் நிற்குந் தாம்.

(எ-று.) தூரி * பவுத்திரமாகிப தன்னுடையிழல் ஆதித்தன் ழலார் தற்காரு மத்தியத்திலே வந்தாத் தனக்குள்ளே யடங் ன் சொல்லார் கி நிர்க்குதற்கு யாருஞ் சொல்லவேண்டிய தில்லை

தொகுமிது இந்த முறைமைபோல
போல்

தானதுவாய் இருவினை யொப்புவந்தா லான்மா திருவ நிற்குந்தரடி. ருடானும் நிர்க்குதற்கு மியாருஞ் சொல்லவே ண்டுவதில்லை. எ-று.

(நி-வ-உ.) கோடையான் வெதும்பினோன் குளிர்ந்தநிழலை யடைதற்கு அடைத்யென வொருவருஞ் சொல்லார், தானே வி ளையியடையுந் தன்மையினையொக்கும் ; மாயாவிசார வெம்மை யான் வருந்தினே றொருவன் தானவ்வருளினையடைந் ததுவாய் நிற்குமுறைமை. எ-று.

உலகவெறுப்பினல்லது அருளினையடைதல் கூடாதென்ப தாம்.

இதனா லருளினையடைதற்கு ஏது கூறப்பட்டது. (க)

எல்லார்க்குமொக்க வந்தத்திருவரு ணில்லாத தென்னெ
விஃ?

தித்திக்கும் பாறாணங் கைக்குந் திருந்திநாப்
பித்தத்தின் றுன்றவிரந்த பின்.

(எ-து.) தித் பித்த மேலிடபொழுது தித்தித்த பா
கிக்கும் பாறாண லுங் கசக்கும்
ங் கைக்கும்

திருந்திநாப் திருத்தமாக வறிகற நாவிலே பித்தநிங்கி
பித்தத்திற் றுன் னபோது கசந்தபாலுந் தித்திக்கும். அது
தவிரந்த பின். போல வாணவமல மேலிட்டிலே குருவி
ங்க சங்கமத்திலே யாசையறப்பண்ணும், அ
ந்தவாணவமல நீங்கினபோது குருவிங்க சங்
கமத்திலே விருப்பமுண்டாம். எ-து.

(நி-வ-உ.) குத்தந்திரந்த நாவானது பித்தநோயினின்றும்
தரன் நீங்கினபின்னர் முன்கைத்தபாலும் தித்திக்கும் அந்நைத்
தானுங் கண்டறியும். எ-து.

மலவிருள் திரந்தபின்னர் முன்னத் திரோபவித்து நின்றம
ருளும் அருள்வடிவாகி வெளிப்படும், அந்நையுயிர்களுங் காணு
மென்பது பொருள். மாசுதிரின்விளங்கித் தோன்றுந்தன்மையி
னை யுடையது உயிரென்பதற்கு உவமித்து இதனைத் திருந்திநா
வென் தருளிச்செய்தார். இதுவும் ஒட்டென்னும் அலங்காரம்.

இதனு லருள் வெளிப்படுங்காலமும், உயிர் அந்நைத்திருந்
திக் காணுங்காலமும் ஒன்றென்பது கூறப்பட்டது. (உ.)

அறியாமையிங்க வறிகற னுன்னென்னில்?

காண்பா னெனியிருளிற் காட்டிடவுந் தான்கண்ட
வின்பாவ மென்றாள் விழும்.

(எ-து.) காண் காணப்பட்ட வான்மாவுக்குத் திருவருளா
பா னொளியிருளி ன தாணவமலத்தை நீக்கி நேயத்தைக் காட்
த் காட்டிடவும் டச்செய்தேயும்

தாண்கண்டலி நான் கண்டேனென்கிற பாவ மெந்தநக
ண்பாவ மெந்தா த்திலே தள்ளுமோ? எ-து.
ள்விழும்.

(நி-வ-உ.) ஒளிவடிவாகிய ஞானம், தன்னைக் கண்டறிதற்
பொருட்டு மலவிருளிலே மருண்டுக்கின்ற வுயிர்கட்குத் தன்
னை வெளிப்படுத்தவும், அதனை நாடாது உயிர் தானே காண்பதா
கக் கண்டமையாலே வறிதேவரும்பாவ மென்னபயனைச் செய்த
தாய் வந்துமுற்றும். எ-து.

ஓர் புலனுணர்வன் வரும் பாவம்போலாது வாளாவருத்
லின் விண்பாவமென் தருள்செய்தார்.

பித்தம் பாலானன்றி மற்றென்றானுந் தீராவாறுபோல, ம
லமும் அருளாலன்றிப் பிறிதொன்றால் தீராதென்பது உம், அருள்
மறைந்துகில்லாது வெளிப்பட்டு நிழ்பினும் அந்நாக்குச் சுவைகா
ண்டல்போலத் தானே காண்டல் கூடாதென்பது உம், இதனுட்
கொண்டுக்கிடந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இதனால் அருளை முன்கொண்டு காணுக்கால் குற்றமுடைத்
தென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

தெளிந்தார் செயலுந் தெளியாதார்செயலு மெப்படியோ
வென்னில்?

ஒளியு யிருளு மொருமைத்துப் பன்மை

தெளிவு தெளியார் செயல்.

(எ-து.) ஒளி படலமுடைய கண்ணுக்கு ஆதித்தப்பிரகா
யுயிருளு மொரு சமம் பூதவிருளு மொருபடித் து
ண்மத்து

பன்மை இந்த முறைமைபோல
தெளிவுதெளி மல மாயா கன்ம மேலிட்டபேர்க்குப் பா
யார் செயல். சமும் பதியு மொருபடித்தாய் விளங்கா நிற்
கும். எ-று.

(நி-வ-உ.) பல்வாய பொருள்க டம்பன்மை தோன்றாது
ஒருபடித்தாயிருத்தல், ஒளியின்கண்ணும் இருளின்கண்ணும் மொ
க்கத் தெளிந்து நின்றலும் மருங்கி நின்றலுமாய செயல்கள் அவ்
விடத்துப்பேதம். எ-று.

இதனு லருளோடு கூடிநிற்றல் ஒருவகையா விருளோடு
கூடி நிற்றல்போல மென்பது கூறப்பட்டதீ. பிறிதொன்றுந்
தோன்றாதென்பது கருத்து. (ச)

தெளித்தறிந்துகூடுவ தெல்லார்க்குந் தெரியுமோவென்னில்?
கிடைக்கத் தருமோநற் கேண்மையார்க் கல்லா
லெடுத்துச் சுமப்பாணை யின்று.

(எ - து.) நற் நல்ல கேள்வியினையுடைய நாதாக்களுக்கே
கேண்மை யார்க் யல்லாமல்
கல்லால்

எடுத்திச்சுமப் எல்லாப் பதார்த்தத்தையுஞ் சுமத்தச் சும
பாணை க்கிற சிவனை

இன்று இப்பொழுது

கிடைக்கத் த கிடைக்குமோ பின்னை கிடையாதோ. எ-று.
குமே.

(நி-வ-உ.) நல்ல கேளிரையுடையார்க்குத் தம்மேல் பார
முழுதஞ் சுமத்தச் சுமக்குமொருவனை மிப்பொழுதே கிட்டுதல்
கூடுமோ. எ-று.

எ-வது, உயிர் விளக்கம்.

சுரு.

நட்கேண்மையென் றருளிச்செய்தார் அருளாடு கூடியதெ
ன்பதற்கு.

இதனால் அருளாகுங் கேண்மையினை யுடையார்குத் தன்னை
யடைந்தார் வினைகளெல்லாம் அவரைத்தொடராது தன்செயலா
கக் கொள்ளு னேயம் வெளிப்படுத லெளிதென்பது கூறப்பட்
டது.

“ சிவனு மிவன்செய்தி யெல்லா மென்செய்தியென்றும் செ
ய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்ததென்றும், பவமகலவு-னாகி நின்
றுகொள்வன் பரிவார் பாதகத்தைச் செய்திடி-னும் பணியாக்கி
விடுமே ” என் றருளிச்செய்தவாறு காண்க. (ரு)

எடுக்கிறவனொருத்தன் சுமக்கிறவனொருத்தனோ, எல்லாம்
பிரமந்தானே யென்னில்?

வஞ்ச முடனொருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினையோ போயினையோ சொல்.

(எ-து.)வஞ்ச வஞ்சகமாக வொருவன்

முடனொருவன்

வைத்த நிதிக

வர

துஞ்சினையோ

போயினையோ

சொல்.

வைத்த திரவியத்தை யெடுத்துக்கொள்ள

வைத்தவன்வந்து கேட்கவில்லையென்ன

துங்கித்தான் கிடந்தாயோ இவ்விடம் வி

ட்டுத்தான் போனாயோ சொல்? அப்படிப்

போலச் சிவன் தனுகரண புவனபோகங்க

ளைக் கொடுத்திருக்கவும், கொடுத்தவன் கு

ணை குருவிங்க சங்கமமாய்வந்து என்னுடை

மையைத்தொவென்று கேட்க, இல்லையென்று

சொல்லிக்கொடுத்தவனை மறைக்கையினாலே

நீ பிரமமல்ல அடிமை. எ-து.

(நி-வ-உ.) ஒருவன் சேமித்த பொருளினே ஒருவன் கரணில் கவர்ந்துகொண்டேக, மற்றவன் உறங்குதல் செய்தாலே, அவ்விடம்விட்டு நீங்குதல் செய்தாலே, மாணவகனே? சொல்வாயாக. எ-து.

அதுபோலக் கேட்கின்றி நிறம்பிநிற்கு ஞானசத்தியின் வஞ்சித்து அதன்முதலாய ரூபத்தினை யுடைத்தாதல் ஆரிதென்பது இஃதும் கூறப்பட்டது.

இதாவும், முன்னதாவும் ஒட்டென்னு மலங்காரத்தாற் கூறப்பட்டன. தஞ்சினையோ போயினையோ என்பதனை தஞ்சினனோ போயினனோ எனப்பாடமுரைத்து அங்குதல் செய்தாலே அவ்விடம்விட்டு நீங்குதல்செய்தாலே என உரைகூறினர் நிரம்பவழியார். (சு)

இப்படி யடிமையாகிய ஞானவானிடத்திலே மலங்கள்வாராதோ வென்னில்?

தனக்கு நிழலின்றி மொளிகவருந் தம்ப
மெனக்கவர நிலலா திருள்.

(எ-து.) தன் ஆதித்த னுச்சியிலே வருகிறபோது படிக்கு நிழலின்றி தம்பமானது பஞ்சவண்ணங் கவராம லாதி மொளிகவருந் த தன்னுணம் நின்றதுபோல ம்பமென

கவர நிலலாதி ஆன்மாவக் கருவியையொப்பு மலகதி பா
ருள் கம் வந்த வவதரத்திலுள் பிரகாசிக்கவே
பஞ்சமலங்களையும் பொருந்தாம ளருளேனிக
ழ நிற்பதும். எ-து.

(நி-வ-உ.) தனக்கென வேறொருரொளி தோன்றாதவண்ணம் சூரியகிரணத்தாற் கவர்ந்துகொள்ளும் படிக்கத்துண்போல, ஆன்மா தன்னுடையபோதற் தோன்றாநிற்கும்வண்ணம் அருள் கவர்தலைச்செய்யுமாயின், அந்நிலையே யிருளானது தன்பால் நிலைபெறுநிற்கும். எ-று.

சூரிய கிரணத்தினுள்ளே தன்னைக்கொடுத்து நிற்கும் படிக்கம்போல ஆன்மாவும் தன்னையருளினுள்ளே கொடுத்து நிற்கல்வேண்டுமென்பதாம்.

இதனால் ஆன்மாவை அருள் தன்வயத்தாக்குமானு கூறப்பட்டது. (எ)

மலந்தோன்றும் லருளே நிகழாநிற்ப தெப்படி பெண்ணில்?

உற்கைதரும் பொற்கை யுடையவர்போ லுண்மைப்பிணிந்த வருளார் நிலை.

(எ-று.) உற் பொலிவினையுடைய கையிலே விளக்கை கைதரும்பொற் ப்பிடித்து முன்னிட்டிப்போனவர், நினைக்கையுடையவர் த பதார்த்தங்களை யெடுப்பார்கள் போல்

உண்மைப்பி ஆன்மா வருளே முன்னிட்டிக்கொண்டு னிந்த வருளார் நிற்கவே ஞாயத்தையப் பொருந்துவன். நிலை.

(நி-வ-உ.) தழற்கொள்ளியினைப் பிடித்திருக்கு மழைய கையினையுடையார், தாம்வேண்டிய பொருள்களைக் காணாமலாயும் அதனை முன்னிட்டித் தாம்பின்னிற்கு மாறுபோல, ஞாயமானது வெளிப்படுமளவும் அருளைத்தமக்கு முன்னு

க்கத் தாம் அதன்பின்னிற்றதே யருளோடு பொருத்திற்ரு நிலையாவது. எ-று.

இதன லருளோடு பொருத்திற்ரு முபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

அருளையறியும், யானறிய வேண்டுவதில்லை யென்னில்? ஐம்புலனும் றுன்கண்ட தென்ற லதுவொழிய வைம்புலனார் தாமா ரதற்கு.

(எ-று.) ஐம்பு ஐன்மா பஞ்சேந்திரியங்களினாலே யொ லனம் று ன்க ருவிடயத்தை யறிததல்லாமல் தாமையறி ன்ட தென்ற ல வதில்லை. அது வல்லாமல் துவொழிய

ஐம்பு லனார் இந்திரியங்க ளான்மாவுக்கு விடயங்க தாமா ரதற்கு. னை யறிவிக்கிற தல்லாம ன்ந்திரியங்களுக் கறியவேண்டுவ தில்லை. அப்படிப்போல வான்மா திருவருளினாலே ருயத்தைப் பொருந்துகிற தல்லாமல் திருவருளுக் கறி யவேண்டுவதில்லை. எ-று.

(தி-வ-உ.) மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவிக ளால் தாம் தண்டறிந்த விஷயங்களுள் ஒன்றல்லவாயி னவ்வருளானே யன்றிப் பேரின்பமாகிய ருயத்தினை யடைதற் கவ்வைம் பொறிகள்தான் ஆர்? உயிர்கள்தாம் ஆர்? எ-று.

சுட்டிதந்து நின்றமையா லிவர்க் கடைத லுரிமையில்லை யென்பார் ஆரென்றருளிச்செய்தார். (க)

அருள் காட்டவேண்டுவதில்லை, நானே காண்ப னெ னில்?

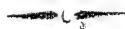
தாமே தருமவரைத் தம்வலியி னுற்கருந
லாமே யிவனு ரதற்கு.

(எ-து.) தா ஒருத்தன் தமயினுலே கொடுக்கச் செ
மேதருமவரை ய்தே
தம்வலியி னு தம்முடைய வலியையினுலே பறித்தாற்
ற்கருதல் கொடார்
ஆமே அப்படிப்போல
இவனு ரதற் திருவருளானது தன்னுடைய கருபயி
ரு. லுலே ஞாயத்ததைக் காட்டாநிற்கவான்ம
பொத்தாலே ஞாயத்தைப் பொருந்தப்
பொகாது. எ-து.

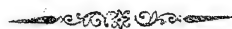
(நி-வ-உ.) ஒருபொருளினே யொருவற்குத் தாமே கருத்
தாக நின்று விரும்பித்தருதற்கு உரியாரைத் தம்வலியால் த
ந்தவராக நினைத்தல் முறைமையன்றே, ஆதலால், அவ்வரு
ளாத் பெறும் பேரின்பத்திற்கு அப்பெற்றியினை யடையந்
தும் இவன்யார். எ-து.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் பேரின்பமாவ தருளாலே
யன்றிக் கரணங்களோடு கூடியும் தனித்தும் உயிர்க ளால்
அடையப்படா தென்பது கூறப்பட்டது. (கடு)

உயிர்விவக்க முற்றிற்று.

அ-வது இன்புறுதிலே.

ஆதாவது, ஆன்மலாபமடையு முறைமை.

ஆன்மசுத்திகூறிப் பின்ன ரதனாலெய்தும் பயன்கூறின்
மையின் மேலையதிக்காரததினோடு இதற்க்கைய புண்மையறிக.

இன்ப மடைத லெய்வா நென்னிஃ?

இன்புறுவார் அன்புறுவா ரிருளி னெழுஞ்சுடரின்
பின்புக்குவார் முன்புக்குவார் பின்.

(எ-அ.) இன் இன்பத்தைப் பொருந் துகிறவர்கள் சி
பறுவார் லர்

அன்புறுவா அன்பத்தைப் பொருந் துகிறவர்கள் சி
ர் லர்

இருளி னெழு ஆந்தகாரமாகிய விருளிலே விளக்கைப்
ருசுடரின் பிடித்து முன்னிட்டுப் போனவர்கள் நினை
தத பதார்த்தத்தை யெடுப்பார்கள். விள
க்கைப் பின்னிட்டுப் போனவர்க ளந்தப்
பதார்த்தத்தை யெடுக்கமாட்டார்கள். இ
ந்தமுறையைப்போல

பின்புறுவார் ஆன்மா வுருளி முன்னிட்டுக் கொண்டு
முன்புக்குவார் பி நிற்றவே ஞாயத்தைப் பொருந் துவன். அ
ருளிப் பின்னிட்டு நின்றவர்கள் ஜநந மர
ணத்திலே யழுந் துவார்கள். எ-அ.

(சி-வ-உ.) முன்னர் ஞானத்தினைப் பின்னிட்டுத் தாம
தற்கு முன்செல்வாராகில் அன்புற்றவரே, பின்னர் மிக்க அ
னபினைச் சென்று மலவிருளிலே நின்னு மெழுந்த ஞானவிளக்

களை மூன்றிட்டுத் தாமதன்பின் செல்வாராகில் பேரின்பத் தினை யடைவார். எ-று.

துன்பலின்ப மடைதற்குக்காரண ஞானத்திற்கு முன்பின் சேறலாயிற்று. கட்டுற்று நின்றவர்க்கும் கிட்டையடைபவர்க்கும் தம்முள் வேற்றுமை யிதுவென்பது மாம்.

இதனும் பேரின்பத்தை பெய்துவா ரிவரென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

அருளேபோதாதோ, அதற்குமேலாகிய ஞேபமேனென்னில்?

இருவர் மடந்தையருக் கென்பயனின் புண்டா மொருவா னொருத்தி யுறின்.

(எ-அ.) இரு இரண்டு ஸ்திரீகளுங் கூடினா லின்பமி வர் மடந்தைய ல்லை ருக் கென்பயன்

இன் புண்டா ஒருவனு மொருத்தியுங் கூடினா லின்ப மொருய னொரு முண்டு. அதுபோலஆன்மா ஞேயத்தைக் கடுமிடத்துப் பேரின்பமாகிய மொகனமு ண்டாம். எ-று.

(நி-வ-உ.) இரண்டுபேர் மகளிர்க்குத் தம்புணர்ச்சியா ல் வரும்பயனென்னை? ஓர் புருடனு மோர் மகளுக்குத் தம்மிற் புணர்வராயினன்றே யின்பமுண்டாவது. எ-று.

உயிர்க்கும் அருட்கு முதலாயினோயும் வெளிப்படினல் லது இன்பமுண்டாகா தென்பதுபொருள். ஒருயனொருத்தி யென்னும் உயமம் தலைமையும் தன்மையும் பற்றிவந்தது. இச் சீவ்வாறன்றி யுயிரினைப் பெண்ணியல்பினதாகவும் இதை

வனை யாணியல்பினதாகவும் அறிவில்லார் கூடாமது போருள்
ன்று, அன்னரியற்கை அசேதன வடிவிற்கல்லது சேதனவ
டிவிற்தின்ருதலான்.

இதனும் பேரின்பத்தினை பெய்து மென்னை கூறப்பட்ட
து. (உ)

ஆன்மா ரோயத்தைக் கூடுமிடத்து இவனுலே ரோயத்தைக்
கின்பமுண்டோ வென்னில்?

இன்பத்தைப் பெய்துவார்க் கியு மவர்க்குருப
பின்பகன மாதனினு லில்.

(எ-து) இன் இன்பத்தைப் பெற்றவனு மென்றவர்க
பத்தை பெய்து ருக்குச் சிவன் கொடுப்பர்
வார்க் கியும்

அவர்க்குருப அந்த சிவனுக்குப் பேரின்பமே சொரூப
மின்பகன மாத மாகையினுலே இன்ப மொருவர் கொடுக்க
லினுலில். கவேண்டியதில்லை. எ-து

(நி-வ-உ.) தன்னை வந் தடை யுமவர்க்குப் பேரின்பத்தி
னை வழங்கும் அய்வினறவன் தனக்கு வடிவம் தூநந்தமயமா
தலால், தான் தன்னை நுகர்வதில்லை. எ-து.

அனுகூலமே யாணவமலத்தால் மறைப்பின்நி லுறுந்நங்க
யிப்பொழுது நவமாகவந்ததுபோலக் கருதுமுயிர்களுடோ
லாது, இறைவன் அனுகூலமுத்தனாதலான் அவற்கில்லையெ
ன்றருளிச் செய்தார். புதிதாக வந்ததன்மென்பது கருத்து.

இதனா லுயிர்களுக்குக் கொடுப்பதன்றி யிறைவன் தா
னுமய்வின்பத்தினை நுகர்வனோவென்னுஞ் சங்கையினை மகந
திக் கூறப்பட்டது. (ங)

அந்நியமாயிருந் தவ்வீன்ப மறுமவிப்பேனா. வென்னில்?
தாடலைபோற் கூடியவை தானிகழா வேற்றின்பக்
கூடலைநீ யேகமெனக் கொள்.

(எ-து.) தாட ளவ்வுந் தவ்வுந் தோன்றாமை டவ்வா
லைபோற் கூடிய ப் பின்னறுபோல
வை

தா னிகழா தற்போதம் ஜீவியாதவிடத்திலே விள
வேற்றின்பக் கூ ங்கப்பட்ட பேரின்பத்தை
டலை

நீயேக மென ந்யொன்றென்றே யறிவாயாக. எ-து,
க்கொள்.

(நி-வ-உ.) தாருந்தலையுமென்னுஞ் சொல்லிரண்டுந் த
ம்பொருள் பிரிந்து தோன்றாது பொருந்தியவாறுபோல், பு
ணர்ச்சிக்க னொருகாலு முண்டாகாத வேற்றுமைவினையு மி
ன்பத்தினையுமுடைய கலப்பினை யிறைவனோ டொன்றாதலே
னக்கொள்வாயாக மாணவகனே! எ-து.

அச்சொற்கள் ஒரொருகாற் பிரிதலும், புணர்வாற் றும்
பெறும்பயனின்மையுங் கருதி, இவை யன்னவல்லவென்பத
ற்கு நிகழாவேற்றின்பக் கூடலென் றருளிச்செய்தார். தா
ருந்தலையு மென்னுஞ் சொற்களாற் கூறியது, உயிரினது தா
ழ்வு மிறைவனது உயர்வுங் காட்டுதற்காம்.

இதனால் னெயத்தழுந்தி யொன்றுபட்டுநிற்குநிலை கூற
ப்பட்டது. (சு)

பின்னம் ஏகம்பெரு என்னில்?

ஒன்றாலு மொன்று திரண்டாலு மோசையெழா
நென்றாலு மோரிரண்டு மில்.

(எ-து.) ஒன் ஆன்மாவுஞ் சிவனு மொன்றென்று சொ
ரு வு மொ ன்ரு ல்லவாயென்னில் அப்பொழுது பெறுவா
து னும் பேறுமில்லை

இரண் டா லு ஆன்மாவுஞ் சிவனு மிரண்டென்று சொ
மோசை யெழா ல்லவாயென்னில் ஆன்மாவுஞ் சிவனு மேக
தென் று லும் த்வமாகிய சாயுச் சய மில்லையென்றும். இப்
படியாகையினால்

ஒரிரண்மெல். துவிதாத்தவிதமு மில்லை. எ-து.

(சி-வ-உ.) இறைவனையு முயிரினையு மொன்றென்போ
மாயினும் பின்னர்ப் பொருந்தவேண்வெதில்லை. இரண்டென்
போமாயினுந் தம்முட்டாக்கிய வொலியெழுதலைச் செய்யா
து. ஆதலா லொருபொருளுமல்ல விரண்டாவது மில்லை.
எ-து.

இதனாலிறைவனையும் உயிரினையு மேகமென்பாரையு மிர
ண்டென்பாரையு மறுத்து அத்துவிதங் கூறப்பட்டது. அத்
துவிதமாவது தம்மிற் கலப்பா லநந்தியமா யிருத்தல். (ரு)

கூடிப்பொருந்துங் கொள்கை யாதா மென்னில்?
உற்றாரும் பெற்றாரு மோவா துரையொழியப்
பற்றாரு மற்றாற் பவம்.

(எ-து.) உற்ற அந்தப் பொருளைப் பொருந்தினே னென்
ரும் கிறவர்களும்

பெற்றாரும் அந்தப்பொருளைப் பெற்றேனென்கிறவர்க
ளும்

ஓவாது கூடாது.

உரையொழிய இந்த விரண்டிவசனமு நீங்க

பற்றும் இந்தப்பற்றுக்க ளற்றவரே
அற்றார்பவம். ஜநநமரணங்களைநீங்கி நித்தையைப் பொ-
ருந்தின நாதாக்கள். எ-து.

(நி-வ-உ.) பேரின்பமாகிய முத்தியினை யடைந்தாரும், அத-
ற்குநேரே காரணமாகிய சமாதியை யடைந்தாரும், மெய்ப்பொ-
ருளினை பொருகாலு நீங்குதல் செய்யார். அவ்வாறு வாக்கிற்கு
ம்படி அதனைப்பற்றி நில்லாதாரும் பிறப்பினைப்பற்றவர். எ-து.

உரையொழியப்பற்று ரென்றதனால் கேட்டல் சிந்தித்தல்
தெளிதலாகிய நிலையின்கண் நிற்பரென்பதாம். பிறப்பற்றாரென்-
பது பதமுத்திகளை யடைவாரென்பது கருத்து.

இதனால் விட்டினையடைவாரது வகைமை கூறப்பட்டது.

உரை யொழியப்பெற்ற தென்போல வென்னிஸ்?

பேயொன்றுந் தன்மை பிறக்கு மளவுமே
நீயொன்றுஞ் செய்யாம னிஸ்.

(எ - து.) பே பேய்பிடி யுண்டவன் முறைமை வருமள
யொன்றுந் தன் வும்
மை பிறக்குமள
வும்

நீ யொன்றுஞ் உனக் கந்தக்கொறுபுதி பிறக்குமளவு மா
செய்யாமனில். ன்மபோதம் ஜீவியாம லப்பொருளிலே நித்
பாயாக. எ-து.

(நி-வ-உ.) பேய் பிடியுண்டோரது தன்மை யுனக்குண்டா
மளவு நீ மேல் யாதொரு செயலுஞ்செய்யா தவைவற்றிப்பாயாக.

பேய்பிடியுண்டாரது செயலெல்லாம் பேயின் செயலாமாது
போல அன்செயலனைத்தும் இறைவன் செயலாமளவு மென்பது
கருத்து. பின்னரச்சாதனை யின்றென்பதாம். இவியென்றதனால்

எசு

திருவருட்பயன்

முன்னர்ச் செய்யவேண்டுவவனைத்துஞ் செய்து முற்றியதென்பதும் பின்னிலுக்குச் செயலின்மையே வேண்டுவதென்பதுங்கண்டுகொள்க.

இதனாற் சமாதியெய்வோர்க் கதுமுதிர்ந்து கைவருமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

பொருள்பெறுவார் செயல்போல தென்போல வென்னி? ஓன்பொருட்க னுற்றும் குறுபயனோ யல்லாது கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போற் காண்.

(எ-து.) ஓண் ஞாயத்தைப் பொருந்தின நாதாக்களுக்கு பொருட்க ணுற் றார்க்கு

உறுபயனே ய ஞாயமொன்றுமே யல்லாமல் மற்றுக்கூர் ல்லாது யைகள் செய்வாரோ வென்னி? கண்படுப் நித்திரை பண்ணினவன் கையிற் பதார்த் போர் கைப்பொ தம் விழுந்தது தெரியாததுபோல. எ-து. ருள்போற்காண்.

(தி-வ-உ.) ஒள்ளியதாய மெய்ப்பொருளினது எல்லையைத் தலைப்பட்டார்க் கவ்விடத்தேயும் பேரின்பமேயன்றி மற்றுள்ள யோகமுதலிய தொழில்களியாவும் உறங்குவோர்கையிற் பண்ட ம்போல மெல்லெனத் தன்வயற்றிலே நீங்குவதாகவழிகி. எ-து. தாமே வலிதுநீப்ப தன்மென்பதாம்.

இதனா லவாச்சமயாசாரம் நீங்கு முறைமை கூறப்பட்டது. கூடியது கூறலாமோ வென்னி? மூன்றாய தன்மையவர் தம்மின் மிகமுயங்கித் தோன்றாத வின்பமதென் சொல்.

அ-வது, இன்புறுகிலே.

என.

(எ-து.) மூன் ஞாநுரு ஞான சூயந் தோன்றாத விடத்
முபதன்மை திலே
அவர் தம்மின் அந்தச் சிவனிடத்திலே மிகுதியும் பிரியப்
பிகழப்பங்கி பட்டு
தோன்றாத வி ஆன்மபோதத்தாலே யறிமப்படாத போர்
ன்ப மதென்சொ ன்பத்தைச் சொல்லப்படாது. எ-து .
ல்.

(நி-வ-உ.) ஞாநுரு ஞான சூயமென்னு மூன்றுவகைப்
பட்ட தன்மையுஞ் சிவஜீவபாவங்க ளிரண்டுந் தம்மின் மிகவுங்
கூடியகலப்பினுற் றேன்றுதலைச் செய்பாத ன்ன்ப மவ்விடத்து
வார்த்தையாது. எ-து.

இதனு லவ்வானந்த மிகுதியின் அதிகபடங் கூறப்பட்டது.

எவ்வா றப்பொரு ளெய்துவதென்னில்?

இன்பி லினிதென்ற வின்புண்டே வின்புண்டா
மன்பு நிலையே யது.

(எ-து.) இன் எல்லா விற்பத்துக்கு மேலானதேதெனிற
பி லினிதென்றல் பேரின்பம்
இன்புண்டே அந்தப் பேரின்பத்திலே சிரத்தையுண்டா
லின்புண்டாம் ன வந்நேரமே யன்புநிலையுண்டாம்
அன்பு நிலையே குரு லிங்க சங்கமத்திலே பத்தியுண்டாக
யது. வே பேரின்பம் விளங்குகிறதும். எ-து.

(நி-வ-உ.) எல்லாவின்பங்களினு மினிமையுடைத்தென்று
கிழப்பித்துச் சொல்லப்படும் பேரின்பமாவ தொருவற் கன்பெ
ன்ப நிப்பொழு துண்டாயி னிப்பொழுதே யுளதாம், அது மிக்க
வன்மியுறு நிலையே தனக்கு நிலையாக வுடையதாகலான். எ-து.

இன்பென்ற பொதுமையா லவிர்தனுகர்ச்சி முதலாயின்
வெல்லா மடங்கும்.

ஏகாரத் தேற்றம்.

இதனா லன்புடையார்க் சுப்பேரின்ப மெளிதினி னெய்த
மென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

இன்புறுநிலை முற்றிற்று.

—ஜ—

சு-வது, ஐந்தெழுத் தருணிலை.

—ஜ—

ஐந்தாவது, ஐவகைப்பட்ட திருவெழுத்தாகிய அருணினது
முறைமை.

இதனையு மோர்திருவருளாகக் கூறியருளினார் கிட்டிருநெறி
காட்டுதலால் ; அவ்வாறே சமாத்வினை மடைதல்கூடாதார்க் கி
தனை விதிப்படிபோதவே பற்றிலை கூடுமாதலின் மேலை யற்கார
த்தினோ டிபைபுடைந்தெனக் கொள்க.

உரையிறந்தவின்பங் கூடாதாயின் மேலோருபாய மருளிச்
செய்தோர்.

அருணாலு மாரணமு மல்லாது மைந்தின்
பொருணா நெரியப் புகும்.

(௭-து) அரு கிருபையுடனே கத்தா வருளிச்செய்த விரு
ணாலு மாரணமு பத்தெட்டாகமமும் காங்குவேதமும் இவை
மல்லாதும் களல்லாமற் சொல்லப்பட்ட பலசாத்திரங்க
ருமென்னத்தைச் சொல்லுமெனில்

கூ-வது, ஐந்தெழுத் தருணிலே. என

ஐந்தின் பொ பஞ்சாஷ்டரத்தி ஐண்மைடைச் சொல்லவ
ருணு தெரிப்ப ந்த தூல். எ-து.
கும்.

(நி-வ-உ.) சைவாகமங்களினது கருத்தினையும், வேதங்க
ளினது கருத்தினையும், இவை யிரண்டுமல்லாத பலகலைகளினது
கருத்தினையும் சுற்றுவல்லோ ராராயப் புகுவாராயின்; அவைபெ
ல்லாந் திருவெழுத் தைந்தின் பொருளாகிய பதி பசு பாசங்க
ளைச் சொல்லு தூல்களாம் எ-து.

இதனு லெல்லா தூற்பொருள்களும் இவ்வைந்தெழுத்தினு
ள்ளே படங்குமென்பது கூறப்பட்டது. (க)

இந்தப் பஞ்சாஷ்டர மென்னதைச் சொல்லுமென்னில்?
இதைசுத்தி பாச மெழின்மாயை யாவி
யுமநிற்கு மோங்காரத் துள்.

(எ-து.) இறை கத்தாவும்
சுத்தி திருவருளும்
பாசம் ஆணவமல்லும்
எழின்மாயை விளக்கமான திரோதானமும்
ஆவி ஆன்மாவும்
உருநிற்கு மோ பிரணவத்திலே நிற்கும். எ-து.
ங்காரத்துள்.

(நி-வ-உ.) சிவனும் சுத்தியும் ஆணவமும் அழகுடைத்தா
ய மாயையும் ஆன்மாவும் ஆகிய ஐந்தும், ஐந்தெழுத்தோரெழுத்
தாகிய பிரணவத்தினுள்ளே யமைந்துநிற்கும். எ-து.

இதனுல் பிரணவமென்று பேர்பெற்றுநிற்கு துண்ணியவை
ந்தெழுத்தின் தீயல்பு கூறப்பட்டது. (உ).

இந்தப் பஞ்சாக்ஷரம் நிற்குந்தான மெய்வனே யென்னில் ?
ஊனா நடன மொருபா லொருபாலா
ஞானநடந் தானடுவே நாடு.

(எ-து.) ஊன மலமுந் திரோதமு மொருபக்கலாகவும்
நடன மொருபா
ல்

ஒருபாலா ஞா அருளுஞ் சிவமு மொருபக்கலாகவும்
னம்

தானடுவே ஆன்மா விந்தவிரண்டுக்கு நடுவேயுநிற்பன்
நாடு. அறிவாபாக.

(நி-வ-உ.) பிறப்பினைவினைக்கு நகர மகாரங்கனாகிய கூத்
தொரு மருங்காகவும், விட்டினை யுதவுஞ் சுகர வகாரங்கனாகிய
கூத்தொருமருங்காகவும், மகாரமாகிய ஆன்மா இவ்விருவகைக்
கு நடுப்பட்ட தொன்றாகவும், விசாரித்தறிவாயாக. எ-து.

கூத்தென்றது உயிர்களைப் பெத்தமுத்திகளி லுயர்ந்து நடத்
தலை.

இதன லைந்தெழுத்தின் பொருளிபல்பு கூறப்பட்டது. (ந)

இந்தப்பஞ்சாக்ஷர மிருக்கையினாலே யான்மா ஞேபத்தைப்
பெருமலிருப்பா னென்னென்னில் ?

விரியமன மேவியவ்வை மிளவிடா சித்தம்
பெரியவினை திரிற் பெறும்.

(எ-து.) விரிப மன்மானது பிரபஞ்சத்திலே விரிந்துபெ
மனமேவி ருந்தி
யவ்வையிளவி யவ்வாகிய வான்மாவை வருளினாலே திரு
டா ப்பாதபடி பண்ணுவிக்கும் .

சு-வது, ஐந்தெழுத் தருணிலே.

எசு

சித்தம் பெரிய ஆன்மாவுக்கு மகத்தாகிய புண்ணிப்பாக வளை திரிப்பெறு மிரண்டுந் துலையொத்த விடத்திற் பேரின்பம்.
மாகிய மோகமுண்டாம். எ-று.

(நி-வ-உ.) மகார நகாரமாகிய மலமும் திரோதமு மிகவு மறுகப்பிணர்ந்து யகாரமாகிய வுயிர்களைத் திரும்பவிடா; அவ்வு யிர்கள் தம்பெரிய பிணிபாகிய மலவிருள்திருங்கால் ககாரமாகிய சிவத்தினை யடையும். எ-று.

மலந்திரவே திரோதந் தானே நீங்குமென்பதாம். வினை என்பது ஈண்டுப் பிணியென்னும் பொருள் தந்துகின்றது.

இதனாற் கட்டிலிடைன்னு மிரண்டுந் ஐந்தெழுத்தினுனே யமையுமென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

இந்தப் பஞ்சாக்ஷர மிருக்கையிலே யாணவமல நீங்காம லிருப்பா னேனென்னில்?

மாலார் திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ
மேலாசி மீளா விடின.

(எ - று.) மா மயக்கமாகிய நகார முன்னாக ஜபித்தான் லார் திரோதமல மலநீங்காது. ஆனால் நீங்குகிற முறைமை யெ முதலாய் மாறு ப்படிபென்னில்?
மோ

மேலாசிமீளா ஆணவமலத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி நகாரமே விடின. த்படச் சிகாரமுன்னாக மாறி ஜபிக்கின் மோ கூடாமாம். எ-று.

(நி-வ-உ.) மயக்கத்தினைப் பொருந்திய திரோதானமு மல முமாகிய நகார மகாரம் இரண்டும் ஆதிக்கண்ணதாக வுச்சரிக்கி ல், அவைகள் நீங்குமோ; இவற்றைக் கீழாக்கிச் சிவமாகுகிகார மேலாம்வண்ணமாற்றி யுச்சரியாதொழியின். எ-று.

இதனால் நகர நகரங்களை முதலாக வச்சரித்த வழங்கு வது விட்டினைமடைவோர்க் காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (நி)
பஞ்சாஷ்டரத்தை ஜபித்த பேர்க்கு மலநீங்குமோ வென் னில்?

ஆராதி பாதார மந்தோ வதுமிண்டு
பாராது மேலோதும் பற்று.

(எ-து.) ஆரா ஆராதனை பண்ணுவாய்
தி

ஆதாரம் நமக்காதாரஞ் சிவனென் றறியாமலிருப்ப
தற்கு

அந்தோ ஐயோ

அதுமிண்டுபா இப்படிச் சிகரமுன்னாக ஜபித்தான் மல
ராது மேலோது முந் திரோதமு மிவனை வந்துபொருந்தாது.
மபற்று. எ-து.

(நி-வ-உ.) தமக்காதார மாறாக வெண்ணியவ்வாறுச் சரித்
தலால் வரும்பழுதினைத் திருப்பிவிசாரியாம லந்தோ நகர ம
காரங்களை மேலாகவச்சரிக்கும் விருப்பம். எ-து.

இதஞ் லவ்வாறேதுவார் துணையின்றித் துன்பமுறத் தரங்
கிக் கூறப்பட்டது. (க்)

இந்தப் பஞ்சாஷ்டரத்தை ஜபிக்காதேனெனில்?
சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற் றீரும்
பவம்துந் போதும் படி.

(எ-து.) சிவ இப்படிச் சிகரமுன்னாக ஜபித்தாயானால்
முதலே யாமாறு
சேருமேல்

சு-வது, ஐந்தெழுத் தருணிலே.

அக

திரும்பவும் ஜநநமுந்நீங்கும்
இதநீயோது இதநீ ஜபிக்கப்பட்ட முறைமை. எ-து.
மபடி. (எ)

(நி-வ-உ) சிகார வகாரமென்னுயிரண்டு மாதிக் கண்ணேதையாம்வண்ண முச்சரித்தல் கூடுமாயின், அந்நிலையே யுனது பிறவித் துன்பநீங்கும், மாணவகனே ! லீட்டினைக் கா முற்றநீ யுச்சரிக்கு முறைமையிது. எ-து.

இதனால் முத்தரோதுமாறு கூறப்பட்டது.

இப்படி ஜபிக்கப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பிரயோசனமேதென்னில் ?

வாசி யருளியதை வாழ்விக்கு மற்றதுவே
யாசி லுருவமுமா மங்கு.

(எ-து.) வாசி வகாரமாகிய திருவருள் யகாரமாகிய யருளியதை வா வான்மாவை சிகாரமாகிய சிவத்திலே ழிவிக்கும் டொடுத்தப் பேரின் பமாகிய சுகத்தையுண்டாக்கும்

மற்றதுவே அந்தத்திருவருள்தானே குற்றமில்லாத யாசி லுருவமு திருமேனியாயிருக்கும் அந்த வான்மாவைக் மாமங்கு. கு. எ-து.

(நி-வ-உ.) அவ்வாறுச்சரிக்குங்கால், வகாரமாகியவருள் சிகாரமாகிய சிவத்தினைக் காட்டி யகாரமாகிய வுயிரினை லீட்டின்பத்திலே யிருதனும். அன்றியும் அவ்வருளேயந்தச் சிவத்திற்குக் குற்றந்தீர்ந்த திருமேனியாயிருப்பது. எ-து.

இதனால் திருவெழுத்தைந்தில் வகாரமாகிய வருளினது அன்மை வருததுக் கூறப்பட்டது. (அ)

அந்தவான்மா மோகூத்திலேயிருப்ப தெப்படி யென்
னில்?

ஆசினவா நாப்ப ணடையா தருளினால்
வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

(எ-து.) ஆசி குற்றத்தைப் பொருந்திய நகாரத்திலு
னவா நாப்பண மகாத்திலும் பொருந்தாமல்
டையாது

அருளினால் ஆசாபியனுடைய கிருபையினால்
வாசியிடை நி அருளுக்குஞ் சிவத்துக்கு நடுவெநிற்கிற
ற்கைவழக்கு. தே முறைமை. எ-து.

(நி-வ-உ.) குற்றந்தீர்ந்த திரோதானமும் அருளுமாகி
ய நகார வகாரங்கட்கு நடுப்பட்டு நில்லாது வகாரமாகிய
வருளினாலே யகாரமாகிய வுயிர் அவ்வகாரத்திற்குஞ் சிவ
மாகிய சிகாரத்திற்கு நடுப்பட்டுநிற்பது முறைமை. எ-து.

அவ்வாறதற்கெழுத்துக்களைமாநி யுச்சரிப்பது குருமு
கத்தாற் றெளிந்து கொள்க. ஆன்மாவை மறைக்கும் பாசங்
களைச் செலுத்துவதன்றி திரோதானசுத்தி தானாகமறையா
தென்பதற்கு ஆசினவென் றருளிச்செய்தார்.

இதனாற் றிருவெழுத்தினைக் கூறிய முறைமையி னோது
வோ ரடைந்துநிற்கு நிலை கூறப்பட்டது. (க)

ஆசினவா என்பதற்கிருவகை யுரையாசிரியர் கூறிய பே
தங்களை யூகித்தறிக்க.

மோகூத்திலே யிருப்பதற்குப் பிரத்தியக்ஷ முண்டோ
வென்னில்?

எல்லா வகையு மியம்பி மிவனகன்று

நில்லா வகையை நினைந்து.

க0-வது, அண்ணந்தோர்தன்மை. அரு.

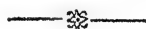
(எ-து) எல் வேதாசுமங்கலெல்லாஞ் சொல்லுகிற
லாவகையு மிய தேதென்னில்
ம்பும்

இயனகன்று ஆன்மா சிவசத்தியினை விட்டுநீங்காத
நில்லாவகையை முறைமையைச் சொல்லும். எ-து.
நினைந்து.

(நி-வ-உ.) எவ்வகைப்பட்ட வுபாயங்களினை யுநூல்க
ளுரைக்கும், இவ்வாறான்மாவானவன் சிவசத்தியினை நீங்கி
நில்லா னுடனாய்நிற்குந் திறத்தினைக் கருதி. எ-து.

இதனா லறியுநெறிமுதல் இவ்வதிகாரமீறான நான்கதி
காரத்தினது கருத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (க1)

ஐந்தெழுத்தருணினை முற்றிற்று.

ய0-வது, அண்ணந்தோர்தன்மை.

அஃதாவது, இவ்வகைப்பட்ட சமாதியினை யடைந்தோ
ரதுதன்மை.

மேலையதிகாரங்களாற் சமாதிகூடுமுறைமை கூறியது.
கூட்டினாரது தன்மையிதனாற் கூறுதலின், அவற்றோடிதற்
கையாயுடைத்தெனக் கொள்க.

ஞாயத்தை விட்டுநீங்காத 'நாதாக்க ணினை வேதென்
னில்?

ஒங்குணர்வி னுள்ளொடுக்கி யுள்ளத்து ளின்பொடுக்க
துங்குவர்ப்புற் றேதுண்டு சொல். [த]

அசு

திருவருட்பயன்

(எ-று.) ஐந் மஹத்தாகிய சிவத்திலே மான்மாவொரு
கூனரின் ஐந் திங்க ஆன்மாவிலே சிவமொடுங்க
ளொடுங்கியுள்
ளத்துள்ளின்பொ
டுங்க

ஐங்குவர் பேரின்பந் தானாகவழங்குவர்
மந் மேதுண் ஞெய்மேயல்லது மற்ஞெருநினைவு மில்
லெசொல். லே. எ-று.

(நி-வ-உ.) நிறைந்த ஞானத்தினுள்ளே தாம் அடங்கித்
தம்மறிவினுள்ளே பேரின்பமடங்கும்படி யானந்த நித்திரை
பன்னாநிற்பர், மற்றவார்த்தை யாதலாதாம். எ-று.

அவ்வின்பம் இறைவந்நின்றியுயிர்கள் தாமே ஐகர்த்தி
ன் உள்ளத்தி லின்பொநிக்஁வென்னும், ஞெய்த்தமுந்தினை
ஞானத்தின்மிக்கா ரன்றென்பதற்கு ஓங்குணர்வி னுள்ளு
ங்கிவென்று மருளிச்செய்தார்.

இதனு லவர்களுடைய தமுந்திநிற்கு மிபல்பு கூறப்பட்டு
யது. (க)

இப்படிநின்றவர்கள் மேலான பதங்களையும் விரும்பி
வார்களுொ வென்னில்?

ஐந்தொழிலுங் காரணங்க ளாந்தொழிலும் போகதுந
வெந்தொழிலு மேவார் மிக. [

(எ-று.) ஐந் பஞ்சீகருத்ததையும்
தொழிலும்

காரணங்க காரணம்வார் தொழிலாகிய காலொ
ளாந்தொழிலும் காதி பதங்களையும்

போக நு கர் போகத்தைக் கொடுக்கத்தக்க கொடி-
வெந்தொழிலும் தாகிய ஸ்வர்க்காதி பதங்களையும்
மேவார்மிக. மிகவும் பொருந்தார்கள். எ-து.

(நி-வ உ.) பரமசிவனார் செய்ப்பட்டும் படைப்பு நிலை
யீது மறைப்பு அருளென்னுமைந்தொழில்களையு மொருங்கே
செய்தலும், அயன் மால் உருத்திரன் மஹேசன் சதாசிவனெ
ன்னு மிவரிவொருவற்கு மோரோவொரு தொழிலைச்செய்த
லும், மாயாபோகத்தினையருந்தும் பிறப்பிற்கே துவாகிய வெ
ப்பதொழிலினைச் செய்தலுஞ் சிறி தும்பொருந்தாவார். எ-து.

அசஞ்சலமாய்கண்டமா பொழிவற நிறைந்த ஞானவ
டினினராப் நின்றும் பாமானந்தத்தினை யனுபவித்திருக்கு
மொன்றிற்குமே யுரியாரென்பது கருத்து.

மிகிவன்பது குறிப்பு மொழியாய்ச் சிறி துமென்னுந்
பொருள் விளங்குகின்றது. “உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொ
ன்றிநுக்கு முடித்தே” என்றருளிச் செய்தவாறு காண்ட.

இதன ஸ்வர் மத்தொருதொழிற்கு முரியா ரல்லரென்ப
து கூறப்பட்டது. (உ)

சர்வஞயத்வாதி குணங்கள் வந்து பொருந்தினுலே
வென்னில்?

எல்லா மறியு மறிவுநு மிங்கிவரொன்
றல்லா தறியா ரற.

(எ-து.) எல் சர்வஞயத்வாதி குணங்கள் வந்து பெ
லா மறியு மறிவு ருந்தினுலும்
நினும்

சங்கு

இவ்விடத்திலே

இவர்

இந்தநாதாக்கள்

அக

திருவருட்பயன்

ஒன் தல்லாத ஞெய்மொன்றுமே யல்லது மற்ருண்
திராரத. னையும் பொருந்தி யதியமாட்டார்கள்.

(தி-வ-உ.) இயல்பினுன் முழுவது உ முணருஞானமான
து வெளிப்பட்டுத் தம்மை யிரண்டதக் கலந்து நிற்பினு மிவ்
விடத் திந்த ஜீவன்முத்தரானவ ரானந்த ஞானமொன்று
மேயன்றிப் பித்தொரு பொருளினையுஞ் சிந்தாமறிகுல் செய்
யார். எ-து.

ஐத என்பது மிகவென்பது போலக் குறிப்புமொழியா
யின்றுது.

ஜீவன்முத்தர் சிவமொன்றுமே யன்றிப் பித்தொன்று
மதியாராகவே பரமுத்தரு மவ்வாறுதல் கூறிவெண்டாகா
ருயிற்று. இதனு லவர்பித்தொன்றுமறியா தெவ்விடத் தஞ்
சிவமே கண்டிருத்தல் கூறப்பட்டது. “ பரஞானத்தால் ”
என்பதனுள் “ ஜீவன்முத்தர் பரமே பார்த்திருப்பார் ” என்ற
ருளிச்செய்தவாறு காண்க. (ங)

இப்படிக்கொத்த நாதாக்களை விடயங்கள்வந்துபொ
ருந்தினாலோ வெண்ணில் ?
புலாடக்கித் தம்முதற்குட் புக்குறுவர் பொதார்
தலநடக்கு மாமை தக.

(எ-து.) பு ல விடயங்கள்வந்து பொருந்திமுற் றமக்
ண்டக்கூததம்மு குப் பிராணனாகிய ஞெயத்திலே யடங்கி
தற்குட் புக்குறு த்பார்கள்
வர்

போதார் ஒருவிடயத்திலுன் கர்வத்துப் புரியார்
கள். அஃதென்போல வெண்ணில் ?

க0-வது, அணைந்தோர்தன்மை.

அள

த ல ன ட ங் கு பூமியிலே நடக்கப்பட்ட வாழையான
மாமைதக. து ஆரவாரமில்லாத விடத்திலே நடக்கு
ம், ஆரவாரமுள்ள விடத்திலே நடக்கும்
அதுபோல. எ-று.

(நி-வ-உ.) ஓர்விடய மெதிரிடுங்கால் அதற்கஞ்சி யதன்
மேற்செல்லுந் தம்முணர்வினை மாற்றித் தமதுமுதலாகியரு
யத்தினிடத்திலே புக்குப்பொருந்தி மறித்துநீங்குதல் செய்
யார், அவர்பூமியின்கண்ணே நடந் துசெல்லுங்கா லொருவ
ரெதிர்ப்படி நாவரையஞ்சித் தன்றலையினைச்சுரித் துள்ளே
வாங்கி யசைவறக்கிடக்கு மாமையினை யொப்ப. எ-று.

ஆமை பின்ன ரெதிர்த்தாரகலுங்காற் தன்றலையினை
வெளிப்படுத்திச் செல்லும். அதுபோலிவர் விரைவிற் றிரிபு
படாமையிற் போதாரென் றருளிச்செய்தார்.

இதனா லவர்புலனுணர்வுக்கஞ்சி யகலுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

அப்படிச்சிலர் ஞாயத்தையிட்டுநீங்கியிருப்பார்களோவென்
லில்?

அவையாக வர் நெங்கின்னா மாங்கவானு யெங்கு
மிவையொழிந் துண்டாந லில்.

(எ-று.) அவ அந்தச்சிவனை விட்டுநீங்கி யான்மாவுக் கிரு
ணயகன் நெங்கி ங்க விடமில்லை. அந்தச்சிவன்னுனாய்
ன்று மாங்கவ
னாய்

எங்கும் ஐட சித்துக்களெல்லாவற்றினு நிற்கும்.
இவனை யொழி இந்தச்சிவனை டல்லா தான்மா நில்லாது.
ந் துண்டாநலில். எ-று.

(தி-உ-உ.) இறைவனைநீங்கி யெவ்வுலகமு நிற்பதில்லை, ஆதலால் விறைவனாதலடைந்த விம்முத்தான்மாவைபன்றி யெவ்விடமு முளதாய் நிற்பதில்லை. எ-து.

இவனு மிறைவனைப்போல வியாபகனாட் நிற்குமென்பதாம். “காயங்கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருத்தாப்போல் கிற்பன்” என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனா லவர் சிற்றறிவுநீங்கிப் பேரறிவுடையவென்பது கூறப்பட்டது. (நி)

ஆனால் அந்தப்பொருளை யுள்ளே கண்டிருப்பார்களோ புறம்பே கண்டிருப்பார்களோ வென்னில்?

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக் காட்சியருக் கென்றந் திறமேது மில்.

(எ-து.) உள் அந்தரங்கத்திலே யறிவாய் விளங்கி யிருக்கும் புறம்பும் கப்பட்ட திருவருளையும், புறம்பேகுருவாகித் திருமேலி கொண்டுவிந்த வாசாரியரையும்

ஒரு தன்மைக் கென்பொருளென்று தரிசித்தவர்களுக்கு காட்சியருக்கு

என்றந் திற உள்ளென்றும் புறம்பென்று நீக்க விடமிமேதுமில். ல்லை. எ-து.

(தி-வ-உ.) அகமும்புறமு மொருதன்மைத்தாய்நிற்கு ஞானத்தினை யடைந்தோருக் கொன்றினை யிகழ்ந்திடும்வண்ண மெவ்வாற்றானு மில்லை. எ-து.

இதனா லவர்க் கெல்லாப்பொருள்களு ஞானமாயே தோன்றுதல் கூறப்பட்டது.

(வேறு.) ஆனா லிந்திரியங்களினு லறியு மறிவா லுஞ் சிவனைத் தரிசிக்குலாமோ வென்னில்? தனக்குப் பிராணனாப் பின்னுப

க0-வது, அண்ணந்தோர் தன்மை.

அக

சுரிக்கிற தன்மையையு மவ னவ ளதுவாய்தின் றுபகரித்தும் பின் பாசாரிய மூர்த்தியாய் நின்று மிரணிக்கிற பூரணமான பொருளை விசுவமானது மறையும்படி யொருநீர்மைபாகக் கண்டவர்களுக்குச் சிவனது திருவடிபை நீக்குகைக்கு வழிபில்லை. எ-று.

இது ஞானவான்கள் பிரபஞ்சம் தோன்றும் விழ்குமுறை மை யறிவித்தது. (சு)

ஆன லிப்படி நீக்கமறநிற்கிற நாதாக்களுந் தொழிப்படுவார்களோ வென்னில்?

உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந் தத்தம் வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்.

(எ-று.) உறு உலகத்திலே யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் ந்தொழிற்குத் த செய்தவேலைக்குத்தக்க கூலிகொடுப்பார்கள், க்கபய னுலகந்த அதுபோல த்தம்

வருந்தொழிற் தொழிலற்ற நாதாக்களுக்குச் சத்யமாகிய குவாய்மைபயன் சேபமொன்றுமே பிரயோசனம். எ-று.

(நி-வ-உ.) தன்னைபற்றிய தலைவரைப் பின்றொடர்ந்து குழும் யானெனதென்னுஞ் செருக்காற் செய்யப்பட்ட வினைக்கேற் றபயனாவ துலகவாழ்க்கைகள் ; செருக்கனைநீங்கித் தன்மை யிகழ்ந்தோர்செய்யுந் தானந் தவமுதலிய தொழிற்குவரும் பயனாவ தழிவில்லாத கிட்டின்படே. எ-று.

தக்கபய னென்றதனால் பயன்பலவாயிற்று. வறுந்தொழி லென் றருளிச்செய்தார், தொடர்ந்து பயன் வழங்காமையின்.

இதனா லவரோர் தொழிலினைச் செய்யினும் பிறிதொருகா மியத்தினைக் கருதிச்செய்யா ரென்பது கூறப்பட்டது.

(வேறு.) ஆனால் தொழிலாலுஞ் சிவனைக் கூடலாமோவென்னில்? பிரபஞ்சத்திற் றத்தந்தொழிலுக்குத் தக்க பிரயோஜனங்களிவர்களுக் குண்டாமாறுபோல வொன்றுஞ் செய்யாதசெயலுக் கந்தவுண்மை பிரயோசனம். எ-று.

இந்த வுண்மையிலே நின்றவர்களுக் கொருசெயலுங் கூடாதென்ப தறிவித்தது. (எ)

பிராரத்துவம் புதிக்கச்செய்தே யாகாமிய மேருதோ வென்னில்?

என்ற வினையுடலோ டேகுமிடை யேறும்வினோதோன்றி லருளே சும்.

(எ-து.) ஏன் பிராரத்தம் தேகத்துணைபோம், சஞ்சிதவினையுடலோ தம் திகையிலேபோம், டேகும்

இடையேறும் பிராரத்தம் புதிக்கச்செய்தே கட்டுப்படுகின்ற வினோதோன்றில் த வாகாமியுஞ் சிவஞானம் விளங்கவே நீங்குமெனும். எ-று.

(தி - வ - உ.) பக்குவப்பட்டமைந்த வினையான அடம்பிற்புகழ்த்த காலவரைமையிலே தொலையும், இடைப்பட்டகாலத்தில் வந்து பொருந்தும்வினைக ளுளவாயி னருளென்று நெருப்பிலே வெந்துபோம். எ-று.

சஞ்சிதநீங்காமல் ஞானம் வெளிப்பட்டது, வெளிப்பட்டாதாகவே யாகாமியந் தீர்வதில்லை, அதனை யருளே சும்மென்பதனால் சஞ்சிதமு நீங்கிற்றென்பது தானே போதருமெனக் கொள்க. தோன்றிலென்பதனால் தோன்றாதவண்ண மிடைமாறு தருளோமி நிற்பென்பது கருத்து.

இதனால்வர்க்கு வினைத்தொடர்பின்முமாறு கூறப்பட்டது.

(வேறு.) சஞ்சிதகன்மம் திணையிலேபோம், பிராரத்தம் தேகத்துடனேபோம், ஆகாமியம் சிவஞானத்தினாலே கூடப்படும். எ-று.

இது ஞானவான்சுருக் கொருகன்மமும்மில்லை பெண்ணுமிட மறிவித்தது. (அ)

பரமுத்தி, சரீர நீங்கியோ வென்னில்?

மும்மை தரும்வினைகண் மூளாவா முதறிவார்க் கம்மையு மிம்மையே யாம்.

(எ-து.) மும் சஞ்சித பிராரத்த மாகாமியம் இந்த மூன் மை தரும்வினைக ளுவினையும் பொருந்தாவாம். ஏன் பொருந்தா ன் மூளாவாம் வென்னில்?

முதறிவார்க்க மேலாகிய சிவஞானத்தைப் பெற்ற நாதா ம்மையு மிம்மை க்கு ளிச்சரீராரத்தத்திலே பெறப்பட்ட பரமு யேயாம். த்தியுஞ் சரீர மிருக்கையிலேயாம். எ-று.

(நி-வ-உ.) இம்மை யம்மை மதுமையென்னு மூவகைப் பய னையும் தரும் வினைகள் டாவுந்தொடரா, தம் மேலாய வறிவினையு டையார்க்கும் பிறந்தெய்துமின்பமு மதனோடு கூடிநிற்கவே யுள ளாமென்கலான். எ-று.

இம்மை யிப்பிறப்பு, அம்மை மேலுலகினை யடைதல், மது மை மறித்து வரும்பிறப்பு. உடம்பிறந்தகாலத்து நிலைவேறுபடு தலிம்மை நோக்கி யம்மையு மிம்மையேயாமென் றருளிச்செய்தார்.

இதனா லவர்க்குச் சிறிதும் வினைத்தொடர் பின்றென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

(வேறு.) அந்தப் பிராரத்தம் புதிக்க வேண்டுமாயின், வா க்கு மனங் காயங்குளி லுண்டானகன்ம மவர் சிவசம்பாவனையா

லே யவர்களைவா தியாது, பின்புண்டாஞ் சாயுச்சும மவர்களுக்
கப்பொழுதேயாம். எ-று.

இது ஜீவன்முத்தரான நிலையிலே தன்னிலே பரமுத்தியா
மென்றறிவித்தது. (சு)

இவர்களுக் கான்மாக்களை யிரகத்திலேனுமென்கிற கரு
பையில்லையோ வென்னில்?

கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

(எ-து.) கள் கவட்டிந்திரியங்களுக்கு முதுன்மையாயிரு
ளத்தலைவர் துய க்கிற வான்மாக்கள்படுகிற துன்பத்தைத் தி
ர்கருதி ருவுள்ளத்திலே நினைத்து
தங்கருணை தமக்குக் கருபையாகிய ஞான சமுத்திரத்
வெள்ளத் தலைவ திலே மிகுதியு மமுந்திநித்தர்கள். எ-று.
மிக.

(நி-வ-உ.) யானெனதென்னும் வஞ்சித்தலைவையினையுடைய
வான்மாக்கள் படுந்துன்பத்தினை பெண்ணித் தம்மிடத்திருமுந்த
கருணையாகிய கடலினுள்ளே மிகவு மலைதலைச் செய்வார். எ-று.

அலைத லிரக்கத்தாற் றளர்தல்.

இதனா லவர் கிட்டினை விரும்பாத வுயிர்கள்மாட் டி னை
வன்போ லருளுடையராதல் கூறப்பட்டது.

(வே.று.) ஆனால் ஞானவான்களுக்கு விடயங்களுடன் கூடி
நிற்கலாமோ வென்னில்? இந்நிரியங்களுடன் கூடினா லுண்டான
திலேசத்தையுணர்ந்து சிவனுடைய கருபாசமுத்திரத்திலே விழு
ந்து தஞ்செயலற் றதுவதுவாய் விடுவார்கள். எ-று.

கடு-வது, அணைந்தே தார்தன்மை. ௧௩௩

“மறைமோன், கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை”
கழுமலமுதுபதிக் கவுணியனறியு, மனைதன்மைபை பாதலிநி
ன்னை, நினைபவல்லவ ரில்லந்நீலத்தே” என்றவாறு காண்க.

அணைந்தே தார்தன்மை முற்றிற்று.

திருவருட்பயன் மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்குக்கிடைத்த நிரம்பவழகிய ருரைப்பிரதி
களில் இவ்வகிகா ரத்தில்-சு-வது செய்யுள் முதல்-கடு-
வது செய்யுள்வரை உரை வேறுபட்டிருப்பதை நிரூ
பிதவாறு அச்சிட்டிருக்கின்றன.

உ
சிவமயம்.
திருவருட்பயன்
அதிகார விளக்கம்.

- 0—
- க—பதிமுதுநிலை பக்கம்.
ரு
 அஃதாவது, மேலாகிய இறைவனது இயல்பு.
- உ—பசுநிலை கசு
 அஃதாவது, பல்வாய வுயிர்களது முறைமை.
- ங—பாசநிலை—இருண்மலநிலை. உசு
 அஃதாவது, அறிபாமையே வடிவாகிய ஆனவமலத்
 திண்து தன்மை.
- ச—அருளாதுநிலை ஙங
 அஃதாவது, கருணையுருவாகிய ஞானத்தின்முறைமை.
- ரு—அருளுயிநிலை சஉ
 அஃதாவது, ஞானவடிவாகிய குரவனதுதன்மை.
- க—அறியுநிறி ரு
 அஃதாவது, உண்மைப்பொருளையுணரு முறைமை.
- எ—உயிர்விளக்கம் ருக
 அஃதாவது, ஆன்மசுத்தி பண்ணும்படி.
- அ—இன்புறுநிலை கஅ
 அஃதாவது, ஆன்மலாபமடைய முறைமை.
- ஈ—ஐந்தெழுத்தருணரிலை எக
 அஃதாவது, ஐவகைப்பட்ட திருவெழுத்தாகிய அரு
 ரிவது முறைமை.
- கர—அணந்தோர்தன்மை அங
 அஃதாவது, இவ்வகைப்பட்ட சமாதியினை படைந்
 தோரதுதன்மை.

சிவமயம்.

திருவருட்பயன் செய்யுள்

தலைக்குறிப்பு.	அதி	பக்	தலைக்குறிப்பு.	அதி	பக்
அ			இருளான	ந	உரு
அகத்துறு	ரு	சந	இருளிலிருளாகி	உ	உக
அகரவியிர்	க	ரு	இருளின்மீற	ந	உக
அகல	ரு	சஎ	இறைதத்தி	க	எஎ
அனுகு	ச	நக	இழைவரை	ச	ச
அருஜாலு	க	எஎ	இன்பதனை	அ	எ
அருவுமுருவு	க	க	இன்பி	அ	எரு
அருளா	ரு	சந	இன்புறவார்	அ	சுஅ
அருளிற்	ச	நந			
அவனை	க	அஎ	உள்ளும்	க	அஅ
அறிபாமை	ரு	சஉ	உன்னுமுள	க	நந
அன்றளவி	ந	உக	உருந்தொழிந்து	க	அக
அன்றளவு	உ	உஉ	உற்றை	எ	சுகு
ஆ			உற்றுகும்	அ	எஉ
ஆக்கியெயையு	க	அ			
ஆசாத்	ந	ந	ஊமங்கண்	உ	உஉ
ஆசினவா	க	அஉ	ஊனகடன	க	எஅ
ஆரறிவா	ரு	சஅ	ஊனநிபா	ச	நச
ஆராதி	க	அ	ஊனுயிரால்	க	ருந
ஆனுவறியா	க	கக			
இ			எங்கு	க	கக
இருவர்	அ	சுக	எமக்கெ	ரு	சுக

தலைக்குறிப்பு.	அதி	பக்	தலைக்குறிப்பு.	அதி	பக்
எல்லாமறியு	க0	அ10	கா		
எல்லாவகை	க	அ2	காண்பா	எ	க0
ஏ			கி		
ஏகனனேக	கூ	ருக	கிடைக்க	எ	கூ2
ஏன்றவினை	க0	க0	ச		
ஐ			சத்தசத்ததை	உ	உ0
ஐந்தொழிலு	க0	அ5	சி		
ஐம்புல	எ	கூகூ	சிவமுத	க	அ0
ஓ			செ		
ஓன்பொரு	அ	எ5	செய்வானு	கூ	ரு2
ஓருபொருளு	௩	உகூ	ஞா		
ஓளியுமிருமுலகு	உ	கஅ	ஞானமிவ	ரு	சகூ
ஓளியுமிருளு மொரு			து		
மை	எ	கூக	தரையை	ச	௩௭
ஓன்றாறு	அ	எக	தனக்கு	எ	கூ5
ஓன்றாறுகூறு	௩	௩0	தன்னிலைமை	க	கூ
ஓ			தன்னிற	கூ	ரு5
ஓங்குணர்வி	க0	அ௩	தா		
ஓராநே	கூ	ருகூ	தாடலை	அ	எக
க			தாமே	எ	கூ௭
கண்டபட்டி	கூ	ருஅ	தி		
கண்டவாழ்வு	உ	க௭	தித்திக்கு	எ	கூ0
கண்டொடல்லை	கூ	ருரு	திரிமல	உ	கரு
களையே	கூ	ரு௭	து		
களௌ	க0	கூ2	துன்றும்	௩	உ5

தலைக்குறிப்பு. அதி பக்

			பே	
			பயனுண்டு	அ எங்
			டொ	
நலமில	ந	க ஈ	பொய்யிருண்ட	ரு சச
சற்கஞ்சர		க ச	டொறியின்றி	உ கஅ
	நீ		ம	
கீடு		க ரு	மல்கெடுத்தோர்	ச னௌ
			மா	
	ப		மாலார்	க எங்
பரப்பமை		ச னக	மு	
பலரை		ந உ	மும்மை	கர கக
பல்லா		க கர	மு	
பன்மொழி		ந உஅ	முன்றாய்	அ எச
	பா		முன்றுதிரு	உ கக
பார்வை		ரு சரு	வ	
பாலாழி		ச னரு	வஞ்ச	எ கரு
	பி		வா	
பிறத்த		உ கச	வாசி	க அக
	பு		வி	
புலனடக்கி		கர அக	விடனஞல	ரு சக
புன்செய		க ரு	விடிவா	ந னக
	பெ		விரிய	க எஅ
பெருக்க		ச னக	வெ	
பெருமை		க எ	வெள்ளத்து	ச னஅ
			முற்றிற் கு	

உ

சிவமயம்.

திருவருட்பயன்

குறள்களின்கருத்து.

இலக் கம்.	குறள்	கருத்து பாயிரம்.	பக்கம்.
	நேசத்தடியார்	உரைகாப்பு	க
	திருமகள்	சிறப்புப்பாயிரம்	உ
	நற்குஞ்சர	நூற்காப்பு	ச
	க—வது, பதிமுதுநிலை.		
க—அகரவுயிர்	இறைவன துண்மை		டு
உ—தன்னிலைமை	திருவருட்சத்தியினுண்மை		ள
ங—பெருமைக்கு	இறைவன துயர்வு		எ
ஃ—ஆக்கியெவையு	இறைவன் ஆன்மாக்களை மு த்தொழிற் படுத்துந் தன் மை		அ
டு—அருவமுருவு	இறைவனருவுருத் தன்மை		க
சு—பல்லாருயிர்	கடவுட்டன்மை ஆன்மாக்கள் பொலன்னு		கர
எ—ஆனவறிவா	இறைவன் தம தடியராலறிப வன்		கக
அ—எங்குமெவையு	ஆன்மாக்க ளிடத்து மற்றெ வற்றினு மிறைவன் நிற்கு நிலைமை		கக
க—நலமில்	இறைவன் ஆன்மாக்கட்குநடு நிலைமை புரிபவன்		கக

க0—உன்னுமுள்	இறைவன் ஆன்மாக்கள் பவ நோய் தீர்க்கு மருந்து	கந
உ—வது, பசுநிலை.		
க—பிறந்தநாள்	ஆன்மாக்களின் றெகை	கச
உ—திரிமலத்தார்	மூவகை யுயிர்கள்	கரு
ங—மூன்றுதிரத்	ஆன்மாக்கட்கு மும்மல நீங் குமுறைமை	கசு
ச—கண்டவற்றை	ஆன்மாக்களின் ஸ்வ தந்தர ஹீனம்	கள
ரு—பொறியின்றி	ஆன்மாக்கள் தாமே யறிபா	கஅ
சு—ஒளியு மிருளு மு லகு	ஆன்மாக்களினறிவு' நிகழ்ச்சி	கஅ
எ—சத்தசத்தை	ஆன்மாவின் றன்மை	உரி
அ—இருளிலிருளாகி	ஆன்மவறிவிற் குபமானம்	உக
க—ஊமன்கண்	ஆன்மா வறியாமைக் குபமா னம்	உஉ
க0—அன்றளவு	ஆன்மாக்கள் ஆன்புதுகாலம்	உஉ
ங—வது, பரசுநிலை.		
க—தன்னும்பவத்	ஆணவநிலைமை	உச
உ—இருளான	ஆணவத்திற் குபமானம்	உரு
ங—ஒருபொருளு	இருளிலு மிருந்தது ஆணவம்	உசு
ச—அன்றளவி	ஆணவம் சிவஞானத்தையு மான்ம ஞானத்தையும் வி ளக்கு முறைமை	உசு
ரு—பலரைப் புணர்ந் து	ஆணவ மான்மாவிற் கறியா து ரிற்பதற் குபமானம்	உள
சு—பன்மொழிக	ஆணவத்தை யறியுந்தன்மை	உஅ

எ—இருளின் ற	ஆணவ முண்டாதற்குக் காரணம்	௨௬
அ—ஆசாதி	ஆணவ முண்டானகாலம்	௩௦
க—ஒன்றுமிக்னு	ஆணவநீங்கி முத்தியடையுங்காலம்	௩௦
க௦—விடிவாமளவு	ஆணவமாயை கன்மமென்னுமுன்று நீங்குங்காலம்	௩௬
ச—வது, அருளாதுநிலை.		
க—அருளிற் பெரிய	அருளி னுயர்வு	௩௩
உ—பெருக்க	அருள் உபகரிக்குந்தன்மை	௩௩
௩—ஊனறியா	அருள் அறிவிக்குந் தன்மை	௩௪
ச—பாலாழி	அருளோ டிருந்தும் ஆன்மாவிலானபவ மறியாமை	௩௫
௫—அனுக	அருளை யான்மா வறியாமை	௩௬
க—நரையை	அருளை ஆன்மா வறியாததற்குபமானம்	௩௭
எ—மலைகெடுத்தோர்	அதனிழிபு	௩௭
அ—வெள்ளத்து	அருளை யறியாமை ஆன்மாவின் குறைவு	௩௮
க—பரப்பமைந்த	அருளை யறியுமுறைமை	௩௯
க௦—இழைவரை	அருளோடிருந்தும் வீட்டையமுபலாமை	௪௦
௫—வது, அருளுருநிலை.		
க—அறியாமை	அருளாசா லாய்வருமுறைமை	௪௨
உ—அகத்துது	அருட்கிருவாலன்றி யேனை யோரால்பாசனோப்நீங்கா	௪௩
௩—அருளா	ஆன்மாக்கள் ஞானஞ்சாரியனாயருட்குருவென் றறியார்	௪௩

சு—பொய்யிருண்ட	குருவை அருளுருவென் தறி யாமை அஞ்ஞானத்தால்	சச
ரு—பாஸ்வமென	அருள் மாநுடவுருவாய் வரு ங்காரணம்	சுரு
சு—எமக்கெ	ஆகிரியின்றி மெப்பொருளு மறியப்படா	சுச
எ—விட நகுல	சகலர்க்கு அருள் உண்ணின் அணர்ந்துவதுடன் ஆசா ரிபராயும்வந் தருகர்க்கெ வெண்டும்	சச
சி—நகல்த்	மூலமாக யான்மாக்கட் கரு ஞமுறைமை	சச
சு—குறிவை	இறைவன் குரவனும் வாரா றையின் உண்மை வெளிப் படா	சஅ
சு—அருளாகி	இறைவனைன்றி ஞானம்பிர காசியாதென்பதற் குபமா னம்	சக
சு—வது, அறிவுநிறி.		
சு—நிமிருவின	கத்தா குருவரங்குங்காலம்	ரு
சு—நகல்த்	கத்தா அறிவிக்கும்பொருள்	ருக
சு—நகல்த்	தப்பொருளின்தன்மை	ருஉ
சு—நகல்த்	ஆண்ட அருளால் ஜீவிக்கு முறைமை	ருங
சு—நகல்த்	அதற்குபமானம்	ருச
சு—நகல்த்	அருள் பிரகாசியாதாகில் ஆ ன்மா யாதொன்றையு மறி யா	ருரு

ஈ—புன்செயலி	இறைவனருளா லான்மாவி	
	ம் கழிவைவிளக்குவது	ருக்
அ—ஓராநே	ஞானத்தை யறியுநெறி	ருக்
க—களியே	ஞானத்தி லமுந்தமுறைமை	ருள
க0—கண்டபடியே	ஞானமாய் நிற்றல்	ருஅ
	எ—வது, உயிர் விளக்கம்.	
க—தூநிழலார்தல்	உயிர்விளக்க முறுங்காலம்	ருக்
உ—தித்திக்கும்	உயிர்விளக்க முறுந்தன்மை	கூடு
ங—காண்பா	உயிர் தான்கண்டே னென்ப	
	தின் பலன்	கூடு
ச—ஒளியுமிருளுமொ	உயிர் அருளோடு பொருந்தி	
ருமை	நிற்றல் இருளோடு பொரு	
	ந்தினதுபோல	கூடு
ரு—கிடைக்க	உயிர் விளக்கமுற நத்தேள்	
	விவேண்டும்	கூஉ
கூ—வஞ்சமுட	உயிர் அறியாமை	கூங்
எ—தனக்கு	உயிர்க்கு இருள்நீங்கி யருளு	
	றுதல்	கூசு
அ—உற்றக	அருள் கூடுமுபாயம்	கூரு
கூ—ஐம்புலனாற்	உயிரே யருளைப்பெற நிதிய	
	வேண்டும்	கூகூ
க0—தாமேதரு	அருளானன்றிச் சிவம்தோன்	
	ருது	கூன
	அ—வது, இன் புறுநிலை.	
க—இன்புறுவார்	ஆன்மா இன்பதுன்ப மடை	
	யுமாறு	கூஅ
உ—இருவர்டந்தைய	ஆன்மா சிவனைப்பெற்றே யி	
	ன்பமடையவேண்டும்	கூகூ

ங—இன்பதனை	இன்புறுத லான்மா விற்கே	
அ—தாடலை	யன்றிச் சிவத்திற் கின்று	எ0
ரு—ஒன்றாவ	இன்பம் ஆன்மாவஞ் சிவமு	
சு—உற்றாரும்	ங் கூடியவிடத்துறும்	எக
எ—பேபொன்று	ஆன்மாவஞ் சிவமும் வேறு	
அ—ஒண்பொருட்க	யின்பி லொன்றாயிருக்கை	எக
சு—மூன்றாய	பேரின்புற்றோர் பிறவியற்றார்	எஉ
க0—இன்பி	இன்புறுவோர் நிற் கு நிலை	
சு—வது, ஐந்தெழுத்தருணிலை.	மை	எங்
க—அருணாவ	இன்புறுவோர் கிரியை விடு	
உ—இறைசத்தி	கை	எசு
ங்—ஊனநடன	இன்பம் பொருள் கூட்டுறவி	
அ—விரியமன	லறிதலன்றி வாயா லுரை	
ரு—மாலார்	த் தறிவதன்று	எசு
சு—ஆராதி	அன்பா ஸின்பமடையவேண்	
எ—சிவமுதலே	டும்	எரு
	ஐந்தெழுத்தில் யாவு மடங்	
	கும்	எசு
	ஐந்தெழுத்திபல்பு	எஎ
	அது நிற்குநிலை	எஅ
	அது போகமோகக் கெண்ணு	
	மிரண்டையுந் தரு முறை	
	றை	எஅ
	கே	எக
	மலநீங்கு முறைமை	அ0
	கீட்டின்ப மெய்து முறை	
	மை	அ0

கக

அ—வாசி	வகார சிகார வெழுத்தின் ப	
	யன்	அக
க—ஆசினவா	ஐந்தெழுத்தை மாறி யுச்சரிக்	
	குமுறைமை	அஉ
க0—எல்லாவகை	அதன் பயன்	அஉ
	க0—வது, அண்ணந்தோர் தன்மை.	
க—ஓங்குணர் வி	இன்பமடைந்தோர் நிற்கு நி	
	லைமை	அங
உ—ஐந்தொழிந்	அவர் யாதொன்றுஞ் செய்	
	யார்	அச
ங—எல்லாமறிபு	அவர் சிவமேபார்த்திருப்பர்	அரு
ச—புலனடக்கி	அவர், விஷயத்தில் பொருந்	
	தார்	அக
ரு—அவனை	சிவத்தையன்றி யான்மா நில்	
	லாது	அன்
க—உள்ளும்	சிவத்தை யுள்ளும் புறம்பும்	
	காணுமுறைமை	அஅ
எ—உறுந்தொழிற்கு	அவர்கள் தொழில்	அக
அ—ஏன்றவினை	அவர்கண்ம நீங்குமுறைமை	க0
க—மும்மைதரு	மூவகை கண்மமு மிவ்வு-	
	லோ டேகும்	கக
க0—கள்ளத்	அண்ணந்தோர் கருணை	கஉ

முற்றியது.

சிவமயம்.

இந்நூல் உரையாசிரியர்கள்.

இதற்குப் பதவுரைசெய்தவர் நாமம் பிரதிகளில் காணப்படவில்லை, ஆயினும் சித்தாந்தசாத்திரங்களுக்குப் பெரும்பாலும் பதவுரை வேலப்பப்பண்டாரம் செய்திருக்கின்றனர்; இவ்வுரையும் அந்நடையே கொண்டிருக்கின்றது.

சேதுப்புராணஞ் செய்தவரும், சேதுமடாலய சைவாசாரியருமாகிய நிரம்பவழிகயர், இந்நூலுக்குப் பொழிப்புரை யருளிச் செய்தனர். சித்தியார்க் கோருரை மயத்தியவருமியவரே.

இவ்விருவகையுரைகளும் சித்திலவிடங்களில் விசேஷக்கருத்தடங்கியிருப்பதாலும் சித்தாந்தநூலுணர்வோர் கல்விப் பயிற்சியில் சிறிதடைந் திருப்பினும் இவ்விதவுரைகளை வாசிப்பதால் பெரும்பயனெளிதலைடைந்து பிகவும் வித்தியாசாகர ராவாரெனவும் கருதிப் பலர் தெரிவித்தபடி சேர்த்து அச்சிடத் துணிந்தனன்.

இங்ஙனம்

கொ - ஷ - ச - மு - ி.

சிவமயம்.

வினாவெண்பா விளக்கம்.

வினாவெண்பா வினாவியதைக் கூறும்வெண்பா வினாவியறிபேவண்டும்பொருளைக் கூறும்வெண்பா வினாவத்தகும்வெண்பா வெணத் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையா விறப்பு நிகழ் வெதீர் காலங்களைக் காட்டிநிற்கு மொரு பெயரைக்கொண்ட. விந்தூற் றுத் திமதகத்து அறிவிந்கறிவாய் விளக்கு முழுமுதற்பொருளை பாசத்தை வினாவியறிவேண்டிக் கூறியவெண்பாவெணப் பண் பும் வினையு மவாய்நிலைபாற் கொண்டுமுடித்துப் பொருள்கொ ள்க. இதனை யிந்தூற் றலைச்செய்யுள்முத லிதுதிச்செய்யுள்வரை கூறியுள்ள முன்னிலைச் சொல்லாணுணர்க.

என்னே? தம்மாசுரியர் சம்மந்தமாமுனியை வினாவியுளதேல் அதம் கவர்சூறிய விடையு முரைத்தல்வேண்டும். அங்குமனன்றிக் குறிப்புப்பொருளாய்த் தன்னாராய்ச்சியிற் றேன்றியதனைக் கூறி னமையின் 'முன்னின்றவா நெவ்வா' நெனப் பதிப்பொருள் பசு க்களைக்காக்குமுன் பசுபதியெனப் பெயர்கொண்டு நின்றவா நெ வ்வாநென வாராய்ந் துணர்ந்தவற்றைக் கூறியவாறுணர்க. ஆசிரி யர் சம்மந்தமாமுனியின் பெயரைக் கூறியதென்னையெனின்? ஊரு ம் பெயருமில்லா வம்முமுமுதற்பொருளை ஆன்மாக்களை யிரண்டு க்கையேண்டி ஊரும்பெயருங்கொண்டு குருமூர்த்தமாய் வருவ திதன்பது சித்தாந்த முணர்ந்தோர் துணிபாதலா னவ்வாறு கூறி யவாறுணர்க.

இவ்வாறு பொருள் கொள்ளாதார்க் கிதனும் பொரு ளிடக் க்பட்டுப் படிந்தராதொழியும்.

இங்ஙனம் பாசநீக்கம்பெறுதற்கு வினாவி யுண்மையறியவே
ண்டுமென்பதை யிந்தூலிவறுதியிற் கூறிய 'அருளா லுணர்வார்க்கு'
என்னுஞ்செய்யுளா னுணர்ச்சு.

இதனாற் போந்த பயன் புறச்சமயத்தில் மயங்காமை.

இந்தூற்காரணம் பொருணிச்சயமுற்று நிட்டைகூடல்.

இந்தூல், தமது பேராசிரியர் சண்பையர் ததலைவர் சகலாகட
பண்டிதர் அருணந்திசொசாரியர் சித்தியாரியற்றியபின் அதன்
பொருளையாவரு நிச்சயித் துணரும்வண்ணம் தமதாசிரியர் முன்
னிலையில் தமக்கு விளங்கிய ஆணவமலநிலைத் திணை விளக்கக்கூ
றிய இருபாவிருபுத்தென்னுதலை முதலாலாகக்கொண்டு மரபுகா
த்தலைய் உமாபதிசுவன் தமக்கும் தமதாசிரியர் முன்னிலையில்வி
ளங்கியநிலைச் சுருத்தி விளக்கியதெனக் கொள்க.

சிவப்பிரகாசம் சிவகுதி சத்தி, குதி கூறியவதனானே தாமெ
டுத்தாரக்கும் தூலகத்துப்பொருள் துற்பெயர்களை விளக்கியும்
அச்சார்பானே தூலியற்றியும் அதனால் விளங்கா தையமுற்றோர்
க் சுவ்வைய(முருட்டை) நீங்குதற்பொருட்டுப் பசுபாச நிலைமைகூ
றியமுதனா லிரண்டாஞ்சுத்திரத் துப்பொருளாகிய திருவருட்ட
ன்மை சத்தமாயையா யான்மாக்கட்டுப் பயனளித்துணர்த்திவரு
வதைத் திருவருட்பயனெனக்கூறி விளக்கியும் அதனானும் விளங்
காணத் 'முற்றோர்க் கிது மலநிலையேயாதலின் இப்பாச நீங்கும்வ
ழியிவ்வாறு வினாவி யாராய்வோர்க்கே டமையுமென வினாவெண்
பாவால் விளக்கியும் கூறப்பட்டன.

என்னை? சிவப்பிரகாசம் சிவப்பிரகாசிக்கு முறைமையை
யே மிகவுண்கூறும்.

திருவட்பயன் ஆன்மாக்கள் பாசமுற்றுப் பசுதவம்பெற்றுப்
பேசுபேசுக்கங்களின்பய னனுபவித்தலும் திருவருட்செயலென
வே மிகவுண்கூறும்.

வினாவென்பா ஆன்மாக்கள் இருண்மலநிலையெய்தி பாசமு
ஹம்போதும் சிவம் தனதருட்செயலால் பாசவிளக்கஞ் செய்யுமா
தே மிகவுங்கூறும்.

ஆகவிங்ஙன மிம் மூந் தூறும் மும்முதற்பொருளாகிய பதி
பசு பாச நிலைமையை மூவகையால் விளக்கும்.

“பற்றிவிடாஅ விடும்பைகள்-பற்றினைப் பற்றிவிடாஅ தவந்
க்கு” என்னுமோத்தின்படி பாசப்பற்று நீங்கப்பெறாதுமின் பித
வித்துயர்நீங்கா. அன்றியும் “பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்தவார்நீந்தா-
ரிழைவனடி சேராதார்” என்னுமோத்தின்படி பிறைவனடி சேர்
வதுமின்று.

‘காண்பானுங் காட்டுவதும், என்னு மிந்நூற் கக-வது, செ
ய்யுளான் காண்கிற வான்மாவுங் காட்டுகிற சிவமூங் காணப்படுங்
பொருளும் காட்டும் சிவமொழிய விளங்காதென வாய்ந்தறிந்து
சிவஞானப் பேறுந்நிருப்பதே வினாவென்பாவிற் தேறிய படி
என்க.

சு
விவரம்.
வீரவண்பா
செய்யுளின்கருத்து.

இலக் கம்.	செய்யுள்	கருத்து	பக்கம்.
க—நீடுமொளியு	இருண்மலநிலை		க
உ—இருளிலொளி	கேவல சகல சுத்தவியல்பு		உ
ங—புல்லறிவு	ஞானதரிசனம்		”
ச—கனவு	சுத்தத்தவகுரிசனம்		ங
ரு—அறிவறிந்த	திரவருட்டரிசனம்		ச
க்—சிற்றறிவு	பாசநீக்கம்		”
எ—உன்னரிய	அத்விதானுபவம்		ரு
அ—அருவே	பதிநிலைமை		”
க—இருமலத்தார்	விஞ்ஞானகலர் பானையாகலர் நிலைமை		க
க௦—ஒன்றிரண்டா	பசுநிலைமை		எ
க௧—காண்பானுங்	சிவஞானப்பேறு		”
க௨—ஒன்றினுகர்	சிவபோகம்		அ
க௩—அருளா	இத்தூற்பயன்		க

முற்றியது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வி ஓ வெ ணீ பா

மூலமும் உரையும்.

கீடுமொளியு நிறையிருளுமோரிடத்துக்
கூடலரிது கொடுவினையேன் - பாடிதன்மு
னென்றவார்கோலே யுயர்மருதச்சம்பந்தா
நின்றவா நெவ்வாறுநீ.

(இ-ள்.) கீடுமொளியு நிறையிருளு மோரிடத்துக்கூடலரிது.
எ-து. விரிந்தபிரகாசமு நிறைந்தவிருளு மோரிடத்திலே கூட
மாட்டாது—கொடுவினையேன் பாடிதன்முன். எ-து. கொடுவி
னையேன்பக்கற் றெரிசிப்பதற்கு முன்பு,—வார்கோலையுயர்ம
ருதச் சம்பந்தா பொன்றினின்றவா நெவ்வாறுநீ. எ-து. அழ
கியசோலை யுயர்ந்த மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே யடி
யேனிடத்துத் தேவரீர்பொருந்திநின்ற தெப்படி. எ-து. (கரு
ந்.து) அந்தகன்கண்ணுக்கு ஆகித்தப்பிரகாசம் வியாத்தமா யி
ருக்கையிலேயுந் தெரியாதிருந்த தன்மைபோ லென்பதாம்.
உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். “அருக்கனேர்நிற்பினு மல்லிரு
ளோதாணர்க் கிருட்கண்ணே பாசத்தார்க் கீசன்” எ-து. கண்
டுகொள்க. (துட்பம்) மல மான்மாவைச் சகசமாய் மறை
ந்நிருக்கையிலே சிவ மான்மாவைப் பொருந்திநின்ற தெப்படி
பென்னும் வினாவுக்கு. உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். “மெய்ஞ்
ஞானந்தன்னில் விளையாதசத்தாதல்” என்றபாடத்திலும். சிவ
தருமோத்திரத்தில். “பரமசிவன் பராசத்திபல்லுயிர்க்கும் படி

ன்றிருக்க, விரவுவதெ னிருளெனிற்கேள் வெய்யவழற் பசுமர
த்தின், விரவியதே பசுமரமும் வெந்தவலு வெந்துவிழும்; பரு
வமுறக் கரணமுறப் பதியுமுறப் பழுதறவே.” என்பது கண்
டுகொள்க. (க)

இருளிலொளிபுரையு மெய்துங்கலாதி
மருளினிலையருளு மானுந் - கருவியிவை
நீங்கினிருளா நிறைமருதச்சம்பந்தா
வீங்குனருளா லென்பெற.

(இ-ள்.) இருளிலொளி புரையும். எ-து. ஆணவமெலிட்டகா
லத்து ஞானமொழிந்துநிற்கும்,— எய்துங்கலாதி மருளினிலை
யருளும். எ-து. கலாதிகளைப் பொருந்தின விடத்திலு மாணவ
த்கையேதந்தது,—மானுங்கருவி யிவைநீங்கினிருளாம். எ-து.
என்னுடனே கூடிநின்ற கருவி நீங்கின பொழுது இருளாயிருந்
தது,—நிறைமருதச்சம்பந்தா வீங்குனருளாலென்பெற. எ-து.
நிறைந்த மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுணியே யிவ்விடத்துண்
னருளாற் பிரயோசன மென்ன. எ-து. (க-து.) கேவலசகல
த்திலுமல்ல சுத்தத்திற் பிரயோசனமென்பதாம். உ-ம். சிவப்
பிரகாசத்தில். “காட்டிடுங் கரணமொன்று” என்பாடத்திற்
கண்டுகொள்க. (உ)

புல்லறிவுநல்லுணர்வ தாகாபொதுஞான
மல்லதிலதுள்ளதெனி லந்நியமாம் - தொல்லையிரு
ளுனமலையாவா முயர்மருதச்சம்பந்தா
ஞானமலை யாவாய்நவில்.

(இ-ள்.) புல்லறிவு நல்லுணர்வ தாகாபொது ஞானமல்லது.
எ-து. சிற்றறிவுபேரறிவாகாது ஞானமல்லது பொதுஞானமு
ன்றுவிதமாயிருக்கும்,—இலதுள்ள தெனிலந்நியமாம். எ-து.
முன்பில்லாத சிவஞான மலபரிபாகத்திலே யுண்டாமென்னில்

சும்காரியவாதமாகாம லந்நியமாம்.—தொல்லையிருளுந மலையாவா றுயர்மருதச்சம்பந்தா ஞானமலையாவாய் நவில். எ-து. பழைமையாகவருகிற ஆணவமலத்தின் குற்றத்தினாலே மயங்காத முறைமையையுயர்ந்தமருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே மலைபோல ஞானத்தை யுடையவரே திருவுளம் பற்றவேணும். எ-து. (க-து.) ஆன்மஞானம் சிவஞானமாகாது. தத்துவங்களுடைய சுபாவத்தை இதுபொய்யென் றறிவிக்கிறது சிவஞானம் இப்படியறிசிற வேற்றுமையும் விட்டு வாய்ந்த ஞானமாய்நிற்பது சுத்தம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில் “தத்துவமானவற்றின் நன்மைகள்” என்றபாடத்திலும். சிவஞானசித்தியில், “சிவன்சீவனென்றிருண்டுஞ் சித்தொன்று மென்னிற் சிவனருட்சித்திவனருளைச் சேருஞ் சித்து.” எ-து. கண்டுகொள்க. (௩)

கனவுகனவென்று காண்பரிதாங்காணில்
நனவிலவைசிறிது நண்ணு - முனைவனரு
டானவற்றிலொன்று தடமருதச்சம்பந்தா
யானவத்தை காணுமாறென்.

(இ-ள்.) கனவுகனவென்று காண்பரிதாம் எ-து, கனவிலே நின்று கனவைத் தரிசிக்கப்படாது,—காணில்நனவிலவை சிறிதுநண்ணு. எ-து, நனவிலே காணும் கண்டதென்னில் நனவிலந்தக் கருவிகளில்லாதபடியினாலே காணவில்லை,—முனைவனருடானவற்றிலொன்று. எ-து. அருளிலே நின்றுகண்டதென்னிலரு ளவத்தைகளிற் பொருந்தாது,—தடமருதச்சம்பந்தா யானவத்தை காணுமாறென். எ-து. சூடாகம் பொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே நானவத்தைகளைத் தரிசிக்கும்படியெய்ப்படி. எ-து. (க-து.) சுத்ததத்துவங்களைக் கொண்டறிவேணுமென்பாம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில் “நுத்தகைமையிருளு லுயிரியும்” என்றபாடத்திற் கண்டுகொள்க. (௪)

அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின்
குறியிறந்தகின் னுணர்வீற் கூடா - பொறிபுலன் க
டாமாவறியா தடமருதச்சம்பந்தா
யாமாறறிவா ரினி.

(இ-ள்.) அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின். எ-து. என் னுடையவறிவினாலே யறியப்பட்டதெல்லா மசத்தாயழிந்து போமேயாயின், — குறியிறந்த கின்னுணர்விற்கூடா. எ-து. வா ட்குமனத்துக்கெட்டாமல் குறியிறந்து நிற்கிற தேவரீருடைய ஞானத்திலே பொருந்தப்போகிறதே யில்லை, — பொறிபுலன் க டாமாவறியா. எ-து. பொறிபுலனாகிய தத்துவங்கள் தாமாயறி யமாட்டா, — தடமருதச்சம்பந்தாயாமாரறிவாரினி. எ-து. த டாகம்பொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுணியே யானு ரையறியப்போகிறதுதானினி. எ-து. (க-து.) சுண்ணாறுயிரு னோடுகூடி யிருளாயு மொளிபோடுகூடி யொளியாயுநின்றது போலப்பாசத்தோடுகூடிப் பாசமாய்நின்றவான்மா அருளோ டேகூடிப்பாசநீங்கியருளாய் நிற்குமென்பதாம். உ-ம். சிவப்பி ரகாசத்தில். “சத்திதுவென்றசத்துத்தானறிபாகு” என்றபா டத்திற்குண்கொண்ட.

(இ)

சிற்றறிவுமுற்சிதையிற் சேர்வாரின்றாஞ்சிறிது
மற்றதனிநிற்கிலருண் மன்னுவார்-துற்றமுகின்
மின்கொண்டசோலை வியன்மருதச்சம்பந்தா *
வென்கொண்டுகொண்பே னியான்.

(இ-ள்.) சிற்றறிவுமுற்சிதையிற்சேர்வாரின்றாம். எ-து. சிற் றறிவு முன்னேகெடுமாயின் பின்னருளைப் பொருந்தப்போகிற பேரில்லை, — சிறிது மற்றதனிநிற்கிலருண்மன்னுவாம். எ-து. சிற்றறிவுகொஞ்சமாக நின்றாலு மருள்பொருந்தாது, — துற்ற

முகின் மின்கொண்டசோலைவியன்மருதச்சம்பந்தாவென்கொண்டிகாண்பேனியான். எ-து. மேகங்கள் நெருங்கியவாகாயத் தையளாவிய சோலைசூழ்ந்த வியன்மருதநகர்வாழ் சம்பந்த மாமுனியே என்னத்தைக்கொண்டு காண்பேனியான். எ-து. (க-து.) சிற்றறிவு கெட்டதுமல்ல முன்போல விருந்ததுமல்ல பாசபந்தரீங்கித் திருவடியிலே கலந்து கிடக்குமென்பதாம். உ-ம். சிவஞானசித்தியில், “செம்பிரதக்குளிகையினுற்களிம்ப துப்பொன்னாய்” என்றபாடத்திற் கண்டுகொள்க. (க-)

உன்னரியநின்னுணர்வ தோங்கியக்காலொண்கருவி தன்னளவுநண்ணரிது தானாகு - மென்னறிவு தானறியவாரா தடமருதச்சம்பந்தா யாமறிவதெவ்வா றினி.

(இ-ள்.) உன்னரியநின்னுணர்வதோங்கியக்கால். எ-து. நினைத்தற்கரிதாகிய தேவரீரருள்தோன்றினகாலத்து—ஒண்கருவி தன்னளவுநண்ணரிதுதானாகும். எ-து. அழகுபொருந்திய முப்பத்தாறு தத்துவங்களாற் பொருந்தப்பட்டாறு, — என்னறிவு தானறியவாராது. எ - து. என்னுடைய பசுஞானத்தாறு மறியப்பட்டாறு, — தடமருதச்சம்பந்தா யாமறிவதெவ்வாறினி. எ-து. தடாகம்பொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்த மாமுனியே அடியோங்களறிகிற தெப்படித்தானினி. எ-து. (க-து.) பசுநகரணங்களுஞ் சிவநகரணமா யான்மாவுமருளாய் ப்பொருந்தியின் றறியுமென்பதாம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். “மாயைமாமாயைமாயா” என்றபாடத்திற் கண்டுகொள்க. (எ)

அருவேலுருவன் அருவேலருவன்
றிருவேறுமொன்றிற் கிசையாட வுருவோறிற்
காணிலுயர்கடந்தைச் சம்பந்தாகண்டவுடற்
பூனுமிறைக்கென்னும் புகல்.

(இ-ள்.) அருவேலுருவன்றுருவேலுருவன் திருவேறுமொன்றிற்கிசையா, எ-து. கத்தாதிருமேனியருவமானுலுருவமாகமாட்டாது உருவமானுலுருவமாகமாட்டாது அருவுமுருவுமொருபொருளுக் கிரண்டு தன்மையிசையாது;—உருவோரிற் காணிலுயர்கடந்தைச்சம்பந்தாகண்டவுடற் பூணுமிறைக்கென்னும்புகல். எ-து. திருமேனியைவிசாரித்துக்காணி லுயர்கடந்தைநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே கொண்ட திருமேனியைப் பூணப்பட்ட கத்தாவுக்குத் திருமேனியென்னத்திலே யுண்டானது திருவுளம்பற்றவேண்டும். எ-து. (க-து.) ஞானத்திலே திருமேனிகொள்ளுவனென்பதாம். உ-ம். சிவஞானசித்தியில். “மாயைதான்மலத்தைப்பற்றி” என்றபாடத்திற்கண்டுக்கொள்க. (அ)

இருமலத்தார்க்கில்லை யுடல்வினையென்செய்யு
மொருமலத்தார்க்காரா யுரைப்பேன் - நிரிமலத்தா
ரொன்றாகவுள்ளா ருயர்மருதச்சம்பந்தா
வன்றாகிலாமா றருள்.

(இ-ள்.) இருமலத்தார்க்கில்லை யுடல்வினையென் செய்யும். எ-து. இரண்டு மலமுடைய பிரணையாகலருக்கு மாயையல்லாதபடியினால் உடம்பில்லை வினைபொசிக்கும்படியெப்படி;—ஒரு மலர்த்தார்க்காராயுரைப்பேன். எ - து. ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலருக்குரை யாராகச்சொல்லுவோம்;—திரிமலத்தாரொன்றாகவுள்ளார். எ-து. •மூன்றுமலமுடைய சகலருக்கல்லோ வொன்றாகவுள்ளது;—உயர்மருதச்சம்பந்தாவன்றாகிலாமாறருள். எ-து. உயர்ந்த மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே யப்படியல்லவாகி லாமாறருள். எ-து. (க-து.) விஞ்ஞானகலர் பிரணையாகலர்க்குச் சுத்தமாயையிலே தேகமென்பதாம்.

உ - ம். சிவஞானசித்தியாரில். “வித்தைகளவித்தையீசர்சதா சிவொன்றிவர்க்கு”. என்றபாடத்திற்கண்டுகொள்க. (க)

ஒன்றிரண்டாய்நின்றொன்றி லோர்மையதாமொன்றாக
நின்றிரண்டாமென்னிலுயிர் நேராகுந் - துன்றிருந்தார்
தாங்கியவாழ்தண்கடந்தைச் சம்பந்தாயானகி
யோங்கியவாறெவ்வா றுரை.

(இ-ள்.) ஒன்றிரண்டாய்நின்றொன்றிலோர்மையதாம். எ-து. ஒருபொருள் விவகாரத்திலேயிரண்டாய் நின்றொன்றுமென்னி ல் ஒன்றுபொருந்தமாட்டாத, — ஒன்றாக நின்றிரண்டாமெ ன்னிலுயிர்நேராகும். எ-து. இரண்டாய்நின்றொன்றுமென்னி லொன்றிலேயொன்றழிந்துபோம், — துன்றிருந்தார்தாங்கிய வாழ்தண்கடந்தைச்சம்பந்தாயானகி யோங்கியவாறெவ்வாறு ரை. எ-து. ஞானத்தைப்பொருந்தின பெரியோரால் தாங்கியா ழப்பட்ட குளிர்தகடந்தைநகர்வாழ்சம்பந்தமாமுனியேயான் சிவமாகியோங்கினமுறைமையைத் திருவுளம்பற்றவேணும். எ-து. (க-து.) ஆணவத்தைப்பொருந்தினவான்மாவைப்போல வெண்பதாம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். “ஒன்றிரண்டாகியொ ன்நிறொருமையாம்” என்றபாடத்திற் கண்டுகொள்க. (க0)

காண்பாணுங்காட்டுவதுங் காண்பதுவுநீத்துண்மை
காண்பார்கணன்முத்தி காணார்கள் - காண்பாணுங்
காட்டுவதுங்காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச்சம்பந்தன்
வாட்டுநெறி வாராதவர்.

(இ-ள்.) காண்பாணுங்காட்டுவதுங் காண்பதுவுநீத்துண்மை
காண்பார்கள். எ-து. காண்கிறவான்மாவுங் காட்டுகிறசிவனுங்
காணப்படுகிற பொருளையும்விட்டுண்மையைத்தரிசிப்பார்களு
ன்னில், — நன்முத்திகாணார்கள். எ-து. நல்லமுத்தியைக் காணு

அ

மூலமும் உளாயும்.

ர்கள், —காண்பானுங்காட்டுவதுங்காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன்வாட்டுநெறிவாராதவர். எ-து. ஆனால் காணுகிறவனுங் காட்டுகிறவனுங் காணப்படுகிறபொருளுமாகவோ காண்பார்களென்னில் அப்படிக்காணுகிறவர்களுங் குளிர்ச்சிபொருந்தின கடந்தைநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனி வாட்டும்வழிவாராதவர். எ-று. (க-து.) ஞானஞானஞேயமென்கிற சங்கற்பனைகளைவிட்டு ஒன்றாகச் சிவனியல்பினுணருகிற ஞானமேபெறவேனுமென்பதாம். உ-ம். சிவஞானசித்தியில். “சன்மார்க்கஞ்சகலகலைபுரணவேதஞ்சாத்திரம்” என்ற பாடத்திற்கண்டு கொள்க. (கக)

ஒன்றினுகர்வதிவ னாணுமுறுதொழிவ

மென்றுமிடையி லிடமில்லை - யொன்றித்

தெரியாவருண்மருதச் சம்பந்தாசேர்ந்து

பிரியாவாறெவ்வாறு பேசு.

(இ-ள்.) சர்வவியாபியாயிருக்கையிலேயுந் தோன்றாத கிருபைபொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே தேவரீர் திருவடியைச்சேர்ந்து பிரியாமற் போகங்களைப் புசிக்குமுறைமை திருவுளம்பற்றவேணும். எ-று. (க-து.) அவன் சர்வவியாபியாகையினாலும் இவன் சுதந்தரவீனஞ்கையாலும் அவனே போகங்களைப்புசிப்பிக்கிறவனென்பதாம். உ-ம். திருவருட்பயனில். “அவனையகன் றெங்கின்ருமாங்கவனாமெங்கு, மிவனையொழிந்துண்டாதலில்.” எ-ம். சிவஞானபோதத்தில். “ஈண்டிவ்வான்மாக்களவனையன்றி யமைந்தொன்றையும்விஷயியாவாகலானவனுமவற்றது விஷயத்தையுணருமென்றும். உண்மைநெறிவிளக்கத்தில். “பாசுகங்கள்செய்திடினுங்கொலைகளவுகளு” என்றபாடத்தினுங் கண்டுகொள்க. (கஉ)

அருளாலுணர்வார்க் ககலாதசெம்மைப்
பொருளாகிநிற்கும் பொருந்தித் - தெருளா
வினாவெண்பாவுண்மை வினாவாரோலுமன்
கனுவின்பாலெய்துவிக்குங் காண்.

(இ-ள்.) அருளாலுணர்வார்க்ககலாதசெம்மைப் பொருளா
கிநிற்கும்பொருந்தி. எ - து. ஆசாரியனதுக்கிரகம்பெற்றனா
னவான்களுக்கு விட்டுநீங்கி மலைவுவராமல் செம்மைப்பொரு
ளாகவே பொருந்திநிற்கும், —தெருளாவினாவெண்பாவுண்மை
வினாவாரோலுமன் கனுவின்பாலெய்துவிக்குங்காண். எ-து. அ
றியத்தக்கதாக வினாவெண்பாவினுண்மையை வினாவி யறியா
தபேர் ஊமன்கனுவிலே பால்குடித்ததுக்கொக்கும். எ - து.
(க-து.) ஞானமிகுதியுடையோர்க்குச் சத்தியமாகவே தோன்
றுமென்றுமல்லாதபேர் எத்தனை சாத்திரம்படித்தாலும் வினா
வெண்பாப்பாராராயின் ஊமன்கனுவிலே பால்குடித்ததுபோ
ல் ஒன்றுந்தெரியாதென்பதாம். (சுந)

வினாவெண்பா மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இவ்வுகாசகாத்தம் 1௯00 - இ மேற் செல்லாநின்ற
பிங்களாரு வைகாசிமீன் மெய்கண்டசந்ததியில் திருவாவடுது
றை நமச்சிவாயமூர்த்திமரபில் வேலப்பப்பண்டார மதுக்கி
ரகம்பெற்ற நமச்சிவாயத்தம்பிரான் செய்ததெனவறிக.

புத்தகவிளம்பரம்

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணத்
தைச் சார்ந்த சிந்தாத்திரிப் பேட்டை ஐயாமுதலியா
ர் வீதியில் ஈ.சு. - வது கதவிலக்கமுள்ள ம-ந-ந-ஸ்ரீ
கொன்றமாநகரம் - முருகப்பமுதலியாரவர்கள் வீட்டி
ல், அருணாசலமுதலியாரவர்கள் குமாரர் சண்முகந்
தரமுதலியாரிடத்தில், விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ள
லாம்.

(இதன்விலை அணுகுவ)

இப்பொழுது அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகங்கள்,

திருவந்தியார் மூலமும் உரையும். அணு ௨
இருபாவிருபுத்து மூலமும் உரையும். ,, ௩

சிவமயம்.

போற்றிப்பொருடை.

அஃதாவது, போற்றுவதலைப் பலதொடையா லமைத்துக் கூறுவது.

அஃதாவது, வெண்டாவினத்தில் இரஷிக்குந்தன்மையைப் பலதொடையால் தொடுத்துக் கூறுவது.

அதுவே, ஆன்மா பாசத் தொடக்குண்டு பசுத்வமூற்று நிற் குநிலையை யறிந்த பதிப்பொருள், தமது கருணையால் அப்பாசத் தனையிற் பலவகையாற் றொட்குற்ற காலத்தும், பசு பதித் தன்மைக்கேற்பப் பலவகையினூட மிரஷிக்கு முறைமையைப் பல திறத்தாற் றொடுத்துக் கூறுவது.

பொருடைவென்பாவி விலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியச் செய்யுளியலினும் ஏனைய விலக்கண நூல்களினு மாய்ந்தறிக.

அன்றியும், கலியுற்றோன் கலிதீரக் கலிவெண்பாவாற் கூறுவதென்பதூஉ மாம்.

என்னை? ஆன்மா, அசுத்தமாயையா லதனது விசித்ரலீலைகளின் பாசத்தாற் கட்டுண் டுன்புறுகாலையிற் றுன்ப மிக்குத் தயருற, அக்காலத்து அருட்டன்மையால் அருளுந்தன்மையை விரித்துக்கூறியது.

பாசம்—சுயிறு—சங்கிலி—தனைமுதலியவற்றைப் போன்றது.

பசு,—அதிக (றொடக்குண்ட) கட்டுண்ட ஆன்மாவிற்குப் பெயர்.

பதி—மூவகை யாருயிர்வர்க்காகளாய வளைத்தினைபு மைத் தொழிலியற்றி யிரஷித்துவரு முதற்பெரும்பொருள்.

பதி, பசுக்களைப் பாசத்தனையிற் றொடுப்புண்ட காலத்தும் இரக்சித்தலைக்கூறுவது போற்றிப்பொற்றோடை.

இதனை யாதுபற்றிக் கூறியதெனின்? சிவாகமங்களிற்கூறிய ஞானபாதப்பொருள்க ளெல்லாவற்றினையு முதனூல்வழியே தொ குத்துப் பொது உண்மையென விருபாலாக்கி, அதற்குடற்படும் பதி பசு பாச மென்னு முப்பொருள்கட்கும் பிரமாணம் இலகூ ணம்சாதனங்க ளைக்கூறிய ஆசிரியர் அதன்பயனையுணர்த்துவா னிந் தூலைக்கூறிய தென்க.

என்னை? வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தை முதனூலாக்கொ ண்டு சார்புதாலியற்றிய உமாபதிசிவன், பதி பசு பாசத்திறங்களைச் சிவப்பிரகாசம் திருவருட்பயன் வினாவென்பா வென்னு முந்நூ லாற்கூறியபின், பதிப் பொருள் பசுக்கட்குப் பாசற்றொடுக்குறு முன்னும் றொடுக்குறுங்காலத்தும் றொடுக்குற்ற பின்னும் அருளு ம் அருட்பய னெவ்வாறிருக்குமென்ற மாணவகளைநோக்கி இரக்சி த்குமுறைமை யிவ்வாறெனக்கூறிய திந்நூலென்க.

இந்நூல் தா னுசாரியரா லாண் டருளப் பெற்றதும் அத னால் தாவிரக்சிக்கப்பட்டதும் அதனால் தா னின்புற்றதும் விய ந்து, ஆசாரியர்மேற் கூறிய தெனவுங் கூறுவர்.

அங்ஙனமாயின்? இந்நூலில் 'பூமன்னு' மென்று தொடங்கி 'பிரவாமுதல்வன்' என்னு மடிவரை கூறியதனானும் 'பேராளன் த ந்த பொருளேதென் னி' லென்னுந் தொடை முதல் 'ஊனுயிர்தான்' முன்கண்டயாலத்து நீங்காத முன்னேனை - பென்கொண்டு போ ற்றினைப்பேனியான், என்னு மீற்றடி வரையினுங் கூறியதனானும் பதி முதற் பொருளையே கூறிய தெனவும் அவ்வாறு தம தாசிரிய ரை வியந்துரைத்த தெனின்? தாம் வியந் துரைப்பது தம தகத் தின்கண்ணேயன்றிப் பிறர் செவிப்புலப்பட வோதவேண்டு

தினையாளும் பிறர் செவிப்படுதலால் தமக் கோர் பயனின்னையு
யாளும், மாணவகன் கதிபெறுமாறு கூறியதே துணிபாகும்.

பின்னைச் சம்பந்தமாமுனியின் நாமத்தைக் கூறுவா னேனை
ன்னில்? அனாதைதொட் பெகரித்துவந்த வப்பழம்பொரு ளிப்போ
து சம்பந்தமாமுனியாய் வந் துபயிரிப்பதே சித்தாந்தமாதலினவ்
வாறு கூறியதென்க.

இதனைச் சித்தாந்தசாத்திரம்-கச-உள், தொகுத்த தென்னை
யெனின்? அதனை யிந்நூல்கட்குக் கடைநூலாகிய சங்கற்ப நிரா
கரணத்துக் கூறுவாம்; ஆங்குக்காண்க.

இங்ஙனம்

 கொ - வுண்முகசுந்தர முதலியார்

சென்னை-சிந்தா திரிப்பேட்டை.

உ
சிவமயம்.

போற்றிப்பொருடை

மூலமும் உரையும்.

—(0)—

பூமன் னுநான் முகத்தோன் புத்தேதன் ராங்கவர்கோன்
மா மன்னுசேதி மணிமார்ப - இமன் னும்
வேதம் வேதாந்தம் விளக்கஞ்செய் விந்துவிட
தைநா தாந்த நடுவேதம் - போதத்தா
லாமளவுந்தேட வளவிற்றந்த வப்பாலைச்
சேமவொளியெவருந் தேறும்வகை - மா மணிமுழ
மன் னுணிறைந்து பிறவிவழக்கறுக்க
நின்ற நிநுத்த நிலைபேற்றி.

எ - று. பொற்றாமரைப்பூவி நிலைமைபெற்று நான் முக
த்தோ டெழுந்தருளியிருக்கிற பிரமாவும் தேவர்களு மவர்
களுக்கு மன்னனாகிய தேவேந்திரனுந் திருமசன்பொருந்
திய மார்பின் பிருத்திரகாசமுடைய கௌத்துவமணி தரித்
திருக்கிற விஷ்ணுவுஞ் சகலபொருண்மையு நாவிலிருந்து
சொல்லுகிற வேதங்களும் வேதமுடிவான வுபநிடதங்க
ளுஞ் சகலவறியும் விளக்கஞ்செய்கிற விந்துவு மதற்குள்
ொளியாகிய நாதமுங் குடிசையுந் தத்தமிதயத்திற் றேன்
றிய போதச் செயல்களா லாமளவுந்தேடவு மளவுபட்டா
லப்பாற்பட்டிருக்கிற பேரின்பவொளியாகிய பதியான்மாக்க
ளை யிரண்டுக்கேவெண்டுமென்கிற கிருபைஜறித்து எவர்களும
பத்தியு—னே தரிசித்து மலமயக்கநீங்கித் தெளிந்து தேறும்

படிக்கு மிருந்த விரத்தினமணிகள்கூழ்ந்து விளங்காநின்ற
வழகிய திருச்சிறம்பலத்துள் ஞானப்பிரகாச நிறைந்து
தோன்ற வந்து ஆன்மாக்களுடைய பிறவித்தொடர் பறுககச்
செய்யு மாநந்தநிருத்த நிலை யெம்மை யிரஷிக்க.

குன்றாத, பல்லுயிர்வெள்ளேறு படைத்துமவைகாத்து
மெல்லையிளைப்பொழிய விட்டுவைத்துந்-தொல்லையுறு
மந்தமடிநடுவென் நெண்ணவளவிறந்து
வந்தபெரிய வழிபோற்றி.

எ-து. அநாதியா யெண்ணிறந்த வான்மாக்கள் மோகூட
படைந்திருக்க வங் குறைவில்லாமல் நித்தமாயளவிறக்கிரு
க்கிற பெத்தான்மாக்களைக் கன்மத்துக்கிடான தேகங்களிற்
சராயுஜம் அண்டஜம் ஸ்வேதஜம் உத்தீஜம் ஆகிய நால்வகை
போவிகளினு மாறிமாறி வேறுவேறாகப் படைத்து மவ்வா
ன்மாக்களுக்குள்ள வரிய விளைப்போகங்களை யெருமற் குரை
யாமற் கூட்டிப் புதிப்பித்தும் சர்வசங்காரகாலத்தி லான்மா
க்கள் சகலாவத்தைப்பட்டுப் பிறந் திறந் தலைந்து திரிந்த
விளைப்பு நீங்கும்படிக்குக் காரணகேவலாவத்தையி லொடு
க்குவித்தும் அநாதியேதொடுத் தாதியாய்க் சுருஷ்டித்துந்
திதித்துஞ் சங்கரித்து மளவிறந் தாதநிவந்தமற்று வருகிற
பெரிய கிருத்தியவழி யெம்மையிரஷிக்க.

முந்துற்ற, நெல்லுக்குமிதவிடு நீடுசெம்பிற்காளிதமுந்
தொல்லைக்கடற்றென்றத் தோன்றவரு-மெல்லா
மொருபுடையொப் பாபத்தா னுள்ளவா லுண்டா
யருவா||யெவ்வுயிரு மார்த்தே-புருவுடைய
மா மணியை யுள்ளடக்கு மாநாகந் வன்னிதனைத்
தா னடக்குங்காட்டத் தகுதியும்போன்-ஞானத்தின்

கண்ணைமறைத்த கடியதொழிலுணவத்தா [டிக்
 லெண்ணுஞ் செயன்மாண்ட வெவ்வுயிர்க்கு - முண்ணு
 கப்புலனும் காணாந்நங் கைக்கொடுத்த கேலேபேய்
 பெய்முடையமாயைப் புணர்ப்பிண்கண்-முற்பயற்
 தனுகரணமும்புலன முந்தந்தவற்றான்
 மனமுதலுலவந்த விகாரத்தால் - வினையிரண்டுங்
 காட்டியதனற் பிறப்பாக்கிக் கைக்கொண்டு
 மீட்டயிவுகாட்டும் வினேபேய்ற்றி.

எ-து. ஆன்மாக்க ணித்தியமாயிருக்கச் சிருஷ்டிப்பட்
 டிருத்திப்பட்டுஞ் சங்காரப்பட்டும் வருவானென்னில்?
 ஊராதிலே மலத்திலே பந்திக்கப்பட்டிருக்கையினாலே
 மலநீங்கும்படிக்குக் கத்தா கிருபையினாலே செய்வித்ததா
 யிருக்கும். ஆனால் மல மான்மாக்களைப் பந்தித்த தெப்படியென்
 ன்னில்? முன்னையுண்டான நெல்லுக் குமிதவிடுமுனை முந்திற்
 பாடில்லாம லநாதிலே கூடத்தோன்றினதா யிருக்கும்.
 இதி லாணவமல மான்மாவி லநிவைமறைத்த தெப்படியென்
 னில்? செம்பினுடைய நிறத்தைக் காளிதங்கூடவுதித்து மறை
 த்ததுபோன்றிருக்கும். கத்தாவினுடைய வியாபகத்திலே
 யான்மாக்க ணிதைந்திருக்கவு மாணவமல முயிரைமறைத்த
 தெப்படியென்னில்? பழையையாகிய கடல் வியாபகத்திலே
 நிறைந்திருக்கிற தண்ணீரை யுப்புக்கலந்து பிடித்திருப்பது
 போன்றிருக்கும். இப்படியெல்லாம் வெவ்வேறு யொருபுடை
 யொப்பாபாகக் கத்தாவுள்ளவன்றே யுண்டா யருவமாய் மூல
 கையான்மாக்களையு மாணவமலம்பிடித்துருவையுடைய மஹ
 த்தான மாணிக்கமணியை நஞ்சுவாய்க்கு ளடக்கின மஹத்தா
 கிய சர்ப்பம்போலவும் பச்சையாய் முனைத்து விறகாகுமட்டு

மக்களியைத் தெரியாமன் மறைத்து வைத்திருந்த காஷ்டம் போலவு மான்மாவினுடைய ஞானக்கண்ணை மறைத்த கடுங் தொழிலையுடைய வாணவமலத்தினாலே யறிவுஞ்செயலு மிறந்த சகலவுயிர்களுக்குங் கத்தா கிருபையினாலே நன்றா யவர்களிச்சையை நாடிப்பார்த்துக் கட்புலனினுற் காணாத பிறவியந்தகர்க் குரிமையுள் எவர்களிச்சித்தபடிக்குக் கோலைக் கொடுத்திச்சித்த விடங்களிலே கொண்டிபோய் விடுகிறது போலப் பொலிவினையுடைய மாயையின் காரியமான தனுகரண புவனபோகங்களையு முன்னே யுண்டாக்கிக்கொடுத்து இச்சித்த புவனங்களிலே யிச்சித்த வினைப்போகங்களையங் கூட்டிமுடித்துப் புசிப்பிக்கையினு மந்த வர்ணவமல மயக்கத்தாம் கத்தாவுபகாரத்தை மறந்து நாமென்கிற வந்தக்கரண விகார ஹிதாஹிதமுண்டாகையாற் புண்ணியபாவ மிரண்டுமுண்டாம்படி காட்டி யந்தப் புண்ணிய பாவத்தினுற் பிறக்கும் பிறவியுண்டாக்கி யதனாற்செய்யு மிருவினைகளையு மேற்றுக்கொண்டு மீண்டு மந்த வினைப்போகங்களைப் புசிப்பதற்குக் கலாதிஞானங்களையுங் காட்டுங் கிருபைத்தொழிலெம்மையிரக்கிக் க.

[பித்துப்

நாட்டுகின்ற, வெப்பிறப்பு முற்செயிருவினையா னிச்சு பொற்புடைய தந்தைதாய் போகத்துட்-கர்ப்பமாய்ப் புல்லிற்பனிபோற் புகுந்திவலைக் குட்படுங்கா லெல்லைப்படாவுதாத் தீண்டியதீப் - பல்வகையா லன்கேகிடந்த வநா தியுயிர்தம்பசியா லென்கேனுமாக வெடுக்குமென-வெங்கும்பிக் காயக்கருக்குழியிற் காத்திருந்துங் காமியத்துக்

கேயக்கனகாண் முதலா யெவ்வுறுப்பு - மாசறவே
செய்துதிருத்திப்பின் பியோகிருத்திமுன்புக்க
வையவழியேகொண் டணைகின்ற-பொய்யாத
வல்லபமே போற்றி.

எ-து. கத்தா வான்மாக்களுக்கு வினைப் போகங்களைப்
புசிப்பிக்கறதற்குத் தேகங்களைக் கூட்டுகிற முறைமை சொ
ல்லுமிடத்து முன் பாசமலங்களிலே சொல்லப்பட்ட வெண்ப
த்துநான்கு தூராயிர மியோனிபேதப் பிறப்பின்வகை யெல்
லா முன்செய்த விருவினைக்கிடாக வுண்டாம்படி திருவுள்ள
த்திலே நிச்சயித்துப் பலபிரகாரம் வெவ்வேறு தேகபேதங்
களை யுண்டாக்குவதுமல்லாமல் மானுடதேக முண்டாக்குவ
தெப்படியெனினி? அழகுபொருந்திய தந்தையுந் தாயுங் கா
மவிகாரந தீரும்படிக்குச் சைபோகபோகஞ் செய்யுங்கால
த்து அவர்களுக்குப் பிள்ளைப்பேறுண்டில்லையென்பது மறிந்
து தாயினுடைய கருப்பத்திற் தந்தையானவன் புல்லினுனியி
ற்றங்கிய பனித்திவலைபோன்ற விந்துவை விடும்போ ததற்
குள் றுயிரை யடக்க யுட்கருப்பாசயத்திற் சுரோணிதத்து
டனே கலப்பித் திருத்தி யந்த விந்து தாய்வயிற்றி லளையற்
றிருக்கிற வுதராக்கினியினு லெரி சுவற்றாமலும் பலவகையா
கிய வந்தவயிற்றுக்குட் கிடந்த வநாதி யுயிர்களாகிய புழுக்
கள் தங்கள் பசியினாலே யந்தவிற்துவை விரைவிலே யெடுத்
துப் புசியாமலும் வெய்ய ரும்பிரகம்போன்ற காயக்கருக்
குழியிற் காத்திருந்து வினைக்கிடான கைகான் முதலாகிய
சகலவுறுப்புங் குற்றமறச்செய்து அழகுபொருந்தத் திருத்
திப் பின்பந்தத் தேகத்தையெடுத்து நேரே யோகத்திலிருத்
தித திரிகால வாத்தமானங்களை யு மறியும்படிக் குணர்வை
யுங் கொடுத்துப் பத்துமாதவரைக்கும் புசிப்புங்கொடுத்துப்

பின்பு பூமியிலே பிறக்கும்போ திரண்டுகையுஞ் சிரசிலேகுவி
த்த பாவனையாய்த் தலைகீழாய் வரும்படிச்செய்து முன்புகுந்
த சிறுவழியைப் பெருவழியாக்கிய வுயிர் துன்புற்றிதவாம னு
யிருக்குயிராய்வினைத்திருந்து வெளியிலே யிழுத்துக்கொண்டு
வருகிற மெய்ம்மையாகிய வல்லப மெம்மையிராணிக்க.
ஆம் மாயக்கா றுண்மறைப்ப

நல்லவறிவொழிந்து நன்குதி-தொல்லையுரு
வக்காலந்தன்னிற் பசியையறிவித்தமுவித்
துக்காவிசோரத்தா புண்ணடுங்கி-மக்கேங்குஞ்
சிந்தையுருக முலையுருகுந் தீஞ்சுவைப்பூரல்
வந்துமடுப்பக்கண்டு வாய்முந்திருப்பப் - பந்தித்த
பாசப்பெருங்கயிற்றூற் பல்லுயிரும்பாலிக்க
நேசத்தைவத்த நெறிபோற்றி.

எ - து. தாய்வயிற்றைவிட்டு பூமியிலே பிள்ளை பிறந்த
வுடனே சரீரத்துக்குக் காரணமான மாயைச் சண்டமாருத
ம்போலலேத்து மயக்க, முன் கருப்பத்தினிருக்கும்போ திக்
தப் பிறவித்துன்பத்தை நீக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென் றவ்வி
டத்திலே நினைத்திருந்த நல்லநினைவையுமறந் துயிர் தேகமய
மாய் நல்வினை தீவினத்துன்பத் தொடர்ச்சியாற் பருத்தறிவி
ல்லாமல் அக்காலத்தி னுயிர் புசிப்பிச்சையுற் றிருப்பதை யறி
ந்து பசிதெரியும்படி யறிவித்துக் கதறியமும்படி செய்வத்
தூப் பிள்ளையுருவதுகண்டிடனே பெறும்போதற்ற வருத்த
த்தையந் தாயானவள் மருந்து உட்க யாவிசோரும்படி யள்
கோ நடுங்கி மிருந்தோங்கிய வன்பினாலே யவள் சிந்தையிர
ங்கி யுருகப் பச்சுடம்பி னிருந்த விரத்தஞ் சிவப்புமாறி வெ
ண்ணிறவழுதமாய்க் கொங்கையில்வந்து சுரக்கிற வந்த தீஞ்
சுவைப்பாலப் பிள்ளை வாய்வைத்துக்குடித்து முகஞ் செழித்

திருப்பதுகண்டு தாய் மகிழ்ந் திருக்கும்படிச் செய்வித்
திபபடிப் பிள்ளையாசை யெனநிற பெருங்கயிற்றினுற் கட
டிச் சகலவுயிர்களுக்கும் குழந்தைகளை வளர்க்கும்படிக்கு
ஆனமாத்கடோறு நேசத்தையைத்தருளிய நெறி யெம்மை
யிராக்கிக் க.

ஆசற்ற, பாளைப்பசும்பதத்தும் பர்லனாம்பதத்தும்
நாளுங்குநாட்சகல னானத்து - மூள்வித்துக்
கொண்டாளவாளக் கருவிகொடுத்த தெக்கரின்று
பண்டாரியா படிபோற்றி.

எ - து. தாயுன்பா யிருந் திராணித்த கத்தா விப்படிஜநி
த்துவரு முயிர்களுக்குக் கருப்பத்தி லிருக்கிற பசும்பருவத்
தும் பாலாறுயிருக்கிற வந்தப்பருவத்தும் நாளுக்குநாள் பரி
ணமித்து வளரும் பால குமார விருத்தப்பருவத்துஞ் சகலா
வத்தைப் படுத்திப் பருவத்துக்கேதுவான கலாதிஞானத்
தைக் கொடுத்துச் செயலற்றவுயிர்கள் வாங்கிக்கொள்ள வா
ள்வதற்கேற்ற முப்பத்தாறுவகைக் கருவிகளையுங்கொடித்
துயிர்க்குவிரா யிமைப்பொழுது நீங்காமலின்று பண்டாரியா
யுயிர்க்கேவல்செய்யுங் கிருபை யெம்மை யிராக்கிக் க.

[வேயி

தண்டாத, புன்புலால் பேரித்த புழுக்குரம்பை மம் ம
ஸன்புசேர் கின்றனகட்டைந்தாக்கி-மூன்புள்ள
வுண்மைநிலைமை யொருகாலகலா து
நிண்ணாமலத்தாற் சிறையாக்கிக் - கண்மறைத்து
மூலவருங்கட்டிலுயிர் மூடமாயுட்கிடப்பக்
காலநியதியதுகாட்டி - மேலேங்கு
முந்திவியுங்கட்டிலுயிர் சேர்த்துக்கலைவித்தை

யந்தவராக மவைமுன்பு - தந்த
தெழுலறிவிச்சை துணையாகமணி
னெழுவடைய முக்குணமு மெய்தி - மருளேடு
மன்னுமிதயத்திற் சித்தத்தாற் கண்டபெரு
ளின்னபெருளென் றியம்பவொண்ணு - வந்நிலைபோ
கண்டவியன்கட்டிற் கருவிகளீரைந்தெழியக் [யக்
கொண்டிரியமித்தற்றை நாட்கொடுப்பப்-பண்டை
யிருவினையா ன்முன்புள்ள விற்பதுன்பங்கண்
மருவும்வகையங்கே மருவி-யருவுடனின்
ருங்கருதலைய வேலக்கமண்டபத்திற்
பேங்கருவியெல்லாம் புகுந்தீண்டி - நீங்காத
முன்னமலத்திருநுண் மூடாவகையகத்துட்
டுன்னுமிருணக்குஞ் சுடரேபோ - லந்நிலையே
ருக்கஞ்சுடருவிற் பெய்துதெழிற்சூரிய
ராக்கிப்பணித்த வறம்போற்றி.

எ - து. கத்தா பண்டாரிபோலநின்று தத்துவங்களைக்
கூட்டி யிராக்கிக்கும்படி யெப்படியென்னில்? நீங்காமற் புண்பு
லால்நாறும் தோல்போர்த்த புழுக்கடான சரீரமாகிய பெரி
யமனைக்ருள் கிருபயினாலே துரியாதீதந் துரியஞ் சுழித்தி
சொப்பனம் சாக்கிரமெனனும் பெயரையுடைய வைந்து கட
டாக்கி யானமாவக் கநாதிலே பொருந்தின வுண்மைநிலை
மையான வாணவமல மறைப்புச் சற்றுநீங்காமற் நிண்மை
யா யுயிரைச்சிறைப்படுத்தி நிற்கு மூலாதாரமாகிய வீட்டில்
தீதப்பட்ட டியிர் மூடமாயுட்கிடப்ப வவ்வீடத்தி லினைப்பாறும
ட்டுங் காலத்தை நியதினா னினுத்தி யப்பான் மேலே யோங்கி

யிருக்குக் துரியமாண நாபித்தான லீட்டி லுயிரைப் பிராண வாயுவுடனே கூடச்சேர்த்து அவ்விடத்திலே கலைவித்தையி ராகத்தினுன் முன்னே யான்மாவினுடைய தொழிலறிவிச் சை முன்றையு மெழுப்பி யதற்குத் துணையாகப் பிரகிருதிமந பையி லுண்டான வழகுபொருந்திய சாத்துகை ராசத தா மத மென்னு முக்குணங்கனையுஞ்சேர்த் தப்பான் மேலேசுழ த்தி லீடாகிய ஹிருதயத்தானததிற் சித்தக் கருவியுடனே கூட்டி யவ்விடத்திற் சித்தத்தாற் கண்டபொரு ளின்னபொ ருளென் றறியாமன் மயங்கிநின்ற வுயிறைச் சொப்பன வீடாகிய கண்டத்தானத்திற் சேர்த்து அவ்விடத்திலே சத்தாதிபைந்தும் வசனாதிபைந்தும் அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் வாயுக்கள் பத் தும் புருடனுமான விருபத்தைந்து கருவியுங்கூட்டி முன்னேசெய் தவிருவினைக்கிடாக முன்சாக்கிரத்திலே யின்ப துன்பத்தைப் புசி ப்பித்த முறைமைபோலச் சொப்பனத்திலு மிருவினைபோக முண்டானது மறிந்து சுத்ததத்வங்களினுற் பிரேரித்துப் புசிப்பித் துப் பின்பதற்கு மேலாய தூலதேகத்தின்கண் வளர்ந்து நிர்குறி சாக் கிரகீடாகிய ஸுத்தர்மனமாகிய வோலக்கமண்டபத்தின்முன் கே வலாவத்தைக்குக் கூடாமநின்ற பூதங்களைந்தும் புருடதத்வ நீங் கலாகநின்ற வித்தியாதத்துவமானுஞ் சிவதத்துவமைந்து மாகப்ப தினுறு முன்சாக்கிரத்தி லிருந்த ஞானேந்திரிய மைந்துங் கன்மே ன்திரிய மைந்துஞ் சொப்பனத்திலிருந்து வந்த விருபத்தைந்து கருவியு மற்ற்புறக்கருவிக ணற்பத்தைந்துமாகத் தொண்ணூற் றுறு கருவிகளையும் பொருத்தி ஜீவிக்கும்படி செய்வித்து முன் னே விட்டிரீங்காம லேந்தவத்தையினு மறைந்துநின்ற வானாவம்ல விருன்கூடாதபடி மனையிலே நெருங்கியிராநின்றவிருளை நீக்கும் விளக்கைப்போலச் சூக்குடாதி வாக்குடனே கூடிப் பிரகாசித்து கிற்குஞ் சகலாவத்தையி லுயிரை நிறுத்திக் கன்மத்துக்கேதுவா

ன சத்தாதி விடயங்களைக்காட்டி யான்மாக்கள் யானென தென்
று காஜித்துநின் தவைகள் வெவ்வேறு தொழிற் குரியரம்படி
செய்விக்குஞ் சுவதர்ம மெம்மை யிராதிக்க.

[து

வேட்கைமிகு, முண்டிப்பொருட்டா லொருகாலவியா
மண்டியெரியும்பெருந்தீ மஃ ற்றுதற்குத் - திண்டறல்
வல்லார்கள்வல்ல வகையா ற்றொழிப்புரித [சேர்
லெல்லாமுடனே யெஃருங்கிசைந்து-சொல்காலை
முட்டாமற்செய்வினைக்கு முற்செய்வினைக்குஞ்செலவு
பட்டோலைதிட்டும் படிபோற்றி.

எ-து. கத்தா சகலாவத்தையிற் கருவிசுட்டி முடிக்கு முப
காரத்தையற்று ஆன்மாக்கள் பிரபஞ்ச வாசையிடுந்து புசிப்புரி
மித்திய மொரு கணநேரமா னாலுங் கெடாமல் வயிற்றிலே மண்
டியெரிந்துகொண்டிருக்கிற வடவாமுகாக்கினிபோன்ற பசியைத்
தணிக்கும்பொருட்டுத் திண்ணியவாங்காரப் பலன்களா லவர
வர் வல்லமைக்கேற்ற தொழில்கள் செய்யுமிடத் தவர்களுக்கு
த்தோன்றும் லுடனிகழ்ச்சியான வொருமைப்பாடாய்க் கூடிநின்
றவரவர் நினைவின் படி செய்வித்துக்கொடுத் தான்மாக்கள் யானெ
னதென் றிடையறாதுசெய்யும்வினை மிகுதியான வாகாமியத்துக்கு
முன்செய்த வாறத்தவாலிலுங் கட்டுப்பட்டிருக்கிற சஞ்சிதத் து
க்கு மதிலேபாகப்பட்டுப் புசிப்புக்குவந்த பிராரத்துவச் செலவு
க்கு மவரவர் கணக்கப்பிள்ளையாயிருந்து பட்டோலையெழுதி யொ
ப்பிக்குங் கருணையிராதிக்க.

[ணிலா

பட்டோங்கு, மிந்நிலைமைமானுடருக் கேயன்றியெண்
மன்னுயிர்க்குமிந்தவுழக்கேயாய்-முன்னுடைய

நர்ணாவரையி லுடல்பிரித்து நல்வினைக்கண்
 வாணவின்மாலா யயனாகி-நீணாகர்
 வா||டைர்கோமுதலாய் வந்தபெரும்பதத்து
 நா||னாவிதத்தா னலம்பெறுநாட்-டான்மாள
 வெற்றிக்கடுந்தூதர் வேகத்துடன்வந்து
 பற்றித்தம்வெங்குருவின் பாற்குட்ட-விற்றைக்கு
 மில்லையோபா||வி பிறவாமையென்றெடுத்து
 நல்லதொ||ரின்கொ னடுவாகச்-சொல்லியிவர்
 செய்நிக்குத்தக்க செயலுறுத்துவீரென்று
 வெய்துற்றுரைக்க விடைகொண்டு-மையறநூர்
 செக்கினிடைத்திரித்துந் தீவாயிலிட்டெரித்துந்
 தக்கநெருப்புத்தூண் டமுவுவித்து-மிக்கோங்கு
 நா||ராசங்காய்ச்சிச் செவிமடுத்துநா||வரிந்து
 மீராவுன்னுணைத்தின் னென்றடித்தும்-பேரா||ம
 லங்காழ்நரகத் தழுத்துவித்தும்பின்னுந்தம்
 வெங்கோபமா||முத வேட்கையரா-பிங்கொருநா||
 ளொண்ணிமுதற்கு||ணத வின்னற்கடுநரகம்
 பன்னெடுநாட்செல்லும் பணிகொண்டு-முண்ணடிக்
 கண்டுகடன்கழித்தல் காரியமா||மென்றெண்ணிக்
 கொண்டுவருநோயின் குறிப்பறிவார்-மண்டெரியிற்
 காய்ச்சிச்சுடவறுக்கக் கண்ணுரிக்கநன்னிதிய
 மீய்த்துத்தாய்தந்தைதம ரின்புறுதல்-வாய்த்தநெறி
 யோடியதேரின்கீ முயிர் போனகன்றோலே
 நீடுபெரும்பாவமின்றே நீங்குமென-நா||டித்தன்

மைந்தனையுமூர்ந்தோன் வழக்கேவழக்காக
நஞ்சனையசின்தை நமன் லாதர் - வெஞ்சினத்தா
லல்லலுறுத்து மருநரகங்கண்டுநிக
வல்லகருணை மறம்போற்றி.

எ-து. கத்தா வான்மாக்கள்செய்த விருவினைக்குங் கணக்
கெழுதினபடிக்குப் புண்ணிய பாவத்துக்குள்ள பலன்களையுங்
கூட்டுகிற தெப்படியென்னில்? பொருந்தி யிருந்த விருவினைமுறை
மை பூமியிலுள்ள மாணுருக்கே யல்லாமது மெண்ணில்லாத
தனுக்களிலே பொருந்தியிருக்கிற பலவயிர்களுக்கு மிந்த முறை
மையாக வினைகளை நிச்சயித்தறிந்து முன்னமைத்த வாயுமுடிவி
னுடல்களைப்பிரித்து நல்வினை பாகப்பட்ட வுயிர்களைபெல்லாம்
பூதசரீரமான திவ்யசரீரத்துடனே காலநீட்டிப்பாய் வாழ்ந்திரு
க்கும்படிக்கு விஷ்ணுவலகத்தில் விஷ்ணுரூபமாயும் பிரமலோக
த்திற் பிரமரூபமாயுந் தேவலோகத்திற் தேவேந்திர ரூபமாயுந்
தேவர்களாயும் வந்த பெரிய பதப்பிராப்திகளிலே நாலாவிதமான
போகங்கள் புசித்திருக்கும்படி செய்வித்தும் பூமியிலே இராஜ
ஐஸ்வரியத்துடனே வாழும்படி செய்வித்துமிருக்கு நாராயணபு
ண்ணிய காமபலன்புசித்து முடிந்து பாவகன்பலன் புசிக்குநா ள
டுத்தவுடனே பங்கங்கு வாழ்ந்திருந்தவுயிர்க ளந்தந்தத் தேகத்தை
விட்டு மாளுநம்படிக்குக் கத்தாவினுடைய வாக்கினையினுலே வெ
ற்றிபொருந்திய யமனாதர்கள் வேகத்துடனேவந்து பாசத்தினுற்
கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் யதமானாகிய தருமரா
ஜாவின்முன்புவிடத் தருமராஜர்வந்து ஆன்மாக்களைப்பார்த்த திர
ங்கப் பாவிகா ளுங்களுக் கிறைவைரைக் குள்ளாகப் பிறவானெதி
பெறவேண்டுமென்று கத்தா வைவியும்பு மறிவு பிறக்கவில்லையோ
வென்று நல்லவின் சொல்லாக நடுவுநிலைமையாய்ப்பேசுப் பின்பவ
ர்களசெய்த பாவத்துக்கேற்ற செயல்களைச் செய்யுமென்று கோ

பத்துடனே கங்கரர்களைப் பார்த்துச்சொல்ல விடைபெற்றுப் பூதசரீரமான யாதனாசரீரத்திலே யுயிரெடுத்துத் துன்பமுறும்படிக்குச் செக்கிலே யிட்டாட்டியுந் தீவாயிலிட்டெரித்தும் பெரிய நெருப்புத்துணைத் தழுவிக்கடக்கும்படிச்செய்து மிகுந்து நீண்டிருக்கற நாராசங்களைக்காய்ச்சிச் செவியிலே செலுத்தியும் நாக்கைக் கருவிகொண்டதும் அவரவருளை யவரவர் இன்னும்படிக் கரிந்துகொடுத்ததும் பேராதபடி யாழ்ந்தநரகங்களிலே யழுத்துவித்தும் பின்னுந் தங்களுடைய கடுங்கோபமாறாத விச்சையுடையரா யவற்றிலே மொருநாள்போலத் துன்பத்தைக் கொடாநின்ற கொடிய நரகங்களிலே பல நெடுநாட் செல்லுமட்டு மியமகங்கரர்கள் பணிசெய்யக் காருண்ணியவடிவாகிய சத்தா சிற்றுயிர்களை யமகங்கரர்களிடத்திலே காட்டிக்கொடுத்து அவர்கள் துக்கப்படுகததைப் பார்த்திருப்பானேனென்னில்? உலகத்திலே தந்தை நாயானபேர்கள் பிள்ளையினுடையநோய் மிகுதியை யுள்ளே நாடியறிந்து நோப்திரும்படிச் சுதந்தேற்ற முறைமைசெய்வது கடனென்றுநினைந்து பிள்ளையை நோயறிந்து மருந்துகொடுத்ததத் தீர்க்கும் வைத்தியத்தொழில் செய்கதவனிடத்திலே யொப்புவித்து அவனிருப்பு நாராசங்காய்ச்சிச் சுடவுஞ் சத்திரமிட்டறுக்கவுங் கண்படலத்தையுரிக்கவு மிப்படிப்பலகிறியை யுஞ் செய்யப் பிள்ளை வருத்தப்பட்டாலு நோய்தீர்ப்பதையறிந்ததத வைத்தியனுக்கு நல்ல திரவ்யமூதலான வெகுமானம் பண்ணிச் சந்தோஷத்துடனே யவர்கள் கண்டுநின்பதுபோலவு மனுசசக்கிரவர்த்தியான சோழராஜா நானரிய தவம்பண்ணிப்பெற்ற வருமையான வொருமகன் திருவாணூர்த்தெருவழியே தேரேறிப் போம்பொழுது மாடமாகத் தேர்க்காலில் வீழ்ந்திரந்த பசுவின் கன்னிமிமித்த மந்தப்பாவம்திரும்படிக் கெத்தனைபேர்கள் மாறுபாடாய்த் துடிக்கவுங்கேளாமற் பிள்ளையைக் கன்றுதங்குன்படிச்

குத் தேர்ச்சாலிலே போட்டு நகிங்கப்போட வேண்டுமென்று ஐ
ணிந்து தேரிலே தாய்ப்பசுவைவைத் துர்ந்துகொன்றது மகனைய
மன்பிடித்து வருத்தாதப்படிக்குச் செய்த கிருபையேயாகையால்
அந்தவழக்குப்போலவும் விடம்போன்ற சிந்தையையுடைய நமன்
மூதர் மிகுந்தகோபத்துடனே பாவஞ்செய்த வுயிர்களைக் கொடி
யுநரகவாதனைப் படுத்துவதைச் சகலவுயிர்களுக்குந் தந்தையுந்
தாயுமாயிருக்கிற சிவமுஞ் சத்தியு மலநோய் தீர்ந்தாற்போதுமெ
ன்று சந்தோஷத்துடனே கண்டுநிச்சிற வல்லபமான கருணை மத்
தெம்மையிரங்கி.

பல்லுயிர்க்கு, மின்னவகையா விருவினைக்கணின் ன்றருத்
முன்னுமுதலென்ன முதலில்லோ - எல்லினைக்க [தி
னெல்லுவுலகு மெய்ப்புண்டெடுப்புண்டு
செல்காலம்பின்னரகஞ் சேராமே - நல்லநெறி
யெய்துவதோர்காலந்தன் னன்பரைக்கண்டின்புறுத
லுய்யுநெறியிதே யுண்டாக்கிப் - பையவே
மட்டாய்மலராய் வருநாளின் முன்னையாண்
மொட்டாயுருவா முறைபேயலக் - கிட்டியதோர்
நல்லபிறப்பிற் பிறப்பித்து நாமும்வினை
யெல்லையிரண்டு மிடையெப்பிற் - பல்பிறவி
யத்தமதிவன்றோ வளவென்று பார்த்திருந்து
சத்திபதிக்குந் தரம்போற்றி.

எ - ஐ. கத்தா விங்ஙனஞ்சொன்ன வொன்பது வகையி
னது மிரண்டுக்கப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பெத்தகால முடி
வாகமட்டு மிருவினைப்பலன்களை யவ னவ ளது முன்னிலைபாகநி
ன்றருத்தித் தனக்குமெலாரு கத்தாவில்லாத சகலபுலன கத்தா
வாகியசுவ னந்த விருவினைகளுக் கிருப்பிடமான மாடாவுலகங்க

ளை யெடுப்புண் டெடுப்புண்டு மாறிமாறிவரும்படிச் சாதியா யநா
திதொடுத்திச் சிருஷ்டித்துந் திதித்தஞ் சங்கரித்துந் திரோப்பவி
த்து மறுக்கிரகத்துந் தமது சத்தியினாலே பஞ்சகருத்தியங்களைச்
செய்வித்து மலபரிபாகப்பட்டதை டறிந்து பின்னரகத்திற் செவ்
லும்பெத்தகதை நீக்கி யான்மாக்களுக்கு முத்திக்காலத்தை யேந்
ட்படுத்தவேண்டித் தனக்கன்பரான மெய்யடியார்களைக் கண்ட
வுடனே தன்னைக்கண்டதுபோல வந்தவான்மாக்க ளின்புற் தவ
ரேவின பணிவிடைகேட் டும்பும்படிக்குச் சிறிது நல்லவழியை
யுண்டா ககிக்காட்டி மதினல்வழியே சிவபுண்ணியமான புத்தி ஸூர்
வத்தினு மபுத்திஸூர்வத்தினு முபாயச் சரிதையாதியிலு முண்மை
ச்சரிதையாதியிலுமாய்க் கிரமத்திலே செய்யப்படுத்தி யந்தமட்டா
ய்மலரவிருக்கற் வரும்புப் பருவநீங்கிய வரும்பருவத்துக் கடுத்த
முதலாள் மொட்டாயிருக்கற் மலர்போல் மலம் பரிபாகம் பிறந்
ததனமை சமீபத்திற் கண்டு ஒப்பற்ற நல்ல சிவசமயத்திற் பத்
தியிருந்த விடத்திலே பிறப்பித்து நாட்பட்ட விருவினையு மேக
காலத்திலே யிரண்டுந் தராசு னுணிபோலச் சமனானபருவத்தி
லே பலபிறவிபு மந்தமாய்படிக்குத் தமது தீவிதரம்பொருந்தி
ன வருட்சத்தியை யவ்வுயிர்களின் மலநீங்கும்படிக்குப் பதிக்கு
ந்தர மெம்மையிராதிக்க.

[யினையு

முத்திதரு, நன்னெறிவிஞ்ஞானகலர் நடுமலமொன்
மந்நிலையே யுண்ணின் மறுத்தருளிப் - பின்னன்பு

மேவா விளங்கும் பிரளய கலருக்குத்

தேவா ய்மலகன்மந் திர்த்தருளிப் - பூவலயந்

தன்னின் னுநீங்காச் சகலர்க்கவர்போல

[னுக்

முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை-யன்னவ

காதிருணமா தவினா ஸாந் திருத்தேழிலுஞ்
 சே|| திமணிமிடற்றுச் சந்தாமும்-ப|| தியம்
 பச்சையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல்
 வைச்சநதிபு மதிக்கொழுந்து-மச்சமற
 வாடுமரவு மழக|| ர்திருதுதன்மே
 னீடுருவவன்னி நெடுங்கண்ணுங்-கேடிலயங்
 கூட்டுந்தமருகமுகங் கே|| லவெரியகலும்
 பூட்டரவக்கச்சம் புலியதனும்-வீட்டின்ப
 வெள்ளத்தழுத்தி விடுத்த|| ளினுமடியா
 ருள்ளத்தினும்பிரிய|| வெ|| ண்சிலம்புநீ-களளவினை
 வென்றுபிறப்பறுக்கச் ச|| த்தியவீரக்கழலு
 மொன்றுமுருத்தோன்றும் லுள்ளடக்கி-யென்று
 பிறவ|| தவின்பத் தெமையிருத்தவேண்டிப்
 பிறவ|| முதல்வன்பிறந்து-நறவ|| ருந்
 தாருல|| வும்புயத்துச் சம்பந்தந|| தனென்று
 பேரில|| ந|| தனொரு பேர்புனைந்து-ப|| ரோர்த்
 முண்டிபுறக்கம் பயமின்பமொத்தொழுகிக்
 கொண்டுமகிழ்ந்த குணம்போற்றி.

எ-து. இருவினைபொப்பு மலபரிபாகஞ் சத்தி நிபாதம்பெ
 ற்ற பக்குவான்மாக்களுக்குக் கத்தா வாசாரியமூர்த்தமா யனுக்கு
 ரகம் பண்ணுகிறமுறைமை பெப்படி-யென்னில்? முத்தியைக்கொ
 மிக்கு நல்வழியையுடைய விஞ்ஞானகலர்க் கவர்கள் பற்றியிருக்
 கிற வாணவமல மொன்றினைபு மவர்களறிவுக்குட் பெரறிவாய்ப்
 பிரகாசித்துத் தோன்றி நீக்க டருள்வடிவாக்கி ஞேயத்தி லமுந்
 தம்படி கடாசுதிப்பர். விற்பு பொருந்தி விளங்காநிற பிரள

யாகலருக்குத் திருவுருக்காணும்படிக்கு மாணுமழுவுஞ் சதர்ப்புஜ
முவ் காளகண்டமும் திரிநேத்திரமும் முடைய திருமேனிகொண்
டிருந்து அவர்களைப்பற்றி யிருக்கிற வாணவமலங் கன்மமல மிர
ண்டையுநீக்கி யருள்வடிவாக்கி னேயுத்தி லமுந் தும்படி கடாணி
ப்பர். அசுத்தமாயையிற் றேன்றிய பூலோகத்தைவிட்டு நீங்காம
லிருக்கிற சகலருக் கவர்களைப்போல மாணுச் சட்டைசாத்தி
மாணக்காட்டி மாணப் பிடிப்பார்போல முன்னின்று தரிசனை
கொடுத்தவர்கள்பற்றி யிருக்கிற வாணவங் கன்ம மாயையெண்
னு மூன்று மலங்களையுந் திஷ்டாக்கிரமங்களினாலே தீர்த் தருள்வ
டிவாக்கி யடிமைபாக்கிக் கொள்ளுந் லந்தக்கத்தாவுக் காதிகாலத்
திலே யுண்டான குணமாதலாற் திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே
நின்றமுகிற திருநடனத்தொழிலும் பிரகாசம்பொருந்திய நீல
மணிபொன் நிலங்குகிற காளகண்டமும் திருமேனியிற் றாதி
யாய்ப் பச்சைவடிவுகொண்டிலங்குஞ் சிவகாமிதங்கிய விடப்
பாகமும் பவளக்கொடிபடர்ந்து கிடப்பதுபோன்ற திருச்
சடாபாரத்தின்மேற் றறித்திருக்கிற கங்கையும் பாலசந்திரப்
பிரபையும் இந்தக் கங்கையும் பாலசந்திரப்பிரபையும் வெரு
வும்படிக்குப் படம்விரித்தாடுகிற சர்ப்பமும் அழகு மிகுந்த தி
ருநுதனனுவின் மேனோக்கி நீண்டுகிடந்திலங்கு மக்கினிநேத்
திரமும் வலக்கையிற் பிடித்திருக்கிற கேடில்லாத லயத்துட
னே முழங்குந் தமருக் மூ மழகுபொருந்திய விடதுகையிற் பி
டித்திருக்கிற வக்கினிருண்டமு மரையிலே கட்டியிருக்கிற
வைந்தலை யரவக்கச்சும் புள்ளிபொருந்திய புவிதோலுடை
யும் பச்சுவான்மாக்களை மோகாமாகிய பேரின்ப வெள்ளத் த
மூத்துத் தன் சுன்றினபாதத்தினு மடியா ருள்ளத்திற்கலத் தின்
பபூரணமாயிருக்கிற ஞான குஞ்சிதபாதத்தினும் பிரியமத்
தறித்திருக்கிற திருவருட்பிரகாசம்பொருந்திய சிவம்பு மூலி

ர்களைச் சோர்த்தனமாய்க் களவுகொண்டு தன் வசப்படுத்து
 சூற முன்னே வினையைவென்று பிறவித்துன்பங்களை யறுப்பத
 ற்கு மலவாரிநாமென்று முழந்தாளிற் றரித்துக்கொண்டிருக்
 கிற வீரகண்டாமணியையு மிவைகளொன்று முருத்தோன்ற
 தபடி யுள்ளோயடக்கி யொளித்துக்கொண்டென்று முடிவில்
 லாத பேரின்பமோஷத்தி லெம்போல்வாரையு முறுத்தவே
 ண்டிப் பிறவாமுதல்வன் பிறந்து வந்தானென் றதிசயமாய்ச்
 சொல்லும்படிக்குத் திருமேனிக்கொண்டு தேன்பொருந்திய
 செங்கழுநீர்மாலையுலாவும் புயத்தையுடைய மறைஞான சம்
 பந்தநாதனென்றொருபெயருஞ் சபாவத்திலில்லாதநாத னொ
 ரு திருப்பெயருஞ் சாத்திக்கொண்டு பூமியிலுள்ளவர்களைப்
 போல வுண்பதும் உறங்குவதும் அஞ்சுவதும் விடயபோக
 மின்பமுறுவது மொத்தொழுகிக்கொண் டெழுந்தருளி மகி
 ழந்திருந்தருண் மெம்மையிரண்டிசைக்க.

மிண்டாய, வா றுசமயப்பெருளு மறிவித்தவற்றிற்

பேறின்மையெங்களுக்கே பேருக்கித் - தேருத

சித்தந்தெளியத் திருமேனிகொண்டெவரு

மத்தகைமைதானே யமையாமல் - வித்தகம்ஞ்

சைவநெய்யிற் சமயமுதலாக

வெய்துமபிடேக மெய்துவித்துச் - செய்யதிருக்

கண்ணருளானோக்கிக் கடியபிறப்பாற்பட்ட

புண்ணுமிருவினையும் பேயகல-வண்ணமலர்க்

கைத்தலத்தவைத்தருளிக் கல்லாயநெஞ்சருங்கி

மெய்த்தகையெல்லாம் விரித்தோதி-யொத்தொழு

சேணுரிருள்வடிவுஞ் செங்கதிரோன்பாணிற்பக் [குஞ்

காணுதொழியுங் கணிக்கேபோ-லாணவத்தி

குறிஞ்சுதையாம லென்பாலனுக்காம்
வீ திரிந்துத்து நிலைபோற்றி.

எ - து. இப்படி மானிடரைப்போலத் திருமேனிகொண்டாசாரியமூர்த்தமாய்ப் பெண்ணாகடத்தின்க ணெழிந்தருளீயிருந் தெங்களுக் ககங்காரம்பொருந்திய புறச்சமயப் பொருள்களெல்லா மறிவித் ததிலே யொருபிரயோசனமுமில்லையென் றறிகுறதிடமே பேறாகும்படி செய்வித்துத் தேறாமலிருந்த சித்தந்தெளியும்படிக்குத் திருமேனி தரிசனைகொடுத்தருளிய வந்தத் தகைமையும் போகாமன் மேம்பாடாகிய மெய்கண்ட சந்தானச் சித்தசைவநெறியில் விட்ட குறையறிந்து சமய விசேட நிருவானம் பொருந்தப்பட்ட வபிடேகமென்னு நான்குவகைத் திணையுடையபண்ணிச் சிவந்ததாமரைமலர் போன்ற திருக்கண்ணருளிஊற் பார்த்துத் துன்பப்பிறப்பி ண்பட்ட புண்ணுடம்புத் துன்பமு மிருவினைத் துன்பமு முயிரைவிட்டு நீங்கும்படிக் கழகுபொருந்திய தாமரைமலர் போன்ற திருக்கைத் தலத்தைச் சுரக்கிலைவைத்தருளிக் கம்போன் றிருந்த நெஞ்சை யக்கினியைச்சேர்ந்த மெழுகுபோல வருக்கித் திரிபதார்த்த மெய்த்தகைமைப் பொருள்களெல்லாம் விரித்தோதி யுபதேசித் தொற்றுமைபாக வாகாயத்தை மறைத்த பூதவிருள்வடிவானது அந்த ஆகாயத்திற் சிவந்த சூரிய னுதையமான வுடனே பூதவிருட் பிரகாசமாய் மறைந்து நீங்க வாகாயஞ் சூரியவொளி வடிவாகிநின்ற முறைமைபோல வுபதேசித்த ஞானப்பிரகாசத்தைப் பற்றி மும்மலமுநீங்கியான்மேபோத மருளிலடங்கச்செய்து மலமான்மேபோதத்தை யும் பற்றாமற் தன்னுடைய வநாதி நித்தியமுங் கெடாமனீதியாக நிறுத்தின நிலைமை பெய்மை யிராக்க.

மேதக்கோர், செய்யுஞ்சரிதைதிகழ்கிரியாயே கத்தா
 லெய்துஞ்சீர்முத்திபத மெய்துவித்து-மெய்யன்பாற்
 காணத்தகுவார்கள கண்டாற்றமைப்பின்பு
 நாணத்தகுநா னன்னெறியை - வீணே
 யெனக்குத்தரவேண்டி யெல்லப்பொருட்டு
 மனக்குமலையன்மால் வானோர்-நினைப்பினுக்குந்
 தூரம்போலையணிய சுந்தரத்தாளென்றலைமே
 லாரும்படிதந் தருள்செய்த - பேராளன்
 தந்தபொருளோதென்னிற் றுள்ளேறுநாண்வேறாய்
 வந்துபுணர வழுக்காக்கி-முந்தியென்ற
 னுள்ளமென்றுநீங்கா தொளித்திருந்துதோன் றிநிற்குங்
 கள்ளமின்றுகாட்டுங் கழல்போற்றி.

எ - து. உலகப்பற்றறமேம்பாட்டுடனே தாதமார்க்கஞ்
 சர்புத்திரமார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்கமென்று நான்
 னுவழியினுநின் னுணமைச் சரிதை கிரியாயோகங்களை விதித்
 தபாம லுதுட்டிந் துச்செய்த வடியார்களுக்குச் சிறப்புமிரு
 ந்த பதமுத்தியான சாலோக சாமீப சாரூப மெய்தும்படி-
 செய்வித்து அதனால் ஞானதாகமுற்ற வடியார்க ளாதுச்சீரக
 த்தைப்பெற்று மெய்யன்பினுலே சிவரூபத்தி லான்மதரிசனை
 பண்ணிச் சிவதரிசனத்தி லான்மாவின் தன் வியல்பையநிந் து
 பின்பு பெத்தமுத்தி யிரண்டினு முபகரித்து இரங்கிக்கிற கத்
 தாவினுடைய கருணையை மறந்து நாமொரு முதலென்றிருந்
 தோமே யென்று லந்துணைப்பட்டுநாணிப் பதைப்பத வருளின
 முத்தி யிரண்டிற் றுதுபலிக்குஞ் சிவரூபவழிதைத் தருமாறி
 யானுறுஞ் சிவசிவாவென்று நினைபாத வெனக்கும் வினையி
 தவந் யறுக்கிறகம் பண்ணவேண்டி- வேதா கம புரண சாந்

தீரங்கனிற் சொல்லப்பட்ட வெல்லாப்பொருளுக்கு மனத்
துக்குந் தாமரைமலரி னெழுந்தருளி யிருக்கும் பிரம விஷ்ணு
மூதலாகிய தேவர்கண்ணிப்புக்குந் தெரியப்படாத தூரம்
பொலே நின்றும் ஐட்சித்துக்களிடத்தினு மணித்தாய் நிறை
ந்திருக்கிற வழகுபொருந்திய சீர்பாத கமலத்தை யடியேன்
சிரசின்மீதிருந் து பிரகாசிக்கும்படிக்கு வைத் தறுக்கிரகம்ப
ண்ணிப் பெரிய மஹாதேவரென்னும் பெயரையுடைய மறை
ஞான சம்பந்த ஞானஞ்சாரிய ரெனக் கறுக்கிரகம் பண்ணின
பொருளோதென்னிற் ருன்வேறு நான்வேறுபவந்து பொருந்
தின தில்லையெனனும் வழக்கை யறிவித் தநாதியே தொடுத்
துன்னிடத்திலே யொளித்திருந் து நீ நம்மைக் காணாதிருக்க
கா மென்று முன்னைக் கண்டுகொண்டிருந்தோ மெனகிற கள்
ளத்தை யிப்போதுயிர்க்குயிராய்ப் பிரகாசித்துநின் றறிவித்த
பாதமான தெம்மையிராக்க.

வள்ளமையாற், தன்னைத்தெரிவித்துத்தன் றுள்ளுட்கிட
வெண்ணைத்தெரிவித்தவெல்லையின்கண்-மின்னாரும்[ந்த
வண்ணமுருவ மருவுங்குணமயக்க
மெண்ணுங்கலைகல மெப்பொருளு-முன்னமெனக்
கில்லாமைகாட்டிப்பின் பெய்தியவாக ட்டியினிச்
செல்லாமைக ட்டுஞ் செயல்போற்றி.

ஏ - ஆ. வளப்பமிருந்த கிருபையினுற் கத்தா தன்னைத்
தெரிவித்துத் தன்பாததாமரையான திருவருளுக்கள்ளு பிரி
யாமலென்றுகூடந்த வெண்ணையுந் தெரிவித்த வெல்லைக்கண்
மின்போன்று தோன்றியழிகிற வண்ணத்தையுடைய தேகமுக
தேகத்தைப்பொருந்திய ருணமயக்கங்களு மறிவைவிளக்க
ப்பட்ட கலையாதி மூதலாகிய தத்துவங்களு முன்னில்லாத

கேவலாவத்தையை முன்னையறிவித்துப் பின்பு தேகமுதலிய கருவிகரணதிகளுங் கூடின சகலாவத்தையு மறிவித்து இனியருளைவிட்டுத் தேகமுதலான கருவிகரணதிகளிற் செல்லாத சுத்தாவத்தையு மறிவித்தசெய லெம்மையிரகூழிக்க.

[பொருளாகி

எல்லாம்போய்த், தம்மைத்தெளிந்தாராய்த் தாமே
யெம்பைப்புறங்கூறி யின்புற்றுச்-செம்மை
யவிகாரம்பேசு மகம்பிரமக்காரர்
வெளியாமிருளில் விடாதே-யொளியாய்நீ
நின்றநிலையேநிகழ்த்தி பொருபொருள்வே
நின்றியமையாமை யெடுத்தோதி-யொன்றாகச்
சாதித்துத்தம்மைச் சிவமாக்கியிப்பிறவிப்
பேதந்தனிலின்பப் பேதமுறாப்-பாதகரோ
டேகமாய்ப்போகாம லெவ்விடத்துங் காட்சிதந்து
போகமாம்பொற்றாவி னுட்புணர்த்தி-யாதிபுட
னிற்கவழியா நிலையிதுவேயென்றருளி
யொக்கவியாபகந்தன் னுட்காட்டி-மிக்கோங்கு
மாநந்தமாக்கடவி லாராவமுதனித்துத்
தான்வந்துசெய்யுந் தகுதியினை-வானுயிர்தான்
முன்கண்டகாலத்து நீங்காதமுன்னேனை
யென்கொண்டு போற்றிசைப்பேனியான்.

எ-து. எல்லாத் தத்துவங்களையும் பொய்யென்று கண்டு நீங்கித் தம்மைத்தெளிந்தோமென்று நமக்குமேலே வேறொருபொருளில்லையென்றுஞ் சையசுத்தாந்திகளுடனே கூடலாகாதவர் நமக்குப் புறம்பென்னும்பேசித் தன்னின்பத்தைத்

தானே புசித்திருப்போமென்று மகிழ்ச்சியுற்றுச் செவ்விதா
 ன நிருவிகாரி நாமேயென்றுபேசி யகமே பிரமமென்னும் வா
 திகள் தன்னையுமறியாமற் தலைவனையு மறியாமன் மயங்கிநிற்
 கிற வெளிபோன்ற விருளி லென்னைவிடாமல் ஞானசொருப
 வொளிவடிவா யிப்போது நிநிற்குற நிலையென்று நிகழ்த்தி
 யிதற்குமேலே வேறொருபொருளின்றி யமைபாமையு மெடுத்
 தோதி யான்மாவைச் சிவத்துடனே யொன்றாகும்படி சாதி
 த்துத் தன்மைச் சிவமாக்கி யிந்தப்பிறவிப்பேதமாகிய சரீரத்
 திலேதானே ஜீவன்முத்தித் தன்மையும் பரமுத்தித் தன்மை
 யுஞ் சரியாகக்கண்டு வெற்றின்பமான சிவபோகம் புசிபாமல்
 சமவாதம்பேசி யான்மசத்தியுடனேகூடி யின்பம் புசிப்போ
 மென்கிற பாதகரோடுங்கூடி யேகமாய்ப்போகாம லெனக்
 கெவ்விடத்துங் குருலிங்கசங்கமமாப்க் காணிகொடுத்து மே
 லானபோகமுண்டாகிற திருவருட்பாதத்திற் பிரியாம லுள்
 ளையடங்கிக் கிடக்கும்படி பொருத்துவித்து னேயத்தி லமு
 ந்திருநிற்கு மழியாதசாயுச்சியநிலை யிந்தவருணியையென்று விக
 த்பந்தோன்றாம லறுக்கிரகத்துத் தமதுபரிபூரண வியாபகத்
 துள்ளே யானுமொக்கவிடாபித்து நிற்குந் தன்மையுங் காட்டி
 மிருந்தோங்கு யளவுபடாம னிதைந் துநின்ற தமது பேராக
 ந்தத்திருவருட்கடலில் வினைந்த வாராதஞ்ஞபவமுத்தைப்
 புசித்துக் களித்திருக்கும்படி தாமே யென்னைத்தேடிவந்து
 கொடுத்த பெருங்கருணைத்தருதிவின லுன்னுயிர்தானே முத
 ன்மையென்று நினறபெத்தகாலத்து மதற்கு முதன்மையுங்
 கொடுத்து நீங்காமலின்ற முன்னுணை யெந்தவிதங்கொண்டு
 புகழ்ந்து போற்றுவேனியான். எ-று.

உச

போற்றிப்பொருடை

போற்றிதிருத்திலை போற்றிசிவபோகம் [யெங்கள்
போற்றியவன்மெய்ஞ்ஞானப்புண்ணியநூல்-போற்றி
வெம்பந்தவாழ்க்கைவிட வேறாய்வந்துண்ணிநீற
சம்பந்தம் முனிபொற்றாள்.

போற்றிப்பொருடை மூலமும் - உரையும்

முற்றிற்று.

இந்நூ லுரையாகியியர் பெயர் காணப்படவில்லை.

உ

சிவமயம்.

கொடிக்கவி

எ-து. கொடிகட்டிக் கூறியகவி கொடிக்கவி

அஃதாவது, ஆலயத்வஜ ஆரோஹரணத்திற் கறிஞநியாயக் கொடியைக் கட்டிக் கூறிய கவி கொடிக்கவி.

அஃதாவது, தமது குலத்தோரா லிகழ்ந்து நீக்கிக் கொற்ற வன்குடியில் வகிக்குநாளில் தில்லைக்கொடியேற்றம்வர தம்மரபினர்சென்று கொடியேற்றக் கொடியேறப் பெறாது தடையுற்றது. அதுகண்டுமரபோர் மயங்கிநிற்ப அவர் கணவிற்பாநாயகர் தோன்றி உமது ஆணவ மேலீட்டால் நம தன்பன் உமாபதிசிவனை யிகழ்த்தீர்கள்; உமதஞ்ஞானநீங்க ஞானநாட்டமுற்ற நம்மன்பன் வந்தாலன்றி யிவ்விடையூறுநீங்கக் கொடியேறப் பெறாதெனக் கூறினர். மரபோர் கண்விழித்து மயக்கநீங்க விடப்பட்டுச் சபாநாதர் திருவருளைக் கொண்டாடி உமாபதி சிவன்பாற்சென்று பணிந்து நடந்தனவற்றைக்கூறித் தம்மைக் கூறித்துத் தமதஞ்ஞானநீங்க ஞானநாட்டந்தந்து கொடியேற்றுவித்து சபாநாதர் திருப்பணி முட்டின்று முடிந்து அடியே பின்புறச் செயல்வேண்டுமென்றிரப்ப, அது கண்டு உமாபதிசிவன் திருவருளை வியந்து தில்லைப் பதிபுக்கு 'ஒளிக்கு' மென்னுஞ் செய்யுள்முதல் 'ஐந்தெழுத், தென்னுஞ் செய்யுளீரூகிய பாசரங்கையோடி ஞான அஞ்ஞான விலக்கணங்களை யு மதனது சாதனங்களை யு மதனைத் தம்மாகிரியாய் சிவபிரான்வந்து தந்தபெருமைவினையு மது நமது பேராசிரியர்தந்த முதனும் வழிநூல்களில் கரந்தது, பவபாருளாயிருந்தமையும் விளங்கக்காட்டித் தவஜாரோஹரணக்காடி கட்டினர்.

அங்ஙனமாகக் கொடி தையலின் நினைவேறியதைக் கண்ட யாவரும் இக்கொடிக்கவியினையும் இதற்குமுன்கூறியுள்ள சித்தாந்தசாத்திரங்கனையு முற்றுநோக்கத் திருவருட்செயலை வெளியாக்கிய விக்கவி நமக்குற்ற ஆணவவிருளைக்க ஞானவொளியாக்கிச் சித்தாந்தசாத்திரங்களின் முடிபினு முண்மைபிறக்கச் செய்ததெய்வனவியந்து, இதன்முன்கூறியுள்ள சித்தாந்தசாத்திரங்களோ டிதனையுமொன்றாக்கினர்.

அன்றியும், இங்ஙன நடந்தவற்றை யுணர்த்துவதாய் அன்று தொட் டுற்றைவரை கொடியேறுங்காலத்தில் உமாபதிசிவன் காவிக்கொடியு மொன்றேற்றிவருகின்றனர்.

சிவஞானபோத மாதியான சித்தாந்தசாத்திரங்களிற் கூறியுள்ளபொருள்க ளிதில் யாங்ஙனங் கூறியுளதெனின்? நன்றுவினாவினாய்! அந்நூல்களிற் கூறியுள்ள பதி பச பாச விலக்கன வ்களை யெவ்விளக்க ஒளி உயிர் இருள் எனவும், உயிர் இருள்நீங்கி ஒளிபெறவேண்டுமெனவும், அவ்வாறு பெறுதற்கு அருள்வேண்டுமெனவும், அவ்வருள்தோன்றக்கால் பஞ்சாக்ஷரமோதி யவ்வருளைப் பெற்று சிவத்துடன்கூடி யின்புறுகவெனவும், ப்ரமாணம் இலக்ஷணம் சாதனங்களைக்காட்டிப் பயன்பெறச்செய்வ திந்நூற்கருத்தென்க.

கொடிக்கவிபை நன்காய்ந்தோர்க் கிப்பயனெளிதிற கைகூடுமேன்பது திண்ணம்.

இங்ஙனம்

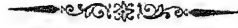
 கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்

சென்னை-சித்தாத்திரப்பேட்டை.

உ

சிவமயம்.

கொடிக்கவிச் செய்யுளின் கருத்து.

இலக் கம்.	செய்யுள்	கருத்து	பக்கம்
--------------	----------	---------	--------

க—ஒளிக்கு	உயி ரிருள்நீங்கவேண்டுமாயி னருள் பெறவேண்டும். இ துப்ரமானம்	க
உ—பொருளாம்	பதிஅருள் உயிர் பாச மிவை. இது இலக்கணம்	ங
ங—வாக்காறு	அவற்றின்சாதனை	சு
ச—அஞ்செழுத்து	சாதனைப் பெருதா ரதனைப் பெற்றுப்பயனடையுமாறு	அ

முற்றியது.

உ
தீருச்சிற்றம்பலம்.

கொடிக் கவி மூலமும் உரையும்.

ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிட மொன்றுமேலிடி
லொன், ரெளிக்குமெனினு மிருளடராதுள்ளுயிர்க்கு
யிராய்த், தெளிக்குமறிவுதிகழ்ந்துளதேனுந் திரிமலத்
தே, குளிக்குமுயிரருள் கூடும்படிக்கொடிகட்டினனே.

(இ-ள்.) ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிடம். எ-து. ஆண
வத்துக்கு ஞானத்துக்கு மிடமொன்றே, —ஒன்று மேலிடிலொ
ன்றொளிக்கும். எ-து. ஞானமேலிட்டகாலத் தாணவமொளித்
துநிற்கும். ஆணவமேலிட்டகாலத்து ஞானமொளித்துநிற்கு
ம், —எனினுமிருளடராது. எ-து. ஒன்றுமேலிட்டகாலத்திலே
யொன்றொளித்து நின்றாலு ஞானத்தையாணவமலம் பொருந்
தாது, —உள்ளுயிர்க்குயிராய்த்தெளிக்கு மறிவுதிகழ்ந்துளதே
னுந் திரிமலத்தேகுளிக்கும். எ-து. பூர்வவாசனாவிசேஷத்தா
ற சிவஞானஞ் சந்துவிளங்குமானாலு மும்மலங்களிலே மூழ்
கிக்கிடக்குமல்லாம லதுகொண்டே நீங்கமாட்டாது, —உயி
ரருள்கூடும்படிக்கொடிகட்டினனே. எ-து. இப்படி மும்ம
லங்களிலே மூழ்கிக்கிடக்கிறவான்மா வருள்கூடும்படிக்குத் தீ
க்ஷாக்கிரமத்தினாலே மலங்களைப்போக்கத் துசங்கட்டினேன்.
எ-து. (கருத்து.) ஆணவத்துக்கு ஞானத்துக்கு மிடமொன்று
யிருக்கத் தனதுகாரணங்கெடாமலிருக்கிற மலத்தைத் தீக்ஷா

க்கிரமத்தினாலேபோக்கி மோகூத்தை யடைவிப்போமென்ப
தாம். (அட்பம்) ஆணவத்துக்கு ஞானத்துக்கு மிடமொன்றெ
ன்பதற்கு. உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். “மெஞ்ஞானந்தன்னி
ல்” என்றபாடத்தில். “தண்கடனீருப்புப்போற்றுவேயுளமுள
வாய்த்தான்.” எ-து. கண்டுகொள்க. ஒன்றுமேலிட்டகாலத்தி
லேயொன்றொளித்திற்கு மென்றதற்கு. உ-ம். சிவப்பிரகாசத்
தில். “மாயைமாமாயையாயா.” என்ற விருத்தத்திற்கண்டுகொ
ள்க. இதல்லாமலாணவமேலிட்டபெத்தகாலத்திலே ஞானமொ
ளித்து நிற்குமென்றுமுத்திகாலத்திலே சிவப்பிரகாசித்து ஆண
வங்கொளரவங்கெட்டொளித்து நிற்குமென்றுங் கூறியதற்கு.
உ-ம். போற்றிப்பொற்றெடையில். “என்ற, னுள்ளமென்று நீங்கா
தொளித்திருந்து தோன்றிநின்ற, கள்ளமின்று காட்டுங்கழல்
போற்றி” எ-ம். சிவஞானபோதத்தில். “நேசத்தார்தன்பானிக
முந்ததினெய்போற் பாசத்தார்க்கின்றும்பதி.” எ - ம். வருமே
துக்களைக்கண்டுகொள்க. ஞானத்தை யாணவம்பொருந்தாதெ
ன்பதற்கு. உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். “அந்நியமிலாமையா
ற் கொன்றுணர்வின்றும்.” என்றபாடத்திற் சூரியனையந்தகார
ம் பொருந்தாமனிற்கும். எ-து. கண்டுகொள்க. முன்விட்டகு
றையினாலே யுயிர்க்குயிராயிருக்கிற ஞானஞ் சற்றுவிளங்குமா
னுலுமலத்திலேயமுந்திக்கிடக்கு மல்லாமல் நன்றாகச்சுத்தியா
காது. இப்படியிருக்கிற வான்மாவருளைக்கூடும்படித் துசங்க
ட்டினேனென்றதற்கு ஆசாரியர் தீக்ஷாகிரமத்தினாலே மலத்
தைப்போக்கி அருளைக்கொடுப்பர். அந்தச்சிவஞான மாசாரிய
மையல்லாமல்வாராது. உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். “விரும்பிய
மந்திராதிகாரம்.” என்றவிருத்தத்திலும். சித்தியாரில். “பலவி
தமாசான்பாசமோசனந்தான் பண்ணும்படி.” எ-ம். “ஆசான
ருளாலடிசேர்ஞானம் வந்திடுமெற்றென்றாலும் வாராதாகும்.”
எ-ம். கண்டுகொள்க.

(க)

பொருளாம்பொருளேதுபோதேதுகண்ணே
திருளாம்பெளியேதிரவே - தருளாளா
நீபுரவாவையமெலாநீயறியக்கட்டினேன்
கோபுரவாசற்கொடி.

(இ-ள்.) பொருளாம்பொருளேது. எ - து. பொருளிலேயு
ழியாத பொருளேது, — போதேது. எ-து. கிரணமாகிய சத்
தியேது, — கண்ணேது. எ-து. கண்போலவான்மாவேது, —
இருளாம்பெளியேதிரவேது. எ - து. அஞ்ஞானமாகிய சகல
கேவலந்தானேது, — அருளாளா. எ - து. அருளையுடையவ
னே, — நீ புரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேன். எ - து.
வைபமாகிய மலையாதிசன்மங்களிலே பொருந்தாமல் ஆண்
மாக்க ளிடமாகப்பொருந்தியிருக்கிற தேவரீரறியக்கட்டினே
ன். கோபுரவாசற்கொடி. எ - து. கோபுரவாசலிலேகொடி.
எ - து. (க - து.) கத்தாவேது, சத்தியேது, ஆன்மாவேது,
கேவலசகலமேது இதுசொல்வாருமுளரோவென்று கொடி
கட்டினோமென்பதாம். (து - ம்.) அழியாதபொருளேதென்
னிலென்றது அகண்டபரிபூரணமாயுயிர்க்குயிராயாந்தருபமா
யிருக்கிறது தற்சிவம். அதற்கு. உ - ம். சிவப்பிரகாசத்தில்.
“பலகலையாகமவேதம் யாவையினும்.” என்ற விருத்தத்திற்கு
ண்கொள்க. கிரணவொப்பாகிய சத்திதானேதென்னில் சத்
தியென்று தனியேயொருமுதலல்ல சூரியனுங்கிரணமும்போ
ல மரமுங்காழ்ப்பும்போலத் தடையற்ற ஞானமாயிருக்கும்.
உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். “சுத்தமாஞ்சுத்தி ஞானச்சுடராகு
ம்.” என்றபாடத்தில் “இரவிகாட்டும் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்
தே.” எ-ம். சித்தியாரில். “சத்திதன்வடிவேதென்னிற் றடை
யிலா ஞானமாகும்.” எ-ம். “ஒருவனையிராவணன்” என்றபா
டத்தில். “வரும்வடிவெல்லாஞ்சுத்தி சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்
பு, மிருமையும்போல மன்னிச்சிவத்தினோடிசைந்து நிற்கும்.”

எ-ம். கண்டுகொள்க. கண்ணுப்பாகிய வான்மாவேதென்னில் அதுவதுவாய் அடுத்திற்றன்மையாய் வசிப்பைப்பற்றின வியாபகமாய்க் கண்படிகமாகாயம்போல ஒப்பையுடையதாய் அக்கினியைப்போல வொன்ஹைப்பற்றி நிற்கிறதல்லாமற்றனித்து நிற்கிறமுதல்லவாய் அருவமுருமுவம் ரூபாரூபமல்லவாய்ப் பூவிற்கந்தம்போன்றதாயிருக்கிறதான்மா. இதற்கு, உ-ம். சிவஞானபோதத்தில், “மாயாதனுவிளக்காய் மற்றுள்ளம்.” என்றபாடத்திலும், சிவப்பிரகாசத்தில், “ஓரிடத்திருத்தல்.” என்றபாடத்திலும், சித்தியாரில், “அசித்தருவியாபகம்போல் வியாபகமருவமன்றாய், வசித்திடவரும் வியாபியெனும் வழக்குடையனாகி.” எ-ம். திருவருட்பயனில், “ஐருளிருளாகியெல்லிடத்திலெல்லாம், பொருள்களிலதோபுவி.” எ-ம், சித்தியாரில், “அங்கியானதுதானுமொன்றை யணைந்துரின்று திகழ்ந்திடும், பங்கியானதுயிர்தானு மிப்படிபற்றியல்லது கின்றிடா.” எ-ம். சிவஞானபோதத்தில், “தோன்றல்மலர்மணம்போற் றெருக்கு.” எ-ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. அஞ்ஞானமாகியகேவலசகலந்தானேதென்னில் அதிற்கேவலமாவது தத்துவங்களோடே பொருந்தாமற் போகத்திற்கொள்கையில்லாதவனாய் அறிவில்லாதவனாய் அந்தகாரத்திலே அலரவிழித்த விழிபோன்றதாய் மலமொன்றுமேயாயதுவாய்ந்தமலமாய்விட்டுநீங்கு முறைமையில்லாததாயிருப்பது கேவலம். இதற்கு, உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில், “ஓங்கிவரும்பலவுயிர்கள்.” என்றபாடத்திலும், சித்தியாரில், “அறிவிலன் மூர்த்தனித்தனராகாதிருணங்களோடும்.” என்றபாடத்திலும் வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. சகலமாவதேதென்னில் சகலத்துக்கு வெளியென்றுந்தீபமென்றும்பெயர், வெளிதீபமென்றிருக்கிற சகலத்தை யஞ்ஞானமென்று சொல்லுவானேனென்னில் சகலத்திலே அஞ்ஞானமாகிய மாயாபோகத்தைப் பிசுப்பிக்குமல்லாமல் ஞானத்தையுணர்

த்தாது. ஞானஞ்சுத்தத்திலேயல்லாமலுண்டாகாது. ஆகையால் சகலமும் போகத்தைப் புகிப்பிக்கிற நிமித்தமாகக்கேவலத்துக்கு இது தீபமென்றும் வெளியென்றுஞ் சொன்னதல்லாமல் இது வுமஞ்ஞானமேதப்பாது. இதற்கு. உ - ம். சிவப்பிரகாசத்தில் “புகலுமலமொழித்தற்கு.” என்றபாடத்திலும். இருபாவிருபடித் தில் “இருள்வெளியாக்கும்ருளியையுத்து.” எ-ம். வருமேதுக் களைக்கண்டுகொள்க. அருளாளாவென்றது அறிவுடையவனே யென்றது. நீ புரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேனென்ற தேதென்னில் சர்வத்திரபரிபூரணனாயிருக்கிறவர் பிரபஞ்சமா சிய மலமாயாதிகன்மங்களைப்பொருந்தாமலான்மாக்களிடமா க விருப்பாவான்று சொல்லுவானேனென்னில் சிவனைமலமா யாதி கன்மங்கள் பொருந்தாது. ஆனால் சர்வவியாபக மெப்ப டியென்னில், சூரியனுடையசுர்நிதியி லந்தகாரம் பொருந்தா மல் நிற்கிறதுபோல மலமுஞ்சிவன் சுர்நிதியிலே நிற்கிறது. அப்படி சிவனுன்மாக்கள்தோறு நிறைந்திருக்கச் சிவனைப்பொ ருந்தாமலான்மாக்களை மலம்பொருந்தின தெப்படியென்னிற் சமுத்திரமும் ஜலமு முப்புழிபால. இதற்கு. உ-ம். நெஞ்சுவி டினுதில். “படநாகம்பூண்டபரமன்பசுவினிமாய்நிறைந்தவி றைவன்” எ-ம். சித்தியாரில். “அனைத்துஞ்சுத்தென்னிலொன் றையறிந்திடா தசத்தாலென்னில், முனைத்திடா தசத்துசத்தி ன் முன்னிருளிரவிமுன்போல், நினைப்பதிங்கசத்தேயென்னிற் சத்தின்முன்னிலாமையானுந், தனைக்கொடொன்றுணர்தலானு ந் தானசத்துணராதன்றே. எ-ம். “சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தஞ்ஞான, மொத்துறாகுற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரின்கண்ணே, சத்துளபோதேவேறாஞ் சதசத்து மசத்து மெல்லாம், வைத்திடுமராதியாக வாரிநீர்லவணம் போலும்.” எ-ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. தேவாரியக்கோபுர வாசலிலே கொடிசுட்டினேனென்பதற்கு அந்தக்கத்தாவே க

ன்னபாரம்பராயாக அதுக்கிரகம்பண்ணி அறிகிறதல்லா
மற்றப்பேராலே அறியப்படாதென்பதகருத்து.

வாக்காலுமிக்கமனத்தாலுமெக்காலுந்
தாக்காலுணர்வரியதன்மையனே - நோக்கிப்
பிரித்தறிவுதம்மிற்பிரியாமையானே
குறிக்குமருணல்கக்கொடி.

(இ-ள்.) வாக்காலுமிக்க மனத்தாலுமெக்காலுந் தாக்
ணர்வரியதன்மையனே. எ-து. வாக்குமனதுக்களாலு மெ
காலத்திலுந்தாக்காமலறிவதற்கரிதாகிய தன்மையுடையது
—நோக்கி. எ-து. விசாரித்துப்பார்த்து, —பிரித்து. எ-து.
க்குமி—த்து, — அறிவுதம்மிற் பிரியாமையானே குறிக்கு
ணல்கக்கொடி. எ-து. அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற சிவத்தை
யாமற் குறித்து மருள்பொருள்தத்தக்கதாகக் கொடுக்கப்ப
ன். எ-து. (து-ம்.) மனவாக்குக்காயங்களினாலே பொருக
தாக்காதவனென்றும் ஆன்மப்போதத்தா லறியப்படாதவ
னுஞ் சொன்னதற்கு. உ-ம். சித்தியாரில், “மறையினாலு
மாலால் மனத்தினால் வாக்கால்மற்றுங் குறைவிலாவளவ்
ங் கூறெனுவாகிநின்ற விதைவனார்.” எ-ம். சிவப்பிரகாச
“பாசமாளுனத்தாலும்படர்பசுளுனத்தாலுமீசனையறிய
ண்ணு.” எ-ம். வருமேதுக்கனைக்கண்டுகொள்க. விசாரித்
குக்குமிடத்திலென்றது இப்படி மனவாக்குக்காயங்க
ம் ஆன்மப்போதத்துக்குமெட்டாத சிவனை ஆசாரியர் தீ
கிரமங்களினால் மலமாயாசுகன்மங்களைப் போக்கிப் பசு
ங்களைச் சிவகரணமாக்கி மலத்திலே பற்றுகவிருந்தவறி
திருப்பி யருளிலேபற்றாக்கியென்றதற்கு. உ - ம். நெரு
ணதில், “பார்த்தான்பழையவினை பஞ்சமலக்கொத்ததைமெ
ம், நீத்தான்நினைவுவேருக்கினான்.” எ-து. கண்டுகொள்க
வுதம்மிற் பிரியாமையானே குறிக்குமென்றது இப்படி.

னைப்போக்கி அறிவையருளிலே திருப்பினவாசாரியருடைய வ
றுக்கிரகத்தினாலே ஞானஞான ஞாயங்களாகிய சங்கற்பனை
ஞானங்களிலேபோகாமல் தன்னிடத்திலே உயிர்க்குயிராயநா
தியேதோன்றும் பொருந்தியிருக்கிற திருவருளிலே அறிவுதா
ரகமாகிறுத்தி யென்றதற்கு. உ - ம். சித்தியாரில். “ஞான
ஞானஞாயு சங்கற்பனைஞானமாகுந் திருஞானமியையெல்
லாங்கடந்த சிவஞானமாதலினுந் சீவன்முத்தர்சிவமேகண்டிரு
ப்பார்.” என்பதுகண்டுகொள்க. அருணல்கக்கொடி என்றது இப்
படியாசாரியரறுக்கிரகம்பெற்ற அதுட்டானத்தினாலே சிவஞ
ன்மாவைவந்து கவளிகரித்துக்கொள்ளுவனென்றும் இந்தமு
றைமையிலேயல்லாமல் மோகதமடையப்படாதென்றுங் சொ
டிகட்டினுமென்பதுகருத்து. அருள்பொருந்துமென்றிருக்கச்
சிவன் கவளிகரிப்பவனென்று சொல்லுவானே நென்னில் அ
ருளென்றுஞ் சிவமென்றும் வேற்றுமையில்லையென்று. ஆன்
மாவைச்சிவன் கவளிகரித்ததெப்படியென்னில் இரசகுளிகை
பொன்னைத் தனக்குள்ளே யடக்கிக்கொண்டதுபோலவும், தா
னுக்கினதெப்படியென்னில் அக்கினியிரும்பைத் தானுக்கினது
போலவும், சிவனுன்மாவைவகித்து விடாத தெத்தன்மையென்
னில் கார்தமிரும்பைவகித்தால் ஒருகாலும்விடாது அத்தன்
மைபோலவும், சிவனுன்மாக்கள் மலத்தைப்போக்கித் திருவ
டியிலே கூட்டினதெப்படியென்னில் அக்கினிகாட்டத்தைக்
கெடுத்ததுபோலவும் சூரியனந்தகாரத்தைப்போக்கினதுபோ
லவு மலத்தைப்போக்கி உப்பையணைந்த வப்பைப்போலவொ
ன்றுபட்டுத் திருவடியிலே கலந்திருப்பது. ஆன்மாசிவனைப்
பொருந்திச் சிவனுய்நீங்காமலிருக்கிறதெப்படியென்னில் கு
ளத்திலேகட்டுப்பட்டதண்ணீர் ரணையை, முறித்துக்கொண்டு ச
முத்திரத்திலேசேர்ந்தபோ தந்தச்சமுத்திரசலமேயாய்ந்தச்ச
முத்திரத்தைவிட்டு நீங்காதமுறைமைபோல ஆன்மா சிவனைப்

பொருந்திச் சிவமேயாய்ச் சிவனைவிட்டு நீங்காமற் சிவனுடைய திருவடியிற்கலந்துகிடக்கிறதமிழந்த முறைமைத்து. இசுந்ரு. உ-ம். சித்தியாரில். “இரும்பைக்கார்தம் வலித்தாற்போல்” என்றபாடத்திலும், சிவஞானபோதத்தில். “மன்னுமிருளேமதிதரந்து.” என்றபாடத்திலும் “செத்தொன்றினுள்ளம்.” என்றபாடத்திலும். “சிறைசெய்யநின்ற” என்றபாடத்திலும் வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. (ங)

அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மாறெழுத்தநாலெழுத்தும், பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்து - நெஞ்சழுத்திப், பேசுமெழுத்துடனே பேசாவெழுத்தினை யுந், கூசாமற்காட்டக்கொடி.

(இ-ள்.) அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மாறெழுத்தநாலெழுத்தும். எ - து. சிவாயநமவென்கிற வைந்தெழுத்தும். ஒம் - ஆம் - அவ்வும் - சிவாயநமவென்கிற வெட்டெழுத்தும். ஒம் - நாமசிவாயவென்கிற ஆறெழுத்தும். ஒம் - சிவாயவென்கிற நாலெழுத்தும் ஆகவிப்படி உச்சரிக்கிற விதிப்படியே யுச்சரித்து; — பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி. எ-து. விதிப்படியுச்சரிக்கிற முறைமையைவிட்டுப் பஞ்சாக்கூரத்தினுடைய சொருபத்தையறிந்து பிஞ்செழுத்தாகிய வகாரமாகிய பராசத்தியையும் மேலைப்பெருவெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தையுந் தன்னுடைய ஹிருதயத்திலேவைக்கில், — பேசுமெழுத்துடனே பேசாவெழுத்தினையுந் கூசாமற்காட்டக்கொடி. எ-து. பேசுமெழுத்தாகிய வகாரமாகியசத்தி பேசாவெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தையிரண்டறக்கூசாம லழுத்திவிக்கக் கொடிகட்டினேன். எ-று. (ச-து.) பஞ்சாக்கூரமுதலாகிய மந்திரங்களையுச்சரித்து அதின்பிறகு அந்தமந்திரத்தினுள் அக்ஷரசொருபத்தையறிந்து சத்திசிவான்மீகமாயிருக்கிற அக்ஷரத்தை ஹிருதயத்திலேவைத்தால் அந்தச்சத்திதானே சி

வனை யிரண்டறக் கலப்பிப்பனென்று பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே
மோக்ஷத்தையடையும்படிக்குக் கொடுக்கட்டினேன் என்பதா
ம். (அ-ம்.) அஞ்செழுத்துமெட்டெழுத்து மாறெழுத்து நா
லெழுத்தம் பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்தம் நெஞ்ச
முத்தி. எ-து. பஞ்சாக்ஷரமுச்சரிக்கிற முறைமையிலே தூல
பஞ்சாக்ஷரம் சூக்குமபஞ்சாக்ஷரம் அதிசூக்குமபஞ்சாக்ஷர
மென்று உச்சரிக்கிறமுறைமை மூன்றுவிதமுண்டு அந்தமுறை
மை யுச்சரித்து அந்தப்பஞ்சாக்ஷரத்தினுடைய சபாவமறிந்
து (அதுவேதென்னில் சிகாரஞ் சிவம் வகாரஞ் சத்தி யகார
மான்மா நகாரந் திரோதை மகாரமலம் ஆக விர்தமுறைமை
யறிந்து) இதில் ஊனநடனமாகிய நகாரமகாரத்திலே சென்று
ஐநமரணத்திலே போகாமல் ஞர்னநடனமாகிய சிகாரவகார
த்தைப்பொருந்திச் சிகாரமுதலாக யுச்சரித்து அப்படியுச்சரிக்
கிற முறைமையும்விட்டு வகாரமாகிய ஞானந்தாகுகிறிக்கவே
சிகாரமாகிய ஞேயத்திலே யழுத்துவிக்கும். அதுவெப்படியெ
ன்னில் சத்தியாக்ய வகாரமிடமாகச் சிவமாகிய சிகாரத்தினி
டையிலே அழுந்தவே அத்தன்மையுண்டாக்கும். அதற்கு. உ-ம்.
நெஞ்சவிடினாதில். “அஞ்செழுத்தை, யுச்சரிக்குங்கேண்மையு
ணர்த்தியுணர்த்தியபின்-வைச்சிருக்குமந்த வழியாக்கி.” எ-ம்.
சிவப்பிரகாசத்தில். “திருவெழுத்தைதர்தில்.” என்றபாடத்திலு
ம். திருவருட்பயனில். “ஊனநடனமொருபா லொருபாலா,
ஞானநடந்தானடுவேநாடு.” எ-ம். “ஆசினவர்நாப்ப ணடையா
திருனினால், வாசியிடையிறக்கவழக்கு.” எ-ம். வருமேதுக்களை
க்கண்டுகொள்க. ஆனால் பஞ்சாக்ஷரத்தையுச்சரித்தாற் போ
தாதோ உச்சரிக்கவு மதின்மேலே சத்திசிவான்மீகமாகிய எழு
த்தினிடத்திலேயிறக்கவும் அதின்மேலே மோக்ஷமுண்டாமென்ற
தேருநன்னில் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்ததினாலே அஞ்ஞான
ரீங்கு ஞானம் பிரகாசிக்கும். அதற்கு. உ-ம். சிவஞானபோதச்
சூரணையில். ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படியுச்சரிக்கவென்று

இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம்பிரகாசித்த மஞ்ஞானத்தைவெ
ம்புகின்ற புழுப்போல நோக்கிற்றைநோக்கி நிற்குமாதலி னது
நீக்குதற்கெனக்கொள்க. இந்தப் பஞ்சாக்ஷர உச்சரிப்பிலே
விளங்கின ஞானத்தினாலே நகாரமகாரந்திதோதமலமென்றும்
பகாரம் ஆன்மபோதமென்றும் மூன்றெழுத்துநீங்கி ஞானமே
யா யந்தஞானத்தினாலே சிகாரவகாரத்தினிடையிலே நின்றழு
ந்துகிறதவே சிறப்பென்றதற்கும். உ-ம். திருவருட்பயனில்.
“அருளினால் வாசியிடநிற்கைவழக்கு.” எ-து. கண்டுகொள்
க. இப்படி ஞானத்திலேயழுந்துகிறோமென்கிறதையும்விடவே
சிவன்தானே யிவனைசெய்துக்கொண்டு மிவன்செயலெல்லாந்
தன்செயலாகவு மிவனுந்தானாகவேறிற்பன். இதற்கு. உ-ம். தி
ருவுந்தியாரில். “நஞ்செயலற்றிந்த நாமற்ற பின்னாதன், நன்
செயறுனெயென்றுந்தீபற, தன்னையேதந்தானென்றுந்தீபற.”
இதிலிந்த மூன்றுவகையுந் கண்டுகொள்க.

கொடிக்கவி மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரதிசுந்தோதும் இந்நூலுடையாசிரியுர்பெயர்

காணப்படவில்லை.

உ
சிவமயம்.
முகவுரை.

நெஞ்சுவிடுதூது எ - து.

நெஞ்சைத் தூதாக்கவிடுத்துக் கூறியதோர் தூல்
எலப்பொருள்.

என்னை! காதலுற்ற நாயகன்மாட்டாவது பதை
மைகொண்ட வேற்றரசன் மாட்டாவது தன்வசப்ப
டுவான்கருதி தூதுவிடுத்தல் தூதெனப்படும்.

அவ்விருவகையுள் “இயம்புகின்ற காலத்தெகிலா
மையில் கிள்ளை—பயம்பெறுமேகம் பூவை பாங்கி—
நயந்தருவில்—பேதை நெஞ்சந் தென்றல் பிரமர மீ
ரைந்துமே—தூதுரைத்து வாங்குந்தொடை” என்ப
தோத்தாகலான் காதத்பிணிப்புண்டோர் விடுக்குந்
தூது படுத்துவகையன்.

அதனுள் அகத்தும் புறத்தும் உலாப்போதரும்
சிவப்பெருஞ் செல்வரைக்காமுற்று அவர் தன்வசப்
படுவான்கருதி அவர்மாட்டுச்சென்றுக் கூறத்தருவந்
ற்குத் துணிபுற்றியைந்தனை துநெஞ்சப் பாங்கிக்குத்
தான்காதலுற்ற தலைவரின் தசாங்கச் சிறப்பையுரை
த்து விடுத்தகித் தூதாகும்.

இதற்கு இலக்கண விசேக்கப்பாட்டியல் கூஅ-வது,
குத்தத்து

“குழமகளைக் கலிவெண்பாக்கொண்டு— வீழை
தொல்குடிமுதல் விளங்கவுரைத்தாங்—கிழைபுனைநல்
லா ரிவர்மணிமறுகின்— மற்றவர்பவனி வரவேழ்ப
ருவ—முற்றமாணந்தொழுதப் போந்ததுலாவாம்”

இ - பா - ௨௨-வது, ரு,

“மலைநதிநாடார் வினையா ரிவுளி— கொலைமதக
ளியு கொடி முரசாணை— யிவையே தசாங்க மென்ம
னார் புலவர்”

இ - பா - ௧௧௪-வது, ரு,

“பயிற்றங் கலிவெண்பா வினாலே— புயர்திணைப்
பொருளபு மஃறிணைப்பொருளபுஞ்— சந்தியின்விடு
த்தன் முந்துறு துதெனப்— பாட்டியற்புலவர் நாட்
டினர் தெளிந்தே” என்னும் இலக்கணமுணர்க.

இனி மறைஞான சம்பந்தரைக் காத்தற்றலைவரா
கக் கூறியதன்றோ இந்நூலென்னின்? உண்மை! அந்
னமாயார்க்கு மறிவரிதப்பொருள்— சகளமாய்வந்து
குருமூர்த்தமா யருள்வதே துணிபாதலான் அங்ஙன
ங் கூறியவா றுணர்க.

அன்றியும் இந்நூலில் “ஏற்றின் புறத்தமைந்த
வெங்கோமான்” என்னுமடிமுதல் “மட்டவிழ் தார
வாளோன் பவனிவரக்கண்டி” என்னுமடிவரை யுள்ள
பொருள்கள யுய்த்துணர்க.

இதனுள் நாயகன் நாயகிபாக மெவ்வாறுவகுத்

தோதியதெனின்? ஆன்மாவை நாயகியாகவும் சிவத்தை நாயகராகவும் நெஞ்சைத் தூதுரைப்பாங்கியாகவு மமைத்துரைத்தவா றுய்த்துணர்க.

என்னை? வேசிகள்போல ஆசைகள்மிகுந்து-பாசத்தீளாப்பட்ட சேலாடுமான்மா - அற்புதமிகுந்த கம்பினில்நிலைபெற - சிற்பரம்பொருளேச் சிந்தையில்நாடிப்-புண்ணியபூமியில் நண்ணியுற்பவித்துக்-காதல்மிக் கெய்தி நா தனைமணங்கிட யுரைத்ததாகும்.

இதற்குத் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையின் கிளவிக்குறைத்த ஓர் வரையையே சார்வாகக்காண்க.

இஃது யாவராற் கூறப்பட்டதெனின்? கொற்றவன்குடிவாழ் நற்றவ வுமாபதி சிவனாகூறப்பட்டது. இவராற்கூறப்பட்ட நூலெட்டினையும் திருவருட்பய முகவுரையிற் கூறியிருப்பதைக் கண்டுணர்க.

இது தமிழ்தூற் சைவசித்தாந்தசாத்திரம் பதினான்கினுள்ளொன்றாவ தெப்படியெனின்? முதனூலாகிய சிவஞான போதத்துட்கூறிய பதிபகபாச விதிமுறைதன்னை கதிபெறவருளியவதன னுரைத்தவாறு னர்க.

ஏனையவுந்நூலை விதிப்படியாய்வோர்க் கெளிதினுணரப்படும்.

இந்நூற்குப் பலவேறு வுரைகளுள, அதனுட்சிறந்ததொன்றை ம-நா-நா-ஸ்ரீ-ம - தணிகாசலமுதலியா

சு

சீவிகள் அச்சிட்டு வெளியிடுவான் கருதித் தந்ததோ
நூலாய் அச்சிடப்பட்டது. இவ்வுபகாரத்திற் கவர்
பெறுப்பவன் சிவப்பெருஞ் செல்வமென்பது யாவ
ருமுறாத்தகுவதே!

இக்கனம்,

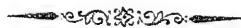
கொ - வண்முகசுந்தரமுதலியார்.

சென்னை - சிந்தாநிரிப்பேட்டை.

சிவமயம்.

உமாபதிசிவாசாரியார்

தெஞ்சவிடுதூது மூலமும் உரையும்.

பூமேவுமுந்திப்
புயல் வண்ணன்
பொற்புதாமத்-
தார்மேவு மார்ப
ன் சூர் முகத்
தோன்—எ-து.

தாமேவி,
பன்றியுமன்ன
முமாம்

பாரிடந்தும்
வான்பதந்த-மெ
ன்னுமறிபா விய
ல்பினான்—

அழகிய உதரத் திலஞ்சிமிலே பிரமாவுகிப்
பதற் கி—மாகிய தாமரைப்பூவையும் மேகநிற
மாகிய திருமேனியையுமுடைய திருமாலும்
ஸ்வாந்நதிறத்தையுடைய தாமரைமலை நீங்
காப் புபத்தையும் நான்கு திருமுகத்தையு மு
டைய பிரமாவும்

இவர்களுருவரு மிகலாற்பொருந்தி
விஷ்ணுவராக ரூபமாகியும் பிரமா ஓதிம
மாகிய பணிரூபமாகியும்

நிரைநிரைபே பூமிமையிடந்து சப்தபாதா
ளங்களையுங் கின்று திருவடிபைச் சோதித்து
ம் காணத்திருவடியும் சப்தலோகங்களுக்கும்
பதந்துதேடிக்காணாத திருமுடியும், இவர்கள்
சங்கற்பத்தினும் காண்பாமென்கையா லெக்
காலத்தின்று மவர்களுக் கறிப்பப்படாத வியல்
பினையுடையவன்

இதற்குப் பிரமாணம்—“தேட்டத்து நின்றவிடஞ் சிவ
மாம்” என்பதற்கு.

அன்றியுமிந்தி
ரனும் வாணோரு
மேனோரு மெப்
புவியு-மந்தரவே

இருதொழிற் கடவுளராகிய இவர்களுருவரு
மல்லாமற் தேவெந்திரனும் தேவர்களுந் அ
ன்றி ஸ்வர்க்க மேலநிகழுக்களிலே பஸப்பிரா
ப்திகள் பஸத்தித்திலே மிருக்கப்பட்ட பேர்

புழிமறிகடனு— கனும் மந்தர்சஞ்சாரரும் பூமி முதலாய் வ
மந்திரமும், வே தோமுக வறிக்குக்களி லிருக்கப்பட்ட பலவ
தமும்வேத முடி கை யான்மாக்களும் உலககளை காரணமாக
விண்ணை விந்து ஒப்பற்ற ஸ்வர்ணமலை ரூபமாகத் தாங்கியிரு
ஷு— லுதமுங் க்கப்பட்ட மஹாமேருவும் ஜலரூபமாகிவிந்
காணு ந ல த் தி து திரைக்கரங்களையுடைய சமுத்திராதிபரும்
னாண்— சப்தகோடியாய் விரிந்திருக்கப்பட்ட மந்திர
மூர்த்திகளும் இருக்கு யஜஸ் சாமம் அதர்

வணமென்று பெயர்பெற்றுச் சப்தரூபமாகவிந்த வேதாதிப
ரும் அந்த வேதத்துக்குக் காரணமாகிப் சத்தமாய்சத்திகளும்
ஓசைவடிவாகிய நாதாதிபரும் முந்தவிந்த நிலைமைதடாமே கதி
பென்னும் கடவுளென்றும் பற்றிநித்திர வான்மகோடிகளுங் கா
ணப்படாததே குணமாகவுடையவன்

உதவியான் சொல்லிமந்தவிடத்துத் தோன்றலானானை

யால் வாக்குகளாலே யெட்டாதவன்

எனியான்

போதாவிதற்குச் சற்றும்பிரயாசமில்லாத

காந்தியான்

அளவிற்றுநி

தர்க்கங்களினாலே யளந்தறிதற் களவுப

னம்— பெரியான்

டாப் பெருமையினாலே தர்க்கநிர்ணயங்கடந்

த பெருமையான்

சிநியான்

அணுவுக்குத் தானணுவாய் அணங்குவானு

தலாற் சிறுமையையுடையவன்

பெண்பாகன்—

இப்படி பெரிதுஞ் சிறிதுமுடைய பெற்றிய

லையினும் பிரத்யக்ஷத்திற் காணும்படி யடிய

வர்க்குத் தனது காரூண்யசத்தியை வாமபா

கத்திலுடையவன்

தெரியா, வரு

வாயுப்போல வாகாயம்போலத் தோன்ற

வான்

தவருவமே திருமேனியானவன். அன்றியும் அ

பரவிந்து அபரநாதம் பரவிந்து பரநாதமாயு
ள்ள நான்குபேதத் திருமேனியுமானவன்

உருவான்

அசுத்தமாபை, பிரக்ருதிமாபை யகிப்டித்
துச் சிருஷ்டிநடத்தும்போது மலேசுரர் உரு
த்திரர் விஷ்ணு பிரமாவென்று நான்குபேத
மாகப் பிரத்தியக்கத் திருமேனியையுடைய
வன்

அருவருவ மல்
லான் -

உத்யுத்தராய்ச் சதாசிவமூர்த்தமு மல்லா
மற் டேரொளியாய் விளங்குந் திருவருவத்
தையு முடையவன். அன்றியினு மிப்படிப்ப
ட்ட திருமேனியுங் கடந்தவனென்றுமாம்

மரிடான்

நித்தமூத்த சுத்தலாகையாற் சாதலாயனெ
க்காலமுமில்லாதவன். அன்றியு மொன்றைத்
தனக்குச் சுட்டியறியவேண்டும் பகுதியில்லா
தவன். அப்படிப்பட்டவனுமினும்

மரிப்பார் மன
த்தான் -

பிறத்திரந்து திரிகுல வான்மகேசரி-களி னு
யிர்க்குமிரானவன். அன்றியுந் தன்னை நினைக்கு
மவ ருள்ளரீங்காதவன்

பரிவான, மெ
ய்யார்க்கு மெய்ய
ன்

தனதிடத் தாராமெழுண்ட சத்தியர்க்குச்
சத்தியதரிசன னானவன்

வினைக்கு வினை
யாயினான் -

சரியை கிரியை யோகமென்னுந் தந்திரத்து
லின்றவர்களுக்கு ஸ்வதந்தரத் தானாய்கின்றவ
ன்

பொய் யார்க்கு
ப் பொய்யாய
பொய்யினான் -

சாருவாகன் புத்தன் முதலாய திரிபுதார்
த்த நிர்ணயமில்லாத வசத்தியர்க்கெல்லா மச
த்திடையுள்ளவன். அன்றியு நாஸ்திகிரத்திக
ளுக்கு மில்லாமையாகேயானவன்

ஐயன்,

பட நாகம் பூ
ண்ட பரமன்

பசுவி-விடமா
ந்தெய்த வினா
வன்—

சுட ரொளியா
ன்,

என்றுமுள்ள
ன்றளவு மியானு
முனனாக்-

நின்ற நிலையிற்
தரித்து நில்லாம
ற்—சென்று செ
ன்று, தோற்றியி
டுமண்டஞ் சுவே
தசங்கள் பாரின்
மேற்-சாற்றுமுற்
பிசஞ்சராயுசங்க
ட்—கேற்ற பிற
ப்,பெல்லாம்பிற
நூ மிதந்தும்

எப்படிப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கும் பிதா
வானவன்

தாருகாவனத் தவிசார வோமத்துண்டா
ய்ச் சங்கரிக்க விருடிகளேவல்லவரப்பட்ட
பெரும்பாம்பைத் தானே தனக்காபரணமா
கத்தரித் தெல்லாவற்றிற்சூழ்மலானவன்

ஆன்மாக்க ளெண்ணிறங்கிருந்தாலுந் தா
னொருவனையாயினு மான்மகோடி-களுள்ளம
ட்டும் பூரணனாகிலு மோவாது மேலாடக் கத்
தனாகப்பட்டவன்

சோமசூரியாக்கினிமுதற் பலவாகிய பிரகா
சத்துக்கெல்லா மொளியைக் கொடாநின்ற
வன்

இப்படிப்பட்ட சிவனானவன் ஆதியாகத்
தோன்றாந் தித்தனாகவிருக்கப்பட்டவன்தே
யவனைப்போலேயனாகியா யானுதித்தனாகிலு
ம்

அவனைப்போ லனாகிமலரகிதனாகாதபடி-
யாலே யனாகியே யவனுடனேகண்மிருந்தான்
சலிப்பறநில்லாமல் மலனாகையால் ஏகதேச
ப்பட்டுச் சிருஷ்டிகடோறுங் கத்தாவாலே
யுண்டாக்கப்பட்ட தோற்ற நால்வகையாய்
அகிலமைந்தபிறப்புத் தாபரம் ஊர்வன் தே
வர் நீர்வாழ்வன் பறவைகள் நாற்காலிகள்
மானாடப்பட்ட எழுவகை பெண்பத்தநா
ன்கு தூறியிரம் மோலிகடோறுஞ் ஜனித்து
மரித்தும்

இருவினையின்-
பொல்லாங்கு ஆ
ம்க்கும் பொறியி
லிடேன்—

கல்லா, வுணர்
வின்மிசைபோடு
லகாயதனைப் - பு
ணர்வதொரு பு
ல்லறிவுபூண்டு—

கண்ணிற், கொ
டி. தென வேசெ
ன்று

குடிப் பழியே
செய்து—

கடி. கொலை
ளவுகாமம்—படி-
யின்மிசை, தேடி
புழன்று

தெய்வைத்தெ
ரியாமல்—

அந்தந்த ஜன்மங்கடோலுந் தீரிவிதகரண
ங்களாற் றரிசிக்கப்பட்ட புண்யபாவத்தின்
பகுதியாகிய பலபதத்தை யுண்டாக்கப்பட்
ட தானத்தையுடையேன்

நூலுணர்விலலாத பாசவறிவான் மிக்குச்
சாருவாகன்மத்ததைப் பொருந் துங் கெஞ்சுந்
ருவுணர்வனாகி

கோரமாகப் போமிடத்து தனுவின்னும்
புறப்பட்டபகுதியின. துவேகம்போலப்போய்

மயக்கமிகுதியாலே தொன்றுதொட்டு பு
ண்யபாவத் தாழ்ச்சி யுயர்ச்சியினாலே வரப்
பட்ட ஜாதியினது பேதமும்பாசாமம் பிறர்
மனைபான்வருங் குற்றமுநோக்காமற் பிறனி
ல் விழைந்தும்

இந்தபூமியினிடத்து நல்லோர்களாலு நீதி
நூல்களாலு நீக்கப்பட்டிச் சற்றுங்கிருபையி
ல்லாமற்பண்ணப்பட்ட வதைத்தொழிலும்
பிறர்பொருளென் றென்னைபுழைத்திபண்ணு
து அதுக்கான மார்க்கஞ்செய்து அபகரிப்பும்
காலமிடம் வேளைபாராமல் மயக்கமளகிய மா
தர்புணர்ச்சி வேட்கையு மிவைகளினிமித்தமாகத் தேசந் திக்கு
நாடுகளின் முகிப்பில்லாமற் திரிந்தும்

சகலஉயிர்ச்செய்தியு மியற்றையாகக்கண்டு
அவைகளை யதற்கேற்றபடி முறைபிறழா து

பட்டி யறக்கி நடத்திப் பாராமல் நிற்கிற பேர
நிவாகியும் அந்தந்த வறியுக் கிடாக வத் தனு
க்களடங்கின திருவருளேநாடாது

வாடி யிடையு
மனந்தனக்கு—

தான் பிறவிக்குச்சேரவுமில்லை யட்டிசெ
ய்தும் வந்ததில்லையென்னு நினைவுதொழிலி
லுற் சோம்பி யிடையுங்கருவிகளிற் றலைமை
யாகிய மனதுக்கும்

நாடியதுபோ
னவழியேபோகு
ம் புந்திக்கும்

மனதாகியகருவி விளங்காமற் பற்றியவிட
யங்களை மறத்தல்பண்ணுது அத்தற்கேற்றபடி
நிச்சயம்பண்ணும் புத்திக்கும்

புத்தியுட - லு
ன திற லா மகந்
தைக்கும்—

யானெனதென்று மேற்சொல்லும் வலியி
னையுடைத்தாய்ப் புந்தியினின்று மூன்றாய வா
ங்காத்ததுவத்துக்கும் வாராது நினைத்து நி
ச்சயித்ததொரு விடயத்தினது குற்றம்பாரா
து முடித்தலா லந்தவிடயத்திலே வேறென்
றுந்தெரியா மற்படுத்திநிற்குஞ் சித்தத்துக்கும்

மேலி,யபரவ
யர வழிபவழியு-
முயிரின்றுபர மு
ரையேன்—

இந்தக்கரணங்களுக்குந்தலைமையா யதன்
வழிக்கா யதாக ளொன்றுசெய்ததொன்றுசெ
ய்யாது மாறுபட்டுத் தனித்தனிசெயல்களுக்
கெல்லாந் தா னேகளாய் நித்தியனுயிருந்து
அந்தரங்கத்திற்படும் விதனமுமின்றிப் பிரப்
பிற்கருவியாய தனுவின் முப்பாற்சோர்வுண்

டாயபோது அயர்ந்தும் அந்தத் தனுக்கெடும்போது படுந்துயரப்
பகுதி மூற்றும்படி மான்மாவின்னு னுயரசாகரத்தையுரைப்பதற்
கு வதையரைபண்ணமாட்டேன்

உய ர மே,
கொண்டதொ

பதியுள்ளவன்றே தொடங்கி யிற்றைவ
ரையுமெடுத்த தனுக்களில் விழைவுமுதலா

ருகாமனுக்கும்

ய விற்பத்தை முள்ளிப்பூவினது மதுவெனக் கண்டுந்தேட்டு மொழியாது நாடோறுமுற்றிப் பலமுடைய வாசைப்பற்றுக்கும்

கோபனுக்கும்
ம்

சிறிதுஞ் சாந்தியில்லாமல் விரோதமே விளைக்கின்ற கோபனுக்கும்

மோகனுக்கும்
ம்--

தான்பொருந்திய விடயத்தினது நலந்தீமைகாணாது அதுதானாக மயக்குவிக்கு மோகனுக்கும்

மன்மதமா •
ச்சரியனுக்கும்
ம்—

மிசுந்த கர்வத்தையுஞ்செய்து பிறர்மாட்டு விரோதங்காட்டா தனுகூலம்போல் விருந்து விரோதத்தை முற்றுவிக்குமாச்சரியனுக்கும்

திண்டிற்
சே,ரிந்திரியம்ப
த்துக்கும்

மாறுபடாத வல்லமையே வெற்றியாகவுடைய சோத்திரந் தொக்கு சக்தி சிங்நிவை யாக்கிராணமாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும் வாக்கு பாதம் பாணி பாயுருவுபத்தமாகிய கன்மேந்திரிய மைந்தும் ஆகப்பத்தாகியவிகைகளுக்கும்

நாராறு மா
ந்நிரைக்கும் -

சத்த பரிசு ரூப ரச கந்தமும், வசன மன தான விசர்க்கம் ஆனந்தமுமானபத்துக்கும்

அந்தமிலா பு
தங்க ளைந்துக்
கும்—

தனுவுள்ளமீட்டுங் காரியகாரணங்களா யழியாதுநின் னுபகரிக்கும் ப்ருதிவி யப்புதேயு வாயு வாகாசமென்னும் பூதமைந்துக்கும்

அ

நெஞ்சவிரிமுதுது

சுந்தை கவர்,
மூன்றுசூற்றம்

சுத்தத்தை நல்வழி சிந்தியாதபடிபற்
றிக் கொண்டு நோக்காடுசெய்யும் ஆசையை
விகம் ஆதிபெளதிகம் ஆதியாதமிகமாகிய
துக்கம் தரபங்களுக்கும் அன்றியுங் காமம்
வெருளி மயக்கமுமாமெனவறிக்.

மூன்று குண
ம்

சாத்தித மிராசதந் தாமதமாகிய முத்
குணங்களுக்கும்

மூன்றுமலம்

முதற்காரணமாகிய வாணவமு மாயை
யுங் கன்மமுமாகிய மூன்றுக்கும்

மூன்றவத்
தை-

கேவல சகல மத்யமாகிய மூன்றவத்
தைகளுக்கும்

ஏன்று நின்று
செய்யுமிருவி
ணைக்கும்—

தனதுசுதந்தாமாகவந்தவேளை முறை
பிறழாதுபொருந்திப் புசிப்பிக்கும் புண்ணி
யபாவங்களுக்கும்

தோன்றாத,
வாயுவொருபத்
துக்கும்

பிரதயக்கமல்லாத பிராணன் அபாண
ன் உதானன் வ்யாணன் சமானன் நாகன்
கூர்மன் கிரிகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சய
ன் ஆகப்பத்தாய வாயுச்சுக்கும்

மாறாதவல்லி
ணேபே - யாயகி
ணைக்கும்

ஒருக்காலு மிதஞ்சொல்லாது பெற்றதி
னுமமைபாது குறைகளைச்சொல்லி யாதி
மேதொன்றுதொட்டு வரப்பட்ட மாதா
பிதா மாதுலன் முதலாயினோர்க்கும்

அருநிதி க்
கும்—

மிகவும வருந்தித்தேடப்பட்ட இரவிய
ததின்பொருட்டும்

நேயமா, மிச்
சைகிரியையி

அன்புடனே பற்பலவாய விவைகளின்
பொருட்டாக விச்சா ஞானக் கிரியாசொ

மூலமும் உரையும்.

கூ

வைதரித்தங்கு ருபளுக் கயவ்விடத்துத் தன்னை வினையைத்
தலைவனை யூன்றிப்பாராமல் விஷயாதியி
ன்பொருட்டு

எண்ணிலா - அவைகளுக் கேற்றதொழிற்செய்யுமிட
வச்சவ் கொடு த்து எப்படியாமோவென்னஞ் சங்கையில்
மையவை யூண் லாதபயத்துடனும் அவைமுடித்தற்பொரு
டு— ட்டுச்சாரந் தாகூண்மயில்லாடையுங் க
லனாகத் தரித்து

கச்சரவன், துரையிலே மறாநாகத்தைக் கச்சை
ரினிலேநிலாது யாகச்சாத்தியருளஞ் சிவனருளிச்செய்த
திய்யாகமங்கலினுண்டான வசனத்துவ
ழியாதியாமல்

திண்டாமெம் ஒன்றுபாயவழியொன்றுபாகாமலிரு
பங்கருவி-வாரி க்கவதனாலே யம்பெடுத்தப்பல்வகையா
லகப்பட்டுமய னத்தவங்களின் சூதாய சூஷிவார்க்குத்
ங்கினேன்— தியிற்பொருத்தி மருண்டேன்

தெருங்கால், விசாரிக்குமிடத்து
உன்னையொ ளனக்குச்சகாவாய், யான்படும் புலவா
ழிய வுறவிலே யதுயர்நீக்குகைக்கு நீயன்றியிலே மொ
யென்னுமது-த ருவரு மில்லையென்பதை நீதானையறிவையே ! அதாவது, எனக்குவிட்டுநீங்காத தா
ன்னைபறிவை னமாகவுடையயாகலி-னியறிவையே

தனியறிவை— பாசவறிவு புசவறிவுபொலாதுஎப்போ
துமொருபடித்தா யெல்லாவறிவுக்குந்தா
ன்முதன்மையாய்த தனக்கொரு சகாவெ
ண்டுமென்பதில்லா ஒப்பற்ற சிவஞானத்
தை

முன்னம்,
தலைப்பட்டார்
தீர்த்துறந்தார்
மயங்கி-வலைப்
பட்டார் மற்றை
யவரென்று—

நிலைத் தமிழி
ன், நெய்வப்புல
மைத் திருவள்
ளுவருரைத்த-
மெய்வைத்த
சொல்லைவிரும்
பாமல்—

ஐவர்க்கு, மா
வதுவேசெய்த
ங்கவரவழியை
த்தப்பாமற்-ப
வமெனும்பவ்வ
ப்பரப்பமுந்
தி—

பூவையர்தங்,
கண்வலையிற்
பட்டுக் கலவிக
கையின்னு

பூர்வத்தில
புறப்பற்றுகிய பொருட்பற்றும் அசுட்ப
ற்றுகிய விரண்டுடம்பிற்பற்று முற்றத்துற
ந்தவர்களே சிவஞானம்பெற்றவர்கள். இ
திலியாதானுமொன்றிற் சிந்தாயினும் பற்
றிருந்ததாயினவர்களே ஜனனமரணமா
கிய பந்தமுற்றவர்களென்று

தமிழ்நிலையிட்டுச் சங்கப்பலகை யிட
ங்கொடுத்தேறியிருந்தநாற்பத்தொன்பது
பேர்களையும் விழத்தள்ளித்தனக்குமாத்தி
ரஞ் சங்கப்பலகையாகக்குறுக்கின குற
ள்வெண்பாவின் சொல்லும்பொருளுந்நாவி
டங்கொண்ட தெய்வீகவித்வானான வழு
கிய வள்ளுவநாயனாரோதியருளின சத்ய
வாசகப்பயனை யாசையாகப்பாராமல்

பஞ்சேந்திரியங்க ளதுவதுவேண்டிய
விஷயத்திற் செல்வதற் கன்யமா க மாறுப
டாம லதற்கேற்கப்பொருந்தி யதன்வரம்
புகடவாதுநிற்க வதனாலினீந்தபாவமா
கிய நரகசமுத்திரத்திலேதாழக் கரைகா
ணுதவண்ண மழுக்குண்டு

மீண்டுவெளிப்பட்டவிடத்தினு மெல்லி
யராகியமாதர் தம் மான்விழிபொன்ற விழி
பிறழ்வின் பாசப்பிணிப்பினுக்குள்ளா யவ
ர்களுடனேகூடுதற்குவேண்டிய அமரகங்
கொக்கோகமுதலிய தூலின்பயனைப்புத்
திபண்ணி

அங்கு-உண் மெய்யாகிய ஞானத்தைத் தரப்பட்ட
மைநிலை யுணர்ச் சூல்களைப்படித்தறியாமல்
சியோராமல்—

திண்மையி அறிவுசிறிதும்புகப்பட்டாமற்சிக்கென்ற
ஓ, ஓவின்கொ நெஞ்சாகையா ஓவாற்கடினமானகற்று
டுமைபலபிதற் க்கதறியும்
நி

நாடோறும்- தினந்தினமிந்தப்படி
சாவிற் பிறப் இறக்கிறதும் பிறக்கிறதும்ே மெம்பா
பிறற்லைப்பட்டி டாகப்பூண்டுதிரியும்
ங்கு—

ஆவிநிலை, நிற் இப்படி யின்னதுவன்றியிலே சரிக்கு
கும்வகை பாரா மான்மாவாகியநா னசைவற வொன்றினு
ய்நிலையானநெ ம்படாமலிருக்குநிலைக்கானவுபாயஞ்சந்
ஞ்சமே- தியாய், நீபேநானேயென்று பேதமில்லா
த சத்தியாகியமனமே!

பொற்புட அத்தற்கு வகையாவதெப்பட்டியாமென்று
னையானே புக கேட்பாயாகில்? உனக்குநன்றா யழகுநத்
லக்கேள்— தெரியும்படி நான்சொல்லுகிறேன்கேள்

வெற்பின்மி தென்றிசை புனிதமாகவுந் தேவர்கள்
சை, வந்திருக் ருடிகளன்பொருட்டாகவுந் திவ்யமானதிரு
கவல்லான் மேனியாக வுமையுடனே வெள்ளிமயமா
கிய கைலாயமலையி னுச்சியிலே யெழுந்த
ருளியிருக்குந் தருதியையுடையவன்

மதியாதார்வ அதுவன்றியிலுந் தங்கள்தவமிகுதியின்
ல்லரணஞ்-செ கர்வத்தாலுங் கோட்டைவலியின் பலத்

நதழவின் மூழ்
கச் சிறித்தபிரா
ன்—

தாலுந் தேவர்களிருடி க் கொருவருமே
ண்ணிச்செய்யில்லாததுடோல அவர்களுட
னெப்பாக நினைந்திருந்த முப்புராதிகளு
மவர்களுடையகோட்டையுஞ் சிவந்தவக்
வி சமுத்தரத்தினுலே காணுமற்போம்ப
டி கோபாந்ணியாகிய சிறுகைசெய்தருளி
னஸ்வாமி

அந்த மிலா,
வேத முடிவில்
வினேவில்வினேவி
லொளி—

அப்படிப் பிரத்யக்ஷமான திருமேனி
யாயினுஞ் சர்வசுப்தங்கனையுந் தனக்குள்
ளேயடக்கி முடிவில்லாமணிற்சூழ் வேதத்
தின முற்பரியத்தின்பொருளுக்குத் தொ
னியத்தமான வநிவானது

ஆதி யமலளி
மலனருள்—

முதலே மலயில்லாத நின்மலருயினுங்
கிருபையானவன்

போத,வறிவி
லநிவை யநியு
வர்கள் குறியுள்
புகுதுங் குணவ
ன்—

எல்லாவறிவுக்கு மெலானஞானமுமத
ற்குத்தலைமையுந் தரிசித்த ஞானானந்திக
டிருமேனிகடிருமேனியே தனது திருமே
னியாகவுடைய வியற்கையன்

நெறி கொள்,
வெளியில்வெளி
யில்வெளிபன்

புருதியீருக வடைவதாரப்பட்டவா
காசுவெளிக்கும் வெளியாகிய பிரகருதி
வெளியதற்குக்காரணமாகிய கலையான
வெளியிலே ஸ்லையானவன்

வெளியில்—

அந்தக் கலாததவத்திலிருந்து மதிந்
தேய்விலாதவன்

ஒளியிலொளி
யிலொளியன்—

அந்தக்கலைக்குமேலாகிய வெளியான
வசுத்தமாயெளிய யதற்குமேலாகிய சு

த்தவித்தை யொளி யந்தச்சத்தவித்தை
மொளிக்ருமேலாகிய விந் துவாகியவொளி
யிலிருந் துசகலமுமுண்டாக்கப்பட்டவன்

ஒளியி, லளியி
லளியிலளியன்

அந்த விந் துவுக்குமேலா யநுகர்ஹமே
தொழிலான சதாசிவனுக்குமேலாய்க் கரு
பைதாருண பராசத்தி அந்தப்பராசத்திக்
கூக் காரணமாயபரமசிவம்

அளியில்-

அப்படி கருபையரூபினுங் காண்டல் க
ருத் துரையென்னு மளவளந்த வறிஞரள
விற் களவானவருகிலும்

அளவி லளவி
லளவன் —

அறிஞ ரளந்தறிந் ததிலமிழந்தாது அ
வ்விடத்துவிருகுட்க்கிற் சற்றுந்தோற்று
தாய் நீங்குஞ் சத்தியுடைபவன்

அள விறந் து,
நின்றனனைத் து
நிறைந்தாநினைப்
பவர்பாற்-சென்
ருன் நெரியத்
தெரியாதான்—

அளவையினுலே யளப்பதற்குமளப்பரி
தாய் நிலையையுடைத்தாய் ஐடகத்தாகிய
வெல்லாம் பூரணமாகியிப்படிமொருபொ
ருருன்னென்றுநிச்சயிக்கப்பட்டவர்கள்
மல திலே புதிதாகத்தோன்றப்பட்டவரு
கிலு மான்மபோதத்தாலறியப்பட்டவன்

குன்ற, விள
க்காய் நிறைந்த
விரிசுடரான் ம
ன்மேற்- றுளக்
காம வின்ற பெ
ருஞ்சோதி—

ஒருகாலத் தோரிடத்துவிளங்கிய மோ
ரிடத் தோர்காலந்தியும்வாராது ஒருப
டித்தா யசைவாற்றித்தியா யிருளாக்கு
ம்விளக்குப்போல வான்மாக்கள் மலநிரு
ளிரிக்கைக்குவிளக்கா யேகத்தேசப்படாம
ற் சர்வான்மாக்களிடத்து நிரம்பி மேன்
மேற்பிரகாசிக் கப்பட்ட தேஜசாய்ப் பூமி
யின்கண் அன்றியிலுஞ் சர்வதேவர்களுக்

குந்தேவனாகச் சலனமற்று ஒளியாய்வழங்குவதற்கெல்லாந் தானொளிகொடுப்பதாய்ப் பெருமையுடைய பிறப்பை

உளக்கண்ணு தற்றெரிசனிக ளறிவின் கண்ணே தோக், கல்லாது ன்றுவதன்றிக் கட்படாநிகள்போல ஆன தோன்றா வமல க்கண்களுக்குக் காணப்படாதவன் அனாநகிலமெலா - நி திமலமில்லாதவன் அண்டங்கள் புவனங் களியாவையினு மதன்கண்வாழந் தாபர சங்கமங் டன்மட்டுந் தோன்றா துணையாப் பிற்பதுதானே நிலைமையானவன்

சொல்லாரு, கன்மமல மாயாமல ஸிரண்டுநீங்கின வ மீசன் பெருமை ஞ்ஞானவான்மாக்க ளெண்ணிநந்தபடியா யிரு வினையேனி க வேதாகமங்களாலே திருவுளம்பற்றப் பட்ட புகழையுடைய சிவனது சரித்திரத் தைப் புண்ணியபாவப்பகுதியாகிய கன்ம யெலாம் பேணி மல மாயாமல பந்தனாகியானு மிப்போ து மென்னாலியன்மரியாதி யுனக்கின்னு மொருவகைத் தகுதிப்பட சொல்லுகிறேன். அதைநன்றாகப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக

பாசம், பலவுங்கடந்து பரிந்தருள்சேர்பண் பாற்-குலவி வி ளங்கு குணக்குன்றோன்—

காமியம் மாயை பாணவமென்னு மும் மலத்தின்காரியகாரணங்களை யறிந்துநீங்கின வுபகாரத்துடன் சிவஞானசம்பந்த ரான லான்மாக்க ளிருதயமான பொது வெளியிலே விளங்குகின்ற குணமானமலையான். இதுவன்றி யெண்ணிநந்தபடித்தாகும் பிணிப்பையுடைய வைவகைச்சத்திக ளீனது வியாத்தி வியாபகங்க ளுக் கப்பா

லாகிய மதனுட்கட்டுந் நிலக்கமிலவாய வுயிர்க ளினைக் கத்
தரம்போற் றலைபளிசெய்யும் பேரநிவாய துவேபொருந் தும்
தில்லைப்பொதுவி லியாவருங்கண்டு மகிழ்வுண்டாக நட்ட
ம்பயில்வனவேகுணமான மலையென்றுமாமென்க.

இலகவே,செ- விளங்கச் செய்யப்பட்ட சிவபுண்யமா
ய்யதருமச் செ னமலையிலே யிறங்கி
முங்கிரியின் மீதி
ழிந்து-

வையம் பரவ அபரஞானத்திந்தலைமைகண் டவரது
மகிழ்ந் தெழுந் கூர்ந்தவறிவுக்குப் பிரயோசனமாக யேற்
து றும்படிக்குச் சந்தோஷத்துடனே வேக
முடைத்தாய்

அங்கு—ஐ ய ஒன்றையொன்றாகத் திரியக்காணுதலை
ங், களவுபயங் யுமக்குத் தோன்றுபுத்தோன்றுமாக விளை
காமங் கொலை க்குதலையு மச்சப்படுதலையு மாகைப்பற்
கோபங் காதி- றையும் பிறர்வுயிர்வதைதையு மகங்காரத
ய ளாவி ல்வினை தையு முறுகநீ சத்தியனந்தமான புண்ய
யெல்லாமழித்தி பாவங்களையெல்லாங் கெடுத்து
ங்கு—

உளமகிழ்த், களிப்புடனே ஜடசித்துக்கள் முற்றுமி
தோமெனவே யல்பாய் நாதமுழக்கஞ்செய்து வேகத்தி
பெங்குமுழங்கி னாலே நடந்து ஞானத்தின்பகுதியாய் தி
ச்சுருதி பயில்- வ்யாகமங்களை னன்றா யறிவாய்ச்சென்று
செம்மைதருமா கமங்கள்சேர்ந்
தோடி—

மும் மலத்தி
ன், காட்டங்க
வேர்பறித்து
கல்விக் கரை
கடந்து

உங்-கோடுப
ல்புத்தத் துணர்
வழித்து—

நீடுபுகழ், மெ
ய் வாய் கண்மு
க்குச் செவியெ
னப் பேர்பெற்
ற-வைவரையவே
ட்கை யவராவக
ற்றி—

கையு மியல்,
வாக்குப்பாதம்

ஆணவ மாயை காமிபமென்று விரிந்தி
ருண்ட காட்டுவிருத்தி நாசமாம்படி யத
ற்குக் காரணமாகிய கிழங்கைப் பிடுங்கி
சர்வமுமாய்ச் சகலசத்தன்களுஞ் சக
லசத்தத்தின் பொருள்களு முண்டாக்கி
யறிகையா லதுவெல்லாந் தனக்குக் கிழா
கையாலு மதனளவி லாவுபடாமையாலுங்
கல்வியினது வரம்பையுமுடைத்து

ப்ருதிவி யப்புதேயு வாயு வாகாயமெ
ன்னு மைந்துபுத்தமு மைந்து நான்கு மூண்
றிரன் டொன்றென்னு மதீன் ஜடப்பிரஞ்
ஞைக் குணங்களின் விரிவையும் போக்கி

அனித்யமான ஆரும்பேரும் சூடிமையு
மழகும் பெரியனென்னுங்கிர்த்தியை யு நிறு
த்தப்பட்ட வான்மாக்கள் சமீபத்தி னிற்
கும் பரிசுத்தினதுதன்மையும் வாய்விட
மாக நின்ற சிங்ரிவையின் தன்மையு நேத்
திரத்தினிடமாய் நின்ற ரூபத்தினது தன்
மையுந் துண்டத்தினிடமாக நின்ற வாக்
ராணத்தினது தன்மையும் கர்ணத்தினிட
மாக நின்ற சோதரத்தினது தன்மையு மி
ப்படிப் பலவாய தன்மையாய் சிங்கம்
போன் றைந்துவாயி னுனும் விளழவை வி
ருட்பும் ஞானெந்திரியங்களாற் பற்று மா
சையைப்போக்கி

தன்னைப் பெருமைக்காகாது கீழ்ப்படு
த்திவிட்கு மியல்பினையுடைத்தாக்கக் கடின

பாணி பாயுருப பாடாணமாகச் சொல்லின் விளக்கும்
ததம் பலவுநீக் வாக்சையும் பாவவேதுவான காரியத்தி
கிச் செறிந்துநி லே செல்லக் கால்நின்று கமனிக்கும் பா
றைந்தோடி— தத்தையும் கியாதிலாப் பூச்சியங்களைத் த
மூவாத புண்ணியத்திற் செய்யாது ஆர்வ
ங்கண்ணோட்டமாகப் பசுத் தர்மத்திலே
யிதெலு மிது வேற்கவொண்ணு தென்று விசாரியாம லேற்
குங் கையினின்று செய்யும் பாணியினையு முதரத்தினின்று
ஜலத்தையங் கட்டத்தையும் வேறுவேறுபடுத்தும் பாயுரு
பையும் விடயானந்ததை மிருவகையான கோபுபவக்குறி
யினின்று விளைக்கு முபத்தத்தையு மிப்படி பலபேதப்பட்ட
கன்மேந்திரியங்க னைந்தையு மிவிவித்துத் தானெருங்கிய
ந்தத்தானங்கொல்லா விரம்பித்தென்று

போக்சரிப, ப நீக்கப்படாத சங்கற்பவிகற்பமாகிய பொ
ந்தமெனுஞ் சொ ழித்செறிவை வெளியாகவுருவியுதினைத்தோடி
லைபறித்துப்பரந்

அ அலைக்கு-மந்த நான்கு நான்கு பேதமாக வாட்டுக்கொனு
மனம் புத்தியு- மந்தக்கரணங்களினுடைய தற்குணங் கெட
னங்காரஞ்— சி த்தாக்கி
ந்நிவிழ,மோதி

அ ருணர் ஈமை பர்பலவாகச் செய்யுந் தகுவங்களின் சே
போங்கு ட்டடையை நிறுத்தி யாவஞ் சிவஞானத்தின்
மன்மையோடாகப் பெருக வளரப்பண்ணி

விநல் முக்கு சாத்விதம் ராசுதம் தாமதமென்னும் பெ
ணமுங்-காதி யானையுடைய குணத்தையங்களின்செயல் பதி
மாறிமாறியரு மிகுவெற்றிமையெல்லாந் தன
சொருபடித்தாய வின்பநிறையாற் கோமித் து

உரோமமெலா
ங்கைகலந்து—

உடல்முழுவதுள்ளு நிரம்பி மிகுதியாற் பு
றம்பு புக்கோடி மூன்றரைக்கோடி யுரோம
வழியெல்லாஞ் சுகம்பிதந்து மயிர்கள் சிலிர்
ப்ப

சேதப், புளகம
நுமடப் புலன்ம
யக்கம்போக்கி-

பாயாதனுவி னித்யகுணமான தாபசோப
மு மனாதி ஜனனமரண வழலிக்கையுரிக்கித்
தட்பமுடையவாய பெருஞ்சுகம்விளையப் புல
ன்களைந்தின் சிறுதொழிலான் மருட்டுவழிச்
சார்த லதப்பண்ணி

வினாவில் புல
ன் முட்ட மே
வி—

அண்டத்துந் தனுகரணங்களுக்குக் கார
ணமாகிய வினைகளிரம்பிய சந்திரமுதற்கலை
யீரா வறுவகை நிலங்களு மடங்கச் சென்று
பாம்பந்து

களபதன, மா
தர்மயக்க மறுத்
து

பசுங்கூட்டாகிய சந்தனங்களிலுந் பொதி
ந்துநெருங்கிய கொங்கைகளையுடைய அங்க
னையார்கள் செய்யுங் கோலக்கோட்டிகளால்
விழைவுற்றுச் செல்லு மறியாமையை நீக்கி

வளர்மண்டல
த்துச் - சோதி
யொரு முன்றினை
யுஞ்சோதித்து—

அண்டத்தும் பின்னடத்து மெழுதலியல்பா
கி வாநையுடைய வக்னிமண்டல மாதீத்தம
ண்டலஞ் சந்தர்மண்டலமாகிய முச்சுடர்களு
ந் தனதுகாருண்யவாணைப்படியே சர்வத்துக்
கும்பொதுவாய் நடுவிடுகிலையையேநில்லாது
அதிகாரமலத்தால் விகாரப்பட்டாமல் பார்த்
துறியுத்தி

நீதியிலு, லா
தாரமாரிணஞ்செ
ன்றாழி

மூலாதாரஞ் ஸ்வாதிஷ்டானம் மணிபூரக
மலாகதம் விசுத்தி யாஞ்ஞையென்னு மாதா
ரத்தினைவே முற்றுநிறைந்து

அடல் உயுக்க ஓன்றோடொன்றுமாறுபட்டுப் பொருதல்
 ள்-மீதானபத்து டிரியும் பிராணன்அபாண னுதானன் வியான
 மிகப்பரந்து ன் சமான னாகன் சுர்மன் கிருதரன் தேவத
 த்தன் தனஞ்செயனென்னு மேலாயமாருதமு
 மண்டத்துச் காரணவாயுப்பத்தும் விளங்க
 மேற்கொண்டோடி-

காதி,

மேலடாதுகோபித்து

பிரிதிவி யப்பு தேகத்தின்காரியமாய் பஞ்சபூதத்தின்கா
 தேயு வாயுவாகா ரணமாகிய வண்டத்தோமுகமாய் நீடுநிந்து
 யமெனு - முறுதி மைவிதமான பூதத்தானங்கள் கலைகளெவ்
 கிலமைந்து மோ கும்பரந்துநின்று
 டி—

மறுவிலா, நா அண்டத்தும் பிண்டத்து முற்பவநாசகுற்
 ன்முகன்மா லீச றந்திரா வான்மாக்கள்போலாது கடவுளாகி
 ன்மகேசனலஞ்சி நிராதாவதிட்டிதமாகி நிவர்த்திகலை யதிப
 றந்த - தான்முக ரானபிரமசிருட்டியையும் பிரதிட்டாகலைவினி
 மைந்தாஞ்சுதாசி ன்னுதிதிபெற்றுச்செய்யும் விஷ்ணுவின்திதி
 வமு - மான டையும் வித்தியாகலைவினிருந்து சங்காரத்தை
 தொரு, விந்துநா ச்செய்யு முருத்திரமூர்த்தி சங்காரத்தையுஞ்
 தங்கடந்துசுத்த சாந்திகலைவினிலைபாகித் திரோபவத்ஸைப்ப
 வெறுவெளியில பண்ணு மயேசுரர் மறைப்புச்செய்தலையு மா
 ந்தமிலாப் பாழ காயபூத விடாபகவந்தமான சாந்தியாதிதக
 டங்கத் தேக்கிய லைக்குக் காரணராகி யனுக்கிரகத்தை பைவ
 பின்— சைநிரமுண்ட முகங்களாற்புரியுஞ் சதாசிவ
 மூர்த்தியனுக்கிரகத்தையு மிந்தக்கலைகளு மிந்

த சதாசிவமூர்த்திகளுந் தனுக்ரணமுதலியவையாகக் காரணமா
 னசுத்துமாயை நதோமுகமான •விந்துவான பராசுத்தியை

யு மந்தச்சுத்தமாபையி லூர்வமுமகமா யோசைவடிவாகிய வப
ரநாதத்தையும் பிரகிட்டு மேற்சென்று சுத்தமாயாகாரணங்கட
ந்து நின்மலமாகி நிராமயமான பரவிந் துவென்னும் பராசத்தியி
னது முடிவிலாவியாதியாகிச் சித்தஞ்செல்லாத சூனியமெங்கு
ங் குறைவறநிரம்பி யவ்வளவி லுந்ல்லாது பரந்து

முந்திவரு, ம ஞானபாதங்களில் முதற்பேசப்பட்ட ப
வ்வுழிவுக் கப்பா ராசத்தி ஞானத்துமேலாகிப் பூரணமானபர
லுஞ்சென்றகண் டாத்தையுந் தனக்குள்ளேயாக மேற் தன
டமுள்ளடக்கிச் - தெல்லையளவு செறிந்தோடு நீர்மையாய்ச் சு
செவ்வறிவே பா த்தப்பேரறிவேயாகி வேறுசந்தேகமில்லாது
சித் திகைப்பொ திந்து
புகிட்டு—

எவ்வழிவுந், பாதாளசத்திதொடங்கிப் பரந்தவியாபக
தானுய விடளித் தும் பலவாயசத்திகளுமன்றி ஜடசித்தாகிய
துத் தன்னிப்பிற் றெல்லாப்பொருள்களின் ஞானங்களுந் தன்
லிலா-ஆனாகியெ னதேபாகிடவாயினுஞ் சேர்ந்தவுயிர்களுக்குச்
வ்வுயிர்க்கு முன் சுத்தமுத்தியுங்கொடுத்தத் தனக்கபின்னமா
புருத— ன நிராகாரத்தக்குத் தானறிநுமேனியாகி
யிருந்தாலு மூவகையுமல்லாதவுயிர்களுக் கு
யிராய்நிற்குந்தன்மையுங் குன்றாதுமாகி

மேனியிலா, வ கண்டிக்கப்படாததாய்ச் சர்வமு நிரம்பி
ஞ்சுவத்தையுங் க த் தூலஞ்சுக்குமான விருவகையிற் சிறுந்
டந் தாயபெரும் தீதி சங்காரந் திரோபவ மனுக்கிரகங்களா
டேரொளிக்கே - ய வைந்தவதரமு மில்லாததாகிப் பரமாய்
தஞ்சமெனச் செ நிர்மலமாய் நித்தமா யொன்றாய்ச் சருவப்பி
ன்று தலைப்ப ப ராணிகளுக்கு மறிவாகி யசலமாகிப் போதவ்
ட்டு— களாற் சேசபவரிதாய்த் தம்சிவமாகிய மிகு

ந்தவொளியே தனக்குக் காரணமாய்க் கதி
யாகவதனுடனிரண்டரப்போப்பிக்கு, இது
வன்றியுள் சுத்தாவத்தையிலுண்டாகிய பஞ்சபேதமான வவத்
தையுங்கடந்த பேரொளியே கதியாகச்சென்று பாம்ப்தெனவு
மாம்

வஞ்ச மறித்,
தானந்த மில்லா
த்தண்ண ளி யா
லோங்குவரு-மா
னந்த மென்ப
தோரா னுடையா
ன்—

சொல்லிப்போந்தவையாவஞ் செம்புரிட
த்துச் சர்வப்பிராணிகளுக்கும் துத்தமவினை
யால் வேறுபாடுகொண்டல்லது தான்செய்
தால் பக்கஞ்சார்தலின்று முடிவுமுதலென்ப
துமில்லாகிச் சகலவுயிர்களையுந் தனதியல்பி
லிதுத்துமென்னுந்நினைவா யளவிரந்தகருண்
டந்தானே மென்மேலும்வளர்கின்ற மிகுமின்
பசுகந்தானே தசாங்கப்பொருளுக்காரூப ப
க்தியுடையவன்

ஆனந்தம், ப
ண்ணும் பயன் ச
ருதியாகமங்கள்
பார்த்துணர்ந்
து- நண்ணவாய்
தொரு நாடு—
யான்—

அருளாயடைந்த வான்மாக்களுக்குஞ் சுக
சொருபமேசெய்வதற்குக் காரணமாக யரு
ணிலமையறிதற்குக் காரணக்கருவியான நா
ன்குலேகமும் மிருபத்தெட்டு திவ்யாகமமும்ங்
களங்கமறவோறு யதன்றிப்பரிய முடிவைய
றியச்செய்த மஹத்துக்களுக்கு மந்தவறியாற்
பொருந்தப்படாது னுண்ணியமான சிற்சத்தி
த்தானமே தனக்குசுத்தமான நாடாகவுடை
யவன்

என்னென்ன,
கலையா லுணர்ந்
து கருத் தமிழ்ந்
காம - நிலையான

விரிந்த வாயருளானமாகிய வறுபத்துநான்
குவகைப்பட்ட கலைகளினது ஞானங்களை
யாராய்ந்து ஒன்றின்கருத்தொன்றுசொல்லா
து வெவ்வேறுபேதப்பட்டுச் சொல்லுகையா

தெல்லாமு நீத்த
ங்—கலைவறவே,
தேட்டற்ற சிந்
தைச் சிவஞான
மோனத்தா—
லோட்டற்று வீந்
நிருக்கு மூருடை
யான்—

ந் பயனிலையாமைகண்டு மனதுருகினொந்து
திரிவிதகரணங்களு மெப்போதும் பற்றுக
வாசைப்படுஞ் சுத்தமாயாபீடத் திருத்தன்
முதலிய கீழுள்ளபோகந்தானங்கள் முடிய
வனித்யமென்று நீத் தருளுருவாற் சலிப்பற
னின்ற வான்மாக்களிடத்திலே யவ்விடத்து
திக்குஞ் சிவஞானமதுவே தனுவாக வான்ம
சகாவிதமாகிய போக்குவரவற்ற பூரணத்வ
ம்வந்தவிடத் தழகுசெறியு மனுபூதியாயபகு
திக்கு நாயகன்

நாட்டத்தாழ்,
மெண்ணீ ரருவி
விழச் சிந்தைமய
க்கந் தெளிந்—து
ண்ணீர்மை யெ
ய்த வுரோமமெ
லா— நண்ணும்,
புளகம்புனைமெய்
யர் பொய்யிந்கூ
டாம— லுளகம்ப
ங்கொண் டெள்ளு
ருகி— யளவிலா,
மாலாயிருக்கு ம
வார்மனத்தை வா
ங்கவருள் - மே
லாய் விளங்கலங்

என்பதை-பொய்யிந் கூடாமற் சிந்தைமய
க்கந்தெளிந்து நாட்டத்தாழ் மெண்ணீரருவி
விழ வுண்ணீர்மைமெய்த வுரோமமெலாநண்
ணும் புளகம்புனை மெய்யருள கம்பங்கொண்
டுள்ளருகி டளவிலாமாலா யிருக்குமவர்மன
த்தை வாங்கவருள் மேலாய் விளங்கலங்க
ன்மெய்யினு னெனமாறுக.—பொருளாவது,
மலையினுச்சியி னெட்டுத்தெளிந்த நறுநீரான
தடையாறுது விழுமாட்போல விரண்டிகண்க
ளினுலங் கண்ணீர்தாரைவிட வான்மாவினு
டைய வையுறவநீங்கி யுள்ளே ஞானம்விள
ங்க மயிர்க்காறேறுஞ் சுகபுளகமுண்டாகுஞ்
சத்தியத் தீருமேலியானவ ரிந்தபிரபஞ்சப்
பொய்யை நீத்தவர்களிடத்திலே கம்பிதமா
ன வானந்தமுண்டாகத் தானொருபொருளெ
ன்னுந் தன்மைபோய் நீராளமாய்க் தரையிறந்

கன் மெய்யினு
ன்—

தபற்றும் வாஞ்சையுடைய வான்மாக்கள் செ
யலானது விஷயாதிகளின்செல்லாம லிதுத்
தித் தன்வயத்தாக்கு மருளே யாவைக்குமடி
கமாகத் தோற்றப்பட்டவையை யழகுசெநி
யமாலையாகத் தரித் தறிவுதானே தடித்தன
வே திருமேலியாகவுடையவன்

தோலாத, வா
னம்புவன மலேக
டலேழ்பாதாள-
மூணந்து பூ த த்
துயிருணர்ச்சி—
ஞானமா, யெல்
லாமா யல்லவா
யெண்ணுவா ரெ
ண்ணத்து— நில்
லாமனித்கு நீள்
வாசியான்—

பேரிருளாய் வழங்குதலில்லாத வெறுவெ
ளிகளு மிருநுந்நிருபத்தானான்கு புவனங்களு
மஷ்டகுலபர்வதங்களுஞ் சப்தசமுத்திரங்க
ளுஞ்சப்தபாதாளங்களு மாண்மகோடிகளுக்
குடம்புண்டாகைக்கு மூலமும் காரியப்படுமா
னபஞ்சபூதமுமந்தவான்மகோடிக் களியாவை
க்கு மறிவெவ்வளவோ வவ்வளவுக்குத் தேர்
தலுள வவ்வளவவ்வள வதன்றியோகியுஞ்
சொல்லப்போந்தவையித்தனையுந் தன்னிடத்
திலே யுண்டாக்கியுண்டாக்கியும் வினைப்பகு
தியால்விளக்குகைகடாற் றுணல்லவுமாய் போ
கமிக்கால் பகுத்தறியு மறிவினர் பகுத்துக்
காண்கைக்குக் காணுமையுங் காட்டுவதுமான

சித்தர்ய மனவேகமான விச்சை கிரியை ஞானசத்திக ளித்தன்
மையவானதே கறிங்குதிரையாகவுடையவன், இதுவன்றி யப்படி-
த்தோய்ந்தும் நோயாமையுமான விசித்ரமான வாசியே வாசியா
யுடையனென்க.

சொல்லாரும், ஸர்வரவாக்யங்களாலே யதோமுகவுலோ
பாதாளமூடுந்நுவி ள்களெங்குந் தடையறப் புகுந் ததன்மே
ப்பாரேமும் வி ள்களெங்கு யதிற் பிலக்கத்திவுமுதல் புண்ட
ண்ணேழு - மா ள்களெங்கு விருகச் சப்ததிவுள்ளுமதன்மேலாக

தாரமாக யுகம் யூர்த்தமுதமான பூலோகமுதலாக வடைவே
ட நிறைந்தோர் யுயர்ந்த சத்தபலோகமீறாக வேழு மேலுலோ
த, விரிதா யெளி கங்குளாள்ளவாய்த் தானிலைபாக நீர்கைக்கு
தா யருமறை யா த் தானமாக யன்றிபு மதன்மேலாய் வுலோக
தங்கத்- தருவா ங்களாய்க் கண்டி-தமன்றி யருவாயிருக்குஞ்
யுயிரா யுணர்வா சுத்தமாயலோகமியாவு நிறைந் திப்படியிரு
ய்ப்-பெரிசாய், ந்தாலுஞ் சுட்டிச்சொல்வதற்குக் காட்சியிற்
படாது. ஆனால்லாததோ வென்னிற் சுட்
டிந்ததாற் சொல்லிப்பட்டதாய் அன்றியு மே

லோர்க்கல்லது வுச்சரிக்கப்படாத வேதநான்குஞ் சினைகூ கற்
பம் வியாகரண நிருத்தஞ் சோதிடஞ் சத்தமென்று சொல்லப்ப
ட்ட வங்கங்களாலும் இவைக்குத் தானல்லது வேறுயிரினவில
தா யதிப்பிரித்துப் பிரவஞ்சசருவமுஞ் சொல்லுவதாய்துவ
யதனுக்குயிரா யதிலே நிச்சயமானதாற்பரியமே யந்தவயிற் கு
ஞானமா யிந்தவிதத்தாலாய சரீரமே மிகப்பருந்து

வெய்யதுயர்ப் தனது மெய்யடியார்களிடத்தில் கடினப்
பாசமற கிடையே பிரவிர்த்தியான பொல்லாத பந்தக்கன்ட
வெம்பிநிவித்-து யர்னுப்போம்படி செய்து திரிவிதகரணங்க
ய்கடலைத் துக ளினு லேறுசெய்திக்கிடான பற்பல ஜனிப்
னெழுப்பி-யை புத் தாபசொபமாய்ப் பந்துக்கோடாய்க் க
யமுறுங், காமம் ரையிழந்து நிலைகாணாதசாகரத்தைப்போலப்
குரோத லோப பயனிலவாய் ஜனனசாகரத்தை நன்றாய் ந
மோக மகங் கா சையீரஞ்சிறி துமில்லாது துகளெழக்கடந்து
ய்ந்த டர்ந்துச்- சந்தேகப்படுவனவும் விஷயவிருப்பு மதலு
சாமத் தொழிலி ன்வரும் வெகுளியியாமை யாதுந்தெரியாமல்
ன்றலையிதித்து-- மபககிற்படுகை தன்னைமதித்து கெர்வித்தன்
நாமத்தாற், கத் முதலானவைகளை வெகுளும் நெருக்கி மறித்
துஞ் சமையக்க துமறித்துத் திரிவதற்குக் காரணமாய் புவன

ணக்கின்விறம் க போகத்தை நசுங்கமிதித்து வேறுவேறு பெ
ட்டறுத்துத்-தத் யரிட்டுக் கொள்ளேயச்சம்பொருந்தி தீர்க்கப்
தம் பயங்கொலை பிரயோசனமில்லாத னூலாகிய பற்பலவார்த்
களாங் கழித் தையாகக் குரைக்கும் புறச்சமயிகளாகிய புன்
தே — தத்திவரு மையர் கோவைசெய் தகுதியின் வெற்றிபைச்
ம், பாசக்குழாத் சின்னாபின்னமாகத் துணித்துத் தன்றிதமம்
தைப் ப—வடித் து அச்சமுதல் பிறவுயிர்கோதல் முதலிய செ
துப்பாவையாத் ய்வதற் கிசைதலை நாசஞ்செய்து நாடோறு
மாசைக் கருத் நாடோறும் புணந்தசெயலுரைகளின் பிண்ப்
தையமறிவி—நே பாற் பெருகுவரும் புத்ரர்முதலாயின முற்று
சுத்தா,லான வே ம்வேரற் வு—ர்த்துமோதிக் களதர்ப்பற்றை
கங்கொண்டருள் ச் சிறிதுமில்லாம லுத்து அளவற்றகருணை
மும் மதத்தினு யினு லெந்தவிதத்தினாலே யான்மகோடிகளி
னாணையார் தத்து ன் பந்தரீங்குமென்கற நினைவான் கடுமையா
வங்க ளுள்புகுந் தானே குணமாகி, அதுவன்றியிலு மந்தக்கருபை
து—தேனைப், ப தானே மிக்கவாராமையாகிய மயக்குற்று உ
ருகிக் களித்துபர் மை திரு வாணியென்னு மூன்றுசத்திகளையு
ந்து பன்மறைநா மும்மதமாகப் படைத்து அந்தமதங்கரைக்
ற்கோட்டான்-ம குவ் கர்வத்தாற் சாதாரணமாகி நேககாரிய
ருவித் திகழ்நூ மான தத்வமெவ்வளவுள வ்வ்வளவு மதனு
ன யானையான்— ட்செறிந்து அந்தத் தத்வங்களுடம்பாய வுயி
ர்க ளவைகளினாலே விஷயநுகர்ச்சி நுகர்த
ற்குரியன். உட்கலந்து நின்றலாலே யந்தபுவ
னபோகங்களிற் றணக்குயோக்யமான தீர்மலமாய சுத்தமாயா
போகத்தி லுண்டோ வில்லையோவெனச் சிறிதே தேன்போன்ற
தெளிவைக்குடித் ததனான் மிகுசல்லாபமடைந்து வீறிட்டு மிக
அமுன்னதமாக யாவையினுநீண்டு வெகுவிதமான வேதங்க்கள்

ல்லாவந்தையுந் தனக்கு நாலுகொம்பாகப் பொருந்தி விளங்கா
நின்ற கிரியை யிச்சா ஞானமே தனக்கு அங்கமா கொலுபாணையா
கவுடையவன்

இருமுச், சமய உட்சமயங்களான வாமம் வைவரம் மஹா
ங்கடந்து தனக் விரதம் காளாமுகம் பாசபதம் சைவ மாநி
கொப்பிலாது-ச னுங்கொண்ட பொருணிலைக்கு மேம்பட்டந்
மைதுன்ப நீக்கு தநிலை யந்தவருளினர் நிலைக்கல்லது பின்னை
ந்துவசன்— யாவர்க்குங் கட்டாமையா லொப்பத்துச் சர்

வதொழிலுபுஞ் சுமற்றிக்கொண்டு துன்புறுமு
யி:களினைவைத்துத் தாமியாவைக்கும் பி
ராதிகனென்னு மறிவைவிளக்கி யந்தத் து
ன்பச்சுமையிலலாதபடி செய்தலா லவையே
யவனுக்குக் கொடியாகவுடையவன்.

கைம யொன் விஷயப்பகுதியாற் புலன்வழிச்சேரலையட
நித், தம்மை மற க்கித் தாபசோபமாற்றி யுயிரென்று வேறே
ந்து தழலொளி பொன்றில்லை பிராணகூயுவேயென் றறுதி
யுள்ளோயிருத்தி- யிட்டு முக்கோணமான மூலாதாரத் தக்கிலி
யிம்மை மதுமை மையொலிப்பதற்காம் வகையாலே ஜோலி
யிரண்ட கற்றி க்கப்பண்ணி யிந்தப்பூததனுவிற் புகிப்பும் இ
ச்--செம்மையே, துவன்றிநிங்கித் தேவலோகமுதலான தான
வாயுவையோடா ங்களுக்கான வுடம்பிப்புசிப்பும் இவையிரண்
வகைநிறுத்திவா டுமல்லவா யிந்தத்தனுவிலே சுபாவமாக நட
னத்து-வாயுவை க்கு மிடைபிங்கலையான் வாயுக்களிரண்டு நட
யு மங்கேயுமவ வாது தம்பிக்கச்செய்து, அதுவன்றியும் புற
மைத்துத் துத் ம்பா யிதற்குச் சகாகாரணமாயுள்ள பூதவா
யுவா; லென்று யுவின் சகாயத்தையு நிறுவித்துச் சுழுமுனை
மொரு தக்கையா நாடியினுண்டாய் -வாயுவாலே மூலாதாரத்

யிருக்கு மின்பரு
ளே - நின்றமூழ்
ங்கு நெடு முர
சோன்—

தில் ஜொலிக்கிற வக் லியையெழுப்பி யிராட
த்தானத்துச் சந்திரமண்டலத்திலே தாகவி
யதனுண்டாய வமிர்தகசிவாடபுசிப்பா லுள்
ளெங்குமின்பா யதுவேபுசித்து முன்னுள்ள
தனுக்கு ணரை திரை மூப்பு மிரதமற் றந்தவு
டம்பே வஜ்ரகாயமா யிளமைபெற் றளவிதந்
தகால நித்யராயிருக்கு மூறாத்மாக்களுள்ளே
நீங்காம லெப்பொழுதும் விளங்கிய பேரொ
லியே பெரிய பேரிகைபொலியா யுடையவன்

அன்றியு,மாலு. அல்லதுபிரமாவினாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டி
மயனும் வகுத்த
ளித்த வையமெ
லாஞ்-சாலு மத
ற்கப்பாலுமெப்
பாலு —மேலை,
யுலகுமுலகா லு
ணர வொண்ண
லுரு-மிலகி நடக்
கு மெழிலாணை
யான்—

அல்லதுபிரமாவினாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டி
விஷ்ணுவினாலே யிராதிபாதிக்கின்ற பிரகரு
திக்குக்கீழ்ப்பட்ட வுலகமெங்கும் பெருகின
தன்றி யசுத்தமாயையினுடைய வருத்திரமூர்
த்திகளாலே நடக்கப்பட்ட வுலகங்களும், அ
ன்றியினுற் தனித்தனியாகக் கீழுமேலுமுள்ள
டாய வுலகங்களும் அதற்குச் காரணர்கள் மா
ட்டு யாவைக்குமேலா யசுத்தமாயையினுள்ள
டாய வுலகங்களினு மகிலத்திடத்து மான்
மாக்க ளறிவாலறிப்பபடாத குழியத்தானங்க
ளினும் விளங்கப் பிரகாசித்துச்செல்லு மழ
கிய வாக்கினையினையுடைபவன்

அலகிறந்த, கா
ட்சியான்

எண்ணிறந்த வான்மாக்களுக்குந் தானொ
ருவனே புகலிடமாகவிருந்தாலு மொருபடி
த்தாகாம லவரவர் கோட்பாடுகளுக்குத் தக்
கதாக வேறுவே ரென்றோடொன் றிசையா
குபடிடாகக் காணுந்தன்மையன்

காட்சிக்குங்
காணன்

கலைஞர்-வா
ட்சியான்

சூட்சுக்கு மா
யிலான்—

சூட்சியான்,

பாருந் திசையு
ம் பட்டரொளிபா
லேநிறைந்தான்—

சூருந் தலையுமி
லாத்தோன்மலா
ன்—

வேராகி, வித்
தாகிவித்தின் வி
னாவாகி மேவுத
னுச்-சத்தாகி சூ
தங்கடாலாகி—

உயிராக்ரு மேலாய ஞானங்கொண்டலீன
து தற்போதங்களிலுந் காணப்படாதவன்
வேதாகமங்களின் பொருளினனாக நிச்ச
யிக்கப்பட்டுள்ளவன்

அந்த வேதாகமங்களிலு லிச்சயநிலை யிட
ப்பட்டவைக்கெல்லாந் தானிலைபாதவன்

தான் மேலாய ஸ்வரூபியாயிருக்கினுஞ் சர்
வான்மாக்களுக்கு மதுவே பேருக்குகையின்
பொருட்டி அவ்வவர்கள்மதத்துக்கிடாக நன்
மைதிமை புசிப்பதற்கு ஷெதனைவிதமான கா
ரியங்களையு முண்டாக்கப்பட்டுடையவன்

பூலோகமெங்கு மெட்டுத்திக்குங் கீழுமே
லுஞ் சஞ்சாரிக்கப்பட்ட பரிதி யங்கெய்ந்து ம
ந்துமுள்ளவொளிகட்குத் தானொளியுமாயந்
தவொளிமூர்த்திகளுக்கும் பிறப்பைக்கொடு
த்தள்ளவன்

ஒருமுதற் சொல்லப்படுமிடத்து அதற்க
டிமுடியுண்டாகையா லப்படிப்போல்வதோ
ரடிநடு வந்தயிலாதாகித் தானேதோன்றிய
முதலானவன்

தாபரசங்கமமென்னு மிருவகைதினையிற்
புரங்களுக்குப் பொருந்து முயிர்காருங் க
ருவிமுதற் காரணமாகயுடைய மதற்குநிலை
யாகியமூலமு மதன்மே லெழுந்துண்டாம் ப
னை சினை யடை தளிர் பலங்களுமாகிச் சங்க
மங்களுக்குப் பொருந்துமுயிர்க் கதுவதுகளு
க்கேற்குங் காரணங்களுந் தனுக்களுமுன்

டாக்கி யதற்குணத்தூவ் காரணமுதங்கோ
யும்படைத்து அந்தப்பூதாதிக்குக்காரணமாய்
தன்மாத்திரையாய்ச் சுத்தமுதலிபவற்றைப்
பூதாதிபாங்காரத்தினு முண்டாக்குவித்து

சுத்த, வெறு அப்படிப் பிரகிருதி மாயாகாரியத்தை யதி
வெளியாய்ப் பா ஷ்டித் தாக்கினாலுயினு மவனுண்மை சொல்
ழாய் வெறும்பா லுமிடத்துச் சுத்தமென்றவபரவிந்துவையும்
முக்கப்பா-லுறு வெளியாய் வபரநாதத்தையும் பாழாய் பரவி
பொருளாய் நின் ந்துவையும் வெறும்பாழாய் பரநாதத்தையுங்
ரவொருவன்— கடந் தீவைகளிற்றேயுந்த குணமில்லையாய்த்
துகடந்தவான்மாக்கள் பெறும்பேறாய்ச் சல
னமற்றதனாமுதல்வன்.

அபரவிந்துவைச் சுத்தமென்றது சுதாசிவமுதலிய மூர்த்தி
சளுக்குத் தனுவாகையினனுஞ் சுத்தமாயாமந்திர மிதிந்நிகக்
கையானுஞ் சிவசத்திக் ளிதிற்றேயுந்திடிருக்கையானு மென
வறிக.

அபரநாதத்தை வெறுவெளிபென்ற தென்னைபெனில்? சிவ
சத்திகடாக்கின் மேற்கொண்டு பராசத்தி வெளியின்படருகையா
லு மருவாகையானுஞ் சுத்தமாயையி லுர்த்தமுக மாகையாலு
மவ்விடத்துண்டாவ தியாதுமில்லையாலு மெனவறிக.

பரவிந்துவைப் பாழென்றது அவ்விடத்துப் பொருந்திய
வான்மாக்களின் சத்தி செயலில்லாதாகையாலு நித்தநிராமாய்
கிய நீர்மலமாகையாலு மெனக்கொள்க.

பரநாதத்தை வெறும்பாழென்றது அந்தத்தானங் களிற் ப
ந்நியவுயிரக னுயிரென்பதொருமுதலு மற்று னுயிர்நானே
சுகையா லுப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

அப்பாலுதுபொருளாய்கின்ற வொருவனென்பது திரிபுடி
நஷ்டமான பெறும்பேறு யேகாந்தனும்நிறைந்த வசலமென்ற
தெனவறிக. இப்படிப்பட்டவன்

பொறியிலியே அப்படி சர்வஞன்யனாகி மறைந்தவனாயி
ன், வெம்பும் பிற னும் பிரத்யக்ஷமாகப் பிரபஞ்சத்திலே சஞ்
விலலை கிழாமல் தாதியாய விந்திரியநிற்க மெய் வாய் கண் மூ
விடளித்த -சம்ப க்குச் செவியென்னுந் தானங்களும் வழக்க
ந்தமாமுனியென் மில்லாதபான். அதுவன்றியினு மவன்செய்த
றம்பிரான்— காரியத்துக்குப் பிறுத்தியான பாத்திரமில்லாத
யான் துயரவழலினுலே வாட்டும் பிறவிக்க
டலி லமுந்தாமல் மோக்ஷத்தைத்தந்து சம்ப
ந்தமாமுனிபென்னு மஹத்தாய நாமத்தினை
யும்புனைந்தெனக்கூச் சாமியுமாடுனான். தீமம்
ட்டிமல்லாமல்

அம்புலியோர், சமுத்தரஞ்சூழ்ந் தழகிய வுலகிலுண்டான
போற்றந் திருவ மஹத்துக்களும் மானுடராயினோ ரியாவரு
டியென் புன்றிலை ம் வந்தனைசெய்யப்பட்ட தனத்தழகிய பாந
மேலே பொறித் மிரண்டு மொன்றுமாகாத வினமான வென்
தோன்— னுண்டயசிரசி லொருக்காலுமறையாமல் விள
ங்கவைத்தவன். அவன் நாமருபியாயிருந்தா
லும் அறிவால் விசாரிக்கல்

ஏற்றின் புறத் புண்ணியருபமான விடபநந்தி முதுகின்
தமைந்த வெங் மேலே யிருக்கப்பட்ட வென்னுண்டயகத்தன்
கோமான்—

சாற்று வார், பற்பலவாய சமயிக ளவரவர்கள் வேறு
சாற்றும் பொரு வேறுகச்சொல்லுஞ்சொற்கு வர்த்தமானவ
ளான் நவிமுதல் ன் ஒன்றோடுங்கூடா தொருவனாகச் சர்வத்

வன்னுல்லான்-

வேற்றின்ப மி
ல்லா விளங்கொ
ளியான்—

போற்றுங், கு
ருவேடமாகிக் கு
ணங்குறி யொன்
றில்லாப் - பெரு
வேடமாய் நிறை
ந்த பெம்மான்—

சுருவேடங், க
ட்டிமுருக் கட்ட
றுத்தான்

கற்றவர் வாழ்
தில்லைபான்-

எட்டுமவர்க்
கெட்டா வியல்பி
னான்—

துக்குங் காரணனாயினு மப்படிச்சுட்டிக் கா
ணப்படாதவன்
நிர்மலமா யழியாததாய் வேறென்றுவந்து
பொருந்தாததா பொப்பற்றதாயிருக்கப்பட்ட
ட சுகசொருபமாய்ப்பிரகாசிக்கப்பட்டவன்,
இப்படி- நிகழ்த்தலாய்ப் பிரகாசத்தை யுடை
யனாயினும்

மந்தம் மந்ததரம் தீவரம் தீவரதரமென்
னு நான்கு சத்தினிபாதமும்பொருந்திய சகல
ரை பிரகாசிக்கைநிமித்தமாக வவர்களறிந்து
வழிபடத்தக்க வாசிரியருபத்தைத் தரித்து
ளனாயினு நாமருபக் குணங்குறியிலவாகியெ
ங்குநிரம்பி யொழிபாததிருமேனியான் பெரி
யகத்தன்

நால்வகைத்தோற்றத்தி னெழுவகைப்பிற
ப்பினு மதற்கதற்கேற்ற யோனிகளினுருவா
கைக்குக் காரணமான கன்மமல வானவமல
வனாதிப்பிணிப்பைச் சுத்தமாக வறிந்தவன்
வேதாதம சம்பன்னராயுள்ளவர்க ணிரம்
பிய வாழ்வுடைய சிதம்பரமாகிய தில்லை
னமே தனக்கூராகவுடையவன். நூலறிவா
லே மிக்கவர்களைப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையில்
வாழுதலிலதாகச் செய்பவனெனவுமாம்.

பிரமா விஷ்ணு விருவருஞ் சபதமிட்டுக்
கொண்டடிமுடி யறுதியிடுவோமென்று தே
ட வின்னுங்காண்தவன். அன்றியும் தற்போ
தமிருத்தோ ரளவைகொண்டு மட்டிட வந்த
மட்டிலடங்காதவன்

மட்டவிழ் தா
ர், வாடுன பவ
ஷி வரக்கண்டுவ
ல்வினையே - னே
னோரு மேத்துத
ல் கண்டேத்தி
னேன் — ருனெ
ன்னைப், பார்த்
தான் பழையவி
னைப் பஞ்சமலக்
கொத்தை பெல்
லா-நீத்தா லினை
வுவேறுக்கினு—
னேத்தரிய, தொ
ண்ணுற் றதுவா
பயிெறுக்கிறுவ
க்கறுத்தான் - க
ண்ணுறு தேன
முதங் காட்டினு
ன்—

ஞானஞரியனாக வென்னுடையஸ்வாமி எ
ழுந்தருளுகையால் மலபந்தமாய்த் தினிந்த
பூதவிருளா யந்தகாரமாய் மூடிக்கொண்டிரு
க்கு மான்மாக்க ளிதயமாகியமொக்கை விக
சிதமாக்கி மலர்த்துதலா லதில் ஞானாயிர்த
மதுக்களையுண்டு தேக்கிடப்பெற்ற பிரகாசம்
பொருந்திய ஞான சிற்சத்திவடிவாகிய கொ
வ்வைமலை மாப்பிலங்க வெழுந்தருளிவாரா
நின்ற பெண்ணாகடர் திருப்படைவீடாகிய ம
றைஞானசம்பந்தமாமுனி யொன்றுக்கும்பற்
முதவென்னை யடிமைக்கொள்ளும்படி பவனி
வரக்கண்டு நல்வினைவல்வினை யிரண்டுமறிபா
த வெண்பத்தநான்கு தூருயிரம் யோனிபே
தத்தில் மொத்துண்ட வுயிர்களியாவருங்கண்
டானந்தபரவச மடையும் பகுதியில் யாணு
மோருயிராக்கண்டு தொழுதேன் அடிபென்
பேரிற் சிவாகம்பாவித்துப் பூரண திருஞா
னப்பார்வைசெய்து யானெனதென்னும் பழ
வினையாகிய மூலவாணவமலம் தீரோதை மா
யை கன்மம் மஹாமாயை யிவ்வைந்தினுடைய
மூலக்கிழங்கை ஞானாக்கிலிமினும் பசையற
வெரித்துப் பாழ்படுத்தி யானோரு நாயகபுரு
டனாகவுந் தமதுதிருவருளே நாயகியாகவும் மனிகள் மத்தமதுக்
களையுண்டு மயங்கிக்கிடப்பதுபோல வென்மனத் தெனக்குத்தெ
ரியாமைமாய்ப் பற்றற வேறுக்கப் பசுகரணஞ் சிவகரணமாகி
யிரதகுளிகையைச்சேர்ந்த செட்புப்போல வென்னைத் தன்வசமா
க்கித் தத்துவக்குட்பைகளாகிய தொண்ணுற்றுவவரையிவ்

ப்படுத்திச் சரீரத்துவக்குப்பைகளனைத்தையும் பதைப்பதவறு
த்து ஞானானந்தத்திருநோக்கினாலே பேரின்பவெள்ளத்தை யெ
ன்னுள்ளும்புறப்பு மொழுகும்படி காட்டினான். தமது சிற்சத்தி
விளங்காநின்ற திருவடிபைய யடியேனுக் குள்ளபடிகாட்டினான்.

வெண்ணீறு பராபரமாகிய வஸ்த்துவே திருவெண்
ம், வேடமும் பூ ணீறும், அகப்பற்றும் பாழ்படுதெய வடி
சையுமே மெய் யார்கடிகருவேடமும் பஞ்சசுத்திசெய்து சி
யென்றான் பொ த்திர தீபம்போல மனைதிறுத்திச்செய்
ய்யென்றான் - கிற பூஜையுமே மெய்யென்றும், பொய்யா
மாயையும் வாழ் னதிரவியமும் பிரபஞ்சவாழ்க்கையும் ம
க்கை கமனையு ணைகளும் பொய்யென்றும்
மே—

நாடரிய, வஞ் சம்பிரதாயவழியிற் கர்ணபாரம்பரைய
செழுத்தி னுள் ல்ல தரியவரிதாங்கிய வஞ்சக்காதத்துக் கதி
ளீடறிவித தான தெய்வஞ் சிவமுதன் மலமீராக வைந்து
ஞ்செழுத்தை - காரணமு மடைவேநிற்சூந் தன்மையுனர்
நெஞ்சமுத்தி த்தி, அதன்றி யந்த மந்திரமிருதயத்திலே
நெசமய லாக்கி நங்காதபடி வடுப்படச்செய் ததனுண்
னான்— டா மனுபவத்துக்கு மாசைப்பற்றுண்டா
க்கி. இப்பயடியல்லதி நெஞ்சு ணடுவாகவு
யிரடையாளரினுத்திமெற் றுலு லாடததா
னத்திற் றானநெயத்தை நிறுத்தி யதனொடுபொருந் து மா
சையையுண்டாக்கி பெனவுமாம்

அஞ்செழுத் இலாடந் தாலு இருதய நாபி மூலமாகி
தை, யுச்சரிக்கு ய வஞ்சு கரணத்திலுஞ் சிகாரமுதலாய
ங்கே ண்மையு மைத்தபடியே யுச்சாரணம் பண்ணும்வ
ணர்த்தி யதனுச் கையையு மனாதி யுள்ளபடியறிந்து, அந்த

சரிப்பு-வைச்சி
ருக்குமந்த வழி
யாக்க—

அச்சமறச்.
சென்று விளக்
கை பெழத் து
ண்டிச் செழுஞ்
சுடரி-ஒன்றி
யொரு விளக்கி
னுள் ளொளியா
ய்—நின்ற, பெ
ருவிளக்கின்பே
ரொளியாயுள்
ளேபிரச-மருவு
மலர் போல மதி
த்து

அங்—கருவி
னுருக், கொள்
ளாவருளைக்
கொளுத்திக் கு
ணங்குறியொ
ன்—நில்லாவிட
த்தினினைப்பாற்
தி—

விள்ளாத, வு
ள்ளமுதலாகவு

உச்சாரணம் பண்ணுகைக்கே. யக்கரந்
மதன்மூர்த்திகளுநிதுத்தி மார்க்கத்திலே

மனதினுடைய சஞ்சலத்தைநிதுத்தி இ
ந்தச்செய்தொழிலிலே பிரவர்த்தித்து எரி
யுந் தீபத்தைக்கோல்கொடுதுண்டியபொ
துண்டாய மிகுபிரபைபோன்றதாகச் சி
காரவக்கரத்தையு மதனைநங்காத் சத்தி
ரூபமான வகரநிலையொத்த தீபநிமமாகவு
ம் அந்நுள்ளே கணற்பொறிநிறம்பெற்று
நின்ற யகரமாகியவான்மாவை வகரவொ
ளியானதுபற்றி மேலாய் மிகுந்தசிகரமாகி
யதிகையிலே யுச்சரிப்புக்கூட்டி யிலாட
முதலிருதயமீறாக வுள்ளேதான் பாவிப்
பித்து இப்படிபாவிக்குமிடத்துப் பூவினு
ண்டாயதேன் போக்குவரத்தில்லாமலவ்
விடத்துப் பருவத்தாயதுபோலப் பாவி
த்து

இப்படிப் பாவிப்பித்தவிடத் தந்தப்பா
வணையிறக்க வவ்விடத் துண்டாகிய மா
யையிற்றேறாத வருளைப்பிரவேசிப்பித்து
அருளொழியினுநிலாது காண்டலு முண
ர்ச்சியிற்படலு மில்லாதாகியதானத்திலே
பென்னுடைய ஜனனமரண தாப்சோபந்
தைப் போக்கினேருயமான சுகத்தினிது
த்தி

வாயேதிரக்கவழக்கில்லாம லென்னுயி
ருடல் பொருளாயதெல்லாந் தான்கொண்

ள்ள தெல்லாம்
வாங்க வருள் -
வெள்ள மயலளி
த்து மேவி லு
ன்—

கள்ள, மறப்
பித்தான் மெய்
ஞ்ஞான மாக்கி
மனமெல்லா- மி
றப்பித்தா னெ
ன்பிறவியீர்த்தா
ன்—

விற்ற சொல்
லுக், கெட்டா
னையாற்றுவெ
ழுதாவியற்றுண
ங்கட்-கெட்டா
னையாற்றுவெழு
த்திலுன்—

திருநாயு மதிற்றேராய்விவாதவன் ஆகலதற்குறி யெப்ப
புயென்னில், நாற்செய்தியுந் தொழிலுந் சரித்திரமும் காட்
டலுமே வதுதானையியற்கையாகிய சர்வகர்த்திருத்வ மு
டையவனென்க. இப்படிப்பட்டவனாகிலும் வழிபடுமடியா
ர்விதியானவன் அன்றியும் சர்வத்துக்கு முற்பத்திக்காரண
மான பிரணவாக்ஷரகாரணன்

மட்டாரும், என்பதை- ஆடலாராடல் கணபதியாங்
பாடலாராட கூடலார் பட்டாரும்பாடலா ராடலார்ப்

டவனுக் கவனுற் றரப்பட்டது தன்னுடை
யகிருபாசமுத்திரமாகத் தலையளிசெய்த
பற்றேபற்றுக வாழ்ந்து மயங்கவெனக்கு
த்தந்து விரண்டற்றவுணர்ச்சியாகக் கூடி
லுன்

எனக்குளதாய வஞ்சவத்தையெல்லாம்
போக்கிப் பேரறிவேயாகச்செய்து என்
கரணச் செயல்யாவையுங்கெடுத்து எனக்
குள்ளதாய நடந்தஜனனத்தையு மறுத்
தான்

சர்வசொற்களுக்கு மூலமாய் மேலாய்
வேதங்களுக்கு மறுதியிடப்படாதவன் ஓ
ருவராலுந் செய்தமுடியாக்கிரமமும் யா
வராலு மொப்புதீட்டாசரீரமு முடையவ
ன் பிரபஞ்சசிருஷ்டி யிரகைக் காரணமாகி
ய மாயாகாரியத்துக் காரியமாதிய குணங்
களைப் பொருந்தினாலுயினு மதிற்றேராய்வி
லாதவன். ஆகில் அதிற்கறுதி எப்படியென்
னில்? என்றும் பசுஞானங்களைப் பொருந்

லார் பண்பலார்
நண்பலா-ராட
லாராடல்கணப
தியாவ் — கூட
லார், காணக் கி
டையாதான் கா
ண்பார்க்குக் கா
ட்சியான்-பாண
ர்ச்சிலகு பலகை
மிட்டான் —

ண்பலார் நண்பலார் பாணற்கிலகு பலகை
மிட்டான் காணக்கிடையாதான் காண்பா
ர்க்குக்காட்சியான் என்று பொருளுக்கே
ற்கமானாக. பொருளாவது-தாளவகை மு
ழுவதுநவநாடகவிதிமுழுவதும் மறிந்தெ
ந்தவேளையினு நடம்புரியாதுபெருக மிக்க
நகரமாகியமதுரையிலே மந்தர மத்திமை
தாரகமென்னு மறுதியையுடைய பண்க
ளிராகங்க வியாவையுங் கரைகண்டந்த
ப்பண்களுக்குள்ள தாளவகையை தூற்
றெட்டுத்தாண்டவத்தையு நிலையிட்டதம
ன்றிப் பலபேதமாகிய பண்பு முழுவதங்

குணங்கனியாவையினு மதிசுமான நண்பாயவகையாவுநிறை
ந்த வடிபாராகிய யாழ்ப்பாணநாயனாரேறி யெழுந்தருளியி
ருந்து தம்மைப்பாடி யாழ்வாசிக்க யுகந்தோறு முகந்தோ
றும் விதவமுத்திரையா லயர்ந்தொர்பலரு மேறியிருக்க வி
டவ்கொதித்து விளங்கப்பட்டுவருஞ் சங்கப்பலகை யாசன
ம்போட்டருளினவன். அன்றியிலும் பொற்பலகை போட்டரு
ளினுனெனவுமாம். எந்தெந்த தந்திரங்களினுலங் காண்
பொலென்பவர்க்குங் காணப்படாதவன். தனதருட்காட்சி
யார்க்குப் பிறத்தியகூமானவன்

சேனிற, சிற
ந்தவுருவான் நி
ருமாலுக் கெட்
டா-லிறைந்ததி
ருவுருவினிற்
பொன்—

அதுவுன்றியிலு மந்திவானில்விளங்குஞ்
சிவப்புப்போன்ற திருமேனியருயினும் பூ
மிமுத லடகாயமளவாக வளர்ந்த விஷ்ணு
வுக்கு முயர்ந்தவன். அதுவுமன்றிச் சர்வ
வண்டங்களினுஞ் சர்வபுவனங்களினு மெ
ண்ணில்வுயிர்தண்மாட்டு மொழியா தழகு
பெறி நிரம்பியவன்

கறங்கு —
னே, சூழைசுழ
ல்வண்டி சுழல்
கொள்ளியட்ட
மெனு-மாறுகரு
ணையினான் மாற
றினான்—

தாபாம் ஊர்வன தேவர்கள் நீர்வாழ்வ
னபறப்பன நாற்காலுடையன மாணுடைய
யவெழுபுகை ஜன்னத்து ளெண்பத்துநா
ன்கு தூருயிரமியோனிவகையினுங் காற்
ருடி சுழற்காற்று வட்டஞ்சுற்றுமவண்டு
கையிற்பிடித்துவிசுமுற்றை இவையின்வே
கம்போல மாறிமாறிப்பிறக்கும் வேகச்சு
ற்றைத் தனதுகருபையினுலே போக்கச்
சுலிப்பறநிறுத்தினான்

நீறணிந்த,
மெய்யனிமலன்
மலனருள்விட
ளித்த-வையன்
றிவுக் கறிவாயி
னான்—

விபூதி துளளவொளி மிளிர்ந்திருமேனி
யன் நிர்மலமானவன் அனாதியே மலமில்
லாதவன் தனதுருளத்தை யெனக்குநிலை
யாகத் தந்த முன்னோன் சர்வபிரானிக
ளு மறியும்பகுதியாய் கிர்த்திக்குத்தான்
காரணனாயுள்ளவன்

பொய்யற்பா
ற், பொய்யமையா
ய்நின்றான் புந்
தவர்தநெஞ்சத்
து-மெய்யமையா
ய்நின்றவிலங்கி
னான்—

அஞ்ஞானிகளாயுள்ள வான்மாக்களுக்
கெல்லாந் தானுண்மைஞானமாகச் சூன்
யமாயுந் தன்னேமுதலென்றறிந்து வழிப
ட்ட வான்மாக்களுளத்திற் சத்யமாகத்
தோன்றப்பட்டவன்

கைமழுவ, ன
த்தன்பா னீசெ
ன்றடையுமிடத்
தையெலாஞ் -
சித்தஞ்சேர்நெ

இப்படிப்பட்டவனாகிலுஞ் சிறியுத்தத்
திலே தாருகாவனத்திருடிகள் கோபித்து
ச் சங்கரிக்கவிட்ட பரசைத் தானே தன
க்காயுதமாகச் சதாகாலமுந் தரிக்கப்ப
ட்டவன் என்னுடைய ஸ்வாமி அவன்பக்க

ஞ்சமேசெப்பக்
கேள்—

நித்தலுமே,
பூசுமுடித் துண்
டுகித்துப் பூங்க
ழலார்தங்கல
வி - யாசையிலி
ற்பட்டின்பவா
ர்கலிக்கு—
ணைசமுற, நின்
றுதினைக்குமிது
முத்தியல்லது
வே- றென்றுதி
னைக்குமதுமுத்
தி— யன்றென்,
நிலகா விருளல
கை போலிகலே
பேசு- முலகாய
தன்பா லொன்
றுதே—

வினிபோமிடத்து நடுவேநடுவே யிடைபூ
றுகளுண்டு அவைகளை யுனக்குளவாகச்
சொல்லுகிறேன் அந்தக்கரணங்களின் பரு
தியிற்படு மெனதுள்ளமாகிய சத்தியே!
சொல்லக்கேட்பாயாக

நாடோறு நாடோறு மனித்தியமாய்க்
குற்றமான சரீரத்தை நித்தியமாகக் குண
மெனக்கருதி நலமாகச் சந்தனகோபகல்
தூரிகளாற் நிமிர்ந்துகொண்டு சுகந்தவ
கைபாலைகளையுமுடித்து எல்லசாலியன்ன
த்துடனே பால்முதலிய வஸ்துக்கள்கூடி
னவறுசுவையமைந்த வைவகையுண்டியும்
புசித்து மேலாயபருத்திவர்க்கம்பட்டு நி
தாம்பர முதலியதரித்துப் பற்பலவாசனை
யுடனேகூடி நெய்த்திருண்ட குழலினை யு
டைய மாதர்களுடனே சரசலிலேபிறியாத
பற்றுகப் போதிக்கப்பட்டவ்விடத்தினு
ண்டாமிணைவிதைச்சாயல் சங்கீமச் சிற்றி
ன்பசமுத்திரத்துக்குள் எழுந்தி விடாத
பண்புபெருக வனுபவிப்பதே பிரத்யக்ஷ
முத்தி இதுவேயல்லது இந்தச் சரீரத்தி
லே நித்யஞாத வோரான்மா வுண்டென்று
பிரத்யக்ஷமானச ராசுவேயல்லது கரண
ரகதமாகக் காணுமொரு சிவனுண்டென்று
மந்தச்சிவயோகத்தை யந்தவான்மா யசரீ

ரியாயிரண்டற்றுப்புசிப்பனென்றும்வேதாஃமங்கன்றெசால்
லுகிறதெல்லா மல்லவென்று கொள்ளிக்கு நீக்கங்கொடாது

மைபோன் றறியாமையேகுணமாய்ப் பசாசுகள்போலக் குற்
றமேயியல்பாய்ச்செய்துதிரியுஞ் சார்வாகனிட வேறு மசத்
தாயகாட்சியிற்பட்டு நின்னுவிடாதே

பலகாலுந், எந்தவேளையினு மெந்தகாலத்தினு மெந்
தாம் பிரமங் க தவவத்தையினு மறவாது தன்னையும் பாத்
ண்டவர் போற் தையும் பிரித்தறிந்து பெறுவானும் பே
றம்மைக் கண் றுமாக விரண்டறிருக்கும் ஜீவன் முத்
டாங்குதுவே - தலைப்போலக் கருவிநீக்கத் தான்மாவை
நான்பிரமமென் த் தரிசித்துத் தானே யகம்பிரமமென்னு
பவர் பா னண் மாயாவாதுகள்பக்கற் போய்விடாதே
ஐதே—

ஊன்றனக்கு உடம்பு வளர்க்கும்பொருட்டாக நாத்
க், கொன்றிடுவ காலுடையவை பறவைகள் சிலஜந்துமுத
தெல்லாங் கொ லியவைகளைத் தன்பொருட்டாக வொரு
லையல்லவென்று வன்வதைத்துப் புசிப்பதாற் றனக்குப்பா
குறித் - தென்று வ மில்லையென்று இருஷ்டித்துக்கொண்டு
மறமேதெய்வ தன்வயத்தான வான்மகோடிகளுக்கு மு
மென் றென் னு பதேசமாகச்செய்ததுமன்றி தெய்வமென்
ம்—வென்றிப், ப தனாதிபாகப் புண்ணியமேதெய்வமாக
பொறையே யெ வுள்ளதென்று ஞாலுடனுநிச்சயித்து அந்
னும்புத்தன்பொ தப்புண்ணியப்பொருளைப் பெருவதற்குக்
ல்லாத புன்சொ காரசனம் வெற்றியாக நட்புபகையிரண்டி
ன் - மிறையேவி னிடத்தும் விருப்புவெறுப்பற் றெத்திரு
ருட்டிவிடாதே— ப்பதாதலா லந்தப்புண்ணியம் பெறலாம்
அதுவேநிஜமான முத்தியென்னும் படித்தி
ரபாவத்துக் கேதுவான லினையார்த்தையி
ன் வகையிலேபற்றாய் மயக்குந்துத் தடுமா
ற்றப்பட்டு நின்னுவிடாதே

நிறைமேவி,
வாழ்பவர் போ
ன் மன்னுடம்பி
ன்மன்னுமுரோ
மம் பறித்துத் -
தாழ்வு நினையா
து துக ழுனகற்
தி— யாழ்வி க்
கு, யஞ்சமகற்று
மது முத்தியெ
ன் னுரைக்கும் -
வஞ்சமணன்பா
ழிமருவாதே—

பக்கஞ்சார் துலைநாப்போன் நெவ்வயி
ர்க்குமொத்துத் துக்கஞ்செயாது நாடோ
றுநடப்பாரைப்போலப் புறந்துய்மையு நீ
ரர்ந்துய்மைசெய்யா துடம்புடொலவுடம்
பு மழுக்கடைந்து புழுதிபுடைத்துத் தலை
முதலாகத் தன்சரீரத்துப்பொருந்திய மயி
ரெல்லார் தனதுயிர்வருத்தமுற்பிடுங்கி
யுயிர்த்தொழையைத்தவிர்ந் துடையை நீத்
த்துச் சீவரந்தாங்கித் தாழ்வாகியபிறப்பு
க்கேதுவாய உருவம் வேதனை குறிப்பு பா
வளை விஞ்ஞானமென்னும் பஞ்சுடந்தங்
கெடவிருப்பது மோகதமென்னுஞ் சூழ்ச்
சுயினைத்தவிராது முன்னிலுமிக்கவுடையாறு
ய் சமணனாகுமவன் பிரயோசனத்திலே
சென்றுவிடாதே

செஞ்சொல்
புனை, யாதிமறை
யோதி யதன்ப
யனென்னும்மறி
யா - வேதியர்
சொன்மெய்யெ
ன்று மேவா
தே—

வேறு சந்தேகப்படுவதற் கிடமில்லாம
ல் விதிவாக்யமே சத்யமாக வெவர்க்கும்
பொருந்திய பிரமாணமாய் சர்வதுலுக்கு
ம்பிரதானமாகிக் கடவுட்டன்மையுடைய
வேதத்தை நன்றாகவத்யயனம்பண்ணியு
மதன்றற்பரியத்தை முன்னொடுபின்சீர்து
க்கி மறவாதுபார்த்துப் பொருணிச்சயிக்
கமாட்டாது கருமமே துணையென்னும் பா
ட்டிரபாகராதிவைதிகர்சொல்லும் போ
தகத்தைச் சத்தியமென்று புத்திபண்ணி
யவர்க்குள்பக்கலிற்போய்விடாதே

ஆதியின்மே,
ஆற்ற இருநிறஞ்
சிவாலயமு முன்
ளத்துச் - செற்ற
புலையாடாற்செல்
லாதே—

நற்றவஞ்சேர்
வேடமுடன் பூ
சையருண் மெய்
ஞ்ஞானமில்லா
தமுடருண் கூ
டிமுயங்காதே—

நீட, வழித்து
ப்பிறப்ப தறியா
தானைப்-பழித்து
த்திரி பவரைப்
பாராதே—

சர்வகடவுளர்க்குஞ் சர்வாதிகாரத்துக்கு
முதலாகிய சிவன் மனதுகாருண்மேனியிற்
சாத்தியருளும் பெருமையுடைய விபூதியினை
யும் மஹாலிங்கங்களாய் ஸ்வாயம்புமூர்த்த
மாகவெழுந்தருளியிருக்கு மழகிய கோயில்க
ளையும் அன்புடனேதரித்தலும் வணங்கலுமி
ன்றி யவ்விரண்டினுந் தவேஷமானமனதினை
யுடைய பிரத்தியக்ஷமான வறிவினுக்கவரோ
நிசர் அவர்க ளன்னையிலேபோய்விடாதே.

மாஸநேய மலிந்தவர் வேடமுமென்றும்
அந்தரியாகந்தன்னை முத்திசாதனை மென்றும்
அறியறிவினருளானே யறிந்தென்றும் ஆசான
ருளாலடிசேர் ஞானமென்றும் இத்தன்மையு
டைய மஹத்துக்களுட் னுசாவியிருத்தலா
லான்மலாபமு முயிருக்குதுதியுந் தானேனி
ளையும் அந்தவழியினில்லாம லென்போலிகள்
போன்றபாஷாண்டியான மூடருடன்கூடினா
னல்லறிவுனக்குவரமாட்டாது. அஃதெப்படி
யென்றால் ஆன்மசத்தி கூடினதுடனே கூடி
நிற்குந்தன்மை யதன்சபாவமாகையால் கீனா
யலக்கழிந்து திரியாதே

சகலவான்மாக்களையுஞ் சிருஷ்டி திதி, தே
வதைகளையுந், தேவேந்திரன்முதலிய தேவர்
களையுஞ் சரம சரங்களையுஞ் சர்வமுஞ் சிருஷ்டி
திதி சங்காரப்படுத்திச் சகலவான்மாக்க
ளுக்கும் ஜனன மரண மினைப்பொழித்துத்
தமது திருவடிநீழலிலிருக்கும்படிச் செய்யுங்

கர்த்தவ்யத்தைப் பழித்துச் சொல்லப்பட்ட
பேரை நீபாராதே

“வரமுடைத்தக்கன்செய்த ஸாவேள்விதிமையாகிபென்றார்
மேலோர், அன்றியும் ஈசனையன்றித் தேவர்களைத்திடையாரேயோ
என்றார் மேலோர்.

விழித்தருளை சகலமும் தனதுகாருண்மமாய் விளங்
த, தந்தெம்மை காநின்ற பொற்பிரகாசமாய் பொருந்தியிரா
யாண்டருளுஞ் நின்ற திருவடியிற் பொருந்தும்படி முன்ன
சம்பந்த மாமுனி மே சத்யோநிருவாண திசைக்கிரமத்திலே
வ - னந்தங்கடந் யாறத்துவாசோதித்துக் கலாசோதனை பண்
தப்பா லாய்கின் னும்போது அடியேனுடைய பொல்லாத கரு
ளுண்—

க்குழிக்கும்பியில் குருஸ்வாமி நான் சந்தான
வழியா யுள்புக்க யவ்விடத்து ஞானசூரியனு
கி பெழுந்தருளியிருந்து அக்வாவிழ்கட்டுப்ப
ட்டிருந்த சஞ்சித பிராரத்வகன்மத்தைத் தமது ஞானுக்கவியி
னாலே பசையற வருள்கூர்ந்து திருநோக்கம்பாலித்து அருட்சத்
திபை நிலைக்கும்படி நிறுத்தி பெண்ணையுந்தண்ணையுங் காட்டி நட
மைபடைக்கவு மலங்களைப்போக்கவு நாம்வாயிரியென்னும் கிரக
ண்டாமணியையும் துவசக்கொடியையுங் கட்டியிருக்கிறோமென்
றும் ஆன்மாவைத் தமது திருவடிநீழலின்கீழ் பிறண்டரப் புணர்
ந்து பொருந்தும்படிசெய்தான்.

“முத்தார்த்தப் பாதநிழற்கிழ்வைப்பனென்றும் ஆரியனா
சான்வந் தருளாற்றோன்ற - வான்மாவின்னடிஞானந் தேதான்றுங்
தோன்றத் - தூரியனாஞ் சிவந்தோன்றுந் தானுந்தோன்றுமென்
றார் மேலோர். அன்றியும் பரம்பரையாகையால் குருகொள்விலை
யுபரிசுரதலிலை சையோர்கஞ் சம்பிரதாயமென்றார். அன்றியும் அன்
னத்தின்மேலேறி யாடுமணியில்போ, லென்னத்தாலெண்ணையு

மாட்ட கொண்டானென்றார் மேலோர். அன்றியும், வந்ததற்கு
தெரி லடிபேனுக்குச் சிந்தாமணிபோலுள் சிரேரத்தன்மபோலு
முள்ளங்கை நெல்லிக்கணிபோலுள் கருவுலமாகப் போதனென்
னு மொருபிள்ளையைக் கட்டளைவிட்டாராகையா லடிமைக்குங்
குருவுக்குள் சம்பந்தமென்பதற் கோருத்தரம் வாய்திறந்து சொ
ல்லவேண்டுவதில்லை.

அன்றியு முனிவனென்னுங்கருத்து குரு வடிவேனை யடிமை
படைக்க வெழுந்தருளி யுள்ளபடி கட்டுப்பட்டிருந்து வினைகளை
ஞானக்கணியினிலே பசையற வெரித்ததனாலென்றதிக. கட்டளை
த்தேனை பாண்டு கொண்டானென்றார் மேலோர். ஆதவிறுள் போ
மடிவிற்பொருந்தாமலம்போமென்றார் மேலோர்.

அந்தங்கடந் தப்பாலாய் நின்றானென்பதற் கச்சமயிக ளவ
ரவர்கொண்ட கோட்பாட்டுக் கேற்றபொருளா யதுகருத்தும்
வேறாய் குருகாட்டுங் குறியுடைத்தாய் வேதாகமங்க ளளவைப்
பிரமாணங்கள் னளப்பரிதாய் குறியிறந்தறியு மறிவினுளறியா
யப்பாலுக்கப்பாலா யிருந்தான்குரு.

எந்தைபிரான், ஏகாந்தமாய் குருவிருந்தவிடம் மனவாக்
கிறிறுக்கு மோ குக்காயங்களினுலே யளவுபிரமாணஞ் சொ
லக்கம் ல்லிமுடிமாது அந்தவிடம் அத்தன் பரத்தன்
வனென்னுந் திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொ
ள்க.

அன்றியும் “ஓங்காரமே நற்றிருவாசியென்றும் உம்பவென்
னுள்ளத்தி னோங்காரமாயென்று மிருப்பதுகண்டுகொள்க. குரு
விருந்தகேரலம் ஓமெனுமோங்காரத்துளென்றும் ஓங்காரத் துட்
பொருளென்றும் துரிய மிறந்திடமென்றும் அத்துவிதப்பொரு
ளென்றும் முப்பாமும் பாழென்றும் அம்மானிருத்தமென்றும்
தானுன் றம்பிரானென்றும் ஆதாரத்தாலே நிராதாரத்தேசெ

ன்று மீதானத்தேயென்றும் குரவுவாரளகணவகே னொன்றுக்
கொன்று குழிமாரவென்றும் நின்றவைசாக்கிரத்தூரியமென்றும்
முற்றாந்தனிதெயென்றும் உடையாநன்ற நடுமுடியாமுதலெயெ
ன்றும் பின்னு மளவிதந்தபொருளென்றும் மேலோர் சொல்லு
வார்கள். குருவிருந்தகோலங் கூடறிவென்றோர்மேலோர். அந்தரக
சுயமானவிடத்தில்

எய்தியடி விழ தங்க னுயகவிருந்தவிடத்துக்குச் செல்லு
ந் திறைஞ் சிப்- சிறதங்குத் தங்குதடை யிடையி ல்லைபென்று
போற்றி சபசய நீ ஆன்மசத்தி வேகமாய்ப்போகாதே, கைக
போற்றியென— ட்டி வாய்புதைத்து முந்தாணை யொதுக்கிப்
பையப்பைச் சென்று விட்டதுபாகத்தி லோ
வியம்போலநிலு, அந்தவவசரத்திற் சிப்பர
ன்றிரும்பி நிரம்பியிருபையு— னருணைக்கம்பாலிக்க வந்தத்தி
ரும்பினமுகத்திற் சிறித்திநித்பள், அந்தவவசரத்தி லுள்ளும்
புறம்பு மொருதன்மையாக வட்டாங்க பஞ்சாங்க திரிவிதாங்க
த்விதாங்க ஏகாங்கமாக வுன் உடையவிழ உடலவிழ உரையவிழ
உயிரவிழ உணர்வவிழ உளமவிழ விந்தநூடகாரியமும் விழுகும்
படியாகத் தண்டனிட்டு “என்கருத்து முடியும்வண்ணமுன்னின்
மென்றும் ஏகமாய்நின்றே பின்பயடிகள் உளருவாருள்கிற்றையுள்
ளத்தாங்காணுவோவுற்று என்னும் இரும்பைக் காந்தம்வலித்தா
ற்போலென்றும் திருவுள்ளத்துதிக்கு மந்தவவசரத்தில் எக்கா
லமு நிறைகுறையில்லாமல் நீயிப்படியே வாழ்கவாழ்க வளவிற
ந்தவடிமைகரு மினிமேலுந் திருவடிக்காளாய் வருகிறவடிபார்
களுக்கும் அடிமையாக்கி யெண்ணிப்பாதுகார்த்து ரஷிக்குகேவண்
டிமென்றும் இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதானுள்
வாழ்க வென்றார் மேலோர் நிரிகரணசுத்தியாய்ச் சிரசின்பேரிற்
கைகூப்பி அபிநயமா யடியேன்படு மிடருகளெல்லாம் விண்ணப்
பஞ்செய

ஜூர்த்தகரி, ய தாருசாவனத்த ருஷிகள் மஹாகோபத்து
 ன்றுமித்தாய் டனபிசாரமோமஞ்செய்து அந்த ஹோமத்
 தில்வரப்பட்ட பெருமைபொருந்திய கண்ண
 மதங் கபோலமதங் கோசமத மூன்றுவெள்
 ளமாய்ப் பெருக வெகுவாங்காரத்தூடன் வருசின்ற வெறுமலை
 பென்னு மியாணையை கங்காளகோடமாய்வந்த ஸ்வாமியை விழு
 ற்கும்படியனுப்ப வப்படியே யானை ஸ்வாமிபைவிழுங்கவதுங்
 ண் மிமையவளஞ்சி விராயகனைமுன்னடத்திக் கந்தனையிடுங்கக்
 கொண்டு நவஜஸ்தம்பமட்டிம்போய்த் திரும்பிப்பார்க்க ஸ்வா
 மி மான்மழு சூலகபாலங் கடகங் கேடைடம் வரதமபையமுடை
 ய அஷ்டபாணிபாய் வீரட்டேசரமூர்த்தமா யானை வீறிட்டலறு
 ம்படி தலைமுகமிதித்து அட்டகாசஞ்செய்து யானையைக் கீழித்
 துப் போர்வையாகத் தரித்தகொண்டு குருஸ்வாமி யானந்தநி
 ருத்தஞ்செய்ததைக்கண் மிமையவள் ஸ்வாமிபக்கத்தில் வந்து
 திருவாய்மலர்ந்தருள்ளாள் ஐதலால்

நின்பவனி யா இரண்டாயிரந் தந்தபந்தியையுடையவை
 தரித்த ரெல் ராவதத்தின்மே லெழுந்தருளி பவவிவரு
 லோரும்-
 கிற ஸ்வாமிபைக்கண்டு தேவர்கள் பொன்
 மாரி புஷ்பமாரிபொழிபத் தேவனுந் துயிழுந்
 ற்க மூன்றுலோகத்தாரு மடியார்களுந் தோ
 த்திரஞ்செய்து தொழுது பேரானந்தப் பெ
 ருவெள்ளத்தழுந்தித் தேக்கட்டிப் பரவசரா
 கியிருந்தார்கள்

வென்றிமதன தென்றழ்ந்தேராகவு மிரவுபாணையாகவுந் தத்
 ம்புபட விழுவ தைகுதிரையாகவும் பெண்கள் பதாநியாக
 ரோ-
 வுஞ் சந்திரன் குடையாகவும் சமுத்திரம் பே
 ரியாகவும் ரதி தேவியாகவும் பூஞ்சோலை மா
 சறையாகவும் கரும்பு வில்லாகவும் வண்டிகா

கையும் அரகிந்தம் சூதம் அசோகு முல்லை நீலோற்பலம் பாண
மாகவும் இப்படி வெற்றிபொருத்தி மூன்று லோகத்தாரையுந்
தனதுவசப்படுத்த வல்லமையுடைய மன்மதன் மாய்கையில் வி
திகள்.

உம்முடைய பவனிகண்டபேர் “யானையிரதம் பரிமா எவை
யில்லை, தானுமனங்கள் நனுக்கரும்பு-தேனார், மலரம்பால்வென்
து வதிப்படுத்தான்மார, னுலகங்கண்மூன்று மொருங்கு. என்ரு
ர்மேலோர். இப்படி நொய்வனுகைபால் மதனம்புக் கீனோயா
ரென்றார் மேலோர்.

என்று, நிலலா
துசெல்வநிலையெ
ன்றுனைந்நுகிப்-
பொல்லாநரகிபு
சுவரோ—

பிரமவிஷ்ணுக்கள் தேவேந்திரன்முசலா
கிய செல்வமு மதோமுகவடுக்குகளி லிருக்க
ப்பட்டபேர்கள்செல்வமும் பெரிதென்று ம
னவாக்குக்காயத்திலு மெண்ணுவதில்லை செ
ல்வன்கழலேத்துஞ் செல்வஞ்செல்வமே என்
ருர்மேலோர் அப்படியெண்ணும லவர்கள்செ
ல்வத்துக் கவாவாகி நரகவேதனைப்பட் டிழ
லார்க ளும்முடையதிருவடி கண்டபேர்

பல்லோருங்,
ததுதுஞ் சமயக்
கணக்கிற் படுவ
ரோ-சுத்தம்பல
தாற் திகைப்ப
ரே—

சகல வேதாகம புராண கலைஞான
ம் சமைவாக்கு மற்றுமுள்ளசாத்தியங்க
ளெவைகளனைத்துஞ் சைவசித்தாந்த சம
யமேசமயம் யாஞ்சிவமே அதற்குக் காரு
ண்யமான பொருளென்று சொல்லுமுறை
யிட பதிபசுபாசத்தினுண்மையை விரங்க
ச்சொல்லு மெய்கண்டசந்தரணமேசந்தா
னம் அதைப்பெரிதென்றெண்ண மல் மனம்
பலகூலுந் திகைத்துத்திரிபார்கள்

தலைப்படுசொல்லினுக்குத் தளராரென்றார்மேலோர், அன்றியும் புறச்சமயிகளாமார்க்கத்திற் செல்லார்கள் வாழ்வெனுமையல்லிட்டு பேரிளமதியினுணைப் போற்றுவாரருள்பெற்றோர் என்றார்மேலோர்.

மூத்தம், பொருத்தம், பெருந்தம், பெரிளம்பெணந்தஞ்சிறுந்த நகை மடவந்தந்தபந்திகளைக்கண்டு மூலையரும்புவார் புணர்கலமாதளம்பழலித்து மிகலி வெட்கி நாணும் வியின்ப-மருவி பெண்கள் பாதாதிசேசமளவுங் கரும்புரசமயங்கு வருவசனையென்று அவர்களின்பங் கஞ்சிதவிற்பம் அதைப் பெரிதென்றெண்ணி மயங்கித்திரியார்கள்

இதைவன்கழலேத்து மின்பமின்பமே என்றார்மேலோர்

இரு பொழுது இரவும்பகலு மிருபத்தெழு நகைத்தீரது, நாளிருபத்தெழு நவக்கிரகமும் கோள்களினாலேவரப்பட்ட நவந்தீங்குகளென்னுகுறியார் கமும் நலியுங் - கோளினாலேவன்றெண்ணிச் குறிப்பாரோ—

வெணை, பெரிமுன்னஞ்சொல்லப்பட்ட வெற்றியையுத்தவிழியாய் நினைய மன்மதனையொரித்த பாலநெத்திரத்தினையின்பக்கடற் தினுடைய வுண்மையை மிவ்வளவென்று கே-தரித்து மதி சொல்லிமுடியாது. அதுவென்னெனில்? மறந்ததையல்ல—

துயநெத்திரத்தினாலே கூடரொளி கொடுத்தபண்டார் தேயமா மொளிகளெல்லானு சிவனுருத்தேசத்தென்றார் மே

லோர் அந்தவிட நிறைவுருறவில்லாதவிடம் அஃதெப்படி யென்றால் அதனுடையதுட்பம் விண்ணுறவடுக்கிய விதகின் வெவ்வழ லுண்ணியபுகிலிவை யொன்றுமில்லையா மென்றார் மேலோர் சகலவான்மாக்களையு மிருவினையொப்பு மலபரிபா கம்வரும்படி யெம்முடையருரு கருணைசுடர்ந்துவிட நேய த்தழுத்தலென்றும் பேரின்பவெள்ளத்தின்ப மிருக்குமிட மி துவென்று சுட்டிகாண்பிக்குமிடமாய் பிறவிவழக்கறுத் தா னந்தவாரியி னெயத்தழுத்த லென்றார்மேலோர் அந்தவிடங் தான்பெறவேணுமென்று தன்மதிமறந்து பேராணந்தப்பெரு வெள்ளத்தின்ப மென்றுகிடைக்குமோவென்று சகோரபாங்கி சந்திரகரணத்தைப் புசிக்கக் காத்திருந்ததுபோலும் தலை யிற்றுக்கன்றானது தறவையெப்போவருமென்று அழுதம்புசி க்கக் காத்திருந்ததுபோலும் பேதைமுதற் பேரிளம்பெண்ண ருவமட்டு மிந்தத்தையலாகியபெண் முன்னந் குருபரண்செ ய்த சகாயத்தை மறந்தவளாகையாற் பார்த்துப்பார்த்தே ங்கியேங்கி யிடருற்றாள்அன்றியு முன்னந் தீகையென்னு மியற்கைப்பெயரையுடைய சிவசத்தியாலென்னை யநாதிரிற் பசுத்துவத்தினு லஞ்ஞானியாயிருக்கின்ற ஜானனபூரணத் துக் கேதுவாகிய மலமாயாதன்மங்களொடு பொருந்தாமலிரு க்க ஊடத்துவாசோதனைசெய் தெடுத்திடுச் சமனாந்தம் பாச க்குட்டங்குடாதவகை சின்மாத்திரஞ் சுத்தகேவலமாய்க் கேட்டிக் கப்பண்ணிய குருவுக்குத்தெரியும்படிசொல்

வ ருத் த மெ அடியென்படுந் துயரமெல்லார் தீர்க்க லார், தீராயென வேணுமென்று நீகுருபரணுக்குத் தெரியும் வுரைத்துச் செ படிசொல்லிப் பொற்பிரகாசம்பொருத்தி ங்கமலப்பூந் தி யாமிரத்தெட்டிதழையுடைய செங்கமலப் புருத்தாள்-தாரா பூவினும் திருத்தானைத் தரவேணுமென்று

யெனப்பலகாற் சிரசின் பேரிற் கைகூப்பி மும்முறையேத
முழங் திறைஞ் ண்டணிட்டுத்தொழுது தோத்திரஞ்செய்
சி— து மயிர்க்கூச்செறிய வந்ததிருவடியினு
டையபெருமையினுட்பமும்பாவாஹு மட்
டிட்டுச் சொல்லிமுடியாதென்று மேலோ

ர் சொல்லுவார்கள் என்னவெனில்? ஏகமாய்நின்றே யிணைய
டிகளென்றும் மெய்ச்சுடருக்கெல்லா மொளியந்தபூங்கழ
லென்றும் மின்னேரணைய பூங்கழல்களென்றும் பொற்றிய
ருளுகனின் னாதிபாம்பாதமல ராதியெழு பருவமுமென்றும்
வீரவிபெண யெடுத்தாண்ட செய்யதிருவடியென்றும் ஆன
ந்தவாரியி லான்மாவைத்தானழுத்த னுனெந்தையார்பாதந்
தானென்றும் உள்ஓரும்புறம்பு மொழிவன்றிநின்ற வள்ளன்
மைகாட்டு மலரடியென்றும் ஆடவெடுத்திட்டபாதமன்றோ
நமையாட்கொண்டதே யென்றும் இப்படிச்சொல்லப்பட்ட
திருவடியைத் தரவேணுமென்று திருவடியிலே தாழ்ந்து த
ண்டம்பண்ணிக்கேள் வேண்டுவார்வேண்டியது மெய்தரு
குவானென்றார் மேலோர்

ஏராரும், பூங் அழகுபொருந்திய யருட்சத்தியாகிய சி
கொணறையாங் வகந்தம்பரிமளிக்கவும் ஆன்மவர்க்கமாகி
கீடுபுகழ்ந்துபுரி ய மதுகரங்கள் தேன்களையுண்டு தேக்கு
நெஞ்சமே-யிங் ட்டிச் சிவோகம் பாவிக்கப்பட்டவுமான
கொன்ற யாரா கொன்றைமாலையை வாங்கும் படியாய்ப்
யினி. புகழ்ந்து இன்பத்தைச் செய்யு நெஞ்சமே
மீட்டு மென்னுடன் பொருந்தும்படி இவ்
விடத்து வந்தினிக்குச்சுருவாயாக. புகழ்
வது என்னவென்றால்

“வேண்டிகவேண்டிகமறவாமை யென்றும் இன்னிலைய
தனி நெனழையெங்கிருங்க நின்ன துகருணைசொல்லளவின ரெ
ன்றும் உள்குவா ருள்கிற்றை யுள்ளத்தாற் காணுநோ டுந்
என்றும் பெண்டான்சமைந்து பெரியவன்ரு ண்டொண்டா
னறிவான் ருணுகுணத்தை யென்றும் எழுதாதபுத்தகத்தே
ட்டின்பயனைப் பிறவாதவண்மென முண்டவாதே யென்
றும் பேராதருளுதல் பெரியோர்கடனெயென்றும் நயவே
ண்டுமென்னுமிதி யின்முமென்றும் ஒன்றாகாம விரண்டா
காம லொன்றுமிரண்டுமின்றாகாம லென்றும் மாலைபாடற்
மதியென்றும் உரையும்பொருளு முடனுமுயிரும் விரையும்
ரும்பொல் விம்மிப்புரையின்றி யென்றும் மாலைவருகுதென்
றும் மாலைகொள்கொன்றை மாலைவரக்கண்டு மகிழ்ந்தாரெ
ன்றும் தான்முன்றம்பிரானென்றும் இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்
த காரணகாரியங்களுல்லா மடியேனுனக்குச் சொன்னகா
ரணமறந்து மயங்கியிருக்கப்போக முயென் றுனக்குத்திடம்
வரச்சொன்னது. அடியென்செய்தபாக்கியங் குருபரனைநீக
ண்டவருடைய திருவடியைக் கண்டபேருச்சுத் திங்கில்லை
யென்றார்மேலார். உன்கையிற் பிள்ளை யுனக்கேயுடைக்கல
ம், வெஞ்செலையகண்ணார்தம் பஞ்சேசடியாள் பாகத்தொ
ருவா பவனத்திருவாயா லஞ்சேசெலென்ன வாசைப்பட்டே
ன்கண்டாயம்மானே, அன்றேயென்ற னோவியமுடலு முடை
மையெல்லாமுங் - குன்றேயணையென்னையாட் கொண்ட
போதெகொண்டிலையோ - வின்தேனரிடைபூதெறம் குண்டோ
வெண்டோண் முக்கணம்மானே-நன்றேசெய்வாய் பிழை
செய்வாய் நாநோ விதற்குநாயகமே, கூசுமொழிந்தருண்ணா
னக்குறியினின்று-சும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித்திரி
யே, மாதாரும்பாகத்தெந்நை யாவர்கோ நென்னையும்வந்
தாண்டுகொண்டா னியாவர்க்குங்குடியல்லோ மியாதுமஞ்

சோமேவினோ மவனடியாரடியாரோடு மேன்மேலுங்குடை
ந்தாடி யாடுவோமே, செங்கமலத்தாளினைகள் சேரலொட்
டாத் திரிமலங்களுத் தீசனேசரோடுஞ்செறிந்திட்-டங்க
வரோமிந்திருவேட மாலையங்களுல்லா மரணெனவே தொ
ழுதிதைஞ்சி யாடிப்பாடி-யெங்கு மியாமொருவர்க்கு மெளி
யோமல்லோ மியாவர்க்கு மேலானோமென்றிறுமாப்பெய்தி
த்-திங்கண்முடியா ரடியாரடியோமென்று, இப்படியெல்லா
மேலோர் இருவுளம்பற்றினார்கள். அன்றியும்

வெண்பா.

அருளினருள யருளாம்பேரின்பப்
பொருளின்பொருளாம் பொருளே—ருருவாம்
மருத்தலைவர்கொன்றை மாலைதனை நெஞ்சே
தருகவெனக்கின்று தரும்.

வாராதுவாராது வள்ளிதழேய் பூங்கொன்றைத்
தாரார்புயமருத்தச் சம்பந்தன்—சீரார்ந்தே
வெங்கிலுந்தாண்டசித் தாயிருந்தானெஞ்சே
யிங்கனியுமுண்டோ விடர். எ-து. சுண்டிகொள்க.

* வெம்பும்பிறவியலை கிழாமல்விடளித்த
சம்பந்தமாமுனிவன் ரூர்வாங்கு—யம்புந்நூம்
வஞ்சமெவ்விழியார் வல்வினைபெல்லாமகல
நெஞ்சமேவாராய் நினைந்து.

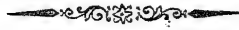
நெஞ்சவிநிதுது மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

* சிலபிரதிகளில் மேலிரு வெண்பாக்களையு நீக்கி இவ்
வெண்பாணவ யெழுதப்பட்டுள்ளது.

சிவமயம்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்

எ-து. உண்மை நெறியை விளக்கக்கூறியது.

அது கொடிக்கவி கூறியபின் அவ்வாறறுஷ்டத்தோர்க்குச் சிறிதுஞ்ஞானந்தோன்றி அத்திருவருண் ஞானத்தின் வழியே பாசநீக்கஞ்சிந்தித்தற, அதுமுற்றி லுநீங்கிச் சிவப்பேரின்பெய்துமாறு யாங்ஙனமெனவினாவ, ஆசிரியர் உலகவழம் கின்பேபோன்று பாசமிலாரெஞ்சவிடுதுகூறிப் பாசநீக்கமும் பதிப்பேரின்பு மடையுமாறு தெளிவிக்க, அதனையுணர்ந்தமாணக்கர் அதனைமேன்மேலுமறுஷ்டத்துப் பயனடையுமாறு வினவ, அதனைத் தசகாரியவகையா லெளிதி லுணருமாறு விளக்கிக்கூறிய சிவவுண்மைநெறி விளக்கமாகும்.

அன்றியும், சிவஞானபோத உண்மையினையும் ஆகமங்களினுண்மையினையும் உண்மைவிளக்கமாகத் தமது பரமாகிரியர் மாணுகர் மனவாசகங்கடந்தார் விளக்கிக்கூறியதேபோல் தாமு மவ்விரண்டையும் விளக்கி உண்மைநெறிவிளக்கமாக விளக்கினர்.

எவ்வாறென்னில்? மாயை ஆன்மா சிவமென்னு முத்தத்தவரூபங்களை யாராய்தலும் அதனைத் தரிசித்தலும் தரிசித்தவற்றில் மயக்கஞ்செய்வதைச் சுத்திசெய்தலும் சுத்திசெய்தபின் னுண்டான ஆநந்தவின்பத்தை யனுபவித்தலுமென வொவ்வொன்றிற்கு மும்மூன்றுவகையாக ஒன்பதுவகைகாட்டி யிவ்வாறாய்ந்து சிவத்துடன் தான்போகத்திருத்தலே பயனெனவும் இதுவேதசகாரியமெனவும் கூறினர்.

அதுவே தத்வரூபம் தத்வதரிசனம் தத்வசுத்தி ஆன்மரூபம் ஆன்மதரிசனம் ஆன்மசுத்தி சிவரூபம் சிவதரிசனம் சிவபோகம் சிவபோகமென்பதாகும்.

உ

அன்றியும், உண்மை - ஆகமவுண்மையை, நெறி - வழிபாடு,
வொழுங்காக, விளக்கம் - விளக்கியது உண்மைநெறிவிளக்க
மென்பது உமாம். இதன்கருத்தை உண்மைவிளக்க முகவுரையிற்
காண்க.

இங்ஙனம்

 கொ - வுண்முகசுந்தர முதலியார்
சென்னை-சிந்தா திரிப்பேட்டை.

உ

சிவமயம்.

உண்மைநெறிவிளக்கச்

செய்யுளின் கருத்து.

இலக் செய்யுள் கருத்து பக்கம்.

க—மண்முதல்	தத்வரூப தத்வதரிசன		
	தத்வசுத்தி	அடி-ந	க
உ—பாயிருணீங்கி	ஆன்மரூப ஆன்மதரிச		
	ன ஆன்மசுத்தி	அடி-ந	உ
ங—எவ்வுடிவுகளுந்	சிவரூபம்		ங
ச—பரையுயிரில்	சிவதரிசனம்		ச
ரு—எப்பொருள்	* சிவயோகம்		ரு
ஊ—பாதகங்கள்	சிவபோகம்	அடி-ச	ஊ

அடி தசகாரியம்-க0

* இச்செய்யுளினும் உரையினும் சிவபோகமென்பதைச் சிவ
போகமெனத் திருத்திவாசிக்க.

முற்றியது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்

மூலமும் உரையும்.

மண்முதற்சிவமதீரூய் வடிவுகாண்பதுவேரூப
மண்முதற்சிவமதீரூய் மலஞ்சடமென்றல்காட்சி
மண்முதற்சிவமதீரூய் வகையதிறுனிலாது
கண்ணுதலருளால்நீங்கல் சுத்தியாய்க்கருதலாமே.

(இ-ள்.) மண்முதற்சிவமதீரூய். எ-து. பிருதிவிமுதல் நாத
மீரூன முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும், — வடிவுகாண்பதுவே
ரூபம். எ-து. தனுஷ் கரணமும் புவனமும் போகமும் செயலு
ம் பிராகமமாய் நின்றபெருவடிவுங் குணமும் தொழிலுந் ச
னக்கு வேராய்க்காண்பதுவே தத்துவரூபமாம், — மண்முதற்
சிவமதீரூய் மலஞ்சடமென்றல்காட்சி. எ-து. பிருதிவிமுதல்நா
தமீரூன முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுந் சுத்தமாபா அசுத்த
மாபா மலத்தினது காரியமென்றுந் சடபதார்த்தமென்றுந் த
ன்னாலே யறியப்பட்டதென்றுந் தன்னறிவிலே விளங்கக் கூ
ண்பதுவேதத்துவ தரிசனம், — மண்முதற் சிவமதீரூய் வகைய
திறுனிலாது. எ-து. பிருதிவிமுதல் நாதமீரூன முப்பத்தாறு
தத்துவங்களினது விகற்பமாகிய சுட்டறிவுகளிற் றுனில்லாம
ல், — கண்ணுதலருளால் காண்டல் சுத்தியாய்க் கருதாமன்
றே. எ - து. தத்துவங்கள் தன்னைத்தாக்காமல் கானலைத் த
ண்ணினைன்று கண்டவன் கரனலென்றறிந்தவிடத்துத் திரும்

ப விரும்பாததுபோலவுஞ் சொப்பனத்தில் யானையேறிமலைகு டக்கண்டவன் விழித்தவிடத் ததுமெய்யாய்க் காணாமல் பொ ய்யாய்க் கண்டதுபோலவுந்தன்னறிவிலே கண்டுநீங்கித் தான சைவீன்றி யந்நியனா யெங்குநிறைவாய் நித்தியமா யறிவாயுள் ள முறை மமையயறிந்துநிற்பது தத்துவ சுத்தியாமென்று வே தாகமங்கள் சொல்லும். எ-து. (க)

பாயிருணீங்கிருநானந் தனைக்காண்டலான்மரூப, நீயு நின்செயலொன்றின்றி நின்றலேதரிசனந்தான், போயி வன்றன்மைகெட்டுப் பொருளிற்போயங்குத்தோன்றா தாயிடிலான்மசுத்தி யருணாவின்விதித்தவாறே.

(இ-ள்.) பாயிருணீங்கிருநானந் தனைக்காண்ட லான்மரூபம் எ-து. தேசிகமூர்த்தத்தினது அறுக்கிரகத்தினாலே தன்னையு ந் தன்னிடத்திலே பெந்தமாயிருக்கிற தத்துவ விவகாரங்களை யுமெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் சகசமாய் மறைத்து நின்ற வாணவமலத்தையு நீங்கித் தானறியுமுறைமையும் அவனது ஞான மறிவுக்கறிவாய் நின்றபுகரிக்கிற முறைமையுந் தன்ன றிவிலே விளங்கக் காண்பதுவே. ஆன்மரூபமாம்,—நீயுநின்செ யலொன்றின்றிநின்றலே தரிசனந்தான். எ-து. ஆன்மசெய்தி யெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் தத்துவதாத்திகங்களை யென் னதென்றும் பசுஞானத்தையானென்றும்நின்ற வசத்தியபோ தநீங்கிப் பழைய சிற்றறிவாகிய சுட்டுப்போதற் கழன்றுநிற்ப து ஆன்மதரிசனமாம்,—போயிவன்றன்மைகெட்டு. எ-து. த னக்கெனச் செய்தியில்லாதவான்மா தனது சுட்டறி வெவ்வி டத்திலுந் தோன்றாமற் கெட்டு,—பொருளிற்போய். எ-து. த ன்னிடைத்திலே விளங்கப்பட்ட வறுக்கிரகஞானத்திலே தற்பூர ணமெல்லா மடங்கித் தனது செய்தியெல்லா மறுக்கிரகத்தின துசெய்தியாய்,—அங்குத்தோன்றாதாயிடில். எ-து. தன்னை யந்

தஞானமடக்கின முறைமையுந் தானந்தஞானத்திலே யடங்கி
 ன முறைமையு மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் பெத்தத்தினு
 லேதேகமேதானாயுந் தானேதேகமாகியு நின்றமுறைமைபோல
 ச் சிவமேதானாய் நிற்கவந்ததானால்,—ஆன்மசத்தியருணாவின்
 வித்தவாறே. எ-து. ஆன்மசத்தியாமென்று வேதாகமங் களி
 ன் வழித்திலே யடைந்த ஞாதாக்கள் சொல்லு முறைமையா
 ம். எ-து. (உ)

எவ்வடிவுகளுந்தானு யெழிற்பனாவடிவதாகிக்
 கவ்வியமலத்தான்மாவைக் கருதியேயொடுக்கியாக்கிப்
 பவ்வம்விண்டகலப்பண்ணிப் பாரிப்பானொருவனென்
 செவ்வையேயுயிரிற்காண்டல் சிவரூபமாகுமன்றே [து

(இ-ள்.) எவ்வடிவுகளுந்தானாய். எ-து. ஜடசித்துக்களாகிய
 தாபரசங்குங்களு ளெல்லாந் தான்வேறற நின்று,—எழிற்ப
 னாவடிவதாகி. எ-து. பெருமைபொருந்தி யிருக்கப்பட்ட கா
 ருண்ணியசத்தியே தனக்குத் திருமேனியாகி,—மலத்தான்மா
 வைக்கருதியே. எ-து. ஆணவமலஞ்சகசமா யிருக்கப்பட்டவா
 ன்மாக்கள் பாகபேதங்களைத் திருவுள்ளத்தடைத்து,—கவ்வி
 யே. எ-து. தனதிச்சாஞானக் கிரியையின் செய்தியாகிய மா
 யாதத்துவங்களினால்,—ஆக்கி யொடுக்கி. எ-து. சிருஷ்டித்து
 ந்திதித்துஞ் சங்கரித்தும்,—பவ்வம்விண் டகலப்பண்ணி.
 எ-து. மலபாகவொழிவிலே யிர்த்தத்தத்துவங்கள் வேரம்படிக்
 குச் சத்திரிபாதத்தை வினைவித்து,—பாரிப்பானொருவன்.
 எ-து. சத்திரிபாதத்தின் வழியிலே புறம்பே கட்புலனுக்குத்
 தோன்ற மாணிடச்சட்டைசாத்தி யெழுந்தருளிவந்து தான்வே
 றறநிற்கிறமுறைமையைத் தருகின்றவன் ஆன்மாக்களுக்கெல்
 லா மறிவுக்கறிவா யிருக்கிற சிவனேயென்று,—செவ்வையே
 யுயிரிற் காண்டல். எ-து. பிரகிக்கிணையேது திட்டாந்தங்களினு

யக்கவிகற்பமறத் தன்னறிவிலே விளங்கக்கண்டு நிற்
சிவரூபமாகுமன்றே. எ-து. சிவனது ரூபமா மென்று
மங்கள் சொல்லும். எ-து. (ந.)

ராயுயிரில்யானெனதென் றறநின்றதடியாம் பார்ப்
_மெங்குஞ்சிவமாய்த் தோன்றலதுமுகமாம், உரை
பிறந்தசுகமதுவே முடியாகுமென்றிவ் வுண்மையினை
கத்தெளிந்து பொருள்வேறென்றின்றித், தரைமுதலி
ற்போகாது நிலையினினில்லாது தற்பனையினின்றழந்
தா தற்புதமேயாகித், தெரிவரியபரமாதந்தத்திற்சேர்த
ல் சிவனுண்மைத்தரிசனமாய்ச் செப்புநூலே.

(இ - ள்.) பரையுயிரில் யானெனதென்றறநின்ற தடியாம்
எ-து. ஆன்மாவென்ப தெவ்விடத்திலுந் தோன்றும் லென்ன
தென்றும் யானென்றும் நின்றவசத்திய போதநீங்கத்தேசிக
மூர்த்தத்தி னனுகூரகரூனம்பிரகாசித்துநின்ற வவதாஞ் சி
வனதுபாதமாம்,—பார்ப்பிடமெங்குஞ் சிவமாய்த் தோன்றல
துமுகமாம். எ-து. தன்னைபுணர்த்தும் பகுதியாகத் தாக்குவ
தானவிஷய போகங்களை யவனவளதுவாய் நோக்கு மிடமெ
ல்லாமவ னனுகூரகத்தையே கண்டபுவிப்ப தவனது திரு
முகமாம்,—உரையிறந்தசுகமதுவேமுடியாகும். எ-து. அந்தவ
னுகூரகத்திலே தற்செயல்தோன்றாமல் பரவசப்படுவதே சி
வனதுதிருமுடியா மென்றறிந்து,—இவ்வுண்மையினை மிகத்தெ
ளிந்து. எ-து. இந்தவுண்மையைச் சந்தேகவிகற்பமற வுள்ள
உவிசாரித்தறிந்து,—பொருள்வேறென்றின்றி. எ-து. இதுவ
ராமல் சத்தியமாயுள்ள பொருள் வேறேயுமொன்றில்லை யெ
தளிந்து,—தரைமுதலிற்போகாது. எ-து. என்னதீயா
விகற்பமாகிய பிருதிவிமுதல் நாதமீறாகச்சொல்ல
வதையிலும் பொருந்தாமல்,—நிலையினினில்

லாது. எ-து. இந்தக்கருவிகள் நீங்கினுற்றனக்குள்ள சகசநிலையாகிய கேவலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல்,—தற்பரையினின்றமுந்தாது. எ-து. இந்தக் கேவலசகல பிரண்டுநீங்கின விடத்து விளங்குவதான போதபூரணமாகிய அகம்பிரமஞானத்திலும் பொருந்தாமல்,—அற்புதமேயாகி. எ-து. தேசிகமூர்த்தத்தினதுக்கிரகஞானத்திலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தனதுசெய்தியெல்லா மவனதுக்கிரக ஞானசத்தியினது செய்தியாய்,—தெரிவரியபரமாரந்தத்திற்சேர்தல். எ-து. அறிதற்கரிதாகிய மேலான பூரணவிற்பந்தோன்றாம லேகதேசவியாபாரமாகிய தனுகரணதியிற்பமேதோன்ற அந்தவிற்பங்களை யே மெய்யென்றதுபவித்து நின்றமுறைபோலத் தனுகரணதியிற்ப மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் பூரணவிற்பத் தொடர்ச்சியாகிய தேசிகமூர்த்தத்தினதுக்கிரக ஞானத்தை யெவ்விடத்திலுந் கண்டதுபவிப்பது,—சிவனுண்மைத்தரிசனமாய்ச்செப்பதுவே. எ-து. சிவனையுள்ளபடி சத்தியமாகப் பெற்ற தரிசனமென்று சொல்லுஞ்சிவாகமங்கள். எ-து. (ச)

இனியான்மசுத்தியாகிய போதவொழிவும் அருள்கழற்றியும் வருமாறு.

எப்பொருள்வந்துற்றிடினு மப்பொருளைப்பார்த்தங் கெய்து முயிர்தனைக்கண்டிங் கவ்வுயிர்க்குமேலா, மொப்பிலுள் கண்டுசிவத்துண்மைகண்டிங் குற்றதெல்லா மதலேபற்றினோக்கித், தப்பினைசெய்வதுமதுவே நினைப்புமதுதானே தருமுணர்வுபுசிப்புமது தானேயாகு,மெப்பொருளுமசைவில்லை யெனவந்தப்பொருளோ டுசைவதுவேசிவபோக மெனுமிறைவன்மொழியே.

(இ-ள்.) எப்பொருள்வந்துற்றிடினும். எ-து. ஜடசித்துக்களிராண்டினு நின்றுவிளங்குவதாகிய ஹிதாஹிதங்களுக் கேற்றச

த்தாதி விஷயங்களிலே யெந்த விஷயங்கள் வர் து காக்கினாலு
ம்;—அப்பொருளைப்பார்த்து. எ-து. அந்தவிஷயங்களை யெதிரி
ட்டுப்பார்த்து இதுமாயாகாரியமான தனாகரணபுலனபோகங்
களினது விகற்பமென்று மிந்தவிஷயங்களினின்றும் விளங்கு
வதாகிய ஹிதாஹிதங்கள் கண்மத்தினது விகற்பமென்றுங் கண்
டுதனக்கெனச் சம்மஞ் செய்தியில்லாதஜடரூபமாகையினாலே
தானாய்ச் செயற்படவறியாது, — அங்கெய்துமுயிர்தனைக்க
ண்டு. எ - து. அந்தவிஷயங்களை யதவதுவாகப் புசிக்குமா
ன்மாவை நித்தியனாய்ப் பூரணனாயறிவாயிருந்தாலும் தானு
கவொன்றையு மறிதற்கறிவிலையென்னு முறைமையையுள்ள
படிதரிசித்து, — அவ்வுயிர்க்கு மேலா மொப்பிலருள் கண்டு.
எ-து. அந்த ஆன்மாவினது அறிவுக்கறிவாய்நின்று இந்த வி
ஷயபோகங்களை யிடைவிடாமற் பாகமறிந்துணர்த்தி நிற்கிற
திருவருளையுமுள்ளபடி தரிசித்து, —சிவனுண்மைகண்டு. எ-து.
அந்தவருளினது நிறைவெல்லார் தனது வடிவாகவுடைய பூர
ணவிற்பமெனக் கண்டித்துக் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி
மானிடச்சட்டைதரித்துவந் துபடுத்தித்தவறுக்கிரகத்தை யுள்
ளபடி தரிசித்து, — இங்குற்றதெல்லாமதனாலேபற்றிநோக்கி.
எ-து. இவ்விடத்திலேவந்து பொருந்தப்பட்ட சத்தாதிவிஷ
யங்களையெல்லா மந்தவதுக்கிரகத்தினாலே பொருந்திப் பார்
த்து, — தப்பினைசெய்வதுமதுவே நினைப்புமதுதானே. எ-து.
இந்தவிஷயபோகங்களின் வழித்தாய்த் தீவினையைச்செய்விக்
கிறது மதுக்கிரகமாகிய திருவருள்தானே நல்லினையைச்செ
ய்விக்கிறது மந்தத்திருவருள்தானே; — தருமுணர்வுபுசிப்பு
மதுதானேயாகி. எ-து. இந்தநன்மைதிமைகளை யறியும்படி
க்கு அறிவித்தவறிவு மிந்தநன்மைதிமைகளை யறியும்படிக்குப்
புசிப்பாகிவந்த விஷயபேதங்களு மவ்வுதுக்கிரகமாகிய வரு
ள்தானேயென் னுள்ளபடி தரிசித்து;—எப்பொருளுமைகவி

ல்கையென. எ-து. இத்தமுறைமையன்றியிலே சித்தாகியவான் மவர்க்கத்துக்கும் ஜடமாகிய பாசஜாலங்களுக்கு மொன்றை யொன்றறியவு மொன்றை யொன்றுபொருந்தவு மொருசற் றுஞ் செயலில்லை யென்னு முறைமையுள்ளபடி. தரிசித்து அந்தப் பொருளோடிசைவதுவே,—சிவபோகமெனுமிறைவன் மொழியே. எ-து. அவனதுக்கிரக பூரணமெல்லார் தற்பூர ணமாகவு மிப்படி யிரண்டறிற்கிறதே சிவனுடனே யிரண்ட றக் கூடினமுறைமையென்றுஞ் சிவாகமங்கள் சொல்லும் எ-து.

(ரு)

பாதகங்கள்செய்திடினுங் கொலைகளவுகள்ளுப் பயி ன்றிடினுநெறியல்லா நெறிபயிற்றிவரினுஞ், சாதிரெறி தப்பிடினுந் தவறுகள்வந்திடினுந் தனக்கெனவோர்செ யலற்றுத் தானதுவாய்நிற்கி, தாதவனுடலுயிரா யுண் றெந்திரடந்து நானுபோகங்களையுந் தானாகச்செய்து, பேதமறின்னறிவனைத் தானுக்கிவிடுவன் பெருகுசிவ போகமெனப் பேசுநெறியிதுவே.

(இ-ள்.) பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகளவு கள்ளுப் பயி ன்றிடினு நெறியல்லா நெறிபயிற்றிவரினுஞ் சாதிரெறிதப்பி டினுந் தவறுகள்வந்திடினும். எ-து. இப்படிப்பட்ட செய்திய ல்லாத்தொழில்களைச்செய்காலும்,—தனக்கெனவோர்செயல ற்றுத்தானதுவாய்நிற்கில். எ-து. தற்செய லெவ்விடத்தினுந் தோன்றாமலுநுக்கிரகமாகிய வருணிறைவிலேவேறறிற்கில்,— நாதனவனுடலுயிராய். எ-து. அந்தவருளுக்கு முதன்மையாகி யநேய மவனதறிவு பூரணமெல்லாந்தனது வடிவாகக்கொண் டிதானந்தவறிவு பூரணத்துக்கெல்லா முயிராய்,—உண்டுநற்கி டடந்து. எ-து. இவனதறிவு தொழிலாகிய விர்திரியபோகங் களாய்வுறும் புசிப்புந் தொழிலுந் தன்னு புசிப்புந் தொழி

உமாகவே புசித்துத் தொழிற்படும், — நானாபோகங்களைப் புர்தானாகச் செய்து, எ-து. நானாவிதமாகிய போகங்களை யெல்லா மிவனுக்குத் தனது பூரணவிற்பமாகிய நேயவடிவாகவே காட்டி, —பேதமற்றின்று வளைத் தானாக்கிவிடுவன். எ-து. இவனதறிவுபூரணமெல்லாந் தனதிற்பப் பூரணமாகவும் தனதிற்பப் பூரணமெல்லா மிவனதறிவு பூரணமாகவும் வேறறத்தோன்றி நின்று தனதிற்பநிறைவேல்லா மிவனததுபோக பூரணத்தை யமிழ்த்திநிற்பது, — பெருகுசிவபோகமெனப் பேசுநெறியிதுவே. எ-து. ஐ-சித்துருவமாகிய பிரபஞ்ச மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் பெருகப்பட்டசிவாநந்த மேலீடாகிய சிவபோகத்தினதுமுறைமை யித்தன்மைத்தென்று சொல்லும் வேதாகமங்கள். எ-து. (க)

உண்மைநெறிவிளக்கம் மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இஃது அலாயாசிரியர்பெயர் காணப்பட வில்லை.

சிவமயம்.

சங்கற்ப நிராகரணக்

கருத்து.

எ-து சங்கற்பமும் நிராகரணமும் என உம்மைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய் தூங்குக் காரணக்குறியாயிற்று.

இது பொதுவாய்ப் புறத்தேகாணு மின்பங்களை யின்புற்றுக்கூறும் புறச்சமயத்தவர்க் கிருளாயுள்ளனவற்றையே மிகுதியு முன்னுல்களால் விளக்கியிருப்பதைக் கண்ட ஆசிரியர், சிறப்பால் அகத்தேகாணு மின்பங்களைக் கூறும் அகச்சமயத்தவருள் சைவர்கள் ஐயப்பாட்டின்கண் மருட்கையெய்தி மயங்காது சிவம்விளங்கிச் சாதனையுற்றுப் பயன்பெறுமாறு சங்கற்பமு நிராகரணமாகக் கூறப்பட்டது.

அதுதான், சிவஞானசித்தி விரித்த பரமாசிரியர் புறச்சமங்களைவிரித்து அகச்சமயத்தை விரித்துக் கூருமையினதனை விரித்திறியுமாறு கூறியதென்பது உமாம்.

அன்றியும், ஞானசாதனை யுறுங்காலத்துச் சித்தாந்த மூப்பொருளாகிய பதி பசு பாசங்களைச் சங்கற்பித்து விதண்டையுறாது பொருளுண்மை கூடுமவர் ஆசிரியர் கூறியவழியே பொதுவாய் நின்றலே யமைவுடைத்து. அவ்வாறன்றி மனம் விதண்டையுறின் இந்நூ லாராய்ச்சியுற்றுச் சங்கற்பநிராகரண மெய்திச் சிவபோகக் கூறித்துப் பயனுறுமாறு கூறியது உமாகும்.

இனி, புறச்சமயம் அகச்சமய மென்பானேன்? அவரவர் மனதில் சங்கற்பித்தவற்றை யவரவர் வழிபட்டுப் பண்டுகளின்கூர். அதை யொருவரோடொருவர் மாச்சரிய மூத்

அது துஷித்து நிராகரிப்பானேன் என்னில்? அந்தோமைந்த; நன்று சங்கித்தாய். இந்த மனச்சங்கற்ப மன்றோ பிறவிக்கே து. மனச்சங்கற்ப மன்றோ புண்ப்பாவத்தை வருவிப்பது. மனச்சங்கற்பமன்றோ இன்ப துன்ப துகர்ச்சிக்கும் அவற்று லடையும் பயனுக்கும் (ஹேது) காரணம்.

மனச்சங்கற்பம் நன்மைகடைப்பிடித் தொழுக, நல்லா ரைக்காண்பதுவும் நல்லார்சொற் கேட்பதுவும் நல்லாரோ டுணங்க அவரனுபவமாய்க் கூறும்வழியில் நிற்பதுவும் அவ ர்கூறும் நற்சாத்திரவழி நிற்பதுவும் நன்மைபயக்கும்.

மனச்சங்கற்பம், தீமைகாடி தியாமைக்கண்டு தியார் சொற் கேட்டுத் தியாரோடுணங்க அவரனுபவமாய்க் கூறும் வழியில் நிற்பதுவும் அவர்கூறும் தியசாத்திரவழி நிற்பது வும் தீமைபயக்கும்.

நன்மையால் புண்ணியமும் அவற்று லின்பமும் கிடைக் கும்.

தீமையால் பாவமும் அவற்றால் துன்பமும் கிடைக்கும்.

இவைகட்குக் காரணம் மனச்சங்கற்பமே.

இனி சத்ருருவையடைந்து நற்சாத்திர வழிநின்று நற் சமயத்தை யறுஷ்டிப்போர்க்கு அதனாலுறும் புண்ணியபேர கங்களெய்தும். ஸ்வர்க்கமும் சாலோகாதிபலனும் வரும்.

அசத் குருவையடைந்து மோஹசாத்திர வழிநின்று மோ ஹசமயத்தை யறுஷ்டிப்போர்க்கு அதனாலுறும் பாசமிகுத் துத் தீமைப் பயன் றரும். *நரகலோகாதிவரும்.

அதனால், மனம் சங்கற்பித்த வழி புறச்சமய நெறிபுக் கு ழல்வோர்க்கு நரகாதிகள் வரும்.

அகச்சமய நெறி யொழுக்குவோர்க்குச் சாலோகாதி ப லன் வரும்.

புறச்சமயத்துள் தெய்வ முண்டென் றோரைப் புறச்சமயத்தவ ரெனவும், தெய்வநிந்தகரைப் புறப் புறச்சமயத்த ரெனவுங் கூறுவர்.

அகச்சமயத்துள் அகச்சமயவழி தெய்வத்தை யுபாசித்து அதனால் ஆன்மாக்கள் பலனடையவேண்டு மென்பாரை அகப் புறச்சமயத்தவ ரெனவும் பதி பசு பாசமுணர்ந்து பாச நீங்கவேண்டுமென்பாரை அகச்சமயத்தவ ரெனவுங் கூறுவர்.

இவைகட் சப்பாற்பட்டு நிற்பது சித்தாந்தமுத்தி.

இனி, இன்ன வின்ன சமயம் இன்ன வின்ன சங்கற்பமுடையது, அதை யனுஷ்டிப்போர் இவர். அதனுடைய (தத்தவம்) உண்மையிது, அதை யனுஷ்டிக்கும் சாதன வழியிது. அதன் பயனிது; என அவ்வச்சமயத்தின் சங்கற்பமோகி அத னுலுதும் திமையினை யுணர்த்தி நிராகரணம் செய்தலே சங்கற்பநிராகரணம்.

இவ்வாறு புறச்சமயத்தை யுணர்ந்துவது சித்தியார் பர பகடம்.

இதனுற்போந்த பயன் யாதெனின்? சமயத்தின் பொது நோக்கை யுணர்த்தி அதிலுந் துன்பத்தை யின்பமாக மயங்குமா திருக்க நிராகரணம்செய்து சித்தாந்தத்தி னுண்மையும் அதன்பயனு மறிவித்து முத்தியை யடையுமா செய்வித் தலாகும்.

சித்தாந்தத்தை யுணர்ந்தும் தமிழ்நூற்பதினான்கு னுட் சிறந்த சிவஞானபோதத்தான் இவ்வாறு கூறப்படவில்லை, அதனை விரித்த சிவஞானசித்தியின் சுபகூத்தினும் கூறப்பட வில்லை, அதனைத் தொகுத்த சிவப்பிரகாசத்தினும் கூறப்பட வில்லையே யெனினில்? அறிவுடைமைய இவ்வினா நகுதியு டையதே! சித்தாந்த சந்திரன்களாகிய ஆகமங்களுள் ஒன்

சூகிய ரௌரவாகமத்தில் ஓர் பட்டமாகிய பாசவிமோசன பட்டத்துள் ஞானபாதாம்சமாகிய பதி பசு பாச விளக்கத் தினை யுணர்த்தும் த்வாதசசூத்திரமாகிய சிவஞானபோதம். அதனை ஆசிரியர் பரஞ்சோதி மாமுனிவ ரதுஞ்ஞையின்ப டி தமிழ் பொழிபெயர்த்த மெய்கண்டதேவர் சூத்திரத்திற் கிணங்கத் தமிழ் மொழிபெயர்த்து, அதன் கருத்துவிளங்க வடநூற் சாம்பிரதாயப்படி வார்த்திகமென்னும் பொழிப்பு ரையைக் கடாவிடையாற் றமிழிற்செய்து, அது விளங்குமாறு வெண்பாக்களால் உதாரணங்காட்டி, அப்பெயரே விளங்க வுத் தமிழ்நூற்கு நாமகரணமுஞ் சூட்டினர். இதனையிய சதுஞ்ஞையின்படி விரித்தோதிய அருணந்திச் சிவாசாரியர் தமிழ்நூற் சிவஞானபோதத்தின் வழியே உதாரணங்களோடு விரித்துச் சிவஞானசித்திச் சுபகூடம் கூறினர். இதனையே உமா பதிசிவன் தொகுத்துச் சிவப்பிரகாசமாக விளக்கினர்.

இங்ஙனமாக, ரௌரவாகமத்தை யுள்ளிட்ட காமிகாதி வாதுளந்தமான ஆகமங்களையும் அவற்றி னுபாகமங்களை யும் வேத சாத்திர புராணமுதலியவைகளையு முணர்ந்த சக ஷாகம பண்டிதரென்னும் அருணந்தி சிவாசாரியர், தாம் விரி த்தோதிய சிவஞானசித்தியுள் கடாவிடையாய் வருவன இன் னின்னார் சங்கற்பமெனவும் அவர்கள் மத மின்னதெனவும் அதனகோட்பா டின்னதெனவும் அதன்பய னின்னதெனவும் அதனாவரும் திமை யின்னதெனவும் தாமாய்ந்தவாறு உண ர்த்துவான் கருதிப் பிறர்மதமும் அவற்றின் மறுப்புங் கூறி அதற்குப் பரபகூடமென்னும் நாமகரணஞ் செய்தனர்.

இதனால், உமாபதி சிவனும் சிவஞானசித்தி பரபகூடம் புறச்சமயங்களின் கருத்தைக் கூறி மறுத்ததேயன்றி அகச் சமயத்தின் கருத்தை விளக்கற்றியே! இங்ஙனமுள்ள வா

திகளு மதற்குத்தக்க தூலின்றியே யிவ்வாறு சங்கிக்கின்ற
னர் எனக்கருதி; அகச்சமய சங்கற்பமும் அவற்றி லிராகர
ணமுந் தாமாராய்ந்தவாறு இந் தூலிற்கூறி விளக்கினர்.

அன்றியும், இந் தூற்காரண மிந் தூற் பாயிரத்துட் கூறி
யிருக்கின்றத ஓவ முணர்க.

மாயாவாதத்தைச் சித்தியார் புறச்சமத்துட் சேர்த்து
மறுக்கிறது, சங்கற்பநிராகரணம் அகச்சமயத்தோடு சேர்த்
து நிராகரணஞ்செய்கிறது, இவ்வாறு மாறிமாறி மயங்கக்
கூறுவதென்னை யெனின், அறியாதகூறினாய்; அதனை யமை
தீயாய்க் கேட்பாயாக. புறச்சமயம் ஆறு, அகச்சமய மாறு.

புறச்சமயம். கூறினோர். அகச்சமயம். கூறினோர்.

க-உலகாயதம்	ப்ரகஸ்பதி	க-சைவம்	சதாசிவர் [சி
உ-பௌத்தம்	பௌத்தன்	உ-பாசுபதம்	மாயாதத்வவா
ங-சூதமணம்	அருகன்	ங-வாமம்	சக்திதத்வவா
ச-பாட்டம்	ஜெமினி	ச-பைரவம்	பைரவர் [சி
ரு-மீமாம்நம்	வ்யாசர்	ரு-காளாமுகீ	கலாதத்வவாசி
கூ-பாஞ்சராத்திர	வாசுதேவர்	கூ-மாவிரதம்	வித்யாதத்வவா
ம்	என ஆறு.	சி	என ஆறு.

இவ்வி லக்கப்படி இதனின் இதனுட்பிரிவுகளைக் கணக்
கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந் தூ லுரையாசிரியர் இதன் பாயிர
வுரையுள் இச்சமயங்களை முன்பின் கூறினரேனும் அவ்வவர்
தத்வ ஆராய்ச்சியை நோக்கி இலக்க முன்பின் னமைக்கப்ப
ட்டது. அதன்விரிவைத் தத்வப்பிரகாசம் சித்தாந்த ப்ரகாசி
கை ம்ருகேந்திர பௌஷ்டராதி ஆகமங்களி னறிக்க.

இதனுள், புறச்சமயபேதம்.

—(௨)—

வேதாகமநிந்தகம்.

ரு-மீமாம்சம்

க-உலகாயதம்

மீமாம்சம்

சார்வரகம்

பாஸ்கரம்

சுஷி வாயி என-உ.

நிரீஸ்வரசாங்கியம்

உ-புத்தம்

வைசேஷிகம் என-அ

சௌத்ராந்திகம்

இவ்வெட்டும் வேதவுடம்

யோகாசாரம்

பாடுடையன. வேதவழி கன்

மாத்தீகம்

மமியற்றுவோர்க்கு அக் கர்

வைபாடிகம் என-அ.

மமே பலனீத் தருமென்னும்.

ந-சூதமணம் அல்லது அருகம்

நிகண்டம்

வேதாந்த வாக்ய பேதம்.

ஆஜீவகம் என-உ.

அ-பாஞ்சராத்தரம்

இவ்வெட்டும் வேதாகம

வைணவம்

நிந்தகம்.

வைகானசம்

ஜீவ முயற்சியே பயனைத்

ஜ்யோதிஷம்

தருமென்னும்.

மாயாவாதம்

வேதாந்தம்

வேதவுடம்பாடுடையன.

துவிதம்

அ-பாட்டம்

அத்விதம் என-அ.

பாட்டாசாரம்

இவ்வெட்டும் வேதாந்த வா

பிரபாகரம்

க்யபேதமுடையன.

நையாயிகம்

தெய்வ மொன்றுண்டெ

சத்தப்ரம்மவாதம்

னக் கொள்ளும்.

என-அ.

ஆ புறச்சமயம் ஆறுக்குப் பேதம் இருபத்துநான்கு.

அகச்சமயபேதம்.

—0—

க-சைவம்	சுத்தசைவம்	ங-வாமம்	வாமதந்த்ரம்
	அசுத்தசைவம்		மந்த்ரம்
	மிஸ்ரசைவம்		யந்த்ரம்
	சித்தாந்தசைவம்		ஒளஷதம்
	அநாதிசைவம்		கன்மம்
	அவாந்தரசைவ		அத்விதம்
	பேதசைவம்		துவிதம்
	அநுசைவம்		மிஸ்ரம்
	ஆதிசைவம்		வாமசித்தாந்தம்
என-க.		என-ங.	

உ-பாசுபதம்	பாசுபதம்	ச-பைரவம்	க
	சௌரம்	ரு-காளாமுகம்	க
	சாந்த்ரம்	க்-மாவிரதம்	க
என-ங.			

ஆ உட்சமயம் என்னும் அகச்சமயம் ஆறுக்கு

பேதம் இருபத்துநான்கு.

அகச்சமயம் ஆறும், தெய்வமும் ஆன்மாக்களும் வேறு. ஆன்மாக்கள் தெய்வத்தை வழிபடின் அதனா லெல்லாப் பல னும் பெறலா மென்று கூறுமாயினும், அவ்வவர்கொண்ட தெ ய்வமே தெய்வமென்னும்.

ஆ புறம் அகமென்னும் உ-இ பிரிவு - கஉ-இ உட்பிரிவு சஅ.

இனி, அகச்சமயத்தில் சைவத்துள்
சித்தாந்தபேதம்.

—(0)—

க-ஈஸ்வரவைக்யம்	க	ரு-வாம சித்தாந்தம்	
உ-பாடாணமோகூதம்	க	நிமித்தகாரண பரி	
ங-சிவாத்திதம்		ஞமம்	
பேதம்		சைவம்	
சிவசமம்	என-உ.		என-உ.
ச-மிச்சரம்		ஆக சித்தாந்தபேதம்-ரு-இ	
சங்க்ரந்தம்		உட்பிரிவு-அ.	
ஈஸ்வர வவிகாரம்			
	என-உ.		

இச் சித்தாந்த பேத மெட்டைத்தான் சங்கற்பநிராகரணத்தில் அவ்வப் பெயரால் சங்கற்பமு நிராகரணமு மெனப்பதினாறு அகவலாகக் கூறப்பட்டது.

ஆயின், இதன்முன் மாடாவாத சங்கற்பமு நிராகரணமு மெனவிரண் டகவ லேன்கூறப்பட்டதெனின், வினாக்குவாம். முன் கூறப்பட்ட புறச்சமயத்துள் கூ-வது பாஞ்சராத்தரம், வேதவிசாரஞ்செய்து வேதாந்தவாக்கியபேத மெட்டாய்க் கொண்டு அதில் அத்தித மொன்றாய்க் கொள்ளும்.

அகச்சமயத்துள் ங-வது வாமம், ஆகமவிசாரஞ்செய்து அதன் பேத மொன்பதாய்க் கொண்டு அதில் அத்தித மொன்றாய்க் கொள்ளும்.

இவ் வத்திதங்கள் யாவும் உண்மையறிந்து உண்மை கூடி உண்மைப்பயனை யனுபவிக்குமாறு கூறுது மயக்குதலால் மாடாவாதம் போனறையெனப் பொதுவகையால் மு

ன்னைவத்து அதன் பொருளை விளக்கி மறுத்துச் சித்தாந்தந்த முணர்த்தப்புகுந்து, அச் சித்தாந்தத்திற்படும் பேதங்களையும் அச் சித்தாந்தபேத முன் சமயங்களோடு மயங்குதலையுங்காட்டி நிராகரணஞ்செய்து உண்மைவிளக்கிச் சைவசித்தாந்த உண்மையிதுவென நாட்டிற்று.

வேதம் பொதுவாய், பரமான்மா-சிதான்மா, பேரறிவு-சிற்றறிவு, சிவன்-ஜீவன் என்பன வானி பெயர்களைக்கூறி அபேதலக்ஷணங் கற்பித்து அத்வித சாதனங்காட்டும். இதனால் ஆன்மா, மாயாலக்ஷணம் பிரமலக்ஷணம் பகுத்துணர்ந்த மாயைநீங்கி பிரமத்தைச் சேர்ந்துச் சிற்றின்பப் பயனைவிட்டுப் பேரின்பப்பயனைப் பொருந்தாது.

ஆகமம், சிறப்பாய் பிரமம் ஆன்மா மாயை பென்பவற்றின் ப்ரமாணம் லக்ஷணம் சாதனம் பயன் என்பவைகளை நன்குணர்த்தும் சித்தாந்தமாய்ப் பதிடசு பாசம் எனப்பெயரிட்டு பதி எனனும் பிரமத்தின் சிறப்பும், ஆன்மா பாசமாகிய மாயையின் பார்பட்டுப் பசுவாகு மிழிவும், மாயை ஆன்மாக்களை மயக்கிப் பாசம் போற் பிணிக்குங் குணமும் பொருள்த்வலிக்க விளக்கக்கூறும். அவ் வுயர்வுதாழ்வு தோன்ற முற்பிற்பாடு அமைக்கப்பட்டதும் காண்க.

ஆதலால் வேதப்பொருளை மயங்கி யுணர்வோர் மாயாவாதிகளெனவும், மயக்கறவுணர்வோர் சைவசித்தாந்திகளெனவும் கூறுவர்.

வேதப்பொருளைப் பொதுவென்றும்

ஆகமப்பொருளை உண்மையென்றும் கூறுவர்.

இனி, வேதத்துட் கூறும் அகம் ப்ரம்மாஸ்மி தத்வமசிவாக்கியங்களின் பொருளுணர்ந்தும் தர்மா தர்ம முணர்ந்தும் புண்ணியபுரவ முணர்ந்தும் இன்பதுன்ப முணர்ந்தும் அந்த

ஞானத்தால் விஷய அபேகை நீங்கி மோகத்தினில் உபேகை பிறவாததால் மாயாவாதத்தைப் புறச்சமயமாகிய உலகாயதாதி மதங்களோடு வைத்து மறுக்கப்பட்டது.

அங்ஙனமாயினும், பிரமம் ஆன்மா மாயை யென்னு முப் பொருளைக் காணு ஞான முதித்தலால் மாயாவாதத்தைச் சித் தாந்தபேதத்தோடு செர்த்து மறுக்கப்பட்டது.

வேதத்துட்கூறும் தத்வ மசியாதி பொருளுணர்தல் வேதாந்தமுணர்தல்.

சுே. தர்மா தர்ம முணர்தல் ஸ்மிருதியுணர்தல்.

சுே. புண்யபாவ முணர்தல் புராணமுணர்தல்.

சுே. இன்ப துன்ப முணர்தல் இதி காசமுணர்தல்.

ஞானத்தால் அபே

கை உபேகை

மாயையில் மயக்க நீங்குதல்.

—0—

புறச்சமயத்துள்,

க-லோகாயதன்—பூதமுதலான புறக்கரண தத்வமுணர்த்தவன். யாவும் பூதக்கூட்டமென்பன்.

உ-புத்தன்—புத்தி முதலிய அந்தக்கரண தத்வமுணர்த்தவன். அவற்றையே அறிவென்பன்.

ங-சமணன்—ப்ராணஸ்திவாயு தத்வமுணர்த்தவன். இவற்றின் சேர்க்கையே அறிவென்பன்.

ச-பாட்டன்—வேதமெனப் தொன்றுண்டு அது ஸ்வயம்பு. அது கூறியபடி இஷ்டியாதி கர்மஞ் செய்யின் எல்லாப்பலனும் தருமென்பன்.

ரு-மீமாம்சன்—புருஷ தத்வ முணர்த்தவன். அப்புருஷனே யாவும். வேதவழிசத்கன்மஞ் செய்யின் அச் சத்கன்மமே பலன்றருமென்பன்.

ஈ-பாஞ்சராத்திரி—பாட்டன் மீமாம்சன், என்னு மிருவர் மதக்கொள்கையுங் கொண்டு வேதவழியில் சத்கன்மஞ் செய்து வேதாந்த விசாரணையால் யாவும் பிரமமாய், மாயையென்பதொன்றில்லையாய்க் காணவேண்டும். ஜகஜீவ பரம் என்பதுண்டு. வேதாந்த விசாரத்திற்கு முன்ஜீவனுக்கு ஜகத்து உபாதிபைத்தரும். அதுமாயை. மாயை கற்பிதம். வேதாந்த விசாரத்தால் மாயோபாதி ஜீவனுக்கில்லை. அதனால் ஜீவான்மா பரமான்மாவாம். அதுவே பிரமம் என மாயையை ஒப்புக்கொண்டும் மாயையின் செய்கை யாவும் பிரமத்தின் லீலையென்பன். அதனால் பிரமமே யாவும்பென்பன். இவன் மாயையை பிரமமென்பதனால் மாயாவாதியாயினன்.

மற்றுமுண்டான கருத்துக்களைச் சித்தியார் பரபக்தத்தினும் அவரவர் தூற்களினும் காண்க.

இவ் வாறு சமயமும் விஷ்ணுவதாரமாய் துஷ்டநிக்ரஹமும் சிஷ்ட பரிபாலனமும் செய்யும்பொருட்டு மாயாமோஹஞ்செய்து கற்பிக்கப்பட்டவை. இதன் சரித்திரங்களை ஸ்காந்தமுதலிய புராணங்களா னுணர்க.

இவ்வாறினுள் முதல் மூன்றும், அதனுட்பிரிவும் வேதநிக்ரஹமும். பின்மூன்றும் அதனுட்பிரிவும் வேதமுடன்பாடும் வேதாந்தமு முணர்த்தும்.

அப் பின்மூன்றும் தர்மாதர்ம முணர்ந்தும் புண்பபாவ முணர்ந்தும் இன்பதுன்ப முணர்ந்தும் அந்த ஞானத்தால் விஷய அபேகைநீங்கி மோகைத்தில் உபேகை பிறவாது லோகாயதாதிமூவர்கள்போல் மாயாமயக்க மெய்திப் புறப்பெ

ருள்களில் பற்றுக்கோடுடையவா யிருத்தலால் சித்தியார் உலோகாயதாதி பாஞ்சராத்திர மீரூயுள்ளது புறச்சமயமென்று கூறிற்று.

அன்றியும், புறச்சமய மாலும் முறையே ஆன்மதத்வத்துள்ள தத்வ மிருபத்துநான்கையு மாராய்ந்து அவற்றின் லய போக வதிகாரங்களின் பயனுதலால் அவ்வாறு சித்தியார்கூறிற்று.

—o—

அச்சமயத்துள்,

க-சைவர்—சிவதத்வ வித்யாதத்வ ஆன்மதத்வ முணர்ந்து, சிவமொன்று ஆன்மாக்கள் பல. சிவம் தத்வத்வத்வத்வ முடையது, ஆன்மாக்கள் ஸ்வதத்வத்வ ஹீனமுடையார். சிவத்தை வழிபட்டு ஆன்மாக்கள் முத்தியடைய வேண்டும் என்பர்.

உ-பாசபதர்—சைவரே போன்று பாசபத சாத்திரப்படி சிவத்தை வழிபடவேண்டுமென்பர்.

ங-வாமர்—வாமசாத்திரப்படி சிவத்தைப்போன்று சத்தியொன்றுண்டு. அச்சத்தியை வழிபடின அச்சத்தியே யாவும் தரும். அச்சத்தியே யாவுமென்பர்.

ச-வைவரவர்—வைவர சாத்திரப்படி சிவத்தையும் சத்தியையும் வழிபட வேண்டுமென்பர்.

ரு-காளாமுகர்—காளாமுக சாத்திரப்படி சிவத்தை வழிபடவேண்டுமென்பர்.

சு-மாவிரதர்—மாவிரத சாத்திரப்படி சிவத்தை வழிபடவேண்டுமென்பர்.

சிவம் ஆன்மா மாயை யென்றுணர்ந்த இவ்வாறு சமயமும், வழிபட்ட அடியார்களை மிரணிக்கப் பக்குவத்துக் கீடா

ய்ச் சிவபேதங்களாய்த் தோன்றி யறுக்கரஹித்த தென்னும் சைவசித்தாந்த உண்மையைநிந்து பாசநீக்கம் பெறுதற் கேலாது.

இச்சமயம் அகத்தேரிகமும் சிவதத்வ வித்யாதத்வங்க ளை யாய்ந்து அவற்றின் லய போக வதிகாரங்களிற் பயனுக் ர்தலால், அகச்சமயமெனக் கூறப்பட்டது.

—o—

சங்கற்ப நிராகரணம்-அகச்சமயம் கூறுதற்கு முன் மாயாவாதத்தை யுணர்த்தி, அம் மாயாவாதத்தான் பிரமமென்ப தொன்றுண்டு அது தான் யாவுமாய் நின்றதெனவுணர்த்தி; அப் பிரமம் ஆன்மாவில் வேறு, பிரமம் பலனைக்கொடுக்கும், ஆன்மாக்கள் பலனை யறுபவிப்போர் எனப்பகுத்துணர்த்து முறையால் அகச்சமயத்தையுங் கூறிற்று. அவ்வனமாயினும் அகச்சமய மாறிற்கும் வேறாயே யெண்ணப்பட்டுப் புறம் பாய் முன் வைக்கப்பட்ட புருப்பது காண்க.

அன்றியும், சங்கற்பநிராகரணம் அகச்சமய மாறினுள் ளும் சைவ மொன்றையேயுணர்த்தி அவற்றுள் சித்தாந்தநிலை பேதிக்குமாறும் அதனூல் முத்தி கூடாமையும் முத்திநெறி கூட்டும் சித்தாந்த மிதுவென்றும் கூறும்.

அன்றியும், புறச்சமயபேதம்-உச-உள் அத்விதமும், அகச் சமயபேதம் உச-உள் அத்விதமும், பிரமம் ஒன்று, முத்தி யில் பிரமம் ஆன்மாவிரண்டு மொன்று என்று கூறுதலாலும்; ஒன்று இரண்டு என்று பாசத்தால் மோசஞ்செய்யும் மாயை யொன்று, ஆக முன்று முதலு முத்தியிலு முண்டென்று முறையே யுணர்த்துவான் மாயாவாதியை முன்னும் ஐக்கியவா தி முதலோரைப் பின்னு முணர்த்தி: முத்தியிலு மும்முதலு ன்டென்னும் சைவசித்தாந்த லக்ஷணத்தை யீற்றிலமைத்துச் சிவப்பிரகாச மெய்தச் செய்தது முணர்க.

இம்மட்டோ! சிவம் சத்தி ஆன்மா மாயை மலம் என்னு
ம் ஐந்து முணர்த்தி, அவற்றுள் மலமற்று மாயையொடுங்கி
நிற்கவேண்டுமெனின், ஆன்மாக்கள் சத்தியை வழிபட்டுச் சி
வத்தைப் பொருந்தவேண்டுமென்றும் அதனை யுணர்த்துவது
சைவசித்தாந்த மொன்றே பென்னும் அறுதியிட்டுக் கூறும்.

இவ்வாறு அகம் புறமென்னு மாறுமதங்களை யு நிராகரித்
து முத்திலக்ஷண மொன்றையே கூறுதலால் திருவுந்தி முதல்
சங்கற்பநிராகரண மீறிய பதினான்கு சாத்திரமும் சைவசி
த்தாந்த சாத்திரமெனத் தொகுத்தோதப்பட்டது.

அகம் ஒன்றிற்குள் எரிருப்பது.

புறம் ஒன்றின் வெளியே தோன்றுவது.

புறத்தே தோன்றுவதன்றி வேறு பொருளின்னு அவை
யாவும் பூதஸ்வரூப மெனின் லோகாயாதன்.

புறத்தே தோன்றும் பொருள்கள் யாவு புத்திமுதலிய
அந்தக் கரணங்களால் தோன்றுவதால் அந்தக்கரணஸ்வ
ரூபமே அறிவேன்பன் புத்தன்.

புறப்பொருள் யாவும் பிராணன் ஜீவித்தகாலத்திலே
தோன்றுவதால் யாவும் பிராணமயமே பென்பன் அருகன்.

பொருள்கள் யாவும் வேதவாராய்ச்சியால் விளங்குவ
தால் யாவும் வேதமயமென்பன் பாட்டன்.

புறப்பொருள் யாவும் புருஷனூல் அறியப்படுவதால்
யாவும் புருஷமயமே பென்பன் மீமாம்சன்.

புறப்பொருள் யாவும் ஜீவ வுபாதியால் தோன்றுவது,
பரஞானவிளக்க யாவும் பரமாம். புறப்பொருள் யாவும்
பிரமத்தால் காணப்படுவதால் யாவும் பிரமமே பென்பன்
பாஞ்சராத்கிரி.

இவ்வாறு ஒன்றிற்கொன் தகத்தேயிகழும் தத்வவாராய

ச்சியால் விளங்கினும், புறத்து நிகழ்பொருள் விளக்கமாக வேயாவும் காணுதலால் புறச்சமய மென்றே கொள்ளப்படும்.

இனி, புறத்தேகாண்பது மாயாரூபமெனவும் அதை யகத்தேயிருந்து காண்பது ஆன்மாவெனவும் ஆன்மாவினாகத்தேயிருந்து யாவையும் விளக்குவது சிவமெனவும் ஒன்றினுள்ளொன்று கூறுதலால் அகச்சமயமென்று கொள்ளப்படும்.

இனி முதலியில் சிவமும் ஜீவான்மாவன்றி வேறில்லையென்று அகச்சமயம் கூறுதலால், வேறின்றியின் ஜீவான்மாவிற்கெதனினுமின்பத் தோற்றமில்லை. இன்பத் தோற்றம் ஜீவான்மாவிற்குக் காணப்படுதலால் அவ்வாறு மயங்கித் தோற்றச்செய்வதே பாசம். அப்பாசமும் ஆன்மாவும் சிவமும் சேர்ந்து பதி பசு பாசமென்னப்படும். பசுக்கட்குப் பாசமொடுங்கிப் பதியை யடைவதே சித்தாந்ததுண்மை.

இவ்வாறு புறச்சமய அகச்சமய சித்தாந்த (சிவஞானபரணு) விளக்கங் காண்க.

—0—

இனி, தமிழ்நூற் சைவசித்தாந்த சாத்திரம் பதினாண் கெனத் தொகுத்த தென்னெயெனின், கூறுவாம்.

க-திருவுந்தியார்—தமிழில் ஆகமத்தின் ஞானபாதக் கருத்தை விளக்கியது முதலில் திருவுந்தியார்

உ-திருக்களிற்றுப்படியார்—திருவுந்தியின் கருத்தினையும் ஆகமப் பொருளினையும் இரண்டாவது விளக்கியது திருக்களிற்றுப்படியார்.

ங-சிவஞானபோதம்—இவ்வாகம சூத்ரம் மாணிக்கவாசகர் முதலியோர்க்குப் பூமியின் கண் முன்பே கூறப்பட்டுள்ளதேனும் மெய்கண்டார் காலமுதல் தனித்துச் சமஸ்கிருதத்தினும் தமிழினும் வழங்கிவரப்படுகின்றது. இது திருக்களிற்று

ப்படியாருக்குப் பின் தமிழில் கூறப்பட்டதனால் மூன்றாவதாக வைக்கப்பட்டது. இதில் சிவஞானம் விசேஷித்துக் கூறும்.

ச-சிவஞானசித்தி—இது சிவஞானபோதத்திற்குப் பின் அச் சூத்ரவழியே விரித்து அது சித்தி யெய்துமாறு கூறிற்று. அதனால்தான் நான்காவதாக வைக்கப்பட்டது.

ரு-இருபா விருபஃது—இது சிவஞானசித்தி கூறிய ஆசிரியர் முன்னுல்களில் கூறியுள்ள பதி பசு பாச லக்ஷணங்களைப் பாசலக்ஷணம் தெளியுமாறு கடாவிடையாய்க் கூறியது. அதனால்தான் ஐந்தாவதாக வைக்கப்பட்டது.

சு-உண்மைவிளக்கம்—இது முன்னுல்களின் பின்னர் இருவதிகை மனவாசகங் கடந்தாரால் சிவஞானபோத சிவஞானசித்தியினு மாகமங்களினும் கூறியுள்ள தத்வங்களைத் தச காரிய வகையால் விளக்கிக் கூறியது. அதனால்தான் ஆறாவதாக வைக்கப்பட்டது.

எ-சிவப்பிரகாசம்—இது முற்கூறிய நூல்களிற்குப் பின் அவை கூறிய சார்பானே சிவப்பிரகாச மெய்தும்படி தொகுத்துக் கூறிற்று. அதனால்தான் ஏழாவதாய் வைக்கப்பட்டது.

அ-திருவருட்பயன்—இது இதன் முன் கூறியுள்ள நூல்களில் திருவருளின்பயனைப் பிரித்துணர்த்தாமையினால் அதனதுபகாரத்தைப் பிரித்துணர்த்திற்று. அதனால்தான் எட்டாவதாக வைக்கப்பட்டது.

கூ-வினாவென்பா—இது இதன் முன் கூறியுள்ள நூல்களில் ரெகுக்கப்பட்ட மாயாலக்ஷணங்களை வினாவி விளக்கிற்று. இதனால்தான் பொன்பதாவதாக வமைக்கப்பட்டது.

க்0-போற்றிப்பஃரெனீ—இது இதன்முன் கூறியுள்ள

நூல்களிற் கூறப்பட்ட பதி பசு பாசங்களின் சிறப்பைவிளக்கிப் பாசத்தால் ஆன்மா பசுத்தன்மை யெய்துமாறும் அக்காலத்தும் திருவருளால் பதிப்பொருள் இரணிக் குமாறும் கூறிற்று. இதனா விதனைப் பத்தாவதாக வைக்கப்பட்டது.

கக-கொடிக்கவி—இது இதன்முன் கூறியுள்ள நூல்களிற் கூறும் ஞான ஆஞ்ஞான ப்ரமாண லக்ஷண சாதனங்களையும் அதனை யடைந்தோர் பயனையும் கூறிற்று. இதனா விதனைப் பதினொராவதாக வைக்கப்பட்டது.

கஉ-நெஞ்சுவிடுதுது—இது இதற்குமுன் கூறியுள்ள நூல்களிற் கூறிப் பதியையுணர்ந்து ஆன்மா கூடி யனுபவிக்கும் வழியைக் கூறிற்று. இதனா விதனைப் பன்னிரண்டாவதாக வைக்கப்பட்டது.

கங-உண்மைநெறி விளக்கம்—இது இதற்குமுன் கூறியுள்ள நூல்களி னிலக்கணத்தை உண்மைவிளக்கம்போல் மற்றோர்வகையால் தசகார்யமாகப் பிரித்துக்கூறிற்று. இதனா விதனைப் பதினமூனாவதாக வைக்கப்பட்டது.

கச-சங்கற்ப நிராகரணம்—இது சிவஞானபோதம் சிவ ஞானசிந்தி சிவப்பிரகாசங்களி லமைந்துள்ள அகச்சமயத்துள் சைவத்தின் பெதமும் சித்தாந்தத்தி னுண்மையும் (இந்நூற் பாயிரத்துட் கூறியபடி வாசிகளின் சங்கற்பத்தை நிராகரணம்செய்) தறிவிக்குமாறு கூறிற்று. இதனா விதனைப் பதினான்காவதாக வைக்கப்பட்டது.

இப்பதினான்கு நூல்களு மொரேவழியா யொன்றின்பின் னென்றாய்ப் பக்குவத்துக்குத் தக்கபடி ஞானபாதமொன்றையே போதித்து வேதாகம உண்மையினை வெளியாக்குதலா விவற்றைச் சித்தாந்தசாத்திரம் பதினான்கெனத் தொகுத்தனர்.

சுஅ

ஏனைய காரணங்களை யவ்வவ் நூன்முகப்பிற் கூறினம்;
ஆங்குக்காண்க.

அப்பதினான்கின் பெயரையு முணர்த்துஞ் செய்யுள்.
உந்தி களிறு வயர்போதஞ் சித்தியார்
பிந்திருபர் வண்மைப் பிரகாசம் - வந்தவருட்
பண்புவினா போற்றி கொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு
வண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று.

நூலாசிரியர் உரைசூரியர் பெயர் அவ்வவ் நூன்முகப்பிற்
காண்க. காணப்படாதபெயர் ஏட்டுப்பிரதிகளினும் காணப்பட
வில்லை.

இங்ஙனம்,

 கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்

சென்னை-சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

உ
சிவமயம்.
சங்கற்ப நிராகரணச்
செய்யுளின் கருத்து.

இலக் அகவல்
கம்.

கருத்து

பக்கம்.

க-திருந்திய
உ-பெருங்கட

காப்பு - விநாயகர்வணக்கம்.
பாயிரம் - தூங்காரண முதலிய

க
ந

க-நவீற்றிய

மாயாவாதி சங்கற்பம். இப்
பெயர் இம்மதக்கொள்கையர்கூ
றும் பெயரன்று. இம் மதத்தி
ன் ப்ரமாணம் இலக்ஷணம் சா
தனம் பயன் என்னும் நான்கை
யு முன்னர்ந்து அது பொருளல்ல
வென மறுத்தச் சித்தாந்திகள்
கூறும் பெயர். ஏனைய மதப் பெ
யர்களு மிவ்வாதே.

இனி மாயாவாதம் என்பது
முடிவில்லாத வாதம்.

மாயைக்கும் பிரமத்திற்கும்
அபேதங் கூறும் வாதம்.

மாணியென்ப தொன்றில்லை
யென்னும் வாதம்.

மாயாமோக முண்டாக வி
ஷ்ணுவாற் கூறிய வாதம்.

மாயலுந் கூறியவாதம்.

இவன் கருத்த- பெத்தத்தில்
ஐக ஜீவ பரமென்பதுண்டு, மு
த்தியில் யாவும் பரமே! விவகா
ரத்தில் ஐக ஜீவ பரம், பரமார்
த்தத்தில் யாவும் டரம் என்னும்
வாதம்.

இதில் ஐகத் என்பது மாயை
ஜீவம் என்பது ஆன்மா
பரம் என்பது பிரமம்.

கவி

உ-உரைதருபிரம்

மாயாவாதி சங்கற்பு நிராகர
ணம். சுக துக்கங்க ளனுபவ
மாய் வருதலால் ஆன்மா பிரம
த்தில் வேறு.

உ. 0

ங-அரிதேர்ந் துணரா

ஐகப்பவாதி சங்கற்பம். பதி
பசு பாச மூன்று முண்டு. முத்
தியில் சிவமும் ஜீவமு டொன்
றுபட்டு ஐகப்பமுற் றிருக்கும்.

டு. 0

ச-முத்தியென்ப

ஐகப்பவாதி சங்கற்ப நிராகர
ணம். கருவிகள்கூடி தேக்கமுண்
டாய் வருதலால் பாசமு முண்
டெனக்கொள்.

சு. 0

டு-மூல மலத்தாற்

பாடாணாவாதி சங்கற்பம். ப
தி பசு பாச மூன்றுமுண்டு. பசு,
பாச நீங்குச் சட்டிக்காண்பதற்
கொன்றுயின்றிச் சுக துக்கமு மி
ன்றிக் கல்லுப்போற் கிடப்பது
முத்தியிலே.

சு. 0

கூ-வகுத்துரை

பாடாணவாதி சங்கற்ப நிராகரணம். முத்தியி லின்பமுண் டென் றறிந்த அனுபவித்த வ ருதலால் கல்லுப்போ லறிவில் லை யென்பது பழுது.

கூகூ

எ-நசனநுளாற்

பேதவாதி சங்கற்பம். பதி பசு பாச மூன்றுமுண்டு. பசு பாசங் கெட்டுப் பெறுவானும் பேறுமாய்ச் சிவமு மான்மாயும் பேதமுற்று நிற்கும்.

கூகூ

அ-மறைகளாகம

பேதவாதி சங்கற்ப நிராகரணம். இரசகுளிகை செம்பைப் பொன்னாக்கின வுமமான முத் திக்குப் பழுது. செம்பு கெட்டுப் பொன்னாறும்போல ஆன் மாகெட்டு வேறென்றாக வேண் டி மாதலால்.

கூகூ

கூ-பாசமும் பசுவு

சிவ சமவாதி சங்கற்பம். பதி பசு பாச மூன்றிற்கு மூன் றறிவுண்டு. பதி பசுக்களைத் தா னே யாண்டுகொள்ளும். பசு, பதியினை யுபாசித்து முத்தியில் பதித்தன்மையுற்றுப் பஞ்சகரு த்கியரு செய்து சிவ சமத்வ மூறும்.

எக

கூ-சேர்ந்தமுடமை

சிவசமவாதி சங்கற்ப நிராகரணம். ஆதித்தனையன நிக் காண்

டல்செல்லாக் கண்போலப் பதி
யறிவாலன்றிப் பசு பாசங்கட்கு
விளக்கமில்லை. ஆன்மாக்களால்
பதி பயன் பெறவேண்டுவ தின்
குதலால் தானே யாண்டு கொ
ள்ளா.

எங்

கக-நீங்கா தொளி

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பம்.
பதி பசு பாச மூன்றுமுண்டு.
பதி பசுக்க ளிரண்டிற்கும் சட்
டறிவில்லை. ப்ராணவாயு கண்ம
வசத்தால் சேட்டைப்பட்டு வ
ரும். இருவினையொப்பில் ஆன்
மா வருளா வருளாய் விடும்.

அரு

கஉ-இன்றுன துரை

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்ப நி
ராகரணம். இருமுதல்கூடி பொ
ருமுத லாகாது.

அள

கங-பஹுனேக்

ஈஸ்வர வவிகாரவாதி சங்
கற்பம். பதி பசு பாச மூன்று
முண்டு. பதி விகாரமில்லாதவ
ன். பசு, தன் பாசவிகார நீங்கிப்
பதியை யடைந்துத் தனது பிற
வியை யொழிந்து நிற்கும்.

கசு

கச-இருந்துன்

ஈஸ்வர வவிகாரவாதி சங்க
ற்ப நிராகரணம். ஆன்மாவிற்க
றிவில்லை. அரு ளறிவிக்க வறியு
ம். டாவும் திருவருளின் செயல்.

கசு

கரு-புவன மிபாவை

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்பம். எல்லாப் பிரபஞ்சமும் சிவரூபம். அரூபமா யிருப்பது சிவம், ரூபமா யிருப்பது சத்தி, இவ் விரண்டு மன்றி அசேதந மென்ப கொன்றில்லை. ஆன்மா பிரபஞ்ச மென்பது கிடையாது. யாவும் சிவமாய்ப் பாவனை பிறக்கும்வரை ஆணவாதி நீங்கா.

க௦௨

கசு-திறம்பெற

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்ப நிராகரணம். நிமித்தகாரணம் துணைக்காரணம் முதற்காரணமென்னு மூன்றும் வேண்டும். நிமித்தகாரண மொன்றுமே யாவுமாய் நின்றல் உலகந் கண்டதில்லை. ஆதலால் முன்கூறிய மூன்றுடன் ஆன்மாவும் அதற்கு வேண்டிய விஷயமும் ஆக ஐந்துமுதல் வேண்டும்.

க௦௩

கஎ-அறிவா யறியு

சைவவாதி சங்கற்பம். பதிபசு பாச மூன்று முண்டு. மூன்றிற்கும் மூன்றறி வுண்டு. இம் மூன்றறிவிக் கெட்டு ஓரறிவாதலே முத்தி.

க௦௪

கஅ-இது கதியாக

சைவவாதி சங்கற்ப நிராகரணம். மூன்றறிவும் ஒன்றாயின் பெறுவானும் பேறுமில்லையாம்.

க௦௫

உசு

மூக்யமானவற்றை யிங்குக் குறிப்பிக்கப் பட்டன. ஏனைச் சங்கற்ப நிராகரணங்களை யிந் நூலினு மற்று முள்ள நூல்களினும் வாசித்துக் காண்க.

இந் நூலில் திருவள்ளுவப்பயன் திருப்பாட்டு காளத்தியந் தாதி திருவாசகம் தேவாரம் திருக்கடைக்காப்பு அற்புதவங்காதி திருவிசைப் பாக்களின் செய்யுள்களைப் பிரயோகித் திருப்பதை யாய்ந்துணர்க.

உ

சிவமயம்.

சங்கற்பநிராகாண

உரை.

—(0)—

விநாயகர் வணக்கம்.

செய்யுள்.

உரை.

திருந்திய வ
ருந்தவம் பொ
ருந்து பன்முனி
வர்-

கமையாக்காத
லமையாது பழிச்
சும்-

நிகரில் செக்க
ர்ப்புகர்முகத்தெ
ழுந்த - புனிற்று
வெண்புறைத் த
னிப்பெருங் கோ
ட்டு-

தழைசெவி ம
ழைமதப் புழை
நெடுந்தடக்கை-

வாட்டரு மும்
ழைநாட்ட நால்
வாய்-

சாத்திரங்களில் உத்தமப் பிரகாரமாக
விதிக்கப்பட்ட வரியதவசுகளோடுங் கூடி
யிருந்துள்ள மஹாஇருடிகள் பலருங் கூடி

ஒருக்காலு நிறம்பாத வாஞ்சையோடுங்
கூடியநவரதமுந் தோத்திரம்பண்ணும்

ஒப்பில்லாமலிருக்கிற செக்கர் வானம்போ
ன்ற சிவந்த புகரோடுங் கூடியிருக்கிற முகத்
திலே தோன்றப்பட்ட வீன்றணித்தா யுள்ள
வெள்ளியபிறைபோலு மொப்பில்லாத பெரிய
கொம்பினையு முடையதாய்

தழைந்த செவியினையுங் காற்போலும் பொ
ழிடாநின்ற மதத்தினையு மிரண்டுதவாரத்தோ
டுங்கூடி நெடியதாய்ப் பருத்திருக்கிற துதி
கையினையு முடையதாய்

ஒளியினையுடைய மூன்று கண்ணினையும் நா
ன்ற வாயினையு முடையதாய்

காப்பு.

பாச மங்குசங்
தேசுறுமெயி ரொ
ண்-கனி யி வை
தாங்கும் புனித
நாற்கரத்து-

அங்கதங் கட
கம் பொங்குழை
யார-நிறைமணிச்
சுழிகைக் கறைய
ணற் சட்டெவி -
கொண்ட தின்
பெரும் பண்டிக்
குறுந்தாள்-

களிறுத னிருக
ழல் கருதா-

வெளிறுது து
யரம் கிட்டினம்
பெரிதே.

பாசத்தினையுந் துறட்டினையும் பிரகாசத்தி
னையுடைய கொம்பினையு மழக்ய மாங்கனியி
னையு மிவையிற்றைத் தரித்துக்கொண்டிருக்
கிற சுத்தமாயுள்ள நாலு கையினையு முடைய
தாய்

தோள்வளையினையு மிரத்தின கடகத்தினையு
மிக்க நவரத்தினங்களை யழுத்தி யிழைக்கப்
பட்டிருக்கிற வரபரணத்தினையுந் குறைவா
வணிந்து, இரத்தினத்தையுடைய தலையினையுந்
கறுத்திழைக்கிற கண்டத்தினையு முடையதாய்க்
கண்ணே செவியாகக்கேட்கிற பாம்புகொண்
டுகட்டப்பட்டுச் சிக்கென்று பெரிதாயிருக்கிற
வயிற்றினையுந் குறுகியிருக்கிற காலினையு மு
டையதாயிருக்கிற

இப்படிக்கொந்த வானையின திரண்டு பாந
ங்கனையு மென்மனதார ங்ணேந்து

குற்றத்தோடுங் கூடியிருக்கிற துக்கங்களை
மிகவும் விடுவிப்பாடுன்றேம். எ-று. (க)

காப்பு முற்றிற்று.

பாயிரம்.

பெருங் கட
லுதவுங் கருங்
கடு வாங்கிக்-கந்
தரத் தமைத்த வ
ந்தமில் கடவுள்-

பெரிதாயுள்ள திருப்பாற்கடலிலே நின்று
முண்டாகப்பட்ட கறுத்த நஞ்சினைத் தன்னு
பூரித்தினாலே வாங்கி யமுதுசெய்து கண்ட
த்திலே தரித்துக்கொண் டிருக்கையிலையுந் த
னக்கு முடிவிலிலாத கடவுள். என்னவே கந்
தாவைநீக்கி முற்காலத்திலே தேவர்கள் அமு
தங்கடைய வசிலே நஞ்சுபிரந்தது. அதினாலே
யவர்கள் லீடைப்படுகையினாலே துஷ்ட-நிக்
கிரகமும், அவர்கள் கத்தாவைநோக்கி யபய
மிட வஞ்சாதிசென் றந்தநஞ்சை யமுதுசெய்
தவர்களை யிரகூழிக்கையினாலே சிஷ்டபரிபா
லனமுமாகி நின்றதெனக்கொள்க. இப்படித்
துஷ்ட நிக்கிரகமுஞ் சிஷ்ட-பரிபாலனமுமு
டைய கடவுளானவர்

பாலரை யுண
ர்த்த மேல வர்
போல-

தங்கள் பிள்ளைகளுக் கந்தப் பக்குவங்க
டோறு மறிவையுந் தொழிலையுந் கொடுத்துவ
ந்த மாதாபிதாக்களைப்போல

கேட்போ ரள
வைக் கோட்படு
பொருளா - லரு
ளியகலைகளலகல

கேட்கிற சீடர்களுடைய வெல்லைக் கோட்
பாடுகளுக் கிடாயுள்ள வத்தங்களைக்கொண்
டருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிற சாத்திரங்க
ளெண்ணிறந்ததாயிருக்கும்.

ஆலவை - பல
பல சமயப் பா
ன்மைத்தன்றே-

அப்படியிருக்கையால் அந்தச்சாத்திரங்கள்
வெகுவிதமாயுள்ள சமயப் பகுதிகளோடுங்
கூடியிருக்கும்.

அஃதா லந்து
ந்நன்மை யுன்னி
ய-மாந்த ரிதுவே
பொருளென் றத
விலை - யறையலி
ன்

வேற்றோர் ப
னுவ லேற்றோர்
க-கையா மாறு
பாடுகலுவர்

அதனாற்-புறச்
சமயங்கள் சிறப்
பிலவாகி - யருளி
ன்மாந்தரை வெ
ருளுறமயக்க - ய
லகைத்தேரினிலே
யிற்றிரும்-

நங்குவ நிற்க
நீந்தாச் சமய-மூ

ஆகையால், அந்தச்சாத்திரங்களின் துண்
மை யாராய்ந்தறிந்தவர்கள் நமக்கிதுவே சாத்
திரமு மிதுவே மத்தமுமென் றந்தச் சமயத்
தையே பலமாகச் சொல்லிநிற்கையினாலே

மற்றொரு சாத்திரத்தை யாராய்ந்தறிந்தவர்
களுக்கு அவன்சொல்லுகிற சாத்திரமு மத்த
மும் பொருந்தாதாகையால் அவன்சொன்ன
திவனுக்குப் பொருந்தாம லிவன்சொன்ன த
வனுக்குப் பொருந்தாம லொன்றுக்கொன்று
மாறுபடச் சொல்லாநிற்பார்கள்.

அப்படியிருக்கையினாலே உலகாயதன் புத்
தன் சமணன் மீமாங்குசன் மாயாவாதி பாஞ்
சராத் திரியென்று சொல்லப்பட்ட புறச்சமய
ங்களினுள்ள வத்தங்களி னுண்மைப்பகுதியி
ல்லாததாய் சிவனுடைய வறுக்கரகத்திற் கே
துவல்லாத வபக்குவான்மாக்களை யிதோரத்
தமிருந்தபடியென் றச்சப்படத் தக்கதாக ம
ருட்டிப் பேய்த்தேரைத் தண்ணீரென்று கரு
தி இத்தைக்குடித்துத் தாகந்திரலாமென்று
வந்தவனுக் கந்தத் தண்ணீர்ப் பொய்யாய்ப்
பேய்த்தேர் மெய்ப்பான தன்மைபோல, விந்தச்
சாத்திரங்களு மத்தங்களுஞ் சந்தியம்போ
லத் தோன்றி யசத்தியமாய் முடியும்.

ஆகையால், இவ்விடத்திற் சொல்லப்பட்ட
சமயங்களு மத்தங்களு நமக்கு வேண்டுவதி

விருதகுதி மேவி
யதாமும்-

ல்லை. தன்னி லொன்றோடொன்று கூடிக்கொ
ண்டிருக்கிற சைவம் பாசுபதம் மாவிரதம் கி
ளாமுகம் வாமம் வைரவம் என்நிற வுட்சமய
ங்க ளாம்.

ஒன்றோ டொ
ன்று சென்றுறுதி
லையி-லாறு மாறு
வீறுடைத்து

இவை யொருசமயத்தோ டொருசமயங் தா
க்கிப்பார்க்குமளவில் அந்தவாறுசமயங்களுந்
தனித்தனியே மகத்துக்களாயிருக்கும்

இவற்று - ளொ
வ்வமில்லாச் சை
வநற் சமயத்-தல
கிலாகம நிலவுத
லுள

இந்தச்சமயங்களில் வைத்துக்கொண்டு ஒரு
சற்றுங் குற்றஞ் சொல்லவொண்ணாம லிருக்
கிற சைவமாகிய நல்லசமய மொன்றையுநோக்
கித் தம்பிரானு ருருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற
வாக்மங்க ளெண்ணிந்ந்து பொருந்தாநிற்கும்.
அந்த ஒருசமயத்தைநோக்கிப் பலசாத்திர ம
ருளிச்செய்வா னெனென்னில்?

அவை - கனக
மிரணியங் காஞ்
சன மீழந் - தன
நிதி பாடகந் தம
னியமென் நிப் -
பலபெயர்பயப்ப
தோர் பொருளே
போலப்-பதிபசு
பாச விதிமுறை
கிளக்கும்-

அப்படிப் பலவாகவருளிச்செய்தது மொ
ருபொருளைப் பற்றியிருக்கும். அஃதெங்ஙனே
யென்னில்? கனகமென்றும் இரணியமென்றும்
காஞ்சனமென்றும் ஈழமென்றும் தனமென்
றும் நிதியென்றும் ஆடகமென்றும் தமனிய
மென்றும் இங்ஙனம் பலபெயராகச் சொல்ல
ப்பட்டவையெல்லாம் பொன்னாகிய வோர்
பொருளையேபற்றி நின்றும்போல வந்திச்சாத்
திரங்களும் பதியி னிலக்கணத்தையும் பசவி
னிலக்கணத்தையும் பாசத்தி னிலக்கணத்தை
யுமே சொல்லாநிற்கும்.

பாயிரம்.

வாய்ந்த தூல்க
ளாய்ந்தன ராகி -
பாசானாகி வீசிய
சமத்துடன்-

இங்ஙனம் பொருந்தப்பட்டிருக்கிற வாக
மங்களைக் கற்றுணர்ந்தாராய்ந்த போதவான்
களாய் சமய விசேஷ நிருவாண வபிஷேக
மென்கிற நாலுதிசைகளை யு முடையவர்களா
யெங்கும் பிரகாசிக்கப்பட்டிருக்கிற பக்தப்
பிரதிபக்த மில்லாத சம போதவான்களாயு
ள்ள விந்தப்பெரியோர்கள்

ஏழஞ் சிறுநூ
றெடுத்தவாயிர
ம்-வாழ்நற்குண
மருவாநிற்ப-

சகாததம் ஆயிரத் திருநூற்று முப்பத்தை
ந்து செல்லாநின்ற காலத்திலே

பொற் பொது
மலிந்த வற்புத
னாணி-யாரும் வி
ழவல்

பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட திருவம்பல
த்தின்கண்ணே நிறைந்தெழுந்தருளியிருக்கிற
வாச்சரியவானாயுள்ள திருவம்பலமுடைய தம்
பிரானுருடைய வானிமாதத்தி லாருந்திருவி
ழாவினே

பொற்றேராலே
யத்-தேறா வெண்
மர் நிரையி லிரு
ப்ப-

பொலிவினையுடைத்தாகிய தேர்மண்டபத்
திலே யேறி முன்சொல்லப்பட்ட வாசாரிய
மா ரெட்டுத்திருப்பெய ரொழுங்கிலே யெழு
ந்தருளியிருக்கிற அவதரத்திலே

மயங்கு வாத
மாயாவதி - முய
ங்கிடவொருதலை

சற்காரியவாதமினறி யொருகாற்சொன்ன
தொருகாற்சொல்லாமல் முன்னொடு பின்மலை
ந்து வருகிற வர்க்கத்தோடுங் கூடியிருக்கிற
மாயாவாதியென்கிற சமயி யொருபுறத்திலே
கூடியிருக்க

முது வெ திர்
மணிசேர்-பெண்

முதுந்த மூங்கில்களினுண்டாகிய முத்து
க்களோடுங் கூடியிருக்கிற பெண்ணையாறு

கூழ்த்தவெண்
ணையம் பதி திக
ழ்-மெய்கண்டவ
னருள் கைகண்
டவர்களி-லொரு
வ ரொருதலை ம
ருவியிருப்ப-

வஞ்சப் பிறவி
க் கஞ்சுவந் தொ
ருவ-னே திறை
யருளென

ந தெனு மா
யா-வாதியை ய
யலினர் மறுத்
தைத் தருடா-

மந்தகி ரயலி
ன ரவருரை ம
றுத்துச்-சொற்
தர

அயலின ரவ
ருந் தொலை வு
தறு-

இன்னெ யெ
வரு முன்னெ க
ழியுழி-

கூழ்த்தவெண்
ணையம் பதி திக
ழ்-மெய்கண்டவ
னருள் கைகண்
டவர்களி-லொரு
வ ரொருதலை ம
ருவியிருப்ப-

பொல்லாங்கை விளைப்பதாயிருக்கிற பிற
விப்பினிக்குப் பயப்படாநொருபக்குவன்வந்
திவர்களைத் தண்டம்பண்ணித் தம்பிரானார்
திருவரு ளைப்படியிருப்பதென் றவன்வினாவ

தன்னுடையவத்தத்தைப்பார்த்த திதுவே
பொருளென்றுநாட்டின மாயாவாதியை
யருகேயெழுந்தருளியிருந்தவ ரவன்சொ
ன்னவத்தத்தைக் கண்டிருந் திது வத்தமல்
லவென்றுதள்ளித் தம்முடையவத்தத்தை
யிதுவே பொருளென்றுநாட்ட

அவருடையபக்கத்தி லிருந்தவர் அவர்
சொன்னவத்தத்தைக்கண்டித்துத் தம்மு
டையவத்தத்தை யிதுவே பொருளென்று
நாட்ட

அவருடையவருகே யிருந்தவராலே யவ
ருங் கண்டிக்கப்பட்டி

இப்படி யொருவரையொருவர்மறுத் தெ
ய்ப்பேரு முன்னே தள்ளுண்ட வவதா
த்த

ஆங்கயலிருந்
த வருளின் ரழ
கூது - நீங்கள்
சங்கற்ப நிராக
ரித்தமையென -
மற்றவருரைத்
சொற்றரு பொ
ருள்கொடு-

வாத செற்ப
விதண்டையுமே
துவு - மொதுநா
ல்வகை யுவமை
யுந் திகடர-

ஆவ்விடத் தவர்களருகேயெழுந்தருளியி
ருந்த வாசாரியவான் களைப்பார்த்து நீங்க
ருங்க ளத்தங்களைச் சங்கற்பித்தது மத்
தைநிராகரித்தது மிகவு நன்றாயிருந்ததெ
ன்றருளிச்செய்து அவர்கள்கொன்ன சொ
ற்களிலுண்டாகிய பொருள்களையெடுத்துக்
கொண்டு டான்

வாதமென்ற சொல்லுதான் விகாரமெ
ன்னும் விசியுழியென்று மிரண்டாம். இதில்
விகாரமென்றது குருவுஞ் சீஷனுமாகுதல்,
தன்னோடொத்த பகஷ்பாதனாகுதல், மாறு
பாடின்றிப் பிரமாணங்களி லுண்டாகிய
வத்தங்களைத் தர்க்கித் ததிலுண்டாகிய குற்
றங்களை நீக்கிச் சத்தியமானவத்தத்தை நி
யமிக்கப்படுவதெனக் கொள்க. விசியுழி
யென்றசொல்லுதான் செற்பையென்றும்
விதண்டையென்று மிரண்டாம்.

இதிற் செற்பையென்றது பிறருடையவ
த்தங்களை நிராகரித்துத் தன்னுடைய பொ
ருளை மலைவற்றாட்டுகை யெனக்கொள்க.

விதண்டையென்றது பிறருடைய வத்த
ங்களை நிராகரித்துத் தன்னுடைய வத்தங்
தோன்றாமலின்று சாதிக்கப்படுவதெனக்
கொள்க.

பாயிரம்.

ஏதுவென்றது அளவைப் பிரமாணங்க
ளிலே விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பலவேதுக்
களும்.

ஒதுநூல்வகை யுவமையுமென்றது வினை
பயன் மெய் உருவென்று சொல்லப்பட்ட
காலுவகை யுவமையு மிந்தநூலிலே விள
ங்கத்தக்கதாக

அருள்சேர்மா
ந்தர் வெருள்சே
ராமல்-

திருவருளுக் கேதுவாயுள்ள பக்குவா
ன்மாக்களுக்கு அத்தமலேவென்கிற வச்ச
ம்வந்துபொருந்தாமல் அவர்கள்

தர்க்கமும் வி
டயமும் உற்க-
கற்கவி மாந்தர்
நக நவிறுவ
னே.

இந்நூலிலுண்டாகிய தர்க்கங்களையும்
விடயங்களையும் உற்கத்தக்கதாகவும் நல்
லகவிதையோடுங் கூடியிருக்கிற வித்துவா
ன்கள் இவனு மொருநூல்சேய்வதே பெண்
று சிரிக்கத்தக்கதாகவும் இத்தநூலைச்
சொல்லாநின்றேன். எ - று. (உ.)

பாயிரமுற்றிற்று.

மாயாவாதி சங்கற்பம்.

கவிந்நியநி
கரயினவித்தை
வினோனா.

முன்சொல்லப்பட்ட வொழுங்கில் மா
யாவுபாதிதளி ஒலே வாதிக்கப்பட்டுப் பர
ப்பிரமமிப்படி மயங்கிறிற்ருமென்று சொல்
லுகிற மாயாவாதியினுடைய மதமிருக்கும்
படி.

சித்தனறிவ
ன் சுத்தனகண்
டிதன் -

ஒருக்காலு மழியில்லாதவனுமாய் சர்வக்
கியனுமாய் கீர்மலனுமாய் கண்டிக்கப்படா
தவனுமாய்

நிருவிதற்ப
கிர்த்தத்துவநி
ரஞ்சனன் -

விகற்பமில்லாதவனுமாய் தத்துவாதித
னுமாய் மறைப்பில்லாதவனுமாய்

சொல்வகை
யெவையுந் தொ
டராத்துய்ம
ணி -

சொல்லும் பொருளுமாயிருக்கிற சாத்தி
ரங்களொன்றாலுந் சென்று கிட்டவொ
ன்னாமலிருக்கிற சுத்தரத்தினமாய்

வரம்பில் வே
தச்சிரத் தருப
ரம்பொருள் -

எத்தச்சாத்திரங்களினாலு மளவிடப்பட
டாமலிருந்துள்ளதாமாயினு மெல்லையத்தி
ருக்கிற வேதத்தினது தலையிலே சுமந்துத
ரப்பட்ட வெல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற
வத்தமாய்

சுத்தாய்
ளையுந் தா
னாய்

சுத்தசைதன்யமாய்
எல்லா அபாதிதருந் தானேயாய்

அவித்வத-
திரத்தாதுபர்
த்தொல்சுடர்

அப்படியிருந்ததாமாயினு மந்தவுபாதி
கடாநவனைத் தொந்தியாதபடி மிக்கப
ழையதாபுள்ள பிரகாசமாய்

மூவா-வின்ன ஒருக்காலும் போது செய்யாமலிருக்கிற
தன்மையன் விந்தநியாயத்தோடுகூடி யிருப்பாலாய்
ஏக னனேக ஒருத்தனுமாய்ப் பலயோனிகளிலு நிற்கி
ன் - றவனுமாய்

கன்னற்பெரு உரும்பிலுண்டான மிக்கவி ரதமான தங்
ருசுவை தன்னி தக்கரும்புக்குத் தோன்றாதவியல்புபோல
ற் பிறவாப்-பெ த் தன்னிடத்திலுண்டாகிய விற்பத்தையுந்
ற்றியினிருந்து தானறியாமலிருந்துள்ள பரப்பிரமமான அ
பிரபஞ்சலீலையை யுண்டாக்குமிடத்து

பொற்பணியி. பொன்னுனது பலவானவாபரணங்க
யல்பினின் - ளாயிருந்த தன்மைபோல

வான் வளிய பரப்பிரமந்தானே ஆகாசமும் வாயுவு
ன னீர் மண் மரு மக்நியு ம்ப்புவும் பிருதிவியு மொடத வன்
ந் தன்ன-மாண னங்களு மதன லுண்டாகப்பட்ட தானு
தானுவா றைங் க்களாறு மன்னமய பிராணமய மனோம
கோசத்-தொரு ய விஞ்ஞானமய ஆநந்தமயமென்கிற ஐங்
து யாக்கைப் ப கோசங்களும் ஒருபக்க மிவையெல்லாமா
ருதிய தொருபு கக் கூடியிருக்கிற சரீரத்தின்பருதியாயிரு
டை- க்கும். இங்ஙனந் தோன்றப்பட்ட பிரப
ஞ்ச நித்தியமோ வநித்தியமோ? அநித்திய
மென்னில், இது நித்தியமாய்த்தோன்றுவா
னென்னெனில்?

சுத்தி வெள் சுத்தியாகிய சிப்பியானது வெள்ளியை
னியொத்தனயி யொத்துத்தோன்றினுற்போலத் தோன்றி
ந்தையிற் - த்றென்று சொல்லலாமாக, மதிப்பிரமைபி
லுலே யநித்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமு நித்
தியமாய்த்தோன்றும். ஆன லந்தப் பரப்

மாயாவாதி சங்கற்பம்.

பிரமமும் மிந்தப்பிரபஞ்சமும் தன்னில்வே
ரோவென்னில்?

தானென லா அந்தப் பரப்பிரமந்தானே மிந்தப்பிரப
ஞ்சமும்மென்று சொல்லுந் தன்மையைபு
டையதாயிருக்கும். அந்தப்பிரமத்தைப்போ
லே பிரம மிந்தப்பிரபஞ்சம் வேற்றுமை
யாயிருப்பானே நென்னில்?

உலாதையிற்- சிலம்பியினிடத்துண்டாகிய சநியநூலி
சின்னாற்றகையி னையொக்கப் பிரபஞ்சமும் பிரமத்துக்கு
ன் வேற்றுமையைப் பொருந்தியிருக்கும்.
ரீதியது-

என்னப் பன் சிலம்பினால் போலேயென்று சொல்ல
மையதெனின் வது வொருதன்மையாயிருந்தது. பிரபஞ்
சம் பலபிரகாரமாயிருப்பானேனென்னில்?

இலை பழம் பூ இலையும் பழமும் பூவுங் காயுந் தோலு
த்-தோ லுர் வ னாரும் வயிரமும் மிவையெல்லா மரமானது
யிரந் தருத்தரு தத் தொடுங்குந் தன்மைபோலவும் பெரு
ந் தொன்மையி மையினையுடைய தண்ணீரானது திரையை
ன்-யாலாரத் தி யு துரையையுந் திவலையையுந் சூழிழியை
ரை றுரை தரு யுந் தந்தொடுக்குந் தன்மைபோலவும் இப்
வாய்மையிற்-கூ படிப் பிரபஞ்சமும் பலவாகத்தோன்றி
டும் யொடுங்குமென்று சொல்லப்படும்.

அசித்தைச் சி அசித்தாயுள்ளபிரபஞ்சஞ் சித்தாயுள்ள
த்துதவா தெனி பிரமத்திலே தோன்றாதென்னில்?
ல்-

நெற்பதர் ப நெல்லானது பதரையும் வைக்கோலையு
லாலத்திற் பரந் தத் தத்தன்மைபோலச் சத்தாகியபிரமமும்
தரும் சித்தாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தராநிற்கும்.

இந்தப்பிரம மிப்படிச் செய்யவேண்டுமெனென்னில்?

இது - தன்னியல்பென்றும்

இப்படிச்செய்துவருகிற திந்தப்பிரமத்தினுடைய வியல்பாயிருப்பதோன் றென்றும். பிரம மிந்தவுபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டிருப்பானே என்னில்?

வினையாட்டென்றும்-

இந்த வுபாதிகளோடுங் கூடிக்கொண்டிருக்கிறதைப் பிரமத்துக்கு வினையாட்டாயிருப்பதொன்றென்றும். பிரமத்துக்கியல்பென்றும் வினையாட்டென்று மெங்கேகாணப்பட்டதென்னில்?

முன்னுள மறைகண் மொழிதலின்

அநாதியேயுள்ள வேதங்கள் சொல்லுகையினாலே. இந்தவுபாதிகள் பலவாகக்காண்பிக்கப்பட்டாற்போல வந்தப்பிரம முமிப்படிப் பலவாகக் கண்டிக்கப்பட்டிருக்குமோவென்னில்?

ஒருதூற்-பண மணிநிலையும் பசுப்பாலெனவும்-பலவகனீரிலலர்கதி ரெனவுங் - கூவலாழி குளஞ்சிறு குழிகால்-வாய்வாயவையும் வருபுன லெனவு - மவ்வவற்ற டங்கி

மணிகள் பல நிறமாயிருந்ததாயினும் அதிற்கொர்ப்புண்டானதூ லந்நிறம்போற்றோன்றியு மொருதன்மையாயிருந்தாற்போலவும் பசுக்கள் பலவர்ணங்களாயிருந்தாலும் பா லொருதன்மையாயிருந்தாற்போலவும் நீர்பொருந்திய பாத்திரங்கள் பலவாயிருந்ததாயினும் அதிற் பிரதிபிம்பஞ்செய்கிற வாதித்த னென்றாயிருந்த தன்மைபோலவும் கணரும் கடலுங் குளமுஞ்சிறிதாயுள்ளகுழிகளும் வாய்க்கால்களும் இவைவெய்லாம் • பலபேதமாயிருந்ததாயி

மாயாவாதி சங்கற்பம்.

ஊந் தண்ணீரொன்றாயிருந்த தன்மைபோலவும் இப்படியே யோனிகள் பலவாயிருந்ததாயினு மறி வேகமாய் அநந்த யோனிகடோறும் கூடியிருக்கும். அப்படி யோனிகடோறும் கூடியிருந்ததாயி லிந்தவுடல் கடோறும் பந்தப்படாதோவென்னில்?

ஆடியுநிழலெ
னத் - தோன்றி
யாக்கை

கண்ணாடியிலே நிழலானது தோன்றி நிற்கும். அந்தநிழ லத்திற்குய்வற நின்றாற் போலவும் உடலிலே பிரமமானது தோன்றி நிற்கு மிடத்தேயு மந்தவுடலிற் றுணத் தோய்வறநிற்கும். அப்படி யந்தவுடலிலே தோய்வறநிற்குமாயின இத்தவுடல் காரியப்படுகிற தெப்படியென்னில்?

நத் காந்தத்
திரும்பும்-

நல்ல காந்தமானது தோய்வறநிற்க வதின் சந்நிதியிலே யிரும்பானது காரியப்பட்டாற்போலப் பிரமத் தோய்வற நிற்கவதின் சந்நிதியிலே யுடலானது காரியப்பட்டாநிற்கும். அந்தவறி விந்தவுடலிலேநின் று கூடதுக்கங்களை யறுபவிக்குதே யது வருவானென்னென்னில்?

கனவிற் றீங்
குங் கங்குலிற்
கவிறும் - புனலிற்
ரோனும் பேய்
த்தேர்ச் செய்தி
யும்-

ஒருவன் சொப்பனங்காண்கிறவிடத் தவனை யோராணை பின் பிடித்துக் கொண்டு வர வதற்குப்பயப்பட்ட டியவனெடுமிடத்து விழித்தவயதாத் திவையெல்லாம் பொய்யாயிருந்த தன்மைபோலவும் ஒருவனிராக் காலத்திலே யொருபுற்றின் வாசலிலே கயிறுக்கிடக்கிறதைக்கண் டொருபாம்பு கிடக்கிறதைப் பாரீரென்று பிரமிதது நிற்குமிட

த்து விடிந்த வவதாத்துப் பாம்புபொய்
யாய் சுயிறு மெய்யான தன்மைபோலவும்
ஒருவன் தண்ணீர்ததாகத்தின் மிகுதிக்கொ
ண்டி காணலைத் தண்ணீரென்று புத்திபண்
ணிக்கொண்டுவந்தா னதினுடைய வுண்
மையைப்பார்த்தவிடத் தவனுசுருத் தண்
ணிர்ப் பொய்யாய் காணல் மெய்யானதன்
மைபோலவும் இந்தப்பிரம முடலோடுங்
கூடிநின்று சுசுதுக்கங்களை யதுபவித்தாற்
போல விருக்குமதொழிந்த தன்னுண்மை
பார்க்குமிடத் திந்த சுசுதுக்கங்களுமந்த
வறிவுக் குண்டாகாது. இப்பொழுது பிரத்
தியகூலமாக சோத்திராதிகளோடுங் கூடி
யதுதாலாய்க் கன்மங்களைப் புசுக்கிறது
காணப்பட்டிருக்குதென்னில்?

அன்ன துன்பி
ன்னிறப் பளி
ங்கென-

அப்படி யந்தவிந்திரியங்கள் தாலாய்நி
ன்றதாயினும் பிரமத்துக் கந்த வதுபோக
முண்டாகாது. அஃதென்போலவென்னில்?
படிகமானது நல்ல பஞ்ச வன்னங்களோ
டுங்கூடி யதுதாலாயிருந்ததாயினு மவை
யிறநிலைபடிக மொருசுற்றுந் தோய்
வற நின்றதென்போலவு மெனக்கொள்க. இ
தன் தியும்

பதினூற் சுர
ணத் தொருமு
ன்றவத்தை-கா
ளுகாளு நயந்து
மும்

சோத்திராதிகளை ந்தும் வாக்காதிகளை
ந்தும் அந்தக்கரணங்க ளுலமாகப் பதி
னாலோடுங்கூடிப் புருவமததியத்திலே சா
க்கரா வத்தையும் அநிலே சோத்திராதி
யும் வாக்காதியு திற்க வந்தக்கரணங்க

மாயாவாதி சங்கற்பம்.

ளோடுங்கூடிக் கண்டத்தானத்திலே சொ
ப்பலுவதையும் அதிலே மனோபுத்தியா
ங்கார நிறகச் சுத்தத்தோடுங் கூடி யிதய
த்தானத்திலே ஈழத்தியவத்தையும் இந்த
வவத்தைகளிலே நாடோறும் பொருந்தி
யறுபவிபாநிற்கும். அறிவான திந்தவவத்
தைகளோடுங்கூடி யறுபவிக்குமாயி னித
ற்குப் புண்ணியபாவ தொந்தனை யில்லே
யோவென்னில்?

இருபயன் - ந
ன்னிற் சாராத்
தொன்மைத்த
ன்மை - தற்பண
நிழற்கட் குற்றி
பாய்ந்தற்றே-

இந்த வவத்தைகளோடுங் கூடி நின்ற
தாயினு மநாதியே புண்ணியபாவ தொந்த
னை யிந்தப் பிரமத்துக்குச் சாராது. அஃ
தெத்தன்மைத்தென்னில்? கண்ணாடியிலே
யொருவன் முகம் பிரதிபிம்பஞ்செய்ய வவ்
விடத் தந்த முகத்தின்கண்ணே பாரைக்
கோல்கொண்டு பாய்ந்தவிடத் தந்தக்க
ண்ணாடியுடைந்தொழிந்து கண்ணுக்கினம்
வாராதிருந்தாற்போலு மெனக்கொள்க.
இது பெத்தவிலக்கணம். மேல்முத்தி

இவ்வியற்பற்
தப் பெளவமத்
கல-

இப்பொழுது ஈன்சொல்லிவந்த முறை
மையிலே இந்தப்பிரமத்தை வாதிக்கப்ப
ட்ட மாயாவாதைகளி லுண்டாகிய பிறவி
த்தொந்தனை நீங்குகை நிமித்தமாக

விண்முதற்
த கொண்மூப்ப
டலத் - திருளற
அதித்த காமக

ஆகாசமென்கிறதிலே நின்று மேகமான
துதோன்றி யந்தவாகாசத்தை மறைக்க
வதனுலுண்டாகிய விருளானது நீங்குகை
நிமித்தமாக வந்த வாகாசத்திலே நின்று

மாயாவாதி சங்கற்பம்.

கள

விவேகம் - த
ன்னிற் றேன்றி

சாதகமனைத்
தையும்-

மன்னாகப் பி
ரிப்பு மடியிழை
வாங்கலும் -
பொல னூலம்
பொய்யறக் கீ
ழீஇ-

தானே தானு
ய்த் தன்னிற் ற
னனைத்- தானே
கன்னி தன்னல
முற்று-

வசையிறந்து
வமசி பதத் தெ
ளிவா-லகமேபி
சம மாயினனெ
ன வறிந்து-

தோன்றி யந்தமேகங்களை நீக்கி யாகாச
த்தை நின்மலமாக்கின வாயுவைப்போல

அந்தப்பிரமத்திலே நின்றும் விவேகஞா
னமானது தோன்றி

இந்தப் பிரமத்துக் குண்டாகிய மறைப்
புக்க ளெல்லாத்தையும்

நிலைபெற்று வாராநிற்கிற தொருகீட்டை
யொருத்த னொரு வைக்கோலாகவு மோ
ரொரு மரமாகவும் நாளிலே பிடிங்கப்போ
ட்டபின் அந்த கீடென்கிற சொருப மில்லை
யாய்ப்போன தன்மைபோலவும் மடியாகிய
புடவையு மப்படித்தா னொரோ ரிழையாக
வாங்கிப்போட்டாற் புடவையென்கிறதன்
மை போளுற்போலவும் பிரபஞ்சமாகிய
பொய்யையும் பிருதிவி முதலாகக்கண்டது
நானல்ல விதுநானல்லவென்று நியதீபண்
ணி நாளிலே நீக்கிக்கொண்டு

இப்படி யந்தவுபாதி க ணீங்கினவிடத்
திந்தவறிவான திந்தப்பிரமந்தானேயாய்
தன்னிடத்திலே தற்சொருபத்தைத் தானே
தரிசித்துத் தன்னிடத்திலுண்டாகிய வின்
பத்தைத் தானேயறுபவித்து

சூற்றமற்றிருக்கிற தத்துவமகியென்கிற
மஹாவாக்கியச் சொம்பதக் தத்பத மசி
பதமென்னு மிலசுதனைமுன்னுமறிந்த தெளி
வுகொண்டந்தப் பிரமந்தானென்கிற பிர
மஞானத்தைத் தீரீவிளங்கி

கஅ

மாயாவாதி சங்கற்பம்.

அசலஞ்சி

இந்தப் பிரமஞான முண்டானவிடத்து
ப் பிண்ணைச் சற்றுஞ்சுலனமில்லாதவனாய்,
உபாதிகளோடுங்கூடிச் சத்தாத்விடயங்
களைப் புசிக்குமிடத்துச் சுலனமில்லை யெ
ன்ற தென்னையெனில்?

நம்சல சுலம
தியெனக்-கண்
டிமும்

உபாதிகளோடுங்கூடிச் சத்தாத்விடயங்
களைப் புசிக்குமிடத்தே யந்தவுண்மைக்கு
ச் சுலனமில்லாதது நல்லஜலமான தகைந்
தவிடத் தந்தஜலத்தோடுங்கூடின சந்தி
ரணு மொக்க வகைந்தாற்போலையிருக்க
வந்தச்சந்திரணுண்மைபூப் பார்த்துமிட
த் ததற்கில்லைபாறாற்போ விந்தவநிறையு
வகாணப்படுப்.

இது ஜிவன்முத்தியிலக்கணம்.

இனி பரமுத்தியிலக்கணம்.

உடலம் வின்
டகல் கடத்து-
மங்குல துடை
தர வெங்குமாந்
தகைத்தே-

இந்தச் சரீர்தொந்தனை விட்டவவதாத்
தந்தவநிவு மந்தப்பிரமமு மொன்றுபட்ட
விடத் தென்போலவென்னில்? விசாலமாக
விருக்கற கடத்துக்குள்ளே யகப்பட்டுநி
ன்ற வாகாய மிந்தக்குடமான துடைந்த
வவதாத் தந்தப்பிரகாசமுந் தானு மொன்
றுபட்டாற் போலவச மெனக்கொள்கு.

இது பரமுத்தி.

இவ்வகை யு
ணர்ந்து செய்
தொழிலராத-ம
டவோர் தாமும்

அது நானென்றே பிரமஞானத்தை யநி
ந்து தான் முன்புசெய்து வந்த கன்மங்ளை
ல்லாததையும் விடமாட்டாத வநிவில்லாத
வர் தாமும்

கடலு வியற் அந்தப் பிரமஞானமுண்டாகை நிமித்த
யங் - கன்மகா மாகச் சாநா சதுஷ்டயமாகிய கன்மங்க
ண்டத் தொன் னை யதுஷ்டித் தந்தத்தொழில்களைப் பழ
மைப் புரிவாற்- கிச்செய்துவர விவேகஞானமான தவர்க
ரோற்றிய வித் னுக்குண்டாகாநிற்கும்.

தை

மேற்கடைய
ரணியி- லெழுந்
தெரி யவறறை
விழுங்கியதென்
னத்-தன்னொழி
ந்துள்ள தாளு
யழியும்-

அந்நிலையன்
றி

அழிவறு முத்
தி-யெயாடுதன்
று த ன் னியல்
பை-மாயாவாதி
வகுத்துரைத்த
னென.

அப்படியுண்டான விவேகஞானமுக் தீ
க்கடைக்கோலை மேலெவைத்துக்கடைய
வந்தத்தொழிலினுலே யுண்டாகியநெருப்
பந்தவரணியையுங் கோலினையுஞ் சேரச்
சுட்டுப்போட்ட தன்மைபோலத் தானொ
ன்னுமொழிந்து மற்றுண்டாகிய கன்மங்க
ளனைத்தையு மழித்துப்போடாநிற்கும்.

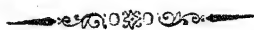
அந்தநிலையிலே நின்னுவிடக்கடவன். அ
ஃதொழிந்து

நிலைபெறுடையதாயிருக்கிற முத்திபொ
ருந்தான. இப்படியே தன்னுடைய பெத்த
த்திலு முத்தியிலுமுண்டாகிய முறைமையி
னை மாயாவாதியானவன் விரித்துச்சொன்
னான். எ - று.

(௧)

மாயாவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

மாயாவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

உரைதரு பிர
மமொன் றெனு
முரைக்கண்-வ
ரு பிரமாண ம
றையெனில்

நீ பெத்தமாகவு முத்தியாகவுங்கூறின்
வுன்னுடைய மதத்தின் ரூப்பிரியம் பிரம
மொன்னுமேயுள்ளதென்று சொல்லுமிடத்
து ஒன்றெனதற்குப் பிரமாணமேதென்
னில், இதற்குப்பிரமாணமாகச் சொல்லப்
பட்டது வேதமாயிருக்குமென்னில்?

அருமறை-
யொன்றென்றத
ன்றி யிருபொரு
ளுரைத்த-னன்
தன்று

அரியவேதமானது பிரமமொன்னுமேயு
ள்ளதென்று சொல்லுவதன்றி தீவபரமிர
ண்டென்னுசொல்லுகிறது நீ பிட்டபிரமா
ணத்துக்கு நன்றாகாது.

அபேதநாடி-
யபொருளேல்-

வேத மப்படி யிரண்டென்றது மபேதக்
த்தாந்தத்தைச் சொன்னதாயிருக்குமென்
னில்?

பேதமு மபே
தமு மோதவே
ண்டா-

நீ யொன்றென்றதற்கிட்டபிரமாண மிர
ண்டென்று மிரண்டல்லவென்றுஞ் சொல்
லவேண்டுவதில்லை. பேதமென்று மபேத
மென்றும் பேதாபேதமென்றும் வேதஞ்
சொல்லுகிறதெல்லா மந்தப்பிரம மொன்
றையுமாயிருக்குமென்னில்?

பேதமெனினு
மபேத மெனினு
ம்-பேதா பேத
மெனினுமமையு
தின் - இயமயினு

வேதமிரண்டென்னுலு மிரண்டல்லவெ
ன்னுலு மிரண்டொயிரண்டல்லவுமாயிருக்
குமென்னுலு மமைவுபிரந்திருக்கிற வுன்னு
டைய சந்தேகமற்றசாத்திரத்திலே விசா
ரித்துப்பார்க்குமிடத் தான்மதத்திலே விள

ரையிற் பையவ ன்கப்பட்ட பிரமாணவிரோதமுண்டாகா
ந் தூதாதாக்-திரு நிற்கும்.

பிரமாண விக
ழ்வும்

உண் டன்றி அப்படிப் பிரமாணவிரோத முண்டாகா
ப்-பெத்தம் பே துகாணும். அந்தவேதம் பெத்தத்திற்பேத
தமுத்தியபேத மென்று முத்தியிலபேதமென்றுஞ் சொல்
மேல்- லுமென்னில்?

அவ்வத் தித சாத்திரம் பெத்தத்திற்பேதமென்று மு
மா மவையிருதி த்தியிலபேதமென்றுஞ் சொன்ன விரண்டு
தனும்- வகையும் விசாரித்துப்பார்க்குமிடத் துன்
னுடையசாதிர மறுதியில்லாததாம். ஆ
கையாற் சாத்திரவிரோதமுண்டெனகிறது
தப்பாது.

இனி யப் பழ நானவத்திதமாயிருக்குமென்றதுகொ
மொழி மிரண் ண்டி நீ யிப்பொழு தந்தப் பழையமொழி
டலவொன்றே- யாகிய வேத மிரண்டென்றுசொல்லாது
ஒன்றென்று சொல்லுமென்னில்?

அன நியும்பெ சாத்திர முன்னே யிரண்டென்றுசொல்
த்தம் பேதத்த லி யிப்போ தொன்றென்றுசொன்ன தோ
தைத்து- மொன் றுமனறியும் பெத்ததிசையில் ஜீவ பர மிர
றியமுத்தியபே ண்டாயிருக்கு மென்றதும் முத்திதிசையில்
தந் துரைத்தது ஜீவ பர மிரண்டு மொன்றாயிருக்குமென்ற
ம்-பழுதாயித்தி துங் குற்றததையுடைத்தாம், இப்படி நான்
றம் பதையாதா சொன்னவகையைப் பதறும் லாய்க் துபார்
ய்க ப்பாயாக.

மம்-மெழுதா அதொழிந்து எழுதப்படாதவேதமாகிய
மதையெனு மிப் விந்தப்பிரமாண மாராலே சொல்லப்பட்ட
பிரமாண-மாருடது.

ரை

தானே யாயி அஃதொருவராத் சொல்லப்பட்டதல்ல
னதேல் சுப்புவாயுள்ள தொன்றென்னில்?

உன-தேக ம நீ பிரமமொன் றென்றது பொய்ப்பிரம
நேகமுதும் மொருமுதலும் வேதமொருமுதலுமாக வு
ன்னுடைய ஏக மநேகமாய்ப்பொருந்தா
கின்றது. இதனறியும்

இயம் பரமம்- ஒருவ னுச்சரியாமற் சத்தத்தினுடைய
சத்தருபந் தகா சொருபந் தானாகத்தோன்றாதென்னில்?

வானத்-தொ ஆகாசத்திலே யொருவருச்சரியாமற் ச
த்தொலி யுறமு த்தமான னுண்டாஸுற்போல வேதமு மொ
மெனில் ருவ ருச்சரியாமற்றானே யுண்டாகாநிற்கு
மென்னில்?

வறி துதியா ஆகாசத்திலே வாயு வேதவாகீர்கொண்
து- டு சததமுண்டாவதொழிந்து சும்மாச் சத்
தத்தோன்றாது.

அன்றியும் ப அன்றியும் பதமென்றுந் கிரமமென்றுந்
தமும் பாழியு ம பாழியென்று மின்னும் பலசத்தங்களு மத்
னேத்து- மினநி தங்களுமாயிருகருமவேதமானது. இப்படி
யோ ரொலியா யாகாசத்திற் சத்த மொருபிகாரமாயிருக்
யெழுந்திடு மத கும. அந்தச்சத்தத்துக் கறிவென்ப தொ
னக்-கறிவிலது ன்நிலை, இந்தவேத மறிவாயிருப்ப தொன்
ராகையா லந்த வாகாசத்தி னுண்டாகிய

சத்தம்போல மித்தவேதமென்று சொல்ல
லாகாது. வேதந் தானே யுண்டாகாதென்
ரு லந்தவேதத்தைச் சொன்னார் சிலர்வே
ண்டும். இதற்கு

உருவில் தநி
யா ததைமாது-

இந்தச் சரீரத்தாலே சொல்லப்பட்டது
வேதமென்னி விது சுத்தஜடமாயிருந்தப
டியாலே யொருசுத்தத்தையு மத்தத்தையு
ஞ் சொல்லமாட்டாது.

அன்றியு மவ்
வகை யகண்டி
த மதுவிது-வெ
ன்றது குறிப்ப
தெய்வகை

(அந்வயம்.) அவ்வகை யன்றியு மகண்
டித மதுவிதுவென்றது குறிப்பதெய்வகை-
அந்தச்சரீரத்தின பகுதியு மன்றியும் பிரம
த்தினுடையதன்மையை விசாரிக்க லதுக
ண்டிச்சுப்படாததா யகண்டிதமாயிருந்த
படியாலே சுத்தத்தையு மத்தத்தையு மது
விதுவென்று சுட்டிச்சொல்லும்பகுதி யெ
ப்படி?

யாவு-மொன்
றென ரூ ரையு
மொழிந்தனை ய
ன்றே-

ஆசையா லெல்லா மொன்றேயென்றுசொ
ன்னசொல்லையும் விட்டுவிட்டாயாகும்.

அருமறைபிர
ம வுறையெனில்
அதற்குத்-தந்
ததாலுமுத ன
விற்பொறி யில்
து-

அரியவேதமான தந்தப்பிரமத்தாலே யு
ச்சரிக்கப்பட்டதெனினில்?

அந்தப்பிரம மகண்டிதமாகையால் பல்
லு காக்குமுதலாக விதற்குச் சொல்லப்ப
ட்டகருவிக ளில்லாதபடியினாலே யந்தப்
பிரமத்தாற் சொல்லப்படாது.

என்னிலொரு
டற்கண் மண்ணி

அந்தப்பிரமத்திலே வேதஞ்சொல்லப்ப
டாதென்னில் பேயானது ஒருவன்சரீரத்தி

யவலகை-யறை லே நிலைபெற்றுநின்று வருகாலகிழ்ச்சி
ந்தந்து கள் சொன னுற்போல யந்தப்பிரமமு மெய
ருவனுடலைச் சார்ந்துநின்று வேதத்தைச்
சொல்லாநிற்கும்.

என்பதார் அப்படி யொருடலைச் சார்ந்து நின்று
சொலதமலத்- சொல்லுமெனறது ஓர் தேவரைச் சார்ந்
திறம்பெற்றின் தோ ஓரிருடியைச்சார்ந்தோ யாரைச்சார்
ந்துநின்று வேதத்தைச்சொல்லப்பட்டது.
அப்படி யொருவரைச் சார்ந்துநின்று சொ
ன்னதாமாகி லது பசுவாக்கிய மாகையா
லந்தச் சொல்லுக்கு நின்மலத்துவ முண்
டாகாது. பின்னை யெப்படிப் பிரபஞ்சமெ
ல்லாஞ் சுயம்புவென்று சொல்லுவ தென்
னில்?

செய்தோர் நிஷ்களமாப்பின்று கத்தா சுகளிகரித்
பெயராந்-சுயம் தவளுலேபிறந் தந்தவேத முச்சரிக்கப்ப
புவென் னுலகிப றிகையினுலே இத்தைச் சொன்னவன் ஸ்வ
ம்புமென்றறி யம்பாகையா லிந்த வேதத்தையுஞ் சுயம்பு
யிவி- வென் னுலகஞ் சொல்லாநிற்கும். இஃதிப்
படியிருக்குமென்று மேலறிவாயாக

தங்கிட் டலை வேத மும்முடைய கத்தா சொன்னதா
வரைத்தான் கில் அவன் றனக்குக் கீழாயுள்ள தேவதை
ருழு துரைக் களைத் தா னமஸ்கரித்துச் சொல்லவேண்
குஞ் - சொற் றுவானேனென்னில்?

புரவலனேவ இராஜாவினுடைய குடிடாயுள்ளவர்க ளெ
லமைச்சரை-ய ல்லாரு மந்த ராஜாவைக்கண்டு தங்கள்
டிகண் மற்றெ மேற்கீருமஞ் சொல்லிக்கொள்ளமாட்டார்

ஊ குடிமுழு தா
ண்மினென் - தே
த்தி யிவறஞ்சிக்
காப்பர்க ளெ
ன்றான் - கிசனா
ஞ் செயப் பேசி
ன்ன

கள். வாசற்காரியம்பார்க்கிற மந்திரிமுத
லானபேர்களைக்கண் டடியோங்கள் தே
வரீருக்குப் பழைய வடிமையாக விருக்கு
மென்று வணங்கனவிடத் தவர்களுக்குண்
டாகிய மேற்கரும மந்தக் காரியப்பெயர்க
ளாலே தீர்க்கப்பட்டாற்போலக் கத்தாகு
மெல்லாரும் பக்குவர்க ளல்லாததுகொண்
டேயபக்குவர்களா யுள்ளவர்கள் வழிபா
டு செய்யத்தக்கதாக அந்த தேவதைகளை
யுஞ் சொன்னதாயிருக்கும்.

அன்றி - பினை
யவை பிற ரிந்த
னவிலுபிலினை -

இஃ தொழித்து பிறதெய்வங்களை யவ
னமஸ்கரித்துச் சொன்னனென்கிற தவனு
க்குச் சொப்பகத்தினு முண்டாகாது. உம்
முடைய கத்தா தன்னைத்தான் ரோத்திர
யப்பண்ணுவா னேனெனினில்?

தன்னைத்துதி
க்குஞ் சொன்ன
லந்தானும்த் - தா
றைய நிவாண
ர்க் கறைவதொ
ன்று

கத்தா தன்னைத்தான ரோத்திரம் பண்
னும்தது பக்குவான்மாக்களா யிருக்கிறவ
ர்கள் தன்னை வழிபாடுசெய்யத்தக்கதாகச்
சொன்னதாயிருக்கும்.

அன்றியுங் - த
னக்குத் தானே
தன்னலம் பக
ரா - தசத்துக்கு
ரையா தார்க்கு
ரை யுயிராக் செ
லிஷ் -

இதன்றியுங் கத்தா தன்னுடைய பெரு
மையைச் சொல்லுமிடத்தா வேறெயொரு
வர்கேட்கச் சொல்லுவதொழித்து தனக்
குத்தான் தன்னுடைய பெருமையைச் சொ
ல்லிக்கொள்ளாது. பினைச் சரீரம் ஜட
மானபடியினாலே யந்தச் சரீரத்தைகோ
க்கச்சொல்லாது, பினை யவனுடைய பெ

ருமைபைச் சொன்ன தாரைநோக்கி? அது
பிறரைநோக்கிச் சொன்னுன்னென்னில்?

உரை பிரமா
ண மிதைபிரமே
ய-நீபிரமாதாதி
ன்பிரமிதியென்-
நால்வகையாகக் காணப்பட்டதாகையா
னீயெரன்மென்றது நன்றாயிருந்தது.
அனாதேக நன்ற
ன்றே-

நற்பிரமாண
நிற்பதொன்றன்
ருல்-

அப் பிரமேய
மு மதனியல் ப
ன்றே-

ஆகையால் நன்றாக விதற்குப் பிரமாண
மொன்று நாட்டப்பட்டவேதமு மொன்
மென்று சொல்லி நிலை நிற்கப்பட்டதில்லை.

இந்தப் பிரமாணத்தாலே யளவிடப்பட்
டதாய் மேல் மறுக்கப்போகிற பிரமேயமு
மந்தச் சாத்திரத்தினுடைய வியல்பாகப்
படும்.

இது ஆவன் வேதஞ் சுயம்புவென்றதை
மறுத்தது.

மேதப் பிரமேயமென் தகன்கொண்ட பிர
மத்தை மறுக்கிறார்.

கன்னற்சு
வையிலங்கியமி
ஸ்தா - விவிமை
தொன்றாத் தன்
மைத் தென்ற
னை-

கரும்பிலுண்டாகிய விரதந் தன்னில்வெ
றுபாடில்லாதது கொண்டு தன்னுடைய வி
ரதந் தன்கருத் தோன்றாத் தன்மைபோ
லும் பிரமமூந் தன்னுடைய விவரத்தைத்
தானறியாதென்றும் நீ யுன்மதத்திலே சொ
ன்னாய்.

அறிவிற் குவ
மை யசத்தாகக்

அறிவாயுள்ளதற் குவமை சொல்லுமிடத்
தறிவாயுள்ளதைச் சொல்லாமல் ஐட்மாயுள்ள

ட்டி - பிறிவித் கரும்பு மிரதமும்போலுமென்று சொன்னாய்.
தொட்டி. இம் பெ அந்தத்தோஷமன்றியுங் கரும்பிதுண்டாகிய
நதுருதே- கட்டியைத் தன்னிலே பிரித்துவைத்து மே
லோரவதரத்திலே கூடினவிடத் தித்தனைநா
ளந்தவிரதத்தைவிழந்தோமே மிப்பொழு திங்
த விரதத்தைப் பெற்றோமே மென்கிறதன்மை
கட்டிக்குண்டாகாதாகையா லது பிரமத்துக்
குவுமையன்று. இதன்றியும்

தற்பர விரிவு பரப்பிரமம் தேகாதிபிரபஞ்சமாகப் பல
பொற்பணி தரு வாக விரிந்ததன்மை மொன்னுனது பலபணி
மெனில்- யாபிருந்ததன்மைபோலுமென்று சொல்லில்?

செய்வோரின் இந்தப்பிரபஞ்சத்திற் செய்வோரொருவரை
நிச் செய் வினை யன்றிச் செய்தொழிவானது காணப்படாதாற்
யின்மை யிற்- போலப் பொன்னுனது மொருவன்பண்ணப்
பொன் பணியா பல பணியாகவிருந்தொழிந்து தானாகப்பல
பணியாகாது. நீ சொன்னபிரமம் பிரபஞ்சமா
கை தன்பணிய பணியாகாது. நீ சொன்னபிரமம் பிரபஞ்சமா
னதே- கவிரிந்ததும் வேறேயொருவனுலே செய்யப்
பட்டதாகவேண்டும். அப்படியன்றுகாணும்,
எல்லாதையுஞ்செய்தது பிரமந்தானே யென்
னில்?

செய்வோர் இந்த வலகத்திற் செய்கிறவர்கள்போலே
போலச் செயப் பிரதிவர்களாற் செய்யப்படும் பொருள்களு
படுபொருண்முத ள்கு முதலாயுள்ள வுபாதானமும். அதென்
ல்- டோலவென்னில்? குலாலனைப்போலேயிராது
சால் குடும் சட்டி பாணைக் குபாதானமாகிய
மண்ணும். ஆகையா லிந்தப் பிரமத்தையினி
ப் பிரபஞ்சத்துக் குபாதானம் வேறேயொன்

முண்டாகவேண்டும். அப்படி யோருபாதான முண்டாகி லதவே யமையாதோ, இந்தப் பிரமமேமென்னில்?

செய்வோ ரோ
யாச் செய்வும்
படுமே-

அந்த வுபாதானம் ஜடமாயிருந்தபடியாலே யது நானாகப் பிரபஞ்சமாகாது. அந்த வுபாதானத்தைக்கொண்டு செய்கைகளுக் கத்தா வேண்டும். அதுவன்றிப் பிரபஞ்சத்தி லியா தொருபொருள்களுஞ் செய்வோ ரொருவரையல்லாம லந்தத்தொழில்கள்தான் செய்யப்பட்டிருவது முண்டாமோ?

சுத்தி வெள்ளி
யிற் றேன்றிற் று
யினுஞ்-சத் துல
கே துந்தார தரு
மெனில்-

சுத்தியென்னுஞ் சிப்பியானது வெள்ளியாகத்தோன்றினும் போலக் கண்டவர்களுக்கு அசுத்தியமாயுள்ளபிரபஞ்சமுஞ் சுத்தியமாகத் தோன்றிற்றாயினும் அறிவாயுள்ளபிரமம் ஜடமாயுள்ளபிரபஞ்சத்தை யொருபிரகாரத்தாலு முண்டாக்காது. உண்டாக்குமென்னில்?

உலக மித்தை
பென் றேராது
ரைத்தனை-

நீமுன்னே யிந்தவுலகத்தைப் பிராந்தியென்று சொன்னது விசாரிபாமற்சொன்னபாக வேண்டும்.

நிலவுலிம்மரபு
நனைந்திலை யாக்
கொல்-

இப்படிமலைகையற் பொருத்தப்பட்ட வுன்னுடையவத்தத்தினதுகிரமத்தை மதந்தாயாக வேண்டும்.

விவகாரத்திற்
வேண்டுதுமுலக
ம் - பரமார்த்தத்
திற் பகராமென்
னில்-

இந்தப்பிரம முபாகிகள்வசத்தினாலே தன்னேஜீவனென்று பிரமாணம்பண்ணிக்கொண்டு நிர்கிற லிங்கவிவகாரதிசைக் குலகமென்று கொள்ளப்படும். அஃதொழிந்து, நான்பிரமமென்றிந்த பரமார்த்ததிசையிலே யெல்லாம்

பொய்யாயிருந்தபடியாலே யவ்விடத்துக்குல
கமென்று சொல்லப்பட்டிராதென்னில்?

பரத் துளதே
லிகையும் பரமா
ர்த்தம்-

இந்தவுலகம் பரமார்த்தமாயுள்ளபிரமத்தி
லேநின்று முண்டானதாயின் அசத்தியமாயு
ள்ளபிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாயுள்ளபரமார்த்
தமாகவேண்டும்.

பரத்திலதேல்

உலகம் பொய்யாயிருந்தபடியாலே யிர்தப்
பரமார்த்தத்துக்குப் பணியல்லவென்னில்?

ஒழி முன்பகர்
மார்த்தம்-

முந்தப் பிரமத்திலேநின்றுத் தோற்றினதெ
ன்னுசொன்ன வார்த்தையை நீ யொழித்துவி
டுவாயாக.

அதன் முதலி
துவென வுதவுக

இந்தவுலகம் பிரமத்திலே தோன்றின தல்
லவாயின் அதுதோன்றின வுபாதான முனக்
குத் தெரியுமாயி னின்னதென்று சொல்லுவா
யாக.

அன்றியும் - வி
வகரிக்குங்காற்றி
கழம்பரமார்த்த -
நிலைபது

இந்தத் தோல்வியன்றியும் இன்னமுஞ் சொ
ல்லுமிடத்து நின்மல்லா யெல்லா வுபாதிகளை
யுங் கழன்ற பரமார்த்த நிலையாயிருப்பதொன்
றந்தப் பரப்பிரமம்.

தெரியி னிதுநீ

அந்தப் பிரமந்தான் காணு நானென்னில்?
அது அறிவாயிருப்பது. விசாரித்துப் பார்க்கு
மிடத்து மலமாயிருக்கிற இந்த மாயாவுபாதி
களோடுஞ் சம்பந்திதா யிருப்பா னொருத்த
னியாகையா இந்த ஜீவனுந் தனித்தொருமுக
லென்?

நீயேல்-

அந்தப் பிரமந்தான் காணு நானென்னில்
கூலி தறிவாயிருப்பது. இஃதறிவாமலிருப்பா
னென்?

தெரியாது

இது உபாதிவசத்தினாலே யறிபாமலிருக்கும்.

ஆயி னஃதந்
தெரியாது-

நீயு மந்தப்பிரமமூ மொரு மூதலாயிருக்கையினாலே இஃதுபாதிவசத்தினாலே யறிபாமலிருக்குமாயின அந்தப் பிரமமூ மதியாதாகவே ண்டும்.

உரையா ரள
வையு மொழிந்த
னை யண்டே-

உன்னுடைய வத்தத்தை யளவிட்டுச் சொல்லிவைக்கிற பிரமாணத்தையும் விட்டுவிட்டாய். அதேனென்னில் அஃதொன்றைச்சொல்ல நியொன்றைச் சொல்லுமையால். அந்தச் சாத் திரத்தின்படி-காணு நான் சொன்னதென்னில்?

அளவை காண்
டல் கருத லுரை
பென-வுளது

பிரமாணமாவது பிரத்தியக்ஷமென்று மறுமானமென்று மாகமமென்று மூன்றுவகைப் படும்.

அவை மூன்றி
ன் மொழிவழி நு
ழையி - லின்பிர
மேய மென்பதெ
னங்கொல்-

அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பிரத்தியக்ஷத்தின்வழிபாலு மறுமானத்தின்வழிபாலு மாக மத்தின்வழிபாலு நுழைத் தோன்றையறிந்து கொண்டு வருமாயின் வாக்ருமனத்திற்கு மெட்டாத வுன்னுடைய பிரமேயமென்று சொல்லப்பட்ட தென்னமாய்முடியும்.

இது அவன்பிரமேயமென்றதை மறுத்தது.

மேற் கித்தினிடத் தகித்துத்தோன்று மென்பதை மறுக்கறார்.

பொற்பிதர் பி
திர்த்தம் பொன்
னேடா தின் - றத்
பர மசித்தைத் த

பொன்னும் பணியும்போலப் பிரமமும் பிரபஞ்சமும்மென்றும். பலபணியானதும் பொற்கட்டியானதும் மாற்று நிரலும் மொருபடித் தாகக்கண்டோம். பின்புபொன்னேடுங்கூடப்

ருமாநென் னெ பொன்னுயிற்றதுங் கண்டோம். ஆகையா
னில்- னுன்னுடைய சத்தாயுள்ள பிரமமந்த வசத்
தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத் தந்தப்பிரகார மெ
ப்படிபென்று நான்முன்னே யுன்மத்திலே
கேட்டபொழுது

சிலம்பிதாறரு சித்தாயுள்ள சிலம்பி ஜடமாயுள்ள தூலைத்
நலம்போற் றோ தந்ததன்மைபோலுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்தீ
ன்று- மென்றனை லே ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சந்தோன்றினதென்
று சொன்னாய்.

அதுவதன் அந்த தூலை யநவரதமும் தோற்றிவித்துக்
ரொழில் கொண்டு நிற்கிற தந்தச் சிலந்திக்குள்ள தொ
ழில், பிரபஞ்சம் பிரமத்திலே நின் றோ ரவதர
த்திலே தொன்றுவதொழிந் தநவரதமும் தோ
ன்றிக்கொண்டு நில்லாது.

அன்றியு - மொ அதன்றியுஞ் சிலந்தியினிடத்திலே தோன்
ன்றதலியல் புல ினது லொருதன்மையாகக் காணப்பட்டது.
கோரியல்பன் பிரமத்திலே தோன்றின பிரபஞ்ச மொருதன்
ரென- மைமாகக் காணப்பட்டதில்லைமென்று நான்
முன்னே சொன்னபொழுது

பல மிலை பழ காயையு மிலையையும் பழத்தையும் பூவையு
ம்பூப் பாதவந்த மரமானது தந்த தன்மைபோலவும் திரையு
ருநீர்-துரைதுரை னுரையையும் நிலைமையும முமிழிவினையு நீரா
திலை சிலதருமி னது தந்த தன்மைபோலவும் பிரமந்தானே
வை போற் - ரு பலநிதமாயுள்ள பிரபஞ்சமா யிருக்குமென்
னே பலவா மெ னுன்மத்திலே சொன்னாய்.

எந் சாற்றினை- அறிவாயுள்ள திறியாமையாபிருக்குமென்று
சுத் தசத்தாக மறிவினிடத்திலே அறிவாமையினது கூட்டங்
வுஞ் சுத்தினி லச

த்தின் - கொத்து
ளதாகவுங் கூறி
னரிலரால் -

வித்திலை கலி
கலிவிழு தாறநு
நெறி - சத்தல
தொன்று தான்ற
உருவன்மே -

நெற்பதர் ப
லாலத்திற் குடா
தானமென் -

காரண மின்றி
க்காரியம்பிறவா -

பாரிடை யொ
ருபடம் பண்ண
வும்படுமே -

அந்தமில்பிரம
மவித்தை காரண
மெனத் - தந்தனை

உடோன்றுமென்று நீசொன்ன விந்த மலைவு
புத்தர் சமணதிகளுக்கு சொல்லார்கள். (ஆல்
கை.) பினை யிந்தப்பிரபஞ்சத் தோன்றின
படி பொப்படிபெனவில்?

சூக்குமமாயுள்ள வித்தானது இலையையும்
பழத்தையு மிகுதியாயுள்ள விழுதையுமுடைய
துலாகிய வால்மரத்தையுந் தந்ததன்மையோ
லத்தன்மையிற் பலவாயிருக்கிறபிரபஞ்சத்தை
யுஞ் சூக்குமமா யசத்தாயிருக்கிற தோருபா
தானத் தந்ததாகவேண்டும். அப்படி யன்றுகா
ணும், நெல்லிலேநின்றும் வைக்கோலும் பத
ருந் தோன்றினுந் போலச் சித்திலேநின்றும் ஜ
டமாயுள்ள பிரபஞ்சத் தோன்றுமென்னில்?

நெல்லுஞ் சூக்குமமாய் ஜடமாயிருக்கையா
லதையும் வைக்கோலுக்கும் பதருக்கு முபாதா
னமென் றறிவாயாக.

ஆகையாத் தனதாகவுடைய காரணத்திலே
நின்றங் காரியத்தோன்று மொழிந் தந்நியகார
ணத்திலே நின்றங் காரியத்தோன்றாது. அப்
படித் தோன்றுமென்பையாதல்?

பருத்தி காரணமாகப் புடவையுண்டான
தொழிந்து மண்காரணமாகப் புடவ வ பண்ண
ப்படுமோ? ஆகையால் ஜடங் காரணமாக ஜ
டமுண்டாவதொழிந்த சித்துக்காரணமாக ஜ
டமுண்டாகாது. இப்படி யிருக்கையிலே நீ

ஜடமா யழிந்துபோவதாயிருக்கிற தேகா
தி பிரபஞ்சத்துக்குச் சிந்தா யழிவில்லாமலி
ருக்கிற பிரமம் காரணமென்று சொன்னும்,

ஆ வித்தை தா
னெய்துறுதல்-

தன்னியல் பெ
ன்னில்

வன்னிதன்வெ
ட்டையிற் - சத்தி
ன திபல்புஞ் சத்
தே

அசத்தெனில் -
வைத்த ததனியு
ல்பெனும் வழக்
கொழி

அன்றியு - மிரு
ள் டொதி விளக்
கென வரும

மருவின்கிற் -
கருமை பயந்த
பெருகொளி தரு
மெனில்-

தன்னியல்பன்
தருவாதி வசத்
தான் - மன்னிய
அ

சித்தாயுள்ள பிரமத்திலே ஐ-மாயுள்ள பி
ரபஞ்சந் தோன்றுவானேன்?

இந்தப் பிரபஞ்சந்தோன்றுகிற தந்தப் பிர
மத்துக் கியல்பாயிருப்ப தொன்றென்று நீ
சொல்லில்?

அக்கனிக் கூடின மியல்பானுற்போல நீ
சித்துக் கியல்பென்று சொன்ன பிரபஞ்சமு
ஞ் சித்தேதபாகவேண்டும்.

பிரபஞ்சத்தை ஜடமென்னில்?

சத்தாக வைக்கப்பட்ட பிரமத்தினுடைய
வியல் பிந்தப் பிரபஞ்சமென்றுசொன்ன வ
ழக்கை விடுவாயாக.

இந்தக் குற்றமன்றியுஞ் சித்தாயுள்ள பிரம
த்துக்கு ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்ச மியல்பென
து நீ சொல்லுகிறது, பிரகாசமாயுள்ள விளக்
கு இருளானதைப் பொதிந்துகொண்டு நின்ற
தென்றதை யொக்கும். அப்படியென்கூறும்,

பெரிய விளக்கினிடத் துண்டாகிய மிக்க
பிரகாசமானது கறுத்த மையைத் தந்த தன்
மையைப்பொக்கும், சித்தாயுள்ளபிரமம் ஜடமா
யுள்ள பிரபஞ்சத்தைத் தந்ததென்று நீ சொல்
வில்?

அங்ஙனம் விளக்கினிடத்திலே கறுத்தமை
யானது தோன்றினது விளக்கினுடைய வியல்
பல்லவென்றறி. திரியின்றும் நெய்பென்றுஞ்
சொல்லப்பட்ட வுபாதி கள்வசத்தினாலே மை
யானது நிலைபெற்றதென்று கொள்.

அன்றி மைத்
தான் தனின் மா
யாது-

ஒன்றானசுத்த
னன்றாமன்றே-

ஆவ் கொருகா
லத் தோங்கியதா
யின்-

அந்தமி லவித்
தை வந் தணைவத
ற்கோ-ரேது வே
ண்டும்

புப லியல்பெ
னின்

வி-டோத வே
ண்டா

ஒழிந் தோரினு
முதும்-

அன்யும் பிரமத்திலே தோன்றின பிரபஞ்ச
மீளவும் பிரமத்திலே யொடுங்காநிற்கும். விள
க்கற்றேன்றிய மையானது மீளவு மந்தவிளக்
கிலே சென்றொடுங்காது. அன்றியும்

இந்தப் பிரமமென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்
பில்லாதவன்றான் சுத்தனொழிந் தசுத்தனொயி
ருப்பா நொருத்தனல்லவே! அப்படியிருக்கச்
சே யிந்த மாயாவுபாதிகளோடுங் கூடி யிருக்
கவேண்டுவானேன்?

அந்தப் பிரமத்தினிடத்திலே யோராவதாத்
திலே யிந்த வுபாதிகள் வந்து கூடினதாயின

முடிவில்லாத மாயாவுபாதிகள் பிரமத்தி
லிடத்திலே வந்து கூடினதற்கு முன்னே
யொருகாரண முண்டாகவேண்டும்.

நின்மலமா யிருக்கிற வாகாசத்தை மேகமா
னது வந்து மறைத்த தன்மைபோல, சுத்த
மாயுள்ள பிரமத்தை மாயாவுபாதிக்க ளியல்
பாகவந்து கூடிற்றொழிந் திதற்கொரு கார
ணம் வேண்டுவதில்லைவன்னில்?

இந்த வுபாதிக்க ளியல்பாகவந்து பொருந்
தின், மோகமுென்று சொல்லவேண்டுவதில்
லை. அதேனென்னில்?

எல்லா வுபாதிக்களையு நீங்கிப் பழைய சுத்த
த்தைக் கூடினவர்களிடத்திலு மிந்தவுபாதிக்க
ளியல்பாகவந்து பொருந்தும். அப்படியென்று
காணும்,

களங்கம் துறவு மவித்தை நற்கவித்தல்-விளங்கிய பிரம விளையாட்டாயின்-

அவித்தை யென்ப தொன்மந்நியந் தன்னி-லுதிக்குமென மமுன்னுரையு மதந்தனை-

துண் ணூற் குடம்பை நுந்தழிபோ லுட் - படுநெறியதனால் விடுநெறியிலதாற் - மலைமையு மறிவு மிலதனை

அவித்தையை-விடுத் தெடுத்தாணரும் வேற்றோரன்றே -

பிரமத்துக்கு மயக்க முண்டாகத்தக்கதாகப் பொருந்தப்பட்ட மாயாசரீரங்க ளிந்தப் பிரமத்தைப் பொருந்திக் கொண்டது மிக்க பிரமத்துக்கு விளையாட்டாயிருப்ப தொன்று யின்

விளையாடுகிறவர்களுக்கு விளையாடப்பட்டபொருள் வேறானதேபோலப் பிரமத்தினுடைய விளையாட்டாகிய மாயாசரீரமும் வேறாயிருப்ப தொன்றாகையாம். பிரமத்தினிடத்திலே யுபாதிகடோன்றிப் பிரமத்தை மறைக்குமென்று நீமுன்னே சொன்ன சொல்லையு மரந்தா யாகவேண்டும்.

உலட்டுப்புழுவானது தன்னிடத்திலே நின்றனத்தோன்றிய துண்ணிய தூலாலே தனக்குக் கூடாகப் பண்ணித் தானதற்குள்ளே புகுந்து பின்னைத் தானாகப் புறப்படமாட்டாமற் செய்ததன்மைபோல வந்தப்பிரமமும் மாயாசரீரத்துக்குள்ளே விளையாட்டாகவந்த புகுந்து பின்னைத் தானாகப் புறப்படமாட்டாம லிற்றாகைய லந்தப் பிரமத்துக்குச் சர்வமுதன்னை யுஞ்சர்வஞ்ஞியத்துவமு மில்லையென்று சொல்.

இதுபாசபந்தியாயிருக்கையாலே இந்தமாமாசரீரத்தைத் தானாகவிடு வித்துக்கொள்ள மாட்டாம னின்மலமாயிருக்கிறதொரு குருமுத லிந்தமாயாசரீரத்தைநீக்கிப் பாவக்குழிபிலின் றெடுத்துத் தனக்கடுமையாகவாண்டு கொள்ளையினு லந்தச்சரீரத்தோடே கூடிநிற்கிறது பிரமமாகாது. அப்படியென்று காணும்,

ஒளிகொடாமி
ரங்குளிகைபெற்
ருங்கத - எனித்
தையை வித்ததை
தவிர்க்கு மென்
றுரைக்கன் -

நித்தனநிவன்
சுத்தனென்றுரை
த்த - வித்தகமெ
ன்னி

வித்ததையும்
வேருன்று -

எம்மனோரி
னொருவனின்
னிதை -

அம்ம

சைவந்தவனீ
யன்றே -

பன்மணி பசு
நற்பாத்திரமென

பிரகாசத்தோடுங்கூடியிருக்கிற செம்பான
து இரதகுளிகையோடுங்கூடினவிடத்துக் கா
ளிதநீங்கிப் பொன்னுதன்மைபோல வந்தப்
பிரமத்துக்குண்டாகியசரீரசம்பந்தத்தையுமத
னிடத்திலேதான்நினைவிவேகஞானநீக்க வந்
தப்பிரமஞ் சுத்தபாமென்று நீ சொல்லி?

- அப்படியசுத்தமாயிருக்கிறமுதலே, நீ முன்
னே நித்தியமென்றுஞ் சர்வஞ்ஞியமென்று
நின்மலனென்றுஞ்சொன்ன சாமர்த்தியமென்
னதான்.

நீ விவேகமென்றுசொல்லுகிற நித்தவனித்
தையோடுங்கூடிக்கொண்டிருந்திற முதலல்ல,
அதை வேறே முடிவென்றுசொல். இந்தவி
வேசந்தானகாணு மந்தப்பிரமமென்று நீ சொ
ல்லி?

நீ கத்தாவென்றுசொல்லுகிறமுதல் பாசப
ந்திகளாயுள்ள கெங்களிலே பொருத்தனாக
வேண்டும்.

நான்சொல்லுகிறசொல்லைப் புத்திபண்ணி
க்கேட்பாயாக.

யாதொருத்தனைப் பொல்லாதவென்று
சொல்லப்பட்டது அப்படிச்சொல்லப்பட்ட
வனீயாகவேண்டும்.

இதுபிரமீதியைமறுத்தது.

இனிபிரமாதாமறுப்பு. இதன்றியும்

இரத்தினங்கள்பலவாயிருந்ததாயினு மதிற்
கோர்க்கப்பட்டதுற்சர டொருதன்மையாயி

வு - நன்னில் பாருந்தாற்போலவும் பசுக்கள் பலவாயிருந்ததா
 னீர் நற்குதிரென மாமினு மவையிலுண்டானபா லொருதன்மை
 வு - முடலையு முபா யிருந்தாற்போலவும் பாண்டங்கள் பல
 ணர்வையு முவமி வாயிருந்ததாமாயினு மவையிற்றிற் பிரதிபிம்ப
 த்தனைபோல் - ஞ்செய்கிறவா தித்த னொருதன்மையாயிருந்தா

ற்போலவுங் கூவ லாழி குளஞ் சிறுகுழி கால்
 பலவாயிருந்ததாமாயினு மவையிற் றிலுண்டா
 கிடதண்ணீ ரொருதன்மையாயிருந்தாற்போ
 லவுமென்று யோனிபேதங்களாயிருந்துள்ள
 வுடல்களுக்கும் அவையிற்றிற் கூடிநித்த பிர
 மத்துக்கு முகமையாகச்சொன்னாய். அப்ப
 டியாகில்

தட மணி சர
 டொடு தாங்குட
 லேவ -

பிரகாசத்தினாலேமிருந்திருக்கிற மணிகளு
 ஞ் சரடுந் தாமாகக்கூடின தில்லை, அவையிற் றை
 வேறேயொருத்தன்கொர்க்கக் கொர்ப்புண்டுநி
 ன்ற தன்மைபோல; உன்னுடையபிரமத்தையு
 மிந்தவுடலையுங் கூட்டினவ னொருத்தனுண்
 டாகவேண்டும். அதன்றியும்

உணர் வுணர்
 வொழியி னுலகு
 ணர்வுநி னின் -
 பா லும் பசுவுஞ்
 சாலும்

உன்னுடையபிரமமான தறியாததாயுங் கூ
 டிகிறதேதகாதிபிரபஞ்ச மறிக்கையாயிருந்த
 தாமாயினி பாலையும் பசுவையு முகமையாகச்
 சொன்னதற்கொக்கும். அதன்றியும்

சாலக் - கலம்
 பல்வன்றிச் சலம்
 பல் விலதெனக் -
 காணாநினை தி

மிகவும் பாத்திரங்களிற் பின்னமொழிக்
 தாதித்தனிற் பின்னமில்லையென்றுங் கூவ லா
 ழி குளஞ் சிறுகுழி கால் தங்களிற் பின்னமொ
 ழிந்து ஐலத்திற் பின்னமில்லையென்றுங் கண்

ணின் விளம்பி நிக்
னை- டிசொல்வார் சிலரையின்றி விருதாவினே மிக
வுஞ் சிந்திவார்த்தைகளை நீசொன்னது திரு

ஆடியு ணிழல் கண்ணாடிக்கு ணிழல் தோய்வதின் ருழ்போ
போற் கூடுதல் லச் சரீரத்திலே பிரமந்தோய்வதிற்குமென்
கூறில்- று நீசொன்ன வத்தத்தை நான்சொல்லுமி-
த்து

தன் னிழல் தன் னிடத்திலேநிற்கு பிரதிபிம்பம் பிர
கொண்டு தற்ப தானமாகக்கொண்டு கண்ணாடியானது சலித்
ணஞ் சலிக்கண் னதாமாயின் பிரமத்தினுடைய பிரதிபிம்பம்
மன்னிழல் கொ பிரதானமாகக்கொண்டிந்தவு-ல் கூடியும் பி
ண்ணிடல் வந்த ரிந்தும் நிற்கும். அவையிற்றுக் கில்லாதபடி
கன்றிடுமே- யினாலே யீதத்தமன்று.

மன்னயக் கா நிலைபெற்றுவாராநிற்கு விரும்பானது கா
ந்த மென யுடல் ந்தம் விகாரமதற்கு வதனுடையசந்திதிமாத்தி
பிரம-சந்திதியள ரத்திலே விஹரப்பட்ட தன்மைபோலப் பர
விற்சலித்திடமா ப்பிரமமும் விகாரமதற்கு வதனுடையசந்தி
யின்- திமாத்திரத்திலே யுடல் போக்குவரத்தைச்
செய்யாநிக்குமாயின

அ கண்டிதஞ் பரப்பிரமமென்றுசொல்லுகிறது கண்டித
சந்திதியல தில மல்லாம லகண்டிதமாகையாலே மதனுடைய
தெவையு-நடந்தி சந்திதியல்லாதவிட மோரிடமு மில்லையாகை
டவேண்டுங் கட யாற் ளபடாதி யாயுள்ளவையெல்லாம் போக்
ந் திடப் பெ ரு குவரத்தைச்செப்பவேண்டும். அதன்றியும் உ
வே- டலானது சேட்டித்துங் கடபடாதி கள்சேட்
டையிற் றிக்கடக்கிறதஞ் சந்திதியிலே யெல்
லாங்காரியப்படுமென்கிறதாக்குப்பெறுது. இ
தன்றியும்

காந்தத் திரு காந்தமு மிரும்புங் கூடிக்கிடந்ததாமாயினு
ம்பு ஞாட்டுநர்ப் மவை தாமரைக்கொரியப்படமாட்டாது. ஆவை
பெறி லயஞ்சே யிற்றை முகப்பொக்கக் காட்டுவார்களெனப் பெ
ந்திடும் றற்காலத் திரும்பானது காந்தத்தைச் சென்

றுபொருந்காநிற்கும். ஆகையா லுன்னுடைய
பிரமத்தையு முடலையுங்கூட்டிக் காரியப்படுத்
தகிறது வேறேயொருமுதலுண்டென்று கொ
ள்ளுவாயாக. இதன்றியும்

நீக்குஞ் செய காந்த மிரும்பைக்கூட்டிக்கொள்ளுமென
லதற்குலகை - பிற்று நீக்கிக்கொள்ளுந்நன்மை யதற்குண்டா
காது. பிரமத்தின்சந்நிதியிலே யுடல் கூடியும்
பிரிந்தும்வருகையா னீ காந்த மிரும்பென்றது
திருஷ்டாந்தவிரோதமாகையா லது வத்தம
ன்று. இதன்றியும்

களுத்துயர் க சொப்பனத்திலேயதிபயங்களுயுள்ளகாரி
யிற்றரவெனஞ்ச் ன யங்களைக்காண்டிதவன் விழித்தவிடத் தது
லதொடுத்தனை - பொய்யானதன்மைபோலவும் இரக்காலம் பு
ற்றின்வாசலிலேகயிறுகிடக்கிறதைக்கண்டு பா
ம்பென்று புத்திபண்ணி பாபப்பட்டவனுக்கு
விடிந்தவவதரத்துப் பாம்புபொய்யானதன்
மைபோலவுஞ் சுகதுக்கங்களா லுண்டாகிய
வதுபோகவுக்கு மந்தப்பிரமத்துக்குண்டாகா
தென்றுசொன்னாய்

கனவின் பய சொப்பனத்திற் சூக்குமதேகத்தோடுங்கூ
னு கனவின் பய டிச் சத்தாதிவிடயங்களை யிவன்புதித்துஞ்
னும் - வினையின் சாக்கிரத்திலே னுலதேகத்தைப்பொருந்திச்
பய னவைபொய் சத்தாதிவிடயங்களைப் புதித்து மீண்டு மிவன்

யென் வேண்டா - முன்னே செய்த பிரார்த்தம் புசித்ததொழிந்து சாக்கிரத்திற் புசித்ததுமெய் சொப்பனத்திற் புசித்தது பொய்யென்று சொல்லவேண்டிய தில்லை.

உடன் மாறா - சாக்கிரத்துக்குத் துலதேகத்தோடே கூடிய நுபுலிக்கும். சொப்பனத்துக்குச் சூக்குட தேகத்தோடே கூடிய நுபுலிக்கும். ஆகையால் சரீரவொற்றுமையுள்ளதென் றறிவாயாக.

உற்புற்றுமற் றதற்கியிறு - மு இவன் சென்றிராக்காலத்திலே பொருந்தப் பட்டபுற்றும அதுன் வாசலிலே கடக்கற்கியிறு மிவனுடைமசரீரமு மாகமுன்னும் ஐயென் றதது நீயுமறிவை.

அறிவு கயிறெ ன் றறியாதன் னே - அறிவாயுள்ள பிரமங் கயிற்றைக் கயிறென் றறியமாட்டாமற் பிரமிக்குமா னுலதை யறிவெ ன்று சொல்லப்படாது.

அச்சமதடைத ல் சொச்சமையு மாயின் - பிரமங் கயிற்றைப் பாம்பென்று பயப்படு மாயின் அதைக்கத்தாவென்று சொல்லப்படா து. இதன்றியும்

இன்னு மக்க னினமொருமுற் றமுண்டு. கனசிறிற் று பொய்யென்றறிந்துங் கங்குலிற் கயிறு பொய் யென்றறிந்து மிருக்கையிலேயு மீளவுங் கன வைக்கண்டவிடத்துங் கங்குலிலே கயிற்றை க்கண்டவிடத்து முன்னுடைமபிரமமான தச் சப்படுகிறதற்குமே! ஆகையா லிந்தவுடம்போ டுகூடி பிப்படிமயங்குகிற பிரமமென்று. இத ன்றியும்

துன்னியவினை சிவந்தபூவோடுங்கூடிருக்கிற படிசந் தன் னிற் செம்மலர்ப் பினுடைமதன்மையிழந் தந்தவுன்னமேயாயிருந்

பளிறு கெனத்-
தானுந் தகைமை
யானால்

ததாமாயினு மதிலொருசுற்றுந் தோய்வறின்
குற்போலப் பிரமமு நெருங்குவருகற் கன்ம
ங்களைப் புசிக்குமிடத் தந்தவிடயங்கள் தா
மாயிருந்ததாமாயினு மதிலொருசுற்றுந் தோய்
வறநிற்குமாயின்

மலரென-வொ
ருபயன் ன்றிப் ப
லபயன் மரீஇய-
திருவினை தருபய
னென ந னி லே வ
ண்டி-ல்-

படிகம் பூவோடுகூடியிருந்தபொழுது சிவ
ந்தவன்னமொன்றுமேயாயிருந்தாற்போல வி
னையோடுகூடின பிரமமு மேகப்பிரகாரமாயி
ராமல் நானாவிதமாய்க்கொண்டிருப்பானே
னென்ன, அதுபுண்ணிப்பாவங்கள் பலவாயிரு
க்கையினாலே யந்தைபறுபவிக்கவேண்டி யப்
பிரமமும் வெகு பிரகாரமாயிருந்ததென்று மி
கவு முனக்குப்பகலுமாயின்

ஆண் ட வி த்
தையு மவித்தை
சொடர்க்கையு -
மீன் டிருவினையு
மீயப்பினை

இவ்விடத்துத் திவனைபடுமையாக வான்மி ர
கூறித்துக்கொள்ளுகிற தொருவிவேகஞானமு
ம் அறியாமையோடுங் கூடியிருக்கிற வோர்சரீ
ரமும் பலவிதமாயிருக்கிற புண்ணிப்பாவங்க
ளு முண்டென்றும். ஆகையால்

பரத்குருக் - க
ள்வரைப் பிணிக்
குங் காவலரென
முப- ரெஸ்வினை
த் தொ டக் திற்
ரேஸ் னு ட் தி
தையிட - டிருவி
னைபூட்டு மெ ம்
மா னம்மாண்-

இவ்விடத்துக் களவுகொண்ட கள்வரைக்
பொண்டுவந்து சிறைசெய்ததற்குத்தக்கதன்
டங்கலையுஞ்செய்தறி விராஜாக்கிணைப்போல
முன் ஐநங்குள்ளிலேசெய்த பழபவினையினது
தொந்தனையினாலே யுண்டாகப்பட்டவுடலாகி
ய சிறைச்சாலையிலே யுன்னுடைய பிரமத்தை
விட்டுப் புண்ணிப்பாவங்களென்கிற தண்ட
ங்களைப் புசிப்பிக்கும் சர்வாஸ்மாச்சுக்ளிதத்
துங் கிருபைகூறித்த வெம்முடைய சுத்தாவா
யுள்ள சுவாயியென்கிற சுத்தா. இதன்றியும்

உருவினை யுட
ற்க ணவத்தைக
னாரத்தனை-

ஆ ருறுபவர் ப
ர மகண்டித் மட
ங்காது

ஜர்வில் துட
ல்சட முருநெறி
யாதெனின்-

மண்ணிய கர
ண மாறாட்டத்
திற - பன்னின்
மென்னின்

இவையொ ப
ரமோ - முதலி
யது

ஆயி னிவைபி
தழ் வெய்தாது-

இவை பெனி
ஹனு மொழி
பழுதுளதே-

அரிதாயுள்ள வினைக்கீடாகவெடுக்கப்பட்ட
வுடல்லே மூன்றவதைப்படுமென்று நீ யுன்ம
தத்திலே சொன்னாய்.

இந்தச் சரீரத்தோடுண்டாகிய மூன்றவத்
தையு மறுபவிச்சிற தார்தான். பரப்பிரமமோ
வென்னில்? அது பரிபூரணமாயிருந்தபடியா
லே நனவு கனவு சுழுத்தியென்கிற வவத்தை
களி லடங்காது.

உடல் ஜடமாயிருந்தபடியாலே யவத்
தைப்படுமென்கிற வார்த்தை யதுக் குண்
டாகாது. பின்னை பிந்த வவத்தைப்படுகிற
நெறி யாதென்றுகேட்க

நினைபெற்று வாராநிற்கிற வந்தக் கரண
ங்கள் பிரிந்தவிடத் துண்டாகிய மபக்கத்
தை யுடையதாயிருக்கு மியா மவத்தைமொ
ன்று சொல்லப்பட்டதென்னில்?

அந்தக் கரணங்களோ பரப்பிரமமோ
விந்தச் சரீரத்துக்கு முதன்மையுடையது.

பரப்பிரம முதன்மையுடையதாயி னந்த
ப் பாப்பிரமநிற்க விந்த வந்தக் கரணங்
கணிகமாட்டாது. அதனான்

இந்த வந்தக் கரணங்கள் முதன்மையு
டைய தென்னி லெல்லா முதன்மையுமுடைய
யது பரப்பிரமமென்று வேதஞ் சொல்
லுமென்று நீ சொன்னது பழுதாகவேண்
டும்.

உடற்படுபி
ரமமுறுமெனில்

அப்படியன்றுகாணும், அவத்தையுறுகிற
துடலுக்குள்ளே யகப்பட்டுநிற்கிற பிரம
மேயாகில்?

சாளரத் - தி
டத்தகுமுறு
விரனுதியளி
யெறிதுய-ரங்
குலிதானேயரு
ந்திடிவடந்
கட்டங்கியவ
றிவுதனித்துறு
மன்றை-

பலகணிவாசலிடத்திலே புறம்பே நின்
றுள்ளே யொரு விரலை நீட்ட வந்த விரல்
துதியிலே யொரு வண்டானது கொட்ட
வதனாலுண்டாகிய விதன மந்த விரல்கா
னே யறுபவித்ததாமாயின், இந்த யுடலிலே
பொருந்திநிற்கிற பிரம மவத்தையைத் தனி
யே யறுபவித்ததென்று சொல்லலாம். அந்
தவிர துதியிலே வண்டுகொட்டின கடுப்
புப் பாதாதிசேச மளவுநின்று கடுக்கிறப
டியினாலே யுடலிலேநிற்கிற வறி வவத்தை
பைத் தனியே யுறுமென்று நீ சொன்னது
அத்தமாகாது. இதன்றியும்.

தர்ப்பணநிழ
ந் கட்டுமுற்றி
பாய்ந்தற்றா-ன
ற்கணிற்றுயர
நலுகாத் தகை
த்தெனின் -

கண்ணாடிமினிடத்திலே தோன்றின நிழ
லினது கண்ணிலே கூர்ச்சுகொண்டு கடா
வினவிடத்துக் கண்ணாடி யுடைந்ததொழி
ந்து கண்ணுக்கு லயம் வாராத் தன்மைபோ
லச் சுகதுக்கங்களா லுண்டாகியவதுபோ
கங்களு முடலுக்கொழிந்து பிரமத்துக்கி
ல்லையென்னில்?

நின்மொழிவி
ரோந்முங் காட்
சிவிரோதத் - த
ன்மையுமுறுய
வை தவறிலவா
கா-

உண்ணுடைய சாத்திரஞ் சுகதுக்கங்க
ளே யறுபவிக்கிற தறிவென்றுசொல்லும் நீ
யிப்பொழுது டலுக்கொழிந்து வறிவுக் க
றுபோகமில்லை யென்கையாற் சாத்திரவி
ரோதமும் பிரத்தியக்ஷமாக வறிவு சுகது
க்கங்களை யறுபவிக்கையிலே யறுபோகமி

ல்லையென்கையாற் பிரத்தி பகை விரோதமு
மிகையிரண்டுந்தப்பாம லுண்டாகாநிற்கும்.

யாழுடைப்ப
திவகை யாவரு
ம்பலகலை-சொ
ல்லுதலெளி தரி
தத் தொழிப்பு
ரிவெனப்-புல்லி
யபழமொழி பு
துக்கினையன்
தே-

நாம்வஸ்து நிர்ணயமாக நாட்டட்டது
“சொல்லுதல்யார்க்குமெளிய வரியவாஞ்
சொல்லியவண்ணஞ்செயல்.” என்றுசொல்
லப்பட்ட திருவள்ளுவப்பயனிற் குறளை நி
யிப்பொழுது புதுக்கலா யாகவேண்டும்.
(யாமென நநாகுணபச்சொல்.) இதனறியும்.

அகண்டித
மெனநி பதர்ந்
தமைதனக்குப்-
பந்தமிதுவென
த் தந்தமை க
ருதில்-

பரப்பிரம மொன்றாலுங் சண்டிக்கப்ப
டாத வகண்டிதமாயிருப்பதென்று நிமுன்
னேசொன்னதற் கிப்பொழுது மாயாவுபா
திகளாலே யிப்படிப் பந்திக்கப்பட்டுநிற்கு
மென்று சொன்னதை விசாரித்துப்பார்க்
கில்,

வாணி னடக்
குங் காலினைப்
பிடித்துப் - பரு
விலங்கிட்ட
வொருவனையன்
தே-

ஆகாயத்தின்கண்ணே வியாபித்தநட
க்கிற காற்றினைப்பிடித் தங்குங் சசையாத
வண்ணம் பெரியவிலங்கையவிட்டு வைத்தவ
னியாவனென்று சொல்லப்படும்.

இதபிரமாதானைமறுத்தது.
இஃதவனுடைய பெருந்தம்.

மேலவனுடைய முத்தியைமறுக்கிறார்

பந்தம தகல
புத்து விவேக

பிரம மாயாவுபாதிகளாலே பந்திக்கப்
பட்டிருக்குமென்று சொன்ன வந்தப்பந்

ம் - வான் வளி
யெனத்தனிற்று
னேதோன்றின் -

தம் பிரமத்துக் கிப்பொழுதுநீங்கத் தக்கதா
க வந்துதோன்றின் விவேகஞான மாகா
சத்தினிடத்திலே பொருவாயுதோன்றி மந்
த வாயு வாகாசத்தைமறைத்து நின்றமேக
ங்களைப்பொதுக்கி மதனை நின்மலமாக்கினத
ன்மைபோல விந்தவிவேகஞானமும் பிரம
த்தினிடத்திலேநின்று தானேதோன்றின்
தாயின்

முன்புளதாயி
ன் மயங்காது

இந்தவிவேகஞானம் பிரமத்துக்கு முத
லையுள்ளதாயின் அது நினைவிலே பிரமத்
துக்கு நடுவே மயக்கம்வாராது.

இல தெனில் -

இந்த விவேகம் பிரமத்துக்கு முதலையு
ள்ளதல்ல நடுவே யோ ரவதரத்திலேவக்
துண்டானதென்று நீ சொல்லி?

பின்புளதா
காது

முன்பில்லாதது பின்போ ரவதரத்திலே
யுண்டாகாது.

இல துள்தெ
னின

முன்பில்லாதது பின்புண்டாமென்னில்?

வெளி - மலர
ததரும்

இல்லாததுண்டாமென்கிற தாகாசத்தி
லே பொரு பூவுண்டென்கிறதற்குக் கொக்கு
ம். அப்படியான முகாணும்,

அனல் மரக்க
ண்ணாசுத் - த
ருவது தகு மெ
னில்

அக்கினியினுடைய பிரகாச மரத்தினிட
த்திலே முன்பு காணப்படாதிருந்து பின்
பொருகாலத்திலே காணப்பட்டாற்போல
முன்பில்லாத விவேகஞானம் பின்புண்டா
ங்காணுமென்று நீ சொல்லி?

தானே தோ
ன்று -

விறகினிடத்து முன்பில்லாதவக்கி பின்பு
ண்டா மிடத்து ஒரு அரணியைவத்துக்க

டைய வுண்டானதொழிந்து தானாக வுண்டாகாது. ஆகையாலுண்டிரமத்துக்கும் பின்புண்டாகிய விவேகஞானமும் வேறே யொருத்தனுண்டாக்க வுண்டானதென்று கொள். இதனறியும்.

விநகினுதித்த கனறகுமாயின் வித்தையினுதித்த வித்தை

(அந்வயம்.) அவித்தையினுதித்த வித்தை விநகினுதித்த கனறகுமாயின்-அநியாமை யாகிய பெத்தநிலைபிலேதோன்றின விவேகம் விநகினிடத்திலே தோன்றின வக்கினியை யொக்குமாயின்

அம்மரத் - துதித்த விவேகம் வித்தையென்று னாத்த - வெந்தழலனைய

(அந்வயம்.) வித்தையென்றுரைத்த விவேகம் அம்மரத் துதித்த வெந்தழலனைய-வித்தையென்று சொல்லப்பட்ட விவேகஞான மந்த விநகிலே தோன்றின வெவ்விய தழலையொக்கும்.

விவேக முதித்த - திந்தனமனையது

விவேகஞானந்தோன்றினதுதான் விநகிலையொக்கும். ஆகையாலே

இறையிலன்றே-

விவேகஞானந்தோன்றினது பிரமத்திலையென்று சொல்லப்பட்டது, பாடாவதித்தையிலே டாகவேண்டும். இது திருஷ்டாதவிரோதமாகையால் நீசொன்ன தத்தமாகாது. இதுவன்றியும்

இற்படப் பிநிப்பின்மெய்ப்படுமெவற்றையுமிதுவன்றிதுவ

விடான்தையோரோர்வைக்கோலாகவுமோரோர் கழியாகவு நாளினே பிடுங்கிப் போட்டபின்பு விடென்கிறதொசால் லிஸ்ஸையாய்ப்போன தன்மைபோலவும் சீலையையோ

ன்றெனக் கழி ரோரிழையாகவாங்கப்போட்டாற் சீலையெ
காலே - யதுவே ன்கிறதன்மைபோனது போலவும் சரீரமாக
தானே யாயின க்கூடிகொண்டிருக்கிற வெல்லாவுபாதி க
தென்றனை - னையு மிதுநாமல்ல விதுநாமல்லவென்று நி
யதிபண்ணி நீங்கினவிடத தந்தப்பிரமந்தா
னே யிந்தஜீவனாபிருந்ததென்று நீசொண்
றாய்.

வித்தை முன் அறிவாகிய பிரமத்தின்முன்னே யறியா
ன ரவித்தையு ம மையாகிய தேகாதிபிரபஞ்சந் தோன்றி
வித்தைமுன்-வி ல்லாது. அறிவாமையாகியதேகாதிபிரபஞ்ச
த்தின்முன்னே யறிவாகியபிரமந் தோன்றி
த்தையு நில்லாது. அதென்போலவென்னில்?

விபுலனாபி நி மிக்க பிரகாசத்தினையுடைய வாதித்த
ருளென - ன்முன்னே யந்தகாரநில்லாதாற்போலவு
மந்தகாரத்தின்முன்னே யாதித்தனில்லா
தாற்போலவு மெனக்கொள்.

இருளலவொ இருளல்லாதசுத்தவொள்க்கு மொளிய
ளிக்கு மொளிய ல்லாதசுத்தவிருட்கு மொருகாலத்தினு மி
லவிருட்கு - னவையிற்றுக் கொரு பயனுமுண்டாகாது.
மொருகாலத்து மொரு பயனில்
து

ஆல் - அப்படியிருக்கையால்
இரண்டைய இருளாபிகூடியிருளையறுபவித்து மொ
துகரு முரண்ட னியோடுகூடி மொளியையறுபவித்து ம
ரு விழியென - வையிரண்டுமுதலுமாகாமற் தனியேயொ
ருமுதலாய்கின்ற பெரிய கண்ணினதுதன்

சுஅ - மாயாவாதி சங்கற்பரிரா கரணம்.

மைமையப் போலுமென்று சொல்லலாமா
கில்

வித்தையுமவி
த்தையு முப்த்த
தொன்னுளதே-

ததிலாயுள்ள பதியோடுகூடி யிதுபதி
யென்றறிந்து மநியாமையுள்ள பாசத்
தோடுகூடி யிதுபாசமென்றறிந்து மிடுண்டு
மல்லாமற் பசுவென்றொருமுதல் தன்மையு
ண்டென்றறிவாயாக.

தானேதானு
மாலுற் பயனெ
ன்-

இந்தப்பிரமந்தானே பிரமமானதானால்
இந்தப்பிரமத்துக்குண்டாகிய பிரயோசன
மென்னதான்.

தன்னிற் தன்
னைத் தானே கா
ணில்-

இந்தப்பிரமந் தன்னிமத்திலே தன்னு
டையவியல்பைத் தானே காணப்படுமாயின்

கண்ணிற் க
ண்ணைக் காண
வும்படுமே-

கண்ணுனது தன்னிடத்திலே தன்னுடை
யவிகொருபத்தைக் காணுமென்று சொல்ல வு
ம்படுமே. அதுண்டாகாதாகையால் நீ பிர
மந் தன்னிலே தன்னைக் காணுமென்று சொ
ன்ன தத்தமன்று. இதனறியும்

தன்னடை மத
னைத் தானே னு
கரு-மென்னின்

பிரமந் தன்னிடத்திலே யுண்டாகிய சுகத்
தைத் தானே யதுபவியாநிற்குமென்று நீ
சொல்லி?

முன்னலமெ
ய்தாநிருந்ததெ
ன - கட்டிபொ
லெனக் கதறி
னை

பிரமமிந்தப்பேதமுண்டாவதற்கு முன
னே தன்னிடத்திலுண்டாகிய சுகத்தைத்
தானதுபவியாம லிருப்பானெனென்று கா
ன்கெட்டதற்குக் கருப்புக் கட்டியானது
தன்னிடத்தி லுண்டாகிய விரதத்தைத்
தானதுபவிடாம லிருந்தாற்போலென்று நீ
கத்தினாய்.

இன்பம் வந்-
தொட்டிடும் வி
த்தை யுடைய
யாயிடினே-

அந்தப்பிரமத்தி லுண்டாகியசுக முனக்
கந்தமுத்தியிலேயறுபோகமானது நீதனி
யேபசுவென்றொருமுதலா யதிலேபாசபந்
திபாயிருந் திப்பொழு தப்பாசநீங்கப் பதி
யோடுகூடுகையிலுலே யெனக்கொள்.

தத் துவ மசி
யென வைத்த
முப்பதத்திற்கு-
ஒன்றே பொ
ருளென் றன்றே
பகர்வது-

தத்-அது,—தொம்-நீ,— அசி-ஆகின்ற
ய் என்கிற மஹாவாக்யத் துக்கு உண்மைய
த்தம் விசாரிக்குமிடத்து

நீயொன்றேயாயிருக்குமென்றது பொரு
ளல்லவே. இதற்குத்தமொன்றல்லவென்றே
யந்தமஹாவாக்யஞ் சொல்லுவது. பின்
னைபொங்குனெமென்னில்?

நீபுலியாயினை
யென் றுங் கு
ணெனில்-

ஒருவ ளொருவனுடையவீரத்தைககண்ட
போது நீ புலியாயினை யென் றவன்சொன்
னசொல்லே விசாரித்துப்பார்க்கில்

ஆயினை யென்
றத தாகுவமை
த்தான்-

ஆயினை யென்ற தாகுவமைத்தென் றிலக்
கணவீதியிற் சூத்திரங்கள் சொல்லுகையி
ஓ லவன் புலியாகின் றுனல்லன். இவ்வுண்
யம்

நோ யாயி
னமே லாயாய்

ஒருவ ளொருவனைப்பார்த்து நியிப்படிப்
பொல்லாதிருப்பானென்ன, நாடொயா
ய்க்கிடந்தேனென் றவன்சொன்னசொல்லு
க்கத்தம் நீதானையாராய்ந்துபாராய். அவ
ன்கொண்ட வெப்பக்குளி ரவனாகித்தில்
லையே!

என்றால்-
அகமே பிரம

அப்படி யிருக்கையிலுலே
அகந்தானே பிரமமாகாநின்ற தென்ன

மாயின தென்ற மஹாவாக்கியஞ் சொல்லுகையினால்-
 ல்-

சுகமேயநிய ஒருத்தரணி இந்தப்பிரபஞ்ச மித்தனையு
 த்தான் வேறன் மறியத்தக்கதாக விவனந்தப்பிரமத்துக்கு
 நே- வேறென்கிறது தப்பாதென் றறிவரயாக.
 அன்றியும்

உண்மையிற் நம்முடைய உண்மையைப்பார்க்குமிடத்
 சலமில் உடற் ச திலே நமக்குச்சலனமில்லை, இந்த வுடவி
 ஞ்சலம் ணிடத்துண்டாகிய சலந முடலுக்காயிருக்
 கும். அதேன்போலவென்னில்?

சலமு அம்- ஜலததோடேகூடியிருக்கிற பிரதிபிம்ப
 வெண்மதி போ மதியந்தஜலமசைந்தபொழுது தானுமசை
 ல ந்தாற்போல யிருந்ததொழிந் ததனுடைய
 வுண்மையைப்பார்க்குமிடத் தந்தமதிக்கசை
 தவிலையானுற்போல

விளங்குமெ இங்ஙன மந்த முத்தித்திசையில் விளங்
 ன்றனை- காரினைருமென்று நீ சொன்னாய்.

அசல னாகிச் காம் சலனமில்லாம லிருப்பானொருத்த
 சஞ்சல சலத்து ன் ஆற்றிலேயோடுகிற ஜலத்தினுடைய ச
 ச்-சலநமேவின ஞ்சலங்கொண்டு நாமுஞ் சஞ்சலித்தாற்
 மென மதி கா போலேயிருந்ததொழிந்து நமக்கந்தச் சஞ்
 ணை-வேண்டும் சலமில்லையென்றுகண்டாற்போல வாகாச
 திலிருக்கிற வந்த மதியானது காணவேண்
 டும்; அப்பொழுது நீ சொன்ன திருஷ்டா
 ந்தமு மொக்கும்.

அதன்திக் கா அநொழிந் திந்தப்பிரதிபிம்பமதிக்கசை
 ண்பவர் பிறரே வில்லை தண்ணீருக்கேயசைதலென் றந்தம
 ல்- தினையொழிந்து வேறெயொருத்தன் கண்

நிசொல்லுஞ் சொல்லுண்மைபோல, அந்த
ப்பிரமத்துக்குச் சலநமில்லை யுடலுக்கேச
லநமென்று அந்தப்பிரமத்தையொழிய வே
றேபொருத்தன்கண்டு சொல்லுகையினு
லே

என்னைதே
கமென் செய்த
திபம்புக-

இவ்விடத்துப் பிரமமொன்றுமேயுள்ள
தென்று நீ சொன்னசொல் லேதாய்முடிந்
தது சொல்லாய்.

இஃ தவனுடைய ஜீவன்முத்தியை மறுத்
தது.

மேற் பரமுத்தியை மறுக்கிறார்.

உடல்விடக்க
டத்துட் படு
வெளிபொலெ
வில்-

பரமுததியான திந்தச்சரீரநிங்கனவிட
த் திந்தச்சரீரத்திலே நின்றவறிவு தன்னி
லொன்றுபட்டுநின்றது, கடத்துக்குள்ளே
யகப்பட்டுநின்ற வாகாச மந்தக்கடமுடை
ந்தவவதரத் தந்தக்கடத்துக்குள்ளே நின்
றவாகாசமும் பராகாசமுந் தன்னிலொன்
றுபட்டு நின்றாற்போலுமென்று நீ சொல்
லின்?

விட்டென்
பெறவுடற்பட்
டென்பட

ஆகாசங் குடாகாசமாய் நின்றகாலத்
தொருதுக்கத்தை யறுபவித்ததுமில்லை, கு
டமுடைந்தகாலத் தொருசுகத்தையறுபவி
த்ததுமில்லை, அதுபோலப் பிரமமுடலுக்கு
ள்ளே யகப்பட்டுநின்றகாலத் தொருசுகத்
தை யறுபவித்தது மில்லையாகவேண்டும்.
இந்தவுடல் விட்டகாலத்து மொருசுகத்
தை யறுபவித்தது மில்லையாகவேண்டும்.
இதன்றியும் இந்தவுடலிலே நிற்கிறவறிவு

பிரத்தியக்ஷமாக விப்பொழுது துக்கத்தை யறுபவித்து விட்டகாலத்துச் சுகத்தைய நுபவித்துநிற்கையால் நீ சூடாகாசவாகாச ம்போலுமென்ற தந்தமன்று. திருஷ்டாக் தவ்ரோதம்.

மத்-நி க ல ற இஃதொழிந்து நீ சொன்ன சாத்திரப்பி
வொருவனின்வ ரமானத்திலே மாறுபாடற வொருத்த னு
கைதெளியி - ல ன்பிரமமென்று தெளிந்தகாலத் தெல்லாவ
கூலமு முத்தி ய நிவு மொன்றென்று சொல்லுகையாற் சர்
டைந்திட வே வான்மாக்களு முத்தியடையவேண்டும்.
ண்டும்-

அநிந் தோர் பிரமஞான முண்டானவர்கள் முத்திய
முத்தி யடைந் - டைவர்கள், இல்லாதவர்கள் முத்தியைய
தோராயின்- டையார்களாயின்

பிறிந்தோ ரு அறிந்தவர்களென்று மறியாதவர்களெ
யிர் பலபேதத்த ன்னுஞ் சொல்லுகையா லந்தப்பிரமத்தை
ன்றே- யொழிந்து சொல்லப்பட்ட ஜீவான்மவர்க்
கமும் பலபேதமாயிருக்குமென்று கொள்
வாயாக.

இது பரமுத்தியைமறுத்தது.

மேலிந்த விவேகத்தன்மை கூடாதவர்க ட்குச் சாதந சதுஷ்டயங்களினாலே பிர மஞான முண்டாமென்பதனை மறுக்கிறார்.

கண்ம காண் இத்தன்மை கூடாதவர்கள் யாதாநிக
டங் காரணமா ளாயுள்ள கண்மகாண்டங்களையறுவடிக்க
க - மன்னும் வி வதுகாரணமாக வவர்களுக்குப் பின்பு வி
வேக மென்னில் வேகஞான முண்டாமென்று சொல்லில்?

அ வித்தைக்-
கேதுகாரண
மோதினையிலை

பிரமத்தை மாயாவித்தைகள்வந்தோர
வதரத்திலே பொருந்தி யத்தையயக்கிக்
கொண்டிருந்திருமென்று நீ சொன்னதற்கு
இன்னது காரணமாகப் பிரமத்தைவந்து
பொருந்திற்றென் றென்றைச் சொன்னாயி
ல்லை.

இதற்குங் கா
ரணம் விதித்த
ல்வேண்டின
தே-

கன்மகாண்டங் காரணமாக விவேகமு
ண்டாமென்றதுபோலப் பிரமத்துக்கு மு
ன்னேயிப்படி யிருப்பதொரு குற்றமுண்டு.
அதுகாரணமாக விந்த வவித்தைகள்வந்
திப்பொழுது பொருந்திற்றென் றென்றை
நாட்டவேண்டும். இப்போது

அரணியிலுதி
த்த கனலனவ
கவர்வென-விர
தத்துதித்த வி
வேக மழித்
தல்-

திக்கடைக்கோலை மரத்திலைவத்துக்க
டைந் தந்தத்தொழிலிலுலே யுண்டாகிய
வக்கினி யந்த விரண்டுகாட்டத்தையுஞ்
சுட்டுப்போட்டதென்று சொல்லலாமாக,
கன்மங்களைச்செய்வதாலே யுண்டாகிய
விவேக மந்தக்கன்மங்களை யில்லையாக்கிப்
போடுமென்கிறது

வருந்தியாயி
னந் திருந்திய
வேத-நீதிபெல்
லாநீத்து

சதாசாரங்களை யு நன்றாகச் சொல்லப்
பட்டிருக்கிற வேதவொழுக்க மெல்லாத்
தையும் வருந்தியுங் கைவிட்டு

போதமொன்-
றநியோர் தாமு
மவ்வழி நடத்த
ல்-

பிரமஞானமென்கிற தேகதேசமுங்கூடி
யநியாதவர்களும், ஓர் பிரமஞானமுண்டா
யிற் றெங்களுக் காசாரமவேண்டுவதில்லை
யென்றஞ்சாரங்களைச் செய்துகொண்டு
திரிகிறது

பொறியோ
போதநெறியோ
இது பவ-நீங்
கடுநெறிதருபா
ங்களைப் பழித்
தல்-

நன்றி கொண்
றலன்றே

அன்றியு- ஞா
லநீதியு நான்ம
றை நீதியும்-

பால நுன்மத்
தர் பசாசரி லெ
னவு - முறங்கி
னென்கை வெ
ளும் பாக் கென
வுந்-தானே தவி
ராது

ஆறும் புரியா-
தொழிந்திடினி

இவர்களுடைய தலையிலேமுத்தோ வல்
ல தறிவீனந்தானே

இவனைவிட டொருகாலத்திலு நீங்காம
ற் றெந்தித்துக்கொண்டுவருகிற பிரவித்
துன்பங்க ண்ங்குகைக் கேதுவாயுள்ள வி
ந்தக்கனமத்தின் பருதிகளை யெனக்காகா
தென் றிதனைக்கைவிட்டி விடுகிறது

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா
முய்வில்லை- செய்நன்றிகொன்ற மகற்கு.”
என்றுசொன்ன செய்நன்றிகொன்ற திது
வாயிருக்கும். விரதத்துதித்த விவேகமத
ழித்தல் நன்றிகொன்றலன்றே என்று பொ
ருள் கூட்டுக.

இதன்றியு முலோகாசாரங்களும் வேத
ஞ்சொல்லப்பட்ட வாசாரங்களு மிவை.

யாதொன்றினைம் விகற்பியாமல் நிர்விக
ற்பமாய்க்கொண்டு காண்கிற பாலரைப்
போலவும், வைதாரையும் வாழ்ந்திடுரை
யுஞ் சட்டியநியாத மதுபானஞ்செய்தவர்
களைப்போலவும், ஆகாரமுதலில்லாத பசா
சரைப்போலவும், நித்திரைசெய்கிறவன்
கையிலே தனியேபிடித்திருந்த பாக் குப்போ
லவும், உண்க்குப்பிரமஞான மில்லாதபடியா
லே யந்தவாசாரங்களுந் தானாகப்போக
வறியாது.

அவை தானே போகாதென்றால், அவன்
ருளை யெனக் கந்தவாசாரங்கள் தேனை

ரயத் தழுந்துக
நிடமே-

யில்லையென்று விட்டுவிடிற் தேகாந்தத்தி
லே மீளாநரசுத்திலே போய்க்கிடந்து
துக்கங்களை யறுபவிப்பானென்கிறது தப்
பாது.

உய்த்தோன
ன்றி முத்தியு
ரைததல் - பித்
தோ

நீயந்த வாசாரத்தினாலே பிரமஞானமு
ண்டாமென்றமல் நான் முத்தனென்று
சொல்லுகிறவிது பித்து மேலிட்டிக்கொண்
டோ?

பிரமஞ் செத்
தோ பெறுவது-

இவனிருக்கையிலே பிரமஞானமுண்டா
கவேண்டுமெனவொழிந்து, இவன் செத்தப்
போய்ப் பிரஞானத்தைப் பெறப்போகற
தில்லை. அதேனென்னில்?

உடலையு நீயே
சுடமெனச்சாற்
றினை-

இந்தவுடலை நீதானே ஜடமென்று சொ
ல்லிவைத்தாய்

வையினும் வா
ழ்த்தினுங் கொ
ய்யினுங் கொளு
த்தினும் வணங்
கினு முதைப்பி
னும் பிணங்குத
ல்செய்யாப்-பிர
மத் தன்மை
பெறுவ தெக்
காலம்-

ஒருவ னிவனை வைதவிடத்து மொருவ
னிவனை வாழ்த்தினவிடத்து மொருவ னிவ
னுடைய கைகாலேத்தறித்தவிடத்து மொ
ருவ னிவன்மேலே நெருப்பைக்கொளுத்தி
னவிடத்து மொருவன் தண்டம்பண்ணின
விடத்துங் கால்கொண்டு மிதித்தவிடத்து
மிதமகிதப்படாமலிருக்கிற பிரமஞான மிவ
னிடத் திறைவரையாகக் காணப்பட்டதி
ல்லை. யந்தப்பிரமஞான மெந்தக்காலத்தி
லே யுண்டாகப்போகுது.

இருக்குநாள்
சில

புருடராயிற்றுதுறு. இதிலே பாதி நித்
திரையிலேபோம். நின்ற வையம்பதிலே வா
லிபமாய்ப் பதினைந்துபோம். விருத்தாபு

ப்போம் பதினைந்து. நின்ற விருபதிலே
நோயாப்போஞ் சிலநாள். இதிலே யிடை
யிலே யிறந்துபோகிறகாலமு மிகுதி. இதற்
குநடுவே

எண்ணி னூல்
கதறித்-தருக்க
ம்பேசித் தலை ப
றியுற்று

எண்ணிற் த சாத்திரங்களை பெல்லாங்
கற்று அதுகொண் டெல்லார்க்கோடுந்
தருக்கங்கள் பேசி யதனாலே தலைபறியு
ண்டு

கண்டோ ரீய்
ந்த பிண்ட மு
ண்டலறி-

இவர் நல்ல வத்பான்மிபென்று கண்ட
வர்க ளிடப்பட்ட வசனங்க ளையும் புசித்து
பிரமஞானஞ் சொல்லுகிறேனென் றவர்க
ளிடங்களிலே சேவனவயிற்றைக் கூப்பிட்டி

பன்னோ யா
க்கை தன்னோ
யுற்றுடல்-விட
வருமென்று நடு
நடுநடுங்க-

பலநோய்களுங்கூடி பொன்னுபெடுக்க
ப்பட்ட சரீரத்துக் கடைத்தவியாதி யிவனை
வந்துபொருந்தினபோதி லிதனாலே நமக்
குச் சாக்காடு வருமென்று பதைபதைபதை
த்து

விட் டோர்
தெய்வத் தொட்
டின் தனறியும்-

உடல்விடுகிறகாலத்து நீ பயப்பீடாதே
நா னுண்டென்று சொல்லி யுண்ணையிருந்தித்
துக்கொள்ளுகைக்கு ஒரு தெய்வ தொந்த
னையுமில்லையா யிருக்கிறது. அன்றியும்

யானே பெவ
ருமானே நென்
றாயின்-

நானுனே பிரமாவும் விஷ்ணுவும் உரு
த்திரனும் இந்திரனும் இயமராஜா மற்று
முள்ளவர்களெல்லாரும்மா யிருந்தே நென்
றுசொல்லுகையால்

அவ்வவர் சீறி
யவ்வவர் வா

அந்தத்தேவதைகள் நம்மை யிவன் று
னென்று சொன்னனென் னுன்னோடேகே

மாயாவாதி சங்கற்பிராகரணம். ௫௭

ஞட்-செவ்விதி பித்துக்கொண்டு தங்களுக்குச் செல்லாநி
னிரயஞ் சேர்த் திகழ்காலங்களெல்லா நன்றாகக்கொண்ட
னுவர் முந்த நரகங்களிலே தள்ளிவிடாநித்பர்கள்.

அதனால் - மா அங்ஙனமிருக்கையால் மாயாவாதமென்
யாவாதப் பே கிற பேய்ச்சமயத்தை யுடையவனே! உன
யா புனக்குத்- க்கெல்லாருஞ்செத்துப்போய்த் தேவவர்க்
தேவரி லொரு கத்திலே யொருந்தரிருந்தாராயினு மொரு
வருண்டாக-மே வராலுங்கட்டிதற் கரிதாயிருக்கிற நரக மூ
வரு நரகம் விடு னக்கு நிக்ருதனுண்டாகாதென் றறிவா
த்தலோ வரிதே. யாக. ௭ - று. (௨)

மாயாவாதி சங்கற்பிராகரண முற்றிற்று.

ஐக்யவாதி சங்கற்பம்.

அரிதேர்ந் து விஷ்ணுவானவன் பூமியைக்கிண் டாராட்க்
ணராப் பெரிபோ துபார்த்தவிடத் திப்படி.யிருக்கு மிவனுடைய
னுணாத் - பதி சொருபமென் றறிபப்படாத் பெரியவனென்
பசு பாச விதிமு றுசொல்லப்பட்டிருக்கிற சிவனுலே யருளிச்
றைகளக்கல்- செய்ப்பட்ட பதியினுண்மையினையும் பசுவி
னுண்மையினையும் பாசத்தினுண்மையினையு மு

சுசுனேகனெ பதியென்று சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வர
ண்ணி பசுக்க னெருமுதலா யிருப்பதொன்று. பசுவென்று
ள் - பாச மிருவ சொல்லப்பட்ட வான்மாக்கள் பலமுதலாயி
கைப்பரிசினது ருப்பதொன்று. பாசமென்றுசொல்லப்பட்ட
து மாயையென்றுங் கன்மமென்று மிருவகை
ப்பட்டிருப்பதொன்று.

உலகத்-தாயவ பிரபஞ்சத்திற்கு மாதாபிதாவுமாயுள்ளசிவ
னுயிர்க்கு மாயை ன் றனதுகாருண்ணியத்தினாலே யாச்மாவுக்
யினருளா - லிரு குப் புண்ணியபாவங்களுக்கிடான சரீரங்களை
வினைத்தொகையி மாயையிலேநின்றுங் கொடாநிற்பன். (ஆல்அ
லுருவினைத் தரு சை.)
மால்-

கருமுத லுடர கறுத்தமேகமானது பிரகாசத்தினையுடைய
விரிதருக்திரபோ வாதித்தவிடத்திலேசென்று பொருத்தினவி
ன்-தறிவா முயிரி டத் தந்தவாதித்தனுடைய ஓரணங்களைல்லா
த் பிரியாசேயும்- நீங்கினதன்மைபோல, முதலே சுத்தமாயறிவா
யிருக்கிற வான்மாவின்னிடத்திலே யந்தமாயா

ஐக்யவரதி சங்கற்பம்.

ருண்

தேக மொருக்காலு நீங்காமற்பொருந்திவாரா
நிற்கும்.

மீட்டு மிருபய
னுட்டிடு நியதி-

முன்னேசெய்தபுண்ணியபாவங்களை யிந்த
ச்சரீரத்திலே கத்தாவானவ லினுக்கெந்நா
ளும் புசிப்பிபாநிற்பன்.

ஒரு பொழுதி
ருபய னுகர்ஐற
மருவுத-லின்மை
யாதன் முன்னிய
காலை-

புண்ணியபாவங்க ளிரண்டுந் துலையொத்
தொரு ஜநநத்திலே யெல்லாக்கன்மங்களும்
புசித்துத் தொலையத்தக்கதாக வேதெனினு
மொருசிவபுண்யம்வந் தெதிர்ப்பட்டவவதர
த்து

சத்தி நிபாத
முற்று

இவனுக்குச் சத்தி நிபாதமென்பதொன்
றுண்டா யந்தவவதரத்திலே

இறையருளா-
லுருவுகொடுலகு
தெரிவுற மருவி-

கத்தாவானவன் றனதுவாருண்ணியமே த
னக்குத் திருமேனியாகக்கொண்டருளி யுலக
த்திலுண்டானவர்க ளெல்லாருங் காணத்தக்
கதாக வாசாரியனாக வெழுந்தருளிவந்து

மாகுலந் துசு
தேசுற விளக்கு
ந் - தன்மையி னு
ணர்த்தும்

அழுக்கினாலே மிகுத்திருக்கிற புடவைபை
நன்றாக வெள்ளாவிவைத் தந்தவழுக்கைநீக்கி
த் தூய்தாக வெள்ளையாக்கின தன்மைபோல,
இவனிடத்திலுண்டாகிய பாசங்களைத் தீசைக்
களைச்செய்து கிரமத்திலே போகத்தக்கதாக
வுபதேசங்களையருளவே

புன்மைக ணீ
ங்கு - நீருந்ருந்
சேருந் தகைமை
மி-னநிவினோ -

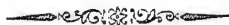
இவனிடத்தினுடாகிய குறைகளெல்லா நீங்
கச் சூத்தந்ருகித் தண்ணீருந் தண்ணீரும் தண்
னிலேகூடி யைக்கியமா யொன்றுபட்டு நின்ற
தன்மைபோல, சிவனுடைய வறியோடே து

நிஷு செறிவுறப் பன்னுடையவறிவு கூடி யைக்கியம்பிறந் தொன்
பொருந்தி - யொ துபட்டுநிற்கும்.

என்பதை யுல னன்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டதை யுபர்ந்
கோர்-நன்ற மு தோராயுள்ளவர்கள் முத்திகளெல்லாத்திலும்
த்திபென நவின் ன்வந்துக்கொண் டி-துவேநல்லமுத்தியென்று
தனரே. சொல்லாநிப்பர்கள். (ங)

ஐக்யவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

ஐக்யவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

முத்தியென்ப இதை நீ முத்தியென்று சொன்னதென்னை
தெவ்வே காண்? அது பின்சொல்லுகிறோம்.

சுத்த-வறி வெ ஆனமா வநாதிபிலே சுத்தமாய் அஃ தறிவு
னிற் பாசஞ் செ மா யிருக்கு மென்றுசொல்லின் நடுவே போர
நியா வதரத்திலே சுத்தமாயிருக்கிற வான்மீவைப்
பாசம்வந்து பொருந்துகைக்கு வழக்கில்லை.

மாயை-யுரு வி இந்தமாயாசரீரமான திவனைவந்து பொரு
ரு வினைபால் வ ந்துமிடத் திவன்செய்த புண்ணியபாகங்களு
ரும் க்கிடாக வந்துபொருந்துவதொழிந்து தாலு
கவந்து கூடமாட்டாது.

இருவினையு-மு அந்தப்புண்ணியபாவங்கடா னுண்டாமி-த்
ருவா லன்றி மரு தொருமாபாசரீரமுண்டா பதிலுண்டாகிய தி
வாது ரிவிதகரணங்களினாலே பிவன்செய்யா வுண்டா
வதொழிந்து தானேயுண்டா கா தானையர்ல்,

இவற்றின் - மு
ந்திய தேதோ

இந்த மாயாமலம் கன்மமல மிரண்டினும்
வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற முந்தியவந்து கூடின
பாச மெதுதான்? இதனறியும்,

வந்தனைவதற்
கோ - ரேதுவே
ண்டும்

இந்தப் பாசங்கள் நடுவே போரவதரத்தி
லே யிலனைவந்து பொருந்துமென்கிறதற் கநா
தியிலே யிவனுக்கு மலமென்ப தொன் றுண்
டா யதுகாரணமாக வந்துகூடித்தென்று சொ
ல்லவேண்டும்.

தூனியல் பெ
ன்னின் -

அப்படிமலமென்ப தொன்றில்லை. இந்தப்
பாசங்கடா னடுவேவந் திவனைப்பொருந்தின
து வெள்ளைப் புடவைக் கழுக்கேறினும்போ
லே, இயல்பாகவந்து பொருந்து மென்று நீ
சொல்லில்?

ஹிந்துவரி
ங் கூடக்கூடும் -

மாயாகன்மங்களைவிட்டு மோகத்தைப் பெ
ற்றிருக்கிறவர்களிடத்திலு மாயாகன்மங்க ளி
யல்பாகவந்து பொருந்தப்படும்.

நான் திவை நி
ற்க

இவ்விடத்து நான்சொன்னதற் கோருத்தர
முனக்குச் சொல்லப்பட்டதில்லைதானையா லி
வைநிற்க

நிங்காக் கருவி
கள் - கொண் ட
றி வறியக் கண்ட
து மன்றி -

அநாதியிலே யுள்ளேவிட்டு நிங்காமனித்திற
மலசம்பந்தத்தை யிந்த மாயாகருவிகள் வந்து
நிக்க வந்தக்கருவிகளைக்கொண் டென்னுடைய
வறிவு சத்தாதிவிடயங்களை யறிந்துவருகிறது
பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கையிலேயு மல
மென்பதொன்றில்லையென்றாய். இதனறியும்,

மருவிய வுருவு
துயில். பெறுங்

அநாதியே யிவனுக்கு மலமென்ப தொன்றி
ல்லைநடுவே யியல்பாகவந்து பொருந்திற்றெ

காலே-

ன்று நீசொன்ன விந்தவுடம்பில் நித்திரை செய்திறவவதரத்தி?

சிறுபொறித் தறுகட் கறையணற்சடிகைத் - துத்திக் கடு வட்டுனையெயிற் றுரகக்-கொத் தயல் கிடப்பினும்

உடம்பிலே சிறிதாயிருக்கிற பொறிதனையுமுடையதாய்த் தறுகண்ணினையுமுடையதாய்த் தலைபிலே துத்தியினையுமுடையதாய் யுள்ளே துளையாயிருக்கிற பல்லுகளிலே நஞ்சினையுமுடையதாயிருக்கிற பாம்பினது கூட்ட மொருபக்கத்திலேவந்து கிடந்ததாமாயினும்

குவைதரு நவமணி - மொருபாற்றுவதையினும்

கூட்டங் கூட்டமாயிருக்கிற நவரத்தினங்க ளொருபக்கத்திலே மிகவுங் கிடந்ததாமாயினும்

பெரு கார்வத்திலே - டச்சமுமணுகாக் கொச்சமை பென்னே-கருவி யாவும் பிரிவுறு நிலையேல்-

இந்த விரத்தனங்க ளிருக்கிறதைக்கண்டு மிகவும் பிரியம்வாராமலும் இந்தப்பாம்புகள்கிடக்கிறதைக்கண்டு மிகவும் பயம்வாராமலும் மிருந்த வறிபாமை பென்னதான்?

எல்லாக் கருவிகளு நீங்குகையினாலே யங் விடத்து விருப்புவெறுப்புக் காணப்பட்டதி ல்லைபாலோ

பொறி புலனுதி குறைவற நிறைந்து- காட்சியதளிக்கு மூட்சியிண்

பொறியும் புலனுமாதியாயுள்ள கருவிகளெல்லா மொன்றிற்குறைவற நிறைந்துநின் நிவனுக்கறிவைக் கொடுக்க விவனுடையவறிவு சத்தாதிவிடயங்களிலே மூண்டு ஜீவியாநிக்கிறவவதரத்திலே

முன்னர்க்-கொடுத்தோராழிவிடுத்தவர் நாடி

அரைநாழிகைக்கு முன்னாக வொருத்தன்கையிலே யொருமோதிரத்தைக்கொடுத்திந்த மோதிரத்தை விற்றுக்கொண்டு வாருமென்று

க்-கொள்வோர்க் சொல்லிப் போகவிட அந்தமோ திரத்தைக்கொ
காணு துள்கி மீ ள்வோ ரொருத்தரையுங்காணும லிந்தமோதி
ண்டுழித்-தந்தவ ரத்தை நம்முடைமகையிலே வைத்துக்கொண்
ர்க் கண்டாங் க டிருக்கக்கடவோமல்லவென்று விசாரித் துண்
ந்தமி லதனோத்-த லிடத்திலே மீண்டவன் தந்த மோதிரத்தை
ருக வென்னும் வாங்கிவைத்துக்கொண்டு பின்னையுமரைநாழி
பெருமதி பிறங் கைக்குள்ளேயந்தமோதிரத்தைத் தந்தவரை
கும-

க்கண்டு நான்முன்னே யும்முடைமகையிலே
வித்கத்தந்த விலைமதிக்கவொண்ணாத மோதி
ரத்தைத் தருவிராக வென்றுசொன்ன புத்திப்
பெருமை மிகவு முண்டான தென்னதான்.
(பெருமதியென்ற தாகேஷப்பச்சொல்.)

அ தறி விலா
மை பென்றனை

அப்படியவனுக்கு மயக்கம்வந்த தறிபாமை
கொண்டென்றுசொல்லில்?

அது மலமாக்-
குறிகொளாள ர
தைசுவரன்றே-

அப்படி யறிபாமையென்று நீ சொன்னது
தன்னைக்காணும், மலமாகக்கொண்டு திரிபதா
ர்த்தநிண்ணயம்வந்த பெரியோர்கள் சொல்லு
வார்கள். (அன்றென்ற தாமெனக் கொள்க.)

ஈ தைக்கியவா தியுடைய பெத்த நிலைமையை
மறுத்து.

மேல் முத்திரிநிலைமையை மறுக்கார்.

அறிவிற் கறிவு
செறிபவேண் டி-
ன்றே-

ஆன்மா வறிவோயிருக்கில் வேறோ ரறி
வோடேசென்று கூடவேண்டிவதில்லை. இதன்
றியும்,

உண்மையி லி
ருமையு மொளி
யே பெனில்

முத்தியில் நீருநீருக்கடி னுற்போல் பதி
யும்பசுவு மிரண்டிங் கூடிப் பிரகாசமாயிருக்கு
மென்று நீ சொல்லில்?

ஒரு - தன்மை
யாக முன் சாற்
றின நிலரே-

அவன்சர்வஞ்ஞன் இவன்கஞ்சிஞ்ஞன் அவ
ன்பரிசுரணன் இவனேகதேசி அவனின்மலன்
இவன்மலசகிதன் அவன்பதி இவன்பசு இப்ப
டிமிருக்கையால் சிவனையு மான்மாவையு மொ
ருதன்மையாகக்கொண் டிதற்குமுன் பொரு
வருஞ் சொல்லுவார்க ளிலர்.

முன்பு நன்று
டனென்றிய கா
லை-யின்ப மெம்
துதற் கில துயி
ராத்தின்-

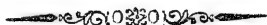
அநாதிற் சுத்தமாயிருத்தி வான்மாவைப்
பின்புகூடினவசுத்தங்கணீங்க முத்தியிற் சிவ
னோடேகூடி யின்பத்தையறுபவிக்குமென்றா
ம். இந்தமாயாகன்மங்கள் கூடுவதற்குமுன்
னே யான்மா சிவனோடேகூடிநிற்கையிலே
யின்பத்தை யறுபவிக்கக் கண்டோமில்லையே!
ஆகையால்,

நீ யலைபொரு
த மாயாவாதி-யா
யினை யமையு மரு
ணிலை கேண்மதி.

நீயும் பிரமந்தானே குடாகாய மாகாயம்
போல நிறைந்த வுடனீங்கினவவதரத் திரண்
டுபிரமமு மொன்றும்நிற்குமென் னுன்னோடே
யடித்துக்கொள்ளப்பட்ட மாயாவாதினான்
விட்டாய், ஆகையால் நீசொன்னதெல்லா ம
மையும். மேற்றிருவருணிலைமையை நான்சொ
ல்லுகிறேன் கேட்பாயாக. எ - று. மதுபெ
ன்ற தசைச்சொல். (சு)

ஐக்கிய வாதி சங்கற்பரிசாகரண முத்தியிற்று.

பாடாணவாதி சங்கற்பம்.

மூலமலத்தாற் று அநாதியே யான்மாக்களுக்குக் காணவமலமெ
சூலு மாணப- ன்ப தொன்னுண்டு. அந்த மலத்தைப்போக்கு
வதுநிமித்தமாக மாயை மிவனைவந்து பொரு
ந்தும்.

கருமத் தளவி * ஆன்மா முன்னேசெய்த கன்மங்களுக் கி
ற் றரு முரு வி டான சரீரங்களைக் கத்தாவானவன் கொடுப்
ரைவன்- பன்.

செறிந் திருப அந்தச்சரீரங்களைப் பொருந்தித் தங்களுக்
யனு துகர்ந்திடு குண்டான புண்ணியபாவங்களிரண்டையு மு
முயிர்கள்- யிர்கள் புசித்துவாராநிற்கும்.

இருளுறுமலத் திப்படியருபவித்துவருமிடத் தாணவமல
திற்பருவரற்படு த்தினாலே மறைப்புண்கையினாலே
தலின்-

இடை யிருநேர முன்புகண்ணிவந்தகண் ணடுவே காசமேனி
க்குந் தடை பட் டதினாலே காணாமலிருந்த கண்ணினையுடை
டோரிற்- றுயரு யவர்களைப்போல வலத்தைப்படும்.

அதனாற் செயி அப்படியவத்தைப்பட்டுவருகையினாற் கு
ருது துன்பம்- ற்றத்தையுடைத்தாகிய பிறவித்துக்கம் மேன
மேலே யுண்டாகாநிற்கும்.

இது பெத்தம்.

மேன் முத்தி.

கொத்தை மாந் அஞ்ஞானிகளாயிருக்கிற வான்மாக்க ளெ
த ருப்த்துந் து ல்லாவலத்தைகளுநீங்கி யதிதத்திலே யழுந்தி
யில் போல்- க்குடக்குந் தன்மைபோல

காட்சி யென் அவ்விடத்துச் சுட்டிக்காண்கைக் கொரு
னக் காணத் தய காட்சியுமில்லையாய்ச் சுதனக்கங்கரினுடைய
ர-மாட்சியை மு வகுபோகங்களு மில்லையாயிருக்கிற வவத
த்திடென வகுத் ரத்தை முத்தியென்று சொல்லாநிற்பர்க
தனரே. ள. எ - னு. (நு)

பாடாணவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

பாடாணவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

வகுத் துரை சொல்லப் பலவாகவகுத்துச் சிலதிருஷ்
பெருகத் தொகு டாந்தங்களைபுஞ்சொல்லி முடிவில் யான் மல
த்திடு முத்தி - ந த்தோடும் கூடிநிற்கிற கேவலக்கிடையை முத்
ன்று நன் றிரு திபென்று நீசொன்னது நல்லது, இப்படியொ
ளொன்றிய மல ருத்தருஞ் சொல்வாரில்லை. (நன்றென்றதா
த்தாம்- கேட்பச்சொல்)

உளத்திற்குறு சகலத்தி லான்மாவுக்குப் பொருந்தப்பட்ட
பொறி செறி புல ட விந்திரியங்கள்காட்டாக வந்தவான்மா செ
னுகர்தல் - விளக் றித்திருக்கிற சத்தாதிவிடயங்களைப் புசித்துக்
கூற்றிகழு மேன் கொண்மிவருகிறது கண்ணுக்கு விளக்கினது
மைய தின்றே- காட்டாகக் கண்ணுவருகிற தன்மைபோலுமா
கையாற் சகலங் குற்றமாகச்சொன்னாய்.

கருவிக ளாகல்
வுழி மருவிப து
யாமு-நன் றென
லாகும்

வினக்குப்போல விவனுக்குக் காட்டாநிற்
கிற கருவிக ணீங்கினவிடத் தாணவமலத்தி
லே யமுந்திக்கிடக்கிற கேவலமு முன்னே
சொன்னசகலம்போல நன் றென்று சொல்ல
லாமாகும். அஃ தெதுகொண்டென்னில்?

துன்றிய படல
த் - திடை தடை
ப்பட்ட சுடர் வி
ழி மாந்தர்- பட
ல நீங்குதல் கட
ளுவினே-

மிக்க படலத்தினாலே நடுவே காங்கி தடை
ப்பட்ட சுண்ணினையுடைய வான்மாக்களுக்கு
ப் பின் போரவதரத்திலே யெளஷதபிரயோக
ங்களினாலே யந்தக்கண்ணிற் படல நீங்குகிற
து முறைமையாயிருக்கையினு லெனக்கொ
ள்க.

இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேன் முத்தியை மறுக்கிறார்.

காட்சி யென்
னக் காணுத்துய
ர-மாட்சியை மு
த்தியென வகுத்
துரைக்கல்-

சுட்டிக்காண்கைக் கொரு காங்கியு மின்றிச்
சுகதுக்கங்ளிலுடைய வதுபோகமு மின்றி யி
ருக்கிற விந்தவவதரத்தை முத்தியென்று நீ ப
லவாக வகுத்துச் சொல்லில்?

கர ணபாவ ம
ரணங் கரு மர-
மேய்ந்தவர் முக்
தி சேர்ந்தவ ரன்
றே-

கரணங்களிலுடைய பிரிவினைப்பொருத்தி
ன வான்மாக்களில் மரணத்தைப்பொருத்தி
னவர்களுங் உருவைப்பொருத்தினவர்களு மர
வர்க்கங்களைப் பொருத்தினவர்களு மிவர்க
ளத்தனைப்பெரு முத்தியைப் பொருத்தினவர்
களாகவேண்டும்.

அணைய கதிச்
கோர் முனைவரு
ம் வேண்டா-

அப்படிக்கொத்த முத்தியைப் பெறுகைக்
கோ ராகியினும் வேண்டுவதில்லை.

சுஅ பாடாணவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

தனி தரு துய இந்த முத்தி யெல்லாக்கருவிகளு நீங்கி யா
ர மெனு மிது தி ணவமலத்தோடுங் கூடி யொன்று மறியாமற்கி
டமே- டக்கிற கேவலத் துயரமென்பது தப்பாதா
கையால்

பாடாணத்திற் கல்லுப்போலே யொன்றுமறியாமற்கிடக்
கூடா முத்தி. கிறது முத்தியென்று சொல்லப்படாது. (சு)

பாடாணவாதி சங்கற்பநிராகரண முற்றிற்று.

பேதவாதி சங்கற்பம்.

சுசன த்ருளாற்
பாசத் தொகுதி-
செறிவுறு செம்பி
ற் கறையுறு உளி
ம்பு-குளிகை தா
க்க வொளிபெற்
றாங்கு-

(அந்வயம்.) செறிவுறு செம்பிற் கறையுறு
களிம்பு குளிகை தாக்க வொளிபெற்றாங்கு சுச
ன த்ருளாற் பாசத் தொகுதி-குகைக்குள்ளே
செறிந்துகொண்டிருக்கிற செம்பிவிடத்துண்
டாகிய கருமைபொருந்தியிருக்கிற காளிதமா
ன திரதகுளிகை சென்று கூடினவிடத் தந்
தக் காளிதங்கெட்டுப் பத்துமாற்றுப் பொன்
ஐன தன்மைபோல, பக்குவப்பட்ட வான்
பாக்களுக்குக் கத்தாவினுடைய காருண்ணிய
த்தினாலே ஆணவ மாரபை காமியமென்று சொ
ல்லப்பட்டு வருகிற மலங்களினது கூட்டங்
கெட்டு

நித்த சுத்த மு
த்தராக-வைத்த
ன ருலகின் மறை
வல்லோரே.

அழியாததாய் நின்மலமாயிருக்கிற முத்தியி
ணைப்பெற்றுப் பெறுவானும் பேதுமாயிருப்
பார்களென்று சொல்லிவைத்தன ருலகத்தின்
கண்ணே வேதத்தினுண்மையை நன்றாகப்
பொருந்தின பெரிடோர்கள். எ-று. (எ)

பேதவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

பேதவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

மறைக ளாகம
த் துறைகண் ம
ற்றெவையு-
நாசமில் பதி

நாலுவேதங்களு மாகமங்களு மதன்வழிநு
லாகிய புராணங்களு மற்றுண்டானசாத்திரங்
களும்
பதி பசு பாசங்களுக் கழிவில்லை யென்று

பசு பாச மென் சொல்லுகிறதை
றுரைத்தல்-

அயர்த் தோர் மறந் திப்பொழுதோ ரிரதகுளிகையின் சா
குளிகைச் சயத் மர்த்தியத்தினாலே செம்பிலுண்டான காளித
தாற் றும்பிரக்-மானது கெட்டுப்போகிறதை
காளித நாசம்

பாசத் தேய்த் பாசத்திற்கு நீ யுவமைசொன்னது சாத்திர
தல்-கடாது விரோதம்.

அன்றியுங் கு அதுவல்லாமலு மிரதகுளிகையானது செ
ளிகை சீருண-நீ ம்பை நிலைநிற்கவொட்டாம லதை யழித்துப்
டா தமிழ்த்த நிலை பொன்னுக்கென திருஷ்டாந்தநிலை யுனக்குத்
நிலையாதலில்- தாஷ்டாந்தநிலையாகையால்,

பே த வா த பசுமுதல் கெடாது பெறுவானும்பேறுமா
மோதுதல் பிழை யிருக்குமென்று, நீ முன்னேசொன்ன பேத
யே-வாதமும் பழுதாம்.

இன்னு மின் இதுவல்லாமல் செம்பானது தன்னைச்சுத்
னுயி ரோய் குளி தமாக்கின குளிகையு மாகாமற் றன்னுடைய த
கை-தன்னி ல்நி ன்மையுங் கெட்டு நடுவே பொன்னான தன்மை
யந் தருவது திட போல, இந்தவான்மாவுந் தன்னைச்சுத்தமாக்கி
மே-ன சிவனுடைய சொரூபமுகாமற் றன்னு
டைய தன்மையுங்கெட்டு வேறொரு சொரூப
மாக வேண்டுமாய்கையாற் சூழ்முண்டெனக்
கிறது தப்பாது.

நீ டித்திறவி மோகூடம் செம்பு மிரதகுளிகையும்போலு
ற் கூடக் கூடா. மென்று சொன்னவகையிற் கூடுமென்கிற அ
ண்டாகாது. (௨)

பேதவாதி சங்கற்பரிராகரண முற்றிற்று.

சிவசமவாதி சங்கற்பம்.

எக

சிவசமவாதி சங்கற்பம்.

பாசமும் பசு பதி பசு பாச மூன்றிற்கும் பதிஞானமெ
வு மீசனு மென் ன்றும் பசுஞானமென்றும் பாசஞானமென்
றும் - மூவகையு றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஞானங்க ளநாதியே த
ணர்வு தான் முத னித்தனியே முதன்மையாயிருக்கையால்,
ன்மையவாய்-

பாச வைம்புல பாசஞானமாகுப விந்திரியங்கள் விடயங்
ன் நேசுற வுணர் களை மயக்கமற வறிவிக்க
த்த-

பசுத் தனி ஞா பசுவின தொப்பிலாத ஞானமான தந்தவி
னம் புசித்திம டயங்களைப் புசிக்கும்.
ன்றே-

இனைய ஞானம் இந்தவிரண்டிவகை ஞானமு நீங்கினவிட
பிரிவுற வெரிபா த்துக் கொழுந்துவிட்டெரியாமற் கிடக்கிற சி
ச் - செந் தழற் வந்த தழலை மொக்குமென்று சொல்லலாம்.
கு நெறி

அந்நமி லுயி அவத்தையி லழிவிலலாமலிருக்கிற வான்
ருமறிவா யொன் மாவு மறிவாயிருக்கையிலே சுட்டியறிவதற் கு
று மறிவா தன் ண்டாகாது
றே- இது பெத்தம்.

மேல் முத்தி.

இவ்வா ரொழு இப்படி நாடோறுங் கேவலசகலப்பட்டு
கு மேனை யுயிர்க் வருகிற வான்மாவுக்கு
கு-

முன்னோன் முன்றுமுதலுக்குள்ளே முந்தின பதியினு
னது முதிரொளி டைய மிகுந்தவழிவாயிருக்கிற ஞானமானது
ஞானம்-

அநியாப் பச் ஒன்றுமறியாமற் திடக்கிற பச்சைநிறத்தை
சைச் சிறுபுழுக் யுடைய சிறியபுழுவினைவர் தெடுத்தாக்கொண்
டவரந்த-வண்டெ ட வேட்டுவாளியைப்போல வொன்றுமறியாத
ன வுயிராக் கொ வான்மாவைவர் தெடுத்தாக்கொள்ளும்.
ண்டிடும்

உயிரது - தன் புழுவான தந்தவேட்டுவாளியினை நினைந்தி
னை நோக்கித் தா ருந் தந்தவேட்டுவாளியினுடைய சொரூபமா
னதுவாகி- னுற்போல வான்மாவு மந்தச் சிவனைத் தியா
நம்பண்ணி யந்தச்சிவனுடையசொரூபமாகி

ஐவகைத் தொ வேட்டுவாளியானபுழு வந்த வேட்டுவாளி
ழிவூ மெய்வகை செய்யுந் தொழிலுஞ்செய் ததனுடைய சொரு
யுணர்வும் - பிறி பழுந்நீங்கா ததனுடையகூட்டத்தோடுங் கூடி
யா வாறு பெற் றிருந்த தன்மைபோல, இந்நவான்மாவுஞ் சிவ
து- னுடைய பஞ்ச கருத்தியங்களுஞ் சர்வஞ்ஞிப
த்தையுந் தன்னைவிட்டு நீங்காதவாறு பெற்று

திரியாப் பெரி முன்னே யிந்தவழிவுந் தொழிலும்பெற்று
யோர் திரட்சி நீங்காமலிருக்கிற பெரியோர்கள் கூட்டத்தோ
சேர்ந்திடும். டிங் கூடிநிற்கும். எ-று. (க)

சிவசமவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

சிவசமவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

சேர்ந்த மும் இவ்வனங் கூடிவருகிற பதி பசு பாச மூன்
மை வாய்ந்த ஞா றினுக்கும் பொருந்தப்பட்ட மூவகைஞானமு
னமு - மொருகா மொக்கக்கடிநின்றே யொருமுதல்க ளநியட்
லன்றித் தெரிவு படவேண்டுமாயின்
ற நிற்கல்-

ஒண் பொருள் கண்ணை தழுகிய பதார்த்தங்களிலே யொ
காணும் பண்டி ன்றைக் காணவேண்டின வொழுங்கினுக்கு
னுக கொருகால்- விசாரித்துப்பார்க்குமி-த்து

பருதியு மதியு ஆதித்தனாகுதல் சந்திரனாகுதல் ளளிகிற வி
மெரிதரு விளக்கு ளக்காகுதல்
ம்-

வேண்ட வின் ஒன்று காட்டக் காணுமதொழிந் திவைமூன்
றே காண் டகு றுங்கூடிநின்று காட்டக் கண் ணென்னைக் கா
காலே- ணவேண்டுவ தில்லை; ஆகையால் மூன்றுஞான
முங் கூடியறியுமென்ற தத்தமன்று.

ஒன்றொன்றாக அப்படியன்றுகாணும், ஒவ்வொன்றாகத் த
நின் றறிவுறுமெ னித்தனியேநின் றெவ்வொரு விடயங்களை ய
னில்- றியுமென்று நீ சொல்லிச்?

அந்நிய மறிபா நிலைபெற்ற வான்மாவுக்கு விடயங்கள் வே
மன்னுயிர் ருமிருக்கையினாலே, பசுஞானந் தானாக வொ
ருவிடயங்களை மறியமாட்டாது.

பொறி புலன்- பாசஞானம் ஜடமாகையினாலே யொருவி
ருகு. வறியா டயங்களையு மறிமீது.

தலைவர்க் குல
களை - யானாவறி
வா லறிப வேண்
டின்றே-

கொழுந் தழ
றகு மெனிலழுந்
திடு மவத்தையி
ல்-

திரியாத் தலை
வா தெரிபாத் த
ன்மை வந்-தெய்
தலாகா

மெய்யுறு பொ
ருட்கு - முன்னர்
க் கிடந் தன்னெ
ன வெடுத்த

வேட்டுவலிய
ல்பு கூட்டல் பெ
றுதே-

வண் டி னு ம்
பெடா வுட்கொ
ண்டது தனக்கு-
மந்திரவாதந் தந்
தது மிலதே-

பதிஞான மநாதியே பேரறிவாயிருக்கையி
னாலே விடயங்களைப் புதிதாகச் சுட்டி யறிய
வேண்டுமே தீர்ச்சி.

கருவிகளைங்கி யாணவமலத்தினாலே மறை
க்கப்பட்டிருக்கிற வவத்தையி லான்மா வெளி
யாமர்க்கிடக்கிற கொழுவிய தழலை யொத்திரு
க்கு மாகில்,

ஒருகாலத்திலு மிவனை விட்டுநீங்காத கத்
தாவை யிவ னறியாமலிருக்கிற முறைமை
பொருந்துத லிவனுக் குண்டாகாது.

இது பெத்தத்தை மறுத்தது.
மே லான்மா பஞ்சகருத்தியஞ் செய்யுமென்
பதை மறுக்கிறார்.

சிவனோ டொன்றுபட்டிருக்கிற முத்தித்த
ன்மைக்கு முன்னே டொன்றுமறியாமர்க்கிடந்
த பச்சைப்புழுவைத் தன்னுடையசொருபமா
கவேண்டியென் றெடுத்த

வேட்டுவாளியின தீயல் புவமையாகக் கூட்
டிச் சொல்லுகிறது பெறுது.

இவ னின்ற வான்மாக்களுக்கு மந்திரவாப
தேசங்களைச் செய்து தற்சொருபமாத்தினுந்
போல வேட்டுவாளியானது புழுவையெடுத்த
த்தற்கு மந்திரவுபதேசங்களைச்சொல்லித் தற்
சொருபமாக்கினதாகச் சொல்லப்படாது. ஆ
கையால் நீ வேட்டுவாளியையும் புழுவையு மு
த்திக் சுவமைசொன்ன தத்தமாகாது.

எடுத்திடு மத
ஹ லித்ததென்
மறையிஸ்-

கரு மயிர்க்ரு
ட்டி யிரு சிறைப்
பறையை- யாயி
னது

எடுத்த தாய
ர் சாற்றிலரே-

பிறவிப் பேத்தி
துறையிவைகிட
க்க-

ஏ யு மித்திற
ஹ யுங் காலை-
யோகத் தருதி-
யாகத் தருமே-

ஞான மின்மை
பென் றோதுவ
தெவனெனில்-

ஊயிரு முணர்
வும் பயிலுத லி
ன்றி-

வேட்டுவனரு
வ மென் புழு வு

அப்படியன்று காணும், அந்த வேட்டுவாளி
சென் மெறித்ததுதானே யுபதேசமாக வந்தப்
புழு தற்சொருபடானதென்று நீ சொல்லில்?

கருமைபொருந்திய மயிர்க் குட்டிப்புழு
வானது பெரிய சிறகிளையுடைய வண்டுப் ப
றவையாய்ப்போனது,

அதற்கொரு தாயாய்வந்தெடுத்த துப
தேசமாய்ப் பறவையாய்ப் போனதென்
றொருவருஞ் சொல்லுவாரில்லை.

ஆகையால் பச்சைப்புழுவு மயிர்க்குட்
டியுங் கன்மத்துக்கிடாக வச்சுமறினது
முத்திக் குவமைசொல்லப்படாது; இவை
கிடக்கட்டும். இதன்றியும்,

புழு வேட்டுவாளியானாற்போல வான்
மாவுஞ் சிவசொருபமானதை விசாரிக்கு
டத்து யோகத்திற்கு சொல்லலாமொழிந்
து ஞானத்திற்காகாது.

இது ஞானமார்க்க மாகாதென்ற தெதி
ஹலேயென்னில்?

ஆன்மாவுஞ் சிவனுங் கூடி யொன்றுபட்
டிருக்கிறதே முத்தியென்றிருக்கையிலே
வேறுபட்டிருக்குமென்று நீ சொன்னதன்
றியும்

வேட்டுவாளியினுடைய சொருபத்தை
மெல்லிய புழுவினுடைய நினைவானது கூடு

என

சிவசமவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

ணர்வு-கூட்டுத தலாலே யுனக்கு முத்தியி லொருசரீரங்
லா லுருக் கூடுத கூடுகையாலும்
லானும்-

முத்தியி லி மோகூத்திற் கத்தாவினிடத்துக் கூடியி
றையிற் பற்றுத ருத்தலனி வேரூயிருக்குமென்று சொன
வீன்றி தோஷமன்றியும்

தன் னுருவனை புழுவானது வேட்டுவாளியினுடைய சொ
ந்த பின் னதனு ருபத்தைப் பெற்ற பின்பு முன்னுண்டான
ணர்வு - மாறுத வறி வதற் கில்லாதபடியினாலும்
லானும்

ஊறுடைத் த இத்தை ஞானத்தினு லுண்டாகிய மு
னறே- த்தியென்று சொல்லுகிறது குற்றமுடைத்
தாம்.

ஈசன தியல் கத்தாவுக்குண்டாகிய பஞ்சகிருத்தியங்
பரு ளெய்துயி களைத் திருவருளைப் பெற்ற வான்மாக்க
ரியற்றல்- ள் செய்யுமென்று

பேசுத ரவ சொல்லுகிறதுங் குற்றமென்று பெரிய
றெனப் பெரு ம வேதமானது சொல்லுமிடத்து
றையறைய-

ஐந்தொழி லு கத்தாவினுலேசெய்கிற பஞ்சகிருத்திய
யிருந் தந்திடற ங்களை யான்மாவிலுலே செய்யப்படுமென
ருமோ- றது தகாது.

ஆவ தென் மு அப்படி சொல்லுகிற தென்னதான்? முற்
ன்னு னாவலர் காலத்திலே நம்பிடாரூரர் முன்னே டொரு
பெருமான்-பண் முதலே விழுங்கின பிள்ளையை வரத்தக்க
டொரு முதலே யு தாக வழைத்தாரில்லையோ வென்றுசொன்
ண்ட மைந்தனை- னாய்.

வர வழைத்தன
னென்றாய்

பிழைப்பில்த
தந்-தந்திடவே
ண்டு மென்றன
ரன்றே-

அப்படிச்சொன்னது குற்றமில்லை. அந்த
முதலேவாயிலேநின்று பிள்ளை மீளவரவழை
த்ததும், திருப்பாட்டு- “உரைப்பாருரையு
கந் துள்கவல்லார்தங்களுச்சியா, யரைக்
காடரவா யாதியுமந்தமுமாயினும், புரை
க்காடுசோலைப் புக்கொளியூ ரவினாகியே,
கரைக்கான்முதலையைப் பிள்ளைதரச்சொ
ல்லுகாலனையே.” இப்படித் தேவரீ ரந்தப்
பிள்ளையைத் தந்திட வேண்டுமென்று சொ
ன்னதொழிந்து தாமாக வரவழைத்த தில்
லையாதலாற் திருவருளைப்பெற்றவான்மா
பஞ்சக்கிருத்தியஞ் செய்யுமென்று நீசொ
ன்ன தத்தமன்று.

இன்னவைக
டக்க முன்னவ
ன் றன்மை-யெ
ய்தினர்.

இதுவெல்லா நீர்சொன்னது கிடக்கட்டு
ம். கத்தாவினுடைய திருவருளைப் பெற்றவ
ர்களே

எல்லாச் செ
ய்யியுஞ் செய்
வார்-

கத்தாசெய்கிற சிருஷ்டிமுதலான கிரு
த்தியங்களெல்லாஞ் செய்வார்கள். அதெ
ன்போலவெண்ணில்?

இரும் பெரி
யெய்தித் தருஞ்
செய்றக வெனி
ல்-

இரும்பான தக்கிரியைப்பொருந்தி யத
னுடைய சொருபத்தையும்பெற்ற ததனுடைய
தொழிலையுஞ் செய்தாற்போல் வென்று
நீ சொல்லில்?

பொருணிலை
கிடக்க வெரு

திருவருளைபெற்ற நம்மியாருராராலே ப
ஞ்சக்கிருத்தியங்களைச் செய்யப்பட்ட தில்

எஅ சிவசமவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

திட்டார்தப் - லையென்று பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்
பேதேயாயின் - கையிலே யதைப்போட் டிரும்பு மககனியு
ம்போலே யென்று திருஷ்டார்த்தத்தினு
லே யுனக்குச் சாதிக்கலாமாகில்,

சீருக் கதுவி - ஆரவாரித்துச் செல்லுகிற தண்ணீரான
ய-புன லொரு தக்கினியைப் பொருந்தி யைக்யமாயிருந்
புடை சேர் க ததாயினும்

னமதுமாயினும்- அக்கநியைச்சேர்ந்த விரும்புபோல, இந்
யே ரொரு த வெந்நீர் வைக்கோல் முதலானவற்றைச்
பொருளை நீ ருக் சுட்டுப் பொடியாக் கமாட்டாது. அது
கிலதே- தண்ணீரோடே நிற்கையாற் சுட்டதில்லை
காணும், தனித்துநின்றாற் சுடுமென்று
நீ சொல்லில்?

நெருப் பெனு - நெருப்பென்று சொல்லுகிற விந்தப்பூத
மிதவினுருத் த ரூபந் தனித்துநின்று தன்னுடையதொழி
னி காட்டுக- லைச் செய்யமாட்டாது. என்கேயாயினுந் த
னித்துக் காரியப்பட்டதுண்டாளுந் காட்
டுவாயாக.

அங்கியு மொ - அக்கநியு மொன்றைச் சார்ந்து நின்றல்ல
ன்றிற் றங்கு நி து தன்னுடைய தொழிலைச் செய்யமாட்டா
ன்றலது - தன் தென் றறிவாயாக. ஆகையால்
ரொழி னடத்தா
தென் றறியினி
நீ-

இரும் பனற் - அக்நி யிரும்பைச் சார்ந்துநின்று தன்னு
செய்தி தரும்ப டையதொழிலைச் செய்ததொழிந்து இரும்
ரி ளளதோ- பக்கநியுடைய தொழிலைச் செய்ததுண்

சிவசமவாதி சங்கற்பரிபாகரணம்.

எசு

டோ? ஆகையாற் நிருவருளைப்பெற்ற வான்மாக்கள் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வார்களென்று நீ சொன்ன தத்தமன்று.

அது வெளுரலகை பொதிருங்காலை -

ஒருவனை யொருபசாசு பிடித்தவிடத்து

அதன் செயலனைத்து மிவன்செயலாமல் -

அந்தப்பசாசினுடைய செயலெல்லா மிவனுடைய செயலாகக் காணப்பட்டதோ வில்லையோ? ஆகையால் அருளைப்பெற்றவர்கள் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வார்களென்று நீ சொல்லில்?

அவனிவனுடைய விவனவன் செய்திக்-கென்

அந்தச்சிவனிந்த வான்மாவாயிருந்து தன்னுடைய தொழில்களைச் செய்தானாகில் இந்த வான்மா வந்தச்சிவனுடைய தொழிலைச் செய்வ தெதனாலே செய்யும்.

அவை யெனவில

அந்தத்தொழில்களைச் செய்தற் கீந்தவான்மா வுரித்தென்று நீ சொல்லில்?

பின்னுது செயலு-மதன செயலன்றி யிவன் செயலாகில் -

ஒருவனைப் பேய்ப்பிடித்துவிட்டு நீங்கின போ திவன்செய்த செயல்களெல்லா மிவனுடையசெயலாமோ, அந்தப்பெயினுடைய செயலாமோ, அதெல்லாம் பேய்ச்செயலாகா திவனுடைய செயலாமாகில்?

இவன்செயல் பேயின் றன்செயலாகி- யிருந்தவா வெனத் தெரிந்திட வேண்டும் -

அப்படி யிவனுக்குப் பேய்ப்பிடித்தபேரது செய்ததொழில்களைய மறியவேண்டும். அறியப்படாததென் னென்று நீ சொல்லில்?

அஃ சிவசமவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

தெரியா தாகி
ஸ்

அப்படி யிவனுக்குப் பேய் பிடித்தபோ-
து செய்த தொழில்களை அறிபட்டாதா-
கில்,

புரியிற் கடுங்
கன - லெரிந்த
தென்னு மிது த
கும்

புரியினிடத்துக் கடிதாயுள்ள வக்கிதி
கூட்டின்று தன்னுடையதொழிலைச் செய்-
தாற்போலச் சிவனு மான்மாவினிடத்திலே
நின்று தன்னுடையதொழிலைச் செய்ததொ-
ழிந் தான்மா சிவனுடையதொழிலைச் செய்-
யமாட்டாது.

அன்றியு- மவ
னிவ னாகி லிவ
னவன் செய்தி-

இதன்றியும், அந்தச்சிவ னோருகாலத்தி-
லும் ஜநநமரணமில்லாதவன். இந்தவான்மா
வொருகணப்பொழிதிலே ஜநநமரணப்படு-
கிறவன். இப்படிக்கொத்தவான்மா வப்படி-
க்கொத்த சிவனுடையதொழிலைச் செய்தா-
னாமையிலும்

என்று செய்
வா னொன்றிய
மதத்தாய்-

எந்தக்காலத்திலே செய்து நிறைவேற்-
துவான் உன்மதத்தோடே கூடியிருக்கிறவ-
னே! இதற் குத்தரமுண்டாயிற் சேரல்.

இஃ தான்மா பஞ்சகருத்தியஞ் செய்யு
மென்பதை மறுத்தது.

மே லான்மாவிற்கு சர்வஞ்ஞியத்துவ
முண்டென்பதை மறுக்கிறார்.

எல்லா மறிதல்
செல்லா துயிர்
கள்-

இதுவன்றியும் சர்வஞ்ஞியத்துவ மான்-
மான்மாவுக் குண்டென்றுசொன்னாய், எல்-
லாத்தையு மறியும்பகுதி யான்மாக்களுக்கு
ண்டாகாது. எல்லாத்தையு மறிந்திருக்கிற
கிருவரு ளிவனிடத்திலே பதிகைபிறுவே

சிவசமவாதி சங்கற்பரிசாகரணம்.

அிக

யிவனு மெல்லாத்தையு மறிவென்னுந்
சொல்லில்?

சுற்றறிவெனு இந்தவான்மா கிஞ்சிஞ்ஞு னென்று சொ
மிச் சொற்றவ ல்லுகிற சொற்பழகாம்.
ரூகும்-

என்பதெனல என்றுநீர் சொல்லுகிறதென்ன? பேயினு
கை தன்பத மடைய பதவிபைப் பெற்றவர்க ளுத்தப்பே
டைந்தோர் - ய்க்குண்டாகிய வருகாலத்தி லிகழ்ச்சிக
கொண்டவாறு னையெல்லாந் சொன்னது கண்டோமே
கண்டன மென் டென்னில்?

மூங்கையந் ணமையுமாய்க் குருடனுமா யிருக்கிறவ
ந்ருந்தோங்கிய னொருவனை யிவைபெல்லாங் குறைவற்றிரு
குணங் குறி-செ ககற பேப்பிபிடித்தவிடத் தவ னுவழுங்கி
ய்வதென் ச் சொன்னதுமில்லை, கண் டெரிந் தொன்
றைக் கண்டதுமில்லை. ஆகையால் பேயின்
தன்மையெல்லாம் பிடியுண்டவனுக் குண்
டாகாது.

இன்னும் இதன்றியு நாழியானது சமுத்திரத்தி
பெளவ முற்ற லே பொருந்தி யமிழ்ந்தினு லு மலையையு
முத்தினு - நாழி டைய வந்தச் சமுத்திரத்தி னீரையெல்லா
கொள்ளா நாழி ங் கொள்ளமாட்டாது.
யினுபுணல்-

அதனாற் கரு அப்படியிருக்கையிலே பொறியோடு
த்து முதலுள ங்குடியிருந்தாலு மாண்மாவுக்குள்ள வறி
தாக-வேண்டும் வுண்டாமொழிந்து கத்தாவுக்குள்ள வறி
வெல்லா முண்டாகா தாகவேண்டும்.

அ.2 சிவசமவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

அன்றே யீண் அநாதியிலே யிப்படியிருக்கையினாலே
டினி யமையும்- நீ மிவ்விடத் தருளோடுங் கூடின வான்மா
வெல்லாததையு மறியுமென்ற சொல்லே
யினி விடுவாயாக. அதென்னென்னில்?

எல்லா மெனு சர்வமுமென்று சொல்லப்பட்ட சொல்
மிச் சொல்லாற் றினாலுண்டாகிய பொருளனைத்திலுந் தோ
படும்பொரு - ள ய்வறநிற்கிற வொப்பற்ற சிவனிடத்திலே
னைத்துந் தாக் பொருந்தினவர்க் கெந்த முறைமை சர்வ
கா தனிப்பரத் றுஞ்ரியமுண்டானது, அவ்விடத்துச் செய்
துற்றவர்க்-கெ யப்போகிறதொழி லேது, சொல்லுக. ஆ
வ்வகையு ணர்வு கையால் சிவனைப் பெற்றவர்களுக்குச் சர்
செய்வ தென் வஞ்ஞியத் துவமென்பது கூடாது.
செப்புக- இஃ தான்மாவுக்குச் சர்வஞ்ஞியத் துவ
முன்மென்றதை மறுத்தது.

மேன் முத்தியை மறுக்கீரார்.

இதன்றியும்,

ஒன்றி னென் முத்தியி லான்மாவஞ் சிவமு மொன்ற
மு மொன்றது மென்னில்? ஒருமுறலில்லையாம். ஊப்படிப்
லகி-னின்றபொ பரமுத்தியடையாமற் சரீரத்தைப்பெற்று
துயிர் நேராம ஜீவன் முத்தலு யிருக்குமென்னில்? அப்படி
ன்றே- யிருந்த வான்மா சிவனுக்குச் சமமாகாதே!
ஆகையா லீ தத்தமன்று. இதன்றியும்,

முத்தி யுற்ற முன்னே திருவருளைப் பெற்றவர்கள் மு
நற்றவ ரவை த்தியைப் பெற்றிருக்கிற நல்ல தவத்தினை
யிடை - சேர்வ டைய பெரியோர்களுடைய கூட்டத்தின
ரென்றனை டுவே சென்றிருப்பார்க ளென்று சொன்
டாய்.

முன்னே திருவருளைப் பெற்றவர்கள் மு
த்தியைப் பெற்றிருக்கிற நல்ல தவத்தினை
டைய பெரியோர்களுடைய கூட்டத்தின
டுவே சென்றிருப்பார்க ளென்று சொன்
டாய்.

சார்தரு முத் இப்படிப் பொருந்தி னுர்களென்று நீ சொ
தி-சாலோக்கிய ன்ன முத்தி சாலோக்கிய முத்தியைச் சொ
மோ ன்னுயோ?

சாயுச்சிய மெ அப்படியன்றுகாணும், நான் சாயுச்சிய
னில்- முத்தியைச் சொன்னென்னில்?

பந்த முற்ற ஆன்மாக்களைப் பொருந்தின மலங்களை
கந்தல கழித்த- ப் போக்கின கத்தாவினுடனே யான்மா கூ
வறிவிடுத டறி டுனவிடத்து

வு

பிரியாப் பெற் பிரியாம லொன்றுபட் டிருக்கவேணு
தி-வேண்டு மெ மென்ற வியல்பினுக்கு
ன்றதற்கு

ஈண்டிவ ரிவ் இவ்விடத் தந்தப் பரமுத்தியைப் பெற்
வா-நிருப்ப ரெ தவர்கள் முன்னே முத்தியைப்பெற்றிருக்
ன்பதற் குருத் கிற பெரியோர்களோடுங் கூடியிருப்பார்க
தான் வேண் டி ளென்று நீ சொல்லுகையா விவர்களுக்கு
ம்- மொரு சரீர முண்டாகவேண்டும். இதன்றி
யும்,

அண்ணல த கத்தாவினுடைய திருவருளைப் பெற்றுப்
ருளி னண்ணிய பரமுத்தியை யடையாம விந்தச் சரீரத்
ருப்பினுள் - சிவ தோடே யிருந்தார்களாயினு மவர்களை ஜீ
ன் முத்த ரென் வன் முத்தரென்று நல்லோர்கள் சொன்
னோதினர் னார்கள். அடிப்படி நல்லோர்கள் சொல்லப்
பட் டிருக்கையிலே

அகன்று-நீ வ் இந்தச் சரீரதொந்தனை விட்டுப்போப்
கிய முருவ நீங் ப் பரமுத்தியைப் பெற்றவிடத்துஞ் சரீர
கா தாயின்- தொந்தனை நீங்காம விருக்குமாயின்,

அசு சிவசமவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

ஒங்கிய முக் அதுமேலான பரமுத்தியாவ தெப்படி-
தி யாவதென்னு த்தான் சொல்லுக. அப்படியென்றுகாணும்,
ரைக்க-

செடியுட ல அந்த முத்தியிந்த வசுத்த மயாதேகம்
ணுகாக் குடிலை பொருந்தாது, சுத்தமாயாதேகத்தைக் கொ
கொடுக்கு மெ டுக்க வந்தச் சரீரத்தோடுங் கூடியிருப்பா
ன்-ருதினை நீ ர்கொன்று நீசொன்ன முறைமை
யே

பேதாய் பக வேம்பின் தடிக்கட்டைக் கைக்குமென்
ட்டுர-லொளிர் ற்றிந்நுவிட்டு விளங்காநின்ற கொம்பி ணு
களை முச்சித் த னியிற்றளிரைக் கசவாநென்று கொண்ட
ளிரெனு மிது த தற் கொக்கும். இதன்றியும்

கும்-

இச்சா ரூப ந சுவேச்சையினாலே யெடுக்கிற சரீரத்
ச்சின ரென்னி தோடுங்கூடிப் பிரியப்பட்ட டிருந்தார்களெ
ல்- ன்று நீ சொல்லின்?

மும்மலத் தே ஆகையாலே முத்தியிஷ் மல மாயா கன்
து மின்மையத மங்கனி லொருமலமானது நீங்குந் தில்லை
ன்றே- யாம்.

இது வளர் மு இப்படிச் சரீரத்தோடுங்கூடி யிருக்கிற
த்திப் பதமென முத்தியைச் சாலோகாதியாகிய பதமுத்தி
வியம்புவர். யென்று நல்லோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

நங் கவை ரி இவ்விடத்து நீ பழுதாகச் சொல்லிவந்த
ற்க- பெத்தமுத்திகளை விட்டு நான்கொல்லுகிற
தைக் கேட்பாயாக. (க0)

சிவசமவாதி சங்கற்பநிராகரண முற்றிற்று.

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பம்.

௨௫

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பம்.

நீங்கா தொ ஆன்மாவானது நீங்காத பிரகாசத்தை
 ளி ருயிர்-விளக் யுடைய விளக்கைப்போலே சுட்டற நிற்கு
 கென நிற்கு ம ம், அது விதுவென்று சுட்டியறிகிற வறி
 ளப்புது மறி வி விதற்கில்லை.

ன்று-

இறைவற் கே கத்தா விகாரமில்லாதவ ராகையாலே
 து மறியவேண் யவருக் கொன்றையு மறியவேண்டுவதில்லை.
 டின்றே-

மன்னு மான்ம காந்தமானது விகாரமற்றநிற்க வதன்சங்
 சந்நிதியளவிற- நிதியிலே விரும்பு காரியப்படுமாறுபோல
 காந்த பசாசத் நினைபெற்ற வான்மா விகாரமற்ற நிற்க வதன்
 தேய்ப்ப வாய்ந் சந்நிதியிலே பொருந்தப்பட்ட பிரணவா
 த-வுயி ருட் லி யுவான துடலைக் காரியப்படுத்தும்.
 யக்கும்

செயலுறு பூ சமைக்கப்பட்ட நீரிரைக்கிற பூட்டையி
 ட்டைப்- பலவ னது பலவகையாகிய வையயவங்களும்
 கை யுருப்பு மில விளங்கப்பட்ட தொழில்களைச் செய்தாற்
 கிய தொழில் போல
 போல்-

ஐம்பொறி பு பஞ்சேந்திரியங்களுஞ் சுத்தாதிவிடய
 லன்க ளின்புது வ்களை யறுபுவியாநிற்கும்.
 மன்றே-

இனைய வாயி இந்த விந்திரியங்கள் பொருந்தப்பட்
 லி. னிகழ்தரு ப ட விடயங்களை யறிவதற்கு முன்னே யந்
 ய னவை - யந் தக் கரணங்க ளநியாநிற்கும்.

தக்கரண முந்தி

புணர்ந்திடும்-

இவை யகல்
வுழிநு யைம்
பொறி புல நிக
ழா-

உயிர் நீங்கிடி
லுடல் செய லி
லதன்றே-

இவ்வகை வி
னை யின் செவ்வி
தி னடத்தும்-

பழமல நீங்கி
நிகழுங்காலே-

ஏற்றோர் முக
வொளி தோற்று
ங் கல னென-

தலைவன தரு
ளுயிர் நிலவிடும்
நிலங்க-காட்
டத் தங்க மாட்
டத் தங்கிய -த
னமையும்

இந்த வந்தச் கரணங்க ணிங்கினவிடத்
துப் பஞ்சேந்திரியங்ளோடுஞ் சத்தாதிவி
டயங்கள் பொருந்தாது.

இது சகலம்.

பிராணவாயு நீங்கினவிடத் துடல் சேட்
யின்றிக் கிடக்கும்.

இது கேவலம்.

இப்படி யான்மாவின் சந்தித்திராத்
திலே பிராணவாயுவானது பிராரத்துவத்
தைப் புசிப்பித்துக்கொண்டு நிற்கும்.

இஃ தவன்பெத்தம்.

மேன்முத்தி.

இப்படிப் பிராரத்துவ மருபவித்து வ
ருமிடத் திவனுக் கநாதியாகிய வானவம
ல நீங்க விருவினையொப்புஞ் சத்திர்பாத
மும் வந்தவிடத்து

எடுத்துப் பார்த்தவர்கள் முகத்தினது
பிரதிபிம்பம் தோன்றுகிற கண்ணாடி-யைப்
போல்

கத்தாவினுடைய திருவரு ளான்மாவி
னிடத்திலே பொருந்தும்.

இப்படித் திருவருள் பொருந்தவே விரு
கினிடத்து நெருப்பைக் கொருத்தினபோ
தந்த விற்றுகெட் டக்கனியானது போஸ
வும்,

அளத்துப் பு உப்பளத்திற் போட்ட புல்லும் வைக்
ல்வையி னீப்பு கோலுங் கெட்டுப்போன தன்மைபோலவு
ம் - போன்றது மிந்த வான்மாவுந் தன் னுண்மைகெட்டு
வாகித் தோன் அருட் சொருபமாய்த் தோன்ற நிற்கும்.
நீடும்

அதனாற்-பசு அறி விரண்டாய் நில்லாம லருளோடுங்
கரணங்கர் சி கூடி பொன்றும், பின்னை யிந்த வான்மா
வ கரணங் க விற்கயானென தென்கிற தில்லை. (கக)
ளாக மாறி யறி
வு-மேகமா முயி
ரிபா னென தி
ன்றே.

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

இன் னுன் து இப்பொழுது நீ பலவாகச் சொல்லிய
ரையி னன்றி ந்த பெத்தமுத்தி நன்மையை விசாரிக்கு
மிடத்து

உயி ரொளிர்- ஆன்மா பிரகாசத்தையுடைய விளக்கை
தீபம் போலத் தப்போலத் தாவுதலைச் செய்யுமாயின்
தாபந் தரின்

இருள் - செறி அஞ்ஞானமாகிய விருள் பொருந்தின த
புந் தன்மையெ ன்மையென்னைதான்?
ன்

அ.அ சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

அறி வில் தா அறி வில்லாமை யாகில்
கில்-

ஒளி யென வு பிரகாசத்தைப்போல வென்று சொன்
ரைத்த தெளி வ ன திடப்பாடு அதெப்படியாகும், விசாரி
தற்கேதாம்- த்துப்பார்.

சந்திதி யள ஆன்மாவினுடைய சந்திதியிலே பெரரு
வில் மன்னுஞ் ந்தப்பட்ட பிராணவாயுவானது காரியப்ப
செய லுடல்- டுத்த வுடல் காரியப்பட்டுவரும். அதென்
போலவென்னில்?

காந்தம் போ காந்தத்தின் சந்திதியிலே மிரும்பு காரி
ல வாய்ந்த தெ யப்பட்டாற்போல வென்று நீ முன்னே
ன்ற- தன்மையு சொன்ன தன்மையினையு மீப்போது விசா
முணராப் புன் ரியாத சிறுமையினையு முடையது. அதன்றி
மைய தன்றே- யும்,

உயி ருடலிய பிராணவாயுவானது டுடலைக் காரியப்படு
க்கின்றயில் பெ த்துமாயின நித்திரை செய்கிற வவதரத்து
துங் காலை-செ ப் பிராணவாயுவு மொக்க நிற்குமிடத் துட
ய்த தென் ல் காரியப்படக் கண்டோ மில்லையே! ஆ
கையா லான்மா வுடலைக் காரியப்படுத்தித் தம
தொழிந்து பிராணவாயு காரியப்படுத்தமா
ட்டாது. ஆன்மா வவிகாரியாயிருப்ப தொ
ழிந்திவையிற்றைக் காரியப்படுத்த மாட்
டாதென்று நீ சொல்லின?

மனாதி யெய் மன முதலாகிய வந்தக் கரணங்கள்
துயிர் பொறி பு பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயு விந்திரியங்
ல-னாட-த்த வா கள் விடயங்க ளிவை யெல்லாத்தையுங்
வியஞ் சடத்த காரியப்படுத்தத் காண்மாவும் ஜடமாயி
ன வாயின் ருக்குமாயின்

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பநிராகரணம். அக

பூட்டையிற் றீரிதைக்கிற பூட்டைபோ லெனில்? பூ
பூணி சுட்டல் ணியாகிய யெருதினாலே பூட்டையி லிடத்
பெருதே- துண்டாகிய வவையவங்கள் காரியப்பட்
டு வருகையால் நீ செயற்படுத்தித் துணை
பையான்மாவிற் குவமைசொன்னது திரு
ஷ்டாந்த விரோதம். ஆகையா லீ தத்தம
ன்று. இதன்றியும்,

பு ல னை ம் சத்தாதி விடயங்களைப் பஞ்சேந்திரிய
பொறியி னில ன்களானது பொருந்தி யதுபவிக்குமென்
வீடு மென்றனை- னு சொன்னாய்,

அஞ்சு மொரு சத்தாதி விடயங்களைப் பஞ்சேந்திரிய
காற் றுஞ்சா த ன்க ளதுபவிக்குமாயின் பஞ்சேந்திரியங்க
ற்தம்-கழிவென் று மேககாலத்திலே யறியாம லொன் றறி
ந்தது மற்ற நாலு மறியாம லிருப்பதற்குக்
குறைவென்?

தருச் செழு நல்ல மரமான தொரு காலத்திலே யிலை
மல் ரிலை பலங் கையு மொரு காலத்திலே பூவையு மொரு
கணி தருவது காலத்திலே கையு மொரு காலத்திலே
போல் பழத்தையுந் தோற்றுவித்து நின்ற தன்மை
போல

இனையவை இந்த விந்திரியங்களை யு மொவ்வொரு
யைந் து-மொன் விடயங்களாக வறியுமெனரு சொல்லின்
ரென்றாக நின் னொன் றறிவுறு மெனி
ல்-

ஒன்றின் பய ஒ ரிந்திரியத்தின் விடயத்தை மிகவு
னனி யொன்ற மோ ரிந்திரிய மறியாது. ஈ தல்லாமலும்,

கூ0 சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

நியாதா - விது
வே யல்லது

சுதுமென வி
ரு செவி-யிருக்
ற் றொரு காற்
தெரியாத் தன்
மைவந்-தெய்து
ம்

மனாதிபு மெ
ய் யுயிர்ச் செய
லுந் - தனக்கில
தொருவர்க் கெ
னத் தெளிகிலே
யே-

கோக்கு முக
வொளிநக்காதா
னெனக் - கவருந்
தன்மை முகூரம்
போல-

ஒ ரிந்திரியமாயிருக்கிற விரண்டு செவியி
லுஞ் சடக்கென விரண்டுபேர் சுத்த மொ
ருகாலத்திலே சொல்ல வொருவன் சொன்
னதை யறிந்து மொருவன் சொன்னதை ய
றியாமலு மிருந்ததன்மைவந்து பொருந்து
கையினாலே யந்தவிந்திரியத்தின் றொழில்
க ளாதற்கின்றி யான்மாவிற் காணுற்போல

அந்தக் கரணங்களுக்குஞ் சரீரத்திற்கு
ம் பிராணவாயவுக்கு முண்டான தொழில்க
ளு மவையிற்றுக் கில்லை, ஆன்மாவிற்கே
யென் றறிவாயாக. எனவே யான்மா வவி
காரியல்ல விகாரியென்பது கருத்து.

இஃ தவன் பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேன் முத்தியை மறுக்கிறார்.

இதன்றியுந் முத்தித்தன்மை சொல்லுகி
றவிடத்திலே கண்ணாடியிலே பார்த்தவர்
களுடைய முகத்தி றொளியந்தக் கண்ணா
டியிலே தோன்றினுற்போலக் கத்தாவினு
டைய திருவருளு மிந்த யான்மாவிலே பிர
காசுக்குமென்று சொன்னாய்,

கண்ணாடியானது பார்த்தவர்களுடைய மு
கத்திலுண்டாகிய வொளியைத் தள்ளிவிடா
மற் றானே யென்னத்தக்கதாகத் தன்னிடம்
திலே கவளிகூறித்துக்கொண்டு நின்றாற்போல

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பநிராகரணம். ௯௯

கொடுத்தது கொடுத்தது கொள்ளுந்தன்மையுன்க்கடுக்
கோடற்கடுத் து கும தொன்றன்று. இதன்றியும்,
ண்டன்றே-

காட்டத் தங்கி விமகினி-த் துண்டாகிய நெருப்பை யான்
கூட்டக் கூடு- மி பாவினோடுங் கூடிநிற்கற வருளிற் குவமையா
ந்தனைத் தியற்கை கச் சொல்லப்படுவது, நெருப்பு விமகைச்சுட்
வெந் தழ ழூவ் டிப்போடாமற் கொண்டிருந்தாலாம், அன்றி
கா- நெருப்பு விமகைச் சுட்டுப்போட் டவிகை
யினு லதத்தமன்று. இதன்றியும்,

உப்பளத் தடு அளத்திலே கூடின புல்லும் வைக்கோலும்
த்த புந் பலாலய், ஐடமாயிருந்ததாயினும்
கள் - சடத்தவே
னும்

கொடுத்தது தற்சொருபத்தைக்கொடுத்த ததனுடைய
கொள்ளுந் - தன் சொருபத்தை முன்னுருப்போலப் பெறுந்த
மையுண் டினக் ன்மை யதற் குண்டு. உனக் கதனுடைய மு
கின் மைய தன் னைமைதானு மில்லை. இதன்றியும்,
தே- ,

அவ முறு கரு அஞ்ஞானங்களுக் கேதுவாயிருக்கிற கருவி
வி சிவ மய மா களைச் சிவ ரூபமென்றுன் மதத்திலே சொன்
மெனச்-கூறினை ளாய்

யாகம் வேறு அதி னந்தச் சரீரத்தோ டுண்டாகிய வாசை
ருக் சுவராது- நீ சொன்னதொழிந் திந்தச் சிவ சொருபஞ் சு
த்த நின்மலமாயு மிந்தமாயாசொருப மசுத்த
மலமாயு மிருக்கையா லிது வது வாகாது

என்ப தென என்று நீ சொன்ன தென்ன? அந்தமாயாக
வை முழ் னுன்ப ருவிக டொன்றுதொட்டிருக்கிற பிறவித்துன்

கூஉ சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

ந் தடைக்குந்-தி பத்தை நீக்கத் திழிவருளைப் பொருந்தியதனு
ருவருண் மருவ டைய சொருபமாகக் குரியதெனது நீ சொ
வரியன வென்னி ல்லிவ்?

அருளுரு மா அப்பொழுது திருவருளு மாயைபாகிய வ
யா விருளின தா ஞ்ஞான மாகவேண்டும். (கொல்துசை.)
ங்கொல்-

சத்தப் பரிசு சத்தப் பரிசு ரூப ரச கந்தங்களோடுங் கூடி-
ரூப ரச நதை - யறிந்துவருகிற மாயாகருவிகளுக்குத் திருவரு
யெத் திறத்தின ளெத்தனை தூரம், இதற் குத்தரமுண்டாக்
தரு ளியம்புக சொல்வாயாக.

அன்றியு - நி இதன்றியும் காளத்தியந்தாதி. “நிறைந்தெ
தைந்து நீயாய் நி ன்ருவாமென்று, மறைந்தை
ன்றனையேனு - ம ம்புலன்காண வாராய்—சிறந்த, கணிபா ருந்த
தைந் தைம்புல ண்சோலைக் காளத்திடாள்வாய், பணிபாயே
லைய்வாரா யென் னென்னுண்பரிசு.” என்றும். திருவாசகம். “க
றுங்-கரண மெல் றனங்களுல்லாங் கடந்துநின்ற கதைமிடற்
லாங் கடந்தனை றன், சரணங்களுசென்று சார்த்தலுமீட தா
யென்று - மரண னெனக்கு, மரணம்பிறப்பென் றிவையிரண்
மையைத்தி னப்பு டின் மயக்கறுத்த, கருணைக்கடலுக்கே சென்
றத்தென்று - மு னூதாப்கோத்தும்பி.” என்றும். தேவாரத்தி
ன் னருட் டலைவ ருப்பாட்டு “பையஞ்சுடர்விடுநாகப் பள்ளி
ர் பன்னின ரெ கொள்வா னுளத்தானுவ், டையஞ்சு நான்கு
னவு - மிணையவை டையாளைக் கால்விரலாலடர்த்தானும், பொ
யொழிவ வறிகுவ ம்பஞ்சிவாய்மைகள் பேசிப் புகழ் புரிந்தார்க்க
தெவ்வா - மென் றுள்செய்யு, மையஞ்சினப்புறத்தானு மா ருரம
த நித் கலிக் கொ ர்ந்த வய்மாளே.” என்றும். முற்காலத்திலே

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பநிராகரணம். ௪௩

ன்றிய வின் பங்- திருவருளைப்பெற்ற பெரியோர்க ளருளிச்செ
கூறுத றகும் ம்தார்களென்று நான் சொல்லடி மீந்திரியங்க
ளை விட்டா லிவனுடைய வறிவு ஜீவியாதாகை
யா லிந்தவிந்திரியங்க ளன்றித் திருவருளை ய
றியும்பகுதி யெப்படியென்று கேட்கிற வுனக்
குச் சொல்லுகிறது ஒருவனு மொருத்தியுந் கூ
டி யறுபவித்த விற்பத்தைத் தா னறுபவி
யாத வலியாயுள்ளவனுக்குச் சொல்லுகிறதை
யொக்கும்,

அருட் பேறி மாயைக்குள்ளே மயக்கப்பட்டு வருகிற
னை யன்றே- பொருள்களை யறிகிறதானே பெருக்கக்கொ
ண்டா யாகையா லீதுவு மத்தமன்று; இஃத
ன்றியும்,

ஏக முயி ரறி அருளு மானமாவங் கூடினவிடத் திரண்டு
வாக் மொழிந் மொன்றாய்விடுமென்று சொன்னாய்,
தனை-

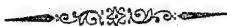
இரு பொரு இரண்டு முதல் கூடி யொருமுதலாய் நிற்கு
ளொருமை மரு மென்ப துண்டாகாது.

விய திலதே-

இவ்வகை கிட இங்ஙனம் பலவாகச் சொன்ன வத்தங்களை
க்க மெய்வகை ப் போட்டு நாம் சொல்லப்போகிற சத்தியத்
கேண்மதி. தைப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக. (மதி-
அசை.) (கஉ)

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பநிராகரண முற்றிற்று.

ஈஸ்வர வவிகாரவாதி சங்கற்பம்.

பஃ றுனைக் கு
டத்தினுள் விள
க்கேம்ப - வறி
வுளதாகு முரு வு
று முயிர்கள்-

கண்ண லோ
சையுங் கந்தமுங்
கருத-வொண்ண
தென்னு முணர்
வுடமையினால்-

அவ்வப் புலன்
கட் கவ்வப் பொ
றிகள்-

செவ்விதி னி
துவிச் சேர்ந் த
வை துகரும்-

மூல மலத்தி
ன் பாகம் வந் து
தவுழிஇ-

இருடரு மித்பு
க் கொரு பொரு
ள் கவர-

திபம்பேண்டு
மானவாபோல-

பலத் துவாரங்களையுடைய குடத்துக்குள்
ளிருக்கிற விளக்கைப் போன்ற நவத்துவார
ங்களையுடைய சரீரத்திலே நிழ்கிற வான்டாக்
களு மறிவா யிருக்கும்.

கண்ணக்கொண்டு ரூபத்தை யறிவதொழி
ந்து சத்த பரிசு கந்தங்களை யறியவொண்ண
தென்கிற வறி ல்ந்தவான்மாக்களுக்குக் குள்ளதா
யிருக்கையினால்

இந்த வான்மா தனக்குக் கொள்ளவேண்டி
ன விடயங்களுக்குற்ற வந்தவிந்திரியங்களை

மாறுபாடற நிருத்தி யவையிற்றிலே பொரு
ந்தப்பட்டு வருகிற விடயங்களைப் புசிபாந்ந்
கும்.

இது பெத்தம்.

மேன் முத்தி.

இப்படிக்க் கன்மத்தைப் புசித்தவருமிடத்
து வாணவமலநீங்கிப் பாகம் வந்தவிடத்து

இருட்டு ஷீட்டிலே விளக்கைமுன்னிட்டுக்
கொண் டொரு பதார்த்தத்தை யெடுக்கவேண்
டினவிடத்து

ஒருவிளக்கை முன்னிட்டுக்கொண்டு சென்
றந்தப் பதார்த்தத்தை யெடுத்த தன்மைபோல

ஸ்ரீர வவிகாரவாதி சங்கற்பம். ௯௫

மோக மாமல அஞ்ஞானவிருளாகிய வாணமமல நீங்க
ம் போக

ஞான - விளக் ஞானமாகிய தீபத்தைச் சிவனுடைய வந்து
கரனருளாற் று க்கந்தத்தாலே யசைவறப் பெற்று
ளக்கிறப் பொரு
ந்தி

நீர் நிழலினைய தண்ணீரைப்போலவு நிழலைப்போலவு மொ
சீர் பெறு கடவு ருவ ரளவிலும் பகடப் பிரதிபகடமின்றி யிரு
னே- க்கிற சிறப்பினையுடைய கத்தாவை

சல மிலனாகிச் அப்படிப் பகடப் பிரதிபகட மில்லாதவனா
சார்த்தவர்க் கெ யிருக்கையிலேயுந் தன்னை யடைந்தவர்களுக்
ன்னும்- கெப்பொழுதும்

நல மிக நல்கு நன்மைப் பகுதிகளை மிகவுங் கொடுக்குந்
நாதனையணந்து- சுவாமியைக் கூடி

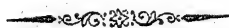
பூழி வெம்மை மத்தியானத்திலே வழிநடந்தவர்களுக் கந்த
பொருந்தா துயர் வழியிலே யுண்டாகிய பொடிச் சூடு நீங்கத்த
ந்த-நீழல் வாழு க்கத்தாக வுயர்ந்த மரத்தி லிழலிலே வந்து வி
நினைவினர் போ ரியப்பட்டிருக்கிற நினைவை யுடையவர்களைப்
ல- போல

நீருவடி- நீழல் இந்த வான்மாவங் கத்தாவினுடைய திரு
சேர்ந்து - கரு வடி- நிழலைப் பொருந்தித் தனக்குண்டாகிய
துயரங் களை ஜந நுக்கங்களையெல்லா நீக்கக்கொண்டிரு
திருந்திடமே. குமென் றறிவாயாக. ஏ-து. (கூ.)

ஸ்ரீர வவிகாரவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

கூசு ஈஸ்வர வவிகாரவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

ஈஸ்வர வவிகாரவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

இருன் துன் இப்படியிருந்தது நீகேட்ட கேள்வி நான் கேள்வி சொன்னதற்குக் குற்றமென்ன?

திருத்திடு முயி திருத்த முண்டாகிய வான்மாக்கள் அறி
ர்க-ளறி வெலில் வோடுங் கூடியிருந்ததா மாயிற் சத்தாதிவிட
வாயிற் பொறி பு யங்களை யறிதற் கந்திரியங்கள் வேண்டியதில்
ல நெண்ணை- லே. இந்த வந்திரியங்களைக்கொண்டதற்கையி
னாலே யான்மாவுக் கறிவில்லையென்ப தவன்
கருத்து.

மற்றவை பற் அந்த வந்திரியங்களை யான்மா பொருந்தி
றியும் மற்றத் திடு யொருவிடயங்களை யும் மற்றது வருகையின
தலின்- லே

அறிவென உழ ஆன்மாவை யறிவென்று சொல்லப்படுமெ
ங்கு முயினை வு ன்று நீ சொல்லுகிறது
ரைத்தல்-

காணுங் கண் கண்ணிரண்டுந் தெரிசிறவன் கண்ணைக்கொ
ணினன் கை கொ ண்டு பதார்த்தங்களைக் கண்டு சொல்லாமற்
டு தடவிப்- பூணு கைகளையெகொண்டு தடவி கைகளிலே தட்டி
ம் பொருளின் ன பண்டங்களுடைய பலபெயர்களைச் சொ
பெயர்பலபுகழ- ன்னானென்கிற சொல்லோடொக்கும். ஆன்
லென்னுங் களவி மா வறிவாயிருக்கையிலே தானு யறியாமலிந்
தன்னெடு தகு திரியங்களைக்கொண்டறிந்ததென்று சொல்
யே- லுகிறது. இதன்றியும்,

அவ்வப் புலன் ஆன்மாவிற்கு கறியவேண்டின வந்த விடய
கூட கவ்வப் பொ ங்களுக் கேற்ற வந்தவந்திரியங்களைச் செவ்

சுப்பிர வவிகாரவாதி சங்கற்பநிராகரணம். ௪௩

திகளைச் - செவ்வையிலே மாறுபாடற்ற நிறுத்திக்கொண்டறி
விதி வினாவலி கையினாலே பான்மாவை யறிவென்று நீ சொ
னறிவெனச் சென்னாய்,
ப்பினை-

அறி விலாமை இது கொண்டே யான்மாவைக் கழிவில்லை
கண்டனம் யென்கிறது கண்டோம்.

அனை புலந்து தன்னோடு பொருந்த வேண்டின விடயங்
ப்- பொறிக்க னே களுக் கேற்ற விந்திரியங்களை யேவித் கொள்
வலி னறிவொடு ஞானையினாலே யான்மா வறிவோடுங்கூடி யிரு
பொருந்தல்- க்குமென்று நீ சொல்லிய்,

கண்டதோர் ஆன்மா வறிவேயாகி லிந்த வவதரத்திற்கு
பொறியாற் கொ க்கிட்டினதோ ரிந்திரியத்தைக்கொண்டு தன
ண்டிட வேண்டி க்குவேண்டின விடயத்தைப் புதிக்கவேண்டி
ம்- ம். அதில்லாதடியாலே யான்மா வறிவென்று
பின்னும்,

உதவியதொன் சோத்திரத்தைக்கொண்டு சத்தத்தை யறி
றும் உதுமென வதொழிந்து யாதொன்றுகூட்டின விந்திரியங்
வியற்றின - ருண் கொண்டு சடககென வேர் தொழிலைச் செய்
டோ வென்னில் தவர்களு மிந்தப் பூமிக்குள்ளே யுண்டோ
வென்னில்,

கண்-னம் அப்படிக்காணப்பட்டதுண்டு. அஃதெங்
றுவனெ பென்னில்?

மேனாட் - கட முற்காலத்திலே கத்தாவினுடைய யோகத்
வுளிற் கடி மலர் தைத் தவிரச்சிவேண்டி மன்மதன் மணம்பொ
முடுகிய மதன ருந்தின புஷ்ப பாணத்தைக்கொண்டு கிட்டி
ன்- வபோது

அங்க முநங்கர் அவனுடைய சரீரமானது அசரீர மாகிப்

சூஅ ஈஸ்வர வவிகாரவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

தங்கிடக் கிடந்த பொருத்தத் தக்கதாகச் சாம்பராய்ப் போய்விட்டது.

வையின் நிர கண்கொண்டு பார்த்ததொழிந் தவன் மே ளிற் செய்ய சிறு லே வைக்கோற் நிரளிக் குவித்துச் சிவந்த பொறி - மாட்டி சிறிய நெருப்புப் பொறினை மாட்டி ழூதி யெ மூட்டின தன்றே ரித்த தல்லவே!

மீட்டும்-

இதன்றியும்,

தேனமர் தவி வண்டிகள் பொருந்திய தாமரைத் தவிசின் சி னுன்முக னு மேலே யிருக்கிற பிரமாவினுடைய நடுவின் ட்சி - யறுத்தது மலையை கைநகங் கொண்டு கள்ளிப்போட்ட ங் கருவி பொறு தொழிந்து ஒரு வாட்கொண் டறுத்துப்போ த்தோ வன்றே- ட்ட தில்லை.

நசன தியல்பு நா னுன்மாவுக்குச்சொல்ல நீ கத்தாவைக் பேசுத நவிற்க- கொண்டுவந்து சொல்லுவானேன், அதைவிட் டான்மாக்களிலே யுண்டாகுத்சொல்?

காழி மாநகர்க் சீர்காழியாகிய பெரியநகரிடத் துண்டாகிய கவுணியர் கடவு சவுணியகோத்திரத்திற் கெல்லாந் தலைவராகி ள்- ய சம்பந்தராலே

ஞான மாசிய அருளிச்செய்யப்பட்ட ஞானமாசிய நல்ல நற் பதிகங்க - திருப்பதிகங்களை யெழுதப்பட்ட வண்மையு ளெழுதுறு மன் டைய சம்பந்த சரணுலயருடைய வினியவாக் பர்த மின் புறு கினால்

மொழியால்-

களிறென வ மத்தூமானையைப்போ லெதிர்த்துவந்த புத் ணைந்த கண்மனப் தனுடைய மொட்டந்தலையை யுருண்டிவிழ்த் புத்தன்-முருட்டு தக்கதாகச் செய்ததல்லது

ச் சிரமொன் று ருட்டின ரன்றி-

ஈஸ்வர வவிகாரவாதி சங்கற்பநிராகரணம். ௨௯௯

வாய்ந்தவா
ளொன் றேந்தி
னிலிரே-

என்றதுமீர்
வாள் கொன்ற
தென்பதுபோ
ற்-மறிந்துணைய
ருளாற்றுணித்த
னொன்ப-

ஆதலின் வா
யிலளவினி லறி
தலி-லேதமி லறி
வுயிர்க் கெய்துத
லிலதே-

இருட்கு விள
க் கொன் றேந்தி
னர் போல-

மருட்கு ஞான
மன்னுதலுள
தே - பென்றனை

கருவிக எரியா
வு மசேதனந்-து
ன்றியவுயிருந்தூரி
யத்தன்மையன்-

கூர்மைபொருந்திய வாளை யெடுத்துக்கொ
ண்டல்லவே! ஆகையாலே யான்மாக்கள் க
ண்டதோர் பொறியாற் கொண்டிட வல்லார்க
ளென்று சொன்னது

நர்வாள் கொன்றதென்றால் அவ்வாள் கொ
ன்றதாகாம லந்தவாளைக்கொண் டொருத்த
ன் கொன்றாற்போல வொப்பில்லாத கத்தா
வினுடைய வறுக்கிரகத்தினாலே புத்தனுடைய
தலையைத் துண்டித்துப்போட்டார்களென்று
பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ஆசையா லிந்த விந்திரியங்களுடைய வெல்
லையிலே நின் மறிந்து வருகையினாலே குற்றம
ற்றிருக்கிற வறி வான்மாவிற் குண்டாகாது.
திருவரு ளறிவிக்கவேண்டும்.

இது பெத்தகதை மறுத்தது.

மேன் முத்திபை மறுக்கிறார்.

இருளினிடத்திலே யொருபண்டத்தை யெ
டுக்கவேண்டினவர்கள் கையிலே விளக்கைப்
பிடித்துக்கொண் டந்தப்பண்டத்தை யெடுத்த
தாற்போல

இவனுடைய வஞ்ஞானமாகிய விருணீங்கு
கைக்கு ஞானவிளக்கு நிலைபெற்று நிற்கத்தக்
கதாகக் கத்தா வறுக்கிரகஞ் செய்துமென்று
நீ சொன்னாய்,

தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் ஜடம், ஆண
வமலத்திலே செறியப்பட்ட வான்மாவுந் து
ரியத்திலே நிற்பானொருத்தன்,

கூ00 ஈஸ்வர வவிகாரவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

ஆதலி னந்த ர ஆகையால் இது தன்னிற்குடித் திருவருளை
 னைவருவ் கூடித்- ப்பெற்றது தமக்குக்காட்டாகச் சுவனைப்பெ
 தீதற வரு நெறி றுமென்றது அனேகங் குருடர் தம்மிற்குடிக்
 தெரிய மென்றற் குற்ற மற்றிருக்கற சொரு பெரிய வழியைக்க
 ரே- ண்டந்த வழியேபோ யோருளிலே சென்றார்க
 ளென்று சொல்லுகிறதற் கொக்கும். இதன் னி
 யும்

நீர் நீழ லனை ய நீரைப்போலவு நிழலைப்போலவும் பகைப்
 சீர்பெறு கடவு பிரதிபகை மில்லாமலிருக்கிற சிறப்பினையுடை-
 னைச்- சேர்ந்தவர் ய கத்தா தன்னைவந்து கூடின பக்குவான்மாக்க
 க் கின்பம் வாடந் களுக்குப் பேரின்ப முண்டாக வதுக்கிரகஞ்
 திடு மென்றனை- செவ்வென்னு நீ சொன்னாய்,

பாடவ மென் மரமான தெப்பொழுதும் அறிவில்லாமல்
 அஞ் சேதன மி ஜடமாயிருக்கையினாலே
 ன்மையின்-

இளைத்தோர் வெய்யிலினாலே யின்றித் துப்போகிறவர்களை
 வம்மி னென்பது வாருங்களென்று பிரியப்பட்டடைழ்த்துந் த
 ந் துன்பம்-வினை ன்னை வெட்டிப்போட்டவர்களின் பேரிலே யகி
 த்தோர் தம்மில் தப்படுவது மில்லை. இதன் னியும்
 வெறுப்பு மொன்
 றிலதே-

பொடித்திடு பொடியினாலே யுள்ளங்காலிலே கொப்பு
 கொப்புள் வெடி ளங்கொண்ட துடைந்து சுடுகிற புழுதியுள்
 த்திடு பாதம்-வெ ளேபட்டழுந்தி யதனாலே யாற்றமாட்டா
 ம்ய புழியி னுள் மல்
 னாற வழங்கி -
 யாற்றாதலின் தி

ஸ்ரீரவர வவிகாரவாதி சங்கற்பநிராகரணம். ௧0௧

ஆ நியங்கனார் வழி நடந்துவருகிறவர்கள் முன்னே மர
முன் - ரோற்றிடு மானது சென்றுதோன்றி யவர்கள் விதனத்
மென்று சொல்ல தைத் தீர்த்ததென்கிற சொல்லு மதற் கில்லா
வு மிலதால்- தபய்யாலே

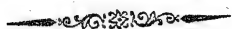
இவ்வகை கட நீருநிலும்போலு மென்கிற அனிகாரவா
வுட கியம்புத நவ தங் கத்தாவிற்கு நீ சொன்னது மிகவும் பழு
தே- தாம். ஆதலால்

பாசஞானப் ப இனி சரீரசம்பந்தமு நீங்காமற் கத்தாவை
ழிவழியொழிக-லி யும் அனிகாரவாதஞ்சொன்ன குற்றந்தையுமு
சன நருள்வழி யி டைத்தாய முத்திரெறியைவட்டிக் கத்தாவினு
யம்புவன் கேண் டைய திருவருளின்வழி சொல்லுகிறேன் புக்
மதி. திபண்ணிக் கேட்பாயாக. ஏ - னு. (மதி - அ
சை.) (கச)

ஸ்ரீரவர வவிகாரவாதி சங்கற்ப நிராகரண முத்திற்று.

க02 நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்பம்.

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்பம்.

பு வ ன மி யா இங்ஙப்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவ சொருபமா
வையும் புனிதன யிருக்கும். இதி லருவமாயிருக்கிறது சிவமு மு
துருவாஞ்-சிவமு ருவமாயிருக்கிறது சத்தியு மென்று தெளிவா
ஞ் சத்தியு மென யாக.
த்தெளி

அவற்று-ளசே அந்த விரண்டுவகைக்குள்ளு மசேதநமாக
தநமென் றென் ட் சொல்லப்பட்ட தொரு பொருளு மில்லை.
றதைதற் கிலது

அது-சேதந னு அருபமா யறிவா யிருக்கிறவ னதுபவிக்கும்
கர்பொழு திரண் டத்தந்த விரண்டுபகுதியு மொன்றாயிருக்கும்.
டு மோர் திறத்
தே-

இ து வெ னு இதுவென்று சுட்டப்பட்ட தொரு விடயத்
மொன்றை யது தை யதுபவிக்குமிடத் தந்தவிடமந் தானையா
வாய்ப் படுத்தி ய் அந்தவறிவென்றும் விடயமென்றும் மிரண்
ப் - பொதுமையி டாகாமற் பொதுமையிலே நிற்குமென் றறிவா
னிற்கும் போத யாக. இதன்றியும்
மென் றறிக-

பொற் பணிப் பொன் னொன்றாயிருக்கையிலே பொன்னு
பேதம் புரைவழி க்கும் பணிக்கும் பின்னஞ்சொன்னாற்போல
யொருவழி- வறிவிற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு மொருபக்க மி
ப்படியுஞ் சொல்லலாம்.

ந ன் பொனிற் நல்லபொன்னி னுண்டாகியமாற்றுப் பணியி
றிகழ்வென் நய ளிடத்துவ் காண்கையாற் பொன்னும் பணியு

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்பம். ௧0௩

ப்பதொன் தன் மொருதன்மைமாகவிருக்கப் பொன்னையும் ப
ருள்- ணியையு மறிவிற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு மூவ
மைபாகச்சொன்ன தென்னதானென்று கேட்
கின்று

ஆவது மாகா இந்தவுவமையாம்பகுதியிந்தவுவமை யாகா
தெழுவது மெனு ப்பகுதியென்று சொல்லுகிற விந்தப் பாவக
மிப் - பாவக மு முண்மையைத் தரிசியாதவர்களுக்கா யிருக்
ண்மை பாரா கும். உண்மை பார்த்தவர்களென்றும் பாரா
தோர்க்கே- தவர்களென்றுஞ் சொன்னதுகொண்டே யறி
விலே பின்னமுண்டென்னில்,

பாராதோ ரெ உண்மையைத் தரிசியாதவர்களென்று நான்
னப் பல்லுயிர் ப சொன்னதுகொண்டே நீ யான்மாக்களைத் த
காத்தன- னித்தநிலே பொருமுதலென்று சொல்லில், ப
லவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வான்மாக்கள்

ஆராய்த் துரை அத்தன்மையை விசாரித்துச் சொல்லுமிட
க்க னவை பிற வ த் தந்த வான்மாக்கள் சிவனுக்கு வேறாயிருப்
ல்ல- ப தொன்றன்று, எல்லாஞ் சிவமுதலே யென்
றறி. இதன்றி

பலபல பேத சிவமு மான்மாக்களும் பிரபஞ்சமுந் தனி
மில் வெனபோ த்தனி பொவ்வொருமுதலென்று பலபேதங்க
ரு மில்- ளாகச் சொல்லுவார்களுமுண்டு; அது சித்திய
மன்று. கண்ணென் றொருமுதல் கண்டுவருமா
போல வானமாவென் றொருமுதல் தனித் தனி
ந்துவருமிடத் திதனை யில்லையென்பா னே
னென்னில்,

கண் ணி ன கண் றென்றைக் கண்டுவருகிற காணிய
தொ ளியைக் க ந்தக் கண்ணுந் குண்டாயினபடி-க் காணுகிற

கட்சி நிமித்தகாரண பரிசுமவாதி சங்கற்பம்.

எண்ணின் தெளி கண்

லது-

திண்ணிய வி
ருளிற் செறி பொ
ரு டெரித்த லு-மி
ன்மை

மீன்மினி யெ
ன விரு கண் ம
ணித்-தன்மைதா
னுந் தாவிலது

அதனுந்- கண்
ணின் துருவு மதி
ந் கதி ரொளியு-
நண் ணருஞ்சத்
தி சத்தர்க ணடி-
ப்பே-

உல கேழென
த்திசை பத்தென
வொருவன்- பல
வாய் நின்ற டடி-
யிது வென் தும்-

ஊனு யுயிரா
யுணர்வா யென்
தும்-

நெருங்கி யிருக்கிற விராளுக்குள்ளே பொ
ருந்தியிருக்கிற பொரு ளின்ன பொருளென்
னென்றைக் காணும் பகுதி யுண்டோவல்லே
போ? இதன்றியு

ஒருமின்மினி யிருளை நீச்சுனமரிபாதி யிர
ண்டு கண்மணியுங்டி யிருளை நீக்கக்கண்டோ
மில்லை.

கண்ணுடைய வடிவு மதனிடத் தூதித்தப்
பிரகாசத்தா லுண்டாகிய காந்தியு மிவையெல்
லா மனதினாலே யெட்டுதற்கரிய சுவம் சத்திக
ளுடைய நாடகமென் றறிவாயாக ந்தெங்கே
காணப்பட்டதென்னில்,

திருவாசகத்தில், “நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்
விசம்பு நிலாப்பகலோன், ஈலனுயமைந்தத
னோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்ததின்கு, னு
லகேழெனத் திசைபத்தெனத் தானொருவனு
மே, பல்வாகி மின்சுவா தோடுனக்க மாடா
மோ” என்பதும்

தேவாரத்தில் “ஊனுதி யுயிராகி யதனுணி
ன்ற வுணர்வாகிப் பிழவனைந்து நீயே நின்றாய்,
நானேது மறிப்பாமே பெண்ணுள் வந்து நல்ல
னவுந் தியன்யுந் காட்டாநின்றாய், தேனாரு
ங் கொன்றையே நின்றுபூராய் திருவானை
க் காவினுறை யெயலேருவான், மாறாய் நின்

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்பம். ௧0௫

பொற்பாத மடையப்பெற்று லல்லல்கண்டங்
கொண்டடியே நென்செய்கேனே.” என்றும்

மாணக் கண்
னே மணியே யெ
ன்றும்-

திருவாவடுதறைத் தேவாரத்தில் “திருவே
யென் செல்வமே தேனேவானோர் செழுஞ்சு
டரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதிமிக்க, வருவே
யென் னுறவே பென்னுனே யுனின் னுள்ள
மே யுள்ளத்தி னுள்ளேநின்ற, கருவேபென்
கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே
மணியாடும் பாவாய்காவா, பருவாய வல்வி
ணோரோ படையாவண்ண மாவதிதன் பிறையு
றையு மமரரேறே.” என்றும்

தாமே தாமாய்
ச் செய்தன ரெ
ன்றும்-

திருக்கடைக்காப்பில் “பத்திப்போர் வித்
திட்டுப் பரந்த வைம்புலங்கள்” என்னும் தி
ருத்தாளச்சத்தியில். “தாமே தாமாகச் செ
ய்யு மவன்.” என்றும்

நாமே சிவமா
ய் கண்ணின் மெ
ன்றும்-

திருவாசகத்தில் “அவமாய தேவ ரவகதி
யி லழுந்தாமே” என்கிற திருப்பாட்டில் “நா
மொழிந்து சிவமான” என்றும்

காயிர்ப்ப் பழ
மாய்ச் சுவையா
ய் நுகர்வு - மோ
யா துண்போன்
ருனையென்றும்-

தேவாரத்தில். “தியாகி நீராகித் திண்மை
யாகி” என்னும் திருப்பாட்டில் “காயாகிப் ப
ழமாகிப் பழத்தி னின்ற விரதங்க ணுகர்வா
னுந் தானேயாகி.” என்றும்

அறிவோன் ரு
னு மறிவிப்போ
னு-மறிவா யறிக
ன்றோனு மறிவு
று- யெய்ப்பொரு

அந்தாதியில் உம்மைவாக்கு “அறிவானுந்
தானே யறிவிப்பான் ருனே, யறிவா யறிகின்
ருன் ருனே-யறிகின்ற, மெய்ப்பொருளுந் தா
னே விரிசுடர்ப்பா ராகாயம், அப்பொருளுந்
தானே யவன்.” என்றும்

க0க நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்பம்.

பானும் வியந் தி
த வெனப்படு-ம
ப்பொரு ளீயாவ
மவனே யென்
றும்-

தாய் தலைப்ப
ட்டங் கொன்ற
ய்த் தென்றும்-

ஏதம தற நான்
கெட்டே னென்
றும்-

இன்னு மின்னு
மிறையோ னளி
த்தவை - பன்னி
லெண்ணரும் பா
ன்மைத்து

ஆதலிற் - தரு
பொருள் கொள்
பொரு டருவா
ன் கொள்வோ-
னொருபொரு ளி
வ்விய லுவப்பெ
ன் வுணர்க-

ஆகர் பொரு
ள் சத்தி நுகர்
வோன் சத்த
னென் - நிகலறு
முணர்வு வந் தெ
ய்துத லரிதே-

திருவிசைப்பாவில். “மோ தலைப்பட்ட க
ட்டல்.” என்னும் திருப்பாட்டில். “தாய் தலைப்
பட்டங் குருகி யொன்றாய்.” என்னும்

திருவாசகத்தில். “வான்கெட்டுமாருதம்.”
என்னும் திருப்பாட்டில், “நான்கெட்டேன்.”
என்றும்

முதலே சொல்லிவந்த திருவாக்குக ளன்றி
யின்னமு மேலு மறுக்கிரகம்பெற்ற தம்பிரா
ன்க ளாருளிச்செய்த செயல்களைச் சொல்லுமி
டத் தெண்ணிறந்த பகுதியினை டுடையது.

ஆகையாலே யொருவ னொருத்தனுக்குக்
கொடுக்கிற பொருள், தான் கொள்கிறபொரு
ள், ஒருபொருளினைக் கொடுக்கிறவன், அந்தப்
பொருளைக் கொள்கிறவன், எல்லா பொருடொ
ருளாயிருக்கு மிந்த முரையுள்ளதாகிய வத்த
மென் தறிந்து பிரியப்படுவாயாக. ஆகையால்

இதனாற் புதிக்கப்பட்டிருக்கிற சத்தாதி வி
டயங்களு மந்த விடயங்களைப் புதிக்கிற விவ
னுஞ் சத்தி சிவமாகிய சைதனியம்; இவை
யிரண்டும் வேறல்லவென்றும் மாறுபாடற வ
றிகிற வறி வொருவனுக் குண்டாகிறது மிகவு
மரிது.”

நிமித்தநாரண பரிணாமவாதி சங்கற்பம். ௧௦௪

இத பெத்தம்.

மேன் முத்தி.

நான்வ நெனு
மிது நவை வழி

ஆன்மாவந் தனியே யொருமுதல், சிவமுந்
தனியே பொரு முதலாமென் றிங்ஙனந் துவந்
த பாவகமாகச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நிற்
கிறது குற்றத்தை யுடைத்தாகிய வழியாயிருக்
கும்.

நல் வழி-தா
னவ ருகையிது
சாயுச்சியம்-

நல்வழியானது தானொருமுதலறச் சிவ
முதலேயாய் நின்று வருகைச் சாயுச்சிய
மென்று சொல்லப்படும்.

இத்திறன் நெ
ளிய வுய்த்திடு
மளவும்-

இப்படியிவனுக் குண்டாகத்தக்கதாக
விவன் போதஞ் செலுத்துமளவும்

யாதொரு வ
கையி னீதியதா
கத்-நா னறிவழி
யே தலைநின்று

சங்சாரத்தோடுங் கூடி யிருந்தவன் அ
வற்றை விட்டுத் தா னின்றது நீதியாக விது
தமக்கு முத்திக்குவழியென்று தன்னுடை
ய போதத்துக்குத் தோன்றின வழியிலே
தலைநின்று

என்று-மு னு
யிர் சிவத்தி
லொடுங்கிட ந
டத்தி-

கனவிலு நனவிலு மிந்த வுடம்பையு மு
யிரையுஞ் சிவத்திற் குள்ளே பொருந்தத்த
க்கதாகச் செலுத்தி

முடி முழுமல
ம் லீடுங் காலே-

ஒன்றையு மறியவொட்டாமற் பொருந்
திக்கொண்டு நிற்கிற வாணவமல நீங்கு ம
வதரத்து

கருவிக ளா
விற் புரிதரு மறி

சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரிய
மென்று சொல்லப்பட்ட நாலவதரத்திலு

க0அ நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்பம்.

வு-சாக்கிரங் க
னவு நீக்கமில் ள
முனை- துரியமெ
நைவை பயிறரு
மறிவு-

துரியா தீதந்
துரியாத் தன்மை
யி - லிறை யரு
ளுதவும்

கறை யற மா
றி - யறிவே யா
கும்

பிநீயாக் கரு
விக-ண்பை மு
த லவத்தையிற்

அறி விலதாக
த் - துரியாதீதத்
தோற்றந் - திரி
யாதது நற் சிவ
கதிச் சிறினை.

மறிகிற வவதரம் அறிகருவிக ளிந்த வவ
த்தைகடோறு மேற்றக் குறைச்சல்களாக
நிற்கிறதாக விருக்கும். ஆகையால் இந்தக்
கருவிகளெல்லாம் கீழன் றென்று மறியா
மற் கிடக்கிற வவதரந் துரியாதீதம்.

இது கேவலம்.

இந்தத் துரியாதீதத்தை விட்டு நீங்கா
மனிற்கிற வவதரத்திலே கத்தாவினுடைய
திருவருளானது கருவிகளைக் கூட்டி யிவ
னுடைய பெத்தத்தை ஜீவிக்கப் பண்ணும்
பொழுது

ஆணவமல நீங்கிக் கருவிகளோடுங் கூ
டி யறிவாகிநிற்கும்.

இது சகலம்

மேற் சுத்தாவத்தை.

இவனை விட்டு நீங்காம னிற்கிற கருவி
மூப்பத்தாலும் நிறைந்துநிற்கிற சாக்கிரா
வத்தையிலே

எல்லாக் கருவிகளுங் கழன் றிருக்கிற
துரியாதீதந் தோன்றினவிடத் தந்த வவத
ர நீங்காம லிலைபெற்று நிற்கிறதே யிவனு
டைய சிவகதி. எ - று. (கரு)

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்ப முற்றிற்றி.

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பநிராகரணம். ௧௦௬

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி

சங்கற்பநிராகரணம்.

திமம் பெற்ற நி
யிங் கதைந்த
மை கருதின -

நீ நன்றாக விவ்விடத்திற் பெத்த மூத்
திகளைச் சொன்னவையிற்றை விசாரிக்கு
மளவி லெப்படி யிருந்தது. இதற்குக் குற்
தமென்ன?

புவன மியா
வையு ம்புனித
னதுரு வெனி
ல்-

பிரபஞ்சமாகக் காணப்பட்ட டிருக்கிற
தெல்லாங் கத்தாவி னுடைய சொருப மெ
ன்று நீ சொல்லிச்,

அவன் முதற்
காரணம் ,

விசுவாதிதனாயுள்ள வந்தச் சிவன் இக்
தப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரண மாக
வேண்டும்.

அன்ற மென்
வில்-

அவன் முதற்காரண மல்லவென்று நீ
சொல்லிச்,

நிமித்த கார
ண நிஷித்தாக
வென்

அவனை நிமித்தகாரண மென்று சொல்
லென்று நான் சொல்ல

நீ - யவனே
காரண மனைத்
து மென் ததை
ந்தனை -

நீ பினையு மந்த விசுவாதிதனாயுள்ள
சிவன்னுனை நிமித்தகாரணமும் துணைக்க
ரணமு முதற்காரணமு மெல்லாமென்று
சொன்னாய்.

மண்டலி க்
குலாலன் தண்
ட சக்கராதி -
காரணமுன்றும்

மண்ணுகிய முதற்காரணமு மொப்பில்
லாத குயவனுகிய நிமித்தகாரணமு மவ
னுக்குக் கருவியென்று சொல்லப்பட்ட த
ண்டசக்கர மாதிரியாகிய துணைக்காரணமு

கக0 நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பகிராகரணம்.

மலைமூன்றும் மூன்றுகாரணமாயிருப்ப
தொழிந்து

ஓர்பேரணை மூன்று மொரு காரணமாயிருக்கத் திந்
ததித் - தாரணி தப் பூமியினிடத்துக் கண்ட துண்டாகிற்
யதனிற் கண்ட சொல்லுவாயாக.
து சாற்றுக-

நிமித்தகாரண மென்றது சிவனே.
துணைக்காரண மென்றது சத்திகளை.
முதற்காரண மென்றது விந்து மொகி
னிமானென்கிற வுபாதானத் திரயங்களை.
இதன்றியும்,

அத்தனியற்று கத்தா செய்கிற பஞ்சகருத்தியம் பிறர்
மித் தொழில் பி நிமித்தமாகச் செய்துவருகிறோ வல்ல
றர்க்கோ - தன தன்னிமித்தமாகச் செய்துவருகிறோ
க்கோ லீனோ யவை யிரண்டுமன்றிச் சும்மா பயனற்ற
வெணக்கி தியம் தாகச் செய்துவருகிறோ இதனை யென
புக- க்குத் தெளியச் சொல்வதாயாக? சொல்ல
மாட்டாயாயின் நான் சொல்லக் கூடப் ப
யாக.

வீணெனப்பி சும்மா பயனற்றதாகச் செய்தானு மா
த்தர் மாண்பறு கிற் பித்தராயுள்ளவர்கள் செய்கிற மாணி
க் தொழில்போ மையற்ற தொழில்போல விருக்கையாற் க
ற் - றலைமையு ம த்தாவிற்றுச் சர்வமுதன்மையுஞ் சர்வஞ்
றிவு மில தென ருத்துவழி மில்லை யென்று சொல்லிப் பெ
விகழ்வர்- ரியோர்க் ளிகழ்வார்கள். ஆகையால் வீ
ணாகச் செய்தானென்று சொல்லவொண்
னாது.

நிமித்தகாநணபரிணமவாதிசங்கற்பநிராகரணம். ககக

தனக் கெனி
லஃது முனித்ப
தொன் றன்றே-
தன்போ லநி
ஞருந் தலைவரு
மில்லான் - மின்
போ னிலைமை
யை வேண்டலு
ம் பழுதே-

பிறர்க் கெனி
ற் பிறரும் பிறர்
க்காம் பெரு
ளும்-

பொருட் க
மை கருவியு
தற் றுபாதாந
மும்-

செய்கையு
மென்றோ ரைவ
கைத் தானெடு-
மா றுச் சைவர்
கூறார்

என்ற - வின்
சித்தாந்த மவசி
த்தாந்த -மென்

தன் நிமித்தமாகச் செய்தானென்னி ல
துவு முன்சொன்னதுபோலப் பொருந்துவ
தொன்றன்று. அதேனென்னில்,

அண்ணைப்போலச் சர்வஞ்ஞத்துவமுஞ் ச
ர்வ முதன்மையும் பிற ரொருவருக்கு மில்
லாதபடியினாலே மின்போலத் தொன்றி ம
றைந்துபோகிற பிரபஞ்ச வியற்கையைத்
தனக்கு வேண்டிச் செய்தானென்று மிது
மிகவும் பழுதாம். ஆகையாற் றன்னிமித்த
மாகச் செய்தானென்று சொல்லவு மொண்
றாது.

இந்தத்தொழில் கத்தா பிறர் நிமித்தமா
கச் செய்தா னென்னில் தன்னை யொழிந்து
பிறரென் றொரு முதலும் அந்தப் பிறரெ
ன்று சொல்லப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டி
ன விடயமும்

அந்த விடயங்களைப் புதிக்கத்தக்கதாக
வதற்கேத்த கருவியு மந்தக்கருவிக டோ
னறுகைக் கோ ருபாதானமும்

இந்த வுபாதானத்திலே நின்று பிரபஞ்
சத்தைத் தோற்றுவிக்கிற சிவனெ னுந்நிகுட
விந்த வைந்து வகைக்கு மாறுபாடாகச்
சைவராயுள்ளவர்கள் சொல்லார்கள்.

என் றிப்பீடி யிருக்கையால் நிகொண்டி
ருக்கிற சித்தாந்தஞ் சித்தாந்த மல்லவெ
ன்று நீதானே சொல். இதன்றியும்

ககஉ நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிபங்கற்பநிராகரணம்

சித் தான்ற வ
சித்தை மற் றீ
ஐது -

அசித் திலதெ
ன்னில்

அசித் தென்
னிலகல்-

உல காயதனு
ம் பூதக் கூட்ட
ஞ் - சல மேற்
கொப்புட் டகு
மெனச் சாற்றி
னன்-

திய கருமச் சி
னர் சாவகர் பி
றர் - ஞோயயில்
லென நிகழ்த்தி
ன ரிலரே-

காண்டல் வி
ரோத நிற் பிறர்
கணித்திலர்-

நண் டென து
ரைக்கு மற் றியா
ர்கரி

சித்தாயுள்ள சிவம் அசித்தாயுள்ள பிரப
ஞ்சத்தைத் தன்னிடத்திலே நின்றுந் தொ
ற்றுவிடாது.

அசித்தென்கிற வடிவம் பிரபஞ்சத்திற்
கல்லை. எல்லாஞ் சிற்சொருபமே பெண்ணில்,
இந்த வுலகத்தின் கண்ணே பிரபஞ்சம்
ஐடமாயிருப்பதென்று சாத்திரங்கள் சொ
ல்லுவானேன்? இதன்றியும்

உலகாயதன் முதலாய்ப் பூதக் கூட்டமா
யிருக்கிற பிரபஞ்சத்தை நீர்மேற் குமிழி
போலு நிலைநிற்ப தல்லவென்று சொல்லு
ன். அப்படி யிருக்கையிலே நீ மிக்குப் பிர
பஞ்சத்தைச் சிற் சொருபமென்று சொன்
னது வுண்மையன்று.

மே லவ னுன்மா வில்லைபென்ன வுண்
டென்கிறார்.

பொல்லாத தொழிலுக் கேடவாயிருக்
கிற புத்தர்கள் சமணர்கள் மற்றுண்டான
சமயிக ளனைவரு மிந்தச் சரீரத்திலேயோ
தறிவுண்டென்று சொல்லுவார்கள்; அதனை
யொழிந் துண்ணிப்போல வான்மா வில்லை
யென்று சொல்லுவார்களில்லை.

பித்தியகூட விரோத நீ நாட்டினுற்போ
லப் புறச் சமயத்தி லுள்ளவர்களு மிப்ப
டிச் சொன்னாவர்களில்லை.

இவ்விடத்து நீ யான்மா வில்லைபென்று
சொல்லுகிறதற் கியார்தான் சாஷி. இன்னு
ரென் றொருவரை நாட்டு. இதன்றியும்,

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பநிராகரணம். ௧௧௩

உடலுஞ்-சித் இந்தச் சரீரமு மறிவோ வறிவல்லவோ?
தோ

சித்தின் சேர் அறிவோடுங்கூடி வாதனைப்பட்டு வரு
வரற் சித்தெனி கையினாலே யிந்த வுடலு மறிவென்று நீ
ல்- சொல்லில்,

கடபடாதி கடபடாதிக்கு மிந்தவுடலைப்போல வ
முடற்கட் சிதை வையு மோருடல்களா யிருக்கையிலே யிந்
வென்- த வுடலைப்போலச் சஞ்சாரமின்றிக் கிட
ப்பானேன்?

தாபர வுயிர் அந்தக் கடபடாதிகளிலே பொருந்திநி
போற் றனுவொ த்கற பேரறிவு எல்லா ருபங்களினுங் கல
ழிந் திவற்றின்- கது நிற்குமிடத் துயிர் கூடிநிற்கிற வுடம்
மேவிய வுணர் பிலே தாக்கினுற்போல மற்றக் கடபடா
வு விரவிடு, மெ திகளிலே தாக்கி நில்லாதென்று நீ சொல்
ன்னில்-

சுடந் துயிர் உயிர் நிற்கிற வுடம்புபோல வுயி ரில்லாத
போலெனச் சா வுடம்புகளி லிந்தப் பேரறிவு பொருந்தா
ற்றினை யாகவி- தென்று சொன்னு யாகையா லிந்த வுடற்
னுடந் ருயி ரி குக் கத்தாவை யொழிந் தோ ருயி ருண்டா
றையை யொழி கவேண்டும். நான் திருஷ்டாந்தஞ் சொன்
ந் துண்டன்தே- னது கொண் டே னப்படிச் சொல்லுகிறீ
ரென்று நீ சொல்லில்,

தரு திட்டா ஒன்றிற் குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட
ந்தமுந் தாட்டா திருஷ்டாந்தமு முவமைப்பற்றி நின்ற தா
ந்திகமு -மொரு ஷ்டாந்திகமு மொருபொருளா யிருக்குமா
பொரு ளாக லு யின் பொன்போலுங் கொன்றை யென்கிற
வமை பெருதே- வுவமை யிந்த வுலகின்க னுண்டாகாது,

ககச நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பநிபாகரணம்.

ஒன்றே யாகி
லுடற் கிறை தா
பரத் - தொன்றி
ய நிலையில் வி
சேட மென னு
ரைக்க -

பூதச் சேர்
வைப் பேத மெ
ன் றறையில் -

சேர்வைப்
பேத மென்கொ
டு செப்புக் -

கருமத் தள
வில் வருமெனில்
பித்த - ருரை
யிற் றிகழுமுன
ர் வொழிந்தனை
யே -

கருமஞ் செய்
வோன் கடவு
ளான்னு

உடலு-மருவி
நின்றிருவினை வ
ளரா நுகரா -

பசு முதலின்றிப் பசி முதலொன்றுமே
யாகி லிந்தப் பதிமுத லெங்கு நிற்குமிடத்
துத் தாபரங்களைப்பார்க்க விந்த வுடலிற்
கு விசேடமுண்டான தென்ன நீ சொல்.

பூதக் கூட்டரவி னேற்றக்குறைச்ச லெ
னது நீ சொல்லில்?

பூதங்கள் கூடுகிறவிடத்திலே பேதந்தா
ன் வந்த தேனுகொண்டென்று சொல்லுவா
யாக.

கன்மத்துக் கிடாகப் பேத முண்டாமெ
ன்று நீ சொல்லில்,

நீ கன்மத்துக் கிடாய் வருமென்று சொ
ன்னது, பித்தர் சொல்லுகிற சொல்லைப்போ
ல விளங்காநின்றது; நீ யு மறிவு கெட்டுவிட்
டதாயிருந்தது.

யாதொரு கருமத்தைச் செய்துவிருகிற
வனைக் கத்தாவென்று சொல்லப்படாது.
ஆகையா லிந்தக்கன்மஞ் செய்தது சிவம
ல்ல.

உடலும் ஜடமாகையா லொ ரேதுவுமி
ன்றிக் கன்மத்தை யுண்டாக்கிக் கொள்ள
ளவு மரட்டாது, பிராரத்த கன்மத்தைத்
தானாகப் புதிக்கவு மாட்டாது. சிவன கூ
டிநின்று புசித்தாரென்னில்,

* நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிரங்கற்பநிராகரணம். ௧௧௫

கடவுளு மு
டலின் கண்ட
றுஞ்சல்-

யாக்கு மனத்தினு யிருக்கிற சிவன், க
ன்மத்துக்கிடாக வோ ருடலினிடத்துவந்
து பொருந்துதல், பிராரத்தந் தொலைந்த
வாறேயந்த வுடலைவிட்டுவிடுதல்,

இடர் நல மு
றுத லிறங்குத
லேறுதல்-

இந்த வுடலோடுங் கூடிநின்று புண்ணி
யபாவங்களைப் புசித்துக்கொண்டுவருதல்,
சாக்கிராதி யவத்தைகளிலே யிறங்கு யதி
தப்பட்டுக்கிடத்தல், மீண்டு முணர்த்துமு
றைமையிலே யேறிச் சாக்கிரத் தானத்தி
லே வருதல்,

எவ்வகையே
னுஞ் செய்கை
யின் றுதலும்-

இவையெல்லா மெந்தப் பிரகாரத்தாலு
ங் கடவுளுக் கிந்தத் தொழி லில்லாதபடி
யாலும்;

பலகலை யுல
க லிலவுதலா
னும்-

கர்த்தா சர்வஞ்ஞானகையாலும் பாசஞ்
ஜடமாகையாலும் இவையிறறைக் கற்க
வேண்டிவ தில்லை. இந்த விரண்டுவகைக்கு
மின்றிப் பலசாத்திரங்க ளிந்தப் பிரபஞ்ச
த்திலே யுண்டாய்வருதலினாலும்,

எண்ணரும்
பொருளு மிரவி
யு மொழியக்-க
ண்ணென வொ
ன்று காண்கை
யிருதலும்-

எண்ணிறந்த பேதமாயிருக்கிற பிரபஞ்
சங்களு மிவையிறறை விளக்கஞ் செய்கி
ன்ற வாதித்தனு மின்றிக் கண்ணென வொ
ருமுத னகிவேரின்று கண்டுவருகையிலா
லும்,

பாசப் பகுதியு
மீசனு மொழிய
ப் - பசுவு முண்

பாசத்தினுடைய வகையும் பதியினுடைய
வகையுமின்றியே பசுவினுடைய வகையு
முண்டென்று நீ பொருந்தவேண்டும்.

ககக நிமித்தகாரணபரிணமவாதிசங்கற்பநிராகரணம்.

டென்றிசைய
வேண்டினதே -

இது வெணு
மொன்றையது
வாய்ப் படுத்து
ப்-பொதுமையி
னிற்கு மாயையி
ன் பொற்பென-

இதுவென்று சுட்டப்பட்ட வொருவிட
யத்தை விடையந்தனாய்ந்த வறிவானது
பொதுவிலே நிற்குமென்றது மாயா மயக்க
த்தினுடைய பெருமையென் தறிவாயாக-

பொற்பணி
யாவும் பொன்
னாகத் தன்மையி
ன்-

பொன்னிலே யுண்டான பணிகளெல்லா
மந்தப் பொன்போல விருந்த தன்மைபோ
ல்

நித்கள சக
ளத்திருவுரு நி
லையு-மீசனையெ
னப் பேசுவர்

நிஷ்களமாகிய வருவமுஞ் சகளமாகிய
வருவமு மிவையிரண்டுங் கத்தாவினுடை
ய சொருபமா யிருக்குமென்று பெரியோர்
கள் சொல்லுவார்கள்.

அன்றி-யருவு
ருவாகி வருமு
ல கென்னில்-

அன்றி யருவாயுள்ள சிவமு முருவாயிரு
க்கிற பிரபஞ்சமாயிருக்குமென்று நீ சொல்
லில்,

அனைத்து மா
யையெனத் தெ
ளிக்வேயே-

பிரபஞ்ச மாயையாயிருக்கையா லிந்தப்
பிரபஞ்சத்திற் குபாதானமா யிருக்குமென்
ற சிவமு மாயையென்று தெளிகின்ற யில்
வே! எனவே பிரபஞ்சத்திற் குபாதான
ஞ் சிவமல்ல மாயையென்பது கருத்து.
இதன்றியும்

ஆவது மாகா
தொழிவது மில

இதாமபகுதி ஈதாகாப்பகுதி இவையி
ரண்டு மிலையென்கிற பாவக முலகாயதனு

கிமித்தநாற்ணபரிணமவாதிசங்கற்பபிராகரணம். ககன

தெனும்-பாவக டைய பகூமாயிருக்கும். அந்தமுறைமைக
முல காயதன ள் ஞானவான்களுக் கில்லையென்னில்,
து பான்மை-

கட் கொலை னுது பாநஞ்செய்கிறது கொன்று பறிக்கி
வெகுளி காமங் துது கோபித்துச் சொல்லுகிறது பாதாரக
களவுக-ருட்ப மநஞ் செய்கிறது பிறருடைய பொருளைக்
டு மிவை விட களவுகொள்ளுகிறது இப்படிப் பின்னையுஞ்
மொழிபாதா ரி சொல்லுகிற பொல்லாங்குக ளெல்லாத்
லர்- தையு மாகாது; இவையிற்றை விட்டுவிடுங்க
ளென்று சொல்லாதிருப்பா ரொருவருமி
ல்லை. இப்படிக்கொத்தவையெல்லாஞ் செ
ய்தாலும் ஞானவான்களுக்குத் தேவையி
ல்லை தோஷமேறாதென்று சாத்திரஞ்சொ
ல்லுமென்னில்?

சோம பாநஞ் சோம பாநஞ் செய்கிறது சுரா பாநஞ்
சுரா பாணங்க - செய்கிறது இவை யிரண்டுங் கொள்ளலா
ளாமென மறை செய்கிறது இவை யிரண்டுங் கொள்ளலா
க ளார்ட்செவிப் ப மென் றெருத்தரு மறியாமல் வேதங்க ளா
றைந்தன- ருடைய செயியிலே சொல்லிற்று. இதன்றி
யும்

மறையோன் பிராமணன் பறைச்சிக் காசைப்பட்டவ
புலைச்சியை மரு ளோடே கூடுகிறது முறைமையோ முறை
வு மென்பது-மு டை யீனமோ?

எனில்லது பு பிராமணன் பறைச்சியைப் பரிசிக்க லா
னை மொழி யென் காதென்று சொல்லுகிறது ஒரு வரம்பு கூ
னில்- டிச் சொன்னதொழிந்து அவனிடத்திலே
கூடினவிடத் தின்பம் வினைந்ததில்லையோ
வென்று நீ சொல்லில்,

கக அநிமித்தகாரணபரிணமவாதிசங்கற்பநிராகரணம்.

சாதிபேதநிராமணனென்றுஞ் சண்டாளனென்று
திநிதவநினு - ம் வழங்குவந்த சாதித்தன்மையை நீயிப்
மேதிபையேறு போது தவிர்ந்துவிட்டாயாயினு மெருமை
விழைபா விரும்பை விருஷபமானது விரும்பாது பசுவை
பும்- விரும்பும். ஆதலால் ஞானவான்களுக் கெ
ல்லாமா மென்கிற தத்தமாகாது.

கண்ணினது கண்ணினுடைய பிரகாசமு மதிற் கூடி
ருவு மதிற் கதி நிற்கிற வாதித்தனாண்டாகிய காஸியும்
ரொளியு - நன் பொருந் துதற்கரிய சிவசத்தியினுடைய நா
ணருஞ் சத்தி நா டகமா யிருக்குமென்று நீசொல்லில்,
டக மெனில்

அதற் - கேறு அப்படிச் சிவ னெருருவருவத்தைக் கோ
வும் பயனுமோ ண்டாளுகில் அவனுக்கப்படி பொரு ருற்ற
தவேண்டும். முண்டென்று மது நீக்கிக்கொள்ளுகைக
கப்படிப் புசித்தானென்றுஞ் சொல்லவே
ண்டும்.

நின் மொழிவி விசுவாதிதனு யிருக்கிற சிவ னிப்படிப்
ரோதமு நீ மில புசித்துவருவானென்று நீசொல்லுகிற சொ
கியற்கையும்- ல் விரோதமு நல்லவ நின்னான் பொல்லா
தவ நின்னானென் னுலகிலுள்ளவர்க ளெ
ல்லா மங்கிகரித்துக்கொண்டு வருகிற மு
றைமையும்

தன்ம சாத்தி புண்ணிய பாவங்க ளின்னதென்றும் பா
ரமுஞ் சகலமு வளுபெய்தவர்களை ராஜா தண்டஞ்செய்
மென்செயும்- யக் கடவனென்றுந் தன்ம சாத்திரங்களிற்
சொல்லுகிற முறைமையு மிப்படிச் சொல்
லப்பட்டவையெல்லா மான்மா வொன்றில்

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பநிராகரணம். ககசு

லையாமாயி னவையெல்லா மென்னபிரயோ
ஜனத்தைச் செய்யும். இதனறியும்,

உலகேழென
விதை பலவாந்
தன்மை-

“உலகேழெனத் திசைபதெனத் தா
னெருவனுமே” என்ற திருவாசகத்தின் ற
னமை

கடமொடு சா
ர்வங் கலசமா
திக - ளடலுறு
சூயவனுயின
னென்றால்-

குடங்கள் சட்டிகள் கலசங்க ளிவையா
திகாகச் சொல்லப்பட்ட பாத்நிரங்களை
ல்லாம் விரைவிலே பொருந்திச் செய்யப்ப
ட்ட சூயவனுயின னென்று சொன்னால்

தானெயரகா
வனைய தானுகா
ன் -

அந்தக் சூயவ னந்தப்பாத்திரங்களாகா
ன் அந்தப்பாத்திரங்க ளிந்தக் சூயவனாகா
து.

ஆயின னென்
ப தாக்கின னென்
னவே -

ஆயினனென்ப தாக்கினனென் றிலக்க
ணங்களிற் சூத்திரஞ் சொல்லுகையினால்

ஆறு யென்பி
தனைத்தீர் மவ்வ
கை-தா னுகா
மையைச் சாற்றி
டு மென்க -

வா னா னாய் மண் னா னென்று சொல்ல
ப்பட்டதெல்லா மந்தச்சிவ னந்தவாறு ம
ண்ணுமாகா னென்பதைச் சொல்லு மென்
றறிக.

தாமே யெனு
மித் தனி யேகா
ரம்-

தாமே தாமாகச் செய்யுமென்கிற வெ
ப்பில்லாத வேகாரத்தோடுங் கூடியிருக்கி
ற திருவாக்கு

அழிந்தில ர
துவே யாய்த்தி
லர்.

தாங்க ளழிந்தார்களுமில்லை, அந்தச் சி
வமுத லா னார்களுமில்லை,

க20. நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பநிராகரணம்.

அது விட் - அந்தச் சிவமுதலையின்திக் காரியப்பட்ட
டொழிந்திலர்பி டார்களுமில்லை, அந்தமுதலிற்கு வேறாயி
ரிவில ரெனு மி ருந்தார்களு மில்லை, என் நிப்படியிருக்கு
வை யுணர்த்து மென்று சொல்லும். -

ம்-

காயும் பழமு “காயாகிப் பழமாகிப் பழத்தினின்ற வி
ஞ் சுவையு துக ரதங்க ணுகர்வானுந் தானேயாகி” என்
ர்வ - தா யயன் றதிறுவாக்குக் காயும் பழமு மவற்றுநின்ற
ருணு மவன் முத விரதமும் மவயிற்றைப் புசிக்கிறவனு மந்த
ந் நென்னும்- க்கத்தாவாலே யுண்டாகையா லிவையெ
ல்லாந் சிவமுதலாக வுண்டானதென்று
சொல்லும்.

அகிலமும் தெ பிரபஞ்சமெல்லத்தையு மயக்கமற வறி
ளிய வறிவோன் கிறவனும்
ரூனும்-

அகிலமு மறி அறியும் பருதியுள்ளவர்களுக் கெல்லா
ஞரை யறிவிப் ததையு மறிவிப்போனும்
போனும்-

அறிஞர்க் கறி அறியும் பருதியுள்ளவர்களுக் கவர்களு
வா யறிகின்றோ டைய வறிவாய்தின் றறியும் பருதியை யு
ணும்- டையவனும்

அறிவிற் கறி மூத்தான்மாக்களுக் கறிபொருளா யி
பொரு ளாவோ ருக்கிறவனும்
ன்றூனும்-

அகிலமு மே பிரபஞ்சமெல்லா மவனுக்குத் திருமேனி
ளியானவ னெ யாகையா லிந்த முறைமைகளை யுடையவ
ன்னும்- னென்று சொல்லாநிற்கும்.

நியித்தகாரீணபரிணாமவாதிசங்கற்பநிராகரணம். ௧௨௪

தரு பொருள் ஒருவன் கொடுக்கப்பட்ட பொருள், தர் கொள் பொருள் கொள்ளப்பட்ட பொருள், ஒரு பொரு டரு வோன் னைக்கொடுக்கிறவன், அந்தப்பொருளை வா கொள்வோன்- ங்கீப்பட்டவன், இவையெல்லாம்

ஒரு பொரு ளாயி னுவப் பு ஒரு பொருளா யிருக்குமாயின் மிகவும் பிரியம்வருமென்க. இப்படியுஞ் சொல்லு ண்டென்க- வார்களோ!

து கர்வோன் புசுப்பாறொருவனுக் கொருபொருளைப் புகுக்கவேண்டி னவிடத் து து கர் னைக்கு து கர் பொருள் வேண் டிற்று-

இகலறக் கி அந்தப்பொரு ளிவனுக்கு மாறுபாடின டையா திருந்த நிவந்து போருந்தா திருப்பானேன்? எல் தெனிரையமு லா மொருபொருளா யிவ னினைத்தபொரு டு புசுக்கக் கண்டோ மில்லையே! ஆகையா லெல்லா மொன்றாயிருக்குமாயின் நரகமு ண்டாகாது. அதேனென்னில்,

வேண்டா ரா குன்மஞ் சூலை முதலான விபாதிகளை ய ினுமெய் யுறு நுபவிக்க வேண்டாவென் றவர்க ளிருந்தா வியாதிக- ளின் னுஞ் சரீரத்திலே யுண்டாயிருக்கிற வியாதி க ளிவர்களைவந்து பொருந்தி யநுபவியா தா தொழியா மல் விடாது. ஆகையா லெல்லா மொன்றெ னதுசொன்ன தத்தமன்று. ஆன்மாவில்லை யெல்லாஞ் சிவ மநுபவிக்குமென்றாய்,

இறைக் கிவை வேண்டின் பொருள் கிட்டாமலும் வே யிடல- ண்டாத விபாதிகள் கிட்டியும் இவையிற் றி லுண்டாகியவீருத்த மான்மாவுக்கேயல்

கஉஉ நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பரிரா கரணம்.

லது சிவனுக்குண்டாகாது. இப்படியிருக்கையிலே

சத்தியுஞ் சிவமுந் தாமேது கருமென் - நித்திரனுணர்வு வந்தெய்துவதெவர்த்கோ-

தமக்கே யென்னிற் று முணராமையும்-

அமைப்பற வுணர்தலு மவர்க்கடை வன்றே-

நானு மவனு நவையு நலனும்-

தான வ னு கையு நின் சாதனத்தில்-

ஆனமாவில்லை சத்தி சிவங்களே யெல்லாச் சுகதுக்கங்களைப் பிறப்பிக்குமென்று சொன்ன வந்தப்பகுதியி லுண்டாகிய ஞான மிந்தப்பிரபஞ்சத்திற்குள்ளே யநிர்க்குத்தான் வந் துண்டாவது. (என்றதானேபம்)

சத்தி சிவங்களுக்கே யிந்த வதுபோக மென்னில்? அந்தசத்தி சிவங்க னிந்தபிரபஞ்சத்தை யறியாதபடியாலும்

அறியுமிடத்துச் சுட்டியறியாமற் தடை யற வெல்லாத்தையு மொக்கவழிகையாலுஞ் சுக துக்கங்க ளான்மாவிற்கொழிந்து சிவ சத்திகளுக் குண்டாவ தல்லவே.

இது பெத்தத்தையெழுந்தது.

மேன் முத்தியை மறுக்கிறார்.

நானொருமுத லவனொருமுத லென்கிற குற்றத்தையுடைய வழிமென்று மீவன வனால் விடுகிறது நல்லவழியாகிய சாயுச்சியமென்றுஞ் சொன்னாய்,

நானென்கிற வான்மாவும் அவனென்கிற சிவமு நவையென்கிற குற்றமு நலனென்கிற நன்மையும்

இந்தவான்மாவந்தச் சிவனாகவேண்டி மென்கையும் நீ யெல்லாமொன்றென்கிறவ னாகையா லுன்னுடைய சாதானத்திற் குட்பட்டதல்ல. இதன்றியும்

நிமித்தகாரீணபரிணுவாதிசங்கற்பிராகரணம். ௧௨௩

சக யோகத்
தைச் சாயுச்சிய
மெனப்- பகர்வ
து பதி பசு பா
சத்தவர்க்கே-

யாதொரு வ
கையென வோ
திய திறைநூல்-
சொன்னவற்
றென்றன்று

என்னிலீ
டெளிதே-

தானி வழி
யே தலைப் பொ
ருள் பிடித்து-

மேனிகழ் பல
மும் லீடளித்தி
டுமே-

நிலையாக் கரு
வியை நிலையாக்
கருதி-

சிவனோ டொன்றாய்க் கூடிப்போகிற
தைச் சாயுச்சியமென்று சொல்லுகிறவிது
திரிபதார்த்த நிண்ணயம்வந்தவர்கள் கொ
ள்ளும் பகுதியாமே! இதன்றி

இந்த முத்தித்தனமை கூடுமளவுஞ் சுக
சாரததோடே கூடியிருக்கிறவ னவையிற்
றைவிட்டு நின்றதே நிலையாகக் கொண்டு
பசரித்துவரக் கடவெனென்று நீ சொன்ன
து, சிவாகமம் மோகூத்தாக் கேதுவாயுள்
ளவர்கள் சரிககவேண்டிய முறைமை பல
வழியுஞ்சொல்லும், அவையிற்றிலே யொரு
வழியிங் கூடப்பட்டதல்ல.

அப்படிச் சரிக்கிறதானே முத்திசாத
னமென்னின், மோகூத்தை யாரிதென்று
சொல்லவேண்டுமெனில், எல்லார்க்கு மெ
ளிதாய்ப் பெற்றுவிடலாமென்று சொல்.
இதன்றியும்

ஆசாரியர் கற்பித்தவழியே யொழுங்கில்
வாராமல் தன்னுடைய போதத்திற்குத் தோ
ன்றினவழியே தலையானவழியாகப் பிடி
த்து

அந்தவழியே யொழுகுவர வதனாண்
டாகயபலமும் லீட்டினபத்தைத் தருமேல்,

நிலையிலாமைக்குச் சாஸ்தியான தேகா
திபிரபஞ்சத்தை நிலைநிற்குமென்று கருதி

கஉசு நியித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பநிராகரணம்.

புலை யாடுதலு செய்யாத காரியத்தைச் செய்துகொண்டு வ
முல காயதன் ருகிற துலகாயதன் கொள்ளும்பொருளா மொ
பொருள்- ழிந்து சைவர்கொள்ளும் பொருளல்ல.

குட்டிய மின் சுவரில்லாமற் சித்திரமெழுதுகிற தொருவ
றி நற்கோல மெ ருக்குங் கூடாதது உனக் கிஷ்டமாயிருக்குமா
முதுத - லிட்டம யின்
தாயில்

கருவியு மிடங் தனு கரண புவன டோகங்க ளான்மாவிற்
களுங்-கருத்துற கே மென்று சாத்திரஞ் சொல்லுமிடத்து
வுரைக்க

தெரித்திடுமதி (அந்வயம்) அதிதத்து தெரித்திடும்-சிவன்
தத்து- விசுவாதிதனு யிருக்கையிலேயே யவனுக்கி
வை வேண்டுவதில்லை. இவைபெல்லா மான்மா
விற்கு வேண்டியிருக்கையிலே யான்மாவிற்கி
ல்லை. இவை யந்தரத்தே நிற்குமென் றுன்னு
டைய டோத மொன்றுங் கூசாம னினைத்துச்
சொல்லிடும். இதன்றியும்,

அறிவொன்றி சற்று மறிவில்லாத வான்மாக்களுக்குக் க
ல்லோர்க் கிறை த்தாவின்னுடைய வரு ளறிவைக் கொடுக்குமெ
யருளுதவுதல்- ன்றாய். அங்ஙன மதுசெய்தல்

பிறி வறிவரிய ஒரு சற்று நீக்கங்காணாமற் செறிந்த விரு
ச் செறி யிரு ளி ளிடத்திலே யிருக்கிற
டத்து-

ஒ-ரந்தகர் கா அந்தகரைத் காணவந்த வொருவர் விளக்
ணவந்தோ ரெம் கைக் கொண்டுவிந்து கண் டந்த விளக்கைய
மை-நீவிருங் கா ந்தகர்கையிலே கொடுத் தென்னை நீவிருங் கா
ண வேணு மென் ண வேண்டிமென்று சொல்ல வவரை யந்தகர்

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பநிராகரணம். ௧௨௫

ஈவ்-கெடுத் தோ
ர் தீபங் கொடுத்
ததை யொக்கும்-

இச் செயற் று
றைவன் கொச்ச
ய னன்றே-

கருவி வசத்தி
ற் றெரிவுறக் கா
ண-வேண்டின ரி
லரால்.

ஈண் டறிவியா
வுஞ்- சிவபே யெ
ன்று செப்பின

அவமுது-பொ
றி புல னறியா

அறிவுறு பிரம-
மென்றோர்க் கு
ன்போ லிடர் ப
ட லிலதே-

ஏற்றங் கருவி
யிருபதோ டிரண்
டும்-

கண்டாறென்கிறதற் கொக்கும்; அறிவில்லாத
வான்மாக்களுக்குக் கத்தா வறிவைக்கொடுக்
க வந்ததென்றும் நீ சொன்னது.

அறிவில்லாத வான்மாவிற்குத் தன்னுடைய
வருளைக் கொண் டறிவைக் கொடுத்தா னென
கிறது. கத்தாவு மிந்த வான்மாவைப்போல
வறிவில்லாதவ னாகவேண்டும். இதன்றியும்,

கருவிகளைக் கொண்டு தேகாதி பிரபஞ்சத்
தை நன்றாகக் காண்கிற காண்பியை சிவஞானி
க ளொருவரு மத்தையேண்டி யிருப்பாரில்லை.
அப்படி யிருக்கையிலே

இவ்விடத்துக் கருவிகளைக் கொண் டறியு
மறிவெல்லாஞ் சிவமே யென்று நீ சொன்னாய்,

இத்திரியங்கள் ஜடமாயிருக்கையினாலே வி
டயங்களை யறிபமாட்டாது.

எல்லாதையு மறிகிறது பரப்பிரமமென்
றுசொன்ன மாயாவாதிக்கு முன்னப்பேரலக்
குற்றஞ் சொல்லத்தக்க தில்லை. அதேனென்னி
ல் அவன்பிரமத்தை யறிவென்றும் பிரபஞ்சத்
தை ஜடமென்றுஞ்சொன்னான். நீ யெல்லாத்
தையுஞ் சித்தென்று சொல்லுகையினாலே கு
ற்றம். இதன்றியும்,

அந்த மாயாவாதி பதினா லுகருவியு மூன்ற
வத்தையுஞ் சொன்னான். நீ டவனி லும்பார்க்க
வே யிருபத்திரண்டு கருவியும்

கஉசு நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பநிராகரணம்.

போற்றுமைந்
தவத்தையும் புக
நிரிமலமு- மீசனு
மூமிரும் பேசுனை

ஊம் தொழிந்-
தொன்றே யாகு
மென்ற நின் விய
ல்பு-

தாயர் மனைவி
யர் தாதியர் தவ்
வையர்-

ஆயவ ரெவரை
யு மோர்மையிற்
காணும்-

கோ கழிதூர்த்
தர் கொடுந் தொ
ழி தருமே-

ஆக மற்றதன்

அருணிலை நன்
விலை- யேகநாயக
னாகிய விதை
நிலை-

நாசமில் பாச
ம் விசிய வியஸி
லை-

சைவ ரூபசரித்துக்கொண்டுவருகிற வஞ்ச
வத்தையு மவர்களாற் சொல்லப்பட்ட மூன்
றுமலமும் கத்தாவு மான்மாவு முண்டென்று
சொன்னும்.

அவையிற்றையெல்லாம் விட்டிட்டுப் பொழு
தெல்லா மந்தச் சிவ மொன்றுமேயென்று நீ
சொல்லுகிற வியல்பு எத்தோடொக்கு மென்
றால்,

தாமையும் தன்னுடைய பெண்சாதினையும்
வெள்ளாட்டியையும் தமக்கையையும்

அப்படிச் சொல்லப்பட்ட வெல்லாரையும்
விடயப்பார்வையாட்ப் பார்க்கும்

கோவினாற் கழியுண்டுபோகிற தொழிலைக்
கொண்டு அவர்களைக்கண்டு தன் நெல்லையி
லே நில்லாம லப்பாற்பட்டுந் கண்டுவருகிற
தூர்த்தனுடைய கொடுத்தொழிலை பொக்கும்.

நீ சொல்லிவந்த ஞானத்தினாலு தன்மை
இப்படி தவறாகக்கிடக்க

அரு ளான்மாக்களை யுபகரித்துநிற்கிற மு
றைமை, ஆன்மாவிற்குக் தனக்கென வோர்
சுதந்தமயில்லாமலே நிற்கு முறைமை, கத்தா
சர்வத்திலு நிறைந்து நிற்குமி-த் தொன்றி
லுந் தாக்கநிறுந்கிற முறைமை நிலை.

அழிவின்றி யிருக்கிற பாசஞ் சர்வான்மாக்க
ளையும் பந்தித்துநிற்கிற முறைமை

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பநிராகரணம். கஉஎ

இனை யவை இப்படிச் சொல்லப்பட்டவை யொன்று
மொன்று நினைவி முன்னுடைய நினைவிலுக்கூட வில்லாமல்
னுமின்றி-

உண்டெனு மு ஆன்மாவிற்கறிவில்லை அறிகிறது சிவனே
ணர்விற்கண்ட யென்று நீ நாட்டப்பட்ட வறிவினாலே நீ ய
து கருதில்- நாசாரமாகச் சொன்னதை விசாரிக்கில்,

இழுக்கெனும் இந்திரியவாதனை பொல்லாதென்று சொல்
புலன் வழி பொ லுமிடத் தந்த வந்திரியவாதனையை நீ யரசார
முக்கமு மதுவா மாகக் கொண்டு

ப்க்-கொண்டு

பண்டையி பெத்த திசையிற் செய்துவந்த வநாசாரத்
லெண்டருமடங் திலும் பார்க்க முத்தித்திசையி லெட்டுமடங்
கு-வந்தவர் செ கநாசாரஞ் செய்த மயக்கத்தைத் தந்த வஞ
ய்த் தந்தையைய ஞானத்தை வெறுக்கிறதல்லது உன்னை வெறு
ன்றே- க்க வழக்கில்லை.

புன்மைக ணீ இப்படிக்கொத்த வஞ்ஞான முனக்கு நீங்
ங்க வுன்மைகே கத்தக்கதாக நான் சத்தியஞானத்தைச் சொ
ண் மதி. ல்லுகிறேன், அதை புத்திபண்ணிக் கேட்பா
யாக. ஏ - று. (மதி - அசை.) (கசு)

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்ப நிராகரண

முற்றிற்று.

சைவவாதி சங்கற்பம்.

அறிவா யறியு
மறி வுயிர்

கேவலத் - தநி
வில னிருளொடு
ம் பிரிவிலன்

அண்ணல் - க
லைமுதலாக நில
விய கருவிகள் -
விளக்கென வுத
வும்

துளக் க ர ப்
பொருந்தி - யிரு
வ்னை நுகர்வில்
வருவினை செய்

து -

மாநிப் பிறந்து
வரு நெடுங் கால
த்து -

இருண்மல பா
கமுஞ் சத்திரிபா
தமு - மருவுநி

அரு னரு மன்
வை வண்ணத் -

அநாதியே சகலத்தி லறிவா யறிந்துகொண்
டுவருகிற வறிவாயிருக்கு மான்மா

கேவலாவத்தையிலே யொன்றையு மறியா
ன். அறிவில்லாம லவ்வி - த் தாணவ மலத்தீத
யும் விட்டுநிற்கான்.

இப்படிக்கேவலப்பட்டுக் கிடக்கிற வவத
ரத்திலே யான்மாவிற்குக் கத்தாவானவர் கலை
முதலான தத்துவங்களைக் கண்ணுக்குக்காட்
டான விளக்கினது தன்மைபோலக் காட்டா
கக் கூட்டுவன்.

அந்தக் கருவிகளோடு மனசவறக் கூடிப் பி
ராரத்தகனமமான புண்ணியபாவங்களைப் புசி
த்துவருமி - த் தாகாமிபத்தை யார்ஜித்துக்
கொள்ளும்.

இந்தக் கன்மத்துக்கிடாக நெடுங்கால மச்
சுமாநிப்பிறந்து வருமிடத்துச் சுவபுண்ணிய
முண்டாய் அதனுலே

மலபரிபாகமுஞ் சத்திரிபாகமும் பொருந்
தினவி - த்து,

இது பெத்தம்.

மேன் முத்தி.

அருளே திருமேனியாகிய கத்தா வாசாரிய
மூர்த்தமாகவந்து

செல்கதி யாய் இவன் பொருந்தப்பட்ட மோக்ஷத்திற்கே
நீது பல பணி ப துவை யாராய்ந்து பல பணியாகிய சரிதை கிரி
டுத்தி- யா யோகங்களிலே நிறுத்தி

கருவியு மஸமு அந்தச் சரிதை கிரியா யோகங்களை முற்றச்
ம் பிரிவுறப் பிரி செங்கையினாலே கேவலசகலமிரண்டையு நீக்
யாஞான நல்க கியநாதிபே யிவணையுபகரித்துக்கொண்டு வரு
லும் கிற வுண்மைஞானத்தைக் கொடுப்பன். அப்ப
டிச்செய்த மாத்திரத்திலே

கா னது நோக் இந்த வான்மா வுண்மைஞானத்தைத் தரி
கித்-தன்னையு மத சித்து ஞா னுருவாகிய தன்னையும் ஞானமாகிய
ணையுந் தன் முதற் வுண்மைஞானத்தையு மந்த ஞானத்திற்கு மு
பொருளாயும்- தலாயுள்ள ஞேயத்தையு மிந்த மூன்று முதலையு
யும்.

இன்ன வென் அவ்விடத்திற் சுட்டி யறியாது விந்த வான்
றியா விருவரு மாவுஞ் சிவமும் தம்மிலேகூடி
முயங்க-

ஒன்றாயுறுபய இரண்டு மொருமுதலாக் கவ்விடத்துற்ற
னுவப்பு- மின்ற தொரு பயனும் பிரியமு மிரண்டு மில்லையாயி
ய் நிற்கு மிது சி ருக்கிற வவதரத்தைச் சிவ சாயுச்சிவமென்று
வ கதியே. சொல்லப்படுவது. எ-து. (௧௭)

சைவவாதி சங்கற்ப முற்றிற்றி.

கந.0 சைவவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

சைவவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

இது கதியாக
முத் லறி வுயிரோ
ல்-

பொறி புலனீ
ங்க வறி வுபிர
ன்றே-

நீ மிப்பொழுது சொல்லிமுடிந்த விது முத்
கிபாகட்டிம், அது பின்புசொல்லுகிறேம். ஆ
ன்மா வநாதியிலே யறிவாவிருக்குமாயின்.

இந்திரியங்களு மதனா லறியப்பட்ட விடய
ங்களு நீங்கினவிடத் தான்மாவிற் கறியும்பகு
தி யுண்டாமோ? அதிந்திரியங்கள் கூடின பொ
ழுதறிந்து மவைநீங்கின பொழுது தறிபாடையு
மாயிருப்ப தான்மாவிற்குள்ள சபாவபென்று
நீ சொல்லில்?

அடை காய் தூ
றி னிடைசேர் சி
வப்பென-

இந்தியந் தொ
கையின் வந் தறி
வொன்று நின்-றி
ன்றா மென்ற ல
ன்றே பெந்தை-

அறிவில் னநீ
தச் செறிவி லெ
ன் னுரைத்த-

நின் மொழி வி
ரோதமும் பின
முன் மலைவு-மன்
புயி னிகழார

பாக்கு வெற்றிலை சுண்ணாம்புகூடி மத்தித்
தவிடத்திலே யவையிற்றினது தன்மையின் றி
நடுவே யொரு சிவப்பெழுந்தாற்போல

இந்திரியங்களினிடைய கூட்டத்தி னடுகிலே
யோ ரறிவுதோன்றி யுடனே யபுயிமென்று கண
பங்கஞ் சொல்லுகிற புத்தனாமே யப்பா நீர்,
இதன்றியும்

அறிவா யறிந்துவருகிற வான்மாவிற்கு மல
த்தினாலே நெருங்கியிருக்கிற வந்தித்தநானத்தி
லறிவில்லையென்று சொன்ன

உன்னுடைய சொல்வினோதமு மொருக்கா
லறிவில்லையென்று மொருக்கா லறிவென்று நீ
முன்னொடு பின் மலைபச்சொன்ன விவையு நி
லைபெற்ற நல்லோர்களுடைய கூட்டத்தினிட

த்துச் சொல்லிக்கொள்ளப் பட்டது. இதன்றியும்,

மல மிருள்

ஆனவமலமோவென்றார் சுத்தவிருளா யிருப்பதொன்று.

இறை யொளி-

கத்தாதானோ வென்னின் மகா பிரகாசமா யிருப்பா னொருத்தன்.

ஆன்மா விளக்
கூற்றகுமருட்க
லாதிகள்-

ஆன்மாவிற்குத் தான் விளக்கைப்போலே காட்டாயுள்ள கலைமுதலான தத்துவங்களுமாயாகாரியமா யிருக்கையினாலே மபக்கமா யிருப்பதொன்று. ஆவையா லந்தக் கருவிகள்

நான மி விவனி
டத் தெவ்வா நி
சைந்தன-

இருளாயிருக்கிற கேவலத் தானத்திலே யறிவின்றி யிருக்கிற வான்மாவுக்கு மகா பிரகாசமாயிருக்கிற கருவிகள் சென்று பொருந்தி னபடி யெப்படி?

இசைந்த தாமி
னு மிசைதா தா
யினும்-

அந்தக் கருவிகள் கூடி யறிந்தாலும் அந்தக் கருவிகள் கூடாமற் கேவலத்திலே கிடந்தாலும் போகட்டும்.

அசைந்திடு மு
த்தி சாதன மவ
மே-

நீ நிலை நிற்கமாட்டாமல் முத்தி சாதனஞ் சொன்னது மிகவு நன்றாயிருந்துதில்லை.

இது பெந்தத்தை மறுத்தது.

மேன் முத்தியை மறுக்கலா.

சத்தி நிபாத
மோ த்குமல பா
கமோ - வுய்த்த
காரண காரிய
மோதுக-

முன்னே யிருண்மலபாகமுஞ் சத்திநிபாதமு மருவுழியென்றும், அதிற் சத்திநிபாதங் காரணமாக மலபரிபாக முண்டாயினதோ மலபரிபாகங் காரணமாகச் சத்திநிபாத முண்டாயினதோ? இவையிற்றிற் செலுத்தப்பட்ட காரணகாரிய மிடந்தென்று சொல்லுவாயாக.

பாகங் காரண
மாகின்

மற்றது-காலா
வதியிற் காயாவ
தியின்-

மேலா மென்
னும் வினை யுறு
மவதியில்-

துயரென வுயி
ர்க்குத் தோன்றி
டு மவதியில்-

நப மிகு மிறை
வ ன்ல்கடு மவதி
யி - லேதிற் கூடு
மோ துக

இரு வினை -
மொத்த வெல்லே
யில் வைத்தன
ரெனவில்-

அரு வினை து
க்க ஐரு வினைநி

மலபாகங் காரணமாகச் சத்திரிபாத முண்
டாயிற்மெனின்,

அந்த மலபாகமென்று சொன்னது என்
ணிதந்த சரீர மெடுத்துப்போட்டு வருகிறதற்
குள்ளே யின்னசரீரத்திலே முத்தியென்றிரு
க்குமோ வந்தச் சரீரத்தினுடைய வெல்லையி
லே பெண்ணிறந்தகாலஞ் செல்லுகையிலே
யதிலே யின்னகாலத்திலே யிவனுக்கு முத்தி
பென்றிருக்குமோ?

அந்தக்காலத்தி னெல்லையிலே பொன்றுக்
கொன்று மேலாகவருகிற புண்ணியபாவங்க
ளிரண்டுந் துலையொப்பு வந்த வெல்லையிலே
யோ?

எண்ணிறந்த காலம் பிறந் திறந்து வருகிற
வான்மாவிற்கு ஜநநந் துக்கமென்று தோன்
நினவெல்லையிலேயோ?

ஆன்மாக்கள்பேரிலே மிகவும் பிரியத்தையு
டைய கத்தா அவனை யின்ன வவதரத்திலே
யிரண்டுப்பென்னுண்டே யந்த வெல்லையோ?
இவையிற்றி லெந்தவவதரத்திலே கூடுமென்று
சொல்லுவீராக.

புண்ணிய பாவ பிரண்டுந் துலையொத்த வவ
தரத்தில் மலபாக முண்டாமென்று பெரியோ
ர்கள் சொல்லுவார்களென்று நீசொல்லில்,

கன்ம மருவாயிருக்கையினாலே புண்ணிய
மொருதூட்டிலும் பாவமொருதூட்டிலும் போ

ல்லா-

ட்டிசுண்டு மொத்துதோவென்று துக்கிப்பா
ர்க்கைக்கு உருவாகக் காணப்படாது. இதன்
றியும்

ஒரு வினை புரி
கா லிரு வினை யா
கா-

ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்யுமிடத்துப் பா
வம் பாதியாகப் பகுத்து நில்லாது. ஒருபாவக்
தைச் செய்யுமிடத்துப் புண்ணியம் பாதியாக
ப் பகுத்துநில்லாது. புண்ணியம் புண்ணியமா
கவுப் பாவம் பாவமாகவும் வரும்.

ஒப் புதுமாறு
செப்புக

புண்ணிய பாவ மிரண்டுந் துலையொக்கிற
படி யெப்படியென்று நீ சொல்லவேண்டும்.
இதன்றியும்,

திசுசிக - னொரு
ஒருவென்றபொ
ருளினையாயின் -
மாயா வருவ
ன் மாயா வருவி
ணை-யேயான்

ஆசாரியனுடைய வடிவு அருள்வடிவா யிரு
க்குமென்று நீ சொன்னதனுடைய வத்தத்தை
விசாரிக்குமிடத்து

அழியாத் திருமேனியுடைய கத்தா வழி
ந்துடோகிற மாயா சரீரத்தைப் பொருந்தான்.
அப்படியென்காணும் ஆன்மாக்களை யிரகிக்
கைப் பொருட்டாகப் பொருந்துவனென்று
சொல்லில்,

ஏந்தவ ரெம்
மனோரே-

யா தொருத்தர் மாயாசரீரத்தைப் பொருந்
தினவர்க ளெம்மைப்போல வான்ம வர்க்கத்
திலே யொருத்தர், அதனை யொழிந்து வே
றொன்றாகச் சொல்லப்படாது. இதன்றியும்

பல்பணி ஞா
ன காரண மென்
னில்-

பலபணியாகச் சொல்லப்பட்ட சரிதை கிரி
யா போகவகளைச் செய்வது காரணமாக ஞா
னமுண்டா மென்னில்,

தொல் பணி

பழையதாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற சரி

கட்சி

சைவவாதி சங்கற்பிராகரணம்

தொறும் பயன் தை கிரியா யோகங்களைச் செய்வது காரணமா
 றெடுப்பதனுலு கச் சாலோக சாமீப சாரூபங்களுண்டா யுறு
 ம்- பவித்துப்போ மென்பது திருவாக்குச் சொல்
 லி யிருக்கையினுலும் "

ஒருபணி செய் ஒருதொழிலுஞ் செய்பாது சீகாழித் தலைவ
 யாச் சிரபுரச் சி ராகிய திருஞான சம்பந்தரும்
 லுவரும்-

அரசராய தரு இராஜகுமாரராகிய வாலிபத்திற்கெல்லாந்
 னைத் தலைவரும்- தலைவராகிய சுந்தரப்பெருமா னுபனாரும்

முதிர் பர சம மிக்க வமண சமயத்திலேயின் தவையிற்
 யத் திதழுது மர றைச் சமயமல்லவென்று சைவசமயமே சமய
 சரும்- மென் தறுதிபிட்டுவந்த திருநாவுக் கனாயுநம்

ஞானம் பெற்ற குற்றமற்றிருக்கிற சீரிதை கிரியா யோகீங்க
 நன்மையினுலு - ளென்னுந் தொழில்களைச் செய்யாமல் ஞான
 மீனமில் பணி ய த்தைப் பெற்றுநின்ற நன்மைப் பகுதியினுலு
 ருட் கேதுவன்று ம் ஞானத்திற்குக் காரணம் பதியெயல்ல த
 வை காரணமென்று சொல்லமாட்டாது.

என்றால்-

அல்ல வென்று சொல்லியிருக்கையில நீ
 யுள்ளதென்று சொல்வதென்?

ஞானோற்பக் ஞான உற்பத்தி நிமித்த மித் தொழிலெ
 தி நிமித்த மித் வ்று
 தொழிலென-

ஏ னோர்க்கி உன்னை யொழிந்துள்ளோ ரெல்லார்க்குங்
 றைநூ லியம்பி சுத்தா நூல்களிலே யருளிச் செய்தனைவது திரு
 ந்தென்னும்- க்க ஞானத்தைப் பெறுதற்கு நிமித்தமென்று
 ஞானங் கொடுப்பதற்குச் சரிதை முதலாகிய
 து நீ காரணமென்ற தென்னமாய் முடியும்.

(என்னவே ஞானம்பெறு நிமித்தம் தவமாமெ
ன்பது கருத்தே.) இதன்றியும்,

கருவியு மலமு அறிவாகிய கருவியு மறியாமைபாகிய மலமு
ம் பிரிவுற வருட நீங்கத்தக்கதாக வருட்பிரகாச முண்டாமென்
ரு - மென்றனை னு நீ சொன்னாய்;

கேவலத் தே கேவலாவத்தையிலே பான்மா வொன்று ம
து மறிவிலன்- றியாமற் கிடக்கையினு லவ்விடத் தருட்பிர
காச முண்டாகாது.

துன்றிய சகல கருவிக ணொருங்கியிருக்கிற சகலாவத்தை
த் தருணிலே தோ யிலு மருட்பிரகாச முண்டாகாது.

வெவ் வவத்தை முன்சொன்ன விரண்டவதரத்திலு மருட்
யி லிறை ம்ருள் பிரகாச முண்டாகாதென்ற பின் னெந்த வ
வதரத்திலேதான் கத்தாவினுடைய திருவரு
ளைப் பெறுவோம்.

செவ்விய ஞா மயக்கமற நீ தரிசித்த ஞானமாவது

ன தரிசுநமாவது- தனு கரண புவன போக மென்கிற நல்ல
நால்வகை மா கையோடுங் கூடியிருக்கிற மாயையின் பகுதி
யைப் பால் வரு யிலே நின் றறிந் தவருகிற ஞான மெப்பொழு
ஞானம்- துமுள்ள ஞானமாகவேண்டும்.

பண்டைஞான இந்த மாயையினுலே யறிந்தவருகிற ஞான
மிது வறிதாவரக்- மெப்பொழுதுமுள்ள ஞானம். இத நீக்கத்த
கண்ட ஞான மி க்கதாகவே விருகிறஞானம் இந்தத் தனு கரண
துவரக் காணில்- புவனபோகங்களாகக் காணப்படின்

ந ண ஞானிக அஞ்ஞானிக ளென்று சொல்லத்தக்கதாக

ளென்போர் யா வொருத்தருமில்லை; நீ சொன்ன வசனத்தினு
ருமில்- லே பெல்லாரு ஞானவாண்களாகவெண்டும்.

ஞான வேற்று ஞானத்தினுடைய வேறுபா டறியும்பொழு
மை நாடலு மரி தரிதாயிருக்கும். இதன்றியும்,
தே-

தானு ஞானமு ஆன்மாவஞ் சிவஞானமுஞ் சிவமுமென்று
ந் தலைவனு மெ மூன்றாகச் சொன்னாய்.
ன்றனை-

ஆனபி விவனு சிவனுஞ் சிவனுடைய ஞானமு மென்னைகயி
மீவனது ஞான னாலே ஆன்மாவு மான்மாவினுடைய ஞான
மும்- மும்

பாசமும் பாச பாசமும் பாசத்தினுடைய ஞானமுமென்று
ஞானமு மென் றி திந்த மூன்று முதலிற்கு மூன்றுஞான முன்
வை-பேசுவர் டென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ஒன்றாய் பெத் இது ஒன்றாகாத முறைமையினாலே
றிய வாகலின்-

மும்மைப்பொ இந்த மூன்றுமுதலிற்கு மூன்றுஞானமுள்
ருட்கு மும்மைத் ள தென்கையா லான்மா வொன்றாயி-
தன்மை-செம் ப் பசுஞானமும் பாசஞானமும் போனபடி
மைத் தென்னிற் மெப்படியென்று சொல்லவேண்டும். இதன்
செலவுக ளெழு தியும்,

னாக-

இருவருங் கூ- ஆன்மாவஞ் சிவனுங் கூடி யொருமுதலாயி
டி யொரு டயனு த்மென்று சொன்னாய்.

ய்த்தென்-தருளி
னை

இவ்வாறே இப்படியிப் பெத்தத்தி விரண்டாய் மூத்தியி

திக ணிலேயெ லொன்றா யிருக்குமென்று சொல்லுகிறது மா
யாவாதிபுடைய மதமாயிருக்கும்.

பதி பசு பாச பதி பசு பாசங்களு மவைத்திநுடைய
முதிரிவிசுளுட- ஞானங்களு மாறுவகையாக முன்சொல்லி,
ஞா முன்னர்க்
கூறு

பின்ன - நிரு அந்தவாதினும் பாசமும் பாசஞானமென்ற
பொரு ணீத்து ம விருண்டையும் விட்டுப் பின்பு நாலாக்கி யந்த
ந்ருரு நால் வ நால்வகையும்
கையும்-

ஈனமில் ஞான இதிலே பசுஞானமொன்றையும்விட்டுக் கு
தரு ஞான ஞேய த்மயில்லாத ஞாதரு ஞான ஞேயமென்று
மெய் - நிசைய பொருத்தப்பட்ட மூன்றாய்
மூன்றாய்

பசு பதி பென் அதிலே ஜீவஞானத்தை நீக்கி யான்மாவை
நவந் - நிரண்டா ன் திரு சிவமென்று நிரண்டாய்
ய்

இரண்டு மொ இந்த விரண்டிலே யான்மாவான தந்தச் சி
வனிதிலே கூடி யிரண்டு மொருபயனாய்
ந்-நிரண்டாம் ப நிற்குமென்று நீ சொல்லும் நிரமல சாக்கிரா
ய னெனந் திருவ திதத் திருவருட்பகுதியைச் சொல்லுமிடத்து
ரு டெனியில்

சென்று சென் நிருவாசகத்தில் “இன்றெனக்கருளி” என்
ற னுவாய்த் தே ற திருநிருத்தத்தில் திருவாதவூரநாயனார் பே
ய்ந்து தேய்த் தொ ரின்பம்வேண்டிக் கத்தாவினுடைய தன்மை
ன்றா - மென் நி யை யருளிச்செய்தது நீர் சொன்ன வத்தத்தி
றை யிதற்கை யி ர்குத் தரும். (என்றது என்னத் தகாதென்ப

யம்புத நகுமே- து கருத்து.) ஏகராம் எதிர்மறை (ஒன்றுமல்ல விரண்டிமல்ல வொன்று மிரண்டு மின்று மல்லவென்ப துண்மை.) இதன்றியும்,

ஒன்று மென்ற பதியும் பசுவு மெனீ ருமென்று சொன்னத ன்றியு மிவ்விடத் தோ ரின்பமு மதனா லுண் டாகிய பிரிமமு மின்றத்தலி னு னனக்குப் பிர போசனமென்ன. (என்னவே பெறுவா லில் லையென்பது கருத்து.)

இயம்புக- நான் சொன்ன வத்தத்தை யல்லவென்று சொன்னீரே பின்னை யிந்தச் சித்தாந்தவத்த மிப்படி யிருப்பதென்று நீர் சொல்லுநீராக.

என்றனை வினா பின்னை பெப்படி யிருப்பதென் றெவ்வினை நீ கேழ்க்கிறதெல்லாந் தெரியத்தக்கதா கீவுன் னுடைய திடமுறு கருத்திலே விருப்ப முண் டாயின்

நதிக்கரை யா ஆற்றங்கரைப் பசுப்போல் ஓங்காமோ வி னெனக் கொதித் ங்காமோ வென்று நீ பதறிக்கொண்டு திரிகுற தைவிட்டு

வெண்ணெயம் திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே விளங்கப்ப பதி திகழ் மெய் ட்ட மெய்க்கண்டதேவனுடைய வதுக்கிரகத்தி கண்டவனருளு னுண்மையைப் பெற்ற மறைஞான சம்பந்த ண்ணிலை யுடை நாபனார் எனக் கருவிச்செய்த வத்தத்தைக் கோருவது கொண்டு

ரைத்த-

தவப் பிரகாச முன் ஐநாத்திலே செய்த தவங்களினது த்த தன்மையில் வி மிகுதிக்கொண்டு நான் செய்யப்பட்ட சுவப்பி

சைவவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

௧௩௯

ரித்த - சிவப்பிர ரகாசமாகிய செழுவிய தமிழினுடைய வத்தத்
காசச் செழுந்த தை

மி முண்மையை

ஈருளுட னாய் ஆசாரியருடனே கூடி ஸாராய்ந்துகொள்ள
ந்துகொள்ள - வே

ஈருவருள் வி பின்னை யிந்தத் திருவருளின் பகுதி யெப்
னவ நிருந்திமி ம படி யிருப்பதென்று நீ கேட்ட சந்தேகங்க
ன்றே. ளெல்லா நன்ற யுமக்கு விளக்கா நிற்கும்.

எ - று.

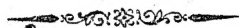
(௧௩)

சைவவாதி சங்கற்பநிராகரண முற்றிற்று.

சங்கற்பநிராகரண முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட அகவல் - ௨௦.

தனியன்.

கற்றவன் கருணைகூரக் கலந்துயிர் சிவமாய்வாழப்
பற்றவன் பரமேபாகப் பரிவினாற் சிவப்பிரகாசஞ்
சொற்றவன் பொருட்சாபந் துலக்கிய துயோன்றொல்லோன்
கொற்றவன் குடியானத்தங் குடிமுழு தாண்டகோவே.

இந்தா லுரையாசிரியர் பெயர் பிரதிகளிற்

காணப்படவில்லை.